PAROEMIOGRAPHI GRAECI

ZENOBIUS. DIOGENIANUS.
PLUTARCHUS. GREGORIUS CYPRIUS.
CUM APPENDICE PROVERBIORUM.

EDIDERUNT

E. L. A LEUTSCH

ET

F. G. SCHNEIDEWIN

PROFESSORES GOTTINGENSES.

GOTTINGAE
APUD VANDENHOECK ET RUPRECHT.
MDCCCXXXIX.

CORPUS PAROEMIOGRAPHORUM GRAECORUM.

EDIDERUNT

E. L. A LEUTSCH

ET

F. G. SCHNEIDEWIN

PROFESSORES GOTTINGENSES.

TOMUS I.

ZENOBIUS. DIOGENIANUS. PLUTARCHUS. GREGORIUS CYPRIUS. APPENDIX PROVERBIORUM.

GOTTINGAE

APUD VANDENHOECK ET RUPRECHT.

MDCCCXXXIX.

Omnis ille locus, qui est de historia Paroemiographorum Graecorum, quadripartitam habet explicationem. Etenim pro diversa studiorum ratione diversa sequebantur consilia proverbiorum explanatores: alii philosophiam profitebantur, rerum antiquarum scrutationi alii vacabant, sunt qui Grammaticorum fungebantur munere, alii denique prospiciebant usibus sophistarum atque rhetorum, sophistae et ipsi. De quibus omnibus deinceps explicabimus ita, ut rerum summam paucis adumbremus.

Et antesignanus quidem reliquis qui proverbia contrahendi explanandique provinciam in se susceperunt, exstitit Aristoteles Stagirita. Is enim quum perspexisset, priscae cujusdam sapientiae et maximis saeculorum tempestatibus humanarumque rerum vicissitudinibus valde attritae luculenta apparere in proverbiorum arguta brevitate impressa vestigia, non indignum arbitratus est persona philosophi, in excutiendis proverbiis studium suum operamque collocare. Quo in negotio id ille inprimis videtur curasse, ut quid vel ad mores hominum et agendi sentiendique rationem perspiciendam vel ad eruendam antiquissimorum temporum memoriam conferrent proverbia condocefaceret. Id colligitur ex iis quae de Aristotelis sententia rettulit Synesius Encom. Calvit. p. 85, B. *Εἰ δὴ καὶ ἡ παροιμία σοφόν· πῶς δ' οὐχὶ σοφὸν, περὶ ὧν Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι παλαιᾶς*

εἰσὶ φιλοσοφίας ἐν ταῖς μεγίσταις ἀνθρώπων φθοραῖς ἀπολομένης ἐγκαταλείμματα, περισωθέντα διὰ συντομίαν καὶ δεξιότητα. Παροιμία δὴ καὶ τοῦτο καὶ λόγος ἔχων ἀξίωμα τῆς ὅθεν κατηνέχθη φιλοσοφίας τὴν ἀρχαιότητα, ὥστε βόειον ἐπιβλέπειν αὐτῇ. Πάμπολυ γὰρ οἱ πάλαι τῶν νῦν εἰς ἀλήθειαν εὐστοχώτεροι. Namque fuit id et Aristoteli et aliis philosophis persuasum, antiquitatem, quo propius abesset ab ortu et divina progenie, hoc melius, quae erant vera, vidisse.

De Isocratea schola logodaedali contra sentiebant. Quibus quum proverbia, in vitae communis commercio nata, ad fucatae orationis pigmenta humiliora viderentur et vulgari, opinor, sermonis quotidiani consuetudini relinquenda: hoc quoque exprobrare non puduit adversario suo, quod proverbiorum farragine contracta rem semet indignam fecisset. In quam rem memorabile exstat testimonium de Cephisodoto sive Cephisodoro Isocrateo apud Athenaeum Epitoma II, p. 60, D. *Ὅτι Κηφισόδωρος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς κατὰ Ἀριστοτέλους — τέσσαρα δ᾽ ἐστὶ ταῦτα βιβλία, — ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖσαι, Ἀντιφάνους ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμίαι.* Antiphanis illam fabulam perstrinxit Aug. Meinekius Histor. Comicor. Graecc. I, p. 278., dissidium istud Aristotelis et Isocrateorum tetigit Ad. Stahrius in Aristotel. I, p. 68. II, p. 43 sq. Erat liber Aristotelis singularis: in tabula scriptorum apud Diogenem Laertium V, 26. notatur *Παροιμίαι ά.* Quem librum aliam habuisse speciem atque nostras proverbiorum collectiones certum est. Procul dubio enim philosophus spreto fortuito ordinis litterarum tenore, argumenti cognationem et aequabilitatem vel nescio quid reconditioris normae secutus erat. Quam studiose vero Aristoteles ubique vel usurpet proverbia vel in forma sententiave declaranda moretur, norunt qui non sunt hospites in scriptis ipsius. Sic et in Rhetoricis de forma identidem admonet nec in Politiis praetermiserat occasionem, ex moribus populorum institutisque rerum publicarum proverbiorum origines et usum ostendendi. Inde fluxerunt quae sunt Zenob. IV, 49. VI, 17. 29.; *ἐν Κυθνίων πολιτείᾳ* explicaverat quae sunt IV, 83., *ἐν Λακε-*

δαιμονίων quae II, 24., *ἐν Σαμίων* quae VI, 12., *ἐν Τενεδίων* quae affert nota Diogeniani VIII, 58., in *Μηλίων* quae Append. V, 3. Ad Samiorum Astypalaeensiumve *πολιτείαν* redire videntur ea quae a Zenobio V, 71. memorata ab Aristotele auctore mutuati sunt scholiastae Homeri Odyss. *X*, 9 sqq. Nam Tzetza, cui nollem fidem habuisset collega ad locum illum Zenobii, quum ea ad alterum quendam Aristotelem refert *τὸν τοὺς πέπλους συντάξαντα*, de more hallucinatur, vide Frid. Iacobsium in Anthol. I, 1. p. 367 sq. Nostrorum Paroemiographorum auctores quin usurpaverint librum Aristotelis non dubito: verum nihil diserte ex illo potissimum commentario repeti memini. Nisi forte Harpocrationem p. 36, 15. Bekker. illum ipsum in mente habuisse dices, quum proverbium *Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν* Solonis fuisse *ἀπόφθεγμα* testem affert Theophrastum *ἐν τῷ παροιμιῶν*, Biantis Aristotelem. Mihi tamen haec notatio videtur manasse ex Ethic. Nicom. V, 1, 16. *Εὖ δοκεῖ ἔχειν τὸ τοῦ Βίαντος, ὅτι Ἀρχὰ τὸν ἄνδρα δείξει.* Est praeterea alia Aristotelis in persimili re mentio, quam statim apponam.

Magistri exemplo incitati duo sunt nobiles philosophi, qui eandem Spartam ornarent, Theophrastus, qui nullum facile praetermitteret locum, quem inchoasset is cui successerat ipse, et Clearchus Solensis, scriptor doctrinae historicae et literariae inprimis curiosus nec ulli ille Peripateticorum secundus. Theophrasti librum — singularem enim fuisse constat diserto testimonio Diogenis Laertii V, 45. *Περὶ παροιμιῶν ά* — ex Harpocratione laudabamus supra: eundem excitat Stobaeus Floril. XXXVI, 17. (Apostolius VI, 36.) *Γλῶσση ματαίᾳ ζημία προστρίβεται: Αἰσχύλου· τὸ μὲν ἀπόφθεγμα Βίαντος, ὡς παροιμία δὲ λαμβάνεται, ὡς μαρτυρεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν.* Ut Septem qui vocantur Sapientum maxime videatur dicta explorasse. Tertia est notatio apud Apostolium XIII, 58. *Νάνος ὢν ὑπεῖκε: ἐπὶ τῶν μικρῶν. οὕτω Νεοκλείδης καὶ Ἀριστοτέλης. ὁ δὲ Θεόφραστος ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γοῦν νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι.*

Haec de Aristotele et Theophrasto. Paullo explica

tius licet de Clearchi Solensis commentariis dicere, de quo praeter Vossium de Histor. Graecc. p. 83. Westermann. accuratius egit Io. Bapt. Verraert, Gandavensis, in libello academico edito Gandavi 1828. Clearchus proverbia sua in duo dispescuerat libros: Athenaeus enim VII, 317, A. citat *Κλέαρχον ἐν δευτέρῳ περὶ παροιμιῶν;* rursus XV, 701, C. *ἐν τῷ προτέρῳ περὶ παροιμιῶν.* Et IV, 160, C. *Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τὸ Ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον.* Clearchus autem non solum mera proverbia diligenter collegerat et illustraverat, sed floridiore usus disserendi genere multa comprehenderat in eandem disputationem, quae similem haberent et cognatam proverbiis indolem. Veluti *γρίφους* — de quibus et peculiari libello exposuit — et facete dicta, quae uberrime disputata fuisse monstrant loci Athenaei VIII, 347, F. X, 457, C sqq., XIII, 555, C., XV, 701, C.

Clearchi in nostris Paroemiographis haud rara est mentio. Cujus copias si cum Zenobianis contuleris, hoc est cum iis commentariis, qui doctrinae ubertate et elegantia sermonis reliquis facile palmam praeripiunt, quam illae insignes fuerint eruditionis beata quadam copia intelligetur. Sic instituenda comparatio Zenobii II, 32. cum Athen. VII, 285, C.; IV, 19. cum Athen. VIII, 337, B.; IV, 79. cum Scholiis Platonis p. 319. Bekker. Confer praeter haec Zenob. V, 44. 47., ubi memorata est Schotti emendatio in Scholiis Theocriteis V, 21. (cfr. Apostol. XV, 8.) in locum *Κλέανδρος ἐν δευτέρῳ τῶν παροιμιῶν* recte *Κλέαρχος* reponentis — nam quod inter *Κλεάνθης* et *Κλέαρχος* liberum facit arbitrium, id ob solam litterarum similitudinem facit, non quod aliunde constaret de Cleanthe Paroemiographo —, praeterea V, 48. VI, 29. Apostol. VI, 36. et qui in notis Zenob. III, 8. adscriptus est Hesychius. Fuit autem Clearchus tam amans proverbiorum, ut etiam in *Βίων* libris et fortasse aliis frequenter ad ea enarranda evagaretur. Inde accepta Zenob. IV, 19. VI, 18. III, 41.: vide Verraerti libellum p. 28. Sic *ἐν τετάρτῳ τῶν Βίων* illustraverat proverbium *Οἴκοι τὰ Μιλήσια,* vide ad Ze-

nob. V, 57. Hinc ubicunque deest index libri, non poterit non vacillare judicium, in quo potissimum libro Clearcheo ejusmodi explicationes infuisse arbitremur. Ut exemplum ponam, quae habet Athenaeus I, 4, A., vel in *Βίων* poterat praeteriens tetigisse, vel in *Παροιμιῶν* libris de industria enarrasse.

Ad hos philosophos quartus accedit Chrysippus Solensis, qui floruit circa Olymp. CXXXIV., feracissimi vir ingenii, Stoicae scholae sectator. Exstat de vita ejus et operibus commentatio Franc. Nic. Gisl. Bagueti in Annalibus Academiae Lovaniensis Vol. IV., edito Lovan. MDCCCXXII. Scripsit Chrysippus libros de proverbiis plures: Diogenes Laertius VII, 1. de Zenone disserens: *Καὶ Ἀπολλώνιός φησιν, ὅτι ἰσχνὸς ἦν, ὑπομήκης, μελάγχρως. ὅθεν τίς αὐτὸν εἶπεν Αἰγυπτίαν κληματίδα, καθά φησι Χρύσιππος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν,* in quem locum vide Menagium et Suid. s. v. *Αἰγυπτία κληματίς.* In nostris Paroemiographis infrequentior memoria librorum Chrysippeorum: vide Zenob. II, 18. III, 40. V, 32. Eundem tamen tacite sequitur Zenob. IV, 50., quod declarat Suidas v. *Κέρκωπες: Ἡ παροιμία Κερκωπίζειν, ἣν ὁ Χρύσιππος ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζῴων φησὶ μετενηνέχθαι,* pessimus ille etymologus, historicae doctrinae osor. Attigit Chrysippus quoque — nec ullus ex paroemiographis tanta severitate proverbia selegit, ut non saepius ad confinia excurreret liberius — cognata paroemiarum genera, ut *ἀποφθέγματα:* Scholia Pindari Isthm. II, 17. *Χρήματα, χρήματ᾽ ἀνήρ: Τοῦτο ἀναγράφεται μὲν εἰς τὰς παροιμίας ὑπ᾽ ἐνίων* [Zenob. VI, 43.], *ἀπόφθεγμα δέ ἐστιν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν,* ubi *ἐν τῷ πρώτῳ παροιμιῶν* scribendum videtur. Nisi Chrysippo antecursores, qui discrimen inter proverbium et apophthegma neglexissent, vapulasse putabimus. Ad eundem librum probabiliter referas haec Demetrii de Elocut. CLXXII. p. 78. Walz. *Αἰγυπτία κληματίς, μακρὸν καὶ μέλανα. καὶ τὸ θαλάσσιον πρόβατον, τὸν μωρόν.* De priore proverbio supra vidimus: alterum diserte ex Chrysippo repetit Seneca in libro *In Sapientem non cad. injur.* XVII. »Chrysippus ait

quendam indignatum, quod illum aliquis vervecem marinum dixerat.« Confer Bagueti dissertationem p. 250.

In Prooemio Diogeniani proverbiis praemisso postquam de αἴνοις et λόγοις est disputatum variaeque eorum generum species commemoratae, additur monstrosa vox μάρσιπος, vide p. 178, 6. Quae quum mea emendandi pericula elusisset, nisi quod nomen auctoris desiderabam et ipse, nuper Aug. Meinekius in Histor. Crit. Comicor. Graecc. I, p. 23. *Χρύσιππος* scribendum esse conjecit. Et habet ea conjectura quo se approbet. Dixit enim Diogenianus paullo ante de Μαισωνικῇ παροιμίᾳ Zenob. II, 11. De Maesone autem persona comica disputasse Chrysippum eamque descendere a voce μασᾶσθαι docere instituisse, docet Athenaeus XIV, 659, A sqq. Quam memoriam Baguetus de Chrysipp. p. 236 sq. rettulit ad opus etymologicum. Nos, si vere suspicatus est Meinekius, non errabimus, si ex introductione ductum putabimus, quam Chrysippus libris suis de proverbiis praemisisset. Praeterea, si illa vera est suspicio, patet Lucillum Tarrhaeum, qui ἐν τῷ πρώτῳ περὶ παροιμιῶν de αἴνοις et παροιμίαις paene eadem exposuerat, vide Ammon. p. 9. Valckenaer., Chrysippi legisse vestigia, neque alios fontes adisse vel Diogenianum vel qui ex iisdem hortulos suos, sed tenuioribus tamen rivulis irrigavere, Eustathium, Apostolium, Arsenium.

Philosophia Stoicorum quum in eo loco qui est de moribus omnem quasi arcem doctrinae suae poneret, scriptis suis hanc maxime partem illustrabant ejus asseclae. Nec Chrysippus videtur alio mentem intendisse, quam ut semina philosophiae moralis in proverbiis latentia disputando eliceret. Qua in caussa non poterat non accidere, ut se offerrent, quae ipsi magnopere displicerent. Memoria dignissimus est locus Plutarchi in vita Arati I. *Παροιμίαν τινὰ παλαιάν, ὦ Πολύκρατες, δείσας μοι δοκεῖ τὸ δύςφημον αὐτῆς ὁ φιλόσοφος Χρύσιππος, οὐχ ὃν ἔχει τρόπον, ἀλλ᾽ ὡς αὐτὸς ᾤετο βέλτιον εἶναι, διατίθεσθαι·*

Τίς πατέρ᾽ αἰνήσει, εἰ μὴ εὐδαίμονες υἱοί;

Vide Diogenian. VIII, 46. Similia collegit exempla licentiae philosophorum, quam in detorquendis sententiis

poetarum et ad placita sua reflectendis sibi sumpsere, Welckerus in Prolegg. Theognid. p. LXXXIII sq. In proverbio *Οὐ νυκτιπλοεῖς* Zenob. V, 32. cur dempserit negationem idem Chrysippus, minus patet.

Exstitit autem qui Chrysippeam illam lubidinem accurata disputatione refraenaret Dionysodorus Troezenius. Pergit Plutarchus: *Διονυσόδωρος δ' ὁ Τροιζήνιος ἐλέγχων αὐτὸν ἀντεκτίθησι τὴν ἀληθινὴν οὕτως ἔχουσαν·*

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονες υἱοί;

καί φησι τοὺς ἀφ' αὑτῶν οὐδενὸς ἀξίους ὄντας, ὑποδυομένους δὲ προγόνων τινῶν ἀρεταῖς καὶ πλεονάζοντας ἐν τοῖς ἐκείνων ἐπαίνοις ὑπὸ τῆς παροιμίας ἐπιστομίζεσθαι. Facile agnoscas Grammaticum, qui monumentorum integritatem a novatorum et corruptorum lascivia strenue defenderet. Eundem Dionysodorum ut statuam ad honestam Paroemiographorum familiam aggregandum, facit locus Hesychii s. v. *Γλαύκου τέχνη. Διονυσόδωρος τὴν περὶ τὸν σίδηρον κόλλησιν. Γλαῦκος γὰρ Χῖος σιδήρου κόλλησιν εὗρε.* Multi autem scriptores olim floruerunt ejusdem nominis, de quibus praeter Vossium de Histor. Graecc. p. 433. Westermann. universe dixit Reinesius in Suid. p. 72., cujus disputationem recepit Bernhardy ad Suid. s. v. *Διονυσόδωρος.* Ego Paroemiographum nostrum eundem esse censeo atque illum, quem Aristarcheum fuisse produnt Scholia Veneta A Homeri Iliad. *B*, 111., quae sunt Didymi: *Καὶ τοὺς ἀπ' αὐτοῦ* (Aristarchum dicit) *δὲ χρωμένους ἔστιν εὑρεῖν τῇ γραφῇ Διονυσόδωρον τὸν Ἀλεξανδρέα καὶ Ἀμμώνιον.* Eundem in Scholiis Apoll. Rhod. I, 917. agnoscit Lobeckius in Aglaoph. p. 1221. Illud certe sententiae nostrae non officit, quod altero loco Troezenius, altero dicitur Alexandrinus. Natum arbitror Troezene doctorum celebritate et urbis allectum in Aegypto sedem fixisse. Illud autem egregie opinionem meam confirmat, quod Alexandrini grammatici omnino averso erant a Stoicorum philosophorum doctrina animo, quum aemuli ipsorum et adversarii Cratetei Pergameni a Stoicorum principiis proficiscebantur. Hinc non mirandum est, quod Dionysodorus Aristarcheus Stoici Chrysippi lubidinem castigavit. Nec alius videtur esse Diony-

sodorus is, qui Ptolemaei Lagi epistolas contraxerat, vide Lucianum *περὶ τοῦ πταίσμ.* cap. X.

Satis de philosophis dictum est. Jam ante Chrysippi aetatem — nolebam enim a Peripateticis philosophis sejungere Stoicum — vixit Demo, Atthidis auctor, quem circa Olymp. CXVIII. scripsisse Philochori libri, quibus is Demonis narrationes carpserat, fidem faciunt: vide Siebelin Phanodem. et rell. p. VII sq. Edidit Demo *περὶ παροιμιῶν* libros, ut minimum, quadraginta. Modo Bekkeri codices verum servaverunt apud Harpocrationem p. 130, 4. *Μυσῶν λείαν· — παροιμία τίς ἐστιν οὕτω λεγομένη, ἥν φησι Δήμων ἐν μ' περὶ παροιμιῶν τὴν ἀρχὴν λαβεῖν κτλ.*, ubi tamen et tres libri Bekkeri *ἐν ά* vel *ἐν α^{ω}*, h. e. *ἐν πρώτῳ*, monstrant, et scriptum repperernnt Apostolius XIII, 36. et Phavorinus. Quod autem Demonem paroemiographum non diversum statuo fuisse ab Atthidis auctore, exemplum sequor magnorum virorum, Casauboni ad Athen. III, 17. p. 150. Schweigh. Meursii aliorum. Eandemque sententiam nuper adoptavit Vaterus in Euripidis Rhes. p. 142 Primus dubitationum fluctus excitavit Tiberius Hemsterhusius in Aristoph. Plut. p. 353. Lips. Quos facile est compescere. Ea enim doctrina rerum antiquarum referta sunt quae e Demonis proverbiis aetatem tulerunt, ut historicum aperte loquantur, qui quidem ea maxime videtur consectatus esse, quae ex historiae recessibus illustranda essent. Vide ad Zenobium III, 21. *Διὸς Κόρινθος:* V, 80. *Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι:* V, 85. *Σαρδώνιος γέλως:* Append. v. *Τὴν Συρακουσίων δεκάτην:* Diogen. VIII, 67 sive Photium s. v. *Φοινίκων συνθῆκαι:* Photium s. *Δωδωναῖον χαλκεῖον,* coll. nott. ad Zenob. VI, 5. Accedit, quod non pauca ex proverbiis Demonianis Atticas potissimum historias tangebant. Compara Scholia Aristoph. Avv. 302. Zenob. III, 6. *Τίς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγεν;* Zenob. V, 29. *Οἰναῖοι τὴν χαράδραν:* *Ὄνος ἄγων μυστήρια* Phot. s. v., Diogen. VI, 98.; *εὐγενέστερος Κόδρου* Phot. s. v. Zenob. IV, 3. Vide insuper ad Zenob. IV, 19. V, 52. et Siebel. p. 18 sqq. Interdum est, ubi fluctues, in Atthide an in Paroemiarum opere sedem habuerint singulae explicationes. Velut proverbium *Ἀγα-*

μεμνόνεια φρέατα — Zenob. I, 6. — locum habebat *ἐν δωδεκάτῃ τῆς Ἀτθίδος*, Hesych. s. v. Hinc Macarii testimonium p. 15. Walz., — cfr. Zenob. I, 13. ad verbum in explicatione consentientem, sed Demonis tamen nomine suppresso — quod apud Siebelin desideratur, ad Atthidem potius adjungas quam ad Proverbiorum farraginem: *Ἀγαμέμνονος θυσία· ἐπὶ τῶν δυςπειθῶν καὶ ἀνυποτάκτων. Δήμων γὰρ ἱστορεῖ, ὡς Ἀγαμέμνονος θύοντος ἐν Τροίᾳ ἔφυγεν ὁ βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς ἤχθη.*

Demo quam copiosas proverbiis *ὑποθέσεις* supposuerit uno docebo exemplo eoque perillustri. Sic enim exstat in Scholiis Vatic. Rhesi 244. de proverbio *ἔσχατος Μυσῶν*, quocum compone tenuitatem nostrorum Paroemiographorum Append. II, 85. *Δήμων ἐξηγούμενος περὶ αὐτῆς φησίν, ὡς ὕστερον τῶν Τρωικῶν λοιμοῦ καὶ φθορᾶς καρπῶν περιεληλυθυίας τὴν Ἑλλάδα, μαντευομένων περὶ τῶν παρόντων, χρῆσθαι τὴν Πυθίαν τηνικαῦτα παῦλαν αὐτοῖς τῶν δεινῶν, ἐπειδάν τινες τῶν ἀπὸ Ἀγαμέμνονος ἐχόντων τὸ γένος πλεύσαντες εἰς Τροίαν τὰς πόλεις κτίσωσι καὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ἀναλάβωσιν, ἃς ἠφανίσθαι συνέβαινεν ὑπὸ τοῦ πολέμου. ταύτην τὴν μαντείαν παραδεξάμενον τὸν Ὀρέστην συνέβη λιπεῖν τὸν βίον. μετὰ δὲ Ὀρέστην Τισαμενὸν λαβεῖν τὴν ἀρχὴν καὶ μετ᾽ ἐκεῖνον Κομήτην. οὗ χρωμένου ποῖ δέοι πλεῖν, κατὰ γὰρ εὐλάβειαν καὶ δὶς καὶ τρὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἐπανέρχεται, τοῦ θεοῦ δοθῆναι χρησμόν, ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν. κατολιγωρήσαντας δέ, πολλῶν συνηθροισμένων, τοῦ χρησμοῦ ἀφίστασθαι καὶ τὸν Κομήτην καταλιπεῖν, μικρὸν πεφροντικέναι λέγοντας αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Μυσοῦ ἐσχάτου. κατὰ τὴν ἐρχομένην γενεὰν .... Πενθίλου πάλιν συναγείραντος τὴν στρατιὰν καὶ τοῦ θεοῦ τὸν αὐτὸν ἐπενέγκαντος χρησμόν, διὰ τὸ παράδοξον εἰς παροιμίαν διὰ τοῦτο προστῆναί φασιν* (leg. *περιστῆναι*). *Εἰσὶ δὲ οἳ Τηλέφῳ γενέσθαι τὸν χρησμὸν τοῦτον. μαντευομένῳ γὰρ αὐτῷ περὶ γονέων, ἐπὶ τίνας ἂν τόπους πλανηθεὶς ἐξεύροι τοὺς αὐτοῦ γονεῖς, τὸν θεὸν προστάξαι, ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν. ἀφικόμενον δὲ εἰς τὴν Τευθρανίαν, νέμεσθαι γὰρ τὰ χωρία ταῦτα Μυσούς, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρί.* Haec de Demone.

Devenimus ad doctos Alexandrinos. Qui quum grammatici munus bifarium esse censerent aut litterarium

aut historicum: ad alterum pertinere adagiorum enarrationem voluere. Sextus Empiricus adv. Math. I, 253. Fabric. Ὑποτίθεσθαι δὲ τῷ ἱστορικῷ κοινῶς φησὶν ὁ Ἀσκληπιάδης καθὼς καὶ Διονύσιος, τὸ περὶ τὰς γλώσσας, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ περὶ παροιμιῶν καὶ ὅρων (γρίφων Fabricius, ἑορτῶν Prellerus de Polemon. p. 190.). Etenim quod in fabularum explicatione consueverant homines veteres, idem tenebant in adagiorum, ut ex historia fabulosa plerumque repeterent singulum aliquod vel factum vel fatum, quod adagio originem dedisset. In quem finem Grammaticis opitulabatur industria periegetarum et antiquariorum, qui in rebus ἐπιχωρίοις enarrandis monumentorumque fide explanandis elaborarent, quorum agmen ducit Polemo, de quo vide disputationem Prelleri p. 194 sq. Sic Aristides paroemiographus Polemonem μεταγράφει τὴν Δωδώνην ἀκριβῶς ἐπιστάμενον, v. Prellerum p. 58. Erantque inter paroemiographos antiquiores, qui ipsi susciperent peregrinationes quaeque ex exegetis aliisve hominibus popularibus sciscitando comperissent, ea in proverbiorum ortus caussasque eruendas scite conferrent, veluti de quo infra dicemus Lucillus Tarrhaeus.

Primo mihi loco inter Grammaticos nominandus est Aristophanes Byzantius, qui vixit ab Olymp. circiter CXXX usque ad CXLVIII. Reliquit is duo libros ἐμμέτρων, quattuor ἀμέτρων proverbiorum. Testis Marcelli locus infra accuratius exhibendus: Διὸ καί τις τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν συναγαγὼν τὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρως λεχθείσας παροιμίας, εἰς αὐτὰς γέγραφεν βιβλία δύο μὲν τῶν ἐμμέτρων, τῶν δὲ ἀμέτρων τέσσαρα. Intelligi enim Aristophanem Byzantium et quivis videt nec fugit id A. Schottum. Ἄμετροι citantur in scholiis Aristoph. Avv. 1292. [v. Plutarchi Provv. II, 24.] eaedemque intelligendae sunt Zenob. I, 54. et fortasse I, 52. III, 63. et Scholl. Aristoph. Avv. 1463. (cfr. Zenob. IV, 49.). Ex ἐμμέτροις excerpta ea videntur quae habet Suidas s. v. δεξιόν [Zenob. III, 36]·

Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδανίπτρον,

Ἀριστοφάνης. Suidam enim Grammaticum loqui, non Comicum, sententia est G. Dindorfii in Fragmm. Aristoph. p. 137. et Prelleri Polemon. p. 151., quem vide.

Adde versum illum Hesiodium qui est apud Harpocr. in nott. ad Append. III, 6. et Suid. s. v. *Πηλέως μάχαιρα.*

Quinque sunt paroemiographi, quorum et opera et nomina semel, quod sciam, commemorata sunt. Qui quando vixerint et quomodo functi fuerint munere suo licet fere non doceamur, hoc tamen loco aptissimum videbatur paucis lustrare. Primus est Theaetetus, cujus mentio apud unum Suidam fit in explicando proverbio *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. Θεαίτητος ἐν τῷ περὶ Παροιμίας Παῤῥάσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὁρῶντας τά τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παῤῥασίου Διόνυσον ἐπιφωνεῖν Τί πρὸς τὸν Διόνυσον; ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων:* Zenob. V, 40. Alter nobili est nomine Aeschylus, si vera est conjectura Meursii et Fabricii Bibl. Graecc. V, p. 106., Alexandrinus, cujus sententia de proverbio *Σαρδόνιος γέλως* profertur in Zenobianis V, 85., sive illa ex Didymi commentariis fluxit sive Zenobius adjecit de suo. Alterutrum certe factum sit necesse est, quum Aeschylum praetermittat in uberrima de eodem adagio disputatione Lucillus Tarrhaeus. Tertius ad hos accedit *Μύλων ὁ Παροιμιογράφος*, quem advocat Zenobius II, 45. Cujus tamen nomen in codice Bodlejano *Μίλων* scribi neglectum est annotari. Quartum addo Apollonidem Nicaensem, qui Tiberio Imperatore floruit, v. Voss. de Hist. Grr. p. 396. Westerm. Excitat ejus librum de Proverbiis Steph. Byz. s. v. *Τέρινα. Ἐκαλεῖτο (Τέρινα) δὲ καὶ μεγάλη Ἑλλάς, ὡς Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν.* Nisi is titulus corruptelam expertus est. Postremo Attalus nescio quis quintum locum occupat, cujus meminit loco valde turbato Hesychius s. v. *Κορίνθιος ξένος: ἐπὶ τῶν τὰς ἀλλαγὰς* (*λαταγὰς* Piersonus ad Moerid. p. 253. Lugd., 186. Lips.: v. Append. III, 50.) — *ἀπὸ τῆς παρ' Εὐριπίδῃ Σθενεβοίας τῷ Βελλεροφῶντι. π. χευούσης* (*ἀποχευούσης* scriptum fuisse censet Schowius, Hemsterhusius *ἐπιβουλευούσης* voluit, Musurus *ἐπιχευούσης* posuit, ego *ἐπιχεούσης* arbitror). *Ὡς δὲ Ἄτταλος ἐν τῷ περὶ Παροιμιῶν, ἐπὶ τῶν διὰ κάλλος, ὡς ὁ Βελλε-*

ϱοφόντης. Hunc Attalum Stoicum interpretatur Fabricius Bibl. Graec. V, p. 106. cll. III, p. 544.

Ex genere autem antiquariorum, qui res historicas et fabulosas ad indagandas proverbiorum origines undecunque solerter corraderent fuit Aristides Paroemiographus, de quo jam dicam. Is quo tempore floruerit etiamsi non exploratum est, hoc certe constat, floruisse post Polemonem Periegetam, cujus scrinia compilaverat. Stephanus Byz. s. v. *Δωδώνη: Προςθετέον τῷ περιηγητῇ Πολέμωνι ἀκριβῶς τὴν Δωδώνην ἐπισταμένῳ καὶ Ἀριστείδῃ τὰ τούτου μεταγεγϱαφότι κτλ.* Disputarunt de Aristide post Vossium de Hist. Graecc. p. 401. Westerm. Wyttenbachius in Plut. II, 1. p. 80., Ebertus *Σικελ.* p. 106 sq., Prellerus de Polemone p. 59 sq. Assentior Prellero Milesium non distinguenti a Paroemiographo. Patet ex iis quae Prellerus exposuit, Aristidem si non periegesin, certe complura opera argumenti historici et antiquarii condidisse, *ἱστορίας*, *Ἰταλικά*, *Σικελικά*. Unde explicationem habet, cur ea potissimum proverbia perscrutatus fuerit, quae historici essent argumenti. Vide Zenob. VI, 11. notas ad III, 87. VI, 5. ad Diogenian. VIII, 58. Apostol. XIII, 12. Quomodo opus suum distribuisset efficitur quodam modo ex Athenaei loco XIV, 641, A. *Τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον Ἀβυδηνὸν ἐπιφόϱημα* (Zenob. I, 1.) *τέλος τί ἐστι καὶ ἐλλιμένιον, ὥς Ἀριστείδης φησὶν ἐν τρίτῳ περὶ παροιμιῶν.* Alterum librum testatur Stephanus in nott. Zenob. VI, 5. Apparet igitur, Aristidem nondum paroemias ex serie litterarum initialium ordinasse, sed ut rerum quandam descriptionem et argumenti sequeretur. Hausit ex eo Tarrhaeus: hinc explicatur, cur Zenobius VI, 5. epitomator Tarrhaei congruat cum Aristide, nisi quod Stephanus explicationem Aristidis multo custodivit integriorem.

Priorum paroemiographorum laudes obscuravit Lucillus ille Tarrhaeus, quae Cretae fuit urbs, vir et in grammaticis probe versatus et de historica disciplina eximie meritus. Explicuit Apollonii Argonautica, v. Vitam Apollonii p. XIV. Wellauer., et Weicherti librum de vita et carmine Apollonii p. 396. Advocatur aliquo-

ties etiam nunc in Scholl. Apoll. libri primi simplici *Ταῤῥαίου* nomine: inter quos locos unus duntaxat est, qui non ad historiam spectet, sed ad grammaticam, I, 1083. Proverbiorum libros tres — eundem numerum servasse videtur Zenobius — summis laudibus exornat Stephanus Byz. s. v. *Τάῤῥα: Λούκιος ἦν ἀπὸ Τάῤῥης τῆς Κρητικῆς πόλεως· φέρεται δὲ τούτου τὰ περὶ παροιμιῶν τρία βιβλία ἄριστα καὶ περὶ γραμμάτων καὶ τεχνικὰ γλαφυρώματα.* Vide Vossium de Histor. Graecc. p. 463. Westerm. *Λούκιλλος* vocatur plerumque, ut in Vita Apollonii, apud Stephanum v. *Κάλαρνα* et *Θεσσαλονίκη*, unde prioris loci *Λούκιος* exturbandus est. Sic qui *Λούκιος* est in nostris exemplaribus Ammonii p. 9, 5. Valckenaer., in editione Frelloniana *Κίλλιος*, apud Eustathium et Apostolium, qui Ammonium exscripserunt, *Λούκιλλος* scribitur. Adde Scholl. Dionys. Thrac. in Bekkeri Ann. p. 652. et Etym. Magn. p. 302.

Hunc plerique omnes triverunt posteriores. Ut quae *ἐν πρώτῳ περὶ παροιμιῶν* docuerat de *αἴνῳ, λόγῳ, παροιμίᾳ*, derivarunt Diogenianus, Ammonius; ex Ammonio sumpsere Eustathius, Apostolius, Arsenius, Phavorinus. Ea tamen ipse, modo supra probabiliter disceptavimus, debebat Chrysippo. Conciliavit autem Tarrhaeus collectioni suae celebritatem non solum excussis accurate copiis priorum, sed ipse vel peregrinationes suscepit ad explorandas fabulas et narrationes singularum urbium, templorum, locorum; vel ex peregrinatoribus res patrias scrutabatur. Scholia Platonis p. 396. Bekker. *Ἤκουσα, ὥς φησι Ταῤῥαῖος, ἐγχωρίων λεγόντων, ὅτι ἐν Σαρδόνι γίγνοιτο βοτάνη σελίνῳ παραπλησία κτλ.*, v. ad Zenob. V, 85. Adde Stephanum s. v. *Δωδώνη*, qui quae de proverbio *Δωδωναῖον χαλκεῖον* accurate et docte tradit, ea cum explicationibus priorum ex Tarrhaei commentariis videtur hausisse omnia: *Κατὰ μέντοι τοὺς ἡμετέρους, φησὶν ὁ Ταῤῥαῖος, εἰ μὲν λάβη τῆς μάστιγος, οἱ δὲ ἱμάντες ἀποπεπτώκασιν. Περὶ μέντοι τῶν ἐπιχωρίων τινὸς ἠκούσαμεν, ὡς ἐπείπερ ἐτύπτετο μὲν ὑπὸ μάστιγος, ἠχεῖ δ' ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὡς χειμερίου τῆς Δωδώνης ὑπαρχούσης εἰκότως εἰς παροιμίαν παρεγένετο.* Quae verba integra adscripsi, ut per hanc

occasionem vindicem a violentis conjecturis Prelleri Polem. p. 61., qui tantum abest ut emendatiora reddiderit Stephani verba, ut aperte sententiam depravaverit. Sic enim proposuit locum curandum esse, ut verba *ἕως ἂν ὁ ἄνεμος διαμένῃ καὶ λάβῃ τῆς μάστιγος*, adderentur ad verba Aristidis quae praecedunt. In sqq. unum recte perspexit *περὶ* mutandum esse in *παρά*. Non vidit autem omnem locum sic esse scribendum: *Κατὰ μέντοι τοὺς ἡμετέρους, φ. ὁ. Τ., ἔστι μὲν λαβὴ τῆς μάστιγος, οἱ δὲ ἱμάντες ἀποπεπτώκασιν. παρὰ μέντοι τῶν ἐπιχωρίων τινὸς ἠκούσαμεν, ὡς, ἐπείπερ ἐτύπτετο μὲν ὑπὸ μάστιγος, ἤχει δ' ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὡς χειμερίου τῆς Δωδώνης ὑπαρχούσης, εἰκότως εἰς παροιμίαν περιεγένετο τὸ χαλκεῖον.*

Tarrhaeum excipit Didymus ille, Grammaticus Aristarcheus, aequalis Ciceronis, qui tamen aetatem produxit ad Augustum imperatorem. In libris proverbiorum, quos concinnaverat tredecim, superiorum videtur narrationes saepe dissonas et absonas convellere instituisse. Id quod vel ex inscriptione claret: Helladius Photii p. 865, 22. Hoeschel. *Ὅτι Δίδυμος περὶ παροιμιῶν δεκατρία βιβλία συντέταχε* [*καὶ*] *πρὸς τοὺς περὶ παροιμιῶν συντεταχότας ἐπιγράψας αὐτά.* Zenobius usurpat II, 31. (eadem paene Diogenian. II, 39.) et IV, 20., adde Harpocrat. in nott. Append. III, 26 et 29., unde quid praestiterit aegre dixeris. Egerat praeterea de proverbio Zenob. III, 36., ubi vide quae annotavit Leutschius et adde Prellerum de Polem. fr. CI. Postremo in auxilium adhibent Scholia Platonis p. 369., de quo loco infra dicetur.

Nos quantum jacturae fecerimus amissis tot proverbiorum *συναγωγαῖς* multiplicis variaeque eruditionis copiis olim conspicuis ex vestigiis minime dubiis intelligimus, non auguramur. Compara, ut his utar, Stephani Byz. locum de proverbio *Δωδωναῖον χαλκεῖον* cum Zenobiana exiguitate, praeterea vel Scholl. Pind. Isthm. II, 1. Maximum autem excitant desiderium Scholia Platonica, quae quum Platonis dialogi referti sint talibus scitamentis sermonis familiaris, persaepe in enarrandis proverbiis occupantur. Proferunt autem illa Scholia bis terve nomina ipsa Tarrhaei atque Didymi, vide p. 369. 396.

[Zenob. VI, 38. V, 85.] et ipsa citandi ratione certissime arguunt, ex Paroemiographorum horreis se ista in suum penum ingessisse. Scilicet eorum ipsorum nomina dialogorum, ad quos scripta sunt quaeque Scholia, a Paroemiographis plenioribus excitata ne a scholiorum quidem compilatoribus resecta sunt. Quo manifestum redditur, qua illi religione in compilandis proverbiorum constipatoribus fuerint versati. Paucis defungar: sic p. 368. [Zenob. III, 21.] *μέμνηται ταύτης Πλάτων ἐν Εὐθυδήμῳ*, et est scholium ad Euthydemum; p. 365. [Diogen. I, 65.] *Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ*; p. 369. [Zenob. VI, 38.] *Πλ. Κρατύλῳ*; p. 374. [Diogen. III, 37.] *Πλάτων ἐν Συμποσίῳ*, p. 375. *Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι καὶ ἐν Συμποσίῳ*, in quae omnia idem cadit, quod de prima notatione observabamus.

Quae quum ita sint, Scholiorum Platonicorum ea est utilitas, ut si ea cum nostris Paroemiographis contenderis, manifesto appareat, a qua abundantia eruditionis et luxurie in quas illi angustias temporum hominumque injuriis sint delapsi. Id ut nullo negotio cuivis persuadeatur, age juxta positis et scholiorum Platonis et Zenobii aliquot articulis quid rei sit experiamur monstrare.

1. Zenobius II, 91.

Γλαύκου τέχνη· ἢ ἐπὶ τῶν ῥαδίως κατεργαζομένων ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Ἵππασος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, καὶ κρουομένους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. Καὶ

Scholia Platonis p. 381.

Γλαύκου τέχνη· ἢ ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζομένων ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐμμελῶς (*ἐπιμελῶς* B. et Sieb.) *καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Ἵππασος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν εἶναι τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, κρουομένους δὲ τούτους ἐπι-*

λέγεται Γλαῦκον ἰδεῖν τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον.

τελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον ἐγχειρῆσαι δι᾽ αὐτῶν χειρουργεῖν, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πραγματείας ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μέμνηται δὲ τούτου Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως, καὶ Νικοκλῆς (τιμοκλῆς 𝔄*) ἐν τῷ περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα τέχνη γραμμάτων, ἣν ἀνατιθέασι Γλαύκῳ Σαμίῳ, ἀφ᾽ ἧς ἴσως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη. οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὗρεν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος.*

2. Zenobius III, 65.

Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἁπτομένων δὲ εὐθέως τῶν μειζόνων. Ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίθῳ ἐγχειροίη. Δικαίαρχος δέ φησιν ἕτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν, οἱονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς ὁμοίοις ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νηὸς καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τῶν ἵππων.

2. Scholia Platonis p. 322.

Παροιμία Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν, ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἁπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη τῶν τελειοτέρων. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, λέγων „τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν“ καὶ ἐνταῦθα. **Haec Tarrhaei sunt, opinor: quibus a se excerptis alia assuit Zenobius aliunde petita.**

3. Zenobius III, 21.

Διὸς Κόρινθος: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων.

Proverbia Bodl. et Vatic.

Ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ Παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις ἀνακυκλούντων. Κορινθίων γὰρ ἐπί τινος δικαιολογίας τῆς μετὰ Μεγαρέων οὐδὲν δίκαιον ἐχόντων εἰπεῖν, μόνον τοῦτο ὅτι Οὐκ ἀνέξεται ὁ Διὸς Κόρινθος, πολλάκις λεγόντων, οἱ Μεγαρεῖς ἀπεκρίναντο Παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον· ὅθεν ἡ παροιμία.

3. Scholia Platonis p. 368.

Διὸς Κόρινθος: ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμνυνομένων, κακῶς δὲ καὶ πονηρῶς ἀπαλλαττόντων. τῶν γὰρ Κορινθίων βαρέα τοῖς Μεγαρεῦσιν ἀποίκοις οὖσιν ἐπιταττόντων τὸ μὲν πρῶτον ὑπήκουον. ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπελίμπανον οἱ Κορίνθιοι, ἐλπίσαντες οἱ Μεγαρεῖς οὐδὲν ἂν παθεῖν ἀποστάντες, παραχρῆμα τῶν Κορινθίων ἀφίστανται. πέμπουσιν οὖν πρέσβεις οἱ Κορίνθιοι κατηγορήσοντας τῶν Μεγαρέων, οἳ παρελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄλλα τε πολλὰ διεξήεσαν, καὶ τέλος ὅτι δικαίως ἂν στενάξειεν ὁ Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, εἰ μὴ λήψονται δίκην παρ᾽ αὐτῶν. ἐφ᾽ οἷς παροξυνθέντες οἱ Μεγαρεῖς τούς τε πρέσβεις παραχρῆμα λίθοις ἔβαλον, καὶ μετὰ μικρὸν ἐπιβοηθησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποχωρούντων, ἐφεπόμενοι καὶ κτείνοντες ἅμα παίειν ἀλλήλοις τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις, λέγων·

Ἀλλ᾽ ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν,

καὶ ἐν Ταγηνισταῖς καὶ Ἔφορος ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν καὶ

Πλάτων Εὐθυδήμῳ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδενὶ τέλει ἀπειλούντων φασὶν εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. Μεγαρεῦσι γὰρ ὡρμημένοις ἀφίστασθαι, ἐπιλέγειν τὸν Κορίνθιον „Οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος.“ μέμνηται ταύτης καὶ Πίνδαρος.

Ex quo articulo hoc satis patet, Tarrhaeum vel Didymum priorem explicationem habuisse ab Demone, cujus enarrationem ad verbum paene consentientem suggerunt Scholia Pind. Nem. VII. fin. Altera adjungitur, quam olim nec a Tarrhaeo Didymove omissam arguunt collectiones Bodl. et Vat., quae pristinam formam in Zenobianis misere afflictam servaverunt integriorem. Quaecunque autem proverbia in Scholiis Platonicis exstant in Zenobianis et reliquis collectionibus desiderata, ea omnia arbitror ex iisdem Tarrhaei Didymique libris ducta esse. Ubi autem Scholia a Zenobianis ita discrepant, ut altera alterum interpretem compilasse patescat: Zenobius fortasse Tarrhaeum secutus erat, Scholia Didymum, vel inversa ratione. Illud universe tenebis, Epitomatorum nostrorum manus indoctiores locos scriptorum maxime inducere solitas fuisse, quippe qui amplo apparatu doctrinae haud aegre carerent.

In Platonis proverbia nescio quem singulari cura commentatum fuisse apparet ex scriptore Anonymo de Incredibilibus, quem post Leonem Allatium edidit Th. Gale in Opuscc. Mytholl. p. 88 sq. Verba haec sunt: *Παροιμία τις φάσκει Δεδιὼς τὴν σαυτοῦ σκιάν. διδάσκει δὲ δεδιέναι τὴν περὶ τὰ ἔσχατα ὡς πρῶτα σπουδήν, ὄλεθρον ἡμῖν ἐνάγουσαν τῆς ψυχῆς, ἤτοι ἀφανισμὸν τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων γνώσεως καὶ τῆς προσηκούσης αὐτῇ κατ' οὐσίαν τελειότητος. οὕτως ὁ εἰς τὰς παρὰ Πλάτωνι Παροιμίας γράψας.* Qui quidem qualiscunque demum fuit — de philosophorum grege eum fuisse facile tibi persuadebis, si ex ungue licebit leonem — vel post nostrorum scholiorum tempus scripsit vel a compilatoribus eorum spretus est. Doctius Scholia

381. Bekker. *Τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις*, p. 62. Dindorf., 22. Fritzsch.

Exstat aliud monumentum ex vetustate casu quodam felici ad nos transmissum, quod quantum olim homines litterati in enodandos proverbiorum laqueos impenderint studii et eruditionis planissime declarat. Id ego monumentum ab hac parte disputationis nostrae haudquaquam alienum hoc loco reponendum arbitrabar. In mente habeo Marcelli disputationem *περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι παροιμιῶν*, de qua olim haec scripsit A. Schottus Praefat. p. XV. Gaisf.: »De proverbiorum origine et ad explicandum difficultate sic Eusebius Caesariensis Episcopus libro I. de tribus contra Marcellum Ancyranum Episcop., quos scripsisse Eusebium Socrates testatur Ecclesiasticae historiae lib. I. cap. 25. Quod opus cum tribus de Ecclesiastica Theologia ejusdem libris adversus eumdem Marcellum, quia ineditum adhuc delitescit apud Britannos, qua fide accepi, hic repraesento.« Haec Schottus. Nempe Marcellus Ancyrae Episcopus a. 336. Constantino Magno obtulerat librum, quo suspicionem Arianismi et Sabellianismi elueret. Quem redarguit Eusebius Pamphili in eo opere quod inscripsit: *Τὰ κατὰ Μαρκέλλου τοῦ τῆς Ἀγκύρας ἐπισκόπου.* Hinc excerpta haec est particula, v. Reinesii Varr. Lectt. III, 6. p. 442. Auctiorem locum exhibuit Gaisfordus, qui haec annotavit: »Hunc locum cum Schotto communicaverat Ricardus Montacutius, ipso teste in annotat. p. 12. col. b. extr. ed. Paris. 1628. Nos integriorem et emendatiorem paulo e MSS. Bodl. [E 1. 10 et 11.] dabimus sub finem hujus Praefationis. Nec pauca aliis corrigenda relinquimus.« Dedit Gaisfordus p. XXII sqq. Numeros paginarum Gaisfordi ad oram signavi. Ego vero licet gravissimos quosdam locos si non sanasse, at propius tamen ad sententiae sanitatem admovisse mihi videar, quaedam tamen acutioribus ingeniis persananda reliqui.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ἙΛΛΗΣΙ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ.

Οὐδὲν ἄτοπον οἶμαι ἐν τῷ παρόντι ὀλίγον τῶν ἔξωθεν XXII. ὑπομνῆσαί σε παροιμιῶν· Ἀλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα. Ταύτην τὴν παροιμίαν πρὸς μὲν τὸ φαινόμενον τοῦ γράμματος ὑπολάβοι ἄν τις κατὰ τῶν γράμματα διδασκόντων εἰρῆσθαι, ἐπεὶ καὶ ἕτερός τις τῶν παρ' αὐτοῖς ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων ἔφη· τὸ δ' οὐχ οὕτως ἔχειν οἱ τὰ ὑπομνήματα γράψαντες ἔφασαν· ἀλλ' ἐπειδὴ Ἀθηναίους Σικελιῶταί φασιν πολέμῳ νικήσαντες μόνους ἔσωζον τοὺς παιδείαν σκηπτομένους, διδασκάλους αὐτοὺς τοῖς XXIII παισὶν ἄγοντες, τοὺς δ' ἄλλους πάντας ἐφόνευον, ἐξ αὐτῶν τινας φυγόντας καὶ ἐπανελθόντας ἐρωτωμένους τε ὑπ' Ἀθηναίων περὶ τῶν διαφθαρέντων αὐτοῖς ἔφασαν εἰρηκέναι ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα. Τί δὲ καὶ τὸ Αἲξ τὴν μάχαιραν; νομίσειεν ἄν τις εἰρῆσθαι, ἵνα θῶ πρότερον τὰ περὶ αὐτῆς λεγόμενα, πάντως που διὰ τὸ τὴν θυομένην αἶγα εἰς τὴν μάχαιραν ἀφορᾶν εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. ἀλλ' οὔ τινες † τοῦτ' ἔφασαν οἱ παλαιοί· οὐδὲ γὰρ παροιμία ἦν ἂν ἡ λεχθεῖσα, εἴγε τοῦθ' οὕτως εἶχεν, (τοῦτο γὰρ ἀκόλουθον ἦν ἐκ τῶν φαινομένων ἐννοεῖν,) ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ προξενούντων εἰρῆσθαι τοῖτο φασίν. Φασὶ γὰρ Μήδειαν ἐν Κορίνθῳ τὰ τέκνα ἀποκτείνασαν κατα-

---

1) Libri *Οὐδὲν γὰρ ἄτοπον.*

6) Demosthenes in Aeschinem, de Cor. p. 315, 7. Libri *ἐδιδάσκετο.* Correxit Gaisfordus. — Cf. Zenob. IV, 17.

7) *οἱ τὰ ὑπομνήματα γράψαντες* sunt qui infra audiunt *οἱ τὰς παροιμίας ἑρμηνεῦσαι προελόμενοι*, *Paroemiographi.*

10) Legebatur *ἐξ αὐτῶν δέ τινας.*

12) *περὶ τῶν διαφθαρέντων* scripsi: legebatur *περί τινων διαφερόντων.* Sponsor Zenob. IV, 17. *Οἱ οὖν διαφεύγοντες εἰς Ἀθήνας καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἔλεγον· Ἢ τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα.*

14) Haec pessime mulcata sic ferebantur: *Τί δὲ καὶ τὸ Αἲξ τὴν μάχαιραν νομίσειεν ἄν τις εἰρῆσθαι † μὴν ἃ θεῷ πρότερον τὰ π. α. λεγόμενα πάντων που, διὰ τὴν θυομένην κτλ.* Probabiliter castigasse mihi videor.

17) *οὔ τινες.* Fortasse *οὐ μὴν* vel *οὔτι.*

19) Similiter nostri Paroemiographi: vide ad Zenob. I, 27.

κρύψαι τὴν μάχαιραν αὐτόθι· τοὺς δὲ Κορινθίους κατὰ χρησμὸν αὐτοῖς αἶγα μέλαιναν ἐναγίζοντας ἀπορεῖν μαχαίρας· τὴν δὲ αἶγα σκάλλουσαν τῷ ποδὶ τὴν Μηδείας ἀνευρεῖν μάχαιραν καὶ αὐτῇ τυθῆναι. Τί δὲ τὸ Ἅλις δρυὸς σημαίνει φησί τις; οὐ γὰρ δυνατὸν ἐκ τοῦ προχείρου γιγνώσκειν τὴν παροιμίαν. Οἱ παλαιοὶ, ὥς ἔφασαν, πρὸ τῆς τοῦ σίτου γεωργίας βαλανηφαγοῦντες, ἐπειδὴ ὡς ᾤοντο ὁ καρπὸς οὗτος ὕστερον εὑρέθη, ἐκείνῳ προςέχοντες τὸν νοῦν, καὶ τῇ μεταβολῇ προςχαίροντες, Ἅλις δρυὸς ἔλεγον, καὶ τοῦτο τὴν παροιμίαν ἔφασαν εἶναι. Αὖθίς τε ἑτέρας παροιμίας ὑπὸ πλείστων τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν ἐν πλείστοις καὶ διαφόροις βιβλίοις εἰρημένης, τίνα περὶ αὐτῆς γεγράφασιν οἱ τὰς παροιμίας ἑρμηνεῦσαι προελόμενοι ἀναγκαῖον ἐν τῷ παρόντι μνημονεῦσαι, [ἀλλ'] ἵνα ἐλέγξωμεν Ἀστέριον καὶ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν αὐτὸν μαθημάτων, εἰδότα μὲν ἀκριβῶς τὸ τῆς παροιμίας ἐξαίρετον, ἐν δὲ τῷ παρόντι ἄγνοιαν προςποιηθέντα, ἵνα τὸ ἑαυτοῦ βούλημα διὰ τῆς τοῦ παροιμιώδους ῥητοῦ χρήσεως πιθανῶς κατασκευάζειν δόξῃ. Ἔστι δὲ Γλαύκου τέχνη. Ταύτης οἱ ἔξωθεν σοφοὶ τῆς παροιμίας μνημονεύσαντες διαφόρως αὐτὴν ἐξηγήσαντο· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν τις ἔφη,

---

2) Dissidet narratio Paroemiographi quem ob oculos habebat Marcellus ab iis quos nosmetipsi versamus manibus. Etenim quod ab editoribus post v. αὐτοῖς interpolatum erat vocabulum δοθέντα, fidenter expuli jubentibus et libris MSS. et ipso tenore disputationis. Sic Marcelli auctor facit Corinthios liberis Medeae a matre trucidatis ἐναγίσματα offerri: reliqui de θυσίᾳ Junoni Acraeae a Medea vota loquuntur. Recte vero me sententiam Marcelli enucleasse commonstrat vox ἐναγίζειν et αἶξ μέλαινα. Nec concinunt in eo, quod nostri Paroemiographi non ensem Medeae occultatum narrant, sed eorum qui in id negotium conducti capram adduxissent: τῶν κομισάντων μισθωτῶν.

4) Ἅλις δρυός] confer Zenob. II, 40.

6) ὡς ἔφασαν. Intellige et hic et infra τοὺς τὰ ὑπομνήματα γράψαντας.

12) Legebatur τινα.

14) ἀλλ' uncis inclusi.

15) αὐτὸν aut secludendum videtur aut in αὐτῶν mutandum. Τὰ ἔξωθεν μαθήματα sunt *quae ad gentiles pertinent*, ut infra οἱ παρ' αὐτοῖς σοφοί *docti gentiles*.

17) Fortasse παροιμιωδῶς.

*Γλαῦκόν τινα ἐπιστήμονα τέχνης τινὸς γεγονότα, † πολλῷ
οὖσαν θαυμασιωτάτην ἀπολέσθαι ἅμα ἐκείνῳ κατὰ θάλατταν,
μηδενός πω διακηκοότος αὐτῆς. Ἕτερος δὲ τὴν ἐπ᾽ ἄκρον
μουσικῆς ἐμπειρίαν μαρτυρήσας τῷ Γλαύκῳ, τοὺς κατασκευα-
σθέντας ὑπ᾽ αὐτοῦ δίσκους χαλκοῦς φησὶ τέσσαρας πρὸς τὸ
ἐμμελῆ τινὰ τῆς κρούσεως τὴν συμφωνίαν τῶν φθόγγων ἀπο-
τελεῖν, ἔνθεν τε εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. Ἄλλος δέ τις
Ἀλυαττικῶν ἀναθημάτων φησὶν ἀνακεῖσθαι κρατῆρα καὶ ὑπο-* XXIV
*κρατήριον θαυμάσιον, Γλαύκου Χίου ποίημα. Ἕτερος δὲ
Γλαῦκον αὐτὸν ἀναθεῖναι εἰς Δελφοὺς τρίποδα χαλκοῦν, οὕτω*

---

1) Legebatur: *Γλαῦκόν τινα ἐπιστήμονα τέχνης τινὸς γεγονότα, † πολλῶν οὖσα θαυμασιωτάτην, ἀπολέσθαι ἅμα ἐκείνῳ κατὰ θάλατταν.* Post *γεγονότα* fortasse excidit *εὐδοκιμῆσαι* vel simile verbum. Reliqua certa medela restitui. Ceterum hanc primam explicationem ignorant nostri Paroemiographi. Quaeritur jam, quis ille fuerit Glaucus, quae illa *τέχνη*. Fuit, si recte conjicio, Glaucus Anthedonius, qui quum nobilissimus piscator pisces a se captos contactu herbae cujusdam reviviscere et in mare resilire vidisset, gustata ea herba ipse quoque in mare se praecipitavit et deus marinus factus esse perhibetur, *ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών*, quae sunt verba Aeschyli in Glauco Pontio, v. Hermanni Opuscc. II, p. 64 sq. Scholia Apoll. Rhod. I, 1310. *Εἶτα ὡς ἐς ἄκρον γήρως ἤρχετο, μηκέτι φέρων ἐδίσκευσεν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν καὶ ἐτιμήθη ὡς θαλάσσιος δαίμων.* Illa ars sanequam pretiosa et *πολλῷ θαυμασιωτάτη* cum Glauco *ἀπώλετο κατὰ θάλατταν.*

3) *Ἕτερος.* Scholia Plat, p. 381. et Zenob. II, 91. — supra excitavimus — Hippasum dicunt *κατασκευάσαι χαλκοῦς τέτταρας δίσκους*, quorum concentum primus viderit Glaucus. Marcelli auctor ipsum Glaucum fabricasse scripserat.

3) Legebatur *ἐπ᾽ ἀκρῶν.* De locutione *ἡ ἐπ᾽ ἄκρον μουσικῆς ἐμπειρία* et similibus paucula Jacobsius in Anth. Palat. p. 206.

5) sq. An *πρὸς τὸ ἐμμελὲς τῆς κρούσεως τινὰ συμφωνίαν*?

7) Fortasse *ὅθεν εἰρῆσθαι.* — *Ἄλλος δέ τις*] confer Herodotum I, 25. *Ἀλυάττης ὁ Λυδὸς — ἀνέθηκε ἐς Δελφοὺς κρητῆρά τε ἀργύρεον μέγαν καὶ ὑποκρητηρίδιον σιδήρεον κολλητόν, θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων, Γλαύκου τοῦ Χίου ποίημα, ὃς μοῦνος δὴ πάντων ἀνθρώπων σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.* Cfr. Pausan. X, 16, 1. et Wesselingii notam. Ceterum a Glauco Chio similiter derivabat proverbium Dionysodorus Hesychii, quem adscripsimus supra p. VII. Sed universe ille, nec cogitans, ut videtur, de donariis Alyattae.

9) Haec aliunde non nota sunt. Verba mire corrupta sic videntur refingi probabiliter posse: *οὕτω δημιουργήσαντα ἐντέχνως*

δημιουργήσαντα, † τοῖς παχέως τε κρουομένου, τούς τε πόδας, ἐφ᾽ ὧν βέβηκε, καὶ τὸν ἄνω περικείμενοι καὶ τὴν στεφάνην τὴν ἐπὶ τοῦ λέβητος καὶ τὰς ῥάβδους διὰ μέσου τεταγμένας φθέγγεσθαι λύρας φωνῇ. Καὶ αὖθις ἕτερος ἀπὸ Γλαύκου τινὸς δόξαντός τι πλέον πεποιηκέναι, εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. Ὁρᾷς ὅπως τὸ δυςχερὲς τῆς παροιμίας καὶ διὰ τούτου δείκνυται, διὰ τοῦ μηδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας στῆναι τοὺς τὴν παροιμίαν ταύτην ἐξηγήσασθαι βουληθέντας· οὕτω δυςεύρετόν τι πρᾶγμα τὸ τῆς παροιμίας καὶ παρὰ τοῖς ἔξωθεν εἶναι δοκεῖ. Διὸ καί τις τῶν παρ᾽ αὐτοῖς σοφῶν συναγαγὼν τὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρως λεχθείσας παροιμίας, εἰς αὐτὰς γέγραφε βιβλία δύο μὲν τῶν ἐμμέτρων, τῶν δὲ ἀμέτρων τέσσαρα. Ταύτας δὲ παροιμίας ὠνόμασαν οἱ ἔξωθεν δι᾽ οὐδὲν ἕτερον, ἐμοὶ δοκεῖν, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ταῖς τοῦ σοφωτάτου Σολομῶνος παροιμίαις ἐντυχόντες καὶ γνόντες δι᾽ αὐτῶν ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐκ τοῦ προχείρου σαφῶς τῶν ἐν αὐταῖς εἰρημένων μαθεῖν· καὶ αὐτοὶ ζηλῶσαι τὸ προφητικὸν βουληθέντες γράμμα, τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ γεγράφασι τρόπον, εἶτα, ὡς μηδὲν ἕτερον ὄνομα κυριώτερον ἐκείνου ἐπινοῆσαι δυνηθέντες, καὶ ταύτας παροιμίας ὠνόμασαν.

Haec hactenus. Sequitur ut in eam aetatem descendamus, qua studia litterarum Graecarum sub imperatoribus Romanis novo fervore instaurata ad rhetoricas potissimum *ἐπιδείξεις* dirigebantur. Etenim saeculis post Chr. nat. altero et tertio sophistarum qui tum dicebantur, studia laetissime efflorescebant, qui veneribus omni-

---

(v. Zenob. II, 91.), *ὥστε κρουμένου τ. τ. π. ἐ. ὧν β. καὶ τὸν ἄνω περικείμενον λέβητα καὶ τὴν στεφάνην τὴν ἐπὶ τοῦ λέβητος καὶ τὰς ῥ. τὰς διὰ κτλ.*

4) *αὖθις ἕτερος*] Haec quoque nova explicatio, quae numero quinta est. Anne relabitur ad eam enarrationem, quam tangunt Scholia Platonis, quae est de *τέχνῃ γραμμάτων* a Glauco Samio reperta?

12) Legebatur *γεγραφέναι*. *τῶν μέτρων* codices: correxit Schottus. De Aristophane vidimus supra p. X.

13) *οἱδ᾽ ἔξωθεν* Gaisfordus.

17) Post v. *μαθεῖν* incisionem posui majorem.

bus et illecebris orationem exornare allaborabant. Nec proverbiorum illi incuriosi erant, quae teste Demetrio de Eloc. CLVII. in *ταῖς ἐν τοῖς πράγμασι χάρισι* censebantur. Exstitere igitur, qui in gratiam comendae orationis studiosorum proverbia a superioribus Paroemiographis sedula cura conquisita in commodiorem et habiliorem formam concinnarent. Quo in negotio ita se facillime satisfacere posse arbitrati sunt desideriis aequalium, si quae ab antiquioribus uberrime essent disputata in epitomae angustias coartassent. Ii libri proverbiorum ex ordine litterarum consertorum quum propter modicum ambitum valde expeterentur, factum est, ut copiae priorum paullatim de manibus hominum excussae sordescerent et novicii libelli frequenter descripti interitum effugerent soli. Accessit lexicorum rhetoricorum multitudo; quae qui condebant ut sanam dicendi consuetudinem oratorum Atticorum et condimenta sermonis commendarent aequalibus suis, nec proverbia appendere neglexerunt.

In sophistis illis principem locum assigno Zenobio, de quo haec perscripsit Suidas s. v. *Ζηνόβιος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. Ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ Ταῤῥαίου ἐν βιβλίοις τρισί* (*βιβλία γ'* codex V), *Μετάφρασιν Ἑλληνικῶς τῶν Ἱστοριῶν Σαλουστίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἱστορικοῦ καὶ τῶν καλουμένων αὐτοῦ Βελῶν* (*Βέλλων*), *Γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα καὶ ἄλλα.* Proverbiorum collectionis ex Didymi et Tarrhaei ubertate compendifactae meminere pauci scriptores veteres: Scholia Arist. Nubb. 134. *Ζηνόβιος* (vulg. *Ζηνόδοτος* correxit Hermannus.) *ὁ τὰς Ταῤῥαίου καὶ Διδύμου παροιμίας ἐπιτεμών·* quae sequuntur ex Zenob. III, 87. sumpta eximie concinunt cum nostris. Unde suspicere, Zenobianam farraginem satis integram ad hanc aetatem propagatam esse. Modo constaret, non esse illud Scholium novicium. Nec trium librorum ulla in nostris significatio superest; in Centurias dispescuit Erasmi institutum secutus A. Schottus. Praeter illud Scholium titulo paullulum variato Anonymus Scholiasta Aristot. Rhetor. lib. II, p. 42. laudat Zenobium: *ὥς ὁ Κρατερός φησιν ἢ Δοῦρις ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν παροιμιῶν Ζηνοβίου ἀπὸ*

τοῦ Ταῤῥαίου, quae spectant ad Zenob. II, 28. Denique Tzetza Chill. VIII, 18. quum ait: *Ἐν παροιμίαις Δίδυμος καὶ Ταῤῥαῖος γράφουσι*, in mente habet Zenob. I, 83.

Videtur Zenobius fuisse primus, qui proverbia ex ordine litterarum disponeret, siquidem ad amussim exigenda est inscriptio libri, quae haec est: *Ζηνοβίου ἐπιτομὴ* (*ἐκ* addit cod. Paris.) *τῶν Ταῤῥαίου καὶ Διδύμου συντεθεισῶν* (*συντεθεῖσα* verissime cod. Par.) *κατὰ στοιχεῖον*. Probavit autem illum morem, qui ordinem litterarum elementarem non religiose custodiret, sed litterae initialis solius haberet rationem. Ego vero qui Zenobium satis integrum ad nos pervenisse dicebam, rem universe spectabam. Sunt enim quae in libris exciderunt, sunt quae praeter mentem auctoris furtim infarta: illa culpa vel librariorum vel tinearum, vel casu denique aliquo; haec prava aemulatione usurpantium interpolatorum. Veluti narrationes fabulosae, quae ab ipsorum explicatione proverbiorum remotiores sunt, male illatas esse, fidem facit codicum Bodlejani et Vaticani comparatio, qui quidem istis deliciis ex Apollodori Bibliotheca maximam partem compilatis carent. In eundem censum venire videntur excerpta illa ex *νομίμοις βαρβαρικοῖς* V, 25., quae proverbio *Νόμος καὶ χώρα* adhaeserunt. Est ubi emergunt quae ab ipso Zenobio ne potuerunt quidem inseri nedum a Tarrhaeo Didymoque proficisci, ut IV, 32. Menandri Protectoris memoria, si modo Protector, Justiniani et Mauricii Imperatorum aequalis, intelligendus est; sic I, 17. *Ἀνενδεὴς ὁ θεὸς* ab homine Christiano inculcatum statuimus. Fraudem coarguit hoc quidem loco vel id, quod lemma excipit vox *παροιμία*. Unde patet ex Scholio aliquo lexicove proverbium interpositum esse. Motam a Saxio de Luciano a Zenobio Diogenianoque commemorato dubitationem composuere tamen Rankii mei rationes de aetate Luciani initae, v. de Hesychio p. 66.

Ceterum Zenobii ipsius interdum videtur in excerpendis Didymi Tarrhaeique copiis defecisse industria. Auctoritates enim scriptorum qui usurpassent proverbia prout lubuit vel adscripsit vel neglexit: quid quod in

singulis partibus libri sibi non constitisse videtur hominis sedulitas. In quinta maxime centuria videmur nobis observasse fuisse industrium. Quum autem Zenobius diversos sequeretur auctores, forsitan hic illic vestigia diversorum fontium indagaveris. Velut *Βούνας δικάζει* et *Βουλίας δικάζει* II, 67 et 86. arguere videntur, alterum fortasse ex Tarrhaei fide, alterum ex Didymi receptum esse. Quanquam nec illud absurdum fuerit statuere, idem proverbium vel a librariis vel per usum depravatum occasionem dedisse formae alii, specie diversae, re eidem: vide IV, 88. Raro Zenobius ipse diversorum auctorum discrepantiam annotavit, ut II, 95. *Τριχῇ ἀναγράφουσι* — hoc verbum proprium est et peculiare in Paroemiographorum opera — *τὴν παροιμίαν*, quod tamen potuit repetere ex Tarrhaeo Didymove. Interdum ambigas, utrum epitomae auctori an librariis crimen peccatorum imputes. Nam inepte contracta occurrunt, cujus stuporis vix liceat ipsum Zenobium reum postulare. Ut V, 15. Demonis sententia, quam minus corrupit Harpocratio, pessime decurtando obscurata est. Adde III, 3. 10. 23. IV, 55. 86. V, 5. 7. VI, 3. 42. ibique notata. Quae magis inclinat animus ut maximam certe partem ab indoctis librariis depravata arbitrer, quam ita de manu Zenobii exiisse. Quaedam lacunae ope codicis Bodlejani praeter spem expletae sunt, velut VI, 15. ex codice illo sarsi hiatum, quem Gaisfordus Praef. p. VII. nonnisi integrioris ope codicis curari posse putavit.

De codicibus et editionibus Zenobii haec narrat Gaisfordus Praef. p. VI: »Zenobius primum typographiae ope vulgatus est Florentiae apud Juntam 1497. 4., qui liber propter eximiam raritatem non Schottum modo fefellit, sed etiam Fabricium. Is nonnunquam in bibliothecis inter codd. MSStos recensetur, veluti in Laurentiana apud Bandinium T. II. p. 358, et in Bodleiana, Catal. MSS. Angliae et Hiberniae p. 118. n. 2290, 18. Editionem Aldinam, quae non simpliciter Zenobium, sed proverbia aliunde, maxime e Suida, congesta exhibens Aesopo subjuncta est Venet. 1505. fol., subinde citat Schottus, v. g. I. 41. p. 241. ego non nisi in locis suspectis consului, idemque dictum sit de ed. Ha-

ganoensi 1535; utraque enim pendet ex Florentina, quam, quum codicis manuscripti instar sit, summa cum cura perlustravi, ejusque lectiones littera F distinctas ubique in annotationibus reposui. Conferendum porro curavi codicem Parisiensem (P.) n. 3070b *) membranaceum, saec. XII, ipse usurpavi Harleianum Musei Britannici (H.) n. 5663. qui nescio an ex Parisiensi descriptus sit. Ambo certe ex eodem fonte manarunt. Etsi horum librorum ope vitia nonnulla emendare potui, haud pauca tamen etiamnum restant tollenda. Nec a librariis solum, sed a bibliopego damni nonnihil passus est Zenobius: vid. I, 30. II, 59. VI, 15. Duo priora loca persanavi: quae post tertium conspicitur lacuna non nisi integrioris codicis ope explenda est.«

Aequalis Zenobii fuit Diogenianus Heracleota, de cujus nomine, aetate scriptisque disputatio est Rankii nostri de Hesychii Lexic. p. 51 sqq. Audiamus Suidam: *Διογενειανὸς Ἡρακλείας ἑτέρας, οὐ τῆς Πόντου, γραμματικός, γεγονὼς καὶ αὐτὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως. — Ἔστι δὲ αὐτοῦ βιβλία ταῦτα· Λέξις παντοδαπὴ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις έ· ἐπιτομὴ δέ ἐστι τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων έ καὶ τετρακοσίων* (*έ καὶ ἐνενήκοντα* Hemsterhusius) *καὶ τῶν Ζωπυρίωνος· ἐπιγραμμάτων Ἀνθολόγιον, Περὶ ποταμῶν, λιμνῶν, κρηνῶν, ἀκρωρειῶν, Περὶ ποταμῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπίτομον ἀναγραφήν.* Ubi quum frustra quaeratur Paroemiarum ab ipso congestarum memoria, Schottus et post Schottum Kusterus, quos *περὶ ποταμῶν* liber duplex admonuisset, *περὶ παροιμιῶν κατὰ στ. ἐπ. ἀναγραφὴν* sufficiendum judicaverunt. Eaque emendatio tam certa est, ut mirer reluctatos esse et Rankium de Hesych. p. 58. artificiosius quam vere disputantem, et F. Th. Welckerum, qui in censura libri Rankiani Mus. Rhen. Nov. 1834, p. 430. in eam sententiam discedit, ut nostram Diogeniani nomine insignitam collectionem ab eo auctore plane abjudicandam opinetur. Videlicet nomen Diogeniani Paroemiographi in praefatione Lexici Hesychiani cum laude commemoratum

*) Titulus in eo codice sic perscribitur: *Ζηνοβίου ἐπιτομὴ ἐκ τῶν Ταῤῥαίου καὶ Διδύμου παροιμιῶν συντεθεῖσα κατὰ στοιχεῖον.* Gaisfordus. V. sup. p. XXV.

eam ipsam ob caussam posterioris aetatis arbitrio collectioni nostrae praefixum esse. Nempe Diogeniani farrago, qualem codices offerunt nostri, pristinam speciem exuit, quum nescio quando et a quo excerpta sit ex opere pleniore. Vel M. Apostolius integriore videtur libro usus esse. Is enim — solus autem citat Diogenianum, quod sciam — compluribus locis tanquam ex Diogeniano laudat, quae tu frustra in nostro quaesiveris. Uno quidem loco II, 39. Diogeniani verba eadem sunt, v. Diogenian. II, 34.; aliter res se habet XVI, 28. *Ὁ δὲ Διογενιανὸς Ἀγκαῖος ἄμπελον φυτεύων, φησί, βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις*, quae ita respondent Diogenianis VII, 46., ut breviatus Diog. pro Apostolii: *ἀφεὶς οὖν τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος καὶ δραμὼν εἰς τὸν σῦν ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ*, sola haec propinet: *ὁ δὲ ὁρμήσας ἀνῃρέθη.* Tertio denique loco IX, 39. priora quidem *ἐπῳδαὶ — βακτηρίαν* concordant cum Diogenian. IV, 78., sed quae addit Apostolius: *Ὁ δὲ Διογενιανὸς λέγεται, φησίν, ἐπὶ τῶν ἀνεπίγνωστα λεγόντων, παρόσον ἐπὶ τοῖς ποσὶ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὰ γεγραμμένα ἀσύνετα*, ea igitur omnia intercepta sunt.

Sic sane res habet. Diogeniani sylloga tam sinistre concisa est, ut nisi aliunde salus peti posset, saepissime quid rei ageretur vix Lynceus perspicere posset. Vide, ut quae prae manibus habeo sola commemorem, VIII, 9. 20. 31. Etiam in singulis codicibus, ut in Barocciano, quaedam solitaria relicta admonent quam sit verum illud, habere sua fata libellos, v. V, 36*b*. Atque fortasse vel ipse titulus loquitur id quod volumus, Diogeniani epitomen rursus epitomatoris cultros subisse. Inscriptum enim est libro: *Παροιμίαι δημώδεις ἐκ τῆς Διογενιανοῦ συναγωγῆς.* Quanquam video profecto quaeri posse, an ipse Diogenianus titulo illo opus suum exornaverit. Et duplicem *ἐκ* praepositio habet explicationem, ut aut secundum Diogeniani collectionem sonet, aut excerptam ex Diogeniani collectione proverbiorum, non *λέξεων*, quod video alicui in mentem venisse. Mihi alterum probabilius videtur, ut ab Epitomatore profectam putem inscriptionem, qui vulgari usu maxime trita proverbia doctrinae

molestiis recisis de copiosiore et doctiore Diogeniani sylloga seligeret. Sic enim δημώδεις interpretor, non ut ταῖς ἱεραῖς Salomonis oppositae sint, quae pia fuit A. Schotti sententia, de Societate Iesu. Plebejam paroemiam et obscenam δημώδη vocat Apostolius VI, 7. VIII, 8., aliorsum ille vocis potestatem deflectens.

Iam incidit quaestio a multis saepe et in diversas partes tractata, quam tamen declinare nefas fuerit, quid statuendum videatur de Hesychio, qui in Epistola ad Eulogium Lexico suo praemissa proverbia se ex lexico Diogeniani, quod is Περιεργοπένητες, hoc est *Pauperes Studiosi*, inscripsisset, sublegisse narrat. Verba haec sunt: Ὅσας οἷός τε ἦν παροιμίας εὑρεῖν, οὐδὲ ταύτας παρέλιπεν. Et rursus: Ἐβουλόμην δὲ αὐτὸν μήτε τὰς πλείους τῶν παροιμιῶν ψιλῶς καὶ ἄνευ τῶν ὑποθέσεων τεθεικέναι, μήτε τὰς ἐζητημένας τῶν λέξεων. Ea igitur a Diogeniano derelicta semet supplevisse ipsum: ταῖς παροιμίαις ἀποδέδωκα τὰς ὑποθέσεις. Stetit Hesychius a promissis. Nam plerisque certe proverbiis ὑποθέσεις subjunctae reperiuntur, raro desunt, veluti s. v. δίκην τροχοῦ, vid. Lobeckii Aglaoph. p. 905. et Append. IV, 100. Iam vero fuerunt, qui hanc nostram Diogeniani proverbiorum συναγωγὴν ex Hesychiano lexico excerptam opinarentur. Quod quam temere judicatum sit vix opus est ut accuratius demonstrem. Aliter decrevit Rankius de Hesych. p. 65. et 133. Is »Crediderim« inquit, »proprium fuisse ab initio librum, dein ab ipso Diogeniano in Lexicon receptum, duplici via ad nos perrexisse.« Nec haec sobrie decisa videntur. Nam neque proverbia Diogeniani omnia recurrunt in lexico Hesychiano neque ubi eadem proverbia enarrantur, ὑποθέσεις ab Diogeniano sunt translatae. Ubi vero Diogeniani explicatio et Hesychii amice conciliantur, utraque eundem ducem habuit, Tarrhaeum opinor Didymumve vel qui eos excerpsisset. Mihi, cui Diogeniani Συναγωγὴ diserto testimonio Suidae contestata videatur quique de fide praefationis Hesychianae non dubitem, res haec esse videtur. Diogenianus in Lexico suo, quod Περιεργοπενήτων nomen gessit, non ille sicco pede transierat proverbia, sed nude et omissis argumentis in ordinem redegerat. Studebat enim brevitati idemque peculiarem collectionem destina-

verat proverbiis. Hesychium autem nescio quo pacto fugit alterum opus, quod proverbia data opera tractabat. Hinc ille coactus erat argumenta aliunde addere Diogeniani lemmatis in Lexicon suum receptis.

De codicibus Diogeniani quae refert Gaisfordus Praef. p. V. sq., apponam: »Diogenianum primus edidit A. Schottus Antverpiae 1612. e duobus codicibus MSS., altero Palatino (nobis p), altero Petri Pantini (nobis P); vide ejus praefationem infra p. XVIII*). Nos alios tres codices adhibuimus: scilicet,

b. Vatic. 483. a Bastio collatum.

c. Barocc. 219. in Bibliotheca Bodleiana servatum.

g. Grabianum 30. item in Bibliotheca Bodleiana.«

His nos addidimus varias scripturas codicis Mazarinei, quas Boissonadius per diversos libros a se editos sparsit.

Cum Zenobianis et Diogenianianis proverbiis arta intercedit cognatio collectionibus ex codice Vaticano a Schotto, ex Bodlejano Parisinoque a Gaisfordo vulgatis. Quorum cum Zenobio maxime tantus plerumque est consensus, ut gemellum Zenobium te legere jures. Sunt enim verba propemodum eadem, nisi quod solent leviter dissonare vel accessione aliquot verborum vel detractione Zenobianorum. Ut non viderentur integra recudenda nobis, sed cum Zenobianis, Diogenianianis et reliquis ita conglutinanda, ut quae ab iis discreparent, in notis criticis consignarentur. Iamque Schottus rem similiter instituerat, qui tamen plura in Appendicem Vaticanam conjecit, quam nos faciundum putabamus, qui usurpantium commodis inservituri ubicunque fieri poterat, appendicis ambitum amputavimus. Multa apud Zenobium fidelius servata sunt, multa Bodlejana et Vaticana collectio propria habet et peculiaria. Auctoritates tamen et nomina scriptorum plerumque oblitterata. De origine earum syllogarum equidem sic statuo. Quae Zenobius confecerat proverbia ex Tarrhaei Didymique libris, ea rursus a diversis hominibus sunt varie habita. Manum Zenobii maxima fide refert

*) Schottus haec: »Diogeniani hactenus ἀνεκδότου duplex calamo exaratum exemplar sum consecutus: unum e Palatina Bibliotheca docti viri beneficio; alterum a Pet. Pantino Decano.«

collectio ipsius nomine insignis: assutis alienis conspicui sunt codices ABV, qui et ordinem proverbiorum de suo immutaverunt. Noster autem Zenobius decurtatus et ipse est; et ita quidem, ut omiserit Epitomator haud pauca in ABV relicta. Contra auctores alterius collectionis retinuerunt illi quidem permulta apud Zenobium nunc omissa — nisi alienos pannos assuisse pones —, sed ut explicationum amplitudinem ubicunque videretur circumciderent. Idem fere cadit in varia illa scripta Grammaticorum, quae ex Herodianeis opibus vario et diverso modo excerpta et persimilia sunt inter se et eadem valde diversa. Nam quum plures eundem librum decurtant, retinere solet alter quod alteri nauseam creat.

De libro Vaticano, qui, si pauca exceperis, idem est atque Bodlejanus, nisi quod hic multo est emendatior, sic rettulit Schottus Praef. p. xix. Gaisf. »Sequitur Diogenianum Vaticana Appendix, lauta sane centuriarum prope IV accessio, Scip. Cobelluccii, Pontifici Max. a secretis et epistolis, singulari liberalitate. Quae proverbia vidisse ex parte observo Desiderium Erasmum: sed ea cur Plutarcho attribuat, nondum compertum. Habet enim illud e primi Regnorum libri cap. 10. Σαοὺλ ἐν προφήταις, Centur. III, adag. 87. [v. App. IV, 67.], quod Christiani esse hominis, non Chaeronensis philosophi, clarum. Certe in censu operum Plutarchi neque Lamprias agnoscit, nec quae in manibus sunt opera volam aut vestigium prae se ferunt.« Nempe Erasmus haud ita raro — compara Appendicem II, 54. 55. 76. IV, 95. V, 43. Diogen. IV, 95, b. cett. — proverbia laudat tanquam e Plutarchi »Collectaneis«, quae eodem modo exstant BV. Ut librum putem usurpatum ab eo, qui simillimam collectionem adagiorum exornasset nomine Plutarchi, quem de Paroemiis edidisse libros duo disputabimus infra. Dicit Erasmus p. 6. »Reperiuntur nonnulla collectanea Plutarchi nomine: sed paucula, eaque ferme nuda.« De codice Bodlejano et Parisino verba Gaisfordi repetam Praef. p. iii sq.:

»Inter codices manuscriptos qui a. 1764. ex bibliotheca Jesuitarum Parisiensium in Meermannianam, deinde a. 1824. ex Meermanniana in Bodlejanam immigrarunt,

exstat libellus, chartaceus saeculo XV ut videtur vergente exaratus, auctoris aut compilatoris titulo carens, licet a tergo Zenobii nomen praescriptum gerat, bibliopego ni fallor facem praeferente catalogi conditore. Hunc igitur libellum quum nuper cum Zenobio conferrem, statim vidi opus cum isto grammatico multa quidem habere communia, nec pauca tamen continere quorum hodie apud eundem nullum comparet vestigium. Nec longe progressus pro certo intellexi codicem hunc ejusdem esse familiae atque is ex quo appendicem Vaticanam edidit Schottus. Scilicet a Schotto ita res peracta est: eorum proverbiorum, quae magna ex parte cum Zenobianis convenire repererat, lectiones excerptas annotationibus in istum paroemiographum intertexuit, cetera adagia in appendicem conjecit: ego contra diversam prorsus viam inire satius duxi: integra nempe proverbia, sicut in codice exstant, nec mutato eorum ordine, repraesentavi; et quum in fine haud pauca desiderentur, plagulae enim una atque altera e calce libelli avulsae sunt, defectum hunc utcunque supplevi e persimili codice Parisiensi 1773, quem diligenter [1]) cum Schotti editione contulit Frid. Iac. Bastius, lectionesque inde depromptas adversariis suis consignavit haud ita pridem in tabulario Delegatorum preli Academici repositis. Parisiensem hunc codicem litera A notare soleo, Bodlejanum autem litera B.«

Ceterum hoc mihi monendum restat, in his collectionibus hic illic comparere formulas forenses et grammaticales, quae aut proverbiis explicandis olim inserviebant aut supine transscriptae sunt ex lexicis, unde corrogata proverbiorum supplementa.

Sequitur ut de ea farragine pauca disseram, quae a Gaisfordo primum prodita est ex libro Coisliniano. De qua sic narrat Gaisfordus Praef. p. IV. »Codicis Coisliniani (n. 177. bombycini, saec. XIV. ff. 284.) notitiam satis amplam dedit Montfauconus in Bibl. Coislin. p. 230. unde huc transferemus quae in usum nostrum sint: »Lexicon sat amplum. Desinit in literam π, cujus

---

1) Suspicor Bastium pauca subinde omisisse, sed ea fortasse levioris momenti.

partem solum continet, licet nihil in fine codicis desideretur. Ceteras autem literas alter tomus haud dubie complectebatur. Initio mutilum est. Est quasi compendium Suidae, nec pauca tamen refert quae apud Suidam non exstant.« De eodem MS. F. J. Bastius Epist. Crit. p. 39. n. 15. »Hocce vocabularium re vera nihil est aliud quam epitome e lexico Suidae composita, in qua praetermissa sunt omnia fere loca historica. Continet tamen nonnulla quae in nostris edd. frustra quaeruntur ad grammaticam pertinentia et imprimis ad proverbia. Haec tam egregie tractata sunt, ut paroemiographi Schotti non nisi collatis hujus MS. proverbiis denuo edendi videantur.« Omnia adagia ex hoc codice sedulo excerpsit Bastius, cujus apographo usi, editionem nunc demum concinnavimus. « — Non rare hujus codicis discrepantiae a Gaisfordo ad Suidam commemorantur. Eminent proverbia Coisliniana versiculis poetarum, quos aliunde non notos grati accipimus. Conjicias, usurpasse auctorem quae ab Aristophane Byzantio docte commentata erant. Ordo literarum in hoc codice integrior est et curiosius institutus. Ut ab hac quoque parte similis sit Suidae. Nos quae proverbia exhibebantur apud reliquos non reperta in appendicem contulimus: reliqua in notis criticis accurate annotata sunt.

Praeter copias Schotti et Gaisfordi alterum codicem V a t i c a n u m usurpavimus, quem a se diligentissima cura Romae suos in usus descriptum rara benignitate Berolino ad nos misit G. K r a m e r u s, futurus sospitator Strabonis. Cui viro eruditissimo summas agimus gratias. De codice illo Kramerus haec ad me scripsit: »Est codex bibliothecae Vaticanae nr. 482., forma duodecima, in charta bombycina saec. XIV. scriptus. Continet 221. foliis excerpta ex Gregorio Nazianzeno, Strabone, diversa Grammaticalia, inter quae haec proverbiorum congeries a fol. 208. recto usque ad fol. 215. verso. Strabonianae epitomae legendae et in meos usus convertendae mirum taedium — quippe literae sunt minutissimae — leniebat descriptio proverbiorum: ea enim exarata sunt litteris grandioribus, licet non desint compendia scripturae. A bibliopega codicis margines hic illic recisi, unde accidit,

ut initia vocabulorum interdum perierint. Quaedam vermes arroserunt. Ubi autem vel sic nullus erat dubitationi locus, nihil annotavi: ubi ambigi posset, religiose annotavi.«

Haec Kramerus. Codice accuratius examinato vidimus, esse proverbia fere ea quae Diogeniano vulgo tribuuntur. Mutatus tamen est ordo, multa etiam in angustius coacta, pauca uberius explanata. Signavimus codicem, qui hic illic extricandae verae scripturae profuit, littera *K*. In notis Zenobianis nondum usurpare licuit. Sero enim accepimus. Cui incommodo ita subvenire placuit, ut quae ad Zenobiana potuerant expromi, aut notis in Diogenianum reliquosque insereremus aut in Appendicis colluviem ablegaremus. Ita moles quidem Appendicis aucta, at codex exhaustus est.

Nulla fere bibliotheca librorum manu scriptorum copia paullo instructior exstat, quin Proverbiorum collectiones servet, posteriore aetate ab hominibus litteratis varie congestas, digestas, contractas, amplificatas. De quibusdam videndus Harlesius ad Fabric. Bibl. Graec. V, p. 106. Sic in codice quodam Vindobonensi, de quo dixit Lambecius VII, p. 535 sq., fol. 269. usque ad fol. 304, 1. exstant Proverbia, quorum specimen afferre licet ex schedis Schubartianis. Incipit collectio in hunc modum:

Ἀγαθώνιος αὔλησις: ἀγαθὴ καὶ μέση καὶ καλή. Ἀγάθων γάρ τις δόκιμος εἰς αὐλητικήν.

Ἀγέλαστος πέτρα: αὕτη ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐφ' ἣν ἐκάθισεν ἡ δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει. εἴληπται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λύπης προξένων ὄντων.

Ἀγαθῶν θάλασσα: αὕτη ἡ παροιμία ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν· ὡς τὸ Ἀγαθῶν θησαυρὸς καὶ Ἀγαθῶν μυρμηκία.

Sequuntur *Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες. Ἁγνότερος πηδαλίου. Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. Ἀδώνιδος κῆπος κτλ.* Finit: *Ὡσὶν ἐστῶσιν* (sic). *Ὥσπερ χαλκίδη* (sic) *τέτοκεν ἡ γυνή.*

Idem codex in Diogeniani primo proverbio teste Schubarto *ἀβυδηνοκόμον*, non *Ἀβυδηνοκώμην* habet, ut testatus erat Lambecius. Diogeniani Proverbiorum hoc

est initium: *Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. Ἄβρωνος βίος. Ἀγορὰ Κερκόπων* (sic). *Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον. Ἀγαμέμνονος θυσία.* Omissum igitur est quod in vulgatis accuratum litterarum ordinem interrumpit: *Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχῳ στερκτέον.*

In altero codice Vindobonensi Philol. et Philos. XXXII. post fragmenta Lexici cujusdam sequuntur Proverbia quaedam: *Σπίλους προσωνείδισας ἡμῖν Αἰθίοψ. Καλεῖ χελώνη τοὺς βόας βραδυδίπους* (sic) *κτλ.* Plura non enotavit Schubartus.

Redeo ab hac intercapedine ad ea quae nostra editione continentur. Diogenianum excipere voluimus Plutarchi quae dicuntur Proverbia et Gregorii Cyprii. Quod faciundum videbatur non tam ob singulares quasdam istarum syllogarum virtutes — nam pauca continent a Zenobio et Diogeniano reliquisque praetermissa —, sed ne frustra quaererent Proverbiorum studiosi. Nec illa vel propterea contemnenda, quod illustri documento sunt, pristina illa ubertas Paroemiographorum paullatim in quantam jejunitatem exaruerit. Paucis explicandum de Plutarcho qui vocatur et Gregorio.

Et Plutarchum quidem Chaeronensem duos libros Proverbiorum composuisse, testem habemus filii Lampriae memoriam in Catalogo scriptt. Plutarchi, ubi *νγ'* (LIII.) numerat: *Παροιμιῶν βιβλία β'*. Nostram tamen collectionem nomen philosophi mentiri nemo ambiget. Tam est leviter compilata. Mirum illud quoque, quod ea maxime Proverbia se collegisse gloriatur auctor, quibus Alexandrini usi essent (*ἐχρῶντο*). Qui primus ex codice Florentino bibliothecae Mediceae edidit Iac. Gronovius in Praefat. Tomi X Antiqq. Grr. p. 6 sqq., suspicatur, esse potius proverbia ab Alexandrino aliquo conglomerata. Quam opinationem vanissimam esse quum titulus ipse docet, tum plane coarguit inscriptio libri Seleuci Alexandrini, nobilissimi grammatici, qui teste Suida scripserat *Περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν.* Quem Plutarchus personatus videtur aemulatus esse. Par est igitur statuere, Alexandriae, id est in ea urbe, quo ex omni orbe terrarum confluerent diversissimi homines, ferbuisse pro-

verbialem dicacitatem. Exstiteruntque qui proverbia Alexandriae maxime trita in usum vulgarem enodarent. Quod autem Plutarchi potissimum nomine abusus est quisquis ista contraxit, id explicatur inde, quod ejus nomen propter proverbiorum collectionem insigniter celebratum collectionibus ejusmodi poterat commendationem facere. Ut saepe factum est ab impostoribus. Sic acciderat in eo codice quo supra vidimus Erasmum usum: sic in eo de quo vellem apertius dixisset Schottus ad Zenob. I, 67. »In Graecis Plutarchi Collectaneis proverbiorum MSS. (quae mihi videre nunc demum contigit) repperit haec Desiderius: *Ἀλώπηξ διαφυγοῦσα πάγας, οὐχ ἁλίσκεται.*« Quae quum in Appendice Vaticana desint, patet, habuisse illam synagogam quaedam peculiaria. Praeterea quod rem conficit, Plutarchi nomen in fronte habent proverbia ista omni argumento destituta quae ex Boissonadi Anecdotis repetivimus p. 343 sqq. Quae hoc tamen sibi vindicant propriae commendationis, quod non ex ordine litterarum, sed ad argumenti congruentiam disposita sunt.

Gregorii Cyprii denique Proverbia sane exilia, sed fortasse in aliis libris scriptis pleniora subjuncta sunt p. 349 sqq. ex Apostolio Pantini p. 273 — 281. De Gregorio pauca Fabricius Bibl. Graecc. V, p. 111. Codicem Vossianum Gregorii recenset Catalogus Biblioth. Publ. Universitatis Lugduno-Batavae p. 402. Vide Catalog. Codd. Dorvill. p. 28., quem librum frustra quaesivimus.

Excludenda autem erant ab hoc volumine quae praeterea feruntur proverbia a Michaele Apostolio et Arsenio filio, Monembasiae Episcopo, postremo a Macario Chrysocephalo corrasa, quae quidem e codice Marciano post specimen a Villoisono Anecdd. II, p. 68. propositum primus publicavit Walzius in notis Arsenio suo subjectis. De Macario ipso explicat Villoisonus Anecdd. II, p. 4. Quae omnia quominus complecteremur gravissimae obstitere rationes. Praesenti desiderio satisfacit Arsenii Violetum Walzii beneficio facile parabile, in quo pleraque comparent a patre Apostolio congesta. Spem tamen facit collega Leutschius editionis

Apostolii novae ejusque longe editis locupletioris a se adornandae, ubi nactus fuerit apographum codicis Parisini ab ipso Apostolio scripti, vulgatis plenioris, de quo videndus est Bastius in Epist. Crit. p. 249. Lips. Reconditiora quaedam eminent in Macarii excerptis, ad quae saepius provocandum fuit.

Restat ut de iis scriptoribus dicendum sit, qui quum in proverbia singularem quandam curam impenderint, identidem erant in subsidium adhibendi. Nullus autem est vel Lexicographus vel Scholiasta, quin magis minusve nobis usui fuerit. Sed integrorum paene Paroemiographorum vices sustinent Hesychius cum Photio et Phavorino, cum Zonara Suidas. De quibus singulatim exponere nihil attinet. Unum duntaxat addam. Suidam ex Eudemi potissimum Lexico Proverbia sua delibasse colligas ex iis quae Ritschelius speciminis loco posuit Praefat. Thomae Magistri p. CXLIV. CXLVI. Quum autem omnes illi Lexicographi diversos in diversis locis secuti sint duces, non mirandum est, ipsorum notationes interdum cum Paroemiographis nostris optime congruere, interdum abire in alia omnia. Quae nos in notulis nostris persequimur.

Omnibus tamen illis eruditionis haudquaquam de trivio arreptae laude tenebras obducit Pausanias Grammaticus. Ex cujus Lexico Rhetorico permulta eaque praeclara in Commentarios Homericos transtulit Eustathius. De quo Pausaniae libro testimonium est Photii Bibl. p. 170, 30. Hoeschel.: *Παυσανίου λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον οὐδὲν ἔλαττον τῶν προειρημένων εἰς τὰς Ἀττικὰς συναναγνώσεις χρήσιμον, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον. εἰ γὰρ καὶ ταῖς μαρτυρίαις ἐνδεέστερον ἔχει, ἀλλ᾽ οὖν ἔν τισι τῶν στοιχείων πολὺ ταῖς λέξεσι πλεονάζει, ὡς ἀμφοτέραις ἅμα ταῖς Αἰλίου Διονυσίου Ἁλικαρνασσέως πραγματείαις τὴν μίαν ταύτην, καίτοι τῶν χρήσεων ἐπ᾽ ἔλαττον, ὡς ἔφημεν, ἁπτομένην ἐξισάζεσθαι τῷ τῆς γραφῆς ὄγκῳ. εἰ δέ τις ἐκείναις ταῖς δυσὶν ἐκδόσεσι καὶ τὴν Παυσανίου ἐγκατατάξας ἓν ἀπεργάσαιτο σύνταγμα, ῥᾷστον δὲ τῷ βουλομένῳ, οὗτος ἂν εἴη τὸ κάλλιστον καὶ χρησιμώτατον τοῖς ἀναγινώσκουσι τὰς Ἀττικὰς βίβλους σπούδασμα εἰςενεγκάμενος.* Pausaniae in enarrandis adagiis praestantiam facili negotio agnosces

ex iis quae nos religiose ex Eustathii penu deprompsimus in notis. Fuit Pausanias in iis, qui Atticae orationis elegantias inculcarent studiosis. Tu exempli gratia evolve quae notata sunt ad Zenob. I, 26. V, 38. I, 30. 32. III, 26. (ubi quod Eustathius subjungit: *ἐν ἑτέρῳ δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφει*, ne quis Pausaniam alterius quoque auctorem dici sibi persuadeat, Eustathius aut *γράφεται* scripsit, aut ob animum obversabatur Aelii Dionysii multum celebratum opus.), III, 53. 59. 60. 63. 87. (quem locum quum paene ad verbum referat Photius Lex. s. v., eundem Pausaniam quem summopere laudasset in Bibliotheca, nec in condendo Lexico sprevisse docet.) III, 98. IV, 29. 51. 89. Diogenian. IV, 78. multisque locis aliis.

Haec habui de Paroemiographis quae dicerem. Superest ut quam poterit fieri brevissime de omni hujus editionis consilio admoneam. Fundamentum nobis fuit egregium exemplar Gaisfordianum Oxonii MDCCCXXXVI. emissum, accurato usu codicum longe Schotti exemplo emendatius. Instituit autem Gaisfordus sic, ut Schotti annotationes, de Erasmi maxime copiis haustas, repeteret integras, quibus ipse quae vel ad orationem emendandam vel ad explicationem proverbiorum facerent, subjunxit. Quod minus parca manu factum velles. Nobis non placuit Schotti annotationem illibatam recoquere, sed quae essent etiam nunc alicujus pretii, transtulimus, resecta omni Schotti loquacitate in rebus sexcenties ingestis. Praeterea notas, in quibus ubique indicatum est, qui vel Lexicographi vel Grammatici idem proverbium tangerent, ita divisimus, ut apparatus criticus sejungeretur. In conscribendis explicationibus nihil antiquius fuit, quam ut iis, qui in singularibus quaestionibus occupati proverbia adirent, liceret uti a nobis paratis. Quod non ita accipi volumus, quasi nostra disputatione perbrevi — id enim studebamus — quaeque quaestiones ad finem sint perductae, sed, ut par erat, auxiliaris est haec omnis commentandi opera. Locos scriptorum veterum, qui proverbiis usi sunt, in quantum fieri poterat, vel expressis verbis adduximus, vel monstravimus digito. Non dubitamus, quin et ad emen-

danda verba et ad explicanda non levia possint conferri. Sed opere in longo si interdum connixerimus, dormitavit vel Homerus. Si qui autem de omni hoc labore recte judicare voluerit, eum par est et aequum nostra conferre cum Gaisfordianae editionis dotibus.

Indices summa diligentia condidit Leutschius. Ubicunque autem idem proverbium a pluribus explicatur, ibi viri docti omnes locos debebunt adire. Nam saepe altero loco absoluto inter ipsum, ut fit, commentandi laborem succrevere, quae ne plane desiderarentur, ad alterum erant addenda.

Laborem communem ita inter nos partiti sumus, ut ego commentarer Zenobii Cent. II, IV, VI, Diogeniani Prooemium, Appendicis Centuriam primam et alterius decem proverbia prima, conscriberem denique hoc quidquid est Praefationis. Reliqua Leutschio debentur. Schedulas suas, in quibus suos in usus notaverat quae Paroemiographis vel emaculandis essent vel explanandis, ad nos liberaliter misit Finckhius, Gymnasii Reutlingensis Rector. Quibus grati usi sumus.

Scribebam Gottingae Kal. Septbr. MDCCCXXXIX.

F. G. Schneidewin.

PAROEMIOGRAPHI
GRAECI.

ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ

ΕΚ ΤΩΝ

ΤΑΡΡΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΥΜΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

---

1 *Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα*: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Εὔδοξος ἐν Ὑποβολιμαίῳ. Φασὶ δὲ ὅτι τοῖς Ἀβυδηνοῖς ἔθος ἦν μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιτθῶν τοῖς εὐωχουμένοις· κεκραγότων δὲ τῶν παίδων καὶ θορύβου γινομένου διὰ τὰς τίτθας, ἀηδίαν εἶναι πολλὴν τοῖς δαιτυμόσιν. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους· ἔνθεν Ἀριστοφάνης τὸν συκοφάντην Ἀβυδοκόμην εἶπεν.

Titulum exhibui ex fide libri Parisini: deerat ἐκ et scribebatur συντεθεισῶν.

1. ἐπιφώνημα Hesych. 3. φησὶ B. 5. εὐχομένοις B. 6. πολλὴν εἶναι B. 7. εἴρηται .. ἀπὸ] τινὲς δέ φασι ταύτην ῥηθῆναι ἀπὸ B. 8. ἔνθα B. 9. Ἀβυδηνοκόμον B, Ἀβυδηνοκώμην Schottus, Gaisfordus: ex Hesychio, Bekk. Anecdd. l. c. et p. 322, 31 correxit G. Dindorfius ad Arist. fragm. 568.

1. Bodl. 1. Diogen. I, 1. Apost. I, 1. Arsen. Viol. p. 11. Macar. Chrysoc. ap. Walz. ad Arsen. p. 11: Hesych., Suid. s. v., Steph. Byz. s. Ἄβυδος, Eustath. ad Dionys. Perieg. 513. Eudoxi Hypobolimaeum tetigit Meinekius ad Menandr. fragmm. p. 173. εἴρηται – ξένους] quamquam proverbio Ἄβυδος ἐστίν hanc explicationem Apost. I, 2. Arsen. l. c., Suid. s. Ἄβυδος, Bekk. Anecdd. I, p. 215, 5 apponunt, eam tamen a Zenobio recte nostro apponi praeter Hesychium docet Athen. XIV, p. 641 A: Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα τέλος τί ἐστι καὶ ἐλλιμένιον, ὡς Ἀριστείδης φησὶν ἐν τρίτῳ περὶ παροιμιῶν: ubi v. Casaubonus. συκοφαντεῖσθαι] hinc factum est, ut Abydeni nomen in significatum sycophantae abiret: Zonar. s. v., Liban. Epist. 119. 734. Ἀβυδοκόμην] Eustath. ad Hom. Il. β, 836 p. 357, 1 Rom.: ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ Ἄβυδος ὕστερον ἐπὶ συκοφάντου ἐτέθη παροιμιακῶς διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς

2 *Ἀγαθώνιος αὔλησις*: ἡ μαλακὴ, καὶ μήτε πικρὰ μήτε χαλαρὰ, ἀλλ' εὔκρατος καὶ ἡδίστη. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἀγάθωνος αὐλητοῦ, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.

3 *Ἀγαθὰ Κιλλικῶν*: λείπει τὸ ἔχει. Προδότης γὰρ γέγονεν οὗτος ὁ Κιλλικῶν, Μιλήσιος τὸ γένος, ὃς προδοὺς Μίλητον εὐπόρησεν.

4 *Ἅβρωνος βίος*: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν εἴρηται ἡ παροιμία. Ἅβρων γάρ τις ἐγένετο πλούσιος καὶ ἁβροδίαιτος. Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ τὸ ὄνομα γεγονέναι.

5 *Ἀγορὰ Κερκώπων*: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων λέγεται. Κέρκωπες γὰρ ἀπατεῶνες ἐγένοντό τινες, ἐξαπατῆσαι τὸν Δία βουλόμενοι.

---

1. ἀγαθώνειος B. ἡ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένα ἢ ἡ μήτε χαλαρὰ μήτε πικρά V, Suidas. μαλθακὴ B. 2. χλιαρὰ B Diogenianus. ἀλλ'. κρατος B. εἴρηται κτλ. om. B. 4. Κιλίκων codd.: Κιλλίκων Hesych. s. Δημοκλεῖδαι, Κιλλικών Hesych. Suid. s. v., Κιλλικῶν RV Arist. Pac. 362, Apollonius et Ammon. ap. Schol. ad Arist. l. c., Καλλικῶν Leand. ap. Schol. Arist., Eustath. ad Hom. Odyss. *K*, 551, p. 1669, 58, Καλλικόων Callimach. ap. Schol. Arist., Euphorion ap. Herodian. περὶ μονήρ. λέξ. p. 10, 9, Καλλιφῶν Suid. s. πονηροῖς: duae igitur hujus nominis formae, Κιλλικῶν et Καλλικῶν apud veteres videntur in usu fuisse: cfr. Meinekius Quaestt. Scen. Spec. III, p. 7. ἔχειν B. 5. γέγονεν οὗτος om. B. Κιλικίων codd., Κιλίκων B. Μιλήσιος καὶ προδοὺς B. 6. ἀφόρησεν B. 7. Ἄβρωνος et infra Ἄβρων B: cf. Sintenis ad Plut. Pericl. XXXII, 13. βιός B. εἴρηται om. B. 8. ἁβροδιαῖται B. 9. δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ γεγονέναι B. 11. λέγεται om. B. τινες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἵτινες ἐξαπατῆσαι [ἀπατῆσαι καὶ B] τὸν Δία πεπείρανται BV.

Ἀβυδηνούς· ὅθεν καὶ Ἀβυδοκόμαι οἱ ἐπὶ συκοφαντίᾳ κομῶντες· τίθεται δὲ, φασίν, ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ εἰκαίου καὶ οὐδένος ἀξίου: cf. nott. ad Diog. VI, 53.

2. B. 7. Diog. I, 7. Apost. I, 9. Arsen. p. 13: Hesych., Suidas. Schol. Ven. ad Arist. Thesm. 98: τοιοῦτον (μαλακὸν) δὲ τὸν Ἀγάθωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμῳδοῦσιν.

3. B. 10. Greg. Cypr. I, 5. Suid. s. ἀγαθὰ, s. Κιλλικών, s. πονηροῖς: cf. nott. ad Diogen. I, 9. Varias de Cilliconte veterum narrationes vide ap. Scholl. ad Arist. Pac. 362., Hesych., Suid. ll. cc.

4. B. 2. Diog. I, 2. Apost. I, 4. Arsen. p. 11 ibiq. Macar.: Suid., cod. Marcian. Harpocr. p. 1, n. 12. Bekk. Ἅβρων] Argivus secundum Suidam.

5. B. 3. Diogen. I, 3. Greg. Cypr. I, 3. Apost. I, 21. Arsen. 15 ibiq. Macar.: Schol. ad Lucian. Alex. §. 4. Eustath. ad Hom. Od. *B*, 7, p. 1430, 30, *K*, 552 p. 1669, 59: Suid., Cram. Anecdd. III, 413. Utitur Synes. Epist. 101. Proverbium Athenis ortum est: Hesych. ἀγορὰ Κερκώπων· τόπος πλησίον Ἡλιαίας, quibuscum compara quae idem s. ἀγορὰ Ἀργείων et ἀγορὰ θεῶν affert: add. nott. ad Zenob. IV, 30. Leake Topogr. Athen. p. 395 ed. germ. ἐν Ἐφέσῳ] de Cercopum patria vid. Herod. VII, 216. Apollod. II, 6, 3. infr. IV, 50. V, 10. Lobeckius Aglaoph. II, 1302 sqq. Δία] alii aliter: Ovid. Metam. XIV, 91 cum Zenobio concordat.

6 *Ἀγαμεμνόνεια φρέατα*: ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων. Ἱστοροῦσι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα ὀρύξαι.

7 *Ἀγέλαστος πέτρα*: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων πραγμάτων εἴρηται. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα αὕτη ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐφ᾽ ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει· ἐρασθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ Πλούτων ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρχετο. Μαθοῦσα δὲ παρ᾽ Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρανὸν, καὶ εἰκασθεῖσα γυναικὶ ἧκεν εἰς Ἐλευσῖνα· ἔνθα ἐπὶ πέτραν ἐκάθισε τὴν ἀπ᾽ ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον.

8 *Ἀγρίου βέβρωκας*: οἱονεὶ ζώου ἀγρίου. Εἰώθασι δὲ οἱ βεβρωκότες χασμᾶσθαι.

9 *Ἀγαθῶν θάλασσα*: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν εἴρηται.

---

1. ἐπὶ — ἔργων om. B. 2. γὰρ om. B. πολλαχοῦ] πανταχοῦ B. 3. ὀρύξαι, καὶ Δῆμος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Ἀτθίδος Hesych.: cf. infra I, 13 et vid. praefat. 4. εἴρηται ἐπὶ τῶν — πραγμάτων BV, in quibus haec post v. ἐζήτει collocantur. 5. ἔστι — πέτρα om. BV. αὕτη ἔστιν B, αὐτό ἐστιν ἐπὶ τῇ Ἀττικῇ V. 6. ἐρασθεὶς κτλ. om. B. 8. Δήμητρα P, Apollod.: vid. vv. ll. ad Herodot. II, 123, Append. IV, 20. nott. ad Diogen. V, 17. 9. περιῄει Apollod. 11. Ἐλευσίνην Schottus, ἐλευσίνα F: e P correxit Gaisfordus. 15. γὰρ οἱ B. 16. εἴρηται] λέγεται B.

6. B. 6. Apost. I, 33. Arsen. 15: Hesych.: Eustath. ad Hom. Il. Δ, 171, p. 461, 15: Ἀγαμεμνόνεια γοῦν ᾄδονταί τινα φρέατα, ἐπεὶ περὶ Ἀττικήν, φασί, καὶ ἐν Αὐλίδι, καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὤρυξεν ὁ Ἀγαμέμνων φρέατα: vid. Hefflerus de cult. Rhod. II, 67.

7. B. 8. Diog. I, 8. Apost. I, 14. Arsen. 15: Hesych., Bekk. Anecdd. I, 337, 7. Bachm. Anecdd. I, 22, 13: add. Phot. Bibl. 319, b, 20 Bekk., intt. ad Hom. Hymn. Cerer. 99. Picturam, in qua πέτρα ἀγ. repraesentata videtur, indicat Walzius in Zimmermanni Ann. Philol. 1836, 53 p. 425. ἐρασθεὶς sqq.] Zenobius exscripsit Apollod. Bibl. I, 5, 1, Zenobium Schol. ad Aristoph. Equit. 795, hunc Suid. s. Σαλαμίνιος.

8. B. 14. Hesych. Proverbium de Atheniensibus sine dubio dictum est, qui more avium hiante et diducto ore incedere atque in comitiis sedere solebant: v. Arist. Equitt. 831. Jacobsius ad Achill. Tat. II, 847. C. F. Hermannus ad Lucian. quom. hist. conscr. op. c. 4. p. 24. Comp. σκορπίους βέβρωκεν Macar. ap. Walz. l. c. p. 429.

9. B. 11. Diog. I, 10. Apost. I, 5. Arsen. 12 ibiq. Macar.: Suid. s. ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Voces πόντος, πέλαγος, κύματα, κλύδων, βυθός, ὠκεανός cett. ad significandam rei alicujus magnitudinem saepe usurpantur: v. Soph. Oed. Tyr. 1527. Sophron ap. Schol. ad Ar. Plut. 1051: cf. Monkius ad Eurip. Hipp. 824. Boissonnadus Anecdd. T. III. p. 12. 27., id. ad Theophyl. Simoc. p. 182. Walzius ad Arsen. l. c.

10 *Ἀγαθῶν σωρός*: ἐπὶ πολλῆς εὐδαιμονίας εἴρηται.

11 *Ἀγαθῶν μυρμηκιά*: ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας.

12 *Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον*: ἐπὶ τῶν τὰ δευτερεῖά τισι διδόντων.

13 *Ἀγαμέμνονος θυσία*: ἐπὶ τῶν δυςπειθῶν καὶ σκληρῶν. Ἀγαμέμνονος γὰρ θύοντος ἐν Τροίᾳ ἔφυγεν ὁ βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς ἤχθη.

14 *Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες*: ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον ῥεπόντων.

15 *Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος*: ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν, παραινεῖ ἡ παροιμία.

---

1. ἀγαθῶν σωρός· ἀγαθῶν μυρμηκία· ἄμφω λέγονται [λέγεται V] ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας BV. 2. scribebatur μυρμηκία. 3. legebatur μάζα. τὰ B om. δεύτερα B: cf. Hesych. s. δεύτερα ἄλφιτα. 4. διδόντων ἢ αἱρουμένων Suid., qui τισι omittit. 6. legebatur ἔφευγεν: mutavi e B. 7. εἰςήχθη B: Macar.: ἐπὶ τ. δ. καὶ ἀνυποτάκτων· Δήμων γὰρ ἱστορεῖ, ὡς Ἀγαμέμνονος θύοντος ἐν Τροίᾳ ἔφυγεν ὁ βοῦς καὶ μόλις ληφθεὶς ἤχθη. 8. εἴρηται ἐπὶ B. 10. BV explicant: ὑποθετικὴ ἡ παροιμία, ὅτι οὐδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν.

10. B. 12. Diog. I, 10. Apost. I, 7. Arsen. 12 ibiq. Macar. et 433: Suid. s. ἀγαθῶν ἀγαθῖδες, Bekk. Anecdd. I, 10, 1. Legitur σωρὸς ἀγαθῶν Arist. Plut. 804, σωρὸς χρημάτων Theocr. Epigr. 17, 5, ubi vid. Jacobsius: add. Arsen. 433: σωρὸς κακῶν ἀνεφάνη: ἐπὶ τῶν δυςπραγούντων.

11. Diog. I, 10. Apost. I, 8. Arsen. 12 ibiq. Macar.: Suid. s. ἀγαθῶν ἀγαθῖδες: Eustath. ad Hom. Il. *A*, 178, p. 77, 9: εἴωθε δὲ ἡ παροιμία καὶ ἐν ἄλλοις τὸ πολὺ τῆς εὐτυχίας ἀπὸ μυρμήκων λαλεῖν· ὡς καὶ ὅτε μυρμηκιάν φησι ἀγαθῶν· συντελεῖ δέ τι ἐνταῦθα καὶ Θεόκριτος, εἰπὼν [15, 45. 17, 107] μύρμηκες ἀνάριθμοι, ἐπὶ πολυπληθείας λαοῦ: Eudoc. p. 298. Utitur Theodor. Hyrtac. ap. Boiss. Anecdd. I, 254. 272. II, 418: cf. Valckenarius ad Theocr. Adon. p. 354. Simili modo dicitur a Plat. Reip. IX, 574 D. Menon. 72 A, ἡδονῶν, ἀρετῶν σμῆνος, ab Eurip. Bacch. 701. Synes. Epist. 94 γάλακτος ἑσμός: alia collegit Bergkius Commentt. de Rell. Com. Att. 6.

12. B. 4. Diog. I, 4. Apost. I, 10. Arsen. 13 ibiq. Macar.: Suidas. Alludit Achaeus ap. Athen. VI, 270 E: πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα χρυσοῦ τε κἀλέφαντος: cf. etiam Xenoph. Cyrop. I, 2, 11. VI, 2, 28.

13. B. 5. Diogen. I, 6. Apost. I, 32. Arsen. 14 ibiq. Macar. p. 15.

14. B. 13. Apost. I, 31. Arsen. 15 ibiq. Macar.: Suid.: Schol. Ven. et Eustath. ad Hom. Il. *A*, 349 p. 115, 31: Schol. Ven. ad Hom. Il. *T*, 5: πάντας γὰρ τοὺς ἥρωας ἁπλότητος χάριν εὐχερῶς ἐπὶ τὰ δάκρυα ἄγει [sc. Ὅμηρος], Ἀγαμέμνονα, Πάτροκλον, Ὀδυσσέα, ἐφ' οὗ καὶ τὴν παραβολὴν τῆς χήρας [Odyss. 8, 523] ἔλαβεν αἰεὶ δ' ἀριδάκρυες ἀνέρες ἐσθλοί: Eustath. ad Hom. Il. *I*, 433 p. 761, 25. Alludit Eurip. Helen. 950: καίτοι λέγουσιν, ὡς πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς Ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν: ejusd. Inus fr. XVI: ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ Στάζειν ἀπ' ὄσσων.

15. B. 16. Diogen. I, 12. IV, 48.

16 Ἀγναμπτότατος βάτος αὖος: ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

17 Ἀνενδεὴς ὁ Θεός: παροιμία· παρόσον οὐδενὸς ἐπιδέεται ὁ Θεός.

18 Ἀδμήτου μέλος: τὸ εἰς Ἄδμητον μέλος ᾀδόμενον πένθιμον.

Οὗτος δὲ ὁ Ἄδμητος βασιλεὺς ἦν τῶν Φερῶν, ᾧτινι Ἀπόλλων ἐθήτευσε δι᾽ αἰτίαν τήνδε. Ἀσκληπιὸς ὁ Ἀπόλλωνος παῖς παρὰ Χείρωνος τὴν ἰατρικὴν παιδευθεὶς, καὶ παρὰ Ἀθηνᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης ῥυὲν αἷμα, δι᾽ αὐτοῦ πολλοὺς ἐθεράπευε. Τῷ μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἀριστερῶν φλεβῶν ῥυέντι πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρῆτο, τῷ δ᾽ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς σωτηρίαν· ὅθεν καί τινας τεθνεῶτας ἀναστῆσαι μυθολογεῖται. Διὰ γοῦν τὸ μὴ δόξαι τοῦτον παρ᾽ ἀνθρώποις εἶναι θεὸν, ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν· Ἀπόλλων δὲ ὀργισθεὶς κτείνει Κύκλωπας τοὺς τὸν κεραυνὸν κατασκευάσαντας τῷ Διί. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον, ἀλλὰ δεηθείσης

---

1. Mac. Suid. ἀγναπτότατος: cf. Blomfieldus ad Aesch. Prom. V. gl. 169 αὖος om. B. σκληροῦ] ξηροῦ B. 3. ὁ om. P. 6. πένθιμον] B σκολιόν. 7. Narrationem B om. 10. Γοργόνος in Apollodoro non satis caute contra codd. edidit Heynius: cf. Fischerus ad Palaeph. XXXII, 6, Lobeckius Paralipp. Gr. Gr. I, 146: add. infr. I, 41. 14. διὸ γοῦν Schottus: e P F correxit Gaisfordus. 18. ἐμέλησε P, ἐμέλλει Schottus, ἔμελλε Hemsterhusius ad Lucian. Nigrin. §. 10: ἐμέλλησε ex Apollodori codd. Heynius, Gaisfordus: cf. var. lectt. infr. V, 24.

Greg. Cypr. 1, 6. Apost. I, 28. Arsen. 16 ibiq. Macar.: Suid., Zonar. p. 19 ibiq. vide Tittmannum. Adscripsit Schottus locum Cicer. Offic. I, 26, 90: *ut recte praecipere videantur, qui monent, ut quanto superiores sumus, tanto nos geramus submissius.*

16. B. 17. Macar. p. 16. Suidas: cf. nott. ad Diogen. I, 13.

17. Xenoph. Memor. I, 6, 10: ἐγὼ δὲ νομίζω τὸ μὲν μηδενὸς δέεσθαι θεῖον εἶναι, τὸ δὲ ὡς ἐλαχίστων ἐγγυτάτω τοῦ θείου, καὶ τὸ μὲν θεῖον κράτιστον, τὸ δὲ ἐγγυτάτω τοῦ θείου, ἐγγυτάτω τοῦ κρατίστου: ubi v. Herbstius: add. Boiss. Anecdd. T. I, 127. Ceterum nostram proverbii formam e scriptore ecclesiastico sumptam esse, vox ἀνενδεὴς prodere videtur: cf. Suiceri Thesaur. I, 334: add. Theodor. Balsam. in *Notic. et Extr. des Manuscr. d. la Bibl. impér.* T. VIII, p. 247: οὗτος δὲ ἀνενδεῆ ἐξιλεοῦται θεόν.

18. B. 19. Apost. IV, 33. Arsen. 76: Eustath. ad Hom. Il. *B*, 326, 39: ἀπὸ δὲ τοῦ ῥηθέντος Ἀδμήτου σκόλιόν τι ἐν Ἀθήναις ἦν ᾀδόμενον, ὡς καὶ Πανσανίας φησὶν ἐν τῷ οἰκείῳ λεξικῷ, λέγων ὡς οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν αὐτὸ, οἱ δὲ Σαπφοῦς, οἱ δὲ Πραξίλλης τῆς Σικυωνίας· ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη· Ἀδμήτου λόγον κτλ.: Hesych. Phavor.: cf. ad Diogen. II, 68. De Admeti scolio vid. Fritzschius Q. Arist. I, 48. Bergkius Comm. de Rell. Com. Att. 227. Historia ex Apollod. I, 9, 15. III, 10, 3 sumpta est.

Λητοῦς ἐκέλευσεν αὐτῷ ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερὰς εἰς Ἄδμητον, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βοῦς πάσας διδυμοτόκους ἐποίησε. Φιλοφρονηθεὶς δὲ τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, ᾐτήσατο τὰς Μοίρας, ἵν' ὅταν ἡ τελευτὴ τῷ Ἀδμήτῳ ἐπικλωσθῇ, ἑτέρου τινὸς ἀντὶ τούτου θνήσκειν προαιρουμένου τὸν Ἄδμητον τοῦ θανάτου ἀπολυθῆναι. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἄλκηστις ὑπεραπέθανεν ἡ τούτου γυνή. Ἔκτοτε οὖν σκολιὰ καὶ πενθήρη πρὸς τὸν Ἄδμητον ᾖδοντο μέλη, μέχρις ἂν ἡ Κόρη ἀνέπεμψεν Ἄλκηστιν. Ὡς δὲ λέγουσιν ἔνιοι, Ἡρακλῆς πρὸς αὐτὸν ἀνεκόμισε μαχεσάμενος Ἅιδῃ.

19 *Ἄιδειν πρὸς μυῤῥίνην: ἔθος ἦν τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τοῖς συμποσίοις ᾆσαι, δάφνης κλῶνα ἢ μυῤῥίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ᾄδειν.*

20 *Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται: παροιμία· τὰ γὰρ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κάνθαροι κυλίοντες, ἐπεὶ οἱ ἀετοὶ τοὺς κανθάρους ἀναλέγουσιν.*

---

2. *πρὸς Ἄδμητον* Apoll., *ὡς Ἄδμητον* Valcken. ap. Gaisf. 5. Apollod.: *ᾐτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἄδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θ.* 7. *ἀπὸ τοῦ θανάτου* Schott.; cum P ejecit Gaisfordus praepositionem. 10. Schol. ad Arist. Vesp. 1277: — — *τινὲς δὲ φασίν, ὡς Ἀλκήστιδος ὑπεραποθανούσης Ἀδμήτου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, σκόλια καὶ πενθήρη πρὸς αὐτὸν ᾖδοντο μέλη, μέχρις ἂν ἡ Κόρη ἀνέπεμψεν Ἄλκηστιν· ὡς δ' Εὐριπίδης, ᾅδῃ μαχεσάμενος Ἡρακλῆς*, ubi ultima e nostro loco corrigenda sunt. 13. *μαχησάμενος* Schott.; e P F Apoll. Schol. Ar. correxit Gaisfordus. 15. Ante v. *ᾆσαι* excidisse videntur vv *πρὸς λύραν*. 17. codd. Zenob. *μεθύεται*: B, F in corrigendis, Schott., Gaisf. *μαιεύεται*: Macar. *μαιεύσομαι: ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τοὺς ἄρξαντας. παροιμία* om. B. 18. *γὰρ* B om. *κυλίοντες* B om.

19. Apost. I, 42. Arsen. 19: Schol. ad Arist. Vesp. 1277, Nub. 1354: Hesych. s. *ᾄδειν πρὸς μ.*, s. *μυῤῥίνης*, Suid. s. *μυῤῥίνη*. De re vid. Ilgen. ad Carm. Conv. Grr. p. CXLVIII sqq., Fritzschius Quaestt. Arist. I, p. 53.

20. B. 159. Diog. II, 44. Greg. Cypr. I, 58. Arsen. 22 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Lysistr. 695 [cui post *διαφθείρουσιν* verba *ἐπεὶ — ἀναλέγουσιν* subjungi debent, quum ibi lecta esse Ms. Grat. ap. Dind. ad Arist. T. XII p. 611 ostendat.], Eustath. ad Hom. Il. Ω, 317 p. 1352, 40: Hesych. Suidas. Usurpat Arist. Lys. l. c. De inimicitia, quam scarabaei cum aquilis exercent, vid. Aesop. f. CCXXIII Fur., III Schneid., Arist. Pac. in. ibiq. Schol. ad vs. 130, Eustath. l. c.: *ὁ δὲ μῦθος ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ ἀετοῦ, παιδεύων ὡς ὑφεδρεύει ἀεὶ τοῖς μεγάλοις, εἰ μὴ μεγάλα, μικρὰ γοῦν τινα δυσχερῆ, πλάττει τὸν ἀετὸν κανθάρῳ μὴ φίλον, ὅς, φησίν, ἀνέρπων εἰς τὰς τοῦ ἀετοῦ καλιὰς ἢ καὶ ἀνιπτάμενος κατὰ τὸν τοῦ κωμικοῦ ἱπποκάνθαρον ἐλυμαίνετο τοῖς ἐκείνου ᾠοῖς, ὁ δ' ὑπ'*

21 *Ἀληλεσμένον βίον καὶ μεμαγμένον βίον*: ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ προχείρου καὶ ἀκόπου.

22 *Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα*: ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων.

23 *Ἅλας ἄγων καθεύδεις*: ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ῥαστωνευομένων. Ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος καὶ καθεύδοντος, τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι συνέβη καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. Ὅθεν ἡ παροιμία.

24 *Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι*: ὅτι προσήκει ἕκαστον ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τούτοις, ἐν οἷς ἂν καὶ γένηται τόποις· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πολύποδος.

---

1. *ἀληλεσμένην τροφὴν* V. *μεμαλαγμένον* codd., editt.: correxi e B, Diog., aliis. 2. *καὶ προχείρου* om. B, qui n. 259 haec habet: *βίος μεμαγμένος· ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου καὶ ἀπόνως τρεφομένων· γράφεται καὶ βίος ἀληλεσμένος, καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐμφαινόντων*: eadem Schottus App. Vat. I, 28 e Vat. edidit. Coisl. 9: *ἀληλεσμένος βίος: ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ ζώντων, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ ἀκόπου.* 4. *μεταβαλλομένων* B, *μεταβαλλόντων* Schottus: nostram lectionem e P recepit Gaisfordus: cf. vv. ll. ap. Suid. l. c. 6. Legebatur *ῥαστονευομένων*. 8. B: *ἐπαναβῆναι καὶ τοὺς ἅλας ἐκτῆξαί φασιν.* *ὅθεν ἡ παρ.* e P adjecit Gaisfordus. 10. *χώρα* F, *χῶρα* Schott., cujus emendationem a B confirmatam cum Gaisfordo in textum recepi. 11. B: *ἀπὸ τῶν πολυπόδων ἡ παροιμία, ἕκαστον ἐξομοιοῦν παραινοῦσα ἑαυτὸν τοῖς ἐν οἷς ἂν γένηται τόποις.* 13. C. 18: *πολύποδος, ὃς αἷς ἂν προσπελάσῃ πέτραις, ταύταις ἐξομοιοῦται.*

ἀμηχανίας ἱκετεύσας ἐνεοττεύει τοῖς τοῦ Διὸς κόλποις· καὶ ὁ κάνθαρος κατατολμᾷ καὶ τῶν ἐκεῖ λαθὼν γίνεται καὶ αὐτὸς τοῦ Διίου κόλπου· καὶ ὁ Ζεὺς ἰδὼν μυσάττεται καὶ ἀνίσταται ὡς εἶχε καὶ τὰ ᾠὰ καταπίπτει καὶ ῥήγνυται, τὸ θελητὸν τοῦ κανθάρου· ἐκ τούτων δὴ παροιμία τὸ, ἀ. κ. μαιεύσομαι, ἧς τὸ ἀληθὲς, ἐπεὶ τὰ τῶν ἀετῶν ᾠὰ κάνθαροι διαφθείρουσι: add. Jacobsius ad Aelian. H. An. X, 15.

21. B. 22. Diog. I, 17. Apost. II, 16. Arsen. 39 ibiq. Macar.: Suid. s. *βίος*, s. *βίος ἀκανθώδης*: prius afferunt Plut. Provv. Alex. II, 8. Greg. Cypr. I, 21: Eustath. ad Hom. Odyss. T, 166 p. 1859, 47: *εἰς δὲ τὸ ἀπὸ δρυὸς εἶναι προσενθυμητέον ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ τὸν ὥς φασιν ἐκεῖνοι βαλανίτην βίον* — cf. infr. II, 41 —, *ὃς ὕστερον ἐξ ἐπιμελείας καὶ εὑρέσεως ἀλετοῦ ἐξήνεγκε παροιμίαν τὴν ἀληλεσμένον βίον ζῇ ἐξ ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους τοῦ πρότερον*: Suid. s. *ἀληλεσμένος*, Phavor.: alterum Diog. III, 69. Apost. V, 60. Arsen. 141 ibiq. Macar.: Suid. s. *μεμαγμένη*. Prius usurpat Amphis ap. Athen. XIV, p. 642 A: *ἤδη ποτ' ἤκουσας βίον ἀληλεσμένον*; ubi v. Casaubonus: alterum Gennad. Ep. XIII ap. Boiss. Anecdd. T. V, 153: *ἡμῖν δὲ πάντα μεμαγμένη μᾶζα, φασὶ, καὶ τὸν ἀργὸν βίον ἀνύομεν* cett.: add. Arist. Equitt. 55. 1110.

22. B. 24. Diog. I, 20. Apost. II, 77. Arsen. 45 ibiq. Macar.: Suidas.

23. B. 25. Diog. I, 21. Arsen. 37: Suid. s. v. Eadem fere infr. II, 20 narrantur.

24. B. 26. C. 18. Diog. I, 23.

25 *Ἅλα καὶ κύαμον*: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μέν τι προσποιουμένων, οὐκ εἰδότων δέ· ἐπεὶ οἱ μάντεις εἰώθασι τιθέναι τὸν ἅλα καὶ κύαμον πρὸ τῶν μαντευομένων· ὅθεν καὶ τοῖς τῶν ἀποῤῥήτων κοινωνοῦσι κύαμον ἐτίθουν.

26 *Αἲξ οὐρανία*: Κρατῖνος φησὶ καθάπερ Διὸς αἶγα Ἀμαλθείαν, οὕτω καὶ τῶν δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν. Οἱ δὲ τοὺς εἰς τὸ ἀργυρίζεσθαί τισιν ἀφθόνως ἀφορμὰς παρέχοντας οὕτως εἰώθασι λέγειν κωμῳδοῦντες, ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἔχων πᾶν ὃ ἐβούλετο εἶχεν.

---

1. ἅλας P F Gaisfordus: ἅλα B, Diogenianus, alii, Schottus. τι B om. 3. τὸν om. B. Schottus ambigit, legendumne sit hic et v. 1. κύμινον e Plut. Symp. Quaestt. V, 10: ambigi nequit: quantum religionis faba habuerit, vide apud Lobeckium Aglaoph. I, 251. B: κύαμον ἐπὶ τῶν μαντευμάτων· ὅθεν καὶ τοὺς τῶν ἀποῤῥήτων κοινωνοῦντας λέγεσθαι τοὺς περὶ ἅλα καὶ κύαμον. 4. scribendum videtur ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῖς: spectat ad eos, qui infimo initiatorum ordini adscripti erant. 5. Κρατῖνος, ὅτι καθάπερ τοῦ Διὸς B. 6. Ἀμαλθίαν B. 7. ἀφθόνους B. 9. ὁ τῆς] ὁ e B P adjecit Gaisfordus. βούλεται Schottus: e P Gaisfordus correxit. B: ὁ τῆς Ἀμαλθίας τὸ κέρας ἔχων εἶχεν ὅπερ ἠβούλετο πᾶν.

Greg. Cypr. I, 8. Apost. II, 73. Arsen. 44. Proverbio usus est auct. Theb. cycl.: *Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως, τοῖσιν ἐφαρμόζου, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἵκηαι*: add. Pseudo-Phocyl. 44: *μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χώραν ἀμείβου*: Oracul. Sibyll. II p. 252: *μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χώραν ἀμείβειν.* Polypi inde ab Homero mentionem fecerunt saepissime poetae, aut miros ejus mores describentes, aut eo notantes varia et diversa hominum vitia: vid. Anth. Palat. IX, 10. Athen. VII, p. 316 sq., I, p. 5. D, VIII, p. 356 E, et mea in Theb. Cycl. Rell. p. 53: add. quae collegerunt Jacobsius ad Aelian. Hist. Anim. I, 27. VII, 11. Leemans. ad Horapoll. Hierogl. II, 113: hinc factum, ut in proverbiis bestia ista haud raro appareret: cf. infr. III, 24. Diog. VII, 73. 76. Walzius ad Arsen. 412.

25. B. 27. Diog. I, 50. Greg. Cypr. I, 11. Apost. II, 75. Arsen. 41. De salis usu vid. infr. I, 62.

26. B. 28. Pausan. ap. Eustath. ad Hom. Il. *Ν*, 21 p. 917, 33: *ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Ὀλύμπιον Δία Αἰγὸς καὶ μάλιστα τῆς κατὰ τὴν Ἀμαλθείαν φέρεται καὶ παροιμία τὸ αἲξ οὐρανία, ὁμοία τῷ λευκὴ ψῆφος* [v. Diog. VI, 9.], *κατὰ Παυσανίαν· ὡς γὰρ ἡ Ἀμαλθεία, φησί, τροφὴ ἦν τοῦ Διὸς, οὕτω καὶ ἡ τοιαύτη ψῆφος ἔτρεφε τοὺς δωροδοκοῦντας δικαστάς· ἢ καὶ ἄλλως· ὥσπερ ὁ τὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς ἔχων κέρας πάντ' εἶχεν, οὕτω καὶ οἱ κυαμεύοντες, φησί, τὰς ἀρχὰς καὶ τἆλλα ἀργυριζόμενοι. διὸ καὶ αἲξ οὐρανία ἔοικε λέγεσθαι οἱονεὶ θεία καὶ ὑψοῦσα τοὺς δικαστὰς, ὅσοι δῶρα ἐλάμβανον*: cf. infra II, 48. Hesych. Suid. Phavor.: tertia explicatio ap. Hesych. s. *οὐρανίη δ' αἶξ* invenitur: *ὡς εἰ λέγοι τις τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας· ὅ τι γάρ τις εὔξαιτο, ἐλάμβανεν ὁ ἔχων τοῦτο. ἐπήκοος δέ ἐστιν αὐτὴ ἴσως, ὅτι κατ' ἐνίους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται· ταύτῃ δὲ τὰ γύναια ηὔχετο διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν, ὅθεν καὶ*

27 *Αἲξ τὴν μάχαιραν*: παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς τι καθ' ἑαυτῶν ποιούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης· Κορίνθιοι θυσίαν τελοῦντες Ἥρᾳ ἐνιαύσιον, τῇ ὑπὸ Μηδείας ἱδρυνθείσῃ καὶ Ἀκραίᾳ καλουμένῃ, αἶγα τῇ θεῷ ἔθυον. Τινὲς δὲ τῶν κομισάντων μισθωτῶν ἔκρυψαν τὴν μάχαιραν, καὶ σκηπτομένων [ἐπιλελῆσθαι] ἔνθα ἀπέθεντο, ἡ αἲξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύσασα ἀνέφηνε, καὶ τὴν μὲν σκῆψιν αὐτῶν διήλεγξεν, ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία ἐγένετο· ὅθεν ἡ παροιμία.

28 *Ἄδακρυς πόλεμος*: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου παντὸς ῥᾶστα δὲ καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων.

29 *Ἀδύνατα θηρᾷς*: ἐπὶ τοῦ ἐγχειροῦντος μείζοσιν ἢ καθ' ἑαυτόν.

30 *Ἀδράστεια Νέμεσις*: ἀπὸ Ἀδράστου· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων, ὕστερον δὲ δυςτυχησάντων.

---

1. Macar. *αἲξ τὴν μάχαιραν· λείπει τὸ ἐπεσκάλευσεν*, (quod contra Hesych., Phot. alios dictum videtur, qui *ἡ αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν* aut *αἲξ ἑαυτῇ τὴν μάχαιραν* exhibebant) *καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων. παροιμία* B om. *κακόν τι ἑαυτοὺς* B. 2. *Κορίνθου θ. τελοῦντος* B. 3. *Μήδας* B. 4. *καὶ* om. B. *ἔθυον· τῶν δὲ κ. μ. κρυψαμένων* B. 6. legebatur *σκεπτομένων ἔνθα*: quod scripsi petitum est e Phot. Apost. Arsenio: vid. Albertius ad Hesych. l.c. 7. *ἀνασκαλεύουσα* B. legebatur *ἀνέφηνε*. 8. *τῆς* om. B. 9. *παροιμία ἐλέχθη* B. 12. *ἐπὶ τῶν μείζοσιν ἐγχειρούντων ἢ κατ' αὐτοὺς* B. 14. B nonnisi haec habet: *Ἀδρ. Ν.: τάττεται ἐπὶ τῶν πρότερον εὐδοκιμησάντων· τῶν γὰρ συγγόνων ἐπιστρατευσάντων Θήβαις μόνος Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο Ἀδράστου παῖς.*

Εὐκταίαν φασὶν αὐτὴν ἔνιοι: add. Phot. p. 361 ed. angl., Suid. s. *οὐρανία αἴξ*. De Cratino, qui *ἐν Χείρωσι* de capra dixerat, cf. Bergkius Comm. de Rell. Com. Att. p. 248: post Cratinum Antiphanes proverbium adhibuit: v. Athen. IX, p. 402 E, Eustath. ad Hom. Odyss. Ξ, 106. p. 1753, 23; add. Liban. Ep. 670.

27. B. 29. Diog. I, 52. Greg. Cypr. I, 13. Apost. I, 82. Arsen. 26 ibiq. Macar.: Hesych., Phot. p. 61, Suidas: vid. Marcell. praef. Meminit Junonis Acraeae Eurip. Med. 1379, ubi vid. Schol. et intt.: add. C. O. Muellerus Dorr. I, 395.

28. Greg. Cypr. I, 14. Macar. p. 18: cf. ad Diog. I, 53. *Ἄδακρυς νίκη* legitur apud Plutarch. de fort. Rom. c. 4.

29. B. 32. Macar. p. 20: Suidas. Chilonis sententia: v. Diog. Laert. I, 70. Arsen. 480: alia v. apud Wexium ad Soph. Antig. 92.

30. B. 33. Diog. I, 54. Apost. I, 40. Arsen. 18 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. *Β*, 828, p. 355, 28, qui, postquam Antim. fr. 23 Schell. apposuit, pergit: *ἕτεροι δὲ οὐκ ἰδίᾳ μὲν Ἀδρήστειαν φασίν, ἰδίᾳ δὲ Νέμεσιν, οὐδὲ Ἄδρηστον τοῦτον οἴδασιν αἴτιον τοῦ τῆς Ἀδρηστείας ταύτης ὀνόματος, ἀλλὰ Νέμεσιν Ἀδράστειαν λέγοντες Ἄδραστον αἰτιῶνται τῆς παροιμίας ταύ-*

Ἐτεοκλῆς γὰρ καὶ Πολυνείκης μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος τὴν βασιλείαν Θηβῶν παραλαβόντες, περὶ ταύτης συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν, καὶ οὕτως κατ' ἔτος τὴν βασιλείαν ἀμείβεσθαι. Ἄρξαντος οὖν Ἐτεοκλέους καὶ μὴ βουλομένου τῷ ἀδελφῷ τὴν βασιλείαν παραδοῦναι μετὰ τὴν τοῦ χρόνου παρέλευσιν, Πολυνείκης ἐφυγαδεύθη, καὶ πρὸς Ἄργος ἀφικόμενος τοῖς τοῦ Ἀδράστου βασιλείοις προςεπέλασε νύκτωρ, καὶ προςτυχὼν ἐκεῖσε τῷ Τυδεῖ φεύγοντι ἐκ Καλυδῶνος δι' ὃν εἰργάσατο φόνον, συνάπτει μάχην. Γενομένης δὲ βοῆς Ἄδραστος ἐπιφανεὶς τούτους διέλυσε. Καὶ λογίου τινὸς ἀναμνησθεὶς λέγοντος αὐτῷ, κάπρῳ καὶ λέοντι τὰς θυγατέρας συζεῦξαι, ἀμφοτέρους εἵλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν προτομὴν λέοντος, ὁ δὲ κάπρου. Ὑπέσχετο οὖν καὶ ἀμφοτέρους εἰς τὰς ἰδίας ἀποκαταστῆσαι πατρίδας. Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας στρατεύει, ἔνθα τῶν ἀρίστων Ἀργείων πεσόντων μόνος διέφυγεν Ἄδραστος. Τοὺς δὲ νεκροὺς αὐτῶν ἀτάφους τῶν Θηβαίων ῥιψάντων καὶ μὴ διδόντων ταφῇ, οἱ τῶν ἀποθανόντων παῖδες πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου καταφυγόντες βωμὸν τοὺς νεκροὺς ἐξῄτουν. Ἀθη-

---

2. *βασίλειαν* editt. et hoc loco et infr. 20. post vocem *παῖδες* excidisse videntur vv. *εἰς Ἀθήνας.* 21. *ἐξῄτουν* ex conjectura Heynii ad Apollod. T. II, p. 254 scripsi: legebatur *ἐζήτουν.*

της, ὃν Σικυῶνι πρῶτα ἐμβασιλεύειν ὁ ποιητὴς πρὸ τούτου ἱστόρησε, καὶ τὴν μὲν Νέμεσιν ὡς εἰς κύριον τιθέασιν ὄνομα, τὴν δὲ Ἀδράστειαν ὡς εἰς ἐπίθετον, καὶ βούλονται εἶναι ἀδράστειαν τὴν οἰκονομησαμένην παραδόξως τὰ κατὰ τὸν τοιοῦτον Ἄδραστον, οὗ μόνου τῶν ἡγεμόνων διασωθέντος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου ἐνεμέσησε τὸ θεῖον. καὶ γοῦν ἐν τοῖς Ἐπιγόνοις τῶν ἐν Θήβαις πεσόντων ἀρχηγῶν Διομήδης μὲν καὶ Σθένελος καὶ οἱ λοιποὶ περιεγένοντο, μόνος δὲ ὁ ἐξ Ἀδράστου πέπτωκε, καὶ οὕτω κατά τι δίκαιον ἀνισώθη τὸ δοκοῦν ἐκεῖ ἐλλελεῖφθαι πρὸς τῆς Νεμέσεως καὶ ἐκλήθη αὕτη ἐντεῦθεν Ἀδράστεια. ἕτεροι δὲ τὴν Νέμεσιν Ἀδράστειαν εἶπον καλεῖσθαι διὰ τὸ τῆς θείας δίκης ἀναπόδραστον ἤτοι ἄφυκτον. Π α υ σ α ν ί α ς δέ φησιν ὅτι τὴν Ἀδράστειαν ἑτέραν τῆς Νεμέσεως ὑποτίθενται τινές, οἱ δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει ἀπὸ Ἀδράστου, ὅτι μόνος τῶν ἕπτα σωθεὶς μόνος πάλιν τὸν υἱὸν ἀπέβαλεν ἐν τοῖς Ἐπιγόνοις· οἱ δὲ ἀπὸ Ἀδράστου, φησί, Μυσοῦ ἱδρυσαμένου αὐτῆς ἱερόν· βέλτιον δέ, φησίν, ἀπὸ τοῦ μηδὲν αὐτὴν ἀποδιδράσκειν: Suid., Phavor. Adrastea saepe a veteribus memoratur: Liban. Ep. 286: *προςκυνῶ τὴν Ἀδράστειαν*: cf. intt. ad Alciphr. Ep. I, 33. fin., Blomfieldus ad Aesch. Prom. V. gl. 972. Walzius ad Arsen. l. c. Narratio derivata est ex Apollod. III, 6. 7. De *Ἐλέου βωμῷ* vid. infr. II, 61. Taylorus ad Lys. Oratt. p. 69. Reisk., Heynius ad Apoll. Obss. p. 202. *μόνος κτλ.*] v. Theb. Cycl. Rell. p. 14.

ναίων δὲ στρατευσάντων, οἱ νεκροὶ δίδονται. Ὅτε καὶ Εὐάδνη ἡ τοῦ Καπανέως γυνὴ ἑαυτὴν τῇ πυρᾷ βαλοῦσα τῷ τοῦ ἀνδρὸς συγκατεκαύθη νεκρῷ. Μετὰ δὲ χρόνους οἱ τῶν ἀπολομένων Ἀργείων παῖδες ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσαντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον βουλόμενοι τιμωρήσασθαι. Τειρεσίου δὲ τοῦ μάντεως θεσπίσαντος Θηβαίοις τὴν νίκην ἐπ' Ἀργείοις κεῖσθαι, δρασμὸν ἐπενόησαν· καὶ στέλλουσι μὲν πρέσβεις πρὸς Ἀργείους, αὐτοὶ δὲ νυκτὸς τὴν πόλιν καταλιπόντες, φυγάδες ᾤχοντο. Εἰσίασιν οὖν εἰς τὴν πόλιν Ἀργεῖοι, καὶ τὰ ταύτης τείχη καθελόντες τὴν λείαν συνήθροισαν. Ὅθεν ἡ παροιμία προήχθη λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἄδικα διαπραττομένων καὶ τὴν δίκην μὴ ἐκφευγόντων.

31 Ἁρπαγὰ τὰ Κιννάρου: ταύτης μὲν μέμνηται Καλλίμαχος ἐν ἰάμβοις· Τίμαιος δὲ ἔφη, ὅτι Κίνναρος ἐγένετο πορνοβοσκὸς Σελινούσιος. Πλουσιώτατος γοῦν ἐκ τῆς ἐργασίας γενόμενος, ζῶν μὲν ἐπηγγέλλετο τὴν οὐσίαν ἱερὰν τῇ Ἀφροδίτῃ καταλεῖψαι, τελευτῶν δὲ τὰ ὄντα προὔθηκεν εἰς ἁρπαγήν.

32 Ἀρχὴ Σκυρία: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων· παρόσον πετρώδης καὶ λυπρά ἐστιν ἡ Σκῦρος.

---

2. *Καπάνεως* editt. Heynius ad Apoll. I p. 292 coniecit *ἐμβαλοῦσα*: cf. Lobeckius Aglaoph. I, 633. 4. *ἀπωλομένων* editt. *παῖδες ἐπὶ Θήβας*] »huc retraxi quae vulgo leguntur infra VI, 15 *ἐστρατεύσαντο, τὸν τῶν πατρῶν* cett. deletis *μίαν νίκην ἰδίαν* etc. quae non pertinent ad *Ἀδράστεια Νέμεσις*, sed ad *Ἀρκάδας μιμούμενος* II, 59.« Gaisfordus. 5. scribebatur *πατρῶν*. 16. *οὖν* P. 20. *παροιμία* om. B. 21. *παρόσον λυπρώδης ἡ* B. 22. *Σκύρος* B, *Σκυρός* editt.

31. Hesych. Phavor. s. *ἁρπαγὴ τὰ κόρνα*. Proverbii originem Lobeckius Aglaoph. II, 1031 enucleare studet. *Καλλίμαχος*] fr. 79 Bentl.

32. B. 61. Diog. I, 30. Apost. IV, 31. Arsen. 77 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. *I*, 662 p. 782, 52: *σημείωσαι δὲ ὅτι παροιμία φέρεται ἀπὸ τῆς νήσου Σκύρου τὸ ἀρχὴ Σκυρία, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων, ἀπὸ Θησέως ληφθεῖσα, ὥς φησι Παυσανίας, ἐπειδὴ ἐπιθέμενος τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ καὶ πειρῶν τὴν γυναῖκα ἐκείνου κατακρημνισθείη, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ*: Hesych., Suid., Phavor. Alludit Demosth. in Callip. p. 1238 R.: *προξενῶν μὲν γὰρ τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν, βούλοιο δ' ἂν, ὡς οἶμαι ἐγὼ, ἐμὲ μᾶλλον τὸ ἀργύριον λαβεῖν ἢ τὸν μέτοικον ἄνθρωπον καὶ ἐν Σκύρῳ κατοικοῦντα καὶ οὐδενὸς ἄξιον*: Liban. Ep. 1042. 1141. Aliud a Scyro deductum proverbium est *Σκυρία δίκη*, comicis de judicio rigido atque severo usurpatum: Poll. VIII, 81 ibiq. intt., Hesych., Suid.: v. Meieri et Schoemanni de Litib. Att. libr. 696. De Scyri insulae sterilitate vid. Etym. M. p. 137, 16. Bernhardius ad Dionys. Perieg. 521.

33 *Αἰθὴς πέπλος*: ἐπὶ τῶν ὑπεκκαιόντων καὶ φθειρόντων καὶ διαβολὰς ποιούντων· εἴρηται δὲ παρόσον ἡ Δηϊάνειρα πέπλον ἔπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὑφ᾽ οὗ καυθεὶς ἐφθάρη.

Ἡρακλέους γὰρ τοὺς Κενταύρους καταπολεμήσαντος, εἷς ἐξ αὐτῶν Νέσσος ὀνομαζόμενος διαφυγὼν ἧκεν ἐπὶ ποταμὸν Εὔηνον, ἐν ᾧ καθεζόμενος τοὺς παριόντας διεπόρθμευεν. Ἀπερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχῖνα ἧκε † μεθ᾽ ἑαυτοῦ καὶ Δηϊάνειραν. Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διῄει· Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐκέλευε Νέσσῳ διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθμεύων ἐπεχείρει βιάζεσθαι· τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος Ἡρακλῆς ἐτόξευσε Νέσσον εἰς τὴν καρδίαν. Οὗτος δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα ἐκμάξασθαι. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ᾽ ἑαυτῇ. Ἀπελθὼν οὖν Ἡρακλῆς εἰς Τραχῖνα, κἀκεῖθεν στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν Οἰχαλίαν, τὴν πόλιν αἱρεῖ. Καὶ ληΐσας ταύτην, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. Μέλλων δὲ τῷ Διὶ χαριστήρια θύειν, ἔπεμψε πρὸς Δηϊάνειραν λαμπρὰν ἐσθῆτα ζητῶν. Μαθοῦσα δὲ Δηϊάνειρα τὰ περὶ τὴν Ἰόλην, καὶ δείσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδυσάμενος οὖν Ἡρακλῆς ἔθυεν. Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τοῦ χρωτὸς καθήπτετο, τὸν χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι.

---

1. *αἴθης* Zenobii, Diog. codd. et editt., *αἴθης* cod. Dresd. Arsenii; *αἴθεις ἐν πέπλῳ καὶ αἴθων πέπλος* Apost., Arsenius: *αἰθῆς* Runkelius ad Cratin. frr. p. 27, cui Lobeckius Parall. Gr. Gr. II, 544 adstipulari videtur: *αἰθὴς* recte Fixius Steph. Thes. s. v. 2. *εἴρηται* Fix. l. c. et Gaisfordus e P: legebatur *εὕρηται*. 6. scribebatur *εἷς αὐτῶν*: e P emendavit Gaisfordus. 7. scribebatur *καθιζόμενος*: e P et Apollodoro correxit Gaisfordus. *παραπλέοντας* codd.: *παριόντας* ex Apoll. et Argum. ad Soph. Trach. reposui. 9. *ἦγε* e Schotti conjectura scripsit Gaisfordus: ex Apoll. et Argum. cit. repone *ἧκε ἐπὶ ποταμὸν Εὔηνον ἄγων* —. 10. *Δημανείρας* codd. et edd.: correxit Heynius ad Apollodorum. 11. Schottus *ἐκέλευσε*: e P correxit Gaisfordus. 22. vulgo *Ἴολην*. 24. scribebatur *τούτου*: ex Apoll. correxit Gaisfordus.

33. Diogen. I, 31. Apost. II, 9. Arsen 33: Hesychius. Cratinum in Cleobulinis proverbio usum esse refert Hesychius. Narratio hausta est ex Apollod. II, 5, 4. 7, 6: eundem auctorem Auct. Argum. ad Soph. Trach. et Eudoc. p. 209 secuti sunt.

συναπεσπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες αὐτοῦ. Τοιαύτῃ συμφορᾷ κατασχεθεὶς Ἡρακλῆς, εἰς Τραχῖνα πρὸς Δηϊάνειραν κομίζεται. Αὕτη μὲν οὖν αἰσθομένη τὸ γεγονὸς ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς ἦν ἐκ Δηϊανείρας αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἰόλην γῆμαι, παρεγένετο εἰς Οἴτην ὄρος, ἔνθα πυρὰν ἔνησεν, ἧς ἐπιβὰς, ὑφάπτειν ἐκέλευσε. Μηδενὸς δὲ τῶν σὺν ἐκείνῳ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας παριὼν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, τὴν πυρὰν ὑφῆψεν· καὶ τούτῳ τὰ τόξα Ἡρακλῆς ἐδωρήσατο. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

34 *Αἵματι κλαίειν: κατὰ ὑπερβολὴν, οὐ δάκρυσιν ἀλλ' αἵμασι κλαίειν.*

35 *Αἱροῦντες ᾑρήμεθα: ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατεῖν τινων καὶ ὑπ' ἐκείνων ἁλόντων.*

36 *Αἱ Χάριτες γυμναί: ἤτοι ὅτι δεῖ ἀφειδῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι οἱ ἀχάριστοι τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφῄρηνται.*

37 *Αἱ Ἰβύκου γέρανοι: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἀφ' ὧν ἥμαρτον κολασθέντων. Ἴβυκος γὰρ ὑπὸ λῃστῶν ἀναι-*

---

6. *ἔνησεν* scripsi ex conjectura: codd., editt. *ἀνῆψεν*: Apoll. *ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας.* 10. *τῆς* e P adjecit Gaisfordus. 12. *αἵματα* Schott.; e B correxit Gaisfordus; idem conjectura assequutus erat Bastius ap. Schaeferum ad Greg. Cor. p. 583. *καθ'* B. 13. *ἀλλ' — κλαίειν* om. B. 15. *καὶ* e P adjecit Gaisfordus. 16. *ἤτοι* om. B. *ὅτι ἀφειδώλως* (A *ἀφειδόλως*) *καὶ φανερῶς χρὴ* B. 17. *ἢ κτλ.* om. B. 19. *ἀνθ' ὧν* Macar. 20. *κολαζομένων* B. legebatur *λῃστῶν.*

34. B. 63. Diog. I, 32. Greg. Cypr. I, 35. Apost. I, 85. Arsen. 27 ibiq. Macar.: Phot. Epist. 138: *παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν σφόδρα λυπουμένων καὶ ἀγωνιώντων, αἵματι ἵδρωσεν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν πικρῶς ὀδυρομένων, αἵματι κλαίειν:* Suid., Bekk. Anecdd. I, 356, 13. Bachm. Anecdd. I, p. 44, 22. Usurpat Heliod. Aeth. IV, 8.

35. Diog. I, 33. Apost. I, 96. Arsen. 28. Suid. s. v. et s. *αἱρήσω τάχα.* Alludit Aesch. Agam. 338 sq.: *εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς — θεοὺς — — Οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.*

36. B. 64. Diog. I, 34. Greg. Cypr. I, 36. Apost. II, 11. Arsen. 33: Schol. ad Aristid. T. III, p. 55 Dind.: *οἱ γραφεῖς τὰς Χάριτας γυμνὰς γράφουσιν αἰνιττόμενοι ὅτι δεῖ τὴν χάριν ἄδολον εἶναι· τὸ γὰρ γυμνὸν καὶ φανερὸν ἄδολον:* Suid. Usurpat Aristaen. Epist. II, 21: *αἱ γὰρ χάριτές σου παντελῶς ἄδολοι καὶ ἀληθῶς κατὰ τὴν παροιμίαν γυμναί*: ubi vide intt.: add. Boettiger *Ideen z. Kunstmyth.* II, 257 sq.

37. B. 65. Diog. I, 35. Apost. II, 14. Arsen. 30 ibiq. Macar.: Suid., Eudoc. p. 247. V. Schneidewinus Ibyc. Rell. 22 sqq. Welckerus Mus. Rhen. I, 401. II, 218.

ρούμενος καὶ γεράνους ὑπεριπταμένας ἰδὼν ἐμαρτύρατο. Χρόνου δὲ προϊόντος οἱ λῃσταὶ ἐν θεάτρῳ θεώμενοι γεράνους ἱπταμένας πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, *Αἱ Ἰβύκου γέρανοι*. Εἶτα ἐκ τούτου ἁλόντες ἐκολάσθησαν.

38 *Αἰγιαλῷ λαλεῖς*: ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. Ὁμοία δὲ αὕτη καὶ τῇ, *Ἀνέμῳ διαλέγῃ*.

39 *Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσειν*: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

40 *Ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενοι*: μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρωμένων. Ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι.

---

1. ὑπεριπταμένους P. 2. δὲ παρελθόντος Macarius. θεώμενοι ἐν Κορίνθῳ Macarius. 3. περιιπταμένας, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους B. 5. Αἰγ. λαλ., ἀνέμῳ διαλέγῃ: ἀμφότεραι ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων B. 7. V ἐρέσσεις, Macar. ἐρέσσῃς, P αἰθεράνεμον αἱρήσεις, B Diog., Apost. αἱρήσεις, Arsen. πονήσεις. 9. B ἀρχόμενος. μετενήνεκται δὲ om. B. Macar.: ἀφ' ἑστίας ἄρχεσθαι: ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γενομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους.

38. B, 66. Diog. I, 37. Apost. II, 13. Arsen. 30. Plutarch. in Boisson. Anecdd. T. I p. 396: Suid. s. v. Utitur Eurip. Androm. 91: ἡμεῖς δ' οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ Θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι Πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν: Liban. ap. Boiss. Anecdd. T. I p. 167: alia vide in nott. ad Diog. VI, 82: adde Meinekium ad Menand. Rell. p. 384. Walzium ad Arsen. l. c.

39. B. 67. Diog. I, 38. Apost. I, 77. Arsen. 25 ibiq. Macar.: Suidas.

40. B. 68. Macar. p. 86: Schol. ad Plat. Euthyph. p. 326 Bekk., quocum Schol. ad Arist. Vesp. 878 (842) consentit fere: ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γενομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους, ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἑστίᾳ πρώτῃ τῶν ἄλλων θεῶν θύειν· φέρεται δέ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχήν φασι τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ Ἑστίᾳ λαβεῖν ὅ τι ἂν βούλοιτο, τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων· Ἄλλως· παροιμία δὲ ἐστίν, μετενήνεκται δὲ ἀπὸ — ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι· ἢ ἀφ' ἑστίας, ἤτοι ἀπὸ τῶν οἰκειοτάτων· ἑστία γὰρ ἡ οἰκία: unde sua duxerunt Schol. ad Aristid. p. 194 Fromm., T. III p. 510 Dind., Eustath. ad Hom. Od. *H*, 298 p. 1579, 45, Macar., Hesych., Bekk. Anecdd. I, 469, 29. Ceterum huc non pertinent, quae Apost. V, 20. Arsen. 86. Suid. s. ἀφ' ἑστίας ex Harpocr. p. 42, 15 Bekk. afferunt: cf. Boeckhius ad Corp. Inscr. I p. 445. Usurpant Aristoph. l. c., Plat. Euthyph. p. 3 A, Aristid. Pericl. p. 246, C. Procl. ad Plat. Alcib. I init.: εἰ δὲ γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἑστίας καὶ πρωτίστης πηγῆς τό τε εἶναι πρόςεισι καὶ τὸ ἀγαθόν; Theodor. Hyrtac. in Boiss. Anecdd. T. II p. 447: alia vide sis ap. intt. ad Strabon. T. VII p. 218 Fried., Spanhemium ad Callim. h. in Cerer. 109. Ruhnkenium ad Schol. Plat. l. c., Wyttenbachium ad Plut. Ann. T. I p. 642. Heindorfium ad Plat. Cratyl. p. 401 B.: add. Diogen. II, 40.

41 *Ἄϊδος κυνῆ: πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτοὺς διά τινων μηχανημάτων. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἅιδου κυνῆ, ᾗ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργόνα ἐδειροτόμησεν.*

Ἡ δὲ ἱστορία ἔχει οὕτως. Ἀκρισίῳ περὶ παίδων γενέσεως ἀῤῥένων χρηστηριαζομένῳ, ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος, ὑπὸ γῆν θάλαμον χάλκεον κατασκευάσας, Δανάην τὴν αὑτοῦ θυγατέρα ἐφρούρει. Ταύτης ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, καὶ εἰς χρυσὸν μεταμορφωθεὶς, διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς αὐτῆς κόλπους ἐῤῥύη. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀκρίσιος ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔῤῥιψεν αὐτὴν εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος ἐν Σερίφῳ νήσῳ, Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε Περσέα. Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης ἐρασθεὶς, καὶ ἠνδρωμένου Περσέως μὴ δυνάμενος τελέσαι τὸν ἔρωτα, συνεκάλει τοὺς φίλους, μεθ᾽ ὧν καὶ Περσέα, λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους. Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργό-

---

2. legebatur *διὰ τινῶν*. *Ἅδου* B. 3, B: *ἐχρήσατο καὶ τὴν Γοργόνην ἐδ.* 8. legebatur *Δαναὴν*. 10. *εἰσρυεὶς συνῆλθεν* Apollod. Schol. Ven. ad Hom. Il. ξ, 319. 12. *εἰς τὴν θάλασσαν* P. 15. legebatur *Δαναῆς*.

41. B. 69. Diogen. I, 39. Apost. II, 8. Greg. Cypr. I, 33. Arsen. 432, 33 ibiq. Macar.: Schol. Ven. et Eustath. ad Hom. Il. *E*, 845 p. 613, 23 — *πᾶς ἀφανὴς ὢν ἐν τῷ δολίως τι πράττειν καὶ οἷον ὑπὸ Ἅιδῃ καὶ τῷ ἐκεῖσε σκότῳ Ἅιδου λέγεται παροιμιωδῶς κυνέην φορεῖν· ἔστι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς νέφος τι πυκνότατον ἡ τοῦ Ἅιδου κυνέη, δι᾽ οὗ καὶ θεοὶ ἀφανεῖς ἀλλήλοις γίνονται, ὡς εἶναι ταὐτὸν, κυνῆν Ἅιδου δῦναι καὶ ὑπὸ παχυτάτῳ νέφει γενέσθαι*: Schol. ad Arist. Acharn. 397. Schol. ad Plat. Reip. X p. 422 Bekk., ad Lucian. Bis Accus. §. 21 T. VII p. 80 Bip., Nonn. Exeg. ad Greg. Nazianz. n. LII p. 145 Mont.: Hesych. s. v., Etym. Magn. p. 42, 13. Suid. Phavorinus: Hygin. Astron. I, 12 »*A Mercurio talaria et petasum accepit, praeterea galeam, qua indutus ex adverso non poterat videri. Itaque Graeci Ἄϊδος galeam dixerunt esse, non ut quidam inscientissime interpretantur, eum Orci galea usum: quae res nemini docto potest probari.*« Natum ex Epicis adagium, v. Hom. l. c., Hesiod. Scut. Herc. 227, cujus postea plurimi meminerunt: Arist., Plat., Luc. ll. cc., Gregor. Nazianz. *Στηλιτ.* I in Julian. p. 93 A: *οὐδὲ εἰ τὴν Ἄϊδος κυνέην, ὃ δὴ λέγεται, περιθέμενος, ἢ τῷ δακτυλίῳ Γύγου* [v. Diog. III, 99.] *καὶ τῇ στροφῇ τῆς σφενδόνης χρησάμενος ἑαυτὸν ἀποκλέψειε*: Origen. contr. Cels. I c. 66. demonstrans, magis convenisse ut in Aegyptum Christus ab Herode fugeret, *ἢ τὴν λεγομένην παρὰ τοῖς ποιηταῖς Ἄϊδος κυνέην, ἤ τι παραπλήσιον ποιεῖν εἶναι περὶ τὸν Ἰησοῦν*: Euseb. Praep. Evang. III p. 109 D: add. Boissonadus ad Cratet. Epist. in *Notic. et Extr. de la Bibl. d. Roi* T. XI pag. 28, ad Basil.

νος οὐκ ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ᾔτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν κομίζειν. Ὁ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς προκαθηγουμένων ἐπὶ τὰς Φόρκου παραγίνεται θυγατέρας, Ἐνυῶ, Πεμφρηδὼ καὶ Δεινώ. Ἦσαν δὲ αὗται γραῖαι ἐκ γενετῆς, ἕνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἀλλήλαις ἤμειβον. Ὧν κυριεύσας ὁ Περσεὺς, ὡς ἀπῄτουν, ἔφη δώσειν, ἂν ὑφηγήσωνται τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα, καὶ τὴν κίβισιν, ἥν φασιν εἶναι πήραν· εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἄϊδος κυνῆν, ἣν ὁ ἔχων οὓς μὲν ἤθελε ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δὲ οὐχ ὡρᾶτο. Ἀπελθὼν οὖν ὁ Περσεὺς, καὶ ἀναλαβόμενος ταῦτα, πτηνὸς διὰ τῶν πεδίλων πρὸς τὰς Γοργόνας ἐφέρετο. Ἦσαν δὲ αἱ Γοργόνες ἀδελφαὶ τρεῖς, Εὐρυάλη, Σθενὼ, Μέδουσα· κεφαλὰς μὲν ἔχουσαι περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας καὶ πτέρυγας δι' ὧν ἐφέροντο· τοὺς δὲ ἰδόντας, λίθους ἐποίουν. Μόνη δὲ τῶν τριῶν θνητὴ ἦν ἡ Μέδουσα. Πρὸς ταύτην ὁ Περσεὺς ἀπεστραμμένος, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἔβλεπε, τὴν χεῖρα ἔτεινεν, Ἀθηνᾶς αὐτὴν κατευθυνούσης. Καὶ καρατομηθείσης τῆς Μεδούσης, αἱ ταύτης ἀδελφαὶ ἀναπτᾶσαι τὸν Περσέα ἐδίωκον. Συνιδεῖν δὲ αὐτὸν μὴ δυνάμεναι διὰ τὴν κυνῆν, ὑπέστρεψαν. Περσεὺς δὲ παραγενόμενος εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν Πολυδέκτην συγκαλέσαντα τοὺς φίλους αὐτοῦ πρὸς τὰ βασίλεια, ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος ἔδειξε·

---

1. *ἀντερεῖν* ex Apoll. dedit Gaisfordus: legebatur *ἀνταίρειν*. *παρα — κομίζειν* desunt in ed. Ald.; F habet in Corrig. 4. *γίνεται* P Apollod. 5. *Ἐννυώ* F. *Μεμφήδην* codd., editt.; codd. Hesiod. Theog. 273 *Πεμφρηδὼ, Πεφρηδὼ, Τεφρηδὼ* exhibent, codd. Apollod. *Μεμφρηδὼ*, codd. Schol. ad Apoll. Rh. *Πεμφρηδὼ, Πεμφριδὼ*, Tzetz. ad Lycophr. Cass. 838 *Πεφριδὼ, Πεφρηδώ*. *Δεινὼ*] G. Hermannus Opusc. VI, 1, 168 conjecit *Δινώ*: Schol. Apoll. Rh. habet *Ἰαινώ*. 11. vulgo *ἦν φασὶν*. 16. *Στενὼ* Schottus: e P F Apollod. correxit Gaisfordus. 18. *χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσᾶς* Apollod. 27. *τὰ* e P. adjecit Gaisfordus. 28. *ἀπεστραμμένος* e P F Apollod. scripsit Gaisfordus: legebatur *ἀπε-*

ibid. p. 92. Historia hausta ex Apollod. II, 4, qui Pherecydem sequutus est: cf. Schol. ad Apoll. Rhod. IV, 1091. *Κίβισις* quid sit indicant Hesych., Etymol. M. 512, 54. Etym. Gud. 323, 55, interpp. ad Hesiod. Scut. Hercul. 224. Paul. Diac. s. *cibus* ibiq. v. C. O. Müllerus p. 42.

τῶν δὲ ἰδόντων ἕκαστος ἀπελιθώθη. Καὶ καταστήσας τῆς Σερίφου βασιλέα Δίκτυν τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ δίδωσι, τὴν δὲ κυνῆν Ἑρμῇ, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν· ὁ δὲ πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις. Ἀναλαβόμενος οὖν Περσεὺς τὴν μητέρα πρὸς Ἄργος ἔσπευδεν, ἵνα τὸν Ἀκρίσιον θεάσηται. Ὁ δὲ τοῦτο μαθὼν καὶ δεδοικὼς τὸν χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἄργος εἰς Λάρισσαν παραγίνεται. Τοῦ δὲ τῶν Λαρισσαίων βασιλέως γυμνικὸν ἀγῶνα διατιθέντος ἐπὶ κατοιχομένῳ τῷ πατρὶ, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίσασθαι θέλων. Ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρισίου πόδα βαλὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. Καὶ οὕτω πέρας εἴληφεν ὁ χρησμός.

42 *Αἲξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματι παίζει*: *ἐπὶ τῶν οὔπω τεχθέντων καὶ ὁμοίως λεγομένων.*

43 *Αἰάντειος γέλως*: *ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων. Ὁ Αἴας γὰρ παραφροσύνην νοσήσας καὶ μανεὶς διὰ τὸ προτιμηθῆναι τὸν Ὀδυσσέα εἰς τὴν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων κατοχὴν, κατὰ τῶν Ἑλλήνων ξιφήρης ὥρμησε καὶ κατὰ τῶν βοσκημάτων προνοίᾳ θεῶν τραπεὶς ὡς Ἀχαιοὺς ταῦτα φονεύει. Δύο δὲ μεγίστους κριοὺς κατασχὼν ὡς Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον δεσμεύσας ἐμάστιξε καὶ κατεγέλα τούτων μαινόμενος. Ὕστερον δὲ σωφρονήσας ἑαυτὸν κτείνει.*

στραμμένους: Heynius ad Apoll. I, p. 143 *πρὸς βασιλέα ἀπεστραμμένος* conjecit. 2. legebatur *ἐπὶ Σερίφου*: e P Apollod. correxit Gaisfordus. *Γοργόνης* P. 3. *ὡσαύτως καὶ* P. 11. Quum Schol. ad Apoll. Rhod. Persei tempore quinquertium in usu fuisse neget, Heynius ad Apoll. I, p. 145 aut vocem *πένταθλον* ejiciendam esse contendit, aut aliqua deesse. Cui quamquam Dissenus ad Pind. Isthm. I, 26, p. 486 ed. Boeckh. assensus est, tamen quinquertium a nonnullis fabulae enarratoribus hic nominatum esse, ipsam illam Scholiastae annotationem indicare putaverim. *τὸν δίσκον*] *τὸν* e P Apollod. adjecit Gaisfordus. 14. *δ'* om. P. editt. vett.: e B Suida, aliis adjecerunt Schottus et Gaisfordus. *δώματος* B codd. Zenobii, Diog., Arsenius: *δώματα* Apost. Macar. Schott. Gaisfordus: correxit Walzius ad Arsen. 30. 15. B *τεχθ. ἢ γεγονότων, λεγομένων δὲ,* Macar. *καὶ ὅμοιόν τι λεγόντων*: Fixius in Steph. Thes. I, 1010 conjecit *λεγόμενον*: ego scripsi *ὁμοίως*. 17. B, uti semper, narrationem ignorat.

42. B. 70. Diogen. I, 40. Apost. II, 17. Arsen. 30 ibiq. Macarius. Cf. Aesopi fab. V Schneid., 328 Fur.

43. B. 71. 160. Diog. I, 41. Apost. II, 16. Arsen. 29 ibiq. Macar.: Suidas. Natum est e Soph. Ajac. 303: alludit Lucian. quom. hist. conscr. op. §. 26: *ἐπέθηκε Αἰάντειόν τινα τὴν κορωνίδα*: alios vide ap. Osannum de Soph. Aiac. Comm. 61.

44 *Ἄχρι κόρου*: παροιμία ἦν, ὅτι, ἄχρι κόρου ἐκεῖνος ἀναίσθητος ἐστίν· καί· οὗτος ἄχρι κόρου ἐφενάκισεν.

45 *Ἄειδε τὰ Τέλληνος*: ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν τίθεται ἡ παροιμία. Τέλλην γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο καὶ μελῶν ποιητὴς, παίγνιά τε κατέλιπεν εὐρυθμότατα καὶ χάριν ἔχοντα πλείστην καὶ σκώμματα κομψότατα.

46 *Αἰθίοπα σμήχων*: ἐπὶ τῶν μάτην ἀνήνυτον ἔργον ἐπιτελούντων.

47 *Αἰσώπειον αἷμα*: ἐπὶ τῶν δυςαπονίπτοις ὀνείδεσι καὶ κακοῖς συνεχομένων· ἐπειδὴ τοῖς [Δελφοῖς] ἀδίκως τὸν Αἴσωπον ἀνελοῦσιν ὠργίσθη τὸ δαιμόνιον· καὶ διὰ τοῦτο τὴν Πυθίαν φασὶν ἀνῃρηκέναι αὐτοῖς, ἱλάσκεσθαι τὸ ἐπὶ Αἰσώπῳ μύσος. Οὕτω γὰρ θεοφιλὴς ἐγένετο ὁ Αἴσωπος, ὡς μυθεύεται αὐτὸν ἀναβιῶναι ὡς Τυνδάρεων καὶ Ἡρακλῆν καὶ Γλαῦκον.

---

1. *παροιμία — ἐφενάκισεν*] B om. 2. *ἀναίσθητός· ἐστιν γὰρ οὗτος* Schottus: correxit Gaisfordus e PF. *ἢ οὗτος* conjecit Schottus: *καὶ* notante Gaisfordo voluisse videtur ed. Hag., sed compendio alieno usus est typographus. 8. B *ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνηνύτων· ὁμοία τῇ χύτραν ποικίλλετε*: vid. Diogen. I, 45. 11. *Δελφοῖς* e Suida, Apost., Arsen., Diogen. addiderunt Schottus et Gaisfordus. 12. *καὶ διὰ τοῦτο τ. Π. ἱλάσκεσθαι ἐπὶ τὸ Αἰσώπου μύσος* B. 14. *γὰρ*] *δὲ* B. 15. *μυθεύεσθαι* B. 16. *Τυνδάρεον* vulgo: e P B Gaisfordus emendavit.

44. B. 73. Apost. V, 27. Arsen. 89: Bekk. Anecdd. I, p. 28, 17. p. 475, 22. Bachmann. Anecdd. I, 176, 25. Suidas. Posteriorem locum ad Demosth. de fals. legat. 400 R. referendum esse, ad Suidae l. c. monuit Gaisfordus: *ὑπομνήσω, ἵν᾽ εἰδῆθ᾽, ὅτι τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρι κόρου, παρελήλυθ᾽ ἐκεῖνος φενακίζων ὑμᾶς.*

45. Cf. infr. II, 15.

46. B. 76 Diog. I, 45. Plut. in Boiss Anecdd. I, 395. Apost. I, 98. Arsen. 28 ibiq. Macar.: Suidas. Proverbium, ex Aesopi fab. CCIV Fur. ductum, usurpat Lucian. adv. Indoct. §. 28: *καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ*: add. ejusd. Epig. in Anth. Palat. XI, 428: *εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης, Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι*: Theodor. Metoch. Misc. p. 447: *σμήχειν ἔσται μᾶλλον Αἰθίοπα μετὰ τῆς παροιμίας ὡς ἀδύνατον τοῦτο προβαλλομένης, ἢ χρώματα μεταλλάττειν ψυχῶν γνωστικά*: Tzetz. *περὶ παίδ. ἀγωγ.* vs. 223: *μισεῖ τὸ λευκὸν ὥςπερ οἶδας Αἰθίοψ, Μέλαν δὲ κρεῖττον μορίων λευκῶν ἔχει.*

47. B. 77. Diog. I, 46. Apost. II, 5. Arsen. 30 ibiq Macar.: Suid., Zonar. 90. De Aesopi morte cf. Plut. de sera num. vind. c. 12 p. 557 A, ubi etiam proverbium nostrum explicatur; add. Grauertus de Aesopo et fab. Aesop. diss. 57 sqq. De Tyndareo vid. Schol. ad Pind. Pyth. Γ, 96, Apollod. III, 10, 3 ibiq. Heynii Observv.: de Glauco, Apollod. III, 3, 1 ibiq. Heynius, Apost. VI, 32, Fischerus ad Palaeph. XXVII.

48 *Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι*: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. Οἱ γὰρ Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ νικήσαντες Αἰτωλοὺς τὴν Πυθίαν ἐξηρώτων, τίνες εἰσὶ κρείττονες τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ εἶπεν,

Ὑμεῖς δ' Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.

49 *Ἀκαρπότερος εἶ Ἀδώνιδος κήπων*: ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων εἴρηται ἡ παροιμία· μέμνηται αὐτῆς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. Γίνονται δὲ οὗτοι οἱ κῆποι τοῦ Ἀδώνιδος εἰς ἀγγεῖα κεράμεια σπειρόμενοι ἄχρι χλόης μόνης· ἐκφέρονται δὲ ἅμα τελευτῶντι τῷ θεῷ καὶ ῥιπτοῦνται εἰς κρήνας.

---

1. legeb. *Αἰγιεῖς*. 2. *οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ* om. B. 5. legeb. *Αἰγιεῖς*. Post *τέταρτοι* B addit: *τινὲς δέ φασιν ἐπὶ Μεγαρέων λεχθῆναι*. 7. *εἴρηται ἡ παροιμία* om. V. *μέμνηται αὐτῆς*] V *μέμνηται καί*. 8. V *ἐν Φαίδωνι*. 9. *τοῦ Ἀδώνιδος* om. V. 10. *χλόαν μόνον* Schottus, *χλόης μόνον* P. Gaisfordius: V *χλόης μόνης*, Valckenarius ad Theocrit. Adoniaz. p. 396 B. Post vocem *μόνης* V addit: *λέγεται δὲ καί· Ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου*.

48. B. 79. Diog. I, 47. Apost. I, 80. Arsen. 26: Tzetz. Chiliad. IX, 890, Eustath. ad Hom. Il. *B*, 574 p. 292, 6: Steph. Byz. s. *Αἴγιον*: Phot. s. *ὑμεῖς ὦ Μεγαρῆς*: — — *ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἠρώτων, τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα* [oraculum in antecedentibus Phot. adscripsit]· *καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ· τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν καὶ προφέρονται· ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι* ο. τ., *ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμματίοις* [Ep. XXVI Bentl.]: Suid. s. *ὑμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς*, s. *Αἰγιεῖς*. Oraculum, ex quo adagium petitum est, integrum extat ap. Schol. ad Theocr. XIV, 73, Anth. Palat. XIV, 73, ubi vid. Jacobsius: quod quum alii Megarensibus (cf. Wuestemann. ad Theocr. l. c.) alii Aegiensibus (Strab. X, 1, 13 p. 449) datum esse contenderent, factum est, ut scriptores eo utentes modo ad hunc modo ad illum populum referrent: Liban. Epist. 1516: *ἀλλὰ νῦν ὁ μὴ ἐκείνων* (sc. *νόμων*) *μετέχων Αἰγιεὺς ἀτεχνῶς, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ*: utrumque nominat Plutarch. Sympos. V, 7 p. 719 R.: *τῶν δὲ Δημοκριτείων, ἔφη, εἰδώλων, ὥσπερ Αἰγιέων ἢ Μεγαρέων ἀριθμὸς οὐδεὶς οὐδὲ λόγος*, ubi male Reiskius *Αἰγινητῶν* legi voluit (cf. C. Muellerus Aegin. 130), quamvis ap. Eustath. Opusc. p. 257, 70 Taf. legatur: *διεκφαίνεται δὲ κατά τινα παροιμιακὸν Αἰγινήτην* (*μάλιστα μὲν οὖν Αἰγιέα*) *οὔτε δεύτερος καὶ οὔτε τρίτος ἢ ἄλλος πολλοστός*: add. Alciphr. Epist. III, 34: *ἡμῶν ὡς Μεγαρέων ἢ Αἰγιέων οὐδεὶς λόγος*. Alludit Demosth. pro Coron. §. 309.

49. Cf. ad Diog. I, 14: huc pertinent Vat. App. I, 4, Macar. ap. Walz. ad Arsen. p. 37: Eustath. ad Hom. Od. *Λ*, 590 p. 1701, 45: — *ἐπὶ τῶν ἀκάρπων καὶ ὠκυμόρων· κῆποι γὰρ Ἀδώνιδος φυτάρια ταχὺ ἀναθάλλοντα ἔσω χύτρας ἢ ἀῤῥίχου καὶ ὅλως κοφίνου*

50 Ἄκαιρος εὔνοι' οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: ταύτην φασὶν Ἱππόλυτον εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν φάσκουσαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτὸν μάλιστα ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους.

51 Ἀκάνθιος τέττιξ: ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων λέγεται, παρόσον οἱ ἀκάνθιοι τέττιγες οὐκ ᾄδουσιν.

---

1. εὔνοια B editt.: Barnesius ad Schol. Eurip. cit. εὔνοι' ἄκαιρος. ἔχθρου editt.: correxi e B, aliis: ceterum versus recte scriptus iam ap. Musgrav. Eurip. fragm. XVII exstabat. διαφέρει] διαλάσσει Schol. Eurip. 3. φιλεῖν αὐτὸν καὶ στέργειν παρὰ πάντας ἀνθρώπους B. 5. editt. Ἀκάνθινος: correxi e B, aliis: Steph. Byz. l. c.: τὸ ἐθνικὸν τοῦ Ἀκάνθου, Ἀκάνθιος, ἐξ οὗ καὶ παροιμία, ἀκάνθιος τέττιξ, ἐπὶ τῶν ἀφώνων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης: ἀκάνθιος igitur scribendum, ubi de cicadis ad urbem Acanthum degentibus sermo est: unde patet, cicadam, quae ἀκανθίας (Hesych. s. v., Schneider. ad Aelian. Hist. Anim. X, 44) dicitur, ab ἀκανθίῳ plane esse diversam: ἀκανθίας canit, ἀκάνθιος τέττιξ mutus est. B: ἐπὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μάλιστα ἀμούσων, παρόσον οἱ Ἀκάνθιοι τ. ο. ᾄδουσιν· ὅθεν ἐρεῖς καὶ ἀμουσότερος ἀκανθίου τέττιγος. 6. Ἀκάνθινοι edd.; correxi e B.

τινὸς, καὶ αὐτίκα ῥιπτούμενα κατὰ θαλάσσης καὶ ἀφανιζόμενα καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ κατὰ τὸν ὠκύμορον Ἄδωνιν θανάτου, ὃς ἀνθήσας νεοτήσιον ταχὺ ἀπήνθησε, καταβληθεὶς ὑπὸ Ἄρεος κατὰ τὸν μῦθον· γυναῖκες [cf. Ammian. Marcell. XIX, 1. fin.] δὲ τοὺς τοιούτους τημελοῦσαι κήπους ὡσίουν ἐπιταφίους Ἀδώνιδι: Suid. s. Ἀδώνιδος κῆποι, s. ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου, Zonar. p. 41. Phavorinus. Athenienses circa Adoniorum tempus θρίδακας (Athen. II, 69 A. Eustath. ad Hom. Il. X, 499), μάραθρα (Hesych. s. Ἀδώνιδος κῆποι, Suid.), πυροὺς et κριθὰς (Schol. ad Theocr. XV, 113) in testas conserebant, quae quum celerrime germinarent, brevi etiam tempore arefiebant et nullum praebebant fructum: Theocr. l. c.: hae testae Adonidis horti nuncupatae proverbio originem dederunt. Usurpavit Eurip. Melanippa: Schol. Platon. 319 Bekk.: Plat. Phaedr. 276 B: ὁ νοῦν ἔχων γεωργὸς, ὧν σπερμάτων κήδοιτο καὶ ἔγκαρπα βούλοιτο γενέσθαι, πότερα σπουδῇ ἂν θέρους εἰς Ἀδώνιδος κήπους ἀρῶν χαίροι θεωρῶν καλοὺς ἐν ἡμέραισιν ὀκτὼ γιγνομένους, ἢ ταῦτα μὲν δὴ παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν δρῴη ἂν, ὅτε καὶ ποιοῖ κτλ.: Plutarch. de sera num. vind. c. 17 οὐκ ὦγαθε — ἀλλὰ μικρὸς οὕτω καὶ κενόσπουδος ὁ θεός ἐστιν, ὥστε — — ποιεῖσθαι λόγον τοσοῦτον, ὥσπερ αἱ τοὺς Ἀδώνιδος κήπους ἐπ' ὀστράκοις τισὶ τιθηνούμεναι καὶ θεραπεύουσαι γυναῖκες: Epictet. Enchir. IV, 8, 36: ἂν δὲ πρὸ τοῦ γόνου φῦσαι τὸν στάχυν ἐξενεγκῇ, ἀτελές ἐστιν, ἐκ κήπου Ἀδωνιακοῦ: Julian. Caesar. c. 24 p. 319 Spanh., Theophr. Hist. Plant. VI, 7, 3, Causs. Plant. I, 12, 2: cf. Wyttenbach. ad Plut. l. c., Bast. Epist. Crit. p. 191.

50. B. 80. Diogen. I, 48. Apost. II, 20. Arsen. 34 ibiq. Macar.: Schol. ad Eurip. Hippol. 592: Suid. s. ἄκαιρος. Euripidis esse recte negant Porsonus ad Eur. Hecub. praef. p. XIX, Matth. ad Eurip. Tragg. T. IX. p. 184.

51. B. 81. Diogen. I, 49. Apost. II, 30. XVIII, 33. Arsen. 36. 441: Steph. Byz. s. Ἄκανθος,

52 *Ἀκεσίας ἰάσατο*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. Ὅλην δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις † ἐκφέρει λέγων, Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο. Ἀκεσίας γάρ τις ἐγένετο ἰατρὸς ἀφυὴς, ὃς τὸν πόδα τινὸς ἀλγοῦντος κακῶς ἐθεράπευσεν.

53 *Ἀκκώ*: ἐπὶ τῶν μωραινόντων. Ἡ γὰρ Ἀκκὼ γυνὴ γέγονεν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβοημένη, ἥν φασιν ἐσοπτριζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι· ἔνθεν καὶ τὸ Ἀκκίζεσθαι περὶ ταύτην λελέχθαι.

---

2. τετραμέτροις codd.: scribendum aut τετραμέτρῳ: v. Eustath. ad Hom. Il. 1, 741, 23: εἶτα παραγαγόντες Φερεκράτους χρῆσιν ἐν ἰάμβῳ, τὸ, δώσει δέ σοι κτλ.: Clem. Alex. Stromm. VI, 627 A: Εὐριπίδης ἐν ἑξαμέτρῳ χρήσει: aut statuendum, v. τετραμέτροις parabaseos epirrhema significari. Aliis alia placuerunt: Ἀριστοφάνης ἐν τετάρτῳ ἀμέτρων vel ἐν τοῖς ἀμέτροις proposuit Dobraeus ad Aristoph. T. IX, 2 p. 194 ed. Invern.: Gaisfordus ad n. l. reponendum suspicatur Ἀρχίλοχος et versum judicat priorem esse tomen asynarteti, qualem ab Archilocho compositum tradiderit Hephaest. c. 6 et 15: mihi, quamquam etiam Bernhardius ad Suid. I, 158 de Aristophane grammatico cogitat, Fabricius B. Gr. T. V, 112 Harl. et Zellius *Ferienschr.* I, 116 recte de Comico cogitasse videntur. Ante ἐκφέρει B addit τὴν παροιμίαν. λέγων in B post ἰάσατο legitur. 3. Scribe: τὸν δὲ πρωκτὸν Ἀκεσίας ἰάσατο. Ἀκεσίας — ἐθεράπευσεν om. B: ἔοικε δὲ Ἀκεσίας πρὸς τὸ χεῖρον θεραπεῦσαι V. 4. πόδα] Plutarchus πρωκτόν. 6. B: ἐπὶ τ. μωρ.· γέγονεν γὰρ ἡ Ἀκκὼ γυνὴ ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη, ἀφ' οὗ [sic] καὶ τὸ Ἀκκίζεσθαι ἤτοι θρύπτεσθαι. 7. ἥν φασὶν editt. 8. legebatur ἑτέρῳ.

Suid. s. ἄκανθα, s. τέφρα, Etym. Magn. 45, 10, Phavor. s. ἄκανθα, s. ἀκανθίς. Proverbium e Simonide ductum videtur: cf. Schneidewinus ad Simonid. Cei Carm. Rell. p. 109. De cicadis mutis v. Wesselingius ad Diodor. IV, 22. Jacobsius ad Aelian. Nat. Anim. III, 35. V, 9.

52. B. 82. Diog. II, 3. Arsen. 35. Plut. Provv. 98: Suidas. Alludit Liban. Ep. 319: συνήλγουν μὲν ἐπὶ τοῖς πόνοις, συνηχθόμην δὲ τῇ πόλει, πολλοὺς τρεφούσῃ τοὺς Ἀκεσίας: id. Epist. 1134 fin. Voc. Acesias ab ἀκεῖσθαι derivat et cum Acumeno, Acestino componit Coraes ad Heliod. T. II, 143: add. Bekk. Anecdd. 1, 317, 19: Ἀκεσίας ἀντὶ τοῦ ἰατρός.

53. B. 83. Diog. II, 4. Plutarch. 65. Apost. I, 71: Schol. ad Plat. Gorg. 497 A, p. 353 Bekk.: τὸ ἀκκίζεσθαι ἐκ γυναικὸς εἰρῆσθαί φασιν Ἀκκοῦς καλουμένης, ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ θοἰμάτιον καθελομένην ἡμίεργον ἀμφιέσασθαι, εἴς τε τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν εἰς αὐτὸ γιγνομένην ὡς ἑτέρᾳ προςλαλεῖν γυναικί· μέμνηται ταύτης Ἕρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς καὶ Ἄμφις ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δράματι: add. Olympiodor. ad Plat. l. c., Eustath. ad Hom. Il. Z, 201 p. 636, 58. Schol. ad Lucian. Lexiph. §. 19: Tzetz. Chiliad. IV, 875: Hesych. s. Ἀκκός ibiq. intt., Etym. M. 49, 3. 574, 14. Etym. Gud. 26, 20. Orion ad calcem Etym. Gud. 622, 11. Suid. s. ἀκκιζόμενος, Zonar. s. ἀκκισμοί p. 100, s. Ἀκκώ p. 108, s. ἀκκίζεται p. 114. Bekk. Anecdd. I, 364, 32. 211, 28. Bachm. Anecdd. I, 54, 13. Aliter statuit Plutarchus Stoic. Repugn. c. 15 p. 1040 B., Acco et Alphito puerorum terriculas esse narrans. Acco Samiam fuisse Apost. VIII, 78. Arsen. 238.

54 Ἄκουε τοῦ τὰ τέσσαρα ὦτα ἔχοντος: ἐπὶ τῶν ἀπειθούντων. Χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Ἐντίμῳ τῷ Κρητὶ καὶ Ἀντιφήμῳ τῷ Ῥοδίῳ, φυλάξασθαι τὸν τετράωτον· ἦν δὲ οὗτος λῃστὴς Φοῖνιξ· οἱ δὲ τοῦ χρησμοῦ ἀμελήσαντες ἀπώλοντο. Ἢ ἐπὶ τοῦ πολλὰ ἰδόντος καὶ πολλὰ ἀκούσαντος, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν. Ἄλλοι δὲ, τὴν παροιμίαν παραγγέλλειν τῶν ἀληθευόντων ἀκούειν· οὐδεὶς γὰρ ἀψευδέστερος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον ἱδρύσαντο Λακεδαιμόνιοι, ὥς φησι Σωσίβιος, ὅτι τοιοῦτος ὤφθη τοῖς περὶ Ἀμύκλαν μαχομένοις.

55 Ἀκίνητα κινεῖν: καθ᾽ ὑπερβολὴν, ὅτι μὴ δεῖ κινεῖν μήτε βωμοὺς, μήτε τάφους ἢ ἡρῷα.

56 Ἀκεσέως καὶ Ἑλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. Οὗτοι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν, ὁ μὲν Ἀκεσεὺς γένος ὢν Παταρεὺς, ὁ δὲ Ἑλικὼν Καρύστιος.

57 Ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἕξεις: ἐπὶ τῶν δυς-

---

1. *τα* om. B C. *τέτταρα* B. *ἐπὶ τῶν — ἄλλοι δέ* B om. 2. *εὐπειθούντων* Schottus: e P C correxit Gaisfordus. *κριτῇ* C. 3. *τῷ Ῥοδίῳ* om. C. *τοῦ τετραώτου* C. 4. *Φοῖνιξ* om. C. *ἀμελήσαντες τοῦ χρ.* C. 5. *ἢ ἐπὶ — μαχομένοις* om. C. 6. *ἡ παροιμία παραγγέλλει* B. 10. *ὤφθη*] B *ἐφάνη*. *Ἀμύκλας* B, qui *μαχομένοις* om. 11. *κινεῖς* B, qui explicationem om.: *Ἀ. κινεῖ· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων* C. 13. legebatur *Ἀκέσεως*: correxi e B. 14. *Παλλάδος Ἀθηνᾶς* B. 15. *ὁ μὲν*] *ἦν δὲ ὁ μὲν Ἀ. γένος Παταρῶν* B. 17. *δυςφορωτάτων* B 87, qui verba inde a vv. *οἱ γὰρ* omittit.

alii affirmant. Usurpant Synes. Ep. 110. Tzetz. Epist. ap. Hamaker. in Bibl. Crit. Nov. T. IV, 379: alios afferunt Ruhnkenius ad Tim. Lex. 18. Boissonadus Anecdd. III, 214.

54. B. 84. C. 7. Diog. II, 5. Apost. II, 22. Arsen 34. De Apolline cf. O Muelleri Dorr. I, 358: add. Hesych. s. *κυνακίας*, s. *κουρίδιον*. Sosibius Laco de his sine dubio in libro *περὶ θυσιῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι* exposuerat: cf. Vossius Hist. Gr. I, c. 15. De pugna Amyclaea vid. O. Muellerus l. c. 91.

55. B. 85. C. 5. Diog. II, 6. Plut. Prov. ap. Boiss. Anecdd. I, 395. Apost. II, 33. Arsen. 36 ibiq. Macar. et p. 356: Schol. ad Plat. Theaet. 181 A, p. 364 Bekk., Etym. M. 48, 35. Suid. s. v. et s. *μὴ κινεῖν*. Fons proverbii Hesiod. Opp. 748 videtur: usurpant Soph. Oed. Col. 1526 Antig. 1060. Thucyd. II, 24, 1, ubi vid. Dukas, Plat. l. c., Legg. XI, 913 B, Heliod. VI, 15: v. Winkelmannus ad Plut. Amator. c. 12. Weichertus Poett. Latt. Rell. 196.

56. B. 86. Diog. II, 7. Apost. II, 27. Arsen. 35 ibiq. Macarius. De Aceseo et Helicone vid. Voelkelius *Archaeol Nachlass* I, p. 118 sq., cui addi potest, Heliconem a Plutarcho Alex. 32 Rhodium dici.

57. Vat. App. I, 5. B. 87. 207. C. 2. Apost. II, 26. Arsen. 35: Suidas s. *ἄκρον λάβε*. Ad Aeginam retulit C. Muellerus Aeginet. p. 155: vereor, ut recte.

φράστων καὶ δυσνοήτων. Οἱ γὰρ τὴν Αἴγιναν οἰκήσαντες, πολέμῳ ἐκπεσόντες τῆς πατρίδος, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ· ὁ δὲ τὸ εἰρημένον αὐτοῖς ἀνεῖλεν· οἱ δὲ συμβαλόντες τὸν χρησμὸν, ἀκρωτήριόν τι κατασχόντες κατὰ μέσον ᾤκησαν. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς αἰτίας ὅταν τι δυσνόητον θέλωμεν αἰνίττεσθαι, χρώμεθα τῷ προειρημένῳ.

58 *Ἀκόνην σιτίζειν*: ἐπὶ τῶν τροφῇ μὲν πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων.

59 *Ἀκέφαλος μῦθος*: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων. Πλάτων· Ἐὰν μῦθον ἀκέφαλον ἑκὼν καταλίποιμι.

60 *Ἀκαρπότερος ἀγρίππου*: ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων εἴρηται. Λάκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἄγριππον καλοῦσιν.

---

1. C: δυσνοήτων· πρὸς γάρ τινας τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνελόντος πυθομένους ποῦ οἰκήσουσι, καὶ εἰπόντος Ἄκρον λ. κ. μ. ἕξ., καὶ μὴ διανενοηκότας τὸν χρησμόν. Ἀπὸ τούτου ἐκρατήθη ἡ παροιμία. B 207: Ἄ.-ἕξεις: Ἀπελλαῖοι (!) περισωθέντες ἀπὸ τοῦ περὶ Κλεισθένην πολέμου ἐπυνθάνοντο τοῦ θεοῦ πότερον τὴν προτέραν αὐτῶν ἀνοικήσειαν πόλιν ἢ ἑτέραν ποιήσουσιν. Ἀπεκρίνατο δὲ ἡ Πυθία, Πείθου ἐμοῖσι λόγοισιν ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἕξεις· Καὶ [V., in quo antecedentia desunt, κατ'] ἄκραν [lege ἄκρον] ἔχουσαν τὴν πόλιν ᾤκησαν καταλαβόμενοι. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀλεξάνδρῳ [sic A, Ἀναξανδρίδῃ B V] ἐν πρώτῃ περὶ τῶν συληθέντων ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων. Alexandri ἐν πρώτῳ περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς χρηστηρίου meminit Steph. Byz. s. Παρνασός: vid. Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 324. Meinek. Q. Scen. Sp. III, 25. Clinton. Fast. Hell. III, 539. νικήσαντες πολέμῳ, editt.: correxit Valckenarius ap. Gaisf. 7. σιτίζεις B. μὲν om. B. 8. καὶ μηδὲν εἰς B. ἐπιδόντων editt.: correxi e B, aliis. 10. μέμνηται ταύτης Πλάτων, μῦθον ἀκέφαλον, εἰπὼν, καταλίποιμι: B. ἑκὼν] εἰπὼν P editt. vett.: e Platone correxit Schottus. 11. τῶν μάτην πεν. B. 12. εἴρηται om. B. ἀγρίππαν καλ., λεπτόφυλλον καὶ πλεῖον αὐξανομένην πηγάνου B.

58. B. 88. Diog. II, 2. VI, 31. Greg. Cypr. I, 37. Apost. II, 38. Arsen. 36 ibiq. Macarius: Suidas. Theod. Prodr. in Manuscr. de la Bibl. du Roi VIII, 2 p. 83: — ὁποίους ἐν ταῖς σκηναῖς ἀνθρωπίσκους εἰσάγομεν διασκευάζοντες αἰθιωπικώτερον, ῥυστὸς τὸ δέρμα, καὶ τὰς γνάθους οἱονεὶ διαπεπερονημένας, ἀκόνη, εἶπεν ἄν τις, σιτιζομένη κτλ.

59. B. 89. Diog. II, 9. Apost. II, 32. Arsen. 36 ibiq. Macar.: Bekk. Anecd. I, 371, 20. Suid., Zonar. 98. Plat. Legg. VI, 752 A: οὔκουν δήπου λέγων γε ἂν μῦθον ἀκέφαλον ἑκὼν καταλίποιμι: Phaedr. 264 C. Phileb. 66 D. Gorg. 505 D: vid. C. F. Hermannus ad Lucian. quom. hist. conscr. op. c. 23 p. 154.

60. B. 193. Diog. II, 63. Apost. I, 27. Arsen. 16. Macarius 37: Suid. s. ἄγριππος, s. ἀκαρπότερος ἀγρ., Zonar. s. ἄγριππος p. 20. De arbore vid. Hesych. s. ἄγριφος et Billerbeckii Flor. Class. p. 5.

61 Ἄκρῳ ἅψασθαι τῷ δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων· οἷον· Οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ ἁψάμενος.

62 Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν: ἐπειδὴ τοῖς κοινωνήσασι τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ.

63 Ἅλμη οὐκ ἔνεστ' αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀλυκοῦ καὶ ἀηδοῦς κατ' εἰρωνείαν εἴρηται.

64 Ἀλλ' ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι σε βούλομαι: ἐπὶ τούτων εἴρηται, οἱ τοῖς αὑτῶν ἔργοις

---

1. τῷ om. B. 2. οἷον adjeci e B. 3. ἁψάμενος petii e Luciano: legeb. ἁψαμένων: B ἀκρῷ ἁψάμενος δακτύλῳ ἠπίστατο. 4. Lege ἠδὲ τράπεζαν. ἐπειδὴ] F ἐπὶ. C: τὴν Θέμιν φασὶ χρηστηριάζουσαν παραινεῖν ταῦτα μὴ παραβαίνειν, ἢ ὅτι ἔκειντο ἐν τῷ μαντείῳ ἢ ὅτι τοῖς κοινωνήνασι (sic) τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ. Eadem fere apud Macarium leguntur. 6. ἔνεστιν B. γλυκέος καὶ ἀηδοῦς B V: ἁλικοῦ editt. ante Schott.: ἁλυκοῦ de conjectura edidit Schottus, e P F Gaisf. 9. Legeb. αὐτῶν.

61. B. 90. Diog. II, 10. Greg. Cypr. I, 34. Apost. II, 35. Arsen. 37 ibiq. Macarius. Exemplum e Lucian. Vit. Demon. §. 4. petitum est: add. Auct. Iphigen. Aul. 950: οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ, Οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προςβαλεῖν πέπλοις: Arist. Lysist. 443. Lucian. Amor. §. 42, quom. histor. conscr. oport. §. 4, ubi C. F. Hermann. ἄκρῳ τῷ ὄνυχι, ἄκρᾳ τῇ ῥινὶ comparat: Himer. Oratt. XXIII, 12: cf. Mitschel. ad Aristoph. Ach. 582. Creuzer. Init. Philos. Plat. T. II, p. 6. Fabrottus ad Theophili Paraphr. Instit. IV, 18, 12. Etiam Latini adhibuerunt: Cicero pro Cael. c. 12.

62. B. 91. C. 3. Diog. II, 11. Arsen. 38 ibiq. Macarius. De sale, amicitiae imagine, vid. Eustath. ad Hom. Il. *A*, 449 p. 100, 3. Lobeck. Aglaoph. I, 88 et sup. 1, 25. Proverbium primus usurpavit Archilochus: fr. 82. Lieb., 75. Schneidew., ibiq. annott.: add. Aristot. Eth. ad Nicomach. VIII, 4. Theodor. Hyrtac. in Boiss. Anecd. T III, 16: οὐ τῆς αὐτῆς τραπέζης ἀπεσιτεῖτο οὐδὲ τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλοις ἁλῶν ἐκοινώνει: Georg. Lapith. vs. 773 in Manuscr. de la Biblioth. du Roi XII, 2, p. 45: ἡ δὲ τραπέζης τῆς αὐτῆς καὶ ἁλῶν κοινωνία Τοσοῦτον πᾶσιν ἔδοξεν αἰδέσιμος ἀρχαίοις Ὡς καὶ νόμον εἰςαγαγεῖν τοὺς κοινωνοὺς τραπέζης Γεγονότας μὴ ἀνελεῖν ἐξεῖναι τὸ παράπαν: cf. Boissonadius ad Archil. in Poett. Gr. Syll. T. XV, 182.

63. B. 92. Diog. II, 12. Greg. Cypr. I, 25. Apost. II, 49. Arsen. 41 ibiq. Macar.: Suid.: Eustath. ad Od. *T*, 163 p. 1859, 52: καθὰ τῷ ἀπὸ δρυὸς ἢ πέτρης εἶναί τινά ἐστι παραχρήσασθαι παροιμιακῶς ἐπὶ ἀγριότητι, οὕτω καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἅλμης λόγῳ· καθ' ὃν ἐκ μὲν τῆς πικρᾶς ἀκράχολός τις ἄνθρωπος Ἁλμίων ἐσκώφθη, ἐκ δὲ τῆς νοστίμου, ἅλμην ἔχειν λέγεται ὁ ἡδὺς ἄνθρωπος: id. ad X, 285 p. 1927, 14: τὸ ἅλμην ἔχειν πῇ μὲν πικρὸν ἄνθρωπον σκώπτει, πῇ δὲ ἡδὺν παραδηλοῖ καὶ ὅ φασιν εὔνοστον. Usurpat Eustath. Opusc. p. 139, 66: similiter Latini: cf. Catull. 86, 4. Cic. Philipp. II, 8: vid. Ruhnkenii Dict. ad Terent. Eunuch. III, 1, 10. Philocles tragicus huc pertinet, qui Ἁλμίων dictus est: Schol. ad Arist. Av. 284.

64. Greg. Cypr. IV, 1. Apost. XXI, 20. Arsen. 489 ibiq. Macarius.

ἢ τέχναις χρώμενοι τοὺς φίλους εὐεργετοῦσι· παρόσον οἱ ἥρωες τὸ παλαιὸν ἔνοπλοι ὄντες ἐξενίζοντο.

65 *Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο:* ἐπὶ τῶν παρ᾿ ἐλπίδα κληρονομησάντων τὰ ἀλλότρια.

66 *Ἀλλ᾿ οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμόν σε βουλεύειν:* ὅτι μὴ χρὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλεύεσθαι, ἀλλὰ πρὸ τῶν πραγμάτων· παρόσον καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες πρὸ τοῦ καλλιερῆσαι βουλεύονται.

67 *Ἀλλ᾿ οὐκ αὖθις ἀλώπηξ:* πάγαις ἁλώσεται λείπει· παρόσον ἅπαξ διαφυγοῦσα πάγας, δεύτερον οὐκ ἐμπεσεῖται. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρὸν συκοφάντην ἐκφυγόντων.

68 *Ἀλεκτρυόνων μέμφεσθαι κοιλίαν:* ἐπὶ τῶν περὶ τὸν βίον πολυτελῶν καὶ ἁβροδιαίτων.

69 *Ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται:* ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἐριζόντων· ἤτοι ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις οὐ συμφωνούντων.

70 *Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα:* ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἐγχειρούντων τοὺς ὁμοίους.

---

4. τὰ ἀλλότρια B om. 5. βωμὸν βαστάζειν P, βουλεύειν idem in marg.: βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας C, βωμὸν τὰς ἐπινοίας B: vid. Diog. 6. τοῖς ἔργοις Schott.: πράγμασι e P B scripsit Gaisf. 8. πρὸ τοῦ] μετὰ τὸ C, P a prima manu, πρὸ τοῦ a secunda: οὐ μετὰ τὸ B: βουλεύονται P a pr. m., ἐβουλεύοντο a secunda. 9. B: λείπει τὸ ἁλώσιμος· ἅπαξ γὰρ διαφ. δεύτερον οὐχ ἁλώσεται. C: λείπει τὸ εἰς πάγην ἁλώσεται· παρ᾿ ὅσον ἀλώπηξ πάγας φυγοῦσα δεύτερον οὐκ ἐμπίπτει. 11. εἴρηται — παροιμία B om. πονηρίαν καὶ συκοφαντίαν B. 12. ἐκφευγόντων editt., correxi e B. Verba εἴρηται — ἐκφυγόντων C om. 14. πολυτελῶν καὶ om. B. 16. ἤτοι] B C ἤ. ἀλλήλοις e B Diog. aliis scripsi: legebatur ἄλλοις, ut etiam in C exstat. 19. ἐπιχειρούντων B.

65. B. 93. Diog. II, 13. 75. Greg. Cypr. I, 38. Apost. II, 61. Arsen. 44 ibiq. Macar.: Suidas.
66. B. 94. C. 16. Diog. II, 14. Apost. II, 78. Arsen. 45.
67. B. 95. C. 12. Diog. II, 15. Apost. II, 79. Arsen. 45: Suidas. Alludere Pindarus videtur Isthm. III, 65: Horatium Sat. II, 7, 70. respicere Mitscherlichius docuit Racem. VI, p. 9.
68. B. 96.
69. B. 97. C. 11. Diog. II, 16. Greg. Cypr. I, 39. Apost. II, 64. Arsen. 44 ibiq. Macar.: Suidas.
70 B. 98. Diog. II, 17. Greg. Cypr. I, 40. Apost. II, 62. Arsen. 48 ibiq. Macar.: Suidas. Arist. Vesp. 1241: οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν Οὐδ᾿ ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον: Aesop. fab. ap. Knochium de Babr. fab. p. 146, ubi cervus vulpi dicit: ἄλλους ἀλωπέκιζε τοὺς ἀπείρους, ἄλλους ποίει βασιλεῖς καὶ ἐρέθιζε: cf. ad Diogen. VII, 65.

71 *Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται*: ἐπὶ τῶν οὐ ῥᾳδίως δώροις ἁλισκομένων.

72 *Ἄλλως ᾄδεις*: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

73 *Ἄλλοισι μὲν γλῶττα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι*: παρόσον οἱ μὲν λάλοι, οἱ δὲ φάγοι.

74 *Ἄλλα μὲν Λεύκων λέγει, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος φέρει*: λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνως τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους παρεχομένων. Λεύκων γάρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμοὺς ἐμβαλὼν, ἐκόμιζεν Ἀθήναζε. Κριθὰς οὖν τοῖς φορμοῖς ἐμβαλὼν, ὡς ὑπὲρ κριθῶν ὀλίγον εἰςπραχθησόμενος τέλος, ἐκόμιζε. Τοῦ δ' ὄνου πεσόντος, οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι, ἔμαθον ὅτι μέλι ἐστὶ, καὶ ἀπηνέγκαντο αὐτὸ ὡς ἀτελώνητον.

75 *Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπειςρέει*: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ οὐδὲν πλέον ἀνυόντων. Ἐπειδὰν γὰρ τῆς νεὼς ῥεούσης ἐξαντλῶσι τὸ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὕδωρ καὶ πλέον εἰςρέῃ, μάτην πονεῖν οἱ ναῦται δοκοῦσιν.

76 *Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν*: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαινόντων.

---

2. *ἁλισκομένων δώροις* B. 4. *γόμφιοι* scripsi e B: legeb. *γόμφοι*. 5. *παρόσον οἱ μὲν*] B *οἱ μὲν γὰρ*. legeb. *λαλοὶ*. 6. *Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος, ἄλλα δὲ Λεύκων φέρει* B: *ἄλλα μὲν ὁ Λ. ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λ. λέγει* C, in quo explicatio om.: hinc Bernhardius ad Suid. versum composuit: *ἄλλα μὲν οὖν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων*. 7. *λέγεται μὲν* om. B. 8. *τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις* B. 9. Legeb. *φορμὸν*. 10. *οὖν* in B om. et post *Ἀθήναζε* comma positum est. *ἀπὸ κριθῶν* B. 11. *ἐκόμιζε* om. B. 13. legeb. *τὸ αὐτὸ*: correxi e B. 14. *ἐξαντλοῦμεν* B. 15. *πλέον οὐδὲν* B. *ἐπειδὰν* sqq. om. B. 19. *ἀγαθὸν* B.

71. B. 99. Diog. II, 18. Greg. Cypr. 1, 26. Apost II, 48. Arsen. 46. In Bekk. Anecd. I, 218, 29 exstat *ἀλώπηξ δωροδοκεῖται*, de quo vid. Bergk. Comm. de Rell. Com. Att. 135.
72. B. 100. Diog. II, 19. Apost. II, 63. Arsen. 48 ibiq. Macar.: Suidas. Adhibet Aristaen. Epist. 1, 27: cf. Ruhnkenius ad Tim. Lex 166 c. additamentis Kochii.
73. B. 101. Diog II, 20. Greg. Cypr. 1, 41. Apost. II, 69. Arsen. 44: Suidas.
74. B 102. C. 20. Diog. II, 21. Greg. Cypr. I, 33. Apost. II, 69. Arsen. 41: Suidas. De narratione vid. Boeckh. Oecon. Ath. 1, 347: de Leucone, poeta comico, Mein. Q. Scen. Sp. II, 51.
75. B. 103. Diog. II, 22. Greg. Cypr. 1, 34. Apost. II, 65. Arsen. 41: Schol. ad Lucian. Hermot. §. 61: Suid., Bachm. Anecd. II. 347. Versus e tragico aliquo sumptus videtur: Athen. IV, 156. E: *καὶ τῆς τραπέζης παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν Καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν (φακῆν), ἡ δ' ἐπειςρέει*: ub. vid. Casaub.: add. Lucian. Timon. §. 18. Hermot. §. 61.
76. B. 104. Diog. II, 23. Apost. III, 2. Arsen. 52 ibiq. Macarius. Homer. Il. *Μ*, 243: *εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρης*: Liban. Ep. 1205.

77 *Ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον*: ἐπὶ τῶν ταχέως τε καὶ ὀξέως ἀνυομένων.

78 *Ἀμελοῦς γωνία*: ἐπὶ τῶν ἀργῶς καὶ ῥαθύμως καθημένων. Ἔστι δὲ καὶ χωρίον Λιβύης *Ἀμελοῦς γωνία* καλούμενον.

79 *Ἀμουσότερος Λειβηθρίων*: ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ ἀπαιδεύτων. Λειβήθριοι γὰρ ἔθνος Πιερικόν ἐστιν, οὔτε μέλους ἁπλῶς οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον. Λέγονται δὲ ἀμουσότατοι εἶναι, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὀρφέως ἐγένετο θάνατος.

80 *Ἄμμον μετρεῖν*: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνεφίκτων.

81 *Ἅμ' ἡλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις*: ἐπὶ

---

1. *ταχέως καὶ* B Schott.: *τε* e P adjecit Gaisf. B. 510: *ἴδ' ἀφύη πῦρ*: *ὁμοία τῇ ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον*. 4. *ἔστι δὲ ... γωνία* B. *ἀμελῆς γωνία* editt.: correxi ex Apost. et Arsenio. 7. *περσικὸν* Schott.: *Θράκιον* aut *περκικὸν* proposuit Huetius ap. Boisson. ad Aristaen. Epist. 745: *πιερικὸν* B Diog., cod. Par. 1773 ap. Bast. Epist. Crit. 266., Arsen., Apost., Schott. in nota ad n. 1., Albertius ad Hesych. s. *Λείβηθρον*, Gaisf. *ἐπὶ — πιερικὸν ἀμουσότατον, ἐν ᾧ καὶ τοῦ Ὀρφέως φασὶ γενέσθαι τὸν θάνατον* B: C: *Λιβηθρίοις γὰρ οὐδέποτε μέλους ἐμέλησε, τὸν Ὀρφέως φοβηθεῖσι θάνατον*: cod. S Germani ap. Bast. Ep. Crit. l. c.: *ἄμουσα, ἀτερπῆ· καὶ ἀμουσότερος Λειβηθρίων· Λειβηθρίοις γὰρ οὐδέποτε μέλους ἐμέλησε, τὸν Ὀ. φοβηθεῖσι θάνατον*. 11. *καὶ ἀνεφ.* om. B.

77. B. 105. 510: Diog. II, 24. Apost. III, 11. Arsen. 51 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. *T*, 236, p. 1182, 30: Suid. s. *ἅμ' ἔπος*, s. *ἴδ' ἀφύη*: vid. Zenob. II, 32. Proverbium ex Hom Il. l. c. ortum: *αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον*: Hymn. in Mercur. 46: *ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον*: Herod. III, 135 ibiq. Valck., Eur. Phoen. 1184 ibiq. Valck., intt. ad Aristaen. Epist. II, 7, Boisson. ad Theod. Hyrtac. Anecdd. II, 427. ad Nicet. Eugen. T. II, 8. — E Latinis cf. Terent. Andr. II, 3, 7: dictum factum, ibiq. Ruhnk. Dict.

78. B. 106. Diog. II, 25. Plut. 119. Apost. III, 3. Arsen. 52: Hesychius. *Ἀμελοῦς χώρα* Plut. II, 300 A, ubi vid. Wyttenb.

79. B. 107. C. 27. Diog. II, 26, VII, 14. Apost. III, 1. Arsen. 52. Utitur Aristaen. Ep. 1, 27 ubi cf. Boisson., add. Eustath. Opusc. 331, 62 Taf.: *ἰδιωτεύω μὲν τἄλλα οὐδὲ Λειβήθριος οὕτως ἔξω σοφίας*: Cramer. Anecd. III, 189: *Λειβηθρίων ἂν εἴην ὡς ἀληθῶς ἀλογώτερος*: Apost. XI, 80. Arsen. 332: *Λειβηθρίων ἀνοητότεροι*. De Libethriis cf. Lex. Schedograph. in Boiss. Anecd. T. IV, 390. vs. 475: *Λειβήθριοι, ἄνδρες τε μωροί*, Nott. Critt. ad Diogen. l. c., O. Muelleri Orchom. 380.

80. B. 108. Diog. II, 27. Apost. III, 5. Arsen. 52 ibiq. Macar.: Plut. ap. Boisson. An. 1, 396: Suidas. Liban. Ep. 258: *πάντα μὲν οὖν ἀριθμεῖν τοῦ Ἀπόλλωνος ἂν εἴη, τοῦ καὶ τὴν ἄμμον ἔχοντος εἰς ἀριθμὸν ἄγειν*: alia vid. ap. Jacobsium Annott. ad Anth. III, 1, p. 307.

81. B. 109. Diog. II, 29. Greg. Cypr. I, 46. Apost. III, 100: Eu-

τῶν εὐεργετουμένων καὶ παραχρῆμα τῆς χάριτος ἐπιλανθανομένων.

82 *Ἄμμες ποτ᾽ ἦμες*: λακωνικὴ ἡ παροιμία. Οἱ γὰρ πρεσβύτεροι ἐν Λακεδαίμονι χορεύοντες τοῦτο ἐπέλεγον, Ἄμμες ποτ᾽ ἦμες· ἀντὶ τοῦ, Ἡμεῖς ποτε ἦμεν.

83 *Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ᾽ ἀπηρνοῦντο σκάφας*: ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων.

84 *Ἂν μὴ παρῇ κρέας, τάριχον στερκτέον*: παρεγγυᾷ ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

85 *Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται*:

86 *Ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον*: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

---

3. ποθ᾽ ἦμες P F, πότ᾽ ἦμες Schott., Gaisf. 5. legeb. πότ᾽. ἡμεῖς π.] legeb. ποτὲ. 7. μὴ e B inseruit Gaisf. 9. B τάριχος: Diog. alii ταρίχῳ: Porsonus ap. Gaisf. ad Suid. p. 4325 ταρίχει reponendum censet: Athen. IV, 119 C, allatis e Cratino, Aristophane, aliis, formae ὁ τάριχος exemplis, pergit: καὶ αἱ παροιμίαι δὲ κατὰ τὸ ἄῤῥεν λέγουσι· *Τάριχος ὀπτὸς εὐθὺς, ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ· Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ· Οὐκ ἂν πάθοι τάριχος ὧνπερ ἄξιος*: add. quae Pierson. ad Moer. p. 369 Lugd., C. F. Hermann. ad Lucian. q. hist. conscr. op. c. 20 collegerunt. 10. Ante παρεγγυᾷ B addit: *ὑποθετικόν*. 11. Simonides scripserat: ἀνάγκᾳ δ᾽ οὐδὲ θεοὶ μάχονται. 12. δὲ] Greg. C. ὁ. 13. πράττειν om. B.

stath. ad Hom. Il. Ξ, 267, p. 982, 45: κατὰ γὰρ τὸν κωμικὸν [cf. Mein. Men. fr. p. 299, 336, 8.] παρά τισιν ἅμα τετέλεσται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις· ἢ καὶ οὕτως· ἅμ᾽ ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις· καὶ Πίνδαρος [Isthm. VI, 16] παλαιὰ μὲν εὕδει χάρις: Schol. Ven. ad Hom. l. c.; Suidas. Adhibuit etiam Auson Ep. CXI: *ut misereare, gratia actutum perit.*

82. Cf. Diog. II, 30.

83. B. 110. Diog. I, 72. Greg. Cypr. I, 45. Apost. II, 96. Arsen. 51 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Pac. 288 ibiq. Dind.: Suid. s. v. et s. ἄμη: Tzetz. Chil. VIII, 17. Plutarch. de Garrul. c. 20 p. 512. E: τὸν δὲ βουλόμενον ἐμμελῶς ἀποκρίνασθαι, δεῖ τὴν διάνοιαν ἀναμεῖναι καὶ τὴν προαίρεσιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν τοῦ πυνθανομένου· μὴ γένηται τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν *Ἄμας* κτλ.

84. B. 111. Diog. I, 5. Greg. Cypr. I, 47. Apost. III, 50. Arsen. 58: Suid. s. ἀνάγκη et s. ἂν μὴ παρῇ κτλ. Salsamenta ad tenuiorum potissimum hominum victum pertinebant; Arist. Vesp. 491. intt. ad Plat. Charm. 163 B.

85. B. 112. Greg. Cypr. I, 53. Apost. III, 49. Arsen. 58; Schol. ad Eurip. Orest. 478, ad Plat. Legg. VII, 818 B. p. 453 Bekk.: Suidas. Versus Pittaco adscribitur a Diog. Laert. I, 4, 79; eodem Simonides (cf. Schneidew. Simonid. fr. p. 20) alii usi sunt: Plat. Legg. V, 741 A., interpp. ad Plat. Protag. 345 D., J. C. Wolfius ad Liban. Epist. 553, 2, 751, 4.: vid. ad Zenob. III, 9.

86. B. 114. Diog. I, 74. Greg. Cypr. I, 49. Apost. III, 55. Arsen. 57: Suidas.

87 *Ἀνδρὶ Λυδῷ πρᾶγμ' οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐξελθὼν ἐπρίατο*: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων· παρόσον Κροῖσος πολέμιον ἑαυτῷ ἐπεσπάσατο Κῦρον.

88 *Ἀντὶ πέρκης σκορπίον*: ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ βελτιόνων.

89 *Ἀνεῳγμέναι Μουσῶν θύραι*: ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῶν ἐν παιδείᾳ.

90 *Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι*: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὑρισκόντων βοήθειαν φευγόντων τῶν φίλων.

91 *Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον*: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων ἢ καὶ διά τινα εὐδαιμονούντων.

92 *Ἂν οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου*:

---

3. ὁ Κροῖσος B. ἑαυτῷ πολέμιον BC, alii, unde vulg. ἑαυτοῦ mutavi. 4. legeb. Κύρον. 5. αἱρ. τῶν βελτιόνων B. 8. κάλλιστα ἐν τῇ παιδείᾳ B. 10. ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς παρεωρωμένων ὑπὸ τῶν πάλαι φίλων B. 13. ὑπό τινων B. ἢ adjeci e B. διά τινων B. 15. »Suid. κονδύλους:« Gaisf.: me neque metrum adducit, ut codd. et Suidae s. κόνδυλον lectionem spernam, neque usus scriptorum, plerumque vocis κόνδυλος numerum pluralem praeferentium: κόνδυλον ἐντρίβειν dixit Aelian. V. H. XIII, 28: cf. Plut. Alcib. 7.

87. B. 115. C. 32. Diog. I, 75. Greg. Cypr. I, 50. Apost. III, 36. Arsen. 56 ibiq. Macar.: Suidas.

88. B. 116. Diog. I, 76. Greg. Cypr. I, 54. Apost. III, 51. Arsen. 58: Suidas. Lycophr. 476: ὁ δ' ἀντὶ πιποῦς σκορπίον λαιμῷ σπάσας. De perca vid. Athen. VII, 319 B, 320 E, Gesner. de Aquatil. p. 820.

89. B. 117. Diog. I, 77. Apost. III, 66. Arsen. 58: Suidas. Alludunt Liban. Ep. 1069. Georg. Lapith. 680: μέγιστον φῶς γὰρ τῇ ψυχῇ ἡ τούτων (sc. γραμμάτων) ἐπιστήμη, Καὶ πρὸς λειμῶνας λογικοὺς ἀνοίγουσι τὴν θύραν: cf. Boisson. Anecd. IV, 174. Simile proverbium est ap. Diogen. III, 23.

90. B. 119. Diog. I, 79. Greg. Cypr I, 61. Apost. III, 18. Arsen. 55 ibiq. Macarius: Menandri Sent. sing. 32 p. 312 Mein.: Schol. ad Soph. Elect. 188, ad Eurip. Phoen. 406, ad Aristid. p. 37 Frommel., T. III p. 681, 33 Dind.: Suid. s. ἀνδρὸς γέροντος, s. ἐκποδών, s. οἰκονομῶ. Versus etiam Sophocli tribuitur: Schol. ad Aristid. l. c.: sententia Periandro, aliis: vid. Welckerus ad Theogn. 383, Valck. ad Eur. l. c.: add. Clem. Alex. Strom. VI, §. 8, p. 263 Sylb.: πάλιν Θεόγνιδος μὲν λέγοντος, οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος, Εὐριπίδης (Med. 561) πεποίηκεν· πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος: Liban. Ep. 730. Ovid. Trist. I, 5, 29. Boiss. ad Sent. monost. p. 293 Syllog. Poett. Gr. T. III.

91. B. 120. Diog. I, 80. Apost. III, 53. Arsen. 57. Schottus Plin. N. H. II, 7. Juven. V, 132 explicationis causa adscripsit.

92. B. 121. Diog. I, 81. Apost. III, 46. Arsen. 59: Suid. s.

ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων. Ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος, παρόσον αἰτήσας οἶνον τὸν Ὀδυσσέα, τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερήθη. Ὀδυσσέα γὰρ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατασχὼν ὁ Κύκλωψ καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ ἀρξάμενος κατεσθίειν, οἶνον παρ᾽ αὐτοῦ λαβὼν ἔπιε καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν χάριν δίδωσιν, ὕστατον αὐτὸν καταφαγεῖν· μεθυσθεὶς δὲ μετὰ τὸ πιεῖν καὶ ὑπνώττων παρ᾽ ἐκείνου ἐξετυφλώθη.

93 Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον: ἂν μὴ φανερῶς δύνῃ βλάψαι, πανουργίᾳ χρῆσαι. Ἂν μὴ κατὰ ῥώμην τὸ προκείμενον ἐξανύοιτο, μηχανῇ καὶ τέχνῃ περαινέσθω τὸ λειπόμενον. Τάττεται ἡ παροιμία ἐφ᾽ ὧν σοφίᾳ μᾶλλον ἢ τῇ δυνάμει προσήκει χρῆσθαι, ὡς ὁ ποιητής φησι, Ἢ δόλῳ, ἠὲ βίηφι· ἢ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδόν.

94 Ἀντιπελαργεῖν: ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων. Λέγονται γὰρ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν, καὶ μὴ δυναμένων ἵπτασθαι, φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων.

---

1. *δεινὰ μὲν λαμβανόντων, ἀγαθὰ δὲ αἰτούντων* **Sch.: e PB mutavit Gaisf.** 2. *Κύκλωπος, αἰτήσαντος οἶνον τὸν Ὀδυσσέα καὶ στερηθέντος τοὺς ὀφθαλμοὺς* **B, qui sequentia om.** 9. *ἐξίκνηται* **Schott.: e FP correxit Gaisf.** 14. *ἢ δόλῳ] ἠὲ δίκῃ* **Schott.:** *ἠδὲ δόλῳ* **P: correxit Gaisf.** *βίηφιν* **P.** 16. *ἀποδιδόντων* **B.** 17. **B:** *λέγεται γὰρ τρέφειν τοὺς πελαργοὺς γηράσαντας τοὺς γονεῖς.*

ἂν οἶνον, s. κόνδυλον: Schol. ad Arist. Pac. 123. Alludit Arist. Pac. 122.

93. Diog. I, 83. Greg. Cypr. I, 88. Apost. III, 67. Arsen. 58: Suidas. Usurpavit Lysander: cf. Plut. Vit. Lys. 7. Apophth. Lacon. s. *Λυσάνδρου*: simile Carbonis dictum idem Vit. Sull. 28 refert. *Ἢ δόλῳ ἠὲ βίηφι* exstat ap. Hom. Odyss. I, 406. 408: alterum hemistichium Od. *Ξ*, 330, *Τ*, 299: add. ibid. *Λ*, 119: *κτείνης ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὄξεϊ χαλκῷ.* Similes exstant sententiae ap. Pind. Isthm. III, 66, Thucyd. V, 9, 5, ubi vid. Popponis Commentarius.

94. B. 123. Diog. I, 84. Apost. III, 39. Arsen. 61 ibiq. Macar.: Hesych. s. *ἀντιπεριλαχεῖν* [scr. *ἀντιπελαργεῖν· ἀντιτρέφειν*], Etym. M. 114, 11. Suid., Zonar. I, 218, Cod. Marc. Harpocr. p. 24 Bekk. Verbum ex Aristophanis Pelargis emanasse conjecit Fritzschius Q. Aristoph. I, 94. De re notissima Schottus citavit Aristoph. Av. 1353 ibiq. Scholl., Aristot. Nat. Anim. IX, 14. Aelian. H. An. III, 23, Petron. Sat. 55., Plin. Nat. H. X, 23. Origen. c. Cels. IV, Basil. M. Homil. VIII in Hexaem., Philon. in Decalogi exposit.: add. Liban. Ep. 716, Cratet. Epist. 21 fin. in Manuscr. de la Biblioth. du Roi T. XI, 2 p. 40 ibiq. Boissonad.: cf. Jacobs. ad Aelian. l. c. Creuzer. Init. Philos. Plat. II, 110, Walz.

95 *Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος.* ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικομένων.

96 *Ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ κρανίον:* ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων, παρόσον ἅπαν τὸ σῶμα τῶν γερόντων ἀσθενές.

97 *Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πυγὴν ὁρᾶν:* ἐπὶ τῶν πρὸς ἔνια μὴ χρησίμων.

98 *Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις:* λείπει τὸ χερσίν. Ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων. Ὁμοία τῇ, *Πάντα κάλων σεῖε.*

99 *Ἀνέμους γεωργεῖς:* πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας. Ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει, οὐδενὸς δὲ τυγχάνει, ἢ μόνην ἄχνην αποφέρεται.

100 *Ἀντὶ κακοῦ κυνὸς ὗν ἀπαιτεῖς:* ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ τῶν κακῶν ἀπαιτούντων.

---

1. ἀναβαίνειν B. 2. ἀφικνουμένων B. 3. legeb. κράνιον. 4. τὸ γὰρ σῶμα B. 6. ἐς e Suid. Diog. scripsi: legeb. εἰς. 9. μετὰ σπουδῆς B. ὁμοία — σεῖε B om. 12. ἐπειδὴ καὶ B. 13. οὐδενὸς δὲ μεταλαγχάνει ἢ μόνης ἄχνης B. μόνην recepi e B Suida: legeb. μόνον. 15. ὗν e BP, codd. Apostolii reposuit Gaisf.: legeb. σῦν. 16. κακὰ B. ἀποδιδόντων B: vid. Diogenianus.

ad Ars. l. c., unde vere Aristotelem dixisse intelliges: *περὶ μὲν οὖν τῶν πελαργῶν ὅτι ἀντιτρέφονται θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς.*

95. B. 124. Apost. III, 63. Arsen. 58: Schol. ad Luciani Pseudolog. §.4: Suid.: Bekk. Anecd. I, 405, 16. Suidas proverbium ex Homero derivat: vid. Bernhardius et nott. ad Diogen. I, 43. Usurpat Lucian. Rhet. praec. §. 14. Pseudolog. l. c.: *ἄγε τοίνυν, — ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξῃς τοὺς ἀκούοντας, ὡς οὐ μάτην οὐδὲ φιλαπεχθημόνως οὐδ' ἀνίπτοις ποσί, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐπὶ τόνδε τὸν λόγον ἀπηντήκαμεν, κτλ.*: Demon. Vit. §.4: Syrian. ad Hermog. p. 40 T. IV Walz.: *οἷος ἦν ὅ τε ἀπὸ τῆς κώπης ἀνίπτοις ποσὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὸ βῆμα πηδήσας Δημάδης, Ἡγήμων τε καὶ Πυθέας καὶ Ἀριστογείτων ὕθλων ἀλόγων συκοφαντίας βουλάς τε καὶ τὰ δικαστήρια ἐμπεπληκότες*: Aeneas Soph. Epist. XXI p. 428 Cujac.: *οἱ μὲν πολλοί, τὸ δὴ λεγόμενον, ἀνίπτοις ποσὶν ἐπιπηδῶσι τοῖς ἱεροῖς, καθάπερ ὁ τοῦ Πλάτωνος χαλκεὺς ἐκεῖνος ὁ φαλακρός, ὃς ἔτι καπνοῦ καὶ δυσωδίας ὄζων ἐπανέστη τῇ δεσποίνῃ.*

96. B. 125. Diog. I, 85. Greg. Cypr. I, 42. Apost. III, 46. Arsen. 56 ibiq. Macar.: Suidas. Utitur Lucian. Tyrann. §. 5.

97. Diog. I, 86. Apost. III, 24. Arsen. 55: Suidas.

98. B. 126. Diog. I, 87. Apost. III, 38. Arsen. 61 ibiq. Macar.: Suidas. De proverbio: *πάντα κτλ.* vid. infr. V, 62.

99. B. 127. Diog. I, 88. Greg. Cypr. I, 52. Apost. III, 47. Arsen. 56: Suidas.

100. B. 128. Diog. I, 89. Apost. III, 65. Arsen. 58: Suidas.

1 Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς πέφηνεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων. Μέμνηται αὐτῆς Λουκιανός· Τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφυκε. Καὶ πάλιν, Ἀνθρακάς μου τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.

2 Ἄξιος τοῦ παντός: ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

3 Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: ἐπὶ τῶν αἰδημόνων καὶ εὐγενῶν. Παρόσον οἱ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατά τι νόμιμον καὶ παλαιὸν γέρας τὰς ἀσπίδας φοροῦντες πομπεύουσιν.

4 Ἄξιοι τριχός: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων· παρόσον ἡ θρὶξ οὐδενὸς ἀξία.

5 Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὤρουσεν: ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω μεταπηδώντων.

6 Ἄπληστος πίθος: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων καὶ

---

1. Legebatur *πέφυκεν*: B *ἀναπέφηνεν*. 3. *ἐκεῖνο*] Zenob. et B *ἐκείνου*. 4. *πέφηνε*] *πέφηνε* B, *πέφυκε* Zenob. 5. *ἀπέφηνας*] Legebatur *ἀπέφηνας*. 8. *παρόσον κτλ.* B habet *ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐν Ἄργει φέριστοι παῖδες καὶ καθ. ἀπό τινος νομίμου τὰς ἀ. φ. π.* 12. *παρόσον κτλ.*] B habet *τοῦτο γὰρ καὶ ἡ θρίξ*. 13. Legebatur *βραδυσκέλων*. *ὄνων ἵππος*] *ἵππων ὄνος* B. *ὄρουσεν* B. 14. *ἀπὸ τῶν εὐτελῶν* B: deerat *τῶν*. *πηδώντων* B. 15. *ὁ ἄπλ.* BV. *ἐπὶ — βάλλουσι* om. BV.

1. B. 129. Diogen. I, 90. Greg. Cypr. I, 64. Apost. III, 22. Arsen. 57 ibique Macar.: Suidas. Lucianus Timone 41. *Δέδια γοῦν μὴ ἄνθρακας εὕρω ἀνεγρόμενος.* Zeuxide 2. *Τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄνθρακες ἡμῶν* (*ἡμῖν* Fritzschius) *ὁ θησαυρὸς ἦσαν.* Hermotimo 71. *Οἷά με εἰργάσω ἄνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀποφήνας.* Navigio 26. *Ἀνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς ἔσται.* Philopseude 32. *Τὸ τοῦ λόγου ἐκεῖνο ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας.* Adde Walzii Rhett. Grr. I, 525. Phaedri Fabb. V, 6, 6.

2. B. 130. C. 36. Diogen. I, 91. Apost. III, 69. Arsen. 63 ibique Macar.: Suidas. Plato Sophista p. 216, C. *Τοῖς μὲν δοκοῦσι μηδενὸς ἄξιοι, τοῖς δὲ ἄξιοι τοῦ παντός.* — *Τὰ πλείστου ἄξια* Scholl. Aristidis 130. Frommel.

3. B. 131. Diog. I, 92. cll. IV, 84. Apostol. III, 70. Arsen. 63. Plut. 44. *Ἡ ἐν Ἄργει ἀσπίς· Οἱ ἐν Ἄργει οἱ τὴν ἐν τοῖς παισὶν ὥραν καθαρὰν καὶ ἀδιάφθορον φυλάξαντες ἀναλαβόντες χρυσῆν ἀσπίδα προπομπεύουσι, τοῦτο γέρας ἔχοντες κατά τινα νόμον ἀρχαῖον.* Vide Zenob. VI, 52. Callimachi Lavacr. Pall. 35. ibique Ezechielem.

4. B. 132. Diog. I, 93. Apost. III, 68. Arsen. 63: Suidas, Bekkeri Ann. p. 10, 6. Utitur Aristoph. Rann. 613. Compara Homericum *ἐν καρὸς αἴσῃ* et *ἐν καρὸς μοίρᾳ* Coisl. 187. Hesych.

5. B. 133. Diog. I, 94. Greg. Cypr. I, 65. Apost. IV, 2. Arsen. 70: Suidas.

6. Vat. III, 31. B. 148. Greg. Cypr. I, 50. Diog. I, 95. VII, 27. Apost. IV, 2. Arsen. 70: Suidas,

γαστριμαργούντων. *Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας, καὶ τοῦ πίθου εἰς ὃν ἀνιμῶσαι ὕδωρ βάλλουσι. Λέγεται γὰρ οὗτος ὁ πίθος ἐν Ἅιδου εἶναι οὐδέποτε πληρούμενος· πάσχουσι δὲ περὶ αὐτὸν αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαί· καὶ κόραι δέ, ἃς Δαναΐδας λέγουσιν, πληροῦσαι ἐν κατεαγόσιν ἀγγείοις ὕδωρ πρὸς αὐτὸν φέρουσι τετρημένον. Δύναται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἐπ' αὐτοῦ λέγεσθαι τοῦ Ἅιδου, ὅτι πολλῶν πάντοτε θνησκόντων οὐδέποτε πληροῦται.*

Ἡ δὲ αἰτία, δι' ἣν αἱ Δαναΐδες κατεκρίθησαν τὴν τιμωρίαν ταύτην, οὕτως ἔχει. Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ὄντες τῆς τῶν Μελαμπόδων ἐκράτουν γῆς, ἥτις νῦν Αἴγυπτος καλεῖται. Σχόντος δὲ Δαναοῦ θυγατέρας πεντήκοντα, καὶ Αἰγύπτου υἱοὺς πεντήκοντα, Δαναὸς τοὺς παῖδας τοῦ Αἰγύπτου δεδοικὼς στασιάσαντας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἀναλαβόμενος τὰς θυγατέρας εἰς Ἄργος ἀφίκετο, κἀκεῖ κατῴκισεν. Ὕστερον δὲ οἱ τοῦ Αἰγύπτου παῖδες πρὸς Δαναὸν ἐλθόντες, τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας πρὸς γάμον λαβεῖν ἠξίουν. Ὁ δὲ μνησικακῶν αὐτοῦ περὶ τῆς φυγῆς, ὡμολόγει τοὺς γάμους καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσατο τοὺς γάμους, ἑστιάσας ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν, πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη γὰρ Λυγκέα διέσωσε, παρθένον αὐτὴν φυλάξαντα. Λέγεται οὖν διὰ τοῦτο τὰς Δαναΐδας, ἄνευ Ὑπερμνήστρας, ἐν Ἅιδου κατακριθῆναι εἰς τετρημένον πίθον ὕδωρ ἀντλεῖν.

7 *Ἀπὸ βαλβῖδος: οἷον ἀπ' ἀρχῆς χρὴ ἀγαθὸν εἶναι, ἢ τεχνίτην, ἢ κοινῶς ἐπὶ πάντων.*

---

1. *μετενήνεκται* scripsi: legebatur *μετήνεκται.* 2. *ἀνιμῶσαι* F. 3. *οὗτος ἐλέγετο* B V. 5. *καὶ κόραι δὲ* B V: deerat *δέ.* *ἃς ἔνιοι Δαν. φασὶ* B V. 6. *αἱ πληρ.* vulgo: *αἱ* om. B V. *ἐν κατεαγ.*] *ἐν* om. B V. 7. *φέρουσαι τετριμμένον* B. *γέγραπται δὲ τῷ πίθῳ Ἀμυήτων· λέγονται δὲ αἱ κόραι ἠπεδαναί, τουτέστιν ἀσθενεῖς, παρὰ τὸ ἄπεδον:* B V. 8. *λέγεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ Ἅιδου* B V. 15. *περὶ τῆς ἀρχῆς*] *ἐπὶ τ. ἀ.* F. 21. *ἐκληρώσαντο* Apollodorus. 28. Legebatur *βαλβίδος.* *ἀπὸ ἀρχῆς* P, vulgo *ἀρχῆς.* B sola habet *ἤτοι ἀπ' ἀρχῆς.*

Vide Intpp. Plat. Gorg. 493, C. Hemsterhus. in Scholl. Lucian. Diall. Marin. 6. Xenoph. Oecon. VII, 40. Aristot. Polit. VI, 3. Oecon. 6. Narratio ducta ex Apollodoro II, 1, 4 sqq.

7. B. 136. Apost. IV, 11. Macar. 69. Suidas.

8 *Ἀπήντησε κεραυνοῦ βολὴ πρὸς ὑπέρτατον ἄτης*: ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.

9 *Ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα*: ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως καὶ τῶν δυςκόλων περιγινομένων.

10 *Ἀττικὸς εἰς λιμένα*: ἡ παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν [ἐν τοῖς λιμέσι] τὴν ἀνδρείαν ἐπιδεικνυμένων. Οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ναῦται ὁπότε καταπλέοιεν οἴκαδε, προθυμότερον ἤλαυνον τοῖς οἰκείοις ἐπιδεικνύμενοι.

11 *Ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί*: αὕτη κατὰ τῶν ἀχαρίστων λέγεται. Φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Μαίσωνος τοῦ Μεγαρέως πεποιῆσθαι.

12 *Ἁλώνητον ἀνδράποδον*: ἶσον τῷ, βάρβαρον καὶ εὐτελές. Εἰς τὴν μεσόγειον γὰρ ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἅλας, ἀνθ' ὧν τοὺς οἰκέτας ἐλάμβανον. Ὅθεν καὶ ὁ κωμικὸς φησί·

Θρᾷξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἅλας ἠγορασμένος.

13 *Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις*: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων πολλά. Χάρης γὰρ ἐγένετο στρατηγὸς Ἀθηναῖος προθύμως ἐπαγγελλόμενος.

---

1. Sic B: vulgo *κεράμου βολή*: Apost. Ars. Ald. *κακοῦ*. 2. *ἄτης* scripsi: vulgo *ἄτην*, B *ἄταν*, Apost. et Ars. *ὑπερτάτην ἄτην*. 3. *τοῖς σοφοῖς οὐκ εὔκολα* B. 5. *ἡ παροιμία — ἐπιδ.*] B nonnisi *ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων*. Legebatur *ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς λιμέσι τὴν ἀνδρ. ἐπιδ.* Illa seclusi ut inepte ex origine inculcata. Compara Diogenianum et rell. 7. *οἴκαδε* om. B. 11. *πεποίηται δὲ ὑπὸ Μέσωνος τοῦ Μεγαρέως* B: legebatur *Μέσωνος*. 12. *ἶσον τὸ εὐτελὲς* B. 13. *ἀναβαίνοντες* B. 16. *Θρᾷξ* scripsi: legebatur *Θράξ*. *ἠγορασμένος*] in P suprascriptum *ὠνημένος*. Et sic Diogenianus et Apostolius. 18. *πολλὰ* om. B. 19. *Ἀθηναίων* B. *προχείρως πολλὰ ἐπαγγελλόμενος* B.

8. B. 137. Greg. Cypr. I, 72. Apost. IV, 15. Arsen. 71. et rursus 66. *Ἀπήντησε κακοῦ βουλὴ πρὸς ὑπερτάτην βλάπην* (sic).

9. B. 138. Greg. Cypr. I, 66. Arsen. 66. Macar. Diog. I, 97. Addito post v. *σοφοῖσιν ἐστὶν* exhibit trimeter iambicus.

10. B. 142. Diog. I, 66. Apost. IV, 72. Arsen. 82. Macar. Photius. Confer ad Diog. IV, 79. Dindorf. Arist. Frr. p. 62.

11. B. 143. Diog. I, 99. Apost. III, 21. Suidas. Arsen. 59. Macar. Conferantur quae disseruimus ad Prooemium Diogeniani. Usurpat Libanius Ep. CXCIV. *Οἱ πολλὰ δὴ παρ' αὐτοῦ χρηστὰ παθόντες ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα φασίν.*

12. B. 144. Diog. I, 100. Apost. II, 59. XX, 59. Arsen. 48. 474. Suidas, Hesychius. Vide Meinekii Menandrum p. 257.

13. B. 145. Diog. II, 1. Apost. XX, 59. Arsen. 474. Macar. Plut. 2. Suidas. Libanius Ep. CCCLV. *Μαθητήν σε ὁρῶ τοῦ*

14 *Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει*: αὕτη παραπλήσιόν τι λέγει τῷ Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. Ἁλιεὺς γὰρ, ὥς φασὶ, τοὺς ἁλισκομένους ἐν τῷ λίνῳ ἰχθῦς μεταχειρίζετο, καὶ πληγεὶς ὑπὸ σκορπίου, ἔφη, Πληγεὶς νοῦν οἴσω, καὶ ταῖς χερσὶν οὐκέτι τῶν νεοθηρεύτων ἰχθύων ἥπτετο. Μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

15 *Ἄειδε τὰ Τέλληνος*: οὗτος ὁ Τέλλην ἐγένετο αὐλητὴς καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητής. Μέμνηται αὐτοῦ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος.

16 *Ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ*: ἐν Κύκλωπι δράματι Πολύφημος οὕτως πρὸς Ὀδυσσέα λέγει, ὅθεν εἰς παροιμίαν περιέστη.

---

1. παθὼν B, qui reliqua contraxit in angustius. 3. ὥς φασί P H: vulgo φησί. 7. τοὺς Τέλληνος Plutarchus, qui plane consentit cum Zenobio, nisi quod vv. μέμνηται κτλ. ignorat. 9. Δικαίαρχος Schottus: libri Δίαρχος. Schotti emendationem firmat B.

στρατηγοῦ Χάρητος ὅσα γε εἰς ὑποσχέσεις. Ep. MCCCXIII. Οὐκ ἄρα ὁ Χάρης μόνον ὑπισχνεῖτο μείζονα ὧν πράξειν ἔμελλεν, ἀλλὰ καὶ κτλ. Adde Ep. DCXII. Diodorus Sic. XV, 95.

14. B. 147. Diog. II, 31. Greg. Cypr. I, 54. Apost. II, 53. Arsen. 41. Suidas: Eustath. Il. *P*, 30 p. 1093, 22: ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω· τοῦτο δὲ παρὰ Μενελάου ῥηθὲν γνωμικόν ἐστι, συντόμως φρασθὲν, ὡς καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸ, οὐ καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι, ὡς ἂν καὶ αὐτὸ συνήθως εὐμνημόνευτον ᾖ τῷ εὐπεριγράπτῳ τῆς ἀπαγγελίας, ὁποῖα καὶ τὰ τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἀπομνημονεύματα. Ὅτι δὲ οὐκ ἐπαινετέος ὁ μετὰ τὸ ῥεχθῆναί τι νοήσας δηλοῖ καὶ ὁ Ἐπιμηθεὺς καὶ ὁ τῆς παροιμίας ἁλιεύς. Scholl. Plat. 53. R. (378. Bekker.), Aristid. III, 681, D. (262. Frommel.) Τὸ ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν ἴσχει παροιμία. Usurpant Sophocles Amphiarao fr. 118. Dindorf Nicephorus Progymn. in Walz. Rhett. Gr. I, 525. In Scholiis Aristidis eadem afferuntur verba Homerica ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω, ubi alii libri παθών: illud est Homeri Il. XVII, 32. hoc Hesiod. Opp. 216: de utroque egit Boissonad. Nic. Eugen. II, 150 sq.

15. Zenob. I, 45. B. 75. Diog. I, 44. Apost. I, 34. Arsen. 17. Macar. Plut. 27. — Dicaearchi memoria referenda videbatur Ruhnkenio ad τὸν περὶ μουσικῆς, v. Naekium in Mus. Rhen. 1833, I, 42. Usurpat Liban. Epp. DXLVIII. Οὐδὲ εἰ τὰ Τέλληνος ᾄδοι τις, οἷός τε ἔσται πρὸς αὑτόν σε μεταστῆσαι. A Tellene isto, in quem Leonidae Tarentini exstat Epigramma, Ruhnkenio Ep. Crit. I, p. 118 sq. distinguendus videtur Τέλλις αὐλητὴς κάκιστος, Ἀντιγενίδας δὲ κάλλιστος Plutarch. Apophthegm. 193, F. Ad alterum spectant quae Zenobius I, 45. explicat, Plutarchi κάκιστος hoc loco respicitur. In Photii Cod. CXC, p. 534, D. Τέλλις quidam memoratur: ubi licet requiri videatur comicus poeta, Geelius ait jungi potuisse poetis Comicis Tellidem seu Tellenem, quem Zenobius testetur σκώμματα κομψότατα fecisse. Vide Bibl. Crit. Nov. 1828. p. 11. De tonosi vide Lobeck. Parall. 192.

16. Diog. II, 32. Suidas: αὕτη δὲ ἡ παροιμία γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀριστίου Κύκλωπος, ὥς φησι Χαμαι-

17 *Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ*: ταύτης μέμνηται Μένανδρος καὶ Σώφρων καὶ Ἄλεξις. Λέγουσι δὲ ὅτι οἱ Λοκροὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι πόλεμον ἔσχον πρὸς Κροτωνιάτας καὶ ἔπεμψαν εἰς Λακεδαίμονα συμμαχίας δεόμενοι· οἱ δὲ ἀπεκρίναντο αὐτοῖς, ὅτι δύναμιν μὲν οὐ δώσουσι, τοὺς δὲ Διοσκούρους αὐτοῖς ἐπιπέμψουσιν. Ἀναστρέψαντες δὲ οἱ Λοκροὶ μάχης γενομένης ἐνίκησαν τοὺς Κροτωνιάτας, τῶν Διοσκούρων συλλαβομένων· τὴν δὲ νίκην ἐκ τοῦ αὐτομάτου φήμη τις ἤνεγκεν εἰς τὴν Λακεδαίμονα, μηδενὸς ἀφιγμένου ἀγγέλου. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθόντες τινὲς ἀπήγγειλαν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ γεγενῆσθαι τὴν μάχην καὶ τὴν νίκην. Ἐπειδὴ οὖν τὰ παρὰ τῆς φήμης ἀγγελθέντα ὑπῆρχον ἀληθῆ, ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Σάγρα δ' ἔστι τόπος, ἐν ᾧ τὴν μάχην ἐνίκησαν οἱ Λοκροί.

18 *Αἲξ Σκυρία*: Χρύσιππος φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν· ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἡ αἴξ. Ἄλλοι δὲ φασὶν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. Μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος.

19 *Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας*

---

2. *καὶ Σώφρων* om. B V Suidas, Apostolius, Arsenius. 3. *ἔχον* B. *πρὸς Λακ.* B, qui cum V ultima contractiora habet. 20 *μέμνηται Π. καὶ Ἀ.* om. B. 21. *ἴενται* B et Diogenianus I, 60. Reliqui scriptores *ἴασι*, ut ipse Zenobius II, 46.

λέων ἐν τῷ περὶ Σατύρων: vid. Friebel. Graec. Satyrogr. fr. p. 65. Apost. IV, 7. Arsen. 71. — Usurpat Ulpianus Athenaei VIII, 362, A.

17. B. 148. Apost. II, 42. Arsen. 38: Scholiasta Clem. Alex. IV, 106. Klotz: Suidas. — Menandri locum in *Ἀνατιθεμένῃ* vide p. 17 Meinek. Ad tempus proelii nobilissimi definiendum facit aliquid memoria Sophronis, quam nollem neglexisset Niebuhrius Hist. Rom. III, 602. Confer Heynii Opusc. II, 184 sqq. Usurpat Cicero N. D. III, 5. *De Sagra Graecorum esse vulgare proverbium, qui quae affirmant certiora esse dicunt quam illa quae apud Sagram*, cll. II, 5. Strabon. VI, 375. Iustin. XX, 2. Plutarch. Paull. Aem. 268, C. Aelian. Hist. Animm. XI, 10. Dicebatur idem proverbium *ἐπὶ τῶν ἀληθῶν, οὐ πιστευομένων δέ*, Suidas, Apost., Arsen., Eustath. Il. p. 278, 5.

18. B. 149. Diog. II, 33. Apost. I, 83. Arsen. 27. Macarius, Suidas. Pindari fr. 73. Boeckh. Alcaei fr. 113 Matth. Vide Ath. XII, 540, D. Eberti Sicul. 197. Panofk. Res Samior. p. 35.

19. B. 150. Diog. I, 60. Apost. II, 21. Arsen. 34. Macarius: Eustath. ad Hom. Il. Σ, 376 p. 1148, 30: *αὐτόματος ἦλθε Μενέλαος … ἔνθα γράφουσι οἱ παλαιοί, ὅτι τὸ*

ἴενται: οὕτως Ἡράκλειτος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὡς Ἡρακλέους ἐπιφοιτήσαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Κήϋκος τοῦ Τραχινίου, καὶ οὕτως εἰπόντος. Εὔπολις δὲ ἐν Χρυσῷ γένει ἑτέρως φησὶν ἔχειν τὴν παροιμίαν·

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

Καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Συμποσίῳ οὕτως αὐτῇ ἐχρήσατο.

20 *Ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν ἔνθ' ἔβη:*

---

2. *Κήϋκος* Scholl. Platonis: vulgo *Κήτους*. 3. *Χρυσῷ γένει* eadem: vulgo *Χρυσογένει*. 6. *αὐτῇ* scripsi: legebatur *αὐτῷ*. 7. C: *ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς οὖσιν* (*καὶ μηδένι μεταδιδόντων* addit Suidas, qui sqq. ignorat: cf. eundem s. *Ἅλας ἄγων καθεύ-*

τοιοῦτον αὐτόματον οὐ πάντων ἦν ἐν συμποσίοις, ἀλλὰ μόνων τῶν, ὡς αὐτοὶ ἐκτίθενται, οἰκείων καὶ γνησιωτάτων ἢ φύσει ἢ θέσει· εἰ δέ τις μὴ τοιοῦτος παρεισέφρησε τῷ συμποσίῳ, διεβάλλετο, καθὰ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, ἄνθρωπος εἶναί μοι δοκεῖς Κυρηναῖος· κἀκεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἕνα καλῇ, πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι, καὶ δέχ' ἅρματα, καὶ ξυνωρίδες τε· τούτοις δὲ δεῖ σε τἀπιτήδει' ἐμβαλεῖν. ὡς ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδ' ἕνα (emendatiores versus ap. Athen. XII init. leguntur). *καὶ τοῦτο μὲν οὕτω ψεκτέον ὡς χυδαῖον· ἐκεῖνο δὲ τὸ πρῶτον καὶ ἐπαινεῖται καὶ παροιμίαν ποιεῖ τὴν, ἀκλητὶ κτλ.* (infr. 46) *καὶ τὸ, ἀγαθοὺς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἑστιασόμενος ἧκον, μή τινα τῖμον εἰςενεγκὼν, εἰπεῖν κατ' Ἀρχίλοχον* (fr. 61. Schneidew.), *ἀλλὰ δηλονότι ἀσύμβολον δεῖπνον εὑρών.* Confer Zenob. II, 46. annott. ad V, 21. Alludunt Cratinus Pylaeae fr. V, Runk. Plato Symposio 174, B. *Ἕπου τοίνυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβαλόντες, ὡς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγαθοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖραι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν.* Iliad. II, 408. *Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.* Quem Platonis locum secus quam debebat interpretatur Schleiermacherus: rectius reliqui interpretes. Vide Scholl. Plat. p. 43. R. 373. B. Lucian. Sympos. 12. Nicet. Eugen. III, 259. Liban. Ep. 84. Verum Heracliti nomen corruptum esse opinor: vide mea apud Bergk. Commentt. de Rell. Comoediae Att. 440. Certissima emendatione reduco Hesiodum, qui Herculem in *Κήϋκος γάμῳ* ista loquentem fecerit: quae quidem ex carmine isto epico in eadem re eximie servata sunt a Bacchylide lyrico poeta, cujus haec exstat memoria Athen. V, 178, B. *Βακχυλίδης περὶ Ἡρακλέους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήϋκος οἶκόν φησιν·* (fr. XXXII. Neue.) *Ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδὸν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον, ὧδέ τ' ἔφα· Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες. Αἱ δὲ παροιμίαι ἡ μέν φησιν· Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν· ἡ δέ· Αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.* Hoc Socrates Platonicus invertit per jocum: ad Agathonis enim appellationem alludit. Quod autem idem Homerum abusum ait proverbio, ludit: proverbii poetae Iliadis non venit in mentem. Credunt tamen Interpretes Platonici. — *Εὔπολις*] fr. 276 Runkel.

20. B. 157. Diog. II, 34. Greg. Cypr. I, 84. Apost. II, 40. Arsen. 37. Suidas. Vide ad Zenob. I, 23.

ἐπειδὴ τὶς, ὥς φασιν, ἔμπορος ἔπλει τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσας· ἀποκαθευδησάντων δὲ τῶν ναυτῶν ἐπειςελθοῦσα ἡ θάλασσα τούς τε ἅλας ἐξέτηξε καὶ τὴν ναῦν κατεπόντισεν.

21 *Ἀνεπαρίασαν*: ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων καὶ μετατρεπομένων εἴρηται ἡ παροιμία. Ἐπειδὴ οἱ Πάριοι πολεμούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ ἀνοχὰς παρ' αὐτῶν αἰτήσαντες καὶ τυχόντες ἐπὶ ὑποσχέσει τοῦ παραδώσειν τὴν πόλιν, εἶτα προςδοκήσαντες συμμαχίαν ἥξειν ποθὲν, ἔλυσαν τὰ ὁμολογούμενα.

22 *Ἀνθ' Ἑρμιόνος*: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων τοὺς ἱκέτας· ἐπειδὴ ἐν Ἑρμιόνῃ τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν Κόρης καὶ Δήμητρος, ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσιν. Μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

23 *Ἀνερίναστος εἶ*: τάττεται ἡ παροιμία παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Στρατιώταις. Φασὶ δὲ ὅτι ἐρινεοῦ τῆς ὀλυνθηφόρου ἐν τῷ καρπῷ φύεται θηρία, ἃ προςαγορεύουσι ψῆνας. Τούτων οἱ γεωργοὶ λαβόντες ἀφάπτουσι τῶν κλάδων ταῖς συκαῖς, ὅπως αὐτῶν ὁ καρπὸς μὴ ἀποῤῥέῃ. Ἐνδυόμενον γὰρ εἰς τοὺς φήληκας τὸ θηρίδιον στερεοῖ

δεις)· ἢ ἐπὶ τῶν ἐπαναστρεφομένων ἔνθεν ἐξέβησαν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἀγῶνος συντελουμένου γυμνικοῦ ἔν τισι τόποις τῆς Ἀττικῆς ἅλες ἔπαθλον ἐδίδοντο· ἐπὶ τοὺς ἐπιχωρίους δὲ τοῦτο μόνον συνέβαινεν ἀγωνιζομένους. οἱ γὰρ ξένοι ἀπείργοντο, ὡςὰν μηδένος τῶν ἔξω μετέχοντος τῆς ἀγωνίας, πάλιν ἐς τὸν αὐτὸν τόπον ἀποχωρεῖ. Contractius B, qui *καθευδησάντων*, *εἰςελθοῦσα*, *ἔτηξε*. *ἔνθεν* B et alii: vulgo *ὅθεν*. 6. Vulgo *ὑπὸ Θηβαίων*: ex Diogeniano et aliis correxit Gaisfordius. 7. *παραδώσειν* scripsi: legebatur *προδώσειν*. Illud recte Diogenianus aliique. 18. C: *ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἱερῷ σωζομένων· Ἑρμιὼν γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ κτλ.* ut Suidas, quem ex C. emendabis: habet enim: *ἐπὶ τῶν ὁμοίως διασωζόντων*. Vulgo *Ἑρμίωνος*, C *Ἑρμίονος*: scripsi *Ἑρμιόνος* ex praecepto Choerobosci Bekkeri Ann. 1207. et Steph. Byz. s. v., cfr. Lobeck. Parall. 146. 11. *ἱκέτας* Schottus: libri *οἰκέτας*. 15. Legebatur *ἀνερίνεος εἶ*: mutavi cum Hesychio, Suid.: Etym. M, 108, 10. *Ἀνηρίναστος ὁ μὴ κρατῶν ἃ ἔχει, ἀλλ' ἀποβάλλων.* 20. Quod vulgo legebatur *ἐνδυόμενον γὰρ εἰς τοὺς σφῆνας* Schaeferus Greg. Cor. 508 *ψῆνας* reponebat, Valckenarius *εἰς τοὺς ὀλύνθους ὁ ψήν*: ego *φήληκας* petii ex Et. M.

21. Diog. II, 35. Apost. III, 62. Arsen. 57. Macar. Steph. Byz. s. *Πάρος*, Suidas. Eustath. Dionys. Perieg. 525. — Vid. Marx. ad Ephor. p. 212.

22. Coisl. 33. Vide Aristoph. Babylon. fr. XXI. Dindorf. et Fritzschii disputationem in Commentat. de Arist. Babyl. p. 50. — De asylo cf. Phot. 16, 3. Usurpat Libanius Epp. 35 et 613.

23. Hesych. s. *ἀνηρίναστος*, Suidas, Etym. M. 108, 10. Et. Gudian. 57, 35. Zonar. 172.

τούτους καὶ πεπαίνει. Διόπερ ἐπὶ τῶν ἅπερ ἂν λάβωσι μὴ διακρατούντων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

24 *Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν: αὕτη λέλεκται ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν προαιρουμένων. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος Λακεδαιμονίοις, ἐν ᾧ ἔχρησε τότε ὁ θεὸς ἀπολεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσι. Μέμνηται τοῦ χρησμοῦ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ.*

25 *Ἀθηνᾷ τὸν αἴλουρον: ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ σμικρὰν ὁμοιότητα ἡ παροιμία εἴρηται· ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συγκρίνοι.*

26 *Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἐλλείπει τὸ καθ' ἑαυτούς. Λέγει δὲ Δοῦρις ὅτι ὅταν καθ' ἑαυτοὺς συλλεγέντες τινὲς πράττωσί τι, ἐπιλέγουσιν ἑαυτοῖς, Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.*

27 *Αὐτῷ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον: μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς, καὶ Πλάτων ὁ κω-*

---

3. *ἕλοι* constanter Paroemiographi. Recte Plutarchus aliique *ὀλεῖ*: vid. Bernhardy ad Suidam. 6. *ἀπολεῖσθαι* scripsi: legebatur *ἀπολέσθαι*. 8. *μέμνηται — πολιτείᾳ* om. B. 10. *Ἀθηνᾶ* B. 13. *συγκρίνοι* Gaisfordius: legebatur *συγκρίνει*: Diogenianus *συμβάλλοι*: *συμβάλλει* Plutarchus: *παραβάλοι* B, qui *τὰ κρ. τοῖς ἥττ.* omissis *μικρὰν* scribit. 14. *καθ' ἑαυτῶν* B. Idem *λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυ . . . τι πραττόντων*. 15. *καθ' ἑαυτοὺς* Gaisf. ex Aldo et Diogeniano. Sic et Plutarchus. Vulgo *καθ' ἑαυτὸν*. 18. Dindorfius ad Arist. fr. c. l. »in *αὐτῷ μελητέον*, quae ego non intelligo, alii viderint, an *αὐτομολητέον* lateat, quod in fine trimetri opinor collocatum fuisse. Litterarum magnam similitudinem habet *Μελιτέων οἶκος*, ab Hesychio et Photio memoratus; *Μελιτέων οἶκος: ἐν τῷ* (*τῶν Μελιτέων* addit Hesychius) *δήμῳ παμμεγέθης ἦν οἶκος, εἰς ὃν οἱ τραγῳδοὶ φοιτῶντες ἐμελέτων*. Ei tamen hic non videtur locus esse.« In his ego tenebris caecutio: tentabam *αὐλῳδῷ μελετητέον*, alia: frustra omnia.

24. B. 152. Diogen II, 36. Plut. 43. Apost. V, 11. Arsen. 87. Macarius: Plutarch. Lacon. Instit. p. 239, E. Diodori Excc. Vat. p. 3. Dind. Scholl. Arist. Pac. 623. Suid. s. *διειρωνόξενοι*. Ciceronis Off. II, 22, 7. Rem tangit Plutarchus Agide 9. Alludit Eurip. Androm. 451.

25. B. 153. Diog. II, 37. Plut. 45. Apost. I, 73. Arsen. 24. Macarius: *λείπει τὸ παραβάλλει τις*. Suidas.

26. B. 154. Diog. I, 51. II, 38. Plut. 50. Apost. IV, 74: *ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόῤῥητα μυουμένων· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπετέλουν τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια*. Arsen. 82. Macarius.

27. Aristoph. *Γεωργῶν* fr. XV.

μικός. Ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμένων.

28 *Ἀττικὸς πάροικος: Δοῦρις [καὶ] περὶ αὐτῆς λέγει, ὅτι ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι τοὺς περιοικοῦντας αὐτοῖς καὶ γειτνιῶντας ἐξέβαλον, ἡ παροιμία ἐκράτησε. Κρατερὸς δὲ ἀπὸ τῶν εἰς Σάμον πεμφθέντων Ἀθήνηθεν ἐποίκων τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. Ἀττικοὶ γὰρ μεταπεμφθέντες εἰς Σάμον κἀκεῖ κατοικήσαντες τοὺς ἐγχωρίους ἐξέωσαν.*

29 *Αὐτοὶ χελώνας ἔσθεθ' οἵπερ εἵλετε: ἁλιεῖς ποτε χελώνας ἀνασπάσαντες διὰ τῶν δικτύων, διένειμον τοῖς παριοῦσιν. Οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι λαμβάνειν εἶπον τοῖς ἁλιεῦσιν, Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε, οἵπερ εἵλετε. Ὅθεν εἰς παροιμίαν ὁ λόγος περιέστη.*

30 *Ἀσπένδιος κιθαριστής: Ζήνων ὁ Μύνδιος ἐπὶ τῶν φιλοχρημάτων φησὶ τετάχθαι τὴν παροιμίαν, λέγων· »Καθάπερ οἱ Ἀσπένδιοι τῶν κιθαριστῶν οὐδεμίαν φορὰν ἔξω φέρουσι, πάσας δὲ ἐν τῷ ὀργάνῳ, οὕτως καὶ ὁ φιλοχρήματος οὐδὲν τῶν πέλας ἕνεκα οἰκονομεῖ, ἕλκει δὲ ἐφ' ἑαυτὸν πάντα.«*

---

3. Seclusi *καί*. Alias *περὶ ταύτης* scribendum. 6. Libri *ἐποίει ἐποίκων* Plutarchus: correxit Valckenarius. 12. *παροῦσιν* P H F Hesychius. 13. *ἔσθεθ'* scripsi: legebatur *ἐσθίετε*. 18. *φορὰν* om. Aldus. *ἐντὸς ὀργάνων* Plutarchus. Recte.

28. Plut. 59. Macar. p. 83. Affert Aristoteles Rhet. II, 21, 12. De colonis illis Samiis vide Wesselingium ad Diod. Sic. XVIII, 8. Panofk. R. Sam. 97.

29. Diog. I, 36. Apost. V, 1. Arsen. 85. Hesychius.

30. Plut. 120. Cicero II. Verr. I, 20, 53. *Atque etiam illum Aspendium citharistam, de quo saepe audistis id quod est Graecis hominibus in proverbio, quem omnia intus canere dicebant, sustulit et in intimis suis aedibus posuit: ut etiam illum ipsum artificio suo superasse videatur.* Asconius sive quis alius haec commentatur: *Quum canunt citharistae utriusque manus funguntur officio. Dextra plectro utitur et hoc est foris canere: sinistrae digitis chordas carpunt et hoc est intus canere. Difficile autem quod Aspendius citharista faciebat, ut non uteretur cantu utraque manu, sed omnia i. e. universam cantionem intus et sinistra tantum manu complecteretur. Unde omnes quotquot fures erant a Graecis Aspendii citharistae in proverbio dicebantur, quod ut ille carminis, ita isti furtorum occultatores erant. Valet hoc proverbium et in eos, qui multum intestinis suis commodis consulunt praeter honestatem.* Cicero Leg. Agr. II, 26, 68. *Atque hoc carmen hic tribunus plebis non vobis, sed sibi intus canit.*

31 *Αὐτῷ κανῷ:* αὕτη τάττεται κατὰ τῶν ἄρδην ὁτιοῦν λυμαινομένων. Φησὶ γὰρ ὁ Δίδυμος ὅτι τὰ δεῖπνα ἐπὶ κανῶν ἐκομίζετο. Καθάπερ ἐν Γρυψὶ λέγει καὶ Πλάτων·

Ἀνηρπάκασ' ἀπαξάπαντ' αὐτῷ κανῷ.

32 *Ἀφύα πῦρ:* ἐπὶ τῶν τὸ τέλος ὀξὺ λαμβανόντων ἡ παροιμία, παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει μόνον ἰδοῦσαν τὸ πῦρ.

33 *Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους:* τὴν παροιμίαν ταύτην ἐροῦμεν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν σεμνῶν ἐπὶ τὰ ἄσεμνα ἡκόντων· οἷον ἀπὸ γραμματικῶν ἐπὶ πραγματικά, ἢ εἰς ἄλλο τι τῶν ἀτιμοτάτων.

34 *Ἀτρέως ὄμματα:* οἱονεὶ ἄτρεπτα καὶ σκληρά. Εἴρηται ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας, ὃς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν Ἀερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας καὶ ἑψήσας, δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρί, αἴσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι.

35 *Ἄφωνος Ἱππαρχίων:* κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν δύο κιθαρῳδοὶ διάσημοι ἐγένοντο, Ἱππαρχίων καὶ Ῥουφῖνος. Καὶ δὴ ἀγῶνος ἐνστάντος πενταετηρικοῦ ἀγο-

---

3. *ἐν Κρυψίοις λέγεται Πλ.* vulgo: *ἐν Κρυφίοις* Fabricius, *ἐν Κρυψίνοις* Valckenarius, *ἐν Γρυψὶ λέγει καὶ Πλ.* Meinekius Q. S. II, 15. Simpliciter *Πλάτων* B. 5. *ἄναξ ἄπ.* B. *ἀνηρπάκασ'* Meinekius. Et sic B: vulgo *ἀνήρπακας.* 6. *ἀφύα* scripsi: legebatur *ἀφύας.* *τέλος* omisso *τὸ* B Diog. Plut. Scholl. Ar. Eqq. 642 aliique. 10. *τῶν σεμνῶν* P H: vulgo *σεμνῶν.* 14. *παρανομίας* P B: *παρανομ* supra scripto *οις* H: vulgo *παρανομῆς.* *ἐκ διαβολῆς* B. 16. *καὶ ἑψήσας* om. B. 18. *τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεὶς, ὥστε αἴσθησιν αὐτῷ δοῦναι τοῦ μύσους* B. 21. *πενταετερικοῦ* P H F. Aut *ἐνστάντος* aut *ἀγομένου* supervacaneum videtur Gaisfordio: neutrum vero.

31. B. 155. Diog. II, 39. IV, 68. Apost. IV, 97. IX, 21. Arsen. 85. 242.

32. B. 156. 510. C. 265. Plut. 128. Diog. II, 41. Arsen. 88. Macar. p. 305. Apud Scholl. Arist. Eqq. 642. Bekker. Ann. p. 472, 26. Suidam *Ἀφύα ἐς πῦρ.* Vide ad Zenob. IV, 25. Intpp. Hesych. *ἴδε πῦρ ἀφύη.* Clearchus *ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν* Ath. VII, 285, C. *Διὰ τὸ μικροῦ δεῖσθαι πυρὸς ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον ἐπιβάλλοντες κελεύουσιν ἐπὶ θερμὸν τήγανον σίζουσαν ἀφαιρεῖν· ἅμα δ' ἧπται καὶ σίζει, καθάπερ τοὔλαιον εὐθύς· διὸ λέγεται ἴδε πῦρ ἀφύη.* Vid. ad Zenob. I, 77. Coisl. *ἴδε πῦρ ἴδ' ἀφύη.*

33. Diog. I, 96. Apost. V, 9. Arsen. 86. Vide II, 5.

34. B. 154. Diog. II, 42. Apost. IV, 67. Arsen. 81. Macarius: *ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ ἀδικωτάτων:* Suidas.

35. Suidas v. *Ἱππαρχίων ἄφωνος.*

μένου ἐν Ἡλιουπόλει κατὰ τὸ ἔθος, Ἱππαρχίων ἀχανὴς ἔστη ταραχῇ τῇ περὶ τὸ θέατρον.

36 *Ἄρκτου παρούσης, ἴχνη μὴ ζήτει: ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν εἴρηται ἡ παροιμία. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Βακχυλίδης ἐν Παιᾶσιν.*

37 *Ἄιδεις ὥςπερ εἰς Δῆλον πλέων: ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου καὶ φιληδονοῦντος. Εὐχερὴς γὰρ ὁ πρὸς τὴν Δῆλον πλοῦς, καὶ οἱ ἐκεῖσε καταίροντες ἀφροντίστως πλέοντες ᾖδον.*

38 *Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης: παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ παντὸς νεάζοντος ὄρνιθος. Λέγεται δὲ τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφεσθαι, τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χείλους πρὸς τὸ κάτω συγκαμψάσης.*

39 *Ἀράβιος αὐλητής: φασὶ τοὺς Ἀραβίους ἐν ταῖς νυκτεριναῖς φυλακαῖς κεχρῆσθαι αὐλῷ ἐπιμήκει· τὸν δὲ αὐλὸν τοῦτον διαδέχεσθαι ἄλλον ἀπ' ἄλλου, καὶ αὐλεῖν πῦρ ἀνακαίοντας ἄχρις ἂν γένηται ἡμέρα.*

40 *Ἅλις δρυός: ἐπὶ τῶν ἐκ φαυλοτέρας διαίτης ἐρχομένων ἐπὶ βελτίονα εἴρηται ἡ παροιμία. Ἐπειδὴ τὸ*

---

3. *τὰ ἴχνη ζητεῖς* (sic et Diog. Plut. Suidas: *ἴχνη ζητεῖς* Apost.)· *ἐπὶ τῶν δήλων ἡ παροιμία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνηγῶν* B omissis reliquis. 6. *ἐπὶ τῶν ἀφροντίστων* omissis reliquis B. 11. *ἀμεῖνον* (sic) *ἐστὶ παντὸς νεάζ. ὄρν.* B, ex quo *παντὸς* interposui vulgo desideratum. 13. *εἰς τὸ κάτω χρόνῳ συγκαφθείσης* B: *συγκαμψάσης* etiam Apostolius. 18. *εἰς ἀμείνονα μετατεθέντων* B: *ἐπὶ βελτίονα τεθέντων* A. 19. Pergit B: *παρόσον οἱ παλαιοὶ ἐπαύσαντο βαλανηφαγίας εὑρεθέντων σίτου καὶ οἴνου, τοῦ μὲν ὑπὸ τῆς Δημήτρας, τοῦ δὲ οἴνου ὑπὸ Διονύσου.*

36. Vid. Diog. II, 70. Bacchylidis fr. XIV. Neue. Comparant Plutarchum Lucullo 8. *Οὐκ ἔφη δειλότερος εἶναι τῶν κυνηγῶν, ὥστε τὰ θηρία παρελθὼν ἐπὶ κενοὺς αὐτῶν τοὺς φωλεοὺς βαδίζειν.* Aristaenet. Epp. II, 12. ibique Intpp.

37. B. 34. Diog. I, 22. Apost. I, 45. Arsen. 19. Suidas. Vide Nitzsch. Melett. I, p. 137.

38. B. 36. Diog. I, 56. Greg. Cypr. I, 4. Apost. I, 63. Arsen. 21. Macar. Suidas. Aristoteles H. A. IX, 2. *Γηράσκουσι τοῖς ἀετοῖς τὸ ῥύγχος αὐξάνεται τὸ ἄνω γαμψούμενον ἀεὶ μᾶλλον καὶ τέλος λιμῷ ἀποθνήσκουσιν.* Cfr. Demetr. Eloc. 107. *Aquilae senectus* Terent. Heaut. III, 2, 10.

39. B. 59 consentit cum Zenob. II, 58. Confer Diog. I, 28. Coisl. 40. Greg. Cypr. I, 32. Apost. IV, 22. Arsen. 72. Steph. Byz. v. *Ἀραβία,* Eustath. Dion. Perieg. 939: Suidas. Usurpat Libanius IV, 143. Rsk. *Ἀράβιος αὐλητὴς ἡ γυνή, μᾶλλον δὲ καὶ παρελήλυθε, τρυγόνος λαλιστέρα κτλ.* Adde Pollucem VI, 120. Meinek. Menandr. p. 17 sqq. Liban. Epp. DCCLVIII. *Μακρὸν ἂν εἴη λέγειν καὶ αὐλητοῦ φασιν Ἀραβίου.*

40. B. 45. Diog. I, 62. Apost.

ἀρχαῖον οἱ ἄνθρωποι βαλάνοις δρυὸς τρεφόμενοι, ὕστερον εὑρεθεῖσι τῆς Δήμητρος καρποῖς ἐχρήσαντο.

41 *Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε: ἐπὶ τῶν συνεχῶς αἰτούντων ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν δανειζομένων εἴρηται ἡ παροιμία. Ἐπεὶ βαλάνοις ἔζων τὸ πρὶν οἱ ἄνθρωποι· καὶ Βαλανιστὰς ἐκάλουν τοὺς μισθῷ τὸν καρπὸν τοῦτον συλλέγοντας. Πρὸς τοίνυν τοὺς τῆς συλλογῆς ἤδη πεπληρωμένης περισκοποῦντας εἴτινες εἶεν ἐν τῇ δρυῒ βάλανοι, οἱ παριόντες ἔλεγον σκώπτοντες, Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.*

42 *Ἀεί τις ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοξένων, καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων· παρόσον ὁ Κορίνθιος Κύδων φιλοξενώτατος ἐγένετο.*

43 *Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος: ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων.*

44 *Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ*

---

3. B *ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς τι αἰτούντων περὶ* (l. *παρὰ*) *τῶν αὐτῶν· ἐπειδὴ γὰρ βαλάνοις ἔζων τὸ παλαιὸν, σκώπτοντο* (sic) *τοὺς παριόντας καὶ περισκοποῦντας τὰς δρῦς, οὓς καὶ βαλάνους ἐκάλουν, ὡς μισθοῦ τοῦτο πράττοντας τὸ παρὸν ἐπεφώνουν οἱ ταύτας ἔχοντες.* 10. *αἰεὶ* B. 39: BV: *τὶς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένου.* 13. *αἰεὶ γεωμόρος* B. 14. B: *μείζονα γὰρ τὴν μέλλουσαν εὐπορίαν* (A. *ἀπορίαν*) *ἐλπίζει.* *ἐλπίδι* B: legebatur *ἐπ᾽ ἐλπ.* 16. Apost. Arsen. addunt: *μεταγε-*

II, 76. Arsen. 41. Macar. Hesych. Suid.: Marcell. Praefatio. Eustathius Od. *T*, 166. p. 1859, 49. *Ἅλις δρυὸς ἐπὶ τῶν δυσχερῶς φασι καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων, ὕστερον δὲ κάλλιόν τι εὑρόντων.* Cic. Att. II, 19. Liban. Epp. MLXXXII. Buttmann. ad Dicaearch. fr. 13.

41. B. 23. Diog. I, 19. Greg. Cypr. I, 9. Apost. II, 47. Arsen. 39. Macar. Suid. Eustathius Od. *T*, 166. p. 1859, 51. *Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε ἄλλως ἐναλλαγὴν βίου δηλοῖ, οὐ μὴν τὴν ἐκ πάντη ἀγρίου εἰς ἥμερον.* Vide Epigr. *Ἀδέσπ.* LX, 1. et Zenob, I, 21. III, 58.

42. B. 39. V. IV, 19. B. 910. Plut. 129. Diog. VIII, 42. Apost. XVIII, 66. Arsen. 447. Macar. p. 23: Eustath. Od. *Γ*, 292. p. 1468, 26: *Κύδωνες δὲ, Κρήτης ἔθνος καὶ Κυδωνὶς, πόλις αὐτόθι ποταμὸν ἔχουσα Ἰάρδανον. εἰ δ᾽ ἐκ τοῦ τοιούτου Κρητικοῦ τόπου καὶ τὰ Κυδώνια παρωνόμασται μῆλα, οὐκ ἔστι βεβαίως εἰπεῖν· ὁμοίως δὲ ἀβέβαιον καὶ τὸ φάναι ἀπὸ Κύδωνος αὐτοὺς ὠνόμασθαι τοῦ πάνυ φιλοξένου, περὶ οὗ παροιμία κεῖται Ἀεί τις ἐν Κύδωνος:* Od. *T*, 176 p. 1861, 10: *Κύδωνες δὲ ἀπὸ Κύδωνός φασι τοῦ Ἀπόλλωνος, περὶ ὧν καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦται. εἰ δ᾽ οὗτός ἐστι καὶ ὁ παροιμιαζόμενος κατὰ τὸ, Ἀεί τις ἐν K. διὰ τὴν κατ᾽ ἐκεῖνον φιλοξενίαν, οὐ πάνυ δῆλον.* Suidas. Vide Muelleri Dorr. II, 414.

43. B. 40. Philemoni tribuunt Apost. I, 56. Arsen. 22. ibiq. Macarius. Vide Meinek. Men. et Phil. 287.

44. Diog. I, 58. Greg. Cypr. I, 18. Apost. I, 57. Arsen. 22: Suidas.

τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. Οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.

45 *Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται, οὔτε φιλία*: ὁ Μύλων ὁ παροιμιογράφος Ἰβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτην φησὶν, ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ Ἰβύκου.

46 *Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλων φίλοι*: παροιμία ὁμοία τῇ,

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

47 *Ἀεὶ κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει*: ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Ἐπειδὴ οὐ μόνον ἐστὶ τὸ ζῶον φιλάλληλον καὶ συνδυαστικὸν καὶ ἀγεληδὸν πετόμενον, ἀλλὰ καὶ ἁλίσκεται διὰ τὴν αὐτοῦ σκιὰν, προσερχόμενον αὐτῇ καθ' ὕδατος ὁραθείσῃ.

48 *Ἀμαλθείας κέρας*: ἡ παροιμία αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῇ, *Αἲξ οὐρανία.*

γραμμένου τοῦ ἐν πίπτουσι εἰς τὸ ἐμπίπτουσι, quod reddimus auctori. Nempe ex Diogeniano rescribendum erat τιμωμένων pro vulg. τιμωρουμένων. Recte Macarius: ἐπὶ τῶν ἀξίως εὐδαιμονούντων. 9. πὰρ κολοιῷ ἱζάνειν F et fere reliqui. Correctum ex B, ubi est: ἐπὶ τῶν ὁμοίοις προσομιλούντων. . . . . φιλάλληλον καὶ ἀγεληδὸν πετόμενον, ἀλλὰ καὶ . . . . ὁραθεῖσαν καθ' ὕδατος. 13. αὐτῇ καὶ καθ' ὕδωρ legebatur: delevi καὶ. 14. Ἀμαλθίας B, qui addit τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν. C: ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων. Ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας τῆς τροφοῦ (Cod. τροφός) τοῦ Διὸς, ἣ γάλακτι αὐτὸν ἔτρεφεν. ἢ ἀπὸ Ἀμαλθείας γυναικὸς καπηλίδος, ἥ τις πᾶσαν τὴν ἐμπολὴν κέρατι εἶχεν: εἰς ἣν χάριν πότου Ἡρακλῆς εἰσιὼν, τὸ κέρας κέκλοφεν, ἀφ' οὗ φασὶν εὐθηνήσαντα τὸν Ἡρακλέα καλῶς ζῆσαι.

45. B. 41. Greg. Cypr. I, 19. Suidas. Vide quae commentati sumus ad Ibyci Rheg. fr. XXIII. quibus non video quid addatur praeter Scholl. Plat. 370. Bekker. quae testantur usum eo proverbio Aristophanem Thesmophoriazusis alteris fr. XIX, 318. Dindorf.

46. B. 43. Diog. I, 60. Greg. Cypr. I, 81. Apost. II, 21. Arsen. 34. Macar. Suidas. Vide II, 19. Eustathius Il. *B*, p. 247. Ἐκ τοῦ αὐτόματος ἦλθεν ὁ ἀδελφὸς Μενέλαος παροιμία ὕστερον ἐπενοήθη τὸ Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους (ἢ ἐς φίλων) φίλοι.

47. B. 44. Diog. I, 61. Greg. Cypr. I, 15. Apost. I, 54. (qui hausit ex Ael. H. A. XVII, 16.) Arsen. 22. Macar. Plut. 66. Ἀεὶ κολοιὸς πὰρ κολοιὸν ἱζάνει: Scholl. Plat. 143. Ruhnk., 395 Bekker., Scholl. A Iliad. *P*, 755. Συναγελαστικὸν ὁ κολοιὸς καὶ φιλάλληλον, ὡς ἡ παροιμία· Καὶ γὰρ κολοιὸς παρὰ (αἰεὶ κ. ποτὶ D.) κολοιὸν ἱζάνει. Usurpant Aristot. Eth. Nic. VIII, 1. Καὶ κολοιὸς ποτὶ κολοιόν. Rhet. I, 11. Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιόν. Ethic. ad Eudem. II, 3. Καὶ κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν, ἔγνω δὲ φώρ τε φῶρα καὶ λύκος λύκον. Liban. Ep. 1186. Vide Wyttenbachium Plut. Morall. 93, E. Intt. ad Plat. Rep. I, 329 A. Schottus addit Gregor. Naz. Ep. ad Eudoxum: Κολοιὸς δὲ ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει καὶ τῆς παροιμίας ἀκούεις.

48. Vide I, 26. B. 43 convenit cum Plut. 127. C. 23. Cfr. Diog.

Εἴρηται δὲ ἐντεῦθεν. Ἡ Ῥέα τὸν Δία τεκοῦσα ἐν Κρήτῃ, δίδωσι τοῦτον τρέφεσθαι ταῖς Μελισσέως παισὶ Νύμφαις Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἴδῃ. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς γάλακτι· αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισεν, ὅθεν Αἲξ οὐρανία λέγεται, θάτερον δὲ τῶν ταύτης κεράτων ταῖς Νύμφαις δίδωσι, δεδωκὼς αὐτῷ χάριν, ἵν' ὅπερ αἱ Νύμφαι θέλωσιν, αὐταῖς ἀναβλύζῃ. Τοῦτο ὕστερον Ἀχελῶος λαβὼν, Ἡρακλεῖ δέδωκεν ἀντίλυτρον περιάξαντι θάτερον τῶν κεράτων αὐτοῦ, ὅτε περὶ τοῦ γάμου τῆς Δηϊανείρας πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφθόνως τισὶ παρεχομένων τὰς τοῦ πλουτεῖν ἀφορμάς· ἐπεὶ καὶ ὁ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἔχων, πᾶν ὃ ἐβούλετο ἀφθόνως ἐλάμβανεν.

49 *Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τινὰς ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν.*

50 *Ἀετὸς ἐν νεφέλαις: ἔστι μὲν οὖν χρησμός· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν δυσαλώτων, παρόσον ὁ ἀετὸς ἐν νεφέλαις ὢν οὐχ ἁλίσκεται.*

51 *Ἀεὶ φέρει τὶ Λιβύη καινὸν κακόν: ἐπὶ τῶν κακουργοτάτων, καὶ ἀεὶ προσεξευρισκόντων νεώτερόν τι κακόν.*

---

1. *ἐν Κρήτῃ* om. B. 6. *τῶν κεράτων αὐτοῦ* Schottus: libri *τ. κ. αὐτῆς.* 15. Legebatur *αἰετόν.* Reliqui omnes *ἀετόν.* B: *ὁμοία τῇ Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις·* [vid. infr. III, 30] *ἐπὶ τῶν θελόντων διδάσκειν τινὰ ἃ ἐπίσταται.* 18. *ἀετὸς* B: legebatur *αἰετός.* 21. Deerat *καινόν,* quod pro vulg. *κακὸν* exstat apud Aristot. Et Zenobium legisse *καινὸν κακόν* ipsius explicatio arguit.

I, 64. Greg. Cypr. I, 16. Apost. II, 86. Arsen. 49. Macar. Hesych. Suidas: cf. Boissonad. Ann. Grr. III, 12. Usurpavit primus Anacreon fr. VIII, 1. Phocylides fr. I. Brunck. Ad narrationem istam confer Apollod. I, 1, 6. II, 7, 5. et Argumentum Soph. Trachiniarum.

49. B. 49. Diog. I, 65. Greg. Cypr. I, 17. Apost. I, 58. Arsen. 20. Macar. Suidas. Aelian. H. A. XV, 22.

50. B. 50. Diog. I, 67. Greg. Cypr. I, 20. Arsen. 21. Suidas, qui iterum apponit v. *αἰετός.* Aristophanis Eqq. 1008. *Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἤματα πάντα.* cll. 1093. Avv. 979. Daetalenss. fr. 28. Dindorf. Plenius oraculum vide in Scholl. Eqq. 1008 (1010). Plutarch. Demosth. 20. cll. Scholl. Aristid. 114. Frommel. III, 341. Dindorf. Boissonad. ad Theod. Hyrt. Ann. Grr. II, 451. Aliena propinant Apostol. I, 62. Arsen. 21. Macarius.

51. B. 51. Diog. I, 68. Greg. Cypr. I, 27. Apost. I, 67. Arsen.

52 *Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν*: ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μηδενὸς ἀξίων.

53 *Ἀετὸς θρῖπας ὁρῶν*: ἐπὶ τοῦ ἀφροντιστοῦντος καὶ καταφρονοῦντος τῶν μικρῶν.

54 *Ἀζάνια κακά*: ἐπὶ τῶν κακοῖς προςπαλαιόντων. Ἀζάναι γὰρ τόπος ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας λεπτόγεως, σκληρὸς καὶ ἄκαρπος, περὶ ὃν πονοῦντες γεωργοὶ οὐδὲν κομίζονται.

55 *Ἀνάγυρον κινεῖν*: ἔστιν ὁ Ἀνάγυρος (Ἀναγυροῦς) δῆμος Ἀττικὸς, ἔνθα δυςῶδες φυτὸν φύεται, οὕτω καλούμενον Ἀνάγυρος. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐντεῦθεν ἐπὶ τῶν κινούντων τινὰ ἐπὶ κακῷ ἑαυτῶν. Τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι Ἀνάγυρος ἥρως γέγονεν, ὅστις τοὺς οἴκους τῶν γειτονούντων αὐτῷ ἐκ βάθρων ἀνέστρεψεν, ἐπειδὴ τὸ ἡρῷον αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπεχείρησαν. Μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ.

---

1. Suidas *πολέμιοι*. 3. B *ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων καὶ καταφρονούντων τῶν μ.* 5. *Ἀζάνια* scripsi: legebatur *Ἀζάνεα*: B *Ἀζανέα*, Diog. Ars. Macar. *Ἀζαναῖα*. *Ἀζάνιος* ethnicum attestatur Steph. Byz. 6. Ultima B sic: *σκληρὸς γὰρ τόπος ἡ Ἀζανέα, εἰς ἣν οἱ γεωργοῦντες οὐδὲν ἐκαρποῦντο*. *Ἀζανέα* habet et Macarius, *Ἀζάναια* Diogenianus, *Ἀζάνη* Apost. Arsenius. 8. C: *Ἀνάγυρος: δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα ἦν βορβορώδης τόπος κἀντεῦθεν δυςώδης, ὃς κινούμενος πολλὴν ἐποίει τὴν δυςωδίαν. Ἐντεῦθεν ἐπεκράτησε καὶ παροιμία, κινεῖς τὸν Ἀνάγυρον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπικινούντων κακά. Ἔνιοι δὲ ἀπὸ ἀναγύρου, λοχμώδους φυτοῦ ἀλεξικάκου ὄντος, ὃ τριβόμενον ὄζει καὶ δυςωδίαν ἐπιφέρει τὴν τοῦτο τρίβοντα. Οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ ἱερείας τινὸς τῆς Ἑκάτης, ἥτις ἐνθουσιοῦσα καὶ βακχευομένη τῇ δαίμονι, ἠπείλει κινῆσαι αὐτῇ τὸν ἀνάγυρον· καὶ ἅμα λαμβάνουσα τοὺς ἐκ τοῦ φυτοῦ λύγους, ἐμάστιζεν ἑαυτὴν, ὡς δῆθεν τὴν Ἑκάτην ἐκ τούτου λυποῦσα· καὶ ἡ παροιμία ἐπεκράτησεν ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακά. Ἀνάγυρος ἥρως* B et Valckena-

22. Macar.: Aristot. H. A. VIII, 28. Usurpant Anaxilas *ἐν Ὑακίνθῳ* Ath. XIV, 623, F. *Ἡ μουσικὴ δ᾽ ὥσπερ Λιβύη πρὸς τῶν θεῶν ἀεί τι καινὸν κατ᾽ ἐνιαυτὸν θηρίον τίκτει.* Nicephor. Greg. II, 507, B. Paris. *Ἐγὼ, φησὶν, ὦ παῖ, τὴν παροιμίαν τὴν Ἀεί τι Λιβύη φάσκουσαν φέρει καινὸν ἐπαινῶ κτλ.* Confer Schaefer. Poett. Gnom. 279. Perperam ad fabulas Libysticas haec trahit Bernhardy Hist. Litt. Grr. I, 58. Plin. N. H. VIII, 16. *Semper aliquid novi Africa affert.*

52. B. 53. Diog. I, 70. Greg. Cypr. I, 23. Apost. I, 66. Arsen. 22.

53. B. 54. Diog. I, 71. Greg. Cypr. I, 24. Apost. I, 64. Arsen. 21. Macar.

54. B. 55. Diog. I, 24. Apost. I, 70. Arsen. 24. Macar. Originem proverbii expedit Steph. Byz. s. v. *Ἀζανοί*. Confer Muelleri Dorr. II, 450.

55. B. 56. C. 31. Diog. I, 25. cll. 52. Greg. Cypr. I, 22. Macar. 56. Bekker. Ann. 210, 5. Aristophanis locus est Lysistr.

56 *Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι πηγαί*: παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως λεγομένων ἢ γινομένων· οἷον εἰ ὁ πόρνος τὸν σώφρονα ἔλεγε πόρνον. Ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσιν, οὐ κάτωθεν ἄνω.

57 *Ἀπ' ὄνου καταπεσών*: ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ ἀδυνάτων· ὡς Ἀριστοφάνης· Ἀπὸ τύμβου πεσών. Καὶ Εὔπολις, Ὥσπερ ἀπὸ χθονὸς πεσών.

58 *Ἀράβιος ἄγγελος*: παροιμία παρὰ τὸ Ἀράβιος αὐλητὴς παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀραβίου αὐλητοῦ, ὡς ηὔλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.

59 *Ἀρκάδας μιμούμενος*: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλ-

---

rius Diatr. Eur. 269. Legebatur ἄνθρωπος ἥρως. B habet: Ἀνάγυρος γὰρ Κρὴς (l. ἥρως) ἐπιχώριος τοὺς γειτονοῦντας ἐκ βάθρων ἀνέστρεψεν, ἐπειδὴ τὸ ἡρῷον αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπεχείρισαν. 1. ἱερῶν om. B C. 3. εἰ πόρνος τὸν σώφρονα τοῦτο λέγει B. 5. Bodlejanus: Οἱ δὲ ἀπὸ νοῦ φασίν· ἀπὸ τοῦ ζώου συντέτακται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ ἀδυνάτων. Coislinianus: Ἀπὸ τῶν μηδ' ὄνοις δυναμένων, οὐχ ὅπως ἵπποις χρῆσθαι, ἢ ἐπὶ τῶν ἀχάλινον ἐχόντων στόμα καὶ ἀπὸ γλώσσης πιπτόντων, ἐπεὶ ὁ ὄνος ἀχάλινος καὶ πολλοὶ διὰ τοῦτο ἐξ αὐτοῦ πίπτουσιν. Οὕτω Πλάτων. ἀπ' ὄνου scripsi: legebatur ἀπὸ ὄνου. 7. καὶ Εὔπολις κτλ. om. C. 9. παρὰ τὸ Gaisf.: legebatur περί. »Leg. ὃς δραχμῆς μὲν ηὔλει, τ. δ' ἐπαύετο.« Gaisf. 13. Ἀρκάδα B, qui om. vv. καὶ μοχθούντων et ultima ἀλλ' — ἐμάχοντο.

68. *Ὁ γοῦν Ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ*, ubi v. Scholia. Adde Liban. Ep. LXXVIII. Boissonad. Ann. Grr. I, 268.

56. B. 58. C. 35. Diog. I, 27. Greg. Cypr. I, 28. Apost. III, 31. Arsen. 60. Macar. Suidas. Vide Euripidis Medeam 410. ibique copias Intpp. Teste Hesychio jam Aeschylus usurpaverat.

57. B. 161. C. 39. Apost. IV, 1. Arsen. 70. Hesych. Suid. Plat. Legg. III, 701, C. Δεῖν φαίνεται ἔμοιγε οἷόν περ ἵππον τὸν λόγον ἑκάστοτε ἀναλαμβάνειν καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλινον κεκτημένον τὸ στόμα βίᾳ ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπό τινος ὄνου (νοῦ Bodl.) πεσεῖν. Aristophanis locus est Vespp. 1367. *Τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;* ubi Scholia: καὶ τοῦτο ὡς εἰς γέροντα ἀντὶ τοῦ ἀπὸ νοῦ καταπεσών. Qui excidit apud Zenobium alter locus est Nubb. 1275. *Τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;* ubi v. Scholia et Hermanni annotationem. Eupolidem respicit Hesychius: Ἀπ' ὄνου καταπεσών, ἀπὸ τύμβου πεσών· καὶ Εὔπολις· Ὥσπερ ἀπ' ὄχθου πεσών· οἷον ἀπ' ὄνου. Runkelius fr. 341. »corruptela inest non facile emendanda.« Facile vero: collato Zenobiano ἀπὸ χοὸς π. cum illa scriptura quae est apud Hesychium, cujus codex ἀπόχθου exhibet, patet jocose dixisse Eupolidem ἀπὸ χθονὸς πεσών. Id reposui.

58. B. 59. Hesych. Suid. Vide ad II, 39. Meinek. Menandr. 17. Ultima versiculus: C. 40. *Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται.*

59. B. 60. Diog. I, 29. Apost. IV, 25. Arsen. 76. Macar. He-

λοις πονούντων καὶ μοχθούντων. Οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον, ἀλλ' ἐπὶ μισθῷ ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἐμάχοντο.

60 *Βόκχορις: οὗτος Αἰγύπτιος ὢν ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἐπινοίᾳ κρίσεων ἀπομνημονεύεται. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δικαιότατα καὶ παρευρημένως κρινόντων.*

61 *Βάλλ' εἰς Μακαρίαν: οἱ μὲν κατὰ εὐφημισμὸν ἐξεδέξαντο λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ, Βάλλε εἰς δειλαιότητα. Μακαρίαν γὰρ ἐν Ἅιδου χωρίον διατυποῦσιν. Οἱ δὲ τὴν Μακαρίαν θυγατέρα φασὶν Ἡρακλέους, καὶ κατὰ χρησμὸν εἰς ἑκούσιον θάνατον ἑαυτὴν ἐπιδοῦναι, κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν. Μετὰ θάνατον γὰρ Ἡρακλέους, διώκοντος Εὐρυσθέως τοὺς ἐκείνου παῖδας, καὶ πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου βωμὸν τῶν Ἡρακλειδῶν προςπεφευγότων, Ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν· (καὶ) χρη-*

---

1. *ἄλλοις* ego dedi: legebatur *ἄλλως*, apud Suid. *ἑτέροις*. »Recte Schottus mutilum hunc locum esse suspicatus est; sed medicina in promptu est. Scilicet pro *ὅσον οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταφεύγοντας εἰς Ταίναρον τῶν Εἱλώτων ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν*, hic reponenda ex fine Adag. I, 30. *μίαν νίκην — ἐμάχοντο*. Verba *ὅσον οἱ — ἀπέκτειναν* pertinent ad *Ταινάριον κακόν*. Vide B 902.« Gsf. Recte. B 60. *Ἀρκάδα μιμούμενος. ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων. Οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον.* 4. *Βόκχορις* P H F: vulgo *Βάκχυρις* cum B et Suida. *Βίκχορις* Plut. Demetr. XXI. olim: nunc *Βόκχορις*. Cfr. Morall. II, 529, E. 5. *κρίσεως μνημον* B. 6 *καὶ παρευρημένως* om. B. Valckenarius *παναρμονίως*. Anne *πρευμενῶς*! 7. C: *ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον κατ' ἀρετὴν διδόντων. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ὁπηνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. Τούτου γενομένου, τῶν Ἀθηναίων ἕκαστος θαυμάζων τῆς κόρης τὴν ἀρετην, ὁ μὲν στεφάνους ἐπιβάλλων, ὁ δὲ ἄνθη ῥίπτων, ἐπεφώνει, »βάλλ' ἐς μακαρίαν.« Οἱ δὲ κατ' εὐφημισμὸν τὸ μακαρία, ἐστὶ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐν ᾅδου, ἐν θανάτῳ· ἐπεὶ χωρίον ἔφασκεν ἐν ᾅδου, μακαρίαν κατ' εὐφημισμὸν καλούμενον· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐς μακαρίαν λέγουσι καὶ εἰς μακαρίαν. Βάλλε Μακ.* B. 8. *ἐξεδέξαντο* P: vulgo *ἐδέξαντο* cum B. 10. *Μετὰ θάνατον — ἐξώρυξεν αὐτοῦ* om. B V: v. Apollod. II, 8, 1.

sych. Suid., ubi vide Bernhard. et Meinek. Q. S. II, 12. Usurpat Liban. Epp. DXL. Explicuit de hoc proverbio F. Naekius Ind. Scholarr. Bonnens. 1833.

60. B. 209. Suid. Zonar. Lege Plutarchum V. Demetr. XXVII, 901, D.

61. B. 256. C. 45. Apost. V, 36. Arsen. 136. Hesych. Suid. Scholl. Ar. Eqq. 1148. Plut. 782. Platon. 134. R. (393. Bekker.). Vide Ruhnken. ad Tim. 59. Bergler. Alciphr. I, 9. III, 32. Heindorf. Plat. Hipp. Maj. 293, A. Hermann. Lucian. C. H. 30.

σμοῦ δοθέντος, ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς Εὐρυσθέως καταδρομῆς, εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτὸν, ἡ Μακαρία πρὸς θάνατον ἑαυτὴν ἐξέδοτο, καὶ συμβαλόντες Ἀθηναῖοι νικῶσιν Εὐρυσθέα, καὶ πολλῶν πεσόντων, Εὐρυσθέα Ὕλλος ἀπέκτεινε παῖς Ἡρακλέους, καὶ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πρὸς Ἀλκμήνην ἐκόμισεν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ. Τὸν οὖν τάφον τῆς Μακαρίας ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέλεγον, Βάλλ' εἰς Μακαρίαν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἡ παροιμία ἐλέγετο· ὕστερον δὲ καταχρηστικῶς ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως.

62 *Βάκηλος εἶ: ἐπὶ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. Βάκηλος δὲ κυρίως λέγεται ὁ ἀπόκοπος.*

63 *Βυζίνη παῤῥησία: ἐπὶ τῶν σφόδρα πεπαῤῥησιασμένων. Ἀπὸ Βυζίνου τοῦ Ποσειδῶνος μετὰ παῤῥησίας ἀεὶ διαλεγομένου.*

64 *Βίος ἐξηυλημένος: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀρχείων αὐλῶν.*

65 *Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἠρεμούντων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινόντων, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς·*

Ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον.

Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρόσον Βοιωτοὶ πρότερον βίον ἄλυπον καὶ ἤρεμον ἔχοντες, μετὰ τελευτὴν Λαΐου πολλοῖς κακοῖς περιέπεσον.

---

9. *ἐπέλεγον* **P H**: vulgo *ὕστερον ἐπέλεγον.* *εἰς Μακ.* libri: *ἐς Μακ.* B. Coislinianus: *τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐς μακ. λέγουσι καὶ εἰς μακ.* 11. *καταχρηστικῶς* om. P H. 14. *ἀπρόκυπος* P H F et Bodlejanae collectionis codex A. 15. Bodl. A *Βυζήνου* bis: B *Βυζήνη*, sed m. sec. *Βυζίνου.* 25. *ἄλυπον* P H: vulgo *ἄλυτον.*

62. B. 208. Diog. III, 45. Apost. V, 34. Arsen. 135. Suidas.
63. B. 110. Byzanta heroëm Neptuni et Ceroessae nymphae filium novi: Byzinum non item.
64. B. 211. Suidas.
65. B. 214: *Ἡ παροιμία κατὰ τῶν ἀνοήτως διακειμένων.* Greg. Cypr. I, 92. Apost. V, 70. Arsen. 145. Macar. Plut. 77. *Βοιωτίων νόμος· ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς ἠρεμαίας (ἠρεμαίως) ἐχόντων, αὖθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγιγνομένων.* Sophoclis fr. 858. Dindorf. Confer Aristophanis Ach. 14. *Δεξίθεος εἰςῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον*, ubi Scholia docent de Terpandri nomo musico cogitandum esse.

66 *Βοῦθος περιφοιτᾷ*: ταύτης μέμνηται Κρατῖνος ἐν Χείρωσι. Τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων, ἀπό τινος Πυθιονίκου Βούθου μετενεχθεῖσα.

67 *Βούνας δικάζει*: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ἀναβαλλομένων ἀεὶ καὶ ὑπερτιθεμένων. Βούνας γὰρ Ἀθηναῖος ἐγένετο, ὥς φησι Μνασέας· τούτῳ δὲ Ἠλεῖοι πρὸς Καλυδωνίους διαφερόμενοι ἐπέτρεψαν τὴν δίκην, νομίσαντες ἀναμένειν ἕως ἂν ἀποφήνηται. Γνοὺς δὲ ὁ Βούνας τοῦτο, ἤκουσε μὲν ἀμφοτέρων, ἀνεβάλλετο δὲ μέχρι τελευτῆς τὴν ἀπόφασιν.

68 *Βοιώτια αἰνίγματα*: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων, ἐκ μεταφορᾶς τῆς Σφιγγός. Παρόσον Θηβαίοις ἡ Σφὶγξ αἰνίγματα προὔθηκεν· Τετράπους, δίπους, καὶ πάλιν τρίπους. Ὅπερ ἐφευρὼν Οἰδίπους, τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν εἴληφε, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν. Λαΐῳ γὰρ τῷ Θηβῶν βασιλεῖ χρηστηριαζομένῳ περὶ γενέσεως ἀῤῥένων παίδων ἀνεῖλεν ὁ θεός·

Λάϊε Λαβδακίδη
μὴ σπεῖρε τεκνων ἄλοκα δαιμόνων βίῃ·
κτενεῖ γάρ σ' ὁ φύς.

Ἐπιλαθόμενος δὲ τοῦ χρησμοῦ Λάϊος συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰοκάστῃ. Ὡς δὲ ᾔσθετο παιδίον ἄῤῥεν ἐξ αὐτῆς γεννηθὲν, τὸν χρησμὸν ἐννοήσας, τὰ τούτου σφυρὰ διέτρησε, καὶ εἰς ὄρος ἐξέθετο. Βουκόλος δέ τις παριὼν καὶ τὸ βρέφος ἀνειληφὼς, τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἀπεκόμισεν.

---

1. *ταύτης — Χείρωσι* om. B. 4. Eadem verbis paullo aliis B, brevius C, ubi *Βουλίας δικ.* 8. *νομίσαντες* libri: Wyttenbachius in Plutarch. Provv. XXIII. *ὀμόσαντες*. 9. *ὁ Βούνας* P: aberat articulus. 10. *ἀπόφανσιν* F. 12. *Παρόσον* rell. ignorat B. 16. *τῷ Θηβῶν* H F: vulgo *τῶν Θηβῶν*.

66. B. 216. Plut. 33. Hesych. Suid. Macar. 147. Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 42, 8. *Βοῦθος Πύθια ἐνίκησα, παροιμία· βοῦθος περιφοίτα* (Scribe: *Πύθια νικήσας· παροιμία* vel *ὅθεν παρ. Βοῦθος περιφοιτᾷ*)· *Κρατῖνος Χείρωσι. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων.* Cratini Chironum fr. X, p. 65. Runkel.

67. B. 217. C. 54. Plut. 23. Apost. V, 75. Arsen. 145. Macar. Vide infra ad II, 86. Zenobius quum repperisset *διττογραφίαν* et *Βούνας* et *Βουλίας* — illud apud Plut. et in Bodl. exstat — idem proverbium bis posuit. Verum est *Βουλίας*. Ceterum v. Nitzsch. Melett. I, p. 157.

68. B. 219. Diog. III, 47. Greg. Cypr. I, 94. Apost. V, 81. Arsen. 146. Macar. Compara Apollod. III, 5, 7. et rell. Illa quidem *κοιράνοις ἐκποδὼν μεθίστασθαι* sunt Eur. Phoen. 40. *Ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο.*

Ἡ δὲ τὰ σφυρὰ τοῦ παιδὸς θεραπεύσασα, Οἰδίπουν αὐτὸν καλεῖ· τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. Τελειωθεὶς δὲ Οἰδίπους, καὶ τῶν ἡλίκων ἐπὶ ῥώμῃ διαφέρων, κατὰ φθόνον ὠνειδίζετο ὑπόβλητος εἶναι. Ἀφικόμενος οὖν εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων, καὶ χρήσαντος τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι, τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ μητρὶ δὲ μιγήσεσθαι, νομίσας ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγεννῆσθαι, πρὸς Θήβας ἠπείγετο, καὶ συντυχὼν Λαΐῳ ἐφ' ἅρματος ὀχουμένῳ, κελεύοντος τοῦ κήρυκος κοιράνοις ἐκποδὼν μεθίστασθαι, μὴ πειθόμενος παρὰ τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ πατρὶ ἐτύφθη· ὀργισθεὶς δὲ καὶ τὸν ἡνίοχον καὶ τὸν Λάϊον ὑπερμαχοῦντα τοῦ ἡνιόχου ἀπέκτεινεν. Ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας, καὶ τὴν βασιλείαν ἐφευρὼν Λαΐου γέρας προκειμένην σὺν τῇ γυναικὶ Ἰοκάστῃ τῷ λύσοντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς, τοῦτο λύσας τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν παραλαμβάνει, καὶ τῇ μητρὶ προςομιλεῖ ἀγνοῶν, ἐξ ἧς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην ἐγέννησεν. Ὕστερον δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἀναγνωρισθεὶς, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν· Ἰοκάστη δὲ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

69 *Βοῦς ἐφ' ἑαυτῷ κονιεῖται: ἐπὶ τῶν εὐχερῶς ἐπὶ κακῷ σφῶν ἑπομένων. Οἱ γὰρ βόες πρᾶοι ὄντες, ῥᾳδίως τοῖς δεσμοῖς ὑπακούουσι. Τινὲς δὲ, ἐπὶ τῶν εἰς προὖπτον κίνδυνον ἑαυτοὺς ἐμβαλλόντων.*

70 *Βοῦς ἐπὶ γλώττης: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι, ἤτοι διὰ τὸ ἄφωνον τοῦ ζώου, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ νόμισμα ἔχειν βοῦν ἐγκεχαραγμένον· ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τοὺς πέρα τοῦ δέοντος παῤῥησιαζομένους.*

---

5. *παρὰ τῶν ἰδίων* **PH.** 7. *τῇ μητρὶ δὲ* **PH**: vulgo *τῇ δὲ μητρί.* 8. *ἐλέγετο* **Valckenarius**: vulgo *ἔλεγε.* 13. *ὑπερμαχοῦντας* **PH.** 22. *ἐπὶ κακῷ κινουμένων* **B.** 23. *ὑπείκουσι* **B.** 25. *γλώσσης* **B.** 26. *διὰ τὸ ἄφωνον] διὰ τὴν ἰσχὺν* **B.** 27. *διὰ τὸ τὸ τῶν Ἀθ.* **PF**: *διὰ τὸ τῶν Ἀθ. τὸ νόμ.* **B**: vulgo *διὰ τὸ τῶν Ἀθ. νόμ.* 28. *ἐκτείνειν* **PHF.** *ἔδει* om. **B.**

69. B. 220. Cicero Att. VIII, 5. *Nam audivi tum eum ῥῖψαι Πολλὰ μάτην κεράεσσιν ἐς ἠέρα θυμήναντα, multa, inquam, mala cum dixisse: suo capiti, ut ajunt.* **Confer Catulli Pel. et Thet. 110. cum Intpp.**

70. B. 221. Diog. III, 48. Greg. Cypr. I, 95. Apost. V, 74. Arsen. 143. Macar. Hesych. Suid. Pollux IX, 6, 61. *Ἔνιοι Δηλίων, οὐκ Ἀθηναίων ἴδιον εἶναι νόμισμα τὸν βοῦν νομίζουσιν, ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι· Βοῦς ἐπὶ*

71 *Βαλὼν φεύξεσθαι οἴει;* πρὸς τοὺς κακόν τι δράσαντας καὶ οἰομένους φυγεῖν.

72 *Βάλλ' εἰς ὕδωρ:* ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων· οἷον, Καταπόντισον.

73 *Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν:* ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς· παρόσον ἀσθενὴς ἡ βύβλος πρὸς τὸ φέρειν σῖτον. Στάχυας γὰρ ἀνατέλλουσα οὐκ ἐκτρέφει.

74 *Βῶλος ἄρουραν:* ἐπὶ τῶν μεγάλοις τὰ μικρὰ προςφιλοτιμουμένων. Ὅμοιόν ἐστιν εἴ τις θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ ἐπειςάγει, καὶ χαρίζεσθαι δοκεῖ.

75 *Βοῦς ἐπὶ σωρῷ:* ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.

76 *Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν:* ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων τοῖς αἰσχίστοις.

77 *Βάλλ' εἰς ὄλεθρον, ἤ, Βάλλ' ἐς κόρακας:* ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

---

1. Vulgo *Βάλλων φεύξασθαι:* V *βαλὼν φεύξασθαι οἴει: ἐπὶ τῶν κακόν τι πραττόντων καὶ ἐκφυγεῖν οἰομένων,* quocum facit B, nisi quod is recte *βαλὼν φεύξεσθαι* habet. Post *οἴει* signum interrogandi ex Suida adjeci. 3. *Βάλλε* B. 5. *καρπός* B: vulgo *καρπόν.* *στάχυν* B: vulgo *στάχυς.* 6. *παρ' ὅσον ἀσθενὴς ἄνωθεν ἡ βύβλος* VB reliquis omissis. 8. *ἐκτρέφει* P: vulgo *ἐντρέφει.* 9. *Βώλοις ἄρουραν* C cum Apostolio. *μεγίστοις* B V. 10. *προςφιλ.* BC: vulgo *φιλοτιμ.* 11. *ἐπειςάγοι* et *δοκοίη* C. 14. *τὰ κάλλιστα* B: deerat *τά.* 16. *ἐς κόρ.* C: reliqui *εἰς.*

γλώσσῃ βέβηκεν, εἴ τις ἐπ' ἀργυρίῳ σιωπήσειεν. Adde Scholia Il. *Φ*, 79. Eustath. Il. *Β*, 449. p. 252, 24. Utitur Theogn. 651. Welcker., quem vide, Aesch. Ag. 36. Novam viam explicationis instituit Lobeckius Aglaoph. I, p. 36. Vide Bernhard. ad Suid., Ferd. Bamberger. de Aesch. Agam. p. 22., qui rata habet quae tradunt Scholl. Arist. Avv. 1106 ex Philochoro de didrachmis vetustis Atheniensium bove insignitis.

71. B. 225. Apost. V, 48. Arsen. 138. Suid. Plato Symp. p. 189, B. *Βαλών γε, ὦ Ἀριστόφανες, οἴει ἐκφεύξεσθαι;* Wyttenbach. Plut. S. N. V. p. 6.

72. B. 226. Diog. III, 51. Apost. V, 49. Arsen. 138. Mac.

73. B. 227. Suidas. Ex Aesch. Suppl. 768.

74. B. 228. Diog. III, 52. Apost. V, 88. Arsen. 147. Suidas qui habet *Βῶλος ἄρουρα:* Ars. *Βώλοις ἄρουραν· ἐπὶ τῶν τοῖς μικροῖς χαριζομένων τοὺς μεγάλους.*

75. Diog. III, 53. Apost. V, 79. Arsen. 145. Suidas.

76. B. 231. Diog. III, 55. Apost. V, 83. Arsen. 146. Macar. Sunt Aesch. Eumenidd. 664. 65.

77. B. 232. C. 44. Apost. V, 41. Arsen. 137. Macar. Suid. Scholl. Ar. Nubb. 133. et rell. Vide III, 87. ibique collegam.

78 *Βατράχοις οἰνοχοεῖς*: πρὸς τοὺς ταῦτα παρέχοντας ὧν οὐ χρῄζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

79 *Βατράχῳ ὕδωρ*: *ὡς Γαλῇ στέαρ*: ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. Εἴρηται δὲ καὶ, *Βοῦς εἰς ἄμητον*, ἐπὶ τῶν μέγα ὠφελουμένων.

80 *Βομβύλιος ἄνθρωπος*: ἐπὶ τοῦ ἀκάρπου· παρόσον ὁ βομβύλιος καρπὸν οὐ φέρει. Ἔστι δὲ μελίττης εἶδος ἐκ πηλοῦ τὰ κηρία πλαττούσης.

81 *Βοῦς ἀλλότριος τὰ πολλὰ ἔξω βλέπει*: ἐπὶ τῶν ἀμελουμένων παρ᾽ ἀλλοτρίων, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς ἰδίους δεσπότας, ὡς ἐπιμελουμένους, ἀφορώντων.

82 *Βοῦς ἄμητον ἐπιτηροῦντες*: ἐπὶ τῶν μετὰ ἐπιμελείας καμνόντων.

83 *Βοῦς ὁ Μολοττῶν*: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων πράγματα καὶ κατακοπτομένων. Οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τοὺς βοῦς, τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο.

84 *Βοιωτοῖς μαντεύσαιο*: αὕτη καταρατική ἐστιν. Ἡρακλείδης γάρ φησὶ, μαντευομένοις τοῖς Θηβαίοις περὶ πολέμου ἀπεκρίνατο ἡ προφῆτις ἡ ἐν Δωδώνῃ, νίκην αὐτοῖς ἀσεβήσασιν ἔσεσθαι. Εἷς δὲ τῶν θεωρῶν ἁρπάσας Μυρτίλαν τὴν προφῆτιν, ἐνέβαλεν εἰς θερμοῦ παρακείμενον λέβητα. Ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι Θηβαίοις πολεμοῦσι Βόμβος μάντις πλείους ἔφη νικήσειν, εἰ προθύσαιεν τῶν ἡγεμόνων ἕνα. Οἱ δὲ ἀποκτείναντες τὸν Βόμβον ἐνίκησαν.

---

3. *βατράχαυ* H. *καὶ γαλῇ* B. 5. *μεγάλα ὠφελ.* B. 8. *ἐκ κηροῦ* A. 12. *ἐπιτηροῦντας* B. *μετὰ ἐπιμελείας* B V: vulgo *μ. ὠφελείας*. 18. *μαντεύσειας* Plutarchus, *μαντεύσαις* B. *κατάρα τις* Plutarchus. 19. *περὶ πολέμου* H Plut.: vulgo *περὶ τοῦ π.* 24. *Βόμβρος* et *Βόμβρον* Plut. *νικήσεσθαι* Plut.

78. B. 235. Diog. III, 57. Apost. V, 43. Arsen. 137. Macar. Suidas. Pherecrates *Κοριαννοῖ* Ath. X. p. 431, E. *Ἐῤῥ᾽ ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.*
79. B. 236. Diog. III, 58. Apost. V, 50. Arsen. 139. Macar. collato Diog. III, 83.
80. B. 238. Suidas.
82. B. 239. Diog. III, 59.
83. B. 240. Diog. III, 60. Apost. V, 69. Arsen. 143. Suidas. Vide Lucian. Tox. 48. De Coislin. 57. vide nott. ad Diogenianum.
84. Plut. 9. fere consentit: aliter Vat. II, 67. Bodl. *Ἠσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἱέρειαν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.* Vide Muelleri Orchom. p. 385.

85 *Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα:* τοῦτο Εὐριπίδου ἐστί. Καὶ Ἀριστόξενος δέ φησιν, ὅτι Εὐριπίδης διορθῶν τὸν Τήλεφον ἐξεῖλε τὴν πεττείαν. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀδιανοήτων.

86 *Βουλίας δικάζει:* ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπερτιθεμένων δικαστῶν, ἀπὸ Βουλίου τινὸς Ἀθηναίου· ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεβάλλετο τὴν δίκην, ὥστε φθάσαι τελευτῆσαι πρότερον ἢ τὴν δίκην ἀποφήνασθαι.

87 *Βελλεροφόντης τὰ γράμματα:* Βελλεροφόντης ἀνελὼν Βέλλερον, ἢ, ὥς τινες φασὶ, Πείρην, εἰς Τίρυνθα φυγὰς ἐξ Ἄργους παραγίνεται πρὸς τὸν Προῖτον. Τούτου ἔρωτα ἴσχει Ἄντεια ἡ τοῦ Προίτου γυνή· τοῦ δὲ ἀπαρνουμένου, λέγει πρὸς τὸν Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης ἐρωτικοὺς αὐτῇ προσεπέμψατο λόγους. Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν αὐτῷ ἐπιστολὰς πρὸς Ἰοβάτην κομίσαι· ἐν αἷς ἀνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι. Ὁ δὲ ἀγνοῶν, τὰ γεγραμμένα καθ' ἑαυτοῦ κομίζει. Ἰοβάτης δὲ ἀναγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ κτεῖναι τὴν πυρίπνουν Χίμαιραν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι. Τριῶν γὰρ ζώων εἶχε φύσιν σύνθετον, προτομὴν μὲν λέοντος, οὐρὰν δράκοντος, καὶ τρίτην κεφαλὴν μέσην αἰγὸς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Ἀναβὰς οὖν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον πτηνὸν, κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίσασθαι, ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς τότε ῥώμῃ νεότητος διαφέροντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτεῖναι λοχήσαντας. Ὡς δὲ καὶ τοῦτον ἐνίκησεν τὸν ἀγῶνα, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης, τό τε γράμμα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσε·

---

1. *δύο* dedi: legebatur *δύω*. 4. *λέγεται* et sqq. accessere ex BV. 5. *Βουλείας* HF. 17. *κομίζειν* HF. 19. *αὐτοῦ* H. 24. *τὸν ἀγ.* PH: deerat *τόν*.

85. B. 260. Vide Eurip. Teleph. fr. III. Dindorf. T. IX, p. 339. Matthiae. Arist. Rann. 1447. ubi Scholia: *Ἀρίσταρχός φησιν ἀδεσπότως τοῦτο προφέρεσθαι (l. περιφ.), ὡς Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὓς καὶ περιεῖλε· μήποτ' οὖν ἐκεῖθεν ἦν.* Unde apud Zenobium *Ἀρίσταρχος* reponendus videri possit: vid. Mahnius Diatr. de Aristox. p. 206.

86. Vide II, 67. Demetr. de Eloc. CLIII. *Ὁ παρὰ Σώφρονι ῥητορεύων Βουλίας οὐδὲν ἀκόλουθον ἑαυτῷ λέγει.*

87. Apollodor. II, 3. Res nota.

δοὺς δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα, καὶ τὴν βασιλείαν τελευτῶν κατέλιπεν.

88 *Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.*

89 *Γλαῦξ ἵπταται: ἡ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο.*

90 *Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος οὐχ ἁμαρτανόντων.*

91 *Γλαύκου τέχνη: ἢ ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Ἵππασος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, καὶ κρουομένους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. Καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδεῖν τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον.*

92 *Γλυκὺς ἀγκών: τὴν παροιμίαν φησὶν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀγκῶνος ἐν τῷ Νείλῳ· κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ δυσχεροῦς.*

---

4. *εὐγενῶν* B Diogen. Suidas: vulgo *γενναίων*. 5. *ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν οἰωνῶν* addit C. 7. *πάγῃ* adjeci ex B V Suida. 9. *τέχνην* B, qui rell. omissis habet: *ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων.* *μὴ ῥᾳδίως* Scholl. Plat. Diog. Apost. 11. *Ἵππασος* P et Scholl. Plat.: vulgo *Ἵππασις*. 12. *οὕτως ὥστε* Scholl. Plat.: vulgo *οὕτως*. 15. *καὶ κρουομ.*] Scholl. Plat.: *Κρουομένους δὲ τούτους ἐπιτελεῖν* (cod. Clark. *κρινομένους δὲ ἀποτελεῖν*) *συμφωνίαν τινά· καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον ἐγχειρῆσαι δι' αὐτῶν χειρουργεῖν.* 17. B nonnisi ultima: *Κατὰ ἀντίφρ. ἀντὶ τοῦ δυσχερῆς.* *ἀγγὼν* H: *ἀγγῶν* F, qui mox *ἀγγῶνος*. 18. *Νείλῳ*] *Ἴλλω* H.

88. B. 311. Diog. IV, 6. Apost. VI, 6. Arsen. 159. Macar. Suidas.
89. B. 265. C. 79. Diog. III, 72. Hesych. Suid. Scholl. Ar. Eqq. 1089 (1091). Cfr. ad Diogen. III, 93. Bekker. Ann. 232, 30. Foss de Theophrast. Char. I, p. 40.
90. B. 312. Diog. III, 7. Greg. Cypr. II, 10. Apost. VI, 4. Arsen. 159. Suidas.
91. B. 313. C. 80. Apost. VI, 27. Arsen. 162. Macar. Diog. IV, 8. Suid. Hesych. Phot. Marcellini Praefat. p. XXIII. Scholl. Plat. p. 12. (381. Bekker.) unde supplebis mancam Zenobii explanationem. Vide Intpp. Plat. Phaedon. p. 108, D. Petav. ad Julian. p. 76. Sillig. Catal. Artiff. p. 219. Mueller. Archaeol. p. 40 sq.
92. B. 314. Apost. VI, 33. Arsen. 163. 64. Hesychius, Suidas, C. 82, quem ad Suid. adscripsere. Plato Phaedro p. 257, D. *Γλυκὺς ἀγκών, ὦ Φαῖδρε, λέληθέ σε, ὅτι ἀπὸ τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον ἐκλήθη,* ubi lectu

93 *Γαλῆ χιτώνιον*: ὁμοία ἡ παροιμία αὕτη τῇ· *Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτόν*. Ἐπειδὴ γαλῆ κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης γυνὴ γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὖσα ἐπέδραμε μυί. Μέμνηται ταύτης Στράττις.

94 *Γραῦς Σέριφος*: Ἀπολλόδωρος φησίν, ὅτι ἔστι τις παροιμιώδης λεγομένη Σεριφία γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκρίδος· τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκρίδα ὑπό τινων μάντιν λεγομένην κατὰ Σικελίαν γραῦν σέριφον καλεῖσθαι ἢ γραῦν σερίφην. Λέγουσι δὲ ὅτι εἴ τινι ἐμβλέψειε ζώῳ, κακόν τι ἐκείνῳ γίνεται.

95 *Γυμνότερος λεβηρίδος*: Ἀριστοφάνης φησὶ *Τυφλότερος λεβηρίδος*. Λεβηρὶς δέ ἐστι τὸ σῦφαρ καὶ ἔκδυμα τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος. Κυρίως δὲ λεβηρὶς, ᾧ περιέχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοός· τελέως ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο τυφλόν· τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. Τάττουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τέττιγος, καὶ συνόλως ἐπὶ τῶν ἀποδυομένων τὸ γῆρας. Τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, καὶ οἱ μὲν *τυφλότερος λεβηρίδος*, οἱ δὲ *κενότερος*, οἱ δὲ *γυμνότερος*.

---

2. *κροκωτός* B. 4. *μέμνηται — Στρ.* om. B. *Στράττις* scripsi: erat *Στράτις*. 5. Vulgo *γραῦς ἔριφος*: *Σέριφος* Suidas. 6. *Σεριφία*] *Ἐριφία* PF: *Σέριφος* BV. 7. *ἀρουραίαν ἀκρ.* Confer Scholl. Theocr. X, 18. 9. *ἔριφον* et *ἐρίφην* PHF: *ἔριφον* et *ἐρίφων* BV. 10. *εἴ τινι* PH: vulgo *ἔν τινι*. 13. *τοῦ ὄφεως ἀπὸ τῆς λεπίδος* B. 14. *τελέως* om. B. Legebatur *τελείως· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τυφλόν*: correxi ex Hesychio. 19. *κενότερος* CPH: *κενώτερον* B; vulgo *νεότερος*.

dignissima quae apposuit Stallbaumius excerpta ex praeclara disputatione Grauerti in Indice Lectt. Acad. Monaster. per menses hibernos 18³⁰/₃₁ habitarum. Is excitavit reliquos Grammaticos; adde Scholl. L Il. *Π*, 702. Utitur Plato Comicus Phaone, v Meinek. Q. S. II, p. 26. Liban. Epp. XLVI. *Ὁ τοῖς ἄλλοις ἐς τέρψιν ἔρχεται, τοῦτ' ἐμοὶ γλυκὺς ἀγκὼν διὰ τὴν ἀσθένειαν.* Cum explicatione illa quam tentant Scholl. Homeri Lobeckius Aglaoph. II, p. 1022. confert Paus. V, 3, 3. *Ὑπερησθέντες ἀμφότεροι τῇ μίξει καὶ αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἄνδρες ἔνθα συνεγένοντο τὸ χωρίον Βαδύ* (h. e. *ἡδύ*) *ὀνομάζουσι.*

93. B. 277. Diog. III, 82. Plut. 101. Apost. V, 92. Arsen. 155. Macar. Suidas: de C. 64. vid. nott. ad Diogenianum, Vide Knochii Babrium p. 151.

94. B. 267. Hesychius. Suidas. Apollodori locus est Fragmm. p. 444. Heyne. Vide Leopardi Misc. V, 21.

95. B. 268. C. 89. Diog. III, 73. Apost. VI, 55. Arsen. 169. Macar. Suidas, Hesychius. Rursum *λεβηρίδος τυφλότερος* B. 593. Apost. XI, 79. Arsen. 332. Dici *ἐπὶ τῶν πάνυ πενήτων* notat C. Aristophanis locus est Amphiarai fr. XX. Dindorf. Strattis in Phoenissis Erotian. Lex. Hipp. p. 244. Franz., Eustath. Opuscc.

96 *Γραῦς βακχεύει:* ἐπὶ τῶν παρ᾽ ὥραν τι διαπραττομένων. Ταῖς γὰρ νέαις πρέπει τὸ χορεύειν.

97 *Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν:* ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὥραν τελευτησάντων.

98 *Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις:* παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προςτάγματα πληροῦν, διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ γίνεσθαι.

99 *Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πόλιν καταστρέψουσα:* ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

100 *Γέλως συγκρούσιος:* Ἄκοσμος καὶ ἄτακτος· παρόσον τινὲς γελῶντες τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας συγκρούουσιν.

1 *Γεράνδρυον μεταφυτεύειν:* ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. Παρεγγυᾷ δὲ, ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρηβηκότας προάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.

2 *Γόνυ κνήμης ἔγγιον:* ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον

---

1. Bodlej. A *βλακεύει.* 2. *τὸ χορ.* libri: *τὸ* om. B. 6. *τα τεταγμένα* B V. 8. Ante *πόλιν* inserit C: *Ἀπόκρισις.* *ἀνορθώσασα* Diogenianus: rell. *ἀνορθώσουσα, ὀρθώσουσα.* Nisi forte *ἢ πάλιν ἀνορθώσουσα.* Vide Bernhard. ad Suid. *ἀνορθώσουσα* B: *ὀρθώσουσα* vulgo. 9. *καὶ πάλιν* P B: vulgo *πάλιν.* *διὰ λόγων* P C: vulgo *διὰ λόγον*: *διαλόγων* H: *διὰ λόγου* B. 11. *συγκροτούσιος* C et Suidas. 14. B *γερανδρῦν*: vulg. *γερόδρυον*: veram lectionem Diogenianus et Suidas suppeditarunt: vid. Spanhemius ad Callim. h. in Jov. 22. Bernhardyus ad Suidam.

p. 135, 34. *Ἐμὲ — καὶ αὐτῆς, ὅ φασι, λεβηρίδος κενότερον ἀπετέλεσε, τοῖς ὅλοις ἀποστερήσας ἐμέ.* Athen. VIII, p. 362, B. *Πάντας ἐπιστοματίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν κατέγνως, σαυτὸν δὲ ἀποφαίνεις κενότερον λεβηρίδος.* Plura Intpp. Hesychii.

96. B. 269. Diog. III, 74. Greg. Cypr. I, 99. Apost. VI, 47. Arsen. 168. Macar.

97. B. 317. C. 74. Diog. IV, 11. Greg. Cypr. II, 12. Apost. VI, 9. Arsen. 160. Suidas.

98. B. 270. C. 91. (quem v. apud Intpp. Suid.) Diog. III, 75. Arsen. 170. Hesychius, Suidas. Cfr. Runkel. ad Pherecr. 57.

99. B. 315. C. 81. Diog. IV, 9. Apost. VI, 39. Arsen. 164. Suidas.

100. B. 271. C. 72 Diog. III, 76. Apost. V, 100. Arsen. 158. Suidas.

1. B. 272. Diog. III, 77. Apost. VI, 5. Arsen. 159: Suidas. Seneca Epist. 86: *didici ab Aegialo, diligentissimo patre familias, quamvis vetus arbustum transferri posse.*

2. B. 273. C. 86. Diog. III, 78. Greg. Cypr. I, 96. Apost. VI, 45. Arsen. 168: Schol. ad Theocrit. XVI, 18: *παροιμία ἐστὶ τὸ ποῤῥωτέρω ἡ κνήμη τοῦ γόνατος· τίθεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων ἑαυτοὺς καὶ λεγόντων προτιμοτέρους εἶναι αὐτοὺς τῶν ξένων:* Suidas. Usurpant Aristot. Eth.

τῶν ἑταίρων ἀγαπώντων. *Φασὶ γὰρ ὅτι ἐν τῷ κατὰ Χαιρώνειαν πολέμῳ ἰδόντα τινὰ ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν καταπονουμένους, ὑπερασπίσαι τὸν ἀδελφὸν, εἰπόντα τὸ προκείμενον.*

3 *Γελλὼ παιδοφιλωτέρα: ἐπὶ τῶν ἀώρως τελευτησάντων, ἤτοι ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μὲν, τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά. Γελλὼ γάρ τις ἦν παρθένος, καὶ ἐπειδὴ ἀώρως ἐτελεύτησε, φασὶν οἱ Λέσβιοι αὐτῆς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία, καὶ τοὺς τῶν ἀώρων θανάτους αὐτῇ ἀνατιθέασι. Μέμνηται ταύτης Σαπφώ.*

4 *Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. Εἵλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων.*

5 *Γραῶν ὕθλος: ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.*

---

1. *τ. ἑταίρων*] V B *ἑτέρων*; C. *ἢ ἑτέρους ἀγ., ἔνιοι δὲ ἐπὶ τῶν ὀφειλόντων παρέχειν μᾶλλον προςήκουσιν ἢ τοῖς ξένοις· ὁμοία καὶ Τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους, καὶ Τῶν οἰκείων τοὺς οἰκειοτέρους.* *ὅτι — Χαιρωνείαν*] Schottus: *οἱ ἐνωτοὶ κατὰ χρείαν*: e V B restituit Gaisfordus. 2. *ἰδόντες* Schottus: e B correxit Gaisfordus. 3. *ὑπερασπ. τ. ἀδ.*] B *βοηθῆσαι τῷ ἀδελφῷ.* 5. *Γελλοῦς* C Suidas, L. Dindorfius in Steph. Thes. s. v.: ab epitomatore duo proverbia in unum videntur confusa, *Γελλώ* (vid. sup. I, 55) et *Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα*: prius de iis dicebatur, qui immatura morte obirent et spectrum erat infantarium: ad alterum altera explicatio *ἤτοι — αὐτά* pertinebat. *παιδοφιλωτέρα* e C Suida Gaisfordus dedit: Schottus *παιδοφιλοτέρα*, Neuius ad Sapph. fragm. p. 97 *παιδολέτειρα.* C: *ἐπὶ — ἤτοι* om. 6. *τροφῇ* L. Dindorfius. 7. C: *παρθένος, ἥ τις ἐν τῷ τίκτειν ἐτελεύτησε.* 8. *ἔφασαν* C. *αὐτῆς* P C Gaisfordus: *αὐτοῖς* Schottus. 10. *ἀνετίθεσαν* C. 11. vulgo *δὲ ἀεὶ,* B *δ' ἀεί*: *δ' αἰεὶ* Apostolius. 12. *εἵλκυσται — ἐλεγ.* B om. 14. *ὕθλοι* B.

ad Nicomach. IX, 8, 2. Theocritus, coqui ap. Athen. IX, 383 B. Plaut. Trinum. V, 2, 30. Cic. Epist. ad Famil. XVI, 23.

3. C. 68. Hesych. Suidas. *Φάσμα Ἑκάβης* alia comparat Lobeckius Aglaoph. 302. *Σαπφώ*] fr. 41 Schneidew.: *Γελλῶς παιδοφιλωτέρα*: etiam ab inferioris aetatis scriptoribus Gello s. Gillo saepe memoratur: vid. L. Dindorfius in Steph. Thesauro s. v.

4. B. 274. Diog. III, 80. Apost. VI, 16. Arsen. 161: Schol. Plat. 384 Bekk.: Suid. s. *γηρᾶναι.* Versum, quem a Solone sene pronuntiatum esse narrat Plutarchus Solon. 2. 31, adhibuerunt multi: Soph. Antig. 711 ubi vid. Scholl., Plat. Lach. 188 B. Reip. VII, 536 D. Amat. 133 C. Cicer. Cat. maj. 8. 14.

5. B. 275. Diog. III, 79. Greg. Cypr. I, 100. Apost. VI, 50. Arsen. 168 ibiq. Macarius: Suidas. Plat. Reip. I, 350 E: *ἐγὼ δέ σοι ὥςπερ ταῖς γραυσὶ ταῖς τοὺς μύθους λεγούσαις εἶεν ἐρῶ*: Lucian. Dial. Mort. X, 8. Gregorius Boisson. Anecd. V, 449. Heindorf. ad Plat. Gorg. 527 A: *γραϊκὸν ὕθλον* dixit Clemens Alex. Protrept. 20, 11 Sylb.

6 *Γλαὺξ εἰς Ἀθήνας:* ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων, ἐπειδὴ τὸ ζῶον πάνυ ἐπιχωριάζει τοῖς Ἀθηναίοις.

7 *Δαιδάλεια ποιήματα:* οἱ μὲν ἐπὶ τῶν παραδόξων ἔργων, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας φασὶν εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν· ἐπειδὴ τῶν παλαιῶν δημιουργῶν πλαττόντων τὰ ζῶα τυφλὰ, ὁ Δαίδαλος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῖς ἀνεπέτασεν, ὡς καὶ δόξαν κατασχεῖν ὅτι καὶ ἔμψυχά ἐστι καὶ κινοῦνται καὶ φθέγγονται. Φασὶ γοῦν τινὰ τῶν δαιδαλουργῶν ἀνδριάντων δεδέσθαι τοῦ ποδὸς, ὡς μὴ ἀποδράμοι.

8 *Διομήδειος ἀνάγκη:* ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τινὰ πραττόντων. Μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Ὅτε γὰρ λαβόντες τὸ Παλλάδιον Διομήδης καὶ

---

1. vulgo *γλαῦξ*, B *γλαῦκα*. C: *ἐπὶ τῶν μάτην ἐπισωρευόντων τινὰ εἰς ἀφθονίαν προυπαρχόντων* (l. *προϋπάρχοντα*) *καὶ ἀλυσιτελεῖς ἐμπορείας ποιούντων, ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοῦτο σφόδρα ἐπιχωριάζει ταῖς Ἀθήναις.* 2. *ἐπειδὴ π. ἐγχωριάζει τ. Ἀ. τὸ ζ.* B: *τὸ ζῶον* P F H Gaisfordus: *ζῶον τοῦτο* Schottus. *ἐπιχωριάζειν* H. 4. B C: *Δαιδάλου ποιήματος.* 5. C: *ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς τὰ τεχνάσματα ποιούντων· ἀπὸ Δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ σοφοῦ.* 6. *εἰρῆσθαι φασίν* B omissis sqq. 11. Legebatur *ἀποδράσοι.* 13. *τινὰ* B: vulgo *τι.* 14. Debebat *Ἐκκλησιαζούσαις*: eundem errorem Scholiasta Platonis committit. B: *Διομήδους γὰρ μετὰ Ὀδυσσέως κομίζοντος τὸ Παλλάδιον ἐπὶ τὰς ναῦς, ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος αὐτοῦ μόνου*

6. B. 276. C. 78. Diog. III, 57. 81. Greg. Cypr. II, 11. Apost. VI, 30. Arsen. 164: Schol. ad Arist. Equit. 1102. Av. 304: *παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν μάτην ἐπισωρευόντων τινὰ ἐπὶ τοῖς προϋπάρχουσιν, οἷον εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἐπαγάγῃ ἢ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον. ... Δήμων δέ φησιν ὅτι οὐ τοῦ ζώου μόνον πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῦ νομίσματος.* Eustath. ad Hom. Il. *Α*, 206 p. 87, 50: *λαμβάνεται δὲ ἢ ἐπὶ τῶν συμβαλλόντων ἔνθα μὴ χρεία συμβολῆς ἢ ἐπὶ τῶν θαμιζόντων ἔνθα πολὺ τοιοῦτον πλῆθος· οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ὅτι τὸ γλαῦκ' Ἀθήναζε ἁρμόττει ἐπὶ τῶν ἄλλοθεν μάτην τὰ πλεονάζοντα ὡς σπάνιά τινα ἐμπορευομένων, ὃ καὶ εἶναι ὅμοιον τῷ, πύξον ἐς Κύτωρον ἤγαγες* [vid. interpp. ad Steph. Byz. s. *Κύτωρος*] *ἢ ἰχθῦς εἰς Ἑλλήσποντον*: Hesych. Suidas. Arist. Av. l. c., Lucian. Nigrin. init., Liban. Epist. 1348.

7. B. 335. C. 96. Apost. VI, 71. Arsen. 174 ibiq. Macar.: Schol. Eurip. Hecub. 821. ad Platon. 328. 367 Bekk.: Tzetz. Chiliad. I, 537: Harpocr. 51, 14 Bekk. Hesych. s. *δαιτάλεια*, s. *Δαίταλον.* Suid. Bekker. Anecd. 240, 16. Usurparunt multi: iis, quos Schol. Eurip. et Hesychius laudavere, adde Alexin Athen. VII, 301 A. Plat. Hippia Maj. 282 A. Min. 97 D. Euthyphr. 11 B. Aristot. Polit. I, 4. de Anima I, 3. Liban. Epist. 1221. *ἐπειδὴ* sqq.] similiter rem enarrat Etym. M. 251, 1.

8. B. 338. Apost. VII, 15. Arsen. 181. Narratio Hesychio

Ὀδυσσεὺς ἐκόμιζον ἐπὶ τὰς ναῦς, τότε βουλόμενος Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ μόνου τὴν φιλοτιμίαν γενέσθαι, ἐπεχείρησε φονεῦσαι τὸν Διομήδην μετὰ τοῦ Παλλαδίου προηγούμενον. Προϊδὼν δὲ ἐκεῖνος ὡς ἐν κατόπτρῳ ἀντιστίλβον τὸ ξίφος καὶ συλλαβὼν αὐτὸν καὶ δήσας τὰς χεῖρας πλάτει τοῦ ξίφους ἀκολουθῶν ἔτυπτεν.

9 *Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον*: ἀνάγκη γὰρ καὶ θεοὺς βιάζεται. Καὶ Πλάτων φησὶν, *Ἀνάγκην δὲ οὐδὲ θεός ἐστι δυνατὸς βιάζεσθαι.*

10 *Δακτύλου ἡμέρα*: ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάκτυλος γάρ τις ἀνὴρ γέγονεν Ἀθηναῖος, μεγίστων λαχὼν τιμῶν.

11 *Δάτος ἀγαθῶν*: πόλεως ὄνομα ἣν ἀπῴκησαν

τὸ ἔργον φανῆναι ἐπεχείρησε τὸν Διομήδην ἀνελεῖν· ὁ δὲ γνοὺς, τοῦτον συλλαβὼν καὶ δήσας αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἔτυπτεν ἀκολουθῶν αὐτῷ πλατεῖ τῷ ξίφει. 7. C: ἐπὶ τῶν δι' ἀνάγκην καὶ τὰ παρα φύσιν ἢ μὴ καθήκοντα ποιούντων. καὶ ἄλλη· Δεινὰ τὰ δεινὰ, ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν· καὶ ἕτεροι οὕτως· Δεινὰ τὰ δεινὰ καὶ δεινότερα τῶν Δεινίου. 8. θεοὺς] B θεὸς. φησιν om. V. 9. θεὸς] vulgo θεοὺς — δυνατοὺς: e V B correxit Gaisfordus. ἐστι] εἶναι λέγεται Plato. 10. Δατύλλου Hesychius, Δατύλου vulgo: correxi e B Diogeniano. 11. B τις Ἀθήνῃσι γέγονε.

auctore e Leschis Iliade parva emanavit estque a Conone Narrat. 34. Schol. Platon. 408 Bekk. Eustath. ad Hom. Il. *K*, 531 p. 822, 17 ad proverbium explicandum adhibita: addit Eustathius: *ὅθεν καὶ παροιμία . . . ἐπὶ τῶν βίᾳ ἐγχειρούντων ἔργοις καὶ μάλιστα ὅτε τις ἁλοὺς ἐπίβουλος βίαν πάσχῃ ἐνεργεῖν τι τῶν μὴ θελητῶν· καίτοι τινὲς τὴν τοιαύτην παροιμίαν ἀπὸ τοῦ Θρᾳκὸς Διομήδους φασὶν ἐκπεσεῖν, ὃς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰσχραῖς οὔσαις ταῖς αὐτοῦ θυγατράσι μίγνυσθαι, ἃς καὶ ἵππους ὁ παλαιὸς λόγος ἀλληγορεῖ· εἶτα καὶ ἀνῄρει τοὺς μὴ ἐθέλοντας γαμβρούς.* Alteram narrationem proverbio explicando Clearchus, uti refert Hesychius, adhibuerat: eandem apponunt Schol. ad Arist. Eccles. 1029, Suidas, Apostolius. Alludunt Arist. Eccles. 1074. Plat. Reip. VI, 493 D. Anonym. Cramer. Anecd. III, 223: *ἐγὼ δὲ τοσοῦτον οὐκ ἂν τῷ τοιούτῳ ξυνθείην· δόγματι, ὡς οὐδὲ σκυτέα ῥᾳδίως οὐδένα εἴποιμ' ἂν, κἂν ἡ Διομήδειος ἀνάγκη μοι ἐπικέοιτο, ξίφει τὸ μετάφρενον πληττομένῳ.*

9. B. 323. C. 99. Suidas. Plat. Legg. V, 741 A: adde ibid. VII, 818 B. G. Hermannum ad Eurip. Helen. 532 et cf. sup. I, 85. *Δεινὰ τὰ δ.*] compara Soph. Antig. 332.

10. B. 320. Diog. IV, 13. Apost. VI, 77. Arsen. 176: Hesych. Suidas. Ex Alcaei versu: *πίνωμεν· τί τὸ λύχνον μένομεν; δάκτυλος ἁμέρα* [fr. 33 Schneidew.] vv. *δάκτυλος ἡμέρα* de vitae humanae brevitate in proverbium abierant: quod quum paroemiographi nescirent, proverbii verba et corruperunt et ficta explicatione ornaverunt: vid. Gatackerus Miscell. 715. Jacobsius Annott. ad Anthol. I, 2, 28.

11. B 321. Apost. VI, 74. Arsen. 176: Strab. VII, 490 Sie-

Θάσιοι· ἐφ' ᾗ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Λάτος ἀγαθῶν, ὡς οὔσης καλλίστης· ἔχει δὲ καὶ χρύσεα μέταλλα καὶ ἔστιν εὐδαίμων.

12 *Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν: τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ὑπό τινων ἐπιβουλευόμενοι· παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἡ δάφνη.*

13 *Δι' ὀξείας δραμεῖν: ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. Ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην.*

14 *Δαυλίαν κορώνην: ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα. Δαυλία δὲ ἐλέχθη διὰ τὸ τὰ περὶ τὸν Τηρέα ἐν Δαυλίδι τῆς Φωκίδος συστῆναι· οἱ δέ, ὅτι περὶ τὴν Δαυλίαν καταλαμβανόμεναι αἱ περὶ τὴν Πρόκνην μετέβαλον εἰς ὄρνιθας· ἔνιοι δὲ τὴν δασεῖαν ἀκούουσι· δαυλὸν γάρ ἐστι τὸ δασύ. Τὰ δὲ περὶ τὸν Τηρέα καὶ τὴν Πρόκνην οὕτως ἔχει· Πανδίων θυγατέρας ἐσχηκὼς δύο, Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν, ἠγάγετο νυμφίον ἐπὶ τῇ Πρόκνῃ τὸν Τηρέα· ὁ δὲ τῆς Φιλομήλας ἐρασθεὶς καὶ βιασάμενος αὐτὴν, ἵνα μή τινι τὸ γεγονὸς ἐξείπῃ, τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Ἐκείνη δὲ πέπλῳ ὑφάνασα γράμματα, διὰ τούτων ἐμήνυσε Πρόκνῃ τὰς ἰδίας συμφοράς. Μαθοῦσα τοίνυν ἡ Πρόκνη τὰ συμβάντα τῇ Φιλομήλᾳ, Ἴτυν ἀπέκτεινεν, ὃν*

---

1. B V: *καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, ὡς ἐχούσης αὐτῆς χρύσεα μέταλλα καὶ εὐδαιμονίαν ἄλλην· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν μεγάλα ἀγαθὰ ἐπαγγελλομένων.* 2. *ἔχει*] legebatur *ἔστι*. 4. *φορῶ* B: vulgo *φορεῖ*. 5. *ἐπὶ τῶν ὑπό τινων ἐπιβ.* B. 7. P H F *διώξεις*. 8. *τὴν λ.*] *τὸν λόγον* P H F. 10. *Δαυλίᾳ* scripsit Gaisfordus: ego librorum scripturam retinui: vid. Tzschuckius ad Strab. IX p. 527.

benk. Eustath. ad Dionys. Perieg. 517: *Θάσος . . . τὸ Λάτον συνῴκισε πόλιν ἔνδοξον περὶ τὴν τοῦ Στυρόμνος παραλίαν· ἀφ' οὗ παροιμίαν οἱ παλαιοὶ φασὶ, Λάτος ἀγαθῶν*: Harpocr. 52, 9 Bekk. Suidas. Vid. Wichersius Theopomp. frr. p. 150 sqq.

12. B. 322. Diog. IV, 14. 78. Apost. VI, 79. Arsen. 176 ibiq. Macar.: Suidas. Veteres credebant, lauro inesse vim quandam malum averruncandi: Plin. N. H. XV, 30, 135. Casaubonus ad Theophr. Charact. XVI, 1.

13. B. 325. Diog. IV, 16. Apost. VII, 25: in Arsenio p. 185 explicatio, quam Walzius in notas ablegavit, sola superest: Suidas. Vid. Mitscherlichius Horat. Carmm. IV, fin.

14. Hesych. Etym M. 250, 7. Suid. Zonar. 469. Ex Aristophane natum videtur, qui *δαυλίαν κορώνην* ironice dixerat: Etym. M. *ἔνιοι — δάσυ*] consentiunt Etym. M. et Pausanias ap. Eustath. ad Hom. Il. p. 274, 24: vid Muelleri Orchom. 380. Historia ducta est ex Apollod. III, 14, 8: eandem Hesychius commemoraverat in nostri proverbii explicatione: vid. L. Dindorfius in Stephani Thes. s. *δάκτυλος ἡμέρα*.

εἶχε παῖδα ἐκ Τηρέως, καὶ αὐτῷ παρατίθησι τὰ τοῦ παιδὸς μέλη εἰς βρῶσιν. Γνοὺς δὲ τὸ γεγονὸς ὁ Τηρεὺς Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν ἀπ' αὐτοῦ φευγούσας ἐδίωκεν. Αἱ δὲ καταλαμβανόμεναι ηὔξαντο ἀφανεῖς γενέσθαι καὶ μετεβλήθησαν, Πρόκνη μὲν εἰς ἀηδόνα, Φιλομήλα δὲ εἰς χελιδόνα. Ὅθεν ἔτι καὶ νῦν αἱ χελιδόνες τετμημένας τὰς γλώσσας ἔχουσι· Τηρεὺς δὲ εἰς ἔποπα μεταβληθεὶς Ἴτυν εἰς δεῦρο θρηνεῖ.

15 *Δευτέρων ἀμεινόνων: παροιμία ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερον ἱερὰ μὴ καυθῇ καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσιν.*

16 *Δικαιότερος σταχάνης: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. Σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν· ἴσως παρὰ τὴν στάσιν.*

17 *Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς: ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι ποιούντων.*

18 *Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γινομένων.*

19 *Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ: ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων.*

---

8. *Ἴτυν — θρηνεῖ*] Errat Zenobius. 9. *παροιμία* B om. 10. *τὰ πρότερα* B. 11. B: *τραπῶσι λέγοντες δευτέρων ἀμειν.* 12. *Δικαιότερος* B A: vulgo *δικαιότερον.* *στεχάνης* A et sic infra. 14. *ἴσως π. τ. στ.* om. B A. 15. Cod. Reg. 100 ap. Boissonad. l. c.: *ἐπὶ τ. μάτην τι ποιούντων κ. ἀν.* 17. vulgo *εἰςελκυσθῆναι*: e Diogeniano, Suida, aliis correxit Hemsterhusius ad Arist. Plut. l. c. 19. B: *δ. μ. προςριπτεῖ: ἐπὶ τῶν παραβόλως καὶ ῥιψοκινδύνως τι ποιούντων.*

15. B. 324. Diog. IV, 15. Apost. VI, 80. Arsen. 176: Schol. Platon. 451 Bekk.: Hesychius. Adhibent Plat. Legg. IV, 723 D. Aristot. Metaphys. I, 2. Liban. Epist. 695. 856. Affine proverbium Euripideo *αἱ δεύτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι*: Hippol. 436. Arsen. 25.

16. B. 340. Diog. IV, 28. Apost. IV, 7. Arsen. 180 ibiq. Macar.: Suidas.

17. B. 341. Diog. II, 28. IV, 29. Plutarch. ap. Boisson. Anecd. I, 394. Apost. VII, 12. Arsen. 181: Suidas. Nicephorus Greg. Histor. XVIII, 4, 2: *εἰς πῦρ τε ἔδοξα ξαίνειν καὶ δικτύῳ θηρεύειν ἀνέμους.*

18. Diog. II, 30. IV, 30. Greg. Cypr. II, 17. Apost. VII, 22. Arsen. 181: Suidas. Alludit Aristoph. Plut. 1037.

19. B. 343. Apost. VII, 1. Arsen. 179: Suidas. Ductum est a praestigiatoribus: Athen. I, 19 E. IV, 129 D. Boissonad. Anecd. I, 398. Xenoph. Memorab. I, 3, 9: *οὗτος κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστήσειε κἂν εἰς πῦρ ἀλ-*

20 *Δίκην ὑφέξει κἂν ὄνος δάκῃ κύνα*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς συκοφαντουμένων.

21 *Διὸς Κόρινθος*: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων.

22 *Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης*: ἐπὶ τῶν πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων. Ἀλήτην γάρ φασι φεύγοντα κατελθεῖν βουλόμενον εἰς Κόρινθον καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτῆσαι τροφήν· οὐκ ἔχειν δὲ φάσκοντος ἐκείνου, ἄραντος δὲ βῶλον δοῦναι αὐτῷ· τὸν δὲ λαβόντα φάναι,

Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης.

---

1. C: ἐπὶ τῶν μικρὰ πταιόντων καὶ ἀξίων κολάζεσθαι. **2.** ἐπὶ μικροῖς B Suidas, Gaisfordus: ἐπὶ μικρά Schottus. **3.** VB: Ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ Παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις ἀνακυκλούντων. Κορινθίων γὰρ ἐπί τινος δι-

x

καιολογίας τῆς μετὰ Μεγαρέων οὐδὲν δίκαιον (δι B) ἐχόντων εἰπεῖν, μόνον τοῦτο ὅτι Οὐκ ἀνέξεται ὁ Διὸς Κόρινθος, πολλάκις λεγόντων, οἱ Μεγαρεῖς ἀπεκρίναντο, Παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον· ὅθεν ἡ παροιμία. **5.** In Hesychio verba δέχεται κ. β. ἀλ. exciderunt.

λοιτο: similiter διὰ πυρὸς βαδίζειν Aristophanes dixit Lysistr. 136. add. Eupol. fr. 135 Runk. Chion. Epist. 17. Wyttenb. ad Plutarch. Morr. 50 D. Peerlkamp. Nov. Act. Societ. Rheno-Traject. I, 127.

20. B. 326. C. 109. Diogen. IV, 17. Greg. Cypr. II, 13. Apost. VII, 11. Arsen. 181: Suidas.

21. B. 344: V. III, 13. B. 699. Apost. VII, 17. XIII, 97. Arsen. 182. 377. Macar. 416: Schol. Aristoph. Ran. 442: Hesych. Phot. s: Πυθώδε ὁδός, s. Ὑπέρου περιτροπή. Suidas: alio modo proverbii vim Demon apud Schol. ad Pind. Nem. VII fin. definit: ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμνυνομένων, κακῶς δὲ καὶ πονηρῶς ἀπαλλαττόντων: aliter rursus Schol. Platon. 368 Bekk.: ἐπὶ τῶν ἐπ᾽ οὐδένι τέλει ἀπειλούντων: in eo tamen uterque consentiens, quod ex historia, quam e B. supra apposui, definitionem derivat: vid. C. O. Muelleri Orchom. 138. Dorr. I, 88: Photius denique s. ὁ Διὸς Κόρινθος haec sola habet: ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δὲ οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων. Scriptores antiqui saepe usi sunt proverbio: Schol. ad Platon.: μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις λέγων: ἀλλ᾽ ἦ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν· καὶ ἐν Ταγηνισταῖς (fr. 22 Dind.) καὶ Ἔφορος ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν (fr. 27 Marx.) καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ (p. 292 E.) — — καὶ Πίνδαρος: add. Aristoph. Eccles. 823: hinc factum est, ut saepe etiam a recentioribus adhiberetur: Liban. Epist. 565. Theodorus Hyrtac. Boiss. Anecd. II, 433.

22. Plutarch. 48. Diog. I, 4. IV, 27. Apost. VI, 83. Arsen. 177 ibiq. Macar.: Hesych. s. Διὸς Κόρινθος. Alludit Plato Gorg. 499 C: ἀνάγκη μοι — καὶ τοῦτο δέχεσθαι τὸ διδόμενον παρὰ σοῦ: cf. Stallbaumius ad Plat. Euthydem. 285 A. Historia exstat apud Pausaniam II, 4. Schol. ad Pindari Nem. VII fin. alios: vid. Marxius ad Ephori fr. p. 112. O. Muelleri Dorr. I, 85.

23 *Διπλοῦς ἄνδρας*: τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα. Ὅθεν ἐπίγραμμα,

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

24 *Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος*: ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων. Παρόσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι.

25 *Δίχολοι γνῶμαι*: παρὰ τὸ διχῇ ἰδιότροποι, κατὰ μετάληψιν. Χόλος γὰρ ἡ ὀργὴ, ὀργὴ δὲ τρόπος. Βακχυλίδης,

Ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι.

26 *Δόρυ καὶ κηρύκιον*: παροιμία, ἣν ἔνιοι πειθανάγκην λέγουσιν. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων, ἀπὸ τοῦ δόρυ κατέχειν καὶ κηρύκιον.

---

1. *ἀνδρῶν*] »*ἀνδρῶν* in *ἀνδραπόδων* mutabat Schottus, recte an secus non dixerim, quum nesciamus unde verba illa sumpserint grammatici:« G. Dindorfius in Steph. Thesaur. L. Gr. s. *διπλοῦς*: vid. nott. 2. *ὅθεν — τρόποις*] »haec om. PH. Et fortasse huc intulit ed. F. ex Anthol. (Pal. X, 95). Vid. Jacobsii Anim. I, 3, p. 247.« Gaisf. 5. *Πολύπους* codd.: correxit Gaisfordus ex
λ
Athenaeo. *πηλούμενος* AB. 8. *δισχο* H. *παρὰ τὸ δίχα· ἢ δίτροποι* Hesychius: *οἱονεὶ δίτροποι* Diogenianus, Apostolius. 12. *κηρύκειον* B. *πειθανάγκην*] *τιθανάην* PH: veram Hesychius suppeditavit lectionem: vid. Cicero Epist. ad Attic. IX, 13, 4. Wyttenbachius Epist. Crit. 196. *παροιμία — δὲ* om. BC. 13. *παρακολουθούντων* B codd.: emendavit ex Hesychio Schottus. 14. *καὶ ἀπειλ.* B om. C: *ἐπὶ τῶν παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων. Γεφυραῖοι ὑπ' Ἀθηναίων πεμφθέντες εἰς Δελφοὺς ἐπὶ τῷ λαβεῖν χρησμὸν, ἐν τῷ ὑποστρέφειν ἔμαθον Ἀθηναίους ὑπὸ Εὐμόλπου πολεμουμένους, καὶ φοβηθέντες, οἱ μὲν πρεσβύτεροι ἔλαβον κηρύκεια προηγούμενοι· οἱ δὲ νέοι καθωπλισμένοι εἵποντο.* 14. *κηρύκειον* B.

23. Hesychius s. *διπλοῦς* consentit, addit autem post *ὀνόματα*: *οἱ δὲ, παλίμβολα*. Plura h. l. excidisse sponte intelligitur: Zenobius exposuisse videtur v. *διπλοῦς* significare i. q. *δισυλλάβους*: cf. Athen. XIV, 614 E ibiq. interpp.: tum i. q. *ποικίλους*, de quo usu vid. Mitscherlichius Horat. Carmm. I, 6, 7. Versus ex Aristophanis Ran. 1447 petiti.

24. B. 345. Apost. VII, 24. Arsen. 183: Suidas. Usurpavit Aristoph. Athen. 316 B: *πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου*. Vox *πίων* Schweighaeusero difficultates creavit: nullae adsunt: priusquam coquerent piscem coqui caedendo molliorem ideoque pinguiorem reddebant.

25. Diog. IV, 32. Apost. VII, 18. Arsen. 183: Hesychius. Explicat Lobeckius ad Soph. Ajac. 127. Bacchyl. fr. LX Nev., 35 Schneidew.

26. B. 346. C. 112. Apost. VII, 34. Arsen. 184: Eustath. ad Hom.

27 *Δραχμὴ χαλαζῶσα*: ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἐγένετο δραχμή· ἐπεὶ δὲ ἔπεσε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον.

28 *Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβην βλάβη*: ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις.

29 *Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προςκρούειν λίθον*: ἐπὶ τῶν δεύτερον τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.

30 *Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις*: ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἤσκηται.

31 *Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα*: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὖ πραττόντων.

32 *Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος*: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. Ἀνὴρ γάρ τις οὕτως ἐγένετο δειλὸς,

---

1. *ἐπὶ Δ.* ex Hesychio Schottus, G. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. s. *δραχμή*: *ἐπὶ τῶν Δ.* H F Gaisfordus. 4. *βλάβη βλάβην* B H. 5. *βλάβαις βλάβας* B. 6. Exibit versus, si *εἰςκρούειν* cum Erasmo legeris. Explicationem B ignorat. 8. B *ἐ. τ. παιδοτρ. ἐκεῖνα ἅ τις ἤσκηται.* 9. *τινὰς* cod. Reg. 1000 ap. Boissonadum l. c. Legebatur *ἤσκηνται*: correxi e C. 12. B: *φοβούμενός τις τὸν Ἡρακλέα κατέδυ εἰς σπήλαιον κἀκεῖ ὑπὸ δειλίας ἀπέθανεν. Ἐντετύπωται οὖν τῷ λίθῳ ἀνθρωποειδὴς εἰκών· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνέχει τοῦ σπηλαίου, καλεῖται δὲ παρακύπτων.* 13. C: *ὡς παρακύψας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρ. κατέδυ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανε.*

Il. *Γ*, 222 p. 408, 4: *παροιμία ἦν, ὥς φησι Παυσανίας, ἐπὶ τῶν ἅμα π. κ. ἀπ.. οἱ δεκατευθέντες γάρ, φησίν, εἰς Δελφοὺς ὑπ' Ἀθηναίων* (scribe *Ἀργείων*: v. O. Muelleri Dorr. I, 257.) *Γεφυραῖοι, λαβόντες χρησμὸν ὡς ἀνδρὶ Γεφυραίῳ οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος, εἶτα βουσὶν ἀκολουθοῦντες ἕως οὗ ἐκεῖνοι κοπιάσουσιν, οἱ βόες δηλαδὴ, ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνωσι, πολεμουμένων Ἀθηναίων ὑπὸ Εὐμόλπου, ἐπὶ Τάναγραν ὥδευσαν, δόντες μὲν τῷ προηγουμένῳ κηρύκειον ὡς ἐπὶ πρεσβείᾳ καὶ εἰρήνῃ, καθοπλίσαντες δὲ κατόπιν τοὺς νέους. —— ἐν ἑτέρῳ δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφει ὡς ὑπὸ Ταναγραίων πολεμούμενοι Γεφυραῖοι προέπεμψαν κήρυκα καὶ κατόπιν καθώπλισαν ἑαυτούς· κἀντεῦθεν ἡ ῥηθεῖσα παροιμία*: Hesych. Suidas.

27. Hesych. Suidas. Vid. Boeckhii Oeconom. publ. Athen. I, 239.

28. B. 347. Greg. Cypr. II, 14. Apost. VII, 9. Arsen. 181: Suidas.

29. B. 329. Diog. IV, 19. Greg. Cypr. II, 15. Apost. VII, 29. Arsen. 183: Suidas. Menander sentent. singul. 121 Mein.: *δὶς ἐξαμαρτεῖν ταὐτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.*

30. B. 348. C. 104. sup. II, 49. Diog. I, 65. IV, 33. Apost. VI, 95. Arsen. 177 ibiq. Macar. Plutarch. Boiss. Anecd. I, 395: Suidas. Usurpant Aristaen. Epist. II, 1. Anonym. Cramer. Anecdd. III, 204: *τοῦτ' ἐκεῖνο — τῷ παροιμιακῷ δελφῖνι δίδως τὴν θάλατταν.*

31. B. 349. Diog. IV, 34. Greg. Cypr. II, 20. Apost. VI, 81. Arsen. 176: Georgides Gnomolog. in Boisson. Anecd. I, 28: Suidas.

32. B. 339. C. 98. Apost. VI, 91. Arsen. 177. Plutarch. 75: Suidas.

ὥστε διὰ φόβον Ἡρακλέους κατέδυ εἰς σπήλαιον καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανε. Παρακύψας γὰρ ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα, ἀπελιθώθη καὶ διέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδὴς τὴν κεφαλὴν ὑπερέχων τοῦ σπηλαίου.

33 *Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν: ὅτι χρὴ περὶ τῶν καλῶν πολλάκις λέγειν.*

34 *Διωλύγιον κακόν: ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφισταμένων. Διωλύγιον γάρ ἐστι τὸ μέγα καὶ πολὺ διῆκον. Οὕτως οὐ μακρὰ καὶ διωλύγιος φλυαρία· Πλάτων.*

35 *Δειλὸν ὁ Πλοῦτος: παρόσον οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας ἀσφαλίζονται καὶ κύνας τρέφουσι καὶ πολλὰς ἑαυτῶν ποιοῦνται φυλακάς.*

36 *Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδόνιπτρον: ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρημένων.*

37 *Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι: ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.*

---

5. *Δ. κ. τ. τὰ καλὰ* B omissis reliquis. *ὅτι* Schol. Plat.: legebatur *οὕτω*. 7. *μέγα τι* B: deerat *τι*. 8. *ἐπὶ πολὺ* Suidas, Zonaras, alii. 9. *οὐ μακρὰ* B P H F Gaisfordus: *ἢ μ.* Schottus. 11. *δειλὸν* B P H Gaisfordus: *δειλὸς* Schottus. 12. *ἑαυτῶν*] *αὐτοῦ* B. 14. *ὑποδήματ'* Dindorfius Aristoph. fr. p. 137. 15. *χρωμένων* B. 16. *πλέκοιντο μηχ.* Schottus, *πλέκειν δὲ μηχ.* B, *πλέκειν τοι* Eustathius, alii, Gaisfordus. 17. *κακούργων* B.

33. B. 329. Diog. IV, 20. Apost. VII, 27. Arsen. 183: Schol. Plat. 354: *παροιμία δὶς καὶ — λέγειν· Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία· φησὶ γάρ· Καὶ δὶς γὰρ ὃ δεῖ καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν* (vs. 164 Sturz.): Suidas. Saepe a Platone adhibetur: Gorg. 498 E. Phileb. 59 E. Legg. VI, 754 B. XII, 956 E: add. Plutarch. non posse suav. vivi s. Epicur. c. 24. de Iside et Osir. 36. Lucian. Dipsad. fin. Cram. Anecd. III, 205.

34. B. 350. Apost. VII, 26. Arsen. 183 ibiq. Macar.: Suidas: vid. Zenob. V, 55. Vocem *διωλύγιος* explicant Schol. Plat. 361 Bekk., Bekkeri Anecd. 238, 10. alii: vid. Ruhnkenius ad Tim. Lex. 88. Platonis locus est Theaetet. 162 A.

35. B. 331. Apost. VI, 82. Arsen. 176 ibiq. Macarius. Ductum est ex Eurip. Phoen. 597: *δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν*: tetigit Aristoph. Plut. 202: *ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς Δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος*, ad quem locum vid. Scholl.: add. Bacchyl. fr. 4 Schneidew. Eurip. Archel. fr. 33.

36. B. 332. Helladius apud Phot. Biblioth. 533, b, 17 Bekk.: *ὅτι παροιμίαν εἶναί φησι τὸν δεξιὸν ὑποδεῖσθαι πόδα, τὸν δ' ἀριστερὸν νίζειν· φησὶ γὰρ ὁ Πολέμων* (fr. CI Preller.), *ὡς μαρτυρεῖ Δίδυμος, δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρα*: Suidas. Pythagorae Symbolis Iamblichus Symb. 12 p. 338 Kiessl. annumerat, exponitque actiones honestas tamquam dexteriores primo loco collocandas esse, inutiles autem tamquam sinistras abjiciendas.

37. B. 351. Diog. IV, 35. Apost.

38 *Δελφῖνα πρὸς τοὔραιον δεῖς:* ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου διὰ τὸ εὐκίνητον εἶναι. Πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ διδόμενα ἢ ἔχειν.

39 *Δουλότερος Μεσσήνης:* ἐπειδὴ πολλάκις ἀποστάντας τοὺς Μεσσηνίους ἐδουλώσαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐχρῶντο αὐτοῖς χαλεπώτερον ἢ τοῖς ἄλλοις δούλοις.

40 *Δοῖδυξ αὔξει:* ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων φησὶν ὁ Χρύσιππος, ἀλλὰ καὶ [ἐπὶ τῶν] μικρῶν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. Ὁ γὰρ δοίδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος.

41 *Διὸς ἐγκέφαλος:* ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων ἡ παροιμία τέτακται. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ βίων φησὶ, τὰ πολυτελῆ βρώματα παρὰ τοῖς Πέρσαις Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλον καλεῖσθαι.

42 *Δῶρον δ' ὅ τι δῷ τις ἐπαίνει:* αὕτη κόμμα ἐστὶ χρησμοῦ τοῦ δοθέντος Μυσκέλλῳ τῷ Ῥυπὶ, καθ' ὃν δὴ χρόνον Κρότωνα οὐκ ἐβούλετο οἰκίζειν, [ἀλλὰ] Σύβα-

---

2. πρὸς — ἔχειν om. B. 4. Μεσήνης B P. C: ἐπὶ τῶν πικρᾷ δουλείᾳ ἐνεχομένων. ἐπειδὴ B om. ἀποστάντες B P. 5. τοὺς om. B. μεσηνι B. Μεσηνίους P. οἱ om. B. 6. τούτοις ἐχρῶντο B. 7. C δοίδυξ. C nonnisi ἐπὶ τῶν ἀναυξήτων. 8. ἐπὶ τῶν Gaisfordus e Scholiasta ad Aristoph. l. c. adjecit. Legebatur μικρόν: correxerunt Finckhius et G. Dindorfius in Steph. Thes. L. G. s. δοίδυξ. 10. παροιμία] sqq. B om. 11. περὶ βίων] Schottus περὶ βασιλέων proposuit: vid. Athen. XII, 514 D. Verraertus ad Clearchi fr. p. 28. 13. Legebatur ἐγκέφαλος. 14. vulgo ἐπαινεῖ. C: ἐπὶ τῶν τὰ μὲν διδόμενα λαμβανόντων, ἄλλα δέ τινα αἰτούντων. 15. Legebatur Μουσκέλλῳ τῷ Ῥυπεῖ: vid. Lobeck. Paralipp. 1, 117. 16. Vulgo οἰκίζειν Σύβαρις: P H Σύβαριν: ἀλλὰ ego addidi: vide Strab. VI, 1, 12 p. 262, Diodor. Excerptt. Vatt. c. X, ubi oraculum quoque infra allatum extat.

VI, 94. Arsen. 178 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Nub. 1124: *ἐλέγετο γὰρ λῃστεύεσθαι ἡ Αἴγυπτος· Αἰσχύλος· δεινοὶ πλέκειν τοι κτλ.* (fr. 299 Dind.). *καὶ Θεόκριτος ἐν Ἀδωνιαζούσαις* (49)· *οὐδεὶς κακοεργός Δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί*: Eustath. ad Hom. Od. *Δ*, 1494, 11. ad Dionys. Perieg. 232. Schol. ad Aristid. 210 Frommel.: Stephan. Byz. s. *Αἴγυπτος*. Suidas. *Περιττοὶ σοφίαν Αἰγύπτιοι* Synes. Aegypt. I, 1 ibiq. vid. Krabingerus p. 130.

38. B. 352. Diog. IV, 37. Apost. VI, 84. Arsen. 177: Suidas.

39. B. 334. C. 113. Apost. VII, 33. Macar 184.

40. C. 111. Diog. IV, 23. Apost. VII, 32. Arsen. 184: Schol. ad Aristoph. Equitt. 993.

41. B. 336. Diog. IV, 24. Plutarch. 63. Apost. VII, 19. Arsen. 182: Clearchus Athen. XII, 514 E. 529 D. Pausanias ap. Eustath. ad Hom. Il. *I*, 757, 52: Hesychius. Suidas. Usus est proverbio Archestratus, uti ex Ennio intelligitur: v. Apulej. Apol. 489 Oudend.

42. C. 118. Arsen. 186. Suidas.

ριν, ὥς φησιν Ἴππυς ἐν τῷ περὶ χρόνων. Φησὶ δὲ οὕτως ἔχειν τὸν χρησμόν·

Μύσκελλε βραχύνωτε, παρὲκ θεὸν ἄλλα ματεύων
οὐδ' ἄλα θηρεύσεις· δῶρον δ' ὅ τι δῷ τις, ἐπαίνει.

43 *Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν*: ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων.

44 *Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συκίνη ναῦς*: ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα καὶ ἀναξίως εὐπραγησάντων, εἶτα θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσι. Ναύαρχος γὰρ ὁ Μάνδρων ἐχειροτονήθη πρὸς τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀνάξιος ὤν· φασὶ δὲ καὶ συκίνης ἄρχειν νηός, τουτέστιν, εὐτελεστάτης. Τὰ γὰρ σύκινα ξύλα εὐτελῆ καὶ ἄχρηστα.

45 *Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι*: ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς τινι προσπαλαιόντων καὶ ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων.

46 *Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις*: ἐπὶ τῶν διακενῆς πονούντων.

---

1. Legebatur Ἱππεύς: correxit praeter alios Westermannus ad J. G. Vossii de histor. Gr. libr. p. 20. 3. *Μούσκελλε* vulgo. Diodorus *καλανωστε*, unde C. O. Muellerus *Goetting. Gelehrte Anz.* 1832 N. 139 *κολόνωτε* scribendum conjecit. 4. *μαντεύων* PF. 5. Strabo *κλάσματα*, Diodorus *κλαύματα*, editt. Zenobii ante Schottum *οὐκ ἄλλα*: Schottus, Gaisfordus *οὔδαλα*: ego *οὐδ' ἄλα* scripsi: vid. Schol. ad Hom. Odyss. *P*, 455. *θηρεύσεις* H Gaisfordus: legebatur *θηρεύσειν*. *δῶρον τὸ δὴ δότης* P H F: Diodorus *δῶρον δ' ὃ διδῷ θεὸς αἴνει*: e lemmate et Strabone Schottus correxit. 7. vulgo *τὸν αὐτὸν*: *ταὐτὸν* B Suidas, Mercerus ad Aristaenetum. 8. *ὅμοια καὶ* om. B. 10. *παρ' ἐλπίδα* B: legebatur *παρὰ ἐλπ.* 11. *Μάντωρ* H. 12. *ἀναξίως* Schottus: e B P correxit Gaisfordus. *ὢν*] seqq. B om. 13. *δὲ καὶ* H P Gaisfordus: deerat *καί*. 15. vulgo *κινὶ*: mutavi e B. 16. *καὶ*] *ἢ* B. *μὴ* e Suida Schottus adjecit: firmat B. »His proverbiis carent P H h. l. sed 46 legitur post 59, tum 47 et 48 post 63, deinde 45 post 76.« Gaisf. 17. C: *ἐπὶ τῶν εἰς μεγάλους ἐπαιρομένων.*

43. B. 383. Apost. VII, 49. Arsen. 217: Suidas. Aristaen. Epist. II, 7: *καὶ σὺ γὰρ ἐκείνῳ δουλεύεις, κἀγώ τε καὶ σὺ τὸν αὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν*: cf. Mitscherlichius ad Hor. Carm. I, 35, 28.

44. B. 382. Apost. VII, 46. Arsen. 217 ibiq. Macar.: Suidas. Cum navi ista ficulnea componatur *συκίνη βακτηρία* Alciphr. Epist. I, 39, *συκίνη ἐπικουρία* Eustath. ad Hom. Od. *Ω*, 1964, 1, *συκίνη μάχαιρα*, *σύκινος νοῦς* Macar. 432: vid. Hemsterhusius Arist. Plut. p. 328.

45. B. 420. Greg. Cypr. II, 43. Apost. VIII, 46. Arsen. 232: Hesych. Suidas. Alludit Plat. Theaet. 165 B: *τί γὰρ χρήσῃ ἀφύκτῳ ἐρωτήματι, τὸ λεγόμενον, ἐν φρέατι συσχόμενος.*

46. B. 446. C. 148. Apost. VII,

47 *Ἐκ τριχὸς κρέμαται:* ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων.

48 *Ἐκ λύκου στόματος:* ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως τι λαμβανόντων.

49 *Εἰς θεῶν ὦτα ἦλθεν:* ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

50 *Εἰς ἀρχαίας φάτνας:* ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεώς τινος ἐκπεσόντων, εἶτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων δίαιταν.

51 *Εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ:* παρόσον ὑπὸ ἑνὸς οὐδὲν κατορθοῦται.

52 *Εἰς πάγας ὁ λύκος:* ἀντὶ τοῦ, *Εἰς ἠκονημένας μαχαίρας ἡ αἴξ.* Ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον προὖπτον ἡκόντων.

53 *Εἰς μελίττας ἐκώμασας:* παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακουμένων ἀθρόως.

---

1. B: *διακινδυνευόντων· ὅμοιόν ἐστι τὸ, ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται:* vid. Diogen. IV, 41. 3. *στόματος ἀφείλου* Arsenius. 4. B: *εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ λύκου καὶ τῆς γεράνου.* 5. *ἦλθεν ὦτα* B. 7. C: *φάτνας ἦλθεν: ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων δίαιταν ἐξ εὐδαιμονίας.* *ἐπ' ἀπολαύσεως* B. 13. *ἡ αἴξ* ex Apostolio, Arsenio adjeci: verba *ἀντὶ — μαχαίρας*, quae VB omittunt, Schotto supervacanea videbantur: nunc prius proverbium altero illustratur: vid. infr. V, 90. *προὖπτον*] V *εἰς-πραττόντων.* 15. *παροιμία* om. B. 16. *παραδόξως* Eustathius.

74. Arsen. 221 ibiq. Macar.: Plutarch. Boisson. Anecd. I, 394: Suidas. Similia sunt *ἄστρα τοξεύειν, τύπτειν ἀέρα*: Boisson. l. c., ibid. II, 437.

47. B. 402. Diog. IV, 41. Greg. Cypr. II, 50. Apost. VIII, 10. Arsen. 226: Suidas. Nota est narratio de Damocle. Ad proverbium alludunt Plutarch. Apophth. Lacon. 234 F: *οὐ προσέχω, ἔφη, εὐδαιμονίᾳ ἐκ σχοινίων ἠρτημένῃ*: Liban. Epist. 559. Aristaen. Ep. II, 1. Compara *ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι* Apost. III, 96. Arsen. 69. Suid. s. *ἀπὸ λεπτοῦ*, s. *μίτος*: cf. Boissonad. Anecd. II, 228.

48. B. 404. Diog. IV, 42. Apost. VIII, 9. Arsen. 226 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpat Longus Pastoral. pag. 20 Schaefer.

49. B. 386. Apost. VII, 65. Arsen. 220: Suidas. Horat. Epist. 1, 19, 43: *et Jovis auribus ista Servas.*

50. B. 387. C. 136. Greg. Cypr. II, 28. Apost. VII, 63. Arsen. 219. Macar. p. 224: Suidas.

51. B. 388. Arsen. 219 ibiq. Macar.: Schol. ad Hom. Il. *Π*, 550. Eustath. ad Hom. Il. *Z*, 647, 21. *Π*, 1075, 27: *εἷς οὐδεὶς* Schol. ad Aristid. 82 Frommel.: Suidas. Affine illud Euripidis *εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ* Phoeniss. 743. Arsen. 219.

52. V. I, 78. B. 389. Apost. VII, 77. 89. Arsen. 223. 221 ibiq. Macar.: Suidas.

53. B. 390. Apost. VII, 72. Arsen. 221: Eustath. ad Hom. Il.

54 *Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυν' ὄνον*: ἐπὶ τῶν ὃ κατὰ δύναμιν ἔχουσι πράττειν παρεγγυωμένων.

55 *Εἰς ὕδωρ σπείρειν*: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

56 *Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα*: ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων.

57 *Εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος*: ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα καὶ λυσιτελέστατα ἑαυτοῖς εὐχομένων. Ἐπεὶ γάρ ἐστι τὰ μεταξὺ τούτων τῶν πόλεων εὐφορώτατα χωρία.

58 *Ἐμαυτῷ βαλανεύσω*: παροιμία, οἱονεὶ ἐμαυτῷ διακονήσω. Λέγεται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς νωθρεύηται, καὶ ἑαυτῷ τις λαμβάνῃ τὴν ἀρύταιναν καὶ διακονῇ· ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐγκρυβόντων εἰς πῦρ.

59 *Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον*: ἐπὶ τῶν ἐν εὐτελέσι

---

1. ἔλαυνε δ' ὄνον C: ἔλαυν' ὄνους B. B. ἐπὶ τοῦ πράττειν τὰ κατὰ δύναμιν: C: ἐπὶ τοῦ ἐργάζεσθαι τ. κ. δ. 4. ἐλήλυθας B, ἐλήλυθον FH. 5. ὅμοια PB Suidas, Gaisfordus: legebatur τὰ ὅμ. καὶ παραπλ. B om. 7. τὰ accessit e B, qui habet: ἔστι γὰρ μεταξὺ τ. π. τούτων εὐφορωτάτη χώρα: vid. Schneidew. ad Eustath. Prooem. Pind. p. 3. 10. B: ἀντὶ τοῦ ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω omissis reliquis. 14. ὁ κίνδυνος B. τῶν ἐν] ἐν ex Eustathio et Hesychio inserui. B ἐπὶ τῶν εὐτελῶν omissis sqq. usque ad v. Ἄλλοι.

M, 170 p. 897, 56: ἰστέον δὲ ὡς οὐ μόνον σφῆκες ὑπὲρ τεκνῶν ἀμυντικοί, διὸ καὶ παροιμία τὸ σφηκιὰν [Arsen. 432 ibiq. Macar.: Suid. s. σφηκιά.] ἐκίνησας, ἤγουν βλάβην ἤγειρας κατὰ σεαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ μέλισσαι ὁμοίως ἀμύνονται· ὅθεν πεπαροιμίασται τὸ εἰς μελίττας ἐκώμασας, ἐπὶ τῶν παραδόξως κακουμένων, ὥς φησι Παυσανίας: Hesych. Suidas.

54 B 393. C, 129. Apost. VII, 53. Arsen. 218: Suidas.

55. Plutarch. Boiss. Anecd I, 395. Theogn. 106 (330 Welck.) ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς: Phocyl. 141: μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς· σπείρειν ἶσον ἔσθ' ἐνὶ πόντῳ. Compara κατὰ πετρῶν σπείρειν, κατὰ θάλατταν σπείρειν: vid. Boiss. l. c., ibid. IV, 183: Append. s. εἰς ὕδωρ γράφεις.

56. B. 395. Greg. Cypr. II, 33. Apost. VII, 54. Arsen. 218: Suidas.

57. B. 396. Macar. 224: Athen. V, 219 A. Schol. et Eustath. ad Hom. Il *B*, 572 p. 291, 30. Schol. ad Arist. Av. 969: Suid. s. εἰ τὸ μέσον. Est versus oraculi: vid. Diodor. Excerptt. Vatic. c. 12. Alludunt Arist. Av. l. c. Liban. Epist. 374. 759; καὶ οὐδ' ἂν τὸ μέσον πρὸς τοῖς ταλάντοις Κορίνθου καὶ Σικυῶνος ἐδεξάμην πρὸ τοῦ τοιαῦτα ἀκούειν ἔχειν. Huc referendum videtur ἀμᾶν Κορινθικὸν Suidae s. Κόρινθος: vid. C. O. Muellerus Dorr. I, 72. II, 414.

58. B 397. Macar. 229: Schol. ad Arist. Pac. 1102: Hesych. Suid. Zonar. 697. Adhibuit Arist. l. c.: de re vid. Theophr. Char. IX, 3. Ambigua adagii interpretatio nata est e vocum affinitate βαλάνου, quae glans est, et βαλανείου, quod balneum significat. Ceterum Graeci glandes torrere solebant et edere: Arist. Pac. 1137 ibiq. Scholl., Plat. Reip. II, 372 D.

59. B. 356: ἐπὶ — πρῶτοι: explicatio a Pausania profecta:

τὰς πείρας ποιουμένων. Κᾶρες γὰρ ἐμισθοφόρησαν πρῶτοι. Ἄλλοι τὴν παροιμίαν τιθέασι ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων· φασὶ γὰρ τοὺς Κᾶρας πρώτους ἀνθρώπων μισθοῦ στρατεύσασθαι· τοὺς οὖν τὸ ἀργύριον διδόντας προτάττειν τοὺς Κᾶρας ἑαυτῶν, ὡς μέλλοντας ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῶν μισθουμένων. Εἴρηται οὖν διὰ τοῦτο ἡ παροιμία.

60 *Ἐν κοτύλῃ φέρῃ*: παιδιᾶς εἶδος· ὁ γὰρ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ, ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος ἐνετίθει τὰ γόνατα, καὶ οὕτως ἐβαστάζετο.

---

1. Legebatur *Κάρες*. 2. *τιθέασι* e B adjeci. 5. *προτάττειν*] V *πράττειν*. 6. *μισθουμένων*] post hanc vocem B collocat vv. *ἄλλοι . . εὐκαταφρονήτων*. *εἴρηται . . παροιμία* om. B. 10. *ἐτίθει* H.

v. Eustath. ad Hom. Il. *B*, 869 p 368, 41, Hesychius: eundem sensum alia narratione usus in proverbio invenit Schol. Plat. Я. 322 Bekk.: *ἐν τῷ Καρὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δούλῳ· καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Καρῶν καὶ Θρακῶν τοὺς δούλους ἐποιοῦντο, ἔνθεν τοὺς δούλους Κᾶρας ὠνόμαζον καὶ Θρᾷκας*: alteram explicationem cui debeat Zenobius nescimus: tertiam denique *ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις καὶ οὐκ ἐφ᾽ ἑαυτοῖς τὰς πολεμικὰς πρωτοπείρας ὑφισταμένων* Apostol. VIII, 34 affert, quocum Schol. B. Platon. Schol. ad Aristid. 80 Frommel. Arsen. 230. Suidas consentiunt. De iis, qui proverbio usi sunt, docte disputat Schol. Plat. B: *τὸ παρ᾽ Ὁμήρῳ δὲ* (Il. *I*, 378: vid. Append.) »*ἐν Καρὸς αἴσῃ*« *ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι· μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀρχίλοχος*· fr. 20 Schneidew., XV Lieb. coll. fr. LXXVIII) »*καὶ δὴ ᾽πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.*« *καὶ Φιλήμων ἐν Γάμῳ* (p. 363 Mein.) »*ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα, δέσποτα.*« *καὶ Εὐριπίδης Κύκλωπι*· (650 ibiq. v. intt.) »*δράσω τάδ᾽· ἐν Καρὶ κινδυνευτέον.*« *καὶ Κρατῖνος Βουκόλοις*· (fr. 4 Runkel.) »*ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον· ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ Πρώτῳ πειρᾶσθαι*· (*πεπειρᾶσθαι* Schneidewin.)« *καὶ Πλάτων ἐνταῦθα*: Lachet. 187 B: add. Euthyd. 285 C. Cicero pro Flacc. 27. Spanhemius ad Julian. Caesar. 368. Ceterum Platonem ibi quoque ad proverbium alludere censemus, ubi *ἐν ἐμοὶ ἔστω ὁ κίνδυνος* et similia leguntur: cf. Winkelmannus ad Plat. Euthyd. l. cit.

60. Athen. XI, 479 A. Eustath. ad Hom. Il. *X*, 494 p. 1282, 54: *Παυσανίας δὲ ἱστορεῖ, ὅτι παιδία τις ἦν καλουμένη ἐγκοτύλη, ἐν ᾗ διαπλέξας τις ὀπίσω — τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν ἐπενωτίζετο τὸν ἀναιρούμενον· ὁ δ᾽ ἐνθεὶς τὸ γόνυ ταῖς χερσὶ καὶ περιλαβὼν τοῦ αἴροντος τὴν κεφαλὴν ἢ τὸν τράχηλον ἐβαστάζετο· ἐκλήθη δέ, φησίν, ἐγκοτύλη, ἐπεὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς κοτύλη λέγεται, εἰς ὃ κοῖλον ἐνετίθει τὸ γόνυ ὁ βασταζόμενος· ἀλλαχοῦ δὲ γράφεται οὕτω· ἐγκοτύλη παιδία τις — ἐν ᾗ κοιλάναντες χεῖρα δέχονται τὰ γόνατα τῶν νενικηκότων οἱ νενικημένοι καὶ βαστάζουσιν αὐτούς*: ad *E*, 306 p. 417, 46: Poll. IX, 122. Hesych. s. *ἀγκοτύλη*, s. *ἐν κοτύλῃ*, s. *ἐφεδρεύειν* »Dictum videtur de iis, qui aliena pascuntur liberalitate: quale illud: Equus me portat, alit rex:« Schottus.

61 *Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται*: ἐπὶ τῶν ἀγελάστων καὶ συνωφρυωμένων. Φασὶ γὰρ τοὺς εἰς Τροφωνίου καταβαίνοντας ἀφαιρεῖσθαι τὸν γέλωτα.

62 *Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχεις*: ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθεστώτων· οἷόν ἐστι καὶ τὸ, *Ἔξω βέλους*.

63 *Ἐν ὅλμῳ εὐνάσω*: οἱ μὲν Ὅλμον μάντιν φασίν· οἱ δὲ, τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι, ὅθεν καὶ παροιμίαν γενέσθαι. Καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φησιν, ὡς οἱ ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντες μαντικοί· καὶ τοὺς τρίποδας τοῦ Ἀπόλλωνος ὅλμους καλεῖσθαι, καὶ Ἀπόλλων ὑπὸ Σοφοκλέους *ἔνολμος*.

64 *Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται*: παροιμιῶδες, οἷον, ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ εἰσίν. Εἴρηται δὲ ἡ

---

1. ἐς B. legebatur *μεμάντευμαι*: correxi e V B C aliis. V B: *ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγελάστων· οἱ γὰρ εἰς Τροφωνίου κατιόντες ἀγέλαστοι τὸν ἑξῆς διετέλουν χρόνον· ὁ δὲ Τροφώνιος οὗτος φόβῳ τοῦ Αὐγώου* [V *Αἰγώου*] *διὰ τὸ τὴν κεφαλὴν Ἀγαπίδους* (*Ἀγαπειδους* A.) *τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔχειν, εὐξάμενος εἰς χάσμα ἐνέπεσεν· ὃ δὴ μαντεῖον ὕστερον γεγένηται.* C: *ἐπὶ τ. σκ. κ. ἀγ.. τοὺς γὰρ καταβαίνοντας εἰς τὸ Τροφ. μαντεῖον μαντεύσασθαι λέγεται τὸν ἑξῆς χρόνον ἀγελάστους διαμεμενηκέναι. Τὸν δὲ Τροφώνιόν φασιν ἔχοντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδ. αὐτοῦ Ἀγαπίδους καὶ διωκόμενον ὑπὸ Αὐγαίου, εὐξάμενον εἰς χ. ἐμπεσεῖν, οὗ δὴ καὶ τὸ μαντεῖόν ἐστιν.* 2. *συνωφρυωμένων* P H Gaisfordus: *συνοφρυομένων* Schottus. *εἰς* P Gaisfordus: *ἐν* Schottus. 4. *ἔχει* B. 5. *οἷον* sqq. om. B. 6. *εὐνάσω*] Plutarchus *ἐκοιμήθην*, Pausanias Eustathii *ἐκοιμήσω*. Legebatur *ὅλμον* et *φασί*: utrumque correctum e B. 7. B: *γίνεσθαι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν, ὡς οἱ ἐν ὅλμῳ κοιμ. γραμματικοί*: vid. Eustathius. 8. *ὅθεν*] legebatur *ὡς*: veram lectionem Etym. M. commodavit. 9. *καὶ τοὺς κτλ.* B om. 12. *γούνασιν* omisso *κεῖται* B. *παροιμιῶδες — Ἐπίχαρμος* B om.

61. V. I, 67. B. 368. C. 156. Diog. I, 8. Greg. Cypr. II, 24. Plutarch. 51. Apost. VII, 88. Arsen. 223 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Nub. 508: Suidas.

62. B. 401. Greg. Cypr. II, 49. Apost. VIII, 5. Arsen. 225 ibiq. Macar.: Suidas s. *αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ*, s. *ἐκτός*. Illustrant Elmsleius ad Euripid. Heracl. 110. Blomfieldius ad Aesch. Prom. V. gloss. 271. *ἔξω β.*] vid. infr. 89.

63. B. 375. Plutarch. 114: Pausanias ap. Eustath. ad Hom. Il. *Λ*, 147 p. 836, 45: *περὶ τοῦ τοιούτου ὅλμου λόγος ἦν, ὡς οἱ κοιμώμενοι ἐν αὐτῷ μαντικοὶ ἐγίνοντο· Παυσανίας οὖν φησὶν παροιμιακῶς, ἐν ὅλμῳ ἐκοιμήσω, ἤγουν μαντικὸς ἐγένου*: id. ap. Schol. ad Hom. in Valcken. Anim. ad Ammon. 184: Suid. Etym. M. 314, 39. Hesychius. De re vid. O. Muelleri de trip. delph. diss. 16. Boettigerus praefat. Amalth. I, XXVIII. *Σοφοκλῆς*] fr. 875 Dind.

64. B. 370. Arsen. 233. Plutarch. 76. Hesych. Suidas. De comicorum iudicibus vid. Hesych. s. *πέντε κριταί*: *τοσοῦτοι τοῖς κωμικοῖς ἔκρινον οὐ μόνον Ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Σικελίᾳ*: vid.

παροιμία, παρόσον πέντε κριταὶ τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον, ὥς φησιν Ἐπίχαρμος. Σύγκειται οὖν παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, *Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.* Ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν τοῖς γόνασιν εἶχον, ἃ νῦν εἰς γραμματεῖα γράφεται.

65 *Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω*: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἁπτομένων δὲ εὐθέως τῶν μειζόνων. Ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίθῳ ἐγχειροίη. Δικαίαρχος δέ φησιν ἕτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν, οἱονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς ὁμοίοις ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νηὸς καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τῶν ἵππων.

66 *Ἐλάφειος ἀνήρ*: ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. Δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

---

2. σύγκειται οὖν] B εἴρηται. 3. B: ἐπειδὴ οἱ κρ. *πέντε ὄντες τὸ παλαιὸν* εἶχον ἃ νῦν γραμματεῖα ἐγγράφεται. 6. μανθάνεις B. παροιμία B om. 8. ὡς εἴ τις κτλ. B om. 12. οἰκείοις Hesychius, quod post Albertium etiam Heindorfius ad Plat. Gorg. l. c. probavit.

G. Hermannus programm. Kal. Novemb. 1834 edito p. 6. Hom. Il. *P*, 514. *Ψ*, 435. Od. *Λ*, 267. 400. *Π*, 129. Walzius in Jahn. Annal. Philol. VI, 221. γράφεται] antiquo igitur tempore iudices censuras literis non mandavere.

65. B. 406. Plutarch. 112. Diog. IV, 44. Greg. Cypr. II, 55. Apost. VIII, 40. Arsen. 231 ibiq. Macar. et Append. p. 495: Eustath. ad Hom. Il. *Σ*, 601 p. 1167, 5: κεραμείαν . ., ἧς χρῆσις καὶ ἐν παροιμίᾳ σκωπτούσῃ τὸ, κεραμεία τὸν πίθον: Ioann. Diacon. Allegor. in Hesiod. Theog. init.: Schol. ad Plat. 322 Bekk.: Poll. VII, 163. Hesych. Suidas. Schol. Plat.: κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι (fr. 81 Dind.) καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ: 514 E: adde Plat. Lachet. 187 B: Liban. Epist. 1069 Theon. Progymnasm. c. 1.: καὶ τὸ πάντων ἀγροικότατον, ὅτε οὐδὲ οἷς προσῆκόν ἐστιν ἐγγυμνασάμενοι, ἐπὶ τὰς δικανικὰς καὶ δημηγορικὰς ἵενται ὑποθέσεις, τὸ δὴ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν, *ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνοντες*: Doxopatr. 138 T. II Rhett. Graecc. Walz. Et ad Dicaearchi sensum usurpavit Gregorius Theologus Apologia de fuga I p. 20 D; ὡς τό γε παιδεύειν ἄλλους ἐπιχειρεῖν, πρὶν αὐτοὺς ἱκανῶς παιδευθῆναι καὶ ἐν πίθῳ τ. κ., τὸ δὴ λεγόμενον, ἐν ταῖς τῶν ἄλλων ψυχαῖς ἐκμελετᾶν τὴν εὐσέβειαν, λίαν ἐμοὶ φαίνεται ἀνοήτων: Simplicius Comment. in Epictet. pag. 54 C Heins.: καὶ οὐ τῶν μικρῶν, [ἀλλὰ τῶν μικροτάτων, ἵνα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἐ. π. τ. κ. μελετῶμεν.

66. B. 408. Macar. 228: Suid. Etym. M. 326, 10. Ex Homero ductum videatur proverbium: Il. *Α*, 225 ibiq. vid. Eustathius.

67 *Ἐλέφας μῦν οὐχ ἁλίσκει:* ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων.

68 *Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν:* ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγαλοποιούντων. Λουκιανὸς Μυίας ἐγκωμίῳ· Μὴ καὶ δόξω, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

69 *Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων:* ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.

70 *Ἔνεστι κἀν μύρμηκι χολή:* παρεγγυᾷ μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.

71 *Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι:* ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων, ὧν τὸ ἔργον ἀφανές.

72 *Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις:* ἐπὶ τῶν μὴ καθ᾽ ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

73 *Ἔνεισιν ἐν δειλοῖσι κἄνανδροι λόγοι:* ὅτι φησὶ καὶ οἱ λόγοι ταῖς ψυχαῖς συσχηματίζονται καὶ τυποῦνται.

74 *Ἐν ἅλῳ δρασκάζεις:* ἀντὶ τοῦ, ἐν ἅλῳ κρύ-

---

1. *οὐχ ἁλίσκει]* *μυὸς οὐκ ἀλεγίζει* Gregorius, *οὐ δάκνει* Apostolius cum v. l. *οὐκ ἀλεγίζει*: Arsenius praeter proverbium nostrum affert *ἐλέφας μῦν οὐ δάκνει.* 2. *καὶ φαῦλα* B om. 3. *ποιεῖ* B. 4. *καὶ μεγαλ.* om. B. *ὡς καὶ Λουκ.* B. 5. *Μυίας ἐγκ.* B om. *καὶ* et *κατὰ τὴν παροιμίαν* B om. 6. *ἐλέφαντα* B Lucianus: legebatur *ἐλέφαντας.* 7. *ἀρότρου* Gregorius. 9. *ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή* Scholl. Aristoph.: vid var. ll. ap. interpp. ad Suidam. 11. *σκότει* Gregor., Arsenius. 16. *οὐ σχηματίζεται* H. 18. *δρακάζεις* PHF. *ἀντὶ — κρύπτῃ* B om.

67. B. 409. Diog. IV, 45. Apost. VIII, 15. Arsen. 227 ibiq. Macarius.
68. B. 410. Diog. IV, 46. Greg. Cypr. II, 31. Apost. VIII, 14. Arsen. 227: Suid. s. v. et s. *ἐλέφαντος οὐδέν.* Lucian. M. Encom. fin.
69. B. 411. Diog. IV, 47. Greg. Cypr. II, 53. Apost. VIII, 11. Arsen. 227 ibiq. Macar.: Hesych. Suidas.
70. B. 412. Diog. I, 12. IV, 48. Greg. Cypr. II, 35. Apost. VIII, 26. Arsen. 229 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Av. 82. Vesp. 371: Suidas.
71. B. 413. Diog. IV, 50. Greg. Cypr. II, 56. Apost. VIII, 51. Arsen. 233: Suidas. Usurpat Lucian. Hermotimo § 49: *πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐν σκότῳ φασὶν ὀρχοίμεθ᾽ ἄν, οἷς ἂν τύχωμεν προσπταίοντες κτλ.*
72. B. 414. Diog. IV, 51. Greg. Cypr. II, 46. Apost. VIII, 27. Arsen. 230: Suidas. Philemon. fr. 53 p. 416 Mein.: *Καὶ τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ, Ἵν᾽ ἐγκρατὴς ᾖ, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.*
73. Macar. 233.
74. B. 417. Greg. Cypr. II, 25. Apost. VIII, 49. Arsen. 233 ibiq. Macar.: Suidas. Hesych. *δρα-*

πτη. Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν, παρόσον περίοπτός ἐστιν ἡ ἅλως.

75 *Ἐνδύεταί μοι τὴν λεοντῆν*: ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐγχειρούντων πράγμασιν. Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους.

76 *Ἐνδυμίωνος ὕπνος*: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων. Ἐνδυμίωνος γὰρ κάλλει διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη, καὶ Ζεὺς αὐτῷ δίδωσι ταύτης αἰτησαμένης ὃ βούλεται ἑλέσθαι· ὁ δὲ αἱρεῖται κοιμᾶσθαι διαπαντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων. Ἐκ τούτου τὴν παροιμίαν γενέσθαι φασί.

77 *Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ*: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. Τοιαύτη δὲ ἐστὶ καὶ ἡ λέγουσα·

---

2. ἐστιν B om. 3. ἐνδύετε Schottus: e B Suida mutavit Gaisfordus. 4. τοῦ H om. 6. V B: Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν· Ἐνδυμίωνος γάρ τινος παιδὸς ὁ Ὕπνος ἐρασθεὶς, ὥς φασι Κᾶρες, ἔτι καὶ νῦν αὐτὸν (V αὐτὸ.) λέγεται κατέχειν: B: Ἐ. ὕπνος: ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν· παρόσον ὁ Ἐνδ. τὰς νύκτας πόνῳ τε καὶ ἀγρυπνίαις τὸν τῆς σελήνης δρόμον ἐξεύρηκε, μεθ᾽ ἡμέραν δὲ καθεύδων ἔσχεν αἰτίαν τῇ σελήνῃ συγκαθεύδειν ἐρασθεῖσαν αὐτοῦ. 8. ταύτης αἰτησαμ. om. Apollodorus. 12. δὲ C Macarius om. διχοστασίῃσιν Macarius. Ἀνδροκλέης e BC aliis Gaisfordus dedit: Ἀνδροκλῆς Diogenianus: Ἀνδροκλείδης codd. Zenobii, Schottus. 13. C: ἐπὶ τῶν δι᾽ ἔνδειαν εἰς χρῆσιν ἐρχομένων ἀχρήστων sqq. omissis. τῶν διὰ] καὶ διὰ B. 14. τοιαύτη — λέγουσα] ὁμοία καὶ ἡ, B.

σκάζειν: κρύπτεσθαι· ἀποδιδράσκειν: vid. Stephani Thes. L. Gr. s. v.

75. B. 419. Diog. IV, 54. Greg. Cypr. II, 39. Apost. VIII, 54. Arsen. 233: Suidas. Adhibent Plato Cratylo 411 A: ὅμως δὲ ἐπειδήπερ τὴν λεοντῆν ἐνδέδυκα, οὐκ ἀποδειλιατέον, ἀλλ᾽ ἐπισκεπτέον κτλ., Liban. Ep. 334: Aristophanem in Ranis Bacchi vestitu ad adagium allusisse Erasmus p. 283 annotavit: idem vero male huc refert proverbium de asino Cumano, ὄνος εἰς Κυμαίαν, de quo vid. Arsen. 384 Solanus ad Lucian. Piscat. §. 32.

76. V. I, 61. B. 358. 367. Diog. IV, 40. Greg. Cypr. II, 40. Apost. VIII, 47. Arsen. 233 ibiq. Macar.: Schol. ad Apollon. Rhod. IV, 57. — τινὲς δὲ τῷ ὄντι φίλυπνόν τινα γεγονέναι τὸν Ἐνδυμίωνα· ἀφ᾽ οὗ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν πολὺ κοιμωμένων ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων, ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι: Suid. Zonar. 716. Narratio hausta ex Apollodoro, I, 7, 5: vide de ea Schol. ad Theocr. III, 49. Heinrichium Epimenid. 49 sq. Usurpant Aristot. Ethic. Nicom. X, 8, 7. Theocr. l. c. Meleag. Carm. CII. Liban. Ep. 1482: Cicero Fin. B. et Mal. V, 20. Tusc. Q. I, 38.

77. B. 421. C. 185. Diog IV, 55. 56. Apost. VIII, 24. 56. Arsen. 229 ibiq. Macar.: Suidas. Adagium e Cratino ductum videtur: Androcles enim, δημα-

'Εν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.
'Εν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς. καί·
'Εν γὰρ ἀμούσοις
Καὶ κορυδὸς [κύκνου] φθέγγετ' [ἀοιδότερος.]

78 'Εν τριόδῳ εἰμί: ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. 'Επειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ.

79 'Εντὸς ἑβδόμης: ἀπείρητο 'Αθήνησι στρατιὰν ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης.

80 'Επακτὸς ὅρκος: οὐκ ἐγχώριος, ἀλλ' ἀπὸ ξένης ἐπηγμένος· ἢ ὃν ἕτερος ἐπάγει, οὐκ αὐθαίρετος.

---

1. Legebatur καρκίνος: hominem significari Gesnerus de Aquat. 173 intellexit. ἔμμορε] ἔλλαχε Plutarchus Comparat. Lys. c. Sulla 1: vid. Coraes ad h. l. Cur. Secund. T. VI, 482. 3. Vulgo: καὶ γὰρ ἐν ἀμουσίαις (ἀμούσοις Gaisfordus) καὶ κορυδὸς φθέγγεται: B: ἐν ἀμούσοις καὶ κ. φθ.: Valckenarius ad Eurip. Hippol. 986: καί, ἐν γὰρ ἀμούσοις, καὶ κορ. φθ.: ego cum Valckenario apud Gaisfordum ad n. l. ex Anthol. Palat. XI, 195 incorrupta Dioscoridis verba reposui. 6. C: ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμοῦ: ἐπὶ τῶν πολλοῖς λογισμοῖς συνειλημμένων καὶ ἀμφιβόλων. 7. vulgo ἐπειδὴ γάρ: B: οὐ γὰρ οἶδεν ὁ ἐν τριόδῳ ποῖ χρη(στ) . 8. στρατιὰν Suidas, Taylorus ad Lys. Epitaph. p. 110 R.: legebatur στρατείαν.

γωγός Atheniensis, infimo loco natus, a Cratino in Seriphiis fabula acerrime traductus est: v. Hesych. s. διονυσοκουροπυρώνην, Bergkius ap. Schiller. ad Andocid 116 sq. De Carcino vid. Thucyd. II, 23. Harpocr. s. v., Meierus de bonis damnatt. 84: de Carcino tragico cogitari nequit. ἐν δὲ διχοστασίῃ] versum adhibet Plutarch. Comp. Lysand. c. Sulla 1. Nicia 11. Alexand. 53. de fraterno amore 2. ἐν γὰρ ἀμούσοις] similiter Eurip. Hippol. 988: οἱ γὰρ ἐν σοφοῖς φαῦλοι παρ' ὄχλῳ μουσικώτεροι λέγειν: ubi vide Valckenarium: adde Jacobsium Annott. ad Anthol. III, 2, 138. Schneiderum Eclog. Physic. Ann. p. 40 et nott. ad Diogen. VI, 50.

78. B. 423. C. 191. Diog. IV, 59. Apost. VIII, 43. Arsen. 232: Hesych. Suidas. Alludunt Theogn. 911 Bekk. (1217 Welck.) Plat. Legg. VII, 799 C. Xenoph. Memor. II, 1, 21. Oppian. Halieut. III, 501: εἴκελος ἀνδρὶ Ξείνῳ, ὅς ἐν τριόδοισι πολυτρίπτοισι κυρήσας Ἕστη ἐφορμαίνων, κραδίη δέ οἱ ἄλλοτε λαιὴν Ἄλλοτε δεξιτερὴν ἐπιβάλλεται ἀτραπὸν ἐλθεῖν· Παπταίνει δ' ἑκάτερθε, νόος δέ οἱ ἠΰτε κῦμα Εἱλεῖται, μάλα δ' ὀψὲ μιῆς ὠρέξατο βουλῆς.

79. Hesych. Suidas. De re vid. Boeckhius ind. lectt. aestivv. univ. Berolin 1816 p. 6.

80. Diog. IV, 60. Harpocr. 76 Bekk. ibiq. cod. D. Hesych. Suidas: ὃ ἄν τις αὐτὸς ἑκὼν ἑαυτῷ ἐπάγηται· τουτέστιν, αἱρεῖται· ἄλλοι δὲ τοὐναντίον, ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. Ἔστι δὲ ὅρκου τρία εἴδη· ἀπώμοτος, κατώμοτος, ἐπακτός: Etym. Magn. 353, 13. Vid. Schoemannus *Attischer Process* 689. Ellendtius Lex. Sophocl. s. v. ἐπακτός.

81 *Ἐπειοῦ δειλότερος*: οὕτως ἐλέγετο Κρατῖνος ὁ κωμικός· ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς καὶ δειλότερος φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

82 *Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου*: αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτόντων ἀεί. Ὁ γὰρ Μανδράβολος οὗτος εὑρών ποτε θησαυρὸν ἐν Σάμῳ, [τὸ πρῶτον] πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ Ἥρᾳ· τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει ἀργυροῦν, καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦν.

83 *Ἐρεβίνθινος Διόνυσος*: παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

84 *Ἐρήμη δίκη*: ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικασθῇ.

85 *Ἑρμώνειος χάρις*: Πελασγοί τινες τὴν Λῆμνον

---

1. B explicationem om. 2. Οἰνηΐδος Gaisfordus: legebatur Οἰνοΐδος. 4. τὰ e BCPH adjecit Gaisfordus. Μανδροβούλου C: vid. vv. ll. ap. Gaisfordum ad Suidam et sup. I, 3. C: ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χείρονα τρεπομένων. Ἀπὸ Μανδροβόλου τινὸς, τὸ ἐν Σάμῳ γεωφάνιον εὑρόντος καὶ ἐξ αὐτοῦ πλουτήσαντος, καὶ τῷ μὲν πρώτῳ ἔτει χρυσοῦν κριὸν θύσαντος τῇ Ἥρᾳ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀργυροῦν, τῷ τριτῷ χαλκοῦν, εἶτα οὐδέν. αὕτη — τὸ] B. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ. 5. ἀεὶ om. B. B: εὗρε γὰρ ὁ Μ. θησαυρὸν ἐν Σάμῳ· ἀνέθηκεν οὖν τῇ Ἥρᾳ τὸ πρῶτον: hinc τὸ πρῶτον inserui: Gaisfordus πρῶτον. 8. B: μέμνηται ταύτης Πλάτων: addit Schol. Lucian.: ὁ κωμικὸς ἐν Διῒ κακουμένῳ. 9. vulgo ἐρεβίνθειος: correxi e B aliis. παροιμία B om. 11. B: ἐπὶ τῶν μὴ ἀπαντησάντων εἰς κρίσιν καὶ καταδικασθέντων. 13. Ἑρμώνιος Apostolius, alii: vid. sup. I, 2.

81. B. 424. Diog. IV, 61. Apost. VIII, 80. Arsen. 239: Hesych. Suidas. Schottus recte ut videtur ad Epeum, equi Troiani fabricatorem haec rettulit: vid. Stesich. fr. 13. Schneidewin. Cratini timiditatem Aristophanes Pac. 700. notare videtur.

82. B. 426. C. 211. Diog. IV, 62. Apost. VIII, 95: Schol. ad Lucian. de Merc. Conduct. §. 21: Hesych. Suid. s. ἐπὶ τοῦ Μ., s. ἐπὶ τὰ Μ. Proverbio utuntur Lucianus l. c., Alciphr. Epist. I, 9: ὡς ἐναντίως ἡμῖν καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου χωρεῖ τὰ πράγματα, ubi vid. Berglerus. Historiam ex Aristotele Aelianus Nat. Anim. XII, 40, ex Ephoro Suidas, alii referunt: vid. Marxius Ephor. fragm. p. 262. Panofka Rer. Samm. 16.

83. B. 431. Hesych. Photius Suidas. Photius explicat: ἀντὶ τοῦ ζωμός, unde apud Macarium p. 241. ἐρεβίνθινος ζωμὸς legitur. Ἐρέβινθοι nullius pretii habebantur: Aristoph. Pac. 1136. Eccles. 45. 602. Plat. Reip. II, 372 C.

84. B. 432. Diog. IV, 67. Apost. IX, 8: Eustath. ad Hom. Od. Γ, 1467, 21. Schol. ad Lucian. Piscat. §. 32: Poll. VIII, 60: Hesych. Phot. Suidas.

85. Diodor. Excerptt. Vatic. p. 38 Dind. Apost. IX, 3. Arsen. 240 ibiq. Macar.: Hesych. Photius. Suidas. Narrationem e

οἰκοῦντες ἦλθον ἐν ναυσὶν ἐς Βραυρῶνα τῆς Ἀττικῆς, καὶ τὰς γυναῖκας ἐκεῖθεν ἥρπασαν. Λοιμῷ δὲ περιπεσόντες προσετάχθησαν δίκας διδόναι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ οὕτως ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ λοιμοῦ. Κελευόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐκλιπεῖν τὴν Λῆμνον εἶπον οἱ Πελασγοὶ, εἴ τις αὐθημερὸν Ἀθήνηθεν Βορέᾳ χρησάμενος καταπλεύσειεν εἰς τὴν Λῆμνον, ἐκστήσονται τῆς χώρας αὐτῶν. Ὕστερον δὲ Δαρείου τοῦ Πέρσου περὶ Θρᾴκην ὄντος καὶ πάντα χειρουμένου τὰ πέριξ, Μιλτιάδης Ἀθηναῖος ἐκ τῆς Χεῤῥονήσου ἀφεὶς ἐς τὸ πέλαγος καταλαμβάνει τὴν Λῆμνον, καὶ πρὸς τοὺς Πελασγοὺς ἔφη, Βορέᾳ χρησάμενος αὐθημερὸν ἥκειν. Ἕρμων δὲ βασιλεύων τῶν Πελασγῶν ἐξέστη τῆς χώρας, τῇ μὲν ἀληθείᾳ τοῦ Δαρείου τὴν δύναμιν φοβηθεὶς, προσποιησάμενος δὲ ἑκὼν διδόναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν χάριν. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τισὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι.

86 *Εἰς Μακάρων νήσους: ὁ Ἡσίοδός φησι Μακάρων νήσους εἶναι περὶ τὸν Ὠκεανὸν, κἀκεῖ τοὺς εὐδαίμονας οἰκεῖν ὑπὸ Κρόνου βασιλευομένους. Ὅθεν ἐπὶ τῶν μακαρίων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.*

87 *Ἐς κόρακας: ἐν Θεσσαλίᾳ τόπος ἐστὶ Κόρακες, ὅπου τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον· ὅθεν ἡ παροιμία. Μέμνηται δὲ ταύτης Μένανδρος συνεχῶς. Λέγουσι δὲ, ὅτι Βοιωτοῖς Ἄρνην ποτὲ διοικοῦσι προείρητο ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι τῆς χώρας λευκῶν κοράκων φανέντων.*

---

1. *Βαίβρωνα* codd. Schottus: emendavit Valckenarius ad Herod. IV, 145, 2. 17. B: *Ἡσίοδος Μακάρων νήσους εἰς τὸν ὠκεανὸν εἶναι φησὶ, ἔνθα τοὺς μακαρίους κατοικεῖν.* 21. C: *εἰς φθορὰν, εἰς ἀπώλειαν· λείπει τὸ ἄπιθι. διότι τὸ ζῶον χαίρει περὶ τὰ πτώματα καὶ διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις τὰς νοσσιὰς ποιεῖν καὶ κρημνώδεσιν.* *ἐν — ὅτι* om. B. 22. vulgo *ἔβαλλον*: emendavit Meineckius Menandr. fr. p. 281. 24. *ποτὲ* B om. *ὑπὸ τ. θ.* B om. 25. *τῆς χώρας* B om.

Characis Chronicis ductam esse Rhodius conjecit Rer. Lemnicc. 47.

86. B. 360. Macar. 224. Hesiod. Opp. et D. 166. Confer C. Odofr. Muelleri de fortunatorum insulis disput. Gotting. 1837.

87. B. 366. C. 142. Apost. IX, 16. Arsen. 241: Eustath. ad Hom. Odyss. *N*, 408 p. 1746, 61: *ἰστέον δὲ ὡς Ὅμηρος μὲν τοιαύτην οἶδε Κόρακος πέτραν· ἴσως δὲ ἐκ τοιούτου τινὸς καὶ τὸ ἐν Κιλικίᾳ ὀνόμασται Κορακήσιον. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ εἰς κόρακας, καθά φασιν οἱ παλαιοὶ, ὡς ἀπὸ τῶν οἰκούντων τὸ τοιοῦτον Κιλίκιον Κορακήσιον πο-*

Νεανίσκοι δέ ποτε μεθυσθέντες, καὶ συλλαβόντες κόρακας, γυψώσαντες ἀφῆκαν πέτεσθαι· ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἐταράχθησαν, ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος. Καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι τὸν θόρυβον, φυγόντες ᾤκησάν τινα τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κόρακας. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβαλόντες τοὺς Βοιωτοὺς οἱ Αἰολεῖς, ἔσχον τὴν Ἄρνην οἰκείαν οὖσαν, καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας μεθιστᾶσιν εἰς τοὺς Κόρακας κολουμένους.

88 *Ἑ τ ε ρ ο μ ό λ ι ο ς δ ί κ η: εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον.*

89 *Ἔ ξ ω β ε λ ῶ ν κ α θ ῆ σ θ α ι: παροιμία παραινοῦσα μακρὰν ἑαυτὸν τῶν βελῶν τῶν ἐναντίων ποιεῖν.*

90 *Ἔ κ η τ ι Σ υ λ ο σ ῶ ν τ ο ς ε ὐ ρ υ χ ω ρ ί η: Συλοσῶν Σάμιος φίλος ἐγένετο Δαρείῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἐν Σάμῳ δυναστείαν παρέλαβε τελευτήσαντος Πολυκράτους. Ἐπεὶ δὲ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἦρχεν,*

---

2. *καὶ οἱ Β. ἰδ.* B. 3. *τέλος λαβούσης· οἱ γοῦν νεαν. φοβ.* B. 4. *φυγόντες* B om. 6. *ἐκβ. Β. Ἀ.* B. 7. *μεθίστων* B. 10. B: *παραινεῖ ἔξω τῶν κακῶν γίνεσθαι.* 12. *εὐρυχωρία* Schottus: e B Strabone, aliis Gaisfordus correxit. 14. *τελευτήσαντος Πολ.* B om. 15. *ἐπεὶ — ἦρχεν*] *ἄρχοντος δὲ πικρῶς αὐτοῦ* B.

νηρῶν ὡς εἰκὸς ὄντων. τινὲς μέντοι τὸ ἐ ς κ ό ρ α κ α ς (Thom. Mag. 145 Ritsch.) *ἀντὶ τοῦ, εἰς κακὰ ὄρνεα ὅμοιόν φασι τῷ ε ἰ ς α ἶ γ α ς ἀ γ ρ ί α ς* (Macar. 224). *Π α υ σ α ν ί α ς δέ φησιν ὅτι Βοιωτοῖς ἔχρησεν ὁ θεός, ἔνθα λευκοὶ κόρακες αὐτοῖς ὀφθῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν. ἰδόντες οὖν φησι κόρακας πετομένους περὶ τὸν Παγασητικὸν κόλπον, οὓς ἄκακοι παῖδες ἐγύψωσαν, ᾤκησαν ἐκεῖ, καλέσαντες τὸ χωρίον Κόρακας, ὕστερον δὲ Αἰολεῖς ἐκβαλόντες αὐτοὺς ἔπεμπον ἐκεῖ τοὺς φυγαδευομένους. ὁ δ' αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς ἱστορεῖ λαιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας ἐπαοιδαῖς ἀφιέναι ζῶντας καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ, φεῦγ' εἰς κόρακας. ὁ δὲ Α ἴ σ ω π ο ς πλάττει μυθικῶς κολοιὸν μέγαν, νομίσαντα τοῖς κόραξιν ἐξισοῦσθαι, προσμῖξαι αὐτοῖς, ἡττηθέντα δὲ ὑποστρέψαι πάλιν εἰς τοὺς κολοιούς· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παίειν αὐτὸν καὶ βοᾶν, φεῦγ' εἰς κορ. Ἀ ρ ι σ τ ε ί δ η ς δὲ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνώδεσι τοὺς κόρακας νεοσσοποιεῖσθαι λέγειν ἡμᾶς φ. ἐς κ., ὅ ἐστιν εἰς ἀποκρήμνους τόπους καὶ εἰς φθοράν*: Schol. ad Arist. Nub. 134: Hesych. s. *εἰς κ.*, s. *ἐς κορ.*, Photius. Suid. Zonar. I, 878: vid. Zenob. II, 77. V, 90. Ad historiam respicit Diodor. XIX, 55.

88. B. 434. Diog. IV, 69. Apost. IX, 25. Arsen. 244: Eustath. ad Hom. Il. Ξ, 999, 64: Hesych. s. *ἑτερόμηνος* (scribe *ἑτερομόλιος*). Suid. Zonar. 891.

89. B. 436. Diog. IV, 71. Apost. VIII, 64. Arsen. 235: Eustath. ad Hom. Il. Ξ, 130 p. 972, 8: *οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον τὸ ἐκ βελέων ἔ ξ ω β ε λ ῶ ν φασι παροιμιακῶς*: Suidas: vid. sup. 62. Vid. C. F. Hermannus ad Lucian. quom. hist. conscr. op. c. 4.

90. B. 437. Heraclid. Pont. Polit. fr. c. X. Strab. XIV, 1, 17

ἐκλιπόντες τὴν νῆσον οἱ πλείους μετῴκησαν. Ὅθεν ἡ παροιμία.

91 *Εἰς τὸ δέον*: Περικλῆς, ὥς φασιν, ἔδωκε χρήματα τῷ βασιλεῖ τῶν Λακεδαιμονίων Πλειστοάνακτι, καὶ συνέπεισεν αὐτὸν ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ πολέμῳ προαχθέντα. Διδοὺς οὖν λόγον τῶν χρημάτων μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ θελήσας φανερῶς λογίσασθαι, εἶπεν, Εἰς τὸ δέον ἀνήλωσα τοσάδε τάλαντα.

92 *Εἰς Ἀφάννας*: Συβαρῖται νίκην τὸν θεὸν ᾐτοῦντο κατὰ Κροτωνιατῶν, παρόντων ἐκείνων. Ἑνὸς δὲ τῶν Κροτωνιατῶν χλευάσαντος καὶ εἰπόντος ὅτι τεύξεσθε ταύτης ἐν Ἀφάνναις, τὴν πρόῤῥησιν τοῦ θεοῦ ἐθαύμασαν. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων ἀνυποστάτων εἶναι.

---

3. B: *Περικλῆς δοὺς τῷ Λ. βασιλεῖ χρήματα, ἐφ᾽ ᾧ τῆς Ἀττικῆς ἀναχωρῆσαι, διδοὺς λόγον τ. χ. μ. τ. τ. Ἀ., οὐκ ἠθέλησε φ. λ., ἀλλ᾽, εἰς τὸ δέον, εἶπεν κτλ.*: C: *εἰς τ. δ. ἀπώλεσεν: ἐπὶ τῶν κλεπτόντων μὲν τὰ πιστευθέντα, προφασιζομένων δὲ εἰς τὸ δέον ἀνηλωκέναι. Περικλῆς γὰρ ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων κωμῳδεῖται, ὡς ἐν τοῖς λογισμοῖς τῶν κοινῶν χρημάτων μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τοῖς γραμματίοις ἔγραψεν ἀνηλωκέναι εἰς τὸ δέον χρήματα τόσα, κλέψας καὶ ἰδιοποιησάμενος αὐτά· καὶ τὴν κλοπὴν κρύπτων διὰ τῆς εἰς τὸ δέον λέξεως. Ἔοικε δὲ ὡς οὐκ ἐπὶ κλοπῇ τοῦτο ὁ Περικλῆς πεποίηκεν, ἀλλὰ τὸν ἄρχοντα τῶν Λακεδαιμονίων χρήμασι δελεάσας ἐπὶ τῷ μὴ δῃῶσαι τὴν χώραν, ὡς ἀπόῤῥητον ὂν τοῦτο, οὐκ ἀναγράφων. ἔφερε γὰρ αἰσχύνην τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τῷ καλῶς πρὸς αὐτοὺς διατεθέντι ἄρχοντι ὄνειδος· κεκαλυμμένως οὕτω καὶ ἀδήλως ἔθετο, ἀνήλωσα εἰς τὸ δέον δέκα πέντε τάλαντα, ἤγουν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον.* 4. *Πλειστοάνακτι* cum Gaisfordio scripsi: *Ἀστυάνακτι* P, *ἀστυάνακτη* H, *Πλειστιάνακτι* Schottus, G. Hermannus in Schol. Aristoph. 8. vulgo *εἰς δέον*: articulum e BC inserui. 9. *Ἀφάνας* BH. *Σαμανῖται* B, *Σαμαρῖται* A. 10. *Ἑνὸς δὲ Κροτωνιάτου* B. 11. *καὶ ὁ. τ. εἰπόντος* B. 12. *Ἀφάναις* BPH. *τοῦ θεοῦ* B om. 13. *δὲ*] *οὖν* B. *ἡ παροιμία* B om.

p. 638. Eustath. ad Dionys. Perieg. 533. De re vid. Herod. III, 139. Panofka R. Samior. 45.

91. B. 438. C. 153. Apost. VII, 79. Arsen. 222 ibiq. Macarius: Plutarch. Pericl. 23: Schol. ad Arist. Nub. 858. Olympiod. in Creuzeri Init. Philos. Plat. II, 173. Schol. ad Demosth. *περὶ Συντάξεως* p. 167 R: Hesych. v. *δέοντς*, v. *εἰς δέον*, Suid vv. *δέον*, *εἰς τὸ δέον*, *ἔφοροι*: Bekk. Anecd. 234, 10. Alludit Aristophanes l. c. Narratio ex Ephoro ducta videtur: Schol. ad Arist. l. c., Marxius ad Ephor. fr. p. 226.

92. B. 439. Steph. Byz. s. *Ἀφάννας: χωρίον Σικελίας, ἄσημον, ἀφ᾽ οὗ, ἡ εἰς Ἀφ., ἐπὶ τῶν ἀδήλων καὶ ἐκτετοπισμένων.* Hesych.: *χωρίον τῆς Λαμάρτιδος φυλῆς· πόῤῥωθεν.* Dixere de urbis nomine Scaliger ad Fest. s. Buttubata p. 351 Lind., Vossius Etymol. s. v.: Plin. N. H. III, 11, 104: *Diomedes ibi* (in Daunia) *delevit . . . urbes duas: quae in proverbii ludicrum vertere, Apinam et Tricam.*

93 *Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου*: κόθορνός ἐστιν ὑποδήματος εἶδος ἐφαρμόζοντος καὶ δεξιῷ καὶ ἀριστερῷ ποδί· ὅθεν καὶ Θηραμένην, τὸν ἐπὶ τῶν λ', κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐπὶ τῶν στρεφομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία εἴρηται.

94 *Εὔνους ὁ σφάκτης*: αὕτη ἡ παροιμία προηνέχθη ἀπὸ τοῦ Ὀρέστου, ὡς καὶ Ὅμηρος ἐδήλωσεν· ἀποκτείνας γὰρ τὴν μητέρα, περίδειπνον ἐποίησεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως, ὃς Σεμέλην φονεύσας, τὰ ὀστᾶ αὐτῆς μετὰ πολλῆς φροντίδος ἔπεμψε τῇ μητρί. Ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος· τὴν γὰρ μητέρα Βερενίκην καθείρξας ἐν μεγάροις, καὶ παραδοὺς Σωσιβίῳ φυλάσσειν, ἡνίκα ἐκείνη οὐ φέρουσα τὴν κόλασιν ἔπιε θανάσιμον βοτάνην καὶ τὸ φάρμακον πιοῦσα ἀπέθανε, διὰ τὰς ἀπ' αὐτῶν τῶν ὀνείρων ταραχὰς ἐν μέσῃ τῇ πόλει μνῆμα οἰκοδομήσας, ὃ νῦν Σῆμα καλεῖται, πάντας ἐκεῖ τοὺς προπάτορας σὺν αὐτῇ κατέθετο, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. Καὶ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν δὲ ἱερὸν αὐτῇ ἱδρύσαντο, ὃ ἐκάλουν Βερενίκης σωζούσης.

95 *Ἐξάντης λεύσσω τοὐμὸν κακὸν ἄλλον ἔχον-*

---

1. **B**: ἐπὶ τῶν συστρ. σ. ἡ π.. κόθορνος γὰρ τὸ ἀμφοτέροις ποσὶ ἁρμόζον ὑπόδημα omissis reliquis. 4. Vulgo συστρεφομένων: et sic B Photius: Suidas μεταβαλλομένων, Apost. Arsen μετατρεπομένων: veram lectionem e Suida petii v. κόθορνος: — εἴρηται δὲ [ὁ κόθορνος] ἐπὶ τοῦ στρεφομένου συνεχῶς. 6. **B V**: τοῦτο κυρίως δύναται λέγεσθαι ἐπὶ Ὀρέστου τὴν μητέρα κτείναντος, καὶ ἐπὶ Ἀ. τοῦ β., ὃς — μητρί: reliqua omittunt. 12. μητέρα in μητρυιάν mutandum Schottus censebat: vid. Clintonus Fasti Hell. III, 384. βερσενίκην F. 15. ἀπ' αὐτῶν τῶν P H Gaisfordus: ἐπ' αὐτῶν τῶν Schottus. 19. βερσενίκης F. 21. λεύσω C Suidas. τὸν ἐμὸν Valckenarius Diatr.

93. B. 440. Diog. IV, 72. Apost. IX, 29. Arsen. 244. Macar.: Phot. Suidas. Rem tangunt et indolem Theramenis versatilem et levem notant Arist. Ran. 47. 546, 997, ubi vide Scholl.: Plutarch. Nic. 2, Praec. Polit. 32: Lucian. Amor. 50. Doxop. II, 122. VI, 21 Rhett. Graecc. Walzii: Poll. VII, 91. Suid. v. δεξιός: adde Walzium ad Arsen. l. c. Adhibetur proverbium ab Aristaen. Epist. I, 28: τοτὲ δὲ πάλιν ὡς εὐμεταβολωτέρα κοθόρνου ἀναίνεται σοβαρῶς ὃν ἀρτίως ἐπόθει: Liban. Epist. 1142.

94. V. I, 74. B. 380. Suidas. Respicit Homer. Odyss. Γ, 309. De conditorio a Ptolemaeo exstructo vid. Strab. XVII, 1, 8 p. 794. Casaubonus ad Sueton. August. 18.

95. C. 192. Suidas. Eodem fere modo lexicographi vocem ἐξάντης explicare solent: cf. Zonar. 1, 755. interpp. ad Hesych.,

ται: τὸ ἐξάντης τὸν ὑγιῆ δηλοῖ καὶ τὸν ἔξω ἄτης, ὅ ἐστι βλάβης, ὡς Πλάτων φησί.

96 *Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἴην Τενεάτης*: κώμη ἐστὶ πλησίον τῆς Κορίνθου Τενέα, κατάφυτος. Ὡς οὖν τῶν ἐν τῇ κώμῃ ὁμολογούντων μὲν Κόρινθον εἶναι εὐδαίμονα, αἱρουμένων δὲ ἥττονα κώμην ἔχειν, οὕτως εἴρηται.

97 *Ἐν νυκτὶ βουλή*: ἡ παροιμία οὕτως εἴρηται, ἐπειδὴ ἡσυχίαν ἔχει ἡ νὺξ καὶ δίδωσι κατὰ σχολὴν λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις.

98 *Ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον*: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν μεταβολὴν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα οἰωνιζομένων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν, ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθας μετὰ δρυΐνων καρπῶν στέφεσθαι, καὶ λίκνον ἄρτων πλῆρες περιφέροντα λέγειν,

Ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον.

Eurip. 193 Lugd. C: *Πλάτων ἐν Φαίδρῳ· λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις ἐνεχομένων.* Verba τὸ — ὡς C om. 3. ἡ Κόρινθος C, γε Κορ. Arsenius, ὁ Κορίνθιος Mss. Stephani Byz., Suidae, Eustathius. Τενεήτης C, Τεγεάτης, quod Strabo diserte damnat, Eustathius, Arsenius, Epit. Strabon. p. 120 Huds.: Γενεάτης Stephanus Byz. C: *ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν ὀλβίαν εἶναι τινὰ πόλιν, προαιρουμένων δὲ ἀθορύβως ἥττονος κώμης. Ἔστι γὰρ κώμη, ἐν ᾗ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Τενεάτου*: vide Eustathium. 5. Deerat τῶν. 8. ἡ et οὕτως B om. 9. δίδωσι τοῖς π. τ. ἀ. β. σχολήν. B. 10. βουλομένοις F. 11. B nonnisi τάττεται — κρείττονος οἰωνιζ. 12. deerat ἐν: adjeci e Plutarcho. 14. ἀκάνθαις Hesychius, alii. 15. λῖνον P H: λίκνον recte Schottus et Gaisfordus ex Eustathio, aliis dederunt.

Ruhnkenius ad Tim. Lex. 108. Plat. Phaedr. 244 E. Simile est illud Lucretii II, 1: *Suave mari magno turbantibus aequora ventis, E terra magnum alterius spectare laborem:* et Sophocl. fr. 563 Dind.: *κἂν ὑπὸ στέγῃ Πυκνῆς ἀκούειν ψεκάδος εὑδούσῃ φρενί.*

96. C. 217. Strab. VIII, 5, 22 p. 380. Arsen. 244. Steph. Byz. s Γενέα: Eustath. ad Hom. Il. *Β*, 607 p. 301, 39: Suidas: corruptum exstat proverbium apud Plutarch. 4. De Tenea vid. C. O. Muellerus Dorr. I, 218. Versum ex oraculo sumptum esse Strabo annotavit.

97. B. 359. Diog. V, 95. Apost. VIII, 52. Arsen. 233: Eustath. ad Hom. Il. *Β*, 25 p. 168, 5. *Σ*, 245 p. 1140, 64. ad Odyss. *Γ*, 138 p. 1461, 10. *Τ*, 2 p. 1852, 62: Suidas. Sentent. Monostich. 65: *ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίγνεται*, ubi vid. Boissonadus T. III Syll. Poett. Gr. p. 284: add. Valckenarius ad Eurip. Hippol. 375. Pflugkius ad Eurip. Heracl. 994.

98. B. 442. Diog. IV, 74. Plut. 16. Apost. IX, 37. XVIII, 52. Arsen 247. 447: Eustath. ad Hom. Od. *Μ*, 357 p. 1726, 18: *τραχὺν γὰρ τὸν βίον* (ἀρχαϊκόν) *ἐκεῖνον εἰ-*

Ἐσήμαινον δὲ ὡς ἀπώσαντο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν, εὑρήκασι δὲ τὴν ἥμερον τροφήν.

99 Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική: φασὶν, ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσει χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὀρχηστρίας ἐπεισήγαγον.

100 Εἴποις τὰ τρία παρὰ τῇ αὐλῇ: τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀπαγομένοις τὴν παῤῥησίαν ταύτην ἐδίδουν, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι τρία λέγειν ἃ βούλονται· μεθ' ἃ φιμωθέντες ἀπήγοντο πρὸς τὴν κόλασιν· τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον αὐλὴ ἐκαλεῖτο, ὅπου ἀπήγοντο, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ διαιτωμένους αὐλικοὺς ὠνόμαζον. Ὡς ἐκ τούτου φανερὰν τὴν παροιμίαν εἶναι.

1 Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθαιρεῖς: αἱ τὴν

---

3. ἐκκεκόφθω μουσική B. C nonnisi ἐπὶ τῶν παθόντων τὶ ἐφ' οἷς ηὐτύχουν. B: οἱ παλαιοὶ ἐν τ. σ. φιλολόγοις ζητήσεσι πρότερον, ὕστερον τὰς μ. καὶ ὀρχήστριας ἐπεισῆγον· ὅθεν αἰτιώμενοι τοῦτό τινες τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο. 7. τὰ πάτρια V, πτρια AM. παρὰ τῇ αὐλῇ B Suid. Gaisfordus: C omittit: Schottus π. τῆς αὐλῆς. In sqq. C cum Suida consentit. 8. V B: μετὰ παῤῥησίας ἐξῆν τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι λέγειν ἃ βούλονται (Suidas βούλοιντο) — ἀπήγοντο (sqq. om. V.) καὶ τ. ἐν αὐτῇ δ. ὑπηρέτας αὐλικοὺς ὠν., ὡς ἐκ τούτου φανεροῦντας τὴν λοιδορίαν. 10. φημωθέντες P H. 14. καθαιρεῖς dedi cum V B, ubi est: Ἐπὶ σ. τ. σ. καθαίρεις: Ἀσκληπιάδης φησὶ τὰς Θετταλὰς ἐκμαθούσας τὰς τῆς σελήνης κινήσεις προαγγέλλειν, ὡς ὑπ' αὐτῶν μέλλοι κατάγεσθαι, τοῦτο δὲ πράττειν οὐ χωρὶς τῆς αὐτῶν (ὑπ' αὐτῶν B) κακώσεως· ἢ γὰρ καταθύειν τῶν τέκνων ἢ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολλύειν. Λέγεται γοῦν ἐπὶ τῶν κακὰ ποριζομένων· Δοῦρις δέ φησιν ἀστρολόγον προαγορεύοντα τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις οὐκ εὖ ἀπαλλάξαι. Cfr. Scholl. Ap. Rh. IV, 59. Legebatur καθελεῖς, ut apud Plutarchum: Suidas καθέλκεις. Utrumque usitatum est et καθαιρεῖν et καθέλκειν vel κατασπᾶν τὴν σελήνην, ut apud Latinos *deducere* et *detrahere lunam*. Etiam *devocare* dicitur.

ναι [vid. sup. II, 41.] καὶ παροιμία δηλοῖ παρὰ Πανσανίᾳ λέγουσα: ἔφ. κ. ε. ἄ., ἣν ἔλεγε, φησὶν, ἀμφιθαλὴς παῖς Ἀθήνησιν, ἐστεμμένος ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων καρπῶν, λίκνον βαστάζων πλῆρες ἄρτων, αἰνισσόμενος τὴν ἐκ τοῦ παλαιοῦ βίου ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν: Hesych. Phot. Suidas. Usurpant Demosth. de Coron. §. 259 p. 313 R: Porphyr. de abstin. init.: vid. Lobeckius Aglaoph. 648.

99. B. 445. C. 164. Plutarch. 38. Apost. VIII, 3. Arsen. 225: Suidas.

100. V. I, 75. B. 381. C. 135. Suid. vv. αὐλή, εἴποις τὰ τρία, τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον, Zonar. I, 344.

1. B. 374. Plut. 113. Suid. Plato Gorg. 513, A. Ὅπως μὴ πεισόμεθα ὅπερ φασὶ τὰς τὴν σελήνην καθαιρούσας τὰς Θετταλίδας, σὺν τοῖς φιλτάτοις ἡ αἵρεσις ἡμῶν ἔσται ταύτης τῆς ἐν τῇ πόλει. Vide ibi Intpp.

σελήνην καθαιροῦσαι Θετταλίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν παίδων στερίσκεσθαι. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων ἡ παροιμία.

2 *Εἴ τι κακὸν, εἰς Πύῤῥαν*: φασὶν ὅτι οἱ Πυῤῥαῖοι πρὸς τοὺς ὁμόρους πάντας ἀπεχθῶς εἶχον. Ἐκεῖνοι οὖν τὰ συμβαίνοντα αὐτοῖς κακὰ ἀποτροπιαζόμενοι, καὶ ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Πυῤῥαίων χώραν, ἐπεφώνουν, Εἴ τι κακὸν, εἰς Πύῤῥαν.

3 *Εὐγενέστερος Κόδρου*: ὁ Κόδρος Μελάνθου υἱὸς ἦν· Μέλανθος δὲ ἕκτος ἀπὸ Νηλέως, οὗ καὶ Νέστωρ. Οὗτος ἐκπεσὼν τῆς Μεσσήνης ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ μονομαχήσας πρὸς Ξάνθον τὸν Βοιωτὸν, βασιλεύοντα τῶν Ἀθηναίων, νικήσας ἐβασίλευσε τῶν Ἀθηναίων, καὶ Κόδρῳ τῷ υἱῷ τελευτήσας τὴν βασιλείαν κατέλιπεν. Ὁ δὲ Κόδρος οὗτος ἐν τῷ πρὸς Δωριέας πολέμῳ ἑκὼν ὑπὲρ τῆς χώρας ἀποθνήσκει. Προείρητο γὰρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς Ἀθηναίοις νικήσειν, εἴ γε τελευτήσειεν ὑπὸ τῶν Δωριέων ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. Ἀποθανὼν δὲ ἐγκατέλιπε παῖδας δύο, Μέντορα καὶ Νηλέα. Ὁ μὲν οὖν Μέντωρ ἀντ' αὐτοῦ ἐβασίλευσεν· ὁ δὲ Νηλεὺς ἡγεμὼν τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικίας ἐγένετο.

4 *Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα*: μέμνη-

---

1. καθαιροῦσαι scripsi: legebatur καθελοῦσαι. ἑταιρίδες P: vulgo ἑτερίδες: Meziriacus in Ovid. Heroidd. II, 87. καθαιρετίδες. Schotti scripturam Θετταλίδες cum Suida recepi. Cfr. explicationes. 2. παίδων PH: vulgo ποδῶν. 4. ὅτι κακὸν bis B. Πύῤῥαν dedi ex BC: Πυρὰν bis PF: πυρὰν infra H. Vulgo Πυῤῥάν. 5. πάντα ἀπεχθρῶς B. 9. Post εὐγενέστερος Κόδρου excidit quod sistunt rell. *ἐπὶ τῶν πάνυ εὐγενῶν*. 11. Μεσήνης PF. 16. ὑπὸ τῆς χώρας PH. 22. κοὐκ BPF: vulgo οὐκ.

2. B. 746. Plut. 109. C. 161. addit: *ἐπὶ κατάρας τοῦτο τάττεται*, in rell. fere consentit. Paullo alio convertit Plut. Morall. II, 146, E. *Καὶ ὁ Θαλῆς γελάσας Εἴ τι κακὸν, εἶπεν, αὖθις ἐς Πριήνην· διαλύσει γὰρ ὁ Βίας, ὡς διέλυσε τὸ πρῶτον.*

3. C. 216. Diog. IV, 84. Apost. IX, 27. Arsen. 244. Macar. Suid. Phot. Scholl. Plat. 376. De Mentore, Codri filio, v. Clinton. Fastt. Hell. I, 112. Usurpavit proverbium Lucianus Timon. 23. *Ὀμνύουσιν, ἦ μὴν εὐμορφότερον μὲν Νιρέως εἶναι αὐτόν, εὐγενέστερον δὲ τοῦ Κέκροπος ἢ Κόδρου.* Cfr. Diall. Mortt. IX, 4. Themist. Oratt. 250, B. Liban. Epp. 301. Iacobs. Achill. Tat. 142, 20. Similiter sonant Tyrtaei Eleg. IX, 1 sqq. Theognid. 701 sqq.

4. B. 452. C. 229. Diog. IV, 82. Apost. IX, 45. Suidas. Vide Soph. Aj. 653. Lobeck. et Eurip. Med. 618. *κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.* Lucian. Merc. Cond. 39.

ται τῆς παροιμίας ταύτης Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ. Λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῇ Μηδείᾳ,

Κακοῦ ἀνδρὸς δῶρον ὄνησιν οὐκ ἔχει.

5 *Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια: παροιμία· παρόσον ὁ οἶνος τοὺς ἐμπιπλαμένους αὐτοῦ ὁποῖοι εἰσὶ παραδείκνυσι.*

6 *Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μύσος: Μίνως θυσίας τῷ Ποσειδῶνι ἐπιτελῶν ηὔξατο αὐθημερὸν ἀναδοθῆναί τι αὐτῷ ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ τοῦτο καταθῦσαι πάλιν ὑπέσχετο, ὃ ἂν καὶ εἴη. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀναδόντος περικαλλῆ ἔπεμψε Μίνως εἰς τὰ βουφόρβια. Ὀργισθεὶς οὖν Ποσειδῶν ἐνέβαλεν ἔρωτα τοῦ ταύρου Πασιφάῃ, τῇ τοῦ Μίνωος γυναικί. Ἡ δὲ πείθει Δαίδαλον, ξυλίνην βοῦν κατασκευάσαντα εἰς αὐτὴν ἐνθεῖναι, ἣν ἐπιβαίνων ὁ ταῦρος ὡς βοῦν, ἔγκυον ἐποίησεν· ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Μινώταυρος. Μίνωος δὲ ὀργιζομένου Ἀθηναίοις διὰ τὸν τοῦ Ἀνδρόγεω φόνον, ὃς ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήνησι νέων διὰ φθόνον ἀνηρέθη ἐν τοῖς Παναθηναίοις νικήσας πένταθλον, ἑπτὰ παρθένοι καὶ ἴσοι νέοι ἀκμαῖοι ἐξ Ἀθηνῶν ἐδασμολογοῦντο κατ᾽ ἐγκέλευσιν αὐτοῦ, καὶ παρεβάλλοντο τῷ θηρίῳ. Ὡς οὖν τὸν Δαίδαλον ἀρχηγὸν τούτων τῶν κακῶν γενόμενον, διά τε τὸ κατεσκευακέναι τὴν ξυλίνην βοῦν, καὶ διὰ τὸ αἴτιον τῆς τοῦ θηρίου γενέσεως γεγονέναι, ἐμυσάχθησαν.*

7 *Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων γένοιτ᾽ ἄν: αὕτη*

---

4. *ἡ ἀλήθεια* B. 5. *αὐτόν* P H. 6. *μύθῳ* V B Suidas Macar. Vulgo *θυμῷ*. 11. *ἐνέβαλεν* H F Gaisford. Vulgo *ἐνέβαλλεν*. 14. *ἔγγυον* H. 17. legebatur *ἐν Ἀθήνησι*. Confer de hac syntaxi inferioris aetatis scriptoribus ascita Schaefer. in Scholl. Ap. Rh. 314. Bast. Ep. Crit. 189 sq. Bernhardy Synt. 81. 22. *κατεσκευακέναι*] *κατασκευασθῆναι* H. Addit Bodl.: *καὶ ταύτην τὴν παροιμίαν ἐξέθεντο.* 24. *κύφων γένοιτ᾽ ἄν* dedi cum C: legebatur *κίων ἂν γένηται*: B *κύφων* (codex B *κοῦφον*) *ἂν γένοιτο*: *κοῦφον γένοιτ᾽ ἂν* Suidas: *κυφὸν ἀνὸν γένοιτο* Plutarchus.

5. B. 451. Diog. IV, 81. Apost. VIII, 44. Arsen. 232. Confer ad Diogen. VII, 28.

6. B. 378. Suidas. Macar. 234. *ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς καὶ τὰ οἰκεῖα διηγουμένων.* Confer Coisl. 189. *Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος.* Quem rettulimus in Appendicem. De Daedalo v. Apollod. III, 1, 3. 14, 7, ibique Heynium.

7. B. 372: *Ἐκ π. ξύλου: κατ ἔλλειψιν αὕτη λέγεται· τὸ γὰρ πλῆρες γ ἐκ π. ξ. κύφων ἂν γένοιτο.«* Pleniora C. 168. *Ἐκ παντὸς ξύλου καπνός: παρ᾽ ὅσον καὶ ὁ νάρθηξ καὶ εἰ μὴ ξύλον εἶναι δοκεῖ, καπνὸν ἀπεργάζεται. Καὶ ἄλλη·*

τάττεται ἐπὶ τῶν κατὰ μὲν τὸ εἶδος εὐκαταφρονήτων, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίας πιπτόντων. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἐπίχαρμος ἐν Τρωσίν.

8 *Εὑδόντων ἁλιευτικῶν κύρτος: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄνευ πόνου κατεργαζομένων, ἐφ' ἃ ἂν ὁρμήσωσιν. Ἐπειδὴ κοιμωμένων τῶν ἁλιέων ὁ ἰχθὺς τῷ κύρτῳ εἰςδύεται.*

9 *Ζωπύρου τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος, εἰςελθὼν εἰς Βαβυλῶνα καὶ πιστευθεὶς διὰ τὰ περὶ τὸ σῶμα, προὔδωκε τὴν πόλιν. Ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε, Τάλαντα καὶ ζυγὰ, οἱονεὶ ἔργα καὶ πράξεις.*

---

4. *εὕδον τῶν ἁλ. κύρτων* P H: *εὕδον τῶν ἁλ. κύρτων* Brubach.: *ευδον τῶν* F: B V *ζεύδου τῶν ἁλ. κύρτων: ἐπὶ τῶν ἄνευ πόνου κατεργαζομένων ἃ ἂν τολμήσωσι· καὶ γὰρ καὶ αὐτῷ κοιμωμένῳ οἱ ἰχθύες εἰςεδύοντο.* Agnoscas simulacrum narrationis Timotheae, v. notas. Reliqui Paroemiographi fere *εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ.* Ego *κύρτος,* quod est in edd. vetustioribus, revocavi, ut suppleretur *αἱρεῖ, ἁλιευτικῶν* autem esset *κτητικὸν ἀντὶ τοῦ ἁλιέων.* 9. *τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα* B V: vulgo *τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων,* ad quae Photius addit *ἀποστερήσαντα.* 10. *πιστευθεὶς* om. B. 11. *διὰ τὰ*] *διὰ* om. PF Brubach. Post vv. *προὔδωκε τὴν πόλιν* addunt B V: *Ὕστερον δὲ Δαρεῖος ἰδὼν αὐτὸν εἶπεν· Ἤθελον Ζώπυρον σῶον ἔχειν ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.* 12. *τάλαντα καὶ ζυγά*] B *τάλαντα ζυγά,* V *τάλαντα.* *οἱονεὶ*] *οἷον* B.

Ἐκ παντὸς ξ. κύφων γένοιτ' ἄν· ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδεῖν μὲν εὐπεριφρονήτων (sic), *εἰς χρείας δὲ ἀναγκαίας πιπτόντων. Καὶ ἄλλη· Ἐκ π. ξ. κλῷος γένοιτ' ἂν καὶ θεός. Οἱ Δωριεῖς τὸν κύφωνα κλῷον λέγουσι. Λέγει γοῦν ἡ παροιμία, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δύναται γενέσθαι καὶ καλὸν καὶ κακὸν, καὶ μέγα καὶ μικρὸν, καὶ ἐξ ἑνὸς πατρὸς υἱοὶ ἀνόμοιοι, δειλὸς καὶ ἀνδρεῖος.* Hinc suspicor, Epicharmi (v. Troum fr. 1. apud Polman-Kruseman.) esse ipsa illa: *Ἐκ π. ξύλω κλῶος γένοιτ' ἂν καὶ θεός,* veluti Priami fuerunt et Alexander et Hector. — Valckenarius suspicabatur duplex fuisse proverbium: alterum *ἐκ π. ξ. κύφων γένοιτ' ἄν,* alterum *ἐκ π. ξ.* (*Ἑρμῆς*) *ἂν οὐ γένοιτο,* de quo proverbio lectorem remittit ad Hemsterhus. in Lucian. I, 18. Pythagorae tribuunt Apulej. Apol. II, 499. Iamblich. I, 34: v. Lobeck. Agl. 250. Verum nunc monstrat Coislinianus. Simile proverbium Ath. V, 187, D. *οὔτ' ἐκ θύμβρας, ἔφη Δημοχάρης, λόγχη οὔτ' ἐκ τοιούτων λόγων ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται.*

8. B. 458. Diog. IV, 65. Photius. Sed Apost. IX, 30. Arsen. 245. simile habent proverbium: *εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ.* Vide nott. critt. et ad Diogen. l. c. Plutarchus Morall. II, 187, B. *Τιμόθεος εὐτυχὴς ἐνομίζετο στρατηγὸς εἶναι· καὶ φθονοῦντες αὐτῷ τινες ἐζωγράφουν τὰς πόλεις εἰς κύρτον αὐτομάτως ἐκείνου καθεύδοντος ἐνδυομένας. ἔλεγεν οὖν ὁ Τιμόθεος· Εἰ τηλικαύτας πόλεις λαμβάνω καθεύδων, τί με οἴεσθε ποιήσειν ἐγρηγορότα;* Compara Plut. Sull. VI.

9. B. 457. Hesych. Suid. Discimus ex Photio usurpasse Cra-

10 *Ζαλεύκου νόμος*: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις ὠμότερον ἐνομοθέτησεν.

11 *Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας*: ὅτι οὐκ ἀπρονόητα κἂν βραδέως ἡ δίκη τοὺς πονηροὺς μέτεισι. Φασὶ γὰρ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις.

12 *Ζεῖ χύτρα, ζεῖ φιλία*: ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δείπνου συνιόντων εἰς φιλίαν.

13 *Ζητῶν γὰρ ἄψον θοἰμάτιον ἀπώλεσα*: ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

14 *Ζωὴ πίθου*: ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς καὶ μετρίως ζώντων· ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἦν ἡ ἡδίστη καταγωγὴ καὶ διατριβή.

---

1. νόμοι B. 4. οὐκ ἀπρονόητα τὰ ὄντα. Φασὶ γὰρ κτλ. B: ἀπρονόητα τὰ τῶν θεῶν C: ἀπρον. τὰ πάντα Scholl. Homeri. 7. ζῇ χύτρα, ζῇ φ. Bodl. A B: ζεῖ φιλία dedi ex Macario aliisque: legebatur ζῇ. διὰ τοῦ δείπνου συνιόντων dedi: legebatur συνεισιόντων: B διὰ δείπνων εἰς φιλίας συνιόντων. 9. θοἰμάτιον dedi: legebatur θοιμάτιον. 11. ἐπιεικῶν B. 12. ἡ ἡδίστη PH: rell. omittunt ἡ. 13. καταγωγὴ καὶ om. B.

tinum ἐν Πυλαίᾳ fr. 10. Runkel. Auctor narrationis Θεόπομπος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Wichers. fr. 73. Confer Herod. III, 160. ibique Intpp. Pessime Photium contraxere Apost. IX, 58. Arsen. 261., ubi Macarius ἐπὶ τῶν φορτικά τινα διὰ πλοῦτον ὑπομεινάντων. Unde quid sibi Zopyrus voluerit claret.

10. B. 459. Diog. IV, 94. Apost. IX, 50. Arsen. 260. Macar. Cfr. de Zaleuci legibus Nitzsch. Melett. I, 62 sqq.

11. B. 460. Diog. IV, 95. Apost. IX, 53. Arsen. 260. Aliter C. 234: *Ζεὺς γὰρ κατῆει χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας*: ὅτι οὐκ ἀπρονόητα τὰ τῶν θεῶν. Διφθέραι δὲ τόπος ἦν ἐντελής, ἐν ᾧ ἁμαρτήσαντες μόλις ἐκολάσθησαν οἱ οἰκήτορες. Scholl. Ven. B Il. A, 175. *Ζεὺς κατεῖδε χρ. εἰς τ. δ.*: ἐπὶ τῶν ποτε ἀμειβομένων ὑπὲρ ὧν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν, ὅτι οὐκ ἀπρονόητά φησι τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι καί ποτε ἐπεξιέναι. Confer Valckenar. in Herod. V, 58. Diatr. Eurip. 185. Nitzsch. Melett. Hist. Hom. I, 70.

12. B. 461. Diog. IV, 96. Apost. IX, 54. Arsen. 261. Macar. Aliud est illud C. 233. *Ζεῖ χ., ζεῖ φ.*: παροιμία ὅτι ὅταν πλουτῇ τις φίλους ἔχει, cfr. Suidam. Rursus C. 347. *Ζῇ χ., ζῇ φ.*: ὅτι τοῖς δυστυχήσασιν οὐκ εἰσὶ φίλοι. Duo statuo exstitisse proverbia: alterum ζεῖ χ., ζεῖ φ., quod explicat Zenobius: alterum ζεῖ χ., ζῇ φιλία, quod C habet. Diceburque de istis qui cum faece siccatis cadis diffugerunt amici.

13. B. 462. Diog. IV, 97. Apost. IX, 56. Arsen. 261. Suidas. Ortum proverbium ex Arist. Nubb. 855. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας.

14. B. 464. Diog. IV, 98. Apost. IX, 59. Arsen 263. Suidas. Cfr. de dolio Diogenis Hermann. Luc. de Conscr. Hist. p. 20.

15 *Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μόνον λαβών*: πρὸς τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένους.

16 *Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα*: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων. Κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Ἱππίᾳ.

17 *Ἤτοι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα*: τῶν μετὰ Νικίου στρατευσαμένων εἰς Σικελίαν οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, καὶ τοὺς τῶν Σικελιωτῶν παῖδας ἐδίδασκον γράμματα. Οἱ οὖν διαφεύγοντες εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ, ἔλεγον, Ἢ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα. Καὶ οὕτως ὁ λόγος παροιμιώδης ἐγένετο. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλως λαλούντων.

18 *Ἢ κρίνον ἢ κολοκύντην*: τὸ τῆς κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον· ἄδηλον δὲ, εἰ οἴσει καρπόν. Ἔταττον οὖν τὸ μὲν κρίνον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς. Μέμνηται ταύτης Δίφιλος λέγων·

Ἐν ἡμέραισιν αὐτὸν ἑπτά σοι, γέρον,
θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον.

19 *Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν*: τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει. Ὅθεν ἡ παροιμία. Ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν

---

4. *κέχρηται — Ἱππίᾳ* om. B. 5. *Ἱππίᾳ* Gaisfordus: vulgo *Ἱππείᾳ*. 7. *τοὺς τῶν Σικ.* B: deerat *τῶν*. 9. *διαφυγόντες* B. 12. *εἴρηται — λαλούντων* om. B. 14. *ἤτοι κρίνον* C, v. Lobeck. Soph. Aj. 177. not. 17. *μέμνηται — κρίνον* om. B. 18 *λέγων ἐν Ἡμέραισιν* olim: v. Valcken. Diatr. Eurip. 16. 19. *αὐτόν* Valckenarius: libri *αὐτός*. *γέρον* Gaisf. ex P: *γερὸν* (sic) H: vulgo *γέρων*. 20. *ἢ κολοκύντην* Valckenarius: deerat *ἢ*.

15. B. 465. Diog. IV, 99. Apost. IX, 62. Suidas. Apud Arsen. 263. est: *κρομμύου μοῖραν λαβών*.

16. B. 466. Diog. IV, 100. Apost. IX, 63. Arsen 263. Macar. Suidas. Platonis locus est Hipp. Maj. 301, C: *Τοιαῦτα, ὦ Ἱππία, τὰ ἡμέτερά ἐστιν, οὐχ οἷα βούλεταί τις, ἀλλ' οἷα δύναται.* Scholia: *παροιμία ἐπὶ τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων, κατὰ δύναμιν ὑφ' ἑκάστου λεγομένη· τὰ ἡμέτερα οὐχ οἷα βούλεταί τις, ἀλλ' οἷα δύναται.* Vide Heindorf. ad Cratyl. p. 140. Terent. Andr. IV, 5, 10. *Ut quimus, ajunt, quando ut volumus non licet.*

17. B. 475. Diog. V, 9. Marcellini Praef. XXII. Apost. X, 4. Arsen. 280. Confer Plut. Nic. XXIX. Diod. Sic. XIII, 33.

18. B. 476. C. 253, qui ait dici *ἐπὶ τῶν ἀδήλων*. Loco Diphili citat Menandrum, versus ipsos non apponit Diog. V, 10.

19. Contractius B. 467. Diog.

ἀρχομένων ὁρμᾶν ἐπί τι πρᾶγμα, στραγγευομένων δέ. Φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

20 *Ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν: ἱστορεῖ Δίδυμος, ὅτι Ἀμαία μὲν ἡ Δημήτηρ παρὰ Τροιζηνίοις προσαγορεύεται, Ἀζησία δὲ ἡ Κόρη. Ἀπὸ γοῦν τῆς ἱστορίας ἡ παροιμία προήχθη. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πολυχρονίῳ ζητήσει χρωμένων. Πλούτωνος γὰρ Περσεφόνην ἁρπάσαντος ἡ Δημήτηρ ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν περιῄει ταύτην ζητοῦσα.*

21 *Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος: Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὥς φησι Πολέμων. Αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἥκει, ἀποκρίνασθαι, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. Ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος. Ἠλίθιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους.*

---

1. *στραγγευομένων* Casaubonus: vulgo ut P H *στρατευομένων*. 3 et 4. *Ἀμαία* dedi cum rell. Paroemiographis, qui tamen fere *ἀμαῖα*: legebatur *Ἀμία*. Lobeckius Aglaoph. 822: »*Ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθε*: h. e. *ἡ Δημήτηρ τὴν Κόρην*, neque ego aut Spanhemio assentior nomen hoc a verbo *ἀμᾶν* derivanti ad Callim. Hymn. in Cer. 137. p. 747. aut Muellero *Λαμία τὴν Αὐξησίαν* (Herod. V, 82.) corrigenti Aeginet. p. 171. *Ἀζησία* ipsius Cereris nomen est in Anecdd. Bekkeri 348.« *Ἀμαία* comparat cum glossa Hesychii: *Ἀμμάς: ἡ τροφὸς Ἀρτέμιδος· καὶ ἡ μήτηρ· καὶ ἡ Ῥέα· καὶ ἡ Δημήτηρ.* Confer de v. *ἀμαῖα* vel *ἠμαῖα* Prelleri Demet. et Perseph. 325 sq. 10. *Πράξιλλα* C: reliqui *Πραξίλλα*. 11. *γελοποιὸς* V. 12. *ἐν τοῖς μέλεσιν*] *ἐν τοῖς ὕμνοις* C.

V, 1. Apost. IX, 68. Arsen. 272. Suid. Hesych. Photius. Demonis priorem fuisse explicationem testatur Photius. Ath VIII, 337, A sqq. *Κλέαρχος ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν καὶ διδάσκαλον τὸν Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶ Τερψίωνα. ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακελεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε· Ἢ χρὴ χελώνης ἢ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν. ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν· Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.* Terpsionis meminit Plutarchus de Genio Socr. 581.

20. Contractius B. 478. Apost. II, 87. Arsen. 50. Plut. 41. Suidas. Vide nott. critt.

21. Contractius B. 480. C. 248., qui ait dici *ἐπὶ τῶν ἀνοήτων*. Diog. V, 12. Plut. 118. Apost. IX, 81. Arsen. 275. Suidas, quem confer s. v. *ἠλιθιάζω*. Post vv. *καταλιπὼν ἐλήλυθεν* pergit C: *ἐκεῖνον δὲ λέγοντα οὕτως· Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἠελίοιο, Δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληναίης τε πρόσωπον, Ἠδὲ καὶ ὡραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄχνους* (*ὄγχνας*). *Εὐήθης γάρ τις ἴσως ὁ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ τοὺς σικυοὺς καὶ τὰ λοιπὰ συναριθμῶν.* Est Praxillae fr. 1. in Delectu nostro. De Adonide Praxillae

22 *Ἡρακλεία λίθος:* ταύτην ἔνιοι μαγνῆτιν λέγουσι τὴν ἐπισπωμένην τὸν σίδηρον. Οἱ δὲ ἑτέραν, παραπλήσιον ἀργύρῳ. Κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας, τῆς ἐν Λυδίᾳ πόλεως.

23 *Ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι:* ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. Κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνευόντων. Τὸ μὲν γὰρ τρὶς ἕξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ τρεῖς κύβοι, τὴν ἧτταν. Πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ, ὡς νῦν, δύο. Ἔστι δὲ ὁμωνυμία. Κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτε πλήρης ἐστὶ καὶ μή. Τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν Οἴνας καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν, *Ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς οἶναι.*

24 *Ἡ Φανίου θύρα:* ὁ Φάνιος, ὥς φασιν, ἐγένετο ὀβολοστάτης, ἄλλως δὲ τυφλός. Ὑπανοίγοντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τὰ ταμεῖα καὶ τὴν θύραν, ἣν ἐκεῖνος ἰσχυρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν.

---

2. οἱ δὲ ἑτέραν παραπλήσιον ἀργύρῳ dedi: vulgo ἡ δὲ ἑτέρα παραπλήσιος ἀργύρῳ: V B οἱ δὲ ἑτέραν ὁμοίαν ἀργύρῳ. 5. ἢ τρὶς ἓξ Schottus: libri hic et infra fere τρεῖς ἕξ. 10. ὡς νῦν B: vulgo ὡς οἱ νῦν. 12. οἴνας Schotti V (et B): οἴνους P: οἴνοις H F. Vide Hemsterhusium ad Poll. IX, 95. 15. C Φάνου, Photius φανοῦ. Φανίας Hemsterh. in Aristoph. Plut. 372. Confer Diogen. l. c. 16. ἄλλως dedi ex Photio: erat ἄλλοι.

commentatio exstat J. P. Rossignoli Galli, in Journal des Savants 1837, I. p. 36 – 47., de qua rettulimus Ephemeridd. Litt. Gotting 1837, 87. p. 859 sqq. Confer Preller. ad Polemon. Frr. p. 150 sq. Liban. Ep 707. *ταῦτα δὴ ἐπὶ τοῦ τῆς Πραξίλλης Ἀδώνιδος οἴχεται.*

22. B. 471. Diog. V, 2. Apost. IX, 96. Hesych., quem et v. II, 521. Macarius 279. *πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τι ἐπαγομένους, παρόσον καὶ ἡ λίθος ἐπισπᾶται τὸν σίδηρον.* Scholl. Plat. 333. *Διογενιανὸς Μαγνῆτιν μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν λίθον, ὡς εἴη ἀργύρῳ ἐμφερής, τὴν δὲ Ἡρακλεῶτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρον.* Cfr. Suid. Zonar. 1004.

23. B. 473. Diog. V, 4. Apost. X, 3. Arsen 280. Hesych. Suid. Eustath. Il *Π*, 1083, 63. *Παροιμία φησὶν ἐπὶ τῶν μηδὲν διὰ μέσου κινδυνευόντων τὸ Ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβους, ἀπὸ τοῦ μεγίστου ἐν πεσσοῖς ἀριθμοῦ, ὅ ἐστιν ἕξ, καὶ τοῦ ἐλαχίστου, ἤγουν τοῦ κύβου, ὅπερ ἐστὶ μονάδος.* Scholl. Plat. 460. et ipsa habent *ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβους*, in fine *τρεῖς οἴνας.* Cetera ad verbum concinunt cum Zenobio: quippe uterque Tarrhaeum descripsit. Pherecratis fr. est VIII, p. 49. Runkel. Confer Blomfield. Gloss. Aesch. Agam. 32. Boissonad. in Aristaenet. II, 16. p. 708.

24. Cum Suida Coisl. facit 254.

25 *Ἡ ἀφύα πῦρ*: ἐπὶ τῶν ὀξὺ λαμβανόντων τέλος ἡ παροιμία εἴρηται. Παρόσον ἡ ἀφύη (ἔστι δὲ ἰχθὺς) ἰδοῦσα τὸ πῦρ μόνον ἕψεται, οὕτως οὖσα τρυφερά.

26 *Ἡράκλειος νόσος*: Δικαίαρχος φησὶ τὴν ἱερὰν νόσον Ἡράκλειον ὀνομάζεσθαι. Εἰς ταύτην γὰρ ἐκ τῶν μακρῶν πόνων περιπεσεῖν φασὶ τὸν Ἡρακλέα.

27 *Θάμυρις μαίνεται*: ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογα δοκούντων πράττειν εἴρηται ἡ παροιμία.

Ὁ Θάμυρις πολλῶν ἐπὶ κάλλει διενεγκὼν, ἤρξατο πρῶτον ἐρᾶν ἀῤῥένων. Ἀσκήσας δὲ κιθαρῳδίαν, ταῖς Μούσαις ἤρισε, συνθέμενος πρότερον, εἰ μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσαι πάσαις· εἰ δ' ἡττηθῇ, στερηθήσεσθαι ὧν ἂν ἐκεῖναι θέλωσιν. Ὑπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, καὶ τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρῳδίας ἐστέρησαν.

28 *Θᾶττον ἢ Βούτης*: τῶν ἐπὶ τῇ στοᾷ μαχομένων τὶς ἦν ᾧ ἐπεγέγραπτο Βούτης, οὗ ἐφαίνετο τὸ κράνος

---

1. *ἀφύη* BV. 3. *ἑψεῖται* B. 9. *πολλῶν* scripsi: legebatur *πολλούς*. 16. B 224: *Βούτην Μήκων ἔγραψεν*: *ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐπιτελουμένων· πίνακα γὰρ ὁ Μήκων γράψας ἐποίησέ τινα ὑπὲρ ὄρους φαινόμενον καὶ ἐπέγραψε Βούτης· φαίνεται δὲ αὐτοῦ τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλμός.* Repone *Μίκων*, licet Harpocr. 128, 3. ejusdem erroris particeps sit: *Μήκων· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας »Καὶ Μήκωνα τὸν γράψαντα ἕως τὰς λ' μνᾶς ἐζημίωσαν*, ubi Salmasius corrigebat: *Μήκωνα τὸν γράψαντα Βούτην οἱ τριάκοντα ἡ μνᾶς ἐζημίωσαν.* Butes videtur intelligendus sacerdos ille Minervae et Neptuni, cui fortasse Micon in Thesei pugna contra Amazones partes dederat, v. de picturis Stoae Boettiger. Archaeol. Pict. p. 246 sqq.

Confer Diog. V, 5. Eustath. Odyss. Ω, 1959, 14. *Ἡ τοῦ Φανίου θύρα τὰ μηδαμοῦ ὄντα χρήματα ἐπαροιμιάζετο στέγειν ἐντὸς διὰ τὸ τὸν Φανίαν ψευδῶς ἑαυτῷ κειμηλιοῦσθαι πλοῦτον.* Adde Apost. X, 5. Arsen. 280. Macarius: *ἡ Φάνου θύρα· ἐπὶ τῶν μεγαλοφώνων.* Eustath. Opuscc. 277, 51. *Θησαυροὺς ἐκόμπαζεν ἐκεῖ πεφυλαγμένους αὐτῷ, Φανίου δή τινα θύραν καὶ αὐτὸς ταύτην ἀναπλαττόμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν, οἷα τύχη αὐτὸν τὰ πρὸ τούτων ἤλαυνε.*

25. B 487. Vat. II, 13. Apost. IX, 65. Arsen. 271. Confer quae dicta sunt ad Zenob. II, 32: add. Bergk. Comm. Com. Att. 315.

26. Diog. V, 8. Plut. 36. Apost. IX, 93. Arsen. 278. Macarius: *ἐπὶ τῶν μετὰ πολὺν κάματον ἐμπιπτόντων εἰς νόσον· ὁ γὰρ Ἡρακλῆς μετὰ μυρίους καμάτους τῇ ἱερᾷ ἐνέπεσεν.* Disserit de isto morbo praeter alios Aristoteles Problemm. I, 30.

27. B. 491. Diog. V, 20. Apost. X, 10. Arsen. 286. Confer ad Diog. III, 26. Historia fere conspirat cum Apollod. I, 3, 3., ubi v. Heynium.

28. B. 492. Suid. Hesych. 755. 1682. Photius, ubi *Νίκων*. Cfr. Lycurg. Fragm. 39, ibiq. Sauppe.

καὶ ὁ ὀφθαλμός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη ἐδόκει ὑπὸ τοῦ ὄρους, ἐφ᾽ οὗ ἐβεβήκει, κρύπτεσθαι, διὰ τὸ προκεῖσθαι αὐτοῦ. Τάσσεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥαδίως συντελουμένων. Καὶ γὰρ καὶ ὁ Βούτης ῥαδίως κατεσκευάσθη, ἅτε οὐχ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος γεγραμμένου.

29 *Θετταλῶν σάφισμα*: παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη, διὰ τὸ ** τῷ Θετταλῷ λόγιον ἐκπεσεῖν, φυλάττεσθαι μὴ ἕλωσιν αὐτὸν οἱ ἐξεναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρᾳ κατ᾽ αὐτοῦ χρησάμενοι. Νοήσας οὖν τὸ λόγιον καὶ πρὸς ὑπερβολὴν τραπόμενος, ἑκατόμβην ἀνδρῶν ηὔξατο θυσίαν Ἀπόλλωνι Καταιβασίῳ. Κατελθὼν οὖν ἐκεῖ, καὶ διαταξάμενος ἐφ᾽ ἃ ὥρμησε, τὸ περὶ τὴν θυσίαν καὶ τὴν εὐχὴν οὔτε ἱεροπρεπὲς εἶναι νομίσας, οὔτε ἄλλως εὐσεβὲς, ὑπερέθετο. Καὶ μέχρι νῦν Θετταλοὶ τὴν θυσίαν Ἀπόλλωνι ὑπισχνοῦνται δι᾽ ἔτους.

30 *Θεῶν ἀγορά*: παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων τὶ λέγειν ἐπὶ τοῖς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν, ὅσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τόπος Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ συναγερθῆναι προςαγορευθείς.

---

3. *συντελούντων* Bodl. A. 4. *καὶ γὰρ καὶ* dedi ex B: vulgo *καὶ γάρ*. *κατεσκευάσθη* Gaisf. ex P B: vulgo *κατεσκεύαστο*. 7. *διὰ τὸ τῷ Θετταλῷ*] *Aratum* Suidas vocat, Scholl. Eur. Phoen. 1416. *Diotimum*: alterutrum cum Valckenario restituendum. Posui signa lacunae. 8. *ἐξ ἐναντίας* B. 9. *χρησάμενοι*] *στησάμενοι* Bodl. B. 12. *ἐφ᾽ ἃ ὤμοσεν* B V, qui haec contraxerunt in brevius. 18. *συναγερθῆναι* Gaisf. ex Hesychio: Zenob. *συνεργηθῆναι*. B (App. Vat. II, 24.) *Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ*] *ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὑπερβολὴν*

29. Vat. IV, 6. B. 491. Suid. Hesych. 1704. 1706. Macar. 291. Photius habet *Θεσσαλῶν νόμισμα*. Eustath. Il. *B*, 331, 18. *Θετταλὸν σάφισμα ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν παρατάξεσι παροιμιάζεται, ἀλλὰ κακουργούντων. Παυσανίας δὲ εἰς τοῦτο σαφέστερον φράζων φησί· Θετταλὸν σόφισμα ἐπὶ μάχης καὶ σχήματος καὶ ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυρίων τάττεται ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης· Ἀράτῳ* (*Αἰάτῳ* O. Muellerus cll. Polyaen. Strat. VIII, 44.) *κατιόντι ὁ θεὸς ἔχρησε φυλάξασθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν* et rell. fere ut Zenobius, nisi quod ultima *Καὶ μέχρι νῦν κτλ.* ignorat. Usurpat Eurip. Phoen. 1422. Pors. *Καί πως νοήσας Ἐτεοκλῆς, τὸ Θεσσαλὸν Εἰςήγαγεν σόφισμ᾽ ὁμιλίᾳ χθονός.* Sed h. l. latius patet: v. Scholl. et Valckenarium. Aristophanis Scholl. Plut. 521., ubi v. Hemsterhus. p. 153., derivant proverbium ab Iasone, qui Medeae datam fidem non servaverit. De Apolline *Καταιβασίῳ* praeter Valckenarium v. Burmann. de Jove Fulguratore p. 331. et de moribus Thessalorum Wachsmuth. Antiqq. Grr. I, 1, 65.

30. B. 495., plenius 521., Diog. V, 22. Apost. X, 27. Arsen. 287. Suid. Hesych. 61. 1706. Vide ad Zenob. I, 5.

31 *Θολερῶς προβαίνεις*: μὴ καθισταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προϊών.

32 *Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται*: ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. Λέγει γὰρ, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὁ πρεσβύτατος ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο. Καὶ ἐντεῦθεν Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἴνιγμα γέγονε, *Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται.*

33 *Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια*: οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. Τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης, λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτοὺς,

Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια.

Τινὲς δὲ οὕτω τὴν παροιμίαν φασίν, ὅτι οἱ Κᾶρες ποτὲ μέρος τῆς Ἀττικῆς κατέσχον· καὶ εἴ ποτε τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀνθεστηρίων ἦγον οἱ Ἀθηναῖοι, σπονδῶν αὐτοῖς μετεδίδοσαν καὶ ἐδέχοντο τῷ ἄστει καὶ ταῖς οἰκίαις. Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τινῶν ὑπολελειμμένων ἐν ταῖς Ἀθήναις, οἱ ἀπαντῶντες πρὸς τοὺς Κᾶρας παίζοντες ἔλεγον,

Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια.

Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ἐπιζητούντων πάντοτε λαμβάνειν.

κακηγορούντων (κατηγ. **B**). *εἴρηται δὲ* (**B** om. δὲ) *ἡ παροιμία, ὅτι καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ δυςφημήσειαν. Θεῶν δὲ ἀγορὰ τόπος ἐν Ἐλευσῖνι, εἰςίασι δὲ εἰς αὐτὸν πάντες εὐφήμως.* 9. Ἀνθεστήρια εἰ̃ **B**. 11. εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων **Gaisf. ex BV Photio: vulgo** εὐωχουμένοις αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐργαζομένοις. 14. Ἀνθεστήρια **V**: ἀνθεστήρια εἰ̃ **B**: **vulgo** ἀνθ. ἦ. 16. μέρη **BV**. εἴ ποτε **BPH**: ὅποτε **(sic) vulgo**: ἔκποτε **V**. 19. ὑπολελειμμένων **Valckenarius: legebatur** ὑποβεβλημένων. 20. παίζοντες ἔλεγον **BV**: παίζοντες λε^γ'' **(sic)** ἔλεγον **PH**. 22. ζητούντων **H**. **Addunt BV**: *Τινὲς δὲ οὕτως φασί· Θύραζε Κῆρες, οὐκ ἔνι Ἀνθεστήρια.*

31. Suid. Hesych. Photius.
32. B. 502. C. 261. cum Suida, Diog. V, 25. Apost. X, 32. Arsen. 289. Macar. Hesych. Menandrum *ἐν τῇ πρώτῃ Ἐπικλήρῳ* dici ratus Schottus aliique: Niebuhrius Menandri Protectoris fragmentis inseruit p. 439. Confer Gaisford. ad Suid. p. 1908. Meinek. Menandr. p. 60. Mueller. Orchom. 385.
33. B. 503. C. 263. Diog. V, 24. Apost. X, 36. Arsen. 290. Hesych. Phot. Suid.

34 *Θάσος ἀγαθῶν*: ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδεῖξαί τινα ἐπαγγελλομένων ἡ παροιμία ἐστί. Καλλίστρατος γὰρ ὁ ῥήτωρ ἐκπεσὼν Ἀθήνηθεν ἔπεισε τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἀντίπεραν γῆν οἰκῆσαι, λέγων ὅτι καὶ χρυσᾶ μέταλλα ἔχει, καὶ γῆν ἄφθονον, καὶ ὅλην ἀρίστην, καὶ ὅλως *Θάσον ἀγαθῶν* τὸν τόπον ἐκάλει· ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

35 *Θᾶττον ὁ τόκος Ἡρακλείτω Περιναίω τρέχει*: Ἡράκλειτος δρομεὺς ἐγένετο θαυμασθεὶς ἐπὶ τάχει. Εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων, ὡς τοῦ τόκου θᾶττον τρέχοντος ἢ Ἡράκλειτος ὁ δρομεύς. Ἐξήλλακται μέντοι Δωρικῶς, Ἡρακλείτω Περιναίω, ἀντὶ τοῦ, Περιναίου.

36 *Θεὸς ἡ Ἀναίδεια*: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν δι' ἀναισχυντίαν τινὰ ὠφελουμένων. Φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Νόμων, Ὕβρεως καὶ Ἀναιδείας παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εἶναι βωμούς.

37 *Θρακία παρεύρεσις*: φασὶ τοὺς Θρᾷκας ἡττηθέντας ὑπὸ Βοιωτῶν [περὶ Κορώνειαν,] καὶ σπεισαμένους σπονδὰς πενθημέρους θέσθαι· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένους τοῖς Βοιωτοῖς, τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. Ἀγανακτούντων δὲ τῶν Βοιωτῶν, εἰπεῖν τοὺς Θρᾷκας, ὅτι τὰς ἡμέρας οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο.

38 *Ἰνοῦς ἄχη*: Ἰνὼ ἡ Κάδμου συνελθοῦσα Ἀθά-

---

4. *ἀντίπεραν* Gaisf. ex B: vulgo *ἀντίπερα*. 8. *ὁ τόκος* B: *κότος* V. 8 et 12. *Περιναίω* et *Περιναίου* B: legebatur *Περινέω* et *Περινέου*. Notavit Schottus, Perinen fuisse urbem Asiae teste Steph. Byz. s. v. *Παρπάρων*. Verum quae ibi *χώρα ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικὴ* vocatur *Περίνη*, Holstenius *Περπερίνην* scribendum docuit, ut si inde fuisset cursor, *Περπεριναίου* Zenobio reddendum foret. Non liquet. 17. *εἶναι βωμούς*] *βωμός* H. 18. *Θρηκία* B V C. 19 *περὶ Κορώνειαν* addidi ex B V: *περὶ χερώνειαν* C. 21. *τοῖς Βοιωτοῖς*] *θύουσι τἀπινίκια* praeponit C.

34. B. 498. Apost. X, 19. Arsen. 286. Suidas. Confer Zenob. III, 11. De Callistrato dixit Ruhnken. Hist. Crit. Oratt. Grr. p. 320. in Opuscc. aliique.
35. B. 499. Suid. et codex Piersoni post Moerin p. 479. ubi est *θᾶττον τόκος τρέχει Περιναίου Ἡρακλείτου*.
36. B. 500. C. 256. Diog. V, 25. Plut. 25. Apost. X, 25. Arsen. 287. Macar. Suidas. Confer Paus. I, 28. Ciceron. Legg. II, 11. cum Intpp. Meinek. Men. 92.
37. B. 501. C. 262. Suidas. Confer Strabon. IX, 585. (616.).
38. Apost. X, 49. Arsen. 304. Suidas. Confer Apollod. I, 9, 1. Scholl. Arist. Nubb. 258.

μαντι δύο ἐγέννησε παῖδας, Λέαρχον καὶ Μελικέρτην, καὶ θυγατέρα Εὐρύκλειαν. Οὗτοι ὑπὸ Ἀθάμαντος μανέντος κατετοξεύθησαν. Μετὰ δὲ Μελικέρτου ἡ Ἰνὼ ἔῤῥιψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν πρὸς τῷ Μολουρίῳ θάλατταν. Καὶ τὴν μὲν εἰς Μέγαρα προςβρασθεῖσαν Μεγαρεῖς ἀνελόμενοι καὶ πολυτελῶς κηδεύσαντες ἐκάλεσαν Λευκοθέαν· τὸν δὲ εἰς Κόρινθον Κορίνθιοι θάψαντες Μελικέρτην ἄγουσιν ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα τὰ Ἴσθμια. Διὰ δὴ ταῦτα εἴρηται Ἰνοῦς ἄχη. Ἄχος γὰρ ἡ λύπη, ἀχανεῖς ποιοῦσα τοὺς κακῶς παθόντας. Ταῦτα δὲ δηλώσει καὶ Μενεκράτης ὁ Τύριος. Πέπονθε δὲ οὕτως Ἰνὼ δι' αἰτίαν τήνδε. Ἀθάμας πρότερον γυναῖκα ἐσχηκὼς Νεφέλην, δύο παῖδας ἐκ ταύτης Ἕλλην καὶ Φρίξον ἐγέννησεν. Ἀποθανούσης δὲ τῆς Νεφέλης, δευτέραν ἠγάγετο γυναῖκα Ἰνώ· ἥτις ἐπιβουλεύσασα τοῖς τῆς Νεφέλης παισὶ, παρέπεισε τὰς τῶν ἐγχωρίων γυναῖκας φρύγειν τὰ σπέρματα. Ἡ γῆ δὲ πεφρυγμένον τὸν σπόρον δεχομένη καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου. Πέμψας οὖν εἰς Δελφοὺς ὁ Ἀθάμας περὶ τῆς ἀφορίας ἐπυνθάνετο. Δώροις δὲ πείσασα Ἰνὼ τοὺς πεμφθέντας ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑποστρέψασιν, ὡς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, Ἕλλην καὶ Φρίξον σφαγιασθῆναι, εἰ θέλοιεν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἔσεσθαι. Πεισθεὶς οὖν ὁ Ἀθάμας, Ἕλλην καὶ Φρίξον τῷ βωμῷ παρέστησεν. Ἀλλ' ἐκείνους μὲν κατοικτείραντες οἱ θεοὶ διὰ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ ἐναερίους ἀφήρπασαν. Ὅθεν Ἕλλη μὲν ἀντέχειν μὴ δυναμένη, εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης κληθέντα Ἑλλήςποντον καταπίπτει· Φρίξος δὲ εἰς τὴν Κολχικὴν διασώζεται γῆν. [Ἀθάμαντι δὲ μανίαν ἐμβαλόντες τὴν Ἰνὼ τοιαῦτα παθεῖν παρεσκεύασαν.]

39 Ἰαλέμου ψυχρότερος: παροιμία, ὡς εἴ τις εἴποι, Γυμνότερος τοῦ κακοδαίμονος· ἢ ὅτι οἱ θρηνοῦντες τῷ ἰαλέμῳ χρῶνται, ἐπιλέγοντες αὐτό. Ἔνθεν καὶ τὸ θρηνεῖν, ἰαλεμίζειν λέγουσι. Λέγουσι δέ τινες τὸν

7. ἄγουσιν] legebatur καὶ ἄγουσιν. 18. ἀνεδίδου Gaisf. ex Apollodoro: erat ἐνεδίδου. 28. Ἀθάμαντι — παρεσκεύασαν] seclusi. 31. γυμνότερος] B V ψυχρότερος. 33. Addunt in fine B V: τινὲς δὲ τὸν ὑστερούμενον καὶ ὀρφανόν· ἕτεροι δὲ τὸν οὐδενὸς ἄξιον.

39. B. 504. Apost. X, 39. Arsen. 301. Suid. Hesych. Phot. cll. Coisl. 264. Eustath. Il. Z, 636, 60. Ἴσως παρὰ τὸ ἀλᾶσθαι καὶ ὁ Ἰάλεμος, ὅθεν παροιμία εἵλκυσται τὸ Ἰαλέμου ψυχρότερος. Confer. Vater. ad Eurip. Rhes. p. 312. Meinek. Men. 82.

Ἰάλεμον, υἱὸν Καλλιόπης, καθ' ὑπερβολὴν ψυχρὸν γεγονότα.

40 *Ἱερὸν ἡ συμβουλή ἐστιν:* παροιμία ἐπὶ τῶν δεινῶν καθαρῶς συμβουλεύειν. Μέμνηται ταύτης Ἐπίχαρμος.

41 *Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε:* ταύτης μέμνηται Κράτης ὁ κωμικὸς Σαμίοις. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ῥαστώνης δεομένων τινὸς καὶ αναπαύλης. Εἴρηται δὲ ἀπὸ στρατιωτικῶν ἵππων, οἷς γηράσκουσιν ἐπέβαλλον τὸ καλούμενον τρυσίππιον· ἔστι δὲ τοῦτο σιδηροῦς τροχίσκος, (οἱονεὶ δημόσιος ὡς χαρακτὴρ τροχίσκος) ὃν ἐκπυροῦντες ἐπέβαλον ταῖς σιαγόσι τῶν ἵππων.

42 *Ἱππάρχων πίναξ:* ἐπεὶ παρὰ Συρακουσίοις οἱ ἵππαρχοι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημειοῦντο.

43 *Ἰλιὰς κακῶν:* ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν· παρόσον ἐν Ἰλίῳ μυρία κακὰ συνέβη γενέσθαι.

---

6. *κύκλ'* BV: vulgo *κείκελ'*: P *κρίκελ' ἐπίβαλε.* 8. *διὰ γῆρας* V: *διὰ τὸ γῆρας* B: vulgo *δι' ἄκρας.* 10. *τρυσίππιον*] »Vulgo *τρισίππιον.* Leg. *τρυσ.* Vid. Kuhn. et Jungerman. ad Polluc. VII, 186. Mox uncinolis interjeci (*οἱονεὶ — τροχισκός*). Nescio an scribendum *τρυσίππιον, οἱονεὶ δημόσιον χαρακτῆρα. Ἔστι — τροχ., ὃν κτλ.*« Gaisfordus. Cfr. Hesych. s. v. *Ἵππου τροχός.* 14. *Ἱππάρχου* B.

40. B. 505. C. 268. Macar. 305. Suid. Hesych. Scholl. Plat. 383. *Παροιμία ἱερὸν συμβουλὴ ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων· δεῖ γὰρ τὸν συμβουλεύοντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν, τὸ γὰρ ἱερὸν οὐδενὸς ἴδιον, ἀλλὰ τῶν χρωμένων ἐστὶ κοινόν. ἐπειδὴ καταφεύγουσιν ὥσπερ εἰς τὰ ἱερὰ θέλοντες συμβουλεύεσθαι οἱ ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλεύουσιν ἀψευδεῖν καὶ τὰ βέλτιστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβουλεύειν. ἄλλοι δέ φασιν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θείαν καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ* (fr. XXII. Dindorf). Plato Theag. 122, B. *Ἀλλὰ μὲν δή, ὦ Δημόδοκε, καὶ λέγεταί γε συμβουλὴ ἱερὸν χρῆμα εἶναι.* Adde Lucian. Rhett. Praecc. 1. Creuzer. Init. Philos. Plat. I, 183. Epicharmi est fr. inc. 44. Polm. Kruseman.

41. B. 508. Diog. V, 27. Plut. 13. Suidas. Vide quae diximus Ibyc. Rheg. p. 107.

42. B. 506. Suid. Hesych., ubi alia exstat originatio. Cfr. Mueller. Dorr. II, 163.

43. B. 507. Diog. I, 10. V, 26. VI, 7. Apost. X, 46. Arsen. 303. Suid. Photius. Macarius dici ait *ἐπὶ τῶν πολλῶν καὶ σφοδρῶν.* Usurpant Lucianus Pseudol. 10. Conviv. 35. aliique apud Walz. ad Arsen. l. c. Adde Plutarch.

44 *Ἱστίᾳ θύει*: ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥᾳδίως μεταδιδόντων. Δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἔθυον Ἱστίᾳ, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας. Μέμνηται ταύτης Θεόπομπος ἐν Καπηλίσιν.

45 *Καδμεία νίκη*: περὶ ταύτης τῆς παροιμίας ἄλλοι ἄλλως λέγουσιν. Ἀποδιδόασι δὲ ταύτην ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης, οἱ μὲν, ὅτι [ἐπεὶ] Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχοῦντες ἀμφότεροι ἀπώλοντο· οἱ δὲ, ὅτι Καδμεῖοι νικήσαντες τοὺς Ἀργείους, τοὺς μετὰ Ἀδράστου στρατεύσαντας, δίκην ἔδοσαν ἱκανὴν τοῖς ἀπογόνοις αὐτῶν· ἄλλοι, ὅτι τὸ Σφιγγὸς αἴνιγμα συνεὶς Οἰδίπους καὶ νικήσας αὐτὴν, ἀγνοῶν ἔγημε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα· εἶτα ἐξετύφλωσεν ἑαυτὸν, ὥστε μὴ λυσιτελῆσαι τὴν νίκην αὐτῷ· ἄλλοι δέ τινες, ὅτι τὰ ἐκ Φοινίκης γράμματα βουλόμενος διαδοθῆναι τοῖς Ἕλλησι Κάδμος, ἀνεῖλε Λίνον καὶ αὐτὸν ἴδια γράμματα ἐπιδεικνύμενον, ὃν ἀπεδίωξαν οἱ πολῖται. Διὰ τὸ μὴ λυσιτελῆσαι τοίνυν αὐτῷ τὴν νίκην, λέγεσθαι τὴν τοιαύτην παροιμίαν.

46 *Κάθαμμα λύεις*: παροιμία ἐπὶ τῶν δύςλυτόν

---

1. C: *Ἑστίᾳ θύομεν*: ἐπὶ τῶν μὴ διδόντων ἀφ' ὧν θύουσιν. Οἱ γὰρ παλαιοὶ, ὅτε τῇ Ἑστίᾳ ἔθυον, οὐδενὶ μετεδίδοσαν τῆς θυσίας. Ἱστίᾳ θύει B V: ante Schottum Ἴσεια θύεις. 3. μηδενὶ] μηδὲν H. 4. καπηλίσιν Meursius, v. Hemsterhus. Arist. Plut. 1139. Wichers in Theop. p. 283. Legebatur καπήλοισιν: μέμνηται — καπηλίσιν om. BV. 5. περὶ ταύτης H: reliqui ἐπὶ ταύτης. Reliquis contractis addunt B V: ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν νικώντων μὲν τοὺς πολεμίους, πλείονας δὲ τῶν οἰκείων ἀποβαλλόντων, quae exstant apud Suidam. 7. ἐπεὶ seclusi.

Praecc. Conj. 140, F: Ὁ ἐκείνων γάμος Ἰλιάδα κακῶν Ἕλλησι καὶ βαρβάροις ἐποίησεν. Basilius Ep. ad Trajan. a Schotto allatus: ἠξίωσε δὲ δι' ἡμῶν ὡς ἐν κεφαλαίῳ φανερὰν γενέσθαι σοι τὴν περιστῶσαν αὐτῷ τῶν κακῶν Ἰλιάδα. Praeterea Heliod. Aeth. II, p. 82. Cor., Syrianus in Hermog. I, 572. Walz., Scholl. Aristid. III, 356. Dindorf., Eustath. Il. 1175, 61. Boisson. Ann. I, 254. 272.

44. B. 509. C. 213. Plut. 46. Diog. IV, 68. Eustath. Odyss. 1579,43: Παροιμία τὸ ἑστίᾳ θύομεν, ἐφ' ὧν οὐκ ἔστι φασὶ μεταδοῦναι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν. ἵνα εἴη τὸ ἑστίᾳ θύομεν ταὐτὸν τῷ οὐδενὶ μεταδιδόαμεν τῶν τῆς ἑορτῆς. Vide Spanhem. Callim. Hymn. in Del. 325. Hemsterhusium ad Arist. Plut. 435. Cfr. ad Diog. II, 40.

45. B. 517. C. 279. Diog. V, 34. cll. I, 54. Apost. X, 79. Arsen. 315. Macar. Suid. Hesych. Photius. Utuntur Herod. I, 166. Plat. Legg. I, 641, C., Plut. Morall. II, 10, A., 488, A., Pausan. IX, 9. Aristid. Encom. Rom. 209., ὑπὲρ τῶν τεττ. 141., ubi v. Scholl. III, 497. Dindorf., 188. Frommel. et quae collegerunt Intpp. Suidae. Adde Welcker. Allg. Schulztg. II, 1836. p. 30.

46. B. 530. Diog. V, 43. Suid. Hesych. Similia apposuit Boeck-

τι λύειν ἐπιχειρούντων. Λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξὶν ἐκπεπτώκει περὶ τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἁμάξης, εἴ τις ἐπιλύσειε τὸν δεσμὸν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσεν.

47 *Κάμπιος δρόμος*: δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.

48 *Καρπάθιος τὸν λαγών*: παροιμία, »Καρπάθιος τὸν λαγών.« Διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγὼς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοί· καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τὸν σῖτον καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν ὑπ᾽ αὐτῶν βλαβῆναι. Ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη.

49 *Κερκυραία μάστιξ*: περιττήν τινα κατασκευὴν εἶχον αἱ Κερκυραῖαι μάστιγες, διὸ καὶ εἰς παροιμίαν παρῆλθον. Οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτὰς ἔφασαν εἶναι, εἶχον δὲ καὶ ἐλεφαντίνας κώπας καὶ τῷ μεγέθει περιτταὶ ἦσαν. Ὑπερηφάνους γὰρ εὐπραγοῦντας τοὺς Κερκυραίους φησὶν Ἀριστοτέλης γενέσθαι.

---

1. *ἐκπεπτώκει* Gaisf. ex Suida: vulgo *ἐπεπτώκει*. 5. B *ὁ μὴ εὐθὺς, ἀλλὰ καμπὰς ἔχων*. 7. *τὸν λαγὼν* bis P H: *λαγῶν* F: *λαγωὸν* B. 9. *τοσοῦτον* P. 12. *Κερκυρέα* F. 15. *περιτταί* Hesychius et sic Coraës Lycurg. p. 91. Libri *περιττῶς*.

hius apud Wex. Syllog. Soph. Antig. 40, p. 83. Confer Plutarch. Alex. XVIII. et quae habet Bernhardy ad Suid.

47. B. 531. Scholl. Arist. Pac. 904. Suid. Hesych. Photius.

48. B. 701. 730. Hesych. Apost. XIV, 32. Arsen. 380. Macar. 317. *ἐπὶ τῶν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς ἐφελκομένων τὰ κακά*. Sub finem accuratius Hesychius: *ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη Καρπάθιος τὸν μάρτυρα*, v. Liebel. fr. CXXIII. Aristot. Rhet. III, 11, 14. Pollux V, 12. Suid. v. *Ὁ Καρπ. τὸν λ.*

49. B. 536. Diog. V, 50. Hesych. 235. 320. Plut. 12. Photius. Scholia Arist. Avv. 1463. *Λέγεταί τις Κερκυραία μάστιξ. συνεχῶς δὲ Κερκυραίοις ἀταξίαι γίνονται. διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασε παρ᾽ αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκώποις. Ἄλλως. Λέγεταί τις Κερκυραία μάστιξ. Φρύνιχος Σατύροις· Κερκυραῖαι δὲ οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες· ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἐλθεῖν. Ἀριστοφάνης* (*Ἀριστοτέλης* Coraës ad Lycurg. in Leocrat. p. 91.) *δὲ τὸ Κ. μ. λέγων φησὶν οὕτως· »Ἐλεφαντίνας ἐποιήσαντο καὶ τῷ μεγέθει περιττάς. ὅθεν ἡ Κερκυραία ἐπεπόλασε μάστιξ καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθε.«* Facile crediderim B addenti: *δοκεῖ δὲ αὕτη χαλεπωτάτη εἶναι κατὰ τῶν παιδευομένων.* Teste Plutarcho Vitt. Dec. Oratt. 842, D. usurpavit Lycurgus, cujus haec sunt: *Ὦ Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων ἀξία εἶ*, v. Pinzger. Lyc. in Leocr. p. 22. G. C. A. Mueller. de Corcyr. Rep. p. 24. Adde Strabon. VII, 478. (507.) ibique Casaubonum.

50 *Κερκωπίζειν:* ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προςσαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων μετενήνεκται. Ἄμεινον δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων, οὓς περὶ τὴν Λυδίαν ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀηδεῖς γενέσθαι· παρ᾽ ὃ καὶ ἀπολιθωθῆναι αὐτούς· καὶ Ἡρακλεῖ δὲ ἐνοχλήσαντας, ὅτε παρ᾽ Ὀμφάλῃ ἦν, κολασθῆναι [καὶ εἰς πιθήκους δὲ αὐτοὺς μεταβάλλειν ὁ Ξεναγόρας φησίν.]

51 *Κέσκον οἰκεῖς:* πόλις Παμφυλίας ἀνοήτων. Ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε, *Κέσκον οὐκ ἔχουσα,* ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων.

52 *Κεστρεὺς νηστεύει:* παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ λαιμάργων. Τοιοῦτον γάρ ἐστιν ἄπληστον ὁ κεστρεύς, ὡς ἐκ τούτου τοὺς κεχηνότας καὶ πίνοντας *κεστρεῖς* ἔλεγον, ὡς λαιμάργους. Ἄλλοι δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μέν, οὐδὲν δὲ πλέον ἐκ τῆς δικαιοσύνης ἀποφερομένων. Ὁ γὰρ κεστρεὺς τῶν ἄλλων ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων μόνος ἀπέχεται τῆς σαρκοφαγίας· νέμεται δὲ τὴν ἰλὺν ταλαιπωρῶν, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης περὶ ζώων.

---

1. *προσαινόντων* **B.** 2. *τῇ κέρκῳ* Gaisf. ex B: vulgo *τὴν κέρκον.* 5. *ἐν Ὀμφάλῃ* B. 6. *καὶ εἰς πιθήκους — φησίν* addidi ex B V: v. Scholl. Lucian. Alex. 4. 9. *Κέσκον οὐκ ἔχουσα*] Vulgo *πόλις Κέσκος νοῦν οὐκ ἔχουσα.* Corrigendum monuit Gaisf. ex B. Nisi quod praeterea scribendum videtur *Κέσκον οὐκ ἔχεις.* B. 538: *Κέσκος πόλις Παμφυλίας ἀνοήτων· ἀφ᾽ οὗ παροιμία· Πόλις Κέσκον οὐκ ἔχουσα.* C. 143: *Εἰς Κέσκον· λείπει τὸ ἄπιθι. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ φρονούντων. Κέσκος γὰρ πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὡς δὲ ἔνιοι Κιλικίας, παρ᾽ ἣν ῥεῖ ποταμὸς ὄνομα Νοῦς.* 11. *Κεστρεὺς νηστεύσεις* C. 16. *ἀποφερομένων* Gaisf. ex P: vulgo *ὑποφερομένων.*

50. B. 537. Diog. V, 51. Apost. XI, 24. Arsen. 318. Suidas. Vide ad Zenob. I, 5. notata, cll. Lobeck. Agl. 1307.

51. Suid. s. v. *Κέσκος οὐκ ἦν.* Photius: *Κέσκος· ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ καὶ παρ᾽ αὐτὴν ποταμὸς Νοῦς ὄνομα· δι᾽ ὅπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας Κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν.* Cfr. Diog. V, 52. Hesych. Eustath. Odyss. 1392, 19. *Παυσανίας φησὶν ὅτι Κέσκος λιμήν που· ᾧ παράκειται ποταμὸς Νοῦς καλούμενος.*

52. B. 539. C. 292. Diog. V, 53. Plut. 8. Apost. XI, 36. Arsen. 319. Photius. Aristotelis locus est Hist. Ann. VIII, 4, 2. Adde Ath. VII, 307, C: *Ἡ λεγομένη παροιμία Κεστρεὺς νηστεύει ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεστρεύς. Ἀναξίλας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ διαβάλλων φησί· Τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον Ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ᾽ ἀπόλλυμαι* et rell. Eustath. Il. 1178, 1. Liban. Ep. 335.

53 *Κιλίκιος ὄλεθρος*: ὁ πονηρός· πονηροὶ γὰρ οἱ Κίλικες· ἢ ὅτι λῃστείαις χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβληντο. Καὶ οἱ Ἀττικοὶ δὲ τὰς πικρὰς τιμωρίας *Κιλικίους* καλοῦσιν.

54 *Καλλικυρίων πλείους*: οὕτως ἐν Συρακούσαις ἐκλήθησαν οἱ ἐπεισελθόντες γεωμόροις Καλλικύριοι. Ἔνθεν παροιμιωδῶς ἔλεγον, εἴ ποτε πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι, ὅτι πλείους ἦσαν τῶν Καλλικυρίων. Δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι, καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον. Ἡ δὲ αἰτία τῆς κλήσεως αὐτῶν, διὰ τὸ παντοδαποὺς εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν, ὥστε τοῖς κυρίοις ἐγκεῖσθαι.

55 *Κίνδυνος ἡ ἐν πρώρᾳ σελίς*: παροιμιακόν. Οἱ γὰρ πολέμιοι τὴν πρώραν εὐθέως ἐφάλλοντες κατέχουσι. *Σελὶς* δὲ ἡ καθέδρα.

56 *Κόραξ ὑδρεύει*: παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινὸς τυγχανόντων.

57 *Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις*: κόρκορον Πελοποννήσιοι φασὶν εἶναι λάχανόν τι τῶν εὐτελῶν ἄγριον· διὸ καὶ ἡ παροιμία.

---

1. ὁ πονηρὸς — ἢ ὅτι accessere ex BV: vulgo: οἱ Κίλικες λῃστείαις κτλ. 3. οἱ Ἀττικοί] οἱ Ἀθηναῖοι B. 5. πλέους Bodl. 6. ἐπεισελθόντες Hesychius: vulgo ὑπεισελθ. γεωμόροις Valckenar. Herod. VII, 155. Malim τοῖς γεωμ. Libri cum Hesych. γεωμόροι. B: Γεωμόρων πλῆθος ἐν Συρακούσαις οἱ Καλλικύριοι. 10. εἰς ταὐτό dedi ex Suida: vulgo εἰς τοῦτο. 11. τοῖς κυρίοις Valckenarius: libri τοὺς κυρίους. 13. ἐφάλλοντες] ἐμβάντες εἰς τὰ πλοῖα B V. Valckenarius ἐφαλλόμενοι: Hesychius ἐφάλλονται. Sunt ab Epitomatore nostro pessime conflatae scripturae duae: ἐφάλλονται ἐπὶ τὴν πρώραν καὶ κατέχουσι et: ἐμβάντες κατέχουσι. 15. ὑδρεύει B V Suidas: vulgo cum Hesychio ὑδρεύσει. 18. ἄγριον addidi e B V. Schottus ἐν λαχάνοισιν in gratiam versus.

53. B. 541. Hesych. 1070. II, 259. Vide Menag. in Diog. L. IX, 84.

54. B. 542. C. 286. Plut. 10. Suidas, ubi v. Intpp. et praeter Valckenar. Herod. VII, 155. Goeller. de Situ Syrac. 215., Welcker. Theogn. Prolegg. XIX.

55. B. 543. Diog. V, 55. Apost. XI, 43. Arsen. 320. Hesych., qui habet πρώραις et ἐφάλλονται.

56. B. 546. Suid. Hesych.

57. B. 548. Diog. V, 36. Suidas, qui addit: λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀναξίων ἡ παροιμία καὶ ταπεινῶν, μεταποιουμένων δὲ τιμῆς ἢ καθ' ἑαυτοὺς μείζονος. De κορκόρῳ vel κορχόρῳ v. Theophrast. Hist. Plantt. VII, 7. Scholl. Arist. Vespp. 239. Πρὸς τὸν Λυκόφρονα κόρκορον λέγοντα ἰχθύδιόν τι· ἠπάτηται δέ, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης· ἔστι γὰρ λάχανόν τι ἄγριον καὶ εὐτελὲς ἐν Πελοποννήσῳ, ὡς καὶ ἡ παροιμία· *Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοισι*. Adde Scholl. Nic. Ther. 626.

58 *Κοροίβου ἠλιθιώτερος*: εὐήθης καὶ μωρός. Ἐπὶ γὰρ τοῦ μωραίνοντος ἔταττον τὸν Κόροιβον ἀπό τινος Κοροίβου μωροῦ, ὃν οἴονται τὸν Μύγδονος εἶναι παῖδα τοῦ Φρυγὸς, κατὰ τὰ Τρωϊκὰ γενόμενον. Τινὲς δὲ τοῦτον ἀναίσθητον φασὶ γεγονέναι, ὡς καὶ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἀριθμεῖν.

59 *Κορυδέως εἰδεχθέστερος*: οὗτος ὁ Κορυδεὺς ἐπὶ δυςμορφίᾳ ἐκωμῳδεῖτο, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὧν ἕνα τὸν Ἀρχέστρατον φασίν.

60 *Κορώνη τὸν σκορπίον*: παροιμία ἐπὶ τῶν δυςχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων· ἐλλειπτικὴ δέ ἐστι· λείπει γὰρ τὸ, *ἥρπασε*. Καὶ γὰρ ἁρπασθεὶς ὁ σκορπίος οὐκ ἔλαττον ἔδρασεν, ἐμβαλὼν τῷ κέντρῳ τὸν ἰὸν, ἤπερ ἔπαθε.

61 *Κουρήτων στόμα*: ἐδόκουν γὰρ εἶναι οὗτοι μάντεις· οἷον, *Θεσπιῳδὸν στόμα*.

62 *Κρητίζειν*: ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν ἔταττον τὴν λέξιν, καὶ φασὶν ἀπὸ τοῦ Ἰδομενέως τοῦ Κρητὸς τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι. Λέγεται γὰρ διαφορᾶς ποτὲ γενομένης τοῖς ἐν Τροίᾳ Ἕλλησιν περὶ τοῦ μείζονος, καὶ

---

1. *Κορύβου* B V. 3. *Μύγδονος* Gaisf. ex Eurip. Rhes. 539. *Μύγδονος υἱόν φασι Κόροιβον*. Et sic Hesychius. 7. *Κορυδέως* B V: Bodl. A *Κορυδέος* cum Apost. et Ars. Moscov. Vulgo *Κορυθέως*; Diogen. *Κορύδου*. Paullo post *Κορυδεὺς* recte Hesychius. 8. *ὧν ἕνα τὸν Ἀ. φασίν* dedi ex B: *ὧν ἕνα Ἀρχίστρατον εἶναι φασίν* V. Reliqui *ἕνα δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων εἶναι φασίν*. 11. B V *ἐγχειρούντων*. 16. *οἱ δὲ θεσπιῳδῶν* B V. 19. *λέγεται* Gaisfordus, qui ex libro non accurate signato affert *λ*ʹ, i. e. *λέγουσι* vel *λέγεται*. Vulgo *λέγει*. 20. *περὶ τοῦ μείζονος*] *Mendi quid videtur subesse*. Gaisford.

58. B. 549. Diog. V, 56. cll. V, 12. Servius in Virg. Aen. II, 341. *Hic Choroebus filius Migdones et Anaximenae fuit. — Hunc autem Choroebum stultum inducit Euphorion* (v. Meinek. Euphor. p. 179.), *quem et Virgilius sequitur*. Usurpant Lucian. Amorr. 53. Hermotim. s. fin., Philops. 3., ubi v. Scholia, Aelian. V. H. XIII, 15: Eustath. Odyss. 1669, 46. similia comparat, v. Preller. Polemon. Frr. p. 151. et nos ad Ibyc. Rheg. Proll. 15 sq. Confer Zenob. IV, 21. Huschk. Anall. Critt. 189 sq. Vater. in Eur. Rhes. 539. Creuzer. Init. Philos. Plat. II, 85.

59. B. 550. Diog. V, 57. Apost. XI, 52. Arsen. 321. Hesych.

60. B. 551. Diog. I, 52. V, 59. Suid. Hesych., ubi v. Intpp. Confer Archiae Epigr. Anth. Pal. IX, 339.

61. B. 552. Diog. V, 60. cll. VII, 65. Suid. Hesych., ubi v. Intpp., Apost. XI, 54. Ars. 321.

62. B. 554. cll. 860. Diog. V, 58. Apost. XI, 59. Arsen. 322. Suidas. Macarius: *Κρητίζει ὁ*

πάντων προθυμουμένων τὸν συναχθέντα χαλκὸν ἐκ τῶν λαφύρων πρὸς ἑαυτοὺς ἀποφέρεσθαι, γενόμενον κριτὴν τὸν Ἰδομενέα, καὶ λαβόντα παρ' αὐτῶν τὰς ἐνδεχομένας πίστεις ἐφ' ᾧ κατακολουθῆσαι τοῖς κριθησομένοις, ἀντὶ πάντων τῶν ἀριστέων ἑαυτὸν προτάξαι. Διὸ λέγεσθαι τὸ Κρητίζειν.

63 Κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν: ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων, ἐπεὶ τὰς φάτνας πλήττουσιν οἱ κριοί. Λέγεται γὰρ ὡς εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων τοῖς εὖ προςδιατεθεῖσι, Κριὸς τὰ τροφεῖα. Καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας τύπτειν τοὺς θρέψαντας καὶ ἔτι τρέφοντας. Μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος.

64 Κίσσαμις Κῷος: οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τούτῳ φασὶν ἔγχελυν ἐπιφαινομένην κατ' ἔτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἁρπάζειν, καὶ τὸν Κίσσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ κατ' ὄναρ, κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, παγγενεὶ ἀπολέσθαι.

65 Κανθάρου σοφώτερος: ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακούργων· ἐπειδή τις Ἀθήνησι κάπηλος Κάνθαρος καλούμενος, ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ προδοσίᾳ θανάτου ἐζημιώθη· [οἱ δὲ κάπηλον ὄντα φασὶν ἀπερισκέπτως ἐπιθέσθαι τυραννίδι καὶ ἀπολέσθαι. Οἱ δὲ παρὰ

---

3. καὶ λαβόντα PH: vulgo deest καί. 7. τροφεῖ' B: legebatur τροφεῖα. 13. Κρίσσαμις Hesych. Photius: Κρίσαμις Suidas Bernhardyi. 16. ὄναρ om. κατ' Hesych. Phot. Suid. 17. παγγενεί Photius. 21. εἰς θάνατον ἐδικάσθη V: θάνατον κατεδικάσθη B. Verba οἱ δὲ κάπηλον ὄντα — αὐτοῦ τὰ ᾠά ex C accedere jussi.

κριτής: ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κρίνειν ψευδομένων. Adde Suid. s. v. Πρὸς Κρῆτα κρητίζων. Plurima Meurs. Cret. 143. Notus Epimenidis qui fertur versiculus: Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Vide Callim. in Iov. 8. ibique Scholl. et Intpp., Plutarch. Aem. Paull. 26. Ὁ δὲ κρητισμῷ χρησάμενος τὰ μὲν χρήματα νύκτωρ ἀνέλαβε κτλ. Idem Lysandr. 20. Πρὸς Κρῆτα δ' ἄρα, τὸ τοῦ λόγου, κρητίζων ἠγνόει τὸν Φαρνάβαζον. Cfr. Hoeck. Cret. III, 458. Boissonad. ad Psell. 221.

63. B 556. Diog. V, 62. cll. III, 32. Apost. XI, 60. Arsen. 323. Macar. Suid. Hesych. Photius. Libanius de Vit. Sua I, 14, B. Ἀνθρώπιον ἐκ Κυζίκου μιαρόν τε καὶ ἀχάριστον, κριοῦ δὲ τροφεῖα, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀποτίνον. Idem Epist. 716. τὸ τῶν πελαργῶν μᾶλλον ἢ τὸ τῶν κριῶν ἐπαινοῦντες. Similiter dicebatur κριοῦ διακονία, v. Suid. et Photium. Usurparunt Eupolis Δήμοις p. 52. Raspe et Menander apud Meinek. 280. fr. CCCXXXIII.

64. Hesych. Phot. Suidas, ubi v. Intpp.

65. B. 520. C. 288. Diog. V, 40. Arsen. 316. Macar. Suidas. Cfr. Menandr. fr. p. 83. Meinek.

τὸ ζῶον, παρόσον κάνθαρος ἐγκυλίων ἑαυτὸν τῇ κόπρῳ καὶ ἐπὶ τὴν καλιὰν ἀνερχόμενος τοῦ ἀετοῦ ἐκκυλίει αὐτοῦ τὰ ᾠά.]

66 *Κωφότερος κίχλης*: ταύτης Εὔβουλος ἐν Διονυσίῳ μέμνηται. Φασὶ γὰρ κωφεύειν τὸ ζῶον.

67 *Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον· ἕλκε μοιχὸν εἰς μυχόν*: ταύτης μέμνηται Καλλίας ἐν Ἀταλάντῃ.

68 *Κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος*: λιμήν ἐστι περὶ Τορώνην τῆς Θράκης· στενὰς δὲ ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.

69 *Κρωβύλου ζεῦγος*: παροιμία ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλλούσῃ πονηρίᾳ κεχρημένοις ταττομένη. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινὸς Κρωβύλου, ἑταίρας κτησαμένου δύο, ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ταύταις πολλοὺς τῶν νέων λυμαίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἔκλεπτεν [ἐλυμαίνετο]. Τοὺς οὖν ἴσους τῇ ἐκείνου πονηρίᾳ ὡς δύνασθαι .συζευχθῆναι

4. *Διονυσίῳ* scripsi: edebatur *Διονύσῳ*. Vide Meinek. Quaestt. Scenn. III, 20. 6. *εἰς μυχὸν* Plutarchus: *ἐς μυχὸν* Provv. Metr. 1217. Vide Meinek. Quaestt. Scenn. II, 49. 7. *Ἀταλάντῃ* Canterus: *Ἀταλετῇ* H: rell. *Ἀταλεστῇ*. 8. *κωφότερος* H B: rell. *κωφότερον*. *Τορωνέων* B et codex Pierson. Moer. 479.: *Τορωναίων* Diog.: *Τορωνέος* Photius. 9. *περὶ Τορώνην* P H: *παρὰ Τορώνην* V A: *ἐπὶ Τορώνῃ* vulgo. *καὶ μακρὰς* dedi ex V B: vulgo *δύο μακράς*. 10. *κατάρσεις* B V: Plutarchus *καθαιρέσεις*: vulgo *καταῤῥεύσεις*. Vide Bernhardy ad Suidam. 11. *τοῖς ἐν αὐτῷ* Gaisfordus: vulgo *τοὺς ἐν αὐτῷ*: B *ἐν αὐτοῖς*. Totum locum sic refingit Hemsterhusius in Lucian. I, 167: *ταινίας δὲ ἔχει δύο μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καταιρούσας* vel *καθηκούσας* vel potius *κατατεινούσας*. De voce *κατάρσεις* Gaisfordus adire jubet Wyttenbach. ad Plut. Morall. II, 162, A: Bernhardy affert Thuc. IV, 26. *θαλάσσης* B. 12. *Κρωβύλου* B cum Phot. Hesych.: V *Κροβύλλου*: vulgo *Κροβύλου*, v. Boissonad. Aristaen. p. 441. *ὑπερβαλλούσῃ* B V: vulgo *ὑπερβαλούσῃ*. 16. *ἐλυμαίνετο* spurium videtur.

66. B. 524. Apost. XI, 69. Arsen. 324. Suidas. Macarius habet *κωφότερος καὶ ἀφωνότερος κίχλης*. Photius: *παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται ἀφωνότερος κίχλης*, v. Bernhardy ad Suid.

67. Diog. V, 42. Plut. 89. Sophocleum illud *Τὸ κέρδος ἡδὺ κἂν ἀπὸ ψευδῶν ἴῃ* ex Plut. Morall. II, 21, A. (fr. inc. LVIII, 3.) comparat Schottus. Confer Electr. 61. Illa *ἕλκε μοιχὸν ἐς μυχὸν* eo spectant, ut adulterum non impune dimittendum, sed donec pecunia poenam redemerit, in custodia tenendum admoneant.

68. B. 526. Diog. V, 43. Plut. 91. Suid. Photius.

69. B. 560. Diog. I, 3. V, 65. Hesych. Phot. Suidas, qui habet *Κροβύζου ζ*. Usurpat Liban. Ep. 89.

αὐτῷ Κρωβύλου ζεῦγος ἔλεγον. Ἢ διὰ τὸ εἶναι δύο τὰς ἑταίρας.

70 *Κύδος: λοιδορία, κακολογία. Καὶ Κυδάζειν τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν. Ἡ δὲ πρώτη συλλαβὴ βραχέως ἐκφέρεται. Καὶ ὅταν λοιδορίαν ἐκτίσῃ τὶς ἐπὶ μηδενὶ ἀξίῳ συκοφαντουμένοις, παροιμιωδῶς λέγεται Κύδους ἐκτετικέναι.*

71 *Κυζικηνοὶ στατῆρες: διεβεβόηντο οὗτοι ὡς εὖ κεχαραγμένοι. Πρόςωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος Μητρὸς θεῶν· ἐπὶ δὲ θατέρου, προτομὴ λέοντος.*

72 *Κυθωνύμου αἶσχος: αἰσχρὸν κλέος ἔχοντος· ἢ οὗ ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις, ἢ δυςωνύμου, ἢ περιβοητοῦ περὶ τὰς πράξεις, ἢ ἀξίου κεκρύφθαι.*

73 *Κύων ἐπὶ δεσμά: παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων· καὶ, Βοῦς ἐπὶ δεσμά.*

74 *Κῷος Χίῳ: ὁ Κῷος ἀστράγαλος ἠδύνατο ἕξ. Παροιμία δέ ἐστι Χῖος πρὸς Κῷον. Ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἠδύνατο ἕν, ὁ δὲ Κῷος ἕξ.*

75 *Κωρυκαῖος ἠκροάζετο: ταύτης Μένανδρος μέμνηται ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ. Πειραταὶ γὰρ περὶ Κώρυκον τῆς Παμφυλίας ἦσαν, καί τινες τῶν ἐκ Κωρύκου συμ-*

---

1. *ζεῦγος* P: rell. *ζυγός*. 3. De v. *κύδος* v. Scholl. Arist. Nubb. 616. Bernhardy ad Suid. s. v. 5. *ἐπὶ μηδενὶ ἀξίῳ συκοφαντούμενος* B. Ascivi *ἀξίῳ*: vulgo *ἀξίως*. 11. *αἰσχρὸν* scripsi: libri *αἴσχιον*, quod profectum ab iis, qui *ἢ* non disjunctivum, sed comparativum opinarentur. Peccatum eodem modo apud Suidam. 12. *ἐπικρύψειε* Hesych. Suidas: legebatur *ἐπικρύψῃ*. 16. *ἐπιδιδόντων* H V B: vulgo *ἐπιδόντων*. 18. *Χίος* B. 22. *Παμφυλίας*] »Immo *Κιλικίας*: vide Wesseling. in Hierocl. Synecd. p. 679.« Bernhardy ad Suid. s. v.

70. B. 561. Phot. et Suidas: *Κύδου δίκην ὀφείλειν· ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων.*

71. B. 562. Diog. V, 66. Hesych. Phot. Suid. Praeter Intpp. Hesych. v. Marquardt. Cyzic. p. 160.

72. Hesych. et Suidas, apud quem est: *Κευθωνύμου κλέος ἢ αἶσχος.* Proverbium factus est Oedipus, quem *κυθώνυμον* vocaverat Antimachus. Exposui Exx. Critt. V, 28. de variis explicationibus, quas veteres nomini *κυθωνύμου* adhibuerunt.

73. B. 564. Diog. V, 68. Suid. Hesychius.

74. B. 566. (ubi infra recurrit *Χῖος παραστὰς οὐκ ἐᾷ Κῷον λέγειν.*) Diog. V, 70. Hesych. Suidas, ubi v. Bernhardy. Adde Welcker. Mus. Rhen. Nov. I, 568.

75. B. 564. ubi nonnisi lemma superest, Suid. Phot. Hesychius.

πράττοντες αὐτοῖς περιειργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία καὶ τὸν καιρὸν καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, καὶ τοῖς πειραταῖς ἐμήνυον. Τοῦτο μαθόντες οἱ ἔμποροι, ἔκρυπτον τὰ πολλά. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὕτω τοῖς πειραταῖς ἐγεγόνει, ἐκράτησεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λάθρα πράττεσθαι, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.

76 *Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν: Πεισίστρατος, ὥς φασιν, ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους. Παριὼν δέ ποτε, καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ τόπους λιθώδεις, ἤρετο τὸν πρεσβύτην, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. Θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. Καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.*

77 *Κύρβεις κακῶν: Κύρβεις καλοῦνται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις σανίδες τρίγωνοι, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἀνέγραφον, καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας. Ἐπὶ τοίνυν τῶν σφόδρα πονηρευομένων ἡ παροιμία εἴρηται.*

78 *Κλαίει ὁ νικήσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν: αὕτη παρῆλθεν ἐκ χρησμοῦ Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραϊκῆς.*

---

4. *ἐγεγόνει*] »Excidisse quid videtur. Fortasse *φανερά.*« Gaisfordus. 7. *σφάκελλοι* B, qui et infra *σφακέλλους.* *ποιοῦσ' ἀτέλειαν* Bernhardy ad Suidam in gratiam versus. 13. *Πεισιστράτῳ φέρει* V B: Diodorus *τούτων γὰρ τὸ μέρος Πεισιστράτῳ διδόναι:* Procopius *καὶ τούτων τὴν δεκάτην δεῖ γενέσθαι τῷ Πεισιστράτῳ.* 15. *καὶ ἐκ τούτου* P H B: rell. *ἐκ τούτου.* *τὴν παροιμίαν* P H. 16. *κύρβεις* ex B addidit Gaisfordus, in quo tamen deest *καλοῦνται.*

Pleniora Menandrea afferunt reliqui: Photius *τοῦ δ' ἄρα Κωρ. ἠκροάζετο*, Suidas *Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κ.* et rursus *οὐδ' ἄρ' ὁ Κ. ἠκροάζετο*, ubi *ἠκροάσατο* corrigit Bernhardy in Eustath. Dionys. p. 950., quod ipsum exstat apud Steph. Byz. s. v. Confer Meinek. Menandr. p. 56. Marx. Ephor. p. 138. Strabo XIV, 923. (954.) Eustath. Odyss. 1534, 54. *Ἐκ τῆς Κωρύκου παροιμία τὸ· Τοῦ δ' ἄρ' ὁ κωρύκιος ἠκροάζετο, περὶ ἧς ἐν τοῖς τοῦ περιηγητοῦ δεδήλωται*, Dionys. Perieg. 855.

76. B. 568. Hesych. Suid. s. v. *Καὶ σφάκελοι π. ἀτ.* et s. v. *σφακελισμός.* De narratione v. Diodori Excc. Vatt. p. 30. Dindorf., qui affert Procopium in Villois. Ann. II, 40.

77. B. 570. Diog. V, 72. Suidas, ubi v. Intpp. et ad Arist. Nubb. 447.

78. B. 586. Diog. V, 75. Schottus: »Aliud item Apollinis Pythii oraculum huic non dissimile commemorat Gemist. Pletho extr. lib. II. *Παραλειπομένων: Τῆς ἐπὶ Θερμώδοντι μάχης ἀπάνευθε γενοίμην αἰετὸς ἐν νεφέεσσι καὶ ἠέρι θηήσασθαι· κλαίει ὁ νικηθείς· ὁ δὲ νικήσας ἀπόλωλεν.*«

Περὶ γὰρ Φιλίππου μαντευομένη μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην τὸ ἔπος εἶπεν. Ἐπειδὴ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἡττηθέντες ἀπώλοντο, Φίλιππος δὲ νικήσας μετὰ τὴν μάχην εὐθὺς ὑπὸ Παυσανίου διεφθάρη.

79 **Κοινὰ τὰ φίλων**: Τίμαιος φησὶν ὅτι προςιόντας Πυθαγόρᾳ μαθητὰς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι. Ὅθεν εἰς παροιμίαν ἡ συμβουλὴ τοῦ Πυθαγόρα ἦλθεν.

80 **Κέλμις ἐν σιδήρῳ**: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν σφόδρα ἑαυτοῖς πιστευσάντων, ὅτι ἰσχυροὶ καὶ δυσχείρωτοι πεφύκασι. Κέλμις γὰρ εἷς τῶν Ἰδαίων Δακτύλων τὴν μητέρα Ῥέαν ὑβρίσας, καὶ μὴ ὑποδεξάμενος * * * ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν εὐμενῶς ἐν τῇ Ἴδῃ, ἀφ' οὗ ὁ στερεώτατος ἐγένετο σίδηρος. Μέμνηται τῆς ἱστορίας Σοφοκλῆς ἐν Σατύροις.

81 **Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ**: τάττουσι ταύτην ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ χεῖρον ἀσκούντων. Φασὶ δὲ ὅτι ὁ Βάβυς ἀδελφὸς ἦν Μαρσύου, ὃν Ἀπόλλων ὑπερτενῆ κρεμάσας ἐκ πίτυος ἐξέδειρεν, ἐρίσαντα αὐτῷ περὶ μουσικῆς. Βουλό-

---

4. Bodl. A *ὑπὸ τῶν πανσανίδων*: B *πανσανίων*. Volebantne *ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Πανσανίαν?* 9. *Κέλμης* B. 10. *ὡς ἰσχυρῶν καὶ δυσχειρώτων πεφυκότων* B. 11. *εἷς τῶν Ἰδ. δ.* Schottus: antea *εἷς τῶν Ἰουδαίων δακτύλῳ*. Recte B V, qui tamen *ἰδέων* exhibebant. 12. *καὶ μὴ ὑποδεξαμένου εὐμενῶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῶν* (om. V) *ἐν τῇ Ἴδῃ. Μέμνηται τῆς ἱστορίας Σοφοκλῆς*. B V. 13. *δελφῶν* pro *ἀδελφῶν* H F Brubach. *εὐμενῶς* P H F: *εὐμερῶς* vulgo. Illud certum puto, scribi debere *καὶ μὴ ὑποδεξάμενος εὐμενῶς ἐν τῇ Ἴδῃ*. Reliqua lacunis depravata. Apposui signa. 16. B: *Βάβυος* (*Βάκυος* cod. B) *χορός*: *ἐπὶ τῶν ἀφυέστερον τῇ μουσικῇ χρωμένων. Μαιάνδρῳ γὰρ τῷ ποταμῷ δύο ἐγενέσθην παῖδε· ὧν ὁ Μαρσύας μὲν δυσὶ καλάμοις κατὰ τὸν*

79. B. 573. C. 293. Diog. V, 76. Apost. XI, 40. Arsen. 320. Macar. Phot. Suid. Scholl. Plat. 319. Vide vel Heindorf. in Plat. Phaedr. s. fin. et Intpp. Cic. Legg. I, 12. Timaeum tangit Diog. Laert. VIII, 10., v. Goeller. de Situ Syrac. 218.

80. B. 575. Plut. 11., qui habet nonnisi haec: *Κέλμις γάρ τις ἐν Ἴδῃ στεῤῥότατον σίδηρον ἐργαζόμενος*. Sophoclis locus est fr. 335. Dind ex *Κωφοῖς* (excidit titulus apud Zenob., v. Hermann. Opuscc. I, 46.) *Σατύροις*: Scholl. Ap. Rh. I, 1129: *Σοφοκλῆς αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατύροις*. Ceterum in iisdem Scholiis sic exstat: *Οἱ δέ φασιν, ὅτι Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐντὸς Ἴδης ἐντυχόντες τῇ Ῥέᾳ ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἥψαντο*. Vide Lobeck. Agl. 1156. 1160.

81. B. 245. Plut. 26. Ath. XIV, 624, B. ex Theophrasti libro *περὶ ἐνθουσιασμοῦ*, ut videtur: *τὴν Φρυγιστὶ ἁρμονίαν Φρύγες πρῶτοι εὗρον καὶ μετεχειρίσαντο· διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐλη-*

μενος δὲ καὶ τὸν Βάβυν ἀνελεῖν, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, ὡς ἀφυῶς τῷ αὐλῷ χρᾶται, ἀφῆκεν αὐτόν. Ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη, ὅτι Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ.

82 *Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν: τὴν παροιμίαν ταύτην οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζώου φασὶν εἰρῆσθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸς βρωτός ἐστιν, οὔτε τὸ ᾠὸν ὃ ἔχει. Οἱ δὲ, ἀπὸ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος, πρώτου διδάξαντος τέχνην ῥητορικήν. Ὑπὸ γὰρ τούτου, ὡς φασί, μαθητὴς Τισίας ὀνόματι μισθὸν ἀπαιτούμενος καὶ εἰςαγόμενος εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπε πρὸς τὸν Κόρακα· Εἰ μέν με νικήσεις, ὦ Κόραξ, οὐδὲν μεμάθηκα, καὶ οὐ λήψῃ τί· εἰ δ᾽ ἡττηθήσῃ, οὐ κομιῇ τὸν μισθὸν ὡσαύτως. Θαυμάσαντες οὖν οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίσκου ἐπεφώνησαν, Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν πονηρὰ ποιούντων.*

83 *Κυθνώλεις συμφοραί: τοῦτο εἰς παροιμίαν ἦλθε διὰ τὰ Κυθνίοις συμβάντα. Φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης οὕτως κακῶς αὐτοὺς διατεθῆναι ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος, ὥστε τὰς μεγάλας συμφορὰς Κυθνώλεις καλεῖσθαι.*

84 *Λαγὼς καθεύδων: παροιμία ἐπὶ τῶν προςποιουμένων καθεύδειν.*

Φρύγιον ηὔλει νόμον, ἑνὶ δὲ μόνῳ ὁ Βάβυς. Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐπαρθεὶς τοῖς αὐλοῖς καὶ πρὸς ἔριν ἀπονοηθεὶς (*ἀπογοηθεὶς* Vat. I, 18.) *Ἀπόλλωνος εἰςπράττεται τῆς ἀπονοίας δίκην κατὰ τὴν Φρυγίαν εἰς ἀσκὸν ἀποδαρῆναι. ὁ δὲ Βάβυς ἐῤῥύσθη τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς, μήτε ἐπαρθεὶς καὶ ἀφυέστερον αὐλῶν. Ἔνθεν καὶ τὸ Κάκιον Βάβυς* (*βάβυος* V) *αὐλεῖ παροιμιῶδες τάττεται ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ Χεῖρον ἀσκούντων.* 6. *αὐτὸ βρωτόν ἐστιν* B. *τὸ ᾠὸν ὃ ἔχει* PHF: *ἔχει* B Brubach.: *ὃ ἔχει* om. Schottus. 11. *νικήσεις* B: legebatur *νικήσειας.* 12. *κομίσῃ* B. 19. *κακῶς* Gaisfordus ex P: erat *κακῷ.* Ceterum pro vulgato *Κυθνώδεις* bis dedi *Κυθνώλεις*: v. Hesych. *Κυθνώλης.* Et sic scribendum docet Helladius Phot. Bibl. p. 1588.

τὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προςηγορίας ἔχειν. οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκμᾶνι (fr. LXXXVI.) *Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος, παρὰ δὲ Ἱππώνακτι* (fr. LXXVII.) *Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς, ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων· Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ.* Videtur proverbium, ut fit, duplici modo efferri solitum. Aut: *κάκιον Βάβυς αὐλεῖ,* quam quem Apollo obtruncet: aut: *κάκιον ἢ Βάβυς* vel *Βάβυος αὐλεῖ,* h. e. pessimo tibicine pejus.

82. Contractius B. 519. C. 284. Diog. V, 39. Apost. X, 64. Arsen. 313. Macar. Usurpant Lucian. Pseudol. 30. et Rhett. Walz. IV, 14., ubi est *κακὰ ᾠά,* 159. et V, 6. 65. Confer Spengel. *Συναγ. τεχν.* p. 24 sq.

84. B. 587. Diog. VI, 1. Apost. XI, 71. Arsen. 330. Macar. He-

85 *Λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχων*: δειλὸν ἄγαν τὸ ζῶον· ὅθεν καὶ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη, καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. Παροιμία δέ τις ἐστὶν, Ὁ λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων τασσομένη.

86 ** *Λέρνη κακῶν*: παροιμία τίς ἐστιν Ἀργολική, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. Τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλλον, *** διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. Ἀκριβέστερον δ' ἄν τις τὴν παροιμίαν φαίη ἀπό τινος ἱστορίας διαδεδόσθαι. Δαναὸς γὰρ ἱστορεῖται τὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν κεφαλὰς αὐτόθι καταθεῖναι· καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ παρανομήματος ἡ παροιμία ἐλέχθη. Ἴσως δὲ καὶ εἰς ὕβριν αὐτῶν ὁ Δαναὸς ἐκελεύσατο ἐκεῖ τὰ καθάρσια βάλλεσθαι. [ἢ ἀπὸ τῆς ὕδρας τῆς πολυκεφάλου ἐν αὐτῇ γενομένης.]

---

1. B *Λάγως περὶ τῶν κρεῶν* (sc. τρέχει). λέγεται καὶ ἑτέρως· *Λάγως τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει*, scil. δρόμον. Quae om. B vv. δειλὸν — ἐκωμῴδουν, ea aliorsum pertinent, v. ad V, 83. 3. ἐπὶ δειλίᾳ Gaisf. cum Suida et Arsenio: vulgo δειλίαν. 5. πρὸς τοῦτο reposui ex B, quocum facit Suidas: vulgo διὰ τοῦτο. 9. Pessime Zenobiana lacerata sunt: διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. Docet Hesychius: *Λέρνη θεατῶν*: παροιμία τίς ἐστιν Ἀργολική· Λέρνη κακῶν, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλον. Λέρνην οὖν θεατῶν ἔφη ὁ Κρατῖνος τὸ θέατρον, διὰ τὸ σύμμικτον καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. Apud Zen. εἶναι post σύμμικτον male illatum. Signa apposui lacunae. Turpiter labitur Runkel. Cratin. p. 95. 11. διαδεδόσθαι Gaisf. ex P: legebatur διαδιδόσθαι. 12. Αἰγυπτιάδων B cum Phot. Ars. 13. καταθέσθαι B. 16. ἢ — γενομένης addidi ex BV.

sych. Suid. Phot. Apertis oculis dormire leporem notum est, v. Plin. N. H. XI, 37.

85. B. 592. C. 301. Diog. VI, 5. Apost. XI, 72. Arsen. 331. Suid. Hesych. Phot. Confer Lobeck. Parall. 511. Hinc ductae similes locutiones περὶ τῆς ψυχῆς, περὶ ἑαυτοῦ τρέχειν aliae: Herod. IX, 36. VII, 57., ubi v. Valckenarium. Allusit Arist. Rann. 192. *Δοῦλον οὐκ ἄγω Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.* Ubi recte τὴν περὶ τῶν κρ. scil. ναυμαχίαν, unde ipsi proverbio τὴν pro τὸν intulit Suidas aliique, v. Kusterum. Adde Gatacker. Opp. Critt. p. 67. Ebert. Diss. Sicul. I, 189.

86. B. 595. Diog. VI, 7. Apost. XI, 88. Arsen. 334. Macar. Hesych. Similis Bodl. est paroemia *Λερναία χολή*, v. Strabon. VIII, 538 (570). et *Λέρνη θεατῶν* apud Hesych. Suid. Phot. Arsen.: sic enim Cratinus proverbium illud *Λέρνη κακῶν* invertit, v. nott. critt. et Lucas Obss. in Cratin. II, 4 sq. Illud *Λερναία χολή* explicat Macarius: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ τραχέων· ἀπὸ τῆς ὕδρας. Unde satis repellitur Schotti impetus in Provv. Vaticc. II, 51. *Ἡρακλείη ὀργή* conjectantis.

87 *Λευκηπατίας*: Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ Βίων φησὶ συμβαίνειν τὶ περὶ τὸ ἧπαρ ἐπί τινων, ὃ δειλοὺς ποιεῖ· εἰρῆσθαι οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων τὴν παροιμίαν.

88 *Λεσβίων ἀξία*: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

89 *Λευκὴ στάθμη*: ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων ἡ παροιμία ἐλέγετο, Ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. Ἐν γὰρ τοῖς λευκοῖς λίθοις λευκαὶ στάθμαι οὐδὲν δύνανται δεικνύναι, καθάπερ ἡ διὰ τῆς μίλτου. Στάθμη δὲ ἐστὶ σπάρτος τεκτονική.

90 *Λήθαργος κύων*: ὁ προςσαίνων μὲν, λάθρα δὲ

---

1. λευκηπατίας B: λευτηπαχίας Aldus et F: λευκηπαχίας Opsopoeus: λευχηπατίας Suidas. Μελέαρχος V. ἐν τῷ περὶ β. dedi: aberat ἐν: omnia haec om. B. 2. δελτοὺς ποιεῖ V: δειλοὺς τούτους ποιεῖ B. 3. τῶν τοιούτων] τούτων H. 4. B V: *Λεσβίων ἄξια* καὶ *Λέσβιος δεξιά*. ἐπὶ τῶν ἀπραξιῶν (ἀπραξίων V) ἀμφότεραι. C: *Λεσβίων δεξιά*: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀμεταδότων. Cum Zenobio ad verbum consentit Photius, nisi quod ἀξία habet, et Suidas, ubi ἄξια. Tria videntur commemorari proverbia: *Λέσβιος* vel *Λεσβίων δεξιά*, quod primarium fuisse censeo, dici illud solitum ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Alterum *Λεσβίων ἀξία*, tertium *Λεσβίων ἄξια*. Hoc utrumque ex illo per jocum vel quod magis puto per socordiam librariorum corruptum. Multa proverbia per usurpantium jocum, alia explicatorum culpa ob soni scripturaeve similitudinem deflexa. Apud Zenob. pro ἀξίαν reponendum fuit ἀξία. 5. μηδέν] μὴ B. 6. λίθῳ adjecit Gaisf. Ignorat B ἐν λ. λ. λ. στάθμη. 8. ἡ διὰ τῆς μίλτου Gaisf.: vulgo ὁ διὰ τ. μ.: B ὥσπερ αἱ ἀπὸ μίλτου. 9. σπάρτη Bodl. A. 10. C: *Λήθαργος κύων*: ἐπὶ τῶν λάθρα καὶ σιωπῇ κακῶς τινα διαπραττομένων, παρ' ὅσον καὶ οἱ τοιοῦτοι κύνες λάθρα δάκνουσιν.

87. B. 591. Plut. 64. Suid. In Bekkeri Ann. 51, 7. est λευκοπατίας· εὐήθης.

88. B. 603. C. 302. Phot. Vide nott. critt. et Intpp. Hesych. II, 453.

89. B. 597. Diog. VI, 8. Plut. 39. Apost. XI, 95. Arsen. 334., ubi est λευκὴ στάθμη λευκῷ λίθῳ; denique Hesych. et Scholl. Plat. 323. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων καὶ τούτων μηδὲν συνιέντων. Ἡ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκὴ οὐδὲν δύναται δεικνύναι διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν, καθάπερ ἡ διὰ τῆς μίλτου γιγνομένη, ὡς Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι· Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. Ἔστι δὲ στάθμη σπάρτος τεκτονική· κατ' ἔλλειψιν δὲ εἴρηται ἡ παροιμία, διὸ καὶ ἀσαφὴς ἐγένετο· τὸ δὲ ὅλον ἐστὶ τοιοῦτον· ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη, v. Heindorf. Plat. Charm. p. 154, B. Eustath. Il. 1022, ult. *Λευκὴ στάθμη* ἀντὶ τοῦ ἄδηλος στάθμη κατὰ Παυσανίαν. Οὐ γὰρ ἀκριβῶς διαφαίνει ὀρθότητα ἡ λευκὴ στάθμη. Διὸ κεῖσθαι ἡ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων κτλ. Cfr. 1531, 64. Liban. Ep. 1135. 1348.

90. B. 599. C. 310. Hesych. Suid. Excc. Herodiani p. 471. Pierson. *Λήθαργος κύων*· ὁ κρύφα δάκνων, ubi v. annot. Accuratius Scholl. Arist. Eqq. 1028. Ἔπαιξε παρὰ τὴν παροιμίαν· Σαί-

δάκνων. Καὶ τῶν ἵππων οἱ νωθροὶ λαίθαργοι. Καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ.

91 *Λήμνιον κακόν: παροιμία, ἣν διαδοθῆναι φασὶν ἀπὸ τῶν παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν Λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἢ διὰ τὸ τὰς ἁρπαγείσας ὑπὸ Πελασγῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς γυναῖκας εἰς Λῆμνον ἀπαχθῆναι· ἃς ἀποτεκούσας τρόπους τε τῶν Ἀθηναίων διδάξαι τοὺς παῖδας καὶ γλῶτταν· τούτους δὲ τιμωρεῖν ἀλλήλοις καὶ τῶν ἐκ τῶν Θρασσῶν γεγενημένων ἐπικρατεῖν· τοὺς δὲ Πελασγοὺς ἐπὶ τούτῳ ἀχθομένους κτεῖναι αὐτοὺς καὶ τὰς μητέρας αὐτῶν. Ἢ διὰ τὴν δυςωδίαν τῶν Λημνιάδων γυναικῶν τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι.*

Λημνίᾳ χειρί: ὠμῇ καὶ παρανόμῳ, ἀπὸ τῆς παρανομίας αὐτῶν.

92 *Λούσαιο τὸν Πελίαν: αὕτη ἡ παροιμία παρήχθη ἐκ τῶν συμβεβηκότων τῷ Πελίᾳ· ὃν αἱ θυγατέρες αὐτοῦ εἰς λέβητα ζέοντα καθῆκαν, ἐξαπατηθεῖσαι ὑπὸ Μηδείας, ὡς νέον ποιήσουσαι, καὶ οὕτως αὐτὸν δαπα-*

---

1. *λαίθαργος* vulgo: et sic Suid. Scholl. Ar. Eqq. 1028. Eustath. Odyss. 1492, 33.: *λήθαργος* FBC Brubach. et sic Suidas p. 2304, C. Gaisf., v. Blomfield. Gloss. Aesch. Sept. 379. Lobeck. Phryn. p. 471. Denique *λίθαργος* P hic et infra. 3. B: *Λ. κ.: Ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ γυναικῶν, αἳ τοὺς ἄνδρας ἀπέκτειναν φεύγοντας τὴν τῆς ὀσμῆς ἀηδίαν, ἣν ἐνέβαλεν αὐταῖς ἡ Ἀφροδίτη μηνίσασα.* C: *Λ. κ.: τὸ μέγα καὶ ἀπάνθρωπον· αἱ Λήμνιαι γὰρ τοὺς οἰκείους ἄνδρας ἀνεῖλον.* 9. *ἐκ τῶν Θρασσῶν*] *ἐκ τῶν Πελασγῶν* Schottus conj., v. Herod. l. c., ubi est *Πελασγίδων*. At eaedem Thressae. 13. *ἀπὸ τῆς παρανομίας αὐτῶν* dedi ex BV: vulgo *ἀπὸ τῆς παροιμίας*. 15. *παρήχθη* dedi cum Diog. Apost. Ars. Legebatur *προήχθη*.

νεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ. ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. Cfr. Casaubon. Theophr. Char. I.

91. B. 588. C. 311. Diog. VI, 2. Apost. XI, 96. Arsen. 335. Macar. Suid. Hesych. Phot. Scholl. Arist. Lys. 298. Confer Aesch. Choeph. 626. ibique copias Blomfieldii, cui adde Liban. Ep. 24. Oratt. III, 343. et Boisson. Anecdd. III, 177. *τὰ τῶν Λημνίων ἐκεῖνα καὶ τὰ τῆς Ἰλιάδος κακά.* Historiam omnes fere hauserunt ex Herod. VI, 138. De *δυςωδίᾳ* vide Apollod. I, 9, 17. ibique Heynium. — *Λημνίᾳ χειρὶ* habet B 600. Diog. VI, 10. Hesych. Suidas, ubi v. Bernhardy.

92. Diog. VI, 6. Apost. XII, 11. Arsen. 337. De origine proverbii agit Boettiger Pict. Vass. II, 185. Salmas. Exx. Plin. 754. B. Thriege Res Cyrenenss. 232. De Minoe v. Casaubonum in haec Athen. I, 10, E.: *Λούουσι καὶ αἱ Κωκάλου θυγατέρες ὡς νενομισμένον τὸν Μίνω παραγενόμενον εἰς Σικελίαν.* Vide Apollod. I, 9, 16.

νηθέντα ἀπώλεσαν. Πελίας γὰρ Ἰωλκοῦ ἐβασίλευσεν, ᾧ χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμὸν, αὖθις δὲ ὕστερον ἐπέγνω. Τελῶν γὰρ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν ἔσπευδεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ὕδατι πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν ἠρώτα προςελθὼν, Τί ἂν ἐποιήσας ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν σοι πρός τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν; Ὁ δὲ, Τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προςέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν Ἄρει ἀνατεθειμένον· ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀΰπνου. Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, ναῦν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, τὴν οὕτω κληθεῖσαν Ἀργὼ, ἀπὸ τοῦ ταύτην τεκτηναμένου Ἄργου. Καὶ τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος συναθροίσας ἀπέπλευσε. Καταλαβὼν δὲ εἰς Κόλχους Αἰήτην παρεκάλει τὸν τῆς Κολχικῆς βασιλεύοντα γῆς δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ. Τοῦ δὲ ἀπαρνουμένου τὴν δόσιν, Μήδεια ἡ τούτου θυγάτηρ ἔρωτα ἴσχει Ἰάσονος, καὶ αὐτῷ ἐπαγγέλλεται τὸ δέρας ἐγχειρίσασθαι, εἰ ὀμόσει αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. Ὀμόσαντος δὲ Ἰάσονος, νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας Μήδεια τοῦτον ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργὼ παραγίνεται. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν. Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολμημένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεύει, καὶ μελίσασα κατὰ τοῦ βυθοῦ ῥίπτει. Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέρησεν. Ὑποστρέψας οὖν ὁ Ἰάσων εἰς Ἰωλκὸν, τὸ μὲν δέρας Πελίᾳ δίδωσι, περὶ ὧν

---

1. *ἐβασίλευεν* PH: v. Apollod. I, 9, 16. ubi aoristus est. Idem habet *ἔσπευσεν*. 19. *Καταλαβὼν δὲ κτλ.* Cfr. Apollod. I, 9, 23. 24. *εἰ ὀμόσῃ — καὶ ἀγάγηται* non invidebam Zenobio: *ἐὰν ὀμόσῃ — καὶ ἀγάγηται* Apollodorus: vid. supr. p. 6 nott. critt. 4. 28. *καὶ αὐτῇ* H.

δὲ ἠδικήθη μετελθεῖν ἐθέλων, παρεκάλει Μήδειαν ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας ὑφέξει. Ἡ δὲ πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα καθεψῆσαι, ὑποσχομένη ποιῆσαι νέον. Καὶ τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασα καὶ καθεψήσασα, ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα εἰς λέβητα ζέοντα ἐμβαλοῦσαι καθέψουσιν.

Ἐλούσαντο δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ κακῶς. Μάγαν μὲν γὰρ τὸν τοῦ Φιλοπάτορος ἀδελφὸν ὁ Θεόγος λουόμενον καθήψησε, ζέοντα λέβητα ἐπικλύσας αὐτῷ. Μίνῳ δὲ τῷ Κρητῶν βασιλεῖ αἱ Κωκάλου θυγατέρες ἐπέχεαν ζέουσαν πίσσαν. Δαίδαλον γὰρ σὺν Ἰκάρῳ τῷ παιδὶ καθεῖρξε Μίνως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, δι' ὅπερ εἰργάσατο μύσος ἐπὶ τῷ τῆς Πασιφάης ἔρωτι τῷ πρὸς τὸν ταῦρον. Ὁ δὲ πτερὰ κατασκευάσας ἑαυτῷ καὶ τῷ παιδὶ, ἐξῆλθε τοῦ Λαβυρίνθου, καὶ ἀναπτάμενος ἔφυγε σὺν Ἰκάρῳ. Ἰκάρου μὲν οὖν μετεωρότερον φερομένου, καὶ τῆς κόλλης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τακείσης, αἱ πτέρυγες διελύθησαν. Καὶ οὗτος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰκάριον πέλαγος καταπίπτει, Δαίδαλος δὲ διασώζεται. Ὁ Μίνως οὖν ἐδίωκε Δαίδαλον, καὶ καθ' ἑκάστην χώραν ἐρευνῶν ἐκόμιζε κόχλον, καὶ πολὺν ὑπισχνεῖτο δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίνον διείραντι, διὰ τούτου νομίζων εὑρήσειν Δαίδαλον. Ἐλθὼν δὲ εἰς Κώκαλον, παρ' ᾧ Δαίδαλος ἐκρύπτετο, δείκνυσι τὸν κοχλίαν. Ὁ δὲ λαβὼν, ἐπηγγέλλετο διείρειν, καὶ Δαιδάλῳ δίδωσιν· ὁ δὲ ἐξάψας μύρμηκος λίνον, καὶ τρήσας τὸν κοχλίαν, εἴασε δι' αὐτοῦ διελθεῖν. Λαβὼν δὲ Μίνως τὸν λίνον διειρμένον, ᾔσθετο εἶναι παρ' ἐκείνῳ τὸν Δαίδαλον, καὶ εὐθέως ἀπήτει. Κώκαλος δὲ ὑποσχόμενος δώσειν, ἐξένισεν αὐτόν. Ὁ δὲ λουσάμενος ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων ἀνῃρέθη, ζέουσαν πίσσαν ἐπιχεαμένων αὐτῷ.

---

1. *μετελθεῖν* Schottus: edd. vett. *μετῆλθεν.* 7. *Μέγα μὲν γὰρ*] »Vestigia sunt depravati nominis pro *Μάγαν γὰρ.* Sic enim Ptolemaei Philopatoris frater dictus Maga, quem corporis obesitate periisse Ath. XII, 550, B. ex Agatharchidae *τῇ ἑκκαιδεκάτῃ Εὐρωπιακῶν* prodit.« Schottus. Verissimae observationi obsecutus sum. 8. *ὁ Θεόγος*] »An l. *Σωσίβιος?*« Gaisford. 9. *ζέοντας λέβητας* P. 12. *εἰργάσατο* dedi ex P: rell. *εἰργάσαντο.* *μύσος* Gaisf. ex P: legebatur *μίσος.* 22. *διείραντι* Valckenarius: legebatur *διείξαντι.* »Qui per cochleam filum lineum transjiceret, putans se ita deprehensurum Daedalum.« 24. *διείρειν* idem: libri *διέρξειν.* 27. *διειρμένων* idem: libri *διειργασμένων.*

93 *Λιμοῦ πεδίον:* αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων· τόπος γάρ ἐστιν οὕτω καλούμενος. Καὶ λέγουσιν ὅτι λιμοῦ ποτὲ κατασχόντος, ἔχρησεν ὁ θεὸς ἱκετηρίαν θέσθαι καὶ τὸν Λιμὸν ἐξιλεώσασθαι. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀνῆκαν αὐτῷ τὸ ὄπισθεν τοῦ πρυτανείου πεδίον.

94 *Λιμῷ Μηλίῳ:* παροιμία· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες ἐν λιμῷ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ ε̄.

95 *Λίνδιοι τὴν θυσίαν:* παροιμία ἐπὶ τῶν δυςφήμως ἱερουργούντων. Ἀπὸ Ἡρακλέους ἐν Λίνδῳ βοῦν ἀποσπάσαντος γεωργοῦ καὶ θοινησαμένου, τοῦ δὲ γεωργοῦ λοιδορουμένου αὐτόν. Ὅθεν καὶ Λίνδιοι κατὰ χρησμὸν οὕτω θύουσιν Ἡρακλεῖ λοιδορούμενοι.

96 *Λίνον λίνῳ συνάπτεις:* παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πρασσόντων.

---

4. ἱκετηρίαν Valckenarius: vulgo ἱκέτειαν: P ἱκετείαν: om. H. Excidit Ἀθηναίοις. 6. πεδίον] Edd. vett. πεδίλου. 8. ἐν λιμῷ non mutaverim: elegantias videtur captasse Epitomator. Omittunt ἐν Hesych. Phot. Suid. Addit V cum aliis: Οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπιέσθησαν καὶ προδεδώκασιν (παραδ.) ἑαυτούς. 12. ἐπισπάσαντος H. 13. λοιδοροῦντος αὐτὸν B. 16. πραττόντων B.

93. Diog. VI, 13. Plut. 30. Hesych. Bekkeri Ann. 278, 4: *Λιμοῦ πεδίον·* ὄνομα τόπου. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη· ἀφορίας γενομένης πεδίον κατὰ χρησμὸν ἀνέθεσαν τῇ εἰρεσιώνῃ, ὃν καταφεύγοντα ταῖς πλατάνοις ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Λιμοῦ πεδίον ἐκάλεσαν, qui locus mutilus ex Zenobii narratione instaurari poterit. Commemorat λιμοῦ πεδίον Muellerus in Ersch. et Gruber. Encycl. v. Attica p. 237.

94. Diog. VI, 14. Apost. XII, 3. Arsen. 336. Hesych. Suid. Coisl. habet λιμὸς Μελιαῖος. Aliter expediunt Photius Apost. Arsen., quos vide. Thucydidis narratio est V, 84. Usurpat Arist. Avv. 187. Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ, ubi v Scholl.

95. B. 607. Diog. VI, 15. Hesych. Rem uberrime explicat Heffter. de cultu Rhod. I, p. 5 sqq.

96. B. 608. Diog. VI, 16. Apost. XII, 6. Arsen. 336. Suid. Hesych. Photius. Scholia Lucian. Philops. 9. (Bachmann. Ann. II, 336.): καὶ ἐπὶ τῶν ψευδῶν εἴρηται τῷ *λίνῳ λίνον συνάπτεις*. Scholia Plat. 369. *Λίνον λίνῳ συνάπτεις·* ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρώντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν συναπτόντων· μέμνηται δὲ αὐτῆς *Ἀριστοτέλης* ἐν τῷ Γ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως (III, 6, 9.)· *Οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστί·* καὶ *Στράττις* Ποταμοῖς (Ποταμίοις) καὶ *Πλάτων* Εὐθυδήμῳ (298, C.) et Aristides ὑπὲρ τῶν τεττ. 143, 11., ubi v. Scholl. 501. Dindorf., 190. Frommel. Adde Hemsterhus. in Arist. Plut. p. 470. Recte intellexit Winckelmannus in Platon. l. c.,

97 *Λοκρῶν σύνθημα:* παροιμία· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς τοὺς Πελοποννησίους προδόντες μετὰ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένοντο. Ἀναβιβάζει δὲ τοὺς χρόνους. Οἱ δὲ, ὅτι τοὺς Σικελοὺς ἠπάτησαν παραλογισάμενοι.

98 *Λυδὸς τὴν θύραν ἔκλεισεν:* παροιμία ἐπὶ τῶν μωροκλεπτῶν.

99 *Λυκεῖον ποτόν:* ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς *** ἀπὸ Ἀπόλλωνος ἐτίθει, καὶ τόπου. Προπερισπωμένως δέ. Ἦσαν δὲ αἱ ἀναδοθεῖσαι κρῆναι, ἡ μὲν οἴνου, ἡ δὲ μέλιτος, ἐν αἷς συνέβαινε τὰ πτηνὰ προσίζειν καὶ τοξεύεσθαι.

100 *Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει:* παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσχολουμένων περί τι μάτην. Καὶ γὰρ ὁ λύκος ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος δὲ πιεῖν, τὸ φρέαρ

---

2. *τὰς πρὸς* B: rell. om. *τάς*. 3. *τοὺς* P om. 4. *Ἀναβιβάζει — παραλογισάμενοι* om. B. 6. *ἔκλεισεν*] *ἐκίγκλισε* Hesych. 8. *τῆς ἀπὸ Ἀπόλλωνος ἐτίθει*] »Haec sensu carent. Supplendum forte et emendandum ex Hesych. et Suida *τῆς εὑρεθείσης ὑπὸ Ἀπόλλωνος* (hic quaedam excidere, v. Bernhardy) *ὑπὸ λύκων πινομένης*. Quodsi in *ἐτίθει* latet *ἐπίθετον*, pergendum forte cum B: *ἢ Λύκειος Ἀπόλλωνος ἐπίθετον καὶ τόπος*.« Gaisford. Hermannus Soph. Phil 1447. *τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὑρεθείσης*. Posui lacunam. 10. *αἱ ἀναδοθεῖσαι* P: rell. om. *αἱ*. *τόπος ἐν ᾧ ἀνεδείχθησαν* B: sed *ἀνεδόθησαν* cod. A V. 15. *περιίησιν* B. B nonnisi *μὴ δ. πιεῖν* omissis verbis duplex extitisse proverbium: alterum *λίνον λίνῳ συνάπτειν*, alterum *οὐ λ. λ. σ.*

97. B. 609. C. 315. Diog. VI, 17. Apost. XII, 10. Arsen 337. *Λοκρῶν συνθήματα*, Hesych. Photius, qui cum C habet *Λοκρῶν ξυνθήματα*, sed codex *Λοκροξυνθήματα*. Suidas habet *Λοκρῷ ξυνθήματι*. De historia v. Polyb. fr. Vatic. XII, 8. ibique Lucht. et Geel. et cfr. Zenob. V, 4.

98. B. 611. Hesych. Utitur Plut. Morall. II, 1108, D: *Ἐμοὶ δοκεῖ καθάπερ ὁ Λυδὸς ἐφ' αὑτὸν ἀνοίγειν οὐ θύραν μίαν, ἀλλὰ ταῖς πλείσταις τῶν ἀποριῶν καὶ μεγίσταις περιβάλλειν τὸν Ἐπίκουρον.* Aliter explicat Erasmus, v. Intpp. Hesychii.

99. B. 612. C. 317. Hesych. Suid. Cum Suida facit C, sed post *εὑρεθείσης* in marg. ascriptum: *Ἀπόλλων ὁ Λύκιος δύο πηγὰς ἐποίησεν, ὧν ἡ μὲν μέλιτος, ἡ δὲ οἴνου ἦν.* Pertinent haec ad Soph. Philoct. 1461. *Νῦν δ' ὦ κρῆναι Λύκιόν τε ποτὸν Λείπομεν ὑμᾶς*, ubi v. Scholl. et Intpp. Veteres Grammatici sic videntur statuisse: *Λυκεῖον ποτὸν* vel *Λύκιον* in insula Lemno vocatum fuisse aut a fonte in gratiam Philoctetae ab Apolline Lycio aperto, ubi volucres vino et melle delenitas sagittis suis facile figeret, aut a loco, cui Lycei esset nomen, aut denique quod *λύκοι ἐν ἐρημίᾳ* ibi sitim restinguerent.

100. B 615. Diog. VI, 21. Apost. XII, 20. Arsen 339. Hesych. Suidas. Usurpat Plutarchus Morall. II, 68, A.

περιέρχεται. Ἀλλὰ καὶ διώκοντος αὐτοῦ τι, ἐὰν τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ, περίεισι καὶ τηνικαῦτα τὸ φρέαρ μηδὲν ἀνύων.

1 *Λυδὸς καπηλεύει: φασὶ Κῦρον περιγενόμενον τῶν Λυδῶν προστάξαι αὐτοῖς καπηλεύειν, καὶ μὴ κεκτῆσθαι ὅπλον, ἀλλὰ ποδήρεις ἀμφιέννυσθαι χιτῶνας· καὶ οὕτως εἰς θῆλυ μᾶλλον μεταῤῥυθμισθέντας τοὺς Λυδοὺς ἀγοραίους γενέσθαι καπήλους.*

2 *Λύκου δεκάς: παροιμιῶδες. Ἐπειδὴ Λύκος ὁ ἥρως πρὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ἵδρυτο, τοῦ θηρίου τὴν μορφὴν ἔχων, ἔνθα οἱ δωροδοκοῦντες καὶ συκοφάνται κατὰ δέκα γενόμενοι συνεστρέφοντο. Ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.*

3 *Λυδῶν κάρυκας: παροιμία·*

Μήτε μοι Λυδῶν κάρυκας, μήτε μαστίγων ψόφους.

---

illis *παρέλκουσι.* Vulgata ex duabus scripturis confusa. B in ultimis mutilus: *τὸ διωκόμενον εἰς φρέαρ ἐμπέσῃ*, ut fere Suid., ubi v. Bernhardy. 4. B: *Κῦρος περιγενόμενος Λ. πρ. τούτοις κτλ.* 6. *ἀλλὰ] καὶ* B. B: *χιτῶνας, ὡς ἂν θηλυνθέντες εἰς στρατείαν εἶεν ἄχρηστοι.* 9. *Λύκων* Diogenianus. C 100: *παρ. ἐποιήθη δὲ ἐντεῦθεν· Λύκος μέν ἐστιν ἥρως, μορφὴν ἔχων θηρίου· πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις, πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες γινόμενοι κ. δ. ἀνεστρέφοντο ἔνθα καὶ ἔνθα*: ibid. 320: *ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ προδοτῶν. Λύκος γάρ τις ἥρως πρὸς τοῖς δικαστηρίοις ἵδρυτο· οἱ δὲ Λύκου μορφὴν ἔχων, πρὸς ὃ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι, ἐπὶ καταψηφισμῷ τινῶν καὶ καταλύσει ἀνεστρέφοντο. Οἱ δὲ ταύτην τὴν παροιμίαν λέγουσιν ἐπὶ τῶν ὀλίγον λαμβανόντων, ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας. παροιμιῶδες* om. B. 10. *πρὸς τὰ ἐν Ἀθήναις δικαστήρια* B, unde vulgatam *ἐν Ἀθηναίοις* correxi. 11. Legebatur *ἔχων. Ἔνθα. καὶ] οἱ* PF Brub. 13. *αὐτοῖς* coniectat Meierus de bonis damnatt. 113: vulgatam Boeckhius ap. Meier. l. c. et Fritzschius de sortit. iudicum comm. 36 defendunt. 15. *μοι* Gaisfordus e B adjecit.

1. B. 589. Diog. VI, 3. Apost. XII, 17. De Cyro vide Herod. I, 155. Polyaen. VII, 6, 4.

2. B. 616. C 100. 320. Diog. I, 3. Apost. IX, 77. XII, 26. Arsen. 276. 339 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Vesp. 408: Eratosthenes [ex quo sua Zenobius hausisse videtur] ap. Harpocr. v. *δεκάζων* p. 53 Bekk. ibiq. cod. E. Poll. VIII, 121. Hesych. Phot. vv. *ἡ Λύκου δεκάς* et *Λύκου δεκάς*, Suid. vv. *δεκάζεσθαι, ἡ Λύκου δεκάς, Λύκου δεκάς*, Etymol. Magn. 254, 29. De Lyco heroe cf. interpp. ad Suid. s. *Λύκου δεκάς* et Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. 206. Varias VV. DD. de proverbio sententias vide sis apud Bernhardyum Eratosth. p. 214. Fritzschium, Meierum ll. cc.

3. B. 617. Schol. ad Aesch.

Ἔστι δὲ ἡ καρύκη βρῶμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστὸς καὶ αἵματος· ὡς Φερεκράτης·

Ἀβυρτάκην τρίψαντα καὶ Λυδίαν καρύκην.

4 *Λοκροὶ τὰς συνθήκας*: παρὰ Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις, ὥς φασιν, ἐγένετο Ζάλευκος νομοθέτης· ὃς νόμον ἔθηκε, συγγραφὴν ἐπὶ τῶν δανεισμάτων μὴ γίνεσθαι. Ὅθεν πολλῶν ἀρνουμένων τὰ συναλλάγματα, ἐπὶ τῶν ψευδομένων ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

5 *Λοκρικὸς βοῦς*: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν ἡ παροιμία τέτακται. Οἱ Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντές ποτε βοὸς πρὸς δημοτελῆ θυσίαν, σικύοις ὑποθέντες ξύλα μικρὰ καὶ σχηματίσαντες βοῦν, οὕτω τὸ θεῖον ἐθεράπευσαν.

6 *Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται*: ὁ Ἑρμόδωρος ἀκροατὴς γέγονε Πλάτωνος, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λογισμοὺς κομίζων εἰς Σικελίαν, ἐπώλει. Εἴρηται οὖν διὰ τοῦτο ἡ παροιμία.

7 *Μασχάλην αἴρειν*: ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ

---

1. ἡ καρύκη om. B. ἡδυσμάτων] B ἐδεσμάτων. 2. συνεστὼς F. καὶ αἵματος B om. 3. ἀμυρτάκην codd. Schotti: correctum e Suida et B. B καρύκαν. 8. B: ἐπὶ τῶν ψευδομένων omissis reliquis. 9. ἐπὶ τῶν εὐγενῶν C omissis reliquis. Verba ἡ — οἱ VB om. 10. βοῶν VB alii. 11. σικύοις VB om. vulg. ἀποθέντες e VB Gaisfordus correxit. 12. οὕτως δὲ θεῖον V, οὕτως τὸ θεῖον B. 13. λόγοισιν VB Gaisfordus: λόγους Schottus. 14. γέγονε] VB ἐγένετο. αὐτοῦ VBP Gaisfordus: Schottus αὐτῷ. 15. λογισμοὺς] VB λόγους. 16. εἴρηται — ἡ παροιμία] VB ὅθεν ἡ παροιμία.

Pers. 41. Suid. v. καρύκη. Alludit Timon ap. Athen. IV, 160 A. De edulio isto Libyco vid. Athen. XII, 516 C, Albertius ad Hesychium. Pherecratis fr. est 178. p. 72 Runkel.

4. B. 618: vid. sup. IV, 97. De re confer Muelleri Dorr. II, 218.

5. V. II, 62. B. 620. C. 314. Plutarch. 24. Diog. VI, 23. Apost. XII, 12. Arsen. 337 ibiq. Macarius. Vid. Lobeckius Aglaoph. II, 1081 et infr. V, 22.

6. V. II, 63. B. 621. Suidas. De re vid. Boeckhius Oecon. publ. Athen. I, 51. Adhibet Cic. Ep. ad Attic. XIII, 21, 4: *Dic mihi, placetne tibi primum edere, iniussu meo? Hoc ne Hermodorus quidem faciebat, is, qui Platonis libros solitus est divulgare: ex quo, λόγοισιν Ἑρμόδωρος.* Valckenarius Anott. ad Nov. Foed. T. II. p. 180 Wassenb. ἐμπορεύεσθαι h. l. in eundem sensum putat adhibitum fuisse ac καπηλεύειν, fraudulentam exercere mercaturam. Putaverim potius, verbum ἐμπορεύεσθαι de re parva ironice dictum esse.

7. B. 625. Diog. VI, 33. Apost. XII, 47: Poll. VI, 26. Hesych. Phot. Suidas: vid. ad Greg. Cypr. I, 12. Cratin. fr. 42 p.

*πίνειν. Κρατῖνος· Ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἴρειν * * καταμωκωμένους ταῖς χερσίν. Οἷόν ἐστι τὸ παρ' Ὁμήρῳ, Χεῖρας ἀνασχόμενοι.*

8 *Μεγαρέων δάκρυα: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δακρυόντων, καὶ μὴ ἐπὶ οἰκείῳ πάθει. Λέγουσι γὰρ, Βάκχιόν τινα Κορίνθιον γῆμαι τὴν Κλυτίου τοῦ Μεγαρέων βασιλέως θυγατέρα· ἧς ἀποθανούσης, ἀναγκασθῆναι τοὺς Μεγαρέας ὑπὸ τοῦ Κλυτίου πέμπειν [ν̄] παρθένους καὶ ἠϊθέους εἰς Κόρινθον τοὺς μέλλοντας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καταθρηνήσειν. Οἱ δέ φασιν, ὅτι πλεῖστα δοκεῖ φύεσθαι ἐν τῇ Μεγαρέων σκόροδα· ἔνθεν τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων, παρόσον οἱ ἐμπιπλάμενοι τῶν σκορόδων ἀποδακρύουσι συνεχῶς ὑπὸ τῆς δριμύτητος. Ὅθεν τὰ μὴ ἐκ παθῶν μηδὲ ἐκ βάθους δάκρυα, ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς, Μεγαρέων δάκρυα ἔλεγον.*

---

1. VB: *Κρατῖνος· ἄνω τὴν μασχάλην αἴρεις, ἀντὶ τοῦ κωθωνίζῃ*, reliquis omissis. Quomodo corruptus sit et quomodo emendandus h. l. Zenobius, ex Hesychio apparet: *μασχάλην αἴρειν, κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν· Ὡς ἄνω Τὴν μασχάλην αἴρωμεν ἐμπεπωκότες· ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω τὴν μασχάλην εἰώθεσαν καὶ λέγειν, Μασχάλην αἴρεις· ἀντὶ τοῦ κωθωνίζειν καὶ καταμωκᾶσθαι ταῖς χερσίν· οἷόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ· χεῖρας ἀνασχόμενοι.* Signa posui lacunae. 4. *αὕτη — ἐμπιπλάμενοι*] B: *ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δακρυόντων. Δοκεῖ γὰρ ἐν τῇ Μεγαρίδι πλεῖστα φύεσθαι σκόροδα. Οἱ γοῦν ἐμπ.* 8. *ν̄* e Bekkeri Anecdotis (*πεντήκοντα κοῦροι καὶ κοῦραι*) Gaisfordus adjecit. 14. *ὅθεν — ἔλεγον*] contractius B. *μηδὲ*] legebatur *μὴ δὲ*.

82 Runkel. *Ὁμήρῳ*] Od. Σ, 99, ubi Eustathius haec scripsit: *μνηστῆρες δὲ χ. ἀν. κατὰ σχῆμα ἐκπλήξεως σύνηθες, γέλῳ ἔκθανον, ὡς οἷα λειποθυμήσαντες ἐκ τοῦ γελᾶν, ὃ καὶ νῦν παροιμιακῶς ἐπὶ μεγάλου καὶ ἀθρόου γέλωτος ἐκράτησε λέγεσθαι.*

8. B 626. Diog. VI, 34. Apost. XII, 51. Arsen. 349 ibiq. Macar.: Hesych. Phot. Suid. Bekk Anecd. I, 281, 26. *Βάκχιον* O. Muellerus Dorr. I, 89 pro vera lectione habuit: Zenobium errasse et de viro e gente Bacchiadarum cogitandum esse non solum Lexicon rhetoricum Bekkeri a Gaisfordo allatum demonstrat, sed etiam Schol. ad Pind. Nem. VII fin.: *Μεγαρέας φασὶ Κορινθίων ἀποίκους καὶ πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατ' ἰσχὺν τῆς πόλεως ὑπείκειν· ἄλλα τε γὰρ πλείονα τοὺς Κορινθίους προστάσσειν· καὶ τῶν Βακχιαδῶν εἴ τις τελευτήσει, διώκουν δὲ οὗτοι τὴν πόλιν, ἔδει Μεγαρέων ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἐλθόντας εἰς Κόρινθον συγκηδεύειν τὸν νεκρὸν τῶν Βακχιαδῶν*: add. Wachsmuthius Antiqq. Graec. I, 1, 132. De bulbis Megaricis vid. Aristoph. Acharn. 761. Schol. ad Arist. Pac. 246. Plin. N. H. XIX, 5, 93. Proverbium proprie ad tragoediam spectare O. Muellerus Dorr. II, 367 coniecit, ad Megarensium facilitatem plorandi Grysarius Dor. Comoed. I, 14: unum hoc certum videtur, ex Megarensium moribus ut alia multa prover-

9 *Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν*: *παροιμία ταττομένη ἐπὶ τοῖς τὰ δεύτερα φερομένοις, ἐξ αἰτίας τοιᾶςδε· Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο κατὰ χρησμὸν τοῦ θεοῦ ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον· ἐλθὼν δὲ ἐκεῖνος, καὶ τῇ μουσικῇ χρώμενος, ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. Εἴποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεφώνουν, Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. Μέμνηται τῆς παροιμίας ταύτης Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.*

---

1. **B 596:** *Λέσβιος ᾠδός* [sic]: *οἱ μὲν τὸν Ἐυεμετίδην* [A. *Εὐμετίδην*, *Εὐενετίδην* Hesych.] *ἀκούουσιν, οἱ δὲ Φρύνην* [»lege *Φρύνιν*« Gaisf], *ὃ καὶ μᾶλλον· ὑπὸ πολλῶν γὰρ κεκωμῴδηται ὡς διαφθείρων τὴν μουσικήν. Ἐντεῦθεν ἐλέχθη* »*μετὰ Λέσβιον ᾠδόν*« *ἕτεροι δὲ μετὰ Τέρπανδρον*: v. Schneidewinus in Del. Poett. Grr. p. 308: **VB 627:** *μετὰ Λ. ᾠδόν: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα καθημένων· Λακεδαιμόνιοι γὰρ Τέρπανδρον Λέσβιον διὰ πολλῆς ἄγοντες τιμῆς τοὺς ἐξ ἐκείνου πρώτους εἰς τὸν μουσικὸν ἀγῶνα εἰςῆγον, εἶτα τοὺς λοιπούς*: **C. 333:** *μ. Λ. ᾠδ.: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. Λακεδαιμονίων γάρ ποτε παρὰ τὰς συνουσίας ἐξυβριζόντων εἰς σφὰς αὐτοὺς, καὶ πυθομένων πῶς ἂν τὸ κακὸν τῆς ὕβρεως λυθείη, ἔχρησεν Ἀπόλλων, τὸν Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι· τὸν δὲ Τέρπανδρον ἐκ Λέσβου μεταπεμψαμένων, καὶ διὰ τούτου παρὰ τὰς εὐωχίας ὑπὸ τῆς μουσικῆς ἁρμοζομένων τὰς ψυχάς, λῆξαι τὸ κακὸν καὶ τὴν παροιμίαν ληφθῆναι.* *ᾠδόν* MS Bodl. Apostol. apud Gaisfordum ad h. l., alii: Schottus *ᾠδήν*. »*ἐπὶ — φερομένοις*] *ἐπὶ τῶν — φερομένων* Photius.« Gaisfordus. 9. Legebatur *Χείρωνι*.

bia ita etiam nostrum ortum esse. Similia de Megarensibus dicta congessit Hasius in libro qui inscribitur *Journal des Savants* 1827 *Janvier*. p. 9. *Μεγαρέων δάκρυα*] hinc natum, ut Megarensis pro simulatore diceretur: Liban. Epist. 1135.

9. B. 596. 627. C. 333. Diog. VI, 36. Apost. XII, 70. Arsen. 352. Plutarch. 110: Eustath. ad Hom. Il. *I*, 129 p. 741, 16: — *Αἴλιον Διονύσιον, ὃς καὶ τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδὸν Τέρπανδρόν φησιν ἢ Εὐαινετίδην· ἢ Ἀριστοκλείδην· καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ τὸ, Μετὰ Λ. ᾠδὸν, τὸν Τέρπανδρόν φησι δηλοῦν· ἐκαλοῦντο δὲ, φασὶ, καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν πρῶτον μὲν ἀπόγονοι αὐτοῦ, εἶτα εἴ τις ἄλλος παρείη Λέσβιος, εἶθ' οὕτως οἱ λοιποὶ, μετὰ Λ. ᾠδόν, τὸν ἁπλῶς δηλαδὴ Λέσβιον*: Schol. ad Hom. Od. *Γ*, 267: Hesych. s. *Λέσβιος ᾠδός*, s. *μετὰ Λέσβιον ᾠδόν*. Phot. s. *Λέσβ. ᾠδ.* [ubi scrib. *τὸν Φρῦνιν· οἱ δὲ Εὐαινετίδην*] s. *μετὰ Λ. ᾠδ.* Suidas. Contra grammaticorum explicationem Bergkius Comm. de Rell. Vet. Comoed. Att. 229 disputat, putans, quum Lesbii primum arte canendi ceteris Graecis praestitissent, Lesbios cantores tanquam principes habitos esse, itaque vulgo dictum *μ. Λ. ᾠδ.* de eo, qui in quacunque re secundum obtinuisset locum. Affert in suam rem Sapph. fr. 44 Schneidew. A grammaticorum partibus stant Heraclid. Pont. Polit. II. Plehnius Lesbiacc. 146. O. Muellerus Dorr. II, 320. Proverbio utitur Plutarchus de sera num. vind. c. 13: *ἐῶ τοίνυν, ἔφην, ὅμοιον ἐν Σπάρτῃ κήρυγμα τούτῳ τὸ μετὰ Λ. ᾠδ.*,

10 *Μὴ σύ γε μελαμπύγου τύχοις*: μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις. Παροιμία δέ ἐστιν ἐντεῦθεν· Θείας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἐγένοντο παῖδες δύο· οὗτοι τοὺς παριόντας βιαζόμενοι ἠδίκουν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῖς παρῄνει μηδὲν ἄδικον ποιεῖν, ἵνα μή τινος μελαμπύγου τυχόντες δίκην δώσουσιν. Ἐφίσταται οὖν αὐτοῖς Ἡρακλῆς, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν συνδήσας πρὸς ἀλλήλους καὶ

1. *μὴ σύγε* codd., Suid. s. *μὴ σύ γε*: *σύ γε* Diogenianus omittit: *μήτε λαμπύγου* B: *μελαμπύγου μὴ τύχοις* Apostolius, alii: *μὴ τῷ μελαμπύγῳ περιτύχοις* vitiose Casaubonus ad Athen. III, 108 A: C: *μελαμπύγῳ συντύχοις: ἐπὶ κατάρας τίθεται· Θείας γὰρ τῆς Ὠκεανοῦ γεγόνασι παῖδες δύο, οἱ καὶ λεγόμενοι Κέρκωπες. Τούτοις ἀπατῶσι πάντας εἶπεν ἡ μήτηρ ἀπεύξασθαι μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ. χρόνῳ δὲ ὕστερον τούτους ὁ Ἡρακλῆς, ἐξαπατῆσαι αὐτὸν πειραθέντας, λαβὼν καὶ δήσας, ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἄνω μὲν ἀναλαβὼν τοὺς πόδας, τὰς δὲ κεφαλὰς κάτω, ἰδόντες δὲ τὴν πυγὴν τοῦ Ἡρακλέος μέλαιναν, καὶ ἀναμνησθέντες τῶν τῆς μητρὸς λόγων, ἐγέλασαν· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς καὶ συῤῥάξας τῇ γῇ τὰς κεφαλὰς, ἀπέκτεινεν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλήφθη.* *μή τινος — ἐντεῦθεν* B om. 3. *Θείας*] cum Zenobio faciunt Suid. v. *Κέρκωπες*, Tzetz. ad Lycophr., Schol. Ven. ad Hom.: vid Lobeckius Aglaoph. II, 1299: *Τηθύος* B, *Λίμνης* Apost., Arsen., Phot., Suid. s. *μελαμπύγου τύχοις*; a Suida v. *Κέρκ.*, Eudoc. p. 47 Cercopum mater *Μεμνονὶς*, a Nonno *Μημωνὶς* nominatur, denique ab Etym. M. 506, 12 *Κερκώπη*. Post v. *δύο* excidisse videntur nomina Cercopum. *δύο, οἳ τοὺς* B. 5. *παρῄνει γοῦν ἡ μήτηρ μηδὲν* B. 6. *δῶσιν* B. *ἐφίσταται τοίνυν ὁ Ἡρ.* B. 7. *αὐτῶν* om. B. *δήσας* B.

ἐπὶ τιμῇ καὶ μνήμῃ Τερπάνδρου τοῦ παλαιοῦ κηρυττόμενον. Cratin. fr. 19 p. 67 Runkel.

10. B. 629. C. 304. 330. Diog. VI, 38. Apost. XII, 60. Arsen. 350 ibiq. Macar.: Tzetz. ad Lycophr. 91: Tzetz. Chiliad. V, 81. Nonnus *συναγωγὴ κ. ἐξηγ. ἱστορ. Γρηγορ. Ναζιανζ.* c. 39 p. 140 Mont.: *δύο τινὲς ἀδελφοὶ κατὰ γῆν πᾶσαν ἀδικίαν ἐνδεικνύμενοι ἐλέγοντο Κέρκοπες* (sic) *ἐκ τῆς τῶν ἔργων δριμύτητος τὴν ἐπωνυμίαν λαχόντες· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐλέγετο Πάσσαλος, ὁ δὲ ἕτερος Ἀκλήμων, ὥς φησι Δῖος* [rectius *Δίων* Eudoc. p. 47.] *ὁ ὑπομνηματιστής· τούτους δὲ ἡ μήτηρ, Μήμωνις* (sic) *τῷ ὀνόματι, ἑωρακυῖα κατὰ γῆν πολλὰ δεινὰ ἐργαζομένους αὐτοὺς, εἶπε μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ· καί ποτε τοῦ Ἡρακλέους ὑπὸ δένδρον κοιμωμένου καὶ τῶν αὐτοῦ ὅπλων ὑποκεκλιμένων τῷ φυτῷ, πλησιάσαντες οὗτοι τοῖς ὅπλοις, ἐπιχειρῆσαι ἐβουλήθησαν· εὐθὺς δὲ ὁ Ἡρακλῆς αἰσθόμενος, λαβὼν αὐτοὺς καὶ κατακέφαλα ἐπὶ ξύλου δεσμεύσας, ἐβάστασεν ἐξόπισθεν· καὶ τότε ἐκεῖνοι τῆς ἐντολῆς τῆς ἑαυτῶν μητρὸς ἐμνήσθησαν κρεμάμενοι τοῦ Ἡρακλέους τὴν πυγὴν μέλαιναν θεασάμενοι ἐκ τῆς τῶν τριχῶν δασύτητος· οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους αὐτὸ τοῦτο διαλεγόμενοι γέλωτα πολὺν προσῆψαν τῷ Ἡρακλεῖ· καὶ εὐθὺς κατὰ τοῦτο τῶν δεσμῶν ἐλουτρώσατο καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς*: Hesych. Phot. v. *μελαμπύγου*, Suid. s. *μελαμπύγου* et *μὴ σύγε μελ.* Zonar. 1339. *Μελάμπυγος* Herculis epitheton proprie erat: Gregor. Nazianz. Oratt. III, 78 p. 81 Morell.; postea de viro forti et horribili dicebatur: Eubul. ap. Athen. III, 108 A. Hesych. v. *λευκόπυγος*, Tzetz ad Lycophr. l. c. Primus adhibuisse Archilochus vi-

τῆς λεοντῆς ἐξαρτήσας κάτω † ἄρας ἐπέθηκε τοῖς ὤμοις αὐτοῦ· οἱ δὲ δασύτητα περὶ τὴν πυγὴν τοῦ Ἡρακλέους ὁρῶντες ἐγέλων, ἀναμνησθέντες τῆς μητρός. Πυθόμενος δὲ Ἡρακλῆς τὴν αἰτίαν τοῦ γέλωτος ἥσθη καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

11 *Μία λόχμη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. Ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.*

12 *Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ: παροιμιωδῶς τοῦτο, ὅτι Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. Βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα οὐκ ἐᾷ εἰς γνῶσιν ἐμβαλεῖν ἢ εἰς ἀμαθίαν.*

---

1. *ἐξαρτύσας* B. *κάτω ἄρας* B om.: Kusterus ad Suid. s. *μελαμπύγου τύχοις* coniecit *κατωκάρα*: Toupius ibidem aut *κατωκάρα* aut *κάτω, ἄρας* scribendum esse judicavit: mihi vv. nonnullae excidisse videntur. *ἀπέθηκε* H. 2. *τῆς πυγῆς* B. 6. *ἐριθακούς* B: Dobreus ad Arist. Vesp. l. c. T. IX, 2, 218 Invern. proposuit: *οὐκ ἂν τρέφοι δύ' ἐριθάκους λόχμη μία.* 7. *ἐριθακὸς* B. 9. V: *μία — ποιεῖ, καὶ Μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ: παροιμιωδῶς κτλ.*: B: *μία — ποιεῖ καὶ μία μ. μ. οὐ π.*: *ἀντὶ τοῦ μία ἡμέρα — ἐμβάλλειν κτλ.*: C: *ἐπὶ τῶν σπανίως φαινομένων· καὶ μία μέλισσα μ. οὐ ποιεῖ*: vide Suidam.

detur: vide fr. CV Lieb., 76 Schneidew. et de hoc fragmento disputantes O. Muellerum Dorr. I, 457. Lobeckium Aglaoph. II, 1299: postea saepe usurpatum invenimus; cf. Philostr. Vita Apoll. II, 36 p. 88 Olear., Synes. Epist. 122. Tzetz. Chiliad. V, 94: *ἡ παροιμία πάνδημος μυρίοις λελεγμένη*: add. O. Muellerus Enchirid. Archaeol. p. 640. Hausisse videtur Zenobius narrationem e Dione, ex quo fabulas ad Herculem pertinentes etiam Photius, Suid. s. *οὐδὲ Ἡρακλῆς* Apost. XV, 3. Arsen. 394 afferunt: add. Schol. ad Nicand. Theriac. 613. Ad eundem Dionem Fabricius Bibl. Gr. V, 151 ea referenda esse censuit, quae infr. V, 54 narrantur: quod mea quidem sententia aeque incertum est, atque ei adscribere epistolas nonnullas a Boissonado sub Dionis nomine ad Marini Vit. Procl. 85 primum editas et a Bernhardyo ad Suid. I p. 1410 sine ulla veritatis specie Dioni Platonis amico adjudicatas.

11. B. 631. Diog. VI, 39. Greg. Cypr. III, 1. Apost. XIII, 21. Arsen. 357: Schol. ad Aristoph. Vesp. 962 (922): Hesych. Phot. Suid. s. *μία λόχμη* et s. *οὐ μία λόχμη*, Zonar. 859. Alludit Aristoph. l. c. De ave vid. Aristot. H. Anim. IX, 49. Jacobsius ad Aelian. Nat. Anim. VII, 7.

12. B. 634. C. 340. Greg Cypr. III, 11. Apost. XIII, 14. Arsen. 356 ibiq. Macar.; Schol. Hermog. T. V. Rhett. Gr. Walz. p. 402: Hesych. Phot. Suidas. Usurpant Aristot. Ethic. ad Nicom. I, 7, 16. Julian. Epist. 59. Liban. Ep. 754: *δέομαι δέ σου καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὰ αὐτὰ προτρέπειν, ὡς ἂν μή τις ἡμᾶς τῇ ἀπὸ τῆς μιᾶς χελιδόνος παροιμίᾳ βάλλῃ*: Eustath. Epist. 10 p. 320 Tafel.

13 *Μωρότερος εἶ Μορύχου*: αὕτη ἡ παροιμία λέγεται παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπρασσομένων, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Διόφιλον ἐπιστολῇ. Λέγεται δὲ οὕτως· *Μωρότερος εἶ Μορύχου, ὃς τὰ ἔνδον ἀφεὶς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται.* Μόρυχος δὲ Διονύσου ἐπίθετον, ἀπὸ τοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μολύνεσθαι, ἐπειδὰν τρυγῶσι, τῷ ἀπὸ τῶν βοτρύων γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις· *μορύξαι* γὰρ τὸ μολῦναι. Καταγνωσθῆναι δὲ αὐτοῦ εὐήθειαν, παρόσον ἔξω τοῦ νεὼ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐστι, παρὰ τῇ εἰςόδῳ ἐν ὑπαίθρῳ. Κατεσκεύασται δὲ ἀπὸ φελλάτα καλουμένου λίθου ὑπὸ Σιμμίου τοῦ Εὐπαλάμου.

14 *Μύλλος πάντα ἀκούων*: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν

---

1. εἶ Photius, alii omittunt. 4. εἶ] εἰμι Photius. *Μωρύχου*, ut etiam supra, Plut. Phot. Suidas. 5. τἄνδον Photius, Suidas, Prellerus. Verbis ὃς τὰ ἔνδον κτλ. versum Epicharmi subesse suspicatur Prellerus. 9. Legebatur μολύναι. 10. vulgo παρὰ τὴν εἴςοδον: correxi e Photio. 11. Vulgo Ψέλλα: Thierschius *Epoch. d. bild. Kunst* p. 124. Sillig. Catal. Artiff. 420 φελλείτου; cum Clemente O. Muellerus Aegin. 104 Φελλάτα: de lapide Schol. ad Clem. Al. l. c. p. 112 Klotz.: ἀπὸ ὄρους φελλέως καλουμένου· φελλάτας (cod. φελλὰ τοὺς) λίθους καλοῦσι τοὺς τραχεῖς, ἔνθεν καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδικός (Nub. 71) φησιν· ὅτ' ἂν μὲν κτλ., σημαίνων τὸν τραχὺν τόπον: corruptus etiam est Hesychii locus v. φελλάντας, ubi scribendum: φελλάτας· λίθος σκληρὸς ἀπὸ Φελλέως, τόπου πετρώδους: vid. Steph. Byz. s. Φελλεύς, Schoemannus ad Isaeum p. 400; eadem medela Hesychio adhibenda s. πέλλα· λίθος; scr. πελλάτας: et Catoni apud Fest. p. 206 Lindem.: *Pilates* [scr. Pellates] *lapidis genus, cujus M. Cato Originum l. V: »lapis candidior quam pelastes* [scr. Pellates]. 12. Σιμμίου in Σίμωνος mutabat Muellerus l. c.: recte oblocutus est Sillligius. 13. Vulgo hic et infra *Μύλος*; correxi e B, Hesychio, aliis.

13. Plutarch. 40. Apost. XIII, 50. Arsen. 359 ibiq. Macar.: Photius. Suidas. De proverbio egere C O. Muellerus Dorr. II, 348. Bergkius Comm. de Rell. Vet. Com. Att. 345: verum a Bergkio Morychum Siculum et Atheniensem confundi recte Prellerus ad Polem. Perieg. fr. p. 111 notavit. Πολέμων — ἐπιστολῇ] fr. 73 Preller: add. notata Bernhardyo ad Suid. II, 901. De v. *Μόρυχος* exposuit Koehlerus de Larvarum origine p. 2. ἀπὸ — μολῦναι] haec etiam apud Suid. s. *Μόρυχος* leguntur. De Morychi statua haec Clem. Alex. Protrept. 4, 47 p. 14 Sylb.: παραθήσομαι τοῦ Μορύχου Διονύσου τὸ ἄγαλμα Ἀθήνησι γεγονέναι μὲν ἐκ τοῦ φελλάτα καλουμένου λίθου, ἔργον δὲ εἶναι Σίκωνος τοῦ Εὐπαλάμου, ὥς φησι Πολέμων ἔν τινι ἐπιστολῇ.

14. B. 635. Diog. VI, 40. Apost. XIII, 38. Arsen. 358: Hesych. Phot. Suidas. De Myllo vid. Eustath. ad Hom. Il. *M*, 310 p. 906, 54, ad Odyss. *Ψ*, 106 p. 1885, 21: *Μύλλος*, ὅπερ ἐστὶ κύριον ὑποκριτοῦ παλαιοῦ, ὃς μιλτωτοῖς, φασὶ, προςωπείοις ἐχρήσατο: Meinek.

κωφότητα προςποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. Μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις. Ἔστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς ὁ Μύλλος.

15 *Μυσῶν λεία: παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. Οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληΐζοντο, ἕως ἦσαν ἄναρχοι. Ἐκεῖθεν οὖν ἐλέγετο ἡ Μυσῶν λεία.*

16 *Μᾶλλον ὁ Φρύξ: συναγαγὼν ὁ Κροῖσος, ὥς φασι, τοὺς σοφοὺς, ἠρώτα, τίνα εἰδεῖεν εὐδαιμονέστατον. Ἄλλου δὲ ἄλλον λέγοντος Αἴσωπος ὁ Φρὺξ, ὁ μυθοποιὸς, τοσοῦτον ἔφη τὸν Κροῖσον τῶν ἄλλων ὅσον καὶ τὴν θάλατταν τῶν ποταμῶν προέχειν. Ἀκούσας δὲ ὁ Κροῖσος, εἶπε· Μᾶλλον ὁ Φρύξ.*

17 *Μία Μύκονος: Νηλεὺς προςέταξε τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν, Ἡγήτορι καὶ Ἱπποκλεῖ, τὰς νήσους καταστρέψασθαι. Χειρωσαμένου δὲ πολλὰς τοῦ Ἡγήτορος, Ἱπποκλέους δὲ μίαν τὴν Μύκονον, βουλομένου δὲ πασῶν ἔχειν τὸ μέρος, πέμψαντες ἠρώτησαν κοινῇ τὸν θεὸν, τίνες εἶεν τοῦ Ἡγήτορος νῆσοι· ὁ δὲ εἶπε, Μία Μύκονος.*

---

1. *Μέμνηται — Κλεοβουλίναις*] B om. 3. *κωμῳδίας* B. *ὁ Μύλλος* B: vulgo sine articulo. 6. legebatur *ἕως ἄν*: correxi e B. 8. *ὁ Φρύξ*] *ὁ* Photius om. 9. *τοὺς σοφωτάτους τῶν Ἑλλήνων* B. *εἰδοῖεν* PH. 10. *ὁ μυθοποιὸς* B om. 14. Schottus *Μύκωνος*; vid. Tzschuckius ad Pompon. Mel. II, 7. 11. Poppo ad Thucyd. I, 2, 276. 19. *εἶεν*] Schottus *ἦεν*: emendavit Gaisfordus. *Ἡγήτορος* Erasmus, Cognatus in *Ἱπποκλέους* mutaverunt: vid. Hemsterhusius. *Μίαν Μύκωνος* F.

Quaest. Scenn. Sp. I, 8. Cratini fr. est IV p. 27 Runkel. Aliam proverbii explicationem excogitavit Welckerus in Zimmermanni Anall. Scholast. 1830, II, n. 53 p. 428.

15. B. 637. Diog. VI, 42. Greg. Cypr. III, 6. Apost. XIII, 36: Ulpian. ad Demosth. p. Coron. 72 p. 248 R.: Harpocr. 130, 3 Bekk. Phot. Suid. Lexic Rhet. Bekk. Anecdd. 279, 15. Moschop. *π. σχεδ.* 111. Harpocr. l. c.: *κέχρηνται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράττις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις* (fr. XII Welck.): add. Aristot. Rhet I, 12. Liban. Epist. 194 531: *οἱ δὲ ἔχοντες φθόνον εἰς τὸν ἄνδρα γυμνοῦσι τὸ πάθος καὶ Μυσῶν λείαν πεποιήκασι τὰ τούτου*: ibid. 673. 730. Boissonadus ad Anecd. Gr. III, 113. Vaterus ad Eurip. Rhes. p. 139.

16. B. 638. Apost. XII, 41. Arsen. 348: Phot. Suidas. De narratione v. Diod. Excerptt. Vatt. c. 28. Plutarch. Solon. 27 cll. Grauerto de Aesop. Comment. 44.

17. Usum proverbii, quod Zenobius solus servavit, docte Hemsterhusius ad Lucian Diall. Mortt. 1, 3 illustravit.

18 *Μὴ κίνει Καμάριναν*: φασὶν εἶναι λίμνην τῇ πόλει τῇ Καμαρίνῃ, ὁμώνυμον ταύτῃ, ἣν οἱ Καμαριναῖοι, μετοχετεῦσαι εἰς τὸ πεδίον βουλόμενοι, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ· ὁ δὲ εἶπε, *Μὴ κίνει Καμάριναν*. Οἱ δὲ παρακούσαντες τοῦ χρησμοῦ ἐβλάβησαν. Κἀκεῖθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν ἑαυτοῖς μελλόντων. Τινὲς δέ φασι φυτὸν δυςῶδες εἶναι τὴν καμάριναν, οὗ τοὺς κλάδους διασειομένους ἀηδέστερον ὄζειν.

19 *Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ μᾶζαν ἔδοντες*: οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. Τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

20 *Μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μα-*

---

1. vulgo *Καμαρίναν*: correxi e B. Explicationem B contraxit in angustius. *φασὶν δὲ λίμνην* Schottus: e PFH correxit Gaisfordus. 2. *ταύτῃ*] *αὐτῇ* Suidas. *Καμαρινοὶ* Schottus: correxit Gaisfordus. 4. Erat *Καμαρίναν*. 9. *μέτρῳ μὲν* PHF: *ἀμετρίῃ δὲ* codd. Schotti, BPHF Brub., *ἀμετρίᾳ* Diogenianus, *ἀμετρίᾳ δὲ* Apostolius, *ἀμετρία δὲ* Photius: *ἀμέτρως* correxit Schottus, *ἀμετρῇ* Schneiderus Lexic. s. v., *ἄμετρα δὲ* Lobeckius ap Schleussner. Curr. Noviss. in Phot. Lexic. 233: *ἀμετρὶ δέ*, quod Zonaras et Arsenius praebent, Schaeferus conjectura assecutus est. Legebatur *μάζαν*. 11. BV: *Συβαρίταις ὑβρισταῖς οὖσιν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς τὸ παρὸν ὑπὸ Κροτωνιατῶν διαφθαρεῖσιν*. 14. Vulgo *φρόνει*: correxi e B. *μᾶλλον* Diogenianus om. *μεῖζον φρονεῖ* Apost. Arsenius: Macarius: *μεγαλοφρονεῖ μ. ἢ Π. ἐπὶ τῇ μ.: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τιμίοις μεγαλαυχούντων, παρόσον σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ θεῶν ἡφαιστότευκτος ἐδωρήθη τῷ Πηλεῖ μάχαιρα*: Photius: *λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων*.

18. B. 639. Greg. Cypr. III, 7. Apost. XIII, 1. Arsen. 355: Serv. ad Virg. Aeneid. III, 700. Schol. ad Lucian. Pseudol. §. 32; Steph. Byz. v. *Καμάρινα*. Suidas. Schol. ad Pind. Ol. V, 1: *Ἀρίσταρχος δὲ ἀκούει Ὠκεανοῦ θυγατέρα Καμάριναν τὴν λίμνην, ἀφ᾽ ἧς καὶ τὴν πόλιν ὠνομάσθαι*: varias veterum de hac re sententias vide sis apud Cluverum Sicil. Antiq. 194. De Camarinae urbis *ὀχετοῖς* Boeckhius ad Pind. Expll. 149 exposuit. Oraculum in Anthol. Palat. IX, 685 plenius legitur: *Μὴ κίνει Καμάριναν· ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων, Μήποτε κινήσας τὴν μείονα μείζονα θείης*. Ceterum Heynius monuit ad Virg. l. c., quae illa urbis damna fuerint, nusquam declarari.

19. B. 640. Diog. VI, 43. Apost. XII, 74. Arsen. 353: Phot. Suid. v. *ἀμετρί* et s. *μέτρῳ ὕδωρ*. Zonar. 164. Vid. Diod. XII, 10. p 484, 72. Bergk. Comm. Com. Vet. Att. p. 53.

20. B. 641. Diog. VI, 44. Apost. XII, 58. Arsen. 351 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. *P*, 195 p. 1101, 63: *λέγει δὲ καὶ ἡ παροιμία, Πηλεὺς τὴν μάχαιραν, ὡς διὰ σωφροσύνην λαβόντος αὐτοῦ καὶ ξίφος θεόθεν, καθὰ καὶ ὁ κωμικὸς* [vid.

χαίρᾳ: μέμνηται ταύτης Ἀνακρέων, καὶ Πίνδαρος ἐν Νεμεονικαῖς. Φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἡφαίστου γενομένην δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ θεῶν δοθῆναι, ᾗ χρώμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.

21 *Μυκώνιος γείτων: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ μικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς Μύκωνος νήσου καὶ εὐτέλειαν.*

22 *Μῆλον Ἡρακλῆς: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ ἰδιάζουσά τις θυσία. Τοῦ γὰρ βοός ποτε ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξαι, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑπο-*

---

1. *μέμνηται — Νεμεονικαῖς* B om. *Νεμεονικαῖς*] Schottus *Εὐμεονικαῖς*: emendavit Gaisfordus. 2. B V: *ταύτην* [*φασὶ δὲ αὐτὴν* V.] *ὑπὸ Ἡφαίστου φασὶ χαλκευθῆναι καὶ* [om. V.] *δῶρον σωφροσύνης Πηλεῖ δοθῆναι κτλ.* 6. *Μηκώνιος* B A: *Μυκόνειος* Arsenius: »retinui *Μυκώνιος* cum Photio et Suida in literarum serie.« Gaisfordus. B V: *ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ μικροπρεπῶν· ἀπὸ εὐτελείας τῆς νήσου Μύκωνας.* *τάττεται* Photius. 7. *γλισχρότητι* scripsi cum Photio, Suida, aliis: add. Phot. v. *Μυκόνιον: τὸν γλίσχρον· πλεονέκται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι· ἢ διὰ τὸ λυπρὰν εἶναι τὴν Μύκονον.* Legebatur *σμικρότητι.* 8. *Μήκωνος* B A: forma vitiosa *Μύκωνος* a serioribus adhibita videtur: hinc varia lectio *Μύκων* in Aesch. Pers. 886, *Micon* in Ovid. Heroid. XXI, 81. 9. *Μήλων* Hesych., *Μήλιος* Suidas.

Aristoph. Nub. 1064] *δηλοῖ*: Hesych. Phot. s. *Πηλέως μάχαιρα*, Suid. s. *μέγα φρονεῖ* et s. *Πηλεὺς μάχαιραν.* *Ἀνακρέων*] fr. 144 Bergk. 61 Schneidew. »*Πίνδαρος*] Nem. IV, 95 sq.« Gaisfordus. Ibi vero proverbium non adhibitum: Anacreon igitur et Pindarus a Zenobio narrationis causa citati videntur. De narratione vid. Scholl. ad Pind. et Arist. ll. cc. Alludit Liban. Epist. 393.

21. B. 643. Apost. XIII, 32. Arsen. 358: Eustath. ad Hom. Od. *P*, 455 p. 1828, 7: *Μυκόνιος ἀνὴρ παροιμιακῶς· δοκοῦσι γὰρ οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν ἔχειν νῆσον τὴν Μύκονον γλίσχροι καὶ πλεονέκται εἶναι*: Phot. Suidas. Athen. I, 7 F: *καὶ περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος* [fr. 119 Liebel.] *ποιητὴς ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια, Μυκονίων δίκην* [cf. Zenob. II, 19.]. *δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι· τὸν γοῦν γλίσχρον Ἰσχόμαχον Κρατῖνος* [fragm. incert. 47 p. 83 Runkel.] *Μυκόνιον καλεῖ· πῶς ἂν Ἰσχομάχου γεγονὼς Μυκονίου φιλόδωρος ἂν εἴης;* add. Julian. Misopog. 349 Spanh.: *ἡ λεγομένη Μυκώνιος* [sic Petavius] *ἀγροικία τις καὶ ἀμαθία κτλ.* Multas insulas Atheniensibus derisui fuisse docet C. Muellerus Aegin. 195.

22. Hesych. v. *Μήλων*, Suid. v. *Μήλιος.* *Ἀπολλόδωρος*] vid. Heyn. ad Apollod. I, 395. De re vid. Poll. I, 30 sq. interpp. ad Hesych. O. Muellerus Dorr. I, 455.

θέντας τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχηματίσαι τὸν βοῦν καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

23 *Μερὶς οὐ πνίγει*: Δικαίαρχός φησιν ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν τοῖς δείπνοις μὴ εἶναι σύνηθες τοῖς ἀρχαίοις διανέμειν μερίδας· διὰ δὲ προφάσεις τινὰς ἐνδεεστέρων γενομένων τῶν ἐδεσμάτων, κρατῆσαι τὸ ἔθος τῶν μερίδων, καὶ διὰ τοῦτο τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. Τῶν γὰρ ἐδεσμάτων κοινῇ καὶ μὴ κατὰ μέρος τιθεμένων, τὸ πρότερον οἱ δυνατώτεροι τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενῶν ἥρπαζον, καὶ συνέβαινε τούτους ἀποπνίγεσθαι, μὴ δυναμένους ἑαυτοῖς βοηθεῖν. Διὰ τοῦτο οὖν ὁ μερισμὸς ἐπενοήθη.

24 *Νάηρα καὶ Χαρμιόνη*: τούτων ἡ μὲν τῶν τριχῶν ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο Κλεοπάτρας τῆς βασιλίσσης· ἡ δὲ, τῶν ὀνύχων· παρέμειναν δ' αὐτῇ καὶ μέχρι θανάτου, καὶ ἀποθανοῦσαι πολυτελοῦς ταφῆς ἠξιώθησαν καὶ τιμῆς ἔτυχον. Κλεοπάτραν γὰρ Καῖσαρ ὁ Αὔγουστος χειρωσάμενος, ἐβουλήθη τὸ βασιλικὸν αὐτῆς περιελεῖν διάδημα καὶ εἰς θρίαμβον ἀγαγεῖν ἐπὶ μέσον τῆς πόλεως. Ἡ δὲ Κλεοπάτρα αἱρουμένη μᾶλλον ἐντίμως ἀποθανεῖν, ἢ ἐν ἰδιωτικῇ τάξει ἐπὶ θεάτρου ἀτιμασθῆναι, ἀνελεῖν ἑαυτὴν ἐμέλλησεν. Ἀπόπειραν δὲ τῆς σκέψεως ποιουμένη,

---

3. B nonnisi haec: *ἐπὶ ἰσότητος ἡ παροιμία ἐλέχθη*: C: *μέρις οὐ πνίξ: ὅμοιόν ἐστι τῷ Ἰσότης, φιλότης* [cf. Greg. Cypr. II, 70.], *τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων*: Suid.: *μέρις οὐ πνίξ· ἢ οὕτως γράφε· μέρις οὐ πνίγει.* 10. *δυναμένους* e P scripsit Gaisfordus: legebatur *δυνάμενοι.* 12. *Νάηρα*] *Εἰρὰς* VB Plutarch. Anton. 60. 85. Zonaras: *Νάειρα* Galen., Mich. Glycas, et hanc formam Schaeferus ad Plutarch. T. VI, 427 ed. Teubn. ceteris meliorem judicat: *Τάειρα* Tzetzes: *Νάειρα* nomen etiam sub Hesychii glossis: *νάερρα· δέσποινα* et *ναίτειρα· οἰκοδέσποινα* latere Salmasius suspicatus est. *Χαρμιόνη*] *Χαρίμη* BV, *Χάρμιον* Plutarchus, *Καρμιόνη* Galenus, *Χαρμιουνὼ* Tzetzes, *Χαρμόνιον* Zonaras: cum Zenobio facit Glycas. Nomina ipsa Tzetzes explicare studuit. 14. *παρέμειναν — ταφῆς* om. V. *παρέμενον* B. *καὶ — ταφῆς* om. B. 15. VB: *ἠξιώθησαν τούτου γοῦν* [*γ.* V om.] *χάριν πολλῆς τιμῆς· ἀνδριάντες γὰρ αὐτῶν χάλκεοι εἰς τὸ Μαυσώλειον* [B *Μαυσώλιον*] *ἀνετέθησαν* omissis reliquis. 16. *Καῖσαρ ὁ Αὔγουστος*] *ὁ Ἀντώνιος* P. 18. Deerat *εἰς.* 21. *ἐμέλλησεν*] codd. *ἐμέλησεν*: Valckenaerius apud Gaisf. ad h. l. *ἐθέλησεν*: *ἐμέλλησεν* Gaisfordus: vid. sup. I, 18. Legebatur *σκήψεως.*

23. B. 644. C. 332. Apost. XII, 69. Arsen. 352 ibiq. Macar., Plutarch. 35: Phot. Suidas. Dicaearch. fr. 11 Buttmann.

24. V. I, 73. B. 379. Rem narrant Plutarch. Anton. 86. Galen. *περὶ θηριακῆς* c. 8 T. II, 460 Basil., XXV, 235 Kuehn., Tzetz. Chiliad. VI, 282. Mich. Glycas Annal. p. 45 E ed. Labb., Zonar. Annal. X, 31 p. 400: cf. Drumannus Histor. Rom. I, 498 sqq.

ἐπέτρεψεν Ναήρᾳ καὶ Χαρμιόνῃ ἐχίδνας παρ' ἑκατέρῳ τῶν μαζῶν ἐπιθέσθαι· αἱ δὲ τοῦτο ποιήσασαι ἀνῃρέθησαν. Εἶθ' οὕτως καὶ Κλεοπάτρα βασιλικῶς ἑαυτὴν περιστείλασα ἔχιδναν ἐπέθηκε τῷ μαζῷ καὶ ὑπ' αὐτῆς ἀνῃρέθη. Ἀνδριάντες οὖν χάλκεοι πρὸ τοῦ σήματος τῆς Κλεοπάτρας, ὃ καλεῖται Μαυσώλειον, Ναήρᾳ καὶ Χαρμιόνῃ ἀνετέθησαν διὰ τὸ καὶ μέχρι θανάτου αὐτῇ παραμεῖναι. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μέχρι θανάτου τοῖς εὐεργέταις συγκινδυνευόντων.

25 *Νόμος καὶ χώρα: ἡ παροιμία αὕτη λέγεται διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. Πέρσαι μὲν γὰρ μεθύοντες βουλεύονται καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλους καταφιλοῦσιν, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῶν παρειῶν τῶν μειζόνων μόνων τυγχάνουσι· τὰ δὲ γεννηθέντα αὐτοῖς παιδία μετὰ τετραετίαν βλέπουσι. Καὶ ἄλλα εἰσὶ παρ' αὐτοῖς, οἷς μόνοι κατὰ ἴδιον ἔθος χρῶνται.*

Γόρδιοι τὸν παχύτατον ἑαυτῶν βασιλέα αἱροῦνται.

Συρακοὶ τὸ διάδημα τῷ μακροτάτῳ διδόασιν. Ὡς δέ τινες φασὶ, τῷ μακροτάτην ἔχοντι τὴν κεφαλήν.

---

4. Vulgo *ὑπ' αὐτῷ.* 5. *σήματος* dedi cum Valckenaerio ap. Gaisf.: legebatur *βήματος.* 6. Erat *Μαυσώλιον.* *Νεαίρα* Valckenaerius, Clericus ad Erasm. III, 6, 36. 10. *ἡ — λέγεται* om. B. 11. *χρᾶσθαι* PH. 12. *μεθύοντες*] B *θύοντες.* *αὐτῶν*] *ἑαυτῶν* Schottus: e BP emendavit Gaisfordus. 13. *καὶ οἱ — χρῶνται* B om. 15. *τυγχάνουσι*] *θιγγάνουσι* coniecit T. Hemsterhusius ad Lucian. Nigrin. §. 21. 16 *αὐτοῖς*] *ἄλλοις* mavult Valckenaerius ap. Gaisf. ad h. l. 18. *Γορδυαῖοι* Valckenaerius: lenior medela *Γόρδοι* fuisset: vid. Steph. Byz. v. *Γορδυαῖα*: sed etiamsi de Gordyaeis h. l. agi certo constaret, formam *Γόρδιοι* in Zenobio jure sollicitari vix putaverim. *παχύτατον*] Valckenaerius *ταχύτατον*: scilicet sic de Alitemiis, populo plane ignoto, Nicolaus Damasc. p. 518 Vales. 19. *Συρακοί*] *Συῤῥακούσιοι* BV: *Σύῤῥακοι* Schott., Gaisfordus: *Ὑρκανοὶ* Valckenaerius: Syraces e Scythiae populis sunt: cf. Plin. N. H. IV, 12, 84. Tzschuckius ad Strab. XI, 2, 1 p. 492, ad Pomp. Mel. Nott. Critt. I, 19, 14. 20. *τῷ μακροτάτῳ* B, *μακροτάτῳ* V, *διαδημα-*

25. B. 680. Diog. VI, 77. Apost. XIII, 80. Arsen. 368 ibiq. Macar.: Suidas. *Μεθύοντες*] vid. Herod. I, 133. Strab. XV, 3, 20 p. 734. *καὶ — προσκυνοῦσι*] vid. Herod. I, 134 ibiq. Wesselingius, Strab.: ad hunc morem alludit Lucianus Nigrin. §. 21. *τὰ δὲ — βλέπουσι*] sc. *οἱ Πέρσαι*: vid. Herod. I, 136. Strab. l. c. §. 17 p. 733. *παχύτατον*] Lucret. V, 1108: *reges.. Et pecudes et agros divisere atque dedere Pro facie quoiusque et viribus ingenioque. Nam facies multum valuit viresque vigebant.* *Συρακοὶ — κεφαλήν*] similiter Hippocr. de Aere Loc. et Aq.

Στυμφαλοὶ τιμῶσι γυναῖκα τὴν πλείοσιν ἀνδράσι προσομιλήσασαν.

Ὄρειοι Μασσαγέται ἐν ταῖς ὁδοῖς πλησιάζουσι.

Σαυρομάται παρὰ πότον τὰς θυγατέρας πιπράσκουσι.

Μαζούσιος δὲ γυναικὶ οὐ μίγνυται, εἰ μὴ πολεμίαν ἕλῃ.

Τιβαρηνοὶ, τῶν γυναικῶν τεκουσῶν, αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς δέονται καὶ κατακλίνονται.

κροτάτῳ P, *διάδημα ἀκροτάτῳ* Schottus, Gaisfordus: ego Valckenaerium secutus sum. *ὡς δὲ — φασὶ*] VB *ἤ*. 1. *Στυμφαλοὶ*] BV *Στάφυλοι*: fortasse forma genuina. *τὴν γυναῖκα* B. *ἀνδράσι* B om. 2. *προσομιλήσασαν*] BV *γαμηθεῖσαν*. 3. *Ὄρειοι* ego scripsi: vid. Strab. XI, 8, 6 p. 512 sq.: *ὄρειοι* BV, *ὅριοι* Schott., Gaisfordus. *ἐν* V om. *ὁδοῖς*] *ᾠδαῖς* ABV. 4. *παρὰ πότον* B: *παρὰ πόντον* A: vulgo *περὶ πότον*. *τὰς* A om. Addunt VB: *παρ' Ἀμαζόσιν οὐδεμία γαμεῖται, ἐὰν μὴ πολέμιον ἀνέλῃ*: ab iisdem vero codd. verba *Μαζούσιος — ἕλῃ* omittuntur: lacuna sine dubio ex homoeoteleuto exorta. De Amazonibus similia saepius leguntur: Herod. IV, 117: *οὐ γαμέεται παρθένος* (Sarmatarum) *οὐδεμία, πρὶν ἂν τῶν πολεμίων ἄνδρα ἀποκτείνῃ· αἱ δέ τινες αὐτέων καὶ τελευτῶσι γηραιαὶ πρὶν γήμασθαι οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι*: Hippocr. l. c. §. 89 p. 291 Foes., p. 555 T. I Kuehn.: *τουτέων* [*Σαυροματῶν*] *αἱ γυναῖκες ἱππάζονταί τε καὶ τοξεύουσι καὶ ἀκοντίζουσι ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ μάχονται τοῖσι πολεμίοισι, ἕως ἂν παρθένοι ἔωσι: οὐκ ἀποπαρθενεύονται δὲ μέχρις ἂν τῶν πολεμίων τρεῖς ἀποκτείνωσι, καὶ οὐ πρότερον ξυνοικέουσι, ἤπερ τὰ ἱρὰ θύουσαι τῷ ἐννόμῳ*: add. Nicol. Damasc. 517 Vales., Diod. III, 53. Pomp. Mel. I, 19, 17. III, 4, 3: vid. Bochartus Geogr. Sacr. 189 sq. Villem., Coraius ad Hippocr. l. c. T. II, 260. 5. *Μαζούσιος*] quod a Lycophrone Cass. 534 *Μαζουσία* promontorium memoratur, Pomponio Melae II, 2, 7 regionis nomen est: hinc Mastusiorum sive Mazusiorum populum in Scythia extitisse verisimile fit. *εἰ μὴ — ἕλῃ*] dubitari potest, utrum haec verba de Mazusio an de Amazonibus dicta fuerint. 7. *τὰς κ. δέονται*] B *δαίνυνται τὰς κεφαλάς*. 8. B *ἀνακλίνονται*.

c. 80 p. 289 Foes., T. I, 550 Kuehn. de Macrocephalis, qui et ipsi inter Scythiae populos referuntur: *τοὺς γὰρ μακροτάτην ἔχοντας τὴν κεφαλὴν γενναιοτάτους ἡγέονται*: vid. Tzschuckius ad Pomp. Mel. Nott. Exegett. I, 19, 11: idem fere de Aethiopibus Herod. III, 20. Aristot. Polit. IV, 3, 7 Schneid. narrant. *Στυμφαλοὶ κτλ.*] idem de Gindanibus refert Herod. IV, 176., de Aegyptiis Sext. Empir. Pyrrh. Hypotyp. III, 24, §. 201. *Ὄρειοι Μασσαγέται κτλ.*] Strab. XIV, 8, 6 p. 513 accuratius: *γαμεῖ δ' ἕκαστος μίαν, χρῶνται δὲ καὶ ταῖς ἀλλήλων οὐκ ἀφανῶς· ὁ δὲ μιγνύμενος τῇ ἀλλοτρίᾳ, τὴν φαρέτραν ἐξαρτήσας ἐκ τῆς ἁμάξης φανερῶς μίγνυται*: add. Herod. IV, 172: eadem de Mosynoecis narrat Diod. XIV, 30, de Nasamonibus, Agathyrsis, Ausensibus Herod. IV, 172. 104. 180: de Indis Sext. Empir. l. c. §. 201: alia vide sis apud Tzschuckium l. c. I, 19, 10. *Σαυρομάται κτλ.*] a barbaris filias nubiles subhastari, scriptores saepius memorant: *παρὰ πότον* autem hoc fieri, Sarmatis videtur proprium fuisse: vid. Tzschuckius l. c. II, 2, 4. *Τιβαρηνοὶ κτλ.*]

Παρὰ τοῖς Κερκεταίοις οἱ ἐργάται τὰ φορτία βαστάζουσιν, ἄχρις οὗ τις αὐτὰ ὠνήσεται.

Ἰσσηδόνες τοὺς γονεῖς ἐσθίουσι, χωρὶς τῆς κεφαλῆς· τὴν δὲ κεφαλὴν χρυσοῦσι.

Τραυσοὶ ἐπὶ μὲν τοῖς γεννωμένοις δακρύουσιν, ἐπὶ δὲ ἀποθνήσκουσι χαίρουσι.

Βακχείριοι, ἐὰν [μὴ] ἀπὸ νόσου σωθῶσι, κυσὶν ἑαυτοὺς παραβάλλουσιν.

---

1. *παρὰ τοῖς Κερκ.*] *παραδεδορκότες καὶ* BV: vulgo *π. τ. Κεκερταίοις*: *π. τ. Κερκέταις* proponunt Valckenaerius, Coraius Prodrom. Bibl. Hellen. 374: forma *Κερκεταῖοι* usi sunt Hellanicus [fr. 57 Sturz.] et Palaephatus: vid. Steph. Byz. s. *Χαριμάται*: add. Tzschuckius ad Pomp. Mel. Nott. Critt. I, 19, 14. Bernhardy ad Dionys. Perieg. 682. 2. *ὠνήσηται* B. 3. Legebatur *οἱ Σιδῶνες*: correxerunt Davisius ad Cicer. Tusc. Q. I, 48. Zoega de Obelisc. 246. Coraius l. c. 374. *Ἰσσηδόνες — χρυσοῦσι* B om. 5. *Τραυσοὶ*] *Καυσίαι* P Gaisfordus, *Καισίαι* Schottus, *Καυσιάκαι* VB: Nicol. Damasc. 526: *Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους θρηνοῦσι, τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσι*: unde Davisius ad Cicer. Tusc. Q. I, 48 *Καυσιανοὶ* h. l. reponendum judicavit: ex Herodoto autem V, 4: *Τραυσοὶ — τὸν μὲν γενόμενον περιϊζόμενοι οἱ προσήκοντες ὀλοφύρονται ὅσα μὲν δεῖ, ἐπεί τε ἐγένετο ἀναπλῆσαι κακά, ἀνηγεόμενοι τὰ ἀνθρωπήϊα πάντα πάθεα· τὸν δ᾽ ἀπογενόμενον παίζοντές τε καὶ ἡδόμενοι γῇ κρύπτουσι, ἐπιλέγοντες ὅσων κακῶν ἐξαπαλλαχθεὶς ἐστὶ ἐν πάσῃ εὐδαιμονίῃ*: et Hesych. v. *Τραῦσοι: ἔθνος Σκυθικὸν, οἱ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀτιμάζουσι, τοὺς δὲ τελευτῶντας κατευφημίζουσι*, Bouhierius ad Cic. Q. Tusc. version. T. III p. 88 *Τραυσοὶ*, Coraius Bibl. Hell. Prodrom. p. 378 *Τραυσοὶ* aut *Τραύσιοι* aut *Τραυσιανοὶ* scribendum esse contenderunt. *ἐπὶ μὲν τοῖς γενν.*] vulgo *ἐπὶ γενν.*: e VB correxi. *ἐπὶ δὲ*] vulgo *ἐπεὶ*: emendavi e BV. 6. B *χαίρουσιν*. 7. V *Βακχόριοι*, B *Βοκχόριοι*: Is. Vossius ad Pompon. Mel. I, 19, 11 proposuit *Βέχειροι*, Bouhierius l. c. *Βακτριανοί*: quamquam *Βακχείριοι* sive *Βοκχόριοι* praeter Zenobium nusquam, ut videtur, compa-

Apoll. Rhod. II, 1010: . . . *Τιβαρηνίδα γαῖαν· Ἔνθ᾽ ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ᾽ ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες, Αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες, Κράατα δησάμενοι· ταὶ δ᾽ εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ Ἀνέρας ἠδὲ λοετρὰ λεχώϊα τοῖσι πένονται*: vid. Scholl. et Bernhardy ad Dionys. Perieg. 767. *Κερκεταίους*] vid. Boeckhius ad Corp. Inscriptt. Graecc. II p. 100. *Ἰσσηδόνες κτλ.*] Herod. IV, 26: *ἐπεὰν ἀνδρὶ ἀποθάνῃ πατὴρ, οἱ προσήκοντες πάντες προσάγουσι πρόβατα· καὶ ἔπειτα ταῦτα θύσαντες καὶ κατατομέοντες τὰ κρέα, κατατάμνουσι καὶ τὸν τοῦ δεκομένου τεθνεῶτα γονέα· ἀναμίξαντες δὲ πάντα τὰ κρέα, δαῖτα προτιθέαται. τὴν δὲ κεφαλὴν αὐτοῦ ψιλώσαντες καὶ ἐκκαθήραντες καταχρυσοῦσι*: similia etiam aliis Scythiae populis adscripsere Graeci: cf. Plat. Euthyd. 299. E. Strab. VII, 3, 6 p. 298. Sext. Empir. l. c. §. 207. Pompon. Mel. II, 1, 9. Solin. c. 16. Schol. ad Arist. Oratt. p. 2 Frommel. *Τραυσοὶ*] cf. Sext. Empir. l c. §. 232. Fischerus ad Aeschin. Dialog. III, 10 p. 139. Lobeckius Aglaoph. II, 801: vid. Diogen. III, 4. *Βακχείριοι κτλ.*] Bactrianorum, Medorum, aliorum comparandi

Ὀργεμπαῖοι οἰκίας οὐκ ἔχουσιν, οὐδὲ ἔμψυχόν τι σιτοῦνται. Εἰσὶ δὲ καὶ σὺν γυναιξὶ φαλακροὶ διὰ φύσιν ὕδατος οὗ πίνουσι.

Θυσσαγέται τοῖς θεοῖς τὰ ὀστᾶ θύουσιν, αὐτοὶ τὰς σάρκας ἐσθίοντες.

Ταυροσκύθαι ἀνθρώπους θύουσι.

Βυζωνοὶ μεσόγειοι βοῦς ἀμέλγοντες μόνῃ ταύτῃ τροφῇ χρῶνται.

---

rent, *Βέχειρες* autem sive *Βέχειροι* saepe: vid. Schol. ad Apoll. Rhod. II, 395. 1221. Eustath. ad Dionys. Perieg. 762. Etym. M. 195, 43: tamen variis lectionibus, quas VV. DD. ad Pompon. Mel. l. c. collegere, inter se comparatis, codicum lectionem h. l. retinere tutissimum visum est. Accedit, quod populorum Scythicorum nomina liberrime a Graecis flectuntur: exempli causa propono: *Συρμάται, Σαρμάται, Σαυρομάται: Σάβοι, Σαΐοι, Σαπαῖοι: Σάπειραι, Σάσπειραι: Ἰξαμάται, Ἰαξαμάται: Ψάτις, Ψάτης, Θάψις, Θάτης: Γεροῦσα, Γαργάζα: Κερκέτοι, Κερκέται, Κερκεταῖοι: Γόρδοι, Γορδυαῖοι* cett. cett. *ἐὰν* [*μὴ*] *ἀπὸ*] *μὴ* de coniectura apposui: Bouhierius l. c. *ἐὰν ἀπὸ νοσοῦ οὐ.* 8. *ἑαυτὸν* F. 1. *Ὀργεμπαῖοι* VB Salmasius ad Solin. 147: vulgo *Ὀργεμπέοι*, probatum Pintiano ad Pomp. Mel. I, 19, 20: eundem populum *Ἀργιππαίους* Herodotus nuncupat, alii aliter: vid. Gattererus in Commentt. Societ. Reg. Scientt. Gotting. XIV, 42 Quam praetuli formam, ea etiam varia lectione defenditur in nonnullis Herodoti codd. reperta, *Ὀργιεμπαῖοι*: vid. Tzschuckius ad Pomp. Mel. l. c.: tum aliorum nominum Scythicorum formis similibus: *Ἐξαμπαῖος* [cf. Boeckhius ad Corp. Inscr. Gr. II p. 110.] *Ἀρτίμπασα* [Herod. IV, 59], ita ut majorem formae Scythicae similitudinem habere videatur: cf. Gattererum l. c. 13. 2. *εἰσὶ*] BV Gaisfordus: *εἰ* Schottus. BV: *εἰσὶ δὲ φαλακροὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος οὗ πίνουσι καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν.* *τὴν φύσιν* Schottus: *φύσιν* PHF Gaisfordus. 3. *τοῦ ὕδατος* Schottus: *ὕδατος* HPF Gaisfordus. 4. Vulgo *Θυέσται* et sic B: PV *Θυσέται*, unde *Θυσσαγέται* restitui. *τὰ ὀστᾶ τοῖς θεοῖς* BV. *ἐπιθύουσιν* B. 5. *ἔσθοντες* B. 6. *ἀνθρώπους θύουσι* B Gaisfordus: V *ἀνθρ. ἐσθίουσι*, Schottus *ἀνθρωποτυθοῦσι*: coniecit Wowerius ad Minuc. Felic. Octavian. 161: *ταυρίῃ σκύθαι ἀνθρώπῳ θύουσι.* 7. *βοῦς*]

videntur mores, de quibus doctissime Zoega de Obelisc. 248 disputavit. De **Orgempaeis** vid. Herod. IV, 23 ibiq. intt., Ammian. Marcell. XXII, 8. Ceterum eandem facultatem aquae Hippocrates tribuit l. c. §. 121 p. 295 Foes., 566 Kuehn.: recentiorum in hujus rei explicationem conatus refert Brandstaeterus Scythic. 29 sqq. *Θυσσαγέται*] Herod. IV, 22: *ἔθνος πολλὸν καὶ ἴδιον· ζώουσι δὲ ἀπὸ θήρης*: vid. Tzschuckius ad Pomp. Mel. I, 19, 19: quod h. l. affertur, alibi de Thyssagetis non memini me legisse. De ritibus Scytharum in sacrificiis vid. Herod. IV, 60 sq. ibiq. Wesselinghius. De **Tauroscythis** in universum vid. Boeckhius Corp. Inscr. Grr. II, p. 82: de moribus eorum Herod. IV, 103: *θύουσι μὲν τῇ Παρθένῳ τούς τε ναυηγοὺς καὶ τοὺς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντας, τρόπῳ τοιῷδε κτλ.*: add. Sext. Empir. l. c. 208. Ammian. Marcell. l. c. Boeckhius l. c. 89. *Βυζωνοί*] gens mihi ignota. Hausit h. l. Zenobius

Οἱ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην Ἴβηρες κυνῶν ἀγέλην τρέφουσιν ἀντὶ προβάτων.

Αἰθίοπες δὲ οἱ λεγόμενοι † Κολχεῖς, ὑαίνας. Διὰ ταῦτα ἡ παροιμία εἴρηται.

26 *Ξένος ἔλθοι ὅστις ὀνήσει*: *ταύτην φησὶ Θεόπομπος ὑπὸ Φιλίππου πρῶτον λεχθῆναι. Θετταλῶν γὰρ καταστρεψάμενος πόλιν καὶ τοὺς αὐτόθι ξένους πωλήσας, χλευάζων εἶπεν, Ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει.*

27 *Ξαίνεις εἰς πῦρ*: *λέγεται ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ τῶν μάτην κακοπαθούντων.*

28 *Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνῳ*: *ἐπὶ*

Strab. VII, 3, 7 p. 300: *ἀλλὰ καὶ νῦν εἰσιν Ἁμάξοικοι καὶ Νομάδες καλούμενοι, ζῶντες ἀπὸ θρεμμάτων καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μάλιστα ἱππείου*: nisi praestat n. l. scribere *ἵππους*: Hesiodus *Σκύθας ἱππημολγοὺς* dixit, Aeschylus *ἱππακῆς βρωτῆρας*: cf. Strab. l. c., Nicol. Damasc. 510. Eustath. ad Hom. Il. *N* init. B: *ἀμέλγονται καὶ ταῦτα χρῶνται τροφῇ.* 1. *Οἱ κατὰ — εἴρηται*] VB: *Ἴβηρες ὑῶν ἀγέλας ἀντὶ προβάτων τρέφουσι. Διὰ ταῦτα ἡ παροιμία*: haec lectionis discrepantia et verba ipsa lacunam indicant: fortasse scribendum: *οἱ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην Ἴβηρες ὑῶν ἀγέλας τρέφουσιν, οἱ δὲ ἐωθινοὶ κύνας ἀντὶ προβάτων. Αἰθίοπες δὲ κτλ.*: pernas Hispanicas celebratas esse multi asserunt: vid. Uckertus Geogr. II, 326: et a Scythis, aliis canes cum cura nutriri e Plinio, Solino notum est. Aliam emendandi viam indicat Sextus Empir. l. c. §. 225: *Θρακῶν δὲ ἔνιοι κυνοφαγεῖν ἱστοροῦνται*: conf Zoega l. c. 247 not. 6. 3. *Αἰθίοπες — Κολχεῖς*] horum nominum unum certe corruptum est. 5. BV *ἔλθοι ξένος ὅστις ὀν.* *ταύτην — λεχθῆναι*] VB om. 9. B: *εἰς πῦρ ξαίνεις: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ὁμοία τῇ Κατὰ πετρῶν σπείρεις* [vid. Diogen. I, 45]. *καὶ Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις* [Zenob. III, 46.]: C: *εἰς π. ξαίνειν: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τὶ ποιούντων ἢ λεγόντων, ἢ ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.* 11. B *οὐδὲ περὶ τὸ δεῖπνον*, A: *οὐδὲ παρὰ τὸ δεῖπνον.* *ἐπὶ — ἀξίων*] B: *ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξιῶν.*

sine dubio e *νομίμοις βαρβαρικοῖς*, e *περιόδοις*, libris similibus: vid. Ebertus Dissertt. Sicul. I, 162.

26. V. 1, 92. B. 441. Diog. IV, 73. Apost. VIII, 18. XIII, 89. Arsen. 227. 373.

27. B. 398. C. 151. Apost. VII, 75. Arsen. 221 ibiq. Macar.: Suid. s. *εἰς πῦρ*. Phrynich. Bekk. Anecdd. 69, 27: Schol. ad Plat. Legg. VI p. 452 Bekk. Proverbium non significat »*ignem dissecas*«, ut Schottus, alii interpretantur, sed »*carminas lanam in ignem*«: i. e., lanam carminatam coniicis in ignem, ubi a flamma consumitur. Adhibetur a Plat. Legg. VI, 780 C., Aristid. *ὑπὲρ τ. τεττάρ.* 377 Jebb.: *ἐληλύθεις δὲ ἄρα σαυτὸν ἀπάσαις ταῖς παροιμίαις ἐνεχόμενος, εἰς πῦρ ξαίνων καὶ λίθον ἕψων καὶ σπείρων τὰς πέτρας*: vid. Boissonadus ad Aristaenet. II, 20 pag. 723: conf. ad Diogen. I, 45.

28. B. 744. Plutarch 86. Diog. VII, 24. Greg. Cypr. III, 26. Apost. XV, 31. Photius. Suidas. De re vid. Cicer. Legg. II, 25, 63 ibiq. Creuzerus.

τῶν σφόδρα πονηρῶν ἡ παροιμία λέγεται, καὶ μηδὲ τοῦ τυχόντος ἐπαίνου ἀξίων. Εἰώθεσαν γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

29 *Οἰνόη τὴν χαράδραν: ἡ παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι ἐφελκομένων. Οἰνόη γὰρ δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς· οἱ δὲ οἰκοῦντες αὐτόθι χαράδραν ὑπὲρ αὐτῶν φερομένην παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. Πολλὴ δὲ γενομένη ἡ χαράδρα ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια, καὶ τὰς οἰκίας κατέβαλεν.*

30 *Ὁ Κρὴς τὴν θάλατταν: ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων ἡ παροιμία ἐστίν· ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες ἐγένοντο. Μέμνηται ταύτης Ἀλκαῖος.*

---

1. *λέγεται* e P scripsit Gaisfordus: *λέλεκται* Schottus. 2. *εἰώθεσαν* cum Finckhio e Suida posui: vulgo *εἰώθασι*. *ἐν τ. περιδ.*] *περὶ τὸ δεῖπνον* B. 3. *καὶ εἰ*] »hanc lectionem contra Davisium ad Cic. Legg. p. 177. defendit Schaefer. ad Longum p. 355.« Gaisfordus. 4. *ἦν*] *εἴη* B. 5. C: *Οἰναῖοι τὴν χαράδραν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ κινησάντων τὶ, βλαβέντων δέ· Οἴνη γὰρ τόπος τῆς Ἀττικῆς· Ταύτην δὲ τοὺς γεωργοὺς παροχετεύσοντας τὴν ἄνωθεν φερομένην χαράδραν ἀρδεύειν τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους, ὕδατος δὲ γενομένου καταῤῥαγέντα τὸν ποταμὸν διαφθεῖραι τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ δένδρα.* 6. BV: *προσελκομένων· ὁμοία τῇ ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωόν* [*λαγών* V.]: vid. Zenob. IV, 48. 8. Schottus *παρέγραψαν*: e VB correxit Gaisfordus. 9. *ἡ χαράδρα* B om. 10. *κατέβαλεν*] vulgo *μετέβαλεν*: BV *κατέστρεψεν*, Suidas *καθεῖλεν*. 11. *ἀγνοεῖ* addit Strabo: *ὁ Κρὴς δὴ τὸν πόντον* Apostolius, alii: *θάλασσαν* B. 13. *μέμνηται τ. Ἀ.* om. B.

29. B. 701. C. 359. Strab. VIII, 6, 16 p. 375. Apost. XIV, 22. Arsen. 380. Hesych.: *Οἰναῖοι τ. χ.: παροιμία, τιθεμένη ἐπὶ τ. ἑ. κ. τι προσελκ.· φησὶ δὲ Δήμων, ὅτι τῆς Ἀττικῆς ἐστι τόπος Οἰνόη· οἱ δὲ ἐνταῦθα γεωργοῦντες, παροχετεύοντες τὴν ἄνω φερομένην χαράδραν, ἀρδεύειν τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους ἐπεχείρουν· ὕδατος δὲ πολλοῦ γενομένου, συνέβη καταῤῥαγέντα τὸν ποταμὸν τῶν κτημάτων πολλὰ διαφθεῖραι καὶ τῶν τόπων δὲ τοὺς κύκλους* [lege *καρποὺς*] *ἐγχῶσαι*: Phot. Suid. s. *Οἰναῖοι*, s. *Οἰνόη*. Conf. C. Muellerus Aegin. 7.

30. B. 702. Strab. X, 4, 17 p. 481. Apost. XIV, 31. Arsen. 340: Phot. Bibl. 424 Bekk.: Schol. ad Aristid. 185 Frommel., Eustath. ad Hom. Il. *B*, 649 p. 313, 41: *ἱστοροῦνται δὲ καὶ ναυκρατῆσαί ποτε οἱ Κρῆτες* [cf. Hoeckii Cret. II, 205.] *ὥστε καὶ παροιμία εἰς τοὺς προσποιουμένους ἀγνοεῖν ἅπερ ἀκριβῶς οἴδασιν αὕτη· ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν, ὅπερ ὁ γεωγράφος νοεῖ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἀγνοεῖ, ἵνα λέγῃ ἡ παροιμία ὅτι Κρὴς ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν, εἰρωνικοῦ δηλαδὴ ὄντος τοῦ λόγου* [cf. infr. V, 51]: Hesych. Phot. Suidas. Usurpant Liban. Ep. 1215: *οὐκ ἀγνοοῦντας μὲν ἐδίδασκεν, εἰ μὴ καὶ ὁ Κρὴς τὴν θάλατταν*: Aristaen. II, 18. Alcaei fr. 84 Schneidew.

31 *Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ*: Ἱπποκλείδης μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν ἐμνηστεύσατο τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα. Τοῦ δὲ Κλεισθένους ἐν ἐνιαυτῷ ὅλῳ δοκιμάζοντος τοὺς μνηστῆρας, ὁ Ἱπποκλείδης ἐν συμποσίῳ ἐπὶ κεφαλὴν κυβιστήσας, ἄνω περιῆγε τοὺς πόδας. Τοῦ δὲ Κλεισθένους εἰπόντος, *Ἐξωρχήσω τὸν γάμον*· ὁ Ἱπποκλείδης ἔφη, *Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ*.

32 *Οὐ νυκτιπλοεῖς*: ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι ποιούντων. Ἡ γὰρ νὺξ ἀκριβεστέρα τῆς ἡμέρας τοῖς πελαγοδρομοῦσι, διὰ τὰς τῶν ἄστρων σημειώσεις. Ὁ δὲ Χρύσιππος ἀφελὼν τὴν οὐ ἀπόφασιν, *Νυκτιπλοεῖς* εἶπεν.

33 *Οὐκ ἄνευ γε Θησέως*: Θησεὺς πολλοῖς ἀριστεῦσι

---

1. C: Ἱπ. λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν θυγ. Κλ., καὶ ἐν αὐτῷ τῷ γάμῳ ὀρχησαμένης τῆς θυγατρὸς Μεγαλκοῦς (sic) καὶ ἀρεσάσης αὐτῷ, ἐκείνην ἀφεὶς ταύτῃ συνεζύγη. Τοῦ δὲ Μεγαλκοῦς λέγοντος, μεμφθήσῃ τῇ πράξει, αὐτὸς ἀπεκρίνατο· οὐ φ. Ἱππ. Ἱππ. Ἀθηναῖος μετὰ ἄλλων B. 3. ἐν ἐν. ὅλῳ] BV ἐνιαυτὸν ὅλον. 4. ἐν συμποσίῳ] ἐν V om. VB: συμποσίῳ, παρ' ᾧ ἔμελλε γαμβρὸς ἀναγορεύεσθαι. 4. κεφαλὴν] PBVH Gaisfordus: Schottus κρέας, Wesselingius ad Herod. l. c. κρᾶς, Hemsterhusius ad Thom. Mag. p. 309 κατὰ κρὰς vel κατὰ κάρα: aliter enarrat Herodotus: τὴν κεφαλὴν ἐρείσας ἐπὶ τὴν τράπεζαν, τοῖσι σκέλεσι ἐχειρονόμησε: ubi vid. interpp. 6. ἐξορχήσω B, ἐξωρχήσῃ Valckenaerius ad Herod. l. c. 10. τῆς ἡμέρας] Schottus τῆς νυκτός: praeeunte Schotto Gaisfordus e B correxit. πελαγοδρομοῦσι B om.: vulgo πελαγοδραμοῦσι: e P Diogeniano, aliis correxi. 11. ὁ — εἶπεν] B om. 13. B: ὅταν τι θαυμαστὸν οὐχ ὑπὸ μόνον (sic) τινὸς ἀλλὰ πλειόνων κατορθωθῇ· Θησεὺς γὰρ καὶ Μελεάγρῳ συνηγωνίσατο πρὸς — θήραν καὶ Π. κατὰ — Ἀμαζόνων: reliqua omittit.

31. B. 742. C. 395. Herod. VI, 129. Diog. VII, 21. Apost. XV, 44. Arsen 398: Eustath. ad Hom. Il. *Α*, 598 p. 159, 40. Schol. ad Lucian. Hercul. §. 8: ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῖν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαταφρόνητον μεταχειριζομένων: ad eiusd. Apolog. pro Merc. Conduct. fin.: Hesych. Phot. Suidas: παροιμία, ἧς μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Δημόταις· Ἱπποκλείδης ὁ Τισάνδρου, μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Ἀγαθοκλέους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα, τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἀπωρχήσατο περιττῶς· μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τῆς Ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ φρ. Ἱππ.: cf. Athen. XIV, 628 C. Usurpant Lucian. ll. cc., Philopatr. fin., Plutarch. de Herodoti malign. 33 p. 867 B. Liban. Epist. 944. 1224. Phrynich. Eclogg. 193. 364 Lobeck.

32. B. 741. Diog. VII, 20. Apost. XV, 11. Arsen. 396.

33. B. 732. Eustath. ad Hom. Il. *Σ*, 32 p. 1129, 53: ἐπὶ τῶν σὺν ἑτέροις εὐδοκιμούντων: Suidas. Plutarch. Thes. 29: πολλῶν μὲν τότε τοῖς ἀρίστοις ἄθλων γενομένων, Ἡρόδωρος μὲν οὐδενὸς οἴεται τὸν Θησέα

συνηγωνίσατο. Τῷ γὰρ Μελεάγρῳ συνήργησε πρὸς τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, τῷ Πειρίθῳ συνεμάχησε κατὰ τῶν Κενταύρων καὶ Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμαζόνας. Ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ οὐχ ὑπὸ μόνου τινὸς, εἰώθαμεν λέγειν αὐτῷ, Οὐκ ἄνευ γε Θησέως.

Ἡ δὲ περὶ τοῦ Μελεάγρου ἱστορία καὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς οὕτως ἔχει· Μελεάγρου γεννηθέντος φασὶ τὰς Μοίρας παραγενομένας εἰπεῖν, Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἀκούσασα ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀλθαία, τὸν δαλὸν ἀνείλετο, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ γενναῖος γενόμενος τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Οἰνεὺς ὁ τούτου πατὴρ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων καρπῶν τοῖς θεοῖς θύων, τῆς Ἀρτέμιδος ἐπελάθετο. Ἡ δὲ ὀργισθεῖσα κάπρον ἐφῆκεν ἄγριον, μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ ἔξοχον, ὃς τὴν γῆν τῶν Καλυδωνίων διέφθειρε καὶ τοὺς καρποὺς ἐλυμαίνετο. Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσεν· καὶ τῷ κτείνοντι τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο. Πολλῶν οὖν συνελθόντων, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐπὶ τὴν θήραν ἐξῆλθε, σύμμαχον προσκαλεσάμενος τὸν Θησέα. Συνελθούσης δὲ μετὰ τῶν ἀριστέων καὶ Ἀταλάντης τῆς θυγατρὸς τοῦ Σχοινέως, κοινῇ τὸν κάπρον περιέστησαν ἅπαντες. Πρώτη μὲν οὖν Ἀταλάντη τὸν κάπρον εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε· Μελέαγρος δὲ κατὰ τοῦ κενεῶνος πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας Ἀταλάντῃ χαριζόμενος ἔδωκε. Παρόντων δὲ ἐκεῖσε καὶ τῶν Θεστίου παίδων, τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἀλθαίας, καὶ ἀδοξούντων εἰ τὰ ἀριστεῖα γυνὴ λήψεται, τὸ δέρας ἐξ Ἀταλάντης ἀφείλοντο, λέγοντες κατὰ γένος αὐτῆς διαφέρειν, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο.

4. *μόνον* F. 18. *τῆς Ἑλλάδος*] *τῶν Ἑλλ.* Schottus: e P emendavit Gaisfordus. *συνεκάλεσαν* F. 20. *θήραν*] *θύραν* P. 29. *ἐξ* Heynius ad Apollod. I, p. 57. Gaisfordus ad h. l. delendum censent. *αὐτῆς*] *αὐτοῖς* P.

μετασχεῖν, ἀλλὰ μόνοις Λαπίθαις τῆς κενταυρομαχίας· ἕτεροι δὲ καὶ μετὰ Ἰάσονος ἐν Κόλχοις γενέσθαι καὶ Μελεάγρῳ συνεξελεῖν τὸν κάπρον· καὶ διὰ τοῦτο παροιμίαν εἶναι τὴν Οὐκ ἄ. Θ.· αὐτὸν μέντοι μηδενὸς συμμάχου δεηθέντα πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄθλους κατεργάζεσθαι. Alludit Aristid. *Συμμαχ.* 238 sq. Jebb. *ἡ δὲ περὶ*] »Sqq. sumpta videntur ex Apollodoro I, 8, 2 sqq.« Gaisfordus.

Ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας Ἀταλάντῃ ἔδωκεν. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἀνῆψεν, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανε.

Συνεμάχησε δὲ τῷ Πειρίθῳ Θησεὺς, ὅτε κατὰ τῶν Κενταύρων συνεστήσατο πόλεμον. Πειρίθους γὰρ Ἱπποδάμειαν μνηστευόμενος, εἱστία Κενταύρους ὡς συγγενεῖς ὄντας αὐτῇ. Ἀσυνήθως δὲ ἔχοντες οἴνου, ἀφειδῶς ἐμφορησάμενοι ἐμέθυον, καὶ εἰςαγομένην τὴν νύμφην ἐπεχείρουν βιάζεσθαι. Ὁ δὲ Πειρίθους μετὰ Θησέως καθοπλισάμενος μάχην συνῆψε. Καὶ πολλοὺς ὁ Θησεὺς ἀπ᾽ αὐτῶν ἀνεῖλεν.

Ἀπῆλθε δὲ Θησεὺς καὶ μετὰ Ἡρακλέους πρὸς Ἀμαζόνας. Εὐρυσθέως γὰρ ἐπιτάξαντος Ἡρακλεῖ κομίσαι τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, τῆς τῶν Ἀμαζόνων βασιλίσσης, ἀπελθὼν Ἡρακλῆς ἐζήτει τοῦτον. Τῆς δὲ συνθεμένης δοῦναι, Ἥρα μανίαν φυλάττουσα πρὸς αὐτὸν, εἰκασθεῖσα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων περιῄει πάσαις λέγουσα, ὅτι ὁ παραβαλὼν ξένος τὴν βασιλίδα βιάζεται, καὶ ταύτης τὸν ζωστῆρα, ὃν ἐξ Ἄρεος εἰς δεῖγμα τῆς βασιλείας εἴληφεν, ἀφελέσθαι βούλεται. Τοῦτο ἀκούσασαι Ἀμαζόνες, ἐφωπλισμέναι κατὰ τοῦ Ἡρακλέους ἐξῄεσαν. Νομίσας δὲ Ἡρακλῆς ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἱππολύτην κτείνας τὸν ζωστῆρα ἀφαιρεῖται, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ. Διὰ τοῦτο ὕστερον βουλόμενος Ἡρακλῆς Ἀμαζόνας ἀμύνασθαι, ἐστράτευσε κατ᾽ αὐτῶν, συμπαραλαβὼν καὶ Θησέα εἰς συμμαχίαν, ἃς καὶ κατεπολέμησε παρ᾽ αὐτοῦ συμμαχούμενος.

34 *Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη: ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς*

---

2. vulgo *δέδωκεν*: correxit Finckhius ex Apollodoro. 14. *ὑποτάξαντος* H. 21. Legebatur *ἀφωπλισμέναι*. 24. Vulgo *ἀφαιρεῖτο*. 29. *ὑπελείφθη* Suidas, *ἐσώθη* Schol. Eurip: Apostolius, alii verbum ignorant: explicationem cod. Piersoni post Moerin p. 479 omittit.

34. B. 733. Diog. VII, 15. Apost. XIV, 98. Arsen. 391 ibiq. Macar.: Schol. ad Eurip. Phoeniss. 1386. Eustath. ad Hom. Il. *M*, 73 [*οὐκέτ᾽ ἔπειτ᾽ οἴω οὐδ᾽ ἄγγελον ἀπονέεσθαι Ἄψοῤῥον προτὶ ἄστυ*.] p. 893, 17. Schol. ad Aristid. p. 241 Frommel, ad Greg. Nazianz. in Julian. *Στηλιευτ. B.* p. 92 Mont., Basil. in eund. ap. Boisson. *Notices et Extraits des Manuscr. de la Biblioth. du Roi*

παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδον καὶ στέμματα [καὶ λαμπάδα]· καὶ τούτου νόμος ἦν μόνου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. Ἐπὶ τοίνυν τῶν πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία.

35 *Ὁ σκνὶψ ἐν χώρᾳ*: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπηδώντων ἡ παροιμία εἴρηται. Σκνὶψ γάρ ἐστι θηρίδιον ξυλοφάγον, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταπηδῶν. Μέμνηται ταύτης Στράττις.

36 *Οἶδε Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττυγίας*: ὁ Τυττυγίας ἀνδραποδιστὴς ἦν· ἐπώλει δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ τὰ ἀλλότρια. Τάττεται δὲ ἡ παροιμία κατὰ τῶν ἀλλότρια ἁρπαζόντων καὶ πωλούντων.

37 *Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς*: Κόρινθος πολλὰς εἶχεν ἑταίρας καὶ πολυτελεῖς, αἳ τοὺς ἀφικομένους τῶν ξένων ἐδασμολόγουν, τὰ ἐφόδια αὐτῶν ἀναλαμβάνουσαι. Διὰ γοῦν τοῦτο ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων [ἀπόρων] εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

---

2. *καὶ λαμπάδα* e Suida cum Valckenaerio ad Schol. Eurip. l. c. inserui. 3. *ἐπὶ τοίνυν τῶν*] *ἐπὶ τῶν αὐτῶν* H: *ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν π. διεφθ.* B. 5. *ὁ* om. Photius, alii. *κνίψ* Apostolius. *ἐκ χώρας* Suidas, alii. *μεταπηδώντων*] B *μεταπιπτόντων*. 6. *ξυλοφόρον* A. 7. *ἀπὸ τοῦ τόπου* Schottus: articulum cum PH eiecit Gaisfordus. *ἀπὸ — Στράττις*] om. B. 8. *Στράττις* recte Schottus: Gaisfordus e PF Brub. *Στράτις* dedit. 9. *οἶδε*] *οὐδὲν* Plutarchus: *οὐ δὴ* legendum suspicatur Valckenaerius. 11. *ἀλλοτρίων* H. 13. *εἰς* B. C: *ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τοῖς ἄλλοις τὰ αὐτὰ ποιεῖν. Ἐπεὶ μόνων τῶν πλουσίων ἦν καταίρειν εἰς Κόρινθον διὰ τὰς πόρνας.* 14 *ἡ Κόρινθος* B Schottus: e PF articulum Gaisfordus delevit. *ἔσχεν* B. *καὶ πολυτ.* B om. 15. *ἀφικνουμένους* B. 16. *αὐτῶν* B om. *λαμβάνουσαι* B. *λέγεται γοῦν ἐπὶ τ. τ. β. ἀπόρων* B, ex quo *ἀπόρων* in textum recepi.

T. XI p. 109: *πυρφόρον δὲ ἀπό τινος παροιμίας φασίν· ἐφείδοντο γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις τῶν προηγουμένων μάντεων στεφανηφορούντων καὶ δᾷδας κατεχόντων πρὸς θυσίας εὐπρεπεῖς· καὶ οἱ νικῶντες οὖν ὡς ἱερῶν ἐφείδοντο τῶν τοιούτων· εἴρηται ὑπερβολικῶς ἐπὶ τῶν κατανικηθέντων, ὡς οὐδὲ πυρφόρος ἐξέφυγεν*: Phot. Suidas. Rem accuratius illustrat Xenoph. de republ. Lacedaem. 13, 2, ubi vid. Haasius: add. Welckerus Aesch. Trilog. Append. 32. Jahnius de Palamed. diss. 54. Utuntur Herod. VIII, 6. Aristid. *ὑπ. τ. τεττ.* 323 Jebb. Dio Cass. 39, 45. Julian. Oratt. I p. 27 Spanh.; add. interpp. ad Hesych. v. *πυρφόρος*.

35. B. 745. Apost. XI, 47: Phot. Suid. s. *σκνίψ*. De bestiola vid. Lobeckius ad Phryn. p. 398.

36. Plutarch. Provv. 105.

37. B. 734. C. 304. Strab. VIII, 6, 20 p. 378. XII, 3, 36 p. 559. Gell. N. Att. I, 8: Diog. VII, 16. Apost. XV, 33. Arsen. 397: Schol. ad Aristoph. Plut. 149. Eustath. ad Hom. Il. *B*, 570 p. 290, 34: Hesych. Photius: *διὰ τὸ τὰς*

38 *Ὄνου πόκους ζητεῖς*: ἐπὶ τῶν ἀνυπόστατα ζητούντων. Παρόσον τὴν ὄνον οὔτε πέξαι τὶς δύναται οὔτε κεῖραι. Λέγεται δὲ καὶ *Ὄνον κείρεις*, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων.

39 *Ὄνου παρακύψεως*: μέμνηται ταύτης Μέναν-

---

1. Diogenianus, ceteri ζητεῖς om. ὄνου πόκαι Apost. Arsen. Photius, Suid. Hesychius: ὄνου πόκοι Diog. Photius 337: ὄνου πόκας, εἰς ὄνου πόκας Eustathius. VB: ὄνου πόκας: Ἀριστοφάνης χωρίον ἐν ᾅδου διατετύπωκεν [V. τετύπ.] ὄνου πόκας. Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀτελῶν, ὅτι καὶ ὄνος οὔτε κείρεται οὔτε ἐξ αὐτοῦ πόκος γίνεται: C: ἐπὶ τῶν ἀχρήστων ἢ εἰς ἀδύνατον ὑπερβαλλομένων. Ἀρίσταρχος γὰρ Κρατῖνον ὑποθέσθαι φησὶ τινὰ ἐν ᾅδου σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τοῦτο κατεσθίοντα. Ἐστὶ δὲ καὶ χωρίον φασὶν Ἕλληνες ἐν ᾅδου καλούμενον ὄνου πόκαι. 3. Vulgo κάρσαι. 5. VB: οἱ μὲν φασὶν [φ. om. V] ἐπὶ κεραμέως, οἱ δὲ ἐπὶ κουροπλάθου, ἄλλοι δὲ ἐφ᾽ ἵστου. Ὀρνίθων γὰρ παρατρεφομένων ἐν ἐργαστ. πολλῶν, ὄνον διὰ τῆς παραθύρου παρακύψαι, ὑπανέντος αὐτῷ [V αὐτοῦ] τὸν ἀγωγέα τοῦ ὀνηλάτου, τὰς δὲ ὄρνεις ἐκπλαγείσας καὶ φοβηθείσας ὑπὸ τῆς ὄψεως, ἤτοι τὰ τοῦ κεραμέως σκεύη ἢ τὰς τοῦ κοροπλάθου νύμφας ἢ τὸν ἱστὸν συντρίψαι. ὁ τοίνυν κτλ.: C: ἐπὶ τῶν μάτην ἐγκαλουμένων. Ὀρνίθων γάρ τινων ἐν οἰκίᾳ τρεφομένων πολλῶν, καὶ τῆς μὲν θύρας κεκλεισμένης οὔσης τοῦ οἴκου, μικροῦ δὲ παραθυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεωγότος, ὄνος παριὼν μὴ κρατοῦντος τοῦ ὀνηλάτου, ἀνεσόβησε τὰς ὀρνίθας πτοηθείσας. αἱ δὲ ἀναπτᾶσαι τὸν ἵστον τοῦ τὸ δωμάτιον ἔχοντος διέῤῥηξαν· ἐντεῦθεν εἰς κριτήριον ἀγόμενος ὁ ὀνηλάτης καὶ ἐρωτώμενος διατί ἄγοιτο, ἔλεγεν, ὄ. π., καὶ ὁ λόγος εἰς παροιμίαν ἐλήφθη.

ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαί φασιν ἐν μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυςείςβολον· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς: Suidas. De meretricibus istis vid. Wagnerus Rerr. Corinth. Specim. 23. O. Muellerus Dorr. II, 289. Alludit Soph. Philoct. 304: οὐκ ἐνθάδ᾽ οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν: Creuzer. Init. Philos. Plat. II, 166.

38. B. 708. C. 372. Diog. IV, 85. VI, 99. Apost. XIV, 66. Arsen. 385 ibiq. Macar.: Schol. ad Aristoph. Ran. 186. Eustath. ad Hom. Il. *E*, 137 p. 531, 8. *K*, 21 p. 787, 7: ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Παυσανίου φέρεται, ὡς τὴν δορὰν ἀσπάθητόν τινες εἶπον χλαῖναν, ὅ ἐστι ἀνύφαντον· καὶ ὅτι ἐκ τῆς λεοντῆς ἢ κατὰ τὸν λέοντα παροιμία τό, ξυρεῖν λέοντα [v. Diog. VI, 25] ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων· καὶ τοῦτο μὲν διὰ τὴν γενναιότητα τοῦ λέοντος, ὃν οὐκ ἂν ξυρεῖν τολμήσῃ τις· τὸ μέντοι πόκους ὄνου ἄλλον τρόπον ἀδύνατόν ἐστι, διὰ τὸ μὴ εἶναι πέκεσθαι τὸν ὄνον· ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, ἀσκὸν δέρειν [Diog. I, 45.]· οὐ γὰρ ἂν ἐξ ἀσκοῦ δέρμα ἕτερον ἀποσύρηται: Hesych. Phot. 337. 338. Suidas. Inter picturas a Polygnoto ad leschen Delphicam exornandam factas una erat, quae virum e junco restim texentem et asellam, ille quae texuisset, assidue abrodentem repraesentabat: Pausan. X, 29, 2. O. Muellerus Encheirid. Archaeol. p. 131: quae pictura quum celeberrima esset, Cratinus facetias quasdam ex ea derivavit, quae proverbio nostro originem dedisse videntur.

39. B. 740. C. 371. Apost. XIV, 65. Macar. 36: Phot. Suidas.

δρος ἐν Ἱερείᾳ. Λέγουσι δὲ, ὅτι κεραμεύς τις ἔτρεφε πολλὰς ὄρνιθας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ· ὄνος δὲ παριὼν, ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνεσόβησε τὰς ὄρνιθας, † καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψαν σκεύη. Ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν ἦγε τὸν ὀνηλάτην. Ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων, τίνος κρίνοιτο, ἔλεγε, *Παρακύψεως ὄνου*. Ἐπὶ τῶν καταγελάστως οὖν συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία.

40 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον*: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προςήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις λεγόντων ἡ παροιμία εἴρηται. Ἐπειδὴ τῶν χορῶν ἐξ ἀρχῆς εἰθισμένων διθύραμβον ᾄδειν εἰς τὸν Διόνυσον, οἱ ποιηταὶ ὕστερον ἐκβάντες τὴν συνήθειαν ταύτην, Αἴαντας καὶ Κενταύρους γράφειν ἐπεχείρουν. Ὅθεν οἱ θεώμενοι σκώπτοντες ἔλεγον, *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον*. Διὰ γοῦν τοῦτο τοὺς Σατύρους ὕστερον ἔδοξεν αὐτοῖς προειςάγειν, ἵνα μὴ δοκῶσιν ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ.

41 *Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ*: Τελχίνων φύσει βασκάνων ὄντων, (καὶ γὰρ τῷ τῆς Στυγὸς ὕδατι τὴν

---

1. Obelum apposui: aut e C scribendum αἱ δὲ ἀναπτᾶσαι, aut e Suida καὶ — συνέτριψε. 7. vulgatam ἁπάντων e Suida correxit Valckenaerius. 10. τὸν B om. VB nonnisi ἐπὶ τ. τ. μὴ πρ. τ. ὑ. φλυαρούντων: C: ἐπὶ — ὑποκειμ. λαλούντων· τῆς γὰρ ποιήσεως τὸ πρῶτον ἐκ διθυράμβου τὴν καταρχὴν εἰληφυίας καὶ τὰ πρὸς τὸν Διόνυσον ἀνήκοντα πραγματευομένης, Ἐπιγένης ὁ Σικυώνιος οὐχ οὕτω ποιήσας, ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον· οὐδὲν π. τ. Δ. 14. Αἴαντας] Γίγαντας Bentleius Dissert. Phalar. 174. Boettigerus *Vasengemälde* I, 3, 162: vide quae contra hos disputat Welckerus Aesch. Tril. Append. 277. 17. προςειςάγειν G. Hermannus ad Eurip. Cyclop. praef. XI: vid. Welckerus l. c. 279.

Μένανδρος] p. 86 Meinek. De proverbio conf. Lucian. Asin. §. 45. Appul. Metamorph IX fin.
40. B. 736. C 383. Strab. VIII, 6, 23 p. 381. Diog. VII, 18. Apost. XV, 13. Phot. Suidas. De vario proverbii sensu vid. Friebelius Satyrograph. Graecc. frr. p. 5. Usurpant Cicero Epist. ad Attic. XIV, 13, a. Lucian. Bacch. §. 5. Liban. Epist. 881: .. ἐπιστολῆς, ἥν μοι δοκεῖς οὐκ ἄνευ τοῦ Διονύσου γράψαι: Heliod. Aeth. II, 24: add. Plutarch. Sympos. I, 1, 5 p. 615 A: ὥσπερ οὖν Φρυνίχου καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγῳδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προαγόντων ἐλέχθη, τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον; οὕτως ἐμοίγε πολλάκις εἰπεῖν παρέστη πρὸς τοὺς ἕλκοντας εἰς τὰ συμπόσια τὰ κυριεύοντα, ὦ ἄνθρωπε, τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον;
41. B. 747. Diog. VII, 26. Apost. XIV, 16. Arsen. 379: Eustath. ad Hom. Il. *I*, 525 p. 772, 3: Suid. s. θέλγει, s. οἶδα, s. Τελ-

γῆν καταῤῥαίνοντες ἄγονον ἐποίουν,) δύο ἐγένοντο ἡγεμόνες, Σίμων καὶ Νίκων. Ὑπερίσχυε δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτατος ὢν, ὥστε τὴν ἐπὶ Νίκωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. Διόπερ οἱ παροιμιαζόμενοι μόνον τὸν Σίμωνα ὀνομάζουσι. Λεχθείη δ' ἂν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.

42 *Ὄνῳ τὶς ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει: εἰς ἀναισθησίαν τινῶν ἡ παροιμία εἴρηται κατ' ἀμφότερα. Τό τε γὰρ ζῶον νωχελὲς ἐπὶ τὰ ἔργα καὶ τὰ ὦτα κινεῖ, οἱονεὶ πρὸ τοῦ τινα λαλῆσαι πάντα ἀκήκοεν· ὅπερ ἐστὶ καὶ αὐτὸ ἀναισθησίας. Πῶς γὰρ ἂν δύναιτό τις ἐγνωκέναι τὰ μὴ λαληθέντα αὐτῷ, κἂν ὦτα μεγάλα ὥσπερ ὄνος ἔχῃ;*

43 *Οἰδίποδος ἀρά: ταύτης μέμνηται Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. Ἱστορεῖται δὲ, ὅτι Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, δι' ἔθους ἔχοντες πέμπειν τῷ Οἰδίποδι ἑκάστου ἱερείου τὸν ὦμον, ἐπιλαθόμενοι ἰσχίον ἔπεμψαν· ὁ δὲ νομίσας ὑβρίσθαι, κατηράσατο αὐτοῖς. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι μετὰ τὸ ἀναγνωρισθῆναι Οἰδίπους τῇ μητρὶ*

---

1. Schottus *καταῤῥέοντας*: B *καταῤῥαινόντων*: correxerunt Lobeckius et Gaisfordus. Emendatio firmatur cod. Par. 1773: vid. Gaisfordus ad Suid. p. 1853. *ἄρνον* Schottus: *ἄγονον* VB Gaisfordus: *ἄκαρπον* Lobeckius: Strab. XIV, 653 fin.: *Τελχίνων ... οὓς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταῤῥαίνοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ, ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν.* 2. *ὑπερίσχυσε* B. *κακοτροπώτερος* VB. 3. *ὥστε — ὀνομάζουσι*] om. B. *φήμην* e PH Diogeniano, Suida Gaisfordus adjecit. 5. *ἡ παρ.* B om. *ἐπὶ κακίᾳ*] B *κακίᾳ*. 8. B nonnisi haec habet: *πρὸς ἀναισθητοῦντας, ἐπεὶ τὸ ζῶον νωχελές.* 11. »*ἂν* accessit ex PH.« Gaisfordus. 15 *Θήβαις* H. *ὅτι*] H om. 17. *ἰσχία* P, *ἰσχίαν* Schottus: e Schol. ad Soph. Oedip. Colon. 1375. Gaisfordus correxit.

χῖνες. Nonn. Dionys. XIV, 43: *διωκόμενοι δὲ τιθήνης Χερσὶ βαρυζήλοισιν ἀρυόμενοι Στυγὸς ὕδωρ Ἄσπορον εὐκάρποιο Ῥόδου ποίησαν ἀλωὴν Ὕδασι ταρταρίοισι περιῤῥαίναντες ἀρούρας*: Etym. Gud. 257, 21. Lobeckius Aglaoph. II, 1191. Hoeckius Cret. I, 355.

42. B. 749. Diog. VII, 30. Greg. Cypr. III, 30. Apost. XIV, 52. Arsen. 384: Phot., Suid. s. *ὄνος τὰ ὦτα κινῶν.* Usurpat Galen. *περὶ φυσικῶν δυναμ.* III, 10 p. 102 T. II Kuehn.: *εἶεν δ' ἂν ὀλίγοι παντάπασιν οὗτοι· τοῖς δ' ἄλλοις οὕτω γενήσεσθαι τὸ γράμμα περιττὸν, ὡς εἰ καὶ μῦθον ὄνῳ τις λέγει*: id. *περὶ διαφορᾶς σφυγμῶν* II, 3 p. 573 T. VIII Kuehn.: *ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν γέρων ὥσπερ ὄνος ἔσειεν ἤδη τὰ ὦτα*: Lucian. advers. Indoct. §. 4: *τῶν δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶσθα οὐδὲν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα*: vid. Diog. VII, 33: add. Eustath. ad Hom. Il. p. 870, 7.

43. Diog. II, 51. Aeschyl. Sept. c. Theb. 785. De hi-

αὐτοῦ Ἰοκάστῃ, τὰς ἰδίας ὄψεις ἐτύφλωσεν. Γνόντων δὲ τῶν ἐγχωρίων τὸ γενόμενον μύσος, καὶ τῶν Θηβαίων Οἰδίπουν ἐξελαυνόντων, τοῖς παισὶ κατηράσατο, ἐπεὶ διωκομένῳ τῆς πόλεως οὐκ ἐπήμυναν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὕστερον ἀνῃρέθησαν.

44 *Οἰταῖος δαίμων*: *Κλέαρχός φησιν, ὅτι δαίμων τις Οἰταῖος ἐπωνομάσθη, ὃς ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν πάνυ ἐμίσησεν.*

45 *Οἴῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν*: *ἐπὶ τῶν δυςανασχετούντων ἐπί τινι δυςχερεῖ πράγματι λέγεται ἡ παροιμία. Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ὀδυσσεὺς περισχεθεὶς τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει,*

Οἴῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

46 *Ὅσα Μῦς ἐν Πίσσῃ*: *αὕτη ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν νενικηκότων τοὺς ἀνταγωνιστὰς διὰ πολλοῦ πό-*

---

2. Edebatur *Θηβῶν*. 9. *μ' ὁ* B: erat *με ὁ*. *συγκαθείρξατο* Grotius Excerptt. e tragg et comm. p. 867, Gatackerus Animadv. Miscell. c. X; *συγκαθεῖρξεν ἄν* Hemsterhusius Miscell. Observv. VI, 313: *συγκατῴκισεν* Valckenaerius ad Eurip. Hippol. 1389. Fritzschius ad Aristoph. Thesmoph. p. 498. 12. VB: *ἐν ᾧ Ὀδυσσεὺς λέγει τὸ τοιοῦτον.* *τῷ τοῦ*] P Gaisfordus: *τοῦ* antea deerat. 15. B 194: *Ἄρτι Μῦς πίττης γεύεται: Μῦς ὄνομά ἐστιν, ὥς φασι, Ταραντίνου πύκτου, ὃς ἐνίκησεν ἐν Πίσσῃ πολλὰς πληγὰς λαβὼν κατὰ τὴν ρια Ὀλυμπιάδα. Διηγούμενος δέ τις περὶ αὐτοῦ ἔλεγεν ὅσα ἔπαθεν ὁ Μῦς ἐν τῇ Πίσσῃ. Οἱ δέ φασι τὸ ζῶον ἐμπεσὸν εἰς πίσσαν δεινὰ πάσχειν καὶ τέλος ἀποθνήσκειν ἀνελθεῖν οὐ δυνάμενον.* *Πίττῃ* B: *Πίσῃ* Schottus, Kusterus ad Suid. s. *ὅσα Μῦς*: quamquam infra ipsi *Πίσῃ* in textum recepimus, tamen ipsum proverbium non putamus emendatione egére, quum in voce *Πίσσῃ* pro *Πίσῃ* posita dicti sal et acumen contineatur: similiter Aristoph. Equitt. 54: *καὶ πρώην γ' ἐμοῦ Μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν*: ubi voce *Πύλῳ* ad *πύελον* alluditur. 16. *πόνου*] B *κόπου*, qui explicationem in brevius contraxit.

storia vid. Schol. Soph. l. c., Schol. ad Eurip. Phoeniss. 59. Welckerus *Allgem. Schulz.* II Nr. 16 p. 124.

44. Plutarch. 69. Diog. VII, 23. Aut Hercules aut Jupiter significatur: Propert. III, 1, 31. Heynius ad Apollod. II, 197.

45. B. 737. Diog. VII, 19. Apost. XIV, 24. Arsen. 379. Versum nullo jure a VV. DD. Euripidi tribui, ex iis, quae V. D. in *Monthly Review* 1799. *Januar.* p. 100, Schweighaeuserus ad Athen. III, 101. C., Jacobus Quaest. Sophocl. 34 disputavere, satis intelligitur: add. Luetckius de poet. dithyr. diss. p. 79.

46. B. 194 738. Suid. s. *ὅσα μῦς*: vid. ad Diog. II, 61. De

νου· Μῦς γὰρ Ταραντῖνος πύκτης ἐν Πίσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πολλοὺς ἔχων ἀντιμάχους, πολλὰς πληγὰς λαβὼν, μόλις ἐνίκησεν.

47 *Οὐδὲν ἱερὸν ὑπάρχεις*: *Κλέαρχός φησιν, ὅτι Ἡρακλῆς ἰδὼν τὸν Ἄδωνιν ἱδρυμένον, ἔφη, Οὐδὲν ἱερόν. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτελῶν καὶ ἀχρήστων.*

48 *Οὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς*: *Κλέαρχος ἐξηγούμενος τὴν παροιμίαν φησὶ τὸν Βριαρέω καλούμενον Ἡρακλέα ἐλθεῖν εἰς Δελφοὺς, καὶ λαβόντα τὶ τῶν ἐκεῖ κειμηλίων κατά τι παλαιὸν ἔθος, ὁρμῆσαι ἐπὶ τὰς Ἡρακλέους στήλας καλουμένας καὶ τῶν ἐκεῖ περιγενέσθαι. Χρόνῳ δὲ ὕστερον τὸν Τύριον Ἡρακλέα ἐλθεῖν εἰς Δελφοὺς χρησόμενον τῷ μαντείῳ· τὸν δὲ θεὸν προςειπεῖν αὐτὸν ἄλλον Ἡρακλέα· καὶ οὕτω τὴν παροιμίαν κρατῆσαι.*

49 *Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο*: *φασὶν Ἡρακλέα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ*

---

1. Legebatur *Πίσσῃ*: h. l. proverbiorum explanatores *Πίσῃ* sine dubio perspicuitatis causa scripserunt: nam et *Πίσα* et *Πίσση* de urbe dicitur: Liban. Ep. 172. Gesnerus ad Aelian. V. H. IX, 2. 2. Vulgo *πρὸς πολλούς*: delevi praepositionem cum B. 16. B *οὐδ'*, Schol. Plat. *πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς*, Suidas *οὐδὲν Ἡ.* BV; *Ἡρακλῆς τῇ ἑαυτοῦ πιστεύσας δυνάμει κατὰ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα εἰςῆλθε πρὸς δύο πυκτεύσων τῇ δευτέρᾳ πενταετηρίδι· ἡττήθη δὲ τῇ προτέρᾳ δύο ἀποκτείνας* [*καὶ* addit V] *Εὔρυτον καὶ Κτέατον* [*Κλέατον* V].

athleta egit Lorentzius de rebus sacris et artt. vett. Tarentin. p. 19.

47. Diog. VII, 13. Apost. XV, 8. Arsen. 395 ibiq. Append. 493: Schol. Theocr. V, 21: *παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων· φησὶ δὲ Κλέανδρος* [*Κλέαρχος* recte Schottus ad n. 1.] *ἐν δευτέρῳ τῶν παροιμιῶν, ὅτι Ἡρακλῆς ἰδὼν ἱδρυμένον τὸν Ἄδωνιν, ἔφη οὐδὲν ἱερόν· οὐ γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς ἔκρινεν. Ἄλλως. Ἔστι μὲν οὐδὲν μέγα, ὡς Ἀσκληπιάδης φησί· Διονυσόδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναί φησιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν καὶ τιμωμένων, μηδὲν ἐχόντων ἱεροῦ καὶ σεβασμοῦ ἄξιον· ἢ οὐδὲν ἱερόν, οὐκ ἔστιν ἄξιος ἱδρύσεως καὶ τιμῆς ὁ τοιοῦτος· κτλ.*: Hesych. Phot. Suidas. Proverbium e Panyasidis Heraclea manasse, O. Muellerus Dorr. II, 474 conjecit. Usurpant Eustath. ad Hom. Il. p. 3, 3, alii: vid. Boisson. Anecd. Gr. III, 20. Clearchi fr. est p. 87 ap. Verraertum.

48. Vid. Diogen. I, 63. De Hercule Tyrio conf. O. Muellerus Dorr. I, 452. infr. V, 56.

49. B. 713; Diog. VII, 2. Schol. ad Aristid. 429 Dind. 155 Frommel. explicationem nullam afferunt: cum Zenobio Suid. s. *οὐδὲν Ἡρακλῆς* consentit; alia affert Schol. Plat. 380 Bekk. coll. Ruhnkenio ap. Geelium in Bibl. Crit. Nov. II, 15: *ταύτης* (*παροιμίας*) *τὴν αἰτίαν ὁ Δοῦρις οὕτως ἀφηγεῖται· Ἡρακλέα φησὶ βωμὸν δειμάμενον* (*εἰσάμενον* Sieb.) *ἐπὶ τῷ Ἀλφείῳ πυγμῆς ἀγῶνα θεῖναι*

δυνάμει, τῇ δευτέρᾳ πενταετηρίδι πρὸς δύο πυκτεύσαντα ἡττηθῆναι. Λέγουσι δὲ τούτους εἶναι οἱ μὲν Λάϊον καὶ Φέρανδρον· οἱ δὲ Κτέατον καὶ Εὔρυτον.

50 Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν: Ἀγαμέμνων, ὥς φασι, χειμασθεὶς κατηνέχθη εἰς Κρήτην, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ Πολυῤῥήνιον, θυσίαν ἐπετέλει. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν· οὗ ἀπαγγελθέντος αὐτῷ, μεσούσης τῆς θυσίας, τὸ μὲν καιόμενον ἱερεῖον καταλιπεῖν λέγεται, ἐλθεῖν δὲ πρὸς θάλασσαν ταραχθέντα, καὶ μίαν μόλις εὑρόντα ναῦν, ἐπ' αὐτῆς ἀναχθῆναι, πολλὰ καταρασάμενον τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν. Ὅθεν εἴ ποτε ταραχώδης θυσία γένοιτο, Κρητικὴν καλεῖσθαι.

51 Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν: Σικελός, φασὶν,

---

4. VB: Ἀγ. εἰς Κρήτην καταχθεὶς καὶ θύων, ἐπειδὴ ἤκουσεν ἑαυτοῦ τὰς ναῦς ἐμπρῆσαι τοὺς αἰχμ., τὴν θυσίαν ἀπέλιπε καὶ κατελθὼν μίαν εὗρε ναῦν σῶαν [B σώαν]· εἰς ἣν ἀναχθεὶς κατηράσατο τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ὅθεν ἐπὶ τῶν ταραχωδῶν θυσιῶν ἡ παροιμία. 11. χώραν] πόλιν H. 12. γένοιτο P H Gaisfordus: γίνοιτο Schottus. 13. C: ὁ Σικελικὸς τ. θ.: ἢ Ὁ Σικελὸς σῦκα τὴν θ.: ἐπὶ τῶν χαριεντιζομένων πρὸς τοὺς ἀδικήσαντας· σῦκα γὰρ Σικελός τις ἐμπορευόμενος, ναυαγήσας ἐξέπεσε, καὶ καθήμενος ἐπὶ πέτρας, ὡς εἶδε τὴν θάλασσαν γαληνιάζουσαν, οἶδα φησὶν ὃ θέλεις, σῦκα θέλεις.

καὶ νικήσαντα, τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φεράνδρου πάλῃ ληφθῆναι καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς παροιμιασθῆναι. Ἐχεφυλλίδας δὲ αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρύτου τῶν Μολιονιδῶν ἡττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ' Αὐγέαν στρατείαν· ... [Echephyllidam in proverbio explicando sequuntur Apost. XV, 3. Arsen 394. Eustath. ad Hom. Il. Λ, 749 p. 882, 35. Phot. Suid. s. οὐδὲ Ἡρακλῆς]· Ἡρόδωρος δὲ καὶ Ἑλλάνικός φασιν ὡς, ὅτε τὴν ὕδραν Ἡρακλῆς ἀνῄρει, τὴν Ἥραν αὐτῷ καρκίνον ἐφορμῆσαι, πρὸς δύο δὲ οὐ δυνάμενον μάχεσθαι σύμμαχον ἐπικαλέσασθαι τὸν Ἰόλεων, καὶ ἐντεῦθεν ῥηθῆναι τὴν παροιμίαν. Plato proverbium ita usurpat, ut de origine ejus eum videamus Hellanico adsentientem: Phaedon. 89, C. Euthyd. 297 B: Synesius, ut Echephyllidae et Hellanici rationes conjungat: Encom. Calvit. p. 64 A. Petav.: sed plerumque ita adhibetur, ut quam explicationem scriptor in mente habuerit, dici non possit. Quod valet etiam de eo, qui primus proverbium adhibuisse videtur, de Archilocho: fr. 125 Liebel.: add. Plat. Legg. XI, 919, B. Aristid. περὶ ῥητορ. 102 Jebb. Liban. de Vita sua p. 17. Nicet. Eugen. VI, 557 ibiq. vid. Boissonadus. Alludunt denique poetae: Soph. Electr. 466. Rufin. Anthol. Palat. V, 93: ἢν δὲ βοηθὸν [Ἔρως] Βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δύ' ἐγὼ δύναμαι: ubi conf. Jacobsius Animadvv. ad Anthol. Tom. II, P. 3 p. 169.

50. B. 719. Diog. VII, 5. Apost. XIV, 15. Arsen. 379: Suidas. Vid. de narratione Hoeckius Cret. II, 407.

51. B. 720. C. 379. Diog. VII, 6. Apost. XIV, 87. Arsen. 388: Schol. ad Aristid. 185 Frommel. Usus est Alcman [p. 16 Welck.] proverbio, narratione Aesopus fab. 309 Fur. 166 Schneider.

ἔμπορος σῦκα ἄγων ἐναυάγησεν· εἶτα ἐπὶ πέτρας καθήμενος, καὶ ὁρῶν τὴν θάλασσαν ἐν γαλήνῃ, ἔφη, Οἶδα ὃ θέλει· σῦκα θέλει.

52 *Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν*: ὁ Δήμων φησὶν ἐν τοῖς τραχέσι καὶ δυςβάτοις τόποις τοὺς ἐλάφους προςτρίβοντας τὰ κέρατα πρὸς τὰς θάμνους, ἀποβάλλειν αὐτά. Ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

53 *Οὔθ' ὕεται, οὔθ' ἡλιοῦται*: ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ἑστώτων, τουτέστιν, Οὔτε βρέχεται, οὔτε ἡλιοβολεῖται.

54 *Οὐδὲ τὸ Δίωνος γρῦ*: οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, ἔχων ἀδελφὸν παλαίστην, † Τόψιον ἐπικαλούμενον. Λοιδορούμενος δὲ ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα, καίτοι πολλοῦ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο, κατεσταλμένον [αὐτὸν κατὰ] τὸ τῆς φιλοσοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς

---

1. Vulgo *ἐπὶ τῆς πέτρας*: B: *ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος γαλήνης οὔσης ἔφη πρὸς τὴν θάλασσαν, Οἶδα ὃ θέλεις, σῦκα θέλεις.* 4. *αἱ* B om.: videtur verbum e proverbio excidisse: Thomas enim in versione loci Aristotelici habet: vade, ubi cervi cett.: vid. Schneiderus ad Aristot l. c 6. *τὰς*] H *τούς*. 11. *οὔτε — ἡλιοβολεῖται* B om. *ἡλιοβολεῖται*] *ἡλιοῦται* H. 12. *οὐδὲ* deest in VB Suida. *οὗτος — ἀκούων*] BV: *Δ. ὁ Ἀλ. γέγονεν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ διαβ.· λοιδορούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Διονυσίου, ὃν Ψιόνιον ἐκάλουν καὶ ἀκούων κτλ.* 14. *Τόψιον*] nomen, ut in VB, corruptum: Finckhius: »an *Τερψίων?*:« de quo vide sup. IV, 19. Ego nomini mirabili crucem praefixi. Aliunde de eo non constare videtur. Schottus *λοιδορούμενον*: e BV Apostolio correxerunt Wyttenbachius ad Plutarch. *περὶ παιδ. ἀγωγ.* T. VI, 1 p. 124 et Gaisfordus. 16. VB *παρακολουθοῦντος ὄχλου*. *κατεσταλμένον* BV om. 18. [*αὐτὸν κατὰ*] e conjectura Wyttenbachii adjeci.

52. B. 721. Aristot. Hist. Anim. IX, 6, 1. Diog. VII, 6. Greg. Cypr. III, 21. Apost. XV, 76. Macar. 387 ibiq. Append. 493: Suidas. Adhibetur in oraculo ap. Plutarch. *περὶ τοῦ μὴ χρᾶν ἔμμετρα κτλ.* p. 403 D, de quo vid. C. Muellerus Aegin. 66. *Δήμων*] p. 23 Siebel. De re vid. Jacobsius ad Aelian. Nat. Anim. VI, 5.

53. B. 722. Diog. VII, 8. Greg. Cypr. III, 25. Apost. XV, 48: Suidas.

54. B. 908. Stob. Florileg. XIX, 17. Apost. VI, 51. XIX, 24. Arsen. 168: Suid. s. *γρῦ*, s. *τὸ Δίωνος*. Dion innuitur philoso-

ὑποφήνας εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγξατο.

Εἴρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ γρῦ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Καὶ γὰρ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπον λέγουσι γρῦ, καὶ γρυτάρια τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν λεπτὰ σκευάρια, καὶ γρυτοπώλην τὸν τὰ σκευάρια πωλοῦντα.

55 Οὐδ' ἴκταρ βάλλειν: τὸ ἴκταρ σημαίνει ἐγγύς· τουτέστιν οὐδὲ ἐγγύς ἐστιν· εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν, ὥςπερ τὸ Διωλύγιον κακὸν σημαίνει τὸ μέγα. Μέμνηται δὲ ἀμφοτέρων ὁ Πλάτων. τοῦ μὲν διωλύγιον ἐν Θεαιτήτῳ, τοῦ δ' ἴκταρ βάλλειν ἐν Πολιτείᾳ.

56 Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν: αὕτη παρ' οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων ἐστί. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν σωζομένων ἀφ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. Φησὶ δὲ Εὔδοξος Ἡρακλέα τὸν Τύριον ὑπὸ Τυφῶνος διαφθαρῆναι· τὸν Ἰόλαον δὲ ἅπαντα πράττοντα διὰ τὸ ἀναστῆσαι τὸν Ἡρακλέα, τὸν ὄρτυγα, ᾧ ἔχαιρεν Ἡρακλῆς, ζῶντα καῦσαι· ἐκ δὲ τῆς κνίσσης ἀναβιῶναι τὸν Ἡρακλέα.

---

1. Verba ὁ δὲ — τὸ γρῦ B om. 5. λέγουσι γρῦ] γρὺ λέγομεν B. 6. γρυτοπώλην] B male γρυπῶλον. 7. B οὐδ' ἴκ. βάλλει: ἀντὶ τοῦ οὐδ' ἐγγύς: reliqua ignorat. 12. vulgo Ἡρακλῆν: mutavi e B. αὕτη — ἐστί] BV om. 13. λέγεται — σωζ.] V om. 14. ἀφ' ὧν] VB παρ' ὧν. Φησὶ κτλ.] φασὶ γὰρ τὸν Ἡρ. ὑπὸ Τυφ. διαφθαρέντα, πράττων [V πράττειν] ὁ λαὸς (sic) ὑπὲρ τούτων (B τοῦ τούτου) ἀναστῆναι, ὄρτυγα ᾧ ἔχαιρε ζῶντα κατέκαυσεν· ἐκ δὲ τῆς κνίσσης [V κοίτης] αὐτὸς ἀνεβίω. 15. Ἰόλαον Gaisfordus ex Athenaeo reposuit: Schottus τὸν λαόν. 18. ἀναβιῶναι ex Athenaeo et BV dedi: legebatur μεταβιῶναι.

phus ille Academicus, ut patet ex Stobaeo et apophth. Arsenii: vid. Walzius ad Arsen. l. c.: de Dione vid. sup. V, 10. εἴρηται κτλ.] similia afferuntur a Schol. Arist. Plut. 17. Hesych. v. γρῦ. Philemon. 299. Herodian. 436 Piers. Suid. v. γρῦ. Tzetz. Chiliad. IV, 887. Cramer. Anecd. II, 20, 19. Bekker. Anecd. 228, 2. Zonar. 455.

55. B. 724. Apost. XV, 6. Arsen. 395: Schol. ad Plat. 418 Bekk. ad Lucian. Lexiph. § 21. Eustath. ad Hom. Odyss. Ψ init. p. 1936, 12: Hesych. v. ἴκταρ. Suid. v. ἴκταρ et οὐδ' ἴκταρ. Zonar. 1102. Thom. Mag. 188 Ritschl. De voce ἴκταρ vide quae exposuit Ruhnkenius ad Tim. Lexic. Plat. 149. Διωλύγ. κακ.] vid. Zenob. III, 34. Plat. Theaet. 162 A. Reip. IX, 575. C: add. Blomfieldus ad Aesch. Agam. gl. 114.

56. B. 725. Diog. VII, 10. Apost XIV, 80. Arsen. 387 ibiq. Macarius: cod. Piersoni post Moerin p. 479: Athen. IX, 392 D: Εὔδοξος δ' ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου τοὺς Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τὸν Ἀστερίας καὶ Διὸς πορευόμενον εἰς Λι-

57 *Οἶκοι τὰ Μιλήσια*: ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθὼν ποτε εἰς Λακεδαίμονα ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν· ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν Ἰωνικήν. Εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφόρων, Οἶκοι τὰ Μιλήσια.

58 *Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον*: ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βουλομένων ἡ παροιμία εἴρηται. Μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς.

59 *Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον*: ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων αὐτὸ εἴρηται ἡ παροιμία. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων·

Ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι

---

2. τρυφὴν] PH τροφὴν. 3. ποτε B om. 4. βοηθῆσαι B. 6. VB: εἶπεν οὖν τις αὐτῷ τῶν Ἐφόρων κτλ. 8. VB: ἐπὶ τῶν μὴ κατέχειν δυναμένων, ἃ κατέχουσιν. 9. μεθεῖναι] PH μεθῆναι, Schottus μεταθῆναι, Plutarchus μαθεῖν: correxit tacite ex Apostolio, aliis Brunckius ad Fragm. Soph. Achill. Erast. 1, quem Gaisfordus secutus est. 13. εἴρηται κτλ.] B om. 15. ἀκκιζόμενοι] legebatur ἀγαζόμενοι: correxit Boeckhius: Valckenaerius ἀτιζόμενοι.

βύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος καὶ προσαγαγόντος [νν καὶ πρ. Schottus delenda censuit] ὀσφρανθέντ' ἀναβιῶναι· ἔχαιρε γάρ, φησί, καὶ περιὼν τῷ ζώῳ τούτῳ: add. Eustath. ad Hom. Od. Λ, 600 p. 1702, 51: videtur narratio cum ὀρτυγοκοπίας ludo cohaerere, de quo vid. Heindorfius ad Plat. Lysid. 211. E. De Hercule Tyrio dictum est sup. V, 48. De Eudoxo conf. Fabric. B. Gr. IV, 10.

57. B. 726. Plutarch. I. Greg. Cypr. III, 22. Apost. XIV, 8. Arsen. 378: Eustath. ad Hom. Il. Ω, 444 p. 1358, 11: αὐτοὶ (οἱ Μιλήσιοι) δὲ καὶ ἄλλοις διαδιδόντες τὴν τρυφὴν ἤκουσαν ὀνειδιστικῶς ἐν Λακεδαίμονι τὸ οἴκοι τὰ Μιλήσια κἀπιχώρια, ἤγουν οἴκοι τρυφᾶτε καὶ μὴ ἐνθάδε· κατὰ δὲ ἑτεροίαν γραφήν, οἴκοι τὰ Μιλήσια, καὶ μὴ ἐνθάδε: Suidas: aliter Clearchus ap. Athen. XII, 524 B: Κλέαρχος δ' ἐν τετάρτῳ ζηλώσαντάς φησι τοὺς Μιλησίους τὴν Κολοφωνίων τρυφὴν διαδοῦναι καὶ τοῖς πλησιοχώροις, ἔπειτ' ὀνειδιζομένους λέγειν ἑαυτοῖς »Οἴκοι τὰ Μιλήσια κἀπιχώρια καὶ μὴ 'ν τῷ μέσῳ:« vid. Verraertus Clearchi frr. p. 20. De Aristagora vid. Herod. V, 50

58. B. 727. Plutarch. 19. Diog. VII, 11. Apost. XIV, 72. Arsen. 386 ibiq. Append. 493: Suidas: cod. Piersoni post Moerin p. 479. Sophoclis fragm. est 162 Dind. Usurpat etiam Plutarch. περὶ ἀδολεσχ. 12 p. 508 C.

59. B. 728. Plutarch. 20. Diog. VII, 12. Apost. XIV, 88. Arsen. 388 ibiq. vid. Walzius: Eustath. ad Hom. Il. p. 2, 16: ὅμοιοι τῷ παροιμιακῷ Σκύθῃ, ὃς θεωμένων μὲν Ἑλλήνων ἀπέσχετο ἵππου εὐγενοῦς ἐκπεπνευκότος: Suidas. Pindari fr. est 217 Boeckh., in-

νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει·
κρυφᾶ δὲ σκολιοὺς γέννσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

60 *Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων:* αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν· οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἕτοιμοι μᾶλλον, ἢ εὐεργετεῖν, ὥς φησι Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις.

61 *Πιτάνη εἰμί:* αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. Λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς περιπιπτόντων ἅμα καὶ εὐπραγίαις· παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

62 *Πάντα κάλων σεῖε:* παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων.

---

1. *στυγέουσι, ἐν φασί* codd.: correxit Boeckhius. 3. codd. *κρύφα, ἀναδέρουσι*: emaculavit idem. 6. *οἱ γὰρ — εὐεργετεῖν*] haec Valckenaerius ad Eur. Phoen. 976 et Grotius Excerptt. p. 743 in versus redigere conati sunt. 7. *ὥς φησι κτλ.* om. B. 10. *περιπιπτόντων*] B *χρωμένων*, qui haec in brevius contraxit. 15. C: *κάλως: τὸ παχὺ σχοινίον τῆς νηός. Καὶ παροιμία. Π. κ. κινεῖν, ἀντὶ τοῦ πάντα τρόπον ποιεῖν, ἐπὶ τῶν ἀπορούντων.* 17. *χαλώντων* e B edidit Gaisfordus: legebatur *λαχόντων*.

certt. 114 Dissen.: vid. Boeckhius Pind. II, 2, 665.

60. Plutarch. Prov. 32. Suidas. De malis heroum moribus conf. Hesych. s. *κρείττονες* ibiq. interpp. *Μένανδρος*] vide quae congessit Meinekius ad Menandr. p. 158.

61. B. 778. Plutarch. 552. Phot. Suidas. *Ἀλκαίῳ*] fr. 74 Gaisford. *Πιτάνῃ*] nomen VV. DD. de urbe intellexere: Steph. Byz. s. v.: Sturzius ad Hellan. fr. 72 p. 116 verissime monens, de muliere cogitandum esse, in eo errat, quod vix dubium videri censet, quin Pitana, Eurotae filia, intelligi debeat: hujus enim sors proverbio vix poterat ansam praebere.

62. B. 756. C. 287. Zenob. I, 98. Greg. Cypr. III, 55. Apost. XV, 62. Arsen. 403 ibiq. Macar.: Schol. ad Aristoph. Equit. 766: Poll. On. I, 107. Hesych. Phot. Suidas. Moschopulus. Usurpavere multi: Georgid. Gnomol. in Boisson. Anecd. I, 98: *χρὴ μᾶλλον ζηλοῦντας ἑλέσθαι τὸ ἄμεινον καὶ πάντα σείοντες κάλον ἁμιλλᾶσθαι φιλεῖν τοῖς ὧδε λαμπροῖς*: Apollon. Epist. ad Euphrat. VII p. 387 Olear.: *πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν*: alia vide ap. Valckenaerium Diatr. Eurip. 233 Lugd. Elmsleium, alios ad Eurip. Med. 278. Boissonadum ad Anecd. Gr. II, 280. 434: comparari potest *terebrare salinum* apud Persium Sat. V, 138, ubi vid. Casaubonus: add. Diog. VII, 42.

63 *Πάντα λίθον κίνει*: παροιμία. Ὅτε γὰρ Ξέρξης ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπεστράτευσεν, ἡττηθεὶς περὶ Σαλαμῖνα, αὐτὸς μὲν ἀνέζευξε, Μαρδόνιον δὲ κατέλιπε πολεμήσοντα τοῖς Ἕλλησιν. Ἡττηθέντος δὲ καὶ τούτου τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην, φήμη τις κατέσχεν, ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς ὁ Μαρδόνιος θησαυρὸν καταλέλοιπε. Πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον, χρόνον μὲν πολὺν ἐζήτει τὸν θησαυρόν· ὡς δ᾽ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὕροι τὰ χρήματα. Τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι, *πάντα λίθον κίνει*· ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

64 *Πολυκράτης μητέρα νέμει*: μέμνηται ταύτης Δοῦρις· λέγει δὲ ὅτι Πολυκράτης ὁ Σάμιος τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων τὰς μητέρας συναγαγὼν, δέδωκε τοῖς πλουσίοις τῶν πολιτῶν τρέφειν, πρὸς ἕκαστον λέγων ὅτι, *Μητέρα σοι ταύτην δίδωμι*. Ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

65 *Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν*: ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων, ἀμυδρὸν ἢ διεφθορότα. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσιδίων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· οἱ γὰρ κατατετριμμένοι *ἐξηυλῆσθαι* λέγονται.

---

1. κινεῖν B. 3. πολεμῆσαι B, πολεμήσαντα H. 4. e B καὶ adjeci. τὴν ἐν — κατέσχεν] B om. 5. ὡς] B τόν. 7. ὁ Θηβαῖος] B, Schol. Aristoph. ὁ Ἀθηναῖος. 8. BV Suid. Schol. Aristoph. ἐπέραινε: »in F. ι extritum videtur.« Gaisfordus: legebatur ἐπέρανε. 12. μητέρας scribendum esse suspicatur Schottus. μέμνηται — ὅτι] B om. 18. vulgo παρεξηυλημένον: ὑπὸ κτλ.: correxi e B, quocum V consentit, nisi quod παρεξηυλημένοι τ. ν. exhibet. VB: οἷον ἀμυδρὸν ἢ διεφθαρμένον ὑπὸ γ. ἔχων τὸν νοῦν. 19. μετήνεκται V. 20. γλωσσίδων VB. 21. κατατετρημένοι V, κατατετρυμένοι B. ἐξηυλίσθαι PH: addunt VB: οἷόν τι καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει »Ἐκτετοξεῦσθαι [V ἐκτετοξεύεσθαι] τὸν βίον« ἐστίν [V φασί]: Aristoph. Plut. 34, ubi vid. interpp.

63. B 757. Diog. VII, 42. Apost. XV, 65. Macar. 404: Schol. ad Arist. Equitt. 766: Hesych. Phot. Suidas. Usurpat Auct. incert. Iphig. Aulid. 1258: ἐν συντεμοῦσα πάντα κινήσω λόγον: ibiq. vid. G. Hermannus: add. Liban. Epist. 412. Heliod. Aethiop. II, 24. Ioann. Damasc. Boiss. Anecd. IV, 232. Ioann. Antioch. in Monum. Cotel. I, 160: alia vide sis ap. Hemsterhus. Anecd. 124. Boissonadum ad Anecd Gr. IV, 9.

64. B. 779. Plutarch. 58. De re vid. Panofka R. Samior. 34.

65. B. 759. Diog. VII, 44. Apost. XV, 61: Schol. ad Arist. Acharn. 689. Eustath. ad Hom. Il. Ψ, 791 p. 1330, 14 [in quo monente ad h. l. Schotto παρεξηβλημένοι in παρεξηυλημένοι mutandum est]. Hesych. v. διηύληται, v. ἐξηυλη-

66 *Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται*: τοῦτο παρὰ Καλλιμάχῳ ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται πτωχῶν.

67 *Πόλεις παίζειν*: μέμνηται ταύτης Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν· ἡ δὲ πόλις εἶδός ἐστι παιδιᾶς πεττευτικῆς. Καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων, ταῖς λεγομέναις νῦν *χώραις*, τότε δὲ *πόλεσιν*.

68 *Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα*: μέμνηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδῇ. Γράφει δὲ καὶ Ὅμηρος τὸν στίχον. Φησὶ δὲ καὶ Ἴων ὁ τραγικός·

Ἀλλ' ἔν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ᾔνεσα
καὶ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας·
ὃς εὖτ' ἂν ἄλλων θηρίων ὀσμὴν λάβῃ,
στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἱλίξας δέμας,
κεῖται θιγεῖν τε καὶ δακεῖν ἀμήχανος.

Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργοτάτων.

---

2. B nonnisi: ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. 3. μέμνηται — Δραπ.] om. BV. Legebatur Δραπέτησιν: correxit Gaisfordus. 4. δὲ om. B. Ceterum V legit πόλεια παίζειν, Meursius πόλει παίζειν. 5. μετενήνεκται H F. 6. ταῖς λεγομέναις] λεγομέναις B. 8. μέμνηται — φ. δὲ καὶ] B om. 10. ἔν τε] ἐν τῇ P Brub. τοὺς λέοντας AB. 11. καὶ] ἢ recte Athenaeus. 12. κρεισσόνων Athenaeus. ὀσμὴν λάβῃ cum Gaisfordo e B dedi: ὀσμὴν λάβῃ H, ὀ. λάθῃ P, ὀς μὴν λάθῃ F, ὅς μὴν μάθῃ Schottus: ὁρμὴν μάθῃ Athenaeus. 13. στρόβυλος P H F. ἑλίξας P H F. 14. θιγεῖν B: vulgo θίγειν: γήθειν P H F. δακεῖν τε καὶ θιγεῖν Athenaeus, 15. πανουργοτάτων] H πάνυ ὀργητάτων: recentiorum de his versibus conjecturas vide ap. Schweighaeuserum et Dindorfium ad Athen. l. c.

μένον, v. παρεξηυλημένον. Phot. Suid. s. v., s. βίος ἀκανθώδης. Etym Magn. 348, 27: ἐξηυλημένα καὶ παρεξηυλημένα] αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν οὕτω λέγονται, καὶ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ παλαιὰ καὶ κατατετριμμένα: Zonar. 780. Usurpat Synes. Dion. p. 62 B. Petav.

66. B. 781. Diog. VII, 51. Greg. Cypr. III, 40. Apost. XVI, 94. Arsen. 414 ibiq. Macar.: Suidas. Callim. fr. CCCLX.

67. B. 762. Plutarch. 14. Schol. ad Plat. 402 Bekk.: Hesychius. Κρατῖνος] Δραπετ. fr 7 p. 19 Runkel. coll. Bergkii Comm. de Rell. vet. Com. Att. 64: add. Plat. Reip. IV, 422. E ibiq vid. Schneiderus. De ludo vid. Phot. s. πόλεις παίζειν, Salmasius ad Scriptt. Hist. Aug. I, 737.

68. B. 816. Diog. VII, 83. Greg. Cypr. III, 44. Apost. XVI, 45. Arsen. 411 ibiq Macar.: Schol. ad Arist. Equit. 1065: Phot. Suidas. Ἀρχίλοχος] fr. 66 Liebel., 78 Schneidew. Ὅμηρος] neque ἐχῖνος neque ἀλώπηξ in Iliade et Odyssea memorantur: ad cyclicum igitur carmen fortasse versus est referendus. Ionis versus e Phoenice deprompti, fabula, ut videtur, satyrica: fr. 1 Nieberd. p. 36: leguntur etiam apud Athen. III, 91 D. Comparat Schottus Oppian. Cyneget. II, 598: addo ejusd. Halieut. II, 360. De echino vid. Athen. l. c., Hesych. v. ἐχῖνος et v. ἐχῖνοι, Eu-

69 *Πῦρ ἐπὶ πῦρ*: παροιμία, ἧς μέμνηται Πλάτων. Καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ.

70 *Πρὸς κέντρα λακτίζειν*: παροιμία, ἧς μέμνηται Εὐριπίδης·

Πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν θεῷ.
Καὶ Αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται.

71 *Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου*: παροιμία λεχθεῖσα ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ἀγκαῖος παῖς Ποσειδῶνος φυτεύων ἀμπελῶνα βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. Εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει, χαίρων ἐτρύφα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. Μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου· ὁ δὲ ἔφη τὸν εἰρημένον στίχον. Τούτων ἔτι λεγομένων οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων,

---

1. *πῦρ ἐπὶ πῦρ*] negationem addendam esse arbitratur Schottus: Suidas, Phot., Arsenius *πῦρ ἐπὶ πυρί*. 5. *λακτίζοιμι* cum Gaisfordo ex Euripide dedi: H *λακτίζειν*, Schottus *λακτίζοι*. 7. *πέλει*] H Stephanus Sched. III, 31 *πέτει*: *πίτνει* vel *πιτνεῖ* proposuit Valckenaerius: vulgatam recte Gronovius defendit ad Gell. l. c. 8. *παροιμία — τοιαύτης*] in B desunt. *Ἀγγαῖος* B: et sic infra. 9. *ἄμπελον* B. 10. *τῶν οἰκετῶν*] B *τούτων*. *τὸν δεσπότην*] articulum e BPH Gaisfordus accedere jussit. 12. *ἐπεφθάκει* B. Vulgo *καὶ χαίρων ἐτρύφα*: ejeci cum B, Schol. ad Apoll. Rhod. copulam. 15. Schottus *τούτων*: e P Gaisfordus *τούτων δὲ*: ego Schol. ad Apoll. Rhod. secutus sum: *καὶ τοῦτον λέγοντος* B. *ἄλλος οἰκέτης* B.

stath. ad Hom. Il. *B* p. 306, 6. Ad proverbium alludit Eurip. Phoeniss. 1185, ubi vid. Valckenaerius.

69. B. 767. Diog. VI, 71. Apost. XVII, 3. Arsen. 416: Hesych. Phot. Suidas. *Πλάτων*] Legg. II, 666 A: addo Cratinum in *Βουκόλοις* ap. Hesych. s. *πῦρ πυρὶ ἔγχει* [uti pro vitiosa lectione *πυρπερεγχει* ex Bergkii emendatione scribendum est: v. Comm. de Rell. vet. Com. Att. 30]. Aristophanem Polyid. fr. 1. Dind., Epigr. in Boiss. Anecd. II, 56: *εἰ πυρὶ πῦρ ἐπάγεις βρόμιον, μάλα πολλὸν ἀνάπτεις· Εἰ δὲ πόθῳ σαρκός, θεῖον ἀποσβεννύεις*: alia collegerunt Wyttenbachius ad Plutarch. de discern. adulat. ab amico 61 A, T. VI, 1 p. 481. Boissonadus Anecdd. V, 292. ad Nicet. Eugen. II, 451. Walzius ad Arsenium.

70. Diog. VII, 84. Greg. Cypr. III, 46. Apost. XVI, 86. Arsen. 413 ibiq. Macar.: Schol. ad Pind. Pyth. II, 173. ad Aeschyl. Prom. V. 323: Hesych. Suidas. V. Eurip. Bacch. 794 ibiq. Elmsleium, Aeschyl. Agamemn. 1616., Prom. Vinct. 323 ibiq. Boissonadum: add. Valckenaerius Sched. Annott. in N. Foed. p. 381. Etiam Latini usurparunt: Terent. Phorm. I, 2, 28. Plaut. Trucul. IV, 2, 55. Ammian. Marcell. XVIII, 5.

71. B. 768. Diog. VII, 46. Greg. Cypr. III, 38. Apost. XVI, 28.

ὡς ὑπερμεγέθης σῦς τὸν ὄρχατον λυμαίνεται. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε καὶ πληγεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. Ὅθεν ἡ παροιμία. Διονύσιος δέ φησιν εἰρῆσθαι αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀντινόου μνηστευσαμένου τὴν Πηνελόπην συμφορᾶς. Προσαγόμενος γὰρ τὸ ἔκπωμα ἐτελεύτησε τοξευθεὶς παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως.

72 *Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε: κομματικῶς τοῦτο ἐκ τῶν Εὐριπίδου εἵλκυσται, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.*

73 *Πάντα χναύματα: λέγουσι τὰ ἀποθραύσματα τῶν ἰτρίων καὶ πλακούντων. Τὸ γοῦν πᾶν χναῦμα σημαίνει, οἷον πᾶν πρᾶγμα.*

74 *Πᾶσα γῆ πατρίς: τοῦτο μέρος ἐστὶ χρησμοῦ,*

---

2. *ἀπαβαλὼν*] B *ἀποῤῥίψας.* *πληγεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ*] B *πλησιάσας.* 3. *ὅθεν κτλ.*] B om. *παροιμία*] Schol. ad Apoll. Rhod. addit: *ἐπὶ τῶν παρὰ προςδοκίαν τὶ πραττόντων.* 7. *πενίη* Apostolius, alii. *σοφίαν* edidi e B, Clemente Alexandrino, Suida, Arsenio: vulgo *σοφίην*: Clemens addit *ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχές.* *κομματικῶς — εἵλκυσται*] B om. 10. VB: *πᾶν χναῦμα: χναῦμα λέγεται τὰ ἀποθραύσματα τῶν πλακούντων. Τίθεται* [*Λέγεται* V] *γοῦν ἀντὶ τοῦ πᾶν πρᾶγμα.* 11. Vulgo *οὖν*.

Arsen. 411 ibiq. Macar.: Athen. XI, 478, E Gell. N. Att. XIII, 17. Stob. Floril. CXI, 14: Schol. ad Apoll. Rhod. I, 188. Tzetz. et Schol. Bachmann. ad Lycophr. 488. Eustath. ad Hom. Il. *I* p. 773, 60. Schol. ad Hom. Odyss. X, 9, ad Gregor. Nazianz. *Στηλιτευτ. Α*, p. 47. Mont. Usurpat Theodor. Hyrtac. ap. Boisson. Anecd. II, 450: *ἣν γὰρ μὴ τάχος καὶ τοῦ τελευταίου τοῦδε μετάσχῃ βαπτίσματος, τοῦ παντὸς ἐνδεῖν ᾤετο. πολλὰ γὰρ ἤδει τὴν Μοῖραν μεταξὺ κλώθειν χείλους καὶ ποτηρίου.* Narratio sumpta videtur ex Aristotelis carmine, cui *πέπλος* nomen erat: v. Buttmannus ad Schol. Hom. l. c. Dionysius Thrax *ἐν ταῖς μελέταις* proverbium tractaverat: cf. Schol. ad Hom. Od. l. c.

72. B 769. Greg. Cypr. III, 54. Apost. XVI, 17. Arsen. 406: Clem. Alexand. Stromm. IV, 5 p. 207 Sylb.: Suidas. Similiter Theocr. XXI, 1: *ἁ πενία, Δ., μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει*: Plaut. Stich. I, 3, 23. Appulej. Apolog. 434 T. II Oudend. Euripidis est Polyid. fr. X Dind.: vid. Matthiaeus ad Eurip. Tragg. T. IX, 312.

73. B. 770. De vocabulo *χναῦμα* vid. Poll. VI, 62. Hesych. v. *χναῦμα*, v. *χναύματα.*

74. B. 771. Diog. VII, 48. Macar. 406. Usurpant Eurip. Phaeth. fr. 14: *ὡς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ*: ejusd. fr. incert. 37. Aristoph. Plut. 1151: *πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ᾽ ἵν᾽ ἂν πράττῃ τις εὖ*: Menand. Sentent. Monost. ap. Boiss. Anecd. I, 129: *τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς*: Lysias cont. Philon. §. 6 p. 872 R. Affine his illud Teucri ap. Cicer. Tusc. Q. V, 37: *patria est, ubicunque est*

ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Μελεῷ τῷ Πελασγῷ περὶ οἰκήσεως μαντευομένῳ. Μέμνηται τοῦ χρησμοῦ καὶ Μνασέας καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεύς.

75 *Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες:* Φιλόχορός φησιν ὅτι Νύμφαι κατεῖχον τὸν Παρνασὸν τροφοὶ Ἀπόλλωνος τρεῖς, καλούμεναι Θριαί, ἀφ' ὧν αἵ τε μαντικαὶ ψῆφοι θριαὶ καλοῦνται καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριᾶσθαι. Ἄλλοι δὲ λέγουσι τὴν Ἀθηνᾶν εὑρεῖν τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικήν· ἧς εὐδοκιμούσης μᾶλλον τῶν Δελφικῶν χρησμῶν, τὸν Δία χαριζόμενον τῷ Ἀπόλλωνι ψευδῆ καταστῆσαι τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικήν. Πάλιν οὖν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοὺς Δελφικοὺς ἐρχομένων χρησμοὺς τὴν Πυθίαν εἰπεῖν·

Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.

76 *Πεύκης τρόπον:* αὕτη τάττεται κατὰ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων· παράσον ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκέτι φύεται. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης.

---

1. *Μελεῷ*] servavi codd. scripturam, quum in Lutatio forma *Meleus* videatur exstare: a Pausania, aliis *Μάλεος*, *Μάλης* homo nominatur: v. O. Muellerus Etrusc. I, 83. II, 208. coll. G. Hermanno de Graeca Minerva dissert. p. 6. *περὶ οἰκήσεως μαντευομένῳ* e PH scripsit Gaisfordus: Schottus e V: *περὶ οἰκ. χρωμένῳ*: *περὶ νικήσεως μαντ.* ante Schottum legebatur. B: *τοῦτο ὁ θεὸς ἀνήγγειλε Μελεῷ τῷ Πελασγῷ περὶ οἰκήσεως χρωμένῳ.* 4. *θριοβόλοι*] Salmasius et Berkelius ad Steph. Byz. l. c. *θριοφόροι* conjecere: sine causa. Explicationis causa haec addidit B: *θρίαι* [sic] *αἱ μαντικαὶ φῆφοι· καὶ θριεύεσθαι τὸ μαντεύεσθαι.* 6. vulgo *θρίαι*: et sic infra. 7. *μαντικοὶ* H. *καὶ τὸ — θριᾶσθαι*] e P Gaisfordus accedere jussit: spatium vacuum h. l. in HF invenitur. 8. *θριάσαι* Suidas, quod Gaisfordus probare videtur: conf. Bekkeri Anecdd. 265, 12. 16. *πεύκη* P. *π. τρ. πανωλεθρίᾳ ἀπόλλυμαι: ἡ γὰρ πεύκη κοπ. οὐκ. φ.*: B omissis reliquis. 18. *Ναυκράτης* HF.

bene: Ovid. Fast. I, 493. De re dixit Mnaseas Patrensis aut *ἐν τῷ περὶ χρησμῶν* aut in periplo: vid. Append. s. *μὴ ἔνι δούλων*, Zenob. II, 68, animadvv. ad Zenob. I, 48. Vossius Historr. Grr. I, c. 21: Dionysius, qui saepius cum Mnasea conjunctus citatur, *ἐν κτίσεσιν*: v. Vossius l. c. 432 Westerm.

75. B. 772. Arsen. 411.: Stephan. Byz. v. *Θρία.* Suidas. *Φιλόχορος*] p. 101 Lenz. De re vid. Lobeckius Aglaoph. II, 814 et infr. 77.

76. B. 773. Plutarch. 31. Diog. VII, 49. Apost. XVI, 6. Arsen. 408 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. *Α*, 51 p. 42, 36: *ἐνταῦθα δὲ σκοπητέον τὸ τοῦ Ἡροδότου, εἰπόντος* (VI, 37) *ὅτι πίτυς ἐκκοπεῖσα οὐκ ἀναφύει μόνη πάντων δένδρων, ἀλλὰ πανώλεθρος ἐξαπόλλυται· ὅθεν καὶ παροιμία, τὸ ἐκτριβῆναι πίτυος δίκην. εἰ γὰρ καὶ πεύκη καὶ κυπάρισσος καὶ ἕτερα*

77 *Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκχοι*: παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

78 *Πάντα ὀκτώ*: Εὔανδρος ἔφη ὀκτὼ τοὺς πάντων εἶναι κρατοῦντας θεούς, Πῦρ, Ὕδωρ, Γῆν, Οὐρανόν, Σελήνην, Ἥλιον, Μίθραν, Νύκτα. Ἄλλοι δέ φασιν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ πάντα εἶναι ἀγωνίσματα ὀκτώ, Στάδιον, [Δόλιχον,] Δίαυλον, Ὁπλίτην, Πυγμήν, Παγκράτιον καὶ τὰ λοιπά· ἀφ᾽ ὧν εἰρῆσθαι πάντα ὀκτώ.

79 *Πυραύστου μόρος*: πτηνόν ἐστι ζωΰφιον, ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καὶ δοκοῦν ἅπτεσθαι τοῦ πυρὸς κατακαίεται. Μέμνηται καὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος εἰπών·

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς προξενούντων ἀπώλειαν.

---

1. τοι] μὲν Plato. 4. εἶναι B om. 5. φασιν B om. 6. Δόλιχον e B adjeci. 9. ὃ] ὁ πυραύστης B. 13. εἴρηται κτλ.] B om.

ἐκκοπέντα οὐκέτι ζῇ, πῶς Ἡρόδοτος ἔφη, ὡς πίτυς μόνη πάντων δένδρων ἐκκοπεῖσα οὐκ ἀναφύει; ἢ τάχα εἴς τι πιτυῶδες καὶ τὰ τοιαῦτα θετέον διά τινα ἐν αὐτοῖς ὁμοίαν ποιότητα, διὸ καὶ ὁμοίου πάθους τῇ πίτυϊ μετέχουσιν; Suid. s. πεύκης, s. δίκην. Obloquitur Herodoto etiam Gellius N. Att. VIII, 4, ubi vide interpp.: potuerunt tamen aliquando hanc observationem Graeci pro vera habere. Ceterum aliam proverbii interpretationem Creuzerus proposuit Historr. vett. fragm. p. 108. De Staphylo conf. Voss. Hist. Gr. l. III p. 500 Westerm.

77. Diog VII, 86 Greg. Cypr. III, 45. Apost. XVI, 46. Arsen. 411 ibiq. Macar.: Olympiod. ad Plat. Phaedon. 69 C. Hermias ad Plat. Phaedr. 155. Alludit Soph. Ajac 1022: *πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ᾽ ὠφελήσιμα.* Vid. Lobeckius Aglaoph. II, 813.

78. B. 774: Suidas: *οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ᾽ αὐτοῦ Στησιχορείοις λεγομέναις πύλαις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς καὶ ὀκτὼ γωνίας* [v. Poll. IX, 100]. *οἱ δὲ, ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν*: Apostol. XV, 67. Arsen. 404: Photius: e recentioribus de priori explicatione vid. Welckerus in Jahn. Annal. Philoll. et Paedag. IX, 153: de altera Muellerus Dorr. II, 59. Unde Zenobius suam hauserit, nescio. De proverbii vi atque usu Arsenius: *εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν παγίων καὶ βεβαίων.*

79. B. 775. Apost. XVI, 96: Eustath. ad Hom. Od *E*, 490 p. 1547 fin.: *ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου αὔειν καὶ πυραύστης· ζωΰφιον πτηνὸν ἐναλλόμενον τῷ φωτὶ καὶ ῥᾷον κατακαιόμενον· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑκοντὶ καὶ ῥᾳδίως θνησκόντων, τὸ, πυρ. μόρος*: id. ib. *Σ*, 309 p. 1848, 37: *ἐπὶ τῶν ταχὺ θανατουμένων, οἷς ἀνοήτως θρασύνονται*: Suidas. De bestiola vid. Tzetz. ad Lycophr 87. Jacobsius ad Aelian. N. Anim.

80 *Πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι*: φασὶ τοὺς Κᾶρας πολεμουμένους ὑπὸ Δαρείου τοῦ Πέρσου, κατά τινα παλαιὰν μαντείαν εἰρημένην αὐτοῖς τοὺς ἀλκιμωτάτους προςθέσθαι συμμάχους, ἐλθεῖν εἰς Βραγχίδας, καὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι, εἰ Μιλησίους πρόςθοιντο συμμάχους· τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι,

Πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Οὗτος δὲ ὁ στίχος εἴρηται τὸ πρότερον παρὰ Ἀνακρέοντι, ὃς ἤκμασε μάλιστα κατὰ Κῦρον τὸν Πέρσην. Τρίτος δέ ἐστιν ἀπὸ Κύρου Δαρεῖος.

81 *Ῥαδαμάνθυος ὅρκος*: Κρατῖνός φησιν, ἐπὶ τῷ χηνὶ καὶ τῷ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον Ῥαδαμάνθυϊ

---

1. πάλαι] ἦσαν, πότ᾽ ἦσαν Diogenianus. Sqq. in breviorem formam B redegit. 7. ποτ᾽] in Anacreonte recte ποκ᾽ scribitur.

XII, 8. Aeschyli fr. est 289 Dindf.: disputat de eo Suevernius in *Abhandl. d. Berl. Academ.* 1825 p. 121.

80. B. 776. Diod. Excerptt. Vatic. c. 47 p. 40 Dindf. Athen. XII, 523 F. Apost. XV, 59. Arsen. 403 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. Ω, 444 p. 1358, 8: *Μιλήσιοι . . ἕως μὲν, φασὶν, οὐκ ἐτρύφων, ἐνίκων Σκύθας καὶ πόλεις ἐφ᾽ Ἑλληςπόντῳ ἔκτισαν καὶ τὸν Εὔξεινον κατῴκισαν πόλεσι λαμπραῖς καὶ πάντες εἰς Μίλητον ἔθεον· ὡς δ᾽ ὑπήχθησαν ἡδοναῖς, κατεῤῥύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί· καὶ παροιμία ἐντεῦθεν ἐξέπεσε τὸ, πάλαι ποτ᾽ κτλ.*: Schol. ad Aristoph. Plut. 1003. Vesp. 1096 [1055]: Suidas. Diodorus et Schol. ad Arist. Plut. cum Zenobio plane consentiunt: Demon vero proverbii originem e bello Carum contra Ambraciotas [si lectio vera: cf. Hemsterhusius ad Schol. Arist. Plut.], alii e Polycratis, Samiorum tyranni, historia derivant [Schol. Arist., v. Panofka R. Samior. 33]; Aristoteles de certo quodam facto plane non cogitavit, sed Milesios in perditam luxuriam prolapsos pristinam virtutem retinere non potuisse scribit; v. Athen. et Eustath. Denique plane singularia Apostolius refert. Ἀνακρέοντι] fr. 86 Bergk., 64 Schneidew.: add. Arist. Equitt. 361. Synes. Epist. 80 p. 228. D. Petav.: alia vide ap. Gatackerum de stylo Nov. Instr. c. 19. Macarius: *ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν ἐπ᾽ ἀνδρίᾳ δόξαν ἐχόντων, ἐλαττωθέντων δὲ ὕστερον*: vid. Diogen. V, 3.

81. B. 818. Apost. XVII, 7. Arsen. 423 ibiq. Macar.: Schol. ad Plat. Apol. Socr. 331 Bekk.: *Ῥαδαμάνθυος ὅρκος οὗτος ὁ κατὰ κυνὸς ἢ χηνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἤ τινος ἄλλου τοιούτου: »Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων, Ἔπειτα χήν· θεοὺς δ᾽ ἐσίγων·« Κρατῖνος Χείρωσι* [fr. 1 p. 62. Runkel.]. *κατὰ τούτων δὲ νόμος ὀμνύναι, ἵνα μὴ κατὰ θεῶν οἱ ὅρκοι γίγνωνται· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι*: Schol. ad Lucian. Vitar. Auct. §. 16: Hesych. Phot. Suidas. Ipsa Sosicratis verba servavit Schol. ad Aristoph. Av. 521: add. Eustath. ad Hom. Od. T, p. 1871, 4. Hoeckius Cret. II, 198. Wachsmuthius Antiqq. Hell. II, 1, 156. Ad jusjurandum praeter Cratinum alii alludunt: v. interpp. ad Plat. Protag. 482 B. Mena-

ἀνατιθέασιν· ὡς καὶ Σωσικράτης ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν· ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύωσιν.

82 *Ῥαμνουσία Νέμεσις: ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἔχει δὲ ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον· ἐξ οὗ φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος πτύχιόν τι μικρὸν ἐξηρτῆσθαι τὴν ἐπιγραφὴν ἔχον, Ἀγοράκριτος Πάριος ἐποίησεν. Οὐ θαυμαστὸν δέ· καὶ ἄλλοι γὰρ πολλοὶ ἐπὶ τῶν οἰκείων ἔργων ἕτερον ἐπιγεγράφασιν ὄνομα. Εἰκὸς οὖν καὶ τὸν Φειδίαν τῷ Ἀγορακρίτῳ συγκεχωρηκέναι· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἐρώμενος, καὶ ἄλλως ἐπτόητο περὶ τὰ παιδικά.*

83 *Ῥηγίνων δειλότερος: τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον. Ξέναρχος γὰρ ὁ Σώφρονος υἱὸς εἰς δειλίαν ἐκωμῴδησε τοὺς Ῥηγίνους.*

84 *Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς ἄξια κλεπτόντων λέγεται ἡ παροιμία. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν Σικελῶν, τὰς ἀβρώτους ὄμφακας κλεπτόντων. Μέμνηται ταύτης Ἐπίχαρμος.*

---

1. *Σωκράτης — Κτητικῶν* Schottus: **Gaisfordus** *Σωσικράτης — Κρητικῶν*: addens: »sed vide ne interciderit, quale apud Grammaticos legitur, *τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι.* Hinc forte nata confusio vv. *Σωκράτης καὶ Σωσικράτης.*« Ceterum locum eodem modo iam emendaverant Meursius Cret. I, 1, Fabricius B. Gr. V, 117 Harl., Kusterus ad Suid. v. *Ῥαδαμάνθυος*, Neumannus Rerr. Cret. Specim. 43. *δευτέρῳ*] Schol. Arist. *δυοδεκάτῳ*: vix putaverim, tam amplum operis ambitum fuisse. *ὡς — Κρητικῶν*] B om. 4. *δεκάπηχυ*] *ἐνδεκάπηχυ* B. 6. *ἀπηρτῆσθαι* VB. 7. *ἔχων* PH. *ἐποίει* Schottus conjecit. *οὗ — ὄνομα*] B om. 9. *τὸν Φειδίαν*] vulgo *τῷ Φειδίᾳ*: e VB correxit Gaisfordus. 10. *καὶ — παιδικά*] B om. 11. Legebatur *ἐπτόηται*: correxit Finckhius. 13. *Ξέναρχος — Ῥηγίνους*] BV: *καὶ εἰς δειλίαν κωμῳδοῦνται οἱ* [B om.] *Ῥηγῖνοι.*

gius ad Diog. Laert. II, 40. Arsenius: *ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων.*

82. B. 819. Apost. XVII, 10: Hesych. Phot. Suidas. Vid. O. Muellerus de Phidiae Vit. et Opp. Comm. I, p. 41 sqq. *οὐ θαυμαστὸν — ὄνομα*] de re dixit Tzetzes Chiliad. VII, 937.

83. B. 820. Diog. VII, 97. Greg. Cypr. III, 62. Apost. XVII, 15. Arsen. 424: Hesych. Phot. Suidas. Athenaeus I, 19 F.: *Νυμφόδωρος, ὁ θαυματοποιός, ὃς προσκρούσας Ῥηγίνοις, ὥς φησι Δοῦρις, εἰς δειλίαν αὐτοὺς ἔσκωψε πρῶτος*: at probabiliter Nymphodorus inferior est Xenarcho: vid. Graefenhanius ad Aristot. Poet. 1 p. 19. Ceterum grammaticos de proverbii origine falsa referre, doctissima evincit Eberti disputatio Dissertt. Sicul. I, 186: add. sup. IV, 85.

84. Plutarch. 95. Diog. VIII, 15. Apost. XVII, 38. Arsen. 428

85 *Σαρδόνιος γέλως*: *Αἰσχύλος ἐν τοῖς Περὶ παροιμιῶν περὶ τούτου φησὶν οὕτως· »Οἱ τὴν Σαρδὼ κατοικοῦντες, Καρχηδονίων ὄντες ἄποικοι, τοὺς ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους· αἰσχρὸν γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν. Τὸν οὖν προςποίητον γέλωτα Σαρδόνιον κληθῆναι.«*

Τίμαιος δέ φησιν αὐτοὺς ἱστάντας τοὺς γονεῖς ἐν οἷς μέλλουσι βάλλεσθαι βόθροις, παίειν σχίζαις καὶ κατακρημνίζειν· φθειρομένους δὲ αὐτοὺς γελᾶν διὰ τὴν ἀπὸ τῶν τέκνων ἀδικίαν καὶ δόξαν τοῦ μακαρίως καὶ καλῶς τελευτᾶν.

---

1. *Σαρδώνιος* **B, forma pessima: vid. Schneiderus ad Plat. Reip. I, 337 A.** *γέλως*] **B addit:** *ἐπὶ τῶν μὴ ἐκ χαιρούσης διανοίας γελώντων.* *Αἰσχύλος — οὕτως*] **B** *παρ᾽ ὅσον.* **3.** *κατοικοῦντες*] **B** *οἰκοῦντες.* *ὄντες* **om. B. 4.** *ἑβδομήκοντα*] **B** *ō.* **6.** *αἰσχρὸν — τελευτᾶν*] **B om.**

ibiq. Macar.: Phot. Suidas. Epicharmi fr. est incertt. fabb. 45 Krusem.: alia vide apud Wyttenbachium ad Plutarchi Praeceptt. Conjug. 2 p. 138 E.

85. B 833. Diog VIII, 5 Greg. Cypr. III, 68. Apost. XVII, 28. Arsen. 427 ibiq. Macar.: Eustath. ad Dionys. Perieg. 458. *Οἱ τὴν — κληθῆναι*] **Hesych. s. v.: ad Aeschyli explicationem proxime ea accedit, quam Demon amplexus est: Schol. Odyss. Ψ, 302:** *οἱ τὴν Σαρδόνα κατοικοῦντες ἀπὸ Καρχηδονίων ὄντες χρῶνται νόμῳ τινὶ βαρβαρικῷ καὶ πολὺ τῶν Ἑλληνικῶν διηλλαγμένῳ· τῷ γὰρ Κρόνῳ θύουσιν ἡμέραις τισὶ τεταγμέναις οὐ μόνον τῶν αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους, ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγενημένους· τούτοις δὲ θυομένοις τὸ μὲν δακρύειν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ καὶ δειλόν· τὸ δὲ ἀσπάζεσθαι καὶ γελᾶν καὶ προϊόντων* **(sic)** *ἀνδρῶδές τε καὶ καλόν· ὅθεν φασὶ καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ προςποίητον γέλωτα κληθῆναι σαρδόνιον· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Δήμωνι:* **v. Siebelis: Atthid. fr. p. 22: Phot. Suid. s. v. Alius originationis a Phoenicibus et Carthaginiensibus ductae auctor est Clitarchus: Schol. ad Platon. 396 Bekk.: add. Suid. Phot.: de re dixit Muenterus de Carthag. relig. p 10. 17. Timaei hac in re multi mentionem fecerunt: v. Goellerus de situ et orig. Syracus. 292: add. Tzetz. ad Lycophr. 796. ad Hesiod. Opp. 59. et, qui omnium optime Timaei sententiam servavit Schol. Plat. l. c.:** *οἱ γὰρ τὴν Σαρδὼ κατοικοῦντες, ὥς φησι Τίμαιος, ἐπειδὰν αὐτοῖς καταγηράσκωσιν οἱ γονεῖς καὶ νομίσωσιν ἱκανὸν βεβιωκέναι χρόνον, ἄγουσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ μέλλουσι θάψαι, κἀκεῖ λάκκους ὀρύξαντες ἐπ᾽ ἀκρῶν χειλῶν τοὺς μέλλοντας ἀποθνήσκειν καθίζουσιν, ἔπειτα ἕκαστος αὐτῶν σχίζαν ἔχων τύπτει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καὶ εἰς τοὺς λάκκους περιωθεῖ· τοὺς δὲ πρεσβύτας χαίροντας ἐπὶ τὸν θάνατον παραγίνεσθαι ὡς εὐδαίμονας καὶ μετὰ γέλωτος καὶ εὐθυμίας ἀπόλλυσθαι· ἐπεὶ οὖν γελᾶν μὲν συνέβαινεν, οὐ πάνυ δὲ ὁ γέλως ἐπ᾽ ἀγαθῷ τινι ἐγίνετο, παρὰ*

Τινὲς δὲ ἀπὸ Σαρδόνος τῆς νήσου. Φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα, ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀποθνήσκουσιν.

Ἄλλοι δὲ τὸν καθ' ὑπόκρισιν γέλωτα γινόμενον Σαρδόνιον καλεῖσθαι λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσι.

Σιμωνίδης δέ φησι τὸν Τάλω πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν Σαρδὼ, καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι· οὓς τελευτῶντας σεσηρέναι, καὶ ἐκ τούτου ὁ Σαρδόνιος γέλως.

---

1. *Σαρδόος* Schottus, *Σαρδοῦς* B, *Σαρδόνος* PH Gaisfordus. *νήσου φασὶ* B. VB: *φύεται γάρ τις βοτάνη σελίνῳ παρομοία ἐν ταύτῃ, ἧς* [*οὗ* B] *οἱ* [B om.] *γευόμενοι δοκοῦσι μὲν γελᾶν, σπασμῷ δὲ ἀπόλλυνται.* Sqq. om. B et, ut videtur, V. 5. Legebatur *σεσηρέναι.*

τοῖς Ἕλλησι τὴν προκειμένην ῥηθῆναι παροιμίαν. *Τινὲς*] Lucilius Tarrhaeus et Silenus: Schol. Plat.: *ἤκουσα δὲ, ὥς φησιν Ταῤῥαῖος, ἐγχωρίων λεγόντων ὅτι ἐν Σαρδόνι γίγνοιτο βοτάνη σελίνῳ παραπλησία, ἧς οἱ γευσάμενοι δοκοῦσι μὲν γελῶντες, σπασμῷ δὲ ἀποθνήσκουσιν*: Suid.: *Σιληνὸς δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ Συρακούσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδὺ, σελίνῳ ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν*: quibus similia leguntur apud Hesych. Phot., Timaeum Lex. Plat. 230. Tzetz. ad Lycoph., eundem ad Hesiod., Eustath. ad Hom. Odyss. l. c. p. 1893, 5, Schol. ad Hom. Od. l. c., ad Lucian. Luc. §. 24. Servium ad Virg. Eclog. VII, 41. Etym. Gud. 496, 45. Zonar. 1627. De herba conf. Pausan. IX, 17, 7. Salmasius ad Solin. p. 72. A Schotto apposita haec: »Latinus Drepanius in Panegyr. c. 25, 4 p. 81 Arntzen.: *serenos ergo vultus induebamus et ad illorum vicem, qui degustato Sardorum graminum succo feruntur in mortem ridere, imitabamur laeta, moerentes:* Salvianus Massiliensis presbyt. de Providentia VII p. 78 Barbul.: *Sardonicis quodammodo herbis omnem Romanorum populum putes saturatum: moritur et ridet:* Eusebius Gallicanus Homilia de SS. Epipodio et Alexandro in Biblioth. Max. Patrum T. VI p. 169: *similes illis, qui forte sumentes exitiabiles herbarum succos cum risu perire dicuntur.* *Ἄλλοι — ὀδοῦσι*] hanc explicationem *τοὺς παλαιοὺς* ceteris praetulisse, Eustathius l. c. annotavit: eandemque repetunt Apollon. Lex. Homer. v. *σαρδάνιος* p. 140, 12 Bekk., Schol. Ven. ad Hom. Il. *O*, 101. Hesych. l. c., Etym. M. 273, 46. Etym. Gudian. 496, 43 Zonar. l. c. *Σιμωνίδης*] fr. LXXI Schneidew.: eadem Sophocles in Daedalo [fr. 171 Dindf.] exposuerat. Contra Simonidis rationem ex Lexico Rhetorico disputat Eustathius ad Hom. Od. l. c.: *καὶ οἱ μέν φασι τὴν λέξιν εἰλῆφθαι ἀπὸ τοῦ δοθέντος ὑπὸ Διὸς τῇ Εὐρώπῃ φύλακος ἡφαιστοτεύκτου, ὃς τοὺς παραβάλλοντας ξένους τῇ Κρήτῃ συλλαμβάνων, ἰδίως, φασίν, ἐτιμωρεῖτο, πηδῶν εἰς πῦρ καὶ θερμαίνων τὸ στῆθος, ὁποῖόν τι περὶ τοῦ Κρητικοῦ Τάλω τοῦ χαλκεοστήθου φασί τινες καὶ χαλκόποδος, καὶ περιπτυσ-*

Περὶ δὲ τοῦ Τάλω τοιόνδε μυθολογεῖται· φασὶν αὐτὸν τοῦ χαλκικοῦ γένους εἶναι· δοθῆναι δὲ Μίνωϊ παρ' Ἡφαίστου εἰς φυλακὴν τῆς νήσου Κρήτης. Οὗτος φλέβα μίαν εἶχεν ἀπὸ αὐχένος ἄχρι σφυρῶν κατατείνουσαν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἧλος διήρειστο χαλκοῦς. Τρὶς δὲ ἑκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον περιερχόμενος ὁ Τάλως ἐτήρει. Διὸ καὶ προςπλέουσαν τὴν Ἀργὼ μετὰ Ἰάσονος, ὑποστρέφοντος ἀπὸ Κόλχων, ἐκώλυε τῇ νήσῳ προσορμισθῆναι. Ἀπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐτῆς μανίαν ἐμβαλούσης· ὡς δέ τινες, ὑποσχομένης ποιήσειν ἀθάνατον, καὶ τὸν ἧλον ἐξελούσης, διαῤῥυέντος τοῦ ἰχῶρος σὺν ὅλῳ τῷ αἵματι, οὕτως αὐτὸν τεθνάναι. Τινὲς δὲ αὐτὸν τελευτῆσαι λέγουσιν ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τοξευθέντα.

86 Σαρπηδονία ἀκτή: τόπος οὗτος Θρᾴκης, ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν Ποσειδῶνος. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Σαρπηδονία περὶ Κιλικίαν· καὶ ἄλλη πρὸς τῷ ὠκεανῷ, Γοργόνων οἰκητήριον.

87 Συβαριτικὴ τράπεζα: ἀντὶ τοῦ ἐν πολυτελείᾳ. Τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται.

---

17. ἱερὸν κτλ.] B om. 20. ἀντὶ τοῦ ἡ πολυτελής V, B nonnisi ἡ πολυτελής. 21. τρυφηταὶ e B aliis Gaisfordus: legebatur τρυφητοί: V τρυφηλοί.

σόμενος καὶ καιομένων ἐκείνων αὐτὸς σεσηρώς· ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος οὐ πάνυ διευκρινεῖ τὴν λέξιν, ἀλλ' ἢ μόνον δίδωσιν ὑπονοεῖν, ὅτι παρὰ τὸ δονεῖν ἢ δαίειν ἤτοι καίειν καὶ παρὰ τὸ σαίρω, ἔσαρον, ὅθεν καὶ τὸ σεσηρέναι, γίνεται τὸ σαρδόνιον, οἱονεὶ τὸ σεσηρὸς καὶ δονοῦν ἢ δαῖον ἤγουν καῖον: vid. etiam Schol. Plat., ad Odyss., Phot. Suid. Narratio ex Apollod. I, 9, 36. descripta est. Proverbium dicebatur ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ γελώντων: Suid. Phot.: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ σφῶν αὐτῶν γελώντων: Arsen. Macarius. Memorant risum Sardonium plurimi: Plat. Reip. I, 337 A. Plutarch. περὶ δεισιδαιμ. c. 9 p. 169 D., ej. C. Gracch. 12. Nonn. Dionys. XX, 309. Dio Chrysost. LXXX p. 669 C: Cic. Epist. ad Famil. VII, 25, 1.

86. B. 834. Schol. ad Apoll. Rhod. I, 216. Eustath. ad Hom. Il. Ω, p. 1340, 22: Steph. Byz. s. Σαρπηδών, Hesych. v. Σαρπηδών, v. σαρπηδόνιον. Phot. Suidas. De loco vide Holstenium ad Steph. l. c. Κιλικίας] Strab. XIV, 4, 4 p. 670. ὠκεανῷ] v. Goettlingius ad Hesiodi Theog. 274. Quo sensu dictum sit proverbium, veteres memoriae non prodiderunt.

87. B. 844. Greg. Cypr. III, 68. Arsen. 430: Schol. Ven. ad Aristoph. Pac. 344: συβαρίζειν .. Καλλίστρατος τρυφᾶν, ἀπὸ τῆς Συβαριτικῆς τρυφῆς· Ἀρτεμίδω-

88 *Συβαρῖται διὰ πλατείας*: παροιμία ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων.

89 *Σικελὸς στρατιώτης*: παροιμιῶδες. Ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ ὑπὸ Ἱέρωνα.

90 *Σκορακίζειν*: ἀντὶ τοῦ, εἰς κόρακας πέμπειν, ἐκφαυλίζειν.

91 *Σῦκον αἰτεῖς*: αὕτη λέγεται κατὰ τῶν κολακευόντων. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαμβάνειν τὰ πρώϊμα σῦκα· οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα.

92 *Σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ*: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐκκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. Εἴ ποτε γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο τῷ Ἑρμῇ ἀνατιθέασι· τοῦτο δὲ οἱ βουλόμενοι ἀνελάμβανον.

93 *Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει*: παροιμία ἐπὶ

---

1. πλατείας] addit Macarius: *πλατύνων*. 3. Σικελικὸς B. 4. Ἱέρωνα *τὸν τύραννον* B: Hesychius: Σ. στρ.: παρ. . ἐπεὶ . . . οἱ περὶ Ἱέρωνα τὸν τύραννον, ὡς διορθουμένων [Albertius: διωθουμένων] αὐτῶν τὸν μισθὸν, μηδενὶ ἀποδιδόντων [Albertius: μηδενὸς ἀποδίδοντος]. 9. σῦκα B om. 10. αὐτοῖς] pro vulgato ἑαυτῶν e VB Suida reposuit Gaisfordus: F ἑαυτῶν. εἰς τὰ νέωτα B. 11. ἐγκειμένων B. 12. ὠφελείᾳ B: vulgo ὠφέλειαν. εἴ ποτε] ὁπότε B. 13. τῷ Ἑρμῇ] articulum B om. ἀνετίθεσαν B. τοῦτο δὲ] B καὶ.

ρος ἁπλῶς θορυβεῖν· καὶ *Φρύνιχος*· «*πολὺς δὲ συβαριασμὸς αὐλητῶν ἦν*·» φασὶ δὲ τοὺς Συβαρίτας εἰς τοσοῦτον τραπέζῃ πολυτελεῖ χρῆσθαι, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν φέρεσθαι νενίκηκεν ἡ Συβαριτικὴ τράπεζα, ἡ πολυτελὴς καὶ δαψιλής: Doxopat. Homil. in Aphthon. in Walzii Rhetor. Gr. II, 165: Zonar. p. 1684. Adhibuerunt multi: cf. Liban. Epist. 1311: v. Boissonadus ad Philostr. Heroic. p. 276. Walzius ad Arsen. l. c., infr. V, 94. ad Diogen. I, 2.

88. B. 845. Diog. VIII, 10. Apost. XVII, 72. Macar. 431: Hesych., Suid. v. συβαριτικαῖς.

89. B. 835. Diog. VIII, 6. Apost. XVII, 39. Macar. 429: ἐπὶ τῶν *ἀπωθεῖσθαι* προςποιουμένων, ἃ μηδεὶς αὐτοῖς δίδωσιν: Hesychius.

90. B. 838. Eustath. ad Hom. Il. *B* p. 312, 14: Hesych. Phot. s. v., s. σκορακίζονται. Suidas: v. sup. III, 87. De verbo dixere Berglerus et Wagnerus ad Alciphr. Epist. I, 38.

91. B. 839. Plutarch. 87. Diog. VIII, 9. Apost. XVII, 65: Hesych. Phot. Suidas. Alludit Aristoph. Vesp. 303 ibiq. vid. Scholl. Ad rem faciunt illa Theophrasti, Char. X, 2 de μικρολόγῳ: καὶ οὐκ ἂν ἐάσαι οὔτε *συκοτραγῆσαι* ἐκ τοῦ αὐτοῦ κήπου, οὔτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄγρου πορευθῆναι, οὔτε ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπτωκότων ἀνελέσθαι.

92. B. 846. Eustath. ad Hom. Od. *H*, 116 p. 1572, 57: σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ ἤγουν ἕρμαιον καὶ εὕρημα ἐκκείμενον ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἐντυχόντος: Hesych. Phot. Suidas.

93. B. 847. Diog. VIII, 11.

τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. Τίθεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ γυναικῶν μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ ἐργάνη. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ὀνηλάτου, οὗ ὁ μὲν ὄνος εἰς πηλὸν ἐπεπτώκει· ὁ δὲ, δέον βοηθεῖν, ἐπεκαλεῖτο τὸν Ἡρακλέα. Μέμνηται ταύτης τῆς παροιμίας Εὐριπίδης. Ἕτεροι δέ φασιν ὅτι μέλλων τὶς ἀγωνίσασθαι, χρησμὸν παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς εἴληφεν, ὅτι νικήσει· ἐνστάντος δὲ τοῦ ἀγῶνος εἰςελθὼν εἰς τὸ θέατρον καὶ κάτω βαλὼν τὰς χεῖρας εἱστήκει, ἕως τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἐνικήθη.

94 *Συρακουσία τράπεζα*: ἡ πολυτελής. Ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

95 *Συστομώτερος σκάφης*: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετοίκων, διὰ τὸ ἀπαῤῥησίαστον, οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφεῖτο. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι· ἐπειδὴ οἱ μέτοικοι σκάφας ἔφερον ἐν

---

1. καθήμενον B. 2. καὶ μάλιστα Schottus: cum BPHF Brub. copulam omisit Gaisfordus. 3. ἐργάνη] addit V: ὁμοία τῇ, Αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει: v. Suid. s. αὐτός τι νῦν ibiq. Bernhardy. 5. δέον διὰ χειρῶν βοηθεῖν VB. Ἡρακλέα] addunt VB: ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτόν Τὴν χεῖρα προςφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: v. Phot Suid. s. τὴν χεῖρα προςφέροντα. Μέμνηται] sqq. in V inesse videntur: B omisit. 6. ταύτης τ. παροιμίας] PH om., uncis Gaisfordus inclusit. 11. Συρακουσίων Apost. Arsenius. 12. οἱ om. B. 13. συστομώτερον Suid.: εὐστομώτερος Wyttenbachius Ind. ad Plutarchi Opp. M. p. 715: V: συστομώτερος ληκύθου: οἱ γὰρ μέτοικοι λοιδορούμενοι ὑπὸ τῶν φύσει Ἀθηναίων οὐδὲ χάναι (sic) πρὸς τὰς λοιδορίας ἠδύναντο: B: ἀπὸ τῶν τὰς σκάφας μεταφερόντων μετοίκων ἐπὶ ταῖς πομπαῖς, οἷς ... ἐφεῖτο· λέγεται ἐπὶ ... παῤῥησιάζεσθαι omissis reliquis. 16. ἐν] V ἐπὶ.

Greg. Cypr. III, 63. Apost. XVII, 77. Arsen. 432 ibiq. Macar.: Hesych. Suidas. Εὐριπίδης] fr. 3 Temenid.: αὐτός τι νῦν δρᾶ χοὔτω δαίμονας κάλει· Τῷ γὰρ πονοῦντι χὠ θεὸς συλλαμβάνει: v. ibi Matthiaeus.

94. B. 848. Apost. XVII, 66. Arsen. 431 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. Ω, 476 p. 1360, 12: δηλοῖ . . σκευασίαν . . περιττὴν, δι' ἧς ἀνακύπτουσι τράπεζαι Σικελικαί, φασί, καὶ Συβαριτικαὶ καὶ Ἰταλικαὶ, ἤδη δὲ καὶ Χῖαι· μαρτυροῦνται γὰρ καὶ Χῖοι ὀψαρτυσίαν ἀσκεῖν οὐκ ἔλαττον τῶν εἰρημένων: Hesych. Phot. Suidas: v. Diog. VIII, 7. Utitur Plat. Reip. III, 404 D: Συρακουσίαν δή, ὦ φίλε, τράπεζαν καὶ Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψων, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς: v. ibi Astius: add. Arist. Daetal. fr. III Dindf. Hemsterhusius ad Lucian. Diall. Mortt. IX, 2. Fritzschius ad Arist. Daet. p. 84. Mitscherlichius ad Horat. Carmm. III, 1, 19.

95. V. III, 82. B. 849. Diog. VIII, 12. Apost. XVII, 73: He-

ταῖς πομπαῖς. Μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν τῷ Εὐνούχῳ.

96 *Σχῖνον διατρώγειν*: εἰώθασι τὸν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι, ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· παρ' ὃ καὶ τοὺς τοιούτους *σχινοτρώκτας* λέγουσιν.

97 *Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα*: σειρῆνα λέγει οὐ τῶν ᾠδικῶν παρθένων μίαν, ἀλλὰ ζῷον ὑπόπτερον μελίσσῃ ἐοικὸς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης.

98 *Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ*: τοῦτο Σοφοκλέους ἐστὶν ἐξ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ· Πλάτων δὲ Εὐριπίδου φησὶν εἶναι τὸ ἰαμβεῖον. Καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· συμπίπτουσι γὰρ ἀλλήλοις οἱ ποιηταί.

---

1. vulgo *τοῖς Εὐνούχοις*. 5. *λέγουσιν*] *ἔλεγον* B. 6. Schottus in metri gratiam legendum censet: *σειρὴν ἀγγέλλει φίλον, ξ. δὲ μ.* 7. *ᾠδίκων* B: vulgo *ἀδίκων*: etiam Eustathius ad Hom. Od. *M*, 1709, 59 *ᾠδικὰ δαιμόνια* Sirenes nuncupat. 8. *ὑπόπτερον* B om. *ὥς φ. Ἀρ.* B om. 10. *τῶν*] B *τῇ*. 11. *Πλάτων κτλ.* B om. 12. *ἰαμβεῖον*] Schottus *ἰάμβιον*: correxit Gaisfordus.

sych. Phot. Suidas. Res pertinet ad Panathenaea: v. Aelian. V. H. VI, 1. Bekk. Anecd. 304, 27. Boeckhius Oecon. Athen. publ. II, 75. *Μένανδρος*] Men. frr. p. 69 Meinek.

96. B 851. Diog. VIII, 13. Apost. XVII, 85. Arsen. 432 [ubi male pro *σχῖνον* legitur *σχοῖνον*]: Hesych. Phot. Etym. M. 740, 47: Suid. Zonar. 1702. *σχῖνον*] Martial. Epigr. XIV, 22: *Lentiscum melius: sed si tibi frondea cuspis Defuerit, dentes penna levare potest:* Appul. Apolog. 391 Oudend. ibiq. v. intt. De planta v. Hesych., Arist. Plut. 740. Athen. XIV, 642 B ibiq. interpp.

97. B. 852. Apost. XVII, 31: Phot. Suidas. *Ἀριστοτέλης*] Anim. Hist. IX, 27 (40). ibiq. v. Schneiderus T. IV, 192.

98. B. 853. Macar. 430: Suidas. Sophocl. fr. 12 Dindf., Plat. Theag. 125 D. Reip. VIII, 568 A. Versum adhibuere plurimi: Themist. Oratt. VI, p. 86 Dindf.: vid. Boissonadus in Syllog. Poett. Grr. T. X, 376, ad Syntip. 174: add. Agathangelus in *Notices et Extraits d. Mss.* cett. XII, 7. Alludit ad versum Aristoph. Thesmoph. 21, ad quem locum haec scripsit Schol. Venet. T. IX, 2, 270 Invern.: *καὶ διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ, σ. τ. τῶν σ. σ., ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν* [fr. 7 Dindf.] *ἄντικρυς ἀποφαίνεται· καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων Εὐριπίδου αὐτὸ εἶναι ἡγοῦνται, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ὅτι παθόντες· ἔοικε δὲ ἤτοι πεπλανημένος ἢ συνεξαπατῆσαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ ὑπονοοῦσί τινες συμπτώσεις τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν. τὸ μέντοι δρᾶμα, ἐν ᾧ Εὐριπίδης ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται.* Eodem fere modo Gellius de proverbio disputat N. Att. XIII, 18.

99 *Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες*: τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥαψῳδοί· ὡς καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ, *Ἀλλ' ἄναξ μάλα χαῖρε*.

100 *Σαυτὴν ἐπαινεῖς*: αὕτη τῶν κατ' ἔλλειψιν λεγομένων ἐστί· τὸ δὲ πλῆρες ἔχει οὕτως,

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι.

Ἀστυδάμας γὰρ ὁ Μορσίμου εὐημερήσας ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου, ἐψηφίσθη εἰκόνος ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιωθῆναι. Γράψας οὖν αὐτὸς ἐπίγραμμα ὁ Ἀστυδάμας ἔπαινον ἑαυτοῦ ἔχον ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν βουλήν· οἱ δὲ ἐψηφίσαντο ὡς ἐπαχθὲς αὐτὸ μηκέτι ἐπιγραφῆναι. Διὸ καὶ σκώπτοντες αὐτὸν οἱ ποιηταὶ ἔλεγον,

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι.

---

1. θεοὶ] B P H edd. vett. cum Suida, Gaisfordus: Schottus de suo θεῷ ediderat. 2. μάλα] B μέγα. 9. αὐτὸς B om. ὁ Ἀστυδάμας B om. 10. ἔχον e P B V restituit Gaisfordus: Schottus ἔχων. οἱ δὲ ἐψ.] ἡ δὲ ἐψηφίσατο B. 11. αὐτὸ] αὐτῷ B. μηκέτι] μὴ καί τι H. γραφῆναι B, reliquis omissis.

99. B. 854. Eustath. ad Hom. Il. *B*, 360 p. 239, 19: ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ, ἀλλ' ἄναξ, ὅπερ ἐνταῦθα παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται, ἀρχή τις ἐξοδίου κιθαρῳδικοῦ τὸ, ἀλλὰ ἀλλ' ἄναξ, ὡς ἱστορεῖ Αἴλιος Διονύσιος, ὥςπερ, φησὶ, κωμικοῦ μὲν ἥδε· καλλιστέφανος· ῥαψῳδοῦ δὲ αὕτη· νῦν δὲ, θεοὶ μάκαρες, τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοί ἐστε· τραγικοῦ δὲ, πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων: Hesych. s. ἀλλ' ἄναξ, s. νῦν δὲ θεοί: Suidas. De re conf. Nitzschius Histor. Hom. Melet. 1, 141.

100. B. 855. Athen. I, 33 A. Apost. XVII, 29. Arsen. 427: Eustath. ad Hom. Il. *A*, 396 p. 121, 40: ἔθος γὰρ γυναιξὶν, εἴ που ἅπαξ καλόν τι ἐνδείξονται, συνεχῶς αὐχεῖν καὶ μεμνῆσθαι αὐτοῦ καὶ τῷ κατορθωθέντι ἐναγλαΐζεσθαι· ἀνὴρ μέν τοι γελοῖός ἐστιν, εἰ τοῦτο πάσχοι . . . καὶ ἡ παροιμία δὲ μῶκον ἔχει κατὰ τοιούτου ἀνδρὸς ἐν τῷ, σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥςπερ Ἀστυδάμας, γύναι, ὡς τοῦ Ἀστυδάμαντος γυναικιζομένου ἐν τῷ ἀπρεπῶς περιαυτολογεῖν: Schol. cod. Vatic. ad Liban. Epist. 943: Ἀστυδάμας ἐν ὑποκρίσει Παρθενοπαίου γενόμενος εὐδοκίμησε καὶ ἐψηφίσθη τυχεῖν εἰκόνος· ποιήσας δὲ ἐπίγραμμα ἐγκώμιον ἔχον αὐτοῦ πρὸς τὴν βουλὴν ἀνήγαγεν, ἀξιῶν τῇ εἰκόνι τοῦτο γεγράφθαι ὅπερ αὐτῇ ὡς ἐπαχθὲς οὐκ εἴασε. Σκώπτοντες οὖν αὐτὸν οἱ ποιηταὶ πρὸς τοὺς ἑαυτοὺς ἐπαινοῦντας ἔλεγον· Ἀστυδάμας ἑαυτὸν ἐπαινεῖς: Phot. Suidas. σαυτὴν] Photio auctore e Philemone versus sumptus est: fr. incert. 95 Mein. p. 425: utitur Libanius Epist. 45: φίλος δὲ φίλον ἐπαινῶν Ἀστυδάμας ἐστὶν ἑαυτὸν ἐπαινῶν: add. Eustath. ad Hom. Il. praef. p. 3, 5. *H*, 75 p. 665, 50. De Astydamante vid. Boeckhius ad Corp. Inscr. Grr. II, p. 321. Epigramma Astydamantis ex Apostolio, aliis edidit Jacobsius Anth. Palat. Append. 17. T. II p. 759: Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμιν, Οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν, Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος· Νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ' οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται: v. Jacobsius Annott. ad Anth. I, 1, 310, ad Anth. Pal. III p. 890.

1 *Συρβηνὸς χορός*: αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν, ἀπὸ τοῦ τινὰς τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνεῖν Σύρβας. Σύρβην δὲ τὸν τάραχον ἔλεγον.

2 *Σκύτη βλέπει*: μέμνηται αὐτῆς Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει. Φησὶ γάρ·

Ἀτεχνῶς μὲν οὖν, τὸ λεγόμενον, σκύτη βλέπει.

Εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῖς ὑποψιαστικῶς διακειμένοις πρὸς τὰ μέλλοντα κακά.

3 *Τὰ ἀπὸ τρίποδος*: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἢ ἀπὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ. Τινὶ γὰρ πονηρῷ χρωμένῳ πολλὰ ἄτοπα ὁ θεὸς ἀνεῖλε καὶ τέλος ἐπεῖπε·

Ταῦτά τοι ἐκ τρίποδος τοῦ Δελφικοῦ ἔφρασε Φοῖβος.

4 *Τάλαντα Ταντάλου*: διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. Διπλῆν

---

1. Vulgo *Συρβήνης*: B *Σύρβηνος*: hinc dedi *Συρβηνός*. 2. *τοῖς ὑσίν*] Bodl. A B *οἴσιν*. *σῦρβας* B, *σύβας* P H. 4. *Χρυσῷ γένει* Gaisf. ex Scholl. Arist. Vespp. 641. Vulgo *Χρυσογενεῖ*. 10. *ἢ ἀπὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ* libri: Schottus *Πυθίου*. Perperam. Supine contracta sunt quae saniora servavit Photius: *Ἀριστοκλείᾳ γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένῃ μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφὸν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα (ἔχρη) ἔνθεος γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος.* 11. *Τινὶ — Φοῖβος* om. B. 12. *ἀπεῖπε* H. 13. *τοῦ Δ. ἔφρασε* dedi: legebatur *Δελφικοῦ ἐφράσατο*. Schottus *Δελφῶν* proponebat.

1. B. 857. Suid. Photius, ubi est: *Συρβηνέων χορός· ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου*: Et. M. 736, 19., ubi pessime editur *τοῖς κυσὶν ἐπιφωνουμένου*. Adde Hesych. v. *Σύρβη* et Athen. XV, 697, C. *Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παιδείας οὑτωσί φησι· Λείπεταί τις ὁ Συρβηναίων χορός, ὧν ἕκαστον τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ κατᾷσαι δεῖ, προσέχων οὐδὲν τῷ προκαθημένῳ καὶ διδάσκοντι τὸν χορὸν, ἀλλ' αὐτὸς πολὺ τούτων ἀτακτότερός ἐστι θεατής.*

2. Eupolidis locus exstat p. 161, nr. 256. Runkel. Macar. 429. *Σκύθην* (codex *σκύτην*) *βλέπειν ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων πείσεσθαί τι κακὸν καὶ διὰ τοῦτο σκυθρωπῶν*. Scribe *σκύτη*. Usurpat Aristoph. Vespp. 641. *Ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.* Ibi alterum Scholium facit cum Zenobio: alterum addit: *ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν δειλιώντων*. Scholl. Pac. 652. *Ἡ παροιμία· ἐπὶ σκύτη βλέπει.* Cfr. Athen. XIII, 568, E.

3. B. 863. Diog. VIII, 21. Hesych. Suid. Photius, ubi est: *τάδε ἐκ τ. τρ.*, Ars. 441. ubi est: *τάδ' ἐκ τρίποδος*: Apost. XVII, 86. Macar., qui addit: *ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων.*

4. Contractius B. 864. cum Suida et Photio; Diog. VIII, 23. Apost. XVIII, 19. Ars. 443. Macar. Vide Anacreont. fr.

δὲ συμβέβηκεν εἶναι τὴν παροιμίαν, καὶ τὴν μὲν, Ταντάλου τάλαντα ταντα λίζεται· τὴν δὲ, Ταντάλου τάλαντα.

5 *Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον:* κεῖται παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῇ Ἀῤῥηφόρῳ. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων καὶ μὴ διαλειπόντων. Φασὶ γὰρ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον ἐπὶ κίονος ἐν μετεώρῳ κεῖσθαι· ἐπὶ δὲ ἑτέρου πλησίον κίονος ἑστάναι τὸν παῖδα ἐξηρτημένον μάστιγα χαλκῆν· πνεύματος δὲ κινηθέντος μεγάλου τὴν μάστιγα πολλάκις εἰς τὸν λέβητα ἐκπίπτειν, καὶ ἠχεῖν οὕτω τὸν λέβητα ἐπὶ χρόνον πολύν.

6 *Τερμέρια κακά:* τὰ μεγάλα. Καὶ ἡ παροιμία ἐντεῦθεν.

---

2. *ταντα λίζεται* e Photio, aliis dedi: legebatur *ταλαντίζεται*. 5. *ἐν τῇ Ἀῤῥηφόρῳ* Meinekius: vulgo *ἐν τῷ Ἀρηφόρῳ. Ἀῤῥηφόρῳ* jam Schottus. BV haec habent: *Ἐν Δωδώνῃ γὰρ ἐπὶ κίονος χαλκεῖον ἵστατο· ἐπὶ δ' αὐτοῦ πλησίον παῖς ἐξηρτημένος μάστιγα χαλκῆν πνεύματος κινοῦντος εἰς τὸν λέβητα ταύτην ἐνέβαλλε* (*ἐνέβαλεν* V), *καὶ οὕτως* (*οὗτος* A) *ἦχος ἀπετελεῖτο μέγας.* C: *ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστως λαλούντων· ἐν Δωδώνῃ γὰρ λέβητες παράλληλοι ἔκειντο· ὧν εἴ τις ἑνὸς ἥψατο, πάντας συνέβαινεν ἠχεῖν* (haec Demonis sunt, v. Steph Byz. et Suidam)· *Ἀριστοτέλης δὲ* (scr. *Ἀριστείδης*, v. Preller. Polemon. p. 59 sq.) *δύο φησὶ στύλους εἶναι, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς λέβητα, ἐπὶ δὲ θατέρου παῖδα κρατοῦντα μάστιγα, ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκέους ὄντας σειομένους ὑπ' ἀνέμου, τῷ λέβητι προσκρούειν, τὸν δὲ τυπτόμενον ἠχεῖν.* 12. *ἡ παροιμία* B. Reliqui *ἡ* ignorant.

CXLIII. ibique Bergk., Meinek. Menand. p. 103., Dindorf. Aristoph. Frr. p. 242., Boissonad. ad Aristaenet. p. 479 sq., Winckelmann. Plut. Amator. p. 34, 18. Adde Liban. Epp. 754. Similiter *τὰ Ταντάλου χρήματα* dicitur Plat. Euthyphr. p. 11, D.

5. B. 887. C. 116 Diog. VIII, 32. Suid. v. *Δωδ. χαλκ.*, qui Demonis Paroemiographi et Aristidis explicationem addit: hinc discimus Aristidis rationem sequi Zenobium. Cfr. Siebelis. Demon. p. 25. et Scholl. Ven. B. Il. *Π*, 233. Steph. Byz. v. *Δωδώνη*, Strabon. VII, 478 (507). Menandri locus exstat p. 27. Meinek., ubi est: *Τὸ Δωδωναῖον ἄν τις χαλκίον, Ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἂν παράψηθ' ὁ παριὼν Τὴν ἡμέραν ὅλην, καταπαύσαι θᾶττον ἢ Ταύτην λαλοῦσαν.* Disputarunt de hac re Muellerus in Boettigeri Amalth. I, 134. Lucas Observ. in Cratini Frr. p. 12. Osann. Apulej. de Orthogr. p. 5. Welcker. ad Philostr. Imagg p. 566. et Preller. Polemon. Fragmm. p. 56 sqq. *Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον ὑπερηχεῖς* est Cramer. Ann. III, 225, 11.

6. B. 866. Diog. VIII, 24. Suid. Hesych. Macar. 445. Photius: *Τέρμερος γάρ τις καὶ Λύκος θηριώδεις καὶ λησταὶ ἐγένοντο. καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν ἄκρᾳ τινὶ τῆς Μυνδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐντεῦθεν ἐλῄστευσεν ὁρμώμενος.* Aliter Suidas, q. v. Adde *Φίλιππον ἐν τῷ περὶ Καρῶν* Scholl. Vat. Rhes. 496: *Τέρμερον καὶ Λύκον Λέλεγας γενέσθαι, θηριώδεις τὴν φύσιν· τοῦτον δὲ τὸν Τέρμερον πόλιν οἰκίσαι, ἣν δὴ ἀπ' αὐτοῦ Τέρ-*

7 *Τετράδι γέγονας*: παροιμία· τὸν Ἡρακλέα γὰρ φασὶ τετράδι γεννηθῆναι, καὶ ἔνδοξον ὄντα καὶ ἐπιφανέστατον ἄλλῳ ταλαιπωρεῖν. Ἔστιν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. Μέμνηται ταύτης Πλάτων ὁ κωμικός. Φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ τετράδι θεὸν νομισθῆναι.

8 *Τρυγόνος λαλίστερος*: μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ. Ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσιν ἠχοῦσι. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.

9 *Τενέδιος ἄνθρωπος*: Τένης ὁ Κύκνου διαβληθεὶς ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειράσας αὐτὴν καὶ ἐμβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς λάρνακα, ἐσώθη διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Τένεδον τὴν νῆσον. Ἐνομοθέτησεν οὖν, ἐπὶ τῶν δικῶν ἵστασθαι ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα κατὰ νῶτα τοῦ κρίνοντος καὶ τοῦ κρινομένου, ἵνα ὁ ἁλοὺς εὐθὺς τῷ πελέκει πληγεὶς ἀποθάνῃ. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία καὶ ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις· ὁ γὰρ τὸν πέλεκυν ἔχων φοβερὸς ἐφειστήκει. Μέμνηται ταύτης ἐν Ἐφεσίῳ Μένανδρος.

---

1. BV *Τετράδι μὲν γέγονας τοίχου*. 7. τοῖς στόμασι B. 8. *μέρεσιν* dedi ex B: vulgo *μέλεσιν*. Aelianus l. c. *ἡ τρυγὼν καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύστως φθέγγεται, ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν, ὥς φασι, πάμπλειστα.* Adde Aristot. Hist. Ann. IX, 49. 10. Photius et alii *Τέννης*. 11. *ὑπὸ τῆς — ἐμβληθεὶς* in reliquis libris absorpta propter *ὁμοιοτέλευτον* Gaisf. addidit ex P.

μερον ὠνομάσθαι· τούτους δέ φασιν πρώτους λῃστεῦσαι καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ Καρίαν, ἀλλὰ καὶ σχεδίας καὶ ῥῖπας ποιήσαντας εἰς Κῶ ἐκπλεῖν, ubi cfr. Vateri Annotatt. p. 193. Aliter Plut. Thes. XI. *Τὸν Τέρμερον συῤῥήξας τὴν κεφαλὴν ἀπέκτεινεν. Ἀφ᾽ οὗ δὴ τὸ Τερμέριον κακὸν ὀνομασθῆναι λέγουσι· παίων γάρ, ὡς ἔοικε, κεφαλῇ τοὺς ἐντυγχάνοντας ὁ Τέρμερος ἀπώλλυεν.* De proverbio *μερμέριον κακὸν* vide Ruhnken. ad Timaeum p. 178.

7. B. 867. Apost. XVIII, 34. Suid. Phot. Eustath. Il. 1553, 6. Odyss. 1534, 34. Explicuerunt de hoc proverbio Meinek. Quaestt. Scenn. II, 12. Rankius Vit. Aristoph. p. CCIX sq Bergkius Comm. de Com. Att. p. 271. In Aristophanem vertit proverbium Sannyrio *ἐν Γέλωτι*, Scholl. Plat. p. 331. Bekker.

8. B. 892. Diog. VIII, 34. Apost. XIX, 61. 82. Ars. 451. Macar. Suid. Scholl. Il. *I*, 311. Eustath. 751, 13. Usurpant ante Menandrum Meinek. p. 148. Alexis Athen. IV, 133, C. Demetrius *ἐν τῇ Σικελίᾳ* Aelian. Hist. Ann. XII, 10., ubi v. Jacobsii Notam. Confer Valckenar. in Adoniaz. 378, C.

9. Brevissime B. 890: uberius Phot. Suidas. Vide Menandrum Meinek. p. 70. Similia percrebuere *Τενέδιος πέλεκυς*, v. ad Diogen. VIII, 58.; *ξυνήγορος* Photius et rell.; *αὐλητής*, v. Steph. Byz. s. v. *Τένεδος*.

10 *Τὰ Ναννάκου*: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων ἐπὶ παλαιότητι, ἢ ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνούντων. Νάννακος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεὺς, ὥς φησὶν Ἑρμογένης ἐν τοῖς Φρυγίοις, πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρύων ἱκέτευεν. Ἡρώδης δὲ ὁ ἰαμβοποιὸς φησίν·

Ἵνα τὰ Ναννάκου κλαύσῃ.

11 *Τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον*: μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος ἐν Αἰπόλοις. Ἀριστείδης μὲν οὖν φησὶν, ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένον ἐλάμβανε τὸν χρησμόν· καὶ προείρηται αὐτῷ, εἰ λύσει πρὸ τῆς νενομισμένης ἡμέρας, ἕξει μίαν τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης. Ἄλλοι δέ φασιν ὅτι τῷ καταγινωσκομένῳ θάνατον τρία προςεφέρετο, ξίφος, βρόχος, κώνειον.

---

1. B: *Ἀπὸ Ναννάκου* (A B *Νανάκου*)· *Ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων. Νάννακον γὰρ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον βασιλέα γενέσθαι Φρυγῶν ἐν Πισινοῦντι* (sic) *καὶ ἔθη αὐτοῖς καταστήσασθαι· καὶ ταῦτα λέγειν αὐτούς Τὰ ἀπὸ Ναννάκου.* C 346: *Νάννακος· ὄνομα κύριον· οὗτος παλαιὸς ἦν· ὅθεν καὶ παροιμία· Ναννάκου παλαιότερος.* 2. *ἐπὶ παλαιότητι* scripsi: legebatur *ἐν παλ.* 3. *Νάννακας* F. 4. *χρόνων* dedi ex Suida: vulgo *νόμων*. 8. *ἵνα τὰ Ν. κλαύσῃ* scripsi: legebatur *κλαύσω: τὰ ἀπὸ Ναννάκου κλαύσι* (sic) V. Confer Herodis fr. 2. in Delectu nostro. 9. *τὰ τρίτα* B. *εἰς θάνατον* B, qui nonnisi haec addit: *Ἐπὶ τῶν λ̄ τῶν καταγινωσκομένων θανάτῳ προεφέρετο γ̄, ξίφος, βρόχος, κώνειον.* In locum Alexandri Hemsterhusius in Aristoph. Plut. p. 324. sufficiebat Anaxandridem, sed cfr. Meinek. Quaestt. Scenn. III, 25. et supr. I, 57. Schotto ex Suida *Ἄλεξις* revocandus videbatur: Theod. Cantero *Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς* placuit, v. Aloys. Capellmann. Alex. Aetol. p. 15 sqq.

10. B. 140. Suid. s. v. *Νάννακος* et *τὰ Ναννάκου κλαύσομαι*, Macar. 443., ubi est: *Τὰ ἐπὶ Νανάκου· ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος πολλῆς.* Steph. Byz. v. *Ἰκόνιον*: *Φασὶν ὅτι ἦν τις Ἀνακὸς, ὃς ἔζησεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη· τοὺς δὲ πέριξ μαντεύσασθαι, ἕως τίνος βιώσεσθαι. ἐδόθη δὲ χρησμὸς, ὅτι τούτου τελευτήσαντος πάντες διαφθαρήσονται. οἱ δὲ Φρύγες ἀκούσαντες ἐθρήνουν σφοδρῶς. ὅθεν καὶ παροιμία· Τὸ ἐπὶ Ἀννακοῦ κλαύσειν* (l. *κλαῦσαι* vel *κλαύσει* altera persona fut.), *ἐπὶ τῶν λίαν οἰκτιζομένων. γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος διεφθάρησαν.* Cfr. Buttmann. Mythol. I, 176 sqq. — »Hermogenem *ἐν τῷ περὶ Φρυγίας* citat Schol. Apoll. Rhod. II, 724. Eundem librum respexisse videtur Steph. Byz. s. v. *Ἀζανοί.*« Gaisford. Haec adde Vossio de Hist. Grr. p. 450. Westerm.

11. Uberius Suidas s. v. *εἴποις τὰ τρία* p. 3503, A. Gaisf. et rursus p. 3600, C. Confer Apostol. XVIII, 20. et supra Zenob. III, 100. Ad ultima *Ἄλλοι δέ φασιν*

12 *Τὸ περὶ Δρῦν σκότος:* Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ, Πριηνέας πολλοὺς ὑπὸ Μιλησίων ἀναιρεθῆναι περὶ τὴν καλουμένην Δρῦν· ὅθεν καὶ τὰς Πριηνείας γυναῖκας ὀμνύναι τὸ περὶ Δρῦν σκότος.

13 *Τὰς ἐν τῇ φαρέτρᾳ ψηφῖδας:* Φύλαρχος φησὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψηφῖδα λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. Ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὑρεθείησαν πλείους αἱ λευκαὶ, εὐδαιμονίζειν τὸν ἀπογενόμενον. Ὅθεν παροιμιασθῆναι, τὴν ἀγαθὴν ἡμῶν ἡμέραν λεγόντων τῶν ἐκ τῆς φαρέτρας εἶναι. Καὶ Μένανδρος δὲ φησὶν ἐν Λευκαδίᾳ, τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν καλεῖσθαι.

14 *Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;* τὸ κεκιθάρικεν, οἷον, ἐμαντεύσατο· ὥς φησὶν Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Λοκρῷ.

15 *Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια:* ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν ὕστατα καὶ τελευταῖα ποιούντων. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος. Φασὶ δὲ, ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος ἑλὼν Ῥήνειαν καὶ ἀναθεὶς αὐτὴν

---

1. *παρὰ δρῦν* BV, qui et statim post *παρὰ τὴν δρῦν* exhibent. 4. *Πριηνείας* aut *Πριηνέων* Wyttenbachius in Plut. l. c. Legebatur *Πριηνέας*. 5. *Φύλαρχος* PHB: vulgo *Φίλαρχος*. 7. *διαγαγόντες* dedi cum BV: vulgo *διάγοντες*. 9. *ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας*] Schottus *ἐκφ. τὴν φαρέτραν* volebat. 12. *ἡμῶν ἡμέραν*] *ἡμῶν* suspectum. 13. *τῶν ἐκ τῆς φαρ.* dedi cum B: aberat *τῶν*. 14. *Λευκαδίᾳ* Meinekius Menand. p. 107, Luchtius. Vulgo *Λευκαδίῳ*. Praeterea Meinekius *φασι* et *καλεῖν* corrigit. In BV exstat: *Καὶ Μένανδρος τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν φησιν ἐν Λευκάδι*. 20. »Post *Πολυκράτης ὁ Σαμίων* folium vel amissum vel transpositum. Nam quae edd. statim exhibent, ea procul dubio ad I, 30. pertinent, quo, sententia poscente, relegavimus. In PH h. l. continuo sequuntur II, 37 — 59.« Gais-

κτλ. alludere videtur Aristoph. Rann. 1525. ibique v. Scholl. et Elmslej. in Arist. Acharnn. 784.

12. B. 880., qui paene ad verbum consentit. Uberius Plutarchus rem narrat Morall. II, 295, F. Cfr. Neumann. Aristotet. Rerumpubl. frr. p. 35. et Panofka Res Sam. p. 28.

13. B. 895. Confer Lucht. de Phylarcho p. 134. et Blomfield. in Aesch. Perss. 306.

14. Suid. Plut. 7. Macar. 448., qui habet *τίσιν ὁ Ἀπ. κεκιθάρικεν;* Vide Dindorf. Sophocl. fr. Aj. Locr. 18. p. 30., quocum ad Sophoclis fabulam, non Aeschyli, refert Ellendt. Lex. Soph. I, 958.

15. B. 894. Diog. VIII, 35. Suid. *Πύθια καὶ Δήλια*, Apost. XVII, 95. Ars. 415. Menandri fr. est CCXCV. Meinek.

Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ, ἀγῶνα θεὶς κάλλιστον ἠρώτα πέμψας εἰς Δελφούς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δήλια καὶ Πύθια; Ἀνεῖλε δὲ αὐτὸς ὁ θεός· Ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια. Ἐσήμαινε δὲ αὐτῷ ὅτι εὐθὺς ἀποθανεῖται· Ὀροίτης γὰρ αὐτὸν ὁ Πέρσης ἐσταύρωσεν.

16 *Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: Δικαίαρχος φησὶν, ὅτι μελλούσης τῆς Ξέρξου στρατείας γίνεσθαι, οἱ Ἕλληνες ἀπογνόντες τῆς σωτηρίας, τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀνήλισκον, ἐπιλέγοντες, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.*

17 *Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ: ταύτης Πλάτων ἐν Μενέλεῳ μέμνηται. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐν Θήβαις οἱ ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες οὐδεμιᾶς τιμῆς μετεῖχον. Καὶ Ἀριστοτέλης δέ φησι περὶ Θηβαίων τὸ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τοὺς αὐτόχειρας ἑαυτῶν γινομένους οὐκ ἐτίμων. Τὸ οὖν, Ἵνα ἥρως γένῃ, κατ᾽ εὐφημισμὸν εἴρηται.*

18 *Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάττεται. Ἱστορεῖται δὲ, ὅτι Τιθωνὸς κατ᾽ εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος τέττιξ ἐγένετο, ὡς φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ βίων.*

19 *Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων εἴρηται ἡ παροιμία. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. Μέμνηται ταύτης Σοφοκλῆς.*

20 *Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: παροιμία,*
Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος καθεύδει.

---

ford. Ego lacunam explevi assumptis ex B verbis inde a *τύραννος — ἐσταύρωσεν.* 2. F. *ἢ Πύθια.* 3. *αὐτος*] f. *αὐτῷ.* 8. *τῆς σωτηρίας, τὰς οὐσίας αὐτῶν* dedi: *σωτηρ. αὐτῶν* Gaisf. ex P F et »ni fallor« H. Vulgo *ἑαυτῶν σωτηρίας τὰς οὐσίας.* 11. *Μενέῳ* edd. vett. et P. 20. *αἱρουμένων* Suidas. 24. *σκορπίος* addidi. V habet: *Ὑπὸ π. λ. σκορπίος· ἐλλείπει τὸ ὕπεστιν· ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐριστικῶν. Παραινεῖ δὲ μὴ προτελῶς λαλεῖν τοῦ μὴ δηχθῆναι.*

16. Apost. XVII, 89. Ars. 441. Plut. 37. Photius.
17. Plut. 47. Suid. Photius.
18. Diog. VIII, 37. Apost. XVIII, 63. Ars. 447. Macar. Plut. 68. Adde Suid. s. v. *Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον.* Usurpat praeter alios Lucianus Diall. Mortt. VII, 1. *Ὑπὲρ Τιθωνὸν ἔζη ὁ γέρων.*
19. Plut. 97. Suid. Photius. Sophoclis fr. est 949. Dind.
20. Diog. VIII, 59. Suid. s. v. *ἀλλ᾽ ἅπαν* et *ὑπὸ παντὶ λίθῳ,* Phot. Hesychius. Arsenius 459: *Ὑπὸ π. λ. σκορπίος· λείπει τὸ*

21 *Ὕλαν κραυγάζειν*: ἐπὶ τῶν μάτην βοώντων ἡ παροιμία εἴρηται. Ἐπειδὴ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον ὁ Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς Ἀργοῦς καὶ μετὰ κραυγῆς πολλὰ ζητήσας οὐχ εὗρεν.

Ἱστορεῖται δὲ περὶ τοῦ Ὕλα, ὅτι ἡρπάγη παρὰ τῶν Νηρηΐδων διὰ κάλλος. Φασὶ γάρ τινες, καὶ τὸν Ἡρακλέα σύμπλουν γενέσθαι τῷ Ἰάσονι μετὰ καὶ τοῦ Ὕλα, διὰ δὲ τὴν τούτου ἀπώλειαν λυπηθέντα τὸν Ἡρακλέα εἰς Μυσίαν ἀπολειφθῆναι. Ἐκεῖσε γὰρ οἱ Ἀργοναῦται προσχόντες, τὸν Ὕλαν Ἡρακλέους ἐρώμενον πρὸς θήραν πέμπουσιν· ὁ δὲ διὰ κάλλος ὑπὸ Νηρηΐδων ἁρπαγεὶς ἀνεβόησε. Καὶ Πολύφημος ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδίωκεν, ὑπὸ λῃστῶν ἄγεσθαι νομίζων, καὶ δηλοῖ περὶ τούτου Ἡρακλεῖ· ζητήσαντος δὲ πολλὰ τὸν Ὕλαν Ἡρακλέους, καὶ μὴ ὑποστρέψαντος διὰ λύπην, ἐπεὶ τὸν ζητούμενον οὐχ εὗρεν, ἡ ναῦς ἀνήχθη. Καὶ Ἡρακλῆς πρὸς Ἄργος ὑπέστρεψεν.

22 *Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις*: τοῦτο Δημητρίου τοῦ Ἁλικαρνασέως φασὶν εἶναι λέγοντος,

Οἶνός τοι χαριέντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ·
ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.

---

1. *κραυγάζεις* P. 5. *παρὰ τῶν Νηρηΐδων*] »Lege *ὑπὸ τῶν Κρηνίδων*, et mox.« Valckenarius. Apollodorus et Photius *ὑπὸ Νυμφῶν*. 14. *ζητήσαντος* Heynius: vulgo *ζητήσαντι*. 18. *τέκοις* bis PH Gaisf. Vulgo *τέκῃς*. Versus prior sic edebatur: *Οἶνος τοῦ χάριέν τι φέρειν ταχὺς ἵππος ἀοιδῶν*. Correxi ex aliis auctoribus.

εὕδει. Macarius: *ἐπὶ πολυπληθίᾳ τῶν πανταχοῦ ὄντων πονηρῶν ἀνθρώπων*. Praxillae nobilissimum Scolium in Scholl. Rav. Aristoph. Thesmoph 528. et Ath. XV, 695, D. apponit Ilgen. Scoll, 88. nos Delect. Praxill. fr. 4. Scol. 14. ubi v. quae adscripsimus cll. Emendand. et Addend. p. 471. et Jacobs. Anth. Annotatt. I, 1, 304. Usurpant Sophocles *Αἰχμαλωτίσιν* in Scholl. Nic. Ther. 19. (fr. 35. Dindorf.) Aelian. H. A. XV, 26. *Ὑπὸ παντὶ γὰρ λίθῳ καὶ βώλῳ πάσῃ σκορπίος ἐστί*. Alludit Aristoph. l. c.

21. Diog. VIII, 33. Suid. Photius. Historiola fluxit ex Apollod. I, 9, 19. Photius *ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀκουόντων λέγεσθαι* ait. Adde Hesych. s. v. *Ἐπιβοᾷ τὸ Μύσιον*, Eustath. Dionys. Perieg. 805. cll. Welcker. *Allg. Schulztg.* 1830, II, 2. p. 11.

22. Suid. Photius: *Τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν*, cfr. Brunck. Anall. I, 417. Anthol. I, 206. Apost. XIX, 77. Ars. 456. Versus ille *Ὕδωρ δὲ πίνων κτλ.* Cratini est ex Pytine, multum postea usurpatus, v. Aristoph. Eqq. 89 sqq. Athen. II, 39, C. Amphis ibid 14, A, cll.

23 *Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα*: Φάϋλλος ἐγένετο πένταθλος * Πόντιος, ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκεύειν καὶ ἅλλεσθαι· ἐπειδὴ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν περιέστη.

24 *Ὕδωρ παραῤῥέει*: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς ἔργου ἐπαγγελλομένων καταπράξασθαι τὸ προκείμενον. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς ῥέοντα πλοῖα εἰςβαινόντων καὶ παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ. Μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν.

25 *Ὑπέρου περιτροπή*: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. Μέμνηται αὐτῆς Φιλήμων ἐν Ἥρωσιν.

---

1. **BV**: *Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν*: *Ἀπὸ Φαΰλλου τοῦ πεντάθλου τόδε, εἰς ὃν* (V *τὰ δὲ εἰς ὃν*) *ἐπεγέγραπτο* (*ἐπιγέγραπται* V)· *Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα* (*Πέντε πεντήκ.* V) *πόδας πήδησε Φάϋλλος. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας ἑτέρους ε̄ εἰς τὸ στερεὸν ἐπήδησεν, εἰς παροιμίαν περιέστη.* Apostolius XIX, 92. addit pentametrum hunc: *Δισκεύειν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπόμενον.* *Φάϋλλος*] Vulgo *Φύλλος*, v. Bast. Ep. Crit. p. 243. 2. *Πόντιος*] Sic libri. Editio Basil. *Ὀπούντιος*. Verum reliquis scriptoribus est Crotoniata, v. Valckenar. Herod. VIII, 47. An *Μεταποντῖνον* dicere volebant? 3. *οὖν* PH: vulgo *αὖ*. 6. *ἐκ παντός* P'IB: vulgo *παντός*. 10. *Δραπέτισιν* Gaisf. Libri *Δραπέτησιν*. 11. *περιτροπή*] Vulgo *ἐπιτροπή*: illud Plut., Scholl. Plat., Suid.; *περιστροφὴ* Hesych. Apost. Ars.: *περίτροφον* V et Suidas altero loco: *περίτροφον*· *Γρ. ἐπίτροπον* B. 12. *ταύτης* H.

Jacobs. Annotatt. Anthol. VII, 230. Dindorf. in Athen. I, p. 91. Fritzsch. Quaestt. Arist. I, 270. Transtulit Cratini dictum suum in usum Horat. Epp. I, 19, 1.

23. B. 924. Suid. Scholia Plat. p. 19. Ruhnk. 370. Bekker. Ars. 458. Utuntur Plato Cratyl. 413, A. Lucianus Gall. 6. ibique Scholl. Clemens Alex. Stromm. V, 13. p. 696. Basil. Magn. Homil. VI. in Hexaëmeron, alii apud Boissonad. Marin. l. Anecdd. I, 395. De Phayllo cfr. Muelleri Dorr. II, 308.

24. B. 925. Plut. 28. Apost. XIX, 78. Ars. 457. Suidas. Apud Photium est: *ὕδωρ παραρέη*. Cratini fr. X est apud Runkel.

25. B. 923. Hesych. Suid. Apost. XIX, 95. Ars. 459. Philemonis locus est p. 366. Meinek. Photius habet: *ἐπὶ τῶν ταὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων· καὶ αὗται δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· Ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ Αὖθις αὖ Πυθῶδ' ὁδός καὶ Ὁ τὴν δοκὸν φέρων καὶ Οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι* (codex *μὴ*) *περιτροπὴ γενήσεται*; Plato Theaet. 209, E. *Καὶ οὕτως ἡ μὲν σκυτάλης ἢ ὑπέρου ἢ ὅτου δὴ λέγεται περιτροπὴ πρὸς ταύτην τὴν ἐπίταξιν οὐδὲν ἂν λέγοι*; ubi v. Heindorf. p. 502. Ruhnkenium in Hesych. s. v. et apud Van Heusde Spec. Crit. in Plat. p. 149 sq., ubi haec annotavit: »Tzetz. ad He-

26 *Ὕδραν τέμνεις*: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἡ παροιμία· διὰ τὰς τῆς Ὕδρας κεφαλὰς, ἃς τέμνων ὁ Ἡρακλῆς οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει τῆς Ὕδρας, ἀναδιδούσης ἄλλας ἀντὶ τῶν κοπτομένων κεφαλάς.

Ἡ δὲ Ὕδρα θηρίον ἦν μέγιστον, ἐν τῇ Λέρνῃ τρεφόμενον, κεφαλὰς ἔχουσα ὀκτὼ, μίαν μέσην ἀθάνατον. Ταύτην κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως ὁ Ἡρακλῆς ἔκτεινεν. Ἅρματα γὰρ ἐπιβὰς, ἡνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς Λέρνην, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, καὶ βάλλων βέλεσιν ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν, καὶ κρατήσας τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμνεν. Ἀλλ' οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης, δύο ἀνεφύοντο. Προςκαλεσάμενος οὖν βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ἐπέταξεν αὐτῷ μέρος τι καταπρῆσαι τῆς ἐγγὺς ὕλης, καὶ τοῖς δαλοῖς ἐπικαίειν τοὺς τόπους τῶν τετμημένων κεφαλῶν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἰολάου κωλύοντος τὰς ἀναφυομένας κεφαλὰς, Ἡρακλῆς περιγίνεται τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας, τὸ σῶμα δὲ τῆς Ὕδρας ἀνασχίσας, καὶ τῇ χολῇ ταύτης τοὺς οἰστοὺς βάψας, θανατηφόρους εἰργάσατο.

27 *Ὑγιέστερος κρότωνος*: ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία, ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος. Λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον, καὶ χωρὶς ἀμυχῆς, καὶ μηδὲν ἔχων σίνος. Μέμνηται τούτου Μένανδρος ἐν Λοκροῖς.

28 *Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς*: μέμνηται ταύτης ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ Μένανδρος.

---

13. ἔταξεν H. 16. ἀναφυομένας vulgo: illud P et »nisi fallor« H. 23. τούτου] ταύτης Meinekius. »Nescio an *Κρότωνος* habendum pro antecedente.« Gaisford.

siod. p. 105. Facciolati Acroas. 6. Plut. Morall. II, p. 1072. Toup. ad Suid. III, p. 257. Lucian. T. I, p. 823 «

26. B. 927. Diog. VIII, 61. Apost. XIX, 85. Arsen. 456. Macar. Suid. Photius. Confer Scholl. Plat. p. 159 Ruhnk., 403 Bekker., Scholl. Aristid. p. 181. Frommel. Usurpat Plat. Rep. IV, 426, E. *Τῷ ὄντι ὥσπερ ὕδραν τέμνουσι.* Plut. Morall. II, 341, F. *ὕδραν τέμνων ἀεί τισι πολέμοις ἀναβλαστάνουσαν.* Liban. Ep. 50. Vide Meinek. Quaestt. Scenn. II, 47.

27. Suid. Photius: *Ὑγιέστερος ὄμφακος· παροιμία, ὥσπερ καὶ ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης.* Explicat Strabo VI, 262. (242.) cll. Wachsmuth. Hell. Alterth. I, 1, 58. Menandri locus est p. 107. Meinek.

28. B. 926. Diog. VII, 1. Apost. XX, 4. Arsen. 458. Phot. et Suid. v. *Ὄνου σκιά* et v. *Ὑπὲρ ὄνου*

Λέγουσι δὲ ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· Νεανίσκος ποτὲ ὄνον ἐμισθώσατο Ἀθήνηθεν Μέγαράδε· μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν γόμον, ὑπῆλθε τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. Ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, πρὸς βίαν διεφέρετο, μεμισθῶσθαι καὶ τὴν σκιὰν λέγων· ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ ὀνηλάτου καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον μεμισθωκέναι, εἰς δικαστήριον εἰςῆλθον ἀμφότεροι. Εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. Ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τῆς δίκης τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· Ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε· ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ τῆς φωνῆς ἀνέχεσθε;

Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισθώσατο. Ὅθεν, φασὶ, καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς φησὶ, καὶ ὁ Πλάτων δὲ, καὶ ἄλλοι πολλοί. Καὶ Ἀρχίππῳ δὲ κωμῳδία γέγονεν, Ὄνου σκιά. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν περὶ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

29 Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: Κλέαρχός φησιν, ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. Εἴ ποτε ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῷ, ἔλεγον, Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην

---

2. τῶν δυναστῶν B. 5. ὑπῆλθε BP: vulgo ἀπῆλθε εἰς: V ὑπῆλθεν εἰς τὴν σκιάν. 7. μεμισθῶσθαι dedi ex BV: rell. μεμισθωκέναι. 8. τοῦ ὀνηλ. BPH. Rell. om. τοῦ. 10. ἐπὶ τὸ βῆμα V. 13 ὦ δικασταὶ ἐπιθυμεῖται V. 16. Ὅθεν — ὄνου σκιᾶς om. B. 22. ἐν Κορίνθῳ Diog. Apost. Ars.

σκιᾶς. Confer Meinek. Menandri Rell. p. 57. Cum Zenobio fere concinunt Scholl. Arist. Vespp. 191., ubi duae narrationes verbis diversae, re eaedem prostant. Sophoclem Cedalione usum proverbio ait Suidas: praeterea Aristophanem Daedalo fr. 238. Dindorf. et Aristotelem ἐν διδασκαλίαις narrat καὶ δράματός τινος φέρειν ἐπιγραφὴν Ὄνου σκιάν; Archippi dicit. De narratione Demosthenica vide Scholl. Plat. p. 317., Phot. Bibl. Cod. CCLXVI. Bernhardy ad Suid. p. 1133. Usurpat Origenes c. Cels. III, init., v. Intpp. Lucian. Hermot. 71. (IV, 417. Bip.) et Ast. Plat. Phaedr. p. 260, C.

29. Diog. VIII, 62. Apost. XIX, 86. Arsen. 458. Plut. III. Suid. Photius. Vid. Verraertus ad Clearch. frr. p. 88. 103.

τινὰ πρῶτον τῶν δικαστῶν τοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

30 Ὑπερβερεταῖα: ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. Παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη.

31 Φόνου πτερόν: τὸν διὰ τῶν οἰστῶν, πτερόεντα ἢ ταχύν. Βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

32 Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν: ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἡ παροιμία εἴρηται. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάττουσιν ὑπ᾽ αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν.

33 Φρουρῆσαι ἐν Ναυπάκτῳ: Φιλίππου Ναύπακτον ἑλόντος Ἀχαιοὶ τοὺς φρουροὺς ἀπέσφαξαν καὶ Παυσανίαν τὸν ἄρχοντα τῆς φρουρᾶς ἀπέκτειναν, ὥς φησι Θεόπομπος.

34 Φιλίππου Ἀλεκτρυών: αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Ἀλεκτρυὼν γάρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγὸς, ὃν ἀπέκτεινεν, ὥς φασι, Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. Μέμνηται δὲ αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ κωμικὸς, καὶ Ἀντιφάνης.

35 Φωκαέων ἀρά: οἱ Φωκαεῖς ποτὲ τῆς αὐτῶν

---

1. *τῶν δικαστῶν* PH: vulgo om. *τῶν.* 3. *Ὑπερβερεταῖος* B. 4. *παρὰ*] *περὶ* P. *ἐνιαυτοῦ* om. H indicata lacuna. 6. *φόνου πτ. ἢ θανάτου πτερὸν* Apostolius. 13. *φρουρήσαιο* P: *φρουρήσεις* Suidas. 14. *τοὺς φρούρους* Gaisfordus addidit ex P: in HF est lacuna: B *τοὺς φρουροὺς ἀπέκτειναν.* 22. *αὐτῶν* dedi: BV *ἑαυτῶν*: vulgo *αὐτῶν.*

30. B. 925. Diog. VIII, 63. Apost. XIX, 89. Arsen. 458. Suidas.
31. Apostol. XX, 28. Aeschylum aliquem sapit. Confer Naek. Choeril. p. 191. Hermann. Eur. Hel. 76.
32. B. 931. Suid. Arsen. 464: *ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιεμένων.*
33. B. 932. Suid.
34. Apost. XX, 23. Arsen. 462. Macar. Ex Theopompo Ath. XII, 532, D sq. *Ἀδαῖος, Ἀλεκτρυὼν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ καὶ ὁ Ἡρακλείδης ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς μέμνηται οὕτως· Ἀλεκτρυόνα τὸν τοῦ Φιλίππου παραλαβὼν Ἀωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον Κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον. Ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισε Χάρης Ἀθηναίων τόδ᾽· ὡς γενναῖος ἦν. — Τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις.*
35. B. 936. Plut. 71. Macar. 465.: *ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς καταρωμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐφ᾽ οἷς ἔπραξαν;* Suidas. Vide Herod. I, 165.

ἐκπεσόντες ἐπηράσαντο μηδέποτε κατελθεῖν εἰς αὐτήν. Μέμνηται ταύτης Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ.

36 *Φασηλιτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων λέγεται. Φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλίτας ταρίχους τοῖς θεοῖς θύειν.*

37 *Φώκου ἔρανος: αὕτη λέγεται κατὰ τῶν εὐωχίας συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπίγαμον, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε, καὶ ἑστιῶν τοὺς μνηστῆρας ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. Ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον.*

38 *Χαλεπὰ τὰ καλά: παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ Πλάτων. Ἐλέχθη δὲ ἐντεῦθεν· Περίανδρον τὸν Κορίνθιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικὸν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλεῖν καὶ τυραννικὸν ἀπὸ δημοτικοῦ γενέσθαι· καὶ ταῦτα Πιττακὸν πυθόμενον τὸν Μιτυληναῖον καὶ δείσαντα περὶ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης, φυγεῖν τότε τυραννοῦντα Μιτυληναίων. Ἀλλὰ πυνθανομένων δι' ἣν αἰτίαν ἀφίστατο τῆς ἐξουσίας, εἰπεῖν τὸν Πιττακὸν, Ὡς ἄρα χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· νομίσαντα διὰ τὰ συμβάντα τῷ Περιάνδρῳ δυςχερέστατον εἶναι τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. Σόλωνα δὲ ταῦτα πυνθανόμενον εἰπεῖν, Χαλεπὰ τὰ καλά· καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. Ἄλλοι δὲ τὸ Χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. Ἀδύνατον οὖν εἶναι ἐφ' ἅπαντα ἀγαθόν.*

---

4. In V erat: *Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Καλαβρῷ θύειν. Ἄφευε τῶν Φασηλιτῶν ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας.* Dicit Arist. Pac. 1144. *Ἀλλ' ἄφευε τῶν φασήλων κτλ.* *τάριχος* A Bodl.: *τάριχον* cum V Photius, Suidas, Apost. Ars. 8. *ἐπίγαμον* Diogenianus: *ἐπὶ γάμον* H: vulgo *ἐπὶ γάμου.* 17. *περὶ τῆς ἑαυτοῦ* dedi ex Scholl. Plat.: vulgo *περὶ τῆς αὐτῆς*: *περὶ ταύτης τῆς* H.

36. B. 934. Plut. 72. Apost. XX, 14. Arsen. 462. Suid. Photius: *Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Κολάβρῳ* (*τῷ Κυλάβρᾳ* Toup.) *θύειν φησὶ Καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς νομίμοις* p 218. Blomf.

37. Diog. VIII, 66. Plut. 123. Apost. XX, 45. Arsen. 465. Suidas. De narratione v. Plut. *Ἐρωτικὰ* II, 774, D. et confer Muelleri Orchom. p. 414.

38. B. 940. Apost. XX, 47. Arsen. 472. Macar. Hesych. Suid. Scholl. Plat. p. 14 et 135. Ruhnk., 369 et 394. Bekker. Amat Plato: v. Rep. IV, 435, C. VII, 497, D. Cratyl. 384, A. Hipp. Maj. 304, E. Confer Wyttenbach. Plut. Symp. VII, 147. et nos ad Simonid. Ceum p. 19 sqq. De illis qui *χαλεπὸν* intelligebant *ἀδύνατον* v. Plat. Protag. p. 339, A sq.

39 *Χαραδραῖος λέων*: ὁ παρὰ ταῖς Χαράδραις, εἰ μὴ ἄρα τὸν Θεσπιακὸν λέγει, ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς. Χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος.

40 *Χάραξ τὴν ἄμπελον*: παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον πάθῃ. Ἀναγράφει δὲ αὐτὴν κακῶς Ἀριστοφάνης,

Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

41 *Χαρώνιος θύρα*: μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται.

42 *Χαῖρε φίλον φῶς*: γραῦς θέλουσα ἀκολασταίνειν γυμνὴ, ἵνα μὴ τὴν ῥάκωσιν τοῦ σώματος ἐλέγξῃ, τὸν λύχνον ἀποσβέσασα εἶπε, Χαῖρε φίλον φῶς.

43 *Χρήματα χρήματ' ἀνήρ*: αὕτη ἀποφθεγματικὴ ἐστὶν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Μέμνηται αὐτῆς Πίνδαρος. Ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητὴς ὑπὸ Ἀριστοδήμου τοῦ Λακεδαιμονίου εἰρῆσθαι ταύτην φησίν.

44 *Χειροβρῶτι δεσμῷ*: τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι. Διὰ

---

2. *εἰ μὴ ἄρα* dedi: *ἄρα* om. PH. Uterque om. quod post *Θεσπιαῖς* legebatur *Χαράδραις*. Retinet B. 8. V *χαρώνειος*. 9. *ἐξήγοντο* BV. 13. *χρήματα χρήματ'* dedi ex B: aberat prius. 17. *πυκτικοῖς ἱμᾶσι* Vat. A Bodl. Hesychius. Vulgo *ποκτικοῖς εἵμασι*.

39. B. 941. Suidas.

40. B. 942. Suid. Hesych. Thomas Mag. 393, 16, Ritschl. *Ἡ παροιμία· Ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον ἐλυμήνατο· ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν εἰςαγόντων βοηθούς*. Aristophanis locus est Vespp. 1291., ubi v. Scholl.

41. B. 943. Diog. VIII, 68. Hesych. Suid. Confer Boissonad. ad Psell. p. 235.

42. Diog. VIII, 7. Apost. XX, 60. Arsen. 474. Suidas. Aliter explicat Plut. Morall. II, 705, C. Ridebis mecum Apostolium cum Arsenio suo. Nam quum repperissent *γραῦς γυμνὴ*, interpretabantur *γυνή*. Hinc progenuerunt haec: *γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν σβέσασαν τὸν λύχνον φασὶ τοῦτο εἰπεῖν· ἕτεροι δὲ γραῦν*. Ita isti saepe, ut interdum vel evolvisse taedeat pigeatque. Tetigit proverbium Hemsterhusius Arist. Plut. 1066. Vetulam istam patet traducere Tragicorum morem *φίλον φῶς* et *αἰθέρα* et simm. alloquentium.

43. B. 951. Apost. XX, 83. Arsen. 476. Suid. alii. Pindarus usurpat Isthm II, 11., ubi *Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν* Aristodemo tribuisse narratur: Alcaei fr. est L. Matth., 41. in Del. nostro, ubi v. quae diximus.

44. B. 944. Hesych. Suid., sed omnes omissis illis miris verbis *ἐδεήθη κτλ.* Stesichori mentionem non fecit Kleinius: supplevi ad Ibyc. Rheg. p. 167 sqq., ubi inter plura mirifica quaedam posui bona. Recepi in Delectum, ubi est Stesich. fr. 4.

τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. Βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν ἀκούειν, τὸν ἀποβιβρώσκοντα τὼ χεῖρε. Ἐδεήθη γὰρ ἔν τινι πετραίῳ Στησίχορος εἰναρχεῖν τῶν ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλων.

45 *Χθόνια λουτρά*: τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. Ἐκομίζετο γὰρ ἐπὶ τοὺς τάφους λουτρά.

46 *Χειρώνειον ἕλκος*: τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον τραῦμα, καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας ἐκκρίνον. Τοξευθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ὁ Χείρων, μάχην πρὸς Κενταύρους ἐνστησαμένου, ἀνίατον ἔσχεν ἕλκος περὶ τὸν πόδα· δι' οὗ καὶ ἀπέθανεν. Ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνιάτων προήχθη τραυμάτων.

47 *Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος*: μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. Εἴρηται δὲ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. Καὶ Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.

48 *Χαμαὶ ἀντλεῖς, Πλίνθον πλύνεις, Φακὸν κόπτεις*: αὗται πᾶσαι ἐπὶ τῶν τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων εἴρηνται.

49 *Ψώρα Ἡράκλειος*: ἡ τῶν Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν. Ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῆκε πολλαχοῦ θερμὰ λουτρὰ πρὸς ἀνάπαυλαν τῶν πόνων, ὡς φησὶ καὶ Πείσανδρος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους.

---

1. *δὲ τὸν δεσμὸν* A: vulgo *δεσμόν*. 2. *Ἐδεήθη κτλ.*] Olim inepte tentata Ibyc. Rheg. p. 169. sanavit G. Hermannus in Jahn. Annall. 1833, 8. p. 386. *ἐδέθησαν γὰρ ἔν τινι σπείρᾳ.* 3. *εἰναρχεῖν τῶν ἐπὶ Πελίαν ἄθλων*] Ad Ibyc. Rheg. l. c. tentavi: *ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλων.* Nunc *Πελία* H. Correcta »saltim ingeniose« ait Gaisford. 9. *τοξευθεὶς* P: vulgo *τοξευθέν*. 17. *χαμαὶ ἀντλεῖν* om. cod. Mazarin. A 86. apud Boisson. Ann. I, 398. In B est: *Πλίνθον πλύνεις, χαμαὶ ἀντλεῖς, φακὸν κόπτεις, θάλασσαν ἀντλεῖς.* 23. *Πείσανδρος* Ruhnkenius ex Scholl. Aristoph. Nubb. 1047., v. Heyn. Excurs. I.

45. Diog. VIII, 69. Apost. XX, 73. Arsen. 475. Macar.
46. Apost. XX, 68. Arsen. 475. Confer Intpp. Suid. s. v.
47. Plut. 115. Apost. XX, 99. Arsen. 477. Suidas. Aristophanis locus est fr. 131. Dindorf. Herodoti locum non invenio.
48. B. 780. Plut. 82. Suidas. Confer Diog. VII, 50. Suid. s. v. *Πλίνθους πλύνεις*, Plutarch. Boiss. Ann. I, 391. *Φακοῦ γωνίαν κάμπτεις* est Boiss. Ann. I, 397. B. 930 cum Suida: *Φακὸν κόπτεις· ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων.*
49. Diog. V, 7. Plut. 21. Apost. IX, 97. Arsen. 279. Macar. Suidas. De *θερμοῖς λουτροῖς* Her-

50 *Ὥςπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνή*: ταύτης Πολύζηλος μέμνηται ἐν Μουσῶν γοναῖς, ἐπί τινος πολλὰς θυγατέρας ἀπογεννώσης· ἐπειδὴ Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας πόλιν φασὶ ποτὲ ἀνθῆσαι δόρασί τε καὶ πλήθει τετρώρων ἁρμάτων. Οἱ δὲ φασὶν οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ἡρωΐδα Χαλκίδα εἰρῆσθαι. Κόμβην γὰρ φασὶ, τὴν ἐπικληθεῖσαν Χαλκίδα, ἐπειδὴ ὅπλα χαλκᾶ ἐποιήσατο, πρώτην συνοικήσασαν ἀνδρὶ ἑκατὸν παίδων γενέσθαι μητέρα, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ συγγράψαντες καὶ Ἄριστος ὁ Σαλαμίνιος.

51 *Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος*: ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ.

52 *Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται*: οἱ μὲν ἱερὰν φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθηλουμένην ὀχυρὰν καὶ δυςκαθαίρετον. Οἱ δὲ λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν Ἀσπίδα καλεῖσθαι.

---

in Virg. Aen. II, p. 287. Bast. in Greg. Cor. 350., Mueller Dorr. I, 427. 1. *ἡ γυνὴ* dedi ex B: aberat *ἡ*. 4. *φασί ποτε ἀνθῆσαι δόρασι*] BV *φασί π. ἀ. φορᾷ καὶ πλήθει.* Vulgo *φ. π. ἐν θησαιδόρασι.* Trimetrum esse in vv. *Δόρασί τε καὶ πλήθει τετρώρων ἁρμάτων* observavit Welckerus Tril. Aesch. p 197. Valckenarius et manus ignota in marg. ed. Aldin. in Bibl. Bodl. *εὐθηνῆσαι* adscripserant. 6. *Καλχίδα* P: *καλκίδα* F. Seqq. om B. 11. Schottus *Περινθίᾳ* non recte tentabat. 13. *σεμνήνεσθαι* H. 14. *ἱερά* H. *καθηλουμένην* Meursius: vulgo *καθελουμένην*: A Bodl. *καλουμένην*. 15. *ἐχυρὰν* B V.

culis v. quae explicavi Ibyc. Rheg. p. 180 sqq.

50. B. 956. *Κόμβην* matrem Curetum vocat Hesychius, v. Welcker. Trilog. Aesch. p. 197. Lobeck. Agl. 209. 1134. De Aristo Salaminio v. Voss. de Histor. Graec. p. 96. Westerm.

51. Suidas Chaeremonis ex Thersita esse ait, Ath. XIII, 612, F. Aristarchi Tragici Utuntur eodem versu Demosth. qui fertur Neaer 1345. Phot. In proverbium abiit hoc sensu: *Non inferens injuriam, sed propulsans et vindicans illatam.* Vide Meinek. Menandr. p. 126.

52. B. 959. Plut. 126. Suidas. Confer quae dicta sunt ad Zenob. II, 3.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΗΜΩΔΕΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΥ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ.

Διογενιανοῦ περὶ παροιμιῶν.

Τὴν παροιμίαν ὀνομάζεσθαί φασί τινες ἀπὸ τῶν οἴμων· οὕτω δὲ αἱ ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. Οἱ δ' ἄνθρωποι, ὅσα κοινωφελῆ εὕρισκον, ταῦτα κατὰ λεωφόρους ὁδοὺς ἀνέγραφον ὑπὲρ τοῦ πλείονας ἐντυγχάνοντας τῆς ὠφελείας μεταλαμβάνειν· οὕτω καὶ τὰ τῶν σοφῶν ἀποφθέγματα γνωθῆναί φασι, καὶ τὰ Πυθαγορικὰ παραγγέλματα.

Edita est haec Diogeniani praefatio a Gaisfordio in Praefatione p. V. ex codice Parisino 1773. a Bastio excerpta. Ante Gaisfordium particula inde ab initio ad v. *παροιμίας τυγχανούσας* lin. 2. vulgata erat in Notitiis et Extract. MSS. Bibl. Reg. Tom. VIII, p. 244. Particulam decerpsit Walzius ad Theonem in Rhett. Grr. I, p. 172. ex codice Angelico F. 6, 17. et integrum prooemium adscripsit inde a vv. lin. 2. paginae seq. *Ἔστι δὲ κτλ.* Tom. II, p. 10 sq. Codicis Angelici sub finem lacunosi scripturas diligenter enotavi.

Haustae Diogeniani copiae maximam partem ex Lucio vel Lucillio Tarrhaeo, v. Ammonium p. 6. Valckenar: *Αἶνος καὶ Παροιμία διαφέρει· ὁ μὲν γὰρ Αἶνός ἐστι λόγος κατὰ ἀναπόλησιν (ἀνάπλασιν) μυθικὴν, ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὥς φησι*

Universe de diversis appellationibus *τῶν αἴνων* explicuit post Aristotelem Rhet. II, 20. Theo Progymnasm. apud Walz. Tom. I, p. 172 sq. Confer Grauertum de Aesopo et Fabulis Aesopiis p. 69 sqq., Herm. Ulrici Hist. Poes. Gr. II, p. 460 sq. et quae explicavimus Exercitatt. Critt. IX, p. 56 sqq. Paucis haec perstrinxit God Bernhardy in Hist. Litt. Grr. I, p. 57 sq.

Ἔνιοι δέ φασι προσηγορεῦσθαι τὰς παροιμίας ἀπὸ τοῦ ὅμοιόν τι ἐφ᾽ οἷς λέγονται δηλοῦν παροιμίας τυγχανούσας. Ἔστι δὲ ἡ παροιμία τρόπος καὶ τῆς καλουμένης ἀλληγορίας· παράκειται δὲ αὐτῇ λόγος αἶνος Αἰσώπειος, Καρικὸς αἶνος, Συβαριτικὸς λόγος, Κύπριος, Λιβυκὸς αἶνος, Μαισωνικὴ παροιμία· μάρσιπος. Αἶνος μὲν οὖν ἐστὶ κατ᾽ ἀνάπλασιν μυθικὴν ἀναφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν ἐπὶ ἀνθρώπων παραίνεσιν. Καὶ ἀπὸ ζώων μέν, ὡς παρ᾽ Ἀρχιλόχῳ,

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε
Ὡς ἆρ᾽ ἀλώπηξ κἀετὸς ξυνωνίην
Ἔμιξαν.

ἀπὸ δὲ φυτῶν,

Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον· ἔγ κοτε Τμώλῳ

Λούκιος Ταῤῥαῖος ἐν τῷ πρώτῳ (περὶ) παροιμιῶν. οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ᾽ Ἀρχιλόχῳ· Αἶνός τις κτλ. Contractius idem p. 162. Ex Ammonio fluxerunt quae Michaël Apostolius et Arsenius praemiserunt collectionibus proverbiorum. At nec Ammonius nec isti reconditiora quaedam in horrea sua transtulere. Longe accuratius Diogenianus. Ex eodem fonte promanaverunt quae Eustathius habet in Iliad. *Λ*, p. 855, 3. (796, 50. Basil.) Αἶνος καὶ παροιμία διαφέρουσιν, καθὸ ὁ μὲν αἶνός λόγος ἐστὶ μυθικὸς ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὥς φησι Λούκιλλος ὁ Ταῤῥαῖος ἐν πρώτῳ περὶ παροιμιῶν. ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Αἶνός τις ἀνθρώπων, ὡς ἆρ᾽ ἀλώπηξ καὶ ἀετὸς ξυνωνίην ἔθεντο· καὶ Ἡσίοδος, νῦν δ᾽ αἶνον βασιλεῦσ᾽ ἐρέω, ὧδ᾽ ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα· ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, ἄκουε δὴ τὸν αἶνον, ἔν κοτε Πύλῳ δάφνην καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἔστιν ὁ αἶνος ἐξηπλωμένη παροιμία. καὶ οὕτω μὲν καὶ τοῦτο κατεστρωμένον οὕτω ῥητῶς ἐν τοῖς Ἐρεννίου Φίλωνος. Vide Valckenarii Praef. Ammon. p. XXII sq. Idem his persimilia propinat ad Odyss. *Ξ*, p. 1768, 55. (556, 36. Basil.). 2. Fortasse *παρομοίας*. 4. *λόγος αἶνος*. Intersere *ἤ*. 5. *Συβαρικὸς* Angelicus. 6. *Μαισωνικὴ παροιμία* Parisinus: *μαισωπικὴ παρ.* Angelicus: male Walzius *καὶ Αἰσωπική*. Maesonicam paroemiam dici versiculum Maesonis poetae Megarensis a Zenobio II, 11. aliisque quos ibi laudavimus allatum: *Ἀντ᾽ εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοὶ* demonstravi in Nunciis Literar. Gottingenss. 1837, nr. 86. p. 848 sqq. Cfr. Mueller. ad Festum p. 135. *μάρσιπος*. Sic codex uterque. Id vocabulum quid sibi velit parum liquet. In Exercitatt. Critt. post Eustathii Prooemium Pindaricum p. 57., ubi haec tractavi, suspicatus sum latere nomen ejus auctoris, cujus scrinia compilasset Diogenianus. Nec tamen *Ταῤῥαῖος* periclitandum visum est. *Μάρπησσος* certe nomen foret Graecum. 11. *ἄρ᾽* uterque. *καὶ ἀετὸς* Angel. *καὶ αἰετὸς* Paris. 14. Uterque codex *ἔγκοτε*.

9. Archilochi locus est fr. XXXVIII. Gaisf., 67. Liebel, in Delectu meo fr. 74. 14. Callimachi fr. XCIII. Est Lydiae fabulae species, ut videtur, v. Exx. Critt. l. c. p. 57.

Δάφνην ἐλαίῃ νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ
λέγουσι θέσθαι.

Εἰκὸς δὲ καταχρηστικώτερον παρ' Ὁμήρῳ αἶνος, ὁ μηδετέρου τούτων μετέχων, ὅτε ἐνδεικνυμένου Ὀδυσσέως χλαίνης ὡς χρῄζει ὁ Εὔμαιός φησιν,

Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας.

Οἱ δ' ἄλλοι τῶν κατειλεγμένων ὀνόματι μὲν διαφέρειν, δυνάμει δ' εἰσὶν ἐμφερεῖς. Αἰσώπειος μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀπὸ ἀνδρὸς Αἰσώπου πλεονάσαντος ἐν τῷ τοιούτῳ εἴδει τοῦ μύθου, οὐχ εὑρόντος, ὡς ἐν ποιητικῇ μέτρον Ἀρχεβούλειον ἢ καὶ Ἀριστοφάνειον, ἃ λέγεται οὐχ εὑρημένα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ παρὰ τούτοις κατακορέστερον ἐν τῇ ποιήσει τεταγμένα. Καρικὸς δὲ αἶνος λέγεται, ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἁλιέα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν· »Εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτὸν ῥιγώσω, ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολῶ.« Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι, καὶ Σιμωνίδης δ' αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ εἰς Ὄριλλαν Ἐπινικίῳ. Ὁ Συβαριτικὸς δὲ λέγεται εἶναι τοιοῦτος ὁποῖον Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶν, ὡς ἀνδρὶ Συβαρίτῃ ἀπείρῳ ἱππικῆς ἐφ' ἅρμα ἀναβάντι συνέβη κατενεχθέντι συντριβῆναι, φίλον δ' αὐτῷ παρόντα φάναι τὸ

---

1. Uterque *οἱ παλαιοί.* 3. *εἶδος* corrigendum videbatur Exx. Critt. l. c. p. 58. *μηδ' ἑτέρου* Angel. 6. *γέρων* et *μέντοι* et *οἳ κατέλ.* Paris. 8. *κατειλυγμένων* Paris. *διαφέρειν* uterque: Exx. Critt. l. c. conjeci *διάφοροι.* 11. *Ἀρχεοβούλειον* Angel., *ἄρχεο βούλειον* Paris. 14. *ποιήσει* addidi ex Angel. Nam Paris. *ἐν τῇ ταγμένα,* unde Gaisfordius *ἐντεταγμένα* volebat. 20. *δ' αὐτοῦ* Paris. *δ'* om. Angel. 22. *Σφιγξὶν* Paris. *ἀπόρῳ* Angel. 24. *φίλον δ' — ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης.* Inter haec in Angelico male tractato lacuna, quam explet Parisinus. *αὐτὸν* Paris.

6. Homer. Odyss. Ξ, 508.

9 sqq. Similiter Theo l. c., v. Grauertum p. 70 sq. Adde Anonymi Scholl. in Aphthon. T. II, p. 12. Walz.

14. De *Καρικῷ αἴνῳ* v. Grauertum p. 72. et nos Exx. Critt. p. 61. Similiter historiolam refert Macarius Walzii p. 318. *Κάριος αἶνος· ἐπὶ τῶν ἀπορούντων τι διαπράξασθαι· ἁλιέα γάρ φασι τροφῆς ἀποροῦντα χειμῶνος εἰπεῖν· Κολυμβήσω, ἀλλὰ ῥιγήσω· μὴ κολυμβήσω, ἀλλὰ πεινάσω.* Timocreontis mentionem illustravi in Delectu Poett. Melic. p. 429., Simonidis Epiniciorum est fr. 19. in Delectu nostro. Nam editio major eo fr. caret. De miro nomine *Ὄριλλαν* (an *Δορίλαν*?) disputavi Exx. Critt. l. c.

21. *Ὁ Συβαριτικός κτλ.* Vide Grauert. p. 73. Aristophanis locus est Vespp. 1427 sq.

ἕρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

Ὁ δὲ Κύπριος προσηγόρευται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίοις λέγεσθαι ὡς ἐπιχώριος. Κέχρηται δὲ καὶ τούτῳ Τιμοκρέων ἐμφαίνων ὡς οἱ ἄδικα πράσσοντες καὶ ἐς ὕστερον τῶν προσηκόντων τυγχάνουσι. Καὶ γὰρ τῷ Ἀδώνιδι ἐν Κύπρῳ τιμηθέντι ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τὴν τελευτὴν οἱ Κύπριοι ζώσας ἐνίεσαν περιστερὰς, αἱ δ' ἀποπτᾶσαι καὶ διαφυγοῦσαι αὖθις ἀδοκήτως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι πυρὰν διεφθάρησαν. Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρῆσθαι λέγεται, ἀπὸ Λίβυός τινος· οἱ δὲ Κύβισαν εὑρέτην γενέσθαι τοῦ εἴδους τούτου, ὡς Αἰσχύλος διασαφεῖ,

ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυκῶν τὸ κλέος.

1 Ἀβύδηνον ἐπιφόρημα: ἐπὶ τῶν ἀηδῶν εἴωθε τάττεσθαι. Ἔθος γὰρ τοῖς Ἀβυδηνοῖς μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιτθῶν τοῖς εὐωχημένοις. Κεκραγότων δὲ τῶν παίδων καὶ θορύβου γενομένου, ἀηδίαν πολλὴν εἶναι τοῖς δαιτυμόσιν.

2 Ἅβρωνος βίος: Ἅβρων τις ἐγένετο πλούσιος καὶ ἁβροδίαιτος. Ὅθεν ἡ παραβολὴ ἐπὶ τῶν πολυτελῶν

---

10. *Κύβισσαν* Angel. 13 Vide notam. 14. *Ἀβυδηνῶν* K. *ἐπιφώνημα* c. *ἐπὶ τῶν κτλ.*] K: *τὸ ἀηδὲς, διὰ τὸ τοὺς ἀβυδηνοὺς μετὰ δ. προσάγειν τ. ἑαυτῶν π. τοῖς εὐωχουμένοις κεκραγότας καὶ θορυβοῦντας καὶ ἀηδίαν ἐμποιοῦντας τοῖς δαιτυμόσι.* *εἴωθε*] sqq. c om. 15. *τὸν δεῖπνον* g. 19. legebatur *Ἄβρωνος*, *Ἄβρων*.

2. De Cyprio *αἴνῳ* explicavi in Delectu Poett. Melic. p. 429. Compara *Κύπριον λόγον* apud Dionem Chrysost. II, p. 328 sq. Reisk. et quae dixi in Nunc. Litt. Gotting. 1837, 87. p. 859.
9. De Libycis *αἴνοις* dixit Grauertus p. 79 sqq. Teste Theone l. c. *καὶ Κυβισσὸς ἐκ Λιβύης μνημονεύεται ὑπό τινων ὡς μυθοποιός.* Hesychius: *Λιβυκοὶ λόγοι· Χαμαιλέων δέ φησι Λίβυν τινὰ εὑρεῖν τοὺς λόγους τούτους.* Grauertus nomen aut ex eo q. e. *Λιβυσσὸς* depravatum censet aut intelligendum esse eum hominem, qui Thaletis filius dictus est *Κυβισσὸς* vel *Κυβισθὸς* apud Diog. Laert. I, 1. et Plutarch. Sol. p. 81, E. Aeschyli ex Myrmidonibus locum integriorem ex Scholl. Aristoph. Avv. 808. apposuit Dindorfius fr. 123.: (cll. God. Hermann. Opuscc. V, p. 148.) *Ὡς δ' ἔστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος, Πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος, Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς Ἁλισκόμεσθα.* Sed quum Suidas in v. *ταυτὶ μὲν* exhibeat *ὃ δὲ ἔστι,* Diogenianus autem *ὧδ' ἐστὶ* et *κλέος,* versum priorem sic refinges: *Ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος.* Cfr. Hesiod. Opp. et D. 201.
1. K. I, 6: Zenob. I, 1.
2 Zenob. I, 4. *Σικελ. τρ.*] Diogen. VIII, 7. *Συβαρ. β.*] Apost. I, 4. Arsen. 11: vid.

τάττεται. Ταῦτα καὶ, Σικελικὴ τράπεζα· καὶ, Συβαριτικὸς βίος.

3 *Ἀγορὰ Κερκώπων: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἵτινες καὶ τὸν Δία ἐξαπατῆσαι πεπείρανται. Ὁμοία τῇ, Λύκων δεκάς· καὶ, Κρωβύλου ζεῦγος.*

4 *Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερά τισι διδόντων· ὁμοία τῇ, Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.*

5 *Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχῳ στερκτέον:*

6 *Ἀγαμέμνονος θυσία: ἐπὶ τῶν δυςπειθῶν καὶ σκληρῶν· Ἀγαμέμνων γὰρ τὴν αὐτοῦ ἐβούλετο θυσιάσαι θυγατέρα· ἢ ὅτι βοῦν αὐτοῦ θύοντος ἔφυγε καὶ μόλις κρατηθεὶς εἰςήχθη.*

7 *Ἀγαθώνειος αὔλησις: ἡ μαλθακὴ καὶ μήτε χλιαρὰ μήτε πικρὰ, ἀλλ' ἡδίστη.*

8 *Ἀγέλαστος πέτρα: ἐπὶ τῶν λύπης προξένων ἡ παροιμία· ἐπ' αὐτῆς γὰρ ἐκάθισεν ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει ἡ Δημήτηρ. Ὁμοία, Στεγανώτερος Ἀρεοπαγίτου. Καὶ, Ἐς Τροφωνίου μεμάντευσαι.*

9 *Ἀγαθὰ Κιλίκων: ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν οὐ προςηκόντων πλουτούντων. Προδότης γάρ τις τῶν Κιλίκων*

---

4. *Κέρκωπες κτλ.*] K om. 6. *Λύκου* Zenobius. *κρομύλου* g, *Κροβύλου* vulgo. 7. vulgo *μάζα.* 8. *δεύτερα* K b c g Gaisfordus: *ὕστερα* Schottus. *ὁμοία κτλ.*] K om. *τῇ* e g accedere jussi. 12. *ἑαυτοῦ* g. vulgo *ἐθυσίασε*: P *ἐβούλετο θυσιάσθαι*: Apost. Arsenius: *ἐβούλετο θυσιάσαι· ἢ δ' ἔφυγεν.* 15. *μαλακὴ* P. 16. *χλιαρὰ*] *χαλαρά* P. 17. *ἡ παροιμία*] K om. 18. K: *ἐφ' ᾗ ἡ Δ. ὅτε τ. κ. ἐζ. ἐκάθισεν* reliquis omissis. 21. K: *ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλ.*: reliqua om.

Boissonadus in *Manuscrits de la Bibl. du Roi* X, 234: cf. Zenob. V, 87.
3. K. I, 8: Zenob. I, 5. *Λύκων δ.*] Zenob. V, 2. *Κρωβύλου ζ.*] Zenob. IV, 69.
4. K. I, 10: Zenob. I, 12. *δέχεται κτλ.*] Zenob. III, 22.
5. Zenob. I, 84.
6. Zenob. I, 13.
7. Zenob. I, 2.
8. K. I, 13: Zenob. I, 7. *Στεγ. Ἀρ.*] usurpant Aelianus ap. Suid. s. *στεγανώτερον*, Alciphro Epist. I, 13: *εἰ δὲ μηδὲν οἷός τε ὠφελεῖν, γενοῦ μοι τανῦν Ἀρεοπαγίτου στεγανώτερος*: ubi vid. Wagnerus: cf. infr. II, 91. *Ἐς Τρ. μεμ.*] Zenob. III, 61.
9. K. I, 14. Greg. Cypr. I, 5. Apost. I, 13. Arsen. 14 ibiq. Macar.: Hesych. s. *Κιλλικών*: *προδότης οὕτως ἐπωνομάζετο, Ἀχαιὸς μὲν τοὔνομα, Κιλλίκων δὲ ἐπικα-*

Μίλητον προδοὺς, ηὐπόρησεν. Ὅμοιον, Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖν.

10 *Ἀγαθῶν θάλασσα: ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν. Ὡς καὶ τὸ, Ἀγαθῶν σωρὸς, καὶ, Ἀγαθῶν μυρμηκία. Ἐπὶ πλήθους γὰρ εὐδαιμονίας καὶ τοῦτο. Τὰ ἐναντία· Κακῶν Ἰλιὰς, καὶ, Λέρνη κακῶν.*

11 *Ἁγνότερος πηδαλίου: ἐπὶ τῶν ἁγνῶς βεβιωκότων. Παρόσον ἐν θαλάσσῃ ἐστὶν ἀεὶ τὸ πηδάλιον.*

12 *Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: ὑποθετική. Ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν. Ὅμοιόν ἐστι, Κἂν μύρμηκι χολή.*

---

3. K: *ἀγ. θάλ. καὶ ἀγ. σωρὸς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθῖδες* [cod. *ἀγαθίδες*: de proverbio v. Apost. I, 17. Arsen. 14 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Od. *Λ*, 580 p. 1701, 6: . . *Ταντάλου τάλαντα* [Zenob. VI, 4.] . . *ἀπὸ τῆς τοῦ ὀνόματος, φασίν, ὁμοιότητος, ὡς ἀγαθῖδες ἀγαθίδων ἢ ἀγαθῖδες ἀγαθῶν*: id. ad Dionys. Perieg. 517: *ἀφ᾽ οὗ καὶ παροιμίαν οἱ παλαιοί φασι, Λάτος ἀγαθῶν* [Zenob. III, 11.], *ὡς ἀγαθῶν ἀγαθῖδες· καὶ σκόπει ἐνταῦθα τὴν παροιμίαν, τὸ ἀγαθῶν ἀγ.. εἰ γὰρ καὶ ἄλλως αὐτὴν ἐκλαμβάνονται, ἀλλ᾽ ἔοικε τοπικόν τι εἶναι ἡ ἀγαθίς, διὸ καὶ εἰς ὁμοιότητα παρετέθη τοῦ Λάτος ἀγ., ἵνα ὥσπερ λέγεται Λάτος ἀγαθῶν οἷον τόπος καὶ πόλις, οὕτω λέγηται καὶ ἀγαθῖδες ἀγαθῶν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, ποία λοιπὸν ἄλλη ὁμοιότης τῶν δύο τούτων παροιμιῶν;* ad quem locum Bernhardyus p. 919 notat, Eustathianam doctrinam commenticiam videri: Poll. VII, 31. Phrynichus Bekk. Anecd. I, 9, 31: *ἀγ. ἀγαθίδες: γραῦς ἀγαθίδας ἀποδομένη κρόκης, ἐπρίατο οἶνον, κἄπειθ᾽ ὑποπίνουσα ἔλεγεν ἀγαθῶν ἀγ., οἷον ἀγαθῶν πλῆθος καὶ σωρός· ἡ γὰρ ἀγαθὶς σωρός ἐστι στήμονος ἢ κρόκης· ἅμα παραδηλοῦσα ὅτι ἀγαθά μοι ἐκ τῶν ἀγαθίδων ἐστί· χρῶνται δ᾽ ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν*: Suid. s. *ἀγαθῶν*, s. *ἀντ᾽ ἀγαθῶν ἀγαθῖδες* [Macar. 62], s. *τὰ Ταντάλου τάλ.* Zonar. 23. Usurpat Theodor. Hyrtac. Boisson. Anecd. V, 65.] *καὶ ἀγαθῶν μυρμηκιά, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγεται.* 8. K: *ἐν θαλάττῃ τὸ πηδάλιον ἅττον, καθαρόν ἐστιν.* 9. *ὑποθετική*] K om. 10. *μηδὲ*] K *οὐδέ*. *ὅμοιον κτλ.*] K om. 11. *σχολὴ* g.

λούμενος, ὃς Μίλητον προέδωκε τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς: Phot. 165. Suid. s. *Κιλίκων: ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος, ἀπὸ τροφοῦ Κιλίσσης· ὃς τὴν πατρίδα Μίλητον προδέδωκε τοῖς Πριηνεῦσι καὶ τῷ βασιλέως στρατηγῷ· παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὠμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεκράτης* (fr. 148 Runkel.)· *Ἀεὶ ποθ᾽ ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ᾽ οἱ θεοί· ὥστε καὶ παροιμίαν ἐπ᾽ αὐτῷ εἰρῆσθαι· Ἀγαθὰ Κιλίκων· λείπει τὸ ἔχει*: vid. Zenob. I, 3. V, 53. Append. v. *ἐγκιλικίζεται*. *Ἀπὸ νεκρ. φ.*] Apost. I, 13. Arsen. 14: vid. Diogen. V, 84. III, 12.

10. K. I, 15: Zenob. I, 9. *Ἀγ. σωρὸς*] Zenob. I, 10. *Ἀγ. μυρμ.* Zenob. I, 11. *Κακ. Ἰλ.*] Zenob. IV, 43. *Λ. κακ.*] Zenob. IV, 86

11. K. I, 16. Apost. I, 16. Arsen. 15 ibiq. Macar.: Suidas.

12. K. I, 17: Zenob. I, 15. *κἂν μυρμ. κτλ.*] Zenob. III, 70.

13 *Ἀγγαμπτότερος βάτου αὔου:* ἐπὶ τοῦ ξηροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

14 *Ἀδώνιδος κῆποι:* ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ μὴ ἐῤῥιζωμένων. Ἐπειδὴ γὰρ Ἄδωνις ἐρώμενος ὢν, ὡς ὁ μῦθος, τῆς Ἀφροδίτης, προήβης τελευτᾷ, οἱ ταύτῃ ὀργιάζοντες, κήπους εἰς ἀγγεῖά τινα φυτεύοντες ἢ φυτεύουσαι, ταχέως ἐκείνων διὰ τὸ μὴ ἐῤῥιζῶσθαι μαραινομένων, Ἀδώνιδος αὐτοὺς ἐκάλουν.

15 *Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις:* ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάττω τοῖς μείζοσι συγκρινόντων. *Τέττιγι μέλιτταν συγκρίνεις,* κατὰ φωνήν.

16 *Ἀδεὲς δέος:* ἐπὶ τῶν μάτην δεδιότων.

17 *Ἀληλεσμένος βίος καὶ μεμαγμένος:* ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ προχείρου.

18 *Ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα:* ἐπὶ τοῦ ὁμοίου.

19 *Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε:* ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰ-

---

1. ἀγνωπτότερος g, ἀγναπτότερος c. ξηροῦ] σκληροῦ P. 3. K κῆπος. BK: ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀ λ ι γ ο χ ρ ο ν ί ω ν καὶ μὴ ἐῤῥιζ.: ἐῤῥιζομένων g. 4. ἐπειδὴ κτλ.] K om. Ἀδώνιδος g. 12. ἀδ. δ. δ έ δ ο ι κ α ς Arsenius. δεδιότων] δεδοικότων BK. 13. καὶ μεμαγμ. K om. 14. καὶ προχ.] K καὶ ἀκοπώτου: vid. vv. ll. ad Zenobium.

13. Apost. I, 30. Arsen. 16: vid. Zenob. I, 16.

14. B. 18. K. I, 19. Greg. Cypr. I, 7. Apost. I, 43. Arsen. 19: Schol. Platon. 319 Bekk.: *ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιχρονίων καὶ μὴ ἐῤῥιζωμένων*: Suid. s. *Ἀδώνιδος κῆπος*: cf. Zenob. I, 49. Usurpant Incert. ap Stob. Eclog. Eth. II, 6, 4: *Πλάτων τὰ πολλὰ ὧν τινες συγγράφουσι, τοῖς Ἀδωνιακοῖς κήποις εἴκαζεν, οἳ τὴν χάριν ἐφήμερον ἔχοντες ῥᾳδίως μαραίνονται*: Simplic. ad Aristot. de Coelo 6 B: *ἐγὼ δὲ οἶδα τὰς τοιαύτας προπετείας ὥςπερ τοὺς καλουμένους Ἀδώνιδος κήπους ἀνθεῖν παρὰ τοῖς ἀναισθήτοις καὶ νομισθείσας εἶναί τι ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀποσβέσθαι.*

15. Apost. IV, 88. Arsen. 84. Lucian. Rhetor. Praec. 13: *τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας*: vid. infr. I, 56.

16. B. 20. K. I, 9. Apost. I, 39. Arsen. 19 ibiq. Macar.: Schol. Plat. 375 Bekk.: *ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἄξια φόβου δεδιότων· ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ Ψ ο φ ο δ ε ὴ ς ἄ ν θ ρ ω π ο ς*: Phot. Suidas. Usurpavit Plat. Sympos. 198 A.

17. K. I, 33: Zenob. I, 21.

18. Hom. Od. *I*, 109: *Ἀλλὰ τάγ᾽ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, Πυροὶ καὶ κριθαὶ κτλ.* Lucian. Parasit. §. 24: *ἐκεῖνα μὲν γὰρ τί δεῖ λέγειν περὶ τῆς εὐδαιμονίας αὐτοῦ, ὅτι δὴ μόνος κατὰ τὸν σοφὸν Ὅμηρον οὔτε φυτεύει* (parasitus) *χερσὶ φυτὸν οὔτε ἀροῖ, ἀλλὰ τὰ ἄσπαρτα καὶ τὰ ἀνήροτα πάντα νέμεται;* id. Saturn. 7. Saturn. Epist. 20. Phalar. II, 8. Rhetor. Praec. 8.

19. K. I, 21: Zenob. II, 41.

τούντων τι, ἢ ἐπὶ τῶν συνεχῶς δανειζομένων. Οἱ γὰρ παλαιοὶ βαλάνοις ἔζων· πρὸς οὖν τοὺς περισκοποῦντας τὰς δρῦς εἴτε πλήρεις εἶεν εἴτε κεναὶ, Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε, ἔλεγον.

20 Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα: ἐπὶ τῶν ἐπ᾽ ἀμείνονα βίον μεταβαλλομένων.

21 Ἅλας ἄγων καθεύδεις: ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις ῥαστωνευομένων. Ἐμπόρου γάρ τινος ἅλας ἄγοντος ἀποκαθευδήσαντος, συνέβη τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι καὶ τῆξαι τὸν ἅλα.

22 Ἄιδεις ὡς εἰς Δῆλον πλέων: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου.

23 Ἄλλοτε δ᾽ ἀλλοῖον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι: ὅτι προσήκει ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν ἐν οἷς ἂν γένοιτο τόποις. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων· οὗτοι γὰρ ᾗ ἂν πλησιάσωσι πέτρᾳ, φόβου κατεπείγοντος, εἰς τὸ αὐτῆς εἶδος τὸ ἑαυτῶν μεταβάλλουσιν. Ὅμοιον, Πολύποδος πολυχρόου νόον ἴσχε.

24 Ἀζάνια κακά: ἐπὶ τῶν κακοῖς διηνεκῶς προςπαλαιόντων. Ἀζάναι γὰρ τόπος σκληρὸς, περὶ ὃν πονοῦντες οἱ γεωργοὶ οὐδὲν πορίζονται.

25 Ἀνάγυρον κινεῖς: ἐπὶ τῶν κινούντων τινὰ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Ἀνάγυρος γάρ τις ἥρως ἐπιχώριος τοὺς γειτονοῦντας ἐκ βάθρων ἀνέτρεψεν, ἐπειδὴ τὸ ἡρῷον αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπεχείρησαν.

---

1. τι accessit e b K. ἐπὶ τ. σ. K om. 2. πρὸς κτλ.] K om. 11. ὡς] K ὥσπερ. K: ἐπὶ τῶν φιληδόνων καὶ ἀφροντίστων: vid. Zenobius. 12. χώρ (α superscr.) K, χώραν Schottus: Gaisfordus correxit e Zenobio. 13. γένοιο K. 14. εἴρηται δὲ om. K. οὗτοι κτλ.] K om. ᾗ] b οἷ (ν superscr.). 18. ἀζανε [sic] K: vulgo Ἀζαναῖα. 19. K ἀζανέα, vulgo Ἀζάναια: vid. ad Zenob. ὃν g Gaisfordus: ὧν Schottus. περὶ ὃν κτλ.] K: καὶ τοῖς γεωργοῖς ἀπροςπόριστος. 21. K: ἐπὶ τῶν προξενούντων κακὰ ἑαυτοῖς· ἀνάγυρος γ. τ. ἥ. τοὺς γείτονας ἐκάκου. 22. Vulgo τῶν — κακῶν: e Zenobio correxi. 24. P ὑβρίσται.

20. Zenob. I, 22.
21. Zenob. I, 23.
22. K. I, 23: Zenob. II, 37.
23. K. I, 20: Zenob. I, 24. Πολύποδος π. ν. ἴ.] Apost. II, 73. Arsen. 44: derivatum e Theogn. 215: πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου: alludit Pind. frr. incertt. 173 Boeckh. p. 650: n. 70 Dissen.
24. K. I, 34: Zenob. II, 54.
25. K. I, 35: Zenob. II, 55.

26 *Ἀντρώνιος ὄνος*: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνενεργήτων. Ἐν Ἄντρωνι γάρ, ὥς φησι Φερεκράτης, μεγάλοι ὄνοι ἐγένοντο. *Ἀχαρνικοὶ ὄνοι*: ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

27 *Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί*: ἐπὶ τῶν ἐναντίως γενομένων ἢ λεγομένων. Οἷον, εἰ ὁ *πόρνος* τὸν *σώφρονα λέγει πόρνον*.

28 *Ἀράβιος αὐλητής*: ἐπὶ τῶν ἀεὶ λαλούντων. Μετῆκται δὲ ἀπό τινος Ἀραβίου αὐλητοῦ, ὃς ηὔλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.

29 *Ἀρκάδας μιμούμενος*: ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων. Πολλὰ γὰρ οἱ Ἀρκάδες πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν πώποτε ἔσχον.

30 *Ἀρχὴ Σκυρία*: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων· πετρώδης γὰρ ἡ Σκῦρος.

31 *Αἰθὴς πέπλος*: ἐπὶ τῶν ὑπεκκαιόντων καὶ στάσεις ἐγειράντων καὶ διαβολάς. Δηϊάνειρα γὰρ πέπλον πέμψασα Ἡρακλεῖ, τούτῳ διέφθειρεν αὐτόν.

---

1. K: ἀγρίων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἵπποι ἐν Ἄντρωνι: B: Φερεκράτης ἐν Ἀκρίοις [A, ut videtur, Ἀγρίοις] ἐν Ἄντρωνι φησὶ μεγάλους ὄνους εἶναι· καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων: VB: Ὄνος Ἀντρώνιος: παρόσον ἐν τῷ Ἄντρωνι τῆς Θετταλίας ὄνοι μεγάλοι. 3. Ἀχαρν. ὄν.] Apostolius, Arsenius: Ἀχ. ἵπποι . . . τοιοῦτοι . . οἱ ἵπποι ἐν Ἀχαρνοῖς, ὡς Φερεκράτης φησί. 6. γενομένων ἢ K om. vulgo εἰ πόρνος: e K articulum inserui. 8. ἀῤῥάβιος [sic] αὐλητὴς ἢ ἄγγελος K. 9. μετῆκται — αὐλητοῦ] K om. ἀῤῥαβίου ut supra ἀῤῥάβιος b g. 11. μιμούμενοι Zenobius. 14. εὐτελῶν καὶ K om. εὐτελῶν] τελῶν P. 16. Legebatur αἴθης. ἐπὶ] vulgo ὑπὲρ: mutavi ex P b; P: ἱππεκαιόντων: B: ἐπὶ τῶν ἐκκαιόντων καὶ στ. καὶ διαβ. ἐγ.· παρόσον ἡ Δ. πέπλον ἔπεμψε τῷ Ἡρ., ὑφ' οὗ καυθεὶς διεφθάρη.

26. B. 57. V. III, 17. B. 705. K. I, 36. Apostol. III, 26. Arsen. 59 ibiq. Macar.: Strab. IX, 4, 14 p. 435: Schol. Ven. et Eustath. ad Hom. Il. *B*, 697 p. 324, 36: Ἄντρων — ὠνόμασται — διὰ τὸ τοὺς ἐκεῖ τόπους ἀντρώδεις, τουτέστι σπηλαιώδεις καὶ ὑπονόμους εἶναι· ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας καὶ τὸν ἐν παροιμίαις Ἀντρώνιον ὄνον ἐντεῦθεν εἰρῆσθαι λέγει. εὐφυεῖς γάρ, φησί, πρὸς μύλωνας (eadem affert, proverbio tamen non memorato Etym. M. 114, 55) ἔχει λίθους, ὥστε κατὰ τοῦτον τὸν λόγον Ἀντρώνιος ὄνος ὁ πρὸς ἀλετὸν δεξιός: Hesych. Steph. Byzant. s. Ἀγκών et s. Ἀντρών: Suid. s. ἀνδρώνιος et Ἀντρών. cod. Marcian. Harpocrat. 24, 2 Bekk. Pherecratis fr. est incertt. 36 p. 72 Runkel. Ἀχαρν. ὄν.] Apost. Arsen. ll.: Hesychius.

27. K. I, 44: Zenob. II, 56: v. infr. III, 30.

28. K. I, 45: Zenob. II, 39.

29. Zenob. II, 59.

30. K. I, 51: Zenob. I, 32.

31. Zenob. I, 33. B. 62.

32 *Αἵμασι κλαίειν:* καθ᾽ ὑπερβολήν, οὐ δακρύοις, ἀλλ᾽ αἵματι κλαίειν.

33 *Αἱροῦντες ᾐρήμεθα:* ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων τινὰς νικᾶν, εἶθ᾽ ὑπ᾽ ἐκείνων ἁλόντων.

34 *Αἱ Χάριτες γυμναί:* ὅτι δεῖ ἀφειδῶς χαρίζεσθαι.

35 *Αἱ Ἰβύκου γέρανοι:* ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι κολασθέντων. Ἴβυκος γὰρ ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρούμενος καὶ γεράνους ἰδὼν ἐμαρτύρατο. Χρόνῳ δὲ οἱ λῃσταὶ θεώμενοι ἐν θεάτρῳ γεράνους ὑπεριπταμένους, *Αἱ Ἰβύκου γέρανοι,* ἔλεγον. Εἶτα ἁλόντες καὶ ἀνακριθέντες ἐκολάσθησαν.

36 *Αὐτοὶ χελώνας ἔσθεθ᾽, οἵπερ εἵλετε:* ἐπὶ τῶν ἐξ ἀβουλίας τι πραττόντων, εἶτα βοηθείας δεομένων. Ἁλιεῖς γὰρ χελώνην ἀνασπάσαντες ἐμέριζον· τὸν δὲ Ἑρμῆν παριόντα ἐπὶ τὴν ἑστίασιν ἐκάλουν· ὁ δὲ τοῦτο ἐφθέγξατο.

37 *Αἰγιαλῷ λαλεῖς:* ἐπὶ τῶν ἀνηκόων.

38 *Αἰθέρα νήνεμον αἱρήσεις:* ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

39 *Ἄϊδος κυνῆ:* ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διά τινος μηχανῆς. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄϊδος κυνῆ, ᾗ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργὼ ἐδειροτόμησεν.

40 *Αἲξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ᾽ ἐπὶ δώματι παίζει:* ἐπὶ τῶν οὔπω τεχθέντων ἢ γεγονότων, ἀλλ᾽ ἀτελῶν ὄντων, καὶ τὰ τῶν τελείων θελόντων ποιεῖν.

---

1. *καίειν* g. *δάκρυα* K, reliquis omissis. 3. *τινὰς* om. gcK. 5. K: *ὅτι δεῖ δωρεὰν ἀφειδῶς ἢ ἀκενοδόξως χαρίζεσθαι:* v. Arsenium. 6. *ἐπὶ τοῖς*] praepositionem c om. 7. K: *κολαζομένων ἐπὶ τ. ἁμ. αὐτῶν.* vulgo *τῶν λῃστῶν*: articulum cum K ejeci. 8. *καὶ*] K om. *χρόνῳ δὲ*] K *εἶτα.* 9. *ὑπεριπταμένας* Zenobius: K om. 10. *εἶτα ἁλ.* K om. 12. legebatur *ἐσθίετε*: correxi ex Hesychio. 15. *ἑστίαν συνεκάλουν* g. 16. *ἀνηκοούντων* g, *ἀνηκοούντων* vulgo: quod scripsi, petii e K. 17. *αἱρήσεις*] Zenobius *ἐρέσσεις.* 19. *ἐπικρυπτόντων . . τινων μηχανημάτων· τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ ἄϊδος* K: sqq. om. 21. *Γοργὴν* g. 22. *δ᾽*] K *γάρ.* *δώματος* Kcg: vulgo *δώματα*: vid. Zenobius. 23. *ἢ γεγονότων*] g om. *γεγονότων*] K addit: *προλεγόντων δὲ τὰ μὴ γεγονότα.* *ἀλλ᾽ κτλ.*] K om. 24. *τῶν τελείων*] *τῶν* gc om.

32. K. I, 52: Zenob I, 31.
33. K. I, 53: Zenob. I, 35.
34. K. I, 54: Zenob. I, 36.
35. K. I, 56: Zenob. I, 37.
36. Zenob. II, 29.
37. K. I, 55: Zenob. I, 38.
38. Zenob. I, 39.
39. K. I, 46: Zenob. I, 41.
40. K. I, 58: Zenob. I, 42: vid. infr. VII, 56.

41 *Αἰάντειος γέλως*: ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.

42 *Ἀφύων τιμή*: ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς παρ' ἄλλων τιμωμένων.

43 *Ἀνίπτοις χερσίν*: ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τοῖς ἱεροῖς ἐγχειρούντων.

44 *Ἄειδε τὰ Τέλληνος*: ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν· Τέλλην γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο, ὃς παίγνια κατέλιπε χάριν ἔχοντα.

45 *Αἰθίοπα σμήχεις*: δῆλον τὸ τοιοῦτον. Ὁμοῖα, *Χύτραν ποικίλλεις, ᾠὸν τίλλεις.*

46 *Αἰσώπειον αἷμα*: ἐπὶ τῶν δυςαπονίπτοις ὀνείδεσιν ἐνεχομένων· ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς ἀδίκως ἀνελοῦσι τὸν Αἴσωπον ὠργίσθη ὁ θεός.

---

2. ἐν g om. ἐν — ἄλλων] c μηδαμῶς; ἐκ μικρῶν π. ἄ. Apostolius. 4. explicationem B ignorat. τὰ ἱερὰ b, τὰ ἱερὰ μεταχειριζομένων K. 6. ἄειδε] ἆδε g. 9. ὁμοῖον g. 10. ᾠὸν] sic bg Apost. Arsen. Plutarchus: Schottus, quem Gaisfordus secutus est, ἀσκὸν dedit, nescio an e codd.: ἀσκὸν tuetur Eustathius: vid. Zenob V, 38 et infra nott. 11. τὸ Αἰσ. αἷμα VB. δυςεκνίπτοις VB. 12. ἐχομένων g, ἐμπεπτωκότων VB. ἐπειδή τοῖς] τοῖς γὰρ VB. ἀδίκως VB om. 13. Αἴσωπον συνέβη τὸ δαιμόνιον χαλεπῆναι VB.

41. K. I, 57: Zenob. I, 43.

42. Apost. V, 19. Arsen. 88: Hesych. s. v.: τὸ ἔλαιον· ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἕψονται: Suid. s. ἀφύη ἐς πῦρ. Usurpat Arist. Acharn. 640.

43. B. 75. K. I, 60. Apost. III, 34. Arsen. 62: Eustath. ad Hom. Il. Z, 266 p. 641, 13: τὸ δὲ χερσὶ δ' ἀνίπτοις λείβειν ἅζομαι καὶ ἑξῆς ὡς προέκκειται εὐλαβοῦς ἤθους καὶ θεοφιλοῦς καὶ οἵου ἀμοιροῦσιν ὅσοι τῆς ἱερωτάτης ὄντες τάξεως αἱμάτων ἄνδρες καὶ φαύλων ἐπιθυμιῶν γίνονται. διὸ τὸ ἀνίπτοις χερσὶ λείβειν ἢ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον καὶ εἰς παροιμίαν ἔπεσε παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ τῶν μὴ θείως τοῖς θείοις ἐγχειρούντων: Hesych., Varr. Lectt. Suid. s. ἀνίπτοις. Fons proverbii est Hom. l. c.; respicit Hesiod. ἔργ. 723: usurpant Syrian. ad Hermog. T. IV, 40 Walz.: οἷον Δημάδου τοῦ ἀπὸ τῆς κώπης ἀνίπτοις τὸ τοῦ λόγου χερσὶν ἐπὶ τὸ βῆμα πηδήσαντος: vid. Zenob. I, 95.

44. Zenob. II, 15.

45. Zenob. I, 46. Χύτραν ποικ.] Apost I, 99. XX, 95. Arsen. 28. 478: Suidas: vid. Zenob. l. c. Ὠ. τίλλ.] Apost. I, 99. Arsen. 28. Plutarch. in Boiss. Anecdd. I, 397: Bekk. Anecd. I, 69, 26: φυσᾶν δίκτυον: παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην τι πραττόντων· ὥςπερ εἰς πῦρ ξαίνειν καὶ λίθον ἕψειν καὶ σπείρειν πέτρας, [vid. ad Zenob. V, 27.] ᾠὸν τίλλειν, εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν καὶ τὰ ὅμοια: add. Schol. ad Aristoph. Vesp. 284: παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων γενέσθαι τὸ λίθον ἕψεις, ὡς καὶ τὸ πλίνθον πλύνεις καὶ χύτραν ποικίλλεις καὶ εἰς ὕδωρ γράφεις καὶ Αἰθίοπα λευκαίνεις καὶ κατὰ θαλάττης σπείρεις καὶ τὰ τοιαῦτα: add. Zenob. III, 46.

46. V. III, 99. B. 899. Macar. p. 451: Zenob. I, 47.

47 *Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι*: ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτελῶν καὶ μικρῶν. Ἐρωτώντων γὰρ τινῶν, τίνες κρείττους τῶν Ἑλλήνων; τοῦτο ἀντεφθέγξαντο· Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.

48 *Ἄκαιρος εὔνοι᾽ οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει*: τοῦτό φασιν Ἱππόλυτον εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν, φάσκουσαν αὐτὸν φιλεῖν παρὰ πάντας ἀνθρώπους.

49 *Ἀκάνθιος τέττιξ*: ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων· οὐκ ᾄδουσι γὰρ οἱ ἐκεῖσε τέττιγες. Ὅμοιον· Βάτραχος Σερίφιος, ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Οὐκ ᾄδουσι γὰρ οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι.

50 *Ἅλα καὶ κύαμον*: ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδότων δέ. Ἐπεὶ οἱ μάντεις εἰώθασι τιθέναι τὰν ἅλα καί κύαμον. Ὅθεν καὶ τοὺς ἀποῤῥήτων κοινωνοῦντας τοὺς περὶ ἅλα καὶ κύαμον ἔλεγον.

51 *Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια*: ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόῤῥητα μυουμένων· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπετέλουν τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια.

52 *Αἲξ τὴν μάχαιραν*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς λανθανόντως κακόν τι ἐπισπωμένων. Εἴληπται δὲ ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Κορίνθιοι αἶγα τῇ Ἥρᾳ ἔθυον· κρυψαμένων δέ τινων τὴν μάχαιραν, ἡ αἲξ τοῖς ποσὶ σκαλεύουσα ἀνέφηνεν. Ὅμοιον, *Κορώνη τὸν σκορπίον*, *Κόνιν φυ-*

---

1. vulgo *Αἰγιεῖς*: et sic etiam infra legebatur. 2. *ἀτελῶν* Schottus, *εὐτελῶν* b c Gaisfordus: omittit omnino vocem g. *γὰρ τινῶν* b Apost., Arsenius: vulgo *τινῶν* om. 3. *τοῦτό τινες* Apostolius. 5. *εὔνοια* K, vulg. 7. *π. π. ἀνθρ.*] K om. 8. K: *Ἀ. τ. καὶ σερίφιος βάτραχος.* *καὶ ἀμ.* K om. 9. *τέττιγες*] K *τέττιγες βάτραχοι*: sqq. om. 13. *ἐπεὶ — ἔλεγον*] K: *οἱ γὰρ μ. ἅλα κ. κ. τιθέασι.* 19. K nonnisi haec: *ἐπὶ τῶν αἰτιῶν κακοῦ ἑαυτοῖς· αἲξ γὰρ σκαλεύουσα τὴν γῆν μάχαιραν εὗρεν.* 23. *φυσᾶν* g.

47. Zenob. I, 48.
48. K. I, 40: Zenob. I, 50.
49. K. I, 61: Zenob. I, 51. *Βάτρ. Σ.*] vid. infr. III, 44.
50. K. I, 24: Zenob. I, 25: a Diogeniano falsam proverbii explicationem afferri Lobeckius Aglaoph. I, 254 suspicatur.
51. Zenob. II, 26.
52. K. I, 25: Zenob. I, 27. *Κορ. τ. σκ.*] Diogen. V, 59. *Κ. φ.*] Theodorus Hyrtac. ap. Boiss. Anecd. II, 412: *φυσῶντας κόνιν εἰς οὐρανὸν καὶ τὴν γλῶτταν*

σᾳς, *Εὖ κείμενον κακὸν κινεῖς*, *Λέοντα νύσσεις*, *Ἀνάγυρον κινεῖς*.

53 *Ἄδακρυς πόλεμος*: ἐπὶ τῶν ῥᾷστα καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων. Χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Λακεδαιμονίοις, ἄδακρυν μάχην νικῆσαι· ὅθεν οὐδὲ εἷς τηνικαῦτα τούτων ἀπέθανεν.

54 *Ἀδράστεια Νέμεσις*: ἐπὶ τῶν πρότερον δοκησάντων μὲν προβήσεσθαι τὸ πρᾶγμα καλῶς, ἀποσφαλέντων δέ. ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ † Θήβαις στρατεύσαντος καὶ μεγάλως σφαλέντος. Τὸ αὐτὸ καὶ, *Καδμεία νίκη*.

55 *Ἀδδηφάγον ἅρμα*: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.

56 *Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης*: παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ κορύδου νεάζοντος. Ὅμοιον· *Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις*, *Καρκίνον δασύποδι*, *Θρίπας ἀετῷ*, καὶ, *Χελώνην πηγάσῳ*.

57 *Ἀκεσσαίου σελήνη*: ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀνα-

---

3. BV: *ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου παντὸς τὰ πράγματα κατορθούντων. Ὁ γὰρ Δωδωναῖος Λακεδ. πολεμοῦσιν Ἀρκάδας προεῖπε* [*προςεῖπε* V] *μάχην ἄδακρυν ἔσεσθαι· οἳ καὶ συμβαλόντες* [*βαλόντες* V] *ἐνίκησαν μηδενὸς ἀποθανόντος*: de K vide ad Greg. Cypr. I, 14. 7. vulgo *ἐπὶ τῶν πρότερον εὐδοκησάντων. ἀπὸ κτλ.*: supplevi e c, qui habet *ἐπὶ τῶν προδοκησάντων κτλ.* 9. *Θήβαις στρ.*] *Θηβαίου στρατεύματος* g.: obelum praefixi: scr. *τοῦ ἐπὶ Θήβας*. 11. *ἀδηφάγον* Photius, alii: Eustathius: *ὅτι δὲ οἱ μὲν διπλοῦσι τὸ δ̄ τοῦ ἄδην, οἱ δὲ δι' ἑνὸς αὐτὸ γράφουσι . . ἡ Ἰλιὰς δηλοῖ*: v. Tittmannus ad Zonar. I, 39. *γαστ. καὶ φιληδόνων* B. *γαστριμαργούντων* K. 12. *κορ. νεότης* K om. 13. *κρείττων ἐστὶ νεάζ. ὄρνιθος. λέγεται τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφειν τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χείλους καὶ τοῦ κάτω τῷ χρόνῳ συγκαμψάσης*: K: reliqua om.

ἀκονῶντας κατὰ θεοῦ. *Εὖ κ. κ. κ.*] infr. VI, 54. *Λ. ν.*] consimilem vim habet *Ὗς ὀρίνει* Arsen. 460: v. infr. VIII, 64. *Ἀνάγ. κ.*] sup. I, 25.
53. V. ap. Schottum ad Zenob. I, 28. B. 31. Plutarch. 49. Apost. I, 40. Arsen. 18: vid. Zenob. I, 28. De proverbii origine explicant Xenoph. H. Gr. VII, 1, 28. Diodor. XV, 72. Plutarch. Agesil. 33: vid. Weiskius de Hyperb. cett. 15. 28.
54. Zenob I, 30. *Καδμ. ν.*] Zenob. IV, 45.
55. B. 35. K. I, 31. Apost. I, 48. Arsen. 19: Eustath. ad Hom. Od. *Α*, 92 p. 1394, 36: *ἐν δὲ τοῖς ῥητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται — καὶ ἀδηφάγον ἅρμα διὰ τοὺς κατ' αὐτὸ τελείους ἵππους*: Phot. Bekkeri Anecdd. I, 203, 20. 343, 26. 28. Ab Argivis *ἀδηφάγους* nominatos esse *ἄνδρας τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας* refert Hesychius s. *ἀδηφάγοι*.
56. K. I, 11: Zenob. II, 38. *Ῥόδ. ἀν. σ.*] Diogen. VIII, 1. *Καρκ. δασ.*] Apost. XI, 17. *Θρ. ἀ.*] compara Zenob II, 53. *Χελ. πηγ.*] Apostol. XX, 72. Arsen. 475.
57. Diogen. VI, 30. Apost. II, 19. XVIII, 46. Arsen. 34. 445:

βαλλομένων πρᾶξαί τι. Ἦν δὲ κυβερνήτης, ὃς ῥᾴθυμος ὢν, ἔλεγε διὰ παντὸς ἀναμένειν σελήνην, ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς αὐτῷ γένηται.

58 *Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.*

59 *Αἰτναῖος κάνθαρος: ἐπὶ τῶν τῷ σώματι μεγάλων.*

60 *Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι: δήλη ἡ παροιμία. Καὶ ὁμοία τῇ, Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵενται.*

61 *Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἱζάνει: ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Συνδυαστικὰ γὰρ καὶ συναγελαστικὰ τὰ ζῶα.*

62 *Ἅλις δρυός: ἐπὶ τῶν εἴς τινα βελτίονα δίαιταν μεταβαλλομένων. Τῶν γὰρ βαλάνων οἱ παλαιοὶ παυσάμενοι μετεῖχον σίτου καὶ οἴνου.*

63 *Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κραταιῶν ἡ παροιμία.*

---

3. *γένοιτο* Apost. Arsenius. 9. *κωμάζουσι ἐς* K: vulgo *εἰς*. 10. *δ'* K om. 11. *δαῖτα ἴασιν* K. 12. *πρὸς*] *παρὰ* c. 13. *τοῖς* K om. *συνδυαστικὰ*] *συνευναστικά* cod. Maz. 86 A. ap. Boisson. ad Herod. Epimer. 271. *καὶ συναγ.*] K om. 18. *καὶ κτλ.*] K om. *καὶ καρτερῶν· φασὶ δὲ ὅτι ἐπὶ Θησεῖ ἐλέγετο, δι' ἅπερ καὶ αὐτὸς κατώρθωσεν*: B 46. *κρατειῶν* Schottus, *καρτερῶν* c, *κραταιῶν* g Gaisfordus.

Phot. et Suidas s. *τὴν Ἀκεσαίου σελήνην.*

58. Zenob. II, 44.

59. Apost. II, 7. Arsen. 33: Schol. Venet. ad Aristoph. Pac. 73: Hesych. Suidas. Arist. Pac. 73 ibiq. interpp.

60. K. II, 25: Zenob. II, 46. *Αὐτόματοι κτλ.*] Zenob. II, 19.

61. K. I, 27: Zenob. II, 47.

62. K. I, 29: Zenob. II, 40.

63. K. I, 22. Cum B consentiunt Plutarch. Thes. 29. Apost. II, 74. Arsen. 44 ibiq. Macar.: Hesych. Suidas: accuratius rem enarrat Ptolom. Hephaestio Photii Bibl. 151 Bekk.: *ὃν (Μενέδημον Ἠλεῖον) καὶ συμμαχῆσαι Ἡρακλεῖ ἐν τῷ πρὸς Αὐγέαν πολέμῳ φασὶ καὶ ἀναιρεθέντα ταφῆναι ἐν Λεπρέῳ παρὰ πεύκῃ δένδρῳ· ἀγῶνα δὲ θεὶς ἐπ' αὐτῷ Ἡρακλῆς ἐπάλαισε Θησεῖ· ἰσοπαλοῦς δὲ τοῦ ἀγῶνος γενομένου ἐῤῥέθη παρὰ τῶν θεατῶν περὶ τοῦ Θησέως· ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς*: aliae veterum explicationes afferuntur ab Eustath. ad Hom. Il. *E*, 638 p. 589, 41: *σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι διάφοροι Ἡρακλέες ἱστοροῦνται, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν ὅτι ἐν τῷ, ἄλλος οὗτος Ἡρ., ὅπερ ἐπὶ Θησεῖ παροιμιωδῶς ἐλέχθη, ἄδηλον, ἢ ἐπὶ τῷ Ἰδαίῳ Δακτύλῳ Ἡρακλεῖ ἐῤῥέθη ἢ τῷ τῆς Ἀλκμή-*

64 *Ἀμαλθείας κέρας:* ἐπὶ τῶν πάντα τὰ καλὰ ἐν ἑαυτοῖς κεκτημένων. Ῥέα γὰρ τεκοῦσα τὸν Δία, ἔδωκεν Ἀμαλθείᾳ τρέφειν, διὰ τὸ μὴ ὑπὸ Κρόνου καταβρωθῆναι τοῦ ἰδίου πατρός. Ἡ δὲ αἰγὶ αὐτὸν ὑπέβαλεν. Ὁ τοίνυν Ζεὺς μετὰ τὸ κατάξαι τῶν οὐρανῶν τὸν πατέρα, ἐγκρατὴς γενόμενος τῆς βασιλείας, τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισε· τὸ δὲ ἕτερον τῶν κεράτων αὐτῆς ἀφελὼν παρέσχε τῇ Ἀμαλθείᾳ, παρασκευάσας γίνεσθαι αὐτῇ διὰ τοῦ κέρατος ὃ ἂν αἰτήσοι.

65 *Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις:* φανερὰ ἡ παροιμία. Ὅμοιον, *Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.* Καὶ, *Ἵππον εἰς πεδίον.* Ταχύτερος γάρ ἐστιν ἐν προσομάλῳ τόπῳ.

---

1. K: ὅτι τῇ τροφῷ αὐτοῦ Ἀμαλθείᾳ ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσῃ αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγὸς, δι' οὗ ἐπέβλυζεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ᾐτήσατο. 9. αἰτήσῃ Boissonadus *Manuscr. de la Biblioth. du Roi* XI, 26. 12. C: ἵππος ε. π.: παροιμία ὁμοία τῇ, Δαλὸς εἰς πῦρ: Cod. Par. 1630 ap. Boisson. Anecdd. I, 397: ἵππος εἰς λεῖον πεδίον, omissa explicatione: Cod. Par. 1000 ap. Boisson. l. c.: ἵππον εἰς πεδίον προκαλῇ [sic]· ἐπὶ τῶν προτρεπομένων τινὰς ἑτοίμους καὶ αὐτοὺς ὄντας καὶ πεφυκότας ἐπί τι. Apostolius: ἵππον εἰς πεδίον διδάσκεις τρέχειν: Suidas: ἵππον εἰς πεδίον ἄξεις. ταχύτερον g.

νης. Αἴλιος δὲ Διονύσιος τοῦτό φησι. Παυσανίας δὲ ἱστορεῖ, ὅτι τὸ ἄ. ο. Ἡ. παροιμία ἐστὶν ἐπὶ Θησεῖ ἢ ἑνὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ Αἰγυπτίῳ Ἡρακλεῖ, οἱ δὲ ἐπὶ τῷ τῆς Ἀλκμήνης: a Tithormi denique pastoris robore admirabili proverbium originem sumpsisse, Aelianus V. H. XII, 22 ex eoque Schol. Lucian. q. hist. conscr. op. 34 asserit: θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων (Crotoniata Tithormi vires), εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας τείνας, ἔφατο, ὦ Ζεῦ, μὴ τοῦτον Ἡρακλῆν ἡμῖν ἕτερον ἔσπειρας; ἐντεῦθεν ῥηθῆναι λέγουσι τὴν παροιμίαν· οὗτος ἄ. Ἡ.: vid. Lobeckius Aglaoph. II, 1169. Usurpat Aristot. Ethic. Eudem. VII, 12. Ethic. Magn. II, 15: εἰ δή τις ἐπὶ τὸν φίλον ἐπιβλέψας ἴδοι τί ἐστι καὶ ὁποῖός τις φίλος, τοιοῦτος οἷος ἕτερος εἶναι ἐγὼ, ἄν γε καὶ σφόδρα φίλον ποιήσῃς ὥςπερ τὸ λεγόμενον· ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, ἄλλος φίλος ἐγώ: vid. Zenob. V, 48.

64. K. I, 30. Zenob. II, 48.

65. Zenob. II, 49. *Δελφ. ν. δ.*] Zenob. III, 30. *Ἵππον ε. πεδ.*] C. 275. Apostol. X, 54 Schol. Ven. ad Hom. Il. *E*, 222: ὅθεν καὶ παροιμίᾳ τὸ ἵππος εἰς [Schol. Bachm διὰ] πεδίον: Eustath. ad Hom. Il. *E* p. 541, 30: καλῶς δὲ ἔχει καὶ τὸ πεδίοιο, ὡς τοῦ ἵππου ἐν τραχεινοῖς οὐ πάνυ εὐδοκιμοῦντος· ἐξ οὗ καὶ παροιμία τὸ ἵππος εἰς πεδίον: id. ibid. X, 126 p. 1262, 17: Schol. ad Plat. Theaet. p. 365 Bekk.: ἱππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον, ἐπὶ τῶν τοὺς ἔν τισι βελτίους καὶ ἐπιστημονικωτέρους αὐτῶν εἰς ἔριν προκαλουμένων· Πλάτων Θεαιτήτῳ καὶ Μένανδρος [p. 93 Meinek.] Καταψευδομένῳ· γράφεται καὶ ἵππον εἰς πεδίον προκαλεῖσθαι, ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βούλεταί τις προκαλούντων: Schol. ad Lucian. Piscat. §. 9, quod e Bachmanni recensione Anecdd. II, 332 appono: παροιμία ἐπὶ τῶν, ὁπηνίκα ἀπόροις ἐνέχωνται, ἀξιούντων τι τοιοῦτο, ὃ

66 *Ἀττικὸς εἰς λιμένα*: ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ὃ ἐπίστανται ποιούντων. Οἱ γὰρ Ἀττικοὶ μέλλοντες ἀπαίρειν πρὸς μάχην καὶ τοῦ λιμένος ἐξιόντες, μετὰ σφοδρότητος ἤλαυνον πρὸς ἐπίδειξιν τῶν οἰκείων ὁρώντων.

67 *Ἀετὸς ἐν νεφέλαις*: ἐπὶ τῶν δυςαλώτων· οὐ γὰρ ἁλίσκεται ἀετὸς ἐν νεφέλαις.

68 *Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν*: ἐπὶ τῶν προςεξευρισκόντων ἀεὶ νεώτερόν τι κακὸν καὶ κακούργων.

69 *Ἀμνία θερίζειν*: ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμωρουμένων. Ὅταν γὰρ ἀμνία ᾖ, οὐκ ἀποκείρεται.

70 *Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν*: ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν. Ὅμοια,

Πολλῶν ἐγὼ θρίων ψόφους ἀκήκοα·
Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται·
Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσεις.

71 *Ἀετὸς θρίπας ὁρῶν*: ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τῶν μικρῶν.

---

3. ἀπαίρειν] ἄπεραν p. πρὸς μάχην pb Arsenius: vulgo εἰς. 5. οὐ γὰρ κτλ.] K om. 7. καινὸν κακόν Zenobius. τ. ἀεὶ ἐξευρισκόντων τὶ νέον κακόν K, omissis reliquis. 11. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων K, qui sqq. om. 13. vulgo: ἐγὼ πολλῶν θηρίων: unde correxerim, vide infr. ad VII, 92. 14. vulgo πολλαῖς. μαλάζεται P. 16. ὁρῶν] K ὁρᾷ. ἀφροντιστούντων] K καταφρονούντων: v. Zenobium.

λύσιν μὲν δοκεῖ παρέχειν βραχεῖαν καὶ ἄνεσιν· τὸ δέ ἐστι μέγα καὶ πρὸς ἐπίδειξιν συντεῖνον τῆς τοῦ ἐπιζητοῦντος δυνάμεως· τί γὰρ καταλληλότερον ἵππῳ πεδίου πρὸς τὸ τὴν οἰκίαν ἐπιδείξασθαι ἀρετήν; παράλληλοι ταύτῃ τῇ παροιμίᾳ καὶ αὗται· ὕδωρ βατράχῳ καὶ στέαρ γαλῇ [infr. III, 58] καὶ Λυδῷ πράγματα. Suidas. Usurpat Plat. Theaetet. 183 D: add. Synesius Epist 155. Anon. in Cram. Anecdd. III, 204: τοῦτ' ἐκεῖνο, Μουσαῖε, τὸν ἵππον ἄγεις εἰς τὸ παιδίον [lege πεδίον]: v. Boissonadus Anecdd. I, 397. 459: v. Diogen. V, 28. Similiter Λυδὸν εἰς πεδίον προςκαλεῖν is dicitur, qui alterum ad id praestandum exhortatur, quod sponte et non provocatus agit: Liban. Epist. 532. Λαλ. εἰς πῦρ] C. 275. Suidas: vid. Diogen. VII, 82.

66. Zenob. II, 10.

67. K. I, 32: Zenob. II, 50.

68. K. I, 43: Zenob. II, 51.

69. Apostol. II, 99. Arsen. 54: Eustath. ad Hom. Odyss. I, 239 p. 1627, 14: φασὶ — οἱ παλαιοὶ — — ὅτι παροιμία ἀμνεῖν τὸ θερίζειν (lege τὸ, ἀμνία θερίζειν) ἐπὶ τῶν ἐκ διαλείμματος τιμωρουμένων· τὰ γὰρ ἄρνια (lege ἀμνία) ἐν τῷ ἔαρι ἄκαρπα ἐᾶται: Hesychius.

70. K. I, 38: Zenob. II, 52. πολλῶν ἐγὼ κτλ.] Diogen. VII, 92. Πολλαῖσι π. δ. δ.] Diogen. VII, 77. πολλά κ. κτλ.] Diogen. VII, 78.

71. K. I, 39: Zenob. II, 53.

72 *Ἄμας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας*: ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων.

73 *Ἀνδραποδώδης θρίξ*: ἐπὶ τῶν ἠλιθίων· Πλάτων· Ἔχων τὰς ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας ὑπ' ἀμουσίας.

74 *Ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον*: ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

75 *Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐξελθὼν ἐπρίατο*: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων. Κροῖσος γὰρ ἑαυτῷ πολέμιον ἐπεσπάσατο Κῦρον.

76 *Ἀντὶ πέρκης σκορπίον*: ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ τῶν βελτιόνων.

77 *Ἀνεῳγμέναι Μουσῶν θύραι*: ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῶν ἐν παιδείᾳ.

78 *Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία*: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.

---

2. vulgo ἀπαιτούντων: correxi e Zenobio. 4. ἀνδραποδώδης] ἀνδραπόδων K. Πλάτων κτλ. K om. 5. ἔχοντας g Arsenius: ἔχοντες Plato. 6. ὑπὸ τῆς ἀμουσίας B: ὑπ' ἀμ. etiam Plato. 10. ἐξελθὼν] ἐλθὼν K. 11. ἑαυτοῦ ἐπεσπᾶτο g. Κύρον K. 14. μοισῶν c. 15. Schottus κάλλ. ἐν παιδείᾳ: K κάλλ. ἐν τῇ παιδεία: τῶν ex c Gaisfordus adjecit. 16. ἡ γνάθος c. βακτηρίαι BK. 17. τὸ γηρᾶν g Schottus, τῷ γήρᾳ c, τῶ γήρα K, τὸ γῆρας B Gaisfordus.

72 Zenob. I, 83.

73. B. 113. K. I, 81. Apost. III, 19. Arsen. 55: Eustath. Hom. Il. *A*, 189 p. 79, 8: σημείωσαι καὶ Πλάτωνος (Alcib. I, 120 B.) τὸ, ἔχων τὰς ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας, ὅπερ ἦν σκῶμμα ἐπὶ ἀνοησίᾳ, ληφθὲν ἀπὸ τῆς τῶν ἀνδραπόδων κουρᾶς: Olympiodor. ad Plat. l. c., Schol. Plat. 387 Bekk.: τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα παροιμίαν εἶναί φασιν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἀρτιγενῶν πώλων, οἱ δὲ ἀπὸ εἴδους κουρᾶς προσηκούσης ἀνδραπόδοις, παρ' ὃ καὶ αἱ γυναῖκες τοὺς ἀπὸ δούλων ἐλευθέρους γεγονότας, οὔπω δὲ τὸ ἦθος μεταβαλόντας, ταύτην ἔτι ἔχειν τὴν τρίχα ἔλεγον σκώπτουσαι: Suidas. Compara ἡδονὰς ἀνδραποδώδεις, quod e Plat. Phaedro 258. E. affert Phrynichus Bekk. Anecd. I, 29, 11 et cf. Ruhnkenium Tim. Lex. 36.

74. Zenob. I, 86.

75. K. I, 76: Zenob. I, 87.

76. Zenob. I, 88.

77. K. II, 26: Zenob. I, 89.

78. B. 118. K. I, 88. Greg. Cypr. I, 58. Apost. III, 52. Arsen. 56 ibiq. Macar.: J. Georgides Gnomol. in Boiss. Anecd. I, 10, qui versum Aesopo adscribit: Suidas. Usurpat Gregorius Thessalonic. a Schotto allatus: ὅμως ἀλήθει γνάθοις ἀμύλοις ὡς οἷόν τε, ἃς καί τις παροιμία ὅσα καὶ βακτηρίαν ἀποχαρίζεται ἀνδρὶ γέροντι.

79 *Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι:* δήλη ἡ λύσις.

80 *Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον:* ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ὑφ᾽ ἑτέρων σωζομένων.

81 *Ἂν οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου:* ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, κακὰ δὲ ἀντιλαμβανόντων. Ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος.

82 *Ἀνέμου πεδίον:* ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων εἴρηται.

83 *Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξικῆται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόςαψον:* ὅτι ἐὰν μὴ φανερῶς δύνῃ ἀμύνασθαι, πανουργίᾳ χρῆσαι.

84 *Ἀντιπελαργεῖν:* ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων. Λέγονται γὰρ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν.

85 *Ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ κρανίον:* ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων. Πᾶν γὰρ τὸ σῶμα τῶν γερόντων ἀσθενές.

86 *Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ᾽ ἐς πυγὴν ὁρᾶν:* ἐπὶ τῶν πρὸς ἔνια μὴ χρησίμων.

87 *Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις:* λείπει, χερσίν. Ἡ παροιμία δήλη.

88 *Ἀνέμους γεωργεῖν:* πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.

λ᾽

4. *ἀπροςδοκήτων* c. 5. *κόνδυλον*] *κονδυ* K et in margine: *κυ. αὐτῷ δίδου* K b c g Gaisfordus: *ἀντιδίδου* Schottus. 6. *κακὰ — Κύκλωπος*] K: *δεινὰ δὲ λαμβανόντων, ὡς κύκλωψ.* 8. *παιδίον* K. 9. *εἴρηται*] B K om. 10. vulgo *ἐξίκνηται*: vid. Zenobius. 11. *πανουργίᾳ* p b c Gaisfordus: *πανούργως* Schottus. 13. *ἐπὶ — τρέφειν*] K: *ἀντιδιδόναι χάριτας.* 19. *πυγὴν*] b g *πηγὴν.* 21. K: *ἀ. ἀμφ. χερσὶν, ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων.* 23. *γεωργεῖς* Zenobius.

79. Zenob. I, 90.
80. Zenob. I, 91.
81. K. I, 48: Zenob. I, 92.
82. B. 122. 205. K. I, 94. Apost. III, 57. Arsen. 57 ibiq. Macarius. Eodem sensu *ἀνέμου παιδίον* dicitur, de quo vid. interpp. ad Suidám s. v.
83. Zenob. I, 93.
84. K. I, 76: Zenob. I, 94.
85. Zenob. I, 96.
86. Zenob. I, 97.
87. K. II, 30: Zenob. I, 98.
88. K. I, 79: Zenob. I, 99.

89 *Ἀντὶ κακοῦ κυνὸς ὗν ἀπαιτεῖς:* ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ κακῶν ἀνταποδιδόντων.

90 *Ἄνθρακες ὁ θησαυρός:* ἐπὶ τῶν ἐφ᾽ οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων. Ὡς ὁ Λουκιανός· *Ἄνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.*

91 *Ἄξιος τοῦ παντός:* ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

92 *Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος:* ἐπὶ τῶν εὐγενῶν καὶ αἰδημόνων. Οἱ γὰρ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατὰ νόμιμον παλαιὸν τὰς ἀσπίδας φέροντες πομπεύουσιν.

93 *Ἄξιος τριχός:* ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

94 *Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὤρουσεν:* ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν μέν, ἐνδόξων δὲ γενομένων ἐκείνων.

95 *Ἄπληστος πίθος:* ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων· ἀπὸ τῶν περὶ τὰς Δαναΐδας πίθων.

96 *Ἀφ᾽ ἵππων ἐπ᾽ ὄνους:* ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς τὰ ἄσεμνα ἡκόντων, οἷον ἀπὸ γραμματικῆς ἐπὶ ἡνιοχευτικήν, ἢ ἄλλο τι τῶν οὐ σεμνῶν.

97 *Ἅπαντα τοῖς σοφοῖς εὔκολα:* ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων.

98 *Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα:* ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων εἰς κρείττονα.

99 *Ἀντ᾽ εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί:* ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

---

2. καλὰ] κακὰ pbg. ἀνταποδ.] Schottus e Zenobio mavult ἀπαιτούντων. 3. θησαυρὸς γέγονεν K. οἷς] ἧς g. ἤλπισε K. 4. ὡς κτλ.] K om. 11. K: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. 13. K: ἐπὶ τῶν ἐξ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω θαῤῥούντων: v. Zenobium. 14. γαστριμάργων K. 15. ἀπὸ κτλ. K om. 17. ἄσεμνα b Zenobius, Gaisfordus: ἄσημα Schottus. ἐπὶ] ex b Gaisfordus adjecit. 19. σοφοῖσιν Zenobius. διὰ φρόνησιν K. 21. KB: ἀπὸ τῆς [om. K.] κώπης ἐπὶ τὸ [om. K.] βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως τοῖς μεγίστοις [verba ἀθρ. τ. μεγ. in K ex parte erasa sunt.] ἐγχειρούντων. 23. εὐεργεσίης Zenobius.

89. Zenob. I, 100.
90. K. I, 96: Zenob. II, 1.
91. K. I, 89: Zenob. II, 2.
92. Zenob. II, 3.
93. K. I, 92: Zenob. II, 4.
94. K. I, 97: Zenob. II, 5.
95. K. I, 78: Zenob. II, 6.
96. Zenob. II, 33.
97. K. I, 98: Zenob. II, 9.
98. B. 204. K. II, 13. Greg. Cypr. I, 74. Apost. IV, 17. Arsen. 71. Adhibuit Syrianus: vid. Nott. ad Zenob. I, 95.
99. Zenob. II, 11.

100 *Ἀλώνητον ἀνδράποδον:* τὸ εὐτελὲς, τὸ πρὸς ἅλας ὠνηθέν. Ὅθεν καὶ Μένανδρος·

Θρᾷξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἅλας ὠνημένος.

1 *Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις:* ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων. Χάρης γὰρ ἐγένετο στρατηγὸς Ἀθηνῶν, πολλὰ προχείρως ἐπαγγελλόμενος.

2 *Ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ:* φασὶν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες τοὺς γεννωμένους ἄῤῥενας ἐπήρουν. Ὅθεν πολεμοῦντες αὐταῖς οἱ Σκύθαι, καὶ βουλόμενοι αὐτὰς ἐξαπατῆσαι, ἔλεγον ὅτι συνέσονται αὐταῖς εἰς γάμον ἀπήρωτοι καὶ οὐ λελωβημένοι, ὡς τῶν ἐκείνων ἀνδρῶν λελωβημένων ὄντων. Ἐξ ὧν ἀποκριθεῖσα ἡ ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων, *Ἄριστα,* φησὶ, *χωλὸς οἰφεῖ,* ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει.

3 *Ἀκεσίας ἰάσατο:* ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. Καὶ Ἀριστοφάνης· *Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.*

---

1. ἀνώνητόν g, ἀλάνητον K, ἀνόνητον Schottus. 2. ὅθεν κτλ. K om. 3. Legebatur Θράξ. ὠνημένος] ἠγορασμένος Zenobius. 4. Χάριτος g. 5. Χάρις g: eadem scripturae discrepantia in Zonara s. Χάρης invenitur. 6. Vulgo καὶ προχείρως: copulam cum B delevi. 7. C: ἄρ. χ. ὑφεῖ: ἐπὶ τῶν οἰκεῖα κακὰ μᾶλλον αἱρουμένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά. τῶν γὰρ Σκυθῶν ποτε ταῖς Ἀμαζόσι πολεμούντων καὶ ἀνοχῆς γενομένης, τά τε ἄλλα φιλοφρονουμένων καὶ φασκόντων αὐταῖς, ὅτι εἰ τούτοις πεισθεῖεν, ἀπηρώτοις συνέσονται ἀνδράσιν, ἀλλ' οὐχὶ λελωβημένοις καὶ χωλοῖς καὶ ἀχρείοις ὡς οἱ παρ' αὐταῖς, Ἀντιάνειρα, ἡ τούτων ἡγουμένη θρασεῖα ἅμα καὶ ἀκόλαστος οὖσα, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἄριστα χωλὸς ὑφεῖ, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει. Αἱ γὰρ Ἀμαζόνες τῶν τικτομένων παρ' αὐταῖς ἀῤῥένων, ἐπήρουν τὰ σκέλη ἢ τὰς δεξιὰς χεῖρας· δῆλον οὖν, ὅτι χωλοῖς ἀνδράσιν ἐχρῶντο. Nota erant e Biblioth. Coisl. 606. Lectio ὑφεῖ etiam in Suidae codd. reperitur. Ceterum verbis codicis C explicationem Pausaniae contineri, Eustathius infra allatus docet. 9. ἐξαπατῆσθαι P. 14. ἐπὶ τῶν τῷ χείρονι κεχειρημένων καὶ ἰωμένων c.

100. K. I, 80: Zenob. II, 12.
1. Zenob. II, 13. Vid. Valckenaerius Orat. de Phil. Maced. p. 279. n. et Zenob. VI, 34.
2. C. 41. Plut. 15. Apost. IV, 43. Arsen. p. 75 ibiq. Macar.: Schol. Theocr. IV, 62. Eustath. Hom. Il. γ, 189 p. 403, 6: δῆλον δὲ ὅτι ἀπ' αὐτῶν [Ἀμαζόνων] καὶ παροιμία φέρεται τὸ, ἄρ. χ. οἰφεῖ· ἐπήρουν μὲν γὰρ, φασὶν, Ἀμαζόνες ἀῤῥένων σκέλος ἢ δεξιὰν χεῖρα· Σκυθῶν δὲ προκαλουμένων αὐτὰς αὐτοῖς συνοικεῖν, ὡς ἀπηρώτοις οὖσι κατὰ Παυσανίαν, Ἀντιάνειράν φασι, μίαν τῶν Ἀμαζόνων, θρασεῖαν οὖσαν καὶ ἀκόλαστον, εἰπεῖν· ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ, ὡς ἀρκουμένων αὐτῶν τοῖς χωλοῖς: Suidas.
3. Zenob. I, 52.

4 Ἀκκίζεσθαι: Ἀκκὼ γυνή τις ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη, ἥτις ἐσοπτριζομένη τῇ οἰκείᾳ σκιᾷ ὡς ἑτέρᾳ διελέγετο.

5 Ἄκουε τοῦ τέτταρα ἔχοντος ὦτα: ἐπὶ τῶν πολλὰ εἰδότων καὶ πολλὰ ἀκουόντων· τὸν γὰρ Ἀπόλλωνα Λακεδαιμόνιοι τετράωτον ἵδρυσαν.

6 Ἀκίνητα κινεῖς: ὅτι οὐ δεῖ κινεῖν, οὐ βωμοὺς, οὐ τάφους.

7 Ἀκεσαίου καὶ Ἑλικῶνος ἔργα: ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων· οὗτοι γὰρ τὸν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν.

8 Ἀκόνην σιτίζεις: ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων. Ὅμοιον, Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι.

9 Ἀκέφαλος μῦθος: ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων. Πλάτων· Ἀκέφαλον ἑκὼν καταλίποιμι μῦθον.

10 Ἄκρῳ ἅψασθαι δακτύλῳ: ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων.

11 Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν: δήλη ἡ παροιμία. Φίλοι γὰρ ἐκ τούτων γινόμεθα.

12 Ἅλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς καὶ ἀναρτύτου.

13 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο: ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἐλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομούντων.

---

7. K: ὅτι οὐ δεῖ κινεῖν ὅρους μὴ τάφους μὴ ὀροφήν: de aliis formis explicationis vid. Bernhardy ad Suidam. 9. Ἀκεσσαίου K: Ἀκεσέως recte Zenobius. 10. οὗτοι κτλ. K om. τὸν ex bc Gaisfordus adjecit. Παλάδος g. 13. εἰς τὸ] articulum K om. ὅμοιον κτλ. K om. 14. δακτυλίου bc Gaisfordus: δακτύλου Schottus. 15. ἀτελῆ] ἀσελγῆ bg. 16. Πλάτων κτλ. K om. ἑκὼν bg om. καταλελείποιμι g: v. Zenobius. 19. δήλη ἡ π.] K om. 20. φίλοι γὰρ] ὅτι φίλοι K. 21. οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ K.

4. Zenob. I, 53. — De vario verbi usu vid. Cic. Epist. ad Div. II, 19 Lucian. Amor. §. 42 Hesych. s. ἀκκίζειν: Coraes ad Heliod. T. II, 204.
5. Zenob. I, 54.
6. K. I, 63: Zenob. I, 55.
7. K. I, 64: Zenob. I, 56.
8. K. I, 62: Zenob. I, 58. — De proverbio διὰ δακτυλίου κτλ. vid. infr. IV, 30.
9. K. I, 65: Zenob. I, 59.
10. K. I, 47: Zenob. I, 61.
11. K. I, 66: Zenob. I, 62.
12. K. I, 41: Zenob. I, 63.
13. K. I, 67: Zenob. I, 65: v. infr. II, 62.

14 *Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τὰς ἐπινοίας:* ὅτι οὐ δεῖ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλεύεσθαι. Οἱ γὰρ τὰ ἱερεῖα προςάγοντες οὔκουν μετὰ τὸ καλλιερῆσαι βουλεύονται.

15 *Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ:* λείπει τὸ, ἁλώσεται. Ἐπὶ τῶν πονηρῶν δέ.

16 *Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται:* ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις οὐ συμφωνούντων, ἀλλ' ἐριζόντων τοῖς κρείττοσιν.

17 *Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα:* ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.

18 *Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται:* ἐπὶ τῶν οὐ ῥᾳδίως ἁλισκομένων.

19 *Ἄλλως ᾄδεις:* ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

20 *Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι:* οἱ μὲν γὰρ λάλοι, οἱ δὲ φάγοι.

21 *Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων:* ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις παρεχομένων. Λεύκων γάρ τις γεωργὸς, μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμὸν ἐμβαλὼν, ἐκόμιζεν εἰς Ἀθήνας, κριθὰς τοῖς φορμοῖς ἐμβαλὼν, ὡς ὀλίγον εἰςπραχθησόμενος τέλος. Τοῦ δὲ ὄνου πεσόντος οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι ἔγνωσαν ὅτι μέλι ἐστὶν, καὶ τοῦτο ἔφησαν.

22 *Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπειςρέει:* ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ πλέον οὐδὲν ἀνυόντων.

23 *Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν:* ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαινόντων.

---

1. τὰς] τῆς c. 8. οὐ — ἀλλ'] ἀσυμφονούντων καὶ K. 15. μὲν e K inserui. γόμφοι cg. 16. ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων K. 21. εἰς ὀλίγον p. 22. βοηθεῖσθαι p. 25. ἐπὶ — ἀνυόντων] ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων K: v. Zenobius.

14. Zenob. I, 66.
15. Zenob. I, 67.
16. K. I, 68: Zenob. I, 69.
17. K. I, 69: Zenob. I, 70.
18. K. I, 42: Zenob. I, 71.
19. K. I, 70: Zenob. I, 72: vid. Diogen. V, 11. ibiq. nott.
20. K. I, 71: Zenob. I, 73.
21. Zenob. I, 74.
22. K. I, 72: Zenob. I, 75.
23. Zenob. I, 76.

24 *Ἆμ᾽ ἔπος, ἅμ᾽ ἔργον:* ἐπὶ τῶν ὀξέως καὶ ταχέως ἀνυομένων.

25 *Ἀμελοῦς γωνία:* ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀργῶς καθημένων. Ἔστι γὰρ χωρίον Λιβύης ἐν ἀποκρύφῳ Ἀμελοῦς γωνία καλούμενον.

26 *Ἀμουσότερος Λειβηθρίων:* ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. Λειβήθριον γὰρ ὄρος † Πιερικὸν, οὔτε μέλους ἁπλῶς, οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον.

27 *Ἄμμον μετρεῖν:* ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

28 *Ἀνέμους θηρᾶν ἐν δικτύοις:* ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

29 *Ἅμ᾽ ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις:* ἐπὶ τῶν ταχέως ἐπιλανθανομένων τῆς χάριτος.

30 *Ἄμμες ποτ᾽ ἶμεν:* Λακωνικὴ παραβολὴ, ἀντὶ τοῦ, Ἡμεῖς ποτ᾽ ἦμεν. Τριῶν γὰρ χορῶν ὄντων, ὁ μὲν τῶν παλαιῶν τοῦτ᾽ ἔλεγεν· ὁ δὲ τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμαζόντων,

---

1. καὶ ταχέως K om. 4. χωρίου g. 5. καλούμενος g. 7. Λειβήθριον] Λιβήθριον Pausan. IX, 34, 3: v. Eustathium ad Hom. Il. Φ, 259 p. 1235, 61: πλείων δὲ ἡ διφθόγγου γραφή· καὶ οὕτω γράφουσι καὶ τὰ Μακεδονικὰ Λείβηθρα τὸ ὄρος, οὗ τοπικὸν οἱ βάρβαροι Λειβήθριοι, οἷς ἐνδιατρῖψαί ποτε ὁ Ὀρφεὺς λέγεται: quae e Pausaniae Lexico rhetorico desumpta esse, ex iis verisimile fit, quae de voce λείβηθρον in antecedentibus episcopus disputavit: add. id. ad Hom. Od. Γ, 1471, 29. 1476, 27. ὄρος] Lex. Reg. Mscr. ap. Albertium ad Hesych. v. Λείβηθρον: Λειβήθριοι· ἔθνος μωρόν· ἀπὸ τόπου, Λείβηθρα καλουμένου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι· Θουκυδίδης [Θουγενίδης Tittmannus ad Zonar. praef. CXLVI.]· Λειβηθρίων ἀμουσότεροι: eadem fere ab Apostolio XI, 80, Arsen. 332. traduntur. In Diogeniani loco aut cum Albertio l. c. ὄρος mutandum in ἔθνος, aut lacuna statuenda, hunc fere in modum explenda: ὄρος Πιερικὸν, ἐν ᾧ κατοικοῦσι Λειβήθριοι, ἔθνος μωρὸν κτλ. Posui crucem. 12. τῶν — χάριτος] τῶν ἀχαρίστων K. 13. ποτ᾽] recte ποκ᾽ et ἦμες Plutarchus in V. Lycurgi. ἡ παραβολὴ g.

24. K. I, 76: Zenob. I, 77.
25. Zenob. I, 78.
26. Zenob. I, 79. — De monte Libethrio cf. O. Muellerus Orchom. p. 34. 380.
27. Zenob. I, 80.
28. Zenob. III, 17.
29. K. I, 73: Zenob. I, 81.
30. Zenob. I, 82. Diogen. V, 3. Greg. Cypr. I, 48. Apost. III, 6. Arsen. p. 51 ibiq. Macar.: Schol. ad Plat. Legg. I, 663 A, p. 449 Bekk: Plutarch. Instit. Lacon. p. 238 A: τριῶν οὖν χορῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος ᾖδεν· Ἄμες ποτ᾽ ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι. εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν ἀμειβόμενος: Ἄμες δέ γ᾽ ἐσμέν· αἰ δὲ λῇς, αὐγάσδεο. ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παίδων· Ἄμες δέ γ᾽ ἐσσό-

Ἄμμες δέ γ' εἰμὲς· αἰ δὲ λῇς, αὐγάσδεο·
ὁ δὲ τῶν νηπίων καὶ οὔπω ἀκμαζόντων,
Ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάῤῥονες.

31 *Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει*: ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ἁμαρτῆσαί τινος πράγματος συνιέντων. Ἁλιεὺς γὰρ ἁλισκομένους ἰχθῦς μετεχειρίζετο, καί ποτε πληγεὶς, Νοῦν οἴσω, φησίν· ὅμοιον δέ ἐστι τῷ παρ' Ἡσιόδῳ, *Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.*

32 *Ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ*: ἐπὶ τῶν τοῖς καλοῖς τὰ χείρονα προςμιγνύντων· ἐν Κύκλωπος γὰρ δράματι λεγομένῳ οὕτω φησὶ πρὸς Ὀδυσσέα Πολύφημος.

33 *Αἲξ Σκυρία*: ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων. Ἀνατρέπει γὰρ τὸ ἀγγεῖον ἀμελχθεῖσα.

34 *Ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη*: ἔμπορός τις ἅλας ἄγων καὶ καθευδήσας, ἀπώλεσεν αὐτὸ τῆς ἀντλίας ἐπαναβάσης. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν τὰ ἅπερ προςεπόρισαν καὶ ἐχαρίσαντο ἀπολλύντων.

35 *Ἀνεπαρίασαν*: ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐπί τινι.

---

1. ἅμες g; Schottus: *ἅμμες δέ γ' ἦμεν, [αἱ δὲ ὅτι ἐὰν βλέπει τόθε λῇις αὐγάδεο]*: Gaisfordus non nisi *ἅμμες δέ γ' ἦμεν*, ut Schottus de codicum lectionibus tacens. Recte Finckhius: »lege *ἅμμες.. αὐγάσδεο*, coll. Plut. ll. cc.: verba e Schotti textu deleta glossemata sunt: *ἐὰν* vocis *αἰ*, *βλέπει* vocis *αὐγάσδεο*, *τὸ θέλῃς* vocis *λῇς*.« *αὐγάσδεο*] *πεῖραν λαβέ* Plutarchus in Lycurgo. 3. *ἅμες* g. Vulgo *ἐσόμεθα, πολλῶν*. 5. *ἁμαρτῆσθαι* p. *συνιόντων* g. K nonnisi haec: *ἐπὶ τῶν μετὰ πεῖραν εἰς γνῶσιν ἐλθόντων, ὥςπερ καὶ ὁ πληγεὶς ἁλιεὺς τοὺς ἰχθύας μεταχειριζόμενος.* 7. *ἐστι τῷ*] *ἐστι τὸ* cod. Maz. A. 86 ap. Boissonadum ad Nicet. Eugen. T. II, 151. *Ἡσιόδῳ*] p *Ὁμήρῳ*. *παθὼν* cum marg. cod. Maz. scripsi: legebatur *ῥεχθέν*, quo versus Homericus constituitur. 9. Legebatur *τὸ ὕδωρ*. 10. *προςμιγνυόντων* g. 11. *λεγομένῳ* ex b accedere jussi. 16. K: *ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων καὶ ἀποκτηθέντων· ἔμπορος γὰρ ἅλας ἐπιφερόμενος ἐν νηῒ κλύδωνος γενομένου τοὺς ἅλας ἐν τῇ θαλάσσῃ* [sic] *ἀπέβαλεν*. 17. *ἐπαναβάσης* cum Hemsterhusio ad Lucian. Tim. §. 4. ex Apostolio reposui et Arsenio: vulgo *ἐπαναστάσης*. *οὖν*] *δὲ* g. *τῶν τὰ, ἅπερ*] omittit *τὰ* Arsenius, qui hunc ipsum Diogeniani locum accurate exscripsit. 18. *ἀπωλόντων* g.

μεσθα πολλῷ κάῤῥονες: add. Plut. quom. se quis citra invidiam laudare possit p. 544. E., Lycurg. 21. O Muellerus Dorr. II, 330. Schneidew. Del. p. 463.

31. K. I, 82: Zenob. II, 14.
32. Zenob. II, 16.
33. Zenob. II, 18.
34. K. II 29: Zenob. II, 20.
35. Zenob. II, 21.

Οἱ γὰρ Πάριοι ὁμολογήσαντες παραδώσειν Ἀθηναίοις τὴν πόλιν, ὕστερον μετέγνωσαν.

36 *Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν: ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν πειρωμένων. Ἔφησε γὰρ ὁ θεὸς Σπαρτιάταις, τότε ἀπολεσθῆναι, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν.*

37 *Ἀθηνᾷ τὸν αἴλουρον: ἐπὶ τῶν συγκρινόντων τὰ ἥττονα τοῖς κρείττοσιν. Ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τῇ Ἀθηνᾷ τὸν αἴλουρον συμβάλλοι.*

38 *Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς συλλεγομένων καὶ πραττόντων τι ἀπόῤῥητον. Κρύφα γὰρ κἀκεῖνα ἐτέλουν.*

39 *Αὐτῷ κανῷ: ἐπὶ τῶν ἄρδην τι λυμαινομένων. Τὰ γὰρ δεῖπνα ἐπὶ κανῶν κομιζόμενα ἥρπαζόν τινες αὐτῷ κανῷ. Ὅμοιον,*

40 *Ἑστίᾳ θύειν: ἐπὶ τῶν κρύφα πραττόντων. Οἱ γὰρ Ἑστίᾳ θύοντες οὐδὲν ἐξέφερον τῆς θυσίας.*

41 *Ἀφύα ἐς πῦρ: ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. Τάχιστα γὰρ ἡ ἀφύα ἕψεται.*

42 *Ἀτρέως ὄμματα: ἐπὶ τῶν τὰ πάντα ὁρώντων, καὶ [οὓς] οὐκ ἔστι λαθεῖν· οἱονεὶ ἄτρεπτα καὶ σκληρά. Εἴρηται δὲ ἐπεὶ οὐκ ἔλαθε Θυέστης μοιχεύων τὴν γυναῖκα*

---

4. *πειρωμένων*] *προαιρουμένων* Schottus conjecit. 7. *αἴρουλον* hic et infra g. *ἐπὶ τῶν κακῶς* Zenobius. 13. *ἄρδην τι*] *ἄρχοντι* g, *τελείως* c, vulgo *ἄρτι τι*: correxi e Zenobio. 14. *κανῶν* e Zenobio reposui: legebatur *κανῷ*. 15. *Ὅμοιον* e g Gaisfordus adjecit. 16. *θύει* g. 18. C *ἴδε πῦρ ἴδ' ἀφύη*: K: *ἡ ἀφύη πῦρ: ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων, παρόσον ἡ ἀφύη ταχέως ἕψεται.* vulgo *ἀφύας πῦρ*: Bernhardy ad Suid. s. *ἀφύα* proponit *ἀφύας πῦρ*: ego Suidam, alios sequutus sum: vid. nott. ad Zenobium et cf. Bekk. Anecd. I, 472, 29: *ἀφύα καὶ ἀφύη: ἔστι μέντοι ἰχθύδιον φαῦλον κτλ.* 19. *τάχιστα γὰρ*] *παρόσον ἡ ἀ. ταχέως* C. 21. *καὶ οὓς οὐκ* e Gaisfordi emendatione scripsi: vulgo *καὶ οὐκ*, *οἱονεὶ γὰρ* g. *οὐ σκληρὰ* g. 22. *ἐπεὶ οὐκ*] *ἤθη δὴ οὐκ* P, *ἐπειδὴ οὐκ* b.

36. Clem. Alex. Stromm. IV, c. 5 p. 207 Sylb.: Zenob. II, 24. Vid. Krebsii Lectt Diodor. p. 139.
37. Zenob. II, 25.
38. Zenob. II, 26: sup. I, 38.
39. Zenob. II, 31.
40. Apost. IX, 21. Arsen. p. 242: Hesych., Suid., Photius: vid. infr. IV, 68 et Zenob. IV, 44. Alludit Aristoph. Plut. 1137. De re vid. Lobeckius Aglaoph. I, 706.
41. C. 265. K. III, 39. Apost. V, 16. Suid. s *ἴδ' ἀφύη πῦρ*: Zenob. II, 32. IV, 25.
42. Zenob. II, 34.

αὐτοῦ, ἀλλὰ δειπνοῦντι τὰ τέκνα αὐτῷ εἰς βρῶσιν παρέθηκεν.

43 *Ἅιδου πρωκτῷ περιπέσοις: δῆλον.*

44 *Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν κακῶς ὑπό τινων πασχόντων. Τὰ γὰρ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζει κυλίων ὁ κάνθαρος.*

45 *Ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων: ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὑρισκομένων καὶ τιμωρουμένων. Ἐν γὰρ τοῖς φράτορσι κύων εὑρεθεὶς τιμωρεῖται.*

46 *Ἁγνὴ γάμων: ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν. Εἰρωνικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ σωφρόνων. Ὅμοιον, Τὸ κανοῦν τῆς θεοῦ φέρει. Αἱ γὰρ ἁγναὶ ἔφερον.*

47 *Ἀγρὸς ἡ πόλις: ἐπὶ τῶν παρανομούντων. Ἐπίχαρμος·*

Ἀγρὸν τὴν πόλιν ποιεῖς.

48 *Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι: ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων.*

49 *Ἀγορὰ λύκειος: ἐπὶ τῶν ταχέως πιπρασκομένων. Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου· ἁρπακτικὸν γάρ.*

---

1. *τέκνα αὐτοῦ εἰς βρῶσιν αὐτῷ* g. 4. *ἐπὶ*] vulgo *ὑπὸ*: mutavi e K. 7. *φρατέρων* B. 8. *καὶ διὰ τοῦτο τιμ. Καὶ κύων γὰρ εὑρισκόμενος ἐν φράτερσι μαστιγοῦται* B. 10. B: *ἐπὶ . . . γυναικῶν· ῥηθείη δ' ἂν εἰρωνικῶς καὶ ἐπὶ τῶν μὴ τοιούτων* omissis reliquis. 11. *ὅμοιον* a Gaisfordo additum e b: g *ὁμοία*. 12. *τῆς θεοῦ* Apostolius: *τῆς θεᾶς* c, vulgo *τοῦ θεοῦ*. *ἁγναὶ*] sic b c Gaisfordus: *εὐναὶ* Schottus. 16. *λέσχαι* b g: *λόχμαις* sine causa Erasmus Adag. p. 276. 18. Vulgo *Λύκιος*: correxi e B. 19. *ἐκ — γὰρ*] B om.

43. Apost. I, 35. Arsen. p. 18, qui explicant: *ἤγουν τελευτήσῃς.*
44. K. I, 85: Zenob. I, 20.
45. B 162. Apost. I, 24. Arsen. 16 ibiq. Macar.; Suid. s. *ἀγόμενος*. Canes religionis causa sacris prohibebantur: cf. Lobeckius Aglaoph. II, 1095.
46. B. 163. Apost. I, 18. Arsen. 15 ibiq. Macarius. Virgines saepe *ἁγναὶ γάμων* appellantur: vid. Valckenarius ad Eurip. Phoeniss. 953. *Κανοῦν — φέρει*] Apost. XIX, 33. Dea est Minerva: sermo enim est de canephoris: vid. Meierus in Erschii et Gruberi Encyclop. Sect. III T. X, pag. 291.
47. B. 164. Apost. I, 19. Arsen. 15 ibiq. Macar. V. Epich. fragm. p. 97 Krusem.
48. B. 165. Apost. I, 72. Arsen. 24 ibiq. Macar. *Ἀηδόνες* quum dicerentur *λάλοι, κωτίλαι, πολυκώτιλαι* [v. Valckenarium ad Theocr. Adoniaz. p. 379], nomen ad homines garrulos tralatum est: vid. Walzius ad Arsenium.
49. B. 167. Apost. I, 20. Arsen. 15 ibiq. Macarius.

50 *Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας*: ἐπὶ τῶν ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκειμένων. Οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς πότους ἐσχόλαζον. Φάλαρις δ᾽ αὐτοὺς καταπολεμήσας εἰς τοὺς κρατῆρας ἔῤῥιψεν· ἀφ᾽ οὗ ἡ παροιμία.

51 *Αἱ Οἰδίποδος ἀραί*: ἐπὶ τῶν μεγάλως δυςτυχούντων.

52 *Αἱ λαχάνων προςθῆκαι*: ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων. ὅμοιον τό· *Δαιδάλου πτερά.*

53 *Αἰσχύνομαι μὰ τὴν φιλότητα γηράσκων ἵππος ὑπὸ ζυγὸν, θήλειάν τε τροφὴν ἔχων ὁρᾶσθαι*: ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν τὶ ὑπομενόντων ἕνεκα τροφῆς.

54 *Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω*: ἐπὶ τῶν κατόπιν ἐν ταῖς χερσὶ γινομένων. Ταπεινούμενοι γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ Μακεδονικὰ ἐπεφώνουν τι τοιοῦτον.

---

1. ἐπὶ — ἐγκειμένων B om. 3. τοὺς B b om., sed habent c g. ἐσχόλαζον — παροιμία] B: ἐσπουδάκεσαν· Φάλαρις δ᾽ αὐτοὺς καταπολ. ἐκέλευσεν ὠμῶς εἰς τοὺς τῆς Αἴτνης ἀποῤῥιφῆναι κρατῆρας· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ παροιμία: v. Macarium. 6. B addit: οἱ γὰρ περὶ Πολυνείκην ἔθος εἶχον τῷ Οἰδιπόδι ἐξ ἑκάστου ἱερείου ἐξαίρετόν τι πέμπειν γέρας, τὸν ὦμον· ἐκλαθόμενοι δέ ποτε, ἰσχίον ἔπεμψαν· καὶ ὁ Οἰδίπους νομίσας ἠτιμῶσθαι ἄρας [sic] κατ᾽ αὐτῶν ἔθετο τὰ πατρῷα σιδήρῳ δάσασθαι, ὑφ᾽ ὧν καὶ ἀπώλοντο: vid. Schol. ad Soph. Oed. Colon. 1375. 9. ὅμοιον τὸ Schotti codd. et editt. ante Schottum omittunt: τὰ b, ὅμοια τὰ g: singularem cum Schotto et Gaisfordo retinui. Indicant autem codd. lectiones, nonnulla h. l. excidisse. 10. e B, qui nonnisi αἰσχ. μὰ τὴν φιλότητα habet, μὰ inserui; Apostolius; αἰσχ. τ. φιλ. γηράσκων: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας διακοσμιῶν [κοσμίων Arsenius.]. 14. ἐπὶ — γινομένων] Pantinus ad Apostol. p. 289 sine causa conjectat: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς χείρω κατόπιν γενομένων: B: κατὰ τὰ Μακ. ταπεινουμένων τῶν Ἀθήνησι πραγμάτων ἐν τοῖς Διονυσίοις ἐπεφώνουν τὸ προκείμενον οἱ Ἀθηναῖοι, δηλοῦντες τὴν προλαβοῦσαν εὐδαιμονίαν. 16. τὸ τοιοῦτον b.

---

50. B. 168. Apost. I, 60. Arsen. 22 ibiq. Macarius.
51. B. 169. C. 1. Apost. I, 84. Arsen. 27 ibiq. Macar. et p. 380: cf. ad Zenob. V, 43.
52. B. 170. Apost. II, 15 Arsen. 30: Suidas. *Λάχανον* de rebus nullius pretii dicitur: cf. Galen. de differ. puls. II, 3 p. 569 T. VIII Kuehn. De *Δαιδάλου πτεροῖς* vid. infr. IV, 25.
53. B. 171. Apost. I, 94. Arsen. 29. *γηράσκων ἵππος*] similia vide ad Zenob. IV, 41.
54. B. 175. Greg. Cypr. I, 48. Apost. I, 90. III, 7. XVIII, 10. Arsen. 29. 443: *ἐπὶ τῶν πρώην μὲν εὐδαιμονούντων, ὕστερον δὲ δυςτυ-*

55 *Αἰγύπτου γάμος*: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμούντων.

56 *Ἄλευ᾽ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός*: παραινετικὴ ἡ παροιμία.

57 *Ἄλλο γένος κώπης*: ἐπὶ τῶν περὶ τὸ ἦθος ἐνηλλαγμένων. Ἡρακλῆς γὰρ διαπεραιούμενος ἐπὶ τὰς ἐν Ἐρυθείᾳ βοῦς, ἱστίῳ τῇ λεοντῇ ἐχρήσατο, ἱστῷ δὲ τῷ ῥοπάλῳ· ἐφ᾽ ᾧ καὶ ἐλέχθη.

58 *Ἀλλ᾽ εἰ τορέλλη*: σκῶμμα γερόντων. Ἐκ τοῦ τορὸς [,σορὸς,] γίνεται.

---

2. ἄνευ Pp, ἄνευ᾽ g, ἄλευ δ᾽ C; BV: ἤτοι [ἀντὶ τοῦ V.] φύλαξαι· παραινεῖ ἡ παροιμία περιίστασθαι τῆς μετὰ [τᾶς κατὰ V.] τῶν μειζόνων ἀναστροφῆς: C: οἱ Ἴωνες τὸ ἄλευ ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι λέγουσι· παρεγγυᾷ οὖν ἡ παροιμία φυλάττεσθαι τὰς τῶν μειζόνων συναναστροφάς: K: ἀπὸ μ. ἀ. ἄλευ: ἤτοι φυλάττου, ἰωνικόν: v. G. Dindorfius ad Aesch. Prom. V. 568 in Poett. Scenicc Grr. praef. p. VI. 4. B: κώπης: Ἡρακλέα ἱστοροῦσι περαιούμενον ἐν λέβητι ἐπὶ τὰς ἐν Ἐρυθίᾳ βοῦς χρῆσθαι ἱστίῳ μὲν τῇ λεοντῇ, ἱστῷ δὲ τῷ ῥοπάλῳ, κώπῃ δὲ τῷ τόξῳ, διὸ καὶ ἐλέχθη ἡ παροιμία: eadem Erasmus p. 536 ex Plutarchi Collectaneis affert, in quibus nunc non comparent. ἔθος P Apostolius. 5. vulgo ἐπὶ τὰς Ἐριθείας: Apostolius ἐπὶ τὰς Ἐρυθρείας: e B correxi. 8. Legebatur ἄλλη τορέλλη: correxit G. Dindorfius ad Aristoph. frr. p. 42, probantibus Walzio ad Arsen. l, c., Fritzschio de Arist. Daetal. Comm. p. 47. 9. σορὸς e Diogeniano Pantinus affert ad Apost. p. 292: codex Apost. apud Schottum ad n. l.: σκῶμμα γερόντων· ἐκ τοῦ τορὸς, σορὸς, γίγνεται: Hesychius: σορέλλη: σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας· ἀπὸ τοῦ σοροῦ: unde post τορὸς inserui σορός. B: τοὺς γεγηρακότας ἔσκωπτον οἱ περὶ τὸν σορὸν σορέλλῃ καὶ τορέλλῃ· ἔστι δὲ κυρίως σορέλλη καὶ τορέλλη ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ.

χούντων ibiq. Macarius: Margo Vat. B. Liban. Epistol. 191. Usurpat Liban. l. c.

55. B. 176: Macar. 34, qui addit: Αἴγυπτον γὰρ καταλιπόντα τὴν γαμετὴν δι᾽ αἰσχρότητα, ὁ κηδεστὴς ἀνεῖλε Δαναός.

56. Vat. App. I, 6. B. 179. C. 8. K. I, 86: Greg. Cypr. I, 31. Apost. IV, 3. Arsen. 39. 72: Suid., Zonar. p. 135. Phavorinus.

57. B. 181. Apost. II, 45. 80. Arsen. 40. De re cf. Muellerus Dorr. I, 424. II, 472 sqq.

58. B. 182. Apost. II, 81. Arsen. 42: Hesych. s. σορέλλη, s. τορέλλη, Phot. s. σορέλλη: qui quae afferunt, e Pausaniae Lexico rhetorico ducta sunt, uti patet ex Eustath. ad Hom. Il. Ψ, 91 p. 1289, 15: σορὸς δὲ, φασὶ, παρὰ τὸ ἔσω ὀρούειν ἢ ἐρύειν, ὅ ἐστι φυλάσσειν τὸν τεθέντα. ἅπαξ δὲ, φασὶν, ἐνταῦθα ἡ λέξις εἴρηται τῷ ποιητῇ, ἀφ᾽ ἧς καὶ σορέλλην παρὰ Ἀριστοφάνει σκῶμμα εἰς γέροντα, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ σοροπηγὸς πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ναυπηγός. δηλοῖ δὲ ἡ σορὸς καὶ αὐτὴ καθ᾽ αὑτὴν γέροντα σκωπτικῶς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ γράψαντος τὸ, γηράσασα καὶ ἤδη οὖσα σορός. τοῦ δὲ σορελληνός σαφέστερον εἰς σκῶμμα τὸ τυμβογέρων παρὰ τῷ κωμικῷ. Proverbio Aristoph. Daetal. fr.

59 *Ἄκουε τἀπὸ καρδίας:* ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως ἃ φρονοῦσι διεξιόντων.

60 *Ἀλλότρια βάλλειν:* ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων ἢ ἐν τῷ κυβεύειν, ἢ ἐν ἄλλῳ τινί.

61 *Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ:* ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων. Ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.

62 *Ἄλλοι μὲν σπείρουσιν, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται:* φανερόν.

---

1. τἀπὸ B: vulgo τὰ ἀπό. ἀπαρακαλύπτως B om., ἀπαρακάπτως g. 3. B: τοῦτο λέγεται, ἐπάν τις ἐν τῷ κυβεύειν ἁμάρτῃ: C: ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κυβεύειν διαμαρτανόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμελούντων. 5. ἀναλίσκει τὸ K. ἀπὸ τῶν κτλ.] K om. VB: ἐπὶ τῶν ματ.· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν δικαστηρίῳ ὕδατος: C: ἐπὶ τῶν μάτην ἐν λόγοις πονούντων. Μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων· πεποσωμένον γὰρ ὕδωρ ἐδίδοτο ἑκάστῳ τῶν ἀντικρινομένων ἐν τῷ λέγειν. 8. μὲν K om ἀμήσονται g C K Apostolius cum filio: vulgo ἀμήσουσι. 9. φανερὸν K om.: C addit: ἐπὶ τῶν οὐχ ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἑτέροις πονούντων.

1 usus est: comp. ejusdem Plut. 277. Simili modo comicis senes σοροδαίμονες, σοροπλῆγες, σοροπληκτοί, dicebantur, homines capulares: cf. Suidam, Lexx.: add. *silicernium* Terentii Adelph. IV, 2, 48. Vocis significatio primitiva recte mihi videtur a B indicata: sonos enim instrumentorum imitatur, ut τήνελλα Archilochi, θρεττάνελο Aristophanis: Boeckh. ad Pind. Expll. p. 187: add. Hesych. v. τορελλῆ: ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ. Θρακικόν: postea demum comici novum ex etymologia festiva derivarunt significatum.

59. B. 184. Apost. II, 29. Arsen. 36 ibiq. Macar.: Schol. ad Lucian. Imp. Tragoed. §. 19. Auct. Iphig. Aul. 475: κατόμνυμ' — ἦ μὴν ἐρεῖν σοὶ τἀπὸ καρδίας σαφῶς: poet. inc. ap. Plutarch. discrim. adul. et amic. c. 31 p. 63. A., Lucian l. c.: add. Elsnerus ad Marc. Evang. 12, 30.

60. B. 183. C. 19. Apost. II, 66. Arsen. 44. 45.: Suidas. Ductum videtur ex Homeri Odyss. *Λ*, 234: νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες: ubi Eustathius p. 1414, 2: ἐβάλλετο ἀντὶ τοῦ ἔρριψεν, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν κύβων. ἀστείως Ὁμήρου ἐνταῦθα εἰπόντος τὸ, ἑτέρως ἐβ. θ., ἤγουν οὐκ εὖ. κατὰ τὸ, τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς Διὸς φρυκτωρίας [Aesch. Agam. 32: v. Zenob. IV, 23]· οὐδὲ κατὰ τὸ, αἰεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι [v. supr. I, 58.], ἀλλὰ δηλονότι, κατὰ τύχην, ὡς εἰπεῖν παλίμβολον: add. Pind. Ol. XII, 10: πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν: Terent. Adelph. IV, 7, 21: *ita vita 'st hominum, quasi cum ludas tesseris: Si illud, quod maxime opus est iactu, non cadit; Illud quod cecidit forte, id arte ut corrigas:* vid. Dissenius ad Pind. Ol. VII, 69. Stallbaumius ad Plat. Reip. X, 604 C.

61. Vat. App. I, 8. B. 188. C. 17. K. I, 74. Apost. II, 84. Arsen. 48 ibiq. cod. Laur.: Suidas. De re vid. Suid. s. διαμεμετρημένη, Matthiaeus de judic. p. 269, Meierus et Schoemannus *Attischer Process* p. 713 sqq.

62. C. 13. K. I, 83. Greg Cypr.

63 *Ἀκαρπότερος ἀγρίππου*: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. Φυτὸν γάρ ἐστιν ἡ ἄγριππος ἄκαρπον.

64 *Ἄρτι μῦς πίσσης γεύεται*: ἐπὶ τῶν νεωστὶ πεῖραν τῶν κακῶν λαμβανόντων. Τὸ γὰρ ζῶον εἰς πίσσαν πίπτον δεινὰ πάσχει.

65 *Ἀσκῷ μορμολύττεσθαι*: ἐπὶ τῶν μάτην φοβούντων.

66 *Ἄστροις σημαίνεσθαι*: ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοούντων. Ἀπὸ τῶν πλοϊζομένων ἡ παραβολή.

---

1. K: ἐπὶ τῶν μάτην πενομένων· λάκωνες τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἄγριππον καλοῦσι λεπτόφυλλον οὖσαν καὶ μὴ πλεῖον αὐξανομένην πηγάνου: vide Zenobium ibiq. B. 2. ἡ b: legebatur ὁ. 3. ἄρτι V B C om. πίττης V B. γεύει B: μῦς ἄρτι π. γευόμενος Suidas: ὡς μῦς ἐν πίσσῃ Hesychius: Eustathius: ἔνιοι μῦς ἐν ἅλμῃ μεταγράφουσι. V B: ἐπὶ τῶν νεωστὶ κακῶς πραττόντων· τινὲς δὲ οὕτω γράφουσι Ὅσα Μῦς ἐν πίττῃ: C: ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων κατὰ τὴν Τηλέφου ἀποδημίαν. 6. μορμύττεσθαι P b. μάτην] B εἰκῇ. 8. σημαίνεσθαι] σημειοῦσθαι Eustathius, τεκμαίρεσθαι Suidas. 9. εἴρηται δὲ ἀπὸ B. ἀπὸ] g ἐπί. ἡ παραβολή B om.

I, 55. Apost. II, 55. Arsen. 43 ibiq. Macarius. Praeivit Hesiod. Theog. 599 *οἱ δ' — ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται*: vid. Spanhemius ad Callim. h. in Cerer. 138, sup. II, 13, infr. II, 75.

63. K. II, 10: Zenob. I, 60.

64. Vat. App. II, 68. B. 636. C. 344: infr. VI, 41. Apost. IV, 32. XIII, 47. Arsen. 76. 359 ibiq. Macar.: Schol. ad Theocr. XIV, 51. Eustath. ad Hom Od. *P*, 455 p. 1828, 17: Hesych. s. *μῦς*, Phot. s. *μῦς πίσσης γεύει*, Suid. s. *μῦς*, Bekk. Anecd. I, p. 208, 6.: Suid. s. *ἄρτι μῦς*: *ἐπὶ τῶν ὀψὲ εἰς αἴσθησιν ἐρχομένων ἐν οἷς εἰσιν*, quocum Macarius consentit: vid. ad Zenob. V, 46. Usurpat Demosth. c. Polycl. p. 1215, 10 R.: adde Theocrit., Liban. Ep. 192: *ἀλλ' ἄρτι δὴ μῦς πίσσης*: Nicet. Eugen. IV, 406: *Οὕτως ἐρῶν πᾶς — ὡς ἄφυκτόν τι πόθος — Ἁλίσκεται γὰρ τοῖς Ἔρωτος δικτύοις, Ὡς μῦς πρὸς ὑγρᾶς ἐμπεσὼν πίσσης χύτραν*: Manuel. Palaeol. in *Manuscr. de la Bibl. du Roi* T. VIII, 2 p. 353.

65. B. 196, infr. II, 100. Apost. IV, 60. Arsen. 81 ibiq. Macar.: Hesych. s. *ἄσκῳ φλαυρίζεις* [quem recte Bernhardius ad Suid. emendavit], Suid. s. *ἀσκὸς Κτησιφῶντος*: cf. Append. s. *οὐκ ἀσκίῳ*. Ex nostro loco Theophr. Char. V, 2 explicandus videtur: *καὶ τοῖς μὲν* (sc. *παισὶ*) *συμπαίζειν αὐτὸς, λέγων· ἀσκὸς· πέλεκυς.*

66. B. 197. Apost. IV, 62. Arsen. 79 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Od. *E*, 276 p. 1535, 58: *ὅτι δὲ οὐχ οἱ ποντοποροῦντες μόνον ἀλλὰ καὶ οἱ πεζῇ βαδίζοντες πρὸς ἄστρα τοῦτο ἐποίουν, δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ παροιμία, τὸ, ἄστροις σημειοῦσθαι ὁδόν, ἤγουν μακρὰν ὁδὸν βαδίζειν καὶ ἐρήμην, ὡς ἀπὸ τῶν πλεόντων*: Schol. ad Aesch. Suppl. 395: *οἱ γὰρ μακρὰν ὁδὸν φεύγοντες, δι' ἄστρων σημαίνεσθαι ἔλεγον*: ad Soph. Oed. Tyr. 795, Schol. ined. ad Synes. ap. Boiss. Anecdd. II, 238: *τὸ ἄστροις σημαίνεσθαι ἐπὶ τῶν μακρὰν ὁδὸν καὶ ἔρημον πορευομένων· οἱ γὰρ φεύγοντες ἀειφυγίαν τοῖς ἄστροις ἐσημειοῦντο τὴν*

67 *Ἄτλας τὸν οὐρανόν*: ἐπὶ τῶν μεγάλοις τισὶ πράγμασιν ἐπιβαλλομένων καὶ κακῷ τινι περιπιπτόντων.

68 *Ἁρμοδίου μέλος*: ἐπὶ τῶν σκολιῶν. Σκολιὰ γὰρ μέλη ᾖδε. ** Ταυτὸ δὲ καὶ τὸ, *Ἀδμήτου μέλος*.

69 *Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς*: ἐπὶ τῶν μεγάλα ἢ ἀσύμφορα αἰτούντων.

70 *Ἄρκτου παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖς*: ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν.

71 *Ἀρχαιότερος Ἰβύκου*: ἐπὶ τῶν εὐηθῶν. Οὗτος γὰρ τυραννεῖν δυνάμενος ἀπεδήμησεν.

---

1. K: *ὅταν τις μεγάλῳ ὑπελθὼν πράγματι, κακῷ τινι περιπέσοι*: Macarius addit: *Ἄτλας γὰρ Οὐρανῷ ἐπιβουλεύσας καὶ συλληφθεὶς εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος ἀπεῤῥίφη*: B: *Εὐήμερος ἐν ἱερῷ λόγῳ προσέθηκε τὸ ὑπεδέξω. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τινὶ κακῷ περιπεσόντων, ἐπιβαλλομένων μεγάλῳ πράγματι*: de Euhemero vide Krahneri libellum: *Grundlinien zur Geschichte des Verfalls der römischen Staatsreligion* 1837 p. 22 sqq. 3. *Ἁρμόδιον μέλος* Arsenius. BV: *Ἁρμοδίου μέλος, Ἀδμήτου μέλος: ἐπὶ τ. σκολιῶν· τοιαῦτα γὰρ* [*καὶ* addit V] *ἐστὶ* [om. V] *τὰ εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἄδμητον μέλη σκολιά· τινὲς δὲ κατ' ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι λέγουσιν ὅτι ῥάδια καὶ ὀλιγόστιχα ὡς ἐπιγράμματα. Διὸ καὶ ἐπὶ τῶν* [*τῶν* V om.] *ῥαδίων εἰρῆσθαι λέγουσιν.* *τῶν* g om. 4. *ᾖδε*] *ᾔδετο πρὸς Ἁρμόδιον* recte Arsenius. Posui signa lacunae. 5. B: *ἐπὶ τῶν μέγαλα* [sic] *ἀξιούντων λαβεῖν· γρ. δέ· »Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς· μέγα αἰτεῖς· οὔτι* [lege *οὔτοι*] *δώσω.«* 7. *τὰ ἴχνη ζητεῖς*] *ἴχνη μὴ ζήτει* Zenobius, *ἴχνη ζητεῖς;* K. 9. *οὗτος κτλ.*] B: *Ἴβυκος γὰρ τυραννεῖν πολιτῶν δυνάμενος ἀπεδήμησεν εἰς Ἰωνίαν*: vid. Schneidewinus in *Goetting. Gelehrte Anzeig.* 1837 p. 845.

ἑαυτῶν πατρίδα: Hesych. Suidas. Usurpatur etiam a Luciano Icaromen. §. 1.: aliis: vid. Jacobsius ad Aelian. Nat. An. II, 7. Boissonadus Anecdd. l. c.

67. B. 198. K. I, 87. Apost. IV, 76. Arsen. 83 ibiq. Macar.: Suidas. Eur. Ion. 1.

68. B. 199. V. ap. Schott. ad Zenob. I, 18: Apost. IV, 33. Arsen. 76 ibiq. Macar.: Hesych. s. *Ἁρμοδίου*, Suid. s. *Ἀδμήτου*, s. *Ἁρμόδιοι*: cf. ad Zenob. I, 18.

69. B. 200. Apost. IV, 34. Arsen. 75: Suidas. Sumptum est ex oraculo, quod exstat apud Herod. I, 66. Diod. Exc. Vat. XXXII. Steph. Byz. s. *Τεγέα*. Eustath. ad Hom. Il. *β*, 607 p. 301, 45. Alludit Cic. Ep. ad Attic. X, 5, 2: *quod mihi mandas de Quinto regendo, Ἀρκαδίαν*: add. Liban. Ep. 572: *δοκεῖς δέ μοι σὺ καὶ τὴν Ἀρκαδίαν αἰτηθεὶς παρ' ἐμοῦ, μὴ ἂν εἰπεῖν, οὔτοι δώσω, δοῦναι κύριος ἄν*: ibid. 617. 725.

70. B. 201. K. I, 84. Plut. 94. Greg. Cypr. I, 56. Apost. IV, 40 *ἐπὶ τῶν ἀδήλων*: K, Arsen. 76 ibiq. Macarius: *ἐπὶ τῶν προδήλων*: Suid. s. *ἄρκου παρ. τὰ ἴχνη ζ.*: *ἐπὶ τῶν τὰ παρόντα ζητεῖν προσποιουμένων*: vid. Zenob. II, 36.

71. B. 203 Apost. IV, 35. Arsen. 78: cf. infr. V, 12. Compara *ἀρχαιότερος Κόδρου* apud Macarium p. 79: et vid. infr. V, 12: alia attulit Schneidewinus Ibyc. Rell. p. 15 sq.: alio sensu

72 *Ἀεὶ γέροντι νέαν ἐπιβάλλειν κούρην:* τοῖς πρεσβυτέροις νέαν συνευνάζειν.

73 *Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει:* ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων [ἄφρονας.]

74 *Ἄκις ποταμός:* ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν. Ψυχρὸς γάρ ἐστιν οὗτος.

75 *Ἀλλότριον ἀμᾷς θέρος:* ἐπὶ τῶν κατολιγωρούντων ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις, ἢ τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. *Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο,* ὅμοιον.

76 *Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ:* ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ποτὲ δὲ δυσημερούντων.

77a *Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε:* ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν.

---

1. *αἰεὶ* Apostolius, Arsenius, *αἰεὶ δὲ* Macarius, Suidas; *νέα προβάλλει* Laur. Arsenii; *προβάλλει* Arsenius, *προςβάλλει* Apostolius, *ποτίβαλλε* Macarius, *ποτιβάλλεο* Suidas; *κόρην* Apost. Ars. Macarius: unde forma proverbii genuina haec videtur fuisse: *αἰεὶ δ᾽ ἀνδρὶ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κορώνην: κορώνη* est virgo: vid. Boeckhius ad Pind. II, 1 p. 330. 4. *μεγάλα* P b, Apostol., Arsenius. *ἄφρονας* cum Schotto et Gaisfordo uncis circumdedi: Fixius in Stephani Thes. I, 1613 e textu ejecit. 5. *Ἄκτις ποτὸς* K: vulgo *Ἄκις.* 6. K *οὗτος ἐστί.* 8. *ἢ τὰ*] *ἢ ἐπὶ τῶν τὰ* C. *καρπούντων* P b: sequentia e b accedere jussi. 10. Legebatur *ἡμέρα.*

dicitur *Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερος* apud Platon. Sympos. 195 B, ubi vid. interpp.

72. Apost. II, 18. Arsen. 30 ibiq. Macar.: *παρεγγυᾷ ὁ λόγος, πρεσβυτέροις τὰς ἀκμαζούσας συνευνάζειν:* Suidas. Proverbium ex oraculo, quod Ergino datum, est ortum: v. Paus. IX, 37, 2: *ἱστοβοῆϊ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κορώνην.* De proverbio omnia occupaverunt Ruhnkenius Ep. Crit. II p. 221 Lugd., Valckenarius Diatr. Eur. p. 272 sqq. Lugd.

73. K. I, 90. Greg. Cypr. I, 61. Apost. II, 52. Arsen. 47: Suidas.

74. K. I, 91. Apost. II, 25. Arsen. 35. De Acide vid. Oberlinus ad Vib. Seq. p. 66.

75. C. 10. Apost. II, 82. Arsen. 44 ibiq. Macar.: Suidas. Utitur Arist. Eq. 393: comp. Liv. X, 24: *Fabius, quam arborem conseruisset, sub ea legere alium fructum, indignum esse, dicere:* cf. intt. ad Evang. Matth. XXV, 24 sqq: sup. II, 62.

76. Greg. Cypr. I, 63. Apost. II, 56. Arsen. 43 ibiq. Macar.: Stob. Flor. CV, 36: Suidas. Est versus Hesiodi: v. *ἔργ. κ. ἡμ.* 825.

77*a*. K. I, 93. Greg. Cypr. I, 64. Apost. III, 12. Arsen. 51 ibiq. Macar.: Suidas. Derivatum videtur ex Epicharmeo illo: *ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει· δός τι καί τι λάμβανε:* fragm. inc. 7 Krus.: alludit Aristoph. fr. 709 Dind: *εὐθὺς δὲ Φοίνιξ γίγνομαι· Τῇ μὲν δίδωμι χειρί, τῇ δὲ λαμβάνω.*

77b *Ἀμφοῖν χεροῖν*: ἐπὶ τῶν ἀφειδεὶ προσκειμένων.

78 *Ἀξία ἡ κύων τοῦ θρόνου*: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.

79 *Ἀργεία φορά*: ἐπὶ τῶν συκοφαντῶν. Οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φιλόδικοι.

80 *Ἀττικὴ πίστις*: ἐπὶ τῶν πιθανῶν καὶ πιστῶν καὶ εὐόρκων. Ἱδρύσαντο γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἱερὸν Πίστεως.

81 *Ἀργυραῖς λόγχαις μάχου, καὶ πάντων κρατήσεις*: ἀντὶ τοῦ, διὰ χρυσοῦ πάντας νικήσεις. Φιλίππῳ δὲ ἐδόθη οὗτος ὁ χρησμὸς, αἰνιττομένου τοῦ θεοῦ, ὡς διὰ προδοσίας πάντων κρατήσει.

---

1. *ἀμφοῖν κτλ.* accessere e b. Adverbium *ἀφειδεὶ* retinui: v. Boissonadi Anecdd. I, 405, ubi inter alia etiam *ἀφανεὶ* affertur. 2. *θρόνου*] *βρώματος* Suidas. *παρ'*] *κατ'* Suidas. 4. *Ἀργεία φορά*] e Suida Schotto *Ἀργεῖοι φῶρες* revocandum videbatur: vid. nott. 8. »Versus erit, si ita legis: *ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα κρατήσεις*:« Schottus: de vv. ll. vid. Walzius ad Arsen. l. c. 9. *πάντας*] *πάντα* K. *Φιλίππῳ κτλ.*] K om. 10. *οὗτος ὁ*] Schottus *τοῦτο χρησμὸς*, Apostolius *οὗτος χρησμός*: correxit Gaisfordus.

77*b*. Macar. p. 54: Schol. ad Aristid. p 358 Fromm.: *παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν σφοδρῶς καὶ ἐκ περιουσίας πραττομένων λεγομένη· ὁ γὰρ ἀμφοτέραις χερσὶ πράττων μετὰ ἐπιτάσεως πράττει· ἔστι δὲ ὅμοιον καὶ τὸ ἐκ δυοῖν*: Suid. s. *ἄμφω*, s. *ἀμφοῖν*. Thom. Magist. 20, 14 Ritschl. Utitur Arist. Equitt. 833: add. Aristid. Panathen. p. 136 fin. Nicephor. Chumn. in Boisson. Anecdd. T. II, p. 29: *ἀνίσταται δὲ καθαρῶς διὰ σοῦ ἀμφοῖν, ὡς εἰπεῖν, χεροῖν ἀνταγωνισαμένου πρὸς ἀμφοτέρους ἐχθρούς*: Georg. in Walz. Rh. Grr. I p. 576.

78. Apost. III, 71. Arsen. 63. Suidas.

79. Apost. IV, 28. Arsen. 73, addit: *ἢ ἐπὶ τῶν ἀλαζονικῶν*: Eustath. ad Hom. Il. *β*, 559 p. 286, 19: *παροιμία ... Ἀργεία φορά, παρὰ Παυσανίᾳ· ἐσκώπτοντο γάρ, φησιν, Ἀργείους εἰς φιλοδόξους καὶ συκοφάντας*: Hesych. s. *Ἀργείας σφυράς*: scr. *Ἀργεία φορά*. De Argivis vid. Isocrat. Philipp. pag. 92. Steph.: *ὅταν γὰρ οἱ πολέμιοι διαλίπωσι κακῶς αὐτοὺς ποιοῦντες, αὐτοὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ἀπολλύουσι καὶ ταῦτα δρῶντες οὕτω χαίρουσιν ὡς οὐδένες ἄλλοι τοὺς πολεμίους ἀποκτείνοντες*: cf. Suid. s. *Ἀργεῖοι φῶρες*, Wachsmuthius Antt. Grr. I, 1 p. 69.

80. Apost. IV, 78. Arsen. 83 ibiq. Macar.: Suidas. De re vid. Wachsmuthius Antt. Gr. I, 1, 63, infr. III, 11.

81. K. I, 100. Greg. Cypr. I, 67. Apost. IV, 42. Arsen. 73 ibiq. Macar.: *τὴν Πυθίαν φασὶ τοῦτο χρησμῳδῆσαι πρὸς Φίλιππον*: Suid.; pertinet huc etiam Hesych. s. *ἀργυρέαις λόγχαις*. Comp. *ἀλλ' ὅταν ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κἀλαύνεται* ap. Suid. s. *θεῖ*: Cicer. Epist. ad Attic. I, 16, 12. Horat. Carm. III, 16, 13. De Philippo idem narrant Plutarch. Aemil. Paul. 12, 6. Ioann. Sicel. p. 57 Rhett. Grr. T. VI Walz.

82 *Ἄκων μὲν, ὡς Ζεὺς οἶδεν*: ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπισχνουμένων τι.

83a *Ἀπὸ γραμμῆς αὐτῆς*: ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων.

83b *Ἀπὸ χοέως σπάσον*: παρόσον οἱ μεθύοντες ἀληθεύουσιν.

84 *Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφανείς*: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ ἀναφαινομένων. Ἐν γὰρ ταῖς τραγῳδίαις θεοὶ ἐξ ἀφανοῦς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐφαίνοντο.

85 *Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ*: ἐπὶ τῶν τῇ ἀληθείᾳ χρωμένων.

86 *Ἀπόλογος Ἀλκινόου*: ἐπὶ τῶν φλυάρων καὶ μακροὺς ἀποτεινόντων λόγους.

---

1. *ἀκόντως* Matthaei ad Arsen. l. c. 2. τι] *δὲ* g. 3. *αὐτῆς* Apostolius, alii omittunt. 5. *ἀπὸ — ἀληθεύουσιν*] e b adjeci. *χοέως*] *οἰνοχέως* Apostolius, *οἰνοχοέως*, *οἰνοχρέως* Arsenii codices. 7. *ἐκ μηχανῆς θεός* Schol. Luc ap. Bachmannum: C: *θεὸς ἐκ μηχανῆς: ἐπὶ τῶν ἐκ παραλόγου τινὰ βοήθειαν εὑρισκομένων. Ἐν γὰρ ταῖς τραγῳδίαις ἐξ ἀφανοῦς θεοί τινες ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀπὸ μηχανῆς ἀνεφαίνοντο.* 8. codicum lectionem *ἀναφερομένων* ex Apostolio Schottus emendavit. *ταῖς τραγῳδίαις* b: articulus deerat. 12. Omnes praeter Diogenianum et Macarium *Ἀλκίνου* exhibent. 13. *μακρῶν — λόγων* P.

82. Apost. II, 37. Arsen. 37.

83*a*. Apost. III, 94. X, 67. Arsen. 69 ibiq. Macar.: Schol. ad Aristid. p. 227 Fromm.: Suidas: *οἷον ἀπ' ἀρχῆς· ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβῖδα καλοῦσιν*: Bekk. Anecd. I, p. 426, 191. Zonar. p. 242. Usurpat Liban. Ep. 254 — *εὐθὺς ἀπὸ γραμμῆς ἀλγεῖν*: add. intt. et Schol. ad Arist. Acharn. 490. Boissonadus Anecdd. III, 32, ad Pselli Operat. daem. p. 283: v. Diog. V, 41.

83*b*. Apost. IV, 19. Arsen. 71: infr. IV, 80.

84. C. 257. Apost. III, 86. Arsen. 68: Schol. Plat. Clitoph. p. 407 B, 394 Bekk., ad Aristid. p. 75. 232 Fromm., ad Lucian. Hermot. §. 86. coll. Bachmanni Anecdd. Grr. II, 337.: Suid., Bekk. Anecdd. I, 208, 9. Usurparunt Plat. l. c., Cratyl. 425, D., Menand. *Θεοφορουμένη* et *Κεκρυφάλῳ*, uti refert Schol. Plat., Plutarch. Them. 10, Aristides, aliique multi: cf. Creuzerus Init. Phil. Plat. I p. 142. Walzius ad Arsen., Schneiderus *Das Attische Theaterwesen* pag. 97 sqq.

85. Apost. IV, 12. Arsen. 72. Est versus Eurip. Phoen. 472, ubi vide, quae Valckenarius, Porsonus, Schaeferus collegerunt: add. Senec. Epist. 49, fin., Meinekius ad Menand. frr. p. 32.

86. Apost. III, 84. Arsen. 68 ibiq. Macar.: Schol ad Plat. Reip. X p. 614 B p. 422 Bekk.: Poll. II. 118, Suidas. Usurpant Plat. l. c., alii: cf. Boissonadus ad Psell. de Operatione daem. p. 190 sq. Hinc factum,

87 *Ἅπας ἐχῖνος τραχύς:* ἐπὶ τῶν δυσκόλων, καὶ δυστρόπων· ἐξαιρέτως χρειῶδες ἐπὶ τῶν κακωτικῶν ἢ εὐνούχων.

88 *Ἅπερ οἱ γῦπες:* ἐπὶ τῶν διὰ κληρονομίαν ἢ ὅλως διὰ κέρδος οἱονοῦν παρεδρευόντων τισίν. Οἱ γὰρ γῦπες τοῖς θνησιμαίοις παρεδρεύουσιν.

89 *Ἀποῤῥαγήσεται τεινόμενον τὸ καλώδιον:* ἐπὶ τῶν βίᾳ τι καὶ ἀνάγκῃ ποιούντων. Λουκιανός· καὶ ὅρα μή, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀποῤῥήξωμεν πάνυ τείνουσαι τὸ καλώδιον.

90 *Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν:* φανερόν.

---

2. *ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ κακωτικῶν ἢ εὐνούχων* K: *κακωτικῶν* g, Gaisfordus, *κατωτικῶν* b, *κακῶν τινῶν* Schottus: similis lectionis discrepantia in Crameri Anecdd. III, 208 deprehenditur, ubi vide an legendum sit *ἐν κακωτικῷ δούλῳ*. Tum verba *ἢ εὐνούχων* obscura Finckhio videntur, qua de causa locum hunc in modum refingendum censet: *ἐπὶ τῶν κακῷ τινι ἐνόχων*. Causam non video, cur sequar. Eunuchi certe jam inde ab Hipponactis aetate Graecis vel maxime invisi erant: v. Schol. Ven. ad Hom. Il. *I*, 539 coll. G. Hermanno Opuscc. V, 10 sqq.: add. Hippon. fr. 16, 3. Schneidewinus Delect. p. 218: hinc proverbia in eos nata sunt: vid. infr. III, 45. Append. s. *φαλακρός*. Bene autem nostrum in eos dictum esse luculenter Constantinus Manasses, licet serioris aetatis scriptor, demonstrat: vid. lib. VI, 23 p. 375 Boisson.: *φύσει καὶ γὰρ ζηλότυπον τὸ τῶν εὐνούχων γένος· Κἂν πιστευθείη φυλακήν, οὐχὶ καταννστάξει, Οὐχ ὡς πιστὸν τοῖς ἑαυτῶν δεσπόταις, οὐδ' ὡς εὔνουν, Ἀλλὰ φθονοῦν, ἀλλὰ ζηλοῦν, ἀλλ' ἐγκοτοῦν τοῖς ἄλλοις, Καὶ μὴ δυνάμενον ποιεῖν, εἴργει τοὺς δυναμένους.* 4. *Ἅπερ οἱ*] *ἄπειροι γῦπες* Suidas: vid. Bernhardy. 5. *διὰ κέρδος* e Suida scripsi: deerat praepositio. 8. *Λουκιανὸς· καὶ ὅρα*] *καὶ Λουκιανὸς ὅρα* g, cod. Mazar. A apud Boissonadum ad Nicet. Eugen. II, p. 435. 9. *διαῤῥήξωμεν* g, *διαῤῥήξωμεν διαδίνουσαι* b, *διαρήξωμεν διαδύνουσαι* cod. Mazar. A l. cit.: Luciani textus ad verbum concinit cum Diogeniano.

ut homo garrulus diceretur *ἀπόλογος Ἀλκίνου*: Poll. VI, 120.

87. K. II, 1. Greg. Cypr. I, 68. Apost. IV, 13. Arsen. 67 ibiq. Macar.: Suidas. Comp. Arist. Pac. 1086. 1114: *οὐδέ ποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.*

88. Apost. III, 91. Arsen. 69: Suid. s. *ἄπειροι*. Compara Panyas. ap. Stob. Flor. t. 18, 22 — *μηδὲ βορῇ κεκακωμένον ἠΰτε γῦπα Ἧσθαι πλημμύροντα, λελασμένον εὐφροσυνάων*: Catull. 68, 124: Senec. Epist. 95, med.: *Amico aegro aliquis assidet: probamus: at hoc si hereditatis causa facit, vultur est, caput exspectat:* add. Bosscha ad Plaut. Capt. IV, 2, 64. Lindemannus ad ej. Trin. I, 2, 64.

89. Apost. III, 93. Arsen. 67 ibiq. cod. Laur. Lucian. Dial. Meret. 3. fin.; add. Aristaen. Ep. II, 1 p. 128 Boiss., Nicet. Eugen. Epist. ad Grammat. ap. Boissonadum ad Nic. Eug. II p. 12. Mitscherlichius ad Horat. Carm. III, 10, 10.

90. Greg. Cypr. I, 89. Apost. IV, 56. Arsen. 73 ibiq. Laur.:

91 *Ἀρεοπαγίτης*: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ σιωπηλῶν καὶ ὑπερσέμνων.

92 *Ἀρᾶς ἱερόν*: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων ἢ ἐπὶ χρηστοῖς ἢ φαύλοις.

93 *Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν*: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων μὲν, δι' ὑπερβολὴν δὲ πλούτου παῤῥησιαζομένων.

94 *Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν*: ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ οἷοί εἰσι φαινομένων.

95 *Ἀρχίλοχον πατεῖς*: ἐπὶ τῶν λοιδορούντων. Τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἀρχίλοχος.

---

7. Arsenius: ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν δοκούντων, ἐν αὐτῇ δὲ κακῶν φαινομένων. Θεόφραστος ἐν τῷ παροιμιῶν· ἄλλοι δέ φασιν ἀπόφθεγμα εἶναι Σόλωνος, quocum consentit codex K, nisi quod vv. Θεόφραστοι — Σόλωνος ignorat. Ceterum Aristoteles proverbium sic effert: ἀρχὰ ἄνδρα δείξει. 9. »Ἀρχίλοχον πατεῖς Suid. Et sic c altera lect. suprascr.« Gaisfordus, qui quidem vulgatam, Ἀρχιλόχου πατρὶς in textu retinuit: eadem scripturae discrepantia ex Arsenii codicibus enotata est. Nostram lectionem etiam Apostolius, Eustathius, Erasmus Provv. p. 474 tuentur: vid. Liebelius ad Archil. frr. p. 38. De verbo πατεῖν vid. Aristoph. Av. 471: ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ Αἴσωπον πεπάτηκας: Plat. Phaedr. 273 B.

εἰς ἀπαιδεύτους ἂν ῥηθείη, Macar.: Suidas. Est versus Theognidis, 625 Bekk. Similia vid. apud Berglerum ad Arist. Plut. 1.

91. Apost. IV, 49. Arsen. 74 ibiq. cod. Mosq. et Macar.: Suidas. Cicer. Ep. ad Attic. I, 14, 5: *Romanae autem se res sic habent: Senatus* ἄρειος πάγος: *nihil constantius, nihil severius, nihil fortius:* sup. I, 8.

92. Apost. IV, 48. Arsen. 74 ibiq. Macarius.

93 K. II, 2. Greg. Cypr. I. 30. Apost. IV, 44. Arsen. 74: Suidas.

94. K. II, 27. Greg. Cypr. I, 83. Apost. IV, 51. Arsen. 76 ibiq. Macarius: Aristot. Eth. ad Nicom. V, 1, 16. Diogen. Laert. I, 77.: Schol. ad Soph. Antig. 175: Harpocr. 36, 15. Suidas. De proverbii auctore veteres dissentiunt; Harpocration: Δημοσθένης προοιμίοις δημηγορικοῖς (§. 48 Bekk.)· Σοφοκλῆς [excidit Ἀντιγόνη et poetae nomen] μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνός φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ παροιμιῶν καὶ Ἀριστοτέλης Βίαντος: adde, a Diog. L. l. c. Pittaco, a Scholiasta Soph. etiam Chiloni tribui. Alludunt Soph. Antig. 175. Plut. Comp. Cic. c. Demosth. c. 3: ὁ δὲ δοκεῖ μάλιστα καὶ λέγεται τρόπον ἀνδρὸς ἐπιδεικνύναι καὶ βασανίζειν, ἐξουσία καὶ ἀρχὴ πᾶν πάθος κινοῦσα καὶ πᾶσαν ἀνακαλύπτουσα κακίαν, Δημοσθένει μὲν cett., Georg. Lapitha 960 in *Notices et Extraits de la Biblioth. du Roi* T. XII, 52.

95. Apost. IV, 52. Arsen. 79: Eustath. Hom. Od. Λ, 277 p. 1684, 47: ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ δεινὸς ὑβρίζειν· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν οὕτω σκώπτειν εὐφυῶν τὸ Ἀρχίλοχον πεπάτηκας, ὡς εἴ τις εἴπῃ, σκορπίον ἢ ὄφιν ἢ κακὴν ἄκανθαν: Suidas.

96 *Ἄρνα προβάλλει*: ἐπὶ τῶν πολεμεῖν αἱρουμένων. Οἱ γὰρ πόλεμον αἴρειν βουλόμενοι κήρυκα ἔπεμπον ἄρνα ἐπιφερόμενον, ὃν ἠφίει ἔνδον ἐνδεικνύμενος, μηλόβοτον αὐτῶν τὴν οὐσίαν ἔσεσθαι καὶ τὴν πόλιν.

97 *Ἀρχὴ ἥμισυ παντός*: ἐπὶ τῶν εἴς τι προκοπτόντων. Παρῆκται δὲ ἐκ τῆς Ἡσιόδου.

98 *Ἀρχύτου πλαταγή*: ἐπὶ τῶν ἡσυχάζειν οὐ δυναμένων· ὁ γὰρ Ἀρχύτας τέκτων ὢν ἐπενόησε πλαταγὴν, ἣν ἐδίδοσαν τοῖς παιδίοις, ἵνα μηδὲν τῶν κατὰ οἰκίαν σκευῶν διασαλεύσωσιν.

99 *Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως*: ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγείων παραινετική.

100 *Ἀσκῷ φλαυρίζεις*: οἷον· κενῷ σώματι διαμάχῃ·

---

1. προβάλλειν K. 2. πόλεμον αἴρειν] πολεμεῖν K. 3. ὃν — πόλιν] K om. 5 Demetr. περὶ ἑρμ. §. 122: ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός. 6. παρῆκται κτλ. K om. ἐκ τῆς] ἐκ τῶν ex Hemsterhusii conjectura Gaisfordus: vid. Schaeferus ad Greg. Corinth. p. 14. 11. vulgo ἄρχων: correxi ex Apostolio et K. vulgo καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως: K: κἂν δίκῃ κἂν μὴ δίκῃ. Vid. Schneidewin. Delect. Append. p. 468. ἐκ τῶν κτλ. K om. 13. vulgo: ἀσκῷ φλ.: ὡς, Τῷ ἀσκῷ κτλ.; P: οἶκον ἐν τῷ σώματι. Διαμάχῃ δὲ τῷ Ἄσκῳ μορμύττεις: unde sumpsi, quae nunc in textu leguntur: vid. Eustathius infra allatus et Suidas: ἀσκῷ μορμολύττεις, ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων.

96. K. II, 3. Apost. IV, 45. Arsen. 75: Hesych. s. ἄρνα et s. πρόβαλλειν. Atheniensium morem antiquum Schoemannus Antiqq. juris publ. Gr. p. 368 tetigit.

97. K. II, 4. Apost. IV, 46. Arsen. 78 ibiq. Macar.: Schol. ad Lucian. Somn. §. 3: Suidas. s. ἀρχὴ et s. ἀρχὴ ἥμισυ π. Significare vult Diogenianus, ad exemplar dicti Hesiodei ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός paroemiam expressam esse: ipsa enim proverbii verba in Hesiodo non reperiri post alios monui Theb. Cycl. Rell. p. 53. Valde proverbium a vett. celebratum est: Plat. Legg. VI, 753 E: ἀρχὴ γὰρ λέγεται μὲν ἥμισυ παντὸς ἐν ταῖς παροιμίαις ἔργου, καὶ τό γε καλῶς ἄρξασθαι πάντες ἐγκωμιάζομεν ἑκάστοτε· τὸ τ' ἔστι τε, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, πλέον ἢ τὸ ἥμισυ καὶ οὐδεὶς αὐτὸ καλῶς γενόμενον ἐγκεκωμίακεν ἱκανῶς: cf. Hemsterhusius ad Lucian. Somn. §. 3. Astius ad Plat. Reip. II p. 377 A., ad ej. Legg. III, 690 E. Schmidius ad Horat. Epist. I, 2, 40.

98. Aristot. Polit. VIII, 6, 1: δεῖ τοὺς παῖδας ἔχειν τινὰ διατριβήν· καὶ τὴν Ἀρχύτου πλαταγὴν οἴεσθαι γενέσθαι καλῶς, ἣν διδόασιν τοῖς παιδίοις, ὅπως χρώμενοι ταύτῃ μηδὲν καταγνύωσι τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν· οὐ γὰρ δύναται τὸ νέον ἡσυχάζειν: Apost. XVI, 21: Suidas. De re vide Lampium lib. I. de cymbalis vett. c. 9, Lobeckium Aglaoph. I, 699 sqq.

99. K. II, 32. Apost. IV, 53. Arsen. 79. Solon. fr. 30 Schneidew.

100. Eustath. ad Hom. Od. Z, 79 p. 1552, 25: ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀσκοῦ φέρεται παροιμία τὸ, ἀσκῷ φλαυρίζεις· οἷον· κενῷ σώματι

ὡς, Τῷ ἀσκῷ μορμύττεις. Μορμολυκείοις ἐκφοβεῖς τὸν λέοντα.

1 *Ἀσεβέστερος Ἱππομένους*: διὰ τὸ ἐπὶ θυγατρὶ μύσος. Καὶ γὰρ αὐτὴν μοιχευθεῖσαν ἵππῳ συγκατέκλεισεν εἰς θοίνην. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν Κοδριδῶν ἀρχήν φασι καταλυθῆναι, ἐξ ὧν ἦν ἐκεῖνος.

2 *Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις*: ἐπὶ τῶν σαθρά τινα καὶ μωρὰ διηγουμένων. Ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ Ζεὺς ἀπογράφεσθαι τὰ γινόμενα, παμπάλαιος.

3 *Ἀσκὸν δαίρεις*: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

4 *Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄρι-*

---

1. *μορμύττεις*] scribendum *μορμύττει* videtur: sed vide Bernhardyum ad Suidam. 4. *μίσυς* b: *ἐπὶ θυγατρὶ μῖσος τῇ Λειμωνίδι* Arsenius: idem puellae nomen ex Callimacho affertur a Scholiasta ad Aeschin. Timarch. §. 182 p. 746 R. vulgo *συγκατέκλεισε· διὰ κτλ.*: quod addit b *εἰς θοίρην*, ex Arsenio emendatum in textum posui. 8. *σαθρὰ .. καὶ* K om. 9. *δοκεῖ ὁ Ζ. ἀπογράφεσθαι*] K ὁ Ζεὺς ὑπεγράφετο (ἐ supra scr.). 11. *δαίρεις*] K *δ ῥεις*, erasis inter *δ* et *ρ* una vel duabus litteris: *δέρεις, δέρειν* Eustathius, Arsenius, alii: vid. infr. III, 66. Greg. Cypr. II, 44. 12. *ἀρχήν*] Theognis *πάντων*. Inserit Macarius pentametrum: *μηδ' ἐπιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου.*

φλυαρεῖς. Hesych. s. *ἀσκοφλαυρίζεις* ibiq. intt. De secundo proverbio vid. Suid. s. *μορμολύττεται* et cf. sup. II, 65. De *μορμολυκείοις* vid. Ruhnkenius ad Tim. Lexic. 180. Fischerus ad Aeschin. Dialog. ind. s v.

1. Arsen. 304. Eadem historia proverbio *πάθος κόρης Ἱππομένους* ansam dedit: Apost. XV, 86. Arsen. 405. Rem enarrant Phot., Suid. s. *παρ' ἵππον*, s. *Ἱππομένης*, Bekker. Anecdd. I, 295, 12, Scholiast. Berol. ad Liban. Epist. p. 125 Wolf: *Ἱππομένης Ἀθηναῖος ἄρχων, ὃς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἦν αὐτῷ θυγάτηρ ἥντινα τῶν ἀστῶν τινος αἰσχύναντος λάθρα ὑπὸ γῆς καθείρξας εἰς οἴκημα δήσας σὺν ἵππῳ καὶ τροφὴν οὐδετέρῳ εἰσέπεμπε. πιεσθεὶς οὖν λιμῷ ὁ ἵππος ἐφώρμησε τῇ παιδὶ καὶ ἐφόνευσε ταύτην ἐπαποθανὼν καὶ αὐτὸς ὕστερον. μετὰ ταῦτα ἐπισκαφείσης αὐτῆς τῆς οἰκήσεως ἀπ' ἐκείνου ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο ἵππου καὶ κόρης*, quae sunt verba Nicolai Damasceni p. 42 Orell.: add. Wesselingius ad Diodor. Excerptt. 550, 6. Usurpat Liban. Epist. 254: *καὶ ταύτην δ' μὴ δοὺς τὴν χάριν ἀσεβέστερος Ἱππομένους.*

2. K. II, 5. Apost. IV, 47. Arsen. 78 ibiq. Macar.: Suidas. Cf. nott. ad Zenob. IV, 11.

3. K. II, 6. Greg. Cypr. I, 69. Apost. IV, 59. Arsen. 79 ibiq. Macar.: Schol. ad Aristoph. Nub. 441. Eustath. ad Hom. Il. K, 21 p. 787, 10: *τὸ μέντοι πόκους ὄνου ἄλλον τρόπον ἀδύνατόν ἐστι· — — ὅμοιον δέ πως καὶ τὸ, ἀσκὸν δέρειν· οὐ γὰρ ἂν ἐξ ἀσκοῦ δέρμα ἕτερον ἀποσυρήσεται*: Suidas: v. infr. V, 56. Etiam de cruciatu acerbissimo dicitur: Heindorfius ad Plat. Euthyd. 285 D.

4. Theogn. 425 Bekk., 513 Welck., Clem. Alex. Stromm.

στον· Φῦντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι: ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βιούντων.

5 Ἀρχὴ πολέμων: ἐπὶ τῶν ἀδικεῖν ἐπιχειρούντων.

6 Ἀργούντων χορός: ἐπὶ τῶν ἄτοπά τινα διαπραττομένων.

7 Ἀστραπὴ ἐκ πυελίου: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ εὐτελῶν. Ἡ γὰρ ἐξ ὑδάτων ἢ ἀγγείων ἀστραπὴ ἐν τοῖς τοίχοις γινομένη οὐδὲν δύναται.

8 Ἀτενὲς ὁρᾷς: ἐπὶ τῶν φιληδούντων τισίν. Ὥσπερ, Αἲξ εἰς θάλασσαν.

9 Ἀτρέμας βοῦς: ἐπὶ τῶν βραδέως συντελούντων.

10 Ἄργους λόφος: ἐπὶ τῶν σφόδρα συμφοραῖς ἐνισχομένων. Φόνος γὰρ πολὺς ἐκεῖ συνέβη.

11 Ἀττικὸς μάρτυς: ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀληθεστάτου.

---

1. ὅπως cum Theognide, Arsenio scripsi: legebatur ὅμως. 2. Θεόγνιδος ἐπὶ τ. δ. βεβιωκότων Macarius. 4. K: ἐπὶ τῶν κακὰ ποιούντων. 9. ἀτενὲς pbg: ante Schottum ἀστενὲς legebatur. Verba ὥσπερ — θάλασσαν accessere e pb, Apostolio, Arsenio: Macarius: ἀτ. ὁρ.: ὥσπερ αἲξ τὴν θάλασσαν· ἐπὶ τ. φιληδ. τισὶν ὡς ἡ αἲξ τῇ θαλάσσῃ. 12. Vulgo Ἄργου: correxi e Pg, Apostolio, Arsenio: Ἄττης c: vide notas. λόφους P, λόχος Arsenius.

III, 185 Sylb., Stob. Floril. 120, 4., Hom. et Hesiod. Certam. p. 243 Goettl., Apost. IV, 36. Arsen. 78 ibiq. Macar.: Schol. ad Soph. Oed. Colon 1225: Suidas. Adscribuntur versus a plurimis Theognidi, a Stobaeo, aliis Alcidamanti: cf. Gaisfordus ad Stob. l. c., Welckerus ad Theogn. p. 108 sq. Eadem sententia invenitur apud Hom. Odyss. Σ, 129: add. Bacchyl. fr. 3: θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον, μηδ' ἀελίου προςιδεῖν φέγγος: Menand. fr. p. 48 Mein.: ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος: Platon. Epigr. in Anth. Palat. IX, 359. Metrodor. ibid. 360: aliorum locos larga manu monstrant interpp. ad Theogn., Sophocl., Suid. ll. cc.: add. Wyttenbachius ad Plut. Consol. ad Apollon. 115 E, nott. ad Zenob. V, 25.

5. Apost. IV, 37. Arsen. 76.

6. K. II, 28. Apost. IV, 54. XX, 77. Arsen. 476.

7. Apost. IV, 64. Arsen. 79: Suidas. Proverbium ingenium comicorum sapere Bernhardy ad Suidam annotavit.

8. Apost. IV, 70. Arsen. 81 ibiq. Macarius. Illustrant Ruhnkenius ad Tim. Lex. Vocc. Plat. 52. Mitscherlichius ad Horat. Carm. II, 2, 24.

9. Apost. IV, 77. Arsen. 83.

10. Apost. IV, 27. Arsen. 72. Spectare videtur ad Argivorum forum, de quo vid. Scholl. ad Eurip. Orest. 859. Comparari potest Ἄτης λόφος apud Apost. IV, 79. Arsen. 83 ibiq. Macar.: vid. C. O. Muellerus ad Aesch. Eumenid. p. 156.

11. Apost. IV, 80. Arsen. 82 ibiq. Macar.: Suid. s. ἀττικὴ πίστις. Cf. sup. II, 80.

12 *Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων:* ἐπὶ τῶν φιλαργύρων. Φιλοκερδεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι.

13 *Ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρύγηκας σῖτον:* ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχανόντων.

14 *Αὐλητοῦ βίον ζῇς:* ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων.

15 *Αὐτόματα ὁ θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθά:* ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνως εὐδαιμονούντων.

16 *Αὐτὸς αὑτὸν αὐλεῖ:* ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνυόντων τοῖς πράγμασιν, ὁποῖοι εἰσίν.

17 *Αὑτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις:* ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἑτέρους δὲ τρέφειν κατεπαγγελλομένων.

18 *Αὐτὸς γὰρ εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν:* οἱονεὶ τὴν πηγήν. Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.

19 *Αὐτὸς ἔφα:* ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων ἃ λέγουσιν ἐπί τινας.

---

7. *αὐτομάτως* c K, Apost. Arsenius. *τοῖσι θεὸς* Stobaeus. *ἀνίει* c, Stobaeus. *τἀγαθά* K: versus igitur scribendus videtur: *αὐτόματα τοῖς δὲ θεὸς ἀνίει τἀγαθά*: comp. Schol. ad Arist. Ran. 1499: *ἐκεῖ βλέπουσα, δεῦρ᾽ ἀνίει τἀγαθά.* 11. vulgo *ἑαυτόν*: correxi e K, Gregorio, Suida. K: *ἐπὶ τῶν ἀπ. μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν, ἄλλους δὲ ἐπαγγελλομένων.* 13. *γὰρ εὗρε*] b, Gaisfordus: *γὰρ* Schottus om.: *αὐτὸς ἐφεῦρε* Diogen. V, 99. *πητύαν* Suidas: Schol. Ven. ad Hom Il. *E*, 902: *ὁ δὲ ὀπὸς παρὰ τοῖς ἰδιώταις λεγομένη πιτύα*: vid. interpp. ad Hesych. s. *ὀπὸς* et s. *πιτύα* p. 1090. 14. *οἱονεὶ*] K *ἤτοι*. *κακά*] K *τὰ κακά.* 15. *ἐπὶ τῶν ἀναφ. τι ἐπί τινα τῶν ἀξιοπίστων.*

12. Apost. IV, 82. Arsen. 83. Nata est ex hoc proverbio scena in Aristoph. Ran. 170 sq. V. Greg. Cypr. II, 84.

13. Apost. IV, 83 Arsen. 83.

14. K. II, 7. Greg. Cypr. I, 70. Apost. IV, 89. Arsen. 84: Suidas, qui addit: *παρόσον ἐπιτηροῦντες οἱ αὐληταὶ τοὺς θύοντας, ἐξ ἀτελείας ζῶσιν.* Comparari potest Theopomp. ap. Athen. IV, 165 B: *Εὐριπίδου ᾽στ᾽ ἄριστον οὐ κακῶς ἔχον, τἀλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα.*

15. K. II, 34. Stob. Floril. 103, 11: *Κρατῖνος ἐν Πλούτοις*· [fr. 1 Runkel.] *Αὐτόματα* cett., Apost. IV, 94. Arsen. 84. Ad aureae aetatis descriptionem rettulit Bergkius Comm. de Rell. Comoed. vet. Att. 197.

16. Apost. IV, 95. Arsen. 85 ibiq. Macar.: Suidas.

17. K. II, 14. Greg. Cypr. I, 75. Apost. VII, 45. Arsen. 216: Suidas.

18. K. II, 16. Diogen. V, 99. Apost. IV, 91. X, 68. Arsen. 84: Suid. s. *αὐτοὶ γὰρ* et s. *πητύα.*

19. K. II, 35. Apost. IV, 96. Arsen. 85: Schol. ad Arist. Nub. 195, Eustath. ad Hom. Il. *E*, 604 p. 586, 26: Suidas. A Pythagora dictum exiisse auctor est Diog. Laert. VIII, 1, 46: addit Suidas: *οὗτος* (Pythagoras) *γὰρ ἀποσεμνύνων τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἔλεγεν, Α. ἔ.*

20 *Αὔτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν*: ἐπὶ τῶν ἀμοιβῆς τυγχανόντων ὧν πράττουσιν.

21 *Αὐτὰ δι' αὐτῶν*: ἐπὶ τῶν ἀεὶ τὰ αὐτὰ λεγόντων.

22 *Αὐτῷ κρητῆρι † γίνῃ κακά*: ἐπὶ τῶν οἷς καθ' ἑτέρων βουλεύονται, τούτοις περιπιπτόντων.

23 *Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι*: ἐπὶ τῶν ἥκιστα φθονερῶς διακειμένων ἐν λόγοις.

24 *Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελᾷς*: οἷον, πάνυ μου καταγελᾷς. Ἐπὶ τῶν ἀφ' ὕψους διαλεγομένων.

25 *Ἀχνυμένη σκυτάλη*: ἐπὶ τῶν λυπηρὰς ἀγγελίας ἀγγελλόντων. Ἐπὶ ξύλου γὰρ ἔθος ἦν εἰλοῦντας τὸ

---

4. *γίνῃ* codd. sine ulla varia lectione: *γεύῃ* Schottus proposuit, *αὐτῷ κρατὶ τίνεις κακά* Schneidewinus: crucem apposui. 9. *καταγελᾷς*] »Suidas: *πάνυ μοι καταφρονεῖς*. Recte.« Schottus. Et sic Apostol., Arsenius: K: *ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων· ὡσανεὶ πάνυ μου καταφρονεῖς*. 10. *λυπρὰς* K. 11. *ἀπαγγελόντων* K, omissis reliquis. *ἐπὶ κτλ.*] pl·ra verba exciderunt. De scytala Lacedaemoniorum egerunt Plutarch. Lysand. 19. Gell. N. Att. XVII, 9. Schol. ad Pind. Ol. VI, 154. ad Aristoph. Av. 1284. Lysistr. 990. ad Thucyd. I, 131: Hesych. Suid. Phot. s. *σκυτάλη*, Etym. M. 720, 50. Moer. p. 346: omnes unum eundemque auctorem exscripserunt, ut videtur, Apollonium Rhodium: v. Athen. X, 451. D: *ὅτι δὲ λευκῷ ἱμᾶντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγραφον ἃ ἠβούλοντο εἴρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου*. Solus autem Hesychius de proverbio nostro exposuit: ad nostrum enim proverbium locum Hesychii infra allatum referri debere, inde certo colligi posse videtur, quod aliud de scytala omnino non exstat. Unde simul verisimile fit, in lexicographi loco Diogeniani verba latere, ut denuo appareat, locum nostrum esse lacunosum.

ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ: plurimi autem ad Pythagoreos referunt: Cic. Nat. D. I, 5, 10, Clem. Alex. Stromm. II, 159 Sylb. §. 24, Hermiae philosophi Irris. gentil. philos. §. 16, Gregor. Nazianz. *Στηλιτευτ. α.* p. 62 Montag: *οὐκ ἂν μὲν οἶμαι τούτου καταγελάσαιεν οἱ παρ' ὑμῖν τὰ Πυθαγόρου φιλοσοφοῦντες, οἷς τὸ, αὐτὸς ἔφα, τὸ πρῶτον καὶ μέγιστόν ἐστι τῶν δογμάτων*: Cyrill. Alex. Comment. in Jesaiam c. 32 T. II ed. Aubert. p. 445: *φασὶ γοῦν ὅτι τοῖς Πυθαγόρου μαθηταῖς . . . ἔθος ἦν λέγειν τοῦτο, αὐτὸς ἔφατο, τοῦτ' ἐστι, σίγα καὶ δίδου τῷ τοῦ δόγματος εὑρετῇ, καὶ ἀβασανίστως τὴν πίστιν*. Usurpat Quintil. I. O. XI, 1, 27.

20. Apost. IV, 100. Arsen. 85. Est versus Homeri: Odyss. *T*, 43.

21. Apost. V, 2. Arsen. 85.

22. Apost. V, 3. Arsen. 86.

23. Apost. V, 12. Arsen. 87 ibiq. Macarius. Vid. Zenob. I, 89.

24. K. II, 17. Apost. V, 21. Arsen. 88 ibiq. Macar.: Suidas. Derivatum est ex Aesopi fab. LXXV Fur.: vid. intt. ad Suidam.

25. K. II, 20. Apost. V, 29. Arsen. 89: Hesychius: *σκυτάλη*

γραφὲν, εἶτ' ἀφειλοῦντας, οἷς ἐβούλοντο, πέμπειν· οἱ δὲ δεχόμενοι, ἴσῃ σκυτάλῃ ἐφειλοῦντες ἀνεγίνωσκον τὸ γραμματεῖον.

26 *Ἄμυρις μαίνεται:* *ἐπὶ τῶν σωφρονούντων μὲν, δόξαν δέ τισι μανίας παρεχομένων. Ἄμυρις γάρ τις ἀκούσας χρησμοῦ λέγοντος, ὅτι ἕως τότε εὐδαίμονες ἔσονται Συβαρῖται, ἕως ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσουσιν· εἶτα ἰδὼν μαστιγούμενον οἰκέτην ἐν ἱερῷ καὶ οὐδὲν τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντα τὸν δεσπότην καὶ διὰ τοῦτο ἀποφυγόντα τὸν δοῦλον εἰς τὸ μνῆμα τὸ πατρῷον τοῦ μαστιγοῦντος καὶ τυχόντα φειδοῦς, συμβαλὼν τὸν χρησμὸν τέλος λαβεῖν, ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν, ἀπεδήμησεν· ὃν ὁρῶντες ἔλεγον, Μαίνεται Ἄμυρις.*

---

2. Legebatur *ἀπειλοῦντας.* 4. B: *ἐπὶ τῶν ἐλεούντων τοὺς εἰς τὰς στήλας τῶν προγόνων καταφεύγοντας, ἐπὶ δὲ τοὺς θεοὺς οὐκέτι:* C: *ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν μαίνεσθαι οἷς πράττουσιν, ὄντων δὲ τῶν ἔργων καθηκόντων. Θεωρὸς γὰρ ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συβαριτῶν ἔσεσθαι τότε, ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι, θεασάμενος δοῦλον πρὸς ἱερῷ μαστιγούμενον καὶ προσφυγόντα ἐν τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦντος πατρὸς μνῆμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεὶς τὸ λόγιον, ἐξαργυρισάμενος τὰ ἴδια ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον. ὃ γοῦν λογισμῷ πεποίηκεν Ἄμυρις, τοῦτο εἰς μανίαν Συβαρῖται μετέτρεψαν. ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθαυμάσθη:* v. Suidam.

Λακωνική· ἐπὶ τῶν ἀγγελιαφόρων τάσσεται· ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρήσασθαι ταῖς σκυτάλαις, [ἀντὶ] τῶν παρ' Ἕλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων. Est versus Archilochi: cf. Archil. fr. LX Lieb., 77 Schneidew. ibiq. nott. Usurpat Plutarch. Sympos. Sept. Sapient. c. 8 p. 152. E: *ὅρα δὴ, Νειλόξενε, τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιστολῆς καὶ χρῶ παροῦσιν ἐν ταὐτῷ τοῖς ἀνδράσιν. Ἀλλὰ μὴν, ὁ Νειλόξενος ἔφη, τὴν μὲν τοῦ Αἰθίοπος ἐπίταξιν οὐδὲν ἄν τις ἄλλο πλὴν ἀχνυμένην σκυτάλην προςείποι κατ' Ἀρχίλοχον.* De scytala exposuit Nitzschius Histor. Hom. fasc. I, 75.

26. B. 52. C. 29. Apost. II, 93. Arsen. 53 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. *B*, 595 p. 298, 2: *ἰστέον δὲ ὅτι καὶ Ἄμυρίς τις εὕρηται δίχα τοῦ θ ἐν ταῖς τῶν παροιμιῶν ἀναγραφαῖς εἴτε μουσικὸς εἴτε καὶ ἑτεροῖος: διὸ καὶ ἐν τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ Θάμυρις μαίνεται* (vid. Zenob. IV, 27), *τινὲς Ἄμυριν ἔγραψαν δίχα τοῦ ἐν ἀρχαῖς θ· περὶ οὗ Παυσανίας ἐν τῷ κατὰ στοιχεῖον ῥητορικῷ αὑτοῦ λεξικῷ ἱστορεῖ ὅτι* (sequentia Suidas auctore non nominato et paucis mutatis exscripsit) *θεωρὸς ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συβαρίταις, ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσιν* [oraculum ipsum exstat ap. Athen. XII, 520 A., Stephan. Byz. s. *Σύβαρις*], *ἰδὼν δοῦλον μαστιγούμενον καὶ εἰς ἱερὸν προσφυγόντα καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ*

27 Ἄπαγε μόθων' ἀπὸ κώπης: ἐπὶ τῶν διοχλούντων παρὰ καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν. Ὁ γὰρ μόθων φορτικῆς ὀρχήσεως εἶδος.

28 Ἄπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσι πρέπει: δῆλον τοῦτο.

29 Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη: ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους.

30 Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει: ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι ποιούντων.

31 Ἀναγυράσιος δαίμων: ὠμότατος γὰρ ὁ Ἀναγυράσιος οὗτος.

---

1. Legebatur μόθωνα: ut paroemiaci numeros instauraret, G. Hermannus proposuit: ἄπαγ' ἀλλὰ μόθων' ἀπὸ κώπης: vid. G. Bernhardy ad Suidam. 4. καλοῖσιν Macarius, Erasmus Adag. p. 191. Pantinus ad Apostol. p. 295: vulgo καλοῖς. 6. ἀνδρὶ] Macarius, alii omittunt. ἀδελφὸς ἀεὶ παρ. Schol. Plat. 7. οἰκείους εἰς βοήθειαν Schol. Plat., Macarius, alii. 8. C: ἐπὶ τῶν ἐναντίως καὶ ᾗ χρὴ γινομένων. ἀντιστρόφων g. Macar. 271: ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν πολλάκις ἐκφέρει: ἐπὶ τῶν πασχόντων, ἃ πολλάκις αὐτοὶ ἐποίουν. 10. C: ὅταν χαλεπή τις τύχη καὶ πο-

εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦντος πατρὸς μνῆμα καταφυγόντα καὶ ἀπολυθέντα, συνεὶς τὸ λόγιον καὶ ἐξαργυρισάμενος τὰ ἴδια ἀπῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. καὶ Συβαρῖται μέν, ὃ λογισμῷ πεποίηκεν, εἰς μανίαν ἐδέξαντο, ἐπιλέγοντες· Ἄμυρις μαίνεται· ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθαυμάσθη: unde factum, ut Amyris σοφὸς nuncuparetur: Herod. VI, 127: Suidas. Similiter historiam enarrant Athen. l. c., Eustath. ad Dionys. Perieg. 374.

27. Apost. IV, 6. Arsen. 66: Suidas. Poll. On. IV, 101: ὁ δὲ μόθων, φορτικὸν ὄρχημα καὶ ναυτικόν.

28. Apost. III, 78. Arsen. 65 ibiq. Macarius. Comp. Diogen. I, 97.

29. Apost. I, 46. Arsen. 19 ibiq. Macar.: Schol. Platon. p. 398 Bekk.: Suidas. Schol. Plat.: παρῆκται δὲ ἴσως παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν (Odyss. π, 97): ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται: Muretus ad Plat. Reip. II, 362 D. ex Il. φ, 308 ortum suspicatur: si sententiam respicis, uterque bene: si verba, verum Astius ad Plat. l. c. intellexit, monens ἀδ. ἀ. π. poetae alicujus verba videri. Utitur Plat. l. c.

30. C. 24. K. II, 21. Greg. I, 77. Apost. II, 88. IX, 66. Arsen. 50. 271 ibiq. Macar.: Schol. Lucian. ap. Bachm. Anecdd. II, 338: Ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν πηγαί, [sup. I, 27.] καί, ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν ἐκφέρει: λέγεται ἄμφω ἐπὶ τῶν παρὰ φύσιν ἀνεστραμμένων τὴν τάξιν· οὔτε γὰρ τοῖς ποταμοῖς ἄνω καὶ κατὰ τῶν πηγῶν φέρεσθαι φύσις τὸ ῥεῖθρον· οὔτε τοὺς βόας ἡ ἅμαξα ἕλκει, ἀλλ' ἔμπαλιν· ὁμοία δὲ τούτων ἐστὶ καὶ αὕτη· ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα [v. Schneidewinus Delect. p. 375]: Suidas. Adhibet Lucian. Dial. Mortt. VI, 2.

31. C. 30. Apost. III, 35. Arsen. 54: Suidas. Similiter Δαί-

32 *Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα:* οἷον ὧν κατέφαγες, ἀποδώσεις πλείονα.

33 *Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις:* ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτως τι ποιούντων, καὶ τὸ κατόπιν μὴ προορωμένων, ἀλλὰ καθ' ἑαυτῶν ἐπιτελούντων.

34 *Αὖθις αὖ Πυθῶδε ὁδός:* ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ

νηρὰ δυστυχία κατασείσῃ πᾶσαν οἰκίαν ἀλλεπαλλήλοις δεινοῖς, ἡ παροιμία λέγεται. Φασὶ γὰρ γενέσθαι τινὰ γεωργὸν ἐν τῷ Ἀγαγυρασίων δήμῳ, αἰτίαν ἔχοντα ἐξυβρίζειν εἰς τὸν πλησίον ἱδρυμένον βωμόν· διὸ συμφοραῖς τὸν ἄνθρωπον δειναῖς περιπεσεῖν· πρῶτον μὲν γὰρ ἀπέλαβε [scr. *ἀπέβαλε*] *τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς ἐγεγόνει· εἶτα τὸν υἱὸν ἐπήρωσε διαβολῇ πλαστῇ τῆς μητρυιᾶς χρησάμενος· καὶ λαβὼν αὐτὸν ἀνεβίβασεν εἰς πλοιάριον, καὶ εἰς λυπρὸν ἐξέθηκε νησίδιον· εἶτα ὀνείδει κατεχόμενος, αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, αὐτὸς μὲν συγκλείσας ἑαυτὸν μετὰ πάντων τῶν κτημάτων ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ πῦρ ὑποβαλὼν ἐκαύθη· ἡ δὲ γυνὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔῤῥιψεν:* eadem ex eodem codice leguntur in Montefalconii Bibl. Coisl. 604, apud Gaisfordum ad Suid. s. v. Addit Suidas: *ἱστορεῖ δὲ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ Τραγῳδιοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα:* v. Valckenarius Diatr. Eurip. 269. 1. *τὰ γίγαρτα* Apostolius. K: *ἤτοι ἃ κατέφαγες, ἀποδώσεις: οἷον ὡς* Apostolius: vulgo *οἷον*: Schottus proposuit *οἵων*: ego cum Arsenio, Suida *οἷον ὧν* dedi. 2. Addit Suidas: *ἐπὶ τῶν μείζονα τιμωρίαν ὧν ἥμαρτον διδόντων.* 3. *ἀπερισκέπτως*] K *ἀδιασκέπτως*, g *εὐπερισκέπτως*. *τι*] *ἢ* g. 4. *καὶ — ἐπιτελούντων*] K: *ἢ καθ' ἑαυτῶν.* *τὸ*] adjeci e b, Apostolio, Arsenio. *μὴ κτλ.*] g om. 6. Vulgo *Πυθῶδε*. *ὁδός* Arsenius om. *ἐπὶ — πραττόντων*] »haec accesserunt ex P et agnoscit Apostolius. Schottus. Desunt g.« Gaisfordus.

μων Κιλίκιος ἐπὶ τῶν ἀποτροπαίων dicitur: Macar. p. 177.

32. K. II, 37. Greg. I, 71. Apost. IV, 20. Arsen. 71: Suidas. Similia vide ap. Jacobsium Ann. ad Anth. I, 1, 322 sq.: add. Eustath. ad Hom. Il. *ν*, 162 p. 458, 41: *ἰστέον δὲ ὅτι τὸ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι καὶ ἑξῆς, παροιμιακή τις τροπικὴ ἔννοιά ἐστι, μετενηνεγμένη ἀπὸ ἀκολουθίας χρέους, δηλοῦσα, ὅτι τὸ χρέος, ὃ λαβόντες οἱ Τρῶες ἔχουσι πολλοὺς ἤδη ἐνιαυτοὺς, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἡρπασμένη Ἑλένη, ὀψέ ποτε ἀποτίσουσιν, ὡς οἷά τι ἀρχαῖον ἤγουν κεφάλαιον ὀφειλῆς· καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ σὺν μεγάλῳ καὶ τόκῳ καὶ ποινῇ, τουτέστι προστίμῳ· τάδε εἰσὶν αἱ κεφαλαὶ τῶν ἁρπασάντων καὶ ἡ τῶν αὐτοῖς φιλτάτων αἰχμαλωσία. ὁμοιοῦται δέ πως τῇ τοιαύτῃ Ὁμηρικῇ ἐννοίᾳ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα τὸ, μὴ τὸ χθιζὸν Ἀχαιοὶ ἀποστήσονται χρέος.*

33. K. II, 38. Greg. I, 88. Apost. IV, 58. Arsen. 76 ibiq. Macarius. Usurpat Plutarch. de Tranquill. An. 12: *οὐδὲ γὰρ ὁ τοξεύειν τῷ ἀρότρῳ βουλόμενος καὶ τῷ βοῒ τὸν λάγω κυνηγετεῖν δυστυχής ἐστιν:* Photius Epist. 171: *ἀρότρῳ μὲν, ὡς ἡ παροιμία φησὶν, ἀκοντίζεις, ἀντὶ τοῦ μετανοεῖν θρασυνόμενος.*

34. Apost. IV, 93. Arsen. 84 ibiq. Macar. p. 416: Hesych. s. *Πυθῶδε*. Photius. Legatio sacra, quam Athenienses singulis annis Delphos mittebant, proverbio ansam dedit: Schol.

πολλάκις πραττόντων. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπυνθανομένων.

35 *Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπακεν: ἐπὶ τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἁλιέων.*

36 *Ἀφ' ἱερᾶς: ἀπὸ τῶν πεττευόντων μετῆκται· ἐν γὰρ τῇ πεττείᾳ ἔστι τις κύκλος καλούμενος ἱερὸς, ὃν κινοῦσιν ὕστατον.*

37 *Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος: ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶν.*

38 *Αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας: οἷον, ἐπ' αὐτὰ ἀφῖξαι τὰ πράγματα.*

---

1. *πραττόντων· ὡς Διὸς Κόρινθος* Macarius: v. Zenob. III, 21. *εἴρηται κτλ.*] Macarius om. *ἐπιπυνθανομένων* b, Arsenius, alii: vulgo *πυνθανομένων.* 3. *μὲν* inserui e K Aristophane, aliis. *ἔσπασεν* Eustathius, alii. K: *ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν μηδὲν ἑλκυσάντων* reliquis omissis. 8. *ἀφροδίσιος γὰρ* Grotius in versus gratiam. Vulgo *ἐμποίνιμος δὲ*: *δὲ* delevi cum K, Arsenio, aliis: *ἐμποίνιμός ἐστιν* cod. Vatic. 483 apud Bastium Epist. Crit. 257. Explicatio K deest. 10. C: *βατήρ: ἡ ἀρχὴ τοῦ τῶν πεντάθλων ἀγῶνος· ἀπὸ τούτου δὲ λέγεται καὶ παντὸς ἔργου καὶ λόγου τὸ πρῶτον καὶ κυριώτατον, ὡς τὸ, αὐτὸν κ. τ. β. τοῦ λόγου, ἤγουν τὸ ἐπικαιρότατον καὶ πρῶτον: ἀ. κ. τ. β. τοῦ λόγου* etiam Suid. v. *βατήρ,* Etym. M., Zonaras exhibent. Si *θύρας* legitur, v. *βατὴρ* limen januae significat, si *λόγου,* de limine, ad Aesch. Eumen. 12. ad Arist. Av. 189. Usurpat Liban. Epist. 446: *ἐγὼ δὲ αὖ Πυθῶδε· πάλιν γάρ σοι περὶ Βοηθοῦ διαλέξομαι:* ibid. 1116.

35. K. I, 1. Greg. I, 1. Apost. IV, 85. Arsen. 84: Schol. ad Arist. Vesp. 175, ad Arist. Thesm. 928: *παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων τι ποιεῖν καὶ ἀποτυγχανόντων:* Eustath. ad Hom. Il. *I*, 423 p. 760, 45: *ὅτι παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν ἐκ πρώτης μὴ τυχόντων οὐ θέλουσι τὸ, ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω. οὐ γὰρ αὕτη ἑτοίμη. ὕστερον δὲ παροιμία ὁμοία τοιαύτη ἐξεφωνήθη, αὕτη μὲν ἡ μ. ο. ἕ., ἀντὶ τοῦ, αὕτη ἡ μηχανὴ οὐδὲν ἤνυσεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν σχοίνοις θηρευόντων ἢ ἁλιευόντων:* Suid. s. *αὕτη,* s. *μήρινθος,* s. *ὁμοῦ,* Bekk. Anecdd. I, 464, 27 Bachmann. Anecdd. I p. 165, b. Usurpat Arist. l. c.

36. Vid. infr. V, 41.

37. K. I, 3. Greg. I, 2. Apost. IV, 15. Arsen. 87 ibiq. Macar.: Stob. Floril. 28, 2*a*, Schol. ad Plat. p. 374 Bekk.: *ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὀμνυόντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων· μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Ἡσίοδος, λέγων* (in Aegimio: vid. Dissenius ad Tibull. I, 4, 23) *Ἐκ τοῦδ' ὅρκον ἔθηκεν ἀμείνονα ἀνθρώποισι Νοσφιδίων ἔργων περὶ Κύπριδος· καὶ Πλάτων ἐν Συμποσίῳ:* Hesych., Suid. s. *ἀφροδίσιον,* s. *ταχυβάμονας.* Usurpant Plat. Symp. 183, B., Phileb. 65, C. Cornut. Nat. Deor. 24 p. 198: *ἀκύρους δὲ καὶ οὐκ ἐποινίμους ἔφασας τοὺς ἀφροδισίους ὅρκους εἶναι:* alios vide ap. intt. ad Aristaen. Epist. II, 20. Mitscherlichium ad Horat. Carm. II, 8, 13. Jacobsium ad Anth. Annott. I, 2, 260.

38. C. 48. K. I, 2. Apost. IV,

39 *Ἄνθρωπος Εὔριπος*: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων.

40 *Ἀρχαϊκὰ φρονεῖν*: ἀντὶ τοῦ εὐηθικά.

41 *Ἁμαξιαῖα ῥήματα*: μεγάλα κομπάσματα.

42 *Ἀρκάδιον βλάστημα*: ἐπὶ τῶν δειλῶν.

43 *Βάκχης τρόπον*: ἐπὶ τῶν σιωπηλῶν. Παρόσον αἱ Βάκχαι σιγῶσι.

44 *Βάτραχος Σερίφιος*: ἐπὶ τῶν ἀφώνων. Οἱ γὰρ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι οὐ φθέγγονται.

---

unde in quinquertio cursores currere incipiebant, cum grammaticis intelligi potest: v. Bekk. Anecdd. I, 224, 12. 11. K: *οἷον ἐπὶ αὐτὰς ἀφῖξαι τὰς θύρας.* *ἀφίξαι* b g, *ἀφίξας* Schottus: *ἀφῖξαι* recte Gaisfordus. 1. K: *ἄνθ. εὔρ.. καὶ ψυχή. καὶ διάνοια. καὶ τρόπος: ἐπὶ κτλ.* Arsenius addit: *καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων.* 3. *Ἀ. φρονεῖς: ἤτοι ἀήθη* [sic] K. 4. *ῥήματα* ex K, Gregorio, aliis inserui. *μεγάλα καὶ ἁμαξιαῖα* b, *ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων* K. 5. K post *βλάστημα* addit *κατεσπάρης*: vide Walzii notam ad Arsen. l. c. *τοῦ δειλοῦ* K. 6. *ἐπὶ τῶν ἀεὶ στυγνῶν* [lege *στεγανῶν*] *καὶ* addit Arsenius. 8. *βάτραχος ἐκ Σερίφου* Suidas. B: *παρόσον οἱ ἐν Σ. β. οὐ φθέγγονται κομισθέντες εἰς Σκύρον* [sic]: vid. Zenob. I, 32.

86. Arsen. 84: ibiq. Macar. p. 240. Eustath. ad Hom. Od. *Α*, 155 p. 1404, 58: *αἷς βαλβῖσιν, ὅμοιόν τι κατὰ ἔννοιαν, καὶ ὁ βατήρ· ὅς ἦν ἀρχή φησι* [*Αἴλιος Διονύσιος*] *τοῦ τῶν πεντάθλων σκάμματος· ὅθεν καὶ παροιμία, αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου. ὡς οἷον εἰπεῖν, τὸ πρῶτον καὶ ἐπικαιρότερον*: Suid. s. *αὐτὸν κέκρουκας*, s. *βατήρ*, Etym. M. 192, 3. Zonar. 371: v. intt. Hesychii s. *βατῆρα* et *βατῆρος*. Alludit Amipsias ap. Poll. II, 200: *ἐπ' αὐτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας.* Comparari potest *ἀπὸ βαλβῖδος* Zenob. II, 7, quod in K. I, 99 sic legitur: *ἤτοι ἀπ' ἀρχῆς δεῖ καλὸν εἶναι*: sup. II, 83.

39. K. II, 23. Diogen. IV, 72. Greg. I, 79. Apost. III, 25. 60. Arsen. 57. 58: Hesych. s. *εὔριπος*, Suidas, Bekk. Anecdd. I, 404, 14. Bachm. Anecdd. I, 98, 8. Alludit ad translatum vocis *εὔριπος* sensum Aristoph. Equit. 18. *κομψευριπικῶς* dicens: vid. Etym. M. 395, 35. Barnes. Vit. Eurip. §. VII: Plat. Phaedone 90 C: *πάντα τὰ ὄντα ἀτεχνῶς ὥσπερ ἐν Εὐρίπῳ ἄνω καὶ κάτω στρέφεται καὶ χρόνον οὐδένα ἐν οὐδένι μένει*: Liban. Epist. 533. Eodem sensu dicuntur *Τύχη Εὔριπος, Εὐρίπου τρόπον*: v. Wyttenbachius ad Plat. Phaedon. 90 C p. 210. Jacobsius Animadv. ad Eurip. 290. ejusd. Lectt. Stobens. praefat. XIII. Boisson. Anecdd. II, 302. 303.

40. K. I, 4. Apost. IV, 38. Arsen. 78.

41. K. II, 22. Greg. I, 78. Apost. III, 10. Arsen. 51. Compara proverbium *ὡς ἀπ' ἁμάξης λέγει*: Schol. ad Arist. Nub. 296, *ἁμαξιαῖα χρήματα* Bekk. Anecdd. I, 24, 32.

42. K. I, 5. Apost. IV, 39. Arsen 75. Juven. Sat. VII, 160: *Culpa docentis Scilicet arguitur, quod laeva in parte mamillae Nil salit Arcadico juveni.*

43. Apost. V, 35. Arsen. 136: Suid. s. *βάκχη*, s. *στεγανός*. De silentio sacro vid. Lobeckius Aglaoph. I, 67.

44. Diog. I, 49. B. 248. Apost.

45 *Βάκηλος εἶ:* ἐπὶ τῶν ἐκλύτων μεμαρτύρηται.

46 *Βοιώτιον οὖς:* ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

47 *Βοιώτια αἰνίγματα:* ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Ἐκ μεταφορᾶς τῆς Σφιγγός.

48 *Βοῦς ἐπὶ γλώσσης:* ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι. Διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ νόμισμα βοῦν ἔχειν· οἱ γὰρ δωροδοκούμενοι ἀφωνίᾳ κεκράτηνται.

---

2. *βρώτειον ὗς* **P b c**: **B**: *Βοιώτιον οὖς καὶ Βοιωτία* [*Βοιώτιος* Apost., Arsenius] *ὗς: ἐπὶ τ. ἀν. καὶ ἀπαιδεύτων· ἐς τοῦτο γὰρ ἐσκώπτοντο οἱ Θηβαῖοι*: ut etiam in Diogeniano *βοιώτιον οὖς καὶ βοιωτία ὗς* exstitisse videatur. Vulgo *Βοιώτειον*: correxi e B. 3. *βοιώτια*] vulgo *βοιώτεια*: correxi e B, qui plane consentit cum Diogeniano; in K v. *βοιώτια* deletum est. *ἐκ κτλ.*] K: *βοιωτία γὰρ ἡ σφίγξ.* 5. K: *ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων· διὰ τὸ τ. Ἀθ. νόμισμα β. ἔχειν· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥ.. οὕτω καὶ, βοῦς ἐπέμφη ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης σιωπώντων διὰ τὸν ἐξ ἀργύρου βοῦν*; vid. infr. III, 61. 7. *ἀφωνίας* P, *ἀφωναίᾳ* p.

V, 42. Arsen. 137 ibiq. Macar.: Steph. Byz. s. *Σέριφος*. Suidas. Rem accuratius exponunt Aristot. Mirab. Auscultt. c. 71. Antig. Caryst. Hist. Mirab. c. 4. Aelian. Natur. Anim. III, 37, Theophyl. Simoc. Quaest. Natur. c. 19. Tzetz. Chil. VIII, 167. Plin. N. H. VIII, 58: e recentioribus vide Beckmannum ad Aristot. l. c. p. 144.

45. Zenob. II, 62. De voce *βάκηλος* vid. Bekk. Anecdd. I, 222, 4. Lobeckius ad Phrynich. 272: de re sup. II, 87. Alludere videtur Teles Stobaei Floril. XL, 8, p. 82 T. II Gaisf.: *εἰ ὀδυνῷντο ἐπὶ τούτῳ* [*τῇ φυγῇ*], *οὐκ ἂν ἦσαν βάκηλοι.*

46. B. 212. 213: plenius Apost. V, 82. Arsen. 146: *βοῶν ὦτα ἔχετε: ἐπὶ τῶν μὴ συνιέντων· Ἀνταγόρας γὰρ ἀναγινώσκων παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαΐδος γράμμα, ἐπεὶ οὐδεὶς ἐπεσημαίνετο, κλείσας τὸ βιβλίον, εἰκότως, ἔφη, καλεῖσθε Βοιωτοί· βοῶν γὰρ ὦτα ἔχετε.* — Quod affert B, *Βοιωτία ὗς*, saepissime a veteribus memoratur: Apost. V, 80. Arsen. 145 ibiq. Macar.: Schol. ad Pind. Ol. VI, 148: *Ὕαντες, ἔθνος βάρβαρον ἀρχαῖον, κατῴκησαν τὴν Βοιωτίαν, οὓς τινες ἐκ παραφθορᾶς τοῦ ὀνόματος ἀντὶ τοῦ Ὕαντας λέγειν Ὕς ἐκάλουν: ὥστε καὶ τοῖς ὕστερον διαδοθῆναι τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν Βοιωτῶν, καὶ λοιπὸν νομισθῆναι διὰ πολλὴν ἀλογίαν καὶ ἀγροικίαν οὕτως ἐξ ἀρχαίου αὐτοὺς κεκλῆσθαι, τούς τε βουλομένους εἰς ἀπαιδευσίαν ἐπισκώπτειν τινὰς τοῦτο λέγειν, Βοιωτία ὗς*: Schol. ad Apoll. Rhod. III, 1241: Eustath. ad Dionys. Perieg. 426: Schol. ad Lucian. Jov. tragoed. §. 32: Steph. Byz. s. *Βοιωτία*. Suidas: add. Etym. M. s. *Ἐγκτῆνες* 311, 36: *οἱ Βοιωτοὶ οὕτως ὠνομάζοντο, ὥςπερ καὶ Ὕαντες· διὰ τὸ κτηνώδεις εἶναι καὶ χοιρώδεις*: cf. Greg. Cypr. 1, 91. Usurpaverunt multi: affero Pindar. Ol. VI, 91, fragm. 91., Cratinum fr. inc. 37 Runk.: alios vid. ap. Boeckh. ad Pind. l. c.

47. K. 47: Zenob. II, 68.

48. K. II, 49. Eustath. ad Hom. Il. *B*, 252, 25: *καὶ παροιμία τὸ, βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει, ἤγουν δῶρα λαβὼν σιωπᾷ*: id. ibid. *N*, 824 p. 962, 19: *παροιμιάζεται δὲ ὁ βοῦς καὶ ὥςπερ ἐπὶ βουγλώσσων ἐν τῷ, βοῦν ἐπὶ γλώσσης φέρεις, οὕτω κατὰ Πανσανίαν καὶ ἐπὶ ἀχρηστίας ἐν τῷ, βοῦς ἐν αὐ-*

49 *Βοῦς Κύπριος εἶ:* ἤτοι κοπροφάγος. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖσε βόες.

50 *Βοῦς ἕβδομος:* ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. Ἕβδομος δὲ, ὅτι ἓξ θύοντες, πρόβατον, ὗν, αἶγα, ὄρνιν, πετεινὸν, χῆνα, ἕβδομον τὸν βοῦν ἔθυον.

---

1. BV, I, 11: ἀντὶ τοῦ σκατοφάγος. Εὔδοξος γὰρ περὶ τούτων [τούτου V] ἱστορεῖ, ὅτι κοπροφάγοι εἰσὶν [σκατοφάγος ἐστι V]: et altero loco: K. β.: ἐπὶ τοῦ κοπροφάγου καὶ εἰκαίου τάττεται. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κύπριοι βόες. 3. ἕβδομος εἶ K. ἄγαν BK om. ἀναισθήτων] ἡ παροιμία addit B, qui pergit: βοῦν μὲν ἀπὸ τοῦ ζώου ἠλιθίου ὄντος, ἕβδομον δὲ ἐπειδὴ ἓξ ἔθυον οἱ πένητες, πρ., ὗν, αἶγα, ὄρνιν, πετεινὸν, χ. καὶ ἕβδομον τ. β.: K: οἱ γὰρ πένητες βοῦν ἔπλαττον ἐξ ἀλεύρου θυομένων τῶν ἐξ ἐμ-
ου ὸς γὸς θος οῦ νος
ψύχων προβατον. ὗν. αἶγα. ὄρνιν. πετεινὸν. χῆνα, βοῦν μὴ ἔχοντες ἔμψυχον ἀναλῶναι: vv. μὴ ἀναλῶναι in margine adscripta sunt: adnotat Kramerus: »*inde a vocc.* αἱ γὰρ *usque ad* ἐμψύχων *omnia eadem quidem manu, sed atramento tam pallido in lacunam sunt addita, ut legi vix possint: ab eadem manu sunt etiam quae in proxime sqq. vides superscripta et in margine adjecta. Praeterea in ipsas vocis* βοῦν *litteras quaedam sunt scripta, quae quid dicant, enucleare non potui.*« 4. πετεινὸν] Suid. Macarius βοῦν: πετεινὸν corruptum est. An πέλειαν?

λείῳ κάθηται [v. infr. III, 70]: Schol. ad Aesch. Agam 36: Etym. M. 320, 48: Zenob. II, 70. Vid. infr. III, 61. 70. Similiter Aristoph Plut. 379: τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων, ubi vide Berglerum, alios.

49. Diogen V, 80. V. I, 11. B. 222. V. II, 44. B. 579. Apost. V, 66. Arsen. 142: Hesych. s. βοῦς, s. Κύπριος, Suidas. Plin. N. H. XXVIII, 20, 81 dicit, *Boves in Cypro contra tormina hominum excrementis sibi mederi:* Scholiasta ad Arist. Plut. idem tradit de Boeotiis bubus. Alludit Arist. Plut. 706 ubi vide Hemsterhusium.

50. B. 223. K. II, 46. Apost. V, 76. Arsen. 143 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. *N*, 575 p. 1165, 6: ἰστέον δὲ πολυμαθείας χάριν καὶ ὅτι βοῦς παρὰ παλαιοῖς ἐλέγετο καί τι πέμματος εἶδος, ἀφ' οὗ παροιμία τὸ, βοῦς ἕβδομος, ἔχουσα λόγον τοιόνδε· σελῆναι πέμματα ἦσαν πλατέα κυκλοτερῆ· ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις τοιαύταις βοῦν, φασιν, ἕβδομον ἔπεττον κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν πρωτοφυοῦς σελήνης· ἔθυον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις τοῦτον τὸν βοῦν καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν, μᾶλλον μέντοι ἐπὶ ταῖς ἓξ ἔθυον αὐτὸν, ὃς καὶ ἐκαλεῖτο διὰ τοῦτο ἕβδομος βοῦς. Ὁ δὲ ταῦτα ἱστορήσας Πανσανίας λέγει καὶ ὅτι αἱ ῥηθεῖσαι σελῆναι τὰ πέμματα καὶ πελανοὶ ἐλέγοντο cett.: Hesych. s. βοῦς, βοῦς ἕβδομος, ἕβδομος βοῦς, Suid. s. ἀνάστατοι, s. βοῦς, Phavor. s. βοῦς, s. ἑβδομευόμενοι. Rem explicuit Clitodemus, quem laudat Hesychius: vid. Poll. VI, 76: πέμμα γάρ ἐστι κέρατα ἔχον πεπηγμένα, προσφερόμενον Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Ἑκάτῃ καὶ Σελήνῃ: etiam Jovi, ut videtur, in Diasiorum festo: vid. Siebel. ad Clitod. fr. p. 41: et Trophonio: v. Etym. M., 204, 8: add. Lobeckius Aglaoph. II, 1064 et comp. Zenob. V, 5. 22. Adhibuerant Euripides in Erechtheo, Achaeus in Iride: pluribus de eo, ut videtur, exposuerat Euthycles [de quo v. Meinekii Quaestt. Scenicc. Spec. II p. 74]

51 *Βάλλ' ἐς ὕδωρ:* ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

52 *Βῶλος ἄρουραν:* ἐπὶ τῶν τοῖς σμικροῖς χαριζομένων τοὺς μεγάλους.

53 *Βοῦς ἐπὶ σωρῷ:* ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.

54 *Βοῦς ὑπὸ ζυγόν:* ἐπὶ τῶν μοχθούντων ἀεί.

55 *Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν:* ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων τοῖς χείροσιν.

56 *Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην:* ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους.

57 *Βατράχοις οἰνοχοεῖς:* πρὸς τοὺς ταῦτα παρέχοντας, ὧν οὐ χρήζουσιν οἱ λαμβάνοντες. Ὅμοιον· *Γλαῦκας εἰς Ἀθήνας ἄγεις.*

58 *Βατράχῳ ὕδωρ, καί, γαλῇ στέαρ:* ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων, οἷς οἱ λαμβάνοντες χαίρουσιν.

59 *Βοῦς ἄμητον ἐπιτηρῶν:* ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμνόντων.

60 *Βοῦς ὁ Μολοττῶν:* ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρου-

---

1. K: *βαλ' ἐς ὕδωρ: ἀντὶ τοῦ καταπόντισον· ἐπὶ κτλ.*: v. Arsenium: cod. 166 apud Bernhardy ad Suid. addit: *Αἰσχύλος. ὁμοίως καὶ βάλλ' ἐς ὄλεθρον* [v. Zenob. II, 77.], *καί, βάλλ' ἐς φθόρον* [v. Append. s. *βάλλ'*]. 2. *βώλοις* g: vid. Zenobius. *τοῖς σμικροῖς*] *τοῖς* g om. 5. *ὑπὸ*] sic B b Suid. Arsenius: legebatur *ἐπὶ*: v. vv. ll. ad Suidam. *ἀεὶ μοχθούντων* B. 6. *βορβόρου* K. *μιαίνων* K om. 7. *ποτόν* K om. 8. *χείροσιν*] K *αἰσχίστοις*. 12. *οὐ* K om. *ὅμοιον κτλ.*] K om. 14. Legebatur *ὕδωρ καὶ γαλῇ*: correxi e B, Suida, aliis. 15. *χείρουσιν* Schottus. 16. *ἐπιτηροῦντες* Zenobius. *ἐπ' ὠφελείᾳ*] *μετὰ ἐπιμελείας* Zenobius: Suid. s. *βοῦς ἐπὶ σωρῷ: καὶ βοῦς εἰς ἀμητόν: ἐπὶ τῶν μετ' ὠφελείας καμνόντων*: v. Zenob. II, 82. 18. C: *διαιρ. καὶ κατακοπτομένων πράγματα· οἱ γὰρ Μολοττοί, ἐπειδὰν ὅρκια ποιῶνται, βοῦς παραστησάμενοι καὶ κώθωνας οἴνου πλήρεις, τὸν μὲν βοῦν κατακόπτοντες εἰς μικρά, ἐπα-*

in Atalanta: Suid. s. *βοῦς ἔβδομος.*

51. K. II, 50. Suidas: Zenob. II, 72.

52. C. 63: Zenob. II, 74.

53. Zenob. II, 75.

54. B. 230. Apost. V, 73. Arsen. 143: Suidas.

55. K. II, 51: Zenob. II, 76.

56. B. 234. Apost. V, 33. Arsen. 136 ibiq. Macar.: Suidas: infr IV, 63.

57. K. II, 47: Zenob. II, 78. De ululis vid. infr. 81.

58. Schol. ad Lucian. Piscat. §. 9: Zenob. II, 79.

59. Zenob. II, 82.

60. C. 57: Zenob. II, 83.

μένων πράγματα. Οἱ γὰρ Μολοττοὶ τοὺς βόας ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς πολλὰ διέτεμνον.

61 *Βοῦς ἐπέβη: ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης σιωπώντων. Τὸ γὰρ ἀργύριον βοῦν εἶχε τῶν Ἀθηναίων. Οἷον, οἱ δωροδοκούμενοι ἐσιώπων.*

62 *Βὴξ ἀντὶ πορδῆς: ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ προσποιουμένων ἕτερόν τι πράττειν. Οἱ γὰρ περδόμενοι διὰ τὸ λανθάνειν βήττειν προςποιοῦνται.*

63 *Βάλλειν μήλοις: ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων. Παρήχθη δὲ ἀπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπ' Ἀταλάντην μήλων. Προὔκειτο γὰρ τῷ νικῶντι δρόμῳ τὴν Ἀταλάντην ἔπαθλον ὁ ταύτης γάμος. Ὁ γοῦν Ἱππομένης εἰς ἅμιλλαν καταστὰς, βουλόμενος αὐτὴν νικῆσαι, χρυσᾶ μῆλα ἔῤῥιψεν· καὶ περὶ τὴν τούτων συλλογὴν ἐκείνης ἀσχολουμένης, οὗτος ταύτην ὑπερέβαλε.*

ρῶνται τοῖς παραβησομένοις οὕτως κατακοπῆναι· τοὺς δὲ κώθωνας ἐκχέοντες, οὕτως ἐκχυθῆναι τὸ αἷμα τῶν παραβησομένων. 2. εἰς πολλὰ om. c g. 3. BV: ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γενομένων ἀφώνων εἴρηται ἡ παροιμία· παρόσον οἱ ἀργυρίῳ ζημιούμενοι ἠναγκάζοντο σιωπᾶν· βοῦς [B βοῦν] γὰρ ἐνταῦθα τὸ ἀργύριον, διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῷ νομίσματι βοῦν [V om.] ἐγχαράττειν· οἱ δὲ βοῦν τὸ ζῶον ἐνταῦθα, ἐπειδὴ μέγιστον τῶν βοσκημάτων. 4. vulg. οἷον οἱ. Apostolius οἱ γὰρ: Arsenius οἱ οὖν. 6. ἐν ἀπορίᾳ] ἐν πορείᾳ b c g: correxit Schottus e Suida, Apostolio. Addit Suidas: καὶ παροιμία νέα: Ἀπορία ψάλτου βήξ. 9. βάλλεις K. BV: ἐπὶ τῶν τυχόντων ὧν ἐρῶσι [ἐροῦσι B]· 11. δὲ ἀ. τ. παρ' Ἱππομένους ἐπὶ Ἀταλάντην μήλων. Προὔκειτο μὲν γὰρ ἔπαθλον τῷ νικῶντι τὴν Ἀτ. δρόμῳ ὁ τ. γάμος· Εἰς ἅμ. οὖν ὁ Ἱπ. κ., χρυσᾶ μῆλα πρότερον παρὰ τῆς Ἀφροδίτης λαβὼν καὶ ταῦτα ῥίπτων αὐτῆς [B om.] περιγέγονεν ἀσχολουμένης περὶ τὴν τῶν μήλων συλλογήν. 10. παρήχθη κτλ. K om. 11. τῷ νικῶντι] vulgo τῶν νικώντων: e V B b c correxi.

61. V. I, 15. B 241. Apost. V, 68. Arsen. 143: Hesych. s. *βοῦς ἐμβαίνει μέγας: Στράττις εἶπε, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν βοῦς ἐπὶ γλώττῃ.* Alludit Philostrat. Vit. Apoll. Tyan. VI, 11 p. 241 Ol.: *γλῶττάν τε ὡς πρῶτος ἀνθρώπων ξυνέσχε, βοῦν ἐπ' αὐτῇ σιωπῆς εὑρὼν δόγμα* [*Pythagoras.*]: add. ejusd. Vitt. Sophistt. I, 21, 1: *οὐ χρὴ θαυμάζειν, εἰ πεπηδημένοι τὴν γλῶττάν τινες καὶ βοῦν ἀφωνίας ἐπ' αὐτὴν βεβλημένοι κτλ.* ibiq. v. Epitomam. Vid. Zenob. II, 70, et supr. III, 48.

62. Apost. V, 57. Arsen. 140: Suidas.

63. Diog. VI, 63. V. I, 19. B. 246. K. II, 52. Apost. V, 51. Arsen. 139: Schol. ad Arist. Nub. 997. ad Theocr. VI, 6: Hesych. s. *μηλοβαλεῖν*, Phot. s. *μήλῳ βάλλειν*, Suid. s. *βάλλειν*, s. *μήλῳ*, s. *μήλοις*. Vide Epigrammata Platonis apud Diog. Laert. III, 32: add. Virgil. Idyll. III, 64.

64 *Βαλανεύς*: ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων. Οὗτοι γὰρ σχολὴν ἄγοντες πολυπραγμονοῦσιν.

65 *Βαβαὶ Μύξος*: ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων. Οὗτος γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὤν, μεγάλαυχος ἦν.

66 *Βουδόρῳ νόμῳ*: ἐπὶ τῶν ἀξίων δέρεσθαι ὡς οἱ βόες.

67 *Βοῦς ἐν πόλει*: ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων.

68 *Βατταρίζειν*: ἀντὶ τοῦ τραυλίζειν.

69 *Βίος μεμαγμένος*: ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου βιούντων·

70 *Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων*: ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡσυχαζόντων.

---

1. B: ἐπὶ τοῦ περιέργου καὶ πολυπράγμονος: K: ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος. 2. K: πολυπράγμονές εἰσι. Proverbium ipsum apud Apostolium et Arsenium est βαλανεῦσιν ἔοικας. 3. BV: ἐ. τ. μεγαλαύχων· οὗτος γὰρ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἀρτ. ἱερεὺς γέγονεν, ἀστεῖός τε καὶ μεγάλαυχος. 5. vulgo ἀξίως: emendavi e BV. τοῦ δαίρεσθαι VB. Explicationem b c om. 7. β. ἐν π. p c g om., e P Schottus apposuit. BV: ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ θ. Λυσίας γὰρ ἀνέθηκε βοῦν ἐν ἀκροπόλει: C, cujus verba jam a Bastio Epist. Crit. 184 divulgata sunt, ἐπὶ τῶν παρ. κ. θ. Λυσανίας δὲ εἶπε βοῦς ἐν ἀκροπόλει. 8. VB: βατταρίζεις: ἀπὸ Βάττου τινὸς ἰσχνοφώνου: K: κατὰ μίμησιν φωνῆς πεποίηται· ἴσως ὡς τὸ ποππύζειν: v. Hesychium. 9. C: βίον μεμαγμένον: ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνων καὶ ἀπόνως χρωμένων τῇ τοῦ βίου πολυτελείᾳ. 10. ἐν αὐλίῳ γέρ. B Apost., Arsenius; C Suidas β. ἐν αὐλίῳ κάθῃ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων, unde vulgatam, quam G. Dindorfius in Stephani Thes. L. Gr. s. βοῦς retinuit, αὐλείῳ, correxi: add. Hesych.: β. ἐν αὐλίῳ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων: Κρατῖνος Δηλιάσιν: Eustathius β. ἐν αὐλείῳ κάθηται: v. supr. III, 48 et Append. s. βοῦς ἐνάλιος.

64. B. 247. K. II, 53. Apost. V, 32. Arsen 136: Hesych., Suidas. Hac de causa balneatores nominat Aristophanes Equit. 1408. Av. 491. Ran. 720.

65. V. I, 20. B. 249. Apost. V, 44. Arsen. 138: Suidas.

66. V. I, 22. B. 251. Apost. V, 69. Arsen. 145: Suidas.

67. V I, 25. B. 254. C. 59. Apost. V, 85. Arsen. 146: Hesychius: βοῦς ἐν πόλει. χαλκοῦς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀνατεθείς.

68. V. I, 27. B. 257. K. II, 48. Apost. V, 45. Arsen. 138: Eustath. ad Hom. Il. *B*, 867 p. 367, 28: Hesych. et Bekk. Anecdd. I, 224, 24: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς πεποιῆσθαι ὡς τὸ ποππύζειν. λέγουσι δέ τινες ἀπὸ Βάττου τοῦ ἰσχνοφώνου πεποιῆσθαι, ᾧ καὶ ἡ Πυθία εἶπε· Βάττ' ἐπὶ φώνην ἦλθες [vide oraculum apud Herod. IV, 155 ibiq. Valckenarium]. ἔστι δὲ φθέγγεσθαι, ποππύζειν, τραυλίζειν: Etym. M. 191, 22, Bekk. Anecdd. I, 30, 24, Zonar. p. 379. De Batto v. Thriegius Cyren. 42. Verbo usus est Hipponax: Bekk. Anecdd. I, 85, 20: vid. de eo Naekius in Niebuhrii Mus. Rhen. II, 115.

69. C. 51: Zenob. I, 21.

70. B. 261. C. 56. Apost. V.

71 *Γαλῆ Ταρτησία*: ὡς μεγάλων ἐκεῖ γινομένων.

72 *Γλαὺξ ἵπταται*: ἡ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἦν.

73 *Γυμνότερος λεβηρίδος*: ἐπὶ τῶν πάνυ πτωχῶν. Ἀντὶ τοῦ, Γυμνότερος ὄφεως δέρματος.

74 *Γραῦς βακχεύει*: ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι ποιούντων. Καὶ Ἀριστοφάνης, Γραῦς καπρῶσα καὶ βακχεύουσα.

---

1. VB: *νῆσός ἐστιν ἡ Ταρτησὸς ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργανθώνιος* [v. Herod. 1, 163. interpp. ad Hesych.] *ἐβασίλευεν· ὡς οὖν ἐκεῖ μεγάλων γενομένων γαλῶν λέγεται ἡ παροιμία.* 3. *ἦν*] K *ἐνομίζετο.* 4. K ita explicat: *λεβηρὶς γὰρ τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως ἢ τοῦ ἐμβρύου*: v. Zenobium: C 89 cum Zenobio inde a vv. *λεβηρὶς δὲ — τοῦ βοὸς* consentit: tum pergit: *λέγεται δὲ παρά τισι γυμνότερος ἰαλέμου* [v. Zenob. IV, 39. Append. s. *γυμνότερος*], *ἐπὶ τῶν πάνυ οἰκτρῶν, οἱ δὲ λέγουσι κενότερος λεβηρίδος, οἱ δὲ τυφλότερος, ἄλλοι δὲ γυμνότερος ὑπέρου* [Suid. s. *γυμνότερος* et *ὑπέρου* affert: *γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος*, ea tum afferens, quae apud Zenobium leguntur: Apostol. XIX, 96. 97: *ὑπέρου γυμνότερος· καὶ· ὑπέρου πολλῷ φαλακρότερος*: de quo vid. Toupius ad Suid. s. *ὑπέρου περίτροφον*: add. Eustath. Opuscc. 330, 7: *γυμνοτέρους ὑπέρου λόγος παλαιός φησιν· ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδα εἰ καὶ αὐτοὶ κεισόμεθα εἰς παροιμίαν, οὕτω καταπαιχθέντες εἰς γύμνωσιν.*]: Apost. Arsenius: *λεβηρίδος γυμνότερος καὶ κινδάλου.* 6. *ποιούντων*] K *διαπραττομένων* reliquis omissis.

78. Arsen. 144: Hesych. Suidas. vid. sup. III, 48. Adhibuit Longus Pastorr. IV, 18, p. 125 Schaef.: *ἀλλὰ μὰ τὸν Πᾶνα . . . οὐδ' εἰ μέλλω βοῦς, φασὶν, ἐν αὐλίῳ καταλείπεσθαι, τὴν Δάφνιδος τύχην ἥτις ἐστὶν οὐ σιωπήσομαι*: quod etiam de iis dici, qui suis cari esse desierunt, ad l. c. docet Villoisonus p. 276. Ceterum plura proverbialiter dicta exstant, in quibus v. *βοῦς* adhibitum invenitur: partem attulit G. Dindorfius in Steph Thes. L. Gr. II, 376: add. infr. IV, 11.

71. V. I, 35. B. 263 Apost. V, 91. Arsen. 155 ibiq. Macar.: *ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ λίαν ἀναιδῶν· Ταρτησσὸς γὰρ πόλις μεγάλη πρὸς τῷ Ὠκεανῷ*: Schol. ad Arist. Ran. 478: Hesych., Suid., Bekk. Anecdd. I, 229, 4. Adhibuit Aristoph. l. c. De felibus istis vid. Perizonius ad Aelian. H. V. XIV, 4 et quos laudat Astius ad Theophr. Charactt. XVI p. 145.

72. K. II, 74. Schol. ad Aristoph. Vespp. 1024 [1081]: *Φασὶ δὲ κατὰ τὸ ἀληθὲς γλαῦκα διαπτᾶσθαι τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις ἀπαγγέλλουσαν*: Zenob. II, 89: vid. infr. III, 93. Ceterum ulula etiam in omen periculi et infortunii accipiebatur ab Atheniensibus: v. Theophr. Charactt. XVI. Plutarch. V. Demosth. c. 26.

73. K II, 55. Apost. XI, 79. Arsen. 332: Zenob. II, 95. Usurpat Alciphro Epist. III, 19: *καὶ τύλους μὲν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχω, λεπτότερον δέ μοι τὸ δέρμα λεβηρίδος*: Eustath. Opusc. 135, 37 adscripsit Walzius ad Arsen. l. c: v. infr. III, 98.

74. K. II, 62: Zenob. II, 96.

75 *Γυμνᾷ φυλακὴν ἐπιτάττεις:* δῆλον.

76 *Γέλως συγκρούσιος:* ἄκοσμος καὶ ἄτακτος. Παρόσον τινὲς γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσιν.

77 *Γεράνδρυον μεταφυτεύειν:* ἐπὶ τῶν τοὺς παρηβηκότας εἰς μαθήματα ἀγόντων.

78 *Γόνυ κνήμης ἔγγιον:* ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων. Ἐν πολέμῳ γάρ φασί τινα ἰδόντα ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν διαπονουμένους, ὑπερασπίσαι τε τοῦ ἀδελφοῦ καὶ εἰπεῖν τοῦτο.

79 *Γραῶν ὕθλοι:* ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.

80 *Γηράσκω αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος:* ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.

81 *Γλαὺξ εἰς Ἀθήνας:* ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων. Ἐπειδὴ μάλιστα τοῦτο τὸ ζῶον ἐκεῖ ἐπιχωριάζον τυγχάνει.

82 *Γαλῆ χιτώνιον:* ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἑαυτῶν περιβλήματα ἐνδυόντων.

---

1. C: ἐπὶ τῶν μὴ δεομένων προστάξεως διὰ τὸ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως τοῦτο πράττειν ἀναγκάζεσθαι· οἱ γὰρ ἐν Ἀργιννούσαις ἡττηθέντες Λακεδαιμόνιοι καὶ γυμνοὶ καὶ ἄποροι φυγόντες, Ἐτεονίκου παρακελευομένου αὐτοῖς φυλακὰς ἔχειν, ἵνα μὴ λάθωσιν αὐτοῖς ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες Ἀθηναῖοι, ἀπεκρίναντο· ὅτι δεῖ τοὺς γυμνοὺς ἐξ ἀνάγκης ἀγρυπνεῖν διὰ τὸ ῥῖγος: v. Xenoph. Hist. Gr. I, 6, 26 Sieversius Commentt. Histor. de Xenoph. Hellen. p. 38: K: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστεταγμένα πληροῦν. δῆλον] P φανερόν. 4. γεράνδριον g. 7. ἐν πολέμῳ κτλ. K om. 8. ὑπερασπίσας p: et sic ante Schottum legebatur, qui ex Apostolio ὑπερασπίσαι dedit. 11. δ' αἰεὶ Zenobius. 13. γλαῦκα K. K: ἐπὶ ἀμαθῶν ἐπιδεικνυμένων, ὅτι πολλαὶ Ἀθήνησιν αἱ γλαῦκες. ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπ. ἀγ.. καὶ ὅτι τὸ ζῶον δύςηχον. 16. μὴ] b g om. 17. ἐνδυόντων] codd. ἐσθιόντων: Pantinius ad Apostol. p. 303 ἠσθημένων, ἐςθεόντων: ego cum Kustero ad Suid. et G. Dindorfio in Steph. Thes. L. Gr. v. γαλέη Schotti conjecturam in textum recepi. C: γαλῆ χιτών [v. Eudemus ap. Arsen. 155.]: ἐπὶ τῶν ἀπρεπῶν, ὁμοία τῇ, Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτόν [κροκωτός Suid. s. γαλῇ χιτών, Macar. p 398. Zenob. II, 93:]· τὸ δὲ, Ἀπέδυ τὸν κροκωτὸν ἡ γαλῆ, ἐπὶ τῶν ἀφεμένων καὶ ἀνακαλυψάντων

Arist. Plut. 1023: ἀλλ' ἠπίστατο Γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν: vid. infr. IV, 10.
75. C. 91. K II, 56: Zenob. II, 98.
76. Zenob. II, 100.
77. Zenob. III, 1: v. infr. VI, 92.
78. K. II, 57: Zenob. III, 2.
79. K. II, 63: Zenob. III, 5.
80. K. II, 58: Zenob. III, 4.
81. K. II, 77: Zenob. III, 6.
82. Zenob. II, 93: v. infr. VI, 98.

83 *Γαλῆ στέαρ:* ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβανόντων.

84 *Γαλῆν ἔχεις:* ἐπὶ τῶν ἀποτευκτικῶν· παρόσον οἱ γαλῆν ἔχοντες οὐκ εὐτυχοῦσι.

85 *Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων, Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενεὴ δὲ βαρεῖα:* ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.

86 *Γηρᾷ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ:* ἐπὶ τῶν γεγηρακότων καὶ μηκέτι χρησιμευόντων.

87 *Γέλως Ἰωνικός:* ἐπὶ τῶν κιναίδων. Παρόσον οἱ Ἴωνες ἐπὶ τούτῳ διαβάλλονται. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ *Γέλως Χῖος.*

88 *Γέλως Μεγαρικός:* ἐπὶ τῶν ἀώρως θρυπτομένων. Ἤκμασε γὰρ ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία ἐπὶ χρόνον.

ἅπερ πρότερον ὑπεκρίνοντο· φασὶ γὰρ οἱ μυθολόγοι, γαλῆν κροκωτῷ κοσμηθεῖσαν καὶ καλλωπιζομένην τῷ ἐνδύματι, καὶ μετὰ σεμνότητος καὶ αἰδοῦς προσισταμένην, εὐθὺς ταῦτα ἀποῤῥίψαι καὶ πρὸς μῦν ἐκδραμεῖν ἀναφανέντα. 1. VBC: πρὸς τοὺς — λαμβάνοντας: addit C: λείπει δὲ τὸ ἔσχε: idcirco vulgatam, γαλῇ, mutavi in γαλῆ, uti etiam exhibet C. χαίρουσι] χαίρουσιν P, ex quo vitiosam editionum priorum scripturam χειροῦσι Schottus correxit. 3. vulgo ἀποτρεπτικῶν: e C emendavi. 4. εὐτυχοῦσι] C ἐπιτυχεῖς. 6. πλήρης] B πλήθουσα. ἐλαφροτέρη] vulgo ἐλαφροτέρα, B ἐλαφρὰ: correxi ex Apostolio. κενεὴ] vulgo κενὴ: K κενεὰ: correxi ex Apostolio: vid. vv. ll. ad Suidam. 7. γαστριμαργούντων B. 8. γηρᾷ βοῦς] veram lectionem solus C servavit: γέρων ὁ βοῦς. Vulgo τὰ δέ: mutavi cum VBKC. τῷ βοΐ] τῷ βίῳ p b g. Explicationem K om.: VB: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἀχρήστων: C: ἐπὶ τῶν γεγ. μὲν καὶ μηδὲν χρησ., ἀξίων δὲ τιμῆς διὰ τὰ πρότερον αὐτῶν ἔργα. 10. VB: ἐπὶ τῶν κενοδόξων καὶ ἐκλελυμένων· παρόσον οἱ Ἴ. ἐπὶ τούτοις διαβ.. Γράφεται καὶ γέλως Χῖος, ἐπὶ τῶν διὰ πλῆθος χρόνου οὐχ ἁμαρτανόντων: verba ἐπὶ τῶν κτλ. ut assuta neque huc pertinentia Schottus asterisco notavit. κιναίδων] K ἐκλελυμένων: tum pergit: εἰς τοῦτο γὰρ οἱ Ἴ. διαβ., reliquis omissis. 13. C nonnisi haec: ἤκμασεν ἡ μεγ. κωμ. ἀώρως, ἣν Ἀθηναῖοι καταμωκώμενοι ἐγέλων:

83. V. I, 41. B. 276. C. 66. Apost. V, 95. Arsen. 155. Cf. sup. III, 58.
84. C 65. Apost. V, 98. Arsen. 156. Mustela inter animalia inauspicata et infausta refertur: v. Aelian. N. A. XV, 11. Casaubonus ad Theoph. Charact. XVI, 1.
85. B. 281. K. II, 64. Greg. II, 1. Apost. V, 94. Arsen. 156. Suidas. Compara incerti poetae fragmentum apud Stobaeum Floril. LXII, 15.
86. V. I, 44. B. 282. C. 75. K. II, 59. Apost. VI, 25. Arsen. 161 ibiq. Macarius.
87. V. I, 45. B. 283. K. II, 75. Greg. II, 9. Apost. VI, 13. Arsen. 158 ibiq. Macarius. Vide Wachsmuthium Antt. Gr. 1, 72.
88. V. I, 46. B. 235. C. 71.

89 *Γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν*: *παραινεῖ μηδένα ἀκαίρως εὐεργετεῖν.*

90 *Γῆς βάρος*: *ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.*

91 *Γῆς ἔντερα*: *ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.*

92 *Γάλα ὀρνίθων*: *ἐπὶ τῶν σπανίων.*

93 *Γλαὺξ διέπτατο*: *ἐπὶ τῶν αἰσίῳ χρωμένων οἰωνῷ.*

94 *Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος*: *ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κίνδυνον.*

VB: *ἐπὶ . . γὰρ ἐπὶ χρόνον ἡ Μ. κ. ἀώρως* [*ἀ.* B om.], *ἣν Ἀθ. καταμ. ἐγέλων.* 1. Suidas: *γέρ. μηδὲν μή ποτε χ. π.* 2. *παραινεῖ μηδένα*] VB *παρεγγυᾷ μὴ δὲ.* 3. B: *ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.* 4. *τοῦ — ἀξίου* B: addit C: *τὰ γὰρ τῆς γῆς ἔντερα σκωλήκων εἶδός ἐστι φαυλότατον*: vid Bekk. Anecdd. I, 230, 29: *Γαφάγας: σκώληξ ὑπὸ Συρακουσίων, ὃ ἡμεῖς γῆς ἔντερον.* 6. VB: *ἐ. τ. αἰσίοις χρ. οἰωνοῖς. Ἐν Σαλαμῖνι γὰρ ταύτῃ διελθούσῃ* [V *ταύτης διελθούσης*] *θαῤῥήσαντες οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν*: vid Schol. ad Aristoph. Vespp. l. c. 7. *ἀπείρων* Schottus: veram lectionem BCK praebuerunt recepitque Gaisfordus. *ὑπ'* BCKb Gaisfordus: *ἐπ'* Schottus. 8. C addit: *εἰς πόλεμον*

Apost. VI, 2. Arsen. 158: Schol. ad Arist. Vesp 57: Hesych., Suidas. Vid. C. O. Muelleri Dorr. II, 349. Meinekii Quaestt. Scen. Specim. I p. 4: infr. VI, 57.

89. V. I, 31. B. 286. Apost. VI, 14. Arsen. 160: Suidas; vid. infr. VI, 61. Usurpat Aristot. Rhet. I, 15 p 52, 10 Bekker.: *ἔτι καὶ αἱ παροιμίαι, ὥσπερ εἴρηται, μαρτύριά ἐστιν. οἷον εἴ τις συμβουλεύει μὴ ποιεῖσθαι φίλον γέροντα, τούτῳ μαρτυρεῖ ἡ παροιμία, μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα.*

90. B. 288. K. II, 65. Greg. II, 2. Apost. VI, 20. Arsen. 161 ibiq. Macar.: Suid., Zonar. p. 435. Ex Homero derivatum: Il. *Σ*, 104: *ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης*, ad quem locum vide Eustath.: add. Odyss. *Υ*, 379. Alludit Plat. Theaet. 176 D, ubi vide Scholl. p. 363 Bekk.

91. B. 290. C. 77. Apost. VI, 24. Arsen. 161 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpat Numenius ap. Athen. VII, 305 A.

92. V. I, 43. B. 291. Plut. Boiss. Anecdd. I, 397: *γάλα ὀρνίθων ζητεῖς*: Apost. V, 90. Arsen. 152: Strab. XIV, 1, 15 p. 651: Eustath. ad Hom. Odyss. *Δ*, 88 p. 1485, 39: *ἔστι παροιμία ἐπὶ εὐδαιμονίας*: id. ad Dionys. Perieg. 533: *ἡ δὲ Σάμος . . . πάνυ εὐτύχησέ ποτε, ὡς καὶ παροιμιασθῆναι, γάλα ὀρνίθων φέρειν αὐτήν*: Schol. ad Arist. Av. 733: *ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. Ἄλλως· τοῦτο ἐπὶ τῶν σπανίων*: ad Arist. Vesp. 528, ad Lucian. de Merc. Conduct. §. 13: id. ap. Bachm. Anecdd II, 339: *ἀμέλξεις ὀρνίθων γάλα*: Suidas. Usurpant Aristoph. ll. cc., Av. 1673. Mnesimachus ap. Athen. IX, 387 C, Menandr. fragm. incertt. fab. p. 313: alia vid. ap. intt. ad Arist. Av. l. c. Propria locutionis vis erat secundum Anaxagoram Athen. II, 57 D *τὸ ἐν τοῖς ὠοῖς λευκόν*: aliam explicationis viam instituit Suevernius de Arist. Avib. Comment. *in Abhandlungen der hist. phil. Klasse der Koen. Acad. d. Wissensch. zu Berlin v. J.* 1827 p. 254.

93. V. I, 48. B. 292. Apost. VI, 40. Arsen. 164. Alludit Aristoph. Vesp. 1124. Vid. sup. III, 81.

94. B. 292. C. 83. K. II, 66.

95 *Γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος*: ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου καὶ ἀφόβως τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

96 *Γραῦς ὥς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον τάφον ἕξεις*: ἐπὶ τῶν ἀξίων τὰ ἔσχατα πάσχειν. Οἱ γὰρ γεγηρακότες ἵπποι εἰς χαράδρας ἐμβάλλονται.

97 *Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει*: ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

98 *Γυμνότερος παττάλου*: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.

99 *Γύγου δακτύλιος*: ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν τῆς γῆς ῥαγείσης εὗρε νεκρὸν φοροῦντα δακτύλιον, καὶ τοῦτον περιελόμενος φύσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ στροφὰς τῆς σφενδόνης ὁρᾶσθαι ὅταν βούληται καὶ μὴ, δι' αὐτοῦ ἀπέκτεινε τὸν βασιλέα καὶ ἦρξε.

καὶ εἰς τὰ ἀκίνδυνα. Λέγεται καὶ οὕτως· »Γλυκὺς πόλεμος ἀπειράτοις:« K *κινδύνους*. 1. vulgo *γλυκεῖα*: mutavi e B. 2. *μόχθων* B. *καὶ ἀφόβως* BK om. 3. *ὥς τις*] *ὅς τις* P. 6. *γρῆϋς ἀνακροτέουσα* Scaliger in Stromateo. 10. *δακτύλος* K. *καὶ κτλ.*] K om. 11. *Γύγης κτλ.*] B om. 12. *καὶ τοῦτον τῆς σφενδόνης* editt. ante Schottum: *περιεχόμενος φύσιν ἔχοντα ὡ τὰς καταστροφάς* P, quae ex Apostolio emendavit Schottus et primus in textum posuit: *περιελόμενος* etiam b g, qui *φύσιν ἔχ.* omittunt et *ὥστε* tenent pro vulg. *ὡς*. 14. *ἀπέκτεινε* g Gaisfordus: *ἀπέκτανε* Schottus. 15. *βασιλέα Κανδαύλην* Apostolius, Arsenius.

Gregor. II, 3. Apost. VI, 34. Arsen. 164 ibiq. Macar.: Schol. ad Thucyd. I, 80. II, 8: Suidas. Manarunt e Pindari Hyporchemate: *Γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς*: vid. Boeckhius p. 603. Locos, in quibus sententia expressa reperitur, Bloomfieldus ad Thucyd. II, 8 indicavit: add. Aristot. Rhetor. II, 5 p. 69, 14 Bekk., cui admovit proverbium Victorius in Commentario ad Aristot. l. c.

95. B. 295. K. II, 60. Greg. I, 98. Apost. VI, 35. Arsen. 164: Suidas. Adhibuit Plutarch. Erotic. c. 5 fin.: *οὗτος δὲ ἀρνεῖται τὴν ἡδονήν· αἰσχύνεται γὰρ καὶ φοβεῖται, δεῖ δέ τινος εὐπρεπείας ἁπτομένῳ καλῶν καὶ ὡραίων· πρόφασις οὖν φιλία καὶ ἀρετή· κονίεται δὲ καὶ ψυχρολουτεῖ καὶ τὰς ὀφρῦς αἴρει καὶ φιλοσοφεῖν φησι καὶ σωφρονεῖ ἔξω διὰ τὸν νόμον· εἶτα νύκτωρ καὶ καθ' ἡσυχίαν Γλυκεῖ'* cett.: vid. Valckenarius Diatr. Eurip. 242 Lugd.

96. Apost. VI, 48. Arsen. 168: Suidas.

97. B. 299. K. II, 67. Greg. II, 4. Apost. VI, 52. Arsen. 169 ibiq Macar.: Suidas.

98. B. 300. K. II, 70. Greg. II, 6. Apost. VI, 62. Arsen. 170 ibiq. Macar.: Suidas: vid. sup. III, 73.

99. Diogen. IV, 72. B. 301. K. II, 68. Greg. II, 5. Apost. VI, 60. XVII, 83. Arsen. 432. 170 ibiq. Macar.: Nonnus in Greg.

100 *Γυπὸς σκιά: ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.*

1 *Γυνὴ στρατηγεῖ, καί, Γυνὴ στρατεύεται: ἐπὶ τῶν δειλῶν.*

2 *Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας: ἐπὶ τῶν ἀπόρων.*

3 *Γυναικὸς φρένες: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.*

4 *Γυναικὶ μὴ πίστευε, μηδ᾽ ἂν ἀποθάνῃ: ὅτι δεῖ γυναιξὶ μὴ πιστεύειν.*

5 *Γυναικῶν ὄλεθροι: ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων.*

6 *Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου: ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.*

7 *Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται: ἐπὶ τῶν διὰ πλῆθος χρόνου οὐχ ἁμαρτανόντων.*

---

1. *λόγων* P: *ἐπὶ τῶν μηδὲν ἄξιον ὑπὸ φθόνου πραττόντων* Hesychius. 2. *καὶ — στρατεύεται*] C *ἢ στρατ.*, K *κ. γ. στρατοπεδεύεται*: vid. vv. ll. ad Suidam. 3. *δειλῶν*] *παραδόξων* BCK. 4. *μητρός* C. BV addunt: *καὶ παντελῶς μηδὲν ἔχοντων.* 5. *τοῦ ἀνοήτου* B. 6. *μηδ᾽ ὅταν θάνῃ* K Greg. Cyprius, Apost. Arsenius. KB explicationem om. *μὴ γυναῖκας* P, *μὴ δεῖ γυναῖκι* C. 8. *ὀλέθριοι* bg. BV addunt: *πολλοὶ γὰρ ὑπὸ γυναικῶν ἀπώλοντο*: v. Suidam. 12. legebatur *διὰ πλήθους*: correxi e Zenobio. 13. *χρόνου*] *χρυσίου* pg: »eodem compendio *χ* (with *ρ* above) utrumque in MSS. exaratur vocabulum.« Gaisfordus. K: *ἐπὶ τῶν οὐχ ἁλισκομένων ἢ ἁμαρτανόντων διὰ πανουργίαν.*

Συναγ. ἱστορ. p. 145 Mont., ejusd. Narrat. ap. Creuz. Melet. I, 72: Suid., Zonar. 456, Eudoc 99. Historiam e Plat. Reip. II, 339 C petiit. Gygis annulum memorant Plat. Reip. X, 612 B, Lucian. Bis Accus. § 21, Philostr. Heroic. p. 28 Boiss., Theod. Prodrom. in Boiss. Anecdd. II, 428. Liban. Oratt. XV, 435.

100. V. I, 51. B. 302. Apost. VI, 64. Arsen. 170 ibiq. Macar.: Hesych., Suidas.

1. B. 305. C. 94. K. II, 72. Greg. II, 7. Apost VI, 66. Arsen. 170 ibiq. Macar.: Suidas. Similiter Menand. Sent. Singul. 100: *γυναικὶ δ᾽ ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἡ φύσις*: Aeschin. adv Timarch. § 171: *κατιδὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν καὶ οὐκ εὐνομουμένην, ἧς ἡγεμὼν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονοῦσα καὶ νοῦν οὐκ ἔχουσα κτλ.*

2. V. I, 53. B. 306. C. 90. K. II, 69. Apost. VI, 61. Arsen. 170.

3. B. 307. K. II, 71. Apost. VI, 65. Arsen. 170. Pericles ap. Plutarch. Cimon. 14: *γραῦς εἶ, γραῦς, ὦ Ἐλπινίκη, ὡς τηλικαῦτα διαπράττεσθαι πράγματα.*

4. B. 310. C. 93. K. II, 73. Greg. II, 8. Apost. VI, 67. Arsen. 170 ibiq. Macarius. Cf. Menand. Sent. Singul. 86: *γυναικὶ μὴ πίστευε τὸν σαυτοῦ βίον*: add. Incerti poetae epigramma Anth. Palat. IX, 67.

5. V. I, 33. B. 309. Apost. VI, 68. Arsen. 170: Suidas.

6. Zenob. II, 88.

7. K. II, 76: Zenob. II, 90. Adhibuit Dionysius apud Diog. Laert. V, 93.

8 *Γλαύκου τέχνη:* ἐπὶ τῶν μὴ ῥᾳδίως κατεργαζομένων. Ἀπὸ Γλαύκου Σαμίου, ὃς πρῶτον κόλλησιν ἐφεῦρε σιδήρου. Ἢ ἐπὶ τῶν τεχνικῶς κατεσκευασμένων.

9 *Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ πόλιν ἀνορθώσασα;* καὶ, *πόλιν ἀναστρέψασα;* ἐπὶ τῶν διὰ λόγου ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

10 *Γραῦς ἀναθυᾷ:* ἀντὶ τοῦ, καπρᾷ. Ἐπὶ τῶν παρ' ἡλικίαν γυναικιζομένων. Ὡς καὶ τὸ, *Γραῦς ἀναβακχεύει.*

11 *Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν:* ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτώντων.

12 *Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ:* ἐπὶ τῶν παρ' ἄλλων ἐπιζητούντων ἃ παρ' ἑαυτῶν ἔχουσι.

13 *Δακτύλου ἡμέρα:* ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάκτυλος γάρ τις ἐγένετο ἀνὴρ Ἀθήνησι μεγίστων τιμῶν λαχών.

14 *Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν:* ἐπὶ τῶν ὑπό τινων ἐπιβουλευομένων. Παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἡ δάφνη.

15 *Δευτέρων ἀμεινόνων:* ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καυθῇ καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσιν.

---

1. C: τῶν εὐμηχάνων καὶ ῥᾳδίως κατεργ., ἀπὸ Γλαύκου τινὸς Σαμ., ὃς . . εὗρε καὶ ἄλλα πολλὰ εὐμέθοδα ἐτεχνάσατο. 4. vulgo ποῦ, ut etiam in B scriptum est: ποῖ C, Zenobius. 5. καὶ] haec vox ad proverbiale dictum non pertinet, igitur separavi: etiam signum interrogationis post πορεύῃ positum delevi et post ἀνορθ. et ἀναστ. posui. ἀναστρέψασα b g Apost. Arsenius: vulgo ἀναστρέψουσα: recte etiam Suidas: ἀνορθώσουσα – ἀναστρέψουσα: v. Zenobius. 11. καθ' ὥραν] Suidas καθαρῶς, quod e codd. nunc in καθ' ὥραν mutatum est. C: ἐπὶ τῶν τελ. καὶ λύπην μὴ παρεχόντων. 12. παρ'] conjectura Kusteri ad Suid. proposita et a Gaisfordo in textum posita, παρ', firmatur cod. Mazar. A. 86 apud Boissonadum Anecdd. I, 390: Schottus περὶ. B explicationem om. 13. παρ' αὐτῷ Suidas. 18. ἐπιβουλευομένων b Gaisfordus: βουλευομένων Schottus.

8. C. 80: Zenob. II, 91.

9. Zenob. II, 99.

10. Apost. VI, 53. Arsen. 169: Phrynich. Bekk. Anecdd. I, 33, 20: vid. sup. III, 74. Alludit Pherecrates ap. Suid. s. ἀναθύειν et Zonar. 199: Πάλιν αὖθις ἀναθυῶσιν αἱ γεραίτεραι, ubi Runkelius Pher. fr. 158 male ἀναθύουσιν. Simile est γραῦς χορεύει apud Suidam.

11. K. II, 78: Zenob. II, 97.

12. B. 319. Apost. VI, 76. Arsen. 176: Suidas.

13. Zenob. III, 10.

14. Zenob. III, 12.

15. Zenob. III, 15.

16 *Δι' ὀξείας δραμεῖν*: ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. Ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην.

17 *Δίκην ὑφέξει κἂν ὄνος δάκῃ κύνα*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῷ συκοφαντουμένων.

18 *Δὶς παῖδες οἱ γέροντες*: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐηθεστέρων.

19 *Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προςκρούειν λίθον*: φανερόν.

20 *Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν*: δῆλον τοῦτο.

21 *Δῶρα θεοὺς πείθει, καὶ αἰδοίους βασιλῆας*: ἐπὶ τῶν διὰ δῶρα τὰς δίκας ἀντιστρεφόντων.

---

2. ὀξεῖαν γὰρ] »Accessio haec Pantiniano cod. accepta est referenda.« Schottus. »om. g.« Gaisfordus. 3. δάκνῃ K. 5. Eustathius: ἕτεροι δὲ τοσοῦτον ἀποδέουσι προςέχειν αὐτῷ [τῷ σ] ὥστε καὶ τὸ δὶς π. οἱ γ. *δίςπαιδες* γράφουσι συνθέτως ἐν ἑνὶ μέρει λόγου, ἄλλως τοῦτο ποιοῦντες παρὰ τὸ δίπαις, δίπαιδος, ὁ δύο κεκτημένος δηλαδὴ παῖδας. ἀπὸ τοῦ γήρους A, ἀπὸ τῶ γήρα B, πρὸς τῶ γήρα K. 6. K addit: *εἶναι δοκούντων*, B Schol. Plat. δοκούντων. 7. αἰσχρῶς προςκρούει K: in explicatione K cum Zenobio consentit, nisi quod ἐκ δευτέρου exhibet. 10 πείθει] B τέρπει. καὶ] δῶρ' Plato. C: *οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἴονται τὸν στίχον· εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνος* ἐν τρίτῃ πολιτείᾳ· ὅμοιον τὸ· *Δῶρα καὶ σοφοὺς* [suprascr. γρ. θεοὺς] *παρήπαφεν*. B explicationem om.

16. Zenob. III, 13.

17. K. II, 79: Zenob. III, 20.

18. V. III, 91. B. 327. K. II, 80. Apost. VII, 28. Arsen. 183 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Od *M*, 22 p. 1706, 4, Schol. ad Arist. Nub. 1404 (1421) coll. Clem. Alex. Stromm. VI, §. 19 p. 265 Sylb: παῖδές τε γὰρ τὴν ἀρχὴν ἦσαν ἄφρονες: καὶ νῦν ὑπὸ τοῦ τῶν ἐτῶν πλήθους παρατραπέντος αὐτοῖς τοῦ λογισμοῦ παῖδές εἰσι, τῷ νῷ πάλιν ληροῦντες· καὶ *Σοφοκλῆς Πηλεῖ*· Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνη Γερονταγωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν. *Πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ*. Καὶ *Θεόπομπος*· *Δὶς παῖδες οἱ γέροντες* ὀρθῷ τῷ λόγῳ. Καὶ *Πλάτων*· *Ἄρ', ὡς ἔοικε, δὶς γένοιτ' ἂν παῖς γέρων*; [hic versus Musuri debetur ingenio: constat enim, uti observavit Valckenarius Schol in Nov. Test. II, 320, verbis Platonis philosophi: Legg. I, 646 A: οὐ μόνον ἄρ', ὡς ἔοικεν, ὁ γέρων δὶς παῖς γίγνοιτ' ἄν, ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθείς.] καὶ *Ἀντιφῶν*· *γηροτροφία γὰρ προςέοικε παιδοτροφίᾳ*: ad Ar. Equit. 1107, ad Plat. 465 Bekk.: Suid. s. δὶς, s. καταγηράσαις. Usurpat Lucianus, Saturn §. 9: οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἥ φησι, παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι: alios vide apud Fischerum ad Aesch. Axioch. 9. p. 134.

19. K. II, 83: Zenob. III, 29.

20. Zenob. III, 33.

21. B. 330. C. 117. Greg. II, 18. Apost. VII, 43. Arsen 186 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpant Aesopus in Welckeri Mus. Rhen. V, 331. Eurip. Med. 964. Plat. Reip. III, 390 E. Ovid. Art. Amat. III, 653.

22 *Δίκης δικαιότερος*: ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων· καθ᾽ ὑπερβολήν.

23 *Δοῖδυξ αὔξει*: ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων. Ὁ γὰρ δοῖδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος.

24 *Διὸς ἐγκέφαλος*: ἐπὶ τῶν δυςπαθούντων. Οἱ δὲ ὅτι τὰ πολυτελῆ βρώματα παρὰ Πέρσαις Διὸς ἐγκέφαλος λέγονται.

25 *Δαιδάλου πτερά*: ἐπὶ τῶν δι᾽ ἀπορίαν χρωμένων προςθήκῃ παρελκούσῃ.

26 *Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δ᾽ ἀπολωλώς*: οὗτοι γὰρ διὰ τὸ ἱερῶσθαι ἐστεφανωμένοι μέν εἰσι, δίψει δ᾽ ἀπόλλυνται. Ἀντὶ τοῦ, τῶν δὲ ἀναγκαίων ἀποροῦσι.

27 *Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης*: ἐπὶ τῶν πάντα δεχομένων. Ἀλήτην γάρ φασί τινα βουκόλῳ συναντήσαντα αἰτῆσαι τροφὴν, ἄραντα δ᾽ ἐκεῖνον βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ τοῦτο εἰπεῖν.

28 *Δικαιότερος σταχάνης*: ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. Σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσι παρὰ τὴν στάσιν.

---

1. K. *δ. δικ.*: ἐπὶ τῶν διδασκόντων, ἃ ἤσκηται: explicatio pertinet ad proverbium *δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις*: v. Zenob. III, 30. 3. 4. pg om. 5. *ἡδυπαθούντων* Schottus, Gaisfordus e Zenobio, aliis: quum codd. *δυςπαθούντων* praebeant, possitque cogitari, etiam de iis, qui aliquid aegre ferant [v. Athen. II, 65 F.], proverbium dictum esse, codicum scripturam retineo. Sic etiam *γάλα ὀρνίθων* et de ditissimis et de pauperrimis dicebatur: v. sup. III, 92. 6. *ἐγκέφαλοι* g. 11. *ἀπόλωλεν* VB, *ἀπόλλυται* C. Verba *δ᾽ ἀπολωλώς — δίψει δ᾽* in g omissa sunt. BV: *ἐπεὶ οὗτοι διὰ τὸ ἱερᾶσθαι* [V *ἱερῶσθαι*] *τῷ θεῷ ἐστεφανωμένοι περιΐασι, τῶν δὲ ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐκ εὖ* [*εὖ* om. V] *ἀπαλλάσσουσι*: C, cum Suida fere consentiens, hac explicationis forma utitur: *ἐπεὶ οὗτοι διὰ τὸ ἱερῶσθαι τῷ θεῷ ἐστεφανωμένοι, τῶν δὲ ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐ καταλλάσσουσιν.* *διὰ τὸ*] articulum e VBC Gaisfordus addidit. 12. *ἀπόλλυται* g. 20. *παρὰ*] *διὰ* K.

22. V. I, 58. B. 333. K. II, 81. Apost. VII, 13. Arsen. 181: Suidas.
23. Zenob. III, 40.
24. Zenob. III, 41.
25. Diogen. II, 52. C. 97. Apost. VI, 75. Arsen. 175 ibiq. Macar: Suidas.
26. V. I, 59. B. 337. C. 103. Apost. VI, 93. Arsen. 178 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Equit. 538: Suidas. Alludunt Arist. l. c., Lucian. Merc. Conduct. §. 28 Liban. Ep. 208.
27. Zenob. III, 22.
28. K. II, 87: Zenob. III, 16.

29 *Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς:* ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

30 *Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι:* ἐπὶ τῶν διὰ λύπην ἢ νόσον ἰσχνῶν γινομένων.

31 *Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν:* ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

32 *Δίχολοι γνῶμαι:* οἱονεὶ δίτροποι. Ἐπὶ τῶν διγνώμων.

33 *Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις:* ἐπὶ τῶν ἄκρως εἴς τι πεπαιδευμένων καὶ προςποιουμένων παρά τινων μανθάνειν.

34 *Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα:* ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὖ πραττόντων.

35 *Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι:* ἐπὶ τῶν σφόδρα κακούργων. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

36 *Διὸς ψῆφος:* ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων· ἢ ἐπὶ τῶν πιθανῶν.

37 *Δελφῖνα πρὸς τοὐραῖον δεῖς:* ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Εὐκίνητος γάρ.

38 *Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας:* ὥσπερ διὰ χρόνον.

39 *Δίζεσθαι βιοτὴν, ἀρετὴν δ' ὅταν ᾖ βίος:*

---

2. *ποιούντων τι* cod. Mazar. A. 86 apud Boisson. Anecdd. I, 394. 3. *διὰ δακτυλίου*] K *δακτύλῳ*. 5. B: *ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως τι διαπραττομένων*. 8. *ἄκρως* sine causa Schottus in *ἀκριβῶς* mutandum esse judicabat: *ἄκρῳ* g. 12. *εὖ πραττόντων*] K *εὐημερούντων*. 13. *τοι*] K *γε*, Schottus *τὸ*, g om. Explicationem K ignorat. 15. Hesychius: *Διὸς θᾶκοι καὶ πεσσοί· τινὲς γράφουσι ψῆφοι*. 17. Legebatur *τὸ οὐραῖον*. 18. *ἀκίνητος* editt. ante Schottum: e P Schottus correxit. 19. *διὰ μακροῦ* addunt Apost., Arsenius. 20. Scribe *δίζησθαι*: *βίος ἀσκεῖν* Schneidewinus Coniect. Crit. 67: add. Welckerus ad Theogn. p. 150. Addit Arsenius: *παρόσον τὸ ζῆν τῆς ἀρετῆς προτιμότερον*.

29. Zenob. III, 17.
30. K. II, 86: Zenob. III, 18.
31. B. 342. Apost. VII, 6. Arsen. 180: Suidas.
32. Zenob. III, 25.
33. Zenob. III, 30: v. infr. V, 33: de K vid. not. crit. ad Diogen. III, 22.
34. K. II, 89: Zenob. III, 31.
35. K. II, 88: Zenob. III, 37.
36. Apost. VII, 20. 21. Arsen. 182: Hesych. s. *Διὸς θᾶκοι*, Suidas: *οὕτως καλεῖται, ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις* (fr. III Runk.)· *Ἔνθα Διὸς μεγάλου θᾶκοι πεσσοί τε καλοῦνται· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἐκρίθησαν, Διὸς ψῆφος καλεῖται· τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.*
37. Zenob. III, 38.
38. Apost. VII, 31. Arsen. 181.
39. Arsen. 181. Versus auctorem Phocylidem esse, ex

40 *Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις*: ἐπὶ τῶν ὑπνωδῶν· ἔν τινι γὰρ πόλει ἠράσθη ὁ Ὕπνος παιδὸς Ἐνδυμίωνος.

41 *Ἐκ τριχὸς κρέμαται*: ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων. Ταὐτὸ δέ ἐστι τῷ, Ἐπὶ ξυροῦ βαίνειν.

42 *Ἐκ λύκου στόματος ἀφείλω*: ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως [τι] λαμβανόντων.

43 *Ἐλέφαντος διαφέρεις οὐδέν*: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

---

1. K: *ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὑπνηλῶν· ἐπειδὴ ὁ ὕπνος ἐρασθεὶς μειρακίου ἐνδυμίωνος, ἔτι καὶ νῦν λέγεται κατέχειν αὐτὸν κοιμώμενον*: vide Coisl. in notis ad Zenobium. 2. *ἐραστεὶς* P, *ἐρασθεὶς* b. 5. B: *ὅμοιόν ἐστι τὸ ἐ. ξ. ἵσταται*: K: *ὅμοιον τῷ ἐπὶ ξυροῦ*: C: *Ἐ. ξ. ἕστηκεν: ἐπὶ κινδύνου, ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει.* 6. *ἀφείλω* K om., *ἀφείλου* Apostolius. *ἀνελπίστως*] *τὰ ἀνέλπιστα* K. 7. *τι* e Zenobio inserui. 8. *οὐδὲν διαφέρει* K. V B Suidas addunt: *παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον.*

hoc Platonis loco colligo: Reip. III, 407 A: *Φωκυλίδου γὰρ — οὐκ ἀκούεις πῶς φησι, δεῖν, ὅταν τῳ ἤδη βίος ᾖ, ἀρετὴν ἀσκεῖν.* De sententia v. Obbarius ad Horat. Epist. I, 1, 55.

40. K. III, 17: Zenob. III, 76: Macar. 451.

41. K. III, 20: Zenob. III, 47. *Ἐπὶ ξ. β.*] B. 402. C. 210. Greg. II, 50. Apost. II, 10. 91. Arsen. 226. Macar. 240: Schol. ad Soph. Trach. 81. Schol. Ven. et Schol. Bachmanni ad Hom. Il. K, 173: *Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς, Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἠὲ βιῶναι*: Eustath. ad Hom. l. c. p. 796, 55: *ὅτι παροιμιῶδες τὸ νῦν γὰρ δὴ κτλ. ἀντὶ τοῦ, νῦν ἐν κινδύνῳ ἐστὶ τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ οἷον ἐπ' αὐτῇ τῇ ὀξύτητι καὶ τομῇ τοῦ ξυροῦ· Σοφοκλῆς* (Ajac. 786 ibiq. Scholl.) *δὲ παραφράζων αὐτὸ εἶπε· ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ* (ejusdem meminit iterum Eustath. infr. 1257, 12: cf. Apost XIII, 90. Arsen. 374 ibiq. Walzius.). *ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἐκ τῶν τραυμάτων, ἃ τομῆς ἤδη δέονται· ἐπεὶ δὲ ὁ ξυρὸς ὡς τὰ πολλὰ ὄργανόν ἐστιν ἢ σαρκῶν τομῆς ἢ τριχῶν, ἐνενοήσαντο μεταλαβόντες οἱ νεώτεροι ἐπὶ κινδύνων ἐξ αὐτοῦ παροιμίας ἑτέρας δύο, ποτὲ μὲν πήματα λέγοντες τομῶντα τὰ τομῆς δεόμενα, ποτὲ δὲ τριχὸς φάσκοντες ἠρτῆσθαι τὰ πράγματα· ἐξ οὗ παραποιήσας ὁ Θεόκριτος* (XIV, 9.) *ἔφη τὸ, θρὶξ ἀνὰ μέσον· τὸ μέντοι, ξυρὸς εἰς ἀκόνην* (Diogen. VI, 91.) *ἑτέραν παρὰ τὰ ῥηθέντα ἔχει ἔννοιαν*: Schol. Pal. ad Soph. Ajac. 786, ad Lucian. Jov. tragoed. §. 3: Hesych., Suid. s. *ἐπὶ ξυροῦ*, s. *ξυροῦ*, Zonar. 794. Manavit ex Homeri loco: usurparunt Simonid. Epigr. 158 Schneidew., Theogn. 557, Soph Antig. 996: *φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης*: vid. Valckenarius ad Herod. VI, 11. intt. ad Theocr. XXII, 6.

42. K. III, 2: Zenob. III, 48.

43. V. I, 81. B. 405. K. III, 3. Apost. VIII, 13. Arsen. 297: Suidas: *ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων.* Liban. Orat. pro templis II, 164 R.: *οἱ δὲ μελανειμονοῦντες οὗτοι καὶ πλείω μὲν τῶν ἐλεφάντων ἐσθίοντες, πόνον δὲ παρέχοντες τῷ πλήθει κ. τ. λ.*; de monachis loquitur.

44 *Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνεις*: ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, μανθανόντων δὲ τὰ μείζονα.

45 *Ἐλέφας μῦν οὐχ ἁλίσκει*: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ἢ φαῦλα παρορώντων.

46 *Ἐλέφαντας ἐκ μυίας ποιεῖς*: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.

47 *Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρου*: ἐπὶ τῶν βάρους ἀπηλλαγμένων.

48 *Ἔνεστι κἀν μύρμηκι χολή*: μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. Ὁμοία τῇ, *Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος*.

49 *Ἐκ τοῦ γὰρ ἐςορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν*: δῆλον.

50 *Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι*: ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων.

51 *Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις*: ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

52 *Ἐν πυρὶ βέβηκας*: ἢ ἐπὶ αἰσχίστου, ἢ ἐπὶ τάχους.

---

2. K: ἁπτομένων δὲ εὐθέως τῶν μειζόνων, ὡς εἴ τις πρὸ τοῦ μαθεῖν πίνακας πίθον κατασκευάζει. 4. ἁλίσκει] K ἀλεγίζει: v. Zenobius. 5. ἢ] καὶ K. ὑπερορώντων K. 6. ἐλέφαντα PK. μυιός P. 8. βάρους τινὸς Zenobius. 10. κἂν] καὶ K. τοῦ μικροῦ K. 11. ὁμοία κτλ.] K om. 13. Legebatur ἐκ τοῦ εἰςορᾶν γίνεται ἀνθρ. ἐρᾶν: BVC: ἐ. τ. γὰρ ὁρᾶν [ὁρᾶν γὰρ V, γὰρ εἰςορᾶν C] γίνετ' ἀνθρ. [τὸ addit C] ἐρᾶν. Versus e Sophocle petitus: v. Casaubonus ad Athen. VII p. 32 Schweigh. 14. δῆλον VBC om. 15. ἀμαρτύρως K. 19. VB: ἐπὶ τάχους [V. ἐ. ταχέων], καὶ ὅτι ταχέως ἐκβαίνειν δεῖ τὸν ἐν πυρὶ ὄντα.

44. K. III, 25: Zenob. III, 65.
45. K. II, 16: Zenob. III, 67.
46. K. II, 99: Zenob. III, 68.
47. K. III, 22: Zenob. III, 69.
48. K. III, 5: Zenob. III, 70. Ἀγροίκου] sup. I, 12.
49. V. I, 84. B. 416. C. 177. Apost. VII, 98. Macar. p. 226: Hesych. s. ὀμμάτειος πόθος. Adhibet Clem. Alex. Paedag. III, 32 p. 100 Sylb.: alludunt multi: vid. Boissonadus ad Philostr. Her. 640, ad Nicet. Eugen. II, 99, intt. ad Hesych. l. c., Blomfieldus ad Aesch. Agam. gl. 232: add. proverbium Arsenii 171: γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος.
50. K. III, 27: Zenob. III, 71.
51. K. III, 28: Zenob. III, 72: v. Diogen. VI, 27.
52. V. I, 83. B. 415. Apost. VIII, 48. Arsen. 233: Schol. ad Theocr. V, 31: Suidas. Usurpat Arist. Lysistr. 134: v. Mitscherlichius ad Horat. Carm. II, 1, 8.

53 *Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις*: ἐπὶ τῶν ἡδυπαθεῖν διωκόντων.

54 *Ἐνδύετέ με τὴν λεοντῆν*: ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων.

55 *Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλῆς πολεμαρχεῖ*: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν, διὰ δέ τινα ταραχὴν εὐδοκιμούντων. Ὅμοιον, *Ἐν γὰρ ἀμηχάνοις καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς*. *Αἰπόλει* σοί φησιν ἡ παροιμία.

56 *Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται*:

57 *Ἐρετριέων ῥῶ*: ἐπὶ τῶν κατακόρως τισὶ χρωμένων. Κατακόρως γὰρ οὗτοι χρῶνται τῷ ῥῶ.

58 *Ἐν Σάμῳ κομήτης*: ἐπὶ τῶν οὐδὲν χάριεν λεγόντων. Οἱ γὰρ οἰκοῦντες ἐκεῖσε πρὸς χοροὺς ἐπιτήδειοι, οὐ πρὸς ἄλλο τι χρήσιμον.

---

1. καταπάττεις] K κατακρύπτεις: v. Gregorius Cyprius. ἡδυπάθειαν B V. ἡδυπαθειας K. 2. μεταδιωκόντων VBK. 3. ἐνδύεται P b K. με] μοι P, K om. 4. ἐγχειρούντων K. 5. δὲ om. g. Leg. Ἀνδροκλέης cum Zenobio. 7. ὅμοιον] οἷον P. γὰρ e P b Gaisfordus adjecit. Leg. ἀμηχανίῃ cum Zenobio. 8. Αἰπόλει — παροιμία] e P adjecta sunt. 10. Proverbium cum antecedentibus arctissime cohaeret: v. infr. V, 15. 12. γὰρ Gaisfordus e b addidit. 13. ἐν γάμῳ κομίτης P. VB: Πυθαγόρας πύκτης Σάμιος ἐκόμα· καταφρονηθεὶς οὖν παραδόξως ἐνίκησεν. Ἐλέχθη ἐπὶ τῶν.. λεγόντων. χάριεν] χρησιμὸν g.

53. V. I, 85. B. 418. K. III, 6. Greg. II, 38. Apost. VIII, 50. Arsen. 233.

54. K. III, 7: Zenob. III, 75.

55. Zenob. III, 77. αἰπόλει — παροιμία] haec Schottus depravata esse putavit: sed sana esse et in hunc locum quadrare apparet ex Aristidis Orat. XLIX p. 384 Jebb. 517 Dind.: οὐ μὴν ἀλλ' ὑπέρ γε τῆς ἀληθείας διὰ πάντων ἐθέλω τὸν λόγον ἐξακριβῶσαι, ὅπως καὶ γνῷς οἷος ὢν ἐμὲ νουθετεῖς, τῆς παροιμίας σοι λεγούσης αἰπολεῖν.

56. Zenob. III, 77.

57. Apost. IX, 5. Hesychius. Alludunt Plat. Cratyl. 434. C, Diogen. Laert. II fin, de Menedemo dicens: κἀτ' ἔργον ἔρεξας Ἐρετρικὸν, ἀλλ' ὅμως ἄνανδρον. De re exponunt Strab. X, 1, 10 p. 448: ἐποίκους δ' ἔσχον (Ἐρεθριεῖς) ἀπ' Ἤλιδος, ἀφ' οὗ καὶ τῷ γράμματι τῷ ῥ πολλῷ χρησάμενοι οὐκ ἐπὶ τέλει μόνον τῶν ῥημάτων ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ, κεκωμῴδηνται: Casaubon. ad Athen. VIII, 352 A., O. Muellerus Dorr. T. II, 522.

58. V. I, 87. B. 422. Plut. 108. Apost. VIII, 39. Arsen. 231. 232: Jamblich. Vit. Pythag. II, 8. VI, 30. Hesychius. Utrum ad Pythagoram philosophum an ad Pythagoram pugilem proverbium referendum sit, et veteres et recentiores dubitavere: cf. Kusterus ad Jambl. l. c.: Iamblichi tempore ad philosophum referebatur: διόπερ, inquit, ἔτι καὶ νῦν ἡ παροιμία τὸν ἐκ Σάμου

59 *Ἐν τριόδῳ εἰμί*: ἐπὶ τῶν ἀδήλων. Οὐκ εἰδὼς ὁποίᾳ ὁδῷ χρήσομαι.

60 *Ἐπακτὸς ὅρκος*: ὃν ἕτερος ἐπάγει. Οἷον βίαιος, οὐκ αὐθαίρετος.

61 *Ἐπειοῦ δειλότερος*: ἐπὶ τῶν δειλῶν. Τοιοῦτος γὰρ Ἐπειός τις ἐγένετο.

62 *Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτόντων. Ὁ γὰρ Μανδράβολος εὑρὼν ποτε θησαυρὸν πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τοῖς θεοῖς, εἶτα ἐν τῷ δευτέρῳ ἀργυροῦν, εἶτα ἐν τῷ τρίτῳ χαλκοῦν.

63 *Ἑρμῆς ἀμύητος*: ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἔν τισιν ἐμπείρων· χλευαστικὴ δὲ ἡ παροιμία. Ὁμοία τῇ· *Βάλλ' ἐς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην*.

64 *Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης*: ἐπὶ τῶν ὧν ἂν μνησθῶσιν ἐγγὺς παραγινομένων.

65 *Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ*: ἐπὶ τῶν ἐργασαμένων εὐτυχῶς λέγεται. Συμβαίνει γὰρ κοιμωμένων τῶν ἁλιέων τὸν κύρτον αἱρεῖν ἰχθύας.

---

1. K: ἐν τρ. εἰμὶ λογισμῶν: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων, ὅτι καὶ δράσειαν. ὁ γὰρ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποία χρήσεται: v. Zenobius ibiq. C. 3. βίαιος] βίος g. 5. δειλότερος] δολότητα b. 7. Μανδροβόλου b g. 8. θησαυρὸν εὑρὼν, τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον Suidas: vid. Zenobius. 11. ἀμύθητος Erasmus. VB explicationem omittunt. 16. εὕδοντα CK. αἵρει VCK. VB: ἐπὶ τῶν ἐργ. ἐπιτυχῶς· ἐπεὶ συμβαίνει καὶ κοιμ. ἁλ. εἰσιέναι τοὺς ἰχθύας εἰς τοὺς κύρτους· Κρατῖνος ['Αρχιλόχοις addit Photius: v. fr. V Runkel.] ἐπὶ τὸ γελοιότερον [γελλοιότερον V] ταῦτα [ταύτην V] μετέθηκεν· Εὕδοντι πρωκτὸς αἱρεῖ [αἵρει V]: C: ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως εὐτυχούντων· παρ' ὅσον κοιμωμένοις τοῖς ἁλιεῦσιν οἱ ἰχθύες τοῖς κύρτοις ἐμπίπτουσι: K: ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων omissis reliquis. 17. εὐτυχῶς] P ἐπιτυχῶς.

κομήτην ἐπὶ τῷ σεμνοτάτῳ διακηρύττει. De Samiorum choregia et luxuria vid. Panofka R. Samiorr. 80. 103 sqq.

59. K. III, 9: Zenob. III, 78.

60. Zenob. III, 80.

61. Zenob. III, 81.

62. Zenob. III, 82.

63. V. I, 90. B. 428. Greg. Cypr. II, 36. Apost. IX, 10. Βάλλ' κτλ.] sup. III,56. infr. VII,85.

64. Apost. VII, 52. Arsen. 218: Suidas. Affine est illud Latinorum «*Lupus in fabula*:» Terent. Adelph. IV, 1, 21.

65. V. I, 91. B. 429. C. 218. K. III, 1. Greg. Cypr. II, 34. Apost. IX, 30. Arsen. 245: Hesych. Photius: vid. Zenob. IV, 8. Usurparunt Timothei Atheniensis inimici: Plutarch. Malign. Herod. c. 7 p. 856 B, Apophthegmm. 187 B, ad quem locum vide de narratione exponentem Wyttenbachium T. VI, 2, 1095. Ad proverbium praeter-

66 Ἕλκων ἐφ᾽ αὑτὸν, ὥςτε Καικίας νέφος: ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς κακά.

67 Ἐρήμη δίκη: ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος καταδικασθῇ.

68 Ἑστίᾳ θύει: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἑστιώντων. Παρόσον οἱ ταύτῃ θύοντες οὐδὲν τῆς θυσίας ἐξέφερον. Ὁμοία τῇ, Αὐτῷ κανῷ κατέφαγε πάντα.

69 Ἑτερομόλιος δίκη: εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι οὐκ εἰςῆλθον.

70 Ἔφεσις: ἡ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον μετάβασις.

71 Ἔξω βελῶν καθῆσθαι: παραινετικὴ ἡ παροιμία.

72 Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου: ἐπὶ τῶν πᾶσιν ἐφαρμοζόντων. Ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος ἐφαρμόζον τοῖς δυσὶ ποσίν. Ὁμοία τῇ, Ποικιλώτερος Ὕδρας. Καὶ, Εὔριπος ἄνθρωπος. Καὶ, Γύγου δακτύλιος.

---

1. κακὰ ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἕλκων Gellius, Schol. Aristoph. αὑτὸν Auct. Problem.: scribebatur ἑαυτόν. ὥστε B Aristoteles: vulgo ὥσπερ: ὡς ὁ Schol. Arist., Gellius, ὥσπερ ὁ codex C o Problemm., Apostolius. νέφη B. 2. B: τὰ κακὰ, πλοῦτον ἢ μοιχείαν ἢ ἄλλο τι κακόν. 5. ἑστιώντων] ἐσθιόντων b g. 8. lectionem editionum priorum ἑτερονόμος Schottus e P corrumpit. 10. V B: ἡ ἐκ δικαστηρίου οἱουδήποτε [V δήποτε] ἐφ᾽ ἕτερον [V ἑτέρου] εἰςαγωγή. 12. καθεῖσθαι Schottus: e b correxit Gaisfordus. 14. ἐπὶ κτλ. K om.

ea alludunt Liban. Ep. 84. 1443: Terent. Adelph. IV, 5, 49. Cic. Verrin. V, 70, 180.

66. B. 430. Apost. VIII, 16: Arist. Meteorol. II, 6, 12. Auct. Problemm. XXVI, 29. Favorin. ap. Gell. N. Att. II, 22. Maximi et Anton. Sentent. p. 329: Schol. ad Aristoph. Equitt. 438. De Caecia vid. Aristot. l. c., Idelerus Meteorolog. 82 sqq. Plutarch. de capienda ex hostibus utilit. 88 D: ὡς γὰρ ὁ Καικίας τὰ νέφη καὶ ὁ φαῦλος βίος ἐφ᾽ ἑαυτὸν ἕλκει τὰς λοιδορίας: Reipubl. gerendae praecept. c. 31 p. 823 B.

67. Zenob. III, 84.

68. Diogen II, 40. αὐτῷ κανῷ κτλ.] Zenob. II, 31.

69. Zenob. III, 88.

70. V. I, 91. B. 435: Schol. ad Lucian. Prometh. 4: Harpocrat. 90, 7 Bekk. Hesych. Phot. Etym. M. 401, 50. Suid. Zonar. 930: Grammat. in Sturz. Etym. Gudian. 635, 58. Bekk. Anecdd. 1, 244, 8. Bachmann. Anecdd. I, 243, 13.

71. Zenob. III, 89.

72. K. III, 13: Zenob III, 93. Ποικ. Ὕδρ.] Diogen. VII, 69. Εὐρ. ἄνθρ.] Diogen. III, 39. Γυγ. δ.] Diogen. III, 99.

73 *Ἔλθοι ξένος, ὅστις ὀνήσει:* Θετταλῶν καταστρέψας πόλεις ὁ Φίλιππος καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, εἴρηκε τοῦτο.

74 *Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον:* ἐπὶ τῶν μεταβολὴν κρείττονα οἰωνιζομένων· ἢ καὶ ἐπὶ τῶν παρελθόντων. Οἱ γὰρ παλαιοὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς πρώην ζωῆς ἐρχόμενοι ἔλεγον τοῦτο.

75 *Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα:* λείπει τὸ *εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.* Παρὰ Σοφοκλεῖ.

76 *Εὐρυβατεύεσθαι:* ἐπὶ τῶν πονηρευομένων· εἷς γὰρ τῶν Κερκώπων Εὐρύβατος.

---

2. ξένους] ἐχθροὺς conjectat Schottus. 8. οἶσθα g. BV: αὕτη κατ' ἀποκοπήν· κεῖται δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀντιγόνῃ [755]· εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ' εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν. σ'] σοί g: scribebatur σε. 9. Schottus Σοφοκλῇ: correxit Gaisfordus. 10. VB: ἐπὶ τ. π. τὸν γὰρ Εὐρύβατον οἱ μέν φασιν ἕνα τῶν Κερκώπων γενέσθαι, οἱ δὲ προδότην περὶ τοὺς χρόνους Κροίσου.

73. Zenob. V, 26.

74. Zenob. III, 98.

75. Diogen. V, 11. V. I, 93. B. 443. Apost. VIII, 83: Suidas.

76. V. I, 94. B. 444: easdem explicationes proponunt Suid. s. εὐρυβατεύεσθαι Zonar. p. 921: cum iis tertiam afferunt Apost. IX, 33. Arsen. 246. Suid. s. Εὐρύβατος, quae una cum secunda accurate exponitur a Gregor. Corinth. ad Hermogen. Rhett. Gr. VII, 2, 1277 Walz.: ὁ Εὐρυβάτης οὗτος παλίμβολος γέγονεν ἀνήρ. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης (ἐν πρώτῃ περὶ δικαιοσύνης addit Apostol.) κλέπτην μὲν αὐτὸν γενέσθαι, ἁλόντα δὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ δεθῆναι καὶ δημοσίᾳ φυλάττεσθαι· κἄπειτα τοὺς φυλάττοντας, ἐπιθυμοῦντας θεάσασθαι, ὅπως διὰ τῶν τοίχων ἀνιὼν εἰς τὰς οἰκίας παρίοι, λύσαντάς τε αὐτὸν ἐπιδείκνυσθαι παρακαλεῖν· τὸν δὲ τάς τε ἐγκεντρίδας ὑποδυσάμενον καὶ τοὺς σπόγγους λαβόντα, ἀναβῆναί τε ῥᾷστα καὶ τὸν ὄροφον τῆς οἰκίας ἐξελεῖν, εἶτα ἐν ὅσῳ περιῄεσαν οἱ φύλακες ἑτέρωθεν, ὅπως λάβοιεν κατιόντα, οἴχεσθαι φεύγοντα· ἄλλοι δέ φασιν, ἄνδρα τοῦτον εἶναι Ἐφέσιον, καὶ λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου ὥστε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν ἐπὶ Πέρσας πόλεμον, προδότην γενόμενον, ἐγχειρίσαι Κύρῳ τὰ χρήματα καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι: brevior eaque aut a fure aut ab Ephesio petita legitur apud Diodor. Excerptt. p. 553, Eustath. ad Hom. Il. A, 321 p. 110, 10: ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ἡ παροιμία Εὐρυβάτην πονηρὸν οἶδεν ἄνδρα, ὃν οἱ *πλείους Εὐρύβατον* [de hac scripturae discrepantia vid. Marxius Ephor. fr. p. 207.] λέγουσιν, ἀφ' οὗ *εὐρυβατεύεσθαι* τὸ πονηρεύεσθαι: Schol. ad Demosth. pro Coron. §. 24. ad Aeschin. c. Ctes. p. 766. ad Aristid. 310, 9 T. III, 731 Dind.: Harpocr. 89, 17 Bekk., Hesych. s. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, Suid. s. ἀμφήριστον, s. Εὐρύβατον ἄνδρα. Bekker. Anecdd. I, 188, 10. 257, 18: Scholl. ad Hermog. T. V, 568 Rhett. Gr. Walzii: vid. infra num. 78: cum Diogeniano denique consentit Schol. ad Lucian. Alexand. §. 4. Recentiorum de Eurybato sen-

77 *Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα:* ** Ὤμην δέ, φησὶν [*Λυσίας*], ἐγὼ τοιαύτῃ φιλίᾳ συνηρμόσθαι σοι, ὥστε μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἰσχῦσαι διαστῆσαι.

78 *Ἐφέσια γράμματα:* ἐπῳδαί τινες ἦσαν, ἅςπερ οἱ φωνοῦντες ἐνίκων ἐν παντί. Ταὐτὸ τῇ, Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν.

---

1. Signa posui lacunae: Suidas: *ἐπὶ τῶν ἐπιμόνως ἐχθρωδούντων πρός τινας.* 2. *Λυσίας* Schottus e Suida supplevit: secutus est Gaisfordus. *σοι* e bg Gaisfordus addidit. 3. *ἰσχῦσαι διαστῆσαι*] Suidas: *ἐμποδὼν ἡμῖν γενέσθαι.* 5. VB: *ἐπῳδαί τινες ἦσαν, ἃ οἱ κατέχοντες ἐν οὐδενὶ ἡττῶντο. Παλαιστὴς οὖν τις φωραθεὶς ταῦτα βαστάζων* [*τριακοντάκις ἐνίκησε* addit V], *ἐπεὶ ἀφῃρέθη ταῦτα, τριακοντάκις* [*τρ.* om. V] *ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ κατεβλήθη.* *ἅσπερ*] *αἵσπερ* g. 7. *φορῶν* g.

tentias vide apud Dissen. ad Demosth. l. c. Eurybatus et *εὐρυβατεύεσθαι* memoratur a Plat. Protag. 327, D. Aeschin. Ctesiph. §. 137. Demosth. l. c. Liban. Ep. 49: *τοῦ τε γὰρ Εὐρυβάτου τὸ πονηρεύεσθαι, τοῦ τε Αὐτολύκου τὸ κλέπτειν, Μελιτίδου* [v. infr. V, 12.] *δὲ τὸ μωραίνειν*: Theon. Progymn. 7. Bekk. Anecdd. I, 67, 23: *Ὑπερευρύβατος ὁ ὑπερβάλλων Εὐρύβατον πονηρίᾳ*: Boisson. ad Aristaen. Ep. I, 20 p. 513. Lobeck. Aglaoph. II, 1306. Jacobus ad Lucian. l. c.

77. Apost. VIII, 21. Arsen. 229: Suidas. Vid. Sturzius Empedocl. frr. 120 sq. *Λυσίας*] fr. 65 Foertsch: e Lysiae Epistolis Eroticis sumpta esse Hemsterhusius conjecit: vid. Gaisfordus ad Suidam.

78. V. I, 95. B 447. Apost. IX, 39, qui post *βακτηρίαν* addit: *ὁ δὲ Διογενιανὸς, λέγεται, φησὶν, ἐπὶ τῶν ἀνεπίγνωστα λεγόντων· παρόσον ἐπὶ τοῖς ποσὶ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὰ γεγραμμένα ἀσύνετα*: XII, 72. Arsen. 247 ibiq. Macar., p. 352: Eustath. ad Hom. Od. I, 247 p. 1864, 12: *λέγεται δέ τις καὶ Ἐφέσιος ἐν τοῖς ὕστερον Εὐρυβάτης, πονηρὸς ἀνήρ, ὃ καὶ Εὐρύβατος* (vid. sup. 76.), *ἐξ οὗ καὶ τὸ πονηρεύεσθαι εὐρυβατεύεσθαι παροιμιάζεται. . . δοκεῖ δέ τε πρὸς πονηρίαν τῷ τοιούτῳ Εὐρυβάτῃ συμβαλέσθαι καὶ ἡ πατρὶς Ἔφεσος, ἀφ' ἧς καὶ παροιμία τὸ, Ἐφέσια γράμματα, ἐπὶ τῶν ἀσαφῆ τινα λαλούντων καὶ δυςπαρακολούθητα. ἐπῳδαὶ γάρ τινες, φασίν, ἐκεῖνα ἦσαν, ἃς καὶ Κροῖσος ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπὼν ὠφελήθη. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δέ φασι Μιλησίου τινὸς καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα, ὧν γνωσθέντων καὶ λυθέντων τριακοντάκις τὸ ἐφεξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον. Παυσανίας δέ φησιν ἐν τῷ κατ' αὐτὸν ῥητορικῷ λεξικῷ καὶ ὅτι φωναὶ ἦσαν τὰ Ἐφέσια γράμματα, φυσικὸν ἐμπεριέχουσα νοῦν ἀλεξίκακον, καὶ ὅτι ἀσαφῶς καὶ αἰνιγματωδῶς δοκεῖ ἐπὶ ποδῶν καὶ ζώνης καὶ στεφάνης ἐπιγεγράφθαι τῆς Ἀρτέμιδος τὰ τοιαῦτα γράμματα. ἄλλοι δὲ φάμενοι, ὅτι Ἐφέσιος ὁ πονηρὸς Εὐρύβατος ἢ τῶν Κερκώπων ὁ ἕτερος, φασὶ καὶ ὅτι Εὐρύβατος ὕστερον παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν, ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος εἰς Πελοπόννησον ὑπὸ Κροίσου μετὰ χρημάτων ἐπὶ ξενολογίᾳ, ὡς φησιν Ἔφορος* [p. 207 Marx.], *εἶτα μεταβαλομένου πρὸς Κῦρον τὸν τοῦ*

79 *Εἰς τὸν λιμένα:* ἀπὸ τῶν ἐν λιμένι ἐρεσσόντων, ἔξω δὲ ῥαθυμούντων.

80 *Ἐπιχώριοι οὖρον ἴσασι:* τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον. Ὁμοία τῇ, *Ἀπὸ χοέως σπάσον.*

81 *Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια:* παρόσον οἱ οἴνῳ χρώμενοι τὰ ἀπὸ καρδίας λαλοῦσιν.

82a *Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα:* δῆλον ἐπὶ τίνι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.

82b *Εἰς κόλπον οὐ πτύει:* ἐπὶ τῶν μεγαλαύχων.

---

2. ἔξω δὲ ῥαθ. BV om. 3. οὐραῖον g. ἴασι VB. Explicationis loco in VB leguntur haec: οἱ μὲν τὸ ὅριόν φασι, οἱ δὲ τὸν ἄνεμον. 7—9 absunt a pbg. 7. κοὐκ e C Suida recepi: scribebatur οὐκ. C: ὅταν αἱ παρ' ἐχθρῶν δωρεαὶ βλάβην οἴσουσιν. Vulgo; δῆλον. ἐπί τινι καί. 9. BCK εἰς κόλπον πτύειν. B: τοῦτο ἐν ἴσῳ τὸ, οὐ μεγαλοῤῥημονῶ [μεγαλοῤῥήμονα A] εὐλαβούμενος: K: ὅμοιον τὸ οὐ μεγαλοῤῥημονεῖς: C: ἐπὶ τῶν βασκαινομένων· Θεόκριτος.

Κροίσου ἐχθρὸν καὶ προδεδωκότος τά τε ἀπόῤῥητα καὶ τὰς Σάρδεις· ὡς δὲ καὶ κλέπτης ἦν Εὐρύβατος ἢ ὁ ῥηθεὶς ἢ καὶ ἕτερός τις, ἡ ἱστορία δηλοῖ [sequitur narratio e Gregorio supra apposita] . . . εἰ δὲ καὶ πλείους ἦσαν Εὐρύβατοι, περιεργάσασθαι μὲν τὸ κατ' αὐτοὺς πλῆθος οὐκ ἀνάγκη, ἁπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὅτι πλείονες ἐγένοντο, καθὰ δηλοῖ ὁ γράψας τὸ, ἠδ' ὅσσα προτέροισιν ἀείδεται Εὐρυβάτοισι, προσεπειπεῖν δὲ καὶ ὡς πάντες πανοῦργοι ἀπέβησαν. διὸ καὶ καθὰ ὁ μῦθος τὸν Δία ἔπλασε πολλάκις μορφούμενον ἄλλοτε ἄλλως ἐπὶ δόλῳ, οὕτω φασὶ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ (fr. 233 Dind.) ὑποθέμενος αὐτὸν εἰς πολλὰ μεταβαλλόμενον καὶ πανουργοῦντά φησιν· ἤδη τις ὑμῶν οἶδεν Εὐρύβατον Δία; ὡς τοῦ Εὐρυβάτου δηλαδὴ ποικίλου ὄντος πονηρεύεσθαι· προεδηλώθη δὲ καὶ τοὺς Κέρκωπας πανούργους [cf. Zenob. I, 5.] εἶναι καὶ ἀπατηλοὺς — —. ὡς δὲ καὶ οἱ Τελχῖνες οἱ φαρμακεῖς καὶ γόητες ἐπίῤῥητοι κατὰ τούτους ἦσαν καὶ εἰς παροιμίαν [cf. Zenob. V, 41.] ἔκειντο καὶ αὐτοί, ἐγράφη ἐν τοῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα. ἦν δὲ πολὺς τὴν πονηρίαν καί τις Φρυνώνδας [v. Greg. Cypr. III, 95.] καὶ Καλλικῶν [Zenob. I, 3.] δὲ, . . . ἐρίζοι δ' ἂν τοῖς τοιούτοις καὶ ὁ περιφόρητος Σίσυφος, καὶ μὴν καὶ ὁ Αὐτόλυκος, εἰ καὶ εἰς ἔλαττον: Hesych. Phot. Etym. M. 402, 22. Suidas. Memorantur literae Ephesiae ab Anaxilao Athen. XII, 548. C., Menandro fr. 133 Meinek. Plutarcho Sympos. VII, 706 D. Clemente Alex. Stromm. I, §. 73 p. 132 Sylb.: vid. Lobeckius Aglaoph. II, 1163. δαφνίνην κτλ.] vid. sup. 14.

79. V. I, 96. B. 448. Apost. VII, 46. Arsen. 221: Hesych. Photius. Alio sensu dictum est illud Terentii Andr. III, 1, 22: *nunc hujus periclo fit, ego in portu navigo;* Virgil. Aen. VII, 598: *nam mihi parta quies, omnisque in limine portus:* de nostro v. Fritzschius Arist. Babyl. 44 et Zenob. II, 10.

80. V. I, 98. B. 450. Apost. VIII, 97. ἀπὸ χ. σπ.] Diogen. II, 83*b*.

81. Zenob. IV, 5: v. Diog. VII, 28.

82*a*. C. 229. Suid. s. ἄδωρα: Zenob. IV, 4.

82*b*. B. 453. C. 140. K. III, 23. Greg. Cypr. II, 54. Apost. VII,

83 Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν:

84 Εὐγενέστερος Κόδρου: ἀπὸ γὰρ Δευκαλίωνος ἦν καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανεν. Ὁμοία τῇ, Ἄξιος τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος.

85 Ἐπ' ὄνου πόκος: ἐπὶ τῶν εἰς ἀδύνατα ἀναβαλλομένων. Ἀπ' ὄνου γὰρ οὐκ ἔστι πόκος.

86 Ἐς Κυνόσαργες, Ἐς ἀνηλίου πύλας: ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ αὗται.

87 Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης: διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα. Διὸ οὐδὲ τειχισθῆναι λέγει τὴν Σπάρτην.

88 Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ: ἐπὶ τῶν δυςχρήστοις περιπεσόντων.

---

1. *μᾶλλον*] Stobaeus, Macarius *κρεῖττον.* K addit *δῆλον*, C: *ὅτι τὸ κρεῖσσον τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ ὀλίγον, τοῦ μετὰ κινδύνου ἢ φόβου μείζονος.* 6. *μεταβαλλομένων* g. 7. *πόκας* P. 10. *ἐλευθεριωτέρα* g. *ἀνυπότακτος* g. 11. Apostolius: *διὸ οὐδὲ τείχη περιεβάλλοντο, νόμοις παιδευόμενοι. Ἀλλ' οὐδὲ ἠθέλησαν ἐκ μάχης ἡττημένοι ὑποστρέψαι οὐδὲ ἐτυραννήθησαν.* 13. *οὔτ' ἐκπλεῖν*] scribebatur *οὔτε πλεῖν*: ex Apostolio, Suida emendavi. 14. *δυςχρήστοις π.*] K *ἀχρήστοις παραπεσόντων.*

67. Arsen. 220: Schol. ad Lucian. Apol. p. Merc. Conduct. §. 6: Navig. §. 15. Suidas. Juven. Sat. VII, 112: *tunc immensa cavi spirant mendacia folles: Conspuiturque sinus.* De more, quem tangit C, vid. Theocrit. Id. VI, 39 ibiq. Scholl., Walzius ad Arsenium, Dissenius ad Tibull. I, 2, 56.

83. V. I, 99. B. 454. C. 184. K. III, 18: Apost. VIII, 37: *Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφεσίου*, Macar. 233: Stob. Florileg. LIX, 15: Suidas.

84. Zenob. IV, 3. *ἄξ. εἰ κτλ.*] Zenob II, 3.

85. Diogen. VI, 99.

86. Apost. VII, 69. Arsen. 220: *εἰς Κυνόσαργες, εἰς ἀνηλίους πύλας: εἴρηται ἐπὶ τῶν ὕβρει καὶ ἀραῖς χρωμένων*: Eustath. ad Hom. Od. *B*, 11 p. 1430, 57: *Κυνόσαργες χωρίον, — κληθὲν ἀπὸ κυνὸς λευκοῦ θῦμά τι ἀφαρπάσαντος καὶ ἐκδραμόντος ἐκεῖ· ὅθεν οὐδὲ ἀνόσιον πρόςρημα τὸ, ἐς Κυνόσαργες, ἀλλ' ἴσον τῷ, ἐς κόρακας*: Schol. Plat. 464 Bekk.: — *λαμβάνεται δὲ καὶ* (Cynosarges) *εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ, οἷον ἴθ' εἰς Κυνόσαργες*: Nonnus Exeges. in Gregor. Nazianz. c. 60: Steph. Byz. s. *Κυνόσαργες.* Suid. s. *εἰς Κυνόσαργες*, Zonar. II, 1272. Bachmann. Anecdd. I, 210 fin.: v. infr. V, 94. Usurpat Theodor. Hyrtacenus Boiss. Anecdd. II, 413.

87. Apost. VIII, 12. Arsen. p. 227: Suidas.

88. K. III, 15. Greg. Cypr. II, 47. Apost. VIII, 30: — *φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης*: Arsen. 230: Suidas. Vid. G. Hermannus Opusc. III, 112.

89 *Ἔρρει τὰ καλά:* ἐπὶ τῶν κακόν τι βουλομένων δηλῶσαι συντόμως. Ἱπποκράτης γὰρ ἡττηθεὶς Μινδάρῳ ταύτην ἔπεμψεν τὴν ἐπιστολήν.

90 *Εὕρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν:* ἐπὶ τῶν οἷς οὐκ ἤθελον περιπεσόντων.

91 *Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει:* ἐφ᾽ ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρόν ἐστι. Καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντούμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον· εἶθ᾽ ὕστερον τραχυτέρων τῶν τέκνων γινομένων ὀδυνηρότερον ἀπαλλάσσονται.

92 *Ἐκ γεύματος γινώσκω:* ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ [πολλά] τινα καταλαμβανόντων, ὡς ἐπ᾽ οἴνου.

93 *Εἰς Σκῶλον μήτ᾽ αὐτὸς ἴμεν, μήτ᾽ ἄλλῳ ἕπεσθαι:* παραινετική. Τραχεῖα γὰρ ἡ Σκῶλος καὶ δύςβατος.

---

1. ἔρρει τ. κ. *Μίνδαρος ἀπέσσυα* Macarius. τι γεγονὸς idem. 2. Ἱπποκράτης κτλ. om. Macarius, cum Diogeniano concordat Apostolius. ἡττηθέντος Μινδάρου Gaisfordus proposuit: vereor, ne epitomator corrigatur. 3. τὴν ex Apostolio adjecit Gaisfordus. 6. ἐφ᾽ ὧν] ita p b: scribebatur ἐφ᾽ ᾧ. 7. πρόχειρον g. 9. τέκνων] ἐμβρύων Apost., Arsenius. ὀδυνηρότερον] κάκιον iidem. 12. πολλά e Suida adjeci. ὡς ἐπ᾽ ὄνου P, omittunt p b g: emendavit Schottus. 13—15. om. b g. ἴμεν] perperam Eustathius εἶναι.

89. Apost. IX, 2: Macar. 241. Eustath ad Hom. Il. A, 117 p. 63, 1: Ἔρρει τὰ καλά· Μίνδαρος ἀπέσσουα. Historia est apud Xenoph. Hell. 1, 1, 23. Plutarch. Alcib. 28: epistolam illustrat Valckenarius Theocrit. Adoniaz. p 263. Usurpant Alciphr. Ep. I, 38, Phot. Epist. 5.: ἔρρει τὰ καλά, τέθνηκε δ᾽ ἀρετὴ καὶ λήθης τάφῳ φιλία καλύπτεται: ib. 13: cf. Boissonadus ad Aristaen. Ep. II, 5, 655.

90. Apost. IX, 34. Arsen. 245.

91. Apost. IX, 44. Arsen. 249 ibiq. Macarius: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀναβάλλ. κακῶς ἀπαλλαττόντων· οἱ γὰρ ἐχῖνοι — παχυτέρων γινομένων τῶν ἀκανθῶν ἀπὸ τοῦ ἐμβρύου χεῖρον ἀπαλλάττειν ἐν τῷ τόκῳ: Phot., Suidas. De echino ex Aeliano nonnulla apposuit Apostol.

92. Diog. V, 16. Apost. VII, 99. IX, 74. Arsen. 274. 224 ibiq. Macar.: Suid. s. ἐκ τοῦ γεύματος.

93. Apost. VII, 87. Arsen. 233: Strab. IX, 2, 23 p. 408: Eustath. ad Hom. Il. *B*, 497 p. 265, 23: οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ ὅτι ὁ Σκῶλος κώμη τῆς Παρασωπίας ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι, ἢ κατά τινας ἐν τῇ τῶν Πλαταιέων τόπος τραχὺς καὶ δυςοίκητος· ὅθεν καὶ παροιμία· εἰς . . . καὶ Πενθεὺς δὲ ἐκεῖθεν, φασί, καταγόμενος διεσπάσθη ὑπὸ τῶν Βακχῶν· ἦν δὲ καὶ Ὀλυνθιακὴ Σκῶλος. δοκεῖ δὲ ἡ κατὰ Βοιωτίαν Σκῶλος ἐπιμεμελημένους ἄρτους ἔχειν.

94 *Ζαλεύκου νόμος*: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκροῖς ἐνομοθέτησεν ὠμότερα. Ὁμοία καὶ, *Τενέδιος πέλεκυς*.

95a *Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος ἐπὶ διφθέρας*: ἐπὶ τῶν βραδέως τιμωρουμένων. Λέγεται γὰρ τὸν Δία πάντα τὰ πραττόμενα εἰς διφθέρας ἀπογράφεσθαι.

95b *Ζεὺς ἄγονος*: ἐπὶ τῶν παράδοξα λεγόντων. Ὁ γὰρ Ζεὺς πολυγονώτατος.

96 *Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία*: ἐπὶ τῶν διὰ τὸ δεῖπνον συνιόντων εἰς φιλίαν.

97 *Ζητῶν γὰρ ὄψον θοἰμάτιον ἀπώλεσα*: ἐπὶ τῶν ἀτυχεστέρων.

98 *Ζωὴ πίθου*: ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς καὶ μετρίως καὶ ἀπραγμόνως βιούντων. Ἀπὸ Διογένους, ᾧ πίθος ἡδίστη διαγωγή.

99 *Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μόνον λαβών*: ἐπὶ τῶν ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένων.

100 *Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα*: ἐπὶ τῶν ἀπροαιρέτως ζώντων.

---

2. *Λοκροῖς* Macarius: scribebatur *Λοκρῶν*: *Λοκρῶν νομοθέτης ὠμότατος* Apostolius cum filio. *ὅμοιον* g. 4. *ἐπὶ*] *εἰς τὰς* Zenobius. 7. Accessit e g. 9. *ζεῖ τῇ χύτρᾳ φιλία* g. Non obsecutus sum collegae in Zenobio ex Arsenio et Macario *ζεῖ* — *ζεῖ* rescribenti: *ζεῖ* — *ζῇ* cum nostra explicatione in paroemiographis exstitisse, e Suida recte colligere mihi videor: *ἐπὶ τῶν δείπνῳ συνιόντων εἰς φιλίαν· Καὶ Ζῇ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει, βιοῖ*: add. s. *ζητῶν*. 11. *γὰρ* Zenobius, K. vulgo om. 12. *ἀτυχεστάτων* K cum Zenobio. 13. K: *ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων· ἀπὸ Δ., ᾧ π. ἡδ. διατριβή*: v. Zenobius. 16. *κρόμυα* P, *προλιμύου* p, *κρωμμύου* K: veram lectionem e Zenobio aliis Schottus restituit. *μόνον*] *μοῖραν* K: v. Gregor. Cyprius. K cum Zenobio, aliis: *πρὸς τοὺς . . καρπουμένους*. 18. Vulgo *γὰρ ὡς οὐ*: correxi e K, Zenobio: v. Seidlerus de vss. dochm. p. 382. 19. *ἀπροαιρέτως*] *μὴ κατὰ προαίρεσιν* K.

94. Zenob. IV, 10. *Τενέδ. πέλ.*] Diogen. VIII, 58.
95*a*. Suid. s. *Ζεύς*: Zenob. IV, 11: vid. sup. III, 2.
95*b*. Habet Erasmus Adag. p. 15.
96. Zenob. IV, 12.
97. K. III, 33: Zenob. IV, 13.
98. K. III, 30: Zenob. IV, 14.
99. K. III, 31. Greg. Cypr. II, 57: Zenob. IV, 15.
100. K. III, 32. Menand. Sent. Singul. 190: Zenob. IV, 16. Ad Andriam rettulit versum post alios Meinekius Menandr. et Phil. Reliq. p. 22 consentit Grauertus Anal. philoll. I, 185. Similiter incertus poeta: *πάντες*

1 Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν: τῆς χελώνης μὲν ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ· πολλὰ δὲ, καθαίρει.

2 Ἡρακλεία λίθος: ταύτην ἔνιοι μαγνῆτιν λέγουσιν. Ἔστι δὲ ἑτέρα παραπλησία ἀργύρῳ.

3 Ἠσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: ἐπὶ τῶν ποτὲ εὖ, εἶθ' ἑτέρως γεγονότων. Ὁμοία, Ἄμμες ποτ' ἦμες.

4 Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι: ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων. Τὸ μὲν, τρὶς ἓξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ, τρεῖς κύβοι, τὴν ἧτταν. Πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις.

5 Ἡ Φανίου θύρα: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως φυλαττόντων. Οὗτος γὰρ ὁ Φάνιος τυφλὸς ἦν· ὑπανοίγοντος οὖν τοῦ παιδὸς τὴν θύραν, αὐτὸς οὐδὲν ἑώρα.

---

1. vulgo κρέας: emendavit Casaubonus ad Athen. VIII, 337 B. 5. ἀργύρῳ] legebatur σιδήρῳ: correxi ex Hesychio. 6. πάλαι ποτ' ἦσαν Zenobius. B: ἀπὸ χρησμοῦ γέγονεν αὕτη. Λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀπὸ εὐδοξίας πεσόντων: K: ἐ. τ. π. εὐπόρων γεγονότων. 7. εὖ εἶθ'] εἶ ἢ ante Schottum scribebatur: εὖ ἢ P, Schottus, Gaisfordus: ego cum Hemsterhusio ad Arist. Plut. p. 356 e Suida εὖ, εἶθ' reposui. ὁμοία κτλ. B K om. 8. ἦμεν g. 12. πρὸς τὰς] e P Schottus adjecit. 13. Φανίου] vulgo Φάνειος: Φάνιος bg: correxi e Zenobio: v. Ebertus Dissertt. Sicul. 79. ἀνονήτως P. C: ἐπὶ τῶν μετὰ μεγάλου κτύπου ἀνοιγομένων θυρῶν· φασὶ γὰρ τὸν Φάνον τυφλὸν εἶναι, καὶ δεδοικότα μὴ ὑπὸ κλεπτῶν τὰ ἔνδον συληθείη, τοιαύτην κατασκευάσαι τὴν τοῦ οἴκου θύραν, ὡς μὴ δίχα ψόφου ἀνοίγεσθαι· οἱ δὲ φασὶν ὅτι διὰ τὸ μοιχεύεσθαι τὴν αὐτοῦ γυναῖκα τοῦτο ἐποίησε. Τῆς δὲ ἀπὸ τοῦ στέγους εἰσαγούσης τὸν μοιχὸν, τοὺς γείτονας χλευάζοντας λέγειν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν ταῖς φυλακαῖς ἡ Φάνου θύρα: v. Suidas.

καλῶς ζῆν θέλομεν, ἀλλ' οὐ δυνάμεθα: Terent. Andr. II, 1, 5: *quando non potest id fieri quod vis, Id velis quod possit:* Heautont. IV, 1, 53: *non licet hominem esse saepe ita ut volt, si res non sinit.*

1. Zenob. IV, 19.

2. Zenob. IV, 22: add. Helladius ap. Phot. Bibl. 529, b, 38 Bekk. De re v. Buttmanni et Wolfii Mus. Antiq. T. II, init.

3. B. 472. K. III, 37. Gregor. Cypr. II, 62. Apost. IX, 98. Arsen. 279 ibiq. Macar: Hesych. Phot. Suidas: v. Zenob. V, 80. Adhibet Philostrat. Vitt. Sophist. XXII, 4 p. 526 Olear.: *ἀφικομένου [Πολέμωνος] δὲ διαπρεπῶς ἀγωνιζόμενος προςῆλθε ὁ Διονύσιος καὶ ἀντερείσας τὸν ὦμον . . . μάλα ἀστείως ἀπετώθασεν εἰπών· Ἠσάν ποτ' κτλ.*: add. Anonym. Cramer. Anecdd. III, 164. *Ἀ. π. ἦ.*] Diogen. II, 30.

4. Zenob. IV, 23.

5. Zenob IV, 21.

6 *Ἡ Περγαία Ἄρτεμις*: ἐπὶ τῶν πλανητῶν καὶ ἀγυρτῶν. Παρόσον ἡ θεὸς ἀγείρειν καὶ πλανᾶσθαι λέγεται.

7 *Ἡράκλειος ψώρα*: ἡ δυσίατος, ἡ καὶ τῶν Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν. Τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ πολλαχοῦ ἀνῆκε θερμὰ λουτρὰ ἡ Ἀθηνᾶ.

8 *Ἡρακλεία νόσος*: ἡ ἱερά. Εἰς ταύτην γὰρ περιέπεσεν Ἡρακλῆς.

9 *Ἤτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα*: τῶν εἰς Σικελίαν στρατευσάντων οἱ μὲν ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, οἱ δ᾽ ἀπώλοντο. Οἱ οὖν διαφυγόντες ἔλεγον τοῦτο.

10 *Ἢ κρίνον, ἢ κολοκύντην*: τὸ τῆς κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον. Ἔταττον οὖν τὸ μὲν κρίνον ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς.

11 *Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις*: ἐπὶ τῶν οἰμώζειν τινὰ λεγόντων. Τοῦτο γὰρ πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρί-

---

1. vulgo παναγαία, Arsenius παναγραία: περγαία petii e Phot., Suida, Apostolii editione Basileensi p. 99, Macario: est Dianae cognomen, quod a Perga, oppido Pamphyliae, accepit: v. Strab. XIV, 667. interpp. ad Pompon. Mel. I, 14. O. Muellerus Dorr. I, 392. ἐπὶ] κατὰ bg. 2. καὶ bg: scribebatur ἢ. 3. VB explicationem ignorant: nam quae ll. cc. apud Schottum et Gaisfordum leguntur, ea ad sequens pertinent adagium, quod vide. ἡ καὶ] ἢ ἡ b, ἥ g. 6. ἡράκλειος P. VB: Δικαίαρχος τὴν ἱερὰν νόσον οὕτω φασί [sic]· καὶ γὰρ ἐκ τῶν μακρῶν πόνων ἐς ταύτην πεσεῖν τὸν Ἡρακλέα: vide Zenobium. 8. τὰ γράμματα g. 11. κολοκύνθης g. 14. VB: *πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι* [V Σκῦθαι] *κλαίειν αὐτὸν ὡς Ἡρόδοτος* [IV, 127, ubi vid. Schweighaeuserus] *ἱστορεῖ. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀτόπως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων.*

6. Apost. IX, 91. Arsen. 277 ibiq. Macar.: Phot. Suidas. Quod de Dea h. l. dicitur, apparet de sacerdotibus intelligendum esse: v. Lobeckius Aglaoph. II, 1092.

7. V. II, 6. B. 474. Plutarch. 21. Apostol. IX, 97. Arsen. 279 ibiq. Macar.: Suidas: v. Zenob. VI, 49.

8. Zenob. IV, 26.

9. Zenob. IV, 17: v. infr. VI, 56.

10. Zenob. IV, 18.

11. V. II, 7. B. 479. Plut. 62. Apost. IX, 64. XVIII, 55. Arsen. 270 ibiq. Macar. et p. 446: Suid. Bekk. Anecdd. I, 305, 1: Ἰδάθυρσος, Σκυθῶν βασιλεὺς, Δαρείου πέμψαντος ὡς αὐτὸν πρέσβεις καὶ κελεύσαντος ἢ ὑπακούειν ἢ ὑπομεῖναι τὸ κινδυνεύειν, ἀπεκρίνατο οἰμώζειν Δαρείῳ: aliter ex Clearcho Athen. XII, 524 E: πάντων δὲ οὕτως ὑπερηφάνως προέστησαν ὥστε οὐδένων ἄδακρυς ἡ τῆς δουλείας ὑπουργία γιγνομένη διήγγειλεν εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν οἵα τις ἦν: denique Diogenes Laert. I, 101 refert, Anacharsidis in dicendo libertatem atque asperitatem

ναντο οἱ Σκύθαι. Ὁμοία τῇ, εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα. Ἄιδεις ἔχων.

12 Ἠλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης: αὕτη γὰρ ἐρωτωμένη τί κάλλιστον, Ἥλιος, ἔφη, καὶ σῦκα. Ὁμοία τῇ, Ἀνοητότερος Ἰβύκου, καὶ Κοροίβου, καὶ Μελιτίδου.

13 Ἢ χρὴ τραγῳδεῖν πάντας, ἢ μελαγχολᾶν: ἐπὶ τῶν μήτε λυπεῖσθαι μήτε χαίρειν δυναμένων.

14 Ἡ Συλοσῶντος χλαμύς: ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ ἐσθῆτι. Οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι δωρησάμενος ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.

---

1. Σκύθαι] Πέρσαι bg, et sic ante Schottum legebatur. Verba ὁμοία τῇ de meo adjeci: sequentia bg suppeditaverunt: VB: ᾄδεις ἔχων: ἀντὶ τοῦ μάτην λέγεις καὶ ληρεῖς: ἄλλως ᾄδεις ἔχων conjectant Ruhnkenius ad Tim. Lex. Plat. 199. Valckenaerius ad Herod. IV, 76, provocantes ad Zenob. I, 72. Praeter codd. obstat Phrynichus Bekkeri Anecdd. I, 13, 8: ᾄδειν ὅμοιον: σημαίνει τὸ μάτην λέγειν· τὸ γὰρ ᾄδειν ἐπὶ τοῦ μάτην λέγειν: qui locus mutilus, a Ruhnkenio infeliciter tentatus, ita e bg instaurari poterit: ᾄδεις ἔχων: ὅμοιον, εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα· σημαίνει κτλ. 4. ὁμοία τῇ e g addidit Gaisfordus. 5. vulgo Κορύβου. C: γελοιότερον Μελιτίδου: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβλημένων. Μελιτίδης γὰρ ἀνὴρ κωμῳδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρίᾳ, κατὰ ταὐτὰ τῷ Ἀμφιστείδῃ· τοῦτον δέ φασιν ἀριθμῆσαι μὲν πολλὰ παθόντα μέχρι τῶν πέντε καὶ πέρα μηκέτι δύνασθαι· γήμαντα δὲ τῆς νύμφης μὴ ἅψασθαι· φοβεῖσθαι γὰρ μὴ αὐτὸν ἡ παῖς τῇ μητρὶ διαβάλλῃ· ὁ δὲ Ἀμφιστείδης ἠγνόει, ἐξ ὁποτέρου γονέων ἐτέχθη, ἐκ πατρὸς ἢ μητρός. 7. B explicationem om. 10. VB: ἐσθῆτι, ἤ τινι τοιούτῳ. Ὁ γὰρ Συλοσῶν εἶχε πολυτελῆ χλαμύδα, ἣν καὶ δωρησάμενος ἰδιω-

proverbio originem praebuisse. Post Herodotum multi proverbio usi sunt: v. Demetr. de Eloc. §. 216. Aristid. ὑπὲρ τ. τεττ. p. 296 [492]: αὐτὸς δὲ σὺ πρὸς Διὸς οὐ πώποθ᾽ ἡμῖν οὐδὲν πρὸς ἡδονὴν οὔτ᾽ εἶπας οὔτ᾽ ἐποίησας, οὐ συνέθηκας . . . ἀλλ᾽ ἁπλῶς οὑτωσὶ τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ἡμῖν διαλέγει;: v. Boissonadus ad Aristaen. Epp. II, 20 p. 722. εἰ μὴ . . ἦσθα] Diogen. IV, 75. ᾄδεις ἔχων] V. I, 3. B. 21. Apost. I, 41. Arsen. 18: Hesychius. Notae sunt locutiones similes, ληρεῖς ἔχων, φλυαρεῖς, κυπτάζεις ἔχων cett.

12. Greg. Cypr. II, 63: Diog. II, 71: v. Zenob. IV, 21. Ἀνοητ. Ἰβύκου] Diogen. II, 71: vid V, 56. Μελιτίδου] C. 70. Apost. V, 99. IX, 81. Arsen. 275. 157: Eustath. ad Hom. Odyss. *K*, 1669, 51: Suid. s. Βουταλίων, s. γέλοιος: v. Greg. Cypr. III, 95. Alludit Aristoph. Ran. 991, ubi recte nunc Μελητίδαι legitur: v. Arist. Ran. 1309: postea adhibuerunt Lucian. Amor. 53. Appul. Apol. p. 446 Oudend: *natus est apud Athenienses . . . Melitides fatuus.*

13. B. 481. Suidas.

14. V. II, 9. B. 484. Apost. IX, 100: Suid. v. χλαμύς. De re vid. ad Zenob. III, 90.

15 Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: ἐπὶ τῶν δεικνυόντων ἀπὸ μικρᾶς πράξεως τὸ ἦθος· ὁμοία, Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ πᾶν ὕφασμα· Ἐκ γεύματος γινώσκεις· Τὸν Αἰθίοπα ἐκ τῆς ὄψεως· Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα· Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον.

τεύοντι τῷ Δαρείῳ, ἔτυχε τούτου βασιλεύσαντος [V βασιλεύοντος] τῆς Σαμίων ἀρχῆς. 2. VB: τὸ ἦθος διὰ [V ἀπὸ] μικρῶν πράξεων. ὁμοία] hanc vocem contra codd. in hunc locum reduxi et vv. ἐκ τοῦ — τὸ δένδρον proverbio ἡ κέρκος κτλ. Apostolio duce adjunxi: in codd. et editt. v. ὁμοία post ὕφασμα legitur et verbis ἐκ τοῦ ... δένδρον proverbium decimum sextum constituitur. Similiter peccatum est sup. II, 39. 40. IV, 56. De numeris proverbiorum mutatis vid. infr. n. 25. 3. πᾶν om. g, cod. Maz. A. 86 ap. Boissonadum Anecdd. I, 447: ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δείκνυται. Apost. VII, 100, Macarius. ἐκ γ. γινώσκεις τὸ ἄριστον Arsenius. 4. τῷ Αἰθίοπι ἡ ὄψις b, Apost. VII, 99: ἐκ τῆς ὄψεως τὸν Αἰθ. cod. Maz. A. 86. ἐκ τῶν] C explicationem affert: ἐκ μικροῦ τὸ μέγα: Apost. VIII, 63: ἐξ ὀνύχων λέοντα ἔνεστι μαθεῖν καὶ ἐκ μικρᾶς γεύσεως πηγήν: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος μανθανόντων τὸ πᾶν. ἢ ἐκ τῶν g. 5. ἢ ἐκ τοῦ.

15. V. II, 10. B. 486. Apost. IX, 74. Arsen. 274 ibiq. Macarius. Ἐκ τοῦ .. ὕφασμα] Apost. VII, 99. 100. IX, 74. Arsen. 224 ibiq. Macar. 274. Usurpaverunt saepius serioris aetatis scriptores: v. Boissonadus Anecdd. II, 447. ἐκ .. γινώσκεις] Diogen. IV, 92. τὸν ... ὄψεως] Apost. VII, 99. IX, 74. Arsen. 274: v. Zenob. I, 46. ἐξ .. λέοντα] C. 197. Apost. VIII, 2. IX, 74. Arsen. 224. 236. Primus usurpavit ut videtur Alcaeus: Plutarch. de defect. oracull. 3 p. 410 C: θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τοῦ δὲ Δημητρίου καὶ γέλοιον φήσαντος εἶναι ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων οὕτω μεγάλα θηρᾶν, οὐ κατ' Ἀλκαῖον [fr. 82 Schneidew.] ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα γράφοντας, ἀλλὰ θρυαλλίδι .. τὸν οὐρανὸν .. μεθιστάντας: unde patet, non a Phidia statuario natum esse adagium, uti e Luciano Hermot. §. 55 Erasmus collegit: μέμνημαι, ὡς ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς εἰδείη ἂν καὶ τὸ μέρος· ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος, οὐκέτι καὶ τὸ ὅλον· οὕτω καί μοι τόδε ἀπόκριναι, ὁ Φειδίας ἄν ποτε ἰδὼν ὄνυχα λέοντος, ἔγνω ἂν ὅτι λέοντός ἐστιν, εἰ μὴ ἑωράκει ποτὲ λέοντα ὅλον. Usurpavit etiam Sophron, uti refert Demetr. de Elocut. §. 156: φύσει γὰρ χαρίεν πρᾶγμά ἐστιν ἡ παροιμία, ὡς ὁ Σώφρων μὲν .. ἀλλαχοῦ πού φησιν· ἐκ τοῦ ὄνυχος γὰρ τὸν λέοντα ἔγραψεν· τορύναν ἔξεσεν· κύμινον ἔσπειρε: add. Philostr. Vit. Apoll. I, c. 32 p. 40 Olear., Liban. Epist. 64. 1069. Aristaen. Epist. I, 4. Anonym. Progymn. in Walzii Rhett. Gr. I, 606: Theodor. Hyrtac. in Boisson. Anecdd. II, 447: ἔχεις εἰ βούλει, ἀφ' ἑστίας εἰδὼς τὸ παράδειγμα· τὴν γνώμην ἔγνως, ἐξ ὀνύχων οἶσθα τὸν λέοντα, ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα. Εἰ βούλει καὶ πάλιν χρῆσαι τῇ πείρᾳ καὶ πάλιν εἴσῃ βελτίω. Diverso sensu ἐξ ὀνύχων dicitur: Zonar. 757: ἤτοι ἐξ ἁπαλῶν, ἐκ βρέφους: v. Hesych. s. v.; Arsen. 234: ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων: v. Wyttenbachius ad Plutarch. de lib. educand. c. 5 p. 3 C: addo locutionem δι' ὀνύχων ἀκούειν Lucian. Philopatr. §. 3, quacum componas Virgil. Georg. II, 277: *indulge ordinibus nec secius omnis in unguem Arboribus sectis, secto via limite quadret*, ubi vide, quae annotavit Cerda. ἐκ τοῦ .. δένδρον] Apost. VII, 99. IX, 74.

16 Ἧλιξ ἥλικα τέρπει: ὁμοία τῇ, Ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον· Ἥλῳ τὸν ἧλον, καὶ, Πάτταλον ἐξέκρουσας παττάλῳ: ἀντὶ τοῦ, ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα θεραπεύεις.

---

1. ἧλιξ ἥλικι πρέπει cod. Maz. A. 85 ap. Boissonadum ad Nicet. Eugen. T. II, 404: edit. princ. Apostolii ἄλιξ ἄλικι πρέπει. ὁμοία κτλ. VB om. ὁμοία — ὅμοιον] K om. C: Πλάτων λέγει· τὸ δὲ ἐντελὲς, γέρων δέ τε τέρπει γέροντα: respicit ad Plat. Phaedr. 240 C: ἥλικα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἥλικα· ἡ γὰρ οἶμαι χρόνου ἰσότης ἐπ' ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα δι' ὁμοιότητα φιλίαν παρέχεται, quae affert etiam Apostolius et respicere videtur Hesychius v. ἥλικα: ἶσα τῷ χρόνῳ. τῇ — αἰεὶ] b om. 2. ὡς] εἰ bg. ἥλῳ τὸν ἧλον g om. V: ἧδε ὁ πάτταλος ἐξέκρουσε π.: B: ἥλῳ τ. ἧλ. ἐκκρούει: ὁμοία τῇ, πάτταλος ἐξέκρουσε π.: ἐπὶ τῶν ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα ἐξιάσασθαι σπευδόντων, ὅπερ οὐχ οἷόν τε: eodem modo in V explicatio legitur: C: ἥλῳ τ. ἧλ. ἐκκρούει: ἀντὶ τοῦ κακῷ τὸ κακὸν ἰᾶται: K: ἧλος τ. ἧλον· καὶ πάτταλος τ. π. ἐξέκρουσεν: ἐπὶ τῶν ἰωμένων δι' ἁμαρτήματος ἁμάρτημα. 3. καὶ] conjungebatur cum proverbio: v. etiam Macarius: ἧλον ἥλῳ ἐκκρούει· ὅμοιον τῇ· πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται.

Arsen. 274: v. Wolfium, alios ad Evang. Matth. VII, 16 et compara versum ap. Suidam v. αὐτίκα: Αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλ', ἅτε μέλλει κάρπιμ' ἔσεσθαι, de quo v. Boissonadus Anecdd. Gr. II, 414: add. Theodor. Hyrtac. ibid. III, 32: αὐτίκα καὶ γὰρ ἐκ βρέφους ἀπειπαμένη ῥευστὴν παντοδαπὴν ἀγωγὴν, μόνον ἐπεμέλετο τῶν ἑστώτων καὶ ὃ ταῖς ἄλλαις ἡδὺ, ταῖς τῶν ἡδονῶν ἐπιβούλοις λειότησι χαίρειν, τοῦτ' ἦν αὐτῇ ταῖς τῶν ἀρετῶν ἐπιπόνοις τραχύτησιν ἥδεσθαι· ὅ φασιν, ἐκ πρώτης γραμμῆς [sup. II, 83.] σκιαγραφοῦσα οἵα τις ἔσται προϊούσης ἤδη τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ φυτὸν μὲν [ἦν adjiciendum putat Boissonadus] ἀπὸ τῆς ἄνθης τὸν καρπὸν προμηνύον, ὁ δὲ σκύμνος ἐξ ὀνύχων χαρακτηρίζων τὸν λέοντα.

16. V. II, 11. B. 486. C. 250. Apost. IX, 78. Arsen. 275 ibiq. Macar.: Schol. ad Hom. Odyss. Γ, 36, ad Plat. 314 Bekk.: τὸ δὲ τέλειον ἔχει· ἧλιξ ἥλικα τέρπε, γέρων δέ τε τέρπε γέροντα [libri bis τέρπει]: Suidas. Proverbium saepe apud Platonem memoratur: v. Lysid. 214 A. Gorg. 510 B. Sympos. 195 B: respicit idem Reip. I, 329 A, uti intellexit Stallbaumius, quem vide: add. Boissonadus ad Aristaen. I, 18 p. 483. ὡς — ὅμοιον] v. nott. ad Greg. Cypr. I, 15. ἧλος — ἥλῳ] V. II, 12. B. 488. C. 251. K. III, 35. Greg. Cypr. II, 60. Apost. IX, 80. Arsen. 276 ibiq. Macar.: Schol. ad Lucian. Philopseud. §. 9: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσυμφόροις ἀσύμφορα πιστουμένων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ψευδῶν εἴρηται τὸ τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις [v. Diogen. VI, 16]: id. ad ejusd. libr. pro lapsu inter salutand. §. 8: ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρούειν τ. ἧλον: Poll. IX, 120: ἥλῳ τὸν ἧλον, παττάλῳ τὸν πάτταλον, qui versus proverbialis originem refert ad ludum, quem κινδαλισμὸν Graeci nuncupant: Phot. Suidas. Usurpant Aristot. Polit. V, 9, 6: καὶ χρήσιμοι οἱ πονηροὶ εἰς τὰ πονηρά· ἥλῳ γὰρ ὁ ἧλος, ὥσπερ ἡ παροιμία: Lucian. Apol. pro Merc. Conduct. §. 9. Eustath. Opuscc. p. 52, 12. Cicer. Tusc. Q. IV, 35, 75: *etiam novo quidam amore veterem amorem, tamquam clavo clavum, ejiciundum putant:* add. Creu-

17 *Ἢν μὴ καθάρῃς καλέσῃς, οὐ μὴ φάγῃς:* ἐπὶ τῶν σὺν μόχθῳ τὴν ἀναγκαίαν ποριζομένων τροφήν. Εἶπε δὲ Δήμητρα πρὸς Τριπτόλεμον.

18 *Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες:* ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων.

19 *Θάμυρις μαίνεται:* ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν πραττόντων τι, δοκούντων δὲ μαίνεσθαι. Προεγράφη ἡ ἱστορία εἰς τὸν Ἄμυριν.

20 *Θετταλικὰ πτερά:* ἐπὶ τῶν παραχρῆμα ἐσθη-

---

1. *καθάρῃς*] si Sophocli adscribendum, reponendum videtur *καθήρῃς*. Scribebatur *καὶ ἀλέσῃς*. 2. *συμμόχθῳ* g. 3. *Δημήτηρ* Prellerus: nescio, qua de causa: v. Jacobsius ad Anth. Palat. T. III, p. 131. 5. Ex errore addunt Apostolius et Arsenius: *τοῦτο δὲ εἶπε ἡ Δημήτηρ πρὸς Τριπτόλεμον.* 6. K: *ἐπὶ τ. συνετῶς μὲν βιούντων, δοκούντων δὲ τισὶ μαίνεσθαι. Θάμυρις γάρ τις ἰδὼν μαστιγούμενον οἰκέτην παρὰ τοῦ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ μὴ τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντος, χρησμοῦ τινος εἰς μνήμην ἐλθὼν τὴν οὐσίαν ἀποδόμενος αὐτου δοὺς ἀπεδήμησεν· ὃν ὁρῶντες ἔλεγον, μαίνεται Θάμυρις*: vid. Diogen. III, 26. 9. VB: *ἀπὸ τοῦ τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας ἔχειν πτερύγια εἴρηται. ἐοίκασι γὰρ πτέρυξιν αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι.*

zerus Init. Philos. Plat. II, 180. Alludere ad adagium Plutarchum Praecept. Sanit. tuend. p. 127 F. Wyttenbachius ad Plut. l. c. contendit. De prima locutionis *ἧλον ἐγκρούειν, ἐκκρούειν* significatione v. Casaubonus ad Theophr. Charactt. IV, 4.

17. Apost. IX, 87: Arsen. 277, ubi e Macario affertur *ἥν τις ἔμαξε μάζαν, ταύτην καὶ ἐσθιέτω.* Inter leges a Cerere Triptolemo datas non refertur: v. Porphyr. de Abstinent. IV, 22. Welckerus de Aeschyl. trilog. p. 101: versus igitur e tragoedia fortasse petitus est: v. Prellerus de Cerer. et Proserp. comm. p. 303.

18. Apost. IX, 85. Arsen. 276. Adagium ex Hom. Il. II, 653 sq. natum esse male cum Erasmo Schottus opinatur: ex Rhodiorum ingenio repetendum potius videtur: v. O. Muelleri Dorr. II, 413: adde, quod Rhodi machinarum bellicarum et armorum artificium egregie exercebatur: Diod. XX, 84. Strab. XIV, 2, 5 p. 652. Meursius de Rhodo I, c. 17 Opp. Omn. T. III, 725: succurrit denique explicationi nostrae aliud dictum proverbiale, quod a Rhodio gubernatore, ut narratur, exiit: *κυβερνήτης ἔφη χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς καὶ καταδύσεσθαι προςδοκῶν τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον, ἀλλ' ὦ Ποτειδάν, ἴσθι, ὅτι ὀρθὰν τὰν ναῦν καταδύσω*: Aristid. Rhod. p. 346 Cant., 802 Dindorf. Ceterum Schottus fallitur affine nostro putans: *ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ πήδημα*: v. Greg. Cypr. I, 90. Apost. X, 42. Arsen. 302, Aesop. fabul. 20 Fur.

19. K. III, 42. Suidas: v. Zenob. IV, 27.

20. V. II, 14. B. 493. Apost. X, 27. Arsen. 287 ibiq Macar.: Eustath. ad Hom. Il. B, 732 p. 331, 13: *Θετταλοὶ τρυφηταὶ ἦσαν. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαΐς, ὦ Σύρε, οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν χεὶρ* [*ξένων τροφαί*: Eriphus Athen. IV, 137, D.]. *καὶ ὅτι Θετταλικὴ ἐλέγετο ἔνθεσις μέγας ψωμὸς* [Phot.,

τας ἐνειμένων. Αἱ γὰρ Θετταλικαὶ ἐσθῆτες πτερωταὶ ἦσαν.

21 *Θεῶν ἀγορά: ἐπὶ τῶν χρησίμων καὶ δικαίων.*

22 *Θυννίζειν: ἀντὶ τοῦ κεντᾶν. Τριαίναις γὰρ τοὺς θύννους κεντῶσιν. Ἐξ οὗ καὶ Λουκιανὸς, θυννῶδες τὸ ἐνθύμημα, ἀντὶ τοῦ, ἀπότομον καὶ σκληρόν.*

23 *Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ᾽ Ἀνθεστήρια: διὰ πλῆθος οἰκετῶν,** ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων καὶ αὐτῶν.*

24 *Θεὸς ἡ Ἀναίδεια: ἐπὶ τῶν τῇ ἀναισχυντίᾳ ὠφελουμένων.*

25 *Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται: ἐπὶ τῶν ἀνόμων.*

---

4. VB: *Θυννάζοντες: ἀντὶ τοῦ κεντοῦντες· τριόδουσι γὰρ ἐλάμβανον τοὺς θύννους*: eodem fere modo Hesych. Phot. Suid. s. *θυννάζοντες*, spectantes ad Arist. Vespp. 1125, ubi vid. Scholl. *ταῖς τριαίναις* g. 5. *θύννους*] *θῦνας* g. *τὰς θύνας* c. 7. *Κᾶρες*] *κέρας* g, *Κάρες* vulgo. Scribebatur *οὐκέτ'*. *πλῆθος*] adiiciendum esset *καρικῶν*, nisi plura deesse viderentur. Posui signa lacunae. 10. *τὴν ἀναισχυντίαν* g. 12. C: *λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς ὅρκοις οὐκ ἐμμενόντων, παρόσον οἱ Θρᾷκες ποτὲ σπεισάμενοι πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς καὶ ὀμόσαντες, νυκτὸς ἐπιθέμενοι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν.* *ὅρκια*] *ὄργια* bcg. Ceterum proverbio in prioribus editionibus numerus non praepositus erat: praefixi, ut ab hoc loco nostrae editionis numeri congruant cum Schottianis.

interpp. ad Hesych. s. v.], *ὡς Παυσανίας δηλοῖ, καὶ Θετταλικὰ πτερὰ διὰ τὸ πτέρυγάς φησιν ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας, ἃς ἕτερος ῥήτωρ Θετταλικὰ γέρα λέγει διὰ τὸ ἔπαθλον ἐν τοῖς ἐκεῖ ἀγῶσιν αὐτὰς κεῖσθαι, ὅς λέγει καὶ ὅτι Θεσσαλικοὶ δίφροι* [v. Critias Eleg. fr. 1, 4. Poll. VII, 112. X. 47. Hesych. s. v.] *διάφοροι, τουτέστι διαφέροντες πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ ὅτι Θετταλὸν σόφισμα* [Zenob. IV, 29] *ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν παρατάξεσι παροιμάζεται, ἀλλὰ κακουργούντων*: Hesych. Phot. Suid. Etym. M. 448, 39. De significatione vocis *πτερὰ* v. intt. ad Hesych. v. *πτέρυγες, πτερύγια.* De re cf. Hemsterhusius ad Poll. X, 124. O. Muellerus Enchirid. Archaeol. p. 466. sqq.

21. Zenob. IV, 30. Adhibet Aristid. p. 16 [30]: *ὡς δ᾽ εἰπεῖν ἐν κεφαλαίῳ, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς μέρος ἡ θεῶν ἀγορὰ πάντ᾽ ἐστὶ τὰ πράγματα.*

22. V. II, 15. B. 497. Apost. X, 38. Arsen. 290: Suidas: *θυννίζω καὶ ἀποθυννίζω: τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παραλογίζομαι.* De re vid. Blomfieldus ad Aesch. Pers. gl. 430. Boettiger Amalth. II, 302 sqq. Luciani locus est in Jove tragoedo §. 25: eodem sensu usurpatur etiam vox *παχύς*: v. Jacobus ad Luc. Alexandr. §. 6.

23. Zenob. IV, 33.

24. Photius: Zenob. IV, 36.

25. C. 261: Zenob. IV, 32.

26 *Ἰλιὰς κακῶν*: ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

27 *Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε*: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης.

28 *Ἱππέας εἰς πεδίον*: φανερόν.

29 *Ἱερὰ ἄγκυρα*: δήλη ἡ παροιμία.

---

1. Ἰλ. κ. ἐπήει: ἐπὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς K. 14. K: ἱππ. εἰς π. προκαλῇ [sic]: ἐς εὐημεροῦντας· οὗτοι γὰρ ἐν πεδίῳ ἱππάζονται: B: ἱππέας ε. π. προκαλῇ: ἔνθα ἂν εὐημερῇ τις· τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ: C: ἱππ. ε. π. καλῇ: ἐπὶ τῶν καλούντων τινὰς εἰς ἃ ἐρῶσιν. 5. VB: τὴν ἐν τῇ νηῒ μεγίστην ἄγκυραν [ἄγκ. V om.] ἱερὰν λέγουσιν· ταύτην εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν ὅτε ὁ μέγιστος χειμὼν καταλάβῃ καὶ τελευταῖος. Λέγεται γοῦν ἐπὶ τῶν ἐπιχείρημα μελλόντων ἐρεῖν πάντων μέγιστον: VB: τὴν ἱ. ἄγκ: ἐπὶ τῶν μελλόντων τελευταῖον εἰπεῖν ἐπιχείρημα τῶν πάντων μέγιστον, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ νηῒ ἀγκύρας ἱερᾶς καλουμένης, ἤτοι μεγίστης, ἣ τελευταία πάντων βάλλεται εἰς θάλασσαν, χειμῶνος αὐτὴν σφόδρου κατειληφότος: C: πρὸς τοὺς ἐφ' οἷς λέγουσι διϊσχυριζομένους: K: ἱερὰ ἄγγυρ . . ε . . βοήθεια. ἄγγυρα γάρ ἐστι ἐν τῇ νηῒ καλουμένη ἱερά· καὶ ὅταν μέγας καταλαμβάνῃ κίνδυνος, τελευταία· λέγεται καὶ ἐπὶ τελευτῶντος καὶ εἰπόντος ἐπιχείρημα τὸ πάντων μέγιστον.

26. K. III, 49: Eustath. ad Hom. Il. *Δ*, 48 p. 444, 22: ὅτι δὲ αἱ συχναὶ Ἰλιακαὶ θυσίαι ἀναγκαίως ἐπὶ κακοῖς πυκνοῖς προηγουμένοις ἐγίνοντο, δηλοῖ καὶ παροιμία λέγουσα τὸ, ἀεὶ Ἰλίῳ κακά. λεχθεῖσα μὲν ἐπί τινι κακῷ ὑστερογενεῖ, οὐκ ἀπᾴδουσα δὲ οὐδὲ πρὸς τὰ Ὁμηρικά. ἡ δὲ αὐτὴ προγενεστέρα ἐστὶ τοῦ κακῶν Ἰλιὰς, ἣ ἀνάπαλιν, αὕτη πρὸ ἐκείνης εἴρηται. ὡς τά γε ἄλλα μιᾶς εἰσιν ἐννοίας ἀμφότεραι: Zonar. 1104. Moer. 200 ibiq. v. Piersonum: v. Zenob. IV, 43.

27. Zenob. IV, 41.

28. B. 512. C. 271. K. III, 51: Greg. Cypr. II, 74. Apost. X, 56. Arsen. 304: Photius: v. nott. critt. ad Diogen. VI, 91. Similiter dicitur ἵππον εἰς πεδίον ἄξεις: Suid.: v. Wyttenbachius ap. Boissonad. ad Eunap. 1, 384. II, 325. Alludere videtur Plutarch. Reipubl. gerend. praecc. 31. p. 322 f: δεῖ δὴ μήτ' εἰς πεδία καταβαίνειν πεζὸν ἱππεῦσι μαχούμενον κτλ.: vid. sup. I, 65.

29. V. II, 18. B. 513. V. IV. 21. B. 912. C. 266. K. III, 47. Greg. Cypr. II, 69. Apost. X, 44. Arsen 302 ibiq. Macar.: Schol. ad Aristd. p. 30. Frommel.: χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: Apost. XX, 55. Arsen. 473 ibiq. Macar. Suid. s. χαλάσω: hinc ducta est formula τὴν ἀφ' ἱερᾶς ἀφιέναι: qua utitur Plutarch. Coriol. 32, ad quem locum vide quae notavit Schaef. De ancora sacra v. Poll. I, 93. Schefferus de militia nav. vett. II, 5 p. 149. Alludunt saepe poetae: Hesych.: ἄγκυραι· μεταφορικῶς αἱ ἀσφάλειαι· Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ: v. Porsonus ad Eur. Hecub. 78: conf. Eurip. Hecub. 76 ibiq. Schol., qui e paroemiographis hausit: Eur. Helen. 277: Heliodor. IV, 19 p. 169: *Χαρίκλειά μοι βίος ἦν, . . . Χαρίκλεια μόνη παραψυχὴ καὶ ὡς εἰπεῖν ἄγκυρα*: Nicet. Eugen. VI, 344: ῥίψω τὸ λοιπὸν, ὡς ὁ γηράσας λόγος, Ἐν κινδύνοις ἄγκυραν αὖθις ἐσχάτην: Sil. Ital. VII, 23: *ultima fessis Ancora cur Fabius, quem post tot Roma procellas Hannibali putat esse parem*, ubi vid. Drauenborchius.

30 *Ἵνα δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς:*

31 *Ἵππος με φέρει, βασιλεύς με τρέφει:* Κοῤῥαῖόν φασιν ὑπὸ Φιλίππου στρατευόμενον ἱππέα, τῆς μητρὸς δεομένης αἰτήσασθαι ἄφεσιν τῆς στρατείας, εἰπεῖν τοῦτο.

32 *Ἱππόλυτον μιμήσομαι:* ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βουλομένων.

33 *Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις:* ὁμοία τῇ, *Δελφῖνι κολυμβᾶν συμβουλεύῃ.*

34 *Καδμεία νίκη:* ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς νικώντων, ὧν ἡ ἱστορία δήλη.

35 *Κυρνία γῆ:* ἐπὶ τῶν χωρῶν τῶν λῃστὰς ἐχουσῶν. Τοιαύτη γὰρ ἡ Κύρνος πρώην.

36a *Κόρχορος ἐν λαχάνοις:* ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν

---

1. *ἵνα γὰρ* Apostolius. *ἔνθα*] *ἐνταῦθα* Schol. Soph., *ἵνα περ* Schol. Ven. ad Hom. Il. *Ω*, 435. 2. C: *ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων τρυφώντων.* 3. *Φιλίππου* c, Orellius ad Horat. l. c.: scribebatur *Φίλιππον.* 8. Apostolius explicat: *ἐπὶ τῶν διδασκόντων τινὰς ἃ ἐπίστανται:* Macarius: *ὡς, τὸν ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις:* v. Greg. Cypr. I, 47. 10. K: *ἡ ἐπὶ κακῷ νίκη, ἀπὸ τῶν Οἰδίποδος υἱέων· ἡ ἱστορία παρ' Εὐριπίδῃ:* C: *λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῶν νικώντων,* ea tum addens in brevius contracta, quae apud Zenobium leguntur. *νικώντων*] Ppbg cod. Mazar. A. 85 ap. Bastium ad Zachar. Mityl. p. 336 *βιούντων:* correxi e B, qui in explicatione ad verbum cum Diogeniano consentit. Emendavit Schottus quoque e Suida. *ὧν*] delendum esset, nisi aliqua deesse viderentur. 12. VB: *Κύρνος νῆσος ἄβατος τοῖς πλέουσι, διὰ τὰς συνεχεῖς λῃστείας τῶν ἐν αὐτῇ:* igitur de Corsica cogitari debet. 13. *πρώην*] addit g *ἄλλη.* 14. *κάρκορος* bis cg: *κόρχορος* Suidas tuetur. Plena

30. Apost. X, 50: *Στασίμου* [lege *Στασίνου*] *ἡ γνώμη τοῦ ποιητοῦ, ὃς οὕτω φησί· Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν, Οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς:* v. Plat. Euthyph. 12 B. ibiq. Scholl. Arsen. 304: Schol. ad Soph. Aiac. 1074 fragmentum a Diogeniano allatum Epicharmo tribuit, memoriae haud dubie lapsu: v. Henrichsenius de Carmin. Cypr. Comm. p. 69. Duxisse formulam videtur Stasinus ex Hom. Il. *O*, 657, ubi vid. Eustathius et Heynius.

31. C. 273. Apostol. X, 55. Usurpat Horat. Epistt. I, 17, 20, ubi v. Acronem et interpp.: add. Zenob. III, 60.

32. K. III, 50. Greg. Cypr. II, 73. Apost. X, 52. Arsen. 305 ibiq. Macar.: Photius: *Ἱππόλυτος: παράδειγμα σωφροσύνης:* Suidas.

33. Apost. X, 63. Arsen. 305 ibiq. Macar.: Suidas: v. Zenob. III, 30. Diogen. IV, 33.

34. K. III, 54: Zenob. IV, 45.

35. V. II, 19. B. 514: vid. Plutarch. Provv. I, 90.

36*a*. Diog. VI, 50. Zenob. IV, 57. De planta vid. Billerbeckii Flora Class. p. 43.

ὄντων, μεγάλοις δὲ παραβαλλόντων ἑαυτούς· εἶδος γάρ ἐστι βοτάνης ὁ κόρχορος εὐτελοῦς.

36b *Καλαμαράδικος γάδαρος*: ἐπὶ τῶν μεγάλων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖ ὄνοι.

37 *Κύκνειον ᾆσμα*: ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτου ὄντων, καὶ τὰ τελευταῖα φθεγγομένων. Οἱ κύκνοι γὰρ ἀποθνήσκοντες ᾄδουσι.

---

proverbii forma ab Hephaest. p. 46 Gaisf. affertur: καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοισιν: v. Zenobius. 3. Καλαμαράδικος — ὄνοι] haec accesserunt e c: eadem apud Apostolium leguntur. Pantinus ad Apost. p. 119: »*Portenta verborum mihi quidem.*« Ut in Diogeniani codd. hic locus omitti solet, ita teste Boissonado ad Herod. Epimer. 294 in Apostolii cod. Mazarineo A. 85 non legitur. Quod verba ipsa attinet, asinum, teste Dorione Athen. VII, 315 F, nonnulli γάδον nuncupavere, ex qua forma videntur esse formatae vv. γάδαρος, γαΐδαρος, ἀΐδαρος, ἀγαιίδαρος, ἀειδούριον, aliae, quae in medii aevi scriptoribus saepissime inveniuntur: v. Cangius Glossar. ad scriptt. mediae et inf. Graecit. p. 28 sq. Coraes ad Plut. T. III, Prolegg. p. οδ': add. Walpolii liber *Relating to European and Asiatik Turkey* p. 266. Explicatione vocis γάδαρος, quam Gloss. Graecobarb. afferunt, ἀπὸ τοῦ τὴν γῆν δέρειν τοῖς μόχθοις καὶ κόποις, videtur effectum, ut hac voce libenter in proverbiis uterentur seriores: a Cangio affertur e Provv. Graec. Mss. τὸν ἀείδαρον ἐκούρευσαν, quod componas cum adagio ὄνου πόκοι, v. infr. VI, 99: a Corae l. c. p. οη, γάδαρος φορτώμενος χρυσίον. Igitur de asino proverbium loquitur et, ut explicatio docet, de magno, cujus patria antecedenti vocabulo significatur: quaenam illa esset, equidem frustra indagare studui. Propter magnum corpus atque robustum laudantur asini Reatini: cf. Colum. R. R. VII, 1, ubi v. Schneiderus: tum Thessalici, Arcadici et Acharnici: v. Diog. I, 26. III, 42. Varr. R. R. II, 1, 14. Pers. Sat. III, 9. Boissonadus *Manuscr. de la Bibl. du Roi* T. XI, 2, 112: maximi asini in Caudone, insula prope Cretam, nascebantur: v. Suid. v. Καυδώ, ubi in hanc rem Bernhardius citat Bornemannum ad Xen. Anab. I, 5, 2. Deinde Σαγαραῖοι sive Σαγακόροι asinis bellica pericula sustinebant, magnis igitur sine dubio utebantur: si quis asinorum corpulentior esse videbatur, Marti illum sacrificare solebant: v. Aelian. N. An. XII, 34: idem de Carmaniae incolis a Strabone XV, 2, 14 p. 727 narratur. Etiam Judaei summam operam navabant, ut magnos possiderent asinos: v. Philo de Legat. spec. p. 874: denique celeberrimi apud veteres erant asini Indici, de quibus cf. Aelian. N. An. IV, 52. Baehrius ad Ctes. frr. p. 329. Haec est pars doctrinae meae asinalis huc pertinens, qua hoc quidem loco nil effeci: unum tamen addam: videtur in corrupta Hesychii glossa: Καλάθαρβα· παροιμία, nostrum latere proverbium: nam quod Hemsterhusius coniecit, παρωνία, nihili faciendum est. 6. καὶ . . φθεγγομένων] V B K om. οἱ κτλ.] V B: λέγονται γὰρ οἱ κύκνοι πρὸς τῇ τελευτῇ ᾠδικώτατοι γίνεσθαι. θνήσκοντες K.

36b. Apost. XI, 15.

37. V. II, 21. B. 516. K. III, 55. Greg. Cypr. II, 78. Apost. XI, 64. Arsen. 323 ibiq. Macarius. De re notissima v. Walzium ad Arsen. l. c.: add. *Mauduit* in libro, qui inscribitur *Histoire natur. de Pline, traduction nouvelle par Ajasson et Grandsagne* T. VII. p. 381. 387 sqq.

38 *Κοινὸς Ἑρμῆς*: οἷον, κοινὸν τὸ εὕρημα. Κλεπτίστατος ὢν ὁ Ἑρμῆς, κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρια.

39 *Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠὸν ἔφυ*: ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν γονέων ὄντων.

40 *Κανθάρου σοφώτερος*: ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Κάνθαρος γάρ τις πονηρὸς ἐγένετο.

41 *Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς*: ἐπὶ τῶν τὰ ἔσχατα κινδυνευόντων.

---

1. **VB**: *ἀπὸ τοῦ τὰ [V κατὰ] φώρια κοινὰ τάξαι τὸν Ἑρμῆν· ἢ ὅτι ὁ λόγος κοινός*: v. Suidas: Scholl. ad Aristid. p. 272 Frommel.: *τὸ κοινὸν Ἕρμαιον παροιμία ἐπὶ τῶν κοινωνούντων τισίν. οἱ γὰρ εὑρίσκοντές τι καθ' ὁδὸν κοινωνὸν τῶν εὑρισκομένων ἐποίουν Ἑρμῆ. λέγει οὖν ὁ ῥήτωρ, ὡς εἰ μὲν καὶ ἡ παροιμία τὸ κοινὸν ἕρμαιον τοῦτο δηλοῖ τὸ κοινὸς Ἑρμῆς ὥςπερ ξυνὸς Ἐνυάλιος* [Apost. XIII, 95: *ἐπὶ τῶν ἐπ' ἴσης κινδυνευόντων*: Arsen. 374 ibiq. Macarius: Eustath. ad Hom. Il. Σ, 3?9 p. 1144, 43: alludit Archil. fr. 54 Schneidew., Sophocl. Ajac. 197: *ἢ — Ἐνυάλιος μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν;*], *ἢ λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν κοινωνούντων. δηλοῖ δὲ καὶ . . ὡς δεῖ καὶ κοινὸν Ἑρμῆν ὥςπερ ξυνὸν Ἐνυάλιον λέγειν, . . . καλεῖται γὰρ ὁ Ἑρμῆς καὶ ἐναγώνιος, ἀγώνων καὶ πολέμων πολλὴ κοινωνία, νῖκαι γὰρ καὶ ἧτται ἐν ἑκατέροις γίνονται, ὥστε καὶ τὸ κοινὸς Ἑρμῆς τοῦτ' ἂν εἴη δηλοῦν, ὅτι ὁ δόξαν ἔχων ἐν τοῖς λόγοις νικᾶν, οὐκ ἀεὶ νικᾷ, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ νικᾶται καὶ τοῦτο κατὰ τύχην συμβαίνει.* 3. **C**: *ἐπὶ τῶν κακῶν γεννημάτων ἢ μαθημάτων*: **K**: *ὅτι ἄβρωτον τὸ ζῷον καὶ ἔτι τὸ αὐτοῦ ᾠόν· ἢ ἀπὸ κόρακος ῥήτορος πρώτου διδάξαντος τὴν ῥητορικήν· τὸν γὰρ μαθητὴν αὐτοῦ μισθὸν ἀπῄτει· ὁ δὲ εἶπεν· ἴωμεν εἰς δικαστήριον. καὶ εἰ μὲν νικήσειας οὐ μεμάθηκα. εἰ δὲ ἡττηθήσῃ, οὐ λήψῃ μισθούς*: v. Zenobium. 7. **VB**: *αὕτη ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοή-*

38. V. II, 22. B. 518. Apost. IX, 11. Arsen. 320: Hesych.: *ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὑρισκόντων*: Suid. Timaeus Lex. Vocc. Platt. p. 121. Alludit Aeschyl. Sept. c. Theb. 508, ubi v. Stanleius: usurpat Lucian. Navig. 12. Theodor. Hyrtac. in Boissonadi Anecdd. II, 448: *κείσθω κοινὸν τὸ καλὸν ἀμφοῖν θήραμα, κοινὸς ὁ κερδῷος Ἑρμῆς μίαν ἰοῦσιν ὁδόν*: add. Aristot. Rhetor. II, 24. Creuzer. Init. Philos. Platon. I, 105.: v. Casaubonus ad Theophr. Charactt. XI, 4. Similiter dicitur *κοινὸν ἕρμαιον*, de quo v. Apost. l. c. Ruhnkenius ad Tim. l. c., interpp. ad Alciphr. III, 29: adde Zenob. V, 92. Alio sensu eoque a B indicato adhibuit proverbium Diodor. V, 75: etiam Plutarch. philosoph. esse cum principp. p. 777 D: *τοῦ δὲ προφορικοῦ τὴν Μοῦσαν ὁ Πίνδαρος οὐ φιλοκερδῆ φησίν, οὐδ' ἐργάτην εἶναι πρότερον, οἶμαι δὲ μηδὲ νῦν, ἀλλ' ἀμουσίᾳ καὶ ἀπειροκαλίᾳ τὸν κοινὸν Ἑρμῆν ἐμπόλαιον καὶ ἔμμισθον γενέσθαι.*

39. K. III, 52: Greg. Cypr. II, 75. Zenob. IV, 82.

40. Zenob. IV, 65: add. Apost. X, 74. Diogen. V, 88.

41. V. II, 25. B. 522. Plutarch. 67. Apost. X, 42: Eustath. ad Hom. Il. Z, 168 p 633, 58: *γραμμαῖς ἔπαιζον οἱ κυβεύοντες, ὧν μία τις μέση γραμμὴ, ὠνομάζετο ἱερά, ἐπειδὴ ὁ ἡττώμενος ἐπ' ἐσχάτην αὐτὴν ἵετο. ὅθεν καὶ παροιμία, κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἐπὶ τῶν ἐν ἀπογνώσει δεομένων βοηθείας ἐσχάτης. χρῆσις δὲ ταύτης καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν τῷ, κινήσω δ' ἤδη*

42 *Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον*: ἐπὶ τῶν διά τι κέρδος αἰσχύνην προςποριζόντων ἑαυτοῖς καὶ μὴ ἐπιστρεφομένων ταύτης.

43 *Κωφότερος τοῦ Τορωναίων λιμένος*: λιμήν τις ἦν στενὰς ἔχων τὰς εἰςβάσεις.

44 *Κασιωτικὸν ἅμμα*: ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους. Οὗτοι γὰρ ἅμματά τινα δύςλυτα ἐπιτεχνάζονται.

θειαν κινούντων: v. Suidas. 2. ποριζόντων bcg. 4. Τορωνέων B: v. ad Zenob.: Stephan. Byz. v. Τορώνη: . . ὁ πολίτης, Τοῤῥωναῖος [scribe Τορωναῖος: v. Thucyd. IV, 110. V, 2. 3.] . . λέγεται καὶ Τορωναῖος κόλπος: memoratur Τορωναίων λιμὴν a Phaedimo in Anthol. Palat. VII, 739. 5. εἰςβάσεις] c ἐκβάσεις. 6. Scribebatur Κασσιωτικὸν: correxi e B: Steph. Byz. v. Κάσιον: ὄρος καὶ πόλις Αἰγύπτου πρὸς τῷ Πηλουσίῳ . . τὸ κτητικὸν Κασιωτικός. ἀφ᾽ οὗ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰ Κασιωτικὰ ἱμάτια. τρόπους] B pergit: *ἀπὸ τῶν ἐν Πηλουσίῳ Κασιωτῶν τέχνην ἁμμάτων ἐπιτεχναζομένων.*

καὶ τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς· ἔνθα λείπει τὸ πεσσὸν ἢ λίθον. *Ἀλκαῖος* οὖν ἐκ πλήρους ἔφη τὸ, *κινήσας τὸν πήρας πυκινὸν λίθον*, κωμικευσάμενος ἐκεῖνος καὶ ἀντὶ τοῦ ἱερᾶς ὡς ἐν παρόδῳ γράψας τὸ πήρας [Alc. fr. 61 Schneidew.]. *Θεόκριτος* δὲ [VI, 18] ἐν τῷ, *καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον*, ἰδίως τῇ ἐλλείψει χρῆται, παραπέμψας, φασὶν [v. Boss. Ell. Grr. 90 Schaef.], ἤγουν σιωπήσας τὴν ἱεράν: eadem in breviorem formam redacta repetit ad Odyss. A, p. 1397, 28: Schol. Plat. Legg. VII, p. 453 Bekk.: id. ad Legg. V, p. 451: . . παρὰ τοῖς πεττεύουσι κεῖταί τις ψῆφος οἷον ἱερὰ καὶ ἀκίνητος, θεῶν νομιζομένη, ὥς φησι *Κλέαρχος* ἐν *Ἀρκεσίλᾳ*: Schol. Theocr.: ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον *ζατρίκιον* [v. Brunckius ad Arist. Eccles. 1032]. ἐκεῖνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες οὐ δύνωνται ἑτέρως νικῆσαι τὸν ὅμοιον παίκτορα [Toupius ὁμοπαίκτορα], κινοῦσι καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον, τὸν οὕτω βασιλέα καλούμενον: Poll. VII, 206. IX, 98: Suidas, qui non a nautis adagium repetit, quum verba ἐκ μεταφορᾶς — ἔχουσιν referenda sint ad proverbium κινεῖν τὴν ἱερὰν ἄγκυραν, vel simile, quod excidit. Ceterum proverbii nostri et aliae formae exstant: ἀφ᾽ ἱερᾶς: v. Diogen. III, 36. Apost. V, 14. Arsen. 86. Hesychius; τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς, Hesychius; τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς γραμμῆς, Phot. Suidas, qui Menandrum afferunt: v. Meinekii Menandr. p. 94. De πεττείᾳ, quam memorant Eustathius, alii, v. Hyde Historia Aleae in Synt. Dissert. T. II, 290 ed. Sharpii, Wuestemannus in libro: *der Pallast des Scaurus* p. 197. Usurpant Plato [Legg. V, 739 A: v. Fr. Astius ad Legg. II, p. 259], saepius Plutarchus: v. an seni sit ger. resp. init., de sollert. Anim. p. 975 A., advers. Colot. p. 1116, E: εὐθὺς οὖν τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς κεκίνηκεν ὁ Κολώτης. Comp. Zenob. V, 62.

42. Apost. XI, 28. Macar. 319: Suidas: v. Zenob. IV, 67.

43. Zenob. IV, 68. Aliud a Torona ductum proverbium, *Τορώνης σπόγγοι* exstat apud Apost. XIX, 41, de quo v. Holstenii Nott. et Castigatt. in Steph. Byz. p. 325.

44. V. II, 28. B. 527. Apost. XI, 7: Suidas v. ἅμματα explicationem apponit proverbio ἅμματα πλέκεις eandemque repetit s. Κάσιον ὄρος et s. Πηλούσιον: cum eo consentiunt Zonar. p. 153. Arsen. 50. Apost. II, 97. De Aegyptiorum artibus v. Hee-

45 *Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης*: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιούντων. Ἡ δὲ ἱστορία δήλη.

46 *Κομπὰς Μάξιμος*: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον φρονεῖν νοούντων. Οὗτος γὰρ ὁ Μάξιμος ἀλαζὼν ἐγένετο.

47 *Οὐχ ἅμμα λύεις*: ἐπὶ τῶν δυςλύτων. Ἀπὸ τῆς ἁμάξης ἡ ἱστορία.

48 *Καρικὸς τράγος*: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

49 *Κατ' αἶγας ἀγρίας*: ὁμοία τῇ, Ἐς κόρακας.

50 *Κερκυραία μάστιξ*: ἐπὶ τῶν μεγάλων μαστίγων. Τοιαύτας γὰρ εἶχον.

1. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ Suidas: Zenobius proverbium sic affert: *Βελλερ. τὰ γράμματα*: integrum servavit solus Eustathius ad Hom. Il. Z, 168 p. 633, 56: ἐκ τούτων δὲ καὶ παροιμία παρέξεσται ὕστερον τὸ, *Βελλεροφόντης καθ' ἑαυτοῦ γράμματα*, ἐπὶ τῶν τοιαῦτά που ἀγγελλόντων, ἐξ ὧν βλάπτονται. VB: *Βελλερ. Πειρῆνα ἀνελὼν, εἰς Τίρυνθα φυγὰς ἐξ Ἄργους παραγίνεται πρὸς Προῖτον. Ὁ δὲ πέμπει πρὸς Ἀμισόδαρον* [sic etiam Apost. XVI, 10: rectius: ut videtur, cod. V. in Schol. ad Hom. Il. Z, 170: *Ἀμισώδαρον*] *διαβληθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ γράμματα ἔχοντα, ὥστε τὸν φέροντα κτεῖναι. Ἦν δ' Ἀμισόδαρος Λύκιος. Ἀγνοῶν οὖν ὁ Βελλ. τὰ γεγραμμένα καθ' ἑαυτοῦ ἀπήνεγκεν.* 2. ἡ δὲ κτλ. K om. 3. *Κοπὰς* A, *Κοπᾶς* B; Philoponus: κομπός *superbus*, κόμπος *stridor*: Erasmus I, 2, 74 Schotto annotante κόμπος legit. VB. *οὗτος ὕπαρχος ἦν Πομπηΐου, πιστευθεὶς Κύπρον* [scribendum videtur *Κύρνον*] *καὶ Σαρδώ. Ἀγανακτήσας δὲ κατ' αὐτοῦ ὁ* [V ἑαυτοῦ] *Καῖσαρ Ἰούλιος δι' ἣν εἶχεν ὑπεροψίαν, καθεῖλεν αὐτόν. Λέγεται γοῦν* [γοῦν V om] *ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον φρονούντων.* 4. νοούντων] δοκούντων proposuit Schottus. 5. οὐχ ἅμα p: καὶ ἅμμα c Apost. XI, 9, quae lectio germana videri possit: sed Schol. Eurip. οὐχ ἅμμα scribit, ut proverbium loco suo motum esse censendum sit: appositum enim erat antecedenti *Κασιωτικὸν ἅμμα*. 7. *Καρικοὶ τράγοι* Hesychius: v. infr. 54. εὐτελῶν ὄντων B. 8. Explicationem B om. 10. ἔχον οἱ Κερκυραῖοι Apostolius.

renius Opp. Historr. T. XIV, 368.

45. V. II, 29. B. 528. K. III, 56. Apost X, 86. Arsen. 316 ibiq. Macar.: Suidas: vid. ad Zenob. II, 87. Alludit Lucian. adv. Indoct. §. 18.

46. V. II, 30. B. 529.

47. Schol. ad Eurip. Hippol. 666. v. Zenob. IV, 46.

48. B. 534. Apost. XI, 13. Arsen. 317: Hesychius. Versus, quem ad adagium explicandum e Sophoclis Salmoneo [fr. 485 Dindorf.] Hesychium petiisse putarunt VV.DD., εἰ μή κτλ., nullus est.

49. B. 535. Apost. XI, 22. Hesych. Suidas: v. Zenob. III, 87. Usurpavit Philostrat. Heroic. p. 710 fin.: εὐχώμεθα οὖν Ἀπόλλωνι Λυκίῳ τε καὶ Φυξίῳ, τὰ μὲν θηρία ταῦτα τοῖς ἑαυτοῦ τόξοις ἐξελεῖν, τὴν νόσον δὲ ἐς αἶγας, φασὶ, τρέψαι: ad quem locum Boissonadus p. 532 notat, natum proverbium videri ex Ajacis ira in Danaos, quam Minerva in pecudes vertisset: sed vide infr. V, 87. ἐς κόρ.] v. Zenob. V, 90.

50. Apost. XI, 29: Zenob. IV, 49.

51 *Κερκωπίζειν*: δολιεύεσθαι. Ἐπὶ τῶν πανούργων. Ἀπό τινων ἀνδρῶν Κερκώπων λεγομένων, ὡς προείρηται.

52 *Κέσκων πόλις*: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες τῇ πόλει τοιοῦτοι.

53 *Κεστρεὺς νηστεύει*: ἐπὶ τῶν λαιμάργων, ὑποκρινομένων δὲ νηστεύειν· ἄπληστον γὰρ τὸ ζῶον.

54 *Κιλίκιοι τράγοι*: οἱ δασεῖς. Ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν Κιλίκια λέγονται.

55 *Κινδυνώδης ἡ ἐν πρώρᾳ σελίς*: οἱ γὰρ πολέμιοι πρῶτον τὴν πρώραν κατέχουσι.

56 *Κοροίβου ἠλιθιώτερος*: οὗτος γὰρ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἠρίθμει.

57 *Κορυδέως εἰδεχθέστερος*: ἐπὶ τῶν δυςμόρφων. Οὗτος γὰρ ἐπὶ ἀμορφίᾳ διεβάλλετο.

58 *Κρητίζειν*; ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι. Ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ Κρῆτες.

---

1. K: *τὸ δολ. καὶ ἀπατᾶν* omissis reliquis. 5. C: *λέγεται ἐπὶ τῶν δικαιοπραγίᾳ βιούντων καὶ νηστευόντων. Μόνος γὰρ ὁ κεστρεὺς* .. [v. Zenob.] .. *Κεστρεὺς δὲ ὁ νῦν κέφαλος*: K: *ἐπὶ τ. πάνυ λ: ἄπλειστον κτλ.* 7. *τράγοι*] *στρατηγοί* pcg. VB: *οἱ δ. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν Κιλικίᾳ, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰ Κιλίκια γίνεται.* 9. *κίνδυνος* Zenobius. 10. *ἐμβάντες εἰς τὰ πλοῖα* addunt VB: v. Zenobius. 11. *Κοροίβου*] de nomine saepe vitiose scripto v. Boissonadus ad Nicet. Eugen. T. II. p. 380. 13. Scribebatur *Κορύδου*: correxi e P, v. Zenobius. *Κορύδεος* b, *Κορύβου* c. *οὕτως* g. 14. *ἀμορφίᾳ*] *ἁμαρτίᾳ* pgc. 15. *ἀπατηλοὶ*] *ἀπατητικοὶ* K.

51. K. III, 58: Zenob. IV, 50.
52. Zenob. IV, 51.
53. K. III, 67. Suid. s. *κεστρεῖς*: Zenob. IV, 52.
54. V. II, 32. B. 540. K. III. 59. Greg. Cypr. II, 80. Apost. XI, 39. Arsen. 319 ibiq. Macarius: *ἐπὶ τῶν δασυτάτων καὶ θρασυτάτων καὶ ἀγροίκων*: Hesych. Suid. Zonar. 1208. De Ciliciis v. Varro R. Rust. II, 11, 12. *Du Cange* in Glossario mediae atq. inf. Graecit. v. *Κιλίκιον*. Schneiderus ad Columell. VII. 6, 1.
55. Zenob. IV, 55.
56. Zenob. IV, 58. Stultitiam Coroebi, aliorum accurate expositurus Tzetzes, Chiliad. VI, 437. ita incipit: *μωροὶ μὲν ἦσαν παλαιοὶ τοῖς ἀριθμοῖς μυρίοι, τρεῖς δέ οἱ ὑπερέχοντες πάντων, ἀλλ᾽ ἀσυγκρίτως, Ὁ Μελιτίδης, Κόροιβος, σὺν τούτοις ὁ Μαργίτης*: cum Diogeniano ad verbum fere concordant Suid. s. *Κόροιβος*, Zonar. 1233. Bachm. Anecdd. I, 281, 24, quibuscum conferenda est Aesopi fabula CDIII. Fur. Alludit Callimachus: v. fr. 307 Ernesti; alia vide in nott. Zenob. l. c. Huc pertinet etiam proverbium *κύματα μετρεῖς*: Plutarch. Boisson. 17, ubi a Boissonado simile e Gregorio Nazianzeno Oratt. XXXIV, 556. affertur: *κυάθῳ μετρεῖν θάλασσαν*: v. Diogen. I, 45. III, 3.
57. Zenob. IV, 59.
58. K. III, 60: Zenob. IV, 62. Diogen. V, 92. VII, 31.

59 *Κορώνη τὸν σκορπίον*: ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

60 *Κουρήτων στόμα*: ἐπὶ τῶν μαντεύεσθαι ἰπισχνουμένων. Τοιοῦτοι γὰρ οὗτοι.

61 *Κριὸς ἀσελγόκερως*: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀσελγῶν.

62 *Κριὸς τὰ τροφεῖα*: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· ἡ δὲ ἱστορία δήλη.

63 *Κρονικαὶ λῆμαι*: ὁμοία τῇ, Χύτραις λημᾷς καὶ κολοκύνταις.

---

5. VB: *Πλάτων ὁ κωμικὸς τὸν μέγαν φησὶν* [Hesychius: *ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς· ἀσελγόκερως δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ὁ κ. διὰ τὸ μέγαν εἶναι, καὶ συναριθμεῖ αὐτῷ τόν γε Δούριον ἵππον*]· *τὸν* [*τὸ* Hesych.] *γὰρ ἀσελγῆ* [*ἀσελγὲς* Hesych.] *οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου* [*ἔταττον οἱ παλαιοὶ* Hesych.], *ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔταττον* [*ἔτ.* Hesychius om.], *ὡς* [*καὶ γὰρ* Hesych.] *Ἄνεμον ἀσελγῆ* [*λέγουσιν, ὡς Εὔπολις* Hesych.] *ἄμεινον δὲ* [*τὸν ἀσελγόκερων δέχεσθαι εἶναι* id.] *τὸν κρείττονα καὶ* [*οἱονεὶ* id.] *τοῖς κέρασιν ἐξυβρίζοντα λέγειν* [om. Hesych.]. 7. Κριὸς] *κριοῦ* bcg: *κριοῦ* superest fortasse e proverbio, quod excidit, *Κριοῦ διακονία*, de quo v. Hesych. Phot. Suidas. *τὰ* adjeci e Zenobio, Macario: *K*: *τροφεῖα ἀπέτισεν. ἐπὶ τ. ἀχ. οἱ γὰρ κριοὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας.* 9. *λῆμμαι* g. VB: *αἱ μεγάλαι* [V om.] *ὡς τὸ Χύτραις λημᾶν κ. κ. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. λημᾷς*] g *λημμᾷς*, Suidas *λημᾶν*: VB: *ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. Δηλοῖ δὲ τὸ μεγάλαις τισὶ κολοκύνταις βλέπειν, ἤτοι λίαν λημᾶν*: alii aliter: V. II, 66. B. 624: *λημᾶν χ. ἢ κολ.*: *ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀμβλυωπούντων. Ἀποσκώπτουσι γὰρ αὐτοὺς* [V corruptus h. l. est.] *ὡς ἔχοντας λήμας μεγάλας καὶ ἰσαζούσας χύτραις*: v. Hesych. s. *λημᾶν*, Phot. s. *λημᾶν*: *λημᾶν χύτραις καὶ λημᾶν κολοκύνταις*: K V, 4: *χύτραις λημμᾶν καὶ κολ.*: *ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.*

59. K. III, 57. Greg. Cypr. II, 79: Macar. p. 321: *λείπει ἥρπασεν· ἐπὶ τῶν κακὰ σφίσιν αὐτοῖς ἐπαγομένων*: cf. n. ad Zenob. IV, 60: similia v. sup. I, 52.

60. Zenob. III, 61. Proverbium tetigit Lobeckius Aglaoph. II, 1118.

61. V. II, 35. B. 555. Hesych. Phot. Suidas.

62. K. III, 68: Zenob. IV, 63. Greg. Cypr. II, 91.

63. V. II, 36. B. 557: Schol. ad Arist. Plut. 581: Hesych. Suid. s. *κρονικαὶ*, s. *λήμη*. Alludit Aristophanes Plut. l. c.: *ἀλλ᾽ ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω. Χύτραις κτλ.*] V. IV, 47. B. 948. Greg. Cypr. III, 100. Apost. XX. 94. Arsen. 478. Suid. s. *χύτραις*. Alludit Aristoph. Nub. 327: *νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις*: add. Lucian. advers. Indoct. §. 23. Timon. §. 2. Aristid. Panath. 194 Cant. Tzetzes ad Hesiodi ἔργ. 280: *ἀλλ᾽ ὅμως καὶ τοιαῦτα συγγεγραφὼς τοῖς κατὰ τὸν κωμικὸν κολοκύντας* [v. l. *κολοκύνταις*] *λημῶσι ἐπεκρίθη νικᾶν τὸν θειότατον Ὅμηρον.*

64 *Κρόνου πυγή*: τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας.

65 *Κρωβύλου ζεῦγος*: ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλούσῃ πονηρίᾳ κεχρημένων. Ἀπὸ Κρωβύλου τινὸς πορνοβόσκου, δύο ἔχοντος ἑταίρας.

66 *Κυζικηνοὶ στατῆρες*: ἐπὶ τῶν εὖ κεχαραγμένων στατήρων. Διαβόητοι γὰρ οὗτοι· ὁμοία τῇ· *Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.*

67a *Κύων παρ' ἐντέροις*: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν προκειμένων.

67b *Κύδος*: λοιδορία· *κυδάζειν* τὸ λοιδορεῖν.

68 *Κύων ἐπὶ δεσμά*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς δεσμὰ ἐμβαλλόντων.

69 *Κωδάλου χοῖνιξ*: ἐπὶ τῶν μεγάλοις μέτροις κεχρημένων.

---

1. πυγὴ] πηγὴ Agc. κρέας VB om. C: ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀναισθήτου *μέρους*, *ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων*. 2. Scribebatur Κροβύλου: correxi e K: v. nott. ad Zenob. et Cramerus Anecdd. III, 247. ἐπὶ . . κεχρ.] K om. 3. scribebatur Κροβύλου: emendavi e K. 4. ἑταίρας] ἑτέρας g. 6. διαβόητοι c, reliqui διάβητοι: emendavit Schottus. οὗτοι] seqq. e b adjeci. 10. κύδος κτλ.] haec e b apposui: eadem verba in B post συκοφαντούμενος [v. nott. critt. ad Zenob.] leguntur. 13. Κωδάλου B, Hesychius Schowii, Schottus, Κνωδάλου pg Apost. Arsenius, Κοδάλου male Suidas. μεγάλοις] B μείζοσι.

64. V. II, 37. B. 558. C. 294: Hesych. Suidas. Similia attulit Bergkius Comm. de Com. Att. Antiq. Rell. pag. 9: add. Diogen. VII, 45.

65. K. III, 62. Apost. IX, 52. Arsen. 261: Zenob. IV, 69.

66. Zenob. IV, 71. De statere Cyziceno v. Boeckhii Disquisitt. Metrologg. 136. Λύκος κτλ.] v. infr. VI, 21.

67a. B. 563. Macar. 324, qui addit: ἄχρηστα γὰρ ταῦτα καὶ δύςβρωτα καὶ δυςκατάποτα τῷ κυνί: [Schleussnerus quidem Cur. Noviss. in Phot. Lex. p. 163 hanc explicationem absurdam dicit, quum intestina canum gratissimum esse pabulum notissimum sit. Putat igitur supplendum esse aliquid, ἄνθεσι vel ἀνθερίκοισι, ut in similitudinem dictum sit proverbii κύων ἐν φάτνῃ: v. Greg. Cypr. II, 61: equidem in universum adstipulor Viro docto, sed supplendum esse censeo φυλάττων sive φυλάττει: v. imprimis Diogen. VI, 21.] Hesych. Phot. Suid., Bekkeri Anecdd. I, 276, 9. Schleussnerus l. c. comparat dictum Diogenis Cynici: κύων τεύτλια οὐκ ἐσθίει apud Diogen. Laert. VI, 45. ubi vid. Menagius p. 249: add. Arsen. 324.

67b. Hesych.: Zenob. IV, 70. De vocabulis v. Ellendtii Lex. Soph. v. κυδάζω.

68. Zenob. IV, 73.

69. B. 565. Apost. XX, 78. Arsen. 476: Hesych.: παροιμία, ὡς μείζοσι μέτροις κεχρημένου ἀγορανόμου: Suid. Zonar. 1273. Phavorinus: add. intt. ad Suid. v. κωδαλοῦχος »*Videtur proverbium a tibicine fluxisse cuius Hipponactem meminisse*, *dicit Athen.*

70 *Κῷος πρὸς Χῖον: ὅταν ἐλάττονα πρὸς μείζονά τις παραβάλλῃ.*

71 *Καύνιος ἔρως: ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καύνου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ καὶ μὴ τυχοῦσα τοῦ ἔρωτος, ἀνεῖλεν ἑαυτήν.*

72 *Κύρβεις κακῶν: ἐπὶ πλήθους κακῶν. Κύρβεις γὰρ ξύλα τινὰ πινακοειδῆ, ὅπου τοὺς νόμους ἔγραφον.*

73 *Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις: ἐπὶ τῶν ἀπὸ καλοῦ πράγματος ἀπολειπομένων.*

74 *Κακὴ πρόδοσις: ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν μίξιν τὸν συγκείμενον μισθὸν κομιζομένων.*

75 *Κλαίει ὁ νικήσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν: Ἀθηναῖοι νικηθέντες ἀπώλοντο· Φίλιππος νικήσας ὑπὸ Παυσανίου ἀνῃρέθη.*

---

2. Schottus *παραβάλλει*, quod Gaisfordus nescio an e codd. correxit: confirmatur correctio cod. Mazar. A. 86 teste Boissonado ad Nicet. Eugen. II, p. 247. Quamquam seriori aetate non dubitaverunt *ὅταν* cum indicativo coniungere: v. Jacobsius ad Anth. Pal. T. I, praef. pag. XLVIII. 3. B: *ἐπὶ .. ἐπιθυμιῶν· Καῦνος γὰρ καὶ Βιβλὶς* [de hac nominis scriptura v. Passovius ad Parthen. Erot. p. 59] *ἄδελφοι περὶ τὴν Εὔβοιαν· ἡ τοίνον Βιβλὶς ἐρασθεῖσα τοῦ ἀδελφοῦ ἐξεῖπεν αὐτῷ τὸν ἔρωτα. Φεύγων οὖν ἐκεῖνος τὸ μύσος εἰς Καρίαν ἐστάλη· ἡ δὲ ἀνεῖλεν ἑαυτὴν μὴ φέρουσα τὴν ἐπιθυμίαν*: Eustath. ad Dionys. Perieg. 533. 8. C, quocum consentit Macar. 237: *ἑορτῆς κατόπιν ἡδύσματα φέρει* [*φέρων* Macar.]: *ἐπὶ τῶν* [*τινος* addit Macar.] *ὑστεριζόνων*. *ἀπὸ* K om. 9. *ἀπολειπ.*] *ἀπολιμπανομένων* K. 10. VB: *ἐπὶ τῶν ἐρωμένων λέγεται τῶν κτλ.*: verba *ἐρωμ. λέγ.* Schottus male pro glossemate habuit.

XIV, 624 B»: v. Bernhardy ad Suid.: v. Zenob. IV, 81.

70. Zenob. IV, 74.

71. B. 569. Apost. X, 91. Hesych. Stephan. Byz. s. *Καῦνος*. Suidas. Fabulam enarrant Parthen. Erott. c. 11. Conon. Narr. 2. alii. De adagii origine disputat Hoeckius Cret. II, 313. Usurpat Aristot. Rhetor. II, 25.

72. Zenob. IV, 77. Alludit Aristaen. Epist. I, 17, ubi vid. interpp.

73. C. 203. K. III, 63. Greg. Cypr. II, 85. Apost. XI, 4. Arsen. 317: Schol. ad Plat. 338 Bekker. Adhibet Plat. Gorg. init. *ἀλλ᾿ ἦ, τὸ λεγόμενον, κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν καὶ ὑστεροῦμεν.* Similia sunt *Παναθηναίων κατόπιν* Apost. XV, 80. Arsen. 405, *Πυθίων ὕστερος ἥκεις* Apost. XVI, 97. Arsen. 415. *κατόπιν ἧκε τοῦ καιροῦ* Suid. v. *κατόπιν*.

74. V. II, 39. B. 572. Apost. XI, 8. De pacto, quod cum meretrice vir inire solebat ante coitum, v. Aristoph. Av. 1214. Jacobsius ad Anthol. II, 1, 213.

75. Apostol. XI, 45: Zenob. IV, 78.

76 *Κοινὰ τῶν φίλων: δήλη.*

77 *Κλειτοριάζειν: ἐπὶ τῶν παιδεραστῶν τινές φασιν· ἢ ἐπὶ τῶν γυναιξὶν ἀκολάστων.*

78 *Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δ' ἶπες: ἐπὶ τῶν ἑκατέρως βλαπτικῶν.*

79 *Κολοφωνία ὕβρις: ἐπὶ τῶν πλουσίων καὶ ὑβριστῶν. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κολοφώνιοι.*

80 *Κύπριος βοῦς: ἐπὶ τῶν κοπροφάγων καὶ εἰκαίων.*

81 *Κάμηλος καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατί-*

---

1. *τὰ τῶν* C b. C: *κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος*, et adjicit ea, quae apud Zenobium leguntur. 2. *κλειτοριάζεις* VB, Plutarchus: Apost. *κλιτοριάζειν*. *τινές* VB om. *φασὶ ταύτην τετάχθαι· ἄλλοι δὲ* VB. 3. *ἐπὶ*] *περὶ* VB: *ἐπὶ* A. *γυναιξὶν*] BV: *περὶ* [V *πρὸς*] *τὰ γύναια*. 4. scribebatur *ἴπες*: Eustath. ad Hom. Od. *Φ*, p. 1913, 59: *ἐκτείνεται δὲ ἡ ἄρχουσα τοῦ ἶπες, διὸ καὶ περισπᾶται.* VB: *θρίπες εἰσὶ θηρίδια* [*θηρία διὰ* V.] *ξύλα ἐσθίοντα· ἴπες δὲ κέρατα λυμαίνονται* [*λυμαίνοντα* A.]· *ἐπὶ τῶν ἑκατέρως γοῦν βλαπτόντων ἡ παροιμία*: K: *ἐπὶ τῶν λυμαντικῶν· τοιαῦτα γὰρ ὁ θρίψ καὶ ὁ ἴψ. ὁ μὲν τὰ ξύλα, ὁ δὲ τὰ κέρατα λυμαίνεται.* *τῶν* e bBV adjeci. Scribebatur *ἑκατέρων*. 6. VB: *ἐπεὶ δοκοῦσιν ὑπὸ πλούτου ἐπαρθέντες ἐξυβρίσαι καὶ Σμύρναν ἑλόντες* [participium V om.] *τῇ τούτων ψήφῳ συγχρῆσθαι εἰς τὸ Πανιώνιον. ἀφ' οὗ καὶ ἡ Τὸν Κολοφῶνα ἐπῆλθε* [*ἐπέθηκες* conjecit Schottus, *ἐπέθηκες ἦλθε* Gaisfordus: v. infr. VIII, 36.] *παροιμία.* *ὑβριστικῶν* b. 9. C *ἡ κάμηλος.* *καὶ* C om. C: *ἐπὶ τῶν γηρασάντων ἀνδρείων ἢ ἐπὶ τῶν δυστυχησάντων μὲν, πάλιν δὲ δυναμένων.*

76. Zenob. IV, 79. De proverbio dixere Meinekius ad Menandr. frr. p. 8. Boissonadus in *Manuscripts de la Bibl. du Roi* T. XI, p. 31.

77. V. II, 40. B. 571. Plut. Provv. 6. Apost. XI, 46: Poll. II, 174. Hesych. s. *κλειτορίς*. Phot.: *τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου*: Suid. s. *κλειτοριάζειν*, s. *μύρτον*: Etym. M. 519, 53, in quo recte a cod. Parisino addi *Χοιροβόσκου*, nunc e Crameri Anecdd. II, 227, 31 intelligitur: Etym. Gud. 328, 23. Ad Lesbiarum mulierum mores videtur referendum: v. Lucian. Diall. Meretr. V. Forbergius ad Anton. Panorm. Hermaphrod. p. 345.

78. V. II, 41. B. 576. K. III, 69. Greg. Cypr. II, 92. Apost. XI, 23. Arsen. 315. De vermibus istis v. Choeroboscum Crameri Anecdd. II, 224, 30: *θρίπες δέ εἰσιν οἱ σκώληκες οἱ ἐσθίοντες τὰ ξύλα· σῆτες δὲ οἱ ἐσθίοντες τὰ ἱμάτια· ἶπες δὲ οἱ ἐσθίοντες τὰ κόατα* [scr. *κέρατα* cum Etym. M. 481, 5], *ἶκες δὲ οἱ ἐσθίοντες τὰς ἀμπέλους*: add. Theophr. Hist. Plantt. V, 5.

79. V. II, 43. B. 578. Macar. 321. Alludit Theogn. 1103: *ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα καὶ Σμύρνην· πάντως Κύρνε καὶ ὔμμ' ἀπολεῖ*: v. Plutarch. Provv. 115. De re a BV allata v. Wachsmuthii Antiqq. Hellen. I, 1, 114.

80. Diogen. III, 49.

81. C. 243. Apost. X, 75. XXI, 8. Arsen. 484: Suidas s. *ἡ κάμηλος*. Utitur Synes. Epist. 113.

θεται φορτία: ἐπὶ τῶν ἐν γήρᾳ μὲν ὄντων ἢ δυστυχίαις, πολλῶν δὲ ἀμεινόνων ὄντων.

82 Κατὰ ῥοῦν φέρεται: ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων.

83 Καθ' ὕδατος γράφειν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

84 Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ: ἐπὶ τῶν ἀπὸ πενήτων κερδαινόντων.

85 Κύνα δέρειν δεδαρμένην: ἐπὶ τῶν μάτην τι ποιούντων.

---

1. Scribebatur γήρει, quod ex Apostolio correxi, quamquam non nescius eorum, quae de his formis G. Dindorfius ad Steph. Thes. L. Gr. II, 608 sq. disputavit. 6. VB: κἂν . . φέρειν: ἐπὶ τ. ἀποκερδ. τὰ τῶν πενήτων [πάντων V] ἢ καὶ τῶν τεθνεώτων: Arsenius: κἂν ἐπὶ ν. κερδαίνειν. 8. C: τὸ τοῦ Φερεκράτους. ἐπὶ τ. μ. ποι. ἢ τῶν προπεπονθότων τι.

82. B. 581. K. III, 64. Greg. Cypr. II, 87. Apostol. XI, 20. Arsen. 317 ibiq. Macar.: Schol. ad Lucian. Jov. tragoed. 50: Eustath. ad Hom. Il. M, 33 p. 891, 9: τὸ δὲ κατὰ ῥοῦν τραπῆναι τοὺς ποταμοὺς ταὐτόν ἐστι τῷ, ἔνθα πρώην ῥέοντες ἐπορεύοντο, ὅθεν καὶ παροιμία εἴληπται τὸ κατὰ ῥοῦν τὰ πράγματα φέρεσθαι, ὅ ἐστι μὴ ἀνακόπτεσθαι ὡς παρεκνεύειν ὧδε κἀκεῖ, ἀλλ' εὐροεῖν τινι τὰ τῆς τύχης· οὗ τὸ ἔμπαλιν ἀνάῤῥουν χωρεῖν ἐστίν: id. ad Odyss. E, 332 p. 1539, 6: τὸ δὲ κατὰ ῥόον, παροιμίαν ποιεῖ τὴν λέγουσαν φέρεσθαί τι κατὰ ῥοῦν ἤγουν εὐτυχῶς πλέειν ἢ ὅπῃ τύχῃ. τοιοῦτον γάρ τοι καὶ τὸ, ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι [Od. E, 327]. ᾧ ὅμοιον καὶ τὸ, ἀνὰ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα [ibid. 330.]: id. ibid. Ξ, 254 p. 1759, 62. Optime illustravit Wesselingius ad Diod. III, 34 p. 200, 59.

83. V. II, 46. B. 582. Apost. XI, 83. Macar. 318, qui explicat: ἐπὶ τῶν ἀνόνητα πονούντων: Schol. ad Lucian. Catapl. 21. Suidas s. καθ' ὕδωρ, s. εἰς ὕδωρ. Eodem modo dicitur ἐν ὕδατι, εἰς ὕδωρ γράφειν, σπείρειν: v. Gatackerus Opp. Crit. 527. nott. ad Zenob. III, 55. ad Diogen. I, 45. Plutarch. Boisson. 5. Utuntur nostro Nicephorus Gregor. Hist. XIX, 1, 2: οὐδὲν ἀπεοικέναι δόξει τῷ καθ' ὑδάτων γράφειν πειρωμένῳ ἢ δικτύῳ θηρεύειν ἀνέμων [Zenob. III, 17] πνοάς: Georgid. Gnomol. in Boiss. Anecdd. I, 5: αὔραις ἐστὶ μᾶλλον πιστεύειν καὶ γράμμασι τοῖς καθ' ὕδατος ἢ τῇ τῶν ἀνθρώπων εὐημερίᾳ: Anonym. π. γραμματ. vs. 775 in Boiss. Anecdd. II, 381: καὶ κατὰ λίθων σπείρει τις καὶ καθ' ὑγρῶν τις γράφει.

84. V. II, 48. B. 584. Greg. Cypr. II, 84. Apost. X, 95. Arsen. 316. Apost. I, 13. Arsen. 14: v. Diogen. I, 9. Usurpat Aristot. Rhet. II, 6. Affine est: αἴτει καὶ τοὺς ἀνδριάντας ἄλφιτα: Apost. I, 91. Arsen. 28.

85. C. 296. Suidas: Schol. ad Arist. Lysistr. 158: Φερεκράτης ἐν δράματι [fr. 180 Runkel.] εἶπε τοῦτο [alius autem Scholiasta, cui Bernhardy ad Suid. adstipulatur, de Pherecrate comico contradicit: ἐν δὲ τοῖς σωζομένοις Φερεκράτους τοῦ κωμικοῦ τοῦτο οὐχ εὑρίσκεται.], ἔνθεν τάσσεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλως πασχόντων, ἐφ' οἷς πεπόνθασιν: v. Greg. Cypr.

86 *Καρικὴ Μοῦσα:* ἐπὶ τῶν ἀλλογενῶν, ἤτοι Σκυθῶν καὶ γραμμάτων.

87 *Κἂν αἲξ δάκῃ ἄνδρα πονηρόν:*

88 *Κανθάρου σκιαί:* ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου.

89 *Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες:*

90 *Κατὰ βοὸς εὖχου:* οἷον, μέγα εὖχου.

91 *Κνὶψ ἐκ χώρας:* ἐπὶ τῶν ταχυπόδων. Ὁ γὰρ κνὶψ τὸ θηρίον τοιοῦτον.

92 *Κρὴς πρὸς Αἰγινήτην:* ἐπὶ τῶν πανουργίᾳ χρωμένων πρὸς ἀλλήλους λέγεται.

---

2. *καὶ γρ.* Apostolius om. *γραμματιῶν* c: *Γαραμάντων* proposuit Pantinus ad Apostol. p. 318. 3. Neque Apostolius explicationem adjecit. 4. *σκιά* Hesychius. *τῶν μὴ* g. *τὰ μὴ*] *τὰ* g om. 6. *καλὴ* temere Grotius Excerptt. 745: v. Bernhardy ad Suid. Scribebatur *ἡ ὄψις*: articulum ex Apostolio, aliis delevi. Vulgo *ἐν δὲ δειλίᾳ*, ut etiam in Apostolio legitur: correxi e Stobaeo, ubi Trinc. *δειλαὶ αἱ*: v. Kusterus ad Suid., Schleussnerus libell. Animadvv. p. 20. Apostolius addit: *παρόσον ἐν τοῖς φοβεροῖς δεῖ φρονεῖν τὰ δέοντα*: quae ipse invenisse videtur. Cogitetur velim de Ciceronis dicto Orat. III, 59, 221: *animi est enim omnis actio et imago animi vultus est, indices oculi.* 7. *εὔξασθε, εὔχεσθε* Hesychius. 8. *ταχυποδόντων* P. 10. *ἐπὶ πανουργίᾳ* b Gaisfordus, *ἐπὶ τῶν πανούργως* g, *ἐπὶ πανούργοις* Schottus.

II, 44. Adhibet Aristoph. l. c.: *τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.*

86. Diog. VI, 50. Apost. X, 85. XII, 71. Vid. Franckius Callin. 125.

87. Apost. X, 87. Usurpat Palladas Anthol. Pal. IX, 379: *φασὶ παροιμιακῶς, κἂν ὗς δάκοι ἄνδρα πονηρόν. Ἀλλὰ τόδ' οὐχ οὕτω φημὶ προςῆκε λέγειν· Ἀλλὰ δάκοι κἂν ὗς ἀγαθοὺς καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας, τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς δήξεται οὐδὲ δράκων.* Caprarum morsus, quum ipsae nunquam sine febre et maxime epilepsiae obnoxiae sint, noxii et exitiales putantur: v. Hippocr. *περὶ ἱερῆς νόσου* T. 1, 606 Kuehn. Varr. R. R II, 3, 5: *capras sanas nemo sanus promittit*: cf. Cerda ad Virg. Georg II, 197. Hinc *κατ' αἶγας ἀγρίας* sup. V, 49 et nostrum proverbium.

88. Apost. X, 93. Arsen. 316 ibiq. Macarius, qui *περὶ τῶν εὐτελῶν* dictum esse censet: Hesychius. Vid. Diogen. V, 40.

89. Stob. Floril. VIII, 10. Apost. X, 70: Phot. Suidas. A Stobaeo versus Philemoni, a Photio et Suidâ Menandro [v. Meinekii Menandrea p. 155.] tribuitur: potuit uterque eo uti. De proverbii sensu prolixe disputat Gatackerus Opp. Post. c. XII. p. 541 C.

90. Apost. X, 90. Arsen. 317: vid. infr. VI, 55. Significat vove boves s. hecatomben: de quo genere dicendi v. Eustath. ad Hom. Od. Γ, 1454, 29. Poll. I, 27. interpp. ad Arist. Equitt. 657. Wyttenb. ad Plutarch. Quaestt. Graecc. p. 293 F.

91. Apost. XI, 47: v. Diogen. VII, 25.

92. Macar. 322: *ἐπὶ τοῦ ὁμοίου*

93 *Αἱ κύνες τὴν δέσποιναν μιμούμεναι*: λέγεται ὁπόταν καὶ οἱ ὑποχείριοι τοῖς ἄρχουσιν ἐπὶ κακῷ συμφωνῶσι.

94 *Κυνόσαργες*: τόπος, ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεκρίνοντο. Κύων γάρ τις ἡρπακὼς κρέα, ἐκεῖ ἐκόμισεν· ὅθεν καὶ Κυνόσαργες.

95 *Κατὰ ποδὸς βάσιν*: ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν τι πραττόντων καὶ μετὰ τέχνης. Ὁμοία τῇ, *Ἐν νυκτὶ βουλή*.

96 *Καρκίνος λαγωὸν αἱρεῖ*: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου· ὁμοία τῇ, *Λύκος καὶ ὄϊν ποιμαίνει*.

97 *Κεραμέως πλοῦτος*: ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ ἀβεβαίων καὶ εὐθραύστων.

---

1. Debetur adagium Pb: deest g. 2. *οἱ ὑποχ.* b: deerat articulus. 8. K *ἐν νυκτὶ βουλὴ* sic explicat: *ἐπεὶ ἡ νὺξ παῤῥησίας δίδωσι βουλεύεσθαι.* 10. K *καρκῖνος*: v. Crameri Anecdd. II, 384, 19: *βραχὺ τὸ ι.* *αἴρει* K. *τῶν ἀδυνάτων* K. 11. *ὁμοία κτλ.*] K om.

κατὰ τὴν πανουργίαν. Explicat C. Muellerus Aeginett. 77: v. nott. ad Zenob. IV, 62. Diogen. V, 58. VIII, 19.

93. Schol. ad Plat. 416 Bekk.: *σημείωσαι τὴν παροιμίαν λεγομένην ἐπὶ τῶν ὁμοιουμένων πάντως ἀρχομένων τοῖς αὐτῶν ἄρχουσιν. ἐστὶ δὲ ἡ ὅλη· οἵαπερ ἡ δέσποινα, τοία χἀ κύων.* Alludit Plat. Reip. VIII, 563 C.

94. Apost. XI, 66. Arsen. 324: Eustath. ad Hom. Odyss. N, 1747, 7: *πολλοὶ τόποι ἀπὸ ζῴων ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ . . τὸ Κυνόσαργες γυμνάσιον ἔξω τοῦ ἄστεος Ἀθήνησιν· ὅ τινες Κυνοσαργὲς ὀξυτόνως προέφερον ὁμοίως τῷ περικαλλές· κρατεῖ δὲ ὅμως ἡ τοῦ προπαροξυτόνου ἀνάγνωσις, ὡς δηλοῖ τὸ, ἐν Κυνοσάργει. . . ἐκλήθη δὲ . . ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, ὅ ἐστι λευκοῦ, κρέας ἐκ θυσίας ἁρπάσαντος καὶ ἀπάγοντος ἐκεῖ*: Hesych. Phot. Suid. s. *ἐς Κυνόσαργες*, s. *Κυνόσαργες*: v. Diogen. IV, 86. Cur hoc loco haec vox posita sit, non liquet.

95. Apost. X, 92. Macar. 318. Suidas. Similis est formula *κατὰ πόδα*: Plat. Legg. XI, 918 A: *κιβδήλοις δ' ἐπιτηδεύμασιν ἕπεται κατὰ πόδα καπηλείας ἐπιτηδεύματα*: v. Bernhardy ad Suid. s. v.: addi formula potest *κατὰ σμικρὸν*, *paullatim*, de qua dixit Heindorfius ad Plat. Sophist. 217. D. *Ἐν κτλ.*] K. II, 91. Zenob. III, 97.

96. K. III, 65. Greg. Cypr. II, 88. Arsen. 317: Suidas. *Λύκος κτλ.*] Compara Herodot. IV, 149: *τοιγαροῦν ἔφη αὐτὸν καταλείψειν οἶν ἐν λύκοισιν*, ibiq. v. Wesselingius: Arist. Pac. 1075: *οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ . . πρίν μεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ*: ibid. 1112: v. Diogen. VII, 63: add. Plaut. Pseudol. I, 2, 8: *ut mavolis lupos apud oves linquere, quam hos domi custodes*: Terent. Eunuch. V, 1, 16: *Scelesta, ovem lupo commisisti*: Cic. Philipp. III, 11, 27: *o praeclarum custodem ovium, ut aiunt, lupum*; Plat. Phaedr. 241. D: *ὡς λύκοι ἄρν' ἀγαπῶσ', ὣς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί*, ubi vid. intt.: add. Diogen. VIII, 76.

97. Suidas.

98 *Κεραμεὺς ἄνθρωπος*: ἐπὶ τοῦ σαθροῦ.

99 *Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὀμίχλην*: ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τιμωρουμένων. Ὁμοία τῇ, *Αὐτὸς ἐφεῦρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν.*

100 *Κενὰ κενοὶ βουλεύονται*:

1 *Λαγὼς καθεύδων*: ἐπὶ τῶν προςποιουμένων καθεύδειν, ἢ ἐπὶ τῶν προςποιουμένων τι δρᾶν καὶ οὐκ ἐξ ἀληθείας πραττόντων.

2 *Λήμνιον κακόν*: ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ κακῶν γυναικῶν ἡ παραβολή.

3 *Λυδὸς καπηλεύει*: λέγεται Κῦρον περιγενόμενον τῶν Λυδῶν προςτάξαι αὐτοῖς καπηλεύειν.

4 *Λύκου πτερά*: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Πῶς γὰρ ἂν πτηνός τις γένοιτο λύκος;

5 *Λαγὼς περὶ κρεῶν*: ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων καὶ περὶ ψυχῆς ἀγωνιζομένων. Καὶ γὰρ κἀκεῖνος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει.

---

2. *τῆς πονηρίας πίνουσι* Suidas: quae sine dubio genuina est lectio: *πίνουσ' ὀμίχλην τῆς πονηρίας κακοί* Erasmus. 5. C: *κενοὶ κενὰ λογίζονται: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφρόνων μελετημάτων.* 6. K. *ἐπὶ τ. πρ. ἤτοι πανουργευομένων.* 9. K. *κακῶν* et *ἡ παραβολή* om. 12. *τὸν Λυδων* g. 13. *πτερὰ ζητ* g, *πτ. ζητεῖς* Arsen. *πτερὸν ζητεῖς* Plutarchus, Gregorius, Apostolius. *πῶς κτλ.*] B om. 16. *περὶ ψυχῆς* K om.

98. Apostol. XI, 32. »Huc pertinet, quod refert B. Augustinus lib. V de Civitate Dei cap. 3. *Figuli* cognomentum Nigidio datum, quod rerum humanarum inconstanstiam rotae figulinae comparasset.« Schottus.

99. Apostol. X, 68. Suidas. *Αὐτὸς κτλ.*] Diog. III, 18.

100. C. 291. K. III, 66. Greg. Cypr. II, 89. Apost. XI, 26. Arsen. 318.

1. K. III, 72: Zenob. IV, 84.

2. K. III, 71: Zenob. VI, 92: comp. infr. 10.

3. Zenob. V, 1.

4. B. 590. Plut. Boiss. Anecdd. I, 396. Greg. Cypr. II, 96. Apost. XII, 14. Arsen. 338 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpant Liban. Epist. 429: *σὺ δέ τι παθεῖν παρ' ἐκείνου ζητῶν, λύκου πτερὰ ζητεῖς*: ibid. 1040: Hermipp. Dial. de Astrolog. p. 35 Bloch.: *μάτην οὖν πονοῖεν καὶ κατατρύχοιντο οἱ δυναστείας καὶ δόξας καὶ γάμους, ἔτι δὲ πλούτους καὶ νίκας ἐντεῦθεν προειδέναι πειρώμενοι, ὥσπερ ὅ φασιν ἀπὸ λύκων πτερὰ ζητοῦντες ἢ τὸ ἐκ τῆς ψάμμου σχοινίον πλέκοντες.* Similia v. infr. VII, 50.

5. K. II, 74: Zenobius IV, 85.

6 *Λούσαιο τὸν Πελίαν*: ἀπὸ τῶν τῷ Πελίᾳ συμβάντων παρήχθη.

7 *Λέρνη κακῶν*: Ὡς, Ἰλιὰς κακῶν. Διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους ἐκεῖσε ἐν τῇ Λέρνῃ τὰ καθάρματα βάλλειν.

8 *Λευκὴ στάθμη*: ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων· καὶ ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων.

9 *Λευκὴ ψῆφος*: ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως βιούντων.

10 *Λημνίᾳ χειρί*: ὠμῇ καὶ παρανόμῳ. Ἀπὸ τῶν συμβάντων.

11 *Λιβυκὸν θηρίον*: ἐπὶ τῶν ποικίλων καὶ πολυειδῶν τοῖς τρόποις. Πολυθήρου γὰρ οὔσης τῆς Λιβύης καὶ πολλῶν ζώων συνιόντων καὶ ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα ἀποτελεῖ καὶ σύμμικτα ζῶα.

12 *Λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι*: ἐπὶ τῶν μεγάλως ὑπισχνουμένων.

---

1. τῷ] τῇ g. 3. K: λ. κακ.: λίμνη ἦν· εἰς ἣν τὰ καθάρματα Ἕλληνες ἔβαλλον. διὰ τὸ τοὺς] τὸ adjecit e bg Gaisfordus: »διὰ τὲ τοὺς cum cod. Mazar. Boissonadus in Wolfii Anal. II, 1, 87.« Finckhius. 7. VB: εὐδ. ἢ δυστυχῶς ζώντων: »addendum adagio videtur ex interpretatione ἢ μέλαινα, ut in Suida [s. ψῆφος]. Vel, ut in Apostolio, omittendum ἢ δυστυχῶς.« Schottus. Posterius Bernhardy ad Suidam s. λευκὴ probat. C: ἐπὶ τῶν νικώντων, παρόσον ἡ μέλαινα ἧτταν ποιεῖ. 10. VB: ἐπὶ τῶν ἐξηλλαγμένων. Φασὶ γὰρ ἀνύδρου τῆς Λιβύης οὔσης, εἰς ἓν συνέρχονται παντοδαπὰ ζῶα· εἶτα ἀλλήλων ἐπιβαινόντων ἐξηλλαγμένα καὶ συμμικτὰ ἀποτελεῖται ζῶα: K: ἐπὶ τῶν πολυτρόπων διὰ τὸ τὴν λιβύην πολύθηρον εἶναι. 13. ἀποτελεῖ καὶ] καὶ g om. Addit Arsenius: λιβυκὸν ὄρνεον· ἤγουν μέγα. 14. Scribebatur μάζαν. φυρῶ σοι] φύρωσιν Apost. Arsenius. παροιμία ἐπὶ κτλ. C. μεγάλους g, μεγάλα B C.

6. Zenob. IV, 92.
7. K. III, 75: Zenob. IV, 86. Ἰλ. κακ.] Diogen. I, 10.
8. Zenob. IV, 89: Greg. Cypr. II, 100.
9. V. II, 53. B. 598. C. 306. Apostol. XI, 93. Macar. 340.: Schol. ad Lucian. Apol. p. Merc. Cond. §. 15., ad ej. Harmon. §. 3: Hesych. Suidas: Eustathius composuit cum proverbio Αἲξ οὐρανία: v. nott. ad Zenob. I, 26: add. Zenob. VI, 13. Append. s. λευκὴ ἡμέρα. De calculis albis v. Meieri et Schoemanni Att. Proc. 720.
10. Apost. XI, 98: Zenobius IV, 91.
11. V. II, 55. B. 602. K. III, 76. Apost. XII, 9. Arsen. 336 ibiq. Macar.: Hesych. Suidas. Alludit Arist. Ar. 65. Comp. Zenob. II, 51. Proverbium natum videtur ex monstris illis, quae in tapetibus Babylonicis, Persicis, Medicis picta erant: v. Arist. Ran. 959. Av. 800. Boettiger Vas. Picturr. I, 3, 103.
12. B. 604. C. 307. Apost. XI, 91. Arsen. 334: Hesych. Phot. Suidas. Album panem in deliciis Atheniensibus fuisse testa-

13 *Λιμοῦ πεδίον*: ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων. Λιμοῦ γάρ ποτε ὄντος, ἔχρησεν ὁ θεὸς Ἀθηναίοις ἀνεῖναι τῷ λιμῷ πεδίον, εἰ μέλλοιεν ἀπαλλαγῆναι τοῦ λιμοῦ· διὸ καὶ ἐποίησαν.

14 *Λιμῷ Μηλίῳ*: ἐπὶ τῶν σφόδρα λιμωττόντων. Τοὺς γὰρ Μηλίους Ἀθηναῖοι ἰσχυρῶς ἐκάκωσαν.

15 *Λίνδιοι τὴν θυσίαν*: ἐπὶ τῶν σκωπτόντων καὶ δυςφήμως ἱερουργούντων. Ἡρακλῆς γὰρ ἥρπασε τὸν βοῦν τινὸς τῶν Λινδίων καὶ ἐθοινήσατο· ὁ δ' ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ.

16 *Λίνῳ λίνον συνάπτεις*: ἐπὶ τῶν τὰ ἀσθενῆ ἀσθενέσι συναπτόντων.

17 *Λοκρῶν σύνθημα*: ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας παρέβησαν.

18 *Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ*: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων. Τοιαύτῃ γὰρ ὥρᾳ οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσιν ἐκεῖσε.

---

2. *Ἀθηναίοις* om. g. 6. »Ante *ἐκάκωσαν* excidisse vocem *λιμῷ* suspicatur Duckerus ad Thucyd. V, 116.« Finckhius. 15. *μεσ. παίζει* Suidas, alii. VB: *ἐπειδὴ ἐν ταύταις ταῖς ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσιν. Ἔστι δὲ παραπλήσιος τῇ Αἰπόλος ἐν καύματι ἢ ἐν βοτάνῃ*: et Diogenianum et codicis B explicationem haud mediocri verborum defectu laborare, apertissime demonstrat Suidas: *ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταινόντων. οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμῳδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια* [Athen. XV, 690 B.]. *ἡ δὲ παροιμία αὕτη ὁμοία τῇ Αἰπόλος ἐν καύματι ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιούταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.*

tur Matro Athen. IV, 134, E: *οὗ δὴ καλλίστους ἄρτους ἴδον ἠδὲ μεγίστους, Λευκοτέρους χίονος, ἔσθειν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίους*: add. Philyllius ibid. III, 110 f: *γαλακτοχρῶτας κολλάβους*, ubi quod praecedit *πυρῶν τριμήνων* non triticum significat ante menses tres collectum, ut Casaubonus statuit, sed idem valet quod *πυρὸς τριμηνιαῖος* apud Theophr. H. Plant. VIII, 4: Lucian. de Merc. Cond. 18: *οὐ δ' ὄναρ λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορηθείς*, quem locum exscripsit Arsen. 390.

13. Apost. XII, 2: Zenobius IV, 93.

14. Zenob. IV, 94.

15. Apostol. XII, 4: Zenob. IV, 95. »Utitur Nazianzenus Steliteut. III, p. 81. et ibi Billius p. 274. et Elias p. 246.« Schottus. Vid. infr. VII, 96.

16. Zenob. IV, 96: v. nott. ad Diog. V, 16. Aliter K. III, 80: *λίνον λίνῳ κλώθεις*: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων ἢ λεγόντων: vestigium lectionis *κλώθεις* apparet in Simplicio ad Aristot. *φυσικῆς ἀκροάσ.* III., f. 117, p. 368 Bekk.

17. Zenob. IV, 97.

18. V. II, 58. B. 610. Plut. 103. Apost. XII, 16. Arsen. 338: Hesych. Phot. Suidas. Solebant pastores meridie quiescere, ludere, quum eodem tempore Pan quiesceret: *ibi multa*

19 *Λύκος ἀετὸν φεύγει:* ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

20 *Λύκος ἔχανεν:* ἐπὶ τῶν τῆς ἐλπίδος ἀποτυγχανόντων. Οἱ γὰρ λύκοι ἀθηρίᾳ περιπεσόντες, χαίνουσι διερχόμενοι.

21 *Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει:* ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι μάτην. Ὁ γὰρ λύκος ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ. Ὁμοία τῇ, *Κύων πὰρ᾽ ἐντέροις.*

22 *Λευκώλενον λίνον κερδογαμεῖς:* ἐπὶ τῶν αἰσχρὰς ἐπὶ κέρδει γαμούντων.

23 *Λοκρικὸς βοῦς:* ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες βοῶν πρὸς θυσίας, ξύλα σχηματίσαντες εἰς βοῦν, οὕτω τὸ θεῖον ἱλάσκονται.

---

1. ἀετῷ φεύγειν p g. εἰρῆσθαι φησὶν B addit. 2. K λ. μάτην χανὼν omissa explicatione. VB: ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν χρηματιεῖσθαι, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος: C: ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μέν τι ἕξειν, διαμαρτόντων δέ: id. 319: λ. χανών: ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. ἀποτυχόντων g. 5. K: καὶ λύκος κτλ., conjungens ut Gregor. Cypr. II, 95. hoc proverbium cum antecedenti. 6. περὶ τι et verba inde ab ὁ γὰρ K om. 7. Post v. διψήσῃ e Suida, B, Zenobio videntur inserenda vv. μὴ δυνάμενος πιεῖν. 8. κερδῶν γαμεῖς VB, κερδῷ γαμεῖν P, κερδῷ γαμεῖς bg: κερδογαμεῖν verbum videtur comica licentia fictum. VB: κατὰ τῶν ἐπὶ κέρδει γαμούντων τὰς αἰσχρὰς ἢ τὰς γεγηρακυίας. 12. ἱλάσκονται] Pb ἱλεώσαντο.

tum jocosa fiebant: v. Kiesslingius ad Theocr. 1, 15: add. Plat. Phaedr. 259 A. Catull. XXXII, 10. Ovid. Amorr. I, 5. Ἐν βοτάνῃ significat *in prato*: Theocrit. XXVIII, 12.

19. B. 613. K. III, 81. Greg. Cypr. II, 98. Apost. XII, 18. Arsen. 338: Hesych. Phot. Suidas.

20. V. II, 60. B. 614. C. 318. 319. K. III, 77. Greg. Cypr. II, 95. Apost. XII, 19. Arsen. 338 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Lysistr. 630: ἐπὶ τῶν μάτην χαιρόντων ἢ ἐπὶ τῶν ἀλλότρια ἁρπαζόντων: ad Lucian. Gall. §. 11: Hesych. Phot. Suid. s. λύκος ἔχανεν: .. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ᾽ αὐτό· ὅταν οὖν μὴ λάβῃ, ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασιν: s. λ. χανών. Ortum videtur ex Aesopi fab. 104 Fur. Usurpaverunt plurimi: Aelian. N. Anim. VII, 15: καὶ χανὼν λύκος, ὡς ἂν εἴποις, εἶτα μέντοι νεκρὸς ἐπενήχετο τῇ θαλάττῃ ὁ ἀετός: v. Huschkius Anal. Crit. p. 15. Boissonadus Anecdd. II, 444, id ad Aristaen. Epistt. II, 20 p. 730: ad Holstenii Epistol. p. 39: add. Euphro Athen. IX, 380 B: τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν Λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην: Fritzschius ad Arist. Thesmoph. p. 620. Walzius ad Arsen. l. c.

21. K. III, 78: Zenob. IV, 100. *Κύων κτλ.*] Diog. V, 67a.

22. V. II, 61. B. 619. Apost XI, 82.

23. Zenob. V, 5.

24 *Λυδοὶ πονηροὶ, δεύτεροι δ' Αἰγύπτιοι, τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι:*

25 *Λέοντα ξυρᾷς:* ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιούντων.

26 *Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει:* ἐπὶ τῶν ὑπερσπευδόντων. Καὶ γὰρ τὸ θηρίον ἁρπάξαν φεύγει.

27 *Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτειν:* ἐπὶ τῶν παρὰ καιρόν τι ποιούντων. Ὅμοιον τῇ, *Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις.*

28 *Παρὰ Λύδιον ἅρμα:* ἐπὶ τῶν πολὺ ἀπολειπομένων ἐν ἀγῶνι τινί.

29 *Λυδίῳ νόμῳ:* μαντικῷ· μάντεις γὰρ οἱ Λυδοί.

30 *Λακωνικὰς Σελήνας:* ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλως συνθήκας ποιουμένων. Οὗτοι γὰρ βοήθειαν αἰτούμενοι ἀνεβάλλοντο, τὴν σελήνην προφασιζόμενοι. *Ἀκεσσαίου σελήνη,* τὸ ἐναντίον.

31 *Λιπαρώτερος λύχνου,* καὶ *Λιπαρώτερος ληκυθίου:* ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶν. Ὁμοία τῇ, *Ἀκόνην σιτίζεις.*

32 *Λύω λέσχας:* Πλάτων φησὶ λέγων ὁπόταν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐξήρχοντο.

---

1. Post v. *δεύτεροι* inserui *δ'*. 2. *δὲ πάντων*] Schottus *δὲ πάντες ὤν*: correxit cum Erasmo Gaisfordus. 3. *ξυρᾶν* V, *ξυρεῖς* B: de formis *ξυρᾶν* et *ξυρεῖν* v. Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 181. 5. *προςβοῆς* p, *σπεύδη* g. 6. *ἁρπάξαν*] *ἁρπάσας* Apostolius. 8. *ὅμοιον κτλ.*] g om. 13. *ἀμφιβόλων* Schottus: ex b et Apostolii codice Gaisfordus emendavit. 20. *λέγων*] *λέγεται* P, *λέγειν* g.

24. Apost. XII, 37.

25. V. II, 65. B. 623. Apost. XI, 85. Arsen. 333 ibiq. Macar.: Eustath. ad Hom. Il. K. 787, 7. Schol. ad Plat. 397 Bekk., ad Aristid. 189 Fromm., III, 500 Dind.: Phot. Suidas. Utitur Plat. Reip. I, 341. C: Latini item dicunt leonem radere vel tondere; v. Zenob. V, 38.

26. Apost. XII, 28.

27. Apost. XII, 29. Arsen. 340: Phot. Suidas. *Ἐν θέρει κτλ.*] Diog. IV, 51.

28. Greg. Cypr. II, 99 ibiq. v. notas.

29. Hesychius.

30. V. Boeckhius ind. Lectt. univers. Berol. 1816 p. 5. O. Muellerus Dorr. II, 248. *Ἀκ. σ.*] Diog. I, 57.

31. Apost. XII, 8. Eustath. ad Hom. Od. 1421, 18: *τὸ γὰρ λιπαρὸν καὶ ἐπὶ τρυφώντων τίθεται. ὡς ἐν τῷ* [Od. o, 332], *αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόςωπα:* v. Nitzschius ad Hom. Od. IV, 211. *Ἀκ. s.*] Diog. II, 8.

32. Apost. XII, 31. In Pla-

33 *Μασχάλην αἴρειν*: ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν.

34 *Μεγαρέων δάκρυα*: ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δακρυόντων. Τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀποθανόντος ἠναγκάσθησαν πάντες ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς δακρῦσαι. Ὁμοία τῇ, *Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς θρηνεῖν.*

35 *Μεγαρικαὶ σφίγγες*: πόρνας τινὰς οὕτως ἐκάλουν.

36 *Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν*: ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων.

37 *Μηδικὴ τράπεζα*: ἐπὶ τῶν πολυτελῶν καὶ ἁβρῶν.

38 *Μὴ μελαμπύγου τύχῃς*: μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ.

39 *Μία λόγχη οὐ τρέφει δύο*: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλὰ κερδαίνειν βουλομένων.

40 *Μύλλος πάντα ἀκούει*: ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων, καὶ πάντα ἀκουόντων. Μύλλος γὰρ κωμῳδιῶν ποιητὴς, ὃς μὴ ἀκούειν ὑπεκρίνετο.

41 *Μῦς ἄρτι πίττης γεύεται*: ἐπὶ τῶν νεωστὶ παθόντων κακῶς.

42 *Μυσῶν λείαν*: ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. Οἱ γὰρ ** κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληΐζοντο.

---

5. ἅπαντες g. αὐτοῦ] ἐκείνου g. 7. C: *αἱ πόρναι, ἀπὸ πόρνης ἐν Μεγαρεῦσιν οὕτω καλουμένης. Ἴσως ἐντεῦθεν καὶ σφίκται* [sic] *οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν.* 8. ᾠδόν] ἐνδὸν g. 10. μηδικὴ .. ἁβρῶν] g om. B: *ἐπὶ τῶν εὐπόρων* [B εὐπόρως] *μέσως*: K: ἐπὶ τ. εὐπόρων. 13. λόγχη p. *δύο ἐριθακοὺς* [sic] K, qui in seqq. accurate cum Zenobio consentit. 15. Scribebatur *Μύλος*: correxit Meinekius Quaestt. Scen. Spec. II. p. 1. K: *ἐπὶ τῶν προσπ. μὴ ἀκούειν, ἀκουόντων δὲ*: sqq. om. 17. ὑποκρίνεται g. 18. *ἄρτι μῦς πίττην* cod. Maz. A. 86 ap. Boissonadum ad Nicet. Eugen. II, p. 246. 21. γὰρ] posui signa lacunae: *περίοικοι* potest e Suida, Zenobio inseri.

tone philosopho neque haec neque similia leguntur: igitur spectant fortasse ad locum e Platone comico desumptum, qui ad normam homerici *πρὸς ἔργα τραπέσθαι* orationem conformavisset.

33. Zenob. V, 7.

34. Diogen. VII, 65. Zenob. V, 8. *Πρὸς κτλ.*] Diog. VII, 66.

35. C. 328. Apost. XII, 56. Arsen. 350: Hesych. Phot. Suidas. Vid. intt. ad Aristoph. Ach. 529.

36. Zenob. V, 9.

37. B. 628. K. III, 84. Greg. Cypr. III, 2. Apost. XII, 94. Arsen. 354: v. Diog. VIII, 7. I, 2.

38. K. III, 85: Zenob. V, 10.

39. K. III, 83: Zenob. V, 11.

40. K. III, 86: Zenob. V, 14.

41. Diogen. II, 64.

42. Zenob. V, 15.

43 *Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρὶ δὲ μᾶζαν ἔδοντες.*

44 *Μέγα φρονεῖ ὁ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ: σωφροσύνης γὰρ δῶρον αὐτῷ ἐδόθη.*

45 *Μῦς λευκός: ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν καὶ ἀκρατῶν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ κατοικίδιοι μύες.*

46 *Μὴ παιδὶ μάχαιραν: μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρεῖν μεγάλα πράγματα, μή πως καθ᾿ ἑαυτῶν χρήσωνται.*

47 *Μανίαι οὐ πᾶσιν ὅμοιαι: τῶν μανιῶν αἱ μὲν εἰσιν ἄτοποι, αἱ δ᾿ ἀρετῆς καὶ εὐχῆς ἄξιαι, ὡς αἱ τῶν χρησμολόγων.*

48 *Μέγα στόμα τὸ ἐνιαυτοῦ: τουτέστι πολλὴ παῤῥησία εὐθηνίας γενομένης.*

---

1. Scribebatur *ἀμετρίᾳ μάζαν.* 3. *φρονεῖ μᾶλλον* Zenobius. 5. B: *ἐπὶ τ. ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια· οἱ γὰρ κατ. μύες καὶ μάλιστα οἱ λευκοὶ περὶ ὀχείας κινοῦνται.* 7. *παιδίον* K. *μάχαιραν*] *ξίφος* Macarius. VB. *ὑποτίθεται μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρεῖν πείρας δεόμενα πράγματα, μή πως καθ᾿ ἑαυτῶν αὐτὰ χρήσωνται· καὶ γὰρ οἱ παῖδες ἑαυτοὺς πολλάκις μαχαίραις πλήττουσιν. ἐγχειρίζειν πράγματα* K. 8. *πως* K om. *χρήσονται* g. 9. VB: *μανία.. ὁμοία: τῶν μ., ὥς φησι Πλάτων, αἱ μ. ἄτ., ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων, αἱ δ᾿.. ἄξιαι, οἷαι τῶν ποιητῶν κ. χρ.* 12. *τὸ στόμα* BCK. *τὸ*] C *τοῦ*, ut Suidas. *ἐνιαυτοῦ* PBCK Schottus, Gaisfordus: Schotti codices *ἐναντίου* exhibent. Scribe *τὸ τοὐνιατοῦ. εὐθηνίας*] *πάντων εὐφορίας* BK: C. nonnisi haec habet: *ἀντὶ τοῦ πολλῆς εὐφορίας γινομένης.*

43. Zenob. V, 19.

44. Zenob. V, 20.

45. B. 645. Apost. XIII, 43. Arsen. 359: Hesych. Phot. Suidas. De poetis, qui huius rei mentionem fecere, v. Aelian. N. Anim. XII, 10 ibiq. Jacobsius.

46. V. II, 72. B. 648. K. III, 96. Greg. Cypr. III, 9. Apost. XIII, 3. Macar. 356: Hesych. Phot. Suidas. Adhibuit Eupolis fr. 104. Runkel: *μὴ παιδὶ τὰ κοινά*: Plutarchus Stobaei Floril. t. 43, 136: *μὴ παιδὶ μάχαιραν ἡ παροιμία φησίν· ἐγὼ δὲ φαίην, μὴ παιδὶ πλοῦτον, μηδὲ ἀνδρὶ ἀπαιδεύτῳ δυναστείαν*: ejusd. Sympos. VII, p. 714, E: *εἰ δὲ μὴ δοτέον, ὥσπερ παισὶν ἀτρεμεῖν μὴ δυναμένοις, οὐ δόρυ καὶ ξίφος, ἀλλὰ πλαταγὴν καὶ σφαῖραν*, [v. supr. II, 98], *ὥσπερ ὁ θεὸς τὸν νάρθηκα τοῖς μεθύουσιν ἐπεχείρισε*: Dio Cass. LII, 14 p. 670 R: *καὶ διὰ τοῦτο ὁ μὲν τοῖς τοιούτοις τὴν ἐξουσίαν διδοὺς, παιδὶ δή τινι καὶ μαινομένῳ ξίφος ὀρέγει*: Clem. Alex. Stromm. I, 1, 14 p. 119 Sylb.

47. V. II, 70. B. 646. »Platonis locus est in Phaedro p. 244 sq. ubi de *μαντικὴ*, quae prius sit *μανικὴ* dicta, et tertiam faciat mentis excessionem, a Musis immissam poetis, innumerabilia antiquorum facta illustrantem: item in Apol. Socr. 22 B. Ion. 533 sq. quos locos expressit Cicero Orat. II, 46. pro Archia 8.« Schottus. Vid. Ed. Muelleri librum, *Geschichte der Theorie d. Kunst* I, 55. 234.

48. B. 649. C. 329. K. III,

49 *Μυσὶ κανθαρίς*: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

50 *Μετὰ Μουσῶν κόρυδος*: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων πεπαιδευμένοις συνόντων. Ὁμοία, *Καρικὴ Μοῦσα*. Καὶ, *Κόρχορος ἐν λαχάνοις*.

51 *Μέλιτος μυελός*: ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἡδέος.

52 *Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης*: ἐπὶ τῶν μεγάλα βοώντων.

53 *Μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον*: λείπει, παραπλεῖν. Ἐπὶ τῶν παρακινδυνευόντων.

54 *Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐγειρόντων.

---

1. *Μυσὴ* bg. 2. VB nonnisi haec: *Μετὰ Μουσῶν*: ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου: Suidas et Arsenius verborum plurium defectu laborant. 4. *κόρκορος* g. 6. *χλοερᾶς* g, Arsenius. 7. *μέγα* VB. 8. *μηδ'* Eustath. ad Dionysium, *εἰ μηδ'* Stephanus, ubi e Palatino codice *καὶ ἤ, μηδ'* scribendum est, *τὸν* BV. *πατεῖν* adjicit Eustath. Dionys. VB: *λ. τὸ παρ. ἢ διαφοιτᾶν· λέγεται δὲ κτλ.* 9. *διακινδυνευόντων* b. Stephanus, qui *πατεῖν* proverbio addit, explicat: *μὴ καταθαῤῥεῖν αὐτῆς ἐπιβαίνειν*: aliter originem et sententiam proverbii expediunt C et Macarius: *Εἰκῆ τὴν* [*τὸν* Mac.] *Ἄβυδον* [post v. *Ἄβυδον* in C lacuna, in Macario *πατεῖς* invenitur.]: *ἐπὶ τῶν μάτην τὶ φυλαττόντων. παρόσον ἐκεῖ* [*οὐ* adjicit Macarius, in quo vv. *οὐ ῥ.* ante v. *ἐξάγονται* posita leguntur.] *ῥαδίως αἱ γυναῖκες πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν ὁμιλίαν καταφυλαττόμεναι ἐξάγονται.* 10. *κίνει* Apostolius, Arsenius. 11. *κακὰ*] VB: *ἐξ ἀγνοίας πράγματα.* K explicationem om.

91. Apost. XII, 76. Arsen. 351: Suidas.

49. Plut. 88. Apost. XIII, 37: Suidas.

50. V. II, 74. B. 652. Apost. XII, 71. Arsen. 352: Suidas. De alauda vid. Winckelmannus ad Plat. Euthyd. p. 291 B: v. nott. ad Zenob. III, 77. *Καρ. Μ.*] Diog. V, 86. *Κόρχ. ἐν λ.*] Diog. V, 36.

51. B. 653. K. III, 88. Greg. Cypr. III, 3. Apost. XII, 75. Arsen. 351 ibiq. Macar.: Suidas. Utitur Liban. Epist. 42: *τὸ δέ ἐστι πονοῦντι μέλιτος ἥδιον.*

52. V. II, 76. B. 655. Apost. XII, 57. Arsen. 350: Suidas. De lauro Schottus attulit Plin. N. H. XV, 30: *Laurus quidem manifesto abdicat ignes crepitu.* Similiter Bacchus apud Arist. Ran. 859 dicit Aeschylo: *σὺ δ' εὐθὺς ὥςπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.* De formula *μείζονα βοᾶν* v. Walzius ad Arsen. l. c., Lobeckius ad Soph. Aiac. 386.

53. V. II, 78. B. 658. Apost. XIII, 4: Eustath. ad Hom. Il. B, 836 p. 357, 4: *Παυσανίας. παροιμίαν εἶναι λέγει, μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον, ᾗ ἐχρῶντο, φησὶν, ἐπὶ τῶν εἰκαίων καὶ οὐδαμινῶν*: ad Dionys. Perieg. 513: Steph. Byz. s. *Ἄβυδος*. Suid., Bekk. Anecdd. I, 322, 32. Bachm. Anecdd. 1, 5, 13: C. 128. Macar. p. 224. Cf. Zenob. I, 1.

54. V. II, 79. B. 659. K. III, 90. Apost. XII, 95. Arsen. 355 ibiq. Macar.: Schol. Plat. p.

55 *Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ*: μὴ πάντα ἐπιτρέπειν ταῖς εὐχαῖς.

56 *Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα*: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν. Ταῦτα γὰρ ἐκπαιδόθεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐμάνθανον.

57 *Μηδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτερος*: ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου. Χαριεντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον.

---

1. *μὴ ἀεὶ κατὰ β. ε.* conjecit Valckenarius ad Schol. Eurip. Phoen. 1416, *μὴ κ. β. εὔχου* Erasmus II, 9, 83: *μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἕξεις* Suidas, ubi vide interpp. VB: *ὑποτίθεται μὴ πάντα* [videtur ex his verbis apparere, *μὴ πάντα κ. β. εὔξῃ*, proverbii formam genuinam fuisse.] *ἐπ' εὐχαῖς ποιεῖσθαι, καὶ ταῖς περὶ θεῶν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' ἑαυτῶν.* 3. BV: *ἐπὶ τ. πάντη ἀμ. Παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις εὐθὺς ἐκ παίδων γράμματα καὶ κολυμβᾶν ἐδιδάσκετο*: eadem affert C, nisi quod *παντάπασιν ἀμαθῶν* habet et in fine addit: *δύο δὲ αὗται μόναι τέχναι παρὰ Ἀθηναίοις ἠσκοῦντο, καὶ οἱ μὲν ἀστοὶ ἐλλόγιμοι ἦσαν, οἱ δὲ δημοτικώτεροι, ναυτικοί.* 6. *δὲ* VB om. et alterum enuntiatum cum priore conjungunt.

382 Bekk.: *ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων. ταύτης μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα· »καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον·« μετῆκται δὲ ἐκ τοῦ ἐν Ῥόδῳ κολόσσου, ὃς πεσὼν πολλὰς οἰκίας κατέσεισε· βασιλέως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀναστῆσαι* [voluit Ptolomaeus Euergetes: Polyb. V, 88: v. Paulsenius Comm. de Rhodo 17], *φοβούμενοι οἱ Ῥόδιοι μὴ πάλιν καταπέσῃ* [oraculum Rhodios secutos esse refert Strab. XIV, 2, 5 p. 652.], *τὸ προκείμενον ἐπεφθέγξαντο*: Suidas. Alludunt Theogn. 423 Bekk.: *πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον*: Soph. Oed. Colon. 510: *δεινὸν μὲν, τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν . . . ἐπεγείρειν*: Plat. Phileb. 59 E: unde apparet, quantum fidei Scholiastae Platonico tribuendum sit. Ceterum conf. Zenob. I, 55. Diog. I, 52. Plut. Boisson. num. 12. Similia percrebuerunt *μὴ κινεῖν ἀκίνητα* Macar. 356. Suidas, Wyttenbachius ad Plut. de Is. et Osir. 359 F.: *μηδὲ νεκρῶν θήκας κίνει*: Apost. XII, 90. Arsen. 355.

55. V. II, 80. B. 660. Apost. XII, 80: v. Diog. V, 90. Apposuit Schottus Sallust. Catil. 52, 25: *sed cunctamini, Dis immortalibus confisi, qui hanc rempublicam in maxumis saepe periculis servavere. Non votis neque suppliciis muliebribus auxilia Deorum parantur; vigilando, agendo, bene consulendo prospera omnia cedunt: ubi socordiae te atque ignaviae tradideris, nequidquam Deos implores: irati infestique sunt:* Liv. VII, 12: . . *ducem, qui nihil agenti sibi de coelo devolaturam in sinum victoriam censeat:* v. Diog. VIII, 11.

56. V. II, 81. B. 661. C. 339. Apost. XIII, 5. Arsen. 354: Suidas. Plat. Legg. III, 689 D: *τοὺς δὲ τοὐναντίον ἔχοντας τούτων ὡς σοφούς τε προσρητέον, ἂν καὶ τὸ λεγόμενον μήτε γρ. μ. ν. ἐπιστῶνται, καὶ τὰς ἀρχὰς δοτέον ὡς ἔμφροσιν*: Bernhardyus ad Suid. affert Schol. ad Aphthon. Progym. T. II. Rhett. Gr. 45. 439 W., qui breviter rem tangunt: v. Arist. Equitt. 189 et Zenob. IV, 17: add. interpp. ad Suet. August. 64, ubi recte Torrentius *natare* legit, Senec. Controv. 27.

57. V. II, 82. B. 662. Apost.

58 *Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας:* ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι ἀγαθὸν μετὰ ἀπευκτοῦ.

59 *Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης:* ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

60 *Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων:* ἐπὶ τῶν τινὸς ἀξιούντων τυχεῖν.

61 *Μηδέποτε [εὖ] ἔρδειν γέροντα, μηδὲ γυναῖκα, μηδὲ παῖδα βάσκανον, μηδὲ κύνα τινὸς, μηδὲ λάλον κωπηλάτην:* παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

62 *Μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν:* πολλάκις μικρὸς πόνος καὶ κακόν τι δοκοῦν μεγάλων γίνεται πρόξενον καλῶν.

63 *Μήλῳ βάλλειν:* ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάς.

---

1. Scribebatur μὴ δὲ. C: ἐπὶ τῶν δι' ὀλίγον καλὸν μεγάλοις κακοῖς περιπεσοῦσι. 2. B V. παθεῖν τι φλαῦρον [V φαῦλον] μετ' ἀγαθοῦ: K: π. τι ἀπευκταῖον μετὰ ἀγαθοῦ: Apostolius corrupte π. τι εὐκταῖον μετὰ πόνου. 3. Schottus ἅψομαι: ἅψωμαι V B K b g Gaisfordus. V B: ἐπὶ τ. κατ' ἰσχὺν ἀνίσων τυγχανόντων. 7. μηδέποτε] V B μηδὲ πατέρα γέροντα omissis vv εὖ ἔρδειν. εὖ] adjecit ex Arsenio et Suida Gaisfordus. 8. βάσκανον Arsenius, Suidas om. μήτε τινὸς κύνα V B. τινὸς] γείτονος Suidas. 9. μήτε [μηδὲ Suid.] κυβερνήτην φίλυπνον V B Suidas. μὴ λάλον V B Suidas. κωπηλάτην] ὀνηλάτην vel κάπηλον Schottus mavult.

XIII, 6. De re v. Diogen. III. 82.

58. V. II, 83. B. 663. C. 335. K. III, 92. Greg. Cypr. III, 4. Apost. XII, 96. Arsen. 354 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpat Sappho ap. Tryph. περὶ τρόπων T. VIII. Rh. Grr. 760 Walz., fr. 40 Schneidew.

59. V. II, 84. B. 664. K. III, 93. Greg. Cypr. III, 5. 56. Apost. XII, 98. Arsen. 355: Macar. 413: Suidas. Illustrat Bernhardy ad Suid.: add. nott. ad Diogen. III, 30: similiter dicitur: ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα πυνθάνεται: Apost. XIV, 58. Arsen. 384.

60. Apost. XIII, 7. Macar. 356: Suidas. Similia vide ad Diogen. I, 76. VII, 100. Greg. Cypr. I, 58.

61. V. II, 87. B. 667. Arsen. 356: Suid. s. μηδέποτ' εὖ, s. μή ποτ' εὖ: v. Diogen. III, 89.

62. V. II, 88. B. 668. Macar. 357: Suidas. Bernhardy ad Suid. comparat Menandri fr. inc. 102: γαμεῖν κεκρικότα δεῖ σε γιγνώσκειν ὅτι Ἀγαθὸν μέγ' ἕξεις, ἂν λάβῃς μικρὸν κακὸν, ad quem locum Meinekius apposuit Plutarch. Consol. Ux. 610 E: καὶ μὴ τὸ μικρὸν ἀγαθὸν μέγα νομίζειν κακόν.

63. V. II, 89. B. 669. Apost. XII, 91: Schol. ad Theocr. V, 88: vid. nott. ad Diog. III, 63. Caussas cur amantibus mala in manibus et deliciis essent, Clearchus Athen. XII, 553 E. exposuit. Eustath. ad Hom. Od. H, p. 1572, 48: ὡς δὲ καὶ ἐρωτικὰ τὰ

64 *Μικρὸς ἀεὶ ὁ σὸς πῶλος*: ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας νεάζειν λεγόντων.

65 *Μία μάστιξ ἐλαύνει*: ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.

66 *Μυὸς ὄλεθρος*: διὰ τὸ ἀποῤῥεόντων τῶν μυῶν τῶν μελῶν θνήσκειν αὐτούς. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπράκτως ἀποθανόντων.

67 *Μηδὲ κάρφος κινεῖν*: ἐπὶ τῶν ἡσύχων.

68 *Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακιὰν ἐμπέσῃς*:

69 *Μήτ' ἄκανθα ἀμύξῃ*: λείπει, τοὺς ἀγαθούς.

70a *Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα*: τουτέστι, μὴ τὰς τέχνας κατὰ τῶν φίλων.

70b *Μὴ μέγα λέγε*: μὴ μεγαλοῤῥημόνει.

---

1. ὁ σὸς] C ὄνος, et sic Macarius. 2. λεγόντων] VB προςποιουμένων, νέων νομιζομένων. Ἡλικία h. l. id q. μῆκος, staturam significat. 3. μία bg Apostolius om.: BV: μὴ μάστιξι πάντας ἐλαύνειν: μία μ. πάντας ἐλ. Suidas. 4. κατὰ μυὸς ὄλεθρον Aelianus. VB: οἱ μύες ἀποῤῥεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν κατὰ βραχὺ φθείρονται· ὅθεν καὶ Φιλήμων φησί· Ἀλλ' ἀπόλλυμαι κατὰ μυὸς ὄλεθρον [v. Meinekii Men. 429: eadem e codice Parisino edidit Bastius Epist. Crit. 90. — Verba Philemonis V om.]. Pergit V: ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν μεμελασμένων: Schottus reponi mavult pro voce nihili μεμαλαγμένων. 6. ἀποθνησκόντων g. 7. Scribebatur μὴ δέ. 8. Erasmus conjecit μὴ τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρακιὰν καταπίπτῃς, ut heroicus versus constaret. μὴ om. Apost. XVIII, 41. Arsen. 445. 10. μηδ' Suidas, qui τοὺς ἀγαθοὺς
οι
cum proverbio conjungit. ἀμύξει C. »Deest art. g.« Gaisfordus. 13. μεγάλα Arsenius.

μῆλα δηλοῖ καὶ ὁ γράψας τὸ, μῆλα ἔρωτες ἴδου τρυγῶσι.

64. V. II, 90. B. 670. C. 342. Apost. XIII, 9. Macar. 357: Suidas. Comparavit Schottus Horat. Serm. 1, 3, 45: *appellat .. pater ... pullum, male parvus si cui filius est*: homines enim male parvi veteribus risum movebant et contemnebantur: v. Arist. Av. 17. Ran. 709 et quae notavi in Naekii et Welckeri Mus. Rhen. II, 359.

65. V. II, 91. B. 671. Apost. XII, 49: Suidas.

66. V. II, 93. B. 673. Apost. XII, 39: Aelian. N. An. XII, 10: οἱ μύες ἀποθνήσκοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἐκ μηδεμιᾶς ἐπιβουλῆς, ἀποῤῥεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν, κατὰ μικρὰ ἀπέρχονται τοῦ βίου· ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία λέγει κτλ.

67. Apost. XII, 97: Suidas. Utitur Aristoph. Lysistr. 474.

68. Apost. XII, 81. Arsen. 356: Suidas. V. Diog. VIII, 45.

69. C. 337. Suid. s. ἀμύξεις.

70*a*. Apost. XII, 93. Macar. 356: Suidas.

70*b*. Arsen. 354 ibiq. Macar. De vv. μέγα λέγειν gloriandi et superbiendi significatione dictis v. Arist. Ran. 835. Heindorfius ad Plat. Hipp. Maior. 295 A. Ellendtius Lex. Soph. T. II, 64. Lobeckius Soph. Ajac. 386.

71 *Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ*: ἀνθρακεὺς ἐμπιπράμενος ἐν τῇ καμίνῳ τοῦτο λέγει. Ἐπὶ δὲ τῶν κακοῖς συνεχέστερον περιπιπτόντων.

72 *Μὴ μάχαιραν αἶρε θῆλυ*: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων βοηθεῖν.

73 *Μίδας ὄνου ὦτα*: ὅτι ὠτακουστὰς εἶχεν. Οἱ δὲ χωρίον αὐτοῦ φασιν οὕτω καλεῖσθαι, ὑπ' αὐτοῦ ληφθὲν, ἀνάλωτον.

74 *Μωμήσεταί τις μᾶλλον, ἢ μιμήσεται*: ὅτι ῥᾴότερον τὸ ψέγειν.

75 *Νῷ πείθου*: Ὁμοία τῇ, *Πείθου θεῷ*.

76 *Νηφάλια ξύλα*: τὰ μὴ ἀμπέλινα, μηδὲ σύκινα, μηδὲ μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ *οἰνόσπονδα* λέγονται.

---

1. *μὴ* om. Zenobius. Explicationem K om. Macarius: *παρεγγυᾷ μὴ κακοῖς ἐπισωρεύειν κακά.* 2. *τούτω* [sic] *λέγειν* g. 4. Vulgatam *αἴρει* ex Erasmi sententia mutavi. 6. *ἔχων* Suidas, *εἶχεν* Apostolius addit proverbio. 9. B: *βουλήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται. ὅλον κεῖται ἐν τῷ μωμ. τ. μ. ἢ μ.*: v. notas: K C *τις* om. C: *ἐπὶ τῶν τὰ καλὰ βασκαινόντων*: K: *ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.* 11. C: *παροιμία ὁμοία, τῷ θ. π., ἢ ἔπου. πείθου θ.*] *πεύθου* g. 12. *μηδὲ σύκινα*] scribebatur *μὴ*: correxi e B V: tum vulgo *μὴ δὲ*: B V *μήτε.* 13. *λέγεται* V B: cod. Maz. vocem per compendium scriptam exhibet: v. Boissonadus ad Herodiani Epimer. 13.

71. K. III, 89. Apost. XII, 97. Macar. 356: v. Zenob. V, 69.
72. Apost. XII, 100.
73. Apost. XIII, 17: Schol. ad Arist. Plut. 287: Suidas. Vid. Hemsterhusius ad Arist. l. c. p. 86. Cf. Pers. Sat. 1, 121.
74. B. 243. C. 345. K. III, 95. Greg. Cypr. III, 8. Apost. XIII, 53. Arsen. 360 ibiq. Macar.: Hesych. v. *σκιαγραφία.* Haec verba Apollodori pictoris operibus erant inscripta: Plutarch. de glor. Athen. 2 p. 346 A: idem a Zeuxide factum esse narrat Plin. N. H. XXXV, 36, 63: adhibuit etiam Varro ap. Non. Marcell. p. 26, 20. Mercer. Similiter Theogn. 369 Bekk.: *μωμεῦνται δέ με πολλοὶ, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί. Μιμεῖσθαι δ' οὐδ' εἷς τῶν ἀσόφων δύναται*: v. Boissonadus ad Holstenii Epist. p. 294.
75. V. II, 99. B. 676. C. 354. Apost. XIII, 88. Arsen. 369 ibiq. Macar.: Suidas.
76. V. II, 100. B. 678. Apost. XIII, 71. Arsen. 367: Schol. ad Soph. Oed. Col. 190: *καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφαλίους* [de quibus v. quae collegit Prellerus ad Polemon. frr. p. 74.], *ἀλλὰ καὶ ξύλα τινὰ, ἐφ' ὧν ἔκαιον. Κράτης μὲν οὖν ὁ Ἀθηναῖος τὰ μὴ ἀμπέλινα τῶν ξύλων πάντα νηφάλια φησὶ προσαγορεύεσθαι. Ὁ δὲ Φιλόχορος ἀκριβέστερον φησὶ, τὰ μήτε ἀμπέλινα μήτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νηφάλια καλεῖσθαι*: unde discimus Philochori rationem sequi Diogenianum: Hesych. Phot. Suid.: v. Poll. VI, 26. Hesych. s. *ἄοινα.* De v. *οἰνόσπονδα* v. Hesych. s. v.

77 *Νόμος καὶ χώρα:* δῆλον.

78 *Ναῦς παλαιὰ πόντῳ οὐχὶ πλωσίμη:* ἐπὶ τῶν μηδὲν συντελούντων.

79 *Ναῦς ἱκετεύει πέτρας:* ἐπὶ τῶν ἀδυςωπήτων. Ὡς τὸ, Ἀνδριάντι πρεσβεύσομεν.

80 *Νέμεσις δὲ παρὰ πόδας βαίνει:* μέτεισι γὰρ ταχέως.

81 *Νεβρῷ ἱππεύεις:* ἐπὶ τῶν βραδέως γινομένων.

82 *Νεκρῷ λέγων μύθους εἰς οὖς:* ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαΐοντος.

83 *Νεφέλας ξαίνειν:* ἐπὶ ματαίου ἢ ἀδυνάτου.

84 *Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις:* ἐπὶ τῶν ἐπιλη-

---

2. *πόντῳ . . πλωσίμη*] *πόντον . . πλεύσει* **V**, **B** *πόντον πλωσίμη: ναῦς ἡ παλαιὰ πόντον πλ.* Pantinus ad Apost. p. 332, quo senarius constaret. 4. *ἱκέτευε* **B.** **B** nonnisi *ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων*: Apost. Arsenius: *ἐπὶ νῶν σφόδρα ἀν. καὶ ἀδυςωπ. κτλ.* 6. *δὲ*] *γὰρ* g: unde apparet, etiam a Diogeniano scriptum fuisse, quod exstat in Suida *δέ γε πὰρ πόδα*: ita anapaesticus versus restitutus est. **B**: *παρόσον μέτ. ταχ. ἡ δαίμων*: addunt Apost. Ars. Suidas: *πρὸς ἡμαρτηκότας.* 8. Scribebatur *νεύρῳ*: correxi e **VB** Apostolio. *ἱππεύει* **VB**: *ἱππεύεις* cum Diogeniano Apostolius. 9. *λέγων μύθους*] **B** *λέγουσα λόγους.* **B**: *ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου καὶ κτλ.*: *K*: *ν. μῦθον ε. ο. ἔλεγε: ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπ. ἢ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.* 11. *ξαίνεις K.* *ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων K.* 12. **B.** 679: *νοῦς . . Κενταύροις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.* **VB**: *Κενταύροισιν*: vera haec est lectio: v. nott.

77. Zenob. V. 25.

78. V. II, 95. B. 685. Apost. XIII, 57. Arsen. 365 ibiq. Macar.: Suidas.

79. B. 687. Greg. Cypr. III, 14. Apost. XIII, 55. Arsen. 364: Suid. s. *ἀνὴρ ἔοικε ναῦς ἱκετεύειν πέτραν*, s. *ναῦς.* *Ἀνδ. πρ.*] dictum est, ut in Nicephori Progymn. I, 496 Rh. Grr.: *ταῦτα Θηβαίοις ἐπρεσβευόμην, οὕτως ἑλληνικῶς ἔστελλον τὸ κηρύκιον, ἐπεὶ δ᾽ ἐκεῖνοι καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπεδυςπέτουν τὴν ἀκοὴν κτλ.* Similiter dicitur *ἀκινητότερος ἀνδριάντος*, de quo v. Boissonadus ad Eunap. T. I, 303.

80. B. 688. Apost. XIII, 67. Arsen. 366: Suidas. Alludit Mesomedes I, 9: *λήθουσα δὲ πὰρ πόδα βαίνεις*, nisi, ut Jacobsius monet, paroemia ex hoc ipso loco orta est. De sententia v. Jacobsius ad Anthol II, 2, 345. Mitscherlichius ad Hor. Carm. III, 2, 31: add. Zenob. I, 30.

81. V. III, 6. B. 689. Apost. XIII, 69.

82. B. 691. K. III, 98. Greg. Cypr. III, 12. Apost. XIII, 62. Arsen. 365 ibiq. Macar.: Suidas. Liban. ap. Boiss. Anecdd. I, 167: *ταῦτα μὲν πρὸς αὐτήν· ἀλλ᾽ ᾖδον, τὸ τῆς παροιμίας, ἐπὶ κωφῷ* [v. Plutarch. Provv. Boiss. n. 43]· *ἀλλ᾽ αἰγιαλοῖς* [v. Diog. I, 37.] *ἐδόκουν προςομιλεῖν ἢ νεκρῷ πρὸς οὖς διαλέγεσθαι.*

83. V. III, 8. B. 692. K. III, 99. Plutarch. Boiss. An. I, 398. Greg. Cypr. III, 13. Apost. XIII, 66. Arsen. 366: Suidas.

84. V. III, 10. B. 694, 679; Apost. XIII, 74. Arsen. 367 ibiq.

σμόνων καὶ πλεονεκτῶν. Παρόσον ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

85 *Νοῦν τὸν ξένον: ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά.*

86 *Νῦν εἰς χώραν ἦλθες: ἐπὶ τῶν ὅπου ἀπηρνοῦντο μὴ ἐλθεῖν ἐλθόντων.*

87 *Νῦν ὀσπρίων ἄμητος: ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὥραν πραττόντων πάντα.*

88 *Νῦν θεοὶ μάκαρες: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων ἐφ᾽ οἷς ἔπραξαν.*

89 *Νὺξ ὑγρά: ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν. Νύκτα δασεῖαν, τὴν χειμερινήν φασι.*

---

1. *καὶ*] BV *ἤ*. *ὑπὸ πλεονεξίας*] VB: *ὑπερβολῇ πλεονεξίας*. 3. *νοῦν*] VB *νοῶ*. *τινά*] scribebatur *τινῶν*: emendavi e VB Suida. 4. VB: *ἐπὶ τῶν πρότερον* [V *πρῶτον*] *μὲν μὴ* [*οὐκ* V.] *ἀνεχομένων ἐλθεῖν, ὅποι δὴ* [*δεῖ* V Suidas.], *ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγεγονότων*. 6. VB: *ε. τ. ἕκαστα πράττειν φιλούντων* [V *ὀφειλόντων*]. 8. *νῦν δὲ θεοὶ* VB, *νῦν οἱ θεοί* C. *μάκαρ* g. VBC: *ἐπὶ τ. ἀξ. ὧν ἐπλημμέλησαν ὑπὸ τοῦ θείου τιμωρουμένων*. 10. VB: nonnisi *τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑγρὰ χαλεπή φασιν*, unde supplebis mancam Suidae explicationem.

Macar.: Hesych. Phot. Suidas. Proverbium, ut annotat Hesychius, *κομμάτιον Πεισάνδρου* est, quem quum intt. Hesych. pro comico habuissent, Pisander in comicorum numerum illatus est: v. Fabricii Bibl. Gr. II, 485. Sed recte obloquitur Bernhardyus ad Suid., dicens nugari, quicunque Pisandrum finxerint comicum. Nihilominus Pisandri nomen in Hesychio bene habet: locus enim ille mutilus est atque supplendus e Suid. s. *τάδ᾽ οὐ παρὰ Κενταύροισι: λεγόμενόν τι ἦν· Τηλεκλείδης· Τῶν δυνατῶν τι κέλευ᾽· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι*: v. Phot. s. *τάδ᾽ οὐ* Apost. XVIII, 1., Phot. Suid. s. *τῶν δυνατῶν*: in quo versu aut *οὐ νοῦς παρὰ* scribendum, aut, quod melius videtur, *νοῦς* in sequentis versus initio collocatum erat. In Teleclidis igitur comoedia quadam Pisander, homo nequam, de quo dixit Meinekius Quaestt. Scenn. Sp. II, 20, hunc versum pronuntiavit, cujus pars in proverbium abiit. Aliter O. Muellerus Dorr. II, 476 et Meinekius Frr. Comm. Gr. I, 162, qui ex Pisandri Camirensis Heraclea haec manasse conjecerunt. Similiter dixit Aristoph. Equitt. 1126: *νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις*: fortasse etiam nostrum respexit Plato Athen. X, 441, E: *ὑμῖν γὰρ οὐδὲν, καθάπερ ἡ παροιμία, Ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναί μοι δοκεῖ.*

85. V. III, 9. B. 693. Apost. XIII, 76. Arsen. 368: Suidas.

86. V. II, 97. B. 695. Apost. XIII, 83. Arsen. 368: Suidas.

87. V. II, 98. B. 696. Apost. XIII, 84. Arsen. 368: Suidas.

88. V. III, 11. B. 697. C. 352. Apost. XIII, 85. Arsen. 368: Hesychius: vid. Zenob. V, 99.

89. V. III, 12. B. 698. Apost. XIII, 82. XIX, 80. Arsen. 368. ibiq. Macar. et p. 456.: Suidas. De significatione vocis *ὑγρά* dixit Valkenarius ad Eurip. Phoen. 1448. *Δασ. ν.*] cf. Append. s. *δασεῖαν νύκτα.*

90 *Νῦν γένοιτο σωθῆναι:* ἀετὸς χελώνην ἁρπάσας ἠβούλετο ἀφ' ὕψους καταβαλεῖν, ἡ δὲ, Νῦν γένοιτο, φησὶ, σωθῆναι· τοῦ δὲ λοιποῦ αὐτῇ μελήσει.

91 *Ξυρὸς εἰς ἀκόνην:* πρὸς τοὺς ὧν βούλονται τυγχάνοντας. Ὁμοία τῇ, Ὄνος εἰς ἄχυρα.

92 *Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν:* ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

---

1. C: νῦν σωθείην ἵν' ᾖ μοι διδάγματα ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου [haec etiam apud Arsenium p. 369 leguntur]: παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ, καὶ πεσούσης· ὅμοιον τῷ, Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω [v. Greg. Cypr. III, 61.]: quam respicit fabulam, eam e cod. Flor. edidit Furia p. 81 Lips., Schneiderus e cod. Augustano p. 114: testudinis verba in versus redigere conati sunt homines docti: v. Bernhardy ad Suidam. γένοιτο σωθῆναι Gaisfordus, de codd. tacens: Schottus γένοιτο τὸ σωθῆναι et sic Apostolius, Arsenius. 3. τὸ σωθῆναι Schottus, articulum iterum tacite delevit Gaisfordus. αὐτοῦ vulgo: αὐτῇ Apostolius, Arsenius, idque recepi. 5. C: ὁμοία τῇ, Ἵππος εἰς πεδίον [v supr. V, 28], καὶ, Δαλὸς εἰς πῦρ [v. infr. VII, 82]: K: ἐπὶ τῶν προσηκόντων τισί: cod. 1000 ap. Boisson. ad Plut. l. c.: πρὸς τοὺς πεφυκότας πρὸς ὁτιδήποτε. 6. ὁμοία κτλ.] om. cod. Mazar. A. 86 ap. Boisson. ad Aristaen. l. c. Ὄνος εἰς ἄχ.] C: ἐπὶ τῶν ἀδηφάγων: K explicationem om. Formam proverbii singularem affert Schol. ad Arist. Vespp. 1350: ὄνος εἰς ἀχυρῶνας ἀπέδρα. 7. Aliam paroemiaci conformationem suppeditat Suid. s. τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν, ubi articulus deleri debet: add. Apost. XIX, 1. Arsen. 449: Photius s. τὸ σκαμβόν: vid. nott. ad Plutarch. 18. C: ἐπὶ τοῦ μὴ διορθουμένου. 8. ἐκ φαύλου ἀγαθὸν K.

90. C. 353. Apost. XIII, 86. Arsen. 369: Suidas, qui cum cod. C fere consentit.

91. C. 356. K. III, 100. Plutarch. in Boiss. Anecd. I, 397. Greg. Cypr. III, 15. Apost. XIII, 91. Arsen. 374: Eustath. ad Hom. Il. K, 796, 60: Suidas: v. Diog. IV, 41. Usurpant Aristaen. Epist. I, 14, ubi v. intt., Theodor. Hyrtac. in Boisson. Anecdd. II, 419: οὕτω δὲ συμβιοῦντες, ταὐτὸν δ' ἐρεῖν συμφιλοσοφοῦντες, ξυρὸς πρὸς ἀκόνην ἦσαν ἢ πῦρ πρὸς δαλὸν, [v. Diogen. VII, 82.] ἢ μὴν ἀλλήλας νίζουσαι χεῖρες [respicit Epicharmi dictum, ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει: Apost. I, 44. Arsen. 19: v. Fischerus ad Aeschin. Diall. p. 127. Polman Kruseman ad Epich. frr. p. 63.], φαίναι δὴ παροιμιακῶς: alios locos, ubi haec et similia proverbia conjuncta reperiuntur, Boissonadus indicat Anedd. I, 459. Ὄνος εἰς ἄχ.] C. 366. K. IV, 7. Greg. Cypr. III, 24. Apost. XIII, 91. XIV, 55. Arsen. 374. 383: Phot. Suidas: v. Append. s. γέροντες εἰς ἄχυρον. Adhibet Philemon Athen. II, 52, E: ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων, ad quem locum Meinekius Men. p. 425 proverbium etiam Phrynicho Bekk. Anecdd. 1, 7, 23 restituit.

92. C. 355. K. IV, 1. Greg.

93 *Ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ: ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις διαμαρτανόντων.*

94 *Οὐδὲν ἦν τἄλλα πάντα πλὴν χρυσός:*

95 *Ὀστράκων περιστροφή: ἐπὶ τῶν ἐκ κρειττόνων εἰς τὸ ἐναντίον μεταπιπτόντων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυβευόντων. Ὀστρακίνοις γὰρ τὸ πάλαι χρώμενοι βώλοις, τῇ μεταβολῇ τούτων πολλάκις ἡττῶντο ἢ ἐνίκων.*

---

1. *συγγνώμη* **K.** *πρώτοις τι* **b.** **3.** *ἦν ἄρα* **VB.** **VB:** *αὕτη ἀρχή ἐστι σκολιοῦ· ἀνατιθεῖσι* [*ἀνατιθοῦσι* **VB.**] *δὲ αὐτὸ Πυθέρμωνι:* **scr.** *Πυθέρμῳ:* **v. Athen. XIV, 625, C et Schneidewinus ad Hippon. fr. 21.** **4.** *ὀστράκου* **C, qui haec affert:** *παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τὶ ποιούντων λεγομένη· εἴρηται δὲ ἀπὸ παιδιᾶς τοιαύτης· διελόντες ἑαυτοὺς οἱ παῖδες ὡς ἰσαρίθμους ἑκατέρους γενέσθαι, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἵσταντο, οἱ δὲ εἰς δυσμὰς, ἄλλος δέ τις μεταξὺ ἑκατέρων καθήμενος ὄστρακον εἶχεν, ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους κεχρισμένον λεύκῃ* [*λευκῷ* **Schol. Plat.**], *ἐκ δὲ θατέρου μέλανι. Καὶ ἔῤῥιπτε τοῦτο ὀρθὸν, καὶ εἰ μὲν κατεφέρετο τὸ λευκὸν μέρος ἄνω, οἱ πρὸς ἀνατολὰς ἑστῶτες ἐδίωκον τοὺς πρὸς δυσμάς· εἰ δὲ τὸ μέλαν ἄνω, οἱ ἐκ δυσμῶν ἐδίωκον, ἕως καταλάβοιεν. Καταλαβόντες* [*καταληφθέντες* **Schol. Plat.**] *δὲ ἐβαστάζοντο ὑπ' αὐτῶν* [*ἀφ' οὗ κατελήφθησαν τόπου* **Schol. Plat. addit**], *ἕως οὗ* [*οὗ* **om. Schol. Plat.**] *ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν ἔφυγον:* **Eustathius:** *παροιμία ἐπὶ τῶν ὅποι τύχῃ μεταβαλλομένων, τὸ, ὀστράκου περιστροφὴ ἢ ὀστράκου περιστραφέντος ἢ μεταπεσόντος.* **5.** *μεταπιπτόντων*] *περιστρεφόντπν· γρ. μεταπεσόντων* **b.** **7.** *ἡττῶντο*] *ἡτιῶντο* **b.**

Cypr. III, 16. Apost. XIII, 92. Arsen. 373 ibiq. Macar.: Suidas. Usurpat Galenus de pulsuum different. III, c. 3 p. 656. T. VIII. Kuehn.: *ἐκείνοις μὲν οὐδὲν ἀποκρινόμενοι, πρὸς δὲ ὑμᾶς αὐτοὺς λέγοντες τὸ τοῦ κωμικοῦ, Ὡς οὔτε στρεβλὸν ὀρθοῦται ξύλον Οὔτε γεράνδρυον* **[v. sup. III, 77.]** *μετατεθὲν μοσχεύεται:* **add. Menandr. sentent. Sing. 531 Mein.:** *φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον:* **Horat. Epist. 1, 10, 24 ibiq. v. Schmidius: add. Plut. Provv. 18.**

93. K. IV, 41. Greg. Cypr. III, 66. Apost. XIII, 96. Arsen. 374: Suidas. »Egregie sacer ille Chrysostomus: *καὶ τῷ μὲν ἐν ἀρχῇ πεσόντι συγγινώσκομεν ἅπαντες διὰ τὴν ἐμπειρίαν.*« **Schottus.**

94. V. III, 14. B. 700. Plutarch. 96.

95. C. 380. Apost. XV, 84. Arsen. 388: Eustath. ad Hom. Il. Σ, 543 p. 1161, 35. Schol. ad Plat. Phaedr. 241 B p. 314 Bekk. [ubi qui ex Hermia p. 90. legitur locus Platonis comici, etiam ad Eustathio l. c. affertur], id. ad Plat. Reip. VII, 521 C p. 413 Bekk.: *ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη· . . ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμώντων ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων:* **Schol. ad Lucian. Apol. p. Merc. Conduct. §. 1. ad Dion. Chrysost. p. 19 Morell.:** *παροιμία ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ ἀνελπίστως ὑφισταμένων:* **Phot. Suidas: de ludo exponit etiam Poll. IX, 111. Plato Phaedr. l. c.:** *φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων καὶ ἀπειρηκὼς ὑπ' ἀναγκῆς ὁ πρὶν ἐραστὴς, ὀστράκου μεταπεσόντος, ἵεται φυγῇ μεταβαλών:* **post Platonem proverbium, quod Platonicum dicitur, adhibuerunt multi: v. Boissonadus ad Marin. Vit. Procl. 39., ad Eunap. T. I,**

96 *Ὄλεθρον πεῖρατ᾽ ἐφῆπται*: ἐπιδέδεταί καὶ ηὐτρέπισται τὸ τοῦ ὀλέθρου ἡμῶν πέρας.

97 *Ὄμπνιος χείρ*: ἡ πλουσία. *Ὄμπνιον νέφος*, μέγα, πολὺ, ηὐξημένον.

98 *Ὄνος ἄγει μυστήρια*: ἐν τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεος ἐκόμιζον μετὰ τῶν ὄνων τὰς χρείας. Διὸ καὶ ἐκακοπάθουν οἱ ὄνοι. Ἐπὶ τῶν οὖν ἀναξίως τι βασταζόντων λαμβάνεται. Ὁμοία, *Γαλῇ κροκωτόν*· καὶ, *Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ*.

99 *Ὄνου πόκοι*: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀτελῶν. Οὐδὲ γὰρ κείρεται ὄνος.

100 *Ὄνου γνάθος*: εἰς πολυφάγον.

---

1. **VB nonnisi** ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται. 2. πέρας] Hesychius, alii addunt: οἷον, δέδεσθε τῶν ὀλέθρων aut τοῦ ὀλέθρου. 3. ὄμπνιον κτλ.] VB om. 5. ἄγων Suidas. VB: ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα. 6. μετὰ] BV διὰ. τὰς χρείας] VB τὰ πρὸς χρείαν· ὅθεν ἡ παροιμία: reliqua om. Suidas addit: Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου γενέσθαι φησίν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε. K sola habet ἐπὶ τῶν ἀντι βασταζόντων: Macarius: ἐπὶ τῶν ἑτέροις κακοπαθούντων καὶ εὐφροσύνην παρεχόντων. 10. πόκαι P: v. Zenobius. ἀνηνύτων] vulgo ἀνοήτων: correxi e B Suida, aliis: v. nott. ad Zenobium. 11. οὐδὲ γὰρ κείρεις τὸν ὄνον P. 12. γνάθοι Greg. Cyprius. BV addunt: ἔστι δὲ καὶ τόπος ἐν Λακωνικῇ: v. Hesych., Siebelis ad Pausan. III, 22, 8.

364. Ruhnkenius et Wyttenbachius ibid. T. II, 299. Astius ad Plat. Reip. l. c. p. 562.

96. V. III, 15. B. 703. Arsen. 381. Eustath. ad Hom. Od. X, 33 p. 1918, 4: εἴληπται δὲ ὡς ἀπὸ σχοινίου, ἁπτομένου ποθὲν κατὰ τὰ πέρατα, καὶ δηλοῖ συμβολικῶς ὅτι τέλειος καὶ πεπερατωμένος ὄλεθρος τῶν μνηστήρων ἧπται καὶ οὗ ἐπέκεινα οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἕτερον ὄλεθρον: Hesych. Phot. Suidas. Est hemistichium Homericum: v. Il. *H*, 402. Odyss. *X*, 33. 41.

97. V. III, 16. B. 704. Apost. XIV, 42: Hesych. ὀμπνειόχειρ, Phot. Suidas. Ὄμπν. ν.] Apost. XIV, 43: Hesych. Phot. Suidas: v. Append. s. ὄμπνιος. Usurpavit Sophocles Theseo: v. Suidas. Quum Ceres ὄμπνια diceretur, ὄμπνιος accepit significatum vv. τρόφιμος, πλούσιος: v. Prellerus de Cerer. et Proserp. 324.

98. V. III, 38. B. 706. K. IV, 3. Greg. Cypr. III, 19. Apost. XIV, 50. Arsen. 383 ibiq. Macar.: Eustath. ad. Hom. Il. *Z*, 252 p. 640, 25: χρήσιμον δ᾽ ἐνταῦθα καὶ τὸ παρὰ τῷ Κωμικῷ παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν εἰς οὐδὲν δέον ἀχθοφορούντων, τὸ, ὄνος ἄγων μυστήρια· καὶ ἐκεῖ γὰρ ἄγειν οὐ τὸ φέρειν ἀλλὰ τὸ ἀπιέναι, ἵνα ᾖ ὄνος ἄγων μυστήρια ὁ ἀπιὼν εἰς τὴν τοῦ μυστηρίου ἑορτήν: Schol. ad Arist. Ran. 159: Hesych. Phot. Suidas. Arist. Ran. 159: νὴ τὸν Δί᾽ ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια. Γαλῇ κρ.] Diogen. III, 82. Πίθ. ἐν π.] Diogen. VII, 94.

99. Zenob. V, 38: v. nott. ad Diogen. IV, 85. VI, 36*b*.

100. V. III, 19. B. 707. K. IV, 4. Greg. Cypr. III, 20. Apost. XIV, 68. Arsen. 385 ibiq. Macar.: Hesych. Photius. Hesychius: ὄνου γνάθος: Εὔπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν.

1 *Ὄνου σκιά:* ἐπὶ τῶν μηδενὶ χρησίμῳ φιλοτιμουμένων καὶ φιλονεικούντων. Ἐμισθώσατο γάρ τις τὸν ὄνον· καύματος δὲ γενομένου ὑπὸ τὴν ὄνου σκιὰν ὑπέδυ· ὁ δὲ ἐμάχετο, Ὄνον σοι, λέγων, ἐμισθωσάμην, οὐχὶ σκιάν.

2 *Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο:* φανερόν. Ἡ ἱστορία αὕτη· Προσπεσεῖν τῷ Ἡρακλεῖ ἐκ λόχου οἱ Μολιονίδαι, αὐτὸς φοβηθεὶς ἔφυγε.

3 *Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι:* Ἀριστοφάνης, οὐ βλασφημήσω.

4 *Οὐ μάλα κυκᾷς:* ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων.

5 *Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν:* ἐπὶ τῶν ταρασσόντων τοὺς θύοντας καὶ περικοπτόντων. Τοιοῦτον γάρ τι συνέβη τῷ Ἀγαμέμνονι παρὰ τῶν Κρητῶν θύοντι.

6 *Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν:* Σικελός τις σῦκα ἄγων ἐνανάγει· εἶθ' ὁρῶν τὴν θάλατταν ἀγριουμένην ἐπὶ πέτρας καθήμενος, Οἶδα, φησὶν, ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις.

---

1. Suidas: ὄνου σκιά. καὶ, περὶ ὄνου σκιᾶς: Zenobius ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. ἐπὶ . . φιλονεικούντων] B: ἐπὶ τῶν περὶ μηδὲν χρησίμων. VB: ἐμισθώσατό τις ὄνον ἀπιὼν εἰς Δελφούς· καὶ ὡς καῦμα κατήπειγεν, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου ὑπέδυ [V κατέδυ] ὁ μισθώσας αὐτόν· ὁ δὲ τοῦ ὄνου δεσπότης ἐμάχετο αὐτῷ λέγων, ὅτι Τὸν ὄνον σοι ἐμισθωσάμην, οὐχὶ καὶ τὴν σκιὰν αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν ἡ παροιμία περὶ [B ἐπὶ] τῶν ἐπὶ [ἐπὶ B om.] εὐτελέσι φιλονεικούντων. χρησίμῳ bg Gaisfordus: χρησίμων Schottus. 3. κάματος P. ὄνου σκιὰν] ὄνον g c. 6. ἡ ἱστορία κτλ.] accessere e g. 9. Ἀριστοφάνης VB om. g: ἀντὶ τοῦ, οὐ βλασφημήσω, ὡς Ἀριστοφάνης. 11, κυρᾶς, κυρᾷς codd. Apostolii et Arsenii, κυκκᾶ i. e. κυκᾷ, Photius, quod nescio an verum sit; κικκὰς Hesych , quod Casaubonus probat et putat respondere Plautino, *ciccum non interduim*, Rudent. II, 7, 22: alii aliter: v. intt. ad Hesych., Fabric. B. Gr. II, 497 Harl. 12. ταρασσόντων e P reposuit Schottus: in aliis codd. invenitur τεσσαρακόντων. 13. τοιούτῳ g. 16. ἀγριουμένην] ἐν γαλήνῃ Zenobius.

1. B. 709. V, III, 20. B. 711. Apost. XIV, 71. Arsen. 385 ibiq. Macar: Hesychius: v. Zenob. VI, 28 et App. s. ὄνου σκιά.
2. Zenob. V, 49.
3. V. III, 23. B. 716. Hesych. Phot. Suid. s. ἐπιγλωττήσομαι, s. οὐκ ἐπιγλ. Ἀριστοφάνης] Lysistr. 37. ubi v. Scholl.: add. Blomfieldus gl. ad Aesch. Prom. V. 964.
4. Plutarch. 104. Apost. XV, 10. Arsen 396: Hesych. Photius. Adhibuit Hesychio teste Strattis Zopyro.
5. Zenob. V, 50.
6. Zenob. V, 51.

7 *Ὅπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι*: τόποι τινὲς δύςβατοι. Ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων λέγεται.

8 *Οὔθ' ὕεται, οὔτε ἡλιοῦται*: ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης καθεστώτων φροντίδος.

9 *Οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω*: ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων.

10 *Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆ τὸν καρτερόν*: ἐπὶ τῶν παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν σωζομένων.

11 *Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον*: ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων.

12 *Ὁ Σκύθης ἵππον*: ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀποπτυόντων αὐτό. Διὸ καὶ Πίνδαρος·

Ἀτιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ,
κρύφα δὲ σκολιοῖς γάννσιν ἀναδέρουσι πόδας.

13 *Οὐδὲν ἱερὸν εἶ*: ἰδὼν τὸν Ἄδωνιν τοῦτό φησιν Ἡρακλῆς. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

14 *Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις*: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. Ὁμοία τῇ, *Ἀμουσότερος Λειβηθρίων.*

---

1. αἱ ἔλαφοι Zenobius. 5. ἑστώτων K. 6. οὐκ ἔστ'] sic Arsenius: vulgo οὐκέτ'. Apost. Arsenius explicant: παρόσον τῶν ξένων οὐδεὶς φροντίζει. 8. Ἡρακλῆ P: scribebatur Ἡρακλῆν: τὸν καρτερὸν e c adjeci. 11. μεθεῖναι e Suida et Apostolio Schottus reposuit; bcg μαθεῖν exhibent: v. nott. ad Zenobium. 12. τὸν ἵππον ὁ Σκύθης Macar. p. 451. 14. Intactam reliqui codd. lectionem: v. Zenobium. 16. εἶ] ὑπάρχεις Zenobius. 18. τὰ τρία] e CVBg articulum Gaisfordus adjecit: tuetur etiam cod. Maz. A. 86: v. Boissonadus ad Theophyl. Opuscc. 250. τρία τῶν BV. VB: ἐπὶ τ. ἀπ. καὶ ἀμούσων εἴρηται. Ἐπειδὴ δύο ἀντιστρόφους ᾖδον οἱ λυρικοὶ καὶ μίαν ἐπῳδόν: C: ἐπὶ τ. ἀπ. καὶ ἀμούσων· τρία δ' ἂν εἴη, αἱ δύο ἀντίστροφοι καὶ ἡ ἐπῳδὸς, δι' ὧν σύγκεινται τὰ λυρικὰ ποιήματα.

7. Zenob. V, 52.
8. K. IV, 8: Zenob. V. 53.
9. Apost. XV, 16. Arsen. 396. Similes sententias collegit Welckerus ad Theogn. 397.
10. Zenob. V, 56.
11. Zenob. V, 59.
12. Zenob. V, 59.
13. Zenob. V, 47.
14. V. III, 28. B. 732. C. 384. codex Piersoni post Moerin 479 Lugd. Arsen. 391: Phot. s. τὰ τρία, Suid. s. οὐδὲ τὰ τρία, s. τὰ τρία. De re v. Kleinius Stesich. frr. p. 37. Welckerus in Jahnii Annal. Philoll. et Paedag. T. IX, 152. Ἀμ. Λειβ.] Diogen. II, 26.

15 *Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη*: πάσης πολεμικῆς παρατάξεως ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ στέμματα * * καὶ νόμος τούτου μόνου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. Ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ διαφθειρομένων ἡ παροιμία τάττεται.

16 *Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς*: ἡ Κόρινθος πολλὰς εἶχεν ἑταίρας, αἳ τοὺς ἀφικνουμένους ἐδασμολόγουν.

17 *Οὐδὲν ἐγγὺς ἱππικοῦ δρόμου*: ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων.

18 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον*: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προςήκοντα φλυαρούντων. Πρῶτον γὰρ τὰ Διονύσου ᾄδοντες οἱ ποιηταὶ, ὕστερον κατεφρόνουν. Οἱ οὖν τοῦ Διονύσου ἔλεγον, *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.*

19 *Οἴῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν*: ἐπὶ τῶν δυςανασχετούντων. Ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος καὶ τοῦ Ὀδυσσέως.

20 *Οἱ νυκτιπλοεῖς*: ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς ποιούντων, ὡς πελαγοδρομούντων διὰ τὰς τῶν ἀστέρων σημειώσεις.

21 *Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ*: Ἱπποκλείδης μετὰ ἄλλων ἐμνηστεύετό τινα· τοῦ δὲ Κλεισθένους εἰπόντος, *Ἐξορχῇ τὸν γάμον*· Οὐ φροντὶς, ἀπεκρίνατο. Εἶπε δὲ τὸ *Ἐξορχῇ*, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐν τῷ γάμῳ ἐκυβίστα.

22 *Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ*: ἐπὶ τῶν απονεμόντων ἐνίοις τὰ εἰκότα καὶ πρόςφορα.

---

1. *πορφύρος* b, *πορφύρα* cg: emendavit Schottus. 3. post v. *στέμματα* inserenda esse vv. *καὶ λαμπάδα* vidit Valckenarius: v. Zenobius: posui lacunae signa. 4. *τῶν* b om. *πανωλέθρως* g. 9. *οὐδὲν*] VB *οὐδ'*. VB: *ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐπαγγελλομένων, μηδὲν δὲ ποιούντων.* 13. *οἱ οὖν*] *οἷον* g. 15. Scribebatur *με ὁ.* *τέρατι*] *κκέρατι* g. et statim *οὐκατεῖρξεν* p. m. cum c.« Gaisfordus. 18. Desideratur proverbium in pg. Scribebatur *νυκτὶ πλοεῖς.* 21. *Κλεισθένους* c Gaisfordus: *Καλλισθένους* Schottus. 22. *ἐξαρχῇ* g. 24. *ὁ φαλλὸς*] *ὀφθαλμός* g. 25. *εἰκότα*] *οἰκεῖα* BV. VB *τίθεται* in fine addunt.

15. Zenob. V, 34: add. Diogen. VII, 90.

16. Zenob. V, 37: add. Plutarchi Provv. 92.

17. V. III, 29. B. 735. Apost. XIV, 97. Arsen. 391.

18. Zenob. V, 40: cf. nott. critt. ad Diogen. VIII, 52.

19. Zenob. V, 45.

20. Zenob. V, 32.

21. Ars. 321: Zenob. V, 31.

22. V. III, 30. B. 743. Apost. XV, 57. Arsen. 399.

23 *Οἰταῖος δαίμων:* ὅς ὕβριν καὶ ὑπερηφανείαν ἐμίσησεν.

24 *Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνῳ:* ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

25 *Ὁ κνὶψ ἐν χώρᾳ:* ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων. Κνὶψ γάρ ἐστι θηρίον ξυλοφάγον.

26 *Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ:* δύο ἐγένοντο ἡγεμόνες, Νίκων καὶ Σίμων. Ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτατος ὤν, ὥστε καὶ τὴν ἐπὶ Νίκωνα φήμην ἀπαλεῖψαι. Λεχθείη δ' ἂν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.

27 *Ὁ ἄπληστος πίθος:* οὗτος λέγεται ἐν Ἅιδου εἶναι.

28 *Οἶνος καὶ ἀλήθεια:* Εὔανδρος παρὰ τοῖς Πέρσαις φησὶν οὐ βασάνοις ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ μεθυσκομένους.

---

1. περηφάνειαν P g. 3. οὐ δὲ παρὰ δεῖπνα K. 4. μηδὲν K. ἐν τ. περιδείπνοις] K ἐν δείπνοις. 5. εἰ καὶ K. 6. νὶψ g, κνὶξ K. μεταπιπτόντων] recte Zenobius μεταπηδώντων. 7. κνὶξ K. γάρ τι θηρίον K. 10. Νίκωνι recte Zenobius. 15. ἐν οἴνῳ ἀλήθεια Zenobius, οἶνος, ὦ παῖδες, ἀλήθεια Gregorius, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς K Apost., Arsenius. V B: τινὲς οὐχ οὕτως φασὶν, ἀλλ' Οἶνος καὶ ἄλλα [om. V] ἤθη. Κατὰ τὸ πρότερον Πέρσαι, φασὶν, οὐ βασάνοις ἀνετάζουσιν, ἀλλὰ μεθυσκομένους. K explicationem om.: Arsenius ἐπὶ τῶν ἁπλοϊζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων, Macarius ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων dici annotant.

23. Zenob. V, 44.
24. K. IV, 9: Zenob. V, 28.
25. K. IV, 10. Plutarch. 102. Apost. XIV, 28. Arsen. 380: v. Diogen. V, 91. Zenob. V, 35.
26. Zenob. V, 41.
27. Diogen. I, 95: v. Plutarch. Boiss. 4.
28. V. III, 34. B. 751. K. IV, 6. Greg. Cypr. III, 23. Apost. XIV, 21. Arsen. 379 ibiq. Macar.: Schol. ad Plat. Sympos. 217 E p. 377 Bekk.: . . . ἔστι δὲ ᾄσματος Ἀλκαίου ἀρχὴ Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια [scr. ἀλάθεα cum Schneidewino ad Alc. fr. 47.]· καὶ Θεόκριτος [Id. XXIX, 1.]· τινὲς δέ φασιν ὅτι πρὶν οἶνον εὑρεθῆναι ὕδωρ κατὰ τῶν ἱερῶν ἔσπενδον, καθάπερ νῦν τὰ νηφάλια [v. Diogen. VI, 76.], οἴνου δὲ φανέντος οὕτω θαυμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θείαν ἡγήσασθαι τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὰς συνθήκας παρὰ τὸν οἶνον γινομένας νομίσαι δεῖν εἶναι κυρίας, καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ πάντας τρόπους ἀφαιρεῖν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον συνθηκῶν. ὁμοία δὲ ταύτης καὶ αὕτη· [v. Diogen. VIII, 43.] τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος: Phot. Suidas. Adhibuerunt Plutarch. V. Artaxerx. c. 15. Georg. Progymn. T. I. Rhett. Grr. p. 574 Walz. Eunap. fr. de Legat. T. I, 488 Boiss. Constant. Manass. III, 71: Plin. N. H. XIV, 22, 141: *alii testamen-*

29 *Οἴκοθεν ὁ μάρτυς:* ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν μάρτυρας φερόντων.

30 *Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει:* εἰς ἀναισθησίαν τινῶν.

31 *Ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα:* ἐπὶ τῶν ὁμοιοτρόπων.

32 *Ὄνος ἐν μελίσσαις:* ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περιπεσόντων.

33 *Ὄνος λύρας ἀκούων:* ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.

---

2. ἐκφερόντων VB. μάρτυρας g om. Post φερόντων g addit ὁμοία: excidit igitur proverbium. Suidas explicat: ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος εἰπεῖν ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν. 6. C μελίτταις. C: ἐπὶ τῶν ὑπὸ συκοφαντῶν ἢ πονηρῶν ἀνδρῶν παραλαμβανομένων. ἐν K Apostolius om. 8. ἀκούσας P.

ta sua nuncupant, alii mortifera loquuntur, redituras que per jugulum voces non continent, quam multis ita interemtis; vulgoque veritas jam attributa vino est: v. Toupius ad Theocr. l. c. Append. p. 43. Explicuit de nostro proverbio et de alio ex Theognide petito, ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον, Philochorus, uti refert Athen. II, 37 E. Similia dicta Welckerus ad Theogn. 287 [499 Bekk.] collegit: add. Diog. IV, 81. VIII, 43. De more Persarum v. ad Zenob. V, 25.

29. V III, 33. B. 752. Greg. Cypr. III, 27. Apost. XIV, 14. Arsen. 379: Schol. ad Lucian. Jov. tragoed. §. 32: Suidas. Videtur Phylarchus proverbium adhibuisse: v. Phrynich. 425 Lobeck.: add. Cicer. Epist. ad Famil. II, 13, 2: *tu es testis, cui iam* κωμικὸς [corrige οἴκοθεν] μάρτυς, *ut opinor, accedit Phania:* Aristid. de Rhet. 72 Jebb.: πῶς οὐ καὶ οὗτος οἴκοθεν ὢν Πλάτωνι μάρτυς ἡμῖν ἐστιν εἰς τοὺς παρόντας τουτουσὶ λόγους. Comparari potest: ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ μάρτυς, quod legitur in Lucian. de Merc. Conduct. §. 12. Macar. 226.

30. Zenob. V, 42. Respexit Horat. Epistt. II, 1, 199, ubi v. Schmidius: add. Greg. Cypr. III, 32.

31. Apost. XIV, 11. Arsen. 380: v. Diog. V, 58. VII, 65.

32. C. 365. K. IV, 13. Greg. Cypr. III, 28. Apost. XIV, 57. Arsen. 384: Photius. Suidas. Comp. Append. s. ὄνος ἐν πιθήκοις, ὄνος ἐν μύροις. Cratetem *Τόλμαις* adhibuisse proverbium, Photius et Suidas tradidere.

33. Proverbium ea forma, qua afferunt Diogenianus et Greg. Cypr. III, 29, saepius serioris aetatis scriptores adhibent: Joann. Damasc. V. Barl. et Josaph. in Boisson. Anecdd. IV, 293: τάχα, Θευδᾶ, ὄνος εἶ, τὸ τοῦ λόγου, λύρας ἀκούων, ubi alia apposuit Boissonadus: aliam formam, ὄνος λύρας ἀκούει κινῶν ὦτα affert K. IV, 14, in explicatione cum Diogeniano consentiens: similiter Apost. XIV, 69: ὄν. λ. ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα, add. Arsen. 384, et hac forma adhibet Lucian. advers. Indoct. 4: τῶν δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶσθα οὐδὲν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα: comp. sup. 30: quartam deinde conformationem e Stob. Floril. IV, 44. Apost. XIV, 69. Arsen. 385. Phot. Suida cognoscimus: ὄνος λύρας ἤκουε [ἤκουσε Meinekius Menandr. p. 184: ἀκούων Macarius] καὶ σάλπιγγος ὗς: haec a Suida et Photio ἡ ὅλη παροιμία nominatur et ex Menandri

34 *Ὃς αὑτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει:* ** *Ἀθηναίων ἀξιούντων, ὅτε παρέδωκαν τὸ ἄστυ αὐτῶν, Σάμον ἐν αὐτοῖς ἐᾶσαι, εἶπον τοῦτο.*

35 *Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα:*

---

1. *αὑτὸς αὑτὸν* Apost. Arsenius. Posui signa lacunae: ab epitomatore omissa esse vv. *οἱ Λακεδαιμόνιοι*, e Plutarcho intelligitur. 3. *ἐν* delendam censet Wyttenbachius. Plutarchus, quem exscripsit Diogenianus, pergit: *ὅταν αὐτῶν οὐκ ἦτε, τότε καὶ ἄλλους ἔχειν ζητεῖτε; Ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία, Ὃς αὑτὸς αὑτὸν κτλ.* Eadem in Apostolio leguntur, qui e Diogeniano hausit. 4. *καλῶς*] *καλῶν* g.

Ψοφοδεεῖ citatur: dicitur, ut ea, quam secundo loco posuimus, *ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀμούσων*, ut Macarius, aut *ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινούντων* [*ἐπαϊόντων* Schleussnerus Cur. Noviss. in Phot. p. 283 emendavit], ut Photius cum Suida definit. Duae denique exstant formae breviores, quarum una a Macario allata est, *ὄνος λυρίζων*, altera a Photio et Suida, *ὄνος λύρας*: utramque saepissime a scriptoribus usurpatam reperimus: v. Clem. Alex. Stromm. I. 1, 2 p. 116 Sylb.: *εἰ δὲ μὴ πάντων ἡ γνῶσις, ὄνος λύρας ἦ φασὶν οἱ παροιμιαζόμενοι τοῖς πολλοῖς τὰ συγγράμματα*: Lucian. Dial. Meretr. XIV. fin.: *καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ . . ὄνος αὐτολυρίζων φασίν*: Eustath. ad Hom. Il. *Λ*, 865, 29: *οὕτω καὶ ὁ θαλάσσιος βοῦς, . . . πρὸς ὃν παίζων τις κατὰ Κλέωνος κιθαρῳδοῦ, ὃς ἐπεκαλεῖτο βοῦς, εἶπεν, ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας*, quae ex Machonis versibus ap. Athen. VIII, 349 vss. 47 sqq. hausta sunt: add. M. Ter. Varro ap. Gell. N. Att. III, 16. Aristaen. Epist. I, 17: alludit Lucian. Merc. Cond. §. 25: *τί γὰρ κοινόν φασι λύρᾳ καὶ ὄνῳ;* Singulari autem modo Cratinus proverbio usus est: v. Eustath. ad Hom. Odyss. *Θ*, 373 p. 1601, 44: *ὅτι δὲ τῶν αὐτὴν* [sc. *σφαιριστικήν*] *παιζόντων . . ἐκάλουν . . ὄνους τοὺς ἡττημένους, δηλοῦσι . . οἱ παλαιοὶ, παραφέροντες καὶ χρήσεις . . . ἀπὸ Κρατίνου. οἷον ὄνοι ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας. τοὺς γὰρ ἡττημένους ὄνους καθῆσθαι ἔλεγον*: vid. Runkelius ad Crat. fragm. pag. 66. Ab iis, quae hucusque disputavimus, diversa C. 364 profert: *Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος* [Apost. XIV, 60. Arsen. 384: Phot. Suidas, qui hac paroemia Eupolidem *Ταξιάρχαις* usum esse asserunt.], *καὶ Ὄνος λύρας οὐκ ἐπαΐει, οὐδὲ σάλπιγγος ὗς*: usurpat Eustath. Opusc. 350, 87: *ἄλλοις μὲν γὰρ ἐνδειξαίμην καὶ τὴν ἐμὴν θεατρίσαιμι μουσικὴν, οἳ ταύτης οὐδὲν μᾶλλον ἢ ὄνος λύρας ἐπαΐουσι*: ibid. 251, 83. Comp. supr. 30.

34. Plutarch. Lacon. Apophth. p. 233 D. Apost. XIV, 86: *ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα μὴ δυναμένων σῶσαι, ἄλλα δὲ ζητούντων*: Arsen. 388. Sententiam illustrat Wyttenbachius ad Plutarch. l. c. T. VI, 2, 1194: rem tangit Panofka R. Samior. 72.

35. Apost. XIV, 17. Est versus Aeschyleus secundum Clem. Alex. Stromm. VI, 1, 8 p. 263 Sylb., Sophocleus secundum Stob. Floril. XXXIX, 14: *οἴκοι μένειν κτλ., Καὶ τὸν κακῶς πράττοντα καὶ τοῦτον μένειν*, quae Menander imitatus est: v. Meinekii Men. 55. Praeivit Hesiodus Opp. et D. 365: *οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν*, ad quem locum vide quae Goettlingius annotavit: add. Append. s. *οἴκοι γενοίμην*.

36 *Οἱ φῶρες τὴν βοήν:* ἤτοι δεδοίκασιν.

37 *Ὁμοιότερος σύκου:* τοῦτο παραπαίζει διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῶν συκῶν.

38 *Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, ἂν μὴ προσποιῇ:*

39 *Οὐκ ἔστι διθύραμβος, ἂν ὕδωρ πίῃ:* ὁ γὰρ θεὸς εὑρετὴς οἴνου, ᾧ τινι ἑορτάζουσιν.

40 *Οὐ πατρικὰ αὐλεῖ μέλη:* ἐπὶ τῶν οὐχ ὁμοίως τοῖς πατράσι βιούντων.

41 *Οὐ φελλίνας ὁ ἀγών:* οἷον, οὐ στεφανίτης, ἀλλὰ χρηματίτης. Ἔλεγον δὲ ἐπὶ τῶν ἀργύριον τελούντων.

42 *Πάντα κινήσω πέτρον:* ὁμοία τῇ, *Πάντα λίθον κινήσω.* Ἐπὶ οὖν τῶν πάντα τρόπον ἐπινοούντων ὥστε ποιῆσαι ὃ βούλονται ἡ παροιμία λέγεται.

---

4. Explicationem Macarius servavit: *ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δεινὰ πεπονθέναι.* 5. Scribebatur *πίνῃ*: emendavit Meinekius Men. fr. p. 223. 7. Macarius: *ἐπὶ τ. ο. ὁμ. τοῖς γονεῦσιν, ἀλλὰ χεῖρον βιούντων.* 9. *Ὠφελίας* Apostolius Pantini, *οὐφελίας* MS Bodl. a Gaisfordo inspectum, *οὐ φελλίας* Arsenius: hinc cum Finckhio *οὐ φελλίνας* scripsi: Hesych. s. *φελλίνας· κοῦφος, ἀπὸ τοῦ φέλλου*: de subere v. Plin. N. H. XVI, 8, 34: *suberi minima arbor, glans pessima, rara, cortex tantum in fructu:* in contemptum igitur certaminis *στεφανίτου* dictum erat. 10. *ἀργυρίου* g. 11. K: *π. π. κινήσω πάντα κάλων* [Zenob. V, 62.]: *ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων.* 12. *ἐπὶ οὖν κτλ.*] B om. 13. *βούλονται* P b c Gaisfordus: *βούλεται* Schottus.

36. Apost. XIV, 18. Arsen. 379.

37. Apost. XIV, 48. Arsen. 382: Eustath. ad Hom. Odyss. Ω, 1963, 63: *καὶ παροιμίαν δὲ γεννᾷ [σῦκον] τὴν, ὁμοιότερος σύκου, ἐπὶ τῶν πάντῃ παρεοικότων κατ᾽ ὄψιν.* Adhibent Theophr. Char. V, 2: *καὶ εἰσιόντα φῆσαι σύκου ὁμοιότερα εἶναι [τὰ παιδία] τῷ πατρί*: Plutarch. advers. Stoicos p. 1077 C: *καίτοι τοῦτο μὲν οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνθρώπων οὐ διανοεῖται καὶ τοὐναντίον οἴεται θαυμαστὸν εἶναι.., εἰ μήτε φάττα φάττῃ, μήτε μελίττῃ μέλιττα, μήτε πυρῷ πυρὸς ἢ σύκῳ τὸ τοῦ λόγου σῦκον.. γέγονεν ἀπαράλλακτον*: v. Boissonadus ad Aristaen. Epist. I, 19 p. 497. A Cicerone Epist. ad Attic. IV, 8b, 2 senarius cum dimidio comici nescio cujus affertur, similem sententiam exprimens: *σύκῳ, μὰ τὴν Δήμητρα, σῦκον οὐδὲ ἓν Οὕτως ὅμοιον γέγονεν.*

38. K. IV, 11. Macar. 398. Versus est ex *Ἐπιτρέπουσι* Menandri: v. Orion. Anthol. VII, 8, Menand. Sent. Singul. 52 Mein. Stob. Fl. CVIII, 57.

39. Apost. XV, 40. Arsen. 396. Est versus Epicharmi: Athen. XIV, 628 B: *Ἐπίχαρμος δ᾽ ἐν Φιλοκτήτῃ* [fr. 2 Polm. Krus.] *ἔφη: οὐκ ἐ. δ., ὄκχ᾽ ὕδωρ πίῃς.* De sententia v. nott. ad Zenob. VI, 22.

40. Apost. XV, 41. Arsen. 397 ibiq. Macarius.

41. Apost. XV, 42. Arsen. 398.

42. B. 755. K. IV, 37. Greg. Cypr. III, 54. Apost. XV, 91: Hesychius. Usurpat Eurip. Heracl. 1002: vid. nott. ad Zenob. V, 62. *Π. λίθ. κ.*] Zenob. V, 63.

43 *Παρὰ κωφῷ ἀποπέρδειν*:

44 *Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν*: οἷον, ἀμυδρὸν, ἢ ὑπὸ γήρως διεφθορότα ἔχων τὸν νοῦν.

45 *Πρεσβύτερος Κόδρου*: ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ πολυχρονίων.

46 *Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου*: Ἀγκαῖος ἄμπελον φυτεύων βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. Εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ γεύσασθαι αὐτὸν τῆς ἀμπέλου. Ἐπεὶ οὖν ὁ καρπὸς ἐπεφθάκει, τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. Μέλλων δὲ προςφέρειν τὴν κύλικα τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ στίχου. Καὶ τούτων λεγομένων, ἄλλος οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων ὡς ὗς τὴν χώραν λυμαίνεται· ὁ δὲ ὁρμήσας ἀνῃρέθη.

47 *Πατρόκλειος πρόφασις*: ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων διὰ φόβον θρηνεῖν τὰς οἰκείας συμφορὰς, ἐξ ἑτέρων δὲ θλίψεων αὐτὰς ἀποκλαιόντων.

---

1. *παρὰ κωφὸν* Apostolius cum reliquis praeter Plutarchum, qui *πρὸς κωφοῖς* scripsit. *ἀποπαρδεῖν* Apost. Arsenius, Hesychius, Suidas, *ἀποπέρδεις* Plutarchus. Addit Suidas: *πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.* 3. *ἢ*] *ὃ* g. 4. *Κόδρου ἤτοι Κρόνου* Macarius: v. Diogen. V, 64. 5. *πολυχρονίων* B b Gaisfordus: *χρονίων* Schottus. 7. *ἐπέκειτο* b c Gaisfordus, *ὑπέκειτο* Schottus. 8. Finckhius *γεύσεσθαι*. 9. *ἐφθάκει* P, Zenobius. 10. *αὐτῷ*] *αὐτὸν* g. 14. *Πατρόκλεος* P Schottus, *Πατρόκλειος* c Apostolius, idque recepi: *Πάτροκλος* g Gaisfordus: *Πατρολέους* Erasmus: aut scribendum est cum Eustathio *Πάτροκλον πρόφασιν*, aut id, quod ego in textu posui. Idem voluisse videtur Boissonadus Anecdd. IV, 480, quem vide. 16. *ἀποκλαίειν* P b.

43. Plutarch. ap. Boisson. Anecdd. I, 396. Apost. XV, 73. Arsen. 404 ibiq. Macar.: Hesych. Phot. Suidas: v. ad Greg. Cypr. III, 32.

44. Zenob. V, 65.

45. B. 763. Apost. XVI, 59. Arsen. 412 ibiq. Macar.: Hesych. Phot. Suidas. Dicebatur sine dubio etiam *ἐπὶ τῶν εὐήθων*, quum *Κόδροι* Athenis *οἱ δι' ἀρχαιότητα εὐήθεις* nominarentur: v. Hesych. s. *Κόδρους* ibiq. interpp.

46. Suidas: v. Zenob. V, 71. Versus Homero adscribitur a Michaele Hamartolo in Boiss. Anecdd. IV, 455.

47. Apost. XV, 85: Eustath. ad Hom. Il. T, 301 p. 1185, 36: *τὸ δὲ, Πάτροκλον πρόφασιν, καὶ εἰς παροιμίαν ὕστερον ἔπεσε, δι' ἣν ἔχει εὔρυθμον συντομίαν καὶ πιθανότητα· καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν προςποιουμένων μὲν ποιεῖν τι διὰ τήνδε τινὰ αἰτίαν, τῷ ὄντι δὲ ἄλλως τοῦτο ποιούντων. ἐπεὶ γὰρ κάρτα τοι φιλοίκτιστον ἡ γυνὴ, συνοδύρονται μὲν αἱ αἰχμαλώτιδες τῇ Βρισηΐδι πενθούσῃ τὸν Πάτροκλον, πλὴν οὐ κλαίουσιν ἐπὶ Πατρόκλῳ, ἀλλὰ δοκοῦσι μὲν οὕτω κατὰ τὸ προφαινόμενον, τὸ δ' ἦν*

48 *Πᾶσα γῆ πατρίς:*

49 *Πεύκης τρόπον: κατὰ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων. Παρόσον ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐ φύει.*

50 *Πλίνθον πλύνεις, Χαμαὶ ἀντλεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*

51 *Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.*

52 *Προμέρου κύνες: τοῦτόν φασιν οἰκέτην ὄντα βασιλικὸν μισῆσαι καθ᾽ ὑπερβολὴν τῶν τραγῳδιῶν τὸν ποιητὴν Εὐριπίδην, ἐπαφεῖναί τε αὐτῷ κύνας ἀγρίους, οἳ τοῦτον κατεθοινήσαντο.*

53 *Πτολεμαῒς ἡ δίκη: πρεσβῦτις ἦν αὕτη, ἕως ἀπέθανε δίκας λέγουσα καὶ μήποτε ἀπαλλαγῆναι βουλομένη τῶν δικῶν.*

54 *Πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι: ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων.*

---

4. *πλύνεις*] K *πίνεις*. *Χάμαι ἀντλεῖς* gK om.: v. Zenobius. 8. Macarius: *Προσμέρου κ.: ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀγρίων.* *τοῦτον*] BV *τὸν Πρόμερον*. *φασι* VB om. 9. *τῶν τραγῳδιῶν* VB om. Scribe *τὸν τῶν τραγ. ποιητήν*. 10. *Εὐριπίδην*] BV pergunt: *ἔκ τινων διαβολῶν τῶν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην· ἀναλύοντι δ᾽ αὐτῷ ἐπιφέρει κύνας ἀγρίους, οἳ τὸν Εὐριπίδην κατεθοινήσαντο. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ παροιμία.* 11. *οἳ*] *αἳ* cg. 12. VB haec sola habent: *ἐπὶ τῶν ἀεὶ δικαζομένων.* *ἡ δίκη*] articulum Apost., Arsenius, Suidas om. 13. *λέγουσα*] Hemsterhusius ad Suid. malit *ἔχουσα*. 15. *κώρυκος* g. *γυμνάζεται* Apostolius.

πρόφασις ἄλλως, ἀληθῶς δὲ ἑκάστη τὰ αὐτῆς ἀνακλαίεται κήδεα· οὕτω καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ [IV, 183] *πενθοῦσι μὲν ἀληθῶς τὸν Ὀδυσσέα ὁ Τηλέμαχος καὶ ἡ Ἑλένη καὶ ὁ Μενέλαος, συμπενθεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ ὁ Πεισίστρατος, ἀλλ᾽ εἴποις ἂν Ὀδυσσέα πρόφασιν, τῷ ὄντι δὲ τὸν ἀδελφὸν Ἀντίλοχον.* Usurpant *Πάτροκλον πρόφασιν* saepe seriores: v. Jacobsius ad Achill. Tat. II, 34 p.590: add. Tacit. Ann XV, 73: *donec consensu patrum deterritus est, ne publicis malis abuti ad occasionem privati odii videretur.*

48. Zenob. V, 74: add. Suidas s. v.

49. Zenob. V, 76.

50. K. IV, 23. Plut. Boiss. 2. Greg. Cypr. III, 39. Apost. XVI, 18. Arsen. 410: v. Zenob. VI, 48. nott. ad Greg. Cypr. l. c. infr. VII, 67.

51. K. IV, 24: Zenob. V, 66.

52. V. III, 43 B. 782. Apost. XVI, 70. Macar. 414: Suidas. Rem tangunt Steph. Byz. s. *Βορμίσκος*, Suid. s. *Εὐριπίδης*, Vit. Eurip. in Welckeri et Naekii Mus. Rhen. I, 297. Vitt. Eurip. I. II. ap. Pflugkium ad Eurip. T. I. p. LXV. Gell. N. Att. XV, 20: quantum fidei his narrationibus habendum sit, ex Adaei epigrammate, Anth. Palat. VII, 51, Diodoro XIII, 103. Pausania I, 2, 2 et ex iis intelligitur, quae Schneiderus ad Aristot. Pol. V, 8, 13 disputavit.

53. V. III, 44. B. 783. Apost. XVI, 89. Arsen. 414: Suidas.

54. B. 784. Apost. XVI, 73:

55 *Πρόκριδος ἄκοντα:* ἐπὶ τῶν πάντα νικώντων. Τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις πάντα ἐνίκα.

56 *Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις:* ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. Ὁμοία τῇ, *Αἲξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δῶμα γελᾷ.* Καί, *Ἅλμην τί κυκᾷς, πρὶν τοὺς ἰχθύας ἕλῃς;*

57 *Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα:* ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

58 *Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ποιμὴν ἀπῇ:* ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου.

59 *Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας:* ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ ἐλπίδα συμβαινόντων.

---

1. Pantinus ad Apost. 344 *ἀκόντια* cum Erasmo scribendum esse putat. 3. *τὸ*] K Apostolius, Arsenius om. 4. *ὁμοία κτλ.*] B K Arsenius om. *αἲξ . . καὶ*] Apostolius om. 5. *ἐπὶ δώματος παίζει* c: vide Zenobium. *καὶ*] *ἑτέρα* g. 6. *τί*] *τοι* Apostolius. *ἕλοις* Apostolius. Scribe *ἕλῃς τοὺς ἰχθύας.* 7. *τὸν δασύπουν* Suidas, *δασύποδος* B. 9. *ὁ ποιμὴν* Suidas. *ἀπῇν* g, *μὴ παρῇ* Arsenius. Post v. *προβάτων* Erasmus intulit particulam *γὰρ*, ut senarius restitueretur. *ἐὰν*] scribe *ἄν*. 10. Explicat Arsenius: *ὅτι κακὸν ἡ ἀναρχία.* 11. Scribebatur *πράγματα*: mutavi e B, Suida. *δόξαν καὶ* V B om.

Suidas. Erasmus interpretatur *cum coryco luctari* et tum proverbii vis patet: verum propter vocem *κώρυκος*, de qua v. Eustath. ad Hom. Od. E, 1534, 47, Hemsterhusius ad Poll X, 172, statuendum videtur, a *κωρυκομαχίᾳ* proverbium ductum esse: erat enim hoc exercitationis genus pervulgatum: v. Hippocrat. *περὶ διαίτης* II, T. I p. 701 Kuehn. 364 Lindn.

55. Apost. XVI, 71: Eustath. ad Hom. Od. *Λ*, 320 p. 1688, 29: *καὶ ὅτι παροιμία ἐξ Προκριδος φέρεται τὸ, Πρόκριδος ἄκοντα, ἐπὶ τῶν εὐστόχως ἀκοντιζόντων καὶ μὴ ἀποτυγχανόντων*: Suidas.

56. B. 785. K IV, 30. Greg. Cypr. III, 48. Apost. XVI, 75. Arsen. 413: Schol. ad Plat. Lys. 205 D p. 319 Bekk.: Suidas. Adhibet Plato etiam Theaet. 164 E: *φαινόμεθά μοι ἀλεκτρυόνος ἀγεννοῦς δίκην, πρὶν νενικηκέναι, ἀποπηδήσαντες ἀπὸ τοῦ λόγου ᾄδειν.* *Αἲξ κτλ.*] v. Diogen. I, 40. *Ἅλμην κτλ.*] v. Diog. VII, 93. *Ἅλμην*] Eustath. ad Hom. Od. *P*, 1828, 17: *ἅλμη . . ἦν . . σκεύασμά τι εὐτελές, ὃ θαλασσίαν ἅλμην ἐκάλουν. αὐτὸ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς δύναται δηλοῦν καὶ τὸ ἐπιπόνως βιοῦν*: Hesych. s. *ἅλμη, ὁ τῶν ἰχθύων ζωμός*: v. Append. s. *ἅλμη*, Lennepius Animadvv. ad Coluth. p. 15 sqq. ed. Lugd.

57. B. 786. Apost. XVI, 76. Arsen. 413: Suidas. Liban. Epist. 72: *ἀλλ' ὅτι μὲν χελώνην εἰς ἀγῶνα ποδῶν καλῶ σε παρακαλῶν ὑπὲρ φίλου τι σπουδάσαι, καλῶς ἐπίσταμαι.*

58. B. 787. Apost. XVI, 77. Arsen. 413: Suidas. *Πρόβατα* h. l. *πάντα τὰ τετράποδα* significare Suidas monet: v. de hoc vocis significatu Bekk. Anecdd. I, 112, 1. I. H. Vossius Epist. Mytholl. I, p. 110.

59. V. III, 45. B. 788. Apost. XVI, 74: Suidas. Usurpat Al-

60 *Πρὸς κενὴν ψάλλεις:* ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

61 *Πρίν κε δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον, ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δ' ἐκ χέρσου:* ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἀνομοίου.

62 *Προβάλλοντες κυσὶν ἄρνας:* ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας παραδιδόντων συκοφάνταις.

63 *Πρίν κε λύκος ὄϊν ποιμάνῃ:* ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

64 *Πραότερος περιστερᾶς:* ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν.

65 *Πρὸς Κᾶρα καρίζεις:* ὡς καὶ τὸ, *Πρὸς Κρῆτα κρητίζεις.* Καὶ, *Μεγαρικὰ δάκρυα.*

66 *Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίειν:* ἐπὶ τῶν προσποιουμένων κλαίειν ἀφροντίστως τε κλαιόντων.

---

1. B: *πρ. κενὴν ψ., καὶ, Πρὸς ἐῤῥωγυῖαν ᾄδεις: ἐπὶ κτλ.* *κενὴν*] scribebatur *κενὸν*: correxi e B Suida, Macario. 2. *κεν* VB Apostolius. *ἔλθοιεν* Suidas. 3. *δ'*] *δὲ* VB. *χερσαίου* P Apostolius. 5. *προβαλόντες* Suidas. 6. *προδιδόντων* B, *προδιδόντων τοῖς* V. 7. *κε*] *κεν* VB, Schottus *καὶ*, c g *κε*: nata est varietas e duplice proverbii forma: *πρὶν καὶ ... ποιμαινεύσει* [?] et *πρίν κεν ... ποιμαινεύσῃ* [?]: v. Suidam. *ποιμαινεύσῃ* VB, *ποιμαίνῃ* Apostolius. Scribe *ποιμαίνοι*: v. sup. 61. 9. VB: *τῶν πάνυ ἐπιεικῶν.* 10. *καὶ τὸ* VB om. 11. *κρητίζεις*] VB addunt: *ἐπὶ τοῦ ὁμοίου*: Macarius explicat: *ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς ὁμοίους ψευδομένων.* *Κρητίζει* Arsenius, *κρητίζων* Suidas. *καὶ κτλ.*] VB reliqui omittunt. 12. *κλαίειν*] Diog. VI, 34 *θρηνεῖν*, K Apost. Arsenius *κλαίει*, VB Suidas *κλαίεις*. 13. *ἀφροντίστως κτλ.* g om., *κλαίειν κτλ.* VB om.: K: *ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου ἢ προσποιουμένου.*

ciphro Epist. III, 29 fin., ubi vid. Berglerus: add. Athen. II, 49 A.

60. B. 790. Apost. XVI, 79. Macar. p. 483: Suidas.

71. V. III, 46. B. 789. Apost. XVI, 80: Suid. s. *ἐχῖνος*. De echino v. nott. ad Zenob. V, 68.

62. V. III. 47. B. 791. Apost. XVI, 81: Suidas.

63. V. III, 48. B. 792. Apost. XVI, 82: Suidas. Cf. Diogen. V, 96.

64. V. III, 50. B. 793. Apost. XVI, 83. Macar. 414.

65. V. III, 51. B. 794. Apost. XVI, 84. Macar. 414: Suidas. *Πρὸς Κρ. κρ.*] Arsen. 413: Suidas: add. VB, Apost. Mac. Suid. ll. cc. Usurpat Polyb. VIII, 16. De re v. Diog. V. 58. Similiter *ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα* dicitur: v. Zenob. I, 70. *Μεγ. δ.*] Diogen. VI, 34.

66. V. III, 52. B 795. K. IV, 17. Diogen. VI, 34. Greg. Cypr. III, 33. Apost. XVI, 85. Arsen. 413 ibiq. Macar.: Suidas. Aesch. Choeph. 926: *ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην*, ubi Schol.: *παροιμίαν εἶναι τοῦτο φασὶ, πρὸς τύμβον κλαίειν, ἤγουν πρὸς ἄνδρα νήπιον.* De pravo novercarum ingenio omnia plena: v. Anthol. Pal. IX, 68: *μητρυιαὶ προγόνοισιν ἀεὶ κακόν· οὐδὲ φιλοῦσαι σώζουσιν· Φαίδρην γνῶθι καὶ Ἱππόλυτον*: ib. 67. 69. Eustath. ad Hom. Il. *E*, 560, 13. Jacobsius ad Anthol. Ann. III, 2, 118.

67 *Πόντον σπείρειν*: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

68 *Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγει*: ἐπὶ τῶν ματαιοπονούντων ἢ ματαιολογούντων.

69 *Ποικιλώτερος ὕδρας*: ἐπὶ τῶν δολερῶν.

70 *Ποταμὸς τὰ πόῤῥω ποτίζων, τὰ δ' ἔγγιον καταλείπει*: ἐπὶ τῶν τοὺς ξένους εὐεργετούντων, τῶν οἰκείων δὲ ἀμελούντων.

71 *Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις*: ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων.

72 *Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν*: ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

73 *Πολύποδος ὁμοιότης*: πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντας ἑαυτοὺς οἷς βούλονται.

---

1. *πόντον* B Gaisfordus, *πόνον* male Schottus, Suidas. Addunt cg: *ἢ ματαιολογούντων*: videntur huc per errorem ex sequentis adagii explicatione relata. 2. *ποταμῷ κτλ.*] pg omittunt. *ἐπάγειν* V B. *μεταιοπονουμένων* B. 4. *ποικιλότης* Greg. Cyprius. 9. *μοχθηρῶς καὶ* K om. 10. post v. *ἀπώλεσαν* B addit *καὶ τὴν Ἁλικαρνασοῦ πολιορκίαν*: rectius Suidas, pro *καὶ* exhibens *διά*, hisce verbis explicationem incipit. Quaenam vero Halicarnasi obsidio innuatur, fateor me nescire: de tempore certe cogitandum est, quo Halicarnasus caput Cariae erat. 12. *ὁμοιότης*] *ὁμοιότερος* V B. 13. *ἑαυτοὺς κτλ.*] *τισιν ἑαυτούς* VB Suidas. *οἷς β.* K om.

67. B. 797. Apost. XVI, 31: Suidas. Similia v. in nott. ad Plut. Boiss. 41. Greg. Cypr. III, 39. Diog. II, 27: nostrum usurpavit Theogn. 105 sqq.: add. Anth. Pal. XII, 145, 7.

68. V. III, 54. B. 798. Apost. XVI, 32: Suidas. Similia v. in nott. ad Zenob. III, 6, Diog. III, 57: add. *ἡλίῳ φῶς δανείζεις* Plutarch. Boiss. 16. Apost. IX, 79. Arsen. 275: *in silvam ligna ferre* Horat. Serm. I, 10, 34: *in clarissimum solem mortale lumen inferre* Quintil. Inst. O. V, 12, 8.

69. Diogen. IV, 72. B. 800. K. IV, 38. Greg. Cypr. III, 41. Apost. XVI, 53. Arsen. 412 ibiq. Macar.: Suidas.

70. Erasmus: »apparet inde ductum, quod ubi fluvius oritur, minor esse solet minusque argillae secum trahens, et quo longius recessit a fonte, hoc est copiosior uberiorque.«

71. B. 799. K. IV, 31. Apost. XVI, 48. Arsen. 411: Suidas, qui addit: *καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν, ἐπειδὰν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει*: v. infr. VIII, 34. et Suid. s. *τρυγόνος*.

72. B. 801. Apost. XVI, 33: Suidas. Origo proverbii videtur expedienda ex iis, quae Herodotus V, 118 sqq. narrat. Similiter dixit Eurip. Androm. 930: *κακῶν γυναικῶν εἴςοδοί μ' ἀπώλεσαν*, de quo versu optime disputavit Wyttenbachius ad Plutarchi Praec. Conjug. 143 E: adde Hadriani dictum: *πολλοὶ ἰατροὶ βασιλέα ἀπώλεσαν*, quod affert Dio Cassius LXIX, 22 p. 1170, 56, ubi v. Sturzii annotatio.

73. V. III, 55. B. 802. K. IV,

74 *Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζει*: ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

75 *Πόλεμος δὲ Κόνωνι μελήσει*: ἐπὶ τῶν περὶ τῶν ἀλλοτρίων φροντιζόντων.

76 *Πουλύποδος κεφαλῇ ἔνι μὲν κακὸν, ἐν δὲ καὶ ἐσθλόν*: ἐπὶ τῶν συμμίκτων ὄντων καὶ μετεχόντων κακότητος ἢ ἀγαθότητος. Τοῦ γὰρ πολύποδος ἡ κεφαλὴ ζῶσα μὲν δάκνει τοὺς προσιόντας, θανοῦσα δέ ἐστιν ἐδώδιμος.

---

1. πρὸς θάλατταν K, Greg. Cyprius, alii. ἐρίζεις Suidas. 2. μελήσει] Μιλησίῳ V. ἐπὶ τῶν . . φρ.] πρὸς τοὺς . . φροντίζοντας VB. 4. vulgatam πολύποδος e Plutarcho et Apostolio correxi: V πολύπου, B πουλύπου: de variis vocabuli formis v. Athen. VII, 316 A sqq., Eustath. ad Hom. Od. *E*, 1541, 22. Scribebatur κεφαλη: K κεφαλῇ, Plutarchus κεφαλῇ, quod reduxi: ἐν κεφαλῇ VB. ἔνι] Schottus ἐνὶ: e VBK, Apostolio, Eustathio Gaisfordus correxit. In Plutarcho nunc legitur ἓν: sed codices discrepant: v. Wyttenbachius. κακὸν] Scribebatur κακὴ, et sic Apostolius: vitiose Eustathius καλὸν: correxi e VBK Plutarcho. ἐν] Gaisfordus ἔνι: ἐνὶ Schottus, ἓν Plutarchus: emendavi ex Apostolio. 5. καὶ] V om. ἐσθλὸν] scribebatur ἐσθλή: correxi e VBK Plutarcho, Eustathio. Explicationem K ignorat: VB quae habent: παρόσον [διότι Apostolius] ἐστὶ μὲν αὐτοῦ [αὐτῷ Apost.] ἡ κεφαλὴ ἐδώδιμος, ἔνεστι δὲ αὐτῇ [ἔστι δ' αὐτῷ Apost.] καὶ ὁ πρωκτός, Apostolius iis, quae legimus in Diogeniano, praemisit, ut a nostro pluribus proverbium illustratum esse extra dubitationem positum sit. Quid autem ultima codd. verba sibi velint, nescio: vide tamen, quae de polypi papavere notat Athenaeus VII, 316 D. 6. ἢ] fort. καὶ.

32. Apost. XVI, 56. Arsen. 412 ibiq. Macar.: Suidas. Alludit Manuel Palaeologus in *Manuscrits de la Biblioth. du Roi* T. VIII, 328: v. nott. ad Zenob. I, 24.

74. B. 803. K. IV, 33. Greg. Cypr. III, 50. Apost. XVI, 49. Arsen. 411: aliter Suidas: ἐπὶ τῶν διατεινομένων πρὸς κρείττονας. Καὶ Ποταμοὶ δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης, Ποτάμιος. Ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους: a Strattide scilicet in *Ποταμίοις* et Menandro ἐν *Διδύμαις*: v. Harpocr. v. ποταμὸς, Meinekius Fragm. Comm. Grr. I, p. 233 sq.: e comoedia igitur ortum proverbium videatur.

75. V. III, 57. B. 805. Apost. XVI, 34. Ductum ex Homerico πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει Il. *Z*, 492, ubi Eustathius haec annotat p. 657, 43: ἰστέον . . ὅτι καθ' ὁμοιότητα τοῦ, πόλεμος κτλ. εἴρηται ἀλλαχοῦ παρῳδηθὲν τὸ, μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοὶ [Odyss. *A*, 358]· καὶ ἐν ἄλλοις [Odyss. *Φ*, 352], τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει: add. Il. *Ψ*, 137.

76. V. III, 58. B. 806. K. IV, 18. Apost. XVI, 25: Eustath. ad Hom. Il. *Ω*, 526 p. 1363, 31. Usurpat Plutarch. de audiend. poet. c. 1 p. 15 B, explicationis gratia adjungens haec: ὅτι τῷ βρωθῆναι μέν ἐστιν ἥδιστος, δυσόνειρον δὲ ὕπνον ποιεῖ, φαντασίας ταραχώδεις καὶ ἀλλοκότους δεχόμενον, ὥς λέγουσιν: eandem rem Sympos. VIII quaest. 10 p. 734 E affert. Ex polypi natura alia etiam ducta sunt proverbia: πολύποδος δίκην αὐτὸς

77a *Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται:* ἐπὶ τῶν δυςαλώτων καὶ δυςκατεργάστων.

77b *Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ:* παραινετικὴ ὅτι δεῖ φεύγειν τοὺς τυράννους ὡς ἀπὸ κεραυνοῦ.

78 *Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσεις:* πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.

79 *Πολλαὶ κυνὸς ἄρσενος εὐναί:* ἐπὶ τῶν κατωφερῶν πρὸς συνουσίαν.

80 *Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου:* ἤτοι διὰ τὸ πολλὰ καθ᾽ ὑπόνοιαν φέρειν· ἢ ὅτι Λακεδαιμόνιοι κεναῖς σφενδόναις καὶ νευραῖς ἐψόφουν πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολεμίων.

81 *Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε:* δήλη ἡ παροιμία.

---

1. *δρῦς στερὰ δαμ.* Erasmus. *πρὸς τοὺς δυςαλώτους* VK, *πρὸς τοὺς δ. κ. δυςκατεργάστους* B. 5. *ἐξαπατήσαις* B Apostolius, Suidas. 6. *σοφίζεσθαι* B. 7. *ἄῤῥενος* K. 8. *πρ. σ.*] *εἰς τὰ ἀφροδίσια* K. *συνουσίαν*] VB *ἀφροδίσια.* 9. *κενὰ*] V *καινά*: quae discrepantia etiam ibi, ubi proverbium adhibetur, saepissime invenitur: cf. VV. DD. infra citati. *ἤτοι — φέρειν*] *ἤτοι πολλὰ φέρει καθ᾽ ὑπόνοιαν ὁ πόλεμος* g. 12. scribebatur *πολλάκις καὶ*: correxi e V Stobaeo, Macario; *τοι* B om., *τοι καὶ* desunt K: *γὰρ καὶ* Macrobius. *μωρὸς*] *πολλάκι καὶ κηπωρὸς* Gellius, quam lectionem Gronovius ad Gell. l. c. contra Gatackerum Advers. Miscell. I, 7. *μωρὸς* praeferentem defendere studet. *κατακαίριον*] *κατὰ μοιρὰν* Macarius, *μάλα καίριον* Gellius, Macrobius. 13. *ἔειπε* Macarius. Explicat Apostolius: *ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως καὶ σπανίως εἰπόντων τι συνετόν*: VBK explicationem om.

ἑαυτὸν καταφαγών: Hesych. Suidas: *πουλύποδος δίκαν* Hesychius: v. nott. ad Zenob. I, 24.

77*a*. Diog. I, 70. V. III, 60. B. 808. K. IV, 19. Greg. Cypr. III, 34. Apost. XVI, 26. Arsen. 411 ibiq. Macar.: Suidas.

77*b*. Apost. XVI, 51: Suidas. Synesius de Regno Orat. p. 11: *ὧν τἀναντία τοῖς τυράννοις ὑπάρχει, δι᾽ οὓς ἡ κομψὴ παροιμία, Πόῤῥω κτλ. Διὰ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ᾽ ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδύνων.* Hunc locum Suidas et Apostolius exscripserunt.

78. Diogen. I, 70. B. 809. Apost. XVI, 23: Suidas.

79. V. III, 61. B. 810. K. IV, 21. Greg. Cypr. III, 36. Apost. XVI, 27. Arsen. 411.

80. V. III, 62. B. 811. Apost. XVI, 35: Suidas. Historici saepe adhibuerunt: v. intt. ad Thucyd. III, 30, 4. Stephanus et Wesselingius ad Diodor. XVII, 86. Wyttenbachius ad Plutarch. de recta audiendi rat. p. 41 A: appono Cicer. Epist. ad Attic. V, 20, 3: *scis enim dici quaedam Πανικά, item dici »τὰ κενὰ τοῦ πολέμου.«* *Λακεδαιμόνιοι*] cogitandum est de levis armaturae militibus, de quibus v. O. Muellerus Dorr. II, 243.

81. V. III, 62. B. 812. K. IV, 22. Greg. Cypr. III, 37. Apost.

82 *Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν*: ἐπὶ τῶν ταχέως γινομένων. Ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος ἡ μεταφορά.

83a *Πῦρ ὑπ' ἀκάνθαις*:

83b ** *Ἑλίξας δὲ † μὲν κεῖται*: ἐπὶ τῶν πανουργοτέρων.

84 *Πρὸς κέντρα λακτίζεις*: δήλη ἡ παροιμία.

85 *Πέμπε εἰς ἔσχατον τὴν ἐπιστήμην*:

86 *Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε*

---

1. *δαλῷ* VBbc Apostolius, Macarius: *πῦρ πρὸς δαλὸν* legitur apud Theodorum Hyrtacenum in Boiss. Anecdd. II, 419. 2. *Ἀπὸ κτλ.*] VB om. 3. Vulgo: *πῦρ ὑπ' ἀκανθαις ἑλίξας δὲ μὲν κεῖται: ἐπὶ τ. παν.* *εἰς ἀκάνθας* Plut., Apostolius, qui addit: *ἐπὶ τῶν περί τι εὐδοκιμούντων.* *Πῦρ . . πανουργοτέρων* desunt pcg. 4. *Ἑλίξας κτλ.*] appono disputationem Valckenarii de his verbis, quae legitur in notis ad Eurip. Phoen. 1185: »*A. Schottus, verba ἑλίξας κτλ.*, inquit, *asterisco notavi, vel quia alio pertinent, quod nondum divino, vel quia corrupta nimis.* Recte divinavit vir optimus: alio pertinent et sunt corrupta. *δὲ μὲν* in *δέμας* mutato redibunt Ionis verba: — *εἱλίξας δέμας, Κεῖται.* vocabulum *ἄκανθαν* his praefixum erroris manifestavit originem: *πῦρ ὑπ' ἀκ. . . ἄκανθαν εἱλίξας κτλ.*: hae sunt reliquiae versus integri, hic olim lecti, non ad ista *πῦρ ὑπ' ἀκ.*, sed ad versum proverbialem: *πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ κτλ.*: vid. Zenobius.« Probant Valckenarii sententiam Gaisfordus et Finckhius. 8. Deerat *τοι*: K *τε*; v. Zenobium.

XVI, 55. Macar. 412: Gell. N. Att. II, 6. Macrob. Saturn. VI, 7. Stob. Florileg. 4, 21. Ab Erasmo et Scioppio ad Gell. l. c. ex errore versum Aeschylo adiudicatum esse, Grotius et Gaisfordus ad Stob. l. c. demonstrant. Simile est Caecilianum illud ap. Cicer. Tuscul. Quaestt. III, 23, 56: *Saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia.*

82. V. III, 64. B. 813. Greg. Cypr. III, 43. Apost. XVI, 99. Macar. 416: *δαλὸς εἰς πῦρ* Suid. v. *δαλὸς*: v. ad Diogen. I, 65. VI, 91: add. Nicephor. Gregoras Histor. VIII, 4, 6: *οὗτοι τοίνυν, ὥσπερ ἐκ μιᾶς οἰνοχόης τὸ ἀπόῤῥητον ἐκεῖνο δεξάμενοι βούλευμα, δαλὸς ἦσαν εἰς πῦρ καὶ ἵππος εἰς πεδίον.* »Polyphemi oculum titione ab Ulysse extinctum notum ex Homero alisque.« Schottus.

83a. Plutarch. in Boiss. Anecdd. I, 397. Apostol. XVII, 4. Usurpavit, ut post Erasmum Schottus notavit, de acri disputatore Gregorius Nazianzenus Monodia in Basilium Magnum T. I p. 796 ed. Benedictt. Paris. 1778: *γίνεται . . τοῖς δὲ πέλεκυς κόπτων πέτραν, ἢ πῦρ ἐν ἀκάνθαις, ὅ φησιν ἡ θεία γραφή, ῥᾳδίως ἀναλίσκον τοὺς φρυγανώδεις καὶ ὑβριστὰς τῆς θεότητος.*

83b. Zenob. V, 68.

84. Zenob. V, 70. Adhibet Liban. Epist. 1190: *τὸ δὲ, μὴ πρὸς κέντρα, καὶ μάλα ἴσασι.*

85. Apost. XVI, 5. Comp. Diogen. IV, 63.

86. K IV, 27: Zenob. V, 77. Affertur in Crameri Anecdd. IV, 252: *ναρθ. μὲν γὰρ πολλοί, φησὶ, β. δέ τε π.: τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἐμὸς φιλάνθρωπος καὶ δεσπότης ἔφη Χριστός· πολλοὶ γάρ, εἶπε, κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί:*

Βάκχοι: ἐπὶ τῶν προςποιητῶς τι πραττόντων. Ὁμοία τῇ, Πολλοὶ βουκένται, παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες.

87 Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία:

88 Παρθένος τὰ πατρῷα: ἐπὶ τῶν καταχαριζομένων τὰ πατρῷα εἴωθε λέγεσθαι.

89 Πρὸ τούτου σε ᾤμην κέρατα ἔχειν: ἐπὶ τῶν ἀνδρείας ὑπόληψιν ἐχόντων.

90 Πάρες τὸν μάντιν: ἔθος ἦν πρὸ τῆς φάλαγγος ὁδεύειν τὸν μάντιν ἐστεμμένον. Παρεγγυᾷ οὖν τούτου φείδεσθαι.

91 Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται: ἐπὶ τῶν πενήτων τῶν δι' ἀπορίαν τροφῆς ὑπνούντων. Ἀλώπεκα δὲ εἶπε, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.

92 Πολλῶν ἐγὼ θρίων ἀκήκοα ψόφους: ἐπὶ τῶν ἐκφοβούντων οὐ δεόντως.

---

1. ἐπὶ τῶν κτλ.] K om. 4. μόνον δέεται V, δέεται μ. B: eadem forma in Aristotelis loco ante Bekkerum exstabat: v. Zenob. I, 17. III, 65. 44. Scr. δέεται μοῦνον. 5. τὰ πρῶτα p. 9. μάντιν ἐστεμμένον Apostolius. 12. ἐπὶ τῶν πανούργων· ἢ ἐπὶ τῶν πενήτων κτλ. Apostolius. 16. θρίων] scribebatur θηρίων: e Scholiasta Aristophaneo Valckenarius ad Eurip. Phoen. 397 correxit. Apostolius explicat: ἐπὶ τῶν πεπειραμένων ἐν πράγμασιν· ἢ ἐπὶ κτλ.: Scholiasta Aristoph.: ἐπὶ τῶν δι' ἀπειλῆς θόρυβον καὶ κόμπον ἐμποιούντων διακενῆς. 17. οὐ P om.

Ev. Matth. 16, 20. 22, 14. Πολλοὶ κτλ.] Apost. XVI, 36. Tetigit Lobeckius Aglaoph. II, 814: v. Zenob. V, 75.

87. V. III, 65. B. 814. K. IV, 28. Greg. Cypr. III, 47. Usurpat Aristot. Rhetor. I, 12: alios v. apud Lennepium ad Phalar. Epist. 65. Similiter Menander p. 77 Mein.: μικρά γε πρόφασίς ἐστι τοῦ πρᾶξαι κακῶς: add. Iphig. Aulid. 1180.

88. Apost. XV, 87. »Patria bona ut adolescentes, ita et virgines citius profundunt.« Schottus.

89. Apost. XVI, 72.

90. Apost. XV, 89. De re v. Diog. VII, 15.

91. Greg. Cypr. III, 52. Apost. XVI, 8. Arsen. 408.

92. Diogen. I, 70. K. IV, 34. Greg. Cypr. III, 51. Apost. XVI, 54. Arsen. 410 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Vesp. 455 [434]: τὰ γὰρ θρῖα καιόμενα ψοφεῖ. Θρῖον farciminis est genus, quo plebs Atheniensis vehementer delectabatur: v. Arist. Ach. 1101. Equitt. 960. Comm. ap. Athen. XIV, 644 D. E: nomen accepit, quod singulae res, ex quibus componebatur, in θρῖον, ficus folium, involvebantur inque eo

93 *Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς:* ἐπὶ τῶν πρὸ πολλοῦ παρασκευαζομένων.

94 *Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ:* οἱ φαῦλοι κἂν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως διαφαίνονται πονηροί.

95 *Πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφρονέστερος, ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑποτιθείς; εἴποις, ὁ τὸν τράγον:*

96 *Ῥόδιοι τὴν θυσίαν:* ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βλασφημούντων.

---

1. *ἰχθῦς* scripsi cum K, aliis: legebatur *ἰχθύας*. *σὺ τὴν* Eustathius, Phot. Suidas: Apostolius *σὺ* priore loco habet, altero omittit, ut reliqui. Vario modo proverbium explicatur: K: *ἐ. τ. τοὺς καλοὺς προλαμβανόντων*: Gregorius, Macarius, Suidas: *ἐ. τ. τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων*: Apostolius: *ἐπὶ τῶν πρωθύστερόν τι ποιούντων*: explicatio deest Apost. 78, Phot. 3. *καλοῖς*] *ποικίλοις* conjecit Toupius ad Suid., probante Buttmanno ad Demosth. Midian. p. 91 ed. secundae. 6. Scribebatur *τὸν κόσκινον*: correxi ex Apostolio: Gaisfordus annotavit: »*τὸ κόσκινον* ed. MSS.«

coquebantur: v. Poll. VI, 57. Scholl. ad Ar. Equitt. l. c., Hesych. s. v.

93. K. IV, 20. Greg. Cypr. III, 35. Apost. XVI, 61. 78. Macar. 414: Eustath. ad Hom. Od. *Π*, 11 p. 1792, 42: *ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐκ τοῦ, οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος ὅτε τόδε γέγονε, λαβόντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ἔγραψαν παροιμίας τοιαύτας εὐτραπέλους, πρὶν ὀπτῆσαι* [*ἢ πτίσαι* Apost. Phot. Suid.] *τὰ ἄλευρα, ἤγουν τὰ ἄλφιτα τοῖς ὀπτωμένοις ἐπιπασσόμενα, καὶ, πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς, καὶ πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις*: Phot. Suidas: v. Diogen. VII, 56.

94. Diogen. VI, 98. Apost. XVI, 16: Suidas. Natum est ex Aesopi fabula CCCCV Fur., quam Lucianus adhibet Apol. p. Merced. Cond. § 5. Piscat. §. 36. et post eum Greg. Nyssenus lib. de professione Christiana ad Harmonium T. III, 268 ed. Morell. 1638: *οὐκ ἂν ἑλοίμεθα μὴ εἶναι τοῦτο, ὅπερ τὸ ὄνομα ὑπὲρ ἡμῶν ἐπαγγέλλεται· ὡς ἂν μὴ τὸ περὶ τοῦ πιθήκου διήγημα τὸ παρὰ τοῖς ἔξω περιφερόμενον καὶ ἡμῖν ἐφαρμόσεται*: sequitur fabula.

95. Apost. XVI, 37. Luciani est in Vita Demonactis §. 28: *οὐ δοκεῖ ὑμῖν, ὦ φίλοι, ἔφη, ὁ μὲν ἕτερος τούτων τράγον ἀμέλγειν, ὁ δὲ αὐτῷ κόσκινον ὑποτιθέναι;* Nec abludit Theocriti illud, V, 27: *κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγεν.* Et Maronis, Id. III, 90: *qui Bavium non odit, amet tua carmina Maevi, Atque idem jungat vulpes et mulgeat hircos.* Schottus. Hinc corrigendus Polybius in Maii Excerptis p. 442, ubi leg. *πότερον ὁ τρίγωνα* [*τράγον*] *ἀμέλγων ἢ ὁ τὸν κόσκινον ὑπέχων.* Gaisfordus. Addo ex Erasmo versus proverbiales, qui apud Greg. Nazianz. Sentent. 123 p. 154 T. II ed. Colon. 1690 leguntur: *ποιμὴν ἀμέλγει, εἰ θέλει, καὶ τοὺς τράγους, Ἀλλ' ἀντὶ γάλακτος αἱμάτων πηγὰς ὕσει*: v. Plutarch. Provv. in Boiss. Anecdd. I, 396.

96. Greg. Cypr. III, 57. Apost. XVII, 22. Arsen. 425: Hesychius. Vid. Diogen. VI, 15. Hefflerus de cult. Rhod. II, 8.

97a *Ῥιγοῖ κακῶς ἀριστήσας*: ἐπὶ τῶν [προφασιζομένων καὶ] μετὰ τὴν ἀνά[παυσιν] οὐχ ἡδέως ἐρχομένων ἐπὶ τὰ ἔργα.

97b *Ῥηγίνων δειλότερος*: τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον.

98 *Ῥαδαμάνθυος κρίσις*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαίοις μαρτυρουμένων.

99 *Ῥαχίας λαλίστερος*: ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων· παρόσον ταῖς ῥαχίαις ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα ψόφον ποιεῖ.

100 *Ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων*: ἐπὶ τοῦ προϊεμένου φωνὰς μόνας.

1 *Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις*: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια συμβαλλόντων.

2 *Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν*: ἐπὶ

---

1. ῥιγοῖ] scribebatur ῥηγαὶ et ἀριστῆας: emendavi e VB. ἐπὶ κτλ.] quae uncis inclusa sunt, e VB adjeci. 4. Ῥηγήνων Schottus. 6. ἐπὶ δικαίοις] V ἐπὶ δικαιοσύνῃ, B τῇ δικαιοσύνῃ. 8. παρόσον K om. 9. ταῖς γὰρ K. συνεχῶς ἐπιβάλλοντα B, συνεχῶς εἰςβ. K. ποιεῖ] ἀποτελεῖ B, ἀποτελοῦσιν K. 10. ἀντ' VB. Post ἐπὶ τοῦ e Suida supplendum videtur: μὴ ὧν τις δεῖται διδόντος, ἀλλὰ: VB: ἐπὶ τῶν φωνὰς προϊεμένων τοῖς ἕτερα ζητοῦσιν. 12. τὰ B om. 13. καὶ συγκρινόντων Apostolius, Arsenius addunt. 14. ῥόθον B. Vulgo παρελθὸν: correxi e g B Gregorio, Apostolio, Suida, secutus Jacobsium Ann. ad Anth. III, 1, 310. Apostolius: ἐπὶ τῶν κυδαινόντων [de hac voce v. Toupius ad Suid.] τινὰ ἢ ἐ. τ. μεταμελ. κτλ.

97a. V. III, 69. B. 822. Qui bene jentat, robustus est et labores perferre potest: unde ab Arist. Equitt. 815. urbs felix et fortis ἀριστώσῃ nuncupatur: idem innuit proverbium: Ἀριστᾶν μὲν πολύ, δειπνεῖν δὲ ὀλίγον: Apost. IV, 26. Arsen. 78.

97b. Zenob. V, 83.

98. V. III, 70. B. 823. Greg. Cypr. III, 59. Apost. XVII, 7. Macar. 424: Suidas. Usurpat Plat. Legg. XII, 948 B: βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος Pindarus dixit Ol. II, 75: denique a Phrynicho Bekkeri Anecdd. I, 61, 23 affertur proverbium Ῥαδάμανθυς τοὺς τρόπους: ῥηθείη δ' ἂν ἐπί τινος δικαίου. Tetigit Hoeckius Cret. II, 198: add. Zenob. V, 81.

99. B. 824. K. IV, 40. Greg. Cypr. III, 58. Apost. XVII, 13. Arsen. 424: Suidas: etiam in Pausaniae lexico rhetorico locum habuisse, ex Eustath. ad Hom. Od. *E*, 1540, 27 verisimile fit.

100. V. III, 74. B. 828. Apost. XVII, 14. Macar. 424: Suidas. Similia v. in nott. ad Gregor. Cypr. I, 45. ad Diogen. VI, 60.

1. Diogen. I, 56. B. 829. Apost. XVII, 18. Arsen. 425 ibiq. Macar.: Suidas. Walzius adscripsit Theocrit. Id. V, 93: ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμώνα Πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκῃ: addit Gaisfordus Lucian. Apol. pro Merc. Conduct. § 11. Anemone rosam figura quidem imitatur, sed nullius odoris est: v. Dioscorid. II, 207.

2. B. 830. Greg. Cypr. III,

τῶν μεταμελουμένων περί τι καὶ μὴ δυναμένων τι ἀνύσαι.

3 *Ῥωπικὸν ὤνιον*: *ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ πολλοῦ πιπρασκομένων.*

4 *Ῥοδίων χρησμός*: *ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων. Ῥόδιοι γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυον. Οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἀμίδας εἰςφέρειν ἔθος. Ἠρώτησαν οὖν, εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι. Συγκατένευσεν. Ἀνεπυνθάνοντο πάλιν, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην; ἀπεφήνατο, οὐδετέραν.*

5 *Σαρδώνιος γέλως*: *ἐπὶ τῶν μὴ ἐκ χαιρούσης ψυχῆς γελώντων.*

---

1. *περί τι καὶ μὴ*] »Sic P: p *ἐπί τι.*« Schottus. 3. VB: *εὐτελῶν μὲν, πολλοῦ δέ.* VB addunt: *ῥῶπος γὰρ ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος*: v. Eustath. ad Hom. Il. *N*, 927, 54. Bekkeri Anecdd. I, 299, 27. intt. ad Hesych. s. v. et quos citat Wyttenbachius ad Plutarch. VIII, 1403. 5. *ἐπὶ . . πυνθ.*] VB om. 6. *γὰρ*] VB om. *τῇ Λι^δνδίᾳ Ἀθηναίω^ν* V, *τῇ λιν Ἀθῆ* B: *τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ* e Photio, Apostolio et Suida Schottus et Gaisfordus emendavere. *ἔθυον*] VB: *θύοντες καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν διετέλουν τῷ ναῷ εὐχόμενοι*: *εὐωχούμενοι* recte Apost. Arsen., cod. Erasmi, Phot. Suidas. 7. *ἀμίδα* VB. *ἔθος*] VB om.: pergunt iidem: *Δόξαν οὖν αὐτοῖς, ἠρ. τὸν Ἀπόλλωνα.* 8. *Συγκατένευσεν*] VB: *συγκατανεύσαντος δέ ποτε, ἀνεπυνθ. κτλ.* 9. *ἀπεφήνατο*] VB: *ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπ., μηδετέραν. Λέγεται γοῦν ἐπὶ τῶν περίεργα πυνθανομένων.* *οὐδετέραν* P, *οὐ δευτέραν* p. 10. Scribebatur *τῶν χαιρούσης*: *τῶν πάνυ χ.* g, *τῶν ἐκ χ.* b c, *τῶν μὴ ἐκ χ.* B; K: *ὁ προςποιητὸς καὶ μὴ ἐκ χαιρ. καρδίας· οἱ γὰρ τὴν σαρδὼ κατοικοῦντες τοὺς ὑπὲρ τὰ ο΄ ἔτη τῷ κρόνῳ ἔθυον ** σπαζόμενοι*: v. Zenobium: *τῶν οὐ χαιρούσης* proposuit Wyttenbachius ad Plut. Opp. Moral. 169 D: »cod. Mazar. *ἐκ χ.*: v. Boissonadus ad Zach. Mityl. 438, qui malit *οὐ χαιρ.* vel *ἐξ οὐ χαιρ.* Finckhius.

60. Apost. XVII. 21. Arsen. 425: Suidas. Epigr. inc. in in Anthol. Pal XI, 53: *τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ, Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον*: ad quem locum v. Jacobsius T. III p. 608.

3. V. III, 75. B. 831. Apost. XVII, 23: Suidas. V. Append. s. *Αἰγιναῖον.*

4. V. III, 76. B. 832. Apost. XVII, 17. Arsen. 424 ibiq. Macar.: Phot. Suidas. De re v. Heffterus de cult. Rhod. diss. II, 11. Ceterum moneo, ne quis in extremam antiquitatem narrationem rejiciat ex eaque generosam morum simplicitatem colligat, matularum in conviviis usum apud Graecos seriori demum tempore innotuisse et Sybaritas secundum Athen. XII, 519 E moris primos fuisse auctores: v. Athen. I, 17, E, ubi jure, opinor, reprehenduntur Aeschylus et Sophocles, quod hanc ignavam voluptatem ad aevum retulerint magnanimorum heroum. Eandem cum Graecis antiquis verecundiam Persae observarunt: v. Xenoph. Cyrop. I, 2, 16 ibiq. Poppo et Bornemannus: add. Jacobsius ad Achill. Tat. 801. V. Append. s. *εἰς τὴν ἀμίδα.*

5. K. IV, 45: Zenob. V, 85.

6 *Σικελὸς στρατιώτης:* ξένοις ἐχρῶντο ἀεί.

7 *Σικελικὴ τράπεζα:* ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν.

8 *Σκορπιὸν ὀκτάπουν ἀνεγείρεις:* οἷον, ἱκανὸν ἀμύνασθαι εἰς πληγὴν παροξύνεις.

9 *Σῦκον αἰτεῖς:* ἐπὶ τῶν κολακευόντων. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐκολάκευόν τοὺς γεωργούς· οἱ δὲ πρὸς τούτους ἔλεγον ταῦτα.

10 *Συβαρῖται διὰ πλατείας:* ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων.

11 *Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει:* χρησμόν τις ἔλαβε,

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν.

12 *Συστομώτερος σκάφης:* ἐπὶ τῶν ἀπαῤῥησιάστων· ἀπὸ τῶν τὰς σκάφας μεταφερόντων ἐν ταῖς πομπαῖς.

13 *Σχῖνον διατρώγειν:* ἐπὶ τῶν καλλωπιζόντων ἑαυτούς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι εἰώθασι σχῖνον διατρώγειν, ἕνεκα τοῦ λευκοὺς ὀδόντας ἔχειν. Παρὸ καὶ τοὺς τοιούτους *Σχινοτρώκτας* ἐκάλουν.

14 *Στύππινον γερόντιον:* ἀσθενές.

---

1. *σικελὸς στ. μισθὸν διωθεῖται* Macarius: v. Zenobium. 2. *σικελὴ* B. 3. *ὀκτώπουν* Phot. Suidas. *ἀντεγείρεις* b c, *ἐγείρεις* Hesychius. 5. *Ἀθηναῖοι*] *νέοι* c. 12. *τὸν* a Gaisfordo e V B, aliis adjectum: v. nott. critt. ad Zenobium. 13. *συντομώτερος* ab aliis legi notabat Erasmus. Schottus. 15. *σχοῖνον* b c g et sic infra. 16. *οἱ γὰρ*] *οἱ δὲ* g. 17. *τοῦ*] Schottus *τοὺς*: *τοῦ* g Gaisfordus. Vulgo *παρόσον*: emendavit e Zenobio Finckhius. *τοιούτους* a Gaisfordo adjectum e b g: habet etiam cod. Maz. A, ut notavit Boissonadus in Fr. A. Wolfii Anal. Liter. II, 1, 87. Idem codex *τοῦ λευκοὺς* in antecedentibus praefert. 19. *στύππινον*] c g *στύππιον*: v. Lobeckius ad Phryn. 261.

6. Zenob. V, 89.

7. Diog. I, 2. B. 836. K. IV, 46. Greg. Cypr. III, 68. Apost. XVII, 42. Arsen. 428: Schol. ad Aristid. 170 Frommel.: Suidas. Vid. Zenob. V, 94. Diogen. VI, 37.

8. Apost. XVII, 48: Hesych. s. *ὀκτάπουν*, Phot. et Suid. s. *ὀκτώπουν*. Pratinus *Θράτταις* fr. II. Runkel. *ὀκτώπουν ἀνεγείρεις* dixit: v. Suidas.

9. Zenob. V, 91.

10. Zenob. V, 88.

11. Zenob. V, 93: v. Diogen. VI, 55. Proverbii originem aliter quam Zenobius Aesopus fab. 308. Fur. expedit. Quod sententiam attinet, praeivit Homerus Odyss. γ, 26.

12. Zenob. V, 95. De re v. Meierus in Erschii et Gruberi Encyclop. s. Panathen. p. 291 sq.

13. Zenob. V, 96. De diligentia, quam veteres in dentes conferebant, v. Catull. 39. Boettiger Sabin. 50 sqq.

14. Apost. XVII, 59. Com-

15 *Σικελὸς ὀμφακίζεται:* ἐπὶ τῶν τὰ εὐτελῆ κλεπτόντων.

16 *Σπάρταν ἔλαχες, κεῖναν κόσμει:* δῆλον.

17 *Σπιθαμὴ τοῦ βίου:* τὸ ἐλάχιστον.

18 *Συνῆλθον ἀτταγᾶς καὶ νουμήνιος:* ἐπὶ δύο κλεπτῶν τοῦτο.

19 *Σύροι πρὸς Φοίνικας:* ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβάλλονται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε δι' ἔχθρας εἰσί.

---

1. *ὀστρακίζεται* g. 3. *κεῖναν*] *ταύτην* Macarius: corrige *ταύταν*. Post v. *κόσμει* Apostolius addit: *τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ:* sunt dimetri anapaestici ex Euripidis Telepho, fr. 23 Matth., quos ab Agamemnone Menelao dici Erasmus coniecit: v. Baiterus et inprimis Sauppius ad Cicer. T. VIII, 90 ed. Orell. 4. *σπιθαμή: τοῦ βίου τὸ ἐλ.* Phot. Suidas: male. 5. vulgo *Ἀτταβᾶς*: correxi e K, aliis: eodem modo correxerunt C. Gesnerus Hist. Anim. III, 219. Menagius ad Diog. Laert. l. c., Kusterus ad Suid., Lobeckius in Wolfii Anall. Liter. II, 1, 60. Ceterum male in Apostolio *ἀττάγας* scribitur: v. Eustath. ad Hom. Il. *Δ*, 854, 26. Jacobsius ad Aelian. N. Anim. IV, 42. *τε καὶ νουμήνιος* recte Diog. Laertius. 8. *εἰσί*] Apostolius: *ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα, οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται:* eadem Phot. et Suidas afferunt.

paravit Schottus Cicer. Pison. 25, 59: *quid cessat hic homullus, ex argilla et luto fictus Epicurus?*

15. Zenob. V, 84.

16. Apost. XVII, 51. Macar. 430: *ἐπὶ τῶν τὰ χείρονα λαγχανόντων:* Schol. ad Theocr. V, 61, ad Eurip. Orest. 526: v. Diog. VIII, 46. Greg. Cypr. II, 76. Usurparunt multi: v. Sauppium: add. Synes. Epist. 101, p. 239 D: respicere videntur Eunap. Julian. p. 70 Boiss.: *προειστήκει δὲ τῆς ἀτάκτου σπάρτης Θεμιστοκλῆς τις Ἀθηναῖος, ὃς ἦν καὶ τῶν κακῶν αἴτιος,* Liban. Epist. 1310, ubi v. Wolfium: alia affert Boissonadus ad Psell. de Operat. Daem. p. 168, 5.

17. Apost. XVII, 52: Phot. Suidas. V. nott. ad Zenob. III, 10. De vocabulo *σπιθαμή* egerunt Eustath. ad Hom. Il. *Δ*, 450, 38. interpp. Hesych. s. v. Boeckhius Disquiss. Metroll. 211: add. Schleussnerus Lex. N. Test. s. v.

18. K. IV, 42. Greg. Cypr. III, 64. Apost. XVII, 75. Arsen. 431 ibiq. Macarius, qui sic explicat: *ἐπὶ δύο πονηρῶν ἐπὶ ταὐτὸ συνελθόντων· φασὶ δὲ γραῦν τοῦτο εἰπεῖν Ἐπιδαύρῳ ἐπὶ δύο κλεπτῶν:* Suid. s. *ἀτταγᾶς*. *Ἀτταγᾶς* et *νουμήνιος* aves sunt, quae ob *ποικιλίαν* plumarum ipsae *ποικίλαι*, i.e. vafri atque callidi fures habebantur: v. Arist. Av. 251, ubi Schol. . . *τὰ γὰρ λιμνώδη . . χωρία καταβόσκεται ὁ ἀτταγᾶς:* add. ibid. 299. 761. Hesych. v. *νουμήνιος* ibiq. nott. Ab Aristophane *ἀτταγᾶς* avibus palustribus adnumeratur: alii aliter: v. Gesnerus l. c., Schneiderus ad Aristot. H. An. IX, 37, 5. Jacobsius ad Aelian. N. An. IV, 42. Proverbium adhibuit Timon: v. Diog. Laert. IX, 114. Simile affertur a Macario 378: *Ὀδυσσεὺς Σισύφῳ συνῆλθεν.*

19. Apost. XVII, 67: Phot. Suidas: cf. infr. VIII, 67. Cave cum nostro componas *ψεῦδος φοινικικόν,* quo usus est Plat.

20 *Σκάνδιξ*: *λάχανον ἄγριον. Διὸ καὶ σκανδοπώλης ὁ Εὐριπίδης.*

21 *Τὰ ἐκ τρίποδος*: *ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων.*

22 *Τίκτει τοι κόρος ὕβριν ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείη*: *ἐπὶ τῶν ταῖς εὐτυχίαις ἐπαιρομένων.*

---

1. *ἄγριον*] VB addunt: *παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην* [V *σκανδικοπῶλον*] *τὸν Εὐριπίδην ἔλεγον, ὡς* [*λέγουσιν· ἐπειδὴ* Hesychius] *λαχανοπωλητρίας* [V *λαχανοπωλίτου*] *υἱόν* [*αὐτὸν εἶναι φασί* Hesychius addit]. *Σκανδικοπώλης* scribendum arbitratur Schottus: vulgatam retinui, quum hujus syncopes exempla similia haud raro inveniantur: v. C. F. Hermannus disput. de persona Niciae ap. Aristoph. 21. 3. *ἐκ*] *ἀπὸ* Zenobius. *γενομένων* Schottus: *λεγομένων* e Pbcg Gaisfordus reduxit. 4. *τοι* e B et Macario adjeci. *κόρος* Bb Gaisfordus: *κόρη* Schottus. *ὕβριν* Bc Gaisfordus: antea omittebatur. *κακῷ* B Gaisfordus: scribebatur *κακῶς*. Explicationem B om. 5. *ἐν εὐτυχίαις* Apostolius, *ἐν ταῖς ἀτυχίαις ἀφορήτων* Macarius.

Reip. III, 414 C, quippe quod derivatur a Cadmo: v. Scholia ad Plat. l. c. Photius.

20. V. III, 86. B. 842. Apost. XVII, 49: Hesych. Phot. Suidas. Idem de Euripidis matre post Aristophanem Theopompus, cujus fidem non magni facio, apud Gell. N. A. XV, 20, Valer. Maxim. III, 4 et Scholl. ad Aristoph. ll. infra citt. asserunt, Philochoro apud Moschop. Vit. Eurip. contradicente, qui nobilissimo genere mulierem fuisse contendit: caute Plin. N. H. XXII, 80. Quid de re cogitem, paucis declarabo. *Σκάνδιξ* silvestre olus nullius pretii est, quod in hortis quoque crescebat: v. Bekk. Anecdd. 1, 193, 19. 305, 19. Billerbeckii Fl. Class. 76 sq: add. Schol. ad Arist. Ran. 865, in quo post v. *λάχανα* ex Bekkeri Anecdd. ll. cc. *αὐτομάτως* inserendum est: vescebantur autem olere isto Athenienses et usurpabant, ni fallor, ad cibos condiendos: v. Plin. N. H. l. c., interpp. ad Alciphr. Ep. III, 49. Olera ejusmodi hortorum possessores pauperibus carpere et gratis secum auferre solebant permittere: cf. nott. ad Zenob. V, 91: Euripidis vero mater utpote *μικρολόγος* [v. Theophr. Char. X, 2] si non *σκάνδικας*, similia tamen venditavit, ut vel e re minimi pretii divitias augeret: talis res opinor Aristophanis animo, quum scriberet Acharn. 478, obversata est. Ut igitur mater poetae e re parva divitias acquirere studebat, ita filius e rebus minutissimis et nullius ponderis tragoediam componebat, carmen grande et sublime. Patet nunc, quid subsit Aristophani, Equitt. 19 dicenti: *μή μοι γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς*: poeta dicit, *ne facias id, quod a matre Euripides didicit*: cf. Ran. 840. 947: versus igitur ad eam facetiarum classem referendi, ubi etiam parentes ejus, qui perstringitur, salse notantur, de quo jocorum genere paucis in Naekii et Welckeri Mus. Rhen. II, 361. exposui.

21. Zenob. VI, 3.

22. B. 862. Apost. XVII, 73. Macar. 448. Proverbium e Solonis carmine manavit: v. fr. 6: *τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται*, ubi v. Schneidewinus: add. Aristot. Stobaei Floril. 3, 54: *καὶ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχει· τίκτει γὰρ, ὥσπερ φησὶν ἡ παροιμία, κόρος μὲν ὕβριν, ἀπαιδευσία δὲ μετ'*

23 *Ταντάλου τάλαντον:* διαβόητος ἐπὶ πλούτῳ.

24 *Τερμέρια κακά:* τὰ μεγάλα.

25 *Τυφλότερος ἀσπάλακος:* φασὶν αὐτὸν τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τὴν γῆν.

26 *Τυφλῶν ὀνείρων:* ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν.

27 *Τὸ Πάρνου σκαφίδιον:* ἐπὶ τῶν μικρὰ ζητούντων. Πάρνος γάρ τις τὴν σκάφην ἀπολέσας συνεχῶς ἠνώχλει τῷ δήμῳ.

28 *Τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα:* ἐπὶ τῶν ἀποθέτων. Κατέκειτο γὰρ παρὰ τῇ Λακεδαίμονι τοῦτο.

---

1. K: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων· διεβοεῖτο [sic] γὰρ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ. 2. Vulgatam Τερμέρεια ex Apostolio correxi, qui post v. μεγ. addit: τερμία γὰρ ἡ ἡμέρα, ἐφ᾽ ἧς μέλλει [τις addit Pantinus.] τὸ τέρμα (π) τοῦ βίου εὑρήσειν. 3. ἀσφάλακος K, qui explicationem subjungit hanc: ἐπὶ τῶν παντελῶς πεπηρωμένων: B: τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φασὶ δὲ [Apostolius cum Arsenio, Phot. Suidas: φησὶ δ᾽ αὐτὸ Στησίμβροτος (de quo post Vossium Hist. Graec. 43 optime dixit Sintenis ad Plutarchi V. Pericl. p. 15: add. Schol. Ven. ad Hom. Il. Λ, 636, Φ, 76.) ὑπὸ κτλ.] ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς· ἔχει δὲ [γὰρ Apostolius] ὀδόντας μιαρωτάτους καὶ ῥύγχος ὡς [ὥσπερ Apostolius] γαλῆς [μαργάλης Photius] καὶ πόδας ἄρκτου: de dentibus v. Aelian. N. Anim. XI, 37. Schneiderus ad Aristot. Hist. Anim. IV, 8, 2, 5. τυφλὸν ὄνειρον Apost. Arsenius. ἤτοι] ἐπὶ K. VB addunt: ἢ ὅτι τοῖς μύουσι προσδιαλέγονται [ubi A προσδιαλέγεται.]: v. Phot. Suidas. 6. σκαφίον VB. μικρὰ πολλάκις VB. 7. γὰρ κυβερνήτης ἦν, ὃς VB. 8. δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ, αἰτιώμενος τοὺς τὸ σκαφίον ὑφελομένους VB. 9. Ἐπιμελίδιον g. Ἐπιμελίδειον Schottus: e BV Gaisfordus correxit. VB: ἐ. τ. ἀποθέτων εἴρηται. Ἀπέκειτο γὰρ κατά τι λόγιον τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ τοῦ Ἐπιμενίδου δέρμα· ἐβίω δὲ οὗτος, ὥς φησιν ὁ Θεόπομπος [fr. 69 ibiq. v. Wichersium p. 159.],

ἐξουσίας ἄνοιαν: Philo Vita Mosis p. 714: τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὡς ὁ τῶν παλαιῶν λόγος: v. Boissonadi Anecdd. I, 49. 401.

23. K. IV, 52: Zenob. VI, 4. Gregor. Cypr. III, 73.

24. Apost. XVIII, 30: Zenob. VI, 6. Usurpat Julianus ap. Suid. v. *Μαγνήτων*.

25. B. 870. K. IV, 53. Apost. XIX, 65. Arsen. 452: Hesych. Phot. Suidas. Ἀσπάλαξ, σπάλαξ, σκάλοψ a Graecis talpa nuncupatur: v. Hesych. s. σκάλοψ ibiq. interpp. Ceterum fuerunt jam inter veteres, qui de talpae caecitate dubitationes moverent: v. Aristot. Hist. Anim. III, 1. Cerda ad Virg. Georg. I, 183.

26. V. III, 93. B. 871. K. IV, 52. Apost. XIX, 67. Arsen. 452: Hesych. [in quo male scribitur τυφλῶν· ὀ. ἥρων: recte Heinsius et Pergerus τυφλῶν ὀνείρων restituerunt.] Phot. Suid. Etym. M. 772, 26. Photius et Suidas ex Hom. Odyss. τ, 562 proverbium derivant.

27. V. III, 94. B. 872. Apost. XIX, 5: Suidas.

28. V. III, 97. B. 875. C. 209. Apost. VIII, 84. XIX, 37. Ar-

29 *Τὸ Φρυνίχου πάλαισμα:* κατὰ τῶν πανούργως σοφιζομένων. Προδότης γὰρ γέγονε τῶν Λακεδαιμονίων.

30 *Τὸ ἄρνιόν σοι λελάληκεν:*

31 *Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον:* ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων. Κατηράσαντο γὰρ Λακεδαιμόνιοι μηδέποτε στεγνὰ τὰ πλοῖα Μηλίων γενέσθαι· παραβάται γάρ.

ἔτη ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἑπτά· ἅπερ ἑπτὰ ἐκαθεύδησεν: in postremis Meursius ad Apoll. Dyscol. Hist. Comment. I. Schottus ad n. l. ἅπερ πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ ἐκ. probante Heinrichio Epimen. 41 rescripserunt. De C v. n. ad Gregor. Cypr. II, 23. 10. παρὰ τῇ Λακεδ. corrupta sunt. 1. VB: κατὰ τῶν φρονίμως καὶ συνετῶς σοφιζομένων [αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργως καὶ συνετῶς σοφιζ. Suidas.]· Θουκυδίδης [VIII, 50.] ἱστορεῖ, ὅτι Φρύνιχος [ἀπ' inserit V.] Ἀθηναίων στρατηγὸς ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν [τὸν addit Suidas.] Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρύνιχος, ὅτι βούλοιτο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. Λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδου, καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ [ναυάρχῃ V.] τὸ γεγονός, αἰτιώμενος καὶ φάσκων τὸ στράτευμα πάλιν προδώσειν αὐτῷ εἰ ἐπέλθοι. Σημάνας [σημήνας Suidas.] δὲ, [οὕτως Suidas adjicit] προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις, δευτέραν ἥξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρὰ Ἀλκιβιάδου, καὶ πολεμίων ἐφόδου γενομένης [π. ἔφοδον ἐπομένων Suidas.] φυλάξασθαι. Οὕτως δὲ γεγονότων [συμβάντων δὲ οὕτως τ., κ. κομισθέντων Suidas.] τούτων καὶ κομιζόντων μὲν τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερα κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι: adjicit alia Suidas, quae ad explicationem loci Aristophanei infra citati pertinent et e Scholiasta ad Arist. hausta sunt: ex his nonnulla etiam K profert: Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων, οὗ στρατηγοῦντος Ἀθηναῖοι ἡττήθησαν· καὶ πολλὰ αὐτῷ ὡς προδόντι τὸν πόλεμον προσεκρούσθησαν. 3. E P adjecit Schottus: deest g. VB addunt: Αἰγύπτιοι τοῦτό φασιν, ὅτι ἀνθρωπείᾳ φωνῇ τὰ μέλλοντά τινι τῶν βασιλέων λελάληκεν: v. Suidam. 4. τὸ Suidas om.: proverbium e P edidit Schottus: g deest. πλοίων VB om. Pro ῥεόντων Suidam ἐκρεόντων posuisse Schottus annotat: ῥεόντων autem lectio unice vera est: v. Gorgias ap. Arsen. 172. Plutarch. Provv. I, 28. Zenob. I, 75. Ruhnkenius ad Vellei. Paterc. II, 16 5. VB: φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης, Ἱππότην εἰς οἰκίαν [ἀποικίαν recte Phot. Suidas.] ἀπο-

sen. 239: Suid. s. Ἐπιμενίδης. De re Nitzschius disputavit Hist. Hom. I, 161.

29. V. IV, 1. B. 882. K. IV, 86. Apost. XIX, 39. XX, 40. Arsen. 464 ibiq. Macar.: Hesych. Suidas. s. Φρυνίχου. Natum est ex Aristoph. Ran. 689: κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν: ad cujus loci explicationem ea, quae supra e codd. VBK exscripta sunt, nihil faciunt: verum indicavit Kruegerus ad Dionys. Halic. Historiogr. 373.

30. V. IV, 2. B. 883. Apost. XIX, 22: Suidas s. ἀρνίον et s. τὸ ἀρνίον.

31. V. IV, 4. B. 885. Apost. XVIII, 89. Arsen. 448: Phot.

32 *Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον*: ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.

33 *Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις*: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ βοώντων. Καὶ γὰρ Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς Ἀργοῦς καὶ ζητήσας τὸν Ὕλαν, οὐχ εὗρε.

34 *Τρυγόνος λαλίστερος*: ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσιν ἠχοῦσιν.

35 *Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια*: ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα πονούντων.

36 *Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν*: ἐπὶ τῆς βεβαίας ψήφου.

στελλομένων τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταρᾶσθαι. Ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἀῤῥωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμενον, κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀεὶ κρατεῖσθαι: v. Suidam. De Hippota v. O. Muellerus Dorr. I, 124. 3. vulgo *κράζεις*: correxi e PK: B *κραυγάζουσιν*. 4. *βοώντων*] K *κραυγαζόντων*, reliquis omissis. *καὶ γὰρ κτλ.*] B: *ἐπειδὴ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον ὁ Ἡρ. ἀποβὰς τ. Ἀ., ζητήσας οὐχ εὗρε. Καὶ ἔτι δέ φασι τοὺς Κιανοὺς ὡρισμένην ἡμέραν κατ᾽ ἔτος ἀνακαλεῖσθαι τὸν Ὕλαν*: v. Suid. s. *Ὕλαν κρ.* 7. *μέρεσιν* Zenobius: vulgatam ut hoc loco ita in Suida codd. tuentur. 9. *Δήλια*] *δόλια* bg. 10. *τὰ* e Suida adjeci. *ἐπέθηκε* BV, *ἐπίθες* Suidas, *ἐπέθηκας* K. VBK: *ιβ* [*δώδεκα* K, *μ'* A.] *πόλεις τῆς Ἰωνίας συνῄεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον* [vv. *εἰς — λεγ.* K om.] *περὶ τοῦ κοινοῦ* [*τῶν κοινῶν* K.] *βουλευσάμενοι* [*βουλευσόμεναι* K.]. *καὶ εἴποτε ἴσοι* [K *ἶσαι*] *αἱ ψῆφοι ἐγένοντο,* [*οἱ Κολοφώνιοι* K addit.] *περίττην ἐτίθεσαν τὴν νικῶσαν. Σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον* [K *ἐκέκτηντο*] *συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν* [articulum K om.] *ψῆφον ἐτίθεντο. Ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης* [*κρατίστης* K.] *καὶ βεβαιούσης* [*βεβαίας* K.] *εἴρηται ψήφου* [*ἡ παροιμία* K addit.]: aliter, sed ex Colophonis historia, Suidas explicat s. *τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν*, qui articulus, Gaisfordo judice, sumptus est ex Schol. ad Greg. Nazianz., cujus versionem Latinam praebet ed. Bill. T. II p. 24 B.: graeca leguntur in Bandini Catal. Mscr. Medic. 216.

Suid. s. *μηλιακόν*. Mare circa Maliam tumultuosum erat et procellosum: v. Appian. Syr. 17. Kriegkius de Maliens. dissert. p. 16.

32. Zenob. VI, 5. Addit Schneidewinus Procop. Ep. XCIX. p. 269 Mai.: *Ἡμεῖς καὶ Δωδώνης χαλκεῖον γεγόναμεν.*

33. B. 888. K. IV, 71. Apost. XIX, 30. Arsen. 450: Suidas: v. Zenob. VI, 21. Usurpavit Theodor. Hyrt. Ep. 56 extr.: *ποθεῖν δὲ τὸν μὴ παρόντα καὶ μάτην καλεῖν, ὡς Ἡρακλῆς Ὕλαν, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀξυντελὲς καὶ ἀνόητον.*

34. K. IV, 56: Zenob. VI, 8.

35. Apost. XVIII, 16. Arsen. 443: Suidas: v. Zenob. VI, 15. De origine proverbii v. Zenob., Phot. s. *Πύθια*, Panofka R. Sam. 36.

36. V. IV, 11. B. 899. K. IV,

37 *Τιθωνοῦ γῆρας:* ἐπὶ τῶν πολυχρονίων.

38 *Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει:* ἐπὶ τῶν τὰ πρῶτα καὶ ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.

39 *Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας:* [τιμᾶται ἡ τριακὰς] ἐν ᾅδου διὰ τὴν Ἑκάτην. Καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἑκάτη ἓν εἶναι δοκοῦσιν.

---

2. *παῖδας* e B Apostolio, aliis Gaisfordus adjecit. *Αἴγιν' ἐκτρέφει* Eustath. Suid. Apostolius, *παῖδας ἐγείνατο* omissa voce *Αἴγινα* Plutarchus. 3. *τὰ πρ. καὶ* VB om. 5. Verba *τιμᾶται ἡ τρ.* e K Apostolio, Arsenio adjeci. VB: *τιμᾶται ἡ τριακὰς ἐν Αἴδου διὰ τὴν Ἑκάτην μυστικώτερον, ἣ καὶ τὰ τρία* [scribe *τὰ τρίτα*, v. Poll. VIII, 146. Schoemannus ad Isaei Oratt. p. 218] *ἐπιθύεται· ἐπεὶ καὶ αὐτὴν τὴν Ἑκάτην φασὶ Τριτογενῆ εἶναι. καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἑκάτη αἱ τρεῖς δοκοῦσιν ἓν* [cf. J. H Vossius Epist. Mythol. III, p. 206. Lobeckius Aglaoph. I, 225 sq. 543 sq.] *εἶναι. Τὸ γοῦν* [*οὖν* V.] *μυστικὸν* [*μυστικώτερον* V: de vocis significatione v. Lobeckius l. c. 402.] *Ἑκάτη ἡ Φερσεφόνεια καλεῖται, τῶν ὑποχθονίων δεσπότις. Ὅθεν καὶ ἀφιδρυμένη* [*ἀφιδρύματα Ἑκάτης* V: de re v. Hesych. v. *Ἑκαταῖα*. Lobeckius l. c. 1336.] *Ἑκάτη πρὸς ταῖς τριόδοις ἐστὶ, καὶ τὰ νεκύσια τῇ τριακάδι* [Poll. I, 66: v.

70. Greg. Cypr. III, 74. Apost. XIX, 13. Arsen. 450 ibiq. Macar., Schol. ad Plat. 359, Suidas: ab his, cum iis, quae supra e VB protulimus, fere consentientibus discedit Strab. XIV, 1, 28 p. 643: *ἐκτήσαντο δέ ποτε.. Κολοφώνιοι καὶ ἱππικὴν, ἐν ᾗ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων, ὥσθ', ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυςκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἱππικὸν τῶν Κολοφωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ καὶ τὴν παροιμίαν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν, τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, ὅταν τέλος ἐπιτεθῇ βέβαιον τῷ πράγματι*: huc referri debet Macar. 321. Tertiam denique rationem iniit Schol. ad Aristid. T. III. p. 627 Dind.: *Κολοφὼν δέ ἐστιν ὄρος ὑψηλὸν τῆς Ἀσίας καὶ πόλις: παροιμία δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν βουλομένων μέγα τι δηλῶσαι*: idem p. 245. Frommel. hanc explicationem cum prima conjunxisse videtur: *Κολοφὼν ὄρος λέγεται ὑψηλὸν τῆς Ἀσίας καὶ πόλις, ἧς αἱ ψῆφοι προεῖχον τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι· λέγεται δὲ τοῦτο* [*ὡς* e conjectura Frommelius adjicit] *παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων*: v. Diogen. V, 79 ibiq. nott. et ad Greg. Cypr. II, 86. De Colophone v. Lehnertus de foed. Ion. disquis. p. 9 sq.

37. Zenob. VI, 18.

38. V. IV, 13. B. 902. Plut. 106. Apost. XVIII, 9: Eustath. ad Hom. Od. *Λ*, 505 p. 1695, 50: *ἰστέον δὲ ὅτι ἐνθυμούμενός τις Ἀχιλλέα καὶ Αἴαντα καὶ Νεοπτόλεμον, ἤδη δὲ καὶ Πάτροκλον, τοὺς ἀνέκαθεν Αἰγινήτας, εὔξαιτ' ἂν εἴπερ εὐροεῖ τὰ κατὰ βίον καὶ ἄριστα τύχης ἔχει, μὴ ἀκοῦσαι παροιμιωδῶς πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου τὸ· τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει· καὶ γάρ τοι καὶ οἱ ῥηθέντες ἥρωες ἀκμαῖοι μὲν ἔθαλλον, ὕστερον δέ, φασὶν, ἐπὶ τὸ χεῖρον μετέβαλλον, ὡς αἱ κατ' αὐτοὺς ἱστορίαι δηλοῦσιν*: Phot. Suidas.

39. V. IV, 16. B. 905. K. IV, 57. Apost. XVIII, 17. Arsen. 443. Macar. 34; Suidas.

40 *Τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον*: οὗτος μαλακὸς ἦν ὁ Πάσης, ἐπὶ μαγείᾳ διενηνοχώς. Τὸ γὰρ ἡμιώβολον διδοὺς, παρ' ἑαυτῷ πάλιν εὕρισκε.

41 *Τὸ βασιλικὸν βοίδιον*: ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ νέου βοῦς ἔτεκεν ἓξ βοίδια. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν πολυτόκων.

42 *Τίς ἐν Κύδωνος*: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους.

43 *Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐπὶ τῆς γλώσσης τοῦ μεθύοντος*: ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

44 *Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἄμπελον*: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Schoemannus l. c. 220.] ἄγεται. Λεχθείη δ' ἂν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιέργων καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα ζητούντων γινώσκειν. 1. VB: οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ καὶ μαγείᾳ [μαγίᾳ V.] διεβεβόητο, ὥστε καὶ [καὶ V om.] ἐκ τῶν ἐπαοιδῶν αὐτῶν [recte αὐτοῦ Suidas.] καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι, καὶ διακονουμένους τινὰς, καὶ πάλιν ἀφανεῖς [ἀφανῆ πάντα Suidas.] γινομένους. Εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον [ἐκ μιᾶς αὐτῷ, e Suida addendum est.] πεποιημένον [ποττημένον V: iterum e Suida videtur inserendum v. διαδιδόμενον] ὑπ' [V om.] αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσιν. Ὠνούμενος γοῦν [V οὖν.] δι' αὐτοῦ ὅπερ ἠβούλετο, πάλιν ἑαυτῷ τοῦτ' ἀνελάμβανεν. 3. ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ g, ἑαυτῶν Apostolius. 4. βοίδιον BK: vulgo βοΐδιον. BK: ἐπὶ τῶν θεραπείας πολλῆς ἀξιουμένων [haec B om.], ἐπὶ Πτολεμαίου [γὰρ addit K.] τοῦ νέου Διονύσου βασιλεύοντος [τοῦ . . βασ. K desunt.] βοῦς ἔτεκεν [K ἀπέτεκε] ἓξ βοίδια [βοΐδια B.]· οἰωνὸν δὲ ἀγαθὸν τὸ συμβεβηκὸς λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος [οἰωνὸν . . Πτολ. K om.: idem post βοίδια addit καὶ] προσέταξε ἐν τοῖς βασιλείοις [ἐν τ. β K om.] μετὰ πάσης πολυτελείας [ἐπιμελείας K.] τρέφεσθαι [οἰωνισάμενος τὸ τοιοῦτον ἐπ' ἀγαθῶν hic K adjicit.], διὸ καὶ βασιλικὸν ἐκλήθη [διὸ κτλ. K om.]. Πτολεμαίου] Πτολέμου g. 7. Κύδωνος] Κώδωνος g, 8. ξένους] ἄλλους g: VB addunt: Ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένου. 9. ἐν τῇ γλώττῃ VB. τῆς K om. 10. ἐστι τοῦ μεθ. Macarius. τὴν ἀλήθειαν] τἀληθῆ BV. τὴν ἀλ. λεγόντων] ἀληθευόντων καὶ εἰς μείζονα ἐμπιπτόντων K: ultima videntur superesse ex explicatione proverbii quadragesimi quinti. 12. ἀμπέλους VB. ἄμπελον, ἢ τὸ δέ τι γενέσθαι Apostolius.

40. V. IV, 17. B. 906. Apost. XIX, 27: Suid. s. ἡμιωβόλιον et Πάσης.
41. B. 907. K. IV, 66. Apost. XIX, 23: Suidas.
42. V. IV, 19. B. 910: Phot. Suid. s. τίς: v. Zenob. II, 42.
43. V. IV, 22. B. 913. K. IV, 58. Greg. Cypr. III, 75. Apost. XIX, 25. Arsen. 450 ibiq. Macarius: similia v. ad Diogen. VII, 28 indicata.
44. V. IV, 23. B. 914. Apost. XIX, 28.

45 *Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσον*: *ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ τῶν δεινῶν φευγόντων, καὶ εἰς μείζονα δεινὰ ἐμπιπτόντων.*

46 *Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα*: *ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα ἀπορίᾳ ἰδίᾳ προφερόντων. Ὁμοία τῇ, Κατὰ σαυτὸν ἔλαυνε. Καὶ, Ἣν ἔλαχες Σπάρταν κόσμει. Παραινεῖ γὰρ μὴ τοῖς * * ὑπὲρ ἀξίαν ἐπιπηδᾶν.*

47 *Τιτᾶνας καλεῖν*: *ἐπὶ τῶν κεκραγότων τινὰς εἰς βοήθειαν.*

---

1. *ἔπεσον* Apostolius. 2. *φευγόντων*] VB *ἐθελόντων φυγεῖν*. 3. *δεινὰ*] VB om. 4. K Schottus, alii *αἰνήσει*: *αἰνήσει'* Gaisfordus. *Κακοδαίμονες υἱοί* Plutarchus. Voci *κακοδαίμονες* Chrysippus v. *εὐδαίμονες* substituit, reprehensus hac de re graviter a Dionysodoro Troezenio: v. Plutarch. Arat. 1 coll. Welckero proll. ad Theogn. p. LXXXIII. 5. *ἴσως ἐπὶ* K. *ἀπορίᾳ ἰδίᾳ* K om. 6. *Ὁμοία κτλ.*] K om. 8. *τοῖς*] »videtur nomen deesse, ad quod *τοῖς* referendum.« Finckius. Posui signa lacunae: eodem modo Apostolius et Arsenius corrupti sunt. 9. *καλεῖν*] Macar. Suidas *βοᾶν*.

45. V. IV, 24. B. 915. Greg. Cypr. III, 76. Apost. XIX, 14. Arsen. 317. Macar. 451: Schol. ad Lucian. Necyom. §. 4. Similiter Macar. 430 *σποδὸν φεύγων εἰς πῦρ ἐμπέπτωκα*: add. Diogen. VI, 68. Alludunt Plat. Reip. VIII, 569 B. Plutarch. de vitioso pudore c. 9 p. 532: *τῇ δὲ δυςωπίᾳ συμβέβηκεν ἀτεχνῶς φευγούσῃ καπνὸν ἀδοξίας, εἰς πῦρ ἐμβάλλειν ἑαυτήν*: Simplic. in Epicteti Ench. c. 34 p. 168 C Heins.: *καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, φεύγοντες τὸν καπνὸν, εἰς πῦρ ἐμπεπτώκασιν.*

46. K. IV, 62. Apost. XVIII, 68. Macar. 448: Schol. Ven. et Bachm. ad Hom. Il. *Δ*, 404: Phot. Suidas. Homerus dixerat: *ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι. Κατὰ σ. ἔλ.*] Schottus interpretatus est: *Contra te ipsum remiga*: meliora discimus ex Arsen. 446: *τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε: ἀντὶ τοῦ, ἴσαις ὁμίλει*: add. Photius: *τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χείλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον*: Suidas. Pro Chilone Pittacus nominatur in Epigrammate Anthol. Pal. VII, 89, de cujus auctore jure dubitatur: v. Jacobsius ad A. Pal. III, p. 238. Historiam, quam Epigrammatis auctor enarrat, pedestri oratione tradunt Apost. XVIII, 61. Schol. ad Aesch. Prometh. V. 886. Usurpat Plutarch. de educat. pueror. p. 13 F: *ἐγγυᾶσθαι δὲ δεῖ τοῖς υἱοῖς γυναῖκας μήτε εὐγενεστέρας πολλῷ μήτε πλουσιωτέρας· τὸ γὰρ τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα σοφόν*: cf. Menagius ad Diog. Laert. I, 80. Proverbii sensum bene expressit Macarius: *ἐπὶ τῶν μείζονα ἢ κατὰ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν αἱρουμένων πράγματα. Ἣν κτλ.*] Apost. IX, 89. Arsen. 277: v. Diogen. VIII, 16.

47. Apost. XVIII, 64. Macar. 448: Append. ad calc. Arsen. 493. Suidas, qui explicat accuratius: *ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις, ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν ά Αἰτωλικῶν.* Pertinent huc

48 *Τὸν ξύοντα δ' ἀντιξύειν:* ἐπὶ τῶν διὰ χάριν χάριτας ποιούντων.

49 *Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψε μὲν Ἱστιαῖος, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρας:* Ἀρταφέρνου τοῦτο τοῦ Περσῶν βασιλέως. Καὶ γὰρ Ἱστιαῖον οὗτος ᾐτιᾶτο τῆς Ἰώνων ἀποστασίας, ὁ δὲ ἠρνεῖτο, καὶ εἰς Ἀρισταγόραν μετέφερε τὴν αἰτίαν· οὗ τὸ δόλιον ἀνακαλύπτων ὁ σατράπης, εἰς αὐτὸν τοῦτο εἶπε. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτῶν ἐγκλήματα ἄλλοις πανούργως προσαπτόντων.

50 *Τἄλλα φιλώμεθα, τἄλλα μὲν ἀγαπώμεθα:* κατὰ τοῦτο, *Οὐ συμφημὶ οὐδὲ συναινῶ.*

51 *Τέλος ὅρα βίου:* τοῦτο τὸ ἀπόφθεγμα Σόλων εἶπε Κροίσῳ.

52 *Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν:* ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν λόγον.

---

1. *ξύειν τον ἀντιξύοντα* Eustathius. 4. Schottus *ὑπεδύσατο*: e b Gaisfordus correxit. 10. *τἄλλα*] deest art. g. Desidero *τἄλλα μὲν . . τἄλλα δὲ ἀγ. .* 12. *τοῦ βίου* Apostolius, *μακροβίου* P. 14. Macarius addit: *αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῇ· τί πρὸς τὸν Διόνυσον;* v. Diogen. VII, 18.

ex parte ea, quae de Titanibus Voelckerus Mythol. gentis Iapet. 284. exposuit.

48. Greg. Cypr. III, 78. Apost. XIX, 43. Arsen. 450: Eustath. ad Hom. Il. *Λ* p. 863, 4. Schol. ad Aristid. 524 Dind., ibid. 672 Dind., 257 Frommel.: *παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν ἀμυνομένων ἢ ἀμειβομένων· εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ὄνων, οἳ δακνόμενοι ὑφ' ἑτέρων ὄνων αὐτοὶ τοὺς δάκνοντας ἀντιδάκνουσι, κνήθοντές τε καὶ κνηθόμενοι*: Suidas. Usurpavit Sophron apud Suid. et Phot. v. *ξυήλην*: *ἄν τις τὸν ξύοντα ἀντιξύῃ*: add. Gregor. Nazianz. Ep. LXI, p. 817 D.

49. Apost. XVIII, 95. Arsen. 448. »Herodotus V et VI., aliter paulo historiam commemorat: a quo Io. Tzetzes Chil. III, Hist. 96 et IX, Hist. 262, et Apostolius hauserunt: hic cordate; ille ut delirans senex et politicis versibus« Schottus. Usurpat Liban. Epist. 50: add. Gregor. Nazianz. T. I. p. 157 C ed. Venet.: *καὶ τὸ τοῦ Ἡροδότου περὶ τῆς Σαμίων τυραννίδος καιρὸς εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψε μὲν Ἱστιαῖος, ὑπεδύσατο* [sic] *δὲ Ἀρισταγόρας, ὁ τὰ τοῦ προειληφότος ὑποδεξάμενος*, ad quem locum Basilius de proverbio nonnulla protulit: v. *Manuscr. de la Biblioth. du Roi* T. XI, 2 p. 110.

50. Videtur huc referendum *τἄλλα καὶ φιλώμεθα* Photii et Suidae: *λεγόμενόν τι, οἷον, τἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν.*

51. Apostol. XVIII, 27: v. Suid. s. *τέλος*. »Solonis hoc dictum Ausonius Gallus in laude VII Sapientum sic explicat: *Spectandum dico terminum vitae prius, tum iudicandum si manet felicitas. Dictum moleste Croesus accepit* etc.« Schottus. V. Pflugkius ad Eurip. Androm. 100.

52. Apost. XVIII, 67. Arsen. 447 ibiq. Macarius.

53 *Τὸν Μίδα πλοῦτον, καὶ Κροίσου, καὶ Κυνήρου*: ἐν ὑπερβολῇ ταῦτα.

54 *Τὸ οὐ Φιλοξένου*: ἐπὶ τῶν πολλάκις ἀρνουμένων· Φιλόξενος † γὰρ Διονύσιον καλῶν, οὐδὲν ἄλλο ἀπεκρίνατο οὗτος, εἰ μὴ οὐ οὐ.

55 *Τῷ θρίῳ τὴν ἐγχέλυν*: θρίον, τὸ φύλλον τῆς συκῆς· τραχὺ γάρ ἐστιν, αἱ δὲ ἐγχέλυς ὀλισθηραί· πρὸς τὸ λαμβάνειν οὖν αὐτὰς κατάλληλον δοκεῖ.

56 *Τὴν θύραν ἔχει τετριμμένην ὥσπερ αἱ ποίμναι*: ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.

57 *Τοῦ σελίνου δεῖται*: ἐπὶ τῶν ἐπισφαλῶς νοσούντων. Καὶ γὰρ εἰώθαμεν στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.

---

1. *Κυνήρου*] sic etiam Apostolius: *Κινύρου* legendum esse ante Gaisfordum monuit Bastius Epist. Crit. 49. 4. *Φιλόξενον* et *Διονύσιος* scribendum esse monuit Schottus: ego posui crucem. 6. *ἔγχελυν* Apost. Arsenius. 7. *ἐγχέλυς* etiam legitur in Apostolio et Arsenio. 9. *ἔχων, τετρημένην* Suidas. 11. *ἐπισφαλῶς*] K *ἰσχυρῶς*. 13. *μνήματα*] p *στέμματα*. Addit Suidas, *ὥς φησι Πλούταρχος*: exscripta enim est explicatio e Plut. Timol. c. 26: add. ej. Sympos. V, p. 676, E.

53. Apost. XIX, 40. *Μίδα*] *Μίδου χρήματα* afferunt Apost. XIII, 19. Arsen. 356, *τὸν Μίδου πλοῦτον ἔχειν* Macar. 451: *Μίδου πλουσιώτεροι* dixit Plato Reip. III, 408 B. *Κροίσου*] Liban. Epist. 1041 fin.: *καὶ γὰρ ἂν μηδὲν ἕτερον προσγένηται τῇ διὰ τούτων τιμῇ, τόγε τούτοις τετιμῆσθαι τῶν ταλάντων Κροίσου τῷ γε νοῦν ἔχοντι μεῖζον*. *Κινύρου*] antiquissima de Cinyra ejusque divitiis memoria Hom. Il. *Λ*, 20: alia collegerunt Meursius Cypr. II, 11, Heynius ad Apollod. III, 14, 4: hinc percrebuerunt *τὰ Κινύρου τάλαντα*: Apost. XVIII, 93. Arsen. 441 ibiq. Macarius: *καταγηράσαις Κινύρου πλουσιώτερον*, de quo v. Appendix: add. Liban. Epist. 417: *ὑπό σοι μικρὰ κερδαίνειν ἢ τὸν Κινύραν ἑτέρωθι βούλοιτ' ἂν παρελθεῖν*: ibid. 487: *θεοὺς τιμῶν δέξεται ἂν Ἶρος γενέσθαι μᾶλλον ἢ μὴ τιμῶν Κινύρας*: ibid. 1217: *καὶ γὰρ ὁ Πακτωλὸς αὐτῷ μικρὸν καὶ τὰ Κινύρου καὶ τὰ Γύγου*: Dio Chrysost. Oratt. p. 135 Paris.: *καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ κάλλει, τοὺς δὲ ἐπὶ πλούτῳ ἐθαύμαζον, καθάπερ Ἰάσονα καὶ Κινύραν*. Fundus proverbii est Tyrt. fr. 9, 5: *οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη, Πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύραο πλέον*: v. Plat. Legg. II, 660, E: *ἐὰν δὲ ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον*: Clemens. Alex. Paed. III, 6 p. 100 Sylb. Diog. ap. Walz. ad Arsen. 210 et 505.

54, Apost. XIX, 26. De re v. Append. s. *Φιλοξένου λόγον*, Suid. s. *Φιλοξένου γραμμάτιον*, Luetkius de poet. dithyramb. diss. p. 79.

55. Apost. XIX, 76. Arsen. 453.

56. Apost. XVIII, 51: Suidas. »Ironice accipiendum, quod ovilium fores minime attritae sint adeuntium frequentia.« Pantinus ad Apost. p. 359.

57. K. IV, 75. Greg. Cypr. III, 84. Apost. XIX, 42 Arsen.

58 *Τενέδιος πέλεκυς:* ἐπὶ τῶν πικρῶς ἢ μᾶλλον συντόμως ἀποκοπτόντων τὰς ζητήσεις, ἢ καὶ τἄλλα πράγματα. Ἢ ἐπὶ τῶν ὠμῶν νόμων. Νόμον γάρ τις ἔταξε παρ' αὐτοῖς, τὸν καταλαβόντα μοιχὸν πελέκει κόπτειν.

59 *Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος εὕδει:* ἐπὶ τῶν κακοήθων λέγεται.

60 *Ὗς ἐκώμασεν:* ἐπὶ τῶν ἀσέμνως τι ποιούντων, καὶ παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων ἐπί τισιν εὐπραγίαις.

---

1. *Τέννου πέλεκυς* legitur apud Conon. in Phot. Bibl. p. 135, b, 33. *ἤτοι πικρῶς* Stephan. Byz. *ἢ καὶ μᾶλλον* idem. 2. *τὰ ζητήματα* idem. 6. *λέγεται* K om. 8. *καὶ παρ' κτλ.*] BV om.

451: Suidas: cf. nott. critt. ad Plut. Provv. 102. De more sepulcra apio ornandi v. Xenoph. Memor. II, 2, 13. intt. ad Callim Epigr. 7 T. 1, p. 282 Ern. intt. ad Hesych. s. *σελίνου στέφανος*: v. infr. 69. Ceterum ex apii usu plura nata sunt proverbia: *σελίνου στέφανος πένθιμος*, Apost. XVII, 30. Arsen. 427; *σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν: ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων*, Suidas: *οὗτος τοῦ σελήνου* [sic] *δεῖται: ἐπὶ τῶν πάνυ γερόντων καὶ ἐξησθενηκότων· ἐν γὰρ τοῖς πένθεσι σελήνου στεφάνους ἐφόρουν*, Macar. 399: v. Append. s. *οὐδ' ἐν σελίνοις*. Respexerunt proverbium saepius seriores: v. Villoisonus in *Manuscr. de la Bibl. du Roi* T. VIII, 87.

58. Diogen. IV, 94. Apost. XVIII, 28. Arsen. 444 ibiq. Macar.: Hesych. [ubi quae leguntur inde a vv. *εἰ ἄρα*, verba sunt scriptoris, qui proverbio usus erat.] Steph. Byz. v. *Τένεδος*, Phot. Suid. s. *τενέδιος ξυνήγορος*. *Ἐπὶ .. πράγματα*] explicatio, ut videtur, Aristidis: Stephanus enim proposita explicatione nostra addit: *καί φησιν Ἀριστείδης καὶ ἄλλοι, τὸν ἐν Τενέδῳ Ἀπόλλωνα πέλεκυν κρατεῖν διὰ τὰ συμβάντα τοῖς περὶ Τέννην. Ἢ ἐπὶ κτλ.*] Ratio Aristotelis: Steph. l. c.: *ἢ μᾶλλον ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Τενεδίων πολιτείᾳ, ὅτι βασιλεύς τις* [Tennes nuncupatur ab Heracl. Pont. Polit. c. 7: auctor istorum fragmentorum in hoc loco Stephanum videtur compilasse] *ἐν Τενέδῳ νόμον ἔθηκε, τὸν καταλαμβάνοντα μοιχοὺς, ἀναιρεῖν πελέκει ἀμφοτέρους* [v. O. Muellerus Dorr. II, 226.]. *Ἐπειδὴ δὲ συνέβη τὸν υἱὸν αὐτοῦ καταληφθῆναι μοιχὸν, ἐκύρωσε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον. Καὶ ἀναιρεθέντος, εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ τῶν ὠμῶς πραττομένων. Διὰ τοῦτο, φησὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Τενεδίων κεχαράχθαι, ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ μέρει πέλεκυν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου δύο κεφαλὰς, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ περὶ τὸν παῖδα παθήματος* cf. Eckhelii D. N. II, p. 1488. Quibus adduntur a Suida duae aliae explicationes: *ὅτι Ἀσσερίνα* [Plut. Pyth. Oracul. 399 fin., ex quo priorem explicationem Suidas descripsit, *Ἀστέριον*] *τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες, καὶ πελέκει ἐμφερῆ. — Οἱ δὲ, ὅτι Τέννης δι' ἃ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως* [v. Wachsmuthius Antiqq. Grr. II, 1, 179.] *τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας*: v. Zenob. VI, 9 ibiq. nott. Similia sunt *Τενέδιος ἀνήρ* Eustath. ad Dionys. Perieg. 536, *κακὸν Τενέδιον* Apost. X, 81. Macar. 317.

59. K. V, 13: Zenob. VI, 20. Greg, Cypr. III, 88.

60. V. IV, 28. B. 919. Apost.

61 Ὕδραν τέμνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

62 Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: πλούσιος οὗτος ἦν ἐν Κορίνθῳ. Εἴποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα ἐπὶ πλούτῳ, τοῦτο ἔλεγον.

63 Ὑπερβερεταῖος: ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων· ὁ γὰρ τελευταῖος μήν ἐστιν οὗτος.

64 Ὗς ὀρίνει: ἐπὶ τῶν βιαίων λέγεται καὶ ἐριστικῶν.

65 Φαλάριδος ἀρχαί: ἐπὶ τῶν ὠμῶς τῇ ἐξουσίᾳ χρωμένων.

66 Φώκου ἔρανος: ἐπὶ τῶν εὐωχίας συνταττόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπίγαμον, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντες οἱ μνηστῆρες, ἀπέκτειναν αὐτόν.

67 Φοινίκων συνθῆκαι: ἐπὶ τῶν πανούργων.

---

1. *ἀδυνάτων*] K *ἀμηχάνων*, et sic Gregor. Cypr. III, 92. 2. K post v. *Καλλικράτους* addit *ἢ πλουσίων*. *ἦν* K om. 3. *Κορίνθῳ*] Zenobius, rectius ut videtur, *Καρύστῳ*. *εἴποτε κτλ.*] K om. 5. *ὑπερβερεταῖα* Zenobius. *ὁ γὰρ κτλ.*] K: *παρὰ γὰρ μακεδόσιν ὁ τελ. μ. ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη*: v. Zenobius. 7. »Plenius Apostolius XV, 83: *Πάλιν ἡ ὗς παρορίνει: ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν καὶ ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἡ παροιμία* [Alc. fr. 80 Schneid.]. Simplicius in Aristot. de Coelo fol. 82 b. in ms. Nov. Coll. *ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὗς παρορίνει κατὰ τὸν μελοποιὸν Ἀλκαῖον.*« Gaisfordus. Simplic. in Aristot. de Coelo fol. 35, B. Ald.: *ἐπεὶ δὲ πάλιν ὗς ἔγρυξε κατὰ τὸν μελῳδὸν Ἀλκαῖον, πάλιν ἀνάγκη ἐπὶ τὸν γραμματικὸν τοῦτον προκύψαι.* 8. *ἀρχή* VB, *Φ. ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου* Apost., Arsenius. K: *ἐπὶ τῶν ἀπηνῶς ἀρχόντων.* 14. VB: *οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα τε* [*τε* V om.] *καὶ ἡμέραν. Ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθεμένων νύκτας*

XX, 7. Arsen. 459: Theognosti Can. in Cram. Anecd. II, 24, 6 [ubi *ὗς ἐκώμασε* scribendum]: Hesych., Suid. s. *κώμη*. Cf. Theocr. XV, 72: *ἀθρόος ὄχλος· ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.*

61. K. V, 15: Zenob. VI, 26.

62. K. V, 16. Macar. 447: Zenob. VI, 29.

63. K. IV, 77: Zenob. VI, 30. De mense cf. Clinton. F. Hellen. III, 363. Ideler Encheir. Chronol. 162 sqq.

64. Apost. XX, 9. Arsen. 460. Cf. Diogen. I, 52, ubi composui nostrum cum *λέοντα νύσσεις*, quod adhibetur a Gregor. Nazianz. Carmm. Iamb. vs. 61 p. 250 ed. Billii Colon. 1690.

65. V. IV, 35. B. 937. K. V, 22. Apost. XX, 13. Arsen. 461, V. Suidas s. *Ἔχετος* ibiq. Reinesius et Ebertus Comment. de Sicil. Geogr. I, p. 84. Schottus annotat: Sic *Manliana* et *Posthumiana* imperia Romae in proverbium cessere, teste A. Gellio N. A. I, 13.

66. Zenob. VI, 37.

67. V. IV, 34. B. 935. Apost.

68 *Χάρωνος θύρα:* δι᾽ ἧς οἱ κατάδικοι ἐπὶ τὸ θανεῖν ἐξήρχοντο.

69 *Χθόνια λουτρά:* τὰ τῶν νεκρῶν.

70 *Χαῖρε φίλον φῶς:* γραῦς ἐθέλουσα ἀκολασταίνειν γυμνὴ, ἵνα μὴ τὴν ῥακίωσιν τοῦ σώματος ἐλέγχῃ, τοῦτο εἶπε.

71 *Ψεκάς:* ἡ δρόσος. Οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος πτυελώδης ὤν. Οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής· οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διότι προσέῤῥαινε τοῖς ὁμιλοῦσι διαλεγόμενος. Ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος ψήφισμα πεποιηκέναι, ὅτι μὴ δεῖ κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος.

72 *Ὧι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔστι φυσῆσαι ὡς μὴ καθαρεύοντι:*

τε καὶ ἡμέρας μένειν αὐτούς. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πανουργευομένων καὶ πονηρῶν: addit Suidas: τὰ δ᾽ ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ. 1. Χάρωνος] χαρώνιος Zenobius, χαρώνειος Suidas, χαρωνεῖον omissa v. θύρα Pollux cum Hesychio. Ante vv. δι᾽ ἧς κτλ. apud Zenobium, alios leguntur: μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι᾽ κτλ. 3. τὰ τ. ν. K om. 5. ῥακίωσιν] ῥάκωσιν Zenobius: v. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 395. Gaisfordus. 7. ἡ δρόσος Apost., Arsenius. 8. πτυελώδης ὤν] ἐπὶ τῶν πτυελωδῶν Suidas. 9. προσέῤῥαινε τοὺς ὁμιλοῦντας Suidas: erat igitur σιαλόχος; v. Casaubonus ad Theophr. Char. XIX, 3. 10. Ἐδόκει κτλ. Apostolius omittit. ὅτι μὴ δεῖ] Haec correximus praeeunte Valesio ad notas Maussaci in Harpocr. p. 295 = 218. Vulgo temere sic confusa: ὅτι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι· καὶ ὅτι μὴ δεῖ κωμῳδεῖν ἐξ ὀ. ὡς μὴ καθ.: Gaisfordus. Eodem modo corruptus est Arsenius. Cum Gaisfordi emendatione concordat etiam Suidas, nisi quod e Schol. ad Aristoph. l. c. plura addit. 12. Explicat proverbium Suidas: Τίμαιον ἐν λή [v. Goellerus de Situ et Orig. Syrac. p. 239 sq.] ἱστορεῖν, ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην [v. Ruhnkenius ad Rutil. Lup. 8 sq.] κατὰ Δημοχάρους [v. Grauertus Anal. Histor. et Philol. I, 331] εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι, ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἄνω μέρεσιν [v. Suid. s. Δημοχάρης ibiq. Bernhardy, Meinekius Histor. Crit. Comicc. Grr. I, 458.]. Δοῦρις δὲ ἐν τῇ ί Πυθίαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.

XX, 27. Arsen. 463 ibiq. Macar.: Phot. Suidas. Cf. Diog. VIII, 19.

68. Apost. XX, 62: Poll. VIII, 102: cf. Zenob. VI, 41.

69. K. IV, 98: Hesych. Suidas: cf. Zenob. VI, 45.

70. Zenob. VI, 42. De Apostolio et Arsenio ad Zenob. l. c. collega humanissimus non satis humana scripsit: exscripserunt illi Suidam.

71. Apost. XXI, 4. Arsen. 483 ibiq. Macar.: Suidas. De Antimacho cf. Schol. ad Arist. Ach. 1163. Schellenbergius ad Antim. fr. p. 15. sq. De Antimachi decreto cf. Suid. s. Ἀντίμαχος ibiq. Bernhardy, Meinekius Histor. Crit. Comicc. Grr. 40.

72. Arsen. 484: Suidas. Ἱερὸν πῦρ quid sit, optime docet Schol. ad Pind. Nem. XI, 1: πρυτανεῖά φησι λαχεῖν τὴν Ἑστίαν, παρόσον

73 Ὥςπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι: λέγεται ἐπὶ τούτων, οἳ τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις ἢ τέχνῃ χρώμενοι τοὺς φίλους εὐεργετοῦσι· παρόσον οἱ ἥρωες τὸ παλαιὸν ἐν ὅπλοις ὄντες ἐξενίζοντο.

74 Ὠσὶν ἑστῶσιν: ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὰ ὦτα εὐτρεπιζομένων.

75 Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν: ὅταν ἐλπίσας τὶς μεγάλα μικροῖς ἐντύχῃ.

76 Ὥςπερ παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί: ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς διακειμένων.

---

1. σε βούλομαι. 2. ἐπὶ τούτων] legebatur ἐφ' ὧν; correxi e K. Scribebatur χρωμένους: e K correxi. 5. ἀκοῦσαί τι VB. 6. εὐτρεπιζομένων] εὐτρεπισμένα [V ηὐτρεπ.] ἐχόντων VB. 7. ὅταν] K ὅτι.

αἱ τῶν πόλεων ἑστίαι ἐν τοῖς πρυτανείοις ἀφίδρυνται, καὶ τὸ ἱερὸν λεγόμενον πῦρ ἐπὶ τούτων ἀπόκειται: add. Suid. v. πρυτανεῖον:.. ἢ πυρὸς ταμεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ: in omnibus autem Graeciae prytaneis aut ignis sacer erat aut statua Vestae cum igne: cf. Theocrit. XXI, 36 ibiq. v. interpp., Dissenius ad Pind. l. c. p. 477 ed. maj., C. O. Muellerus de Min. Poliade diss. 25. Dictum igitur est in Democharem prytanem, qui si in Prytaneo diceret, oris spurcitie atque obscenitate Vestae sacrum ignem polluere videretur. Poterat etiam in mortuum Democharem ab inimicis dici, quum ejus statua prope prytaneum collocata esset: Plut. X Oratt. p. 847, C, Leake Topogr. Athen. p. 105 ed. germ.

73. K. V. 18: Zenob. I, 64.

74. V. IV, 51. B. 955. K. V, 20. Greg. Cypr. IV, 4. Apost. XXI, 21. Macar. 490: Schol. ad Aristid. 354 Frommel.: παροιμία τὸ οὐχ ἑστῶσι τοῖς ὠσὶν ἀκούειν ἐπὶ τῶν δυςχερῶν καὶ βαρυτάτων ἀκουσμάτων λεγομένη· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ἐπὶ τῶν θηρίων, ἃ ὅταν κτύπου αἴσθωνται, χαλῶσι τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἔτι ἀκούωσι. Schottus citat Virg. Aen. I, 153: *Arrectisque auribus adstant*: add. Lucian. Timon. §. 23: ὄρθιον ἐφιστὰς τὸ οὖς.

75. K. V, 21. Greg. Cypr. IV, 5. Apost. XXI, 12. Arsen. 485 ibiq. Macarius. Integrum suppeditat proverbium Athen. XIV, 616 D, Sotadeo versu conscriptum: ὤδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφοβεῖτο, τὸ δ' ἔτεκεν μῦν. »Horat. Epist. II, 3, 139: *Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus*:« ubi notat Porphyrio, natum esse exapologo proverbium.« Schottus. Add. C. F. Hermannus ad Lucian. q. hist. conscr. op. §. 23 p. 151. Walzius ad Arsen. l. c.

76. Apost. XXI, 22. Arsen. 489. Integrum exstat apud Platonem Phaedr. 241 C: ὡς λύκοι ἄρν' ἀγαπῶσ', ὣς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί, ubi Schol. p. 314 Bekk. haec annotat: παρῳδεῖ τὸ Ὁμηρικὸν εἰρημένον ἐν χ ῥαψῳδίᾳ, Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἄρνασιν ὅρκια πιστά, Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν· ἡ παροιμία οὖν ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς ἐχόντων: iisdem verbis utitur Hermias p. 90. Add. Schol. Ven. ad Hom. Il. X, 263. A, 207. Locos, ubi adagium respicitur, intt. ad Aristaen. II, 20 p. 727 Boiss. collegerunt: add. nott. ad Diogenian. V, 96.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

ΑΙΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΣ ΕΧΡΩΝΤΟ.

---

1 *Οἴκοι τὰ Μιλήσια*: ἐπὶ τῶν ὅποι μὴ προςήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος ἐλθών ποτε εἰς Λακεδαίμονα ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ Περσῶν· ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν Ἰωνικήν· εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφόρων, *Οἴκοι τὰ Μιλήσια.*

2 *Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις*: ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων. Χάρης γὰρ στρατηγὸς Ἀθηναῖος προχείρως πολλὰ ἐπηγγείλατο.

3 *Ὀπισαμβώ*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων ἀεί· παρὰ τὸ ὀπίσω βαίνειν.

---

1. ὅποι] ὅπου Zenobius. 10. VB: *Ὀπισάμβων*: *ταύτην Χρύσιππος τάττει κατὰ* [τὸ addit V.] *τῶν χεῖρον ἐν τοῖς πραγμασι προβαινόντων παρὰ τὸ ἀεὶ ὀπίσω βαίνειν· Μέμνηται* [δὲ addit V.] *τοῦ ὀνόματος Σοφοκλῆς*. Scribebatur ὀπισάμβρω: correxi ex Eustathio, praeeuntibus Wyttenbachio ad h. l., Lobeckio Aglaoph. I, 733. Ellendtio Lex. Soph. II, 324.

1. Zenob. V, 57.
2. Zenob. II, 13.
3. V. III, 36. B. 754: Eustath. ad Hom. Il. *Λ*, p. 862, 5: ἐν δὲ *κατὰ στοιχεῖον λεξικῷ καὶ ὀπισαμβὼ εὕρηται ἡ εἰς τοὐπίσω* ἀναχώρησις. V. Sophocl. fr. 921 Dind.

4 *Εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος* **: κώμη ἐστὶ πλησίον τῆς Κορίνθου ** κατάφυτος· ὡς τῶν ἐν τῇ κώμῃ ὁμολογούντων μὲν Κόρινθον εἶναι εὐδαίμονα, αἱρουμένων δὲ ἧττονα κώμην ἔχειν.

5 *Τυδεὺς ἐκ συφορβίου*: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. Οἰνεὺς τὴν θυγατέρα Ἱππονόου Περίβοιαν ἐβιάσατο· γνοὺς δὲ αὐτὴν ἔγκυον οὖσαν ὁ πατὴρ συφόρβοις παρέδωκε μετὰ τοῦ γενομένου παιδίου Τυδέως.

6 *Κλειτοριάζεις*: ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων.

7 *Τί σοι ὁ Ἀπόλλων ἐκιθάρισεν;* ἤγουν, τί ἐμαντεύσατο;

8 *Κεστρεὺς νηστεύει*: ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μὲν, οὐδὲν δὲ πλέον ἐκ τῆς δικαιοσύνης ἐπιφερομένων. ὁ γὰρ κεστρεὺς τῶν ἄλλων ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων μόνος ἀπέχεται τῆς σαρκοφαγίας, ἐσθίων ἰλύν.

9 *Βοιωτοῖς μαντεύσειας*: αὕτη κατάρα τίς ἐστί. μαντευομένοις γὰρ τοῖς Θηβαίοις περὶ πολέμου ἀνεῖλεν ἡ Πυθία νίκην αὐτοῖς ἀσεβήσασιν ἔσεσθαι· εἷς δὲ τῶν θεωρῶν ἁρπάσας τὴν προφῆτιν Μυρτίλαν ἐνέβαλεν εἰς θερμοῦ παρακείμενον λέβητα. ἄλλοι φασὶ, Θηβαίοις πολεμοῦσι Βόμβρος μάντις πλείους ἔφη νικήσεσθαι, εἰ προ-

---

1. *Κόρινθος* recte Zenobius. In proverbio desunt vv.: *ἐγὼ δ' εἴην Τενεάτης.* 2. Deest v. *Τενέα.* 5. VB: *ταύτην λελέχθαι φασὶ διὰ το ἀδιάθετον καὶ ἀπαίδευτον τοῦ Τυδέως· τὴν γὰρ θυγ.* [*τοῦ* V addit] *Ἱππονόου Π. Οἰνεὺς* [V *Οἰκεὺς*] *ἐβιάσατο.* 6. *Οἰνεὺς*] legebatur *Τυδεὺς.* 7. *αὐτὴν*] VB *ταύτην.* *ἔγγυον* V. *συφόρβοις*] *ὑφορβῷ* VB. 8. *γενωμένου* B. *παιδίου*] *παιδὸς τοῦ* VB. 10. *κεκιθάρικεν* Zenobius. *ἤγουν*] »Gron. *εἴγουν*. In apographo *λ* est *ει*, incerto scripturae compendio.« Wyttenbachius. 13. *ἐπιφερομένων*] *ἀποφερ.* Zenobius. 15. *σαρκοφαγίας* e Zenobio J. Gronovius edidit: cod. *κερκοφαγίας*, unde eidem Gronovio *κεστροφαγίας* scribendum esse videbatur: apographum habet *γερκοφαγίας.* 16. *μαντεύσαιο* Zenobius. 18. *ἡ Πυθία*] *ἡ προφῆτις η ἐν Δωδώνῃ* Zenobius. 19. Scribebatur *Μυρτίλα*: mutavi e Zenobio: codicem aut *Μυρτίαν* aut *Μυρτίδα* habere Gronovius annotavit: Apographum *Μυρτία'*. 21. *Βόμβος* et *Βόμβον* Zenobius.

4. Zenob. III, 96.

5. V. IV, 25. B. 916. Macar. 453. Narrationem tetigit Heynius ad Apollod. I, 8, 5: petita est ex Antimachi Thebaide, ut discimus e Schol. Ven. ad Hom. Il. *Δ*, 400: *Ἀντίμαχος δέ φησιν ὅτι παρὰ συφόρβοις ἐτράφη*: sc. Tydeus: add. Eur. Suppl. 902: *οὐδ' ἐν λόγοις ἦν δεινὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι.*

6. Diogen. V, 77.

7. Zenob. VI, 14.

8. Zenob. IV, 52.

9. Zenob. II, 84.

θύσαιεν τῶν ἡγεμόνων ἕνα· οἱ δὲ ἀποκτείναντες τὸν Βόμβρον ἐνίκησαν.

10 *Πλείους τῶν Καλλικυρίων*: *Καλλικυρίων ποτὲ πλῆθος ἐπῴκησε τὰς Συρακούσας οὕτω πολλοί, ὥςτε καὶ τοὺς προτέρους οἰκήτορας ἐκβαλεῖν.*

11 *Κέλμις ἐν σιδήρῳ*: *ἐπὶ τῶν σφόδρα ἑαυτοῖς πιστευσάντων, ὅτι ἰσχυροὶ καὶ δυςχείρωτοι πεφύκασι. Κέλμις γάρ τις ἐν Ἴδῃ στεῤῥότατον σίδηρον ἐργαζόμενος.*

12 *Ὁ Κερκυραῖος μαστιγούμενος ἅμα αὐτὸν † ἠργολάβησαι*: *αἱ μάστιγες αἱ Κερκυραῖαι λέγονται διάφοροι εἶναι παρὰ τὰς ἄλλας.*

13 *Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε*: *ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης.*

14 *Πόλεις παίζομεν*: *πόλις εἶδος ἐστὶ παιδιᾶς πεττευτικῆς.*

15 *Ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ*: *αἱ Ἀμαζόνες τοὺς γενομένους ἄρσενας ἐπήρουν, ἢ σκέλος ἢ χεῖρα περιελόμεναι· πολεμοῦντες δὲ πρὸς αὐτὰς οἱ Σκύθαι καὶ βουλόμενοι πρὸς αὐτὰς σπείσασθαι ἔλεγον, ὅτι συνέσονται ταῖς Σκύθαις εἰς γάμον ἀπηρώτοις καὶ μὴ λελωβημένοις. ἀποκριναμένη δὲ πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἀντιάνειρα ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων εἶπεν· Ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ.*

16 *Ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον*: *ἐπὶ τῶν με-*

---

4. Vulgo *τῆς Συρακούσης*: correxit Schneidewinus. 7. *δυςχείρωτοι*] Apographum *υσχείρητοι* (*ευ* suprascr.): editt. *δυςχείρητοι*, quod correxi. 9. Wyttenbachius vertit: *Corcyraeus simul se ipse flagellans suscepit locatum opus*, et pro v. *ἠργολάβησαι* suspicatur *ἠργολάβησεν* legendum esse. Abstineo manum a corrigendo, quum quo sensu proverbium dictum sit, nesciamus: verba enim *αἱ μάστιγες κτλ.* ad proverbium *Κερκυραία μάστιξ* videntur referenda: cf. Zenob. IV, 49. 12. Scribebatur *κῦκα*: correxi e Zenobio. 21. Scribebatur *κακὸν καιρὸν*: *καιρὸν* delevi. *τῶν*] vulgo *τήν*.

10. Zenob. IV, 54.
11. Zenob. IV, 80.
12. V. n. criticas.
13. Zenob. IV, 41.
14. Zenob. V, 67.
15. Diogen. II, 2. Usurpat Athen. XIII, 568 E: *διὸ συμβουλεύω σοι, . ., τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι καὶ μὴ καταναλίσκειν εἰς οὐδὲν δέον* [v. Zenob. III, 91.] *τὰ τῶν υἱῶν κέρματα. ὄντως γὰρ ἄριστα χ. οἰφεῖς, τοῦ κρηπιδοποιοῦ πατρὸς οὐ πολλά σε σωφρονίσαντος καὶ διδάξαντος σκύτη βλέπειν* [Zenob. VI, 2].
16. Zenob. III, 98.

ταβολὴν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα οἰωνιζομένων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθας μετὰ δρυΐνων καρπῶν στέφεσθαι, καὶ λίκνον ἄρτων πλήρη περιφέροντα λέγειν, Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. Ἐσήμαινον δὲ ὡς ἀπεώσαντο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν, εὑρήκασι δὲ τὴν ἥμερον τροφήν.

17 Μυκόνιος γείτων: ἐπὶ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ μικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν μικρότητα τῆς νήσου καὶ εὐτέλειαν, τῆς Μυκόνου.

18 Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθοῦν: ἐπὶ τῶν πειρωμένων διάστροφα ξύλα κατευθύνειν.

19 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον: ἐπὶ τῶν μὴ κατέχειν δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων.

20 Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης: ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων αὐτό.

21 Ἡράκλειος ψώρα: ἡ τῶν Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ πολλαχοῦ ἀνῆκε θερμὰ λουτρά.

22 Οὐκ ἔστι δούλων πόλις: διὰ τὸ σπάνιον εἴρηται.

23 Βούνας δικάζει: ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ἀναβαλλομένων ἀεὶ καὶ ὑπερτιθεμένων. Βούνας γὰρ Ἀθηναῖος

---

1. Scribebatur Ἀθήνησι. 3. Scribebatur στρέφεσθαι: correxi e Zenobio. πλῆρες rectius Zenobius. 8. Fortasse τῆς νήσου Μυκόνου καὶ εὐτέλειαν. 9. Μυκόνου] in MS. temere erat Μυκήνης. Gronovius. 10. VB: τὸ σκαλικὸν ξ. οὐδέποτ᾽ ὀρθόν [οὐδέποτε ὀρθοῦται V.]: αὕτη δημώδης· λέγεται δὲ ἐπὶ τ. διάστροφα πράγματα κατευθ. πειρ., καὶ μηδὲν ὠφελούντων. 13. μεθεῖναι] scribebatur μαθεῖν: »immo μεθεῖναι, ut legitur apud Zenobium.« Wyttenbachius. 14. Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον Zenobius. 17. ψώρα] legebatur φορά.

17. Zenob. V, 21.
18. V. III, 100. B. 881. Apost. XIX, 1. Arsen. 449. Macar. 429: Phot. Suidas: cf. Diogen. VI, 92.
19. Zenob. V, 58.
20. Macar. 451: Zenob. V, 59.
21. Diogen. V, 7.
22. Cf. Append. s. μὴ ἔνι δούλων. Hesych. δούλων πόλις: Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ [fr. 16. Runkel.]. κώμην γὰρ λέγει, Δούλων πόλιν. ἔστι δὲ ἐν Κρήτῃ [v. Hoeckius Cret. I, 433.] καὶ Λιβύῃ. Etiam Cratinus in Seriphiis hanc urbem nominavit: v. Steph. Byz., Runkelius Crat. fr. p. 57.
23. Zenob. II, 67.

ἐγένετο· τούτῳ Ἠλεῖοι πρὸς Καλλιωναίους † διαφερόμενοι ἐπέτρεψαν δίκας νομίσαντες ἀναμένειν, ἕως ἂν ἀποφῆναι· γνοὺς δὲ ὁ Βούνας τοῦτο ἀνεβάλλετο μέχρι τελευτῆς τὴν ἀπόφασιν.

24 *Λοκρικὸς βοῦς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. οἱ Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες βοῶν πρὸς δημοτελῆ θυσίαν, σικύοις ὑποθέντες ξύλα μικρὰ καὶ σχηματίσαντες βοῦν, τούτῳ τὸ θεῖον ἐθεράπευσαν.*

25 *Θεὸς ἡ Ἀναίδεια: ἐπὶ τῶν διὰ τὴν ἀναισχυντίαν ὠφελουμένων.*

26 *Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ: ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ χεῖρον ἀσκούντων.*

27 *Ἄειδε τοὺς Τέλληνος: ὁ Τέλλης ἐγένετο αὐλητὴς καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητής.*

28 *Ὕδωρ παραῤῥέει: ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς ἔργου ἐπαγγελλομένων καταπράξασθαι τὸ προκείμενον. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς καὶ εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβαινόντων καὶ παραβαλλομένων τῷ κινδύνῳ.*

29 *Μιχθοφορῶν: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν ἐρασμίων διδάσκαλος καὶ ὑπερηφάνων, ὥς φασι καὶ τὴν Σαπφὼ ἐρασθῆναι· μὴ φέρουσαν δὲ τὸ πάθος ῥῖψαι αὐτὴν κατὰ τῶν ἐν Λευκαδίᾳ πετρῶν.*

---

1. *Καλλιωναίους* cod.; Gronovius *Κυλληναίους* scribendum putabat: *Καλυδωνίους* Zenobius: crucem posui. 2. *νομίσαντες*] sic et Zenobius: attamen vitium subesse videtur, et legendum *ὀμόσαντες*. Wyttenbachius. Codd. lectio bene habet. Vulgo *ἀποφῆναι*: *ἀποφήνηται* Zenobius. 13. *τοὺς*] *τὰ* Zenobius. 17. *καὶ εἰς*] *καὶ* Zenobius om. 19. »Lego *Μινθοφόρῳ* nomen mulieris et opinor aliqua deesse. Gronovius. Spectat ad Phaonem: Phot. Suid. Schol. Berol. ad Liban. Epist. 260: [*φασὶν* Suidas addit] *ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι πολλοὶ* [*σὺν πολλοῖς καὶ* Suidas.] *Σαπφὼ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν, ῥῖψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας*: cf. interpp Hesych. s. *Φάων*. Unde patet aut in *Μιχθοφορῶν* latere v. *Φάων* aut *Φάων* deesse et *Μιχθ.* ex alio superesse proverbio. 20. v. *διδάσκαλος* corruptum est.

24. Zenob. V, 5.
25. Zenob. IV, 36.
26. Zenob. IV, 81: cf. Append. s. *Βάβυος*.
27. Zenob. II, 15. Dixit de Tellene post Schneidewinnm Meinekius Comic. Grr. Frr. I, 38.
28. Zenob. VI, 24.
29. V. nott. criticas.

30 *Λιμοῦ πεδίον*: ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων. τόπος γάρ ἐστιν οὕτω καλούμενος Λιμοῦ πεδίον.

31 *Πεύκης τρόπον*: ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων· παρόσον ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκέτι φύεται.

32 *Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων*: ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἕτοιμοι μᾶλλον ἢ ὠφελεῖν.

33 *Βοῦθος περιφοιτᾷ*: ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων, ἀπό τινος Πυθιονίκου Βούθου καλουμένου.

34 *Λιμοδωριεῖς*: σιτοδείας ποτὲ γενομένης ἐν Πελοποννήσῳ ἐφόδια τινὲς λαβόντες ἀπῆραν· πλανωμένους δὲ αὐτοὺς ἀπεδέξατο ἡ ἐν Ῥόδῳ Τρίπολις· ἐκλήθησαν δὲ διὰ τοῦτο Λιμοδωριεῖς.

35 *Μερὶς οὐ πνίγει*: φασὶ περὶ τὴν Ἑλλάδα μὴ εἶναι σύνηθες τοῖς ἀρχαίοις διανέμειν μερίδας· διὰ δὲ προφάσεις τινὰς ἐνδεεστέρων γενομένων τῶν ἐδωδίμων, κρατῆσαι τὸ ἔθος τῶν μερίδων, καὶ διὰ τοῦτο τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

36 *Ἡράκλειος νόσος*: τὴν ἱερὰν νόσον Ἡράκλειον ὠνόμαζον· εἰς ταύτην γὰρ ἐκ μακρῶν πόνων ἐμπεσεῖν Ἡρακλέα.

37 *Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει*: μελλούσης γενέσθαι τῆς Ξέρξου στρατείας, οἱ Ἕλληνες ἀπογνόντες τὴν σωτηρίαν, τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀνήλισκον, ἐπιλέγοντες· Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

38 *Ἐκκεκόφθ᾽ ἡ μουσική*: τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσει χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὀρχηστρίας ἐπεισήγα-

---

5. Scribebatur *μὴ βουλομένων*: delevi *μὴ* cum B, Zenobio. 7. *ὠφελεῖν*] *εὐεργετεῖν* B: v. vv. ll. ad Zenob. l. c. 10. Scribebatur bis *Λιμῷ Δωριεῖς*. 14. Explicationem K om. 24. Vulgo *αὐτῶν*. 26. Legebatur *ἐκκεκόφη Μουσική*. 27. vulgo *φιλολόγων*.

30. Zenob. IV, 93.
31. Zenob. V, 76.
32. B. 729: Zenob. V, 60: cf. infr. II, 31.
33. Zenob. II, 66.
34. Hesych. Phot. Suidas. Cf. O. Muellerus Dorr. I, 102.
35. K. III, 87: Zenob. V, 23.
36. Zenob. IV, 26.
37. Suidas: Zenob. VI, 16.
38. Zenob. III, 99.

γον, ὅθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

9 *Λευκὴ στάθμη*: αὕτη κατ᾽ ἔλλειψιν εἴρηται ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι διακρινόντων. ἐν γὰρ λευκῷ λίθῳ, λευκὴ στάθμη λέγεται· ἥκιστα γὰρ διὰ τὸ ὁμοειδὲς σαφής ἐστιν.

) *Μωρύχου Διονύσου*: καὶ, Μωρότερος εἶ Διονύσου, ὃς τἄνδον ἀφεὶς, ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται: ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπεπραγμένων. Μώρυχος δὲ ὁ Διόνυσος κατ᾽ ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μολύνεσθαι, ἐπειδὰν τρυγῶσι, τῷ ἀπὸ τῶν βοτρύων γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις. μωρύξαι δὲ τὸ μολῦναι· καταγνωσθῆναι δὲ αὐτοῦ εὐήθειαν, παρόσον ἔξω τοῦ νεοῦ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐστὶ παρὰ τῇ εἰσόδῳ ἐν ὑπαίθρῳ.

1 *Ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν*: ἐπὶ τῶν πολυχρονίῳ ζητήσει χρωμένων. Ἀμαία γὰρ ἡ Δημήτηρ παρὰ Τροιζηνίοις προςαγορεύεται, Ἀζησία δὲ ἡ Κόρη.

2 *Ὁ Λέσβιος πρύλις*: αὕτη καθ᾽ ὁμοίωσιν λέγεται, ὥςπερ Λέσβιος πρύλις. δοκεῖ δὲ ὁ Πρύλις Ἑρμοῦ παῖς γενέσθαι καὶ μάντις.

3 *Ἁ φιλοχρηματία τὰν Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν*: ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν προαιρουμένων. μετήνεγκται ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος Λακεδαιμονίοις. ἔχρησε γὰρ ὁ θεὸς, τότε ἀπολέσθαι ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν.

4 *Ἡ ἐν Ἄργει ἀσπίς*: οἱ ἐν Ἄργει οἱ τὴν ἐν

---

7. *Μορύχου* Zenobius. Vulgo *Διονυσίου*. *Διονύσου*] recte Zenobius *Μορύχου*. 9. Scribebatur *Μωρύχας*. 14. Erat *τὴν εἴςοδον*. 15. Scribebatur bis *Ἀμέα*. 18. Posteriore loco corrigendum *Α. μάντις*: quod Gronovius priore fecerat. Wyttenbachius. 21. *Τὰν* delendum est. 22. vulgo *δ᾽*: Gronovius *δὲ*, quod reduxi. 23. *μετενήνεκται* Zenobius. 26. *Τὴν . . ἀσπίδα* Macarius.

39. Zenob. IV, 89.

40. Apost. XIX, 6: Zenob. V, 13.

41. Zenob. IV, 20.

42. Respicere videtur ad Lycoph. Cassand. 219 sqq.: *ὡς μή σε Κάδμος ὤφελ᾽ ἐν περιῤῥύτῳ Ἴσσῃ φυτεῦσαι . . . Τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην Πρύλιν, Τόμουρε πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε*: v. Scholl. ad h. l. et Eustath. ad Hom. Il. *E*, p. 601, 2. M, 893, 39.

43. Zenob. II, 24.

44. Macar. 4, 7: Zenob. II, 3. VI, 52.

τοῖς παισὶν ὥραν καθαρὰν καὶ ἀδιάφθορον φυλάξαντες, ἀναλαβόντες χρυσῆν ἀσπίδα προπομπεύουσι, τοῦτο γέρας ἔχοντες κατά τι νόμιμον ἀρχαῖον.

45 *Ἀθηνᾷ τὸν αἴλουρον*: ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα· ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τῶν ὀφθαλμῶν τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συμβάλλοι.

46 *Ἑστίᾳ θύεις*: ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥᾳδίως μεταδιδόντων. Δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἔθυον Ἑστίᾳ, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας.

47 *Τί [ὅτι] οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ*: φασὶν, ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες οὐδεμιᾶς τιμῆς μετεῖχον. ὅθεν τὸ, *ἵνα ἥρως γένῃ*, κατ' εὐφημισμὸν εἴρηται.

48 *Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης*: ἐπὶ τῶν ἅπαντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων. Ἀλήτης γὰρ, ὥς φησι *Δοῦρις*, ἀποπεσὼν Κορίνθου, κατὰ χρησμὸν τοῦ θεοῦ ἀπεπειρᾶτο πάλιν κτηθεῖν· ἐνὶ † τῇ χώρᾳ περιϊδών τινα βουκόλον, ᾔτει τροφήν· ὁ δὲ βῶλον ἐκ τῆς πήρας ἀράμενος ἐδίδου. ὁ δὲ Ἀλήτης ἐδέξατο οἰωνισάμενος καὶ εἰπών· *Δέχεται καὶ βῶλον Ἀλήτης*.

49 *Ἄδακρυς πόλεμος*: ἐπὶ τῶν ἔξω τινὸς χαλεποῦ πράγματα κατορθούντων. ὁ γὰρ Δωδωναῖος προεῖπε Λακεδαιμονίοις πολεμοῦσι πρὸς Ἀρκάδας, μάχην ἄδακρυν ἔσεσθαι· συμβαλόντες δὲ μετὰ ταῦτα ἐνίκησαν μηδενὸς ἀποθανόντος.

---

3. *κατά τι νόμιμον*] scribebatur *κατά τινα μῖμον*: *κ. τ. μίμον* Gronovius: Wyttenbachius *κ. τ. νόμον* conjecit: v. Zenobius. 4. Vulgo *Ἀθηνᾶ*. *συμβάλλει* vitium est typographicum ed. Huttenianae: *συγκρίνοι* Zenobius. 8. Scribebatur *μηδενός*. 10. *θυσίας*] MS. *οὐσίας*: correxerunt Gronovius et Wyttenbachius. 11. *ὅτι* uncis circumdedi. 16. *Ἀλάτης* Gronovius. 17. Cod. *δυρης*, Gronovius *Δούρης*: veram lectionem restituit Wyttenbachius. 18 *ἐνὶ* sanum esse nequit: videntur excidisse haec: *ἐλθὼν οὖν εἰς Κόρινθον, ἐν τῇ κτλ.*: aliter Wyttenbachius: corrigit enim: *πάλιν κατελθεῖν· καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἰδών τινα βουκόλον κτλ.* 20. *Ἀλάτης* Gronovius. 23. *πράγματα* ex Gronovii conjectura scripsi: cod. et edd. *πράγματος*: v. nott. critt. ad Diogen. I, 53.

45. Zenob. II, 25.
46. Zenob. IV, 44. Diogen. II, 40.
47. Zenob. VI, 17. Greg. Cypr. III, 80.
48. Zenob. III, 22.
49. Zenob. I, 28.

50 *Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια*: ἐλλείπει τὸ, καθ᾽ ἑαυτούς. Ὅταν καθ᾽ ἑαυτοὺς συλλεγέντες τινὲς πράττωσί τι, ἐπιλέγουσιν ἑαυτοῖς, Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.

51 *Ἐν Τροφωνίου μεμάντευται*: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγελάστων. οἱ γὰρ καταβαίνοντες ἐς Τροφωνίου λέγουσι τὸν ἑξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. ὁ γὰρ Τροφώνιος ἔχων τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους καὶ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Αὐγέου, εὐξάμενος εἰς χάσμα ἐνέπεσεν, οὗ δὴ καὶ μαντεῖον ἐγένετο.

52 *Φάλλος τῷ θεῷ*: ἐπὶ τῶν απονεμόντων ἐνίοις τὰ οἰκεῖα πρόςφορα· ἐπεὶ τῷ Διονύσῳ ἵστατο ὁ φάλλος.

53 *Δῶρον δ᾽ ὅ, τι δῷ τις ἐπαινεῖ.*

54 *Ταινάριον κακόν*: τὸ μέγα καὶ παρανομούμενον εἰς ἱκέτας. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταφυγόντας εἰς Ταίναρον τῶν Εἱλώτων ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν.

55 *Πιτάνη εἰμί*: κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων. τῇ γὰρ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα.

56 *Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται.*

57 *Ταχύτερον ὁ Μάνδρης κρητίνας † ἀπεπέρασε*: Ἐφέσιοι κρητίνας ἐκτήσαντο τὰς Μαγνήτων· ἀπεπέρασε δέ σφιν Μάνδρης ὁ Μανδρολύτου παρ᾽ οἶνον καὶ μέθην καὶ κύβην.

58 *Πολυκράτης μητέρα νέμει*: Πολυκράτης ὁ Σά-

---

2. ὅταν] praemittendum erat, λέγει δὲ Δοῦρις ὅτι — ut apud Zenobium. Wyttenbachius. 4. Ἐν] reliqui ἐς sive εἰς. 5. Cod. ἀγελάτων, quod correxi. 6. λέγονται Suidas. 8 Αὐγαίου recte Suidas. 12. Vulgo ἐπαινεῖ. 13. παρανομούμενον] παράμονον V. 14. scribebatur οἰκέτας: correxi ex Arsenio, Suida: cf. Thucyd. I, 128: οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἀναστήσαντές ποτε ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἀπὸ Ταινάρου τῶν Εἱλώτων ἱκέτας, ἀπαγαγόντες διέφθειραν. 15. ἀπαγαγόντες VB om. 16. Macarius explicat: ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν καὶ χαλεπῶν. 19. Κρητίνας quid sit nescio. Posui crucem. 22. κύβην] scribe κυβείαν.

50. Zenob. II, 26.
51. Zenob. III, 61.
52. Diogen. VII, 22.
53. Zenob. III, 42.
54. V. IV, 12. B. 900. Apost. XVII, 92. Arsen. 441 ibiq. Macar.: Suidas. De re v. Perizonius ad Aelian. V. H. V, 7. Muellerus Dorr. I, 189: add. Schol. ad Arist. Acharn. 515.
55. Zenob. V, 61.
56. Zenob. IV, 32.
57. Res mihi ignota.
58. Zenob. V, 64.

μιος τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντων τὰς μητέρας συναγαγὼν, δέδωκε τοῖς πλουσίοις τῶν πολιτῶν τρέφειν, πρὸς ἕκαστον λέγων, ὅτι Μητέρα σοι ταύτην δίδωμι.

59 Ἀττικὸς πάροικος: οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς παροικοῦντας αὐτοῖς καὶ γειτνιάζοντας ἐξέβαλλον. ἢ ἀπὸ τῶν εἰς Σάμον πεμφθέντων Ἀθήνηθεν ἐποίκων.

60 Εἰς Μασσαλίαν πλεύσειας: οἱ Μασσαλιῶται θηλύτερον ἔζων, καὶ στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδήρεσι χρώμενοι, ἔτι δὲ τὰς κόμας μεμυρισμένας ἀναδεδεμένοι, καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονοῦντες.

61 Σαμίων ἄνθη, καὶ, Σαμιακὴ λαύρα: ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. ἡ Σαμιακὴ λαύρα στενωπὴ ἦν παρὰ Σαμίοις, ἐν ᾗ τὰ πέμματα ἐπιπράσκετο. τὰ δὲ Σαμίων ἄνθη τόπος, ἐν ᾧ συνῄεσαν αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσι συνευωχησόμεναι. διὰ ταύτην τὴν τρυφὴν οἱ Σάμιοι τοῖς Πέρσαις ἐδουλώθησαν.

---

8. καὶ στολαῖς] καὶ VB om. 9. χρώμενοι e VB, aliis adjeci. ἔτι δὲ κτλ.] VB om. ἔτι] ἔπι Gronovius: correxit ex apographo Wyttenbachius. Vulgo κώμας. 10. Aliter explicat codex C: εἰς [Suidas ἐς] Μασσάλειαν [sic] πλ.: ἐπὶ κατάρας, παρ' ὅσον εἰς μαλακίαν οἱ Μασσαλιῶται διεβάλλοντο· ἢ ὅτι οἱ Μασσαλιῶται εἰς πόλεμον ἐξιόντες κοσμοῦνται ὡς γυναῖκες. 11. VB: Σ. ἄνθη: ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. A: Σαμικὴ [sic] λαύρα: ἐπὶ τῶν πρὸς τρυφὴν καὶ ἀγορὰς πολυτελεῖς ἐκκεχυμένων: Macarius Σ. λύρα, quod probavit olim Schneidewinus ad Ibyci Rell. p. 20: nunc mecum consentit. 14. τόπος, ἐν ᾧ] scribebatur τόποι, ἐν ᾗ: Gronovius proposuit τόποι, ἐν οἷς.

59. Zenob. II, 28.

60. B. 369. C. 147. Apost. VII, 71. Arsen. 221: Athen. XII, 523 B: Ἴβηρες δὲ, καίτοι ἐν τραγικαῖς στολαῖς καὶ ποικίλοις προϊόντες καὶ χιτῶσι ποδήρεσι χρώμενοι οὐδὲν ἐμποδίζονται τῆς πρὸς τοὺς πολέμους ῥώμης. Μασσαλιῶται δ' ἐθηλύνθησαν, οἱ τὸν αὐτὸν Ἴβηρσι τῆς ἐσθῆτος φοροῦντες κόσμον. ἀσχημονοῦσι γοῦν διὰ τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς μαλακίαν, διὰ τρυφὴν γυναικοπαθοῦντες· ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθε, Πλεύσειας εἰς Μασσαλίαν: Suidas, qui similia apponit ad proverbium ἐκ Μασσαλίας ἥκεις. Proverbium et explicatio ad serius aevum spectare videtur, quum Massilienses adhuc Augusti tempore propter mores summis laudibus ornentur: cf. Strab. IV, 1, 5 p. 181. Bruecknerus Histor. Reip. Massil. 45 sq.

61. V. III, 81. B. 858: Clearchus Athen. XII, 640 E: Κλέαρχος δέ φησιν ὡς Πολυκράτης, ὁ τῆς ἁβρᾶς Σάμου τύραννος, διὰ τὴν περὶ τὸν βίον ἀκολασίαν ἀπώλετο, ζηλώσας τὰ Λυδῶν μαλακά. ὅθεν τῷ μὲν Σάρδεων ἀγκῶνι γλυκεῖ [v. Zenob. II, 92] προσαγορευομένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λαύραν ἀντικατεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν Λυδῶν ἄνθεσι πάντα ἔπλησε τὰ διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθεα. τούτων δὲ ἡ μὲν Σαμίων λαύρα στενή τις ἦν γυναικῶν δημιουργῶν καὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀκρασίαν πάντων βρωμάτων ὄντως ἐνέπλησε τὴν Ἑλλάδα· τὰ δὲ Σαμί-

62 Ἡ Σκυθῶν ῥῆσις: πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι, κλαίειν αὐτόν. ἐπὶ τῶν ἀποτόμως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων.

63 Διὸς ἐγκέφαλος: ἐπὶ τῶν ἱδυπαθούντων. τὰ γὰρ πολυτελῆ βρώματα παρὰ τοῖς Πέρσαις Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος ἐκαλεῖτο.

64 Λευκηπατίας: φασὶ συμβαίνειν τι ἐπὶ τὸ ἧπαρ ἐπί τινων, ὃ δειλοὺς ποιεῖ. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων.

65 Ἀκκώ: αὕτη γέγονεν ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβλημένων, ἥν φασιν ἐσοπτριζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι.

66 Ἀεὶ κολοιὸς πὰρ κολοιὸν ἱζάνει: διὰ τὸ φιλάλληλον τοῦ ζώου.

67 Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς: ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων τέτακται. * * δὲ ἀπὸ τῶν πεττευόντων· περὶ τούτοις κυκειόν † τις ψῆφος οἷον ἱερὴ καὶ ἀκίνητος τεῶν νομιζομένη.

---

1. ἡ ἀπὸ Σκυθῶν Diogenianus. 5. πολυτελῆ] ita scripsi e Zenobio: legebatur παντελῆ. 7. ἐπὶ] περὶ recte Zenobius. 10. ἐσοπτριζομένους cod.: correxit Gronovius. 15. vulgo: κινούντων. τέτακται δὲ κτλ. In sequentibus codicis scripturas exhibui: Gronovius dedit: περὶ τούτοις οὖν κεῖται τις ψῆφος . . τέως νομ.: Wyttenbachius bene e Suida: παρὰ γὰρ τούτοις κεῖταί τις — θεῶν νομ.: veram autem loci conformationem cognoscimus e Schol. Plat. 451 Bekk.: κινήσω . . ἱερᾶς, ἢ τέτακται ἐπὶ τῶν . . κινούντων· μετείληπται δὲ ἀπὸ τῶν πεττευόντων· παρὰ τούτοις δὲ κεῖταί τις . . ἱερὰ . . θεῶν ν., ὥς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀρκεσίλᾳ.

ων ἄνθη γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν κάλλη διάφορα, ἔτι δὲ τῆς συμπάσης πόλεως ἐν ἑορταῖς τε καὶ μέθαις. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος· οἶδα δὲ κἀγὼ παρὰ τοῖς ἐμοῖς Ἀλεξανδρεῦσι λαύραν τινὰ καλουμένην μέχρι καὶ νῦν εὐδαιμόνων, ἐν ᾗ πάντα τὰ πρὸς τρυφὴν ἐπωλεῖτο: Suidas. Σ. λαύρα] A. 859. Macar. 427: Clearchus Athen. l. c., Xanthus apud Schol. Ven. ad Hom. Il. *Π*, 702 et Eustath. ad Hom. l. c. 1082, 36, id. ad Hom. Od. X, 1922, 2: etiam Suidas v. λαύρα ad nostrum proverbium respicere videtur. De v. λαύρα cf. Schol. ad Arist. Pac. 98, interpp. ad Suid. l. c. διὰ ταύτην κτλ.] tempus, quod Plutarchus innuat, accurate definiri nequit: optimum videtur, cogitari de invasione, quae Sylosontis causa a Persis suscepta est: cf. Zenob. III, 90.

62. Diogen. V, 11.

63. Zenob. III, 41.

64. Zenob. IV, 87.

65. Zenob. I, 53. Ab Acco derivatum est proverbium ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἀκκίζεται Apost. VIII, 78. Arsen. 238.

66. Zenob. II, 47.

67. Diogen. V, 41.

68 *Τιθωνοῦ γῆρας*: ἐπὶ πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων. ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος τέττιξ ἐγένετο.

69 *Οἰταῖος δαίμων*: οὗτος ὁ δαίμων ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν πάνυ ἐμίσησεν.

70 *Ἐπὶ βωμόν*: εἴρηται ἀπὸ τῶν θυομένων πρὸς τοῖς βωμοῖς.

71 *Φωκαέων ἀρά*: οἱ Φωκαεῖς τῆς αὐτῶν ἐκπεσόντες γῆς ἐπηράσαντο μηδέποτε κατελθεῖν εἰς αὐτήν.

72 *Φασηλειτῶν θῦμα*: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων. φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλείτας ταρίχους τοῖς θεοῖς θύειν.

73 *Καρικὸν θῦμα*: ἐπὶ τῶν ἄσαρκα μέλη θυόντων. οἱ γὰρ Κᾶρες κύνας ἱερουργοῦσι.

74 *Εὔρυμνος*: οὗτος πειρώμενος διαβάλλειν Κάστορα πρὸς τὸν Πολυδεύκην, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν μεγίστην δίκην.

75 *Δειλαιότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος*: φοβούμενός τις τὸν Ἡρακλέα κατέδυ εἰς σπήλαιον καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανεν. ἐντετύπωται ἐν τῷ λίθῳ ἀνθρωποειδὴς εἰκών, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπερέχει τοῦ σπηλαίου· καλεῖται δὲ παρακύπτων.

76 *Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι κεῖται*: τὸ παλαιὸν πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς.

---

6. ἐπὶ βωμόν] his verbis integrum proverbium non videtur effici. ἀπὸ] Wyttenbachius malit ἐπί. 8. vulgo αὐτῶν. 10. Φασηλιτῶν et infra Φασηλίτας Zenobius. 14. Κᾶρες V om. ἱερουργοῦσι κύνα VB. 18. καὶ] B κἀκεῖ. 19. ἐν] B οὖν. 22. γούνασι Zenobius.

68. Zenob. VI, 18.
69. Zenob. V, 44.
70. Vid. nott. criticae.
71. Zenob. VI, 35.
72. Zenob. VI, 36.
73. V. II, 26. B. 523. Suidas. Canes Caricae magni aestimabantur apud veteres: Oppian. Cyneget. I, 370. Poll. V, 37.
74. Liban. Epist. 389 fin.: βούλει μαθεῖν, ἃ τοῖς φίλοις εἰκάζουσι παρέστη; Εὔρυμνόν τινα νομίζουσι ταῦτα εἰργάσθαι. Ὁ δὲ Εὔρυμνος ἐκεῖνος διέβαλλε τῷ Κάστορι τὸν ἀδελφόν· ἀλλ' οὐχ ὁ Κάστωρ ἐσίγησεν· ἀλλ' ὁ μὲν ἔφρασεν, ὁ δὲ Πολυδεύκης ἀγαθὸς ἐγένετο πύκτης ἐπὶ τὸν Εὔρυμνον.
75. Zenob. III, 32.
76. Zenob. III, 64.

77 *Βοιωτίων νόμος:* ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς ἠρεμαίως ἐχόντων, αὖθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγιγνομένων.

78 *Ἁρπαγὰ Κοτυττίοις:* Κοτύττια ἑορτή τις ἐστὶ Σικελική, ἐν ᾗ περί τινας κλάδους ἐξάπτοντες πόπανα καὶ ἀκρόδρυα ἐπέτραπον ἁρπάζειν.

79 *Μέγα στόμα ἐνιαυτοῦ:* οἱονεὶ πολλὴ παῤῥησία πάντων, εὐφορίας γενομένης.

80 *Εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ:* ἐπὶ τῶν ἀσυκοφαντήτως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων, ἐπειδὴ ὁ Ἡρακλῆς ἦγε καὶ ἔφερε τὰ ἀλλότρια.

81 *Οὐχ ἱππολέκτας † περισσὰς πλῶμες:* ἐπὶ τῶν βραχέα κεκτημένων.

82 *Χαμαὶ ἀντλεῖς, Φακὸν κόπτεις:* ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

83 *Τίς τρόπος ἵππων:* ἐπὶ τῶν παρηλλαγμένον τι καὶ ἀλλόκοτον ποιούντων.

84 *Χαλκιδίζειν:* ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. οἱ γὰρ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμῳδοῦντο.

---

1. *Βοιώτειος* K. ἐπὶ κτλ.] K: ἐ. τ. κατ' ἀρχὰς ἠρεμούντων, ὕστερον δὲ ταρασσόντων. Scribebatur *ἠρεμαίας*. 3. Vulgo *Κοτυτίοις* et tum *Κοτυτίς*: cf. Tzschuckius ad Strab. X, 3, 16 p. 470. 5. *ἐπέτραπον* Lobeckius: vulgo *ἐπέτρεπον*. 6. *τὸ στόμα τοῦ* Diogenianus. 8. *ἀσυκοφάντως* B. C nonnisi *ἐπὶ τῶν ἀλήπτως τὰ πρ. ἐπιτελούντων*. 11. Erasmus IV, 2, 27 duas proposuit conjecturas: *οὐχ Ἱππολαΐτας* [incolas Hippolae: Paus. III, 25, 6. Steph. Byz. s. v.] *περισσοὺς πλῶμες*, et *οὐχ ἱπποβότας π. πλ.*: addidit his tertiam Gronovius: *οὐχ ὑπὸ Λεκτὰς π. π.*, s. *Λεκτὰς* intelligens locum notum et celebratum apud antiquos. 13. Correxi vulgatam, *χαμαίδ'*. 15. *ἵππων* Hesychius om. *παρηλλαγμένων* B et *τι* post v. *ἀλλόκοτον* ponit. 17. Scribebatur *χαλκίζειν*: correxi e BV, Suida, probantibus Wyttenbachio et Bergkio Comm. de Rel. Com. Vet. Att. 48.

77. K. II, 42. Suid. s. *Βοιωτία*: cf. Zenob. II, 65. Proverbium *Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον* afferunt Apost. XIII, 27. Arsen. 357.

78 Cf. Lobeckius Aglaoph. II, 1031.

79. Diogen. VI, 48.

80. V. I, 68. B. 371. C. 127. Suidas.

81. V. nott. criticae.

82. Zenob. VI, 48.

83. B. 901. Hesych. Phot. Suidas. Ex Metagenis comici Thuriopersis desumptum, teste Photio et Suida.

84. V. IV, 48. B. 949: Eustath. ad Hom. Il. *B*, p. 279, 18: *Χαλκιδίζειν παροιμιακῶς τὸ γλισχρεύεσθαι· ἐπὶ φιλαργυρίᾳ γὰρ ἐκωμῳδοῦντο οἱ κατ' Εὔβοιαν Χαλκιδεῖς*: Hesych. Suidas. Jacobsius ad Anthol. Gr. X, 228 statuit, verbum *χαλκιδίζειν*, ut plura ei similia, a *χαλκός* fictum et a Comicis ad Chalcidenses, sine ulla

85 *Πρόσω καὶ χελιδὼν ὁλοσχοίνους παρεῖται.*

86 *Οὐκ ἐπαινεθείη οὐδὲ ἐν περιδείπνῳ:* ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς δείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

87 *Σῦκον αἰτεῖς:* κατὰ τῶν κολακευόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς βουλόμενοι λαμβάνειν τὰ πρώϊμα σῦκα.

88 *Μυσὶ κανθαρίς:* ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

89 *Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον· ἕλκε μοιχὸν εἰς μυχόν.*

90 *Κυρνία ἄτη:* Κύρνος νῆσος ἦν πάλαι ἄβατος τοῖς πλέουσι διὰ συνεχεῖς λῃστείας.

91 *Κωφότερος τοῦ Τορωναίων λιμένος:* λιμήν ἐστι καλούμενος περὶ Τορώνην τῆς Θρᾴκης· οὗτος δὲ ἔχει * * καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καθαιρέσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάσσης ἦχον.

92 *Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν:* ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν θρυπτομένων γυναικῶν· οἷον, ἔοικας μι-

---

1. Erasmus IV, 3, 22 *τις χελιδών* et *ὅλους σχοίνους*, ut videtur, e codice scribit et interpretatur: *hirundo quaepiam totos schoenos praeteribit:* addit autem in fine: *suspicor hoc loco Chelidonem pro viro accipiendum; qui haud scio an cursu celeritateque praecelluerit.* 2. *ἐπαινεθείης* Zenobius. 3. Scribebatur *εἰώθησαν.* *δείπνοις*] *περιδείπνοις* Zenobius. 13. Scribebatur *Τορωνίων.* 14. *ἔχει * **] desunt vv. *καὶ στενάς:* v. Zenobius. 15. *καθαιρέσεις*] recte Zenobius *κατάρσεις.* 17. Scribebatur *Ἁ Κορινθία: Ἀκορινθία* AB: correxi cum Gaisfordo e Suida probante Grotio ad Pauli Epist. ad Corinth. I Opp. T. I, 2, p. 766. C: *Ἁ Κορινθία γυνὴ ἔοικε χοιροπωλήσειν: ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν θρ. γυναικῶν καὶ ἐκδότων εἰς μίξιν. Πολλαὶ γὰρ ἑταῖραι ἐν Κορίνθῳ· καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν.* 18. vulgo *ὥρας:* correxi e BC. *λέγεται θρυπτ.* B. *οἱονεὶ* B.

horum hominum culpa, translatum esse: fulcitur Viri optimi sententia nomine *χαλκιδῖτις;* *ἡ πόρνη*, ut ait Suidas, *διὰ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος*, quocum consentit Eustath. ad Hom Il. *Ψ*, 1329, 37, ad Odyss. *Χ*, 1921, 62.

85. De v. *ὁλόσχοινος* v. intt. Hesych. s. v.

86. Zenob. V, 28.

87. Zenob. V, 92.

88. Diogen. VI, 49.

89. Diogen. V, 42. Zenob. IV, 67.

90. Hesych. s. *κυρνιάτα*, ubi scribendum videtur *Κυρνία ἄτη:* cf. Diogen. V, 35.

91. Zenob. IV, 68.

92. B. 195. C. 6. Suidas s. *χοῖρος:* cf. Diogen. VII, 16. *τὸ γὰρ κτλ.*] idem afferunt Eustath. ad Hom. Od. *Ε*, 1539, 33: *ὅτι δὲ πολυώνυμον ὂν τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ*

σθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ· τὸ γὰρ γυναικεῖον μόριον χοῖρος λέγεται.

93 *Ἐκ παντὸς ξύλου: κατ' ἔλλειψιν λέγεται· τὸ γὰρ πλῆρες, ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο· ἐπὶ τῶν τὸ μὲν εἶδος εὐκαταφρονήτων, εἰς δὲ χρείαν ἀναγκαίαν πιπτόντων.*

94 *Ἄρκτου παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν.*

95 *Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς ἄξια κλεπτόντων.*

96 *Οὐδὲν ἦν ἄρα τὰ ἄλλα πλὴν ὁ χρυσός.*

97 *Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ: ἐπὶ τῶν αναιρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων· ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ θερμὸν τῶν ὀβελίσκων.*

98 *Ἀκεσίας ἰάσατο: Ἀκεσίας ἐγένετο ἰατρὸς ἀφυής, ὃς τὸν πρωκτόν τινος ἀλγοῦντος κακῶς ἰάσατο.*

99 *Τρίτῃ κεφαλῇ καὶ τρίτῳ ἐγκεφάλῳ: ἐπὶ τῶν ἀχθοφορούντων οὐ μόνον κατὰ τῶν ὤμων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς.*

---

1. B: *Κορίνθῳ διὰ τὸ πλείστας ἑταίρας εἶναι ἐν αὐτῇ. λέγεται δὲ χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.* 3. *κατ' . . πλῆρες*] K: *εἶπε τὸ πλῆρες ὅτι.* 4. *κύφων ἂν*] scribebatur *κυφὸν ἀνὸν*: Gronovius corrigendum judicabat *καὶ ξόανον*: ego K et Zenobium secutus sum. 5. *λέγεται δὲ* addit K. *εὐκαταφρονήτων*] *εὐτελῶν* K. *εἰς . . πιπτόντων*] K nonnisi *εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίων.* 7. *ἴχνη μὴ ζήτει* Zenobius. 11. *ἄρα* Diogenianus om. *πάντα πλὴν* Diogenianus. 12. K nonnisi haec habet: *τὸ θ. τ. ὀβ.: ἐπὶ τῶν ἀπείρως δρασσομένων.* 13. *ἀπὸ*] legebatur *ἐπὶ.* 15. *Ἀκεσίαν* MS.: emendavit Gronovius. 17. *τρίτῃ κεφαλῇ*] vulgo *τάτῃ κεφαλῇ*: Erasmus e codice profert *τρίτῃ κεφαλὴ καὶ τρίτῳ ἐγκ.*, III, 7, 90: Suidas nonnisi *τρίτῃ κεφαλή*: ego Apostolium secutus sum. *τοῦτο εἴρηται* Suidas addit. 18. Verba *οὐ μόνον κτλ.* om. Apostolius.

χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης καλεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι: Schol. ad Arist. Acharn. 781. Suidas: eadem significatione Latini porci vocabulum adhibent: v. Varro R. R. II, 4, 10. Compara proverbium *Χαῖα μέν ἐστι, Κορινθία δὲ* apud Suid. s. *Χαῖα*, quod ex Aristoph. Lysistr. 90 ductum est.

93. K. II, 94. Zenob. IV, 7.
94. Zenob. II, 36.
95. Zenob. V, 84.
96. Diogen. VI. 94.
97. K. IV, 69: Zenob. VI, 19.
98. Zenob. I, 52.
99. Apostol. XIX, 58. Suidas, s. *τρίτη*. Comicum aliquem sapit.

100 *Ἐπὶ σπειρῶν σχοινίον*: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς πλεοναζόντων.

1 *Γαλῇ χιτώνιον*, καὶ, *Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός*: ἐπειδὴ γαλῆ κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης γυνὴ γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὖσα ἐπέδραμε μυΐ.

2 *Ὁ κνὶψ ἐν χώρᾳ*: ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπηδώντων. κνὶψ γάρ ἐστι θηρίδιον τῶν ξυλοφάγων.

3 *Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ*: οἱ Λυδοὶ κωμῳδοῦνται ταῖς χερσὶν ἑαυτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια.

4 *Οὐ μάλα κυκᾷς*: κατὰ τῶν μηδὲν ὄντων.

5 *Οὐδὲν Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττιγίας*: ὁ Τυττιγίας ἀνδραποδιστὴς ἦν· ἐπώλει δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ τὰ ἀλλότρια. κατὰ τῶν τὰ ἀλλότρια ἁρπαζόντων καὶ πωλούντων.

6 *Τὰ πρῶτα ἀρίστους παῖδας * * ἐγείνατο*: ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ ταῦτα δὲ ἀσελγαινόντων.

7 *Δοῦλον οὐκ ἄγω, εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῶν κρεῶν*: περὶ τῶν στρατευομένων δούλων, οἵτινες περὶ τοῦ σώματος μόνου μάχονται. λέγεται καί, εἰ μὴ

---

1. *σπείρας* VB: recte *σπείρᾳ* Suidas et Apostolius. Explicant VB: *ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς πλεοναζόντων εἴρηται· ἐπεὶ καὶ αἱ σπεῖραι ἐκ τῆς γῆς* [?] *σύγκεινται, ἐξ ἧς καὶ τὰ σχοινία, ὡς καὶ τὸν λόγον εἶναι τοιοῦτον, ἐνδιατρίβειν τοῖς αὐτοῖς. Σπεῖραι δὲ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου*: aliter Apostolius: *ἐπὶ τῶν δωρουμένων τισὶν οὐχ ἕτερα, ἀλλ' οἷς κέκτηνται ὅμοια*: Hesychius denique *τὸ ἀναγκαιότατον* exponit; *ἐν γὰρ χειμῶνι τοῖς σχοινίοις πιστεύουσι*: de nautis cogitavit. 6. His ad marginem apponebatur *Δεῖ τοῦ σελίνου: ἐπὶ τῶν ἐπισφαλῶς νοσούντων*. Gronovius. Cf. Diogen. VIII, 57. *μεταπηδώντων*] *μεταπιπτόντων* Diogenianus. 11. *Οὐδὲν*] sic habuit codex, quod nolui mutare in *οὖδεν*, quod habent vulgo. Gronovius. 15. *παῖδας * **] *Αἴγινα τρέφει* Diogenianus. 17. *τὴν περὶ* Aristophanes. 18. *κρεῶν*] hanc lectionem Aristarchus defendit: cf. Schol. ad Arist. l. c. *περὶ*] C: *εἴρηται ἡ παροιμία ἀπό*. *οἵτινες*] *οἳ* C. 19. *μόνου* C om. C: *μάχονται, μὴ οὐσίαν ἔχοντες μηδὲ γένη. Οἱ δέ φασιν, εἰ μή.*

100. V. I, 70. B. 373. Apostol. IX, 1: Hesych. Suid. s. *ἐπὶ σπείρᾳ*, s. *σπεῖραι*. Cognatum est *λίνον λίνῳ συνάπτεις*.
1. Zenob. II, 93. 97.
2. Diogen. VII, 25.
3. Diogen. VI, 18.
4. Diogen. VII, 4.
5. Zenob. V, 36.
6. Diogen. VIII, 38.
7. C. 115. Est versus Aristophanis Rann. 191, ubi v. Schol.: cf. Zenob. IV, 85.

νεναυμάχηκε περὶ τῶν νεκρῶν, καί φησιν, ἀπὸ τῶν ἐν Ἀργεννούσαις ναυμαχησάντων δούλων τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι, οἷς ἐλευθερίαν ἐψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τῶν νεκρῶν ἀγωνισαμένοις.

8 *Τὸν ἐν Σάμῳ κομήτην*: Σάμιός τις ἐγένετο πύκτης, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος, ἐπειδὴ κόμας εἶχεν, ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, συμβαλὼν αὐτοὺς ἐνίκησεν. λέγεται ἐπὶ τῶν αἱρουμένων ἀνταγωνιστὰς ἑαυτοῖς κρείττονας, ἢ προςεδόκησαν· * * ὥςπερ τὸν *ἀλησμένον βίον* οἱ μὲν ἐπὶ τῶν πλάνητι βίῳ χρωμένων προςεδέξαντο· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιούντων, οἱονεὶ κατειργασμένων καὶ πρὸς τροφὴν ἑτοίμων.

9 *Εἴ τι κακὸν, εἰς Πύῤῥαν*: οἱ Πυῤῥαῖοι πρὸς τοὺς ὁμόρους πάντας ἀπεχθῶς εἶχον. ἐκεῖνοι οὖν τὰ συμβαίνοντα αὐτοῖς κακὰ ἀποτροπιαζόμενοι καὶ ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Πυῤῥαίων χώραν, ἐπεφώνουν, *εἴ τι κακὸν, εἰς Πύῤῥαν*.

10 *Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν*: Λακεδαιμόνιοι στασιάσαντες μετεπέμψαντο κατὰ χρησμὸν τοῦ θεοῦ ἐκ Λέσβου Τέρπανδρον τὸν μουσικόν· ἐλθὼν δὲ ἐκεῖνος καὶ παρὰ τοὺς κώμους τῇ μουσικῇ χρώμενος, ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. εἴποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον Λακεδαιμόνιοι, ἐπεφώνουν, *μετὰ Λέσβιον ᾠδόν*.

---

1. νεκρῶν] probavit hanc lectionem post Demetrium Ixionem apud Schol. ad Arist. l. c. Porsonus ad Arist. T. IX, 1, 396 Invern. φασιν C. ἀπὸ] ἐκ C. 2. δούλων κτλ.] C: δούλων ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, οἷς ἐλευθερίαν ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι. Huc pertinent, quae B. 553 affert: Κρέας: *Ἀττικοὶ τὸ σῶμα κρέας προςαγορεύουσιν. Οἰκέται γοῦν συνεναυμάχησαν αὐτοῖς, οὐ περὶ πατρίδος ἢ χρημάτων, ἀλλ᾽ ὑπὲρ σωμάτων· Ἀριστοφάνης· Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν· Λέγεται ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς*: cf. Suid. Phot. s. Κρέας. 5. τὸν] Diogenianus om. 9. Signa lacunae posui. Cohaerere enim sequentia cum proverbio nostro tum demum possunt, si altera ejus explicatio addita est. 11. Scribebatur κατηργασμένων. 13. Scribebatur Πύῤῥοι: emendavi e Zenobio. 16. Vulgo Πυῤῥέων. [τόπους] 21. κώμους] in MS. videtur πόμους exstare. Legebatur ἥρωσεν: ἥρμοσεν e Zenobio dedi: ἔῤῥωσεν mavult Schneidewinus.

8. Diogen. IV, 58. Ἀλησμ. β.] v. Greg. Cypr, I, 21.
9. Zenob. IV, 2.
10. Zenob. V, 9. κώμους] v. quae in nott. critt. ad Zenob. l. c. e codice C apposita sunt.

11 *Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους*: Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. εἴποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, ὑπερβολικῶς ἔλεγον, *ὑπὲρ τοὺς Καλλικράτους*. ἄλλοι δέ φασι, ** τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι.

12 *Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν*: ἐπὶ τῶν παριέντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἁπτομένων τῶν τελευταίων.

13 *Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις*: αἱ τὴν σελήνην καθαιροῦσαι Θετταλίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεσθαι. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.

14 *Ἐν ὅλμῳ ἐκοιμήθην*: οἱ ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντες ἐπιθειαστικώτατοί εἰσιν.

15 *Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος*: οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται.

16 *Κράδης ῥαγείσης*: κράδη νῦν οὐχ ὁ σύκινος κλάδος, ἀλλ' ἡ ἀγκυρὶς, ἀφ' ἧς οἱ ὑποκριταὶ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς ἐξαρτῶνται, θεοῦ μιμούμενοι ἐπιφάνειαν, ζωστῆρσι καὶ ταινίαις κατειλημμένοι. ἐπὶ τῶν προςφανέντων αἰφνιδίως καὶ ἀσχημονούντων.

---

3. Zenobius *πλούτῳ ὑπερβολικῷ*. 4. *τοὺς*] *τὰ* Zenobius. *φασι*] posui lacunae signa: *Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθ. πολ.* Zenobius. 7. *μανθάνω* Zenobius. 8. vulgo *τὴν τελευταίαν*: correxit Wyttenbachius. 10. Scribebatur *καθελεῖς*. 11. vulgo *καθελοῦσαι*. 12. *ποδῶν*] in Zenobio nunc e codd. *παίδων* legitur. 14. *ἐκοιμήθην*] *εὐνάσω* Zenobius. 16. *ὁ* K om. 17. *ἐργάζεσθαι νομ.*] K: *εἰργάζοντο· καὶ γὰρ πολύ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν κολοφώνιον χρυσόν*. 19. *ἄγκυρα* VB: forma *ἀγκυρίς* sensu, quo hic adhibetur, suspecta videtur: v. intt. ad Hesych. s. *ἀγκυρίς*. 20. *σκηναῖς*] *μηχαναῖς* VB. 21. *ζωστῆρι* B, Stephanus. *κατειλημμένην* VB. *ἐπὶ*] VB: *λέγεται γοῦν* [V *οὖν*] *ἡ παροιμία ἐπὶ κτλ.* *προφανέντων* VB.

11. Zenob. VI, 29.
12. Zenob. III, 65.
13. Zenob. IV, 1.
14. Zenob. III, 63. Explicuit de v. *ὅλμος* et de proverbio Spanhemius ad Callim. h. in Del. 90. p. 449 Ern.
15. K. V, 9. Macar. 321: Zenob. VI, 47. Usurpat Julian. Oratt. p. 80 Spanh.: v. Diog. V, 79.
16. V. II, 20. B. 515: his similia e Zenodoto affert H. Stephanus Thes. v. *κράδη*. *Κράδη* ficum aut fici folium designat: Schol. ad Arist. Pac. 628. Eustath. ad Hom. Il. *H*, 677, 33, Hesych. Suid. Etym. M. 534,

17 *Εἶτ᾽ ἐφ᾽ ὕδωρ κακόν*: ἐπὶ τῶν δυςκληρούντων. ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φαυλότατον τῶν ἔργων ἦν ὕδωρ διαμετρεῖν τοῖς δικαζομένοις. ἐγίνετο δὲ οὗτος ἀπὸ κλήρου.

18 *Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλας Ἀδώνιδος*: Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιός· αὕτη τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰςάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἥκοι, ἀποκρίνασθαι, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. ἠλιθίου γὰρ παραβάλλειν τῷ ἡλίῳ τοὺς σικύους.

19 *Ἀμελὴς γωνία*: χωρίον ἐστὶ περὶ τὴν Λιβύην καλούμενον Ἀμελὴς γωνία.

20 *Ἀσπένδιος κιθαριστής*: ἐπὶ τῶν φιλοχρημάτων. οἱ γὰρ Ἀσπένδιοι τῶν κιθαριστῶν οὐδεμίαν φορὰν ἔξω φέρουσι, πάσας δ᾽ ἐντὸς ὀργάνων. οὕτω καὶ ὁ φιλοχρήματος οὐδὲν τῶν πέλας ἕνεκα οἰκονομεῖ, ἕλκει δὲ ἐφ᾽ ἑαυτόν.

21 † *Εἴ τις περὶ πόλιν αἰγὶς λέγεται*: τοὺς ἀνέδην περιϊόντας καὶ πλανωμένους ἐπέσκωπτον.

---

1. κακός B Suidas. δυςκληρ. ἡ παροιμία B. 3. ὕδωρ μετρεῖν B. ἐγένετο B. οὗτος κτλ.] ὁ τοιοῦτος ἀπόκληρος B. 9. ἠλιθίου] scribebatur ἠλίθου. 11. Ἀμελοῦς γ. nunc Zenobius: B. 106 Ἄργος γωνία: notat autem Gaisfordus, in B literas legi vix posse. 17. ἑαυτὸν πάντα Zenobius. 18. Crucem praefixi. B: [Αἰγὶς] περὶ πόλιν: Αἰγὶς λέγεται τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυον· [ἡ γοῦν] ἱέρεια τὴν ἱερὰν αἰγίδα Ἀθήνησι φέρουσα ἀγείρει [ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως] ἀρξαμένη πρὸς τὰ ἱερά· τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναίδην [sic.] περιιόντων: verba uncinis inclusa ex A addita sunt. Eodem modo v. αἰγὶς explicat Eustath. ad Hom. Il. *E*, 603, 17: Αἴλιος μὲν γὰρ Διονύσιος φησίν· αἰγὶς τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυον. Παυσανίας δὲ τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα

39: at hic hamus pegmatis seu uncus est: Poll. IV. 128: ὃ δὲ ἐν τραγῳδίᾳ μηχανὴ, τοῦτο ἐν κωμῳδίᾳ κράδη· δῆλον δὲ, ὅτι συκῆς ἐστι μίμησις. Κράδην γὰρ τὴν συκῆν καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί: unde intelligitur, cum nostro cognatum esse illud θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἐπιφανείς: Diogen. II, 84.

17. B. 376. Suidas. De aqua in judiciis vid. n. ad Diogen. II, 61: nominabatur autem aquae metator ἐφύδωρ: Poll. VIII, 113: ἐπιμελητὴς δέ τις κληρωτὸς ἐγίγνετο, ὃς ἐκαλεῖτο ἐφύδωρ, ὁ παραφυλάττων τὴν ἰσότητα τῆς κλεψύδρας: Hesych., Phot. [in quo male scribitur ἐφ᾽ ὕδωρ, quod alio plane sensu dicitur: cf. Apost. IX, 40. Arsen. 247. Phot. Suidas.]: cf. Append. s. ἐφ᾽ ὕδωρ, Meierus et Schoem. *Attischer Process* 716.

18. Zenob. IV, 21.

19. Zenob. I, 78.

20. Zenob. II, 30.

21. B. 177. V. I, 72. B. 377.

22 *Εὐρυκλῆς*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινα καταμαντευομένων. Εὐρυκλῆς γάρ τις ἐγένετο μάντις ἐγγαστρίμυθος.

23 *Φώκου ἔρανος*: κατὰ τῶν εὐωχίαν συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γὰρ τὴν θυγατέρα ἔχων ἐπίγαμον, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγεν ἑστιῶν τοὺς μνηστῆρας, καὶ ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον.

καὶ τὸ διὰ τῶν στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον: **Harpocr. 8, 3 Bekk.**: *αἰγίδας ἐκάλουν τὰ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυα· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως* [fr 23. Saupp.] *καὶ Νυμφόδωρος* [de quo v. Bernhardy ad Suid. s. *Αἰγίς*.]· *Ἡρόδοτος δ' ἐν δ'* [c. 189.] *ταύτας φησὶν ὑπὸ Λιβύων αἰγέας καλεῖσθαι*: Suid. s. *Αἰγίς*: . . *ἡ δὲ ἱέρεια Ἀθήνησι τὴν ἱερὰν αἰγίδα φέρουσα πρὸς τὰς νεογάμους εἰςήρχετο*: haec non ad glossam *Αἰγὶς*, sed ad aliam, fortasse *Αἰγὶς ἔρχεται*, spectare, vidit Gaisfordus: add. Zonar. 76 sq. Bekk. Anecdd. I, 354, 4. VB: *εἴ τις περὶ πόλιν Αἰγὶς λέγεται* [V: *εἴ τις περὶ πόλιν; Αἰγεῖς, λέγεται τοὺς κτλ.*]: *τοὺς ἀναίδην περιϊόντας καὶ πλανωμένους ἔσκωπτον ταύτῃ τῇ παροιμίᾳ*, ad quem locum Gaisfordus in Addendis p. 430 haec annotavit: »suspicor verba *Αἰγὶς λέγεται* nihil aliud exprimere, quam correctionem pravae lectionis *Εἴ τις*. Vid. supra n. 177. Scripserat librarius *Εἴ τις περὶ πόλιν*, tum nescio quis in margine apposuit *Αἰγὶς λε*, i. e. *λεκτέον*.« Ex quibus abunde patet, etiam in Plutarcho *Αἰγὶς περὶ πόλιν* scribendum esse. 19. *πλανωμένους* reduxit Wyttenbachius: cod. *πλουναμένους*. 1. C: *Εὐρυκλῆς μαντεύεται: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ σφῶν αὐτῶν μαντευομένων. Εὐρυκλῆς γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν, τὸν ἐγκελευόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν· ὅθεν καὶ ἐγγαστρίμυθος ἐκαλεῖτο. Οὗτος δὲ προειπὼν ποτὲ τινὶ τὰ μὴ καθ' ἡδονὴν, ἀνῃρέθη.* 6. *καὶ ἑστιῶν τ. μν. ἀνεβάλλετο κτλ.* Zenobius.

22. C. 226. Apost. IX, 35. Arsen. 245: Schol. ad Arist. Vespp. 1055 (1014): . . *ἐγγαστρῖται δὲ καὶ Εὐρυκλεῖται ἐκαλοῦντο . . ἀπὸ Εὐρυκλέους πρῶτον τοῦτο ποιήσαντος*: ad Plat. Sophist. 252 C, p. 372. Bekk.: *παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινὰ κακὰ μαντευομένων, λεγομένη ἐξ Εὐρυκλέους ἐγγαστριμύθου μάντεως, ἀφ' οὗ καὶ γένος τι μάντεων Εὐρυκλεῖς ἔλεγον. . . Φιλόχορος δὲ ἐν τρίτῳ καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους φησίν. Ἄλλως· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ μαντευομένων*: quae sequuntur, cum cod. C concordant: Hesych. Suidas. De Eurycle cf. interpp. ad Hesych. s. v, s. *ἐγγαστρίμυθος*. Adhibuit proverbium Aristid. Oratt. 1, 30 Jebb.: *Νύμφαις τοίνυν ἀνακραθεὶς πολλὰ δὴ καὶ παντοῖα ἐχόρευσέ τε καὶ χορεύει κατ' ἀνθρώπους, ἀκριβέστερον Εὐρυκλέους τἄνδοθεν καταλαμβάνων*: add. Phot. Epist. 151. Aliud proverbium a ventriloquo desumptum afferunt Apost. VII, 48 et Arsen. 217: *ἐγγαστρίμυθος καὶ Πύθων σὺ τυγχάνεις: ἐπὶ τῶν τερατολόγων καὶ θαυματοποιῶν*, addentes, quae in Suida s. *ἐγγαστρίμυθος* leguntur. *Πύθων* quid significet docet Plutarch. de Oracul. def. 414 E: *εὔηθες γάρ ἐστι καὶ παιδικὸν κομιδῇ τὸ οἴεσθαι τὸν θεὸν αὐτὸν ὥσπερ τοὺς ἐγγαστριμύθους, Εὐρυκλέας πάλαι νυνὶ Πύθωνας προςαγορευομένους, ἐνδυόμενον εἰς τὰ σώματα τῶν προφητῶν ὑποφθέγγεσθαι κτλ.*: v. Spanhemius ad Callim. h. in Del. 90 p. 441 Ern., intt. ad Suid. s. *ἐγγαστρίμυθος*.

23. Zenob. VI, 37.

24 *Τὸ Πέρδικος σκέλος*: ὁ Πέρδιξ κάπηλος Ἀθήνησι χωλὸς, καὶ κωμῳδούμενος ἐπὶ χωλότητι.

25 *Οὐχ ἡ Γλαύκου τέχνη*: ἐπὶ τῶν εὖ εἰργασμένων καὶ δυςκατανοήτων. Γλαῦκος γάρ τις ἐγένετο Σάμιος δημιουργὸς, ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρεν.

26 *Ὡς τῶν Ἀργείων ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται*: λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει ἀσπίδα καλούμενον ἐκ νέων πάνυ ἀκμαζόντων.

27 *Ἀμαλθείας κέρας*: ἡ Ῥέα τεκοῦσα τὸν Δία ἔδωκεν Ἀμαλθείᾳ τρέφειν· ἡ δὲ οὐκ ἔχουσα γάλα, αἰγὶ ὑπέβαλεν αὐτόν. ὅθεν Αἰγίοχος ἐκλήθη. ὁ τοίνυν Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισε· τὸ δὲ ἕτερον τῶν κεράτων αὐτῆς ἀφελὼν παρέσχε τῇ Ἀμαλθείᾳ, παρασκευάσας γίγνεσθαι αὐτῇ ὃ ἂν παρὰ τοῦ κέρατος αἰτήσειε. ὅθεν τοὺς εὐδαίμονάς φασιν *Ἀμαλθείας κέρας* ἔχειν.

28 *Ἀφύας πῦρ*: ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. τὴν γὰρ ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει.

29 *Ἀεί τις ἐν Κύδωνος*: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως καταδεχομένων τοὺς ξένους. ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος.

30 *Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν εἰς Ἀρβέλας*: Ἀρβέλαι

---

2. *χωλὸς καὶ* VB om. 3. *Οὐχ ἡ*] *οὐχὶ* Suidas. 6. *ὡς τὴν ἐν Ἄργει* Zenobius. 9. *Ἀμαλθίας* B et sic infra: v. Walzius ad Arsen. 49. 11. *ὅθεν*] *ἀφ᾽ οὗ* B. 13. B: *παρασκευάσας ἔχειν ἀπὸ τοῦ κέρατος πᾶν ὅπερ ἠβούλετο· ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνων λέγεται.* 16. *ἀφύα* Zenobius. 21. *τις* Apost., Arsen., Suid. s. *τίς*. *οὐ*] Scribebatur *οὖν*. *ἰὼν*] *τυγχάνων* Apost., Arsenius. *Ἀρβέλα* VB, Stephanus Byz. s. v.

24. V. III, 66. B. 815. Apost. XVIII, 99: Schol. ad Arist. Av. 1292: *ἀπὸ τούτου δέ φασι τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Ἀμέτροις Παροιμίαις μνημονεύει*: Hesych. s. *Κήπιδος σκέλος· παροιμιῶδες ἦν τὸ Πέρδικος σκέλος.* De Perdice v. Append. s. *Πέρδικος καπηλεῖον*, s. *ἐν παντὶ μύθῳ*, Greg. Cypr. II, 30. Macar. 398: *οὐκ ἂν γένοιτο χωλὸς εὐσχήμων ἀνήρ: ἐπὶ τῶν ἀπρεπῶς τι ποιούντων.*

25. Suidas: cf. Zenob. II, 91.
26. Zenob. VI, 52.
27. B. 48: Zenob. II, 48 coll. I, 26. Tangit hoc loco propositam explicationem Eustath. ad Dionys. Perieg. 431: narratio autem ipsa e recentiore scriptore hausta est: v. Diod. V, 70, Hoeckius Cret. I, 180 sqq.
28. Zenob. II, 32.
29. Zenob. II, 42.
30. V. IV, 14. B. 903. Apost. XVIII, 86. Arsen 397. 448. Suid. s. *Ἀρβέλα*, s. *τί οὐ*, s. *τίς οὐ*.

πόλισμα Σικελῶν, εὐεξαπάτητοι δοκοῦντες οἱ ἐνοικοῦντες εἶναι.

31 *Ἐν Τεμέσῃ ἥρως: ὅτ' ἀπαιτῶν τις αὐτὸς ὕστερον προσοφείλων εὑρεθῇ, ὁ ἐν Τεμέσῃ γέγονεν ἥρως.*

Πλουτάρχου παροιμίαι, αἷς Ἀλεξανδρεῖς ἐχρῶντο.

---

1. **VB**: *οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ἐκεῖσε ἐδόκουν εὐεξαπάτητοι εἶναι.*

31. Eustath. ad Hom. Odyss. *Λ*, **185 p. 1409, 12:** *ὅτι πόλις πρώτη Βρεττίας ἡ Τεμέση, ἡ ὕστερον Τέμψα κληθεῖσα, Αὐσόνων κτίσμα ὕστερον δὲ, καὶ Αἰτωλῶν, ἐν ᾗ καὶ ἡρῷον Πολίτου, Ὀδυσσέως ἑταίρου, ἀγριελαίαις σύνηρεφές· ὃς δολοφονηθεὶς καὶ βαρύμηνις γενόμενος, ἐδασμολόγει τοὺς περιοίκους· ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀγριαινόντων ἔξω καιροῦ παροιμία κεῖται, ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως· ἤγουν ὁ ἐν οἷς οὐ δεῖ ἀγριώτατος:* **sumpta haec sunt e Strab. VI, 1, 5 p. 255:** *ἔστι δὲ πλησίον τῆς Τεμέσης ἡρῷον, ἀγριελαίοις συνηρεφὲς, Πολίτου τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, ὃν δολοφονηθέντα ὑπὸ τῶν βαρβάρων, γενέσθαι βαρύμηνιν, ὥστε τοὺς περιοίκους δασμολογεῖν αὐτῷ, κατά τι λόγιον· καὶ παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτοὺς, μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ λεγόντων** ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς:* **Suid. s.** *ὁ ἐν Τεμέσῃ*, **ubi v. Kusterus. cf. Zenob. V, 60.**

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΚΛΟΓΗ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ.

1 *Κατὰ πετρῶν σπείρεις.* P. 394 Boiss.

2 *Πλίνθον πλύνεις.*

3 *Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς.*

4 *Εἰς πίθον ἀντλεῖς.*

E codice Parisino 2720 p. 21 edidit Boissonadus Anecdd. I, 395. Proverbia omissis explicationibus exstant etiam in codice Piersoni ad Moerin p. 479 Lugd. 4. VB: *εἰς τὸν* [*τὸν* V om.] *τετριμμένον* [scribe *τετρημένον*, quod e Boissonadi sententia proverbio inseri debet.] *ἀντλεῖς* [*πίθον* addit V.]: *λείπει τὸ πίθον* [*λ. τ. π.* V om.]. *Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διακενῆς πονούντων. Ὡς γὰρ μυθεύονται, τοὺς ἐν ἄδῃ* [*ᾄδου* V.] *ἀσεβεῖς εἰς τετριμμένον* [scribe *τετρημένον*] *πίθον ἀντλεῖν φασι.* In iis, quae his Apostolius et Arsenius subjungunt, pro *Ἀμύντου ψυχαὶ* scribendum est *Ἀμυήτων ψυχαί*: v. Zenob. l. c.: C. 155: *εἰς τετρημένον π. ἀντλεῖν: ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστως πονούντων· ἐμυθεύοντο γὰρ Ἕλληνες τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ᾄδου εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν, ἢ ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.* Denique a Schol. ad Eur. Hecub. 869 *εἰς τετρυπημένον πίθον ἀντλεῖν* affertur.

1. Maximus Tyrius XXVI extr. dixit *ἐπὶ πετρῶν σπείρειν*: Aristid. III, 377 D *σπείρειν τὰς πέτρας*. Boissonadus. Add. Manuel Palaeol. in Boiss. Anecdd. II, 293: *ὅτι τὰ αὑτῶν προδιδοῦσι σπείροντες πέτρας*: Liban. Oratt. IV, 145, *ταῦτα λέγων, πέτρας ἔσπειρον*: cf. Zenob. III, 46. 55. V, 27. Greg. Cypr. III, 39.

2. Diogen. VII, 50, infr. 42.

3. Zenob. III, 17.

4. V. I, 97. B. 449. C. 155, Plutarch. Boiss. 46. Apost. VII, 84. Arsen. 222. ibiq. Macar.: Suid. Thom. Magist. 348, 13 Ritschl.: cf. Zenob. II, 6. Diogen. VII, 27. Usurpat Lucian. Timone § 18. Hermotim. §. 61. 86: a Boissonado citatur Ba-

5 *Εἰς ὕδωρ γράφεις.*
6 *Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.*
7 *Αἰθίοπα σμήχεις.* 395
8 *Κοσκίνῳ ὕδωρ ἀντλεῖς.*
9 *Νεκρὸν μαστίζεις.*
10 *Εἰς ψάμμον οἰκοδομεῖς.*
11 *Εἰς ὕδωρ σπείρεις.*
12 *Ἀκίνητα κίνεις.*

---

1. VB: *ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, ὥςπερ καὶ τὸ Καθ' ὕδατος γράφειν*: cod. regius 1000: *ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.* 4. *κοσκύνῳ* codex. *ὕδωρ* Macarius om. *ἀντλεῖς*] infr. *φέρεις*, Suidas *περιφέρεις.* Codex regius 1000: *Κ. ὕδ. ἐπιφέρεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων*: Macarius: *ἐπὶ τῶν ἀνηνύτως καὶ μάτην πονούντων.* 8. *κίχεις* codex: *κινεῖν* Zenobius.

silius Hom. Mor. p. 223: *οἷόν* [*οἷον εἰ* emendat Boissonadus] *τις ἑαυτὸν ἀπατῶν εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν ἐθελήσειεν*: idem Homil. de leg. prof. §. 17. Fremonianae: add. Walzius ad Arsen. l. c., collega ad Zenob. VI, 48.

5. V. I, 79. B. 394. Apost. VII, 86. Arsen. 223. Macar. 333: add. *εἰς ὕδωρ γράφω τὸν Ἔρωτα* Apost. VII, 58, Arsen. 219. Adhibuit auctor oraculi Graeci a D. Augustino latine versi Civ. D. XIX, 23: *forte magis poteris in aqua impressis literis scribere . . quam* cett.: add. Helladius in Phot. Biblioth. 530, a, 16 Bekk.: *ὅτι ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμιαζόμενος Ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω* [Macar. 388.] *ἐστὶ μὲν Σοφοκλέους* [fr. 694 Dind.], *τοῦτον δὲ παρῳδήσας ὁ Φιλωνίδης ἔφη· Ὅρκους δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω* [unde proverbium *εἰς τέφραν γράφειν* natum: C. 152: *ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων*: Apost. VII, 78. Arsen. 221. Suidas, ad quem v. not. Kusteri; Philonidis versum tetigit Hanovius Exercitt. Critt. in Com. Gr. 16.]. *οἱ δὲ τὰς γυναῖκας σκώπτοντές φασι, Ὅρκους ἐγὼ γυναικῶν εἰς οἶκτον* [recte *γυναικὸς* et *οἶνον* Athen. X, 441, E, ubi versus Xenarcho comico adscribitur] *γράφω*: Meleag. Carm. LXXI, 5, Macedo in Georgid. Gnomol. in Boiss. Anecdd. I, 97: *χρὴ τὴν μὲν ἔχθραν εἰς ὕδωρ γράφειν, ἵνα ταχέως ἀφανίζηται, τὴν δὲ φιλίαν εἰς χαλκὸν, ἵνα διὰ παντὸς μένῃ*: Catull. 70, 4: v. Huschkius Anal. Critt. 63. Boissonadus ad Sophoclis fragm. in Syll. Scriptt. T. X, p. 392. Vid. Diogen. V, 83.

6. Zenob. III, 46.

7. Plutarch. Boiss. 53: Zenob. I, 46.

8. Macar. 321. Suidas. Adhibet Plautus Pseud. I, 1, 100: *non pluris refert, quam si imbrem in cribrum geras*: v. infr. 31. 50.

9. Apost. XIII, 63. Arsen. 365: *νεκρὸν μυρίζεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων*: Pantinus desiderabat *ἀνηνύτων*: rescribendum potius videtur ex nostro loco *μαστίζεις* pro *μυρίζεις.*

10. Cf. Matth. Evang. 7, 26.

11. Zenob. III, 55.

12. Diog. II, 6. Plutarch. Isid. 23: *ὀκνῶ δὲ μὴ τοῦτο ᾖ τὰ ἀκίνητα κινεῖν.* Scholiastes Platonis in cod. 2720, ordine verborum

13 Ἀκίχητα διώκεις.
14 Σίδηρον πλεῖν διδάσκεις.
15 Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.
16 Ἡλίῳ φῶς δανείζεις.
17 Κύματα μετρεῖς.
18 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς.
19 Λύκου πτερὸν ζητεῖς.
20 Τράγον ἀμέλγεις. 396
21 Ἄμμον θαλάσσης κοφίνῳ ζητεῖς μετρεῖν.
22 Ἐλαίῳ πῦρ σβεννύεις.
23 Αἰγιαλῷ λαλεῖς.
24 Λίθῳ διαλέγου.
25 Ἄνευ πτερῶν ζητεῖς ἵπτασθαι.

---

6. πηδᾷς om. Zenobius. 9. ἄμμον μετρεῖν Zenobius. 11. Cod. αἰγιαλόν. Sic quidem λαλεῖν construunt quandoque recentiores, quod ostendi ad Syntipam p. 74; sed unice hic probum est αἰγιαλῷ, quod tenent reliqui paroemiographi. Sic peccavit infra librarius φαλακρὸν scribens et τυφλόν: Boissonadus.

ab edito p. 28 diversus: παροιμία καθ' ὑπερβολὴν ὅτι μὴ δεῖ ἔδη κινεῖν, μηδὲ βωμοὺς, ἢ τάφους ἢ ὅρους: Boissonadus. Cf. Diogen. VI, 54.

13. Sunt verba Homeri Il. *P*, 75, ubi Eustathius 1096, 7 haec: ὅτι παροιμιῶδες τὸ, ἀκίχητα διώκων. Usurpatur ab Eustath. Opusc. 226, 8: ἵνα μὴ τὰ ἀκίχητα διώκων εἰς μάτην πονῇς: ibid. 287, 41: alludit Gregor. Cypr. in Boiss. Anecdd. I, 357: γνώσεται διώκων τὰ φεύγοντα.

14. Apost. XVII, 41.

15. Zenob. III, 30.

16. Sensus est, mutuas soli lumen, soli lucem das mutuam. V. Erasmi Adag. I, 7, 58. II, 5, 7. IV, 8, 25. Boissonadus. Cf. Diogen. VII, 68.

17. Macar. 324. Faciebat fatuus Coroebus: vid. nott. ad Diogen. V, 12. 56, quibus e Boissonadi nota ad h. l. adde Basilium in Scholiis ineditis ad Gregor. Nazianz. l. c.: κνάθῳ δὲ θάλασσαν μετρεῖν παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν μικροῖς τισι σταθμοῖς καὶ μέτροις τὰ μέγιστα καταμετρούντων.

18. Zenob. VI, 23. Greg. Cypr. III, 88.

19. Diogen. VI, 4.

20. Arsen. 451: v. Diogen. VII, 95.

21. Zenob. I, 80.

22. Lucian. Timon. §. 44: εἰ δέ τινα ἴδοιμι ἐν πυρὶ διαφθειρόμενον καὶ σβεννύναι ἱκετεύοντα, πίττῃ καὶ ἐλαίῳ κατασβεννύναι: Horat. Serm. II, 3, 321.

23. Zenob. I, 38. Eustath. ad Hom. Od. I, 1622, 43: καὶ ὁ σκώπτων δέ τινα δυςπειθῆ πρὸς κύματα λαλεῖν φησι παροιμιακῶς: v. Zenob. I, 39.

24. Cf. Append. s. λίθῳ λαλεῖς.

25. Plaut. Poenul. IV, 2, 49: *sine pennis volare haut facile 'st.*

26 Φαλακρῷ κτένας δανείζεις.

27 Τυφλῷ κάτοπτρον χαρίζῃ.

28 Ἠπειρώτῃ δίκτυα δίδως.

29 Πρὸς κωφοῖς ἀποπέρδεις.

30 Ἄνεμον διώκεις.

31 Παρὰ δικτύοις ὕδωρ κομίζεις.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΕΠΟΝΤΩΝ ΕΥΚΟΛΩΣ ΕΙΣ ΤΙ ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΙΔΟΤΩΝ ΤΟΥΤΟ. 397

32 Ἵππος εἰς λεῖον πεδίον.

33 Ἀετὸς εἰς θήραν.

34 Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.

35 Σφαῖρα κατὰ πρανοῦς.

36 Πῦρ εἰς ἀκάνθας.

37 Σπόγγος εἰς ὕδωρ.

---

1. cod. δανίζεις. 4. παρὰ κωφῷ ἀποπέρδειν Diogenianus: »malim πρὸς κωφοὺς vel παρὰ κωφοῖς: Boissonadus. 6. Exspectabam δικτύῳ sine praepositione. Boissonadus. 7. Quae sequuntur Boissonadus e cod. regio 1630, p. 88, 1, 76, 1 descripsit. 11. Apostolius: ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείως περί τι ἐχόντων. 13. ὑπ' ἀκάνθαις Diogenianus.

26. Cf. Append. s. φαλακρός.

27. Cf. Append. s. φαλακρός.

28. Cf. Append. s. φαλακρός.

29. Diogen. VII, 43. Hoc proverbium, ut et alia nonnulla [v. 16.], non ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων dictum fuit. Boissonadus.

30. Diogen. II, 28: v. sup. 3.

31. Georgid. Gnomol. in Boiss. Anecdd. I, 29: Δικτύῳ κομίζειν ὕδωρ ἢ πλίνθον πλύνειν εὐπετές, ἢ κακίαν ποιωθεῖσαν χρόνῳ πολλῷ ἐν ἀνθρώπου ψυχῇ ἐξελεῖν δυνατόν: cf. sup. 8.

32. Diogen. I, 65.

33. Apost. I, 65. Arsen. 21.

34. Diogen. VI, 91.

35. Eustath. ad Hom. Il. *B*, 249, 1: λέγεται δὲ μεταφορικῶς πρανὴς καὶ ὁ κατάντης τόπος. ὅθεν καὶ παροιμία τὸ, σφαῖρα κατὰ πρανοῦς. »Respexit, puto, id proverbium Nicephorus Chumnus supra p. 308, 20.« Boissonadus.

36. Diogen. VII, 83*a*.

37. Similiter σπόγγῳ πάτταλον κρούεις dicitur: cf. Boissonadus ad Nicet. Eug. II, 10.

ΕΠΙ ΔΕ ΑΔΥΝΑΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΤΑΥΤΑ ΟΦΕΙΛΕΙ ΛΕΓΕΣΘΑΙ.

38 *Ὄρνιθος γάλα ζητεῖς.*

39 *Φακοῦ γωνίαν κάμπτεις.*

40 *Ὠὸν τίλλεις.*

41 *Θάλασσαν σπείρεις.*

42 *Πλίνθον πλύνεις.* 398

43 *Κωφῷ ὁμιλεῖς.*

44 *Τυφλῷ διανεύεις.*

45 *Ἀνδριάντα γαργαλίζεις.*

46 *Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς.*

47 *Ἄστρα τοξεύεις.*

48 *Πῦρ ἀλείφεις.*

49 *Κατὰ μαχαιρῶν κυβιστᾷς.*

---

3. Cod. 1000 ap. Boiss.: *γάλα ὀρνίθων: ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων.* 4. VB: *Φακοῦ γωνίαν: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων:* Suidas: *φακοῦ γωνίαν κρατεῖς: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων:* Zenobius *φακὸν κόπτεις.* 6. *Εἰς θάλασσαν σπ.* Osannus in Seebodii et Jahnii Annall. Phil. et Paed. I, 2 p. 168: cf. sup. 1, Diogen. VII, 63.

38. K. V, 23: *φέρει καὶ ὄρνιθος γάλα: ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐδαιμόνων:* Apost. XX, 16. Arsen. 462. Macar. 388: cf. Diogen. III, 92.

39. V. IV, 32. B. 929: Suidas. V. Zenob. VI, 48.

40. Diogen. I, 45.

41. Macar. 291: Diogen. VII, 67.

42. Zenob. VI, 48. Greg. Cypr. III, 39: supr. 2.

43. Gregor. Cypr. III, 92. Diogen. VI, 82.

44. Proverbio, in quo surdus et caecus conjuncti, usus est Cratinus Athen. IV, 164 E, fr. Archil. 9 Runkel.: *οὐ μέν τοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι.*

45. Apost. III, 20. Arsen. 55. Suidas. Cf. Walzius ad Arsen. l. c.

46. V. sup. 4.

47. Zenob. III, 46.

48. Similiter dicitur: *κράμβην ἀλείφειν, ἐπὶ τοῦ μικρολόγου καὶ φειδωλοῦ,* Macar. 323: add. *δύο τοίχους ἀλείφειν* in Append.

49. Zenob. III, 19. »Philostrat. V. A. VIII, 3: *ἐμοῦ γὰρ σμικρὸς λόγος, εἰ ξυμβουλεύοιμι αὐτῷ μὴ κυβιστᾶν ἐς ὀρθὰ ξίφη.* Fuit inter praestigiatorum miracula, ut in enses strictos capite prono corpus rotarent: v. Heindorf. ad Euthyd. 55. Artemidorus I, 76: *τροχοπαικτεῖν δὲ ἢ μαχαίρας περιδινεῖσθαι ἢ ἐκκυβιστᾶν, τοῖς μὲν ἔθος ἔχουσιν οὐ πονηρὸν, τοῖς δὲ λοιποῖς εἰς ἔσχατον ἐλάσαι κίνδυνον προσημαίνει:* ubi v. Rigalt. et Reiff., collatis Casaubonianis p. 54 et nota Peerlk. ad Muson. p. 312.« Boissonadus. Add. annott. ad Zenob. l. c., Polluc. On. III, 134: *κἂν εἰς πῦρ ἅλλοιτο, κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστῶν.*

50 *Κοσκίνῳ φέρεις ὕδωρ.*

51 *Νεφέλας ξαίνεις.*

52 *Αἰθίοπα λευκαίνεις.*

---

50. Cf. sup. 8.

51. Diogen. VI, 83.

52. Zenob. I, 46. *Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται: ἐπὶ τῶν ἀμεταβλήτων* afferunt Apost. I, 95. Arsen. 28.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

---

1 *Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν*: ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων εἴρηται.

2 *Ἀφροδίσιος ὅρκος*· οὐκ ἐμποίνιμος.

3 *Ἀγορὰ Κερκώπων*: ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγίνοντο ἐν Ἐφέσῳ.

4 *Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.*

5 *Ἀγαθὰ Κιλίκων*: ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων· προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοὺς εὐπόρησεν.

6 *Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.*

---

1. Diogen. III, 35.
2. Diogen. III, 37: add. Append. s. ὅρκος Ἀφροδίσιος.
3. Zenob. I, 5. Ipsa ἀγορὰ Κερκώπων a Diog. Laert. IX, 114 memoratur.
4. Zenob. II, 38, ubi v. nott.: addo Menandri versum in Cram. Anecdd. IV, 254: γῆρας λέοντος κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.
5. Diogen. I, 9.
6. Zenob. I, 15. Diogen. IV, 48.

7 *Ἀδώνιδος κῆπος:* ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων.

8 *Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι:* ὅτι προςήκει ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶν πόλεων καὶ τόπων, ἐν οἷς ἂν γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων.

9 *Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε:* ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δώσειν ἔτι τὴν αἴτησιν εἰώθασι λαμβάνειν.

10 *Ἄιδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων:* ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιληδόνως βιούντων.

11 *Ἅλα καὶ κύαμον:* ἐπὶ τῶν μὴ εἰδότων καὶ προςποιουμένων· οἱ γὰρ μάντεις ἅλα καὶ κύαμον τιθέασι.

12 *Αἴρειν μασχάλην:* ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι· εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὀρχουμένων.

13 *Αἴξ τὴν μάχαιραν.*

14 *Ἄδακρυς πόλεμος, καὶ Καθεύδοντος τροπαῖον:* ἐπὶ τῶν ῥᾷστα καὶ παρ' ἐλπίδα κατορθούντων.

15 *Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιόν:* καί· *Ἀεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς πρὸς ὅμοιον.*

---

4. Legebatur ὅτι προςήκει τί γάρ. 13. αἴρειν] αἶρε Suidas. B: οὕτως εἰώθασι λέγειν ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι· οἱ δὲ ἀγροικικὸν ὀρχεῖσθαι. 16. Καθεύδοντος τροπαί K. 17. ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων Arsenius. 18. αἰεὶ recte K. 19. πρὸς] εἰς τὸν K.

7. Diogen. I, 14.
8. Diogen. I, 23.
9. Zenob. II, 41.
10. Zenob. II, 37.
11. Zenob. I, 25.
12. B. 37. Apost. II, 2. Arsen. 28: Hesych. Suid. Bekker. Anecd. I, 356, 30. Bachmann. Anecd. I, 45, 10: vid. Zenob. V, 7.
13. Zenob. I, 27. Simile: ὄϊς τὴν μάχαιραν in Append. affertur.
14. K. I, 26: Zenob. I, 28. *Καθ. τρ.*] Similiter: ἀναίμακτον ἔστησε τροπαῖον: ἐπὶ τῶν ἄνευ κινδύνων καὶ φόνων μέγα τι κατωρθωκότων: Apost. III, 64. Arsen. 54 ibiq. v. Walzius.
15. Zenob. II, 47. *Ἀεὶ τὸν κτλ.*] Diogen. V, 16: est versus Hom. Odyss. *P*, 218: ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον: K. I, 28. Schol. Plat. 375 Bekk.; Hesych. s. ὥς. Usurpat saepius Aristoteles: Rhet. I, 11: καὶ ἐπεὶ τὸ κατὰ φύσιν ἡδύ, τὰ συγγενῆ δὲ κατὰ φύσιν ἀλλήλοις ἐστίν, πάντα τὰ συγγενῆ καὶ ὅμοια ἡδέα ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, οἷον ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ καὶ ἵππος ἵππῳ καὶ νέος νέῳ· ὅθεν καὶ αἱ παροιμίαι εἴρηνται, ὡς ἧλιξ ἥλικα τέρπει [Diogen. V, 16] καὶ ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον καὶ ἔγνω δὲ θὴρ θῆρα καὶ ἀεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιὸν καὶ ὅσα ἄλλα τοιοῦτα: Ethic. Magn II, 11: πότερον ἔστιν ἡ φιλία ἐν τοῖς ὁμοίοις ὥσπερ δοκεῖ καὶ λέγεται; καὶ γὰρ κολοιός

16 ᾿Αμαλθείας κέρας: ὅτι τῇ τροφῷ αὐτοῦ ᾿Αμαλθείᾳ ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας, δι᾿ οὗ ἐπέβλυζεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ᾐτήσατο.

17 ᾿Αετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.

18 ᾿Αεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.

19 ᾿Αγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλία.

20 ᾿Αετὸς ἐν νεφέλαις: ἐπὶ τῶν δυςαλώτων.

21 ᾿Αληλεσμένος βίος: ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ ἀπόνου.

22 ᾿Ανάγυρον κινεῖς: ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς κακά· ᾿Ανάγυρος γάρ τις ἥρως ἐκάκου τοὺς γείτονας.

23 ᾿Αεί με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν: ἐπὶ τῶν καταπεφρονημένων καὶ οὐδενὸς ἀξίων.

24 ᾿Αετὸς θρίπας ὁρᾷ: ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν.

25 Ἅλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ: ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς.

26 ᾿Αλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: ἐπὶ τῶν οὐ ῥαδίως ἁλισκομένων.

27 ᾿Αεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν: ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐξευρισκόντων τι νέον κακόν.

28 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί: ἐπὶ τῶν ἐναντίως λεγομένων.

---

2. Legebatur παρέσχε κέρας αἰγός: v. αἰγός delevi. 13. πόλεμοι Zenobius. 16. τινῶν] τῶν μικρῶν Zenobius. 22. Scribebatur ἐναντίων.

φασι παρὰ κολοιὸν ἵζάνει καὶ αἰεί τοι τὸν ὅμοιον ἄγει κτλ.: vid. intt. ad Aristaen. Ep. I, 10, p. 354 Boiss., Stallbaumius ad Plat. Gorg. 510 B. Breviores ejusdem proverbii formae sunt: ὅμοιον ὁμοίῳ Apost. XIV, 41. Arsen. 382, et ὅμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν Apost. XIV, 46. Cf. infr. II, 70.

16. Zenob. II, 48.

17. Zenob. II, 49: Diogen. V, 33.

18. Zenob. II, 44.

19. Zenob. II, 45.

20. Zenob. II, 50.

21. Zenob. I, 21. Plut. Provv. II, 8.

22. Zenob. II, 55.

23. Zenob. II, 52.

24. Zenob. II, 53.

25. Zenob. I, 63.

26. Zenob. I, 71.

27. Zenob. II, 51.

28. Diogen. I, 27.

29 *Ἀεὶ ὁ πόρνος λέγει τὸν σώφρονα πόρνον.*

30 *Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν:* ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἐμφανιζομένων ἢ εὐημερούντων.

31 *Ἄλευ᾽ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός:* ἤτοι φυλάττου, ἰωνικῶς.

32 *Ἀράβιος αὐλητής:* ὃς ηὔλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.

33 *Ἄϊδος κυνῇ.*

34 *Ἄκρῳ ἅψασθαι δακτύλῳ.*

35 *Αἵματι κλαίειν:* καθ᾽ ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα δακρυόντων.

36 *Αἱ χάριτες γυμναί:* ὅτι δεῖ [τὴν] δωρεὰν [ἀκενοδόξως] εὐεργετεῖν.

37 *Ἀκόνην σιτίζεις:* ἐπὶ τῶν τρεφομένων καὶ οὐκ ἐπιδιδόντων.

38 *Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο:* ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἐλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομούντων.

39 *Ἄλλο γλαὺξ ἄλλο κορώνη φθέγγεται:* ἐπὶ τῶν μὴ συμφωνούντων ἀλλήλδις.

40 *Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα:* ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.

---

4. **Vulgo** ἀπὸ μ. ἀ. ἄλευ᾽. 6. **Scribebatur** Ἀῤῥάβιος. **C:** τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαυστὶ λεγόντων. Οἱ γὰρ Ἀράβιοι κατὰ συσκηνείαν καὶ συγγένειαν τὰς φυλακὰς ἐποιοῦντο· καὶ ὁ τεταγμένος φυλάττειν, σπιθαμιαῖον αὐλὸν ἔχων τῷ μήκει, δι᾽ ὅλης ᾖδε τῆς νυκτὸς μέλος ἔντονον, τὴν παῦσιν τοῦ μέλους οὐκ ἀγαθὸν τιθεμένοις σημεῖον. Ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία, ἣν μεταλλάξας Μένανδρος, »Ἀράβιον, φησὶν, ἐξεύρηκα σύμβουλον«, καὶ »Ἀράβιον ἐγὼ κεκίνηκ᾽ ἄγγελον·« οἱ δέ φασιν, τὸ παλαιὸν μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάναυσον, τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ Ἀράβια· τούτους αὐλῷ ᾄδοντας μόλις καταπαύειν. Ἐφ᾽ ὧν ἐλέχθη παροιμία, »Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται:« v. **Suidas.** 9. τῷ δακτύλῳ **Zenobius.** 12. τὴν **et** ἀκενοδόξως **e Zenobio adjeci.**

29. Zenob. II, 56.
30. Diogen. II, 93.
31. Diogen. II, 56.
32. C. 40: Zenob. II, 39 coll. II, 58.
33. Zenob. I, 41.
34. Zenob. I, 61.
35. Zenob. I, 34.
36. Zenob. I, 36.
37. Zenob. I, 58.
38. Zenob. I, 65.
39. Zenob. I, 69.
40. Zenob. I, 70.

41 Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι: ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων.

42 Ἀνδρὸς γέροντος σταφὶς τὸ κράνιον: ἐπὶ τῶν εἰς οὐδὲν χρησιμευόντων.

43 Ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος [φέρει]: ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοῖς λόγοις ἀσύμφωνα τὰ ἔργα.

44 Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρέει: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

45 Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.

46 Ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

47 Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχῳ στερκτέον: ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

48 Ἄμμες ποτ' ἦμεν· ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.

49a Ἀνὴρ ὁ φεύγων οὐ μένει κτύπον λύρας: ἐπὶ τῶν ταχέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

49b Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο: ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων.

50 Ἄπληστος πίθος.

51 Ἀνέμους γεωργεῖν: ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μηδενὸς μεταλαγχανόντων.

---

6. φέρει e Zenobio, aliis adjeci. 8. Scribebatur ἐξαντλοῦμεν. 15. Eodem modo haec duo proverbia Arsenius conjungit, addens: ταπεινούμενοι οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτ' ἔλεγον. C haec habet: ἄμες [sic] ποχ' ἄμες: παροιμία Λακωνική, ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς ποτὲ ἦμεν· τοῦτο δὲ ἔλεγον οἱ ἐν Λακεδαίμονι χορεύοντες γέροντες. 16 λύρας κτύπον Zenobius. Legebatur ὀφειλούντων. 19. ἐλθὼν] ἐξελθών Zenobius. 20. B: ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ πίθου τῶν Δαναΐδων: cf. Diogen. I, 95.

41. Zenob. I, 73.
42. Zenob. I, 96.
43. Zenob. I, 74.
44. Zenob. I, 75.
45. Zenob. I, 83. Similia sunt Zenob. I, 83. 92. 100. Diogen. VI, 60. VII, 100.
46. Zenob. I, 81.
47. Zenob. I, 84.
48. C. 25. Arsen. 51 ibiq. Macar.: v. Zenob. I, 82. Diogen. II, 54.
49a. Zenob. I, 86.
49b. Zenob. I, 87.
50. B. 134: Zenob. II, 6. Plut. Boisson. 4. 46.
51. Zenob. I, 99.

52 Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

53 Ἀντὶ πέρκης σκορπίον: ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων.

54 Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει: Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

55 Ἄλλοι σπείρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται.

56 Ἄρκτου παρούσης ἴχνη ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προδήλων.

57 Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται: ἐπὶ τῶν ὑπό τινων εὐτελῶν πασχόντων· ὁ γὰρ κάνθαρος τὰ τοῦ ἀετοῦ ᾠὰ ἀφανίζει κυλίων.

58 Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.

59 Ἀνδρὸς καλῶς πράσσοντος ἔγγιστα φίλοι.

60 Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

61 Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει: ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἄφρονας.

62 Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ: ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δε δυςημερούντων.

63 Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε: ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν.

64 Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς γέγονεν: ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων.

65 Ἀπὸ τῶν βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὤρουσεν.

66 Ἅπαντα τοῖς σοφοῖς εὔκολα: ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν καὶ τῶν δυςκόλων περιγινομένων.

---

4. Ὁ ἁλιεὺς Apost. Arsenius. 15. βοῦν] scribebatur νοῦν. 17. Vulgo ἡμέρα. 25. σοφοῖσιν Zenobius.

52. Zenob. I, 85.
53. Zenob. I, 88. Diogen. VI. 60.
54. Apost. XIII, 98. Arsen. 377. Zenob. II, 14: v. Greg. Cypr. III, 61.
55. Diogen. II, 62.
56. Zenob. II, 36.
57. Zenob. I, 20.
58. Diogen. I, 78.
59. Menand. Sent. Singg. 38: Ἅπαντας εὖ πράττοντας ἴδωμεν φίλους.
60. Zenob. I, 90.
61. Diogen. II, 73.
62. Diogen. II, 76.
63. Diogen. II, 77a.
64. Zenob. II, 1.
65. Zenob. II, 5.
66. Zenob. II, 9.

67 *Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα κρατήσεις.*

68 *Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.*

69 *Ἀσκὸν δέρεις: ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι πραττόντων.*

70 *Αὐλητοῦ βίον ζῇς: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων.*

71 *Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα: ἤτοι ἃ ἔφαγες ἀποδώσεις.*

72 *Ἀπήντησε κακοῦ βουλὴ πρὸς ὑπερτάτην ἄτην: ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.*

73 *Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός.*

74 *Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα: ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεγίστοις ἐγχειρούντων.*

---

1. Legebatur *ἀργυραῖς, λόγχαις, πάντων.* 9. *κακȣ βολή* K. 11. *καλύψει* Plutarchus, *σκιάζει ὦτα* Scholia Veneta, *σκιάζει νῶτα* Eustathius, Schol. ad Theocritum, Zonaras. *πλευρὰν* B. *βοός*] *ἁλός* Schol. ad Theocritum, quam lectionem pro germana habet Piersonus ad Moerin p. 268: v. Ruhnkenium Epist. Crit. II, 197 bene v. *βοός* tuentem. B: [*λέγεται δὲ ἐπὶ* K.] *ἐπὶ τῶν τινας λυπούντων ἢ βλαπτόντων· ἐπειδὴ* [*ἐπεὶ* K] *τὴν ἐν Λήμνῳ βοῦν λευκοῦ πεποιημένην λίθου ὁ Ἄθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει*: K verba *ἐπειδὴ . . ἐπισκιάζει* praeponit verbis *ἐπὶ . . βλαπτόντων.*

67. Diogen. II, 81.
68. Diogen. II, 87.
69. Diogen. III, 3.
70. Diogen. III, 14.
71. Diogen. III, 32.
72. K. II, 8: Zenob. II, 8.
73. B. 166. K. II, 9. Apost. I, 76. Arsen. 25 ibiq. Macarius, qui explicat: *ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἐκ γειτνιάσεως, ἐπειδὴ τὴν ἐν Λήμνῳ ἐκ μαρμάρου βοῦν ὀρθὸς ὁ Ἄθως ἐπικαλύπτει*: Plutarch. de facie in orbe lunae p. 935 F: *ἐν Λήμνῳ μὲν οὐδέτερος ἡμῶν εὖ οἶδ᾽ ὅτι γέγονε, τουτὶ μέντοι τὸ θρυλλούμενον ἰαμβεῖον ἀμφότεροι πολλάκις ἀκηκόαμεν· Ἄθως κτλ. . . ἐπιβάλλει γὰρ ἡ σκιὰ τοῦ ὄρους ὡς ἔοικε χαλκέῳ τινὶ βοιδίῳ, μῆκος ἀποτείνουσα διὰ τῆς θαλάττης οὐκ ἔλαττον ἑπτακοσίων σταδίων*: Schol. Ven. et Eustath. ad Hom. Il. Ξ, 229 p. 980, 44: *τριακοσίους δέ, φασί, σταδίους Λήμνου ἀπέχων ὁ Ἄθως ὅμως σκιάζει αὐτήν· ὅθεν καὶ παροιμία, Ἄθως σκ. ν. Λ. βοός· δόξειε δ᾽ ἂν τεθῆναι ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐχόντων καὶ πόῤῥωθεν ἐφικνεῖσθαι ἢ καθικνεῖσθαι τῶν ταπεινοτέρων δι᾽ ὑπεροχήν τινα, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἄθως ὑψηλότατος ὢν εἶχεν ἐν καιρῷ περὶ δείλην σκιὰν ἀποτελεῖν ἱκνουμένην ἕως καὶ εἰς ἄγαλμα Λημνίας βοός*: Schol. ad Theocr. VII, 76: Suid., Zonar. 58. Adhibuit Sophocles in Lemniis: Etym. M. 26, 16: *Σοφοκλῆς* [fr. 348 Dindorf.], *Ἄθως σκιάζει νῶτα Λ. β.: ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ βοῦς χαλκῆ ἵδρυται, ἐφ᾽ ἣν τοῦ Ἄθω ἡ σκιὰ φθάνει.* De bucula, quae in foro Myrinae urbis stabat, vid Schol. ad Apoll. Rhod. Argon. I, 601. Plin. N. H IV, 12, 73. Rhodius Rerr. Lemnicc. p. 11 sqq. Aliud proverbium, ab

75 *Αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις*: ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν, ἄλλους δὲ ἐπαγγελλομένων.

76 *Ἁλῶν μέδιμνον ἀποφαγών*: ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

77 *Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει*: ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι ποιούντων.

78 *Ἁμαξιαῖα ῥήματα*: ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων.

79 *Ἄνθρωπος εὔριπος καὶ ψυχὴ καὶ διάνοια καὶ τρόπος*: ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων.

80 *Ἀπόλωλεν ἡ ὗς καὶ τὸ τάλαντον καὶ ἡ γνάθος.*

81 *Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι*: ὅμοιον καὶ τό· *Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτα ἴασι.*

82 *Ἀνεῳγμέναι Μουσῶν θύραι.*

83 *Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν.*

84 *Ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη*: ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων καὶ ἀποκτηθέντων· ἔμπορος γὰρ ἅλας ἐπιφερόμενος ἐν νηΐ κλύδωνος ἐπιγενομένου τοὺς ἅλας ἐν τῇ θαλάττῃ ἀπέβαλεν.

---

8. C: *Εὔριπος*: πέλαγος, ὃ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας τρέπεται. Ἀφ' οὗ καὶ παροιμία, Εὐρίπου μεταβολαί· ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥιπίζω, ὁ εὐρίπιστος: v. Etym. M. 395, 25. 10. Erasmus: *ἀπόλωλεν ἡ ὗς καὶ τάλαντον καὶ γάμον.* Addit K: ἐπὶ τῶν μη τυχόντων ὧν ἤλπισαν· ἐπὶ γάμου δὲ ἐῤῥέθη μὴ γενομένου. 14. *δαῖτα*: Gregorius cum Apostolio, Arsenio: *δαῖτας* Zenobius.

Atho monte derivatum, Apost. XIV, 37. Arsen. 381 afferunt, quod usurpavit Theod. Prod. in *Manuscript de la Biblioth. du Roi* T. VIII, 113: *οὐδ' ἂν ὅλους Ἄθως, ὦ λῷστε, τῆς κορυφῆς μοι καταλαξεύοις* [*κατατοξεύεις*, Arsenius]: dicitur *ἐπὶ τῶν παθόντων ἀνύποιστα.*

74. Diogen. I, 98.

75. Diogen. III, 17.

76. K. II, 15. Apost. II, 60. Arsen. 48 ibiq. Macarius: *ἐπὶ τῶν ἀμνημονούντων φίλων.* Aristot. Ethic. ad Nicomach. VIII, 3. ad Eudem. VII, 2: *διὸ εἰς παροιμίαν ἐλήλυθεν ὁ μέδιμνος τῶν ἁλῶν*: vid. Wyttenbachius ad Plutarch. *περὶ πολυφιλίας* c. 5 p. 645 T. VI.

77. Diogen. III, 30.

78. Diogen. III, 48: add. *τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν* in Append.

79. C. 225: Diogen. III, 39: add. Blomfield. ad Aesch. Agam. gl. 183.

80. . KII, 24. Apost. IV, 18. Arsen. 71: *ἐπὶ τοῦ μὴ τυχόντος ὧν ἤλπισεν· ἐπὶ γάμου δὲ ἐῤῥέθη μὴ γενομένου.*

81. Zenob II, 46. *Αὐτόματοι κτλ.*] Zenob. II, 19.

82. Zenob. I, 89.

83. Diogen. II, 94.

84. Zenob. II, 20.

85 [*Ἀρίγνωτος σμάραγδος*] *ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει φωτεινός.*

86 *Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν.*

87 *Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόςαψον: ἐπὶ τῶν φανερῶς μὲν βλάπτειν μὴ δυναμένων, πανουργίᾳ δὲ χρωμένων.*

88 *Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις: ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως τι ποιούντων.*

89 *Αὐτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην.*

90 *Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ πήδημα.*

91 *Βοιώτιος νοῦς: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων· εἰς τοῦτο γὰρ ἀεὶ ὠνειδίζοντο οἱ Βοιωτοί.*

92 *Βοιώτιος νόμος: ἐπὶ τῶν κατ' ἀρχὰς ἠρεμούντων, ὕστερον δὲ ταρασσόντων.*

93 *Βάσανος λίθος: ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις, παρόσον ἡ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.*

---

1. Verba uncis inclusa ex Apostolio, Arsenio et Macario adjeci. *μὲν* Apost., Macarius om. Verba *ἐν δὲ .. φωτεινὸς* Apostolius cum filio om. *δὲ* Macarius om. 2. *φωτεινός*] Macarius *φαεινός*: idem verba *ἐν τ. σκ. φ.* vv. *ἐν μὲν .. σκοτεινὸς* praeponit. Addunt explicationem: *πρὸς τοὺς ἀποκρύπτοντας ἑαυτοὺς ὅπου οὐ χρή.* 5. Scribebatur *ἂν τῇ λεοντῇ* et *τῇ ἀλωπεκῇ.* 10. *Ἀτὰρ* K, Apostolius, Arsenius. Addit K: *ὡς μοιχὸς ἐπὶ μοιχῷ.* 12. *Βοιωτειος* K. *ἀεὶ* K om. *ὠνειδίζοντο*] K *ἐσκωπτοντο.* Fortasse natum est ex *Βοιώτιον οὖς*: cf. Apost. V, 80. 89. 16. C: *παροιμία, ἐπὶ τῶν καλῶς ἐξεταζόντων καὶ τὸ ζητούμενον φανερούντων.* Deerat *δοκιμάζει*: e K adjeci. Habent etiam Apostolius, Arsenius.

85. Apost. IV, 55. Arsen. 74 ibiq. Macarius. Similiter *ἐν νυκτὶ λαμπρός, ἐν φάει δ' ἀνωφελής: ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν ἐν οἷς οὐ χρή· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νυκτερίδος*: Apost. VIII, 54. Arsen. 235 ibiq. Macarius.
86. Diogen. II, 90.
87. Zenob. I, 93.
88. Diogen. III, 33.
89. K. II, 33. Apost. IV, 75. Arsen. 82 ibiq. Macar. 406: *πάγην ἱστὰς ἐν πάγῃ ληφθήσῃ.*
90. Macar. 85: *ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπί τινι εἴρηται, ἀπὸ Ῥοδίου πεντάθλου, ἀλαζονευομένου ἐπὶ τῷ ἅλλεσθαι*: cf. Diogen. V, 18.

91. K. II, 40. Plutarchus de esu carnium Orat. 1 c. 6 p. 995: *τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ἡμεῖς οἱ Ἀττικοὶ καὶ παχεῖς καὶ ἀναισθήτους καὶ ἠλιθίους μάλιστα διὰ τὰς ἀδηφαγίας προςηγόρευον*: vid. Schmidius ad Horat. Epist. II, 1, 244 et nott. ad Diogen. III, 46.

92. Zenob. II, 65.
93. C. 46. K. II, 43. Apost.

94 *Βοιώτια αἰνίγματα:* ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων· Βοιωτὴ γὰρ ἡ Σφίγξ.

95 *Βοῦς ἐπὶ γλώσσης:* ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων· διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν.

96 *Γόνυ κνήμης ἔγγιον:* ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων.

97 *Γέροντα δ᾽ ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ.*

98 *Γλυκεῖ᾽ ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος:* ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

99 *Γραῦς βακχεύει:* ἐπὶ τῶν παρ᾽ ὥραν τι διαπραττομένων.

100 *Γραῶν ὕθλοι.*

1 *Γαστέρα μοι προφέρεις κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων, Ἣ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρα, κενεὰ δὲ βαρεῖα.*

2 *Γῆς βάρος:* ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

3 *Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.*

4 *Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει:* ἐπὶ τῶν δι᾽ ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

5 *Γύγου δακτύλιος:* ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων.

6 *Γυμνότερος παττάλου.*

7 *Γυνὴ στρατηγεῖ, καὶ, Γυνὴ στρατοπεδεύεται:* ἐπὶ τῶν παραδόξων.

---

7. *πέσοι* Apostolius Arsenius. 8. Scribebatur *γλυκεῖα.* 14. Diogenianus *ἐλαφροτέρη, κενεή.* 22. *στρατοπεδεύεται*] *στρατεύεται* Diogenianus.

V, 47. Arsen. 138: Hesych. s. *βαλανιστής.* Suidas. Compara *Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον: λείπει ἡ λίθος* [errat: vid. Schol. ad Plat. Gorg. 350 Bekk.]· *ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων, εἰ εἰσὶν ἀληθῶς οἷοι λέγουσιν εἶναι,* Apost. XII, 36: vid. Walzius ad Arsen. l. c. et Tittmannus ad Zonar. I, 373.

94. Zenob. II, 68.
85. Zenob. II, 70.
96. Zenob. III, 2.
97. Apostol. VI, 15. Arsen. 160.
98. Diogen. III, 95.
99. Zenob. II, 96.
100. Zenob. III, 5.
1. Diogen. III, 85.
2. Diogen. III, 90.
3. Diogen. III, 94.
4. Diogen. III, 97.
5. Diogen. III, 99. Dicitur etiam *σφενδόνη Γύγου:* cf. Apost. XVII, 83. Arsen. 432.
6. Diogen. III, 98.
7. Diogen. IV, 1.

8 *Γυναικὶ μὴ πίστευε, μηδ᾽ ὅταν θάνῃ.*

9 *Γέλως Ἰωνικός: ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ Ἴωνες διεβάλλοντο.*

10 *Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται.*

11 *Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας: ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας, ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασιν· ὅτι πολλαὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες.*

12 *Γέρων βοῦς ἀπένθητος ἐν δόμοισιν.*

13 *Δίκην ὑφέξει κἂν ὄνος δάκῃ κύνα: ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῷ συκοφαντουμένων.*

14 *Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην: ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκαις δίκας· καὶ ἐπὶ τῶν πυκναῖς προςπιπτόντων συμφοραῖς.*

15 *Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προςκρούειν λίθον.*

16 *Δωδωναῖον χαλκεῖον: ἐπὶ λάλον.*

17 *Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι: ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην ἰσχνῶν γενομένων.*

18 *Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.*

19 *Δεινοὶ πλέκειν μηχανὰς Αἰγύπτιαι.*

20 *Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα.*

21 *Δεύτερος πλοῦς.*

---

1. *μηδ᾽ ἂν ἀποθάνῃ* Diogenianus. 4. *ἁλίσκεται πάγῃ* Zenobius. 5. Legebatur *ἐπιδεδεικνυμένων.* 6. *αὐτοῦ*] fortasse *αὐτῶν.* 11. *βλάβην βλάβη* K. 12. Legebatur *συναιρούντων.* 13. *πιπτόντων* K. 16. Legebatur *Δωδονεῖον.* 17. *διὰ δακτ.*] legebatur *δακτύλῳ*: correxi e Zenobio. 20. *πλέκειν τοι* Zenobius. 21. *κακοῖσιν* Zenobius.

8. Diogen. IV, 4: add. Menand. Sentt. Sing. 161 Mein.: *ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεστ᾽ ἰδεῖν.*
9. Diogen. III, 87.
10. Zenob. II, 90.
11. Zenob. III, 6: v. Diogen. VII, 68. Append. II, 33.
12. Zenob. II, 97.
13. Zenob. III, 20.
14. K. II, 82: Zenob. III, 28.
15. Zenob. III, 29.
16. Zenob. VI, 5.
17. Zenob. III, 18.
18. Diogen. IV, 21. Eurip Med. 964 citatur in Append. Arsen. 502.
19. Zenob. III, 37.
20. Zenob. III, 31.
21. Apost. VI, 97. Arsen. 178 ibiq. Macarius, qui explicat: *ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πραττόντων παρόσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλίζονται περὶ τὸν δεύτερον*: Schol. Bachmanni ad Hom. Il. H, 4, s. Eustath. ad Hom. Il. H, p. 661, 43: *ἰστίον*

22 *Δελφῖνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.*

23 *Ἐπιμενίδου ὕπνος: ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων· πεντήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθευδεν.*

24 *Ἐς Τροφωνίου μεμάντευσαι: ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὠχρῶν.*

25 *Ἐν ἅλῳ δρασκάζεις: ἤγουν κρύπτῃ· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.*

26 *Ἔστω ταμίας, τἄλλα δ' εἰ βούλει κύων: ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων καὶ μάλιστα εὐνούχων.*

27 *Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γίνοιτο: λέγεται ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐτελῶν, εἰς χρείας δὲ ἀναγκαίων.*

28 *Εἰς ἀρχαίας φάτνας: ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἅπερ πρότερον ὄντες ἐξέπεσον.*

---

2. C: *Ἐπιμενίδειος ὕπνος: ἐπὶ τῶν λίαν ὑπνηλῶν· ξξ γὰρ οὗτος ἐκάθευδε. Λέγεται δὲ καὶ Ἐπιμενίδειον δέρμα* [Diogen. VIII, 28.]· *ἐπὶ τῶν γηραιῶν· ἔζησε γὰρ οὗτος ἔτη ρν.* 4. *μεμάντευμαι* Zenobius. 6. *Ἐναλ δρ. ἢ κρ.* Heinsius: correxi e K: v. Zenobius. *ἤγουν*] *τοῦτ' ἔστι* K. 8. *τὰ δ' ἄλλ'* Apost., Arsenius. 12. K: *ἐπὶ τ. ἐλ. πάλιν εἰς ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν ἐξέπεσον.*

δὲ καὶ ὅτι ὁ τῶν κωπηλατούντων πλοῦς δ. κατὰ τὴν παροιμίαν λέγεται πλοῦς ὡς πρώτου ὄντος τοῦ πλέειν πρὸς ἄνεμον: ad Odyss. *B*, 434 p. 1453, 18: *δ. π. λέγεται, ὅτε ἀποτυχών τις οὐρίου, κώπαις πλέει· κατὰ Παυσανίαν*: Schol. ad Plat. Phaedon. 99 D. p. 381 Bekk.: — — *ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἠθικῶν* [c. 9.] *καὶ Μένανδρος Κεκρυφάλῳ* [p. 95 Mein.] *καὶ Πλοκίῳ* [148] *καὶ Θεοφορουμένῃ* [80.]: Basilius ad Gregor. Nazianz. apud Boissonad. ad Nicet. Eugen. VI, 346 T. II. 310: *παροιμία ἐπὶ τῶν τῆς προτέρας βουλῆς ἢ πράξεως ἐκπιπτόντων καὶ πρὸς δευτέραν ὁρμώντων*: Suidas, Bachmanni Anecd. I, 191, 31. Adhibuerunt plurimi: Plat. Phileb. 19. C. Politic. 300 B: Menand. Thrasyleon. 84 Mein.: *Ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστι δήπου λεγόμενος, Ἂν ἀποτύχῃ τις πρῶτον, ἐν κώπαισι πλεῖν*: Aristotel. Polit. III, 8, 6. Liban. Epist. 81: *ἐπεὶ δὲ πολλαχόθεν ἠνάγκασμαι μένειν, οὐ παρῆκα τὸν δεύτερον πλοῦν, ἀλλ' ἐπιστέλλω*: ib. 93 et saepius: Heliodor. Aethiop. I, 15. Schol. ad Theon. Progymn. T. I. Rhett. Graecc. 262: alios larga manu apposuerunt Gatackerus ad M. Antonin. IX, 2 p. 263. Wyttenbachius ad Plat. Phaedon. 263 sq. Boissonadus Anecd. II, 445, id. ad Naumachium in Syll. Poett. Graec. T. III, 290. Walzius ad Arsen. l. cit.

22. Apostol. VI, 98. Arsen. 179. Usurpavit Amphicrates rhetor Atheniensis: v. Plutarch. Lucull. 22.

23. C. 209: Arsen. 459: *ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην κεκοίμησαι.* Vide Lucian. Tim. §. 6 ibiq. Hemsterhusium, Heinrichium Epimen. 38 et Diogen. VIII, 28, Zenob. III, 76.

24. Zenob. III, 61.

25. K. III, 26: Zenob. III, 74.

26. Apostol. IX, 23. Arsen. 243.

27. Zenob. IV, 7.

28. K. II, 95: Zenob. III, 50.

29 *Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις*: ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντ' ἄλλων ὁρώντων.

30 *Ἐκπερδικίσαι*: ἤτοι ἐκκλῖναι. ἐπὶ τῶν διαδιδρασκόντων τοὺς θηρευτάς.

31 *Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς*: ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.

32 *Ἐμαυτῷ βαλανεύσω*: ἐμαυτῷ διακονήσω.

33 *Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας*: ἐπὶ τῶν ὅμοια πασχόντων.

34 *Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ*: ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων.

35 *Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή*: ὅτι μηδὲ τοῦ μικροῦ δεῖ καταφρονεῖν.

36 *Ἑρμῆς ἀμύητος.*

37 *Ἐκ τετρημένης κύλικος πιεῖν*: ἐπὶ τῶν ἐψευσμένων φίλων.

38 *Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις*: ἐπὶ τῶν συζώντων ἡδυπαθείαις.

---

1. ἐν] ἐκ B, Apost., Arsenius, lexicographi: ἐν K et Erasmus III, 1. 6. ex antiquis quibusdam exemplaribus. Ἐκ vera lectio est. δυεῖν Suidas. ἀντὶ K. B: ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι παθος οὐκ ὀξυδορκούντων, quibus addunt Apost., Arsenius, lexicographi: οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις: ὁράσεις pro αἰσθ. Suidas. 3. ἤτοι ἐκκλ.] legebatur καὶ ἐκκλινίσαι. KB: ἐκπερδικῆσαι: ἀντὶ [ἀντὶ K om.] τοῦ [τὸ K.] διολισθῆσαι καὶ διαδρᾶναι [ἀποδρᾶναι, μεταφορικῶς K.], ἀπὸ τῶν περδίκων· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοῦς θηρῶντας [θηρευτὰς, ἐπὶ τῶν μάτην ποιούντων K: scr. πονούντων et vide Hesychium]. 5. ποιεῖν Zenobius. 8. Legebatur ἀσθενῶς: ἀσθενὴς K. 11. καὶ] κἂν Zenobius. 14. Legebatur ἐκτετρυμένης: v. Plut. Boiss. 46. κίλικος K.

29. B. 391. K. II, 96. Apost. VII, 97. Arsen. 224: Hesychius, Suidas, ubi Bernhardius apposuit Schol. Basilii in Gregor. Nazianzen. ed. Boissonad. pag. 112.

30. B. 392. K II, 98. Apost. VIII, 6. Arsen. 225: Schol. ad Arist. Av. 768: Hesych. s. διαπερδικίσαι, s. ἐκπερδικίσαι, Suid. s. ἐκπερδικῆσαι, Etym. M. 269, 37. 323, 52. Zonar. 672. Bekk. Anecd. I, 97, 14. Aristophanes l. c. alludit ad Perdicem cauponem, de quo v. Plut. Provv. II, 24.

31. Zenob III, 68.

32. Zenob. III, 58.

33. K. II, 100: Zenob. III, 56.

34. Diogen IV, 65.

35. Zenob. III, 70. Simile est, quod affertur ab Apost. IX, 48. Arsen. 249: ἔχει καὶ ἡ μυῖα σπλῆνα καὶ χολὴν ὁ μύρμηξ.

36. Diogen. IV, 63.

37. K. III, 24. Apost. VII, 96. Arsen. 225: Suidas.

38. Diogen. IV, 53.

39 *Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.*

30 *Ἐνδυμίωνος ὕπνον ὑπνώττει:* ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων.

41 *Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν:* ἐπὶ τῶν ἀξίως ἁλισκομένων.

42 *Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν:* ἐπὶ τῶν ἀπορούντων.

43 *Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι.*

44 *Ἐκδεδαρμένον δέρεις:* ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων· βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς.

45 *Ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ. Πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν.*

46 *Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις:* ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

47 *Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ:* ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων.

48 *Ἐλέφας μυὸς οὐκ ἀλεγίζει.*

49 *Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις:* ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων ὄντων.

50 *Ἐκ τριχὸς κρέμαται:* ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων. ὅμοιον τῷ *Ἐπὶ ξυροῦ.*

51 *Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου:* ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον τιμωμένων.

---

1. *ἐνδύεταί μοι* Zenobius. 4. *ὀξέως* Heinsius: *ἀξίως ἑαλωκότων* K cum Apostolio et reliquis. 8. K addit: *ἐπὶ τῶν πολεμούντων τισὶν ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένοις.* 9. *δαίρεις* K. 10. *βέλτιον* sqq. om. BK. 12. Legebatur *παγίας πάντ' ἤσθιεν.* 15. vulgo: *ἔ. οὔτε πλεῖν ἄνεμος οὔτε μίμνειν ἐᾷ.* 18. *ἔξω* C, *ἐκ τοῦ* K. *τὸν πόδα* C, *πόδας* K, Zenobius. *κινδύνου* K. C explicat: *ἐπὶ τοῦ ἀκινδύνου.* 22. K: *διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων*, et sic Apost., Arsenius.

39. Zenob. III, 75.
40. Zenob. III, 76.
41. K. III, 8. Apost. VII, 93. Arsen. 224: Suidas.
42. Zenob. III, 78.
43. K. III, 12: Zenob. III, 45.
44. B. 403. K. III, 14. Apost. VII, 94. Arsen. 224. Suidas: v. Diogen. V, 85.
45. Suid. s. *φακαί:* —— *ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πενήτων.* Versiculi ex Aristophanis Plut. 1004 desumpti sunt.
46. Zenob. III, 72.
47. Diogen. IV, 88.
48. Zenob. III, 67.
49. C. 199. K. III, 19: Schol. ad Aesch. Coeph. 685: cf. Zenob. III, 62.
50. Zenob. III, 47. *Ἐπὶ ξ.*] Diogen. IV, 41.
51. K. III, 21. Apost. IX, 36. Arsen. 445: v. Zenob. II, 88.

52 *Ἔγχος ἐπὶ τῷ ἔγχει*: γραῦν φασι τοῦτο εἰπεῖν καπήλῳ ἐνεχυράζουσαν ἔγχος.

53 *Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρου*: ἐπὶ τῶν βάρους ἀπηλλαγμένων.

54 *Εἰς κόλπον πτύεις*: ἀντὶ τοῦ, οὐ μεγαλοῤῥημονεῖς.

55 *Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν*: ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ τρόπον τοῖς μαθήμασι προβαινόντων.

56 *Ἐν σκότει ὀρχεῖσθαι*: ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μοχθούντων.

57 *Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μοῖραν λαβών*: ἐπὶ τῶν ἐκ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένων.

58 *Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.*

59 *Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα*: ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

60 *Ἧλος τὸν ἧλον, πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουεν*: ἐπὶ ἰωμένων δι' ἁμαρτημάτων ἁμαρτήματα.

61 *Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ*: πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοῖς χρωμένους, μήτε ἄλλους ἐῶντας· παρόσον ἡ κύων κριθὴν οὐκ ἐσθίει μένουσα ἐν φάτνῃ, καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐᾷ.

---

3. *ἀρότρων* Zenobius. 5. *πτύειν* Diogenianus. 7. *κεραμείαν μανθάνεις* Zenobius. 9. *σκότῳ* Zenobius. 11. *μοῖραν*] vid. vv. ll. ad Zenobium. 15. Inserui *γὰρ* e Menandro. *θυμάτιον* conjecit Walzius ad Arsen. 261. 18. *ἐξέκρουσεν* Arsenius. Legebatur *διαμαρτημένων*. 19. *κύων ἐπὶ φάτνην* Phot. et Suid. s. *κύων*. *ἐπὶ τῆς* Phot., Suidas. 20. BK: *π. ἡ κύων οὔτε αὐτὴ* [vv. *οὔτε αὐτὴ* K om.] *κρίθας ἐσθίει καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐᾷ*. 21. *ἐσθίει*] legebatur *ἐᾷ μένουσαν*: correxi ex Arsenio.

52. Comp. Zenob. V, 69.
53. Zenob. III, 69.
54. Diogen. IV, 82.
55. Zenob. III, 65.
56. Zenob. III, 71.
57. Zenob. IV, 15.
58. Zenob. IV, 16.
59. Zenob. IV, 13.
60. Diogen. V, 17.
61. B. 468. K. III, 36. Apost. IX, 71. Arsen. 275 ibiq. et 324 Macar.: Schol. Ven. et Bachm., Eustath. ad Hom. Il. N, 623 p. 950, 57: Hesych., Photius et Suid. s. *ἡ κύων*, s. *κύων*, s. *οὐδὲν πρὸς Διόνυσον*, Bekk. Anecd. I, 276, 6. Zonar. 983. Lucian. advers. Indoct. §. 30: *καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τῆς κυνὸς ποιεῖς τῆς ἐν τῇ φάτνῃ κατακειμένης, ἣ οὔτε αὐτὴ τῶν κριθῶν ἐσθίει οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει*: quae sumpta sunt ex Aesopo: v. fab. CDIV Fur.: add. Lucian. Timone §. 14. Straton. Anth.

62 *Ἦσαν ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.*

63 *Ἠλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξιτέλους:* Ἄδωνις γάρ τις Πραξιτέλους υἱὸς ἀποθανὼν καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τῶν ἐν Ἅιδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν, ἀπεκρίνατο Ἥλιον, Σελήνην, σῦκα, μῆλα. ἔδοξε γοῦν ἠλίθιος ταῦτα ἐξισῶν Ἡλίῳ.

64 *Ἡρακλέους θυσία:* ἐπὶ τῶν εἰκῇ ταῖς θυσίαις χρωμένων.

65 *Ἡ ἀφύη τὸ πῦρ:* ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων τέλος· παρόσον ἡ ἀφύη ταχέως ἕψεται.

66 *Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει:* λέγεται διὰ τοὺς πρεσβυτέρους· ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐῤῥωμενέστερον ἔχουσι.

67 *Θαλάττη ἐκ χαράδρας ὕδωρ:* ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.

68 *Θάσος ἀγαθῶν:* ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδεῖξαί τινα ἐπαγγελλομένων.

---

2. *Πραξίλλης* Apostolius, *Πραξέλλης* Arsenius: vid Zenobius. K: *υἱὸς Πρ. μετὰ θάνατον ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν κάτω.* 4. *ἄνω* K om. *κατέλιπεν*] K *κατέλειψεν.* 5. *ἀπεκρίνατο*] K *ἔλεγεν.* *καὶ μῆλα* K. *ἔδοξεν οὖν* recte K. 6. *τῷ ἡλίῳ* K. 7. *θυσίαι* VB. *εἰκῇ* om. V. 9. *τὸ* om. VB, Zenobius. *τέλος* adjeci e B, Zenobio. B: *παρόσον ἡ ἀφύη ἰδοῦσα τὸ πῦρ ἕψεῖται.* V: *ἡ δ᾽ ἀφύη πῦρ: ὁμοία τῇ ἅμ᾽ ἔπος ἅμ᾽ ἔργον*: vid. Zenobius I, 77. 12. Legebatur *εὐρωμενέστερον.* 14. Erat *θαλάττης*: correxi e Suida: *θαλάττιον* Apost., Arsenius. *ἐν χαράδραις* Arsenius. 15. *προφιλοτ.* Arsenius. 17. *ἀποδεῖξαι τι γὰρ* Heinsius.

Palat. XII, 236, 3. Auctor incertus ap. Suid. s. *οὐδὲν πρὸς Διόνυσον*: v. nott. ad Diogen. V, 67*a*.

62. Diogen. V, 3.

63. K. III, 39: cf. Diogen. V, 12: ibi notatis adde Aelian. V. H. XIII, 15, qui praeter Melitidem et Coroebum in stultorum numerum Polydorum quendam, Coecylionem et Sannyrionem refert: v. ibi Perizonius: Tzetzae Epist. in Bibl. Crit. Nov. Nov. 1828 p. 379: *Βεκκεσέσεληνοί τινες καὶ βλιτομάμμαντες, φρονοῦντες ὅσα Μελιτίδης τε καὶ Μαμμάκυθος*: Anonymum Crameri Anecdd. III, 227: *οὐχ οὕτως ἀνοηταίνουσιν οἱ ἄνθρωποι· οὐχ οὕτως ὁ Πηλεὺς Μελιτίδης, ὡς ἀντὶ Χείρωνος χοίρῳ τὸν ἑαυτοῦ ἐμπιστεῦσασθαι Ἀχιλλέα· οὐχ οὕτω Κόροιβος ὁ Ἀλέξανδρος, ὡς τῷ παντάπασιν ἀτελεῖ ἀντ᾽ Ἀριστοτέλους μαθητιᾶν*: cf. Walzius ad Arsen. 157.

64. V. II, 5. B. 470. Hesychius. Decimas Herculi pollicebantur: Plaut. Stich. I, 3, 80.

65. V. II, 13. B. 487.: vid. Zenob. IV, 25.

66. Apost. X, 35. Arsen. 290.

67. Apost. X, 14. Arsen. 286. Suidas. Similia v. in nott. ad Diogen. VII, 67.

68. Zenob. IV, 34.

69 Ἱερὰ ἄγκυρα: ἡ μεγάλη βοήθεια.

70 Ἰσότης φιλότης.

71 Ἴσος πόλεμον οὐ ποιεῖ.

72 Ἰλιὰς κακῶν.

73 Ἱππόλυτον μιμήσομαι: ἐπὶ τῶν σωφρόνως βιούντων.

74 Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ: ὅπερ ἐστὶ τοὺς εὐδοκιμοῦντας εἰς ἅπερ εὐδοκιμοῦσιν ἔργα.

75 Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.

76 Κόσμει Σπάρταν ἣν ἔλαχες: ὅτι δεῖ στέργειν τῇ δεδομένῃ τύχῃ καὶ ἀνέχεσθαι.

77 Καδμεία νίκη: ἡ ἐπὶ κακῷ τῶν νενικηκότων.

78 Κύκνειον ᾆσμα: ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτῳ ὄντων· οἱ γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ᾄδουσιν.

79 Κορώνη τὸν σκορπίον: ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

80 Κιλίκιοι τράγοι: οἱ δασεῖς· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν ἱμάτια κιλίκια λέγονται.

81 Κρητίζειν: ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κρῆτες.

82 Καθώσπερ αἱ τίτθαι σιτίζεις κακῶς.

---

3. C: Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ: ὁμοία τῇ· Ἰσότης φιλότης: ἴσα etiam K Apostolius. Recte. 10. Σπάρταν ἔλαχες κείναν κόσμει Diogenianus. K eadem affert, quae infra ex Arsenio adscripsi. 21. καθώσπερ, quod codd. Suid. s. τίτθαι, codd. Apostolii et Arsenii servant, e perversa lectione vocum Aristophanearum κᾆθ' ὥσπερ ortum est. K καθαπερ. τίτθαι γε K. Explicat K: ἐπὶ

69. Diogen. V, 29: add. Tzetz. Chiliad. XI, hist. 363.

70. K. III, 45. Apost. X, 60. Arsen. 305: Aristot. Ethic. ad Nicomach. IX, 8, 2: Hesych. Suidas. Adhibet Plat. Legg. VI, 757 A: παλαιὸς γὰρ λόγος ἀληθὴς ὤν, ὡς ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται, μάλα μὲν ὀρθῶς εἰρήσεται κτλ.: vid. sup. I, 15. ad Zenob. V, 23.

71. C. 276. K. III, 44. Apost. X, 59.

72. Zenob. IV, 43.

73. Diogen. V, 32.

74. Diogen. V, 28.

75. Zenob. IV, 82.

76. K. III, 53. Apost. XI, 49. Arsen. 320: ἐπὶ τῶν κοσμούντων τὸ κληρονομιαῖον γήδιον· σπαρτίῳ γὰρ ἐκληροδοτοῦντο: Suidas, ubi v. Bernhardy. Cf. Diogen. VIII, 16.

77. Zenob. IV, 45.

78. Diogen. V, 37.

79. Zenob. IV, 60.

80. Diogen. V, 54.

81. Zenob. IV, 62.

82. K. III, 61. Apost. XI, 16.

83 *Κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.*

84 *Κἂν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ κερδαίνειν.*

85 *Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις:* ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμπανομένων.

86 *Κολοφῶνα ἐπέθηκας:* ἤτοι τὸ τέλειον καὶ πλῆρες.

87 *Κατὰ ῥοῦν φέρεται.*

88 *Καρκίνος λαγωὸν αἱρεῖ:* ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

89 *Κενοὶ κενὰ βουλεύονται.*

90 *Κεστρεὺς νηστεύει:* ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἄπληστον δὲ τὸ ζῶον.

κλέωνος ἐῤῥέθη, ὃς ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω ἐκέρδαινε· λέγεται δὲ ὅταν προφάσει τινὸς λαμβάνων τις χρήματα καθεσθίῃ ταῦτα· αἱ γὰρ τίτθαι διαμασώμεναι τὰς τροφὰς ἐξαίρουσι τοῦ στόματος καὶ τοῖς τῶν παιδίων ἐντιθέασιν· εἶτα συμβαίνει αὐτὰς ὀλίγας μὲν τοῖς παιδίοις διδόναι, τὰ πλείω δὲ κατεσθίειν: similiter Arsenius. 1. *εἰς τὸν* Arsenius. 2. *τοῦ* om. Arsenius. 5. *τὸν Κολοφ.* Diogenianus. *κακῶν ἐπέθ.* recte Arsenius. 7. Legebatur *κατὰ νοῦν.* 8. *λαγωὸν*] *λαιμὸν* Heinsius.

Arsen. 316. — Natum ex Aristoph. Equitt. 721, ubi vid. Scholl. et Suidas s. *τίτθαι.* Similiter *ὁ Δαμοκράτης εἴκασε τοὺς ῥήτορας ταῖς τίτθαις, αἳ τὸ ψώμισμα καταπίνουσαι τῷ σιάλῳ τὰ παιδία παραλείφουσιν*: Aristot. Rhet. III, 4.

83. Apost. XI, 67. Arsen. 324: *ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν εἰς τὰ κακὰ ἐπανακαμπτόντων.* Usurpatur Epist. Petri II, 2, 22.

84. Arsen. 316: *ἐπὶ τῶν κερδαινόντων ἐκ πενητων ἢ τεθνεώτων*: eandem expositionem Apostolius X, 95 proverbio *κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ* apposuit: vid. Diogen. I, 9. III, 12. V, 84.

85. Diogen. V, 73.

86. Apost. XI, 53. Arsen. 321. Duae proverbii explicationes exstant, quarum una ab urbe Colophone proficiscitur: v. Diogen. VIII, 36: altera a proprio vocis *κολοφὼν* significatu, de quo v. Schol. ad Plat. 451 Bekk.: hanc Gregorius cum aliis secutus est. Eadem via alia proverbialis, ut videtur, locutio explicatur, *κολοφὼν κακῶν*, quo respiciunt Hesych. Suid. v. *κολοφὼν*, Etym. M. 525, 37. Zonar. 1230; similiter *κορωνίδας κακῶν* dicunt: v. Hesychius. Etiam aliae ductae sunt dicendi formulae ex nostro proverbio: *τὸν κολοφῶνα τῇ σοφίᾳ, τῷ λόγῳ ἐπιτιθέναι, ἐπάγειν*: Plat. Euthyd. 301, E. Legg. II, 674. C, *προσβιβάζειν* Theaet 153 C: cf. Ruhnkenius ap. Heusdium Specim. Crit. 33. Wyttenbachius ad Plut. de sera num. vindicta p. 21 sq. Astius ad Plat. Legg. II, c. 14: add. *κεφάλην τῷ λόγῳ ἐπιθεῖναι*: Plat. Tim. A, Aristid. *περὶ ῥητορ.* p. 73, 8 et Latinos quoque v. *κολοφὼν* eodem sensu usos esse: v. Fest. p. 37 Muell.: *Colophon dixerunt, quum aliquid finitum significaretur*: cf. Append. s *εἰμι.*

87. Diogen. V, 82.

88. Diogen. V, 96.

89. Diogen. V, 100.

90. Zenob. IV, 52.

91 *Κριὸς τὰ τροφεῖα ἀπέτισεν:* ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· οἱ γὰρ κριοὶ καὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας.

92 *Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δ' ἶπες:* ἄμφω γὰρ λυμαντικοί· καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ κέρατα ἐσθίουσιν.

93 *Λήμνια κακά:* ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ γυναικῶν, αἳ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτειναν.

94 *Λαγωὸς περὶ κρεῶν:* ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων καὶ [πρὸς τοῦτο] ἀγωνιζομένων, ἐπειδὴ κἀκεῖνος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει.

95 *Λύκος χανών·* καί, *ἡ λύκος περὶ φρέαρ χορεύει:* ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

96 *Λύκου πτερὸν ζητεῖς:* ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

97 *Λίνον λίνῳ κλώθεις:* ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ [διὰ τῶν αὐτῶν] πραττόντων ἢ λεγόντων, ἢ τῶν κατάλληλα.

98 *Λύκος ἀετὸν φεύγει:* ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

99 *Λύδιον ἅρμα:* ἐπὶ τῶν ταχυτάτων. Καί, *παρὰ Λύδιον θέεις.*

---

5. *κέρατα*] v. n. ad Diogen. 6. *Λήμνιον κακόν* Zenobius. 9. *πρὸς τοῦτο* ex Arsenio adjeci. Ceterum Zenobius, alii proverbium plenius afferunt: *λαγωὸς τὸν περὶ κρεῶν τρέχει.* 11. Legebatur *Λύκος μάτην χανών· ἢ λύκος κτλ.* 14. *κλώθεις*] *συνάπτεις* Zenobius. *διὰ τῶν αὐτῶν* ex Arsenio apposui. 17. Legebatur *τραχυτάτων*: correxit Boissonadus Anecd. II, 413. K: *λύδιον ἅρμα: ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων· ὁ γὰρ Πέλοψ Λυδὸς ὢν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἅρματι· καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία παρὰ λυδίον ἅρμα θέειν· ἀντὶ τοῦ ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ λυδικοῦ* [sic] *ἅρματος.*

91. Zenob. IV, 63.
92. Diogen. V, 78.
93. Zenob. IV, 91.
94. Zenob. IV, 85.
95. Diogen. VI, 20. *ἡ λύκος κτλ*] Zenob. IV, 100.
96. Diogen. VI, 4. Similia v. infr. III, 39.
97. Zenob. IV, 96.
98. Diogen. VI, 19.
99. Diogen. VI, 28. *παρὰ Λ. θ.*] K. III, 82. Apost. XII, 38. Arsen. 340: Eustath. ad Hom. Il. *K*, 430 p 816, 39: *Λυδοὶ ἐπρώτευον κατὰ τὸ ἱππεύειν, ὅθεν καὶ παροιμία τὸ παρὰ Λύδιον ἅρμα ἐπὶ τῶν πολὺ ὀπίσω λειπομένων*: plenius affert Nonnus Creuzeri Melet. I, 81 *παρὰ Λύδιον ἅρμα θέειν*: cf. Creuzerus l. c. et Wyttenbachius ad Plutarch. de discern. adul. ab amico 65 B. Usurpavit Pindarus: Plut. Nic. 1 [fr. 222 Boeckh.]: add. Greg. Nazianz. Oratt. XX, p. 331: *εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα ἐθέομεν*: Anna Comnena Alex. VI, p. 147. ed. Venetae: »illud tantum addam, sic et Latinos loqui: Horat. Art. Poet. 417:

100 *Λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.*

1 *Μία λόχμη δύο ἐριθάκους οὐ τρέφει.*

2 *Μηδικὴ τράπεζα.*

3 *Μέλιτος μύελον: ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἡδέος.*

4 *Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσας: ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀγαθόν τι παθεῖν διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐν αὐτῷ.*

5 *Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης.*

6 *Μυσῶν λεία: οἱ γὰρ περίοικοι τοὺς Μυσοὺς ἐλήϊζον.*

7 *Μὴ κίνει Καμάριναν: λίμνη, ἣν ἀπηγόρευεν ὁ χρησμὸς μετοχετεῦσαι· οἱ δὲ χρησάμενοι παρακούσαντες ἐβλάβησαν.*

8 *Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται: ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.*

9 *Μὴ παιδὶ μάχαιραν.*

10 *Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρίζειν πράγματα.*

11 *Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, οὐδὲ μέλισσα μέλι.*

12 *Νεκρῷ μῦθον εἰς οὖς ἔλεγεν: ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαΐοντος· καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.*

13 *Νεφέλας ξαίνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*

---

1. *Λευκὴ στ. λ. λ.* Arsenius. 2. Scribebatur *ἐριθακούς*. 4. *μύελον*] vulgo *μύσθλον*. vulgo *ἡδέους*. 7. scribebatur *μάχη*. 10. K: *λ. ἦν, ἣν μετοχετεῦσαι βουλόμενοι χρησμὸν ἔλαβον μὴ κινεῖν· οἱ δὲ παρακούσαντες ἐβλάβησαν.* 13. *τις μᾶλλον* Diogenianus. 16. Est explicatio proverbii antecedentis: v. Diogen. VI, 40. 17. *οὐδὲ μ. μ.* K om. K addit: *ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ οὐκ ἔστι γνῶσιν ἐμβαλεῖν.* 19. *καὶ ἐπὶ κτλ.* Diogenianus om.

mihi turpe relinqui est: ducta a stadii curriculo translatione: Harpocratio: *Ἀπολελοιπότες; ἀντὶ τοῦ νενικηκότες· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων κτλ.«* Schottus ad Diog. l. c.

100. Phot. Suid. Philem. Lexic. v. *στάθμη*: Zenob. IV, 89, Diogen. VI, 8. Utitur Aristaen. Epist. I, 28, ubi cf. Interpp. p. 602 Boisson.

1. Zenob. V, 11.

2. Diogen. VI, 37.

3. Diogen. VI, 51.

4. Diogen. VI, 58.

5. Diogen. VI, 59: cf. infr. 56.

6. Zenob. V, 15.

7. K. III, 94: Zenob. V, 18.

8. Diogen. VI, 74.

9. Diogen. VI, 46.

10. Diogen. VI, 46.

11. K. III, 97: Zenob. V, 12.

12. Diogen. VI, 82.

13. Diogen. VI, 83.

14 *Ναῦς ἱκετεύει πέτραν:* ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων.

15 *Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.*

16 *Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν:* ἐπὶ τῶν ἀδιορθώτων.

17 *Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας:* ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλεύεσθαι καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς· ὥσπερ καὶ οἱ τὰ ἱερὰ προςάγοντες οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλεύονται περὶ αὐτῶν.

18 *Οὐκ ἂν αὖθις ἀλώπηξ:* λείπει τὸ ἁλώσεται· αὕτη γὰρ ἅπαξ διαφυγοῦσα τὰς πάγας, οὐ δεύτερον ἁλίσκεται.

19 *Ὄνος ἄγει μυστήρια:* ἐπὶ τῶν ἀναξίως τι ἐμπεπιστευμένων.

20 *Ὄνου γνάθοι:* εἰς πολυφάγον.

21 *Ὅπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι:* τόποι δύςβατοι. Ἐπὶ τῶν ἐργώδεις εὑρεῖν τὰς διατριβὰς ποιουμένων.

22a *Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.*

22b *Οἴκοι τὰ Μιλήσια· μὴ γὰρ ἐνθάδε:* ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προςήκει ἐπιδεικνυμένων τὰ ἤθη, ἢ ἐπιτηδεύματα διαβεβλημένα. Μιλήσιος γὰρ παρὰ Λακεδαιμονίοις δημηγορῶν καὶ τὴν οἴκοι τρυφὴν ἐπαινῶν ἤκουσε ταῦτα.

23 *Οἶνος, ὦ παῖδες, ἀλήθεια.*

---

1. *πέτρας* Diogenianus. 6. Vide nott. critt. ad Zenobium. 9. *περὶ αὐτῶν* Apostolius et Arsenius om. 10. *Ἀλλ' οὐκ κτλ.* Zenobius. *τὸ* K om. 11. *τὰς* K deest. 15. *γνάθος* Diogenianus. 16. *αἱ ἔλαφοι* Zenobius. 17. *εὑρεῖν* Zenobius om. 19. Hic versus cum proverbio antecedenti conjunctus erat. 21. *προςήκει*] K *προςείκει.* *τὰ ἤθη*] *τὴν τρυφὴν* K. 21. *ἢ ἐπ. δ.*] K om. 22. K: *γάρ τις ἐλθὼν εἰς Λ. ἐδημηγόρει πολλὰς τρυφὰς ἔχων.*

14. Diogen. VI, 79.
15. Diogen. VI, 91.
16. Diogen. VI, 92.
17. Zenob. I, 66, qui paulo aliter proverbium affert conformatum: cum Gregorio Apost. XV, 45. Arsen. 397 consentiunt.
18. K. IV, 2: Zenob. I, 67.
19. Diogen. VI, 98.
20. Diogen. VI, 100.
21. Zenob. V, 52.
22a. Suidas, qui explicat: *ἐπὶ τῶν διὰ σπάνιν ἐπιζητουμένων.* Est versus ex Euripidis Oeneo, quem usurpavit Aristophanes Ran. 72, ubi cf. Scholl.
22b. K. IV, 5: Zenob. V, 57.
23. Diogen. VII, 28.

24 *Ὄνος εἰς ἄχυρα.*

25 *Οὔθ' ὕεται οὔθ' ἡλιοῦται:* ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

26 *Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνῳ:* ἐπὶ τῶν φαυλοτάτων καὶ οὐδενὸς ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀποθανόντων δείπνοις αὐτοὺς ἐπαινεῖν, κἂν ἔτυχον ὄντες φαυλότατοι.

27 *Οἴκοθεν ὁ μάρτυρ:* ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας.

28 *Ὄνος ἐν μελίσσαις:* ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περιπεσόντων.

29 *Ὄνος λύρας ἀκούων:* ἐπὶ τῶν ἀξυνέτων.

30 *Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐπέσειεν.*

31 *Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον.*

32 *Παρὰ κωφῷ διαλέγῃ.*

33 *Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίει:* ἐπὶ τῶν προσποιουμένων.

34 *Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται:* ἐπὶ τῶν δυςαλώτων.

35 *Πρὶν τοὺς ἰχθῦς λαβεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς:* ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων.

---

4. Vulgo οὐδὲ παρὰ δεῖπνα: v. Zenobius. 6. Scribe ἐπὶ τῶν. 13. ἐπέσειεν] ἐκίνει Zenobius. K addit: ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. 15. K addit: ἐπὶ τῶν πολλὰ ποιούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων. 17. κλαίειν Diogenianus.

24. Diogen. VI, 91.
25. Zenob. V, 53.
26. Zenob. V, 28.
27. Diogen. VII, 29.
28. Diogen. VII, 32.
29. Diogen. VII, 33.
30. K. IV, 15: Zenob. V, 42.
31. K. IV, 16. Apost. XVI, 24. Arsen. 410.
32. V. Diogen. VII, 43. Comparari potest. Aeschyl. Sept. c. Theb. 202: ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω; similia sunt ψιθυρίζειν εἰς κωφόν: Theodor. Hyrtac. in Boisson. Anecdd. II, 437: d. Libanius ibid. I, 167: ἀλλ' ᾖδον, τὸ τῆς παροιμίας, ἐπὶ κωφῷ· ἀλλ' αἰγιαλοῖς ἐδόκουν προςομιλεῖν [v. Zenob. I, 38] κτλ.: Phot. Epist. : κωφῶν δὲ ἄρα θύρας, τὴν παροιμίαν ἀπέδειξας κόπτοντας: v. Boissonadus ad Aristaen. Epist. I, 28 p. 609 et comp. Diogen. VII, 30. 33. Plutarch. in Boiss. Anecdd. I, 396. 398.
33. Diogen. VII, 66.
34. Diogen. VII, 77.
35. Diogen. VII, 93.

36 *Πολλαὶ κυνὸς ἄῤῥενος εὐναί: ἐπὶ τῶν κατωφερῶν εἰς τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἔργα.*

37 *Πολλάκι μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε.*

38 *Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.*

39 *Πλίνθον πλύνεις: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*

40 *Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται: ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.*

41 *Ποικιλότης ὕδρας: ἐπὶ τῶν δολερῶν.*

42 *Πολλοί σε μισήσουσιν, ἂν σαυτὸν φιλῇς.*

43 *Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν.*

44 *Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.*

45 *Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.*

46 *Πρὸς κέντρα λακτίζειν.*

47 *Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία.*

48 *Πρὸ τῆς νίκης ᾄδεις ἐγκώμιον.*

49 *Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.*

50 *Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει: ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*

---

3. *πολλάκι τοι καὶ* Diogenianus. 4. *μεταξὺ πέλει* Zenobius. 9. *ἐὰν αὑτὸν* Bothius Vindic. Ovid. 29. VEK: *τοῦτό φασι Νύμφας πρὸς τὸν* [*τὸν* K om.], *Νάρκισσον* [K *Νάρκισον*] *εἰπεῖν* [sqq. K om.] *ἀποβλέποντα εἰς τὴν πηγὴν καὶ τὴν οἰκείαν ποθοῦντα μορφήν.* 17. *ψεύδοντ'* K. 18. *π. θαλάττῃ ἐρίζεις* Diogenianus.

36. Diogen. VII, 79.
37. Diogen. VII, 81.
38. Zenob. V, 71.
39. Diogen. VII, 50. V. Diogen. I, 45. VII, 67. Greg. Cypr. II, 96. Plutarch. Boiss. 31.
40. Zenob. V, 66.
41. Diogen. VII, 69.
42. V. III, 59. B. 807. K. IV, 26. Apost. XVI, 44. Macar. 412: Suidas. Similiter Menand. Sentent. Singul. 310: *λίαν φιλῶν σεαυτὸν, οὐχ ἕξεις φίλον.*
43. Diogen. VII, 82.
44. Zenob. V, 68.
45. Zenob. V, 77.
46. Zenob. V, 70.
47. Diogen. VII, 87.
48. Diogen. VII, 56.
49. K. IV, 29. Macar. 412: Schol. ad Plat. 465 Bekk.: *παροιμία ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα καὶ ψυχαγωγίας ψευδῆ λεγόντων. φασὶ γὰρ τοὺς ποιητὰς πάλαι λέγοντας τἀληθῆ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῆ καὶ πεπλασμένα λέγειν αἱρεῖσθαι, ἵνα διὰ τούτων ψυχαγωγοῦντες τοὺς ἀκροωμένους τῶν ἄθλων τυγχάνωσιν· ἐμνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος ά. καὶ Σόλων Ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐνταῦθα,* Dial. de iusto p. 374 A. Vide Schneidew. Delect. p. 23.
50. Diogen. VII, 47.

51 *Πολλῶν ἐγὼ θρίων ἀκήκοα ψόφους.*

52 *Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται.*

53 *Πενίη σοφίην ἔλαχεν.*

54 *Πάντα πέτρον κινήσω.*

55 *Πάντα κάλων.*

56 *Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.*

57 *Ῥόδιοι τὴν θυσίαν: ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφημούντων.*

58 *Ῥαχίας λαλίστερος: ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων· ψόφον γὰρ ἀποτελεῖ βαλλομένη τοῖς κύμασιν.*

59 *Ῥαδαμάνθυος κρίσις: ἡ δικαιοτάτη.*

60 *Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.*

61 *Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.*

62 *Ῥηγίνων δειλότερος.*

63 *Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει.*

64 *Συνῆλθεν ἀτταγᾶς νουμηνίᾳ.*

65 *Σύμβουλός ἐστιν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων.*

66 *Συγγνώμη πρωτοπείρῳ: ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις ἁμαρτανόντων.*

---

1. Scribebatur *θηρίων.* 2. Vulgo *ἔρχεται.* 3. *Πενία* et *σοφίαν* Zenobius. K: *ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.* 5. Cave addas *κινεῖν*: proverbium enim cum antecedenti conjunctum erat: cf. cod. K in nott. critt. ad Diogen. VII, 42. 6. *δορκὰς ἅπτεται μάχης* Macarius. *ἐπὶ τῶν ἐριζόντων πρὸς κρείττονας* K, *ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς κρείττονας ἐριζόντων* Macarius. 11. Scribebatur *Ῥαδαμάνθιος.* 13. VB: *καὶ Πλάτων ὥσπερ νήπιον* [V *ὡς παρνήδιον*] *παθόντα γνῶναι*: Plat. Sympos. 222 B.

51. Diogen. VII, 92.
52. Diogen. VII, 91.
53. K. IV, 36: Zenob. V, 72.
54. Diogen. VII, 42.
55. K. IV, 35: Zenob. V, 62.
56. K. IV, 39. Apost. XVI, 87. Arsen. 413 ibiq. Macar.: Suidas. Cf. Greg. Cypr. III, 5.
57. Diogen. VII, 96.
58. Diogen. VII, 99.
59. Diogen. VII, 98.
60. Diogen. VIII, 2.
61. V. III, 72. B. 826. Apost. XVII, 12. Arsen. 424: Suidas: *εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ* [Il. P, 32.], *ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει*: cf. Zenob. II, 14, nott. critt. ad Diog. VI, 90. Greg. Cypr. I, 54.
62. Zenob. V, 83.
63. Zenob. V, 93.
64. Diogen. VIII, 18.
65. Similiter Menand. Sentent. Singul. 479 Mein.: *σύμβουλος οὐδείς ἐστι βελτίων χρόνου.*
66. Diogen. VI, 93.

67 *Σαρδώνιος γέλως*: ὁ προσποιητὸς καὶ μὴ ἐκ χαιρούσης καρδίας.

68 *Σικελικὴ τράπεζα, καί, Συβαριτική.*

69 *Σοφία μωροῦ*: ἐπὶ τῶν ἀσύνετα λαλούντων.

70 *Σὲ δ' οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδών*: καὶ τό, *Τὸν δὲ ἡ νεότης ἐμίσουν τε καὶ οἰωνίζοντο.*

71 *Τοιοῦτον Θεμιστοκλῆς οὔποτ' ἐνόησε*: σοφίας γὰρ δόξαν οὗτος ἀπηνέγκατο.

72 *Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.*

73 *Ταντάλου τάλαντα*: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.

74 *Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκας*: ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων· καὶ ἐπὶ βεβαίου ψήφου.

75 *Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος.*

---

4. KB explicant: *ἀδιεξέταστοι* [Suidas *ἀδιεξόδευτοι*] *λόγοι*. 5. *Σὲ — ἰδών*] Apostolius et Arsenius explicationis causa haec afferunt: *ἐπὶ τῶν εἰδεχθῶν· παρόσον οἱ παλαιοὶ οἰωνίζοντο ἐκ τοῦ συναντῆσαι πρώτῳ ἐν τῇ ὁδῷ εἰδεχθεῖ ἢ εὐειδεῖ καὶ σκοτενδύτῃ ἢ λευχειμονοῦντι. καὶ τὸ κτλ.*] K om. 6. *ἡ μὲν* Suidas, qui addit in fine: *οἱ δὲ πρεσβύτεροι κατησπάζοντο καὶ ἐπῄνουν.* 7. Recte Suidas ex Aristophane: *τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν.* K *ἐπενόησε: διὰ τὸ τειχίσαι τὸν πειρεᾶ* [sic] *ἢ ὅτι σ. δ. Θεμιστοκλῆς ἀπηνέγκατο.* 9. *πολυπλοκώτερος* K. 10. *Ταντάλου*] scribebatur *Ταλαντου*.

67. Zenob. V, 85.
68. Diogen. VIII, 7: Zenob. V, 87. Append. III, 14.
69. B. 850. K. IV, 47: Suidas. Nam *μωρὸς σιωπᾶν οὐ δύναται* Apost. XIII, 51. Arsen. 360, et *μωρὸς μωρὰ λέγει* Arsen. l. c.
70. K. IV, 49. Apost. XVII, 35. Arsen. 428. *καὶ τό κτλ.*] haec a Suida afferuntur s. *οἰωνίζοντο*: adnotat ibi Gaisfordus, Valckenarium haec verba tribuisse Aeliano.
71. K. IV, 50. Apost. XIX, 2. Arsen. 449: Suidas. Proverbium ductnm est ex Aristoph. Equitt. 891, ubi melius quam Suidas Scholiasta de Themistoclis sapientia exponit: *ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο ὁ Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν· τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς* [integrum oraculum affertur a Scholiasta ad Equitt. vs. 1049.] *ἄλλων δὲ ἄλλα λεγόντων Θεμιστοκλῆς ἔφη, τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος· καὶ τὸν Πειραιᾶ δὲ τειχίσας* [v. Arist. Equitt. 821], *ὡς εἴρηται, καὶ τὰ μακρὰ τείχη ποιήσας τὰ διήκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι τοῦ Πειραιῶς, ἐπὶ πλέον ἔδοξε σοφός.*
72. K. IV, 51. Apost. XVIII, 66: Hermias ad Plat. Phaedr. 230 A ap. Ruhnkenium ad Tim. Lex. Plat. 260 Lugd., Timaeus l. c., Phot. Suidas. Adhibuit Plat. l. c., quem multi imitati sunt; v. Ruhnkenius l. c., interpp. ad Plat. l. c.: add. Suidas s. *Σαραπίων* fin.
73. Zenob. VI, 4.
74. Diogen. VIII, 36.
75. Diogen. VIII, 43.

76 Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσεν.

77 Τὸ κυνὸς κακὸν ὗς ἀπέτισεν: ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτόντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην.

78 Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνων· ἀλλήλους γὰρ ἀντικνήθουσιν. Ἐπὶ ὠφελούντων ἢ ἀντιβλαπτόντων ἀλλήλους.

79 Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος.

80 Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γίνῃ: οἱ γὰρ ἑαυτοὺς διαχειρίζοντες ἐν Θήβαις ἐτιμῶντο.

81 Τὸ Ἱππάρχου τειχίον: Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου παρὰ τὴν Πυθίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε, πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους εἰς τἀναλώματα ἀναγκάσας.

82 Τὸν ἐγκέφαλον κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

83 Τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν: οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον· ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δὲ ἐγώ.

---

2. ἄλλων μὲν K. 3. ἁμαρτησάντων K cum Apostolio. 8. γένῃ K Zenobius. K: οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι οὐδὲτινοσοῦν [sic] τιμῆς ἠξιοῦντο. 10. K. addit: ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων· Ἵπ. γὰρ ὁ κτλ. VB: Ἱππάρχου τ.: οὗτος περὶ τὴν Ἀκαδημίαν παραβαλλομένοις [Schottus proponebat βαλλόμενος τεῖχος: fortasse περιβαλλόμενος τεῖχος] τοῖς Ἀθηναίοις τέλος ἐπέθηκεν, καὶ ἐπὶ πολὺ τὴν οἰκοδομίαν αὐτοῦ παρεῖλκε, βουλόμενος πολλὰ ἐκλέγειν τὰ τέλη. Ὅθεν ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀναλώματα δεχομένων, ἀτελῶν δὲ μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. 12. εἰς τἀναλ. ἀν.] ἀναγκάσας ἀναλῶσαι K. 13. ὥσπερ σεσεῖσθαι Aristophanes. 14. τῆς θεοῦ Aristophanes, Suidas. 15. δημαγωγοὶ in K deletum est. ἀστεϊζόμενοι] K ἀστριζόμενοι. ἔλεγον ὅτι K.

76. Diogen. VIII, 45.
77. K. IV, 59. Apost. XIX, 17. Arsen. 450 ibiq. Macarius.
78. Diogen. VIII, 48.
79. Apost. XIX, 20. De Croesi filio muto v. Herod. I, 85 ibiq. Wesselingius, Gellius N. A. V, 9.
80. K. IV, 61. Apost. XVII, 80. Append. Arsen. 493. v. Zenob. VI, 17. Explicatio Gregorii plane falsa: v. Zenobius. De re cf. Wachsmuthius Antiqq. Grr. II, 1, 181.
81. V. II, 17. B. 511. K. IV, 68. Apost. XIX, 29: Suidas. De muro cf. Leake Topogr. Athen. p. 328. ed. germ.
82. K. IV, 72. Est versus Aristoph. Nub. 1276.
83. K. IV, 73. Apost. XIX, 31: Schol. ad Arist. Equitt. 1211: Suid. s. νόημα, s. τὸ μὲν. Versus est Aristoph. Equitt. 1203: similiter ibid. 108: ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν: ibid. 1253.

84 *Τοῦ σελίνου δεῖται:* ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσούντων. εἰώθασι γὰρ στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.

85 *Τραγικὸς πίθηκος:* ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.

86 *Ὕβρις ὕβριν ἔτικτε καὶ ψόγος ψόγον.*

87 *Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς:* ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδὲν πονούντων.

88 *Ὑπὸ παντὸς λίθου σκορπίος εὕδει:* ἐπὶ κακοήθων.

89 *Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν:* ὅμοιον τό, *Ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις.*

90 *Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναῤῥιπτεῖς:* οἷον ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνίζῃ καὶ κινδυνεύεις.

91 *Ὑπηνέμια τίκτει:* ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

---

3. B addit: *Παρὰ Δημοσθένει:* Orat. p. Corona p. 307, 25 R. 6. *μηδὲν κτλ.*] K *μηδενὸς χρησίμων φιλοτιμουμένων.* 8. *παντὶ λίθῳ* K cum Zenobio. 10. K addit: *ὑπὸ . . θλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαί φασι· ὃς πεντήκοντα ὄντων πρότερον σκαμμάτων, πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ὡς τὸ ἐπίγραμμα αὐτοῦ: πέντε ἐπὶ πεντήκοντα πόδας ἐπήδησε* [sic] *φαῦλος:* v. Zenobius. 12. *ἀναῤῥιπτεῖς κύβους* Apostolius recte. 14. *τίκτει*] Phot. *τίκτουσι*, Suid. om. *τὰ ψευδῆ κ. ἀβ.* K.

84. Diogen. VIII, 57.

85. B. 868. K. IV, 76. Apost. XIX, 62. Arsen. 451: Harpocr. p. 177, 7. Bekk. Hesych. Phot. Suidas. Cf. Dissenus ad Demost. Or. p. Cor. p. 396.

86. Apost. XIX, 79. Arsen. 455. Comp. Diogen. VIII, 22.

87. K. IV, 78: Zenob. VI, 28. Dicitur etiam *περὶ ὄνου σκιᾶς:* Apost. XVI, 4. Arsen. 407 ibiq. Macar.: Phot. Suidas: add. Append. s. *ὄνου σκιά.*

88. K. V, 14: Zenob. VI, 20.

89. K. V, 18. Apost. XIX, 92: Eustath. ad Hom. Od. Θ, 197 p. 1591, 52: *ἰστέον ὅτι τὸ ὑπερήσει καὶ τὸ ὑπερέπτατο σήματα πάντα, οὐ μακρὰν ἐσχημάτισται τοῦ, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν, ὃ κεῖται παρὰ τοῖς ὕστερον ἤγουν ὑπέρμετρα παροιμιαζόμενον μὲν ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλόντων ἢ πλεονεκτούντων, μετενεχθὲν δὲ ἀπὸ πεντάθλων. ἤρξατο . . ἀπὸ Φαΰλλου κτλ.:* Zenob. VI, 23. *ὑπερβάθμ. κτλ.*] Apost. l. c.: Schol. ad Plat. 370 Bekk.: Suidas. Dicitur etiam *ὑπ. π. πέμπειν, ῥιπτεῖν:* v. intt. ad Suid., Boissonadus ad Marin. Vit. Procli 92.

90. Apost. XIX, 94. Arsen. 458: Suidas. *Τὰ ὅλα* significat *res summas, summa reipublicae:* v. Dissenus ad Demosth. p. Cor. §. 28. Beier ad Cic. Oratt. frr. p. 16.

91. K. IV, 81. Apost. XX, 2. Arsen. 459: Phot. Suidas. *Ὠὰ ὑπηνέμια* secundum veteres non solum columbae, sed etiam gallinae, perdices, pavones, anse-

92 *Ὕδραν τέμνεις*: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

93 *Ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.*

94 *Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

95 *Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος*: νωθροὶ γὰρ δοκοῦσι οἱ Φρύγες οἰκέται.

96 *Φρυνώνδας ἄλλος*: ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μάγων.

97 *Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν.*

---

2 *κίλυσμα* K. Apostolius et Arsenius addunt: *ὅμοιον τῷ Κράτητος· ὗς ἐν βορβόρῳ ἰλυσπᾶται*: v. Piersonus ad Moer. 205 Lugd. 3. K addit: *ἡ παροιμία παρὰ δεινολοχω*: VB: *παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων*: ad proverbium ipsum Hesychius et Photius adjiciunt: *δραμεῖται*. 9. *χορίων* B. *γεῦσαι* Apostolius ex Theocrito. Apostolius addit: *ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῶν κακῶν χωρούντων εἰς μεγάλα*: BK: *τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον [χορίον K] καλεῖται· οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου, καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι διὰ τὸ λίχνον.*

res, chenalopeces pariunt verno potissimum tempore: Plin. N. H. X, 80. Schneiderus ad Aristot. Hist. Anim. VI, 2, 5. 6: sunt autem talia, quae *δίχα συνουσίας καὶ μίξεως* nascuntur: Schol. ad Arist. Av. 695: Dio Chrysost. Or. XX. T. 1, p. 499 R.: cf. Meinekius ad Men. fr. p. 40. Hinc ex parte explicatur, quid sibi velit Aristophanes l. c. dicens: *τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν*: vir non aderat, ex quo Nox ovum illud concipere posset: cf. Lucian. Sacrific. § 6. Quum vero ova irrita sterilia essent et minora ac minus iucundi saporis, factum est, ut *ὑπηνέμια* dicerentur res imbecilles et debiles: *ὀνείρατα ὑπηνέμια* dixit Lucian. Harmon. §. 4, ubi Schol. V. explicat *ἀβέβαια*: *ὑπήνεμοι δόξαι* Alciph Epist. II, 2, 52: alia attulit Hoepfnerus ad Eurip. Cycl. 44.

92. Zenob. VI, 26.

93. K. V, 17. Apost. XX, 10. Arsen. 460. Usurpat Petrus Epist. II, 2, 22.

94. V. IV, 27. B. 918. K. IV, 83. Apost. XX, 5. Arsen. 459: Hesych. Phot. Suidas. Similiter *ὗς ὑπὲρ ὅπλον δραμεῖται*: v. Append.

95. Apost. XX, 37: Suidas. Toupius haec Epicharmo, Hemsterhusius Sophroni adscripsit: v. nott. ad Suidam.

96. Apost. XX, 39. Arsen. 464: Eustath. ad Hom. Od. K, 1669, 58. Schol. ad Lucian. Alex. §. 4: Hesych. Suidas: v. Diogen. IV, 78. V, 12. II, 71. De homine dixit Fritzschius ad Aristoph. Thesm. 861: add. Plat. Protag. 327 D, Aristid. *ὑπὲρ τ. τεττ.* p. 516 Jebb.

97. B. 950. K. IV, 91. Apost. XX, 56. Arsen. 473 ibiq. Macar.: Schol. ad Theocr. Id. X, 11: *παροιμία τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τῶν γευσαμένων ἐφετοῦ τινος, δυσαποσπάστως δὲ ἐχόντων τῆς συνηθείας, λεγομένη· ἤ τις καὶ ἑτέρα λέγεται.*

98 *Χρήματ' ἀνὴρ· πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός.*

99 *Χωρὶς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὁρίσματα.*

100 *Χροῒ δῆλα:* φασὶ Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειριάσει τελευτῆσαι, εἰπεῖν δὲ πρὸς Πυθαγόραν περὶ τούτου πυνθανόμενον προβαλόντα τὸν δάκτυλον· *Χροῒ δῆλα.*

1 *Χυτραῖς λημᾶν καὶ κολοκύνταις:* ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.

2 *Χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις:* ἐπὶ τῶν εἰκῇ λοιδορουμένων· ἐπιφέρει γὰρ *Νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστί μοι.*

3 *Ὡς ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι:* λέ-

---

9. Alcaei fragmentum corruptum: dixerat enim poeta: *χρ. ἀνὴρ, π. δ' οὐδεὶς πέλετ' ἐσλός οὐδὲ τίμιος.* K addit: *ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων· αὕτη δὲ ἀποφθεγματική ἐστι ὡς καὶ ἡ ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι καὶ ἡ τὴν* —: v. Diogen. II, 94. 2. *τὰ*] K *τὰ*: scribebatur *τῶν*. 3. *φθειριάσει*] legebatur *φθειριασίᾳ*: correxi ex Apostolio: K *φθειριάσαντα.* *εἰπεῖν δὲ*] K: *ὅτε καὶ Πυθαγόρα παραγενομένῳ* [Diog. *παραγενομένου*] *καὶ πυνθανομένῳ πῶς διακέοιτο διαβαλόντα τῆς θύρας τὸν δακτύλον* [sic] *εἰπεῖν, χ. δ.* [*καὶ* addit Diogenes.] *τοὐντεῦθεν παρὰ ταῖς φιλοσόφοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται,* [*οἱ δὲ* e Diogene addendum.] *καὶ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμεναι διαμαρτάνουσιν*: quae sunt ipsa Diogenis Laertii verba. 7. *λημμᾶν* K. 12. *ἀλλ' ὥσπερ* Zenobius, *ὥσπερ* Diogenianus.

χαλεπόν φασι μαθοῦσα κύων σκυτοτρωγεῖν: Suidas. Est hemistichium Theocriteum, quod exstat Id. X, 11. De proverbio *χαλεπὸν μαθοῦσα κτλ.* cf. Apost. XV, 20 Arsen. 392, qui exhibent: *οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἂν ἅπαξ σκυτοτραγεῖν μαθών*: adhibuerunt Lucian. adv. Indoct. §. 25 fin. Alciph. Epist. III, 47, fin. Horat. Serm. II, 5, 83.

98. K. V, 3: Zenob. VI, 43.

99. K. IV, 100 Apost. XX, 97. Arsen. 478 ibiq. Macar.: Eustath. ad Dionys. Perieg 809: *οὕτω δέ φασι δύσεργον εἶναι διορίσαι Μυσοὺς καὶ Φρύγας διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς οἰκήσεως, ὥστε τάχα καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν διεκπεσεῖν τὴν λέγουσαν, Πόῤῥω τὰ Μυσῶν κτλ.*: Schol. ad Lucian adv. Indoct. §. 21 coll. Bachmanni Anecdd. II, 336: Suidas. Versus saepius adhibetur: Strab. XII, 8, 2: *ὥσθ', ὅπερ ἔφην, ἔργον διορίσαι χωρὶς τὰ κτλ.*, Phot. Epist. 243 p. 367: cf. Wyttenbachius ad Plutarch. 122 C. Haasius in *Notices et Extr. de la Bibl. du Roi* T. VIII, pag 86.

100. K. V. 4. Apost. XX, 87. Arsen. 477: Suid. s. *ἐπηλυγάζονται*, s. *χροΐ*. Narratio sumpta e Diog. Laert. I, 118: v. Sturzius Pherec. frr. p. 15 sqq.

1. K. V, 6: Diogen. V, 63.

2. K. V, 11. Apost. XX, 93. Arsen. 477: Suidas. Est desumptum ex Aristoph. Nub. 912: *χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις. Α. Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ. Α. Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.*

3. Zenob. I, 64. Diogen. VIII, 73.

γεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων.

4 Ὠσὶν ἑστῶσιν.

5 Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν· παρατόξευσις ἡ ἔξω τοῦ σκοποῦ.

---

4. Diogen. VIII, 74. 5. Diogen. VIII, 75.

APPENDIX PROVERBIORUM

BODLEIANA,

VATICANA, COISLINIANA.

---

1 *Ἀγάλματα Ἑκάτης.*

2 *Ἀγνοεῖ δ᾽ ἀράχνη παῖδα ἕως παιδεύει, θρέψασα γὰρ τέθνηκεν: ἐπὶ τῶν καθ᾽ ἑαυτῶν τι διαπραγματευομένων.*

---

1. B. 162. Hesych. p. 28. 1126. Excidit explicatio: Macar. p. 17. *ἐπὶ τῶν οἱστισιοῦν ἀγαλλομένων· κύνας δὲ λέγει ἡ παροιμία.* Bekkeri Ann. I, 327. 13. *αἱ κύνες· θύονται γὰρ αὐτῇ.* Ibid. 336, 31. *Ἄγαλμα Ἑκάτης: τὴν κύνα οὕτως εἴρηκεν Ἀριστοφάνης* (fr. inc. fab. XLIX. 535. Dindorf.) *διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἑκάτῃ κύνας, ἢ ὅτι καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν.* (Eadem fere Hesychius.) *εἰσὶ δὲ οἳ καὶ γενέσθαι αὐτὴν κύνα ἐκ γυναικὸς κατ᾽ ὀργὴν Ἀρτέμιδος, εἶτα ἐλεηθεῖσαν πάλιν ὑπ᾽ αὐτῆς ἀποκαταστῆναι κτλ.* Eustath. p. 1467., 35. *Ἑκάτης ἀγάλματα αἱ κύνες· ταύτῃ γάρ φασι θύονται. ἣν καὶ κυνοπρόσωπον διαπλάττονται. Ἀριστοφάνης·* Καὶ *κύων ἀκράχολος Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.* Eurip. fr. inc. CXXVI. *Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσει,* cfr. de Aristophanis cavillatione hujus versus Porsonum ad Hecub. 1255., ante quem monuerat Ruhnkenius in Tim. Lex. Voc. Platon. p. 7.

2. V. I, 9. B 174. Suidas et cum eo Macarius 17. auctius et correctius: *Ἀγνοεῖ δ᾽ ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται· θρέψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τῶν φιλτάτων, ἐπὶ τῶν καθ᾽ ἑαυτῶν τι πραγματευομένων.* Macarius *πρὸς τοῦ φιλτάτου.* Vide Intpp. Suidae. De correpta prima syllaba v. *ἀγνοεῖ* admonuit Meinekius Menandr. XXIV.

3 *Ἀγραφίου δίκη:* ἐπὶ τῶν ἀποδοκιμασθέντων πραγμάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ εἰςγραφέντων ἐλέγετο.

4 *Ἀγροῦ πυγή:* ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προςκειμένων· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀρνέων. Μαλακώτατα γὰρ τὰ πρὸς τῇ πυγῇ τῶν ὀρνέων.

5 *Ἄιδεις πρὸς μυῤῥίνην:* ἔθος τὸν μὴ δυνάμενον ἐν συμποσίῳ ᾆσαι, δάφνης κλάδον ἢ μυῤῥίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ᾄδειν.

6 *Ἀεὶ γεωμόρος εἰς νέωτα πλούσιος.*

7 *Αἰγαῖαν ἐμβολήν:* ἐπὶ τῶν εὐτελῶν φορτίων.

8 *Αἰγῶν ὀνόματα:* οἷον ἄχρηστα πράγματα· ὅμοιαι γὰρ αἱ αἶγες.

---

1. Sic B, nisi quod *ἀποδοκισθέντων* V *ἀγράφου* et *ἐ. τῶν γραμμάτων* reliquis obliteratis vetustate ita, ut legi non possent. Ex Harpocr. Hesych. Suid. lacunam expleverat Schottus: *καταδικασθέντων χρημάτων.* 4. *πυγή* A: *πηγὴ* VB, v. Walz. ad Arsen. l. c. et Intpp. Suid. Hesych. *προςκειμένων τινὶ ἔργῳ* V. 5. *ὀρέων* bis V. 10. *γεωμόρος*] *γεωργὸς* Zenobius. 11. »F. corrupte pro *Αἰγιναίαν ἐμπολήν«* Gaisfordus. Vide Notam.

3. V. I, 1. B 9. Suid. Hesych. Harpocr. p. 3, 20, *ἀγραφίου εἶδός τι δίκης οὕτω καλουμένης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, εἶτα πρὶν ἐκτῖσαι ἐξαλειφθέντων.* Vide Bernhard. ad Suidam. Patet differre explicationem Paroemiographi nostri, quae eadem Hesychii est, in eo, quod qui aerario aliquid deberent, per gratiam ne relati quidem in tabulas fuerint. Adde Bekkeri Ann. I, 184, 23. 199, 28. 331, 21.

4. V. I, 2. B. 15. Apost. I, 26. Arsen. 16. Mac. Suidas. Arsenius: *ἐπὶ τῶν λιπαρῶς καὶ ἐπιμόνως ᾡτινιδὴ ἔργῳ προςκαθημένων.* Hesychius docet Sophronem Mimographum usurpasse: *παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προςκειμένων. ὁ δὲ Σώφρων τὰ πλεῖστα* (!) *μέρη λέγει μετὰ τῶν ὀρέων* (Bernhardy ad Suid. corr. *μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων*: debebat *ἀπὸ τῶν ὀρνέων*) *καὶ τὰ πιότερα τοῦ ἀγροῦ. Καὶ ζάπλουτοι, ἀγροῦ πυγαί.* Cfr. Intpp. Suidae: add. Schneideri Lex. Gr. s. v. *πυγή*, qui comparat *οὖθαρ ἀρούρης* cum Eustathio Il. 310, 2: *Καὶ πυγὴν ἀγροῦ παροιμιακῶς ἐλάλησε (ἡ μεταχείρισις), μετενεγκοῦσα ἐκ τῆς σαρκικῆς πυγῆς, ὃ τινὲς μὲν ἐνόησαν ἀντὶ τοῦ τὸ πιότατον τοῦ ἀγροῦ κατὰ τὸ οὖθαρ ἀρούρης· ἕτεροι δὲ παροιμιακῶς ἐξελάβοντο ἐπὶ τῶν μὴ μόνον ἀγρῷ ἀλλ' ἁπλῶς ᾡτινιοῦν προςκαθημένων λιπαρῶς, ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀγροίκων.* Conveniebat igitur ne veteribus quidem de explicatione adagii.]

5. K. I, 18: cf. Zenob. I, 19.

6. K. I, 7: cf. Zenob. II, 43.

7. B. 78. Recte Gaisfordius: Strabo VIII, 376. *Ἐμπορεῖον, γενέσθαι* — narrat Philochorus — *διὰ τὴν λυπρότητα τῆς χώρας, τῶν ἀνθρώπων θαλαττουργούντων ἐμπορικῶς· ἀφ' οὗ τὸν ῥῶπον Αἰγιναίαν ἐμπολὴν λέγεσθαι*, ubi v. Intpp. et Hesych. s. v. *Αἰγίναια.* Mueller. Aeginett. p. 77. Confer. Diog. VIII, 3.

8. B. 178. Suidas.

9 *Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ:* ἐπὶ τῶν δι' ἐπιείκειαν βλαπτομένων.

10 *Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς:* ἢ ὅτι οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς κεκομμένοι οὐκ αἰδοῦνται, ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας.

11 *Αἰσώπου γελοῖα:* οὕτως ἔλεγον τοὺς Αἰσώπου μύθους ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

12 *Ἀκάνθιος κύων:* ταχεῖα, ὀνομαστικῶς. Τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν προπετῶς τι πραττόντων, παρόσον τυφλὰ τίκτει ἡ κύων.

13 *Ἀκόλλητα χείλη οὐ σύκῳ βύσεις:* παρεγγυᾷ ὁ λόγος τοῖς πράγμασιν ἐῤῥωμένως χρῆσθαι.

14 *Ἄκουε δὴ κακοῦ λόγου:* ἐπὶ τῶν τοὺς μύθους διηγουμένων.

---

3. K: ὅτι ὁ τοὺς ὀφθαλμοὺς κεκομμένος οὐκ αἰδεῖται· ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας. 8. Lege ὀνοματικῶς.

9. B. 173. Suid. Est versus Odyss. *P*, 347. ubi nunc editur *ἀνδρὶ παρεῖναι*, v. Porsonum. Confer Hesiodi Opp. 315.

10. B. 172. K. II, 11. Suid. Iterum B. 206: *Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς ἔστω: τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ ἐν τῷ φανερῷ γινόμενα μᾶλλον αἰσχύνονται.* Explicat Aristot. Rhet. II, 6 p. 70. 28 Bekk.: alludit Apollon. Rhod. III, 92, ubi Venus de inverecundo ingenio filii querens Junoni et Minervae dicit: *ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἐόντι Τυτθή γ' αἰδὼς ἔσσετ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο Οὐκ ὄθεται.*

11. B. 38. Aristoph. Vespp. 571: *οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον*, ubi Scholiasta de Aesopo histrione cogitat: ibid. 1258: *ἢ λόγον λέξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα, Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικὸν, Ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ.* Vide Grauertum de Aesopo p. 39.

12. B. 42. Hesychius: *Ἀκαλανθίς· ταχεῖα κύων, ὀνοματικῶς·* Scholl. Arist. Pac. 1078. *Παρὰ τὴν παροιμίαν »ἡ κύων σκεύδουσα τυφλὰ τίκτει.« τὸ δὲ ἀκαλανθὶς εἶδος ὀρνέου κτλ.* Alius Schol. *ὄνομα κυτὸς ἐπισήμου, οἱ δὲ ὀρνέου*, v. Intpp. B. 583. V. II, 47. *Κύων Ἀκαλάνθης: κύων ἦν ἐν Ἀθήναις ἐπίσημος οὕτω καλουμένη (καλούμενος B.). Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ σπουδὴν ἀτελέστατα καταλιμπανόντων τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα, ἐπεὶ κἀκείνη, μᾶλλον δὲ πᾶσαι κύνες ἀτελέστατα κύουσιν.* Cfr. Scholl. Arist. Avv. 873. Suid. s. v. *Ἀκαλανθίς* et Et. M. s. v. Utrum *Ἀκάνθιος κύων* Paroemiographi Bodlejani errori debeatur an juxta *Ἀκαλανθὶς κύων* fuerit in usu, non habeo dicere.

13. B. 186. Rectius, ut videtur, Suidas: *Ἀκόλῳ τὰ χείλη, οὐ σύκῳ βῦσαι: παρεγγυᾷ ὁ λόγος ἐῤῥωμένως χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν.*

14. B. 185. Usurpat Plat. Gorg. 523, A. *Ἄκουε δή, φασί, μάλα καλοῦ λόγου.* Tim. 20, D. *Ἄκουε δή, ὦ Σώκρατες, λόγου μάλα μὲν ἀτόπου, παντάπασί γε μὴν ἀληθοῦς.*

15 *Ἅλις δὲ δρυόχων: ἐπὶ τῶν πολλάκις ἀρχομένων λόγων καὶ μὴ περαινόντων.*

16 *Ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔπω τροπαῖον ἔστησαν: ἐπὶ τῶν δι' ἀθυμίαν μηδὲν πραττόντων γενναῖον.*

17 *Ἄλλα μαρτυρεῖ τρία καὶ ἄλλα λήψει τρία: ἐπὶ τῶν πανοτιοῦν ποιούντων κέρδους ἕνεκα.*

18 *Ἀλλ' ἢ λύκος καλεῖ τὰς αἶγας μολών: ἐπὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει ἐξαπατᾶν πειρωμένων.*

19 *Ἄλλος ἐχθρὸς πολέμιος καὶ ἄλλη γυνὴ ἡ πολεμία.*

20 *Ἀλλ' ἕπου χώρας τρόποις: ὅτι δεῖ τὰ ἑκάστης χώρας ἔθη μιμεῖσθαι τὸν ἐν ἑκάστῃ διατρίβοντα.*

21 *Ἀλλ' οὐκ ἐστὶ συκοφάντου δήγματος.*

22 *Ἅλμη ἰχθύων, κρεῶν δὲ ζωμός.*

---

1. *ἅλις δρυός* V, v. Zenob. II, 40. 2. *περαινόντων* AB: *παραινούντων* V, unde Schottus *περαινομένων*. 6. C. 4: *Ἄλλα μαρτυρεῖ τρία, καὶ ἄλλα κλητεύει τρία: ἐπὶ τῶν ἀγοραίων ἀνθρώπων καὶ ἑτοίμων πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν ἕνεκα κέρδους.* 8. B. *ἀλλ' εἶ*: correxi e Macario: *Ἀλλ' ἢ λύκος τὰς αἶγας ἐκάλεις μολών: ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων καὶ πειρωμένων ἐξαπατᾶν.* Versum trimetrum facile refinges in hanc formam: *Ἀλλ' ἢ λύκος τὰς αἶγας ἐκκαλεῖς μολών.* 10. *ἡ πολεμία*] Articulus delendus videtur. 12. B: *Ἄλλος που χώρας τρόπος*: emendavi e Suida.

Ubi Scholiasta p. 424. Bekker. *Τοῦτο παροιμιῶδές ἐστιν ἐφ' ὧν ἐκκαλέσασθαι βουλόμεθα τὸν ἀκούοντα, ἴσον ὂν τῷ δέχου δὴ τὰ ἄξια ἀκοῆς.* Utrumque, opinor, erat in usu, et *κακοῦ λόγου* et *καλοῦ*. Est haec in iis formulis, quibus sophistae eorumque sectatores solebant dormitantes auditores compellare, v. Eurip. Hec. 834. Suppl. 857. Ion. 1539. Welcker. in Mus. Rhen. Nov. I, 25 sq.

15. V. I, 7. B. 191. Cfr. Arist. Thesm. 52. Intpp. Suid.

16. B. 187. Macar. 49, Suid., ubi *ἐστήσαντο* editur. Locus est Platonis Critia p. 108, C., ubi Plato haec tribuit Hermocrati ut imperatorio viro.

17. B. 180. C. 4.

18. B. 189. Macarius 49. V. ad Diog. V, 96. Append. s. *λύκος αἶγας*.

19. C. 14. Intellectus proverbii hic videtur esse, ut marem quidem hostilem facile esse ajat ferre, feminam non item.

20. B. 190. Suidas. Vide Zenob. I, 24. V, 25. Adde Menandri Sent. Sing. 372 *Νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις* [l. *ἐπιχ.*] *καλόν*, cll. v. 394. Noster locus est hemistichium poetae dramatici.

21. C. 15. Suidas s. v. *Οὐκ ἔστι σ. δ.* et *Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι σ. δ.* Est versus Aristophanis Plut. 886., cujus Scholia compilavit Suidas.

22. B. 192. In omni re circumspiciendum dicit quod conveniat. Cf. Diog. VII, 56.

23 *Ἀλογίου δίκη*: ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον τῆς ἀρχῆς οὐ διδόντες.

24 *Ἅμα κνέφας ἅμ' ὄρθρος.*

25 *Ἃ μὴ κατέθου, μὴ ἀνέλῃ*: παρεγγυᾶται τῶν ἀλλοτρίων ἀπέχειν.

26 *Ἀμύνει, ὡς ἔοικεν, ἡ πάγη*: παρόσον καὶ ἡ δολιότης βοηθεῖ.

27 *Ἀνδριὰς σφυρήλατος*: ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

28 *Ἀνεῤῥίφθω κύβος*: ἐπὶ τῶν ἀνελπίστοις ἑαυτοὺς ἐπιῤῥιπτόντων ἢ ὑπό τινος βίας συνωθουμένων.

29 *Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος*: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα ἐρχομένων.

30 *Ἀνίπτοις χερσίν*: [ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν τίθεται. Τέλλην γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο καὶ μελῶν ποιητὴς καταλελοιπὼς παίγνια εὐρυθμότατα καὶ σκώμματα κομψότατα. Οἱ δὲ ὅτι μελῶν ἦν ἀνυποτάκτων ποιητής. Μέμνηται αὐτοῦ Δικαίαρχος ὁ Μεσήνιος.]

31 *Ἄννας κρίβανος*: Ἄνναν Αἰγυπτίαν φασὶν ἐπινενοηκέναι τὸν κρίβανον εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν. Ἀφ' ἧς ἡ παροιμία.

---

6. K: *ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἄλλων σωζομένων ἀπωλείας.* 9. ἢ K om. 11. ἀναβαιν K: v. Zenobius. 13. »Interciderunt, ni fallor, *Ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τοῖς ἱεροῖς ἐγχειρούντων. Ἄειδε τὰ Τέλληνος.* Vide Zenob. I, 45. II, 15. Diog. I, 43.« Gaisfordius: verissime. 17. Μεσηναῖος B.

23. B. 47. K. I, 37. Suid. Et. M. Zonar. Hesychius. Cfr. Pollux VIII, 54. Meieri et Schoem. *Att. Proc.* 363.

24. C. 22. Ut ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον? Poterat etiam dici de subita fortunae bonae et malae mutatione.

25. C. 26.

26. C. 28. K. II. 18. Apost. III, 8. Arsen. 52, *ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἄλλων ἀπωλείας σωζομένων.*

27. K. I, 12.

28. B. 74. K. I, 59. Apost. III, 32. Arsen. 56. Macar. Suidas, s. v. ἀνέῤῥιπται, ubi v. Intpp. Usurpat Menander Mein. p. 26. Iulius Caesar Plut. 32. Pomp. 60., vide Walz. ad Arsen. et Scholii Aristid. 189. Frommel. 498. Dindorf.

29. K. I, 95: v. Zenob. I, 95.

30. B. 75. Vide Zenob. I, 95. et Nott. ad Diogen. I, 43.

31. B. 158. Scholia Aristoph. Ach. 86. ex iisque Suidas: *Ἄννας κρίβανον: παροιμία ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων. Ἄννος γὰρ Αἰγύπτιος ἐς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον.*

32 Ἀντ᾽ ἰσχάδος: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. παρόσον εὐτελέστατον ἡ ἰσχάς.

33 Ἄξιος ὀβελίσκου καὶ ἀπὸ ὀβελίσκου: ἀπὸ τῶν ἰχθυδίων. Καὶ ἄξιος τοῦ παντός, ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

34 Ἁπαλοὶ θερμολουσίαις: ἀντὶ τοῦ τρυφηλοὶ καὶ τὴν σάρκα διαῤῥέοντες.

35 Ἅπαντα τόλμης καὶ ἀναισχυντίας: ὅτι ἡ ἀναισχυντία νικᾷ τὰ πολλά.

36 Ἅπερ τὴν γλαῦκα θηρᾶν: ἐπὶ τῶν εὐτελές τι ζητούντων, παρόσον ἡ γλαὺξ μικρὰ καὶ γλίσχρα θηρᾶ.

37 Ἁπλοῖν θύλακον πάτει: ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

38 Ἀπὸ ἵππων ἐπ᾽ ὄνους: ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς εὐτελῆ μεταβαινόντων οἷον ἀπὸ γραμματικῆς εἰς χαλκευτικήν.

---

1. K nonnisi *ἐπὶ τῶν εὐτελῶν*. 3. *ἀπὸ ὀβ.*] Fort. *ἀπάξιος ὀβ.* 8. Suidas *ἐπὶ τῶν ἰταμῶν καὶ ἀναιδῶν.* 12. *πατεῖ* Apostolius et Arsenius.

32. C. 34. K. II, 19.

33. C. 36. Arsen. 63,, qui nonnisi *ἄξιος ὀβελίσκου* adscripsit; Suidas: *ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων. Καὶ ἄξιος τοῦ παντός.* Ubi Bernhardy: »Nisi quis *ὀβελίσκου* quae significatio sit proverbialis demonstraverit, equidem opinor popularem subesse dictionem, petitam illam ab obolo, quippe levissimi pretii documento: velut *τεττάρων ὀβολῶν ἄξιον* Graecis recentioribus tritum, de quibus dixit Segaar. in Clem. Alex. p. 236.« Quid verba *ἀπὸ τῶν ἰχθυδίων* sibi velint docet Hesychius: *Ἀπ᾽ ὀβελίσκου ἰχθῦς· οἱ ἀναπεπαρμένοι.* De altero proverbio *ἄξιος τοῦ παντός* v. Zenob. II, 2.

34. C. 37. Apost. III, 79. Ars. 65. Suidas, ubi v. Bernhardy. Verba sunt Comici alicujus, v. Meinek. Men. p. 260.

35. K. II, 36. Suidas. Sumptum est adagium ex Aristoph. Thesmoph. 702: *ὡς ἅπαντ᾽ ἄρ᾽ ἐστι τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας*, ubi Schol. Rav.: *παροιμία.*

36. B. 139.

37. B. 141. Apost. III, 99. Ars. 70. Suidas. »Simile dictum Anaxarchi philosophi ad Nicocreontem Cypri tyrannum *Πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον, Ἀνάξαρχον γὰρ οὐ πτίσσεις*, apud Laertium in ejus vita, Cic. Nat. Deor. III, 63. Origen. c. Celsum, alios.« Schottus. Add. Arsen. 103. 414. Apostol. XVI, 92.

38. B. 135. Suidas: v. Zenob. II, 33: add. Aesop. fab. 27. p. 132 Schneid. Similiter *ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον* dicitur: Apost. IV, 9. Arsen 72: contrarium *ἀπ᾽ ὄνων ἐφ᾽ ἵππους* Apost IV, 10. Arsen. 70. Macarius afferunt.

39 *Ἀργυρὰν λιμόν*: τοῖς ἀπειθοῦσιν ὁ Ἀπόλλων ἠπείλησε πολλάκις ἀργυρὰν λιμὸν ἀποπέμπειν, ὡς μέλλουσιν ἀργυρίου σῖτον ὠνήσεσθαι.

40 *Ἀρουραία μάντις*: ἀκρίς ἐστι δυςκίνητος. Ταύτης ταῖς κινήσεσιν οἱ ἀγροῖκοι μαντεύονται. Τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν νωθρῶν καὶ δυςκινήτων. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰκῇ ταῖς μαντείαις φλυαρούντων.

41 *Ἀρχὴ δήπου παντὸς ἔργου χαλεπώτερον ἐστί.*

42 *Ἀφαιρεῖν κροκύδας*: ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολακείας, ἢ *Οὗτος ἀφαιρεῖται καὶ κροκύδας*, ἐπὶ τῶν διὰ κολακείας μέχρι καὶ τῶν σμικροτάτων καταγινομένων αἰτεῖν.

43 *Ἀφ᾽ ἑστίας*: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς τι πραττόντων.

44 *Ἄχνη πυρός*: καπνός. Καὶ *Ἄχνη ὕπνου*. Ὁ δὲ Ἱπποκράτης καὶ *Ἄχνη λιμοῦ*. Δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν ξύσμα. *Ἄχνη Λυδῆς κερκίδος*: τὸ ἄκρον· ἀπὸ τοῦ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχειν· ἢ ἀπὸ τῆς θαλαττίας ἄχνης.

---

1. Videtur *ἀργυρᾶν* vel *ἀργυρέαν* bis scribi debere, cfr. notam. 4. K: *ἀκρίς ἐστι δυςκίνητος, χλωρά, λεγομένη μάντις· ἧς ταῖς κινήσεσιν οἱ ἀγροῖκοι προσέχοντες μαντεύονται. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν νωθρῶν καὶ ἀπρ* [literae nonnullae deletae sunt.] *καὶ ἐπὶ τῶν* ꙧ [i. e. *εἰκῇ*] *ταῖς μαντείαις ἐμφλυαρούντων.* 15. *καὶ Ἄχνη ὕπνου κτλ.* K om.

39 B. 146. Dissident Apost. IV, 23. Arsen. 73: *Ἀργυρὸς λιμός: ἐπὶ τῶν ἐν σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων πολὺ ἀργύριον κερδαινόντων.* Concinit Hesychius *ἀργυρέα λιμός· ἀργυρίου σπάνις*, v. Intpp. Nostrum proverbium cum similibus locutionibus figuratis, quibus Apollinis oracula abundabant, componit Lobeckius Aglaoph. 844.

40. B. 202. K. II, 12. Suidas. Cfr. Zenob. II, 94. et qui maxime huc facit Scholiastam Theocriti X, 18.

41. K. II, 39: cf. Diogen. II, 97.

42. C. 42. Bekkeri Ann. 4, 27. et Suidas, qui versum Aristophanis affert *Εἴ τις σε κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν* fr. Holcad. VII, 360. Dindorf. Confer. Intpp. Suidae.

43. K. II, 31: v. Zenob. I, 40.

44. B. 72. K. I, 50. Suidas et Bekkeri Ann. 424, 29.; uterque *ἄχνη ἁλὸς* [Il. Δ, 426.], *τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης* addunt. Hesychius: *Ἄχνη πυρός: ὁ καπνός· καὶ Ἀριστοφάνης* [Vespp. 92.] *οὕτως ἄχνην ὕπνου.* Ex Aeschylo *ἄχνη πυρὸς* affert Et. M. 182. fin. *Ἄχνη λιμοῦ* Hippocratis in *ἄχνη λίνου* mutavit Foësius Oecon. Hippocr. v. *ἄχνη*, v. Intpp. Suidae et Hesychii. Cfr. Erotianus s. v. *ἄχνη ὀθονίου.* Denique cum B unus Hesychius: *Ἄχνην Λυδῆς κερκίδος: Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις* [fr. 48. Dindorf.] *ἄχνην τὸ ἄκρον, κατὰ τὴν ἐργασίαν*

45 *Ἄχρι κόρου φενακίζει*: ἤτοι ἀναισθητεῖ.

46 *Βάβυος χορός*: ἐπὶ τῶν ἀτακτότερον καὶ ἀφυέστερον τῆς μουσικῆς χρωμένων.

47 *Βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον*: γρ. καὶ *τριώβολον*. Τοῦτο ἐπέσκωπτον τοὺς Ἀθηναίους δικαστάς, ἐπεὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐδίκαζον.

48 *Βάλλ' εἰς φθόρον*: ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

49 *Βασίλειος ὀφθαλμός*: τὸν ἐπί τινα ἀρχὴν πεμπόμενον οὕτως ἐκάλουν.

50 *Βάτα Κάρας*: ἐπὶ τῶν παχέων λέγεται τοῦτο. Τινὲς οὖν ἐνόμισαν ἓν ὄνομα τοῦτο εἶναι καὶ ἐχρήσαντο τῇ παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν παχέων. Ἔστι δὲ υἱὸς ὁ Κάρας τοῦ Βάτα, ὡς ἐν τῷ Ἡραίῳ τῷ Σαμίῳ ἐπιγέγραπται.

51 *Βάττου σίλφιον*: ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ πολυτελῶν. Οἱ γὰρ Κυρηναῖοι τὸ σίλφιον μέγα τι καὶ ἐξαί-

---

10. C: *Βάτα Κάρας: ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν* [l. *ἀδυνάτων*] *ἢ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ἐπιγραφῆς οὔσης ἐν Σάμῳ ἐν τῷ Ἡραίῳ, καταπλανησάσης ὑπ' ἀνοίας τοὺς ἀναγνόντας· ἐπέγραφον γὰρ πατρόθεν προτάσσοντες τὸν πατέρα· καὶ ἔστι τὸ μὲν Βάτα γενικὴ πτῶσις, τὸ δὲ Κάρας ὀρθή, ἵνα ᾖ Κάρας ὁ Βάτα υἱός, ἤγουν ὁ υἱὸς τοῦ Βάτα· ὑφ' ἓν δὲ ἐξενεχθὲν ἐπλάνησε πολλούς. Ὅθεν καί φασιν ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.* In AB pro *υἱός ὁ Κάρας* mire *ὗς ὁ Κάρας*. 11. B. 258. *Βάτου σίλφιον: ἐπὶ ἄκρως ἔχον. ἢ ἐπὶ* [l. *ἀπὸ*] *τῆς θαλασσίας ἄχνης· ἔστι γὰρ λαμπρὰ καὶ διαφανής. γράφεται δὲ καὶ ἴχνη.* Non satis accurate explicat Ellendtius Lex. Soph. I, 284.

45. K. I, 49: v. Zenob. I, 44.

46. C. 43. Suidas s. *τοῦ Βάβυος*: cf. Zenob. IV, 81.

47. B. 233. Macarius 139. Suidas p. 943, 9. Bernh., cll. p. 937, 4.

48. V. I, 30. B. 262. Apost. V, 41. Ars. 137. Suid. s. *εἰς ὕδωρ*. Cfr. Zenob. II, 77. II, 61. Diogen. III, 51. Macarius l. c. *Βάλλ' ἐς ὄλεθρον καὶ βάλλ' ἐς φθόρον καὶ βάλλ' ἐς κόρακας ὅμοια.*

49. K. II, 41. Apost. V, 46. Arsen. 138: Schol. ad Aristoph. Acharn. 92: aliter Hesych.: *βασιλέως ὀφθαλμός: ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπίσκοπος, ὃς ἐφεωρᾶτο τὰ πράγματα, ὃν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν*: cf. Stanleius et Blomfieldius ad Aesch. Pers. 973. intt. Hesych.

50. V. I, 16. B. 242. C. 47. Apost. V, 39. Arsen. 137 [*κατὰ συστολὴν δὲ ἀναγνωστέον.*]. Suidas. Hesychius: *Βάστα Κάρας: δύο ταῦτα ὀνόματα· ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ ἀναθήματος ἐν Σάμῳ ἐν τῷ τῆς Ἥρας ἱερῷ οὕτω· Βάστα Κάρας Σάμιος Ἥρῃ τήνδε θήρην ἀνέθηκε.* Vide Schaeferum et Bastium in Greg. Cor. p. 125. Panofka Rer. Sam. 61.

51. C. 49. V. I, 27. B. 258. cll. infra v. *Σιλφίου λειμών*: Apost. V, 40. Arsen. 137. Macar. Bekkeri Ann. I, 224, 30. Hesych. Suidas. Usurpavit Aristophanes Plut. 924: *οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι Τὸν πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον*, ubi v. Scholia. Adde Epigramma in Welckeri Syllog. p. 266. Synes. Epist. 133. fin. et quae sunt apud Thrigium R. Cyrenens. 307. 312.

ρετον ἔχοντες ἔδοσαν Βάττῳ, καὶ οὐκ ἐξῆν ἄλλῳ κεκτῆσθαι, ἐχάραττον δὲ καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ νομίσματος τὸν Ἄμμωνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου τὸ σίλφιον, ὡς μέγα· τὸ δὲ σίλφιον βοτανόν ἐστι θεραπευτικὸν, ἡδύοσμον καὶ πολύτιμον.

52 *Βδελύττομαι τὸν λεπρὸν ἀπὸ Μελανθίου:* *ὁ Μελάνθιος λέπραν εἶχε. Λέγει οὖν ἰδὼν τὸν Μελάνθιον οἷόν ἐστι κακόν, βδελύττομαι τὸν λεπρόν. Λήψῃ δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ὁμοίων κακῶν.*

53 *Βέμβικος δίκην:* *ῥόμβου τρόπον· ἀπὸ τοῦ τὸν φεύγοντα μὴ ἐπ᾽ εὐθείας τὴν φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ᾽ εἱλεῖσθαι.*

54 *Βησᾶς ἕστηκας:* *οἷον ἀχανής. Οὗτος ἕστηκεν ἀχανὴς παταγώδης καὶ ὑπόμωρος.*

55 *Βιβλίον τοὐμὸν μέθυ:* *πρὸς τοὺς διαφθείροντάς τινα ἔργα· ἢ ἐπὶ τῶν φιλολόγων.*

56 *Βλίτυρι καὶ σκινδαψός:* *ταῦτα παραπληρώματα λόγων, εἰσὶ δὲ καὶ παροιμιώδη. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν ὄργανον λέγει μουσικόν, τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα.*

57 *Βοίδιον Μολοττικόν:* *ἐπὶ τῶν καλλίστων, ἐπειδὴ διαφέρουσιν οἱ ἐν Ἠπείρῳ βόες.*

τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὑρισκόντων. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τείχους Κυρηναίου [*ἀπὸ τοῦ τοὺς Κυρηναίους* Hemsterhusius in Arist. Plut. p. 320. cum Hesychio, qui tamen omittit *τοὺς*] *μεταδοῦναι ἐξαίρετον σίλφιον.* In Vat. haec cum praec. *Βατταρίζεις* erant confusa. Cum B fere convenit Hesychio. 13. Legebatur *Βήσας*: recte Apostolius et Arsenius. Lobeckius Aglaoph. 27. *Βησσᾶς* voluerat. Verba *οἷον ἀχανής* ad explicationem retraxi: Gaisfordus cum Schotto habet in lemmate. 21. V. *οἱ ἐν πείρῳ.*

52. C. 50. Suid. s. *βδελύττεσθαι*, s. *λέπρεος* Est versus Aristophanis Avv. 151., ubi est *τὸν Λέπρεον.* De Melanthio dixit Meineckius Hist. Crit. Comm. p. 205. 59.

53. B. 215. Hesychius. Vide Arist. Avv. 1461 sqq.

54. V. I, 26. B. 255. Apost. V, 56. Arsenius 140. Zonaras et Suidas, ad quem v. Bernhardy, cui proverbium ad Besam Aegyptiorum deum redire videbatur.

55. K. II, 45. Apost. V, 62. Arsen. 141: cf. infr. 66.

56. V. I, 14. B. 237. Hesychius, Suid. et Et. M. s. v. *βλίτυρι.* Confer de his verbis effuticiis Reiffium in Artemid. IV, 2, 9. Lobeck. Aglaoph. p. 1331. Schol. Basilii in *Notic. et Extr. Bibl.du Roi* XI, 137. Archigeni has voces tribuit Galenus Differ. Pulss. III, 3. Adde Fabric. ad Sext. Emp. p. 482. Menag. ad Diog. VII, 15, 57. Mueller. ad Fest. p. 366.

57. V. I, 23. B. 252. Aliud proverbium Zenob. II, 83.

58 *Βολίτου δίκην:* πρὸς τοὺς ἀξίους καὶ ἐπὶ μικροῖς τιμωρίαν ὑπέχειν. Ἐν γὰρ τοῖς Σόλωνος ἄξοσιν ὁ νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει.

59 *Βόσκουσι τοὺς κάμνοντας:* ἐπὶ τῶν εἰς ἀλλοτρίας βλεπόντων τρυφάς. Παρὰ τὸ

Αἱ δ᾽ ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.

60 *Βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται:* ἐπὶ τῶν ἐξισοῦσθαι φιλονεικούντων.

61 *Βουζύγης:* ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων. Ὁ γὰρ Βουζύγης Ἀθήνησιν ὁ τὸν ἱερὸν ἄροτον ἐπιτελῶν** ἄλλα τε πολλὰ ἀρᾶται καὶ τοῖς μὴ κοινωνοῦσι κατὰ τὸν βίον ὕδατος ἢ πυρὸς ἢ μὴ ὑποφαίνουσιν ὁδὸν πλανωμένοις.

62 *Βουμύκου νῆες:* ἐπὶ τῶν παραλογιζομένων. Φασὶ γὰρ Κυρηναίους οὔσας τὰς ναῦς προσεποιεῖτο ἰδίας ἔχειν.

63 *Βοῦς ἐναύλιος:* ἐπὶ τῶν μηδὲν χρησιμευόντων.

---

2. V omittit Σόλωνος. 10. V. ὁ τὸ ἱερὸν ἄροτρον ἄλλα τε πολλὰ ἀρῶται, quae a Schweighaeusero in Herod. VII, 232. eximie correcta sunt ut exhibet B. Nisi quod B. ἄροτρον, quod ex Hesychio mutavit Gaisfordius. Ceterum dubitari non potest quin quaedam interciderint, hoc fere intellectu: *qui et ipse vetustissimas leges Atheniensibus dedit exsecrationesque, in quibus et alia exsecratur et* . . . Quod signavi. 13. V Βουνόμου et mox παροργιζομένων, unde Schottus παροριζομένων conjiciebat. Gaisfordius expressit AB. An φάσει? 16. Legebatur ἐνάλιος. Erasmi emendationem confirmat Macarius 144: *Βοῦς ἐναύλιος:* ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων.

58. V. I, 24. B. 253. Suidas, ex Scholiis Arist. Eqq. 656. Tetigit Wachsmuthius Antiqq. Grr. II, 1, 255.

59. B. 218. Sophocl. Fr. Inc. 687. Dindorf. Ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν. Eurip. Phoen. 407. *Αἱ δ᾽ ἐλπίδες* βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος. Ubi Scholia: ἐντεῦθεν καὶ ἡ παροιμία· *Αἱ δ᾽ ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτούς:* βροτῶν Matthiae ex libris.

60. C. 52, cum eoque Suidas. Schottus adscripsit Juvenalem II, 81. *Uvaque conspecta livorem ducit ab uva.*

61. V. I, 21. B. 250. cll. Hesychio s. v. Sermo est de ἀραῖς Βουζυγείοις, de quibus eximie explicat Valckenarius in Herod. VII, 231. Huc maxime facit Diphilus Ath. VI, 238, F. Ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς Ὅτι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει᾽ ὀρθῶς ὁδὸν Ἢ πῦρ ἐναύσει᾽, ἢ διαφθείρει᾽ ὕδωρ, Ἢ δειπνιεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά, cll. Cic. Off. III, 13. Porphyr. de Abstin. IV, 22. Vide Bosslerum de Gentt. et Fam. Att. Sacerdott. p. 11. Preller. de Cerere et Proserp. p. 392.

62. V. I, 17, B. 244.

63. C. 55. Suid. s. βοῦς ἕβδομος. Confer Diog. III, 70.

64 *Βοῦς ἐπὶ φάτνην*: ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ ἥδιστα ἀφικνουμένων.

65 *Βύας*: εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ· καὶ Βύας ὤφθη καὶ Βύαι ὤφθησαν ἀντὶ τοῦ συμφοραί· προμηνύει γὰρ τὸ ὄρνεον κακά.

66 *Βύβλος*: νῆσος. *Βύβλινον τοὐμὸν μέθυ*: παροιμία πρὸς τοὺς διαφθείραντας τινὰ ἔργα.

67 *Γαλλιστὶ τεμεῖν*: ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως ἀπαλλαγὴν πραγμάτων ποιήσασθαι βουλομένων. Γάλλοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἀποτετμημένοι, ἢ ἀπὸ Γάλλου τοῦ ποταμοῦ [ἡσύχως ῥέοντος] ἢ ὅτι μεταπεπτώκασιν εἰς ἑτέραν φύσιν.

68 *Γελοιότερον ἀπεργάζῃ τῶν τὰς κέγχρους ἀποτορεύειν ἐπιχειρούντων*: ἢ καθάπερ τὸν Μυρμηκίδην ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ. Φειδίας γὰρ ἄριστος ζωγράφος, Μυρμηκίδης δὲ κάκιστος.

69 *Γέραιρε σαυτόν*: ἐν ἤθει, ἀντὶ τοῦ, εὔφραινε σαυτόν.

70 *Γέρανοι λίθους φέρουσιν*: ἐπὶ τῶν προνοη-

τε

8. *Γαλλιστὶ τεμεῖν* dedi cum C: *γάλοισι* B: *γάλλους τὶ τεμεῖν* codd. Suidae: *γαλλοὺς* V. 11. *ἡσύχως ῥέοντος* addidi ex C. 14. *Φειδίας — κάκιστος* om. Suidas. 16. Apost. Ars. *γέραιρε σαυτὸν ἐν πλήθει: ἀντὶ τοῦ εὔφραινε σαυτόν*, sed Apost. om. explicationem. 18. Ars. codd. *γέρανοι λίθου καταπεπτωκότος*, Apost. *λίθους καταπεπτωκότες*, Suidas *λίθους καταπεπτωκυῖαι*.

64. C. 58. Macarius 147. Greg. Cypr. II, 61. Hesych. *Βοῦς ἐπὶ δεσμά καὶ βοῦς ἐπὶ φάτνην καὶ ἐπὶ σφαγήν, καὶ κύων ἐπὶ σῖτον καὶ ὗς ἐπὶ δεσμά*. Confer Homeri Odyss. *Δ*, 410. Philostr. Imagg. II, 10. *Ἀγαμέμνων — κείμενος ἐν μειρακίοις καὶ γυναίοις, βοῦς ἐπὶ φάτνῃ· τουτὶ γὰρ τὸ μετὰ τοὺς πόνους τε καὶ τὸ ἐν δείπνῳ*, ubi v. Intpp..

65. C. 61. Suidas, Zonaras. Vide Dion. Cass. XL, 17. Reimar.

66. C. 62. Cfr. Zenob. II, 73.

67. V. I, 42. B. 280. C. 67. Suidae codd. BE. p. 1070. Bernh. Scilicet Galli exsecti nihil jam valent.

68. C. 69. cum Suida. Est locus Juliani Orat. III, 208. [111 sq.]: *Καὶ εὖ μετὰ πλείονος τὰ τοιαῦτα διηγεῖται, λέξει δὲ ἡδίστῃ κοσμῶν καὶ ἐπιλεαίνων τὸ φαῦλον καὶ ἀγεννές, γελοιότερον νομίζει τῶν ἀποτορεύειν τὰς κέγχρους ἐπιχειρούντων· καθάπερ, οἶμαι, φασὶ τὸν Μυρμηκίδην ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.*

69. B. 284. Apost. VI, 3. Ars. 158. Suidas, qui addit ad *εὔφρ. σ.* vocem *μεγαλοῤῥημονῶν*.

70. C. 73. Apost. VI, 8. Ars. 159. Suidas. Aristophanis versus est Avv. 1136., cujus Scholia compilavit Suidas et C.

τικῶς τι ποιούντων. αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι, λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει ῥίπτοιεν καὶ αἴσθοιντο, πότερον ἐπὶ γῆς ἢ θαλάττης φέρονται. Καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἤκοι ὁ λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται. τοῦτό φησιν Ἀριστοφάνης·

Γέρανοι λίθους καταπεπτωκυῖαι.

71 *Γέροντες εἰς ἄχυρον ἀποδεδρακότες*: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἀσφαλιζομένων. Τοῦ γὰρ Πέρσου κατιόντος εἰς ὀχυρόν τινα τόπον τοὺς γέροντας οἱ Ἀθηναῖοι κατέστησαν. Οἱ δὲ παρεφθάρθαι φασὶ τὴν παροιμίαν ἀπὸ τῆς Ὄνος εἰς ἄχυρα ἐπὶ τοῦ ἑκάστῳ χρηστοῦ καὶ ἡδέος λεγομένης.

72 *Γέῤῥα Νάξια*: Γέῤῥα Σικελοὶ λέγουσι τὰ ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα αἰδοῖα. Ἦν δὲ ἐν τῇ Σικελικῇ Νάξῳ τέμενος ἐπιθαλάσσιον Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ μεγάλα αἰδοῖα ἀνέκειτο.

73 *Γέρων ἐρινὸς εὐφραίνει τοὺς γείτονας*: πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς· ὁ δὲ λόγος ἐπὶ γεγαμηκότος γέροντος.

74 *Γῆ θάλατταν συναναμίγνυσιν*: ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων.

75 *Γλαῦκες Λαυρεωτικαί*: ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἐχόντων. Ἐν γὰρ Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς χρύσεια

---

13. ἑκάστου B. 14. ἡδέως A. 15. ἁμαξιαῖα V. 19. Leg. εὐφρανεῖ. 25. Λαυριωνιτικαί B. χρύσεια] ἀργυρεῖα Hesychius.

71. V. I, 47. B. 287. Quod quidam παρεφθάρθαι τὴν παροιμίαν ἀπὸ τῆς Ὄνος εἰς ἄχυρα (de quo prov. rbio v. nott. ad Diogen. VI, 91.) volebant, subtiliter judicaverunt. Quippe pro ὀχυρῷ τόπῳ ex vulgato proverbio joculariter substitutum est ἄχυρον. Ceterum haec Comicum poetam olent.

72. V. I, 40. B. 278. Schol. Lucian. Gymnas. 32. Παρ' Ἐπιχάρμῳ (fr. XCV. Polm.-Krusemann.) γεῤῥαιναξία εἴρηται ἐπὶ τῶν αἰδοίων. Scribe γέῤῥα Νάξια. Confer Muellerum ad Paulum Diac. p. 40, a.

73. C. 76. Macarius 161.

74. B. 289. Apost. VI, 18. Ars. 161. Suid. Apud Apost. et Ars. est Γῆ καὶ θάλαττα οὐρανομήκης· ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων.

75. V. I, 32. B. 297. Macar. 171. Suid. Hesychius. Aristoph. Avv. 1106. Γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐκλείψουσι Λαυριωτικαί, ubi v. Scholia.

μέταλλα ἦσαν. Ἐπεχάραττον δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς νομίσμασιν.

76 *Γλαὺξ ἐν πόλει: ὑπὸ Φαίδου ἀνετέθη γλαὺξ ἐν ἀκροπόλει.*

77 *Γλυκὺ μέλι καὶ πνιξάτω: Τέρπανδρος γὰρ σῦκα ἐσθίων ἐπνίγη· ἢ γλυκὺ ἤτω.*

78 *Γλῶσσα γὰρ οἰκεῖ ὅπου ὁ κουρεύς: ἐπὶ τῶν δυναμένων σωφρονίζειν τοὺς πέλας.*

79 *Γλώττης δ' ἔνεστι καὶ παρ' αὐληταῖς ψόφος: ὅτι καὶ οἱ τυχόντες εἰπεῖν τι καὶ πρᾶξαι δύνανται.*

80 *Γνῶθι σαυτόν: ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων. Ἔστι δὲ ἀπόφθεγμα ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ἤτοι Σόλωνος ἢ Θάλου.*

81 *Γνῶθι σαυτόν καὶ Τὸ νόμισμα παραχάραξον: παραγγέλματα Πυθικά, τουτέστι τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα καὶ παραχάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸ νόμισμα.*

---

3. *Φαίδρου* Hesychius: *Φειδίου* Meursius Cecrop. cap. 20. 5. An *κἀπνίξατο*? 7. V. *ὅπου σκούρεις*. Emendavit Schottus et ita edidit Gaisfordius, ut B sic videatur habere. 10. *πράττειν* C. 12. *ἔστι δὲ κτλ.* K om.

76. V. I, 36. B. 264. Hesych.
77. C. 81. Suidas, Zonaras, qui quidem habet: *Γλυκὺ ἤτω καὶ πνιξάτω.* Suidas: *Γλυκὺ μέλι καὶ πνιξάτω. Τερπάνδρου ᾄδοντος καὶ κεχηνότος πρὸς τὴν ᾠδὴν ἐμβαλών τις εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον ἀπέπνιξε.* Vide Anth. Pal. IX, 488. Epigramma Tryphonis ibique Iacobsium et Intpp. Suidae.
78. V. I, 49. B. 294. De *κουρείοις* volubilis linguae seminariis vide Dorvill. ad Charit. p. 275. Intpp. Arist. Plut. 338.
79. V. I, 50. B. 296. C. 85.
80. V. I, 37. B. 266. K. II, 64. Apost. VI, 42. Ars. 165. Macar. Suidas. Clem. Alex. Stromm. I, 14. p. 331. *Τὸ μὲν οὖν γνῶθι σαυτὸν οἱ μὲν Χίλωνος ὑπειλήφασι, Χαμαιλέων δὲ ἐν τῷ περὶ θεῶν Θαλοῦ* (Arsen. 292), *Ἀριστοτέλης δὲ τῆς Πυθίας.* Apostolius et Arsenius: *τὸ μὲν ἀπόφθεγμα Βίαντος· ὡς παροιμία δὲ λαμβάνεται· μαρτυρεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν· οἱ πολλοὶ* (v. Diog. L. I, 40. ibique Menag. adde Diod. Excc. Vat. p. 19. Arsen. 512.) *δὲ Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα. Κλέαρχος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεχθῆναι Χίλωνι Δαμαγήτου Λακεδαιμονίῳ,* quae maximam partem fluxere e Stobaei Flor. XXI, 12. Confer de nobilissimo dicto Ciceronem Tuscc. Dispp. I, 22. Epist. ad Quint. Fratr. III, 6. Iuvenal. XI, 27, Scholl. Plat. 383. Bekker. Nota Varronianae Satirae inscriptio *Γνῶθι σαυτόν*: vide Paul. Leopardi Emendd. XVII, 15. Usurpavit Menander *Κωνειαζομέναις* p. 103. Mein. et saepe seriores: cf. Creuzerus Init. Philos. Plat. I, 5. II, 201. Boissonadus Aneccd. I, 127. Syll. Poet. Graecc. T. VIII, 221. Confer quae dixi ad Orionis Antholog. p. 65.
81. V. I, 38. Cf. Suidam.

82 *Γραίας ἐρείκης ἅψαντες πυρί*: ἐπὶ τῶν ἀχρήστως καὶ ὀξέως γινομένων. Ἐρείκη γὰρ φυτὸν ἄγριον ὃ γινόμενον αὖον ῥᾳδίως ἐξάπτεται.

83 *Γραφή τε καὶ Λευκαῖος οὐ ταὐτόν*: ἐπὶ τῶν ἀνόμοια γραφόντων. Τὸν γὰρ Λευκαῖον γραφῇ τις ποιήσας ἀνόμοιον ἐποίησε. Δύναται δὲ καὶ ἑτέρως ἀκούεσθαι, ὅτι οὐχὶ αὐτὴ φύσις γραφῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ γραφομένου σώματος.

84 *Γύης οὐκ ἔνεστ' ἐν τούτῳ*: ἐπὶ τῶν ἔν τινι ἀχρήστων· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἀρότρου.

85 *Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ*: ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωρούντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.

86 *Γυμνότερος Ἰαλέμου*: ἐπίῤῥημα θρήνου. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν.

87 *Γυναικὸς πυγή*: ἐπὶ τῶν ἀργῶν· ἢ ὅτι οἴκοι γυναῖκας μένειν χρή.

88 *Γυνὴ εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ*: πρὸς τοὺς ἀναξίους τινῶν πράξεων, παρόσον Ἡρακλῆς ἐδούλευσεν Ὀμφάλῃ.

89 *Γύργαθον φυσᾷς*: ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

90 *Γὺψ κόρακα ἐγγυᾶται*: ἐπὶ τῶν ὁμονοούντων κακίᾳ.

---

1. ἀχρήστων K. 2. γινομένων] ἠνομένων A. 5. Τὸν γὰρ — σώματος om. Suidas. 7. αὐτὴ φύσις dedi: legebatur αὕτη φύσις. 9. ἔνεστιν ἐν τούτῳ Apost. Ars.; οὐκ ἔνεστ' αὐτῷ Suidas. 14. Ex C ad Suidam affertur: ἀργῶς καθημένων, παρόσον αἱ γυναῖκες οἴκοι κάθηνται. 19. Ars. *Γύγαρθον φυσᾷς*: ἐ. τ. μ. π. σημαίνει δὲ τὸ δίκτυον.

82. V. I. 52. B. 298. Est versus Aeschyli Agam. 286. *Γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.*

83. C. 87. Suidas. Inepta prior, altera vera explicatio. Poterat proverbium omnino dici de rebus hominibusque aliter descriptis, revera conformatis.

84. C. 88. Apost. VI, 59. Arsen. 170. Suidas.

85. K. II, 61. Platonius de Comoed. 531, 6. Meinek. *Κατὰ τὴν παροιμίαν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τίθησι τὰς βλασφημίας*, ubi alia adscripsit Meinekius.

86. V. I, 56. B. 316. Apost. VI, 54. Arsen. 169. Suidas. Vide ad Zenob. IV, 39.

87. B. 303. Suidas.

88. V. I, 34. B. 304. C. 95. Macar. 171. Suidas.

89. V. I, 54. B. 308. Apost. VI, 58 Ars. 170. Suidas. Vide Intpp. Aristaeneti II, 20. p. 723 sq. Boisson., ubi est: *Ἐμοὶ προςλαλῶν εἰς πῦρ ξαίνεις, γύργαθον φυσᾷς, σπόγγῳ πάτταλον κρούεις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀμηχάνων ποιεῖς.*

90. V. I, 57. B. 318. Vide Welcker. Mus. Rh. V, 331.

91 *Δαιδάλεια ποιήματα:* ἐπὶ θαυμαστῶν.

92 *Δέκα ἢ κύων τέκοι καὶ πάντα λευκά:* ἐπὶ τῶν ἐπιτυχῶν.

93 *Δέκα τοῦ ὀβολοῦ:* ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων, ἐπειδὴ τὰ δέκα τοῦ ὀβολοῦ πιπρασκόμενα πάνυ ἐστὶν εὐτελῆ.

94 *Δελφικὴ μάχαιρα:* ἐπὶ τῶν φιλοκερδῶν καὶ ἀπὸ παντὸς λαμβάνειν προαιρουμένων, παρόσον οἱ Δελφοὶ τὸ μέν τι τῶν ἱερείων ἐλάμβανον, τὸ δέ τι ὑπὲρ τῆς μαχαίρας ἐπράττοντο.

95 *Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς οὐ φαγῇ κρέας:* ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν δαπανώντων, μηδενὸς δὲ ἀπολαυόντων. Παρόσον τοὺς ἐν Δελφοῖς θύοντας συνέβαινε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἑστιωμένων αὐτοὺς μηδενὸς γενέσθαι.

96 *Δεσμοὶ Τυῤῥηνοί:* οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμωτῶν κακουχίας. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν δεσμευθέντων ἀφύκτως.

97 *Διὰ φρατόρων κύων:* ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὑρισκομένων καὶ διὰ τοῦτο κολαζομένων, παρόσον κύων εὑρεθεὶς ἐν φράτορσιν ἐμαστιγοῦτο.

98 *Διωλύγιον κακόν:* ἐπὶ τῶν μέγα τι κακὸν ὑφισταμένων.

99 *Δοίδυκος σκιά:* ἐπὶ τῶν μηδενός.

μος
1. θαυμασ. K. 2. ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ εὐτυχῶν Apost. Ars. 11. De forma futuri φάγομαι v. Buttmann. Ausf. Sprachl. II, 139.

91. K. II, 85: cf. Zenob. III, 7.

92. C. 102. Apost. VI, 88. Arsen. 178.

93. C. 101. Apost. VI, 89. Ars. 178.

94. C. 105. Macar. 179. Plane aliter Hesychius: ἀπὸ κατασκευῆς, λαμβάνουσα ἔμπροσθεν μέρος σιδηροῦν, ὡς Ἀριστοτέλης, Pol. I, 1, 5. Vide Muelleri Dorr. I, 360. et qui Muelleri sententiam impugnat Goettling. in Aristot. Pol. p. 384.

95. C. 106. Hoc quoque adagium ad voracitatem sacerdotum Delphicorum refertur. Vide Welckerum *Allg. Schulztg.* 1830, II. p. 430.

96. C. 107. Apost. VI, 96. Ars. 178. Suid. Hesychius s. v. *Δεσμοὶ τυραννικοὶ* [οἷς ἐχρήσαντο Ἀθηναῖοι] et *Τυῤῥηνοὶ δεσμοί·* οἱ λῃστρικοὶ καὶ χαλεποί. Vide Muelleri Etrusc. I, p. 84.

97. C. 108. Cf. Diogen. II, 45.

98. K. II, 90: v. Zenob. III, 34.

99. C. 110. Apost. VII, 35. Ars. 184. Macar.

100 Δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα. ἐπὶ τῶν ἀπειθῶν δούλων. Οἱ δὲ οὕτως αὐτὴν λέγουσιν·

Κρεισσόνων γὰρ καὶ δίκαια κἄδικ᾽ ἐστ᾽ ἀκούειν.

1 Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται: γρ. καὶ ξυλοχίσδεται Δωρικῶς.

2 Δύο τοίχους ἀλείφειν: ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων καὶ διὰ μέσου χωρούντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις.

3 Ἔαρος χρήζει, ἐπεὶ παλαιὸν χιτῶνα ἔχει: ἐπὶ τῶν τὰ πρόσφορα θελόντων.

4 Ἑαυτῷ νουμηνίας κηρύττει: ἐπὶ τῶν βουλομένων αὐτοῖς τὶ ἀγαθὸν γενέσθαι ἀταλαιπώρως, ἤτοι ἐπὶ τῶν ἀνέσεις ἑαυτοῖς ποριζόντων.

5 Ἐγγύη πάρα δ᾽ ἄτα: πάρεστι φησὶ τῇ ἐγγύῃ ἄτη καὶ βλάβη.

---

1. Legebatur καὶ ἄδικα. 3. legebatur καὶ ἄδικα. Tetrametrum trochaicum restitues rescripto vel ἀκουστέον vel ἀκουστέα. 7. Addit Suidas: εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφεγγέας ποιούντων. 4. C. ἐγγύῃ (sic).

α

100. C. 114. Macar. 185., qui priorem formam exhibens addit: αὕτη τῶν περιφερομένων. Ob oculos videtur fuisse Solonis ille versus Diogenian. II, 98. Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως. Confer mea in Conjectt. Critt. p. 176.

1. B. 354. Apost. VII, 38. Ars. 185. Macar. Addit Apostolius et Ars. παρόσον ἀνὴρ μέγας ὅταν σφαλῇ πάντες κατ᾽ αὐτοῦ φέρονται καὶ τὰ αὐτοῦ ἁρπάζουσιν. Macarius: ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως λαμβανόντων, ἃ πρότερον μόλις ἐδύναντο. Vide Scholia Theocriti V, 65.

2. B. 353. Apost. VII, 40. Ars. 185. Suidas. Schottus jam attulit Curii Ep. ad Cic. Epp. famil. VII, 29. *Sed amice magne, noli hanc epistolam Attico ostendere: sine eum errare et putare me virum bonum esse nec solere duo parietes de eadem fidelia dealbare.* Vide Plutarch. Boisson. 48.

3. C. 119. Suidas, sed is omissa explicatione.

4. C. 120.

5. C. 121. Apost. VII, 50. Macarius 217: ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτα: ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως ἐγγυωμένων καὶ κακῶς ἀπαλλαττόντων. Haec plane eadem Scholl. Plat. Charmid. p. 324. Bekker., quae ex Paroemiographo transscripta docet finis: ὅτι δέ ἐστιν ἐν Δελφοῖς ἐγγύα πάρα δ᾽ ἄτα, δῆλον ποιεῖ Πλάτων Χαρμίδῃ κτλ. Arsenius horum loco habet: ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ηὔδα, v. Aristotelicos Clem. Alex. Stromm. I, 14. Narrat Diod. Exc. Vatic. p. 19 sq. Dindorf. Chilonem ἀφικόμενον ἐς Δελφοὺς καὶ καθάπερ ἀπαρχὰς ποιούμενον τῷ θεῷ τῆς ἰδίας συνέσεως ἐπιγράψαι ἐπί τινα κίονα τρία ταῦτα· Γνῶθι σεαυτόν, Μηδὲν ἄγαν, Ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτα. Et post: Τὸ Ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτα τινὲς ὑπέλαβον γάμον ἀπαγορεύειν· τὴν γὰρ τοῦ γάμου σύνθεσιν παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν Ἑλλήνων ἐγγύην ὀνομά-

6 *Ἐγένοντο καὶ φίλοι ἐχθροί*: ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων ἢ ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων γενέσθαι.

7 *Ἐγκιλικίζεται*: κακοηθεύεται, κακοποιεῖ. Διαβάλλονται οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ. Ὅθεν καὶ λέγεται *Κιλίκιος ὄλεθρος*.

8 *Ἔγκλητοι δίκαι*: αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι καὶ οὐκ ἐντὸς πόλεως.

9a *Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον*: ὁ Νικόστρατος τραγικὸς ὑποκριτὴς δοκῶν κάλλιστα εἰρηκέναι.

9b *Ἐγώ τοι πάντα ποιήσω θέρος*: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ὑπισχνουμένων δώσειν.

10 *Ἔθυσας; ἀντιθύσῃ*: τοῦτο ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσέα.

---

5. Legebatur *Κιλίκιος ἐχθρός*: correxi e Suida et Hesychio, qui ad verbum conspirant cum B. 6. Scribendum cum Hesychio aliisque *ἔκκλητοι δίκαι*. Vide Notam. 8. C: *ἐπὶ τῶν ὀρθῶς πάντα ποιούντων. Ἦν γὰρ ὁ Νικόστρατος ὑποκριτὴς τραγικὸς ἄριστος καὶ μάλιστα ἐν ταῖς τῶν ἀγγέλων ἐπαγγελίαις· ὅθεν καί τινες εἶπον· Ἐγώ τοι φράσω πάντα κατὰ Νικόστρατον.* 13. *ἀντιθύσῃ*] sic scripsi e C cum Gaisfordo ad Suid.: V *ἀντιθύῃ*, B. *ἀντιθύει*. *τοῦτο*] *παρὰ Φιλοξένῳ* addit Suidas. C, qui *τοῦτο κτλ.* omittit, haec habet: *ἐπὶ τῶν οἷς ἔδρασαν ὅμοια παθόντων.*

ζεσθαι· καὶ βεβαιωτὴς ὁ κοινὸς βίος, ἐν ᾧ πλεῖσται καὶ μέγισται γίνονται συμφοραὶ διὰ τὰς γυναῖκας. ἔνιοι δέ φασιν ἀνάξιον εἶναι Χίλωνος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναιρουμένου τοῦ γάμου διαμένειν τὸν βίον, τὴν δὲ ἄτην ἀποφαίνονται ἐγγύαις ταῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν ἄλλων διομολογήσεσι περὶ χρημάτων. Καὶ Εὐριπίδης· [fr. inc. fabb. 237. Matth.] *Οὐκ ἐγγυῶμαι· ζημία φιλέγγυον· σκοπεῖν τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἐᾷ τὰ γράμματα.* Cfr. quae sequuntur et Diog. Laert. I, 73. Scholl. Hom. Odyss. VIII, 351. Usurpavit Epicharmus Clem. Al. Stromm. VI, 749. Potter. [fr. inc. XXVI. p. 91.] *Ἐγγύα δ' ἄτας θυγάτηρ, ἐγγύας δὲ ζαμία*: Cratinus Junior in Scholl. Plat. l. c. Confer Boissonad. Ann. Grr. I, 138.

6. C. 122.

7. V. I, 76. B. 384. Suidas, Hesychius. Usurpavit Pherecrates Et. M. s. v. *Ἀεὶ μὲν ἡμῶν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί.* Vide Zenob. IV, 53. Diogen. I, 9. et Intpp. Hesychii. Nempe *Κίλικες* locum suum obtinebant inter *τρία κάππα κάκιστα*.

8. V. I, 91. B. 433. Vide Bekkeri Ann. 247, 30. Et M. s. v. Hermanni Antiqq. Grr. §. 116, 6. Sell. de Recuperatione apud Rom. 308 sq.

9a. V. I, 65. B. 364. C. 124. Macar. 217. Suidas, qui *κωμῳδίας ὑποκριτὴν* vocat. Explicat de eo homine Meinekius Hist. Crit. Comm. Grr. I, 347 sq.

9b. C. 123.

10. V. II, 1. B. 456. C. 125. Suidas. Zonar. 625. De Philoxeni Cyclope cf. nott. ad Zenob. V, 45.

11 *Εἰ καὶ λίθον εἶχες: λείπει τὸ ἔβαλες.* Ἐπὶ τῶν προχείρως ὀνειδιζόντων.

12 *Εἴ κε πάθοι τά γ' ἔρεξε, δίκη δ' ἰθεῖα γένοιτο:* ἐπὶ τῶν ἀντιδιδόντων τιμωρίαν, ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

13 *Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα:* λείπει τό· *εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.*

14 *Εἰ μὴ ταχέως ἀπολοίμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν:* ἐπὶ τῶν διὰ φόβον μικρῶν εἰς μείζονα κακὰ ἑκουσίως πιπτόντων, ὡς οἱ κρημνιζόμενοι.

15 *Εἶμι γὰρ ἤδη ἐπ' αὐτὸν τὸν κολοφῶνα τοῦ λόγου:* ἐπὶ μεγάλων καὶ ἀναντιῤῥήτων καὶ μεγάλην ἰσχὺν ἐχόντων· ἱστόρηται γάρ, ὡς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων ἐκ-

---

1. Scr. *ἔβαλες ἄν.* 3. *εἰ*] *αἰ* Suid., Schol. Aeschyleus. *κε* C omittit; adjeci ex Aristotele, Schol. Aesch., Suida. *παθῃ* Schol. ad Aeschylum. *τά γ'*] ita C: *τά κ'* Aristoteles cum reliquis. *δ' ἰθεῖα*] *κ' ἰθεῖα* Aristoteles. »Scripsit Hesiodus: *εἴκε πάθοι τά τ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο;*« Schneidewinus Conjectt. Critt. 69. Suidas explicat: *Χρησμὸς δοθεὶς περὶ τῶν Αὐρηλιανοῦ φόνων καὶ ἀδικιῶν.* 5. Codex *σὲ οὐκ.* 7. *ἀπωλόμεθα* Suidas: Schottus Proverbb. e Suida Cent. VI, 3 nescio unde, *ἀπολοίμεθα.* 12. K *ἐκκλησιαζόντων.*

11. C. 126. Lapidibus adversarium petere atque insectari inter Athenienses altercatione aliisve rebus commotos in more fere erat: v. Arist. Ach. 184. Lysias adv. Simon. §. 8. Aesop. fab. 120 Schneid.: ex eo mira Hegemonis petulantia explicanda videtur, de qua narrat Athen. IX, 406 F: *εἰςῆλθέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμῳδίαν λίθων ἔχων πλῆρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς.*

12. C. 132. Aristot. Eth. ad Nicomach. V, 5 (8), 3. Schol. ad Aesch. Suppl. 444. Suid. s. *αἴκε.* De versus auctore dubitatur; Rhadamanthum nominat Aristot. l. c., Apollinem Pythium Julianus in Caesar. p. 314, Hesiodum Michael Ephesius et Scholiastes Parisinus apud Zellium ad Arist. l. c. T. II. p. 177. Retulerunt inter Hesiodi fragmenta: 69 Dind., 150 Goettl. Sententia notissima: Aeschyl. apud Stobaeum Eclogg. Phys. I, 4, 24: *δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται:* v. Blomfieldus ad Aesch. Choeph. gl. 307. Welckerus ad Theogn. 169 [731]. Schneidew. Conject. Critt. 84.

13. C. 130: v. Diogen. IV, 75.

14. C. 131. Suidas. Pro auctore proverbii Themistocles habetur, quem, ut narrat Plutarchus V. Themist. 29, sub Artaxerxis tutela degentem *φασὶν θεραπευόμενον ὑπὸ πολλῶν λαμπρᾶς ποτε τραπέζης αὐτῷ παρατεθείσης πρὸς τοὺς παῖδας εἰπεῖν· Ὦ παῖδες, ἀπωλόμεθα ἄν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα:* adhibuerunt postea Polyb. XL, 5, alii, quos Wyttenbachius ad Plutarch. p. 185 F indicat: addo quod cum Themistoclis dicto componatur Democharis illud de Stratocle apud Plut. V. Demetr. 24: *μαίνοιτο μεντἂν, εἰ μὴ μαίνοιτο,* de quo v. Coraes.

15. K. III, 29: v. Greg. Cypr. II, 86.

κλησιαζουσῶν καὶ ψήφους καταβαλλομένων μηδὲν τέως ἰσχύειν αὐτάς, εἰ μὴ καὶ ἡ τοῦ Κολοφῶνος καταβληθεῖσα τὸ κῦρος τοῖς ἐψηφισμένοις ἐδίδου.

16 *Εἴπερ ἐκ πεύκης κἀγὼ ἐκ ξύλων ἐπηγνύμην*: εἴπερ δηλαδὴ ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι. ἡ προσωποποιΐα δὲ ὡς ἀπὸ νηῶν μικρῶν πρὸς μεγάλας.

17 *Εἰπὼν ἃ θέλεις, ἀντάκουε ἃ μὴ θέλεις*: ἐπὶ τῶν ἀκουόντων κακὰ, εἰπόντων τοιαῦτα.

18 *Εἰς ἀγρὸν Μάνης*: παραβολὴ ἐπὶ τῶν εὐχρήστων.

19 *Εἰς βόλον ἐλθεῖν*: ἐπὶ τῶν εἰς καιρὸν ἐπί τι ἀφικνουμένων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων.

20 *Εἰσὶ καὶ κυνῶν Ἐριννύες*: παρεγγυᾷ, μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.

21 *Εἰς ἴχνια κυνῶν*: ἐπὶ κατάρᾳ τίθεται.

---

4. κἀγὼ ἐκ] γε κἀγὼ καὶ Aristophanes. 7. Macarius: εἴπων ἃ θέλῃς, ἄκουε καὶ ἃ μὴ θέλῃς· Δήλῃ: concinit cod. Mosq., nisi quod καὶ ἀκούσεις exhibet; Schneidewinus Conjectt. Critt. 179: εἰπὼν γὰρ ἃ θ., ἀντάκου' ἃ μὴ θέλεις, ibique notat, sibi versum ex Alcaei loco infra allato ductum videri. 9. Pergit Hesychius: ἐμφαίνει γὰρ, ὡς ἐν ἀγρῷ χρησίμου μᾶλλον ὄντος τοῦ οἰκέτου. 12. μηδὲ κτλ.] Macarius: μηδὲ κυνῶν ἀμελεῖν.

16. C. 134. Suidas. Est versus Aristoph. Equitt. 1310, ubi v. Scholiastam, ex quo sua Suidas deprompsit.

17. C. 133. Macar. 224. Cod. Mosquens. in Naekii et Welckeri Mus. Rhen. V, 331. Alcaeus fr. 62 Schneidew.: Αἴκ' εἴπῃς τὰ θέλεις, [ἦ κεν] ἀκούσαις τά κεν οὐ θέλοις, ibiq. v. notae: similiter Pythagoras apud Stobaeum Floril. Append. p. 76 Gaisf., Βέλτιον λίθον βαλεῖν εἰκῇ ἢ λόγον. Λάλει ἃ δεῖ καὶ ὅτε δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ: cf. infr. III, 7: add. Hesiod. ἔργ. 719: γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης. Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις: Chilo apud Diog. Laert. I, 3, 2. Arsen. 479. 513: μὴ κακολογεῖν τοὺς πλησίον· εἰ δὲ μὴ, ἀκούσεσθαι ἐφ' οἷς λυπήσεσθαι: Sophocl. fr. 668 Dind.: φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην Ἄκων ἀκούειν οὓς ἑκὼν εἶπεν λόγους.

18. V. I, 77. B. 385. Hesychius. Μάνης] ὄνομα κύριον οἰκέτου, Suid. s. v., ubi v. Bernhardy.

19. C. 137. Eurip. Bacch. 847: γυναῖκες, ἀνὴρ ἐς βόλον καθίσταται: Tragicus Rhes. 730: ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. μεταφορᾶς τ. ἰχ.] βόλος enim est τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων: Suid. s. βολίς: pluribus de vocabulo egit Jacobsius ad Aelian. N. Anim. VIII, 3.

20. C. 139. Macar. 224. Similiter Pollianus Anth Palat. XI, 127: εἰσὶ καὶ ἐν Μούσῃσιν Ἐριννύες, αἵ σε ποιοῦσιν ποιητήν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.

21. C. 138.

22 *Εἰς κόπρον θυμιᾷς*: ἐπὶ τῶν τὰ κακὰ μεταβαλεῖν ἐπιχειρούντων.

23 *Εἰς Κορυβάντιον*: ἐπὶ τῶν καθαρῶν καὶ ἔξω αἰτίας, ἐπείπερ οἱ εἰς Κορυβάντων εἰσιόντες παναγεῖς εἰσιν.

24 *Εἰς Κυνόσαργες*: εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ. Ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ. Λέγεται γὰρ ὅτι τῷ Ἡρακλεῖ θύοντι ἁρπάσαι κύνα λευκὸν ἢ ταχὺν κρέας τῶν θυομένων καὶ φαγεῖν, καὶ διὰ τοῦτο κολαζόμενον καὶ μὴ ἐώμενον, ἐλθεῖν τὸν Ἡρακλῆ εἰς τὸ χρηστήριον, τὸν δὲ, ἀνέδωκε τὸ μαντεῖον, ἐς Κυνόσαργες ἐλθεῖν καὶ κτίσαι ναὸν, ἤτοι ἔνθα ὁ ἀργὸς καὶ λευκὸς ἐκεῖνος κύων ἢ ὁ ταχὺς τὸ κρέας ἁρπάσας κατέθετο, ἐπὶ τούτῳ πολλὰ παθεῖν τὸν Ἡρακλέα τὸν τόπον εὑρεῖν καὶ τὴν παροιμίαν ἐκτεθῆναι. Ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ἦν, ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη.

25 *Εἰς κυνὸς πυγὴν βλέπει καὶ τριῶν ἀλωπεκῶν*: ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων καὶ αἰσχρῶν.

26 *Εἰς λατομίας*: παροιμία ἐπὶ τῶν προκρινόντων τοὺς χείρονας τόπους ἢ τοὺς καλοὺς οἰκεῖν, ἐπὶ τῷ ἐκφυγεῖν κακά· ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς μὴ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων ὡς φαύλων, εἰς λατομίας ἦλθε, φαυλότατον χωρίον.

---

1. Suidas: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. 3. Κορυβαντεῖον, ναὸς τῶν Κορυβάντων affert Arcad. de Accent. 121, 19. 15. ἐκτεθεῖναι codex. 16. ἴσα] scr. ὃς καὶ vel simile quid. 20 Plenius Suidas: Ἀπαγέ με εἰς τὰς λατομίας: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὰ ἀνάξια. Φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ συνῆν· ἕωλα δὲ αὐτοῦ ποιήματα ἀναγινώσκοντος οὐκ ἐπῄνει· ἐφ᾽ οἷς ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαχθῆναι εἰς τὰς λατομίας· εἶτα πάλιν μετεκαλέσατο αὐτὸν, ἐλπίζων ἐπαινέσαι αὐτοῦ τὰ ποιήματα· ὁ δὲ μὴ θέλων ἐπαινεῖν ἔλεγε τὸ προκείμενον.

22. C. 140*b*. Suidas.

23. C. 144. Ad mysteria spectare videtur: v. Lobeckius Aglaoph. II, 1153.

24. C. 141: Diogen. IV, 86. De narratione cf. Fritzschium de Arist. Daetal. Comm. 27 sqq.

25. C. 145. Apost. VII, 90. Arsen. 222.

26. C. 146. Apost. VII, 70. Arsen. 220. Suidas. s. εἰς λατ. De re vide quos citat Wyttenbachius in Plutarch. de Alex. M. fort. Or. II, 334 C et nott. ad Diogen. VIII, 54,

27 *Εἰς μελίττας ἐκώμασεν:* ἐπὶ τῶν κακουμένων ἀθρόως.

28 *Εἴ σοι Μυσὸν ἥδιον καλεῖν:* Μῦσός τις μυσὸς ἐβούλετο καλεῖσθαι· ἀπὸ τούτου ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν μὴ τὰ οἰκεῖα ἀλλὰ τὰ ἐπίθετα προτιμώντων.

29 *Εἰς ὄνου πόκους:* πρὸς τοὺς εἰς τὰ ἀδύνατα ἀναβαλλομένους, παρόσον ἀπὸ ὄνου πόκοι οὐ γίνονται· οἱ δὲ ἐπὶ κατάρας τοῦτο λέγουσιν· ἤτοι ἄπιθι εἰς ὄνου πόκους, ἤγουν ἔνθα οἱ ὄνοι σήπονται καὶ τὰ αὐτῶν ἔρια ὡς πόκοι γίνονται.

30 *Εἰς πάγας ὁ λύκος:* ἐπὶ τῶν ἁρπαζόντων μὲν, κατασχεθέντων δέ.

31 *Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν:* ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀξίους ὑβριζόντων.

32 *Εἰς τὴν πυγὴν ἐξεῤῥύηκε ἡ σοφία:* ἐπὶ τῶν μηδὲν χρηστὸν λεγόντων ἢ φρονούντων.

33 *Εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἄγοι καὶ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον:* λείπει, οὐ φρονεῖ ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον· λέγεται γὰρ ἐπὶ τῶν κομιζόντων πρός τινας ἃ κέκτηναι, καὶ ὅμοιόν ἐστι τῷ, Γλαῦκα Ἀθήναζε.

---

1. ἐκώμασας Zenobius. τῶν παρὰ δόξαν κακ. idem. 3. Μῦσος] est oxytonon: sed perspicuitatis causa accentum auctor mutasse videtur. Μυσόν γε Plato. 17. ἄγοι] ἐπαγάγῃ Schol. Aristoph.

27. K. II, 93: cf. Zenob. III, 53.

28. C. 150. Sunt verba Platonis, Gorg. 521 B, ad quae Stallbaumius ex codice Olympiodori Cizensi haec protulit: ἡ παροιμία αὕτη ἐκ τοῦ Τηλέφου ἐστὶν Εὐριπίδου· ἐκεῖ γὰρ ἐρωτᾷ τις περὶ τοῦ Τηλέφου καί φησι τὸ, Μυσὸν Τήλεφον [fortasse ex hoc loco factum, quod in codice C narratur, fictum est.]· εἴτε δὲ Μυσὸς ἦν, εἴτε ἄλλοθέν ποθεν, πῶς ὅτι [sic] ὁ Τήλεφος γνωρίζεται. οὕτω καὶ ἐνταῦθα· εἴτε κόλακα θέλεις εἰπεῖν τὸν τοιοῦτον εἶναι περὶ τὴν πόλιν. Natum est ex contemtu isto, quo habebatur Mysorum gens: cf. infr. II, 85.

29. C. 149: cf. Zenob. V, 38.

30. K. II, 92: cf. Zenob. III, 52.

31. C. 158. Apost. VII, 85. Arsen. 223. Proverbio lux affunditur Aristophani, Ran. 543: εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδα: Xanthias servus a domino superbiens postulat matulam. Cf. Diogen. VIII, 4.

32. C. 159. Simile est illud Zenonis apud Diogen. Laert. VII, 21: νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος, ἔφη· τὰ ὦτά σου εἰς τὴν γλῶτταν συνεῤῥύηκε: add. Arist. Ran. 482 sqq.

33. C. 160. Schol. ad Arist. Av. 304. Suidas: cf. Zenob. III, 6. In Cilicia crocus frequens proveniebat: Plin. N. H. XXI, 6, 17: *prima nobilitas Cilicio et ibi in Coryco monte, dein Lycio, monte Olympo, mox Centuripino Siciliae*: v. Horat. Serm. II, 4, 68. interpp. ad Virg. Georg. I, 56.

34 *Εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπει*: ἐπὶ τῶν ἄνεσιν ζητούντων καὶ ἀμελῶν. Οἱ γὰρ πολεμούμενοι καὶ πολιορκούμενοι ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπουσιν, ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι.

35 *Εἰς τὴν Ἡροδότου σκιάν*: ἐπὶ τῶν μὴ τελεσιουργούντων ἃ προείλοντο. Φασὶ γὰρ Ἡρόδοτον τὸν λογογράφον Ὀλυμπίασι δεῖξαι βουληθέντα τὴν ἑαυτοῦ ἱστορίαν, ἀναβάλλεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, φάσκοντα σκιᾶς εἰ ἐπιλάβοιτο ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ὀλυμπίου, δείξειν τὴν ἱστορίαν· ἐστὶ γὰρ δεινῶς προσήλιον τὸ χωρίον· ἔλαθεν οὖν αὐτὸν διαλυθεῖσα ἡ πανήγυρις οὐκ ἐπιδειξάμενον τὰς ἱστορίας.

36 *Εἰς Τροιζῆνα δεῖ σε βαδίζειν*: ἐπὶ τῶν κακογενειῶν καὶ σπανοπωγώνων εἴρηται. Πώγων γάρ ἐστι λιμὴν Τροιζήνιος. Ἐπισκώπτοντες οὖν τοὺς κακογενείους ἔλεγον· *Βάδιζε εἰς Τροιζῆνα.*

37 *Ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ ὀβελίσκον τρέφει*: ἐπὶ τῶν φροντίδα τῶν οἰκείων ποιουμένων.

38 *Ἐκ βορβόρου φιλολογεῖς*: ἐπὶ τῶν ὠφελείας πειρωμένων λαμβάνειν, οὐκ ἐκ δικαίων.

39 *Ἐκ κοινοῦ πλείστη δὲ χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη*: ἐπὶ τῶν ἐρανιζόντων.

40 *Ἐκ μητρὸς αὐλεῖς*: ἐπὶ τῶν εἰς μητέρα ἁμαρ-

---

1. Post lemma Suidas intulit *Ἀριστοφάνης*. 5. *εἰς τὴν*] *εἰς τὸν* C. 13. *Εἰς Τροιζῆνα βαδίζεις* K cum Apostolio et Arsenio. *ἐπὶ εἴρηται*] *ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιν γενειῶν* K. 15. B *Πωγών*. *ἐπισκώπτοντες κτλ.*] K omittit. 21. *Ἐκ κοινοῦ* in Hesiodo ad antecedentia pertinet. *δὲ*] adjeci ex Hesiodo: *μὲν* Macarius. *τ'*] *δ'* Macarius.

34. C. 154. Suidas. Aristoph. Acharn. 30: *στένω, κέχηνα . . λογίζομαι, Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν, εἰρήνης ἐρῶν, Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν κτλ.*, ubi v. Scholia.

35. C. 157. Edidit Montefalconius Bibl. Coisl. p. 609, unde innotuit Nitzschio Catal. Praelectt. univ. Kilon. 18²⁸/₂₉ et Kruegero *Epikritischer Nachtrag z. d. Leb. des Thucyd.* p. 19. Herodotum Olympiae nunquam recitasse, e nostro loco mea quidem sententia certissime colligitur.

36. B. 400. K. III, 4. Apost. VII, 92. Arsen. 223: Eustath. ad Hom. Il. *B*, p. 287, 17: *τῆς τε Τροιζῆνος ταύτης λιμὴν ᾄδεται ὁ Πώγων, ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀτρίχων τὸ γένειον καὶ ψευδομένων τὸν ἀνδρικὸν πώγωνα λέγεται παροιμιωδῶς τὸ, πλεύσειας εἰς Τροιζῆνα*: Suidas.

37. C. 162.

38. C. 163.

39. C. 165. Macar. 226. Est versus Hesiodi Opp. et D. 723.

40. C. 166.

τανόντων, ἢ εἰς οἰκεῖόν τινα, ἢ ἐπὶ τοῦ κατὰ ζῆλον τὶ ποιοῦντος.

41 *Ἐκ παντὸς πρόφασις: ἐπὶ τῶν προφάσεως οὐκ ἀπορούντων.*

42 *Ἐκ πόντου κόνιν κυλινδεῖς: ἤτοι ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἢ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ δυνατοῦ.*

43 *Ἐκποτέον καὶ τὴν τρύγα: ἐπὶ τῶν καὶ τὰ μὴ χρηστὰ λαμβανόντων· Φερεκράτης.*

44 *Ἐκποτέον τὴν τούτου: ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τὰ ἑτέρων κακὰ ὑπομενόντων.*

45 *Ἔκ τε φέρει γενεή τ' ἀγαθὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα: εἴρηται ἐκ τοῦ Αἰθίοπος, ὃς οὐκ ἐβούλετο συνευνάζεσθαι τῇ τοῦ δεσπότου γυναικὶ, ὅμως δὲ ἀναγκασθεὶς ἔπραξε, καὶ ἀπέτεκεν ἡ γυνὴ ὅμοιον τῷ Αἰθίοπι· ἀγανακτῶν οὖν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τῷ γενομένῳ, ἐξεφώνησε τὸ προκείμενον, καὶ παρήχθη εἰς παροιμίαν.*

46 *Ἕκτη ἡμέρα: ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἡμερῶν. Ἐν ταύτῃ γὰρ μυθεύεται τοὺς θεοὺς νενικηκέναι τοὺς Γίγαντας.*

47 *Ἐκ τῆς αὐτῆς ψιάθου γεγονώς: ἐπὶ τῶν παραπλησίων καὶ ὁμοίων.*

48 *Ἐκ τῆς πληρεστάτης εἰς τὴν κενοτέραν: χρὴ μεταλαγχάνειν τοὺς οὐκ ἔχοντας παρὰ τῶν ἐχόντων. Πλάτων.*

---

17. *ἕκτη ἡμέρα* Macarius. 22. *ὅτι χρὴ* Macarius.

41. C. 169.
42. C. 171.
43. C. 172.
44. C. 170.
45. C. 173. Ex epico poeta derivatum: Hom. Od. A, 407: *ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα*: ibid. Y, 193. Res, qua effectum esse narratur, ut versus in proverbium abiret, revera facta esse potest: narrat Plinius N. H. VII, 12, 51, feminas quasdam viro similes semper parere.
46. C. 176. Macar. 226. Quod de Gigantibus h. l. narratur, aliunde mihi non notum. Sexto Thargelionis die Diana nata est: Diog. Laert. II, 44. Boeckhius Corp. Inscr. Grr. I, 255. Bergkius Commentt. de Rell. Com. Att. Ant. 36.
47. C. 175. Similia affero haec: Plat. Gorg. 493 D: *φέρε δὴ ἄλλην σοι εἰκόνα λέγω ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου τῇ νῦν*: Aelianus Suidae v. *Ἐπίκουρος*: *Μεσσήνιοι δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς οἱονεὶ φάτνης ἐδηδοκότας ἐξήλασαν*: cf. infr. 68.
48. C. 174. Macar. 227. Usurpat Plato Sympos. 175 D.

49 Ἐκ τοῦ βοὸς ἡ μάστιξ: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν πραγματευομένων.

50 Ἐκ τῶν περιττῶν καὶ ἵπποι ἐμπίπλανται.

51 Ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ: ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην ποιούντων τί.

52 Ἐλάφειος ἀνήρ: ὁ δειλός.

53 Ἐμαυτῷ βαλανεύσω: ἀντὶ τοῦ διακονήσω.

54 Ἔμβαρός εἰμι: ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμηνότων. Λιμοῦ γάρ ποτε κατασχόντος τοὺς Ἀθηναίους προεῖπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔσεσθαι τούτου λύσιν, εἰ ἐπιδοίη τις εἰς σφαγὴν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τῇ Μουνυχίᾳ Ἀρτέμιδι. Ὁ Ἔμβαρος τοίνυν εἰς ἀμοιβὴν τὴν ἱερωσύνην τῆς θεοῦ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἐγγόνοις αἰτήσας, ὑπέσχετο δώσειν τὴν θυγατέρα. Ψηφισαμένων δὲ τῶν Ἀθηναίων τοῦτο, αἶγα ἀντὶ τῆς θυγατρὸς κοσμήσας εἰς θυσίαν ταύτην τῷ βωμῷ προςήγαγεν. Ἐχρήσαντο γοῦν τῇ παροιμίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν παραπαιόντων.

---

1. Macarii explicatio haec est: *λείπει καὶ βοῦν ἐρεῖ.* 8. Suidas: *νουνεχὴς, φρόνιμος· ἦν πρότερον ὁ Πειραιεὺς νῆσος· ὅθεν καὶ τοὔνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν οὗ τὰ ἄκρα Μούνυχος κατασχὼν Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο:* sequitur narratio ex Pausania infra apposita. Concinunt Apostolius et Arsenius. 12. *ἀμοιβὴν τὴν* B om. *ἱερωσύνην*] *δικαιοσυνην* V. 13. *τῆς*] B *τοῦ.* 14. *ψηφιζομένων* V. 16. *γοῦν*] *οὖν* V.

49. C. 178. Macar. 226. Eandem sententiam exprimunt Zenob. I, 27. Diog. V, 59.

50. C. 179.

51. C. 167. Eustath. ad Hom. Il. *Α*, 443, 35: *τὸ δὲ, ἑκὼν ἀ. γε θ., ἔπεσε μὲν εἰς κοινὴν παροιμίαν τὴν, ἑκὼν ἀέκων τόδε τι πεποίηκα, δι' ἧς βοηθοῖτ' ἂν καὶ τὸ, ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, ὃ δὴ πικρῶς λογιστεύει ὁ κωμικός* [Arist. Ran. 1471: cf. Valckenarius ad Eur. Hippol. p. 232 Lugd.]. *πάνυ δὲ ἀκριβῶς ἔχει τὸ Ὁμηρικὸν καὶ οὐ πάσχει ἀντίφασιν, ὡς δῆθεν ἀδύνατον ὂν συνυπάρχειν τὸ ἑκὼν καὶ τὸ ἀέκοντι θυμῷ· δῆλον γὰρ ὡς πολλάκις μὴ προηγησαμένης προαιρέσεως γίνεταί τι, ὃ πῇ μὲν ἐθέλομεν, πῇ δὲ οὔ· οὕτω καὶ οἱ τὰ φορτία ἐν κλύδωνι ἀποβάλλοντες πῶς μὲν ἀέκοντες δρῶσι· τῷ δέει γὰρ τοῦ κινδύνου· πῶς δὲ ἑκόντες, ἵνα γὰρ σωθῶσι· καὶ ἑκόντες μὲν ἀποβάλλουσιν, ἄκοντες δὲ ζημιοῦνται:* Suid. s. *ἑκόντι*, s. *ἑκών.* Hom. Il. *Α*, 43: *καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ:* alludit Galenus de Natur. Facult. I, c. 15. T. II, p. 56 Kuehn.: *οὐχ ἑκόντες, ἀλλ' ὡς ἡ παροιμία φησὶ, μαινομένοις ἀναγκασθέντες συμμανῆναι* [v. inf. III. 97.]: Terent. Andr. IV, 1, 34: *scio: tu coactus tua voluntate es.*

52. K. III, 11: Zenob. III, 66.

53. K. II, 97: Zenob. III, 58.

54. V. I, 60. B. 357. Apost. VIII, 19. Arsen. 228: Eustath. ad Hom. Il. *Β*, 331, 26: *ὁ δ' αὐτὸς Παυσανίας ἱστορεῖ καί τινα Ἔμβαρον ἐπὶ εὐχῇ σοφίσασθαι· ἱδρύσατο γάρ, φησί, Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερόν· ἄρκτου δὲ γενομένης*

55 *Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις*: *βαρβάρων τινῶν στρατευομένων ἐπὶ Δελφοὺς ἐρωτώμενος ὁ θεὸς ταῦτα ἔφη. Ὕστερον δὲ ἐφάνη μετὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος, ὧν καὶ ἱερὰ ἐστὶν ἐν Δελφοῖς, προσιόντων ὑπαντῶν τοῖς πολεμίοις.*

---

4. *ὧν καὶ κτλ.*] V om. C: *τῶν Δελφῶν φοβουμένων Ἰάσωνα* [sic] *τὸν Θετταλῆς τύραννον μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην, μηπότε τὸ ἱερὸν ἐλθὼν διαρπάσῃ, καὶ πυνθανομένων τοῦ Ἀπόλλωνος, εἶπεν· ἐμοὶ μ. τ. κ. λ. κ., κόρας ἴσως λέγων Ἀθηνᾶν καὶ Ἄρτεμιν*: Bibl. Coisl. 609: Xenoph. Hist. Gr. VI, 4, 30: *διενοεῖτο* [*Ἰάσων*] *γάρ, ὡς ἔφασαν, καὶ τὴν πανήγυριν τῷ θεῷ καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτὸς διατιθέναι· περὶ μέντοι τῶν ἱερῶν χρημάτων ὅπως μὲν διενοεῖτο, ἔτι καὶ νῦν ἄδηλον. λέγεται γάρ, ἐπερομένων τῶν Δελφῶν, τί χρὴ ποιεῖν, ἐὰν λαμβάνῃ τῶν τοῦ θεοῦ χρημάτων, ἀποκρίνασθαι τὸν θεὸν, ὅτι αὐτῷ μελήσει*: quamquam igitur de hoc Iasonis consilio non certo constat, hoc tamen constat, haud injuria ab eo tale facinus Graecos timuisse: v. Xenoph. Hist. Gr. VI, 1, 12. Polyaen. VI, 1. coll. Wachsmuthio Antt. Graecc. I, 2, 327. Saepius igitur, ni fallor, hoc versu oraculum usum est: etiam Aristidi rhetori a Deo auxilium petenti, ut Oratt. Sacr. IV, 602 Cant., 338 Jebb. refert, his verbis oraculum respondit. *προσιόντων* Suid. om. 5. *ἀπαντῶν* Suidas.

ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λοιμὸς ἐπεγίνετο, οὗ ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἐχρησμῴδησεν, εἴ τις τὴν θυγατέρα θύσει τῇ Ἀρτέμιδι, Βάρος [hinc nata est glossa Suidae: *Βάρος, ὄνομα κύριον κτλ.*, de qua non recte Bernhardius ad Suid. s. *Ἔμβαρος* judicavit.] *δὲ ἢ Ἔμβαρος ὑποσχόμενος οὕτω ποιήσειν ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην τὸ γένος αὐτοῦ διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας τὴν θυγατέρα, αὐτὴν μὲν ἀπέκρυψεν ἐν τῷ ἀδύτῳ, αἶγα δὲ ἐσθῆτι κοσμήσας ὡς τὴν θυγατέρα ἔθυσεν· ὅθεν εἰς παροιμίαν, φησί, περιέστη, ἔμβαρος εἶ* [*Ἔμβαρός τις οὗτοσί* cod. 177 Suid.], *τουτέστι νουνεχὴς, φρόνιμος*: Hesych. Suid. Zonar. 697: Erasmus III, 10, 81: »*Fit et huius mentio in Plutarchi Collectaneis.*« Usurpavit Menander Phasmate, ut refert Hesychius: v. Meinekii Menand. p. 175. Dicebatur etiam *οὐκ Ἔμβαρος εἶ*: v. Hesych. s. *οὐκ ἐμβαρεῖ* ibiq. interpp. Narratio spectat cultum Dianae humanis gaudentis victimis: cf. O. Muellerus Dorr. I, 380. Boeckhius Corp. Inscr. II, 89.

55. V. I, 62. B. 361. C. 180. Cic. Divin. I, 37, 81: *quod contigisse Brenno dicitur ejusque Gallicis copiis, quum fano Apollinis Delphici nefarium bellum intulisset: tum enim ferunt ex oraculo effatam esse Pythiam, Ego providebo rem istam et albae virgines. Ex quo factum, ut et viderentur virgines ferre arma contra et nive Gallorum obrueretur exercitus*: Diod. Excerptt. Vat. p. 47 Mai., Pausan. X, 23 init. Tzetz., Chil. XI, hist. 372. Justin. Hist. XXIV, 8: Suidas: Erasmus III, 10, 83: »*Refertur in Plutarchi Collectaneis.*« Similiter Hom. Il. *E*, 430: *ταῦτα δ᾽ Ἄρηϊ θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει. λευκαῖς*] epitheton obscurum: Diodor. l. c.: *ὄντων δὲ ἐν τῷ τεμένει δυεῖν νεῶν παντελῶς ἀρχαίων Ἀθηνᾶς προνάου καὶ Ἀρτέμιδος, ταυτας τὰς θεοὺς ὑπέλαβον εἶναι τὰς διὰ τοῦ χρησμοῦ προσαγορευομένας λευκὰς κόρας*, de quo loco vide quae disputavit C. O. Muellerus in Erschii et Gruberi Encyclop. s. v. Pallas p. 101. Certa igitur ratione ne veteres quidem expedire poterant. Dissimile est *Λευκὸς Ἑρμῆς* Macar. 340,

56 *Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί*: ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν μελλόντων φροντίζειν ἢ δεδιέναι.

57 *Ἓν ἀνθ' ἑνός*: ἐπὶ τῶν ποιούντων κακῶς ἀνθ' ὧν ἔπαθον.

58 *Ἐν ἀοῖ τὰ σπουδαῖα*: ἐπὶ τῶν προδιαφθειρομένων διὰ τὸ ῥᾳθύμως ἔχειν πρὸς τὰς πράξεις. Λακεδαιμονίων γὰρ τὰς Θήβας φρουρᾷ κατασχόντων, καί τινος πρὸς Ἀρχίαν κομίσαντος ἐπιστολὴν τινὸς μηνύουσαν ἐπιβουλὴν, ὑπερθέσθαι φασὶν τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνῶναι, νυκτὸς οὔσης· καὶ εἰπεῖν, *Ἐν ἀοῖ τὰ σπουδαῖα*, ἀντὶ τοῦ εἰς ἡμέραν περὶ τῶν σπουδαίων διαληπτέον. Νυκτὸς δὲ τῆς ἐπιβουλῆς τελεσθείσης, αὐτὸν ἀναιρεθῆναι.

59 *Ἔνθα ἂν οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσ' ἄπιμεν*: ἐπὶ τῶν ἀπεγνωκότων καὶ ὡς ἔτυχέ τι ποιούντων.

---

1. Stobaeus addit: *οὐθὲν μέλει μοι· τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.* 5. Plut. de Socr. Gen.: *τὰ σπουδαῖα τοίνυν ἐς αὔριον*: Sympos.: *εἰς ἕω τὰ σπουδαῖα.*

quum dicatur *ἐπὶ τῶν ἄδικα μηχανωμένων καὶ λανθάνειν μὴ δυναμένων.* De narratione v. Droysenius histor. Gr. I, 658 et qui eam e Timaeo manasse conjecit Schmidtius de fontibus veterum auctorum in enarrandis expedit. a Gallis susceptis p. 45 sq.

56. C. 181. Stob. Eclog. II, c. 7 p. 252 sq. Heeren. Dio Cass. LVIII, 23 de Tiberio: *λέγεται γοῦν πολλάκις ἀναφθέγξασθαι τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, Ἐμοῦ κτλ.*: Sueton. Ner. 38: *Sed nec populo aut moenibus patriae pepercit. Dicente quodam in sermone communi, Ἐμοῦ κτλ., immo, inquit, ἐμοῦ ζῶντος. Planeque ita fecit*: alludunt Cic. Fin. Bon. et M. III, 19, 64. Senec. de Clement. II, 2. Versum Sisyphi vel Bellerophontis Euripidei esse sine causa suspicabantur Fabricius ad Suet. l. c., Reimarus ad D. Cass., alii.

57. C. 183. Macar. 233. Usurpat Eurip. Orest. 651: *ἓν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἑνὸς δοῦναί σε χρή.* Discernendus ab hoc formulae usu is, quo, ut *ἓν ἑνὶ, ἓν πρὸς ἕν*, idem valet quod *omnium maxime*: cf. C. Fr. Hermannus ad Lucian. q. hist. conscr. op. §. 2. init.

58. C. 182. Plutarch. V. Pelopid. 10: *ἧκέ τις ἐξ Ἀθηνῶν παρ' Ἀρχίου τοῦ ἱεροφάντου πρὸς Ἀρχίαν τὸν ὁμώνυμον, ξένον ὄντα καὶ φίλον, ἐπιστολὴν κομίζων, οὐ κενὴν ἔχουσαν οὐδὲ πεπλασμένην ὑπόνοιαν, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστα περὶ τῶν πρασσομένων φάσκουσαν, ὡς ὕστερον ἐπεγνώσθη. Τότε δὲ μεθύοντι τῷ Ἀρχίᾳ προςαχθεὶς ὁ γραμματοφόρος καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδοὺς »Ὁ ταύτην,« ἔφη, »πέμψας ἐκέλευσεν εὐθὺς ἀναγνῶναι· περὶ σπουδαίων γάρ τινων γεγράφθαι.« Καὶ ὁ Ἀρχίας μειδιάσας »Οὐκοῦν εἰς αὔριον,« ἔφη, »τὰ σπουδαῖα.« καὶ τὴν ἐπιστολὴν δεξάμενος ὑπὸ τὸ προςκεφάλαιον ὑπέθηκεν, αὐτὸς δὲ πάλιν τῷ Φυλλίδᾳ περὶ ὧν ἐτύγχανον διαλεγόμενοι προςεῖχεν. Ὁ μὲν οὖν λόγος οὗτος ἐν παροιμίας τάξει περιφερόμενος μέχρι νῦν διασώζεται παρὰ τοῖς Ἕλλησι*: add. id. de Socrat. Genio p. 596 D., Sympos. 619 C: add. Cornel. Nep. Pelop. 3 ibiq. intt. Plaut. Poenul. II, 1, 51: *res serias Omnes extollo ex hoc die in alium diem.*

59. C. 186. Usurpant Lucia-

60 *Ἐν Καρὸς μοίρᾳ*: ἤγουν ἐν δούλου τάξει. Κᾶρες δὲ ἔθνος εὐτελὲς, αἰχμαλωτιζόμενον ἀεὶ καὶ δουλούμενον, ἐξ οὗ καὶ οἱ δοῦλοι Κᾶρες ἐλέγοντο.

61 *Ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα*: ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. Οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν Κέῳ τίς ἡ ἡμέρα, ὅτι οὐχ ἱστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ' ὡς ἕκαστοι θέλουσιν, ἄγουσιν. Ὅθεν λέγεται, *Σαυτῷ νουμηνίαν κηρύσσεις.*

62 *Ἓν κηρίον*: ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων.

63 *Ἐν λευκώμασιν ἐγράφης*: ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα χωρία ἢ σώματα δημοσίᾳ ἐγγράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς ἢ πυξίναις κεχρισμέναις λευκῇ γῇ καὶ τὰ ὀνόματα

---

1. *Ἐν Καρὸς αἴσῃ* Argum. ad Arist. Plutum, cum nostro in explicatione consentiens: Hesych.: *ἐν Καρὸς αἴσῃ: ἐν θανατηφόρῳ μοίρᾳ· Κῆρες γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι*, Aristarchi et *τῶν ἀκριβεστάτων* rationem ille secutus. 6. *ἄγουσιν* Gaisfordus uncis inclusit: quum V om., adjecit verbum V. D. sine dubio ex Hesychio. 7. *σαυτῷ*] *σατωνουμηνίαν* V, *σάτῳ νουμ* B: correxit ex Hesychio Schottus. 8. Addit Suidas: *ἢ στασιαστῶν ἢ συνωμοτῶν.* 9. *ἐγράφης* Hesychio deest. *ἔθος . . χωρία*] ita edidit Gaisfordus, . . *χειρώμενα χωρία* Schottus. 11. *πυξίνοις* Gaisfordus. *γῇ καὶ*] copulam

nus Hermot. §. 28: *οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ποιήσομεν, ἔνθα ἂν ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσε ἄπιμεν*, alii, quos indicant Mitscherlichius ad Horat. Carm. III, 11, 49. interpp. ad Virg. Bucol. IX, 1.

60. C. 187. Schol. Aristid. p. 81 Frommel., Auctor Argum. ad Aristoph Plut. c. fin. Ortum est proverbium ex Hom. Il. *I*, 378: *ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ*, ubi Eustathius 757, 18: *τὸ δὲ, τίω δέ μ. ἐν Κ. α., ὡς Ἀμερίας καὶ Νεοπτόλεμος οἱ γλωσσογράφοι φασὶν, ἀντὶ τοῦ ἐν μισθοφόρου τίθεμαι τάξει καὶ ἴσον αὐτὸν ἔχω Καρὶ ἀνδρί*: alii aliter: v. Eustath. et Scholia Ven. ad Hom. l. c, Schol. Plat. 322 Bekk., Etym. M. 492, 4. Zonar. 728. Hemsterhusius ad Arist. Plut. p. 7. Spitznerus ad Hom. l. cit. Scriptoris locum, in quo nostrum usurpatur, grammaticus a Prellero in Zimmermanni Diario phil. 1839. Nr. 53 editus p. 421 affert: *οὐκ ἐν Καρῶν σχήματι καὶ μοίρᾳ θρέψειν αὐτοὺς ὑπελάμβανεν*: qui locus et ipse documento est, voce *μοῖρα* hic i. q. *τάξις*, *conditio*, significari: cf. Demosth. c. Aristocr. 639, 25: *τὸν ἄγοντα ἢ φέροντα βίᾳ τἀμὰ ἐν πολεμίου μοίρᾳ μὴ ἐξεῖναι ἐμοὶ ἀμύνεσθαι.* Simile est, quod affert Suidas: *ἐν Καρὸς εἵπετο τάξει*: Aristid. *ὑπὲρ τ. τεττ.* 414 Cant.: *ἃ δ' εὖ φρονοῦντες ἔπραττον ἐν οὐδενὸς μοίρᾳ θήσομεν*: add. ad Zenob. II, 4. III, 59.

61. V. I, 66. B. 365. Hesychius. Usurpat Crates apud Athen. III, 117 C, de quo cf. Fritzschius ad Arist. Thesm. p. 622 sq.

62. K. III, 10. Suidas.

63. V. I, 80. B. 399. Hesychius. Suidas: *Λεύκωμα: τοῖχος γύψῳ ἀληλιμμένος, πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος*: Demosth. Timocrat. 707, 11: *ὁ δὲ τιθεὶς τὸν καινὸν νόμον, ἀναγράψας εἰς λεύκωμα, ἐκτιθέτω πρόσθε τῶν ἐπωνύμων ὁσημέραι, ἕως ἂν ἐκκλησία γένηται*: cf.

καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων αὐτά, ἵνα εἴ τις αἰτιάσασθαι βουληθείη ἐπ' ἀδείας ἔχῃ ἐντυχὼν τῷ λευκώματι.

64 *Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος κρατήσω*: διὰ τὸ ἀνύποπτον καὶ † τοῦ ὀμνύειν. Ἁρμόδιος γὰρ καὶ Ἀριστογείτων κτεῖναι θέλοντες Ἵππαρχον τὸν τύραννον, ἐν μύρτοις τὸ ξίφος ῥίψαντες, τὸν φόνον εἰργάσαντο.

65 *Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος*: ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγου παρελκούσῃ χρωμένων τῇ προςθήκῃ. Πέρδιξ γὰρ ἦν τις Ἀθήνησι χωλὸς κάπηλος, οὗ διαβεβοημένου Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁπότε παρῳδῶν ἀπορήσειε, προςετίθει, *Καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος*.

66 *Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι*: Πεισίστρατος ᾠκοδόμει τὸν ἐν Πυθίῳ ναόν· τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντων καὶ μισούντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῆς δεκάτης εἰςφορᾷ, (εἰςέφερον γὰρ ἅπαντες δεκάτην τῶν ἐν τῇ χώρᾳ γινομένων,) οὐδὲν ἐχόντων ποιεῖν, ἐνίους προςουρεῖν καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τοῦ περιφράγματος, ὥστε διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους. Ἔγραψε γοῦν ὁ Πεισίστρατος, ὡς ἐάν τις ἁλῷ θακεύων ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος ἑαυτὸν αἰτιάσεται. Τῶν δὲ οὐ παυομένων ἀλλὰ καὶ καταγελώντων τοῦ πράγματος καὶ πλειόνων ταῦτα ποιούντων, φύλακας κατέστησε. Ληφθέντος δέ τινος οὐ τῶν πολιτῶν ἀλλὰ τῶν μετοίκων ἐκέλευσε δήσαντας αὐτὸν μα-

---

Hemsterhusius ad Poll X, 59 et Gaisfordus inseruerunt. ἐντυχὼν V om. 4. κλαδὶ] κλωνὶ Apost. Arsenius. διὰ κτλ.] Apostolius, Arsenius: ἐπὶ τῶν ποιουμένων σύνθημά τι κατά τινος. κρατήσω] φορήσω Arist., Athen XV, 695 A, Suid. s. ἀγοράσω, s. φορήσω: κρατήσω paroemiographi. 5. καὶ τοῦ ὀμνύειν] his substituendum videtur: ἐπὶ τοῦ φονεύειν. 7. ῥίψαντας] H. Wolphius apud Pantinum ad Apostol. p. 310, Meursius Pisistrat. c. 13, Portus ad Suid. s. ἐν μύρτου reponi censebant κρύψαντες. Etiam Apostolius cum filio ῥίψαντες. Ceterum ad nostrum proverbium haec Hesychii glossa pertinere videtur: ἐν μύρτου κλάδω: ἐν μυρσίνης κλάδοις. 10. C. Ἀθήνησι. 11. C Ἡγεμὼν 19. ἔγραψεν οὖν V. 21. καὶ V om.

Meieri et Schoemanni librum *Attischer Process*, p. 605.

64. C. 188. Apost. VIII, 35. Arsen. 230: Suid. s. ἐν μύρτου. Est versus e Callistrati scolio desumptus: v. Schneidewini Delect. p. 456. Alludit Aristoph. Lysistr. 632.

65. C. 189. De Perdice cf. Plut. Provv. II, 24: de proverbii forma Zenob. IV, 6.

66. V. I, 82. B. 407. C. 190. Apost. VIII, 25. Arsen. 229: Hesych. Suidas. Πυθίῳ] Suid.

στιγοῦν, κηρύσσοντας, Ἀποθανεῖται ὃς κατολιγωρεῖ τοῦ γράμματος. Τοὺς γοῦν κακοπαθοῦντας διά τινα πλημμέλειαν ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Κρεῖττον ἦν αὐτοῖς ἐν τῷ Πυθίῳ ἀποπατῆσαι.

67 *Ἐξ ἀξίου τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι:* δεῖ ἐκ καλοῦ παθεῖν τὰ δεινά, ἢ ἐκ κακοῦ.

68 *Ἐξ ἑνὸς πηλοῦ:* ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίου, ὁμοία τῇ, *Ἐκ τῆς αὐτῆς κεραμίας.*

69 *Ἐξ ἑνὸς τὰ πάνθ᾽ ὁρᾶν:* ἐπὶ τῶν ἐξ ἑνὸς πολλὰ καταλαμβανόντων.

---

1. *κατολιγωρεῖ*] *κατηγορεῖ* V: plenius Suidas hanc ῥῆσιν affert: *Ὅδ᾽ ἀνὴρ κολασθεὶς ἀποθανεῖται, ὅτι ὀλιγωρεῖ τοῦ γράμματος.* 2. *Τοῖς γοῦν κακοπαθοῦσι* V, *τοὺς γοῦν κ.* Gaisfordus. *πλημμελίαν* V. Aliter C: *ἐν Πυθίῳ χέσαι* [Apostolius et Arsenius: *ἐν Πυθίου σχέσαι*] *ἢ ἐν Πυθίῳ ἀποπατῆσαι: Πεισίστρατος τὸν ἐν Πυθίᾳ* [sic] *ναὸν οἰκοδομμῶν, τῶν μισούντων αὐτὸν διὰ τὴν τυραννίδα προσαποπατούντων ἐκεῖ καὶ προσουρούντων, προσέγραψε λέγων· ἑαυτὸν αἰτιάσεται ὁ ἔτι προσασχημονήσας· καταφρονουμένου δὲ τοῦ γράμματος, καταλαβὼν μέτοικον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μαστιγώσας πρὸ τοῦ τεμένους ἀνεῖλεν. Ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τιμωρίας μεγάλας ὑφισταμένων καὶ κακοπαθούντων:* Suidas: *καταφρονούντων γάρ τινων Ἀπόλλωνος καὶ ἐν τῷ τεμένει αὐτοῦ ἀποπατούντων* [impietatis summae hoc erat: v. Aristoph. Av. 1050. Ran. 359. Meieri et Schoemanni librum *Attischer Process* p. 300.], *Πεισίστρατος ἔγραψε νόμον, τὸν ἁλόντα ἐπὶ τούτῳ θνήσκειν. Καταγελώντων δὲ κτλ.* 5. Post *δεῖ* inserendum videtur *μᾶλλον.* 8. *κεραμείας* Apostolius: v. Heindorfius ad Plat. Gorg. 514 E: totum sic effert Macarius: *τῆς αὐτῆς κεραμίας: ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίου.* 9. *τὰ* Apost. Arsenius om. *ὁρᾷ* Suidas, qui explicat: *ἐπὶ τῶν παρορώντων.*

s. *Πύθιον: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησι, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια:* cf. Schoemannus ad Isaei Orr. p. 311. Leake Topograph. Athen. 210 ed. germ.

67. C. 193. Apost. III, 77. Arsen. 67. 235: Eustath. ad Hom. Il. *Λ*, 836, 25: *σημαίνει δέ ποτε ἡ λέξις* [*ἄξιος*] *καὶ τιμιότητα* . . . *τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ τῆς παροιμίας τὸ ἐξ ἀξίου ξύλου καὶ ἀπάγξασθαι:* Schol. ad Arist. Ran. 749: *ἐπὶ τῶν ἐθελόντων σεμνῶς δυστυχεῖν:* Suid. s. *ἄξιον*, s. *ἀπὸ καλοῦ ξύλου κ. ἀπ.* Usurpavit Aristoph. l. c.: *κἄν τι σφαλῆτ᾽, ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου, Ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε,* ubi Scholia: *θέλει οὖν λέγειν, ὅτι βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις· κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀπ᾽ ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν:* quae exscripsit Suidas. Alludit Aristid. Oratt. p. 510 [286], 22: *ἀλλ᾽ οὖν τό γε τῆς παροιμίας ἐξ ἀξίου τοῦ ξύλου καὶ πάσχειν ὑπῆρχεν, εἴ τῳ συμβαίνοι.*

68. C. 195. Macar. 236. *ἐκ τῆς κτλ.*] Apost. XVIII, 49. Macar. 446. Usurpat Gregorius Palama ab Erasmo allatus: *ἀδελφά φασι καὶ ὁμόχρωμα καὶ τῆς αὐτῆς κεραμείας.* Cf. Zenob. III, 62.

69. C. 194. Apost. VIII, 58.

70 *Ἐξηκεστίδης εἰς ὁδόν*: παροιμία. Οὗτος εὐμήχανος ὁδοὺς ἐφευρίσκειν καὶ μὴ πλανᾶσθαι ὁδοιπορῶν, ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὁδοὺς ἀκριβῶς εἰδότων.

71 *Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον*: ὅταν τὸ σωζόμενον ὑπὸ τοῦ σώζοντος ἐξαπατηθῇ.

72 *Ἔξω γλαῦκες*: παροιμία ἐπὶ ἐαρινοῦ καιροῦ· οἱ γὰρ γλαῦκες χειμῶνα σημαίνουσιν οἱ θαλάττιοι.

73 *Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.*

74 *Ἐοίκασι τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λα-*

---

4. *χάραξ τὴν ἄμπελον* Zenobius. Singulari modo Suidas: *Ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον*: *ἐπὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα*: sed vid. Kusterum. 6. Incorrupta forma proverbii est *Ἔξω γλαῦκε*: cf. Hesych.: *ἔξω γλαῦκα* male Bekk. Anecdota. In Suida explicationis loco nunc leguntur haec: *χειμῶνα γὰρ σημαίνει ὁ θαλάττιος.* 7. *γλαῦκες*] debebat *γλαῦκοι.*

Arsen. 234. Suidas. Virg. Aen. II, 65: *Accipe nunc Danaum insidias et crimine ab uno Disce omnis:* Terent. Phorm. II, 1, 35: *Unum cum noris, omnes noris.*

70. C. 196. Suid. s. *Ἐξηκεστίδης*: . . . *ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων. τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον· οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς· ἐξαπορήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες εἶπον· Οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν* [hoc Apostol. XIV, 94. Arsen. 390 afferunt.]· *εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων*, cui explicationi praefigendum est ni fallor ex Apostolio VIII, 66 et Arsenio 235: *Ἐξηκεστίδης ἐγένου.* Ceterum orta haec videntur ex Aristoph. Av. 10: *Ε.: ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που; Π.: οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης*, ubi sine dubio olim in Scholiis etiam ea legebantur, quae e Suida apposui. De Execestida cf. Schol. ad Arist. l. c., Bergkius Commentt. de Rell. Com. Ant. Att. 373.

71. V. I, 100. B. 455. Apost. XX, 54. Macar. 230: Suidas: v. Zenob. VI, 40.

72. C. 198. Suidas. Explicatio plane falsa: nata est ex male intellecto v. *χειμών*, quod h. l. non anni partem significat, sed procellam. Recte omnino Hesychius: *τοὺς χειμαζομένους ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν· παροιμιῶδες δέ· ἐπεὶ δοκεῖ ὁ γλαῦκος φανεὶς χειμῶνα σημαίνειν*: add. Bekk. Anecdd. I, 97, 21. Quaeritur nunc, quis sit ille *γλαῦκος*. Et Apostolius quidem VIII, 69, cui Arsen. 236. Is. Vossius ad Hesych. l. c. adstipulantur, balaenam, Bernhardius vero ad Suid. Glaucum, Deum marinum, intelligit. Causa cur ego in Apostolii explicatione acquiescendum statuam, inest in loco e Nausicratis *Ναυκλήρῳ* ab Athen. VII, 296 A. allato: *τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις Ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις, Ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη. B. γλαῦκον λέγεις. A. ἔγνωκας*: add. Eustath. ad Hom. Il. 369, 20: *λέγεται δὲ καὶ ἰχθὺς γλαῦκος λόγου ἄξιος.* De pisce egit Schneiderus Hist. Pisc. 68.

73. C. 200. Apost. VIII, 70. Arsen. 236. Hesych. s. *Βοῦς ἐπὶ δεσμά*, Suidas.

74. C. 201. Schol. ad Arist.

κωνικοῖς: παροιμία ἐπὶ τῶν ὠχριώντων καὶ ἰσχνῶν. Πύλος δὲ χωρίον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα Κλέων στρατηγήσας τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἔλαβεν, οἳ ἀπὸ τοῦ τῆς αἰχμαλωσίας φόβου καὶ τῆς πολυημέρου πολιορκίας καὶ τῆς τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τροφὴν στερήσεως ἰσχνοὶ καὶ ὠχροὶ ἦσαν καὶ δυςειδεῖς.

75 *Ἔοικα τῷ τοὺς ἅλας καὶ τὸ ἕλος πριαμένῳ*: ἐπὶ τῶν ἀμηγέπη δυοῖν ὄντοιν διὰ θατέρου βλαπτομένων. Ἀντίκεινται γὰρ ἀλλήλοις τὰ κτήματα, καὶ οὐδενὶ τῶν κεκτημένων λυσιτελεῖ ἑκάτερον· εἰ μὲν γάρ τις καρποῖτο ἐκ τοῦ ἕλους, οἱ ἅλες διατήκοιντο· εἰ δὲ ἔμπαλιν ἡλίῳ ὁ τόπος ἐκδιδοῖτο, ἐκ μὲν τῶν ἁλῶν πολὺ ἂν καρποῖτο, ἐκ δὲ θατέρου βλάπτοιτο τοῦ ἕλους αὐαινομένου.

76 *Ἑορτὴ πολλὰ ἔχουσα*: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀνατιθεμένων φορτία. Ἐπειδὴ οἱ πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπειγόμενοι φορτία πολλὰ ἐπιφέρονται.

77 *Ἑορτὴ πόδας ἔχουσα*: ἐπὶ τῶν ἅπαντα πρὸς τὴν ἑορτὴν ἀχθοφορούντων· ἵνα γὰρ μηδενὸς, φησὶν, ὑστερῶσιν ἅμασις†, σκεύη, ἱερὰ, ἱμάτια, οἶνον, ἄρτους, ξύλα παραρτώμενοι ἐβάδιζον, ὥστε τοὺς βλέποντας ἐπιφωνεῖν, *Ἑορτὴ πόδας ἔχουσα*.

78 *Ἐπ' ἀμφότερα καθεύδει τὰ ὦτα*: ἐπὶ τῶν ἔξω φροντίδος.

---

7. In Aristotelis loco libri variant inter ἕλος, ἕλκος et ἔλαιαν: hinc Erasmus III, 6, 25 *τοὔλαιον καὶ ἅλας πρίασθαι*. 12. ἐκδιδοῖτο] Gaisfordus ἐκδίδοτο. 15. ἐπειγόμενοι] V ἐπαγόμενοι. 17. πόδας] huic voci male scriptae proverbium antecedens originem videtur debere. 18. φησίν] Gaisfordus φη: eodem compendio scriba usus est infra III, 2. 19. ἅμασις] vox corrupta: fortasse ἅλας. 22. καθεύ-

Nub. 185. Suid. Zonar. p. 786. Adhibet Arist. l. c. De re cf. Thucyd. IV, 15 sqq.

75. C. 202. Aristot. Rhet. II, 23, p. 102, 14 ed. min., p. 1399 ed. maj. Bekk.: *οἷον ἱέρεια οὐκ εἴα τὸν υἱὸν δημηγορεῖν· ἐὰν μὲν γάρ, ἔφη, τὰ δίκαια λέγῃς, οἱ ἄνθρωποί σε μισήσουσιν, ἐὰν δὲ τὰ ἄδικα, οἱ θεοί. δεῖ μὲν οὖν δημηγορεῖν· ἐὰν μὲν γὰρ τὰ δίκαια λέγῃς, οἱ θεοί σε φιλήσουσιν, ἐὰν δὲ τὰ ἄδικα, οἱ ἄνθρωποι· τουτὶ δ' ἐστὶ ταὐτὸ τῷ λεγομένῳ τὸ ἕλος πρίασθαι καὶ τοὺς ἅλας· καὶ ἡ βλαίσωσις τοῦτ' ἐστίν, ὅταν δυοῖν ἐναντίοιν ἑκατέρῳ ἀγαθὸν καὶ κακὸν ἕπηται, ἐναντία ἑκάτερα ἑκατέροις*: ad quem locum Victorius Comment. p. 492: *quae afferuntur ab interprete Graeco pro hujus proverbii explicatione, ficta et commenticia puto.*

76. V. I, 63. B. 362. Suid. Zonar. 786: »*exstat in Plutarchi Collectaneis*«: Erasmus III, 10, 83.

77. C. 204.

78. C. 205. Apost. VIII, 86. Arsen. 239. Poll. II, 84: *Αἰσχίνης δὲ ὁ Σωκρατικὸς καὶ ἐπ'*

79 Ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι: ἐπὶ τῶν κολακευτικῶς τισιν ἑπομένων τροφῆς ἕνεκα.

80 Ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζετο: τοῦτο παρὰ Σκύθαις ἐτελεῖτο· ἐπειδὰν γὰρ ἠδικεῖτό τις πρὸς ἑτέρου, ἀμύνασθαι βουλόμενος, οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ἑαυτὸν ᾤετο, ὅθεν καὶ βοῦν ἱερεύσας τὰ μὲν κρέατα κατακόψας ἥψει, ἐκπετάσας δὲ τὴν βύρσαν χαμαὶ, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς εἰς τοὐπίσω παραγαγὼν τὰς χεῖρας. Καὶ τοῦτό ἐστι Σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. Τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα, ὑπισχνεῖτο κατὰ δύναμιν συμμαχήσειν. Καὶ ἦν αὐτοῖς τοῦτο ὅρκων ὁ βεβαιότατος.

81 Ἐπὶ κνάφου ἕλκων: διαφθείρων. Τὸ γὰρ πρό-

δεις Apost. Arsenius, qui addunt: ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ λαγωοῦ, παρόσον ἐκεῖνος θάτερον οὖς ἔχει ἀνατεταμένον ὡς ἐγρηγορώς. Aliter expediendum, quod dixit Plinius Epist. IV, 29: *nihil est, quod in dextram aurem fiducia mei dormias: nihil cessatur:* in primo enim somno eoque, ut medici observant, profundissimo, in aurem dextram incumbimus: v. Erasmus I, 8, 20. 3. C κάθηται: in narratione C cum Suida consentit. Post lemma Apostolius, cui convenit fere cum Suida in reliquis, addit: ἐπὶ τῶν δεομένων συμμαχίαις. 4. ἀμύνασθαι δὲ Suidas. 5. Post v. ἀμύνασθαι in B exstat ἑαυτὸν, quod delevi; Suidas: ἀμυν., ἑαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾤετο. ὅθεν καὶ Suidas om., βοῦν οὖν Apostolius. 6. κρέα Suidas, Apostolius. ἥψησεν Lucianus. αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας Suidas. 8. τὼ χεῖρε Suidas. τοῦτο ἔστι Gaisfordus. 10. τῷ δεξιῷ ποδί Apostolius. 11. ὑπισχνεῖται Suidas. δύναμιν ἕκαστος Suidas. 12. ἦν] ἔστιν Suidas. Addit in fine C: λέγεται γοῦν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βοηθείας ἀξίων. 13. ἕλκεις C. διαφθείρων] ante h. v. τουτέστι vel simile

ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν λέγει: Donat. ad Terent. Heaut. II, 3, 101. Liban. Epist. 1279: ἐμοὶ μὲν οὖν ἐπ' ἀμφότερα καθεύδειν δέδωκάς τε καὶ δίδως καὶ δώσεις: Basil. πρὸς τοὺς νέους κτλ. p. 229 ed. Basil. 1551: ἐπ' ἄμφω καθεύδουσι: Plaut. Pseudol. I, 1, 121: *De ista re in oculum utrumvis conquiescito. Ca. Oculum utrum? anne in aurem? Ps. at hoc pervolgatum sit minus:* cf. Meinekius ad Menand. frr. p. 143.

79. C. 206. Macar. 240. Schol. ad Arist. Plut. 314: τοῦτο δὲ παροιμιῶδές εἶναί φασιν· οἱ γὰρ παῖδες τοῦτο εἰώθασι λέγειν, ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι· παροιμιακὸν οὖν ἐστι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων φασὶ λέγεσθαι. Est versus Aristophanis: v. Plut. l. c.

80. B. 355. C. 207. Apost. VIII, 87. Suidas. Sumpta est narratio e Lucian. Toxar. 48, quem noster ut Suidas circa finem in brevius contraxit: appono igitur haec: παρακειμένων δὲ τῶν κρεῶν τοῦ βοός, προσιόντες οἱ οἰκεῖοι καὶ τῶν ἄλλων ὁ βουλόμενος, μοῖραν ἕκαστος . . . κατὰ δύναμιν, ὁ μὲν πέντε ἱππέας παρέξειν ἀσίτους καὶ ἀμίσθους, ὁ δὲ δέκα, ὁ δὲ πλείους, ὁ δὲ ὁπλίτας ἢ πεζούς, ὁπόσους ἂν δύνηται, ὁ δὲ μόνον ἑαυτὸν, ὁ πενέστατος, ἀθροίζεται οὖν ἐπὶ τῆς βύρσης πολὺ πλῆθος ἐνίοτε καὶ τὸ τοιοῦτον σύνταγμα βεβαιότατόν τε ἐστι συμμεῖναι καὶ ἀπρόσμαχον τοῖς ἐχθροῖς, ἅτε καὶ ἔνορκον ὄν· τὸ γὰρ ἐπιβῆναι κτλ.

81. V. I, 88. B. 425. C. 208. Hesych. Suidas. De Croeso v. Herod.

τερον οἱ κναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες τὰ ἱμάτια ἔκναφον. Ἐλέγετο δὲ ὁ σωρὸς κνάφος· οὗ Κροῖσος τῶν ἐχθρῶν ἔξαινε τὰς σάρκας καὶ οὕτως διέφθειρεν.

82 *Ἐπὶ Χαριξένης: οἱ μὲν αὐτὴν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβλῆσθαί φασι, ἔνιοι δὲ ποιήτριαν ἐρωτικὴν λέγουσιν. Ἔστιν οὖν παροιμιῶδες Ἐπὶ Χαριξένης.*

83 *Ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεθα: τουτέστιν ἀντεβάλομεν, ἐφιλονεικοῦμεν.*

84 *Ἐστὶ καὶ δούλων πόλις: ἐπὶ τῶν πονηρῶς πολιτευομένων. Μνασέας γὰρ γράφει εἶναι δούλων πόλιν ἐν Λιβύῃ.*

85 *Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖν: ἐπὶ τῶν ποῤῥωτάτω*

---

quid deesse arbitrabatur Schottus: C: *ἀντὶ τοῦ διαφθείρεις.* In sqq. C cum Suida consentire videtur, qui sic explicat: *οἱ γὰρ κναφεῖς ἀκ. σ. σ., ἱμάτιον κνάφουσιν. Ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος.* 1. *γναφεῖς* Hesychius: v. intt. ad Thucyd. III, 58. *ἱματια*] addit Hesychius: *ἐπὶ τοὺς σωροὺς*, quod in *ἐπὶ τοῦ σωροῦ* recte Salmasius mutavit. 2. *ἔκναπτον* Hesychius, Suid. s. *κνάφος*, quem vide. *γνάφος* Hesychius. *οὗ κτλ.*] Hesychius: *οὗ Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξαινε ταῖς ἀκάνθαις, καὶ οὕτως ἔφθειρεν*: ubi bene Hemsterhusius: »*bene τὸν ἐχθρόν: alios an Croesus supplicio tam saevo conciderit, haud sane scio. Unum quidem hominem inimicum, qui Pantaleonti, Alyattis itidem filio, sed alia matre nato, adversum se studuerit, testis est Herodotus* I, 92. *Postquam enim ex patris arbitrio regnum fuit adeptus, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντιπρήσσοντα ἐπὶ κνάφου ἕλκων διέφθειρε.*« 5. *ἐρωτικὴν* deest V. Plenius Hesychius: *ἐπὶ μωρίας ἡ Χαριξένη διεβεβόητο, ἀρχαία οὖσα· Ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν Ἐρωτικῶν λέγουσιν. Ἔστι δὲ καὶ παροιμία, οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης.*

I, 92, ubi Wesselingius apposite laudat Plat. Reip. X, 616, A: *τὸν δὲ Ἀρδιαῖον καὶ ἄλλους συμποδίσαντας χεῖρας . . . εἷλκον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκτὸς ἐπ᾽ ἀσπαλάθων κνάμπτοντες καὶ τοῖς ἀεὶ παριοῦσι σημαίνοντες, ὧν ἕνεκά τε ταῦτα ὑπομένοιεν.* De cumulis carduorum, quibus fullones utebantur, cf. Salmasius Exercc. Plin. 280.

82. V. I, 89. B. 427. Eustath. ad Hom. Il. *B*, 326, 44: *ἦν δὲ ποιήτρια κρουμάτων καὶ Χαριξένη, ὅθεν παροιμία παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις. τἀπὶ Χαριξένης τάδ᾽ ἐστίν*: Etym. M. 367, 21: *αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία καὶ ποιήτρια κρουμάτων, οἱ δέ, μελοποιόν. Θεόπομπος Σειρῆσιν· Αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ αὕτη γε κρουμάτια τὰ ἐπὶ Χαριξένης: Κράτης* [scr. *Κρατῖνος*] *Ὀδυσσεῦσιν: Οὐκ ἰδίᾳ τάδ᾽ οὐκετόν θοι τἀπὶ Χαριξένης* [v. Schleussnerus ad h. l. ap. Sturzium p. 858]. *Ἀριστοφάνης κτλ.* Arist Eccles. 942: *οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ᾽ ἐστίν*, ubi v. Scholia, quae Suidas exscripsit.

83. C. 212. Suid. Zonar. 817. Eustath. ad Hom. Il. *ψ*, 1327, 14. Est Aristophanis, Nub 1375.

84. C. 214: cf. Plut. Provv. I, 22. Append. III, 91.

85. V. I, 64. B. 363. C. 215: quis explicationis ab his allatae auctor fuerit, jam Demon videtur nescivisse. Aliam narrationem proverbio Hesychius

που κατοικούντων. Τήλεφος γὰρ ἀποκτείνας τοὺς τῆς μητρὸς ἀδελφοὺς νέος ὢν, ἔφυγεν ἐκ Τεγέας, χρόνῳ δὲ ὕστερον μὴ γνωρίζων ὧν ἐστιν ἦλθεν ἐρησόμενος τὸν θεὸν τίνων εἴη γεγεννημένος. Ἡ δὲ Πυθία ἐκέλευσε πλεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν ἔσχατον Μυσῶν, καὶ ἐλθὼν εἰς Τευθρανίαν εὗρε τὴν μητέρα, καὶ τῆς χώρας ἐβασίλευσε. Λέγοιτο οὖν ἐπὶ τῶν ὑπερηφάνως τισὶ κεχρημένων. Καὶ εἰώθασι λέγειν, ὡς ἐσχάτῳ Μυσῶν κέχρηταί μοι.

86 *Εὕδουσι λαγώ: πρὸς τοὺς νωθεῖς μὲν εἶναι δοκοῦντας, τοῖς δὲ ἔργοις δραστηρίους.*

87 *Εὖ μὲν, ἀλλ' οὐδὲν πρὸς τὴν Παρμένοντος ὗν: ἐπὶ τῶν πειρωμένων τὶ μιμεῖσθαι, οὐκ ἐφικνουμένων δέ. Παρμένων γὰρ ὁ ζωγράφος ὗν γράψας ἀνέθηκεν, ἣν καὶ φωνὴν ἀφιέναι οἱ θεώμενοι ἐδόκουν.*

---

12. VB: *ἔσχατος Μυσῶν: μέμνηται ταύτης Μένανδρος· φασὶ* [*φησὶ* V.] *γὰρ ὅτι Τήλεφος κτείνας τοὺς τῆς μητρὸς ἀδελφοὺς ἐπύθετο τῆς Πυθίας ποῖ δεῖ σταλῆναι· τὴν δὲ εἰπεῖν, πρὸς ἐσχάτην Μυσῶν. Ἐλθὼν οὖν εἰς Τευθρανίαν τῆς Μυσίας ἐσχάτην ἐβασίλευσεν. Ἀφ' οὗ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῆ* [*δυσχερῶς* V] *ἐπιτασσομένων.*

admovit Demonem secutus: *παροιμία, ἣν ἐξηγοῦνται οὕτως· μετὰ Τρωϊκὰ λοιμοῦ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατασχόντων, μαντευομένων περὶ τούτων, χρῆσαι τὴν Πυθίαν, Ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν:* quam una cum narratione e V B supra apposita afferunt Apost. IX, 22. Arsen. 243. Suid. s. *ἔσχατος*, ex utraque unum illum sensum derivantes, quem e BVC cognovimus. Antiquiores autem posteriore narratione usi sunt ad demonstrandum eo sensu, quem C in fine, *λέγοιτο οὖν κτλ.*, indicat, proverbium solitum esse dici: v. Demon in Scholiis ad Eur. Rhes. 244, cujus disputationem super hoc adagio in praefationem rettulimus: h. l. appono Schol. ad Plat. Theaet. p. 366 Bekk.: *ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων· Μάγνης Ποαστρίαις· οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος, καὶ Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ* [v. Meinekii Men. 23.]. *Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος*: cf. Zenob. V, 15. Usurpant Plat. Theaet. 209 B, Cicer. pro Flacc. 27, 65: *quid porro in Graeco sermone tam tritum atque celebratum est, quam, si quis despicatui ducitur, ut Mysorum ultimus esse dicatur:* v. sup. II, 28. Eodem sensu, quo nostrum usurpari solet, Plutarchus dixit *ὁ ἔσχατος Καρῶν*, de Herodoti Malign. 671 B.

86. C. 219. Cf. Zenob. IV, 84.

87. C. 220. Plut. Sympos. V, 1 p. 674 B: *ἐπεὶ τί πάσχοντες ἢ τίνος ἔξωθεν γενομένου πάθους τὴν Παρμένοντος ὗν οὕτως ἐθαύμασαν, ὥστε παροιμιώδη γενέσθαι; καίτοι φασὶ τοῦ Παρμένοντος εὐδοκιμοῦντος ἐπὶ τῇ μιμήσει, ζηλοῦντας ἑτέρους ἀντεπιδείκνυσθαι· προκατειλημμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ λεγόντων εὖ μὲν, ἀλλ' κτλ., ἕνα λαβόντα δελφάκιον ὑπὸ μάλης, προσελθεῖν· ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἀληθινῆς φωνῆς ἀκούοντες, ὑπεφθέγγοντο, Τί οὖν αὕτη πρὸς τὴν Παρμένοντος; συναφεῖναι τὸ δελφάκιον εἰς τὸ μέ-*

88 *Εὐορκότερος Τενεάτου, ἢ Γενεάτου:* ἐπὶ τῶν εὐορκούντων.

89 *Εὖ εἰπεῖν θάλατταν:* ἐπὶ τῶν μάτην εὐεργετούντων.

90 *Εὖ πράττε· τὰ φίλων δ' οὐδὲν, ἢν σὺ δυςτυχῇς:* ἐπὶ τῶν παρὰ φίλων μὴ ὠφελουμένων.

91 *Εὐριπίδειος ὅρκος:* ἴσως ὁ κατὰ κυνὸς ἢ χηνός.

92 *Ἐφ' ὕδωρ ἔλαχεν:* ἐπὶ τῶν φαύλας καὶ εὐτελεῖς ἀρχὰς λαχόντων· ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις φαυλότατον ἦν τὸ ἔργον τὸ διαμετρεῖν ὕδωρ τοῖς δικαζομένοις, ὅθεν καὶ κλήρῳ τοῦτο ἐποίουν.

93 *Ἐχενηΐς:* ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν ἄγκυρα. Ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἰχθύος, ὃς δύναμιν ἔχει ἐπέχειν τὰς ναῦς. Καλεῖται δὲ καὶ ναυκράτης· ὅθεν καὶ παροιμία· *ἐχενηΐδος δίκην ἔχεται,* πρὸς τὸν τινὸς ἐχόμενον.

---

1. C *Τελεάτου,* quod correxi. 3. C *εὖ πεῖν:* correxit Gaisfordus in indice. Posset etiam *ποιεῖν.* 5. *τὰ*] *τὸ* Macarius. *σὺ*] *τις* Euripides. Macarius: *τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶ Φοινισσῶν.* 14. *ὅθεν κτλ.*] haec C solus servavit.

σον, ἐξελέγχοντα τῆς κρίσεως τὸ πρὸς δόξαν, οὐ πρὸς ἀλήθειαν. Rem tangit idem de Audiend. poet. 18 B. Quando vixerit Parmeno, nescio: possem dicere, si, quod aliquando suspicatus sum, Parmeno certa via ac ratione reduci posset in hunc Jul. Valerii de reb. gest. Alexand. locum I, 35: *tunc Parmenioni architecto laborandi scilicet simulacra cura mandatur, ut ne illis Homeri versibus demutaret, qui sic eloquuntur: Caerulea hinc olli Saturnius annuit arce Aurea caesaries quae signat mentibus almis. Et Parmenio quidem jussa complet, ipse quoque non inhonoris hoc labore. Quippe templum etiam nunc Serapion Parmenionis appelatur.*

88. C. 221. Cf. Zenob. III, 96.

89. C. 222. Nam *θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά, ἡ παροιμία φησί,* proverbium, quod ex Euripide commemorat Eustath. ad Hom. Il. *A,* 108, 30.

90. C. 223. Macar. 246. Est versus Euripidis, Phoeniss. 403, ubi Scholia comparant illud, *ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι:* cf. Zenob. I, 90 ibiq. v. notas. Cum similibus dictis nostrum composuit Sext. Empir. adv Mathem, 1, §. 279.

91. C. 224. Macar. 246. Hesych. s. *χῆνα ὀμνύειν: ἔθος ἦν τὸ κατὰ τῶν τοιούτων ὀμνύειν τοῖς παλαιοῖς:* v. Zenob. V, 81: Euripides Socraticus hoc imitatus est.

92. C. 227. Hesychius: cf. Plut. Provv. II, 17.

93. C. 228. Hesych. Suid. Zonar. 939. *ἄγκυρα*] in hanc vocis significationem Suidas citat Anthol. Palat. VI, 27, 5. *ἰχθύος*] Aelian. Nat. Anim. II, 17: *πελάγιος ἰχθὺς τὴν νῆξιν, τὴν ὄψιν μέλας, τὸ μῆκος κατὰ τὴν μεμετρημένην ἔγχελυν, λαχὼν ἐξ ὧν δρᾷ τὸ ὄνομα, θεούσῃ νηῒ καὶ μάλα γε ἐξ οὐρίας καὶ τῶν ἱστίων κεκολπωμένων προςφθαρεὶς, καὶ τῆς πρύμνης τὸ ἄκρον δακὼν, ὥςπερ οὖν ἵππον

94 *Ἐχθρὸς δὲ κἂν καλὰ ποιήσῃ, κακά ἐστιν.*

95 *Ἐχῖνος ἐν χειμῶνι:* *ἐπὶ τῶν παρ᾽ ὥραν φαινομένων ἢ πραττομένων.*

96 *Ἔχω τὸ σχῆμα τοῦ τεθνεῶτος:* *ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἀπεγνωκότων.*

97 *Ζῇ καῖε πῦρ:* *ἐπὶ τῶν μόλις γινομένων.*

98a *Ζήνωνος ἐγκρατέστερος:* *οὗτος γὰρ ἀκριβῆ εἶχε δίαιταν καὶ λιτήν. Καί, Ζήνωνος ὑγιέστερος:* *οὗτος γὰρ ὀκτὼ πρὸς τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βιοὺς, οὐκ ἐνόσησεν.*

---

1. Macarius: *ἐχθρὸς κἂν χρηστὰ ποιήσει, κακά ἐστίν.* 6. *ζῇ· καῖε π.* Suidas; *ζῇ καὶ πῦρ* V, unde Toupius ad Suid. *ζῇ κἂν πυρὶ*, *vivit etiam in igne*, scribendum esse conjecit. Asyndeton h. l. optime habet: v. Sophocl. fr. 181 Dind.: *ζῇ, πῖνε, φέρβου.* 7. *ἀκριβῆ*] ita ex Apostolio et Arsenio scripsi: C et Suidas *ἄκραν*, quod in hunc locum non quadrat. *Ἀκριβής* quamquam raro, tamen dicitur de homine pecuniae tenace et parco: Alexis apud Stob. Floril. 63. 13: *οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα Ἄνθρωπος, οὐδ᾽ οὕτως ἀκριβὴς τοὺς τρόπους κτλ.*, Lucian. Timone §. 13.

στομίῳ ἀπειθῆ καὶ τραχὺν χαλινῷ σκληρῷ βιαιότατα ἀνακρούσας, ἀναστέλλει τῆς ὁρμῆς καὶ πηδήσας ἔχει καὶ μάτην μὲν τὰ ἱστία μέσα πέπρησται, εἰς οὐδὲν δὲ φυσῶσιν οἱ ἄνεμοι, ἄγος δ᾽ ἔχει τοὺς πλέοντας. Συνιᾶσι δὲ οἱ ναῦται, καὶ τῆς νεὼς γνωρίζουσι τὸ πάθος· καὶ ἐντεῦθεν ἐκτήσατο τὸ ὄνομα· ἐχενηΐδα γὰρ καλοῦσιν οἱ πεπειραμένοι, ubi v. Schneideri et Jacobsii annotationes.

94. C. 230. Macar. 250. Similem sententiam exhibent versus inter Menandri Sent. Singul. relati, 164 Mein., *ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὔποτ᾽ ἂν πάθοις βλάβην*, et 166: *ἐχθροῦ παρ᾽ ἀνδρὸς οὐδὲν ἐστὶ χρήσιμον*: v. Zenob. IV, 4. Diogen. IV, 82.

95. C. 231. Macar. 249. Videtur inde explicandum, quod tempore aestivo et auctumnali erinacei cibos hiemi praeparant, hieme igitur nihil agunt: cf. Plin. N. H. VIII, 56, 138. Schneiderus et Jacobsius ad Aelian. N. Anim. III, 10.

96. C. 232.

97. V. II, 2. B. 463. C. 235. Suidas. *Ζῆν* translate saepius de igne dicunt: Eurip. Bacch. 8: *δίου τ᾽ ἔτι πυρὸς ζῶσαν φλόγα*: Nicand. Alexiph. 174: *πῦρ ἀείζωον*: *vivae Lucernae* Horat. Carm. III, 21 fin.: *Quos sancta fovet ille manu, bene vivitis ignes, Vivite inexstincti, flammaque duxque precor*, Ovid. Fast. III, 427: v. intt. ad Petron. c. 22 p. 105.

98 a. C. 236. Diog. Laert. VII, 27: *ἤδη δὲ καὶ εἰς παροιμίαν σχεδὸν ἐχώρησεν· ἐλέγετο γοῦν ἐπ᾽ αὐτῷ, Τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος ἐγκρατέστερος. ἀλλὰ καὶ Ποσείδιππος Μεταφερομένοις· Ὥστ᾽ ἐν ἡμέραις δέκα Εἶναι δοκεῖν Ζήνωνος ἐγκρατέστερον*: Apost. IX, 55. Arsen. 261: Suidas. De Zenonis continentia v. H. Ritteri Hist. Philos. Ant. T. III, p. 515 ed. secundae. *Z. ὑγ.*] Diog. l. c. §. 28: *ὀκτὼ γὰρ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα βιοὺς ἔτη κατέστρεψεν, ἄνοσος καὶ ὑγιὴς διατελέσας.* Videtur in Diogene nostrum proverbium infuisse aliquando.

98b *Ἡ ἀφύη πῦρ*: ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων, παρόσον ἡ ἀφύη ταχέως ἕψεται.

99 *Ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ.*

100 *Ἡ γλῶττ᾽ ἀνέγνωχ᾽, ἡ δὲ φρὴν οὐ μανθάνει*: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν.

1 *Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τέμνεται*: τουτέστιν, ἡ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ Ἑρμῇ δίδοται. Καλλίστρατος δέ φησι, τῶν θυομένων τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι. *Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τοῦτο γίνεται* αἰτία, ἐπὶ τῶν βλάσφημα λεγόντων.

2 *Ἡ γραῦς τὰς ἀγαθίδας* ** ἐκπίνουσα, ταῦτα

---

4. γλῶττα ἀνέγνω, χἡ Macarius. 6. κήρυκι τούτων recte Aristophanes, Suidas. 10. γίνεται] Eustath. l. c. 1471, 14: διὸ καὶ ὁ κωμικὸς δύςφημά τινα τοῦ Ἑρμοῦ εἰπόντος, ἐξονειδίζει λέγων· ἡ γλῶσσα τ. κ. τ. γίνεται, ὅπερ ὁμοῖόν ἐστι τῷ, εἰς μάτην αἱ γλῶτται θύονται τῷ τὰ τοιαῦτα κηρύσσοντι: Hemsterhusius ad Arist. Plut. l. c.: *Eustathium memoria fefellit, quum scribebat* γίνεται: *verbum est in hac re* τέμνεται: mihi ex Eustathio et nostro loco apparere videtur, duplicem in loco Aristophaneo antiquitus exstitisse lectionem, τέμνεται et γίγνεται. 11. Ἡ — ἀγαθίδας] haec lacera esse sponte

98 b. K. III, 38: Zenob. IV, 25.

99. V. II, 6. B. 477. Stob. Floril. 49, 9. Arsen. 272. Euripidi tribuit cod N. Stobaei, Dionysio seniori Par. A. Stob., Grotius, et diserte Plutarch de fort. Alex. 338C. Eurip. Phoen. 549: τί τὴν τυραννίδ᾽ ἀδικίαν εὐδαίμονα, Τιμᾷς ὑπέρφευ, καὶ μέγ᾽ ἥγησαι; ad quem locum de nostro versu Valckenarius et Porsonus monuerunt.

100. C. 239. Macar. 272.

1. C. 238. Schol. ad Apoll. Rhod. I, 517: ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κρατῆρα κιρνᾶν, ὅτε μέλλοιεν καθεύδειν, καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ Ἑρμῇ καὶ ἐπισπένδειν οἶνον. Καὶ ἴσως φυσικῶς· ἐπεὶ γὰρ Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἡ γλῶσσα, ἥτις ὕπνου ἐπιπεσόντος ἠρεμεῖ, εἰκότως τῷ Ἑρμῇ αὐτὴν θύουσιν: alia vide ap. Eustath. ad Odyss. Γ, 1470, 30. Schol. ad Hom. Od. γ, 332. 341. Athen. I, 16 B, Suidas, quorum sententias examinavit Nitzschius ad Hom. Odyss. l. c. Ἡ γλῶττα .. γίνεται] v. nott. criticas. Quod ad explicationem ἐπὶ τῶν βλ. λεγ. attinet, de eadem supra allati dixerunt verbosius: Eustath. l. c: μέλλοντες γὰρ κοιμηθῆναι μετὰ θυσίαν οἱ παλαιοὶ, ἔθυον τὰς τῶν ἱερείων γλώσσας κατὰ ἔθος Ἰώνων ἢ Ἀττικῶν, βάλλοντες ἐν πυρί· ἀπένεμον δὲ αὐτὰς ὁσιοῦντες θεοῖς ἢ τῶν δυςφημιῶν καθαίροντες ἑαυτοὺς, ἢ ὅτι κράτιστον τῶν μελῶν ἡ γλῶσσα κτλ.: Schol. ad Arist. Plut. 1111: ἢ τῶν καταρωμένων, ἀπ᾽ αὐτοῦ ἡ ἀρχή, ubi Hemsterhusii conjectura, καταρχομένων, et nostro et Eustathii loco refellitur. Alia proverbii forma exstat ap. Schol. ad Arist. Pac. 1058, ex quo simul cognoscitur, revera haec ab antiquis pro proverbio habita esse: Γλῶττα χωρὶς τέμνεται: καὶ τοῦτο παροιμιακὸν ἀπὸ Ὁμήρου [Odyss. l. c.]· ἀλλ᾽ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, ὥς φησι Καλλίστρατος: add. Schol. ad Arist. Av. 1711, qui Symmachum et Didymum citat. Alludit Arist. Plut. l c.: ἡ γλῶττα ἡ κήρυκι τούτων τέμνεται, ubi v. κήρυκι Mercurius significatur.

2. C. 240.

μὲν ἀγαθίδες. Ἐπὶ τῶν ἄγαν μεθύσων. Καὶ πάλιν· Ἡ γραῦς τὸ ἄροτρον ἐκπίνουσα, φησί, οἷα κακὲ τὴν γῆν ἀναστρέφει.

3 Ἦδ' ὅς: τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ πλήθους καὶ ἐπὶ θηλειῶν· οὐ μόνον δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφη, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφασαν· ὁ δὲ Κράτης μὴ δασύνειν λέγει τὸ ὅς.

4 Ἤθη φίλων γίνωσκε, μιμήσῃ δὲ μή: ὅτι οὐ δεῖ πάντα φίλῳ ἕπεσθαι.

5 Ἡ Θρᾷττα ἐπὶ τῷ ταρίχει: ἐπὶ τῶν κρυπτόντων τὰ ἴδια πάθη, ἢ ἐπὶ τῶν προφασιζομένων ἵνα τύχοιεν τινός. Καὶ γὰρ ἡ Θρᾷττα φίλοινος οὖσα, διψῆν ἔφασκε διὰ τὸ φαγεῖν τάριχος.

6 Ἡ Καννία βοῦς: ἐπὶ τῶν ὅσα πονήσουσιν ἀπολλύντων· ταύτῃ γὰρ πολὺ μὲν ἠμέλχθη γάλα, λακτίσασα δὲ ἀνέτρεψεν.

7 Ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε: ἐπὶ τῶν οὐκ ἄξια λεγόντων.

8 Ἡλιάδων δάκρυα: ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐχόντων χρήματα, παρόσον τὰς Ἡλιάδας αἰγείρους ** Φαέθοντα

---

intelligitur. Proverbium effici conjecerim verbis ἡ γρ. τ. ἀγαθ. et reliqua pertinere ad narrationem, quam ex Bekkeri Anecdotis ad Diog. p. 182 apposui. 2. φησι] in codice per compendium φ[η] scribitur. 4. Suidas addit: καὶ παροιμία, quae a temeraria librariorum manu intrusa esse Kusterus contendit. 7. Macarius: παντὸς φίλου ἕπεσθαι τῇ γνώμῃ. 18. Macarius: παρόσον αἱ τοῦ Φαέθοντος ἀδελφαὶ ἀποδενδρωθεῖσαι καὶ δακρύουσαι ἀπέσταζον τὸ ἤλεκτρον. 19. αἰγείρους] excidisse videntur εἰς αἰγ. μεταβεβλημένας, μετασχηματισθεῖσας vel simile quid.

3. V. II, 12. B. 489: pleniora apud Phot. et Suid. s. v. leguntur. »Cratetis Grammatici libros de Attica Dialecto citat Athenaeus VI, 235 B.« Schottus.

4. C. 242. Macar. 274. Menand. Sent. Sing. 535: Φίλων τρόπους γίγνωσκε, μὴ μίσει δ' ὅλως: ib. 105 p. 339 Mein.: φίλου τρόπους γίγνωσκε, μισήσῃς δὲ μή.

5. C. 241.

6. C. 244.

7. C. 245. Apost. IX, 76. Macar. 276. Menand. Sent. Singul. 208 Mein. Sententiae auctor videtur Pythagoras: Stob. Floril. 34, 7: Ἔλεγεν ὁ Πυθαγόρας [cf. supr. II, 17], χρὴ σιγᾶν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν, quae in Violetum recepit Arsenius 421: similia composuerunt Gell N. Att. XIII, 18. Schneidewinus ad Simonid. p. 112 sq. Valkenarius Diatr. Eurip. 175 Lugd.: add. Stob. l. c., 8: ἢ σιγὴν καίριον, ἢ λόγον ὠφέλιμον ἔχε.

8. C. 246. Macar. 276. Χρυσᾶ Ἡλιάδων δάκρυα dixit Philostr. Imagg. I, 11, ubi v. Jacobsius.

θρηνούσας τὸν ἀδελφὸν, στάζειν δάκρυα τὸν ἤλεκτρον οἱ Ἕλληνες ἐμυθεύσαντο, ἡλίου δὲ τέκνα Φαέθων καὶ αἱ αἴγειροι.

9 *Ἠλίβατον: τὸ ὑψηλὸν ὄρος, τῷ ἡλίῳ ὃν μόνῳ βατόν. Καὶ παροιμία, ἠλίβατον κακόν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν.*

10 *Ἠλιθιώτερος Λευκολόφου: οὗτος ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, ἀντεποιεῖτο τοῦ φρέατος.*

11 *Ἡμένη πελειάς: ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων· κατὰ ἀντεξέτασιν τὴν πρὸς τὰς παλευτρίας, αἳ ἐξιπτάμεναι καὶ ἄλλας ἀπατῆσαι προάγονται. Παλεῦσαι γὰρ τὸ ἀπατῆσαι φασίν.*

---

4. *ἠλίβατον* Macarius. 8. Codex pergit: *καί, Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος κτλ.*: v. Zenob. IV, 21. 9. *πελιὰς* C. 10. *ἀντιπαρεξέτασιν* C, ut Photius et Suidas: codicis B lectionem et alii defendunt et Hesychius. 10. *τὴν .. παλευτρίας*] C *τῆς παλευτρίας*: sqq. idem sic profert: *αἱ γὰρ ἐξιπτ. ἀπατῶσιν ἑτέρας, παλεῦσαι γὰρ τὸ ἀπ. σημαίνει.*

9. C. 249. *τὸ-βατόν*] similem doctrinam promunt Hesych. Phot. Etym. M. 427, 39. Etym Gudian. 240, 29. Crameri Anecdd. I, 194, 9. II, 445, 25. *παροιμία*] Macar. 276. Eustath. ad Hom. Odyss. *I*, 187, p. 1623, 7: *ὡς δὲ καὶ ὁ εἰπὼν πέλωρον κακὸν ταὐτὸν ἔφη τῷ φαμένῳ κακὸν ἠλιβ., δῆλόν ἐστι καὶ αὐτό· χρῆσις δὲ αὐτοῦ γνωμικὴ ἐν τῷ· Αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἵ τε κινήσεις κακὸν Ἠλίβατον* [male adjicit h. l. *ἔντ'* Eustathius] *ἀνθρώποισιν* [*ἀνθρώποις* Eustathius] *ἀλλοιώματα Ἐν ταῖς τροφαῖς* [*τροπαῖς* Eustathius] *ποιοῦσιν*, quae sunt verba Damoxeni Comici: v. Athen. III, 102, C. vs. 21 sq.

10. C. 247. Leucolophus quidam exagitatur ab Aristophane Ran. 1500, ubi v. Scholia.

11. V. II, 4. B. 469. C. 252. Apost. X, 82. Arsen.. 276: Hesych. Phot. Suidas. »*Παλεύειν* Graecis est *θηρεύειν*, *προκαλεῖσθαι*. Et aliud est proverbium, *Παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα*: Suidas s. *παλεῦσαι*, quod usurpat Aristoph. Av. 1087: *αὖθις ὑμεῖς ἂν παρ' ἡμῖν δεδεμένον παλεύσετε.* Ubi Scholia Graeca observant solere aucupes aves exoculatas reti imponere, quae alias sono illicerent suo, quod appellant *γλωσσηματικὸν παλεύειν*: et *παλεύτριαι* id genus dictae columbae ad aliarum dispositae aucupium, auctore Aristotele libro IX A-nim. c. 7: *αἱ περιστεραὶ ζῶσιν ὀκτὼ ἔτη αἱ τετυφλωμέναι ὑπὸ τῶν παλευτρίας τρεφόντων αὐτάς.*« Schottus. Quae huc non pertinere Schottum jam v. *ἐξιπτάμεναι* docere poterat: add. Hesych. s. *παλεύσας*: .. *λέγονται Παλεύτριαι περιστεραὶ αἱ ἐξαπατῶσαι καὶ ὑπάγουσαι πρὸς ἑαυτὰς, ἤγουν ἐνεδρεύουσαι*: unde intelligitur, a veteribus etiam id genus *παλευτρίας* esse adhibitas, quae libere volantes neque oculis privatae feras columbas in insidias ab aucupe positas pellicere scirent: de talibus sermo est apud Aelianum N. Anim. XIII, 17: *ἕπονται δὲ τούτοις* [piscibus] *οἷον ἡγεμόσι καὶ ἄλλοι ξένοι* [sc. pisces feri], *καὶ τούτους μὲν . . θηρῶσι καὶ ἀποκτείνουσι· πρός γε μὲν τοὺς τιθασσούς, οἵ γε μὴν ἐοίκασι ταῖς*

12 *Ἡ μωρία μάλιστα ἀδελφὴ πονηρίας ἔφυ.*

13 *Ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται: πρὸς τοὺς ἐν ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.*

14 *Ἡ Συρακοσίων δεκάτη: ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.*

15 *Ἤτοι σύνδεσμος ἰσοδυναμῶν τῷ δέ· Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπών. Ὅμηρος οὐ διαζευκτικῶς αὐτῷ χρῆται. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μέν.*

16 *Ἡφαίστου δεσμὸς ἢ Ἡφαίστειος δεσμός: ἐπὶ τῶν ἀφύκτων καὶ ἀλύτων δεσμῶν. Ἥφαιστος γὰρ τὸν Προμηθέα στεῤῥῶς ἐδέσμευσεν.*

---

2. *πρὸς κτλ.* B om. 3. *ἐν*] Suidas recte omittit. 8. *μὲν* B. 9. *Ἡφαίστιος* Apostolius, Arsenius.

παλευτρίαις πελειάσιν, ἀθηρία τε αὐτοῖς [piscatoribus] *ἐστι καὶ ἐκεχειρία:* Phot. et Suid. s. *παλεῦσαι· . . καὶ παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος.*

12. B. 477. Sophocles ap. Stob. Floril. IV, 17: *ἡ δὲ μωρία Μάλιστ' ἀδελφὴ τῆς π. ἔφυ*: cf. idem ibid. [fr. 663 G. Dindorf.], 5: *ὡς δυςπέλαστον ἡ ἀμαθία ἔφυ.*

13. V, II, 3. B. 485. Apost. X, 1. Suidas. »Proverbii originem eo referri posse videmus, quod maculae ex moro maturo contractae, succo viridis eluantur: quo facit C. Plinii locus N. H. XV, 24, 97: *tingunt manus succo matura, eluant acerba.* Pantinus ad Apost. p. 215. Sic qui sunt a scorpionibus laesi, remedium ab iisdem accipiunt. Ab Achillis hasta vulneratos ab eadem opem petiisse poetae fabulantur.« Schottus.

14. B. 483. Macar. 280: Strab. VI, 2, 4 p. 269: *Συρακούσας δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεσεῖν πλούτου, ὥςτε καὶ αὐτοὺς ἐν παροιμίᾳ διαδοθῆναι λεγόντων πρὸς τοὺς ἄγαν πολυτελεῖς, ὡς οὐκ ἂν ἐκγένοιτο αὐτοῖς ἡ Συρακουσίων δεκάτη*: Steph. Byz. s. *Συρακοῦσαι.* Schol. ad Arist. Equitt. 1100: Suidas. Usurpat Liban. Epist. 721: *ἐμοὶ δὲ μείζω μὲν ταῦτα τῆς Συρ. δεκάτης, μικρῷ δὲ ἐλάττω τῶν εἰς τὸν ὑμέτερον νομοθέτην ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεχθέντων.* Cf. Greg. Cypr. III, 68. Append. IV, 88.

15. V. II, 12. B. 490. Hesychius. Locus Homeri est Il. *Β*, 76. Explicatius de particula exponit Eustath. ad Hom. *Α* p. 50, 10: *ὅτι ὁ ἤτοι καὶ ὁ μὲν ἄλλως ἀδιάφοροι ὄντες ὅμως διαφέρουσι, καθότι ὁ μὲν ἤτοι ἐν καταρχῇ ἀεὶ λόγου τίθεται, οἷον ἤτοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. ὁ δὲ μὲν σύνδεσμος, οὐ πίπτει ποτὲ ἐν λόγου ἀρχῇ, οἷον ἀλλὰ σὺ μὲν ταύτην θεῷ πρόες* [Il. *Α*, 127.]· *καὶ ὁ μὲν ἤτοι ποιητικός ἐστιν, ὁ δὲ μὲν τῆς κοινῆς φράσεως· . . . ἰστέον δὲ ὡς οἱ μεθ' Ὅμηρον τὸ ἤτοι χυδαϊστὶ μὲν ἑρμηνευτικὸν οἴονται σύνδεσμον, καθὰ καὶ τὸ ἤγουν καὶ εἴτουν· ἀκριβῶς δὲ νοήματα διαζευγνύουσιν ἐν αὐτῷ, οἷον ἤτοι τέθνηκεν ἢ ζῇ*: id. ad Odyss. *Α*, p. 1404, 32: *τὸ δὲ ἤτοι, ἰσοδυναμεῖ, φασί, τῷ μέν· διὸ καὶ ἐκ παραλλήλου κεῖνταί ποτε*: cf. Hartungus de Particc Grr. II, 358 sq.

16. C. 255. Apost. X, 7. Arsen. 281: Suidas. Aeschyl. Prom. Vinct. 4 sqq.: *τόνδε . . ὀχμάσαι Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.* Posset etiam derivari a vinculis, in quae Martem et Venerem Vulcanus conclusit:

17 *Ἡ ψελλὴ οὐ πιττεύω:* ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἐλαττώματα πειρωμένων ἀποκρύπτειν.

18 *Θεοὶ Μολοττικοί:* οἱ κύνες· ἢ ὅτι ψυχοπομπεῖον ἐν Μολοττίᾳ. Ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ φόβου ἄξια.

19 *Θερσίτειον βλέμμα,* καὶ, *Θερσίτειον εἴδωλον:* παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ δυςειδῶν, ἐπεὶ καὶ ὁ Θερσίτης τοιοῦτος ἦν.

20 *Θετταλικὸν σόφισμα:* ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ εὐμεθόδων ἔργων. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἀναβαλ-

---

1. *πιττεύει* V, Arsenius, Schottus, *πιττεύω* B, Gaisfordus: *πιττεύω* cum Suida dedi. 3. *οἱ κύνες κτλ.*] Hesychius: *ἤτοι ὅτι διάφοροι οἱ κύνες οἱ Μολοττικοί. ἢ ὅτι ψυχοπομπεῖόν ἐστιν ἐν Μολοσσοῖς:* unde *ψυχοπομπεῖόν* pro eo, quod in codice legitur *ψυχοπομποί*, scripsi. Adstipulatur Photius. 5. *καὶ Θερσίτειον εἴδωλον* et explicatio Suidae deest.

Hom. Od. *Θ*, 275. Usurpat Eunapius, ut videtur, ap. Suid. s. *Ἀρβαζάκιος*.

17. V. II, 8. B. 482. Arsen. 281: Suidas. »Jocus proverbialis, ubi quis mala sua conatur dissimulare, quae prae se fert, etiam cum dissimulat. Veluti si quis neget se blaesum esse, idque ipsum non possit, nisi blaese dicere. Dictum est enim *πιττεύει* pro *πιστεύει*. Propterea quod qui linguae vitio laborant, in literis duabus, sigma et rho, potissimum laborant. Notatus est et Alcibiadis labdacismus, qui pro *ρ* litera *λ* solitus sit pronunciare: Arist. Vesp. 44 « Erasmus I, 6, 51. Cf. Eustath. ad Hom. Od. *E*, 1535, 24.

18. C. 258. Hesych. Photius. *Κύνες*] Aelian. H. Anim. III, 2 fin.: *θυμικώτατος δὲ κυνῶν Μολοσσός, ἐπεὶ θυμωδέστατοι καὶ οἱ ἄνδρες:* v. Arist. Thesmoph. 416. Plaut. Capt. I, 1, 18. Alciph. Epist. III, 47. Oppiani Cyneg. I, 374. Poll. Onom. V, 39: *ὥσπερ καὶ τὰς Χαονίδας καὶ Μολοττίδας ἀπογόνους φασὶ κυνὸς, ὃν Ἥφαιστος ἐκ χαλκοῦ Δημονησίου χαλκευσάμενος, ψυχὴν ἐνθεὶς, δῶρον ἔδωκε Διὶ κτλ.:* Suid. s. *Μολοσσός*. *Ψυχοπομπεῖον*] Acherontem adjacebat: cf. O. Muellerus Dorr. I, 418. Prolegg. Myth. 363: add. Eustath. ad Hom. Od. *K*, 514 p. 1668, 1, qui e lexico rhetorico haec affert: *εἶναι δὲ καὶ νεκυομαντεῖον ἐκεῖ* [ad Aornum, lacum Chalcidicum], *ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν ψυχοπόμπιον, κατὰ τὸν γράψαντα ὅτι ἔστι καὶ ἐν Μολοττοῖς ψυχοπόμπιον· ὅθεν θεοὶ Μολοττικοὶ οἱ ἐν τούτῳ.* Comicum nescio quem Deos in *ψυχοπομπείῳ* isto cultos Molossicos nominasse, Valckenarius conjecit ad Herod. V, 92, 7.

19. C. 259. Suid. s. *Θερσίτης*. Natum ex Hom. Il. *B*, 212 sq., ubi v. Eustathium. *Θερσίτειον βλ.* sine dubio etiam de impudentibus dicebatur, ut *Ἀττικὸν βλέπος:* Aristoph. Nub. 1178 ibiq. Scholl. coll. Bernhardio Hist. Lit. Graec. I, 313. Alludit Liban. Epist. 1522: *νέοι τε γὰρ οἱ πολλοὶ καὶ καλοὶ καὶ μόνοι Ὑάκινθοι καὶ τοὺς ἄλλους ἡγοῦνται Θερσίτας κτλ.:* Hippocrat. Epist. I, 22 Chart., III, 804 Kuehn.: *Θερσῖται δ' εἰσὶ τοῦ βίου πάντες:* Appul. Florid: I, 3 p. 12. Oudend.: *Marsyas . . . fertur cum Apolline certavisse, Thersites cum decoro, agrestis cum erudito, bellua cum Deo.*

20. C. 260: v. Zenob. IV, 29.

λομένων τὸ παρ' αὐτῶν ὑπεσχημένον, δι' οἰκεῖον κέρδος. Ἀράτιος γὰρ ὁ ἐκ Θετταλίας ηὔξατο δοῦναι τῷ Ἀπόλλωνι, εἰ περιγένοιτο τῶν ἐχθρῶν, ἑκατόμβην ἀνδρῶν, καὶ τυχὼν οὐκ ἐποίει, διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπὲς εἶναι λέγων τὴν τοιαύτην θυσίαν.

21 *Θρᾳκεία παρεύρεσις: ἐπὶ τῶν δολίως τὶ μηχανωμένων καὶ χαλεποῖς ἔργοις λόγους εὐπροσώπους ἐξευρισκόντων· Θρᾷκες γὰρ ἡττηθέντες ὑπὸ Βοιωτῶν περὶ Χερώνειαν,† καὶ σπεισάμενοι, θύουσι τἀπινίκια τοῖς Βοιωτοῖς νυκτὸς ἐπέθεντο· καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνεῖλον, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. Ἀγανακτούντων δὲ Βοιωτῶν ἐπὶ τῷ παρεσπονδῆσθαι, ἔφασαν οἱ Θρᾷκες, ὅτι τὰς ἡμέρας, ἀλλ' οὐ τὰς νύκτας ἐσπεισάμεθα.*

22 *Θυμόσοφος: τοὺς ἐκ φύσεως ὀξυμαθεῖς καὶ εὐφυεῖς οὕτως ἐκάλουν.*

23 *Θύραθεν: ἐκ τῆς θύρας καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς, καθά φαμὲν ἐκ τῶν θύραθεν ἢ ἀπὸ τῶν ἐκτός. Εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν αἰτούντων πτωχῶν καὶ ἔξω τῆς θύρας ἱσταμένων.*

24 *Ἰάλεμος: εἶδος θρήνου, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν*

---

2. *Ἀράτιος*] *Αἴατος* C. O. Muellerus apud Schneidewinum ad Zenob. l. c. 6. *Θρακία* Zenobius. 9. *Χερώνειαν*] scribe *Κορώνειαν*: cf. nott. ad Zenob. l. c. 14. *θυμόσοφος*] *ἐστιν* ex Aristophane apposuerunt Apostolius, Arsenius. K explicat: *ἐπὶ τῶν ὀξυμαθῶν καὶ εὐφυῶν.* 20. *ἡ — ἀνία*] Suidas: *ὁ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν ἀνίαν φέρων.*

21. C. 262: v. Zenob. IV, 37.

22. V. II, 16. B. 496. K. III, 40. Apost. X, 37. Arsen. 290: Eustath. ad Hom. Il. *H*, 228 p. 678, 61: *θυμολέων . . ὁ μὴ φύσει λέων, ἀλλὰ θυμῷ, τουτέστιν οἴκοθεν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τοιοῦτος, ὡς καὶ θυμόσοφος ὁ μὴ ἄλλοθεν ἀλλὰ φυᾷ, ὅ ἐστιν εὐφυίᾳ τῇ κατ' αὐτὸν, σοφός, Πινδαρικῶς* [Ol. II, 86.] *εἰπεῖν*: id. ib. *M*, 228 p. 900, 44. Schol. ad Arist Nub. 879: Hesych. Phot. Suidas. Phavorinus. Primus dixit, ut videtur, Aristophanes l. c.; aliorum locos apponunt interpp. Hesychii, Stephanus Thesaur. Ling. Gr. s. v.

23. C. 263. Hesych. Phot. Suidas: cf. Lexica et Tittmannum ad Zonar. T. I praef. p. XLVI. *Πτωχῶν*] mendici enim et egeni circa divitum, ut dicitur, fores vagantur, unde nata dictio proverbialis *ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰέναι*, quam Plato frequentat; cf. Stallbaumius ad Plat. Reip. II, 364 B: add. Eustathius c. Origen. de Engastr. §. 12, p. 558 T. IV. Gall.: *ὥσπερ ἀγύρται καὶ μάντεις ἐπὶ πλουσίων ἰέναι θύρας ἐπειγόμενοι.* Cognatas formulas collegit Wernsdorfius ad Himer. Oratt. p. 866.

24. C. 264. Bibl. Coisl. p. 234. Schol. ad Hermog. T. III Rhett.

ἀνία, καὶ ὁ υἱὸς Καλλιόπης, καὶ ὁ ὀρφανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακοδαίμονα καὶ τὸ εὐτελές. Ἰαλεμώδη τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια, ἢ τὰ θρηνώδη.

25 Ἱερείας ἐνύπνιον: ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνυπνίων κακὰ παθόντων· λέγεται δὲ καὶ Ἱμεραίας ἐνύπνιον. Ἱμεραία γάρ τις ἱέρεια καθ' ὕπνους εἰς οὐρανὸν εἶναι ἔδοξε, καὶ τῷ τοῦ Διὸς θρόνῳ ἰδεῖν ἁλύσει δεδεμένον τινὰ, περὶ οὗ ἐρωτήτασαν μαθεῖν τὸν Σικελίας εἶναι ἄρχοντα, ὕστερον δὲ ἰδοῦσα Διονύσιον τυραννήσαντα, αὐτὸν εἶναι εἶπεν ὃν καθ' ὕπνους ἑώρακε. Καὶ ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτὴν ὁ Διονύσιος.

26 Ἴθι ὀρθός: ἐπὶ τῶν τοῦ δικαίου ἐκτρεπομένων.

27 Ἵνα μὴ φάγῃς σκόροδα, μηδὲ κυάμους: ἐπὶ τῶν ἡσυχῇ ζώντων. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἐν πολέμῳ ἀπιοῦσιν ἐσθίειν σκόροδα, τοὺς δὲ δικαστὰς κυάμους, ἵνα μὴ κοιμηθῶσιν. Οἱ γοῦν δικάζοντες καὶ ἐν πολέμῳ ἀπήρχοντο βίας καλούσης.

---

5. λέγεται . . ἐνύπνιον] ἄλλοι δέ φασι δεῖν μᾶλλον Ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι, Photius cum Suida: ἱέρειας Lexicon Rhet. ap. Bekkerum. 9. C Διόνυσον. 11. C Διόνυσος. 13. φάγῃ Suidas.

Gr. 348 Walz.: Hesych. Phot. Suidas: cf. Zenob. IV, 39.

25. C. 267. Valer. Maxim. I, Ext. 6. Photius. Suidas. Bekk. Anecdd. I, 266, 9. Alludit Aeschin. de falsa legat, §. 10 p. 194 R.: ἐνεχείρησε δ' ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ τῷ γενομένῳ Σικελίας τυράννῳ . . . καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο: ad quem locum Scholiasta haec annotavit, p. 751 R.: περὶ τὴν γραφὴν ἡμάρτηται· δεῖ γὰρ γεγράφθαι ἱμεραίας. Τιμαῖος γὰρ ἐν τῇ ἕκτῃ ἱστορεῖ, γυναῖκά τινα, Ἱμεραίαν τὸ γένος, ἰδεῖν ὄναρ, ἀνιοῦσαν αὐτὴν εἰς τὸν οὐρανὸν πρός τινος ἄγεσθαι θεασομένην τὰς τῶν θεῶν οἰκήσεις· ἔνθα ἰδεῖν καὶ τὸν Δία καθεζόμενον ἐπὶ θρόνου, ὑφ' οὗ ἐδέδετο πυῤῥός τις ἄνθρωπος καὶ μέγας ἁλύσει καὶ κλοιῷ· ἔρεσθαι οὖν τὸν περιάγοντα ὅστις ἐστιν, αὐτὸν δὲ εἰπεῖν, Ἀλάστωρ ἐστι τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας, καὶ εἴπερ ἀφεθῇ, τὰς χώρας διαφθερεῖ. Περιαναστᾶσιν δὲ χρόνοις ὑστέροις ὑπαντῆσαι τῷ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ μετὰ τῶν δορυφόρων καὶ ἰδοῦσαν ἀνακραγῆναι, ὡς οὗτος εἴη ὁ τότε δειχθείς· καὶ ἅμα ταῦτα λέγουσαν πεσεῖν εἰς τοὔδαφος ἐκλυθεῖσαν· μετὰ δὲ τρίμηνον οὐκέτι ὀφθῆναι τὴν γυναῖκα ὑπὸ Διονυσοῦ [sic] διαφθαρεῖσαν λάθρα. Οὗτος ἱέρειάν φησιν εἶναι τὴν γυναῖκα μηδενὸς τοῦτο ἱστορήσαντος: ultima auctiora adscripsi e codd. Parisinis, quos publici juris fecit I. Bekkerus in Actis Societ. Liter. Berol. ann. 1836 p. 240.

26. C. 269 Macar. 305.

27. C. 270. Suidas: τουτέστιν, ἵνα μὴ δικάσῃ μηδὲ πολεμήσῃ. Σκόροδα] jlocaliter hoc dictum est. Gallinaceos enim, qui pugnam inituri erant, Athenienses allio pascebant, ut certaminis avidiores redderentur: Schol. ad Arist. Equitt. 497: ὅταν γὰρ εἰς μάχην συμβάλλωσιν αὐτοὺς σκόροδα δι-

28 *Ἱππεῖς ἐν Θετταλίᾳ καὶ Θρᾴκῃ*: παροιμία.

29 *Ἵππου γῆρας*: ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρᾳ δυςτυχούντων.

30 *Ἶσαι ψῆφοι*: ἐπὶ τῶν ἐν δικαστηρίῳ ἀντικρινομένων, καὶ μηδενὸς καταβεβλημένου. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

31 *Ἴσως Ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας*: τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγῳδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει.

32 *Ἰχθὺν εἰς Ἑλλήσποντον.*

33 *Κάβος*: εἶδος μέτρου. Καὶ παροιμία, *Κάβος κάβου.*

---

1. Suidas: *ἱππεῖς λευκοθώρακες: Καὶ παροιμία· Ἱππεῖς μὲν ἐν Θεττ. καὶ Θρᾴκῃ.* 7. *Ἐρινύς* recte Aristophanes. 11. *κάβου κάβος* Suidas.

δόασιν αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ὦσιν ἐν τῇ μάχῃ: v. eund. ad Arist. Ach. 166. Hesych. s. *ἐσκοροδισμένος*: unde factum est, ut etiam de hominibus fortibus et pugnandi cupidis diceretur *ἐσκοροδισμένοι εἰσί*: Xenoph. Sympos. 4, 9: *εἰς μὲν γὰρ μάχην ὁρμωμένῳ καλῶς ἔχει κρόμμυον ὑποτρώγειν, ὥςπερ ἔνιοι τοὺς ἀλεκτρυόνας σκόροδα σιτίσαντες συμβάλλουσιν*, ubi v. interpp.: Arist. Equitt. l. c., Suidas s. *ἐσκοροδισμένος*. Jocum augebat, quod Athenienses expeditionem adornantes allium pro commeatu comparare solebant: cf. Arist. Equitt. 600, ubi Schol.: *διὰ δὲ τοῦ σκορόδου καὶ κρομμύου τὴν εὐτέλειαν δείκνυσι τῶν τε ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν σιτίων*: id. ad Arist. Ach. 555: *οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντες ταῦτα ὠνοῦντο καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον*: Suid. s. *σκόροδα*, Boeckhius Oecon. publ. Athen. I, 309. *Κυάμους*] Schol. ad Arist. Equitt. 41: *κυάμοις δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταὶ διὰ τὸ μὴ καθεύδειν* [Plinius N.H. XVIII, 12, 118: *fabacia .. hebetare sensus existimata, insomnia quoque facere*]: Suid. s. *κυαμοτρώξ*: . . *πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τῶν ψήφων, κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις*: v. Wachsmuthii Antiqq. Grr. II, 1, 344 sq: haec ratio vera est; prior e somniculoso nata est judicum Atheniensium in judiciis habitu: cf. ad Zenob. I, 8: ad eam judice Scholiasta alludit Aristoph. Lysistr. 537.

28. C. 272. Suidas. In Thracia optimi equi alebantur: cf. Oraculum ap. Schol. ad Theocr. XIV, 48 vs. 2, quem citat etiam Schol ad Aristid. p. 208 Fromm.

29. C. 274. Arsen. 304 ibiq. Macarius. Tetigit Schneidewinus ad Ibyci Rell. p. 107: add. Plutarch. an seni sit gerenda resp. 785 C: *οὐ παντάπασι δόξει τοῦτο δὴ τὸ καλούμενον ἵππου γῆρας ἐπάγεσθαι μηδενὸς ἀναγκάζοντος;*

30. C. 277. Harpocrat. 102, 11 Bekk., Hesych. Phot. Suidas: cf. infr. 42. *Αἰσχίνης*] §. 252 p. 643 R.

31. K. III, 43. Apost. X, 57. Arsen. 305. Est versus Aristophanis, Plut. 423, ubi v. Scholia, ex quibus explicationem grammaticus noster descripsit. De re cf. C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 185.

32. K. III, 46: cf. Zenob. III, 6.

33. C. 278. Suidas. De v. *Κά-*

34 *Καθ᾽ ἑαυτοῦ τὴν κόνιν ἀμᾶται.*

35 *Καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρᾷς:* αὕτη Σοφόκλειος· πεποίηται γὰρ Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα,

Καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ.

Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκτενῶς πρὸς ὁτιοῦν βλεπόντων καὶ καταπληκτικόν τι δοκούντων ὁρᾶν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοουμένων. Κωμῳδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ, ὥςπερ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο.

36 *Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει:* ἐπὶ τῶν ὁμοτέχνων διαφθονουμένων.

37 *Καὶ ταῦτ᾽ ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις:* ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις.

38 *Καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει:* ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ, καὶ ἔργοις δηλαδὴ, ὃ δηλοῖ διὰ τοῦ χερσὶ, καὶ κατανεύσει, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κόμαισι, καὶ βαδίσει, ὃ δηλοῖ διὰ τῶν ποδῶν καὶ τῆς βάσεως.

---

4. *Καὶ . . ὁρᾷς*] *Ἀργείους ὁρῶ* Hesychius. 5. *ἐκτενῶς*] *ἀτενῶς* Suidas. 6. *καταπληκτικὸν*] sic AB, *καταπλησίον* V: nostram lectionem etiam Macarius tuetur, *ἐπὶ τῶν ὁτιοῦν ἀποβλεπόντων καταπληκτικώτατον* explicans. 8. *ὥςπερ*] *ὡς* V. 13. Ex nostro loco intelligitur glossam, *καὶ χερσί: καὶ ἔργοις*, quae apud Hesych. Phot. Suidam legitur, ad Hecubam Euripideam referendam esse.

βος, mensurae frumentaceae genere, v. intt. Hesychii.

34. V. II, 45. B. 580. Usurpat Schol. ad Hermog. T. IV Rhett. Gr. p. 204 Walz.: *πολλάκις γάρ τινες ἔξω τοῦ προκειμένου λέγειν ἔνια φιλοτιμηθέντες αὐτοὶ καθ᾽ ἑαυτῶν, φασὶν, ἀμώμενοι τὴν κόνιν ἐφάνησαν.* Cf. Zenob. II, 69.

35. V. II, 49. B. 585. Macar. 79: Hesych. s. *Ἀργεῖοι*. Suid. s. *Ἀργείους ὁρᾷς. Σοφόκλειος*] fr. 208 Dind.: cf. Welckerus de Soph. tragg. p. 276. *κωμῳδοῦνται*] cf. Diogen. II, 79. O. Muellerus Dorr. II, 413.

36. C. 281. Macar. 317. Hemistichium Hesiodi, *ἔργ.* 25, quod saepe adhibuerunt: v. Gaisfordi notam ad Hesiodi l. c., Creuzerum Init. Philos. Plat. II, 179.

37. C. 280. Suidas. Est versus Aristoph. Ran. 704, ubi Scholiasta ex Didymo annotat, a comico perstringi Aeschyleum illud: *ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις*, fr. 301 Dind. Similiter locutus est Nausicrates Athen. VII, 296 A: *ἤδη φανέντος πελαγίαις ἐν ἀγκάλαις:* Eurip. Helen. 1062: *καθήσομεν Κόσμον τάφῳ σῷ πελαγίας ἐς ἀγκάλας*, ibid. 1436: alia attulit Blomfieldus ad Aesch. Choeph. gl. 579.

38. C. 282: Macar. 318: *καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ βοηθεῖ: ὁμοία τῇ πάντα κάλων σείειν:* Zenob. V, 62. Versus ex Eurip. Hecub. 837 desumptus est, quocum bene Pflugkius contulit Aeschinem de falsa legat. §. 115: *τιμωρήσειν καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει:* adv. Cte-

39 *Κακὰ κακῶν:* τὰ ὑπερβολικὰ κακά.

40 *Καλλίου:* πιθήκου. Τὰ δυσχερῆ γὰρ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ προφέρεσθαι, καὶ τὸν πίθηκον οὖν καλλίαν προσηγόρευσαν· οὕτω καὶ τὰς Ἐριννύας Εὐμενίδας λέγουσιν.

41 *Κανθάρου μελάντερος:* ἐπὶ τῶν καθ᾿ ὑπερβολὴν λεγομένων.

42 *Κἂν ἴσαι ψῆφοι γένωνται:* ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ψήφων. Ἀπελύοντο δὲ οἱ κρινόμενοι, ὅτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγίνοντο.

---

1. Phot., Suidas addunt: *Διοκλῆς Βακχῇ· Πλυνεῖ τε κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.* 3. C *προσφέρεσθαι,* quod e Suida correxi. 4. *προσηγόρευσαν*] post hanc vocem in Suida leguntur: *Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· Ἀλλ᾿, οἶμαι, ὥσπερ οἱ τοὺς καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες· τουτέστι πιθήκους· οὕτω δὲ καὶ κτλ.* 6. *μελάντερον* C, qui pergit: *καὶ Κανθάρου σοφώτερος κτλ.*: v. Zenob. IV, 65. Ut K solus explicationem servaverit. Phot., Suidas nonnisi: *παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῷ*: cf. Meinekii Menand. 83. 8. Hesych.: *κἂν ἴσαι, παροιμία, μετενεγμένη κτλ.* *ἐγένοντο* V.

siph. §. 109: *βοηθήσειν τῷ θεῷ .. καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει*: add. Eurip. Phoeniss. 313: *καὶ χερσὶ καὶ λόγοισιν.*

39. C. 283. Phot. Suidas. Vide interpp. Suidae et G. Hermannum ad Arist. Nub. 915.

40. C. 285. Suidas. *Καλλίου*] »Galen. T. VIII, 663: *εὐήθεις ἄνθρωποι λέγονται μὲν καὶ οἱ κακοήθεις ἐν ὑποκρίσει τινὶ, καθάπερ καὶ ὁ πίθηκος καλλίας.* Unde corrigendum, quod vol. XII, 259 vitiose scribitur *τῷ καλλείᾳ* et *καλλείαν τὸν πίθηκον.* Eandem nominis originem sequitur Helladius ap. Phot. Bibl. 535, 11, ubi de nominibus *κατ᾿ ἀντίφρασιν* impositis agit, et Pindarus qui Pyth II, 132 dixerit, *καλός τοι πίθων παρὰ παισὶν ἀεὶ καλὸς* secutus esse visus est interpretibus. *Καλλίαρ παρὰ Λάκωσιν* annotavit Hesych« G. Dindorfius in Steph. Thes. L. Gr. s. *καλλίας.* *Εὐμενίδας*] Eustath. ad Hom. Od. *Α*, 1398, 53: *καὶ ἔστι τὸ σχῆμα εὐφημισμός, ἀγαθῇ κλήσει περιστέλλων τὸ φαῦλον. ὥσπερ καὶ τὰς Ἐρινῦς Εὐμενίδας διὰ τὸ εὔφημον κατωνόμαζον καίτοι δυσμενεῖς οὔσας*: id. p. 763, 36: alii nominis mutationem ex Orestea fabula derivant: cf. Schol. ad Soph. Oed. Col. 42, quem excerpsit Suidas s. *Εὐμενίδες*, addens taten: *καὶ παροιμία· ἄλλα δ᾿ ἀλλαχοῦ καλά* [verba Sophoclis l. c.]· *παρόσον ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασιν καλοῦσιν αὐτάς,* quae sumpsit e Schol. ad Soph. Oed. Col. 43. Conf. C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 176.

41. K. III, 70. C. 288. Apost. X, 74. Arsen. 316: Phot. Suidas.

42. V. II, 31. B. 532. Schol. ad Arist. Ran. 697: *αἱ ψῆφοι δηλονότι, αἱ λευκαὶ καὶ αἱ μέλαιναι. ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν, ὅταν γὰρ ἴσαι γένωνται αἱ ψῆφοι, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. πρὸς τὸ ἔθος δὲ, ὅτι φεύγων ἀπολύεται ἴσων τῶν ψήφων ἐνεχθεισῶν· ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ὀρέστην γενομένου. Εὐριπίδης ἐν Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις* [v. 1470: cf. ibid. 966.]· *ἐξέσωσά σε καὶ πρίν γ᾿ Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας Κρίνασ᾿, Ὀρέστα*: Hesych. Suidas s. *ἴσαι*, s. *ὡς ἀπόλοιτο*: cf. sup. 30. Ver-

43 *Καπνίας ποιητής:* ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. Καὶ *οἶνος καπνίας* ὁ κεκαπνισμένος, καὶ *Κάπνιος ἄμπελος* ἡ μέλαινα.

44 *Καπνοῦ σκιά:* ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀστάτων καὶ ἀφανῶν.

---

1. *Καπνίας: Ἐκφαντίδης, διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν* Photius. 2. *οἶνος Καπνίας*] V *οἷον ὁ καπνίας.* 4. Macarius: *καπνοῦ σκιὰν δεδοικέναι: ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς ἄξια φοβουμένων.* Addit Suidas: *καὶ παροιμία, Καπνὸν εἶναι ἡγούμην· ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἀξίων.*

sus est Aristoph. Ran. 685: *ὅς ἀπολεῖται* [sc. Cleophon], *κἂν ἴσαι γένωνται.* De calculo Minervae v. C. O. Muellerus Append. ad Aesch. Eumen. p. 40 sqq.

43. V. II, 23. B. 533. Schol. ad Arist. Vespp. 151: *τὸν ὑπεκλυόμενον οἶνόν φασί τινες καπνίαν λέγεσθαι. ἐν δὲ τοῖς περὶ Κρατῖνον* [R *Κρατίνου*] *διώρισται, ἢ τὸ* [*ὅτι τὸ* R.] *ἀπόθετον ἢ καὶ παλαιόν· διὸ* [*καὶ* R addit] *Ἐκφαντίδην Καπνίαν καλοῦσιν:* Hesych. Phot. Suidas. V. *μηδὲν λ. γρ.* significant, Ecphantidem inventionis et orationis vere poeticae laude non floruisse: sic fere Maussacus ad Hesych., Naekius ad Choeril. frr. 52. Meinekius Comicc. Grr. frr. I, 36. Aliter Lehrsius Quaest. Epicc. 23, qui secutus Scholiastam Aristoph. l. c. contendit, Ecphantidem sive colore sive sapore sive temperamento similem fuisse vino fumato: explicationem enim illam *μηδὲν λ. γρ.* aperte ex vocabulo *καπνὸς* factam nec admodum probabile esse, illis vetustis (?) temporibus comico ex dicendi genere cognomen adhaesisse. Potest in utramque partem disputari: verisimilior certe est prior ratio. Non multo post Ecphantidem *Καπνοῦ* cognomen accepit Theagenes, *ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει,* ut explicat Schol. ad Aristoph. Av. 822: etiam alios aliis de causis eodem nomine ironice praeditos esse ex Aristophonte comico apud Athen. VI, 238 C colligitur. K. *οἶνος*] Suidas: *ὃς γίνεται ἐν Βενεβεντῷ τῆς Ἰταλίας;* cf. Schweighaeuserus ad Athen. I, 31, E. Schneiderus ad Colum. R. R. I, 6, 20. Memoratur a Pherecrate ap. Athen. VI, 269 D, aliis. K. *ἄμπελος*] Schol. Arist. l. c.: *ἅμα δὲ καὶ κάπνη εἶδος ἀμπέλου ξηρότατον καὶ δριμύτατον οἶνον ποιούσης, ὁμοίως καπνῷ ποιοῦντα δάκρυα:* cf. interpp. Hesychii.

44. C. 289. Macar. 318: Phrynichus Bekk. Anecdd. I, 48, 14. Suidas. Usurpat. Soph. Antig. 1170: *τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς Οὐκ ἂν πριαίμην,* quem locum Eustath. ad Hom. Il. *I*, 757, 31 contendit cum Pindarico *σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος:* add. id. Philoct. 947, Liban. Epist. 200: *τοῦτο δέ, ἢν μὲν ἐθέλῃς, ἰσχυρὸν ἡμῖν, εἰ δὲ μή, καπνοῦ σκιά:* dicebatur igitur de rebus nullius pretii, de nugis: cf. Schol. ad Arist. Nub. 252: *τὰ γὰρ μηδενὸς ἄξια καπνοὺς καὶ σκιὰς καὶ νεφέλας ὀνομάζομεν· Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ* [fr. 51 Runkel.]· *καπνοὺς ἀποφαίνει καὶ σκιάς:* v. Eurip. Hippol. 954. Arist. Nub. 320. Plat. Reip. IX, 581 D. Similiter dicebatur *Κανθάρου σκιά:* v. Apost. X, 93. Arsen. 316 ibiq. Macarius. Alia etiam ex proprio vocabuli *καπνὸς* sensu proverbia ducta sunt: cf. Eustath. ad Hom. Il. *I*, 750, 40: *ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ παροιμία τό, ὑπὲρ καπνοῦ τὸ πηδάλιον, ἐπὶ τῶν ἀργούντων καὶ καταμελούντων τέχνης* [cf. He-

45 *Καρκίνου πορεία:* ἡ ἀργὴ καὶ δυςδιόρθωτος.

46 *Κήρινος θάνατος:* Κλεινίας ἐν Κρότωνι τυραννίδα κατασκευασάμενος περὶ τῆς ἀρχῆς ἀνηρώτα τὸν θεόν· ὁ δὲ ἀνεῖπεν, ὡς κήρινος αὐτὸν ἀναμένει θάνατος. Ἐκ δὲ τῆς Θουρίας δύο νεανίσκοι ἐπέστησαν γραμματίδιον ἀναδιδόντες, ἐν ὅσῳ δὲ λύων τοῦτο ἀνεγίνωσκεν ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθη.

47 *Κόγχην διελεῖν:* ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων· καὶ Κόγχην διεῖλες, ἀντὶ τοῦ ἴσον ἐποίησας.

48 *Κόντῳ πλεῖν:* ἐπὶ τοῦ προςηκόντως ζῆν.

49 *Κορδύλης οὐκ ἄξιος:* κορδύλη πᾶν τὸ διεστραμμένον καὶ ἐξέχον· λέγεται καὶ περὶ τὸν ὦμον δεσμὸς κορδύλη.

50 *Κορίνθιος ξένος.*

---

2. *Κλεινίας*] VB *Καινίας*: correxit Schillerus. *ἀνεῖπεν* VAB Gaisfordus: Schottus ex conjectura *ἀνεῖλε*. 5. *Θουρίας*] Steph. Byz. s. *Θούριοι*: . . *λέγεται καὶ Θουρία καὶ Θούριον*, ubi v. Holstenium. 8. *ποιούντων*] *πονούντων* Gaisfordus. 9. *καὶ* V om. 11. *συνεστραμμένον* Suidas. 12. *περὶ*] *παρὰ* Suidas. 14. Hesychius: *ἐπὶ τῶν τὰς λαταγὰς* [sic emendavit Piersonus in Moerin p. 254 Lugd. vitiosam codicis lectionem *ἀλλαγάς*.] *ῥιπτούντων*.

siod. Ἔργ. 45. 629 ibiq. v. Scholl. et Gaisfordus, Arist. Av. 434 et Acharn. 278 c. Scholl., Boeckhius ad Corp. Inscrr. Grr. I p. 20.] . . καὶ ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ καπνοσφράντης παροιμιακῶς ὁ φειδωλός· καὶ ῥῆμα καπνίζειν τὸ ἐπὶ εὐωχίᾳ πῦρ ἀνάπτειν· ὅθεν καὶ κρέα καπνιστὰ παρὰ Ἀθηναίῳ, III, 153 C: add. id. ad Odyss. *M*, 1718, 51: . . καὶ ὅτι οὐ πᾶς καπνὸς ἀηδής, ἀλλ' εἰσὶν οἳ χαρὰν ὑποκινοῦσι· . . ὡς ὁ τὸν παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ καπνοσφράντην συντιθείς: ib. *Π*, 288, 1802, 57: τὸ δὲ ἐκ καπνοῦ κατέθηκα, ἀντὶ τοῦ ἔξω καπνοῦ. καὶ ἔστιν ἀνάπαλιν πρὸς τὸ ὑπὲρ καπνοῦ· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀμελουμένων παροιμιάζεται, οἷα ὑπὲρ καπνοῦ τιθεμένων ἤδη πως καὶ ἀμελουμένων. τὸ δὲ ἐκ καπνοῦ ἐπιμέλειαν δηλοῖ, ἐπεὶ μὴ ἐῶνται τὰ τοιαῦτα σώματα καπνίζεσθαι, ἀλλὰ δηλαδὴ ἐκτὸς καπνοῦ τίθενται, ἵνα λαμπρὰ ὦσι καὶ οὕτως ἐκπληκτικά.

45. C. 290. Arist. Pac. 1083: *οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν*: Apost. XI, 11. Arsen. 317.

46. V. II, 42. B. 577. De Clinia cf. Schillerus de Rebus Thurior. 22.

47. V. II, 33. B. 544. Hesych. Suidas. Usurpat Teleclides Athen. III, 87 A, ubi v. Casaubonus.

48. V. II, 34. B. 545. Hesych. Suidas.

49. V. II, 27. B. 525. Suidas. De v. *κορδύλη* v. Bekk. Anecdd. I, 105, 3. Hesych. interpp. Suidae.

50. B. 547. Hesychius. Manavit ex Euripidis Stheneboea: vid. Fritzschius ad Arist. Thesmoph. 402.

51 *Κρότωνος ὑγιέστερος*: κρότων ζῶόν ἐστι ἐν τοῖς κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον.

52 *Κύλλου πήραν*: κυλλοὺς Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὁμοίως λέγουσιν. Οἱ δὲ κύλλου φασὶ βαρυτόνως, ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Ἔστι δὲ τόπος ἐν Ἀττικῇ Κύλλου πήρα, ἐν ᾧ καὶ κρήνη· πίνουσαι δὲ ἐξ αὐτῆς αἱ στερίφαι συλλαμβάνουσιν.

53 *Κύων ἐν προθύρῳ*: ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δικαίοις τολμηρῶν.

54 *Κύων ἐν ῥόδοις*: ἐπὶ τῶν μὴ αἰσθανομένων ἐν μεγάλοις ὄντων· ἢ ἐπὶ τῶν μείζοσιν ἢ καθ' αὐτοὺς ὄντων.

---

1. C: *ἐπὶ τῶν πάνυ ἐῤῥωμένων καὶ ἰσχυρῶν. Κρότων γὰρ ἐγένετό τις ἀθλητὴς Συῤῥακούσιος. Κρ. ὑγιεινότερος* Macarius. 3. *Κυλλουπήραν* nonnullos scripsisse a Suida annotatur. *καὶ ἐπὶ τ. ποδῶν* B om. 6. *ἔστι*] V *ἔτι*. 7. *ᾧ*] VB *ἧ*· *πίνουσι* V. *στερίφαι καὶ* V. 11. *ἐπὶ . . ἢ*] Macarius om. 12. *ὄντων*] *διαιτωμένων* rectius Macarius.

51. B. 559. C. 295. Macar. 323: Eustath. ad Hom. Od. *P*, 300 p. 1821, 45, ad Dionys. Perieg. 369: *καὶ τὸ Κρότωνος ὑγ., ὡς ὁ αὐτὸς λέγει Γεωγράφος, ἐντεῦθεν εἴληπται, ὡς τῶν Κροτωνιατῶν εὐρώστων ὄντων* [cf. O. Muellerus Dorr. II, 308.]· *ὥστε οἱ ἀπὸ τοῦ κρότωνος τοῦ ζωϋφίου, ὃν κυνοραϊστὴν λέγει ὁ Ὅμηρος, εἰπόντες εἰλῆφθαι τὴν παροιμίαν, οὐκ εὖ λέγουσιν, ἀλλὰ παίζουσιν, ὡς καὶ εἴ τις εἴποι τινὰ κώνωπος ἀδικώτερον*: Schol. ad Arist. Equitt. 1100: Hesych. Phot. Suidas: v. Zenob. VI, 27: add. Schol. ad Theocr. IV, 33: *διέφερε δὲ ἡ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίᾳ πόλεων εὐανδρίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν, Μάταια τἄλλα πρὸς Κρότωνα τἄστεα.* De ricina v. Aristot. H. Anim. V, 31. Plin. N. H. XXX, 24. Schol. ad Hom. Odyss. l. c., Hesych. Phot. Suidas. Adagium adhibuit Liban. Epist. 362: *καίτοι θῶμεν τὸν νέον ὑγιέστερον εἶναι Κρότωνος*: ibid. 386. 1239: v. Krischius de Pythag. Societ. 13 sq.

52. V. II, 38. B. 571. Macar. 324: *ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων, ὧν ἔχουσιν, ἀπολαύειν*: Hesych. Phot. Suidas. *Κυλλοὺς . . λέγουσιν*] explicatio e Pausaniae lexico rhetorico desumpta; cf. Eustath. ad Hom. Il *B*, 206, 44. Proverbium Cratinus et Aristophanes adhibuerunt: cf. Hesych., Phot., G. Dindorfius Aristoph. frr. p. 129. Schneidewinus apud Bergkium Comm. de Reliq. Com. Gr. Antiq. p. 439. »Suidas amplius, Atticae locum esse juxta Hymettum, in quo et Veneris fanum sit et fons limpidus, quo quae biberint mulieres (quod dictu est incredibile) concipere crederentur.« Schottus.

53. C. 297. Senec. de morte Claud. Caes. c. 4.: *Claudius ut vidit virum valentem, oblitus nugarum intellexit neminem parem sibi Romae fuisse: illic non habere se idem gratiae: gallum in suo sterquilinio plurimum posse*: ubi annotat B. Rhenanus p. 943 ed. Lutet. 1627, simili proverbio nostrates vulgo dictitare: *Canis in suo sterquilinio sive in suarum aedium vestibulo ferocior est.* Notum est illud: *Cave canem.*

54. C. 298. Macar. 324. An-

55 *Κύων κυνὸς οὐχ ἅπτεται:* ἐπὶ τῶν τοὺς ὁμοίους φυλαττομένων.

56 *Κῶνος ἀρτοξύει:* ἐπὶ τῶν ἀνταποδιδόντων.

57 *Λάβρακας Μιλησίους:* ὅταν ἐν ἀγορᾷ εἰς πλῆθος φανῶσιν· ἐν γὰρ τῇ Μιλήτῳ πλεῖστοί τε καὶ μέγιστοι εἰσίν.

58 *Λεβηρίδος τυφλότερος:* τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα φασὶ λεβηρίδα· ἕτεροι δὲ τὸ τοῦ κυάμου λέπισμα.

59 *Λεπτὴν πλέκειν:* ἐπὶ τῶν πενιχρῶν τοῦτο λέγεται· οἷον ἀκριβῆ, στενήν, ἀσθενῆ.

60 *Λευκὴ ἡμέρα:* ἡ ἀγαθή, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ, καὶ λευκὸν ἀγαθόν, ἐπὶ τοῦ ἡδέος.

---

3 In Hesychio exstat: *Κωνόσαρκον. ξύει*, ubi Sopingius conjecit *κῶνος ἄρτον ξύει*: Suidas: *κόνος ἀρτοξύῃ*. 4. *ὅταν κτλ.*] sic haec edidit Gaisfordus, praemissa hac nota: »Cf. Suidas.« Suidas haec habet: *Καὶ παροιμία· Λάβρακας Μιλησίους. τὴν δὲ προσηγορίαν πεποίηται, διότι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. ἐν Μιλήτῳ γὰρ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες καὶ πλεῖστοι. Μίλητος δὲ πόλις Ἀσίας, ἔνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν· χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίοις*, quae desumpta sunt e Schol. ad Aristoph. l. c. 8. *φησὶ* B. 9. *πλέκει* Apostolius cum reliquis.

thol. Palat. XII, 236: *Εὐνοῦχός τις ἔχει καλὰ παιδία· πρὸς τίνα χρῆσιν; .. Ὄντως ὡς ὁ κύων φάτνῃ ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν, Οὐθ' αὑτῷ παρέχει τἀγαθὸν, οὐθ' ἑτέρῳ*: ubi turbas, quas de vv. *φάτνῃ ῥόδα* homines docti civere, nostrum adagium dissipat: cf. Jacobsius ad Anthol. Pal. III, p. LXXXV et nott. ad Greg. Cypr. II, 61.

55. C. 299. Macar. 324. Similiter Latini: *Canis caninum non est*: v. Varro L. L. VII, 31 Muell.: add. Aesch. Suppl. 226: *ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών*: cf. Mitscherlichius ad Horat. Epod, 7, 11. Rupertus ad Juven. XV, 159.

56. B. 565 b. Hesychius. Suid. s. *κόνος*.

57. C. 300. Apost. XI, 70. Arsen. 356: Suidas. *Ἐπὶ τῶν λαιμάργων* proverbium dici Apostolius et Arsenius annotant. Alludit Aristoph. Equitt. 361. De pisce v. Aelian. N. Anim. I, 30. Ebertus Diss. Sicul. I, 199.

58. V. II, 50. B. 593: cf. Zenob. II, 95. *ἕτεροι κτλ.*] eandem vocis significationem tetigit Hesychius v. *λεβηρίς*.

59. B. 594. Apost. XI, 87. Arsen. 331: Hesych. Phot. Suidas. Simile proverbium, *λεπτὰ ξαίνεις*, affert Suidas.

60. C. 303. Macar. 340. Herodian. 473 Lob., Hesych. Phot. Suidas. Bekkeri Anecdd. I, 106, 33. Thom. Magist. 223, 14 Ritschl.; cf. Zenob. VI, 13: a Zenobio in dictionis proverbialis origine expedienda recedit Plutarchus V. Pericl. 27: *ἐπεὶ δὲ δυσχεραίνοντας τῇ τριβῇ τοὺς Ἀθηναίους καὶ μάχεσθαι προθυμουμέ-*

61 *Λευκοὶ τοὺς δειλοὺς ὀνειδίζουσιν*: ἐπὶ τῶν ἑτέροις τὰ προςόντα αὐτοῖς κακὰ προςφερόντων, παρόσον οἱ λευκοὶ δειλοί.

62 *Λευκόπυγος*: ἐπὶ τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ μὴ πονοῦντες ἐν ἔργοις. Τούτῳ δὲ ἐναντίον τὸ *μελάμπυγος*, ἐπὶ τῶν γενναίων. Οἱ γὰρ πονοῦντες ἔντριχον ἔχουσι τὴν πυγήν.

63 *Λεχὼ λέαιναν καὶ κακὸς κύων φοβεῖ*: πρὸς τοὺς πεφοβημένους τὰ μὴ δέους ἄξια, παρόσον ἡ λέαινα τεκοῦσα καὶ τὰ μικρὰ φοβεῖται.

64 *Λέων ξίφος ἔχων*: ἐπὶ τῶν φύσει μὲν ἀνδρείων, ἑτέραν δὲ προςλαμβανόντων ἔξωθεν βοήθειαν.

65 *Λήθαργος κύων*: ὁ προςσαίνων μὲν, δάκνων δὲ λάθρα.

66 *Λήμνιον βλέπει*: πυρῶδες, ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον.

---

13. *Λάθαργος* Phrynichus. Macarius explicat: *ἐπὶ τῶν λάθρα καὶ σιωπῇ κακῶς τινα διαπραττομένων.* 15. K: *Λ. βλέπεις, ἤτοι πυρῶδες*, omissis reliquis. *Λήμνιον*] Apost., Arsenius addunt: *ἀπὸ τοῦ Ἡφαίστου.*

νους ἔργον ἦν κατασχεῖν, ὀκτὼ μέρη διελὼν τὸ πᾶν πλῆθος ἀπεκλήρου [Pericles] *καὶ τῷ λαβόντι τὸν λευκὸν κύαμον εὐωχεῖσθαι καὶ σχολάζειν παρεῖχε, τῶν ἄλλων μαχομένων. Διὸ καί φασι τοὺς ἐν εὐπαθείαις τισὶ γενομένους λευκὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τοῦ λευκοῦ κυάμου προςαγορεύειν*: ad quem locum v. Sintenis. Usurpaverunt Sophocles Athamante, fr. 10 Dind., Eupolis *Κόλαξι*, fr. 154 Runkel.: alios indicant Piersonus ad Moer. 477 Lugd., Boissonadus ad Eunap. 1, 510: add. Firmus Episc. Caesar. in Epist. ap. Murator. Anecdd. T. V, p. 292: *ἐκ χειμῶνος καὶ τρικυμίας γαλήνην εἶδον καὶ ἡμέραν, τὸ τοῦ λόγου, λευκήν. Λ. ἀγαθὸν* affert Phrynichus Bekk. Anecdd. I, 50, 15. Pertinet huc aliud proverbium a Macario 446 allatum: *τὴν δὲ αὐτὴν καὶ λευκὴν καὶ εἰρηνικὴν λέγουσιν: ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν Σκυθῶν.*

61. C. 305. De significatu vocis *λευκὸς* cf. infr. IV, 35.

62. C. 304: Eustath. ad Hom. Il. *Λ*. 572 p. 863, 29: *τὸ λευκὸν ἐλοιδορεῖτο τοῖς παλαιοῖς· ὅθεν, φασι, καὶ Ἄλεξις ὁ κωμικὸς λευκόπυγον ἔφη τὸν ἄνανδρον, οὗ ἔμπαλιν μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους ἔλεγον, ὅθεν καὶ παροιμία τὸ, οὔπω μελαμπύγῳ ἐνέτυχες, ὁποῖός τις ἐν ἱστορίαις φέρεται καὶ ὁ Ἡρακλῆς*: Schol. ad Arist. Lysist. 803: Hesych. Phot. Suidas: v. Zenob. V, 10: add. Schol. Ven. ad Hom. Il. *Δ*, 141: *ἐπὶ παντὸς γὰρ ζώου τὸ μελάγχρουν ἐστὶν ἰσχυρότερον.*

63. C. 308. *Λεχώ* est *ἡ ἀρτίτοκος, ἡ προςφάτως τετοκυῖα*, ut explicant Hesych. Phot. Suidas. Cf. Diogen. II, 100.

64. C. 309. Macar. 340.

65. K. III, 79. Apost. XI, 97. Macar. 340: Phrynichus Bekk. Anecdd. I, 50, 29: cf. Zenob. IV, 90.

66. B. 601. K. III, 73. Apost.

67 *Λίθον ἕψεις:* ἐπὶ τῶν ἀδύνατόν τι κατεργάζεσθαι ἐπιχειρούντων.

68 *Λίθῳ λαλεῖς:* ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

69 *Λίθων χοαί:* ἄργυρος καὶ χρυσός. Καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί,

Λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.

70 *Λυγκέως ὅμοιος:* οὗτος ὀξυδερκέστατος γέγονεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν.

71 *Λυγκέως ὀξύτερον βλέπει:* ἐπὶ τῶν ὀξυδορκούντων. Οὗτος γὰρ ὁ Λυγκεὺς εὗρε τὰ ὑπὸ γῆν μέταλλα χρυσίου καὶ κασσιτέρου καὶ τῶν λοιπῶν· οἱ δέ φασιν ὅτι ὁ λυγκεὺς θηρίον ἐστὶ ὀξυδερκέστατον.

---

4. *γὰρ*] delevit particulam Bernhardy ad Suid. 5. *φησὶ* V om. 6. *ἔχοντες*] *φέροντες* K. 9. *ὀξυωπέστερον* Suidas, et sic adhibet Athen. III, 75. E. *βλέπεις* Suidas, *ὁρᾷς* Apost., Arsenius. 10. *οὗτος κτλ.*] explicatio desumpta e Palaephato, c. 10: eandem repetunt Apost., Arsenius, Schol. ad Arist. Plut. l. c. 11. *τῶν λοιπῶν*] C *τὰ λοιπά*: Schol. Arist.: *πρῶτος οὗτος εὗρε μέταλλα χρυσοῦ καὶ σιδήρου καὶ τῶν ἄλλων.*

XI, 99. Arsen. 335: Eustath. ad Hom. Il. *B*, 158, 15: *ὡς οἱ Λήμνιοι ἄγριοι δηλοῖ καὶ παροιμία, Λημνίαν χεῖρα εἰποῦσα τὴν ἀπαραίτητον, καὶ Λήμνιον βλέπειν ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ πυρῶδες· ἐκεῖθεν δὲ καὶ Λήμνιον κακὸν* [Zenob. IV, 91: add. Schol. ad Eurip. Hecub. 870. Zonar. 1306.], *ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ στόμα δυςωδίας τῶν Λημνιάδων ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῶν θρυλλομένων φόνων*: Hesych. Suidas. A Mosychli flamma proverbium derivat et illustrat Rhodius R. Lemm. 8 sq.

67. V. II, 56. B. 605. Apost. XII, 100. Arsen. 336: Schol. ad Arist. Vespp. 284. ad Plat. Eryx. p. 466 Bekk. Syrian. in Hermog. IV, 139 Walz.: Phrynichus Bekk. Anecdd. 1, 69, 26. Hesych. Phot. Suidas: cf. Diogen. I, 45. »Usurpat Arist. Vesp. 280: *λίθον ἕψεις ἔλεγεν.* Addo equidem Platonis locum in Eryxia, 405 C: *καταμαθὼν δὲ αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἴσον εἴη πεῖσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον, λίθον ἑψῆσαι.*« Schottus. Isidorum Pelusiotam Epist. III, 67 citavit Albertus: *τί μάτην κάμνεις κατὰ πετρῶν σπείρων; . . . παῦσαι ματαιοπονῶν καὶ Αἰθίοπα σμήχων καὶ εἰς πῦρ ξαίνων καὶ λίθον ἑψῶν*: adde quos collegit Walzius ad Arsen. l. c.

68. C. 312. Macar. 336: v. Plutarch. Boiss. 24. Optime illustratur iis, quae Jacobsius collegit ad Achill. Tat. II, 815 sq.

69 V. II, 57. B. 606: Hesychius: *αἱ διὰ λίθων ἐκχύσεις, καὶ χύτρινοι· χόας δὲ ἐκ λίθων, ὑπονόμους καὶ χυτρίνους οὓς καὶ διώρυγας*: cum nostro consentiunt Photius, Suidas. *Εὐριπίδης*] fr. 154 Dindorf.

70. V. II, 64. B. 622.

71. C 316. Apost. XII, 13. Arsen. 337: Schol. ad Plat. Epist. VII, p. 463 Bekk.: Suidas; cf. infr. IV, 30. Usurpat Aristoph. Plut. 210: *βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως*: alios collegerunt C. O. Muellerus de Lynceis dissert., Gotting. 1837 p. 5. Boissonadus ad Teophyl. Simoc. Opusc. 267. *οἱ δὲ*

72 *Λύκειος*: Ἀπόλλωνος ἐπίθετον· καὶ τόπος, ἐν ᾧ κρῆναι ἀνεδόθησαν, ἡ μὲν οἴνου, ἡ δὲ μέλιτος, ἐν αἷς συνέβαινε τὰ ζῶα προσιζάνειν καὶ τοξεύεσθαι.

73 *Λύκος αἶγας ἐκκαλῶν*: ἐπὶ τῶν καθυποκρινομένων φιλίαν ἐχθρῶν.

74 *Λύκος ἐν αἰτίᾳ γίνεται, κἂν φέρῃ κἂν μὴ φέρῃ*: πρὸς τὸν ἐκ παντὸς τρόπου ἐν αἰτίᾳ γινόμενον.

75 *Λύκος κρέας νέμει*: ἐπὶ τοῦ πλεονεκτεῖν καὶ διδόναι βουλομένου.

76 *Λύκος λέοντι συμβάλλει πεφραγμένῳ*: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ δυνατωτέροις συμβαλλόντων.

77 *Λύκου ῥήματα*: ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικοῦντος.

78 *Λύκου στέγη*: ἐπὶ τοῦ πενιχροῦ παντάπασι καὶ οὐδὲν ἔχοντος ἀποκείμενον.

79 *Μάϊς καὶ Θίμβις*: ταῦτα ὀνόματά εἰσι Φρυγικά, διὸ καὶ ἐπιφωνεῖται, εἷς Μάϊς ἐν Φρυγίᾳ. Τὸν δὲ Θίμβιν ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει· καὶ ὅλη ἡ Φρυγία Τιβία καλεῖται.

80 *Μαντικὴ ψυχή*: ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα προορωμένων. Πλάτων Φαίδρῳ.

---

6. *αἰτίᾳ*] Macarius *φιλίᾳ*. 16. *Μαγὶς* Schottus, *Μάνης* Hemsterhusius ad Lucian. Timon. §. 22: cf. sup. App. II, 18. *Θίμβης* Schottus, *Τίβης* Hemsterhusius. *Φρυγιακὰ* Hemsterhusius. 17. *εἷς .. Φρυγίᾳ*] quasi nullum fere hominis aliud ibi nomen reperiatur: Hemsterhusius. *Μάϊς*] *Μαγὶς* V, Schottus, *Μάνης* Hemsterhusius. *Θίμβην* Schottus, *Τίβην* Hemsterhusius. 20. *μαντικὸν* Macarius.

φασιν κτλ.] v. Suid. s. *λυγκεύς* ibiq. Bernhardy.

72. V. II, 59: cf. Zenob. IV, 99.

73. C. 325. Ductum ex Aesopi fab. 103 Fur., 154 Schneid.: cf. Append. I, 18.

74. C. 323. Macar. 339.

75. C. 324.

76. C. 322.

77. C. 326. Macar. 338: Schol. ad Plat. 318 Bekk.: *λύκου ῥήματα, ἐπὶ . . ἀδικοῦντος· ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθίοντα προβάτεια, εἶπεν »ἡλίκος ἂν ἤρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτα ἐποίουν;«* quae sumpta sunt ex Aesopi fab. 389 Fur.: Phot. Suid. s. *καὶ τὸ τοῦ λύκου.* Alludit Plat. Phaedr. 272 C.

78. C. 321. Macar. 339.

79. V. II, 71. B. 647. *Μένανδρος*] p. 77. Mein.: de nomine *Τίβιος* v. Strab. VII, 3, 12 p. 303. interpp. ad Lucian. de Saltat. §. 29. *καὶ ὅλη κτλ.*] Steph. Byz. s. *Τίβιον: ὄρος Φρυγίας, ἀπὸ Τιβίου τινός· ἐκ τούτου καὶ Τιβίους τοὺς δούλους καλοῦσι*: Suid. s. *Τιβία.*

80. C. 327. Macar. 348. Cf. Diogen. VI, 47.

81 *Μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός*: ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἐπαγγελλόντων.

82 *Μέδιμνον μέτρον χοινίκων* μη̅.

83 *Μεδίμνῳ ἀπομετρῶν παρὰ πατρὸς ἀργύριον*: ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν ὠφέλειαν προσδοκούντων.

84 *Μελάντερος ζόφου καὶ Μελάντερος πίσσης*: ἐπὶ τῶν καθ᾿ ὑπερβολὴν μεμελασμένων.

85 *Μελίπηκτον*: εἶδος πλακοῦντος· καὶ παροιμία, *Μελίπηκτα κύνες*: ἐπὶ τῶν παρ᾿ ἀξίαν τὰ κάλλιστα ἀπολαυόντων.

86 *Μεμαγμένη μᾶζα*: ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν.

87 *Μετὰ νοσούντων μαίνεσθαί φασι καλόν*: ὅτι χρὴ συνεξομοιοῦσθαι.

---

1. τοι] τι V. 2. ἀπαγγελλόντων Suidas. 3. μη̅] μεν V: emendavit Schottus, et ita edidit Gaisfordus, ut BA sic videantur habere. Ceterum casu quodam in codicibus haec glossa a sequenti proverbio divulsa est: in Suida adhuc cohaeret. 4. ἀπομετρῶ Apost., Arsenius, Suidas. τοῦ πατρὸς iidem et Xenophon. 7. Καὶ κτλ. Suidas om. 13. μετὰ γὰρ Suidas. φασὶ Suidas om.: unde Meinekius Menand. p. 150 conjecit: μετὰ γὰρ νοσούντων ἐστὶ

81. V. II, 75. B. 654. Suidas. Videtur sumptum ex Hom. Il. O, 207: ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ᾿ αἴσιμα εἰδῇ: ubi Schol. et Eustathius: ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν ἐστι καὶ τὸ συνετὸν εἶναι τὸν ἄγγελον· πολλὰ γὰρ καὶ αὐτὸς κατορθοῖ· διὸ καὶ Εὐριπίδης [fr. inc. 19 Matth.: est versus Aeschyli Choeph. 773.] φησίν· ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος· καὶ Πίνδαρος [Pyth. IV, 493.] δὲ ἔφη· [τῶν δ᾿ Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Ῥῆμα πόρσυν᾿] ἄγγελον ἐσθλὸν [ἐσλὸν ἔφα] τιμὰν μεγίστην [sic] πράγματι παντὶ φέρειν: add. Soph. Antig. 277: στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν: Aesch. Pers. 257.

82 V. II. 67 b. B. 633. Hesych. Phot. Suidas.

83. B. 657. Apost. XII, 54. Arsen. 350: Suidas. Usurpat Xenoph. Hellen. III, 2, 27.

84. B. 674. Ovid. Heroid. XVIII, 7: *ipsa vides coelum pice nigrius*: v Drakenborchius ad Sil. Ital. V, 37: add. Theophr. Charact. XIV, 4: καὶ ὕοντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν, Ἡδύ γε τῶν ἄστρων τὸ μίγμα· ἀπαιθριάζοντος δὲ, τοῦτ᾿ ἐκεῖνο, ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι πίσσην: hunc enim in modum locum corruptissimum refingendum esse censeo.

85. C. 331. Suidas. De v. μελίπηκτον disserit Wagnerus ad Alciphr. Epist. I, 39 p. 246. 253: add. Liban. Epist. 1593. interpp. ad Diog. Laert. VI, 44.

86. B. 650. Suid. s. μᾶζα, s. μεμαγμένην, ubi addit: ἔνθεν καὶ παροιμία· μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ᾿ ἐμοῦ μεμαγμένην: v. Aristoph. Equitt. 55, qui ab Archilocho pendere videtur: v. fr. 2 Schneidew.: ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη: cf. Zenob. I, 21.

87. V. II, 77. B. 656. Suidas. Sententiam illustrat Valckena-

88 *Μέτωνος ἐνιαυτός*: *Μέτων Ἀθηναῖος ἀστρολόγος, ὁ τὴν ἐννεακαιδεκαετηρίδα συνταξάμενος καὶ ὀνομάσας ἐνιαυτόν· τοὺς οὖν μακρὰς ὑπερθέσεις ποιουμένους ἐπισκώπτοντες ἔλεγον, Ἀναβάλλεσθαι εἰς τὸν Μέτωνος ἐνιαυτόν.*

89 *Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων*: *ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὤτων.*

90 *Μηδὲν ὑπὲρ τὰ καλάποδα*: *ἀντὶ, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. Καλάποδον γάρ ἐστι τὸ τοῦ σκυτέως. Μύῤῥιχον γὰρ τὸν σκυτέα φασὶ τοῦτο εἰπεῖν.*

91 *Μὴ ἔνι δούλων πόλις*: *πόλις ἐστὶν ἐν Λιβύῃ*

μαίνεσθαι καλόν. In fine addit Suidas: *τοῖς παροῦσι· ὅμοιον τῷ· Ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος, οὗτος μαίνεται.* 4. *εἰς*] *ἐπὶ* A. Aliter expedit C: *ἐν ᾧ ἐκλείπουσι τὰ νοσήματα· οὗτος γὰρ ἄριστος ἰατρὸς ἦν*: Suidas: *οὗτος ὁ Μέτων ἄριστος ἐγένετο ἰατρὸς καὶ ἀστρονόμος*: *ἰατρὸς* servat etiam Eudocia p. 299: Schol. Aristoph. *ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης.* Fortasse excidit in Scholiasta v. *ἰατρός.* 7. *ἀντὶ τοῦ* V om. 8. Scribendum est aut *τὸν καλάποδα* aut *τὰ καλαπόδια*: forma enim *καλάπους* pro *καλόπους* non est sollicitanda: cf. Hemsterhusius ad Polluc. X, 141. 11. Lacunosam esse nostram explicationem nemo, opinor, infitiabitur, si cum nostro loco contulerit Stephan. Byz. s. *Δούλων πόλις*, Suid. s. iisdem vocibus, Apostolium VII, 37. Arsen. 184. Itaque post *Πατρεὺς* excidisse putaverim id, quod sic legitur in Stephano: *καὶ ἐὰν δοῦλος εἰς τὴν πόλιν ταύτην λίθον προσενέγκῃ, ἐλεύθερος γίγνεται, κἂν ξένος ᾖ*: tum ante *ἐν ᾗ κτλ.* ex eodem Stephano inserenda: *ἔστι καὶ ἑτέρα Ἱεροδούλων*: quae ratio firmatur iis, quae ex Suida Apostolius transscripsit: sunt autem haec: *Δούλων πόλις* [addit Suidas *παροιμία*, quam vocem Bernhardius ejiciendam censet: fortasse scripsit Suidas: *παροιμία· πόλις ἐν Λιβύῃ. Ἔφορος κτλ.*: v. Stephanum]: *ἐν Λιβύῃ* [*Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει* addit Stephanus: fr. 318. p 136. Klausen.]· *Ἔφορος ε. καὶ ἑτέρα ἱεροδούλων, ἐν ᾗ εἷς ἐλεύθερός ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ δουλόπολις, ὡς Σωσικράτης ἐν τῇ ά τῶν Κρητικῶν, ἔστι δέ τις* [*καὶ* adjicit Suidas.] *περὶ Θράκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασι συνοικίσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας, ψευδομάρτυρας καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δισχιλίους, ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ΄ τῶν Φιλιππικῶν φησί.* Ceterum V pro *Πατρεὺς* exhibet *Παταρεὺς* et verba ante v. *Φίλιππος* omittit. Denique moneo, ante v. *ἀναβοῶντα* inserendum videri v. *ἀφελόμενον* vel simile quid.

rius ad Eurip. Phoeniss. 397 p. 250 Lugd.

88. V. II, 92. B. 672. C. 234. Schol. ad Aristoph. Av. 997. Suidas. De re cf. Ideleri dissert. de Metonis cycl. in Actt. Academ. Berol. 1814 p. 235 sq. Alludit Cicer. Epist. ad Attic. XII, 3, 2: *Quando iste Metonis annus veniet?* de quo loco v. Ernestum in Clav. Cicer. s. Meton.

89. V. II, 73. B. 651. Suid. s. *ἀμφῶες*, s. *μέχρι.*

90. C. 336. Macar. 356. Ab Apelle pictore proverbium derivant Valer. Maxim. VIII, 12 fin. Plin. N. H. XXXV, 36, 81.

91. V. II, 94. B. 675. De

*Δούλων πόλις καλουμένη, ὡς Μνασέας ἱστορεῖ ὁ Πατρεύς· ** καὶ τὸν εἰς ἐλευθερίαν ** ἀναβοῶντα λέγειν.*

Οὐκ ἔστι δούλων οὐδ' ἐλευθέρων πόλις·

*** ἐν ᾗ μόνος ἐλεύθερός ἐστιν ὁ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεύς. Καὶ Ἀρτεμίδωρος φησὶν, ὅτι ὁ Φίλιππος ἔκτισε Πονηρῶν πόλιν καλουμένην, ἐν ᾗ πάντας τοὺς πονηροὺς κολάζων καθείργνυεν.*

92 *Μήδων ἀμελῶ: ἐπὶ τῶν καταφρονουμένων.*

93 *Μήλειος Ἡρακλῆς: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· ἦν γὰρ ἄγαλμα Ἡρακλέους, ᾧ μόνα μῆλα, καρποὺς ἔθυον.*

94 *Μητίχου τέμενος: εἴη δ' ἂν τὸ Μητιχεῖον δικαστήριον μέγα, ἐν ᾧ προσεκληρώθησαν χίλιοι δικασταί.*

95 *Μὴ ὥσπερ ἀπὸ λύκου θύρας: ἐπὶ τοῦ φαύλου.*

96 *Μία ἡμέρα σοφὸν οὐ ποιεῖ.*

97 *Μίασμα δρυός: παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ αἰνιττόμενον τὸ Θηβαίων παρανόμημα εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον, ἀφ' οὗ καὶ παροιμία Βοιωτοῖς μαντεύσαις.*

---

8. *ἀμελῶν* V, Suidas male *μηδ' ἀμελῶ*. 9. *Μήλειος* nunc etiam in Suida legitur. 11. *Μητιόχου* Bekk. Anecdd.: forma *Μήτιχος* proba: v. Boeckhius ad Corp. Inscrr. Grr. I, p. 725: add. *Μητίχη*, meretricis nomen: Athen. XIII, 567, D. B *Μητίχιων*: correxit ex Hesychio, aliis Fritzschius de sortit. judic. Comm. 81. Photius: *Μητιοχεῖον: δικαστήριον.* 13. *ἀπὸ*] *ὑπὸ* V. *θύρας*] VB *θήρας*: omissis verbis *μὴ ὥσπερ* Apost. III, 98 affert: *ἀπὸ λύκου θήρας: ἐπὶ τῶν ἀπράκτως εὐθὺς ἀπιόντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπηνῶν καὶ ἀγρίων*: concinunt Suidas s. *ἀπὸ λύκου* et Arsenius 70, nisi quod hic *θύρας* legit, quod in Suidam reduxit Bernhardy. Quem secutus sum. 15. *Αἰρεχθεῖ* B. *αἰνιττομένου* B.

Mnasea cf. nott. ad Zenob. V, 74. *Οὐκ - πόλις*] ex hoc versu ducta videntur proverbia, quae in Plutarch. I, 22 et Append. II, 84. leguntur: v. ibi nott. *Ἀρτεμίδωρος*] intelligit sine dubio Artemidori Ephesii *γεωγραφούμενα*, de quibus dixit G. J. Vossius de Historr. Grr. I, 22 p. 185 Westerm. *Πονηρῶν πόλιν*] de hac urbe docte exposuit Eyssonius Wichers ad Theopompi frr. p. 191 sq.

92. V. II, 85. B. 665. Suidas,

93. C. 338: cf. Zenob. V, 22.

94. B. 630. Hesych. Bekkeri Anecdd. I, 309, 17. De Metiocho dixit Bergkius Commentt. de Rell. Com. Att. Antiq. 13, 18: de Metiocheo cf. Seebodii Bibl. Crit. ann. 1826. no. 8 p. 805. *X. δικασταί*] videtur de iis cogitandum, qui supplendis decuriis inserviebant: cf. Meierus *Attisch. Proc.* p. 127. Bergkio l. c. hoc ipsum *Μητιόχου τέμενος* e comico aliquo poeta petitum esse videtur.

95. V. II, 86. B. 666.

96. C. 341. Suid. s. *μία χελιδών*. Cf. Zenob. V, 12.

97. V. II, 67. B. 632. *Ἐρεχθεῖ*] fr. II Matth. Cf. Zenob. II, 84.

** ἠσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἱέρειαν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.

98 *Μίδας ἐν κύβοις εὐβολώτατος*: βόλου ὄνομα ὁ Μίδας, οὗ καὶ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς μέμνηται.

99 *Μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι*: παροιμία· καί,
Τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

100 *Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην*: ἐπὶ χλευασμοῦ ὁ ὅρκος.

1 *Ναύσων Ναυκράτῃ*: ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις· ὠνοματοποίησαν τὸ Ναύσων παρὰ τὸ ναῦς καὶ** τὸ κρατεῖ. Πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα, οἷον *Λευκότερος Λεύκωνος καὶ Ἀγαθίδες ἀγαθῶν.*

---

1. ἠσέβησαν] lacunae signa posui. 3. θεωρῶν] codd θεῶν: emendavit Schottus ex Zenobio II, 84. 4. Μίδας ὁ ἐν κτλ. Suidas: Erasmus II, 9, 87 versus in gratiam: Μίδας γὰρ ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος. 7. εἰσὶν] sic scripsi ex Athenaeo: C εἰσί. 8. Dicebatur etiam μὰ μήκωνος χλόην, ut e Suida colligi posse videtur. 10. Ναυκρατεῖ VB Gaisfordus, Ναυκράτες Schottus: ego Suidae codices secutus cum Bernhardio ad Suid. edidi Ναυκράτῃ. ἐπὶ . . ἀλλήλοις B om. 11. ναῦς καὶ] lacunae signa posui: quomodo redintegrandus sit locus Hesychius Schowii docet, ubi legitur: Ναύσων· Κρατῖνος ὄνομα ποιήσετο να!σων. [ἃ] ἐπ τὴν ναῦν, καὶ τὸ ναυκρατεῖν, πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα· καὶ Ἀγάθων· καί, Λευκότερος Λεύκωνος: hinc in nostro loco scribendum: Ν. Ναυκράτῃ: Κρ. ὠνοματοποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ Ναυκράτη παρὰ τὸ ναυκρατεῖν· πολλὰ... καὶ Ἀγαθῶν ἀγαθίδες κτλ.

98. V. II, 69. B. 642. Suidas. Μίδας] κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα Hesych. Photius: cf. Dorvillius Vann Crit. 276. Hemsterhusius ad Polluc. IX, 94. De Eubuli Κυβευταῖς cf Meinekius Hist. Crit. Comicc. Grr. I, 364.

99. C. 343. τηλοῦ φίλοι κτλ.] Athen. V, 186 F: Ὅμηρος ἐκδιδάσκει τίνας κλητέον, εἰπὼν ὡς τοὺς ἀρίστους τε καὶ ἐντίμους χρὴ καλεῖν [Il. B. 404]· *Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν*· οὐχ ὃν τρόπον Ἡσίοδος· οὗτος γὰρ ἀξιοῖ καὶ τοὺς γείτονας· *Μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει* [Op. et D. 341]· τοῦτο γὰρ ὡς ἀληθῶς Βοιωτικῆς ἐστιν ἀναισθησίας συμπόσιον καὶ τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν ἁρμόττον· *Τηλοῦ* κτλ. πῶς γὰρ οὐκ ἄλογον τόπῳ τὴν φιλίαν καὶ οὐ τρόπῳ κρίνεσθαι;

100. V. III, 5. B. 686. Suid. s. μὰ μήκωνος, s. ναὶ μὰ μήκωνος. Tetigit Naekius in Mus. Rhenan. T. V, p. 2.

1. V. II, 96. B. 677. Hesych. Suidas. »Talis allusio est in Ἑλλὰς Ἕλλαδος apud Thucydidem et Euripidem et Pindarum [vid. Athen. V, 187 D], similiaque collegit Desiderius in *Bonorum glomi*. Ναύσων a Cratino fictam vocem respexit Aristophanes Equitt. 1306.« Schottus. Ἀγαθ. ἀγ.] cf. Diog. I, 10.

2 *Ναύφρακτον βλέπει:* ἐπὶ τῶν ὀργίλως καὶ πολεμικῶς προσχόντων.

3 *Νεάτη:* ἡ ἐσχάτη· καὶ ἡ Νήτη, χορδὴ ὑπὸ τῶν μουσικῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης.

4 *Νέα χελιδών:* ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς.

5 *Νεμέας αὐλητρίδος:* ἐπὶ τῆς καλῶς αὐλούσης, καὶ *Νεμέας σέλινα:* τὰ καλά.

6 *Νέοις μὲν ἔργα, βουλὰς δὲ γεραιτέροις.*

---

1. *Ναύφαρκτον* Photius, de qua scriptura cf. G. Dindorfius ad Aristoph. Acharn. l. c. edit. 1830. *βλέπεις* Aristophanes, Suidas, *βλέπειν* Photius. VB explicant: *ἐπὶ τῶν ὀργίλων.* 3. *ἡ ἐσχάτη*] articulum B om. *χορδὴ λεγομένη* Suidas. 7. *Νεμεάδος* Athenaeus, *Νεμέας* reliqui.

2. C. 347. V. III, 4. B 684. Phot. Suidas. Adhibet Aristoph. Ach. 95, ubi v. Scholia, quae Suidas compilavit.

3. V. III, 1. B. 681. Hesych. Suidas. »Nullam proverbii speciem praefert.« Schottus.

4 C. 348. Apost. XIII, 59. Arsen. 365: Schol ad Arist. Equitt. 420: *παροιμιῶδες· ὁλόκληρος δέ ἐστι παροιμία τὸ λεγόμενον, ἔστιν ἔαρος ἀρχή. δοκεῖ γάρ πως ἅμα τῷ ἔαρι φαίνεσθαι χελιδών:* Suidas. Adhibet Aristoph. l. c. Hirundo ver nuntiat: Aristoph. Av 719. Thesm. 1. Schmidius ad Horat. Epist. I, 7, 13: add. infr. 63. Zenob. V, 12.

5. C. 349. De Nemeade haec Athen. XIII, 587 C: *Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν, πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι, οὕτω προσαγορευομένην τὴν πόρνην, πανηγύρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην· κεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα οὐ μόνον ταῖς ἑταιρούσαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως:* v Harpocr. 132, 5 Bekk., Phot. Suidas: ab hac proverbium ductum videtur: vid. Prellerus ad Polem. fr. p. 38. *Ν. σέλινα*] Suidas. Erant *σέλινα* in certamine Nemeaeo victoris praemium

6. V. III, 7. B. 690. Suidas. Desumptum ex Euripidis Melanippa, fr. 23. Matthiae: *παλαιὸς αἶνος, ἔργα μὲν νεωτέρων, Βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος:* *παλαιὸς* audit *αἶνος* ille, quippe qui ab Hesiodo repetatur: cf. Harpocr. 85, 14 Bekk.: *ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Ἡσιόδου* [fr. 65 Dind., 116 Goettl.] *φησὶν εἶναι· παροιμία τίς ἐστιν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν· ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων:* affert etiam Macar. 241, sed forma ille usus, quam Caesaris demum tempore invenerunt: *ἔργα . . . πορδαὶ δὲ γερόντων:* cf. Strab. XIV, 4, 14 p. 674 sq. Cf. Zenob. I, 82. Diogen. II, 30. Alludit Plutarch. an seni sit gerenda resp. 789 E: *πειθαρχικὸν γὰρ ἡ νεότης, ἡγεμονικὸν δὲ τὸ γῆρας, καὶ μάλιστα σώζεται πόλις, ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν αἰχμαί* [Pind. fr. 213 B.]. *Καὶ τὸ Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων Νεστορέῃ παρὰ νηῒ θαυμαστῶς ἐπαινεῖται:* Hom. Il. *B*, 53. Quod ad verba attinet, amant Graeci vv.

7 *Νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός*: ἔσθ' ὅτε πλειόνων τις ἐπιθυμῶν ἀποβάλλει καὶ ἃ ἔχει. Παραινεῖ γοῦν, μὴ ἐπιθυμεῖν πλειόνων.

8 *Νικᾷ τὸν ὀνηλάτην*: πρὸς τὸν μὴ βουλόμενον ἀποστῆναι τοῦ κτήνους, ἀλλ' ἑαυτὸν προϊέμενον εἰς ἀπώλειαν. Τοὺς οὖν φεύγοντας τὸν σωφρονιστὴν λόγον, διὰ ταύτης λοιδοροῦμεν λέγοντες, Νικᾷ τὸν ὀνηλάτην.

9 *Νύκτα δασεῖαν*: τὴν χειμερίνην.

10 *Νῦν εἰς χορὸν ἦλθον*: ἐπὶ τῶν ἀρνουμένων.

11 *Ὀβολὸν εὗρε Παρνύτης*: Καλλίστρατος Ἀθήνησι πολιτευσάμενος, ἐπικαλούμενος δὲ Παρνύτης, μισθὸν ἔταξε τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς ἐκκλησιασταῖς· ὅθεν σκωπτόντων αὐτὸν τῶν κωμικῶν εἰς παροιμίαν ἦλθε τὸ γελοῖον.

12 *Ὁδοῦ παρούσης, τὴν ἀτραπὸν μὴ ζήτει*: ἐπὶ τῶν προδήλων.

---

1. Apostolius et Arsen. 396 νήπιοι om. 2. τις V om. 4. Suidas: πρὸς τὸν μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντος, ἀλλ' . . ἀπώλειαν, omissis reliquis. 8. δασείην Suidas. 9. χορόν] nata haec lectio fortasse ex v. χώραν: v. nott. 10. Παρνοίτης Erasmus II, 7, 50. 14. τὸν ἀτραπὸν ζητεῖς Macarius, τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς reliqui. Apostolius cum Arsenio explicat: ἐπὶ τῶν καταλιμπανόντων τὰ δῆλα καὶ ζητούντων τὰ ἀφανῆ.

ἔργα et βουλὰς componere: v. Dissenius ad Pind. Nem. I, 29.

7. V. III, 3. B. 683. Apost. XV, 51. Arsen. 367. 396: Schol. ad Soph. Oed. Col. 1211. Suidas. Est versus Hesiodi, ἔργ. 40. Usurpant Pittacus apud Diog. Laert. I, 4, 2. Soph. l. c., Plat. Reip. V, 466 C, alii: cf. Diogen. II, 97. Sententiam similem expressit hoc modo idem poeta: *νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει*: Schol. Theocriti XI, 75.

8. C. 350. Suidas.

9. V. III, 2. B. 682. Apost. VI, 72. Arsen. 175. 368: Hesych. Suidas. Cf. Diogen. VI, 89.

10. C. 351. Si lectio incorrupta, proverbium ductum videri possit ex initio hymni κλητικοῦ: cf. Arist. Nub. 564: Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν κικλήσκω: add. Pind. fr. 45, 1. Arist. Ran. 326: inclino tamen magis in eam sententiam, ut putem, cohaerere nostrum cum apophthegmate ab Hesychio et Suida allato: νῦν ἦλθον εἰς χορόν· νῦν τ' ἔπαρδες, quod eo probabilius videtur, quo major suspicio, verba ἐπὶ τ. ἀρνουμένων superesse ex explicatione proverbii, νῦν εἰς χώραν ἦλθον, quod exciderit: cf. Diogen. VI, 86.

11. V. III, 35. B. 753. De re dixit Boeckhius Oecon. Athen. I, 245 sq.

12. C. 357. Apost. XIV, 4. Arsen. 378 ibiq. Macarius: Phot. Suidas, qui explicat: τὸ λεγόμενον Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ [fr. 143 Dindorf.]: *ὅρμον παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατεῤῥύην*.

13 *Ὁ ἐν Πάρῳ βωμός*: ἐπὶ τῶν πολυτελῶς κατεσκευασμένων.

14 *Οἴκοι γενοίμην*: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

15 *Οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος*: ἔνιοι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὸ γελοιότερον μεταφράζοντες, ταύτην ἐπὶ τῆς χελώνης φασίν.

16 *Ὄϊς τὴν μάχαιραν*: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς τοῖς πράγμασι χρωμένων. Λέγεται γὰρ ὅτι κτείνασα ἡ Μήδεια τοὺς ἑαυτῆς παῖδας καὶ κατορύξασα παρὰ τὸ ἱερὸν τῆς Ἥρας τὸ ξίφος, μετεχώρησεν εἰς Ἀθήνας· μετὰ δὲ χρόνον θυσίας μελλούσης τελεῖσθαι, ὄϊς τοῖς ποσὶ σκαλεύουσα τὸ ξίφος ἐφανέρωσε, μεθ' οὗ καὶ ἐτύθη.

17 *Ὁ κάνης τῆς τύχης ὑπερέχει*: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων. Κοίτη γὰρ ἡ κίστη, εἰς ἣν τὰ βρωτὰ ἐμβάλλουσιν, κάνης δὲ, τὸ ἐπίθεμα τῆς κοίτης.

18 *Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει*: ἐπὶ τοῦ παρ' ἀξίαν τὶ πράττοντος, παρόσον ἱππικώτατοι οἱ Λυδοί. Ὁμοία ταύτῃ καὶ ἡ *Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους*.

---

1. *Πάρῳ*] Scribe *Παρίῳ*: v. Strab. X, 5, 7 p. 487: *Πάριον ἐν τῇ Προποντίδι πόλις· ἐν ταύτῃ μὲν οὖν λέγεται ὁ βωμὸς θέας ἄξιος, σταδιαίας ἔχων τὰς πλευράς*: add. ibid. XIII, 1, 13 p. 588. Hirtius Histor. Archit. T. II, p. 59. 5. *οἶκος φίλος*] *οἶκος φίλιος* B. 8. *τοῖς πράγμασι*] Suid., Apost., Arsenius: *σφίσιν αὐτοῖς*. 11. *μετεχώρισεν* B. *μετὰ δὲ*] *δὲ* post *χρόνον* collocat V. 12. *σκαλεύσασα* A. 16. *Ὁ κάνης*] *Ὁ Κλεομένης* male Apost., Arsenius. In codice exstat: *τῆς τύχης*: *κοίτης* (supra) *κοίτης* servat Crates, *τύχης* Photius cum reliquis. Verba *κοίτη . . κοίτης* solus C attulit.

13. C. 358. Macar. 378.

14. K. IV, 12. Apost. XIV, 13. Arsen. 379: Phot. Suidas.

15. V III, 32. B. 750. Apost. XIV, 12. Arsen. 379. »Lepidus est Phrygis fabulatoris apologus testudinis domiportae, tardigradae [105 Schneid.]. Hinc Persius IV, 52: *Tecum habita, et noris quam sit tibi curta supellex.* Utitur et Livius XXXVI, 32 et Plutarch. V. Flamin. c. 17. Et Cicero Epist. ad Attic. XV, 16b,a Schottus. Addo Cic. Ep. ad Attic. IV, 8a, 1: *Hoc scito, Antium Buthrotum esse Romae, ut Corcyrae illud tuum. Nihil quietius, nihil alsius, nihil amoenius.* *εἴη μισητὸς φίλος οἶκος*.

16. V. III, 26. B. 723. Apost. XIV, 20. Arsen. 379: Suid. s. *οἶος*. Cf. Zenob. I, 27.

17. C. 360. Apost. XIV, 33. Arsen. 380: Phot. Suidas. Adhibet Crates comicus apud Polluc. X, 90: *ὁ κάνης δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ*, de quo versu v. Hemsterhusium.

18. C. 361. Apost. XIV, 39. Arsen. 381 ibiq. Macarius. De Lydis equitandi peritissimis v. Herod. I, 79 ibiq. Wesselingius:

19 *Ὀλυμπικὴ στοά:* ἐπὶ τοῦ λάλου, ἢ ὅτι εἰκὸς ἔχειν τὴν στοὰν ἀντῳδὸν ἠχώ, ἢ διὰ τὰς τῶν ἐκεῖ συνηγμένων βοάς.

20 *Ὄμπνιος καρπός:* ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί. Ὀμπνία γὰρ ἡ Δήμητρα.

21 *Ὄμφακας βλέπει:* ἐπὶ τῶν δριμὺ βλεπόντων καὶ ὀργιζομένων.

22 *Ὄνος εἰς Ἀθήνας:* ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.

23 *Ὄνος ἐν μύροις:* ἐπὶ τῶν ἀναξίως ἐν τρυφαῖς διαγόντων.

24 *Ὄνος ἐν πιθήκοις:* ἐπὶ τῶν αἰσχρῶν ἐν αἰσχροῖς.

25 *Ὄνος τὰ Μελιταῖα:* πρὸς τοὺς κατὰ ζῆλον μηδὲν μὲν ὅμοιον ποιοῦντας, παραπολαύοντας δὲ μᾶλλον κακῶν. Φασὶ γὰρ ὄνον ἰδόντα κυνίδιον προςπαῖζον τῷ δεσπότῃ, ἐθελῆσαι μιμήσασθαι, ἐπάραντα δὲ τὰ σκέλη πυδαρίζειν, συντρίψαι τὰ οἰκητήρια σκεύη, πληγὰς δὲ διὰ τοῦτο λαβεῖν πολλάς.

26 *Ὄνου σκιά:* νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο, καὶ μεσημβρίας καταλαβούσης, καὶ

---

4. *καρπός*] *λειμών* Hesych. Suidas. 8. Macarius addit: *καὶ πλησιαζόντων σοφοῖς.* 9. *μύρῳ* Suidas. 17. *πυδαρίζειν*] Gaisfordus edidit: *πηδαρίζειν* (*πυδαρίζειν*): de variis verbi formis v. interpp. ad Arist. Equitt. 704.

add. nott. ad. Gregor. Cypr. II, 99. *Ἀφ' .. ὄνους*] v. Append. I, 38.

19. C. 362. Comparari potest *κουρειακὴ λαλία*: cf. Casaubonus ad Theophr. Char. XI, 3: add. Diogen. II, 48. VI, 32. *Ὀλυμπικὴ σάλπιγξ* de acri atque vehemente Polemonis dictione legitur apud Philostrat. Vit. Soph. 542 Olear.

20 B. 710. Hesych. Suidas. Cf. Diog. VI, 97.

21. C. 363. Apost. XIV, 45. Arsen. 382 ibiq. Macarius: Phrynichus Bekk. Anecdd. I, 56, 9. Similiter Plato Comicus ap. Suid. s. *ὄμφαξ*: *Καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.*

22. C. 368. Macar. 386.

23. C. 367. Suidas.

24. C. 370. Usurpavit Menand. p. 143 Mein. vs. 8: *τύχῃ με γυνὴ .. καὶ τὴν ὄψιν, ἣν ἐκτήσατο, Ὄνος ἐν πιθήκοισι τὸ λεγόμενόν ἐστι δή.*

25. C. 369. Ductum ex Aesopo: v. fabb. 366. 367. Fur.: *μελιταῖα* enim de *κυνιδίοις Μελιταίοις* intelligenda sunt, de quibus cf. Walzius ad Arsen. 351. Simile est, quod affert Macar. 386: *ὄνος ἵππον μιμούμενος: ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς τινα ζηλούντων.*

26 C. 373. Apost. XIV, 71. Arsen. 385. Cf. Zenob. VI, 28. Greg. Cypr. III, 87: add. Demosth. de Pace fin.: *οὐκοῦν εὔηθες καὶ κομιδῇ σχέτλιον, πρὸς ἑκά-*

*τοῦ ἡλίου σφοδρότερον ἐκκαίοντος, τῆς ὁδοιπορίας ** ἔστησαν, γυμνοῦ δὲ σκιᾶς ὄντος τοῦ τόπου, ὑπέδυ τὴν τοῦ ὄνου σκιὰν ὁ νεανίσκος. Ὁ δὲ ὀνηλάτης ἐκώλυε, ὄνον, οὐχὶ σκιὰν λέγων αὐτὸν μεμισθωκέναι. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ οὐθενείας καὶ ματαίας φιλονεικίας.*

27 *Ὀξηρὸν ἄγγος οὐ μελιττοῦσθαι πρέπει: ἐπὶ τοῦ ἀναξίου. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ.*

28 *Ὄξος ἠκρατισμένον: ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ δριμυτάτων.*

29 *Ὄξος Σφήττιον: ἴσως οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς ἦσαν. Εἰσὶ δὲ δῆμος Ἀττικῆς.*

30 *Ὀξύτερον Λυγκέως βλέπει: ἐπὶ τῶν τὰ πόῤῥωθεν ἀκριβῶς ὁρώντων.*

31 *Ὀξύτερον οἱ γείτονες βλέπουσι τῶν ἀλωπέκων: ἐπὶ τῶν λανθάνειν μὴ δυναμένων.*

---

1. *ὁδοιπορίας*] lacunae signa posui: Suidas: *μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, στήσας τὸν ὄνον ὑπέδυ τὴν σκιάν.* 10. *Σφήττειον* Hesychius. *ἴσως ἂν* Photius, *ἴσως διότι* Athenaeus; *ἴσως ὅτι* conjecit Hemsterhusius ad Arist. Plut. l. c. *ἦσαν*] addit Photius: *ὡς οἱ Ἀχαρνεῖς* [cf. infr. 74.] *κακολόγοι*, ubi pro v. *Ἀχαρνεῖς* Ruhnkenius ad Tim. Lex. Voc. Platt. 15 Lugd. legendum censet *Αἰξωνεῖς*: Aexonenses enim propter calumniandi et maledicendi libidinem male audiebant: Apost. I, 92. Arsen. 28. Schol. ad Plat. 322 Bekk.: *Αἰξωνὶς δῆμος Κεκροπίδος, καὶ Αἰξωνεῖς οἱ ἐκεῖθεν, οἳ καὶ βλάσφημοι ἐκωστους καθ᾽ ἕνα οὕτω προσενηνεγμένους περὶ τῶν οἰκείων καὶ ἀναγκαιοτάτων, πρὸς πάντας περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς νυνὶ πολεμῆσαι*: ex hoc loco orta est proverbii forma Didymo probata, quam deprehendimus corruptam in Bekk. Anecdd. I, 243, 30: *ἐν Δελφοῖς σκιᾶς*: ibid. 250, 27: *ἐν Δελφοῖς σκιᾶς μάχεσθαι.* incorruptam ap. Harpocr. 151, 11: *περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· Δίδυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς, λέγεσθαι δ᾽ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.* V. Diog. VII, 1.

27. C. 374. Versus hujus nulla apud alios mentio.

28. C. 375. Horat. Serm. I, 7, 32: *At Graecus postquam est Italo perfusus aceto*: ubi Scholiasta explicat v. *aceto*: »*amaritudine.*«

29. V. III, 21. B. 712. Macar. 432: *ἐπὶ τοῦ ὀργίλου καὶ ὀξέος· οἱ γὰρ Σφήττιοι ἐπὶ τούτῳ κωμῳδοῦνται*: Schol. ad Arist. Plut. 720: Hesych. Photius: cf. infr. IV, 73. V, 43. Explicatio debetur Didymo: cf. Athen. II, 67 C. Usurpat proverbium Aristoph. Plut. 720. De Sphetto v. Grotefendus de Demis sive Pagis Att. disq. p. 35.

30. C. 377. Macar. 386; cf. Append. III, 70. 71.

31. C. 376. Macar. 386. Simile est illud Platonis Comici apud Platon. Alcib. I, 121 D: *οὐδ᾽ οἱ γείτονες σφόδρα τι αἰσθάνονται*, ubi vid. Stall-

32 *Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων:* ἐπὶ τῶν πάνυ ποθουμένων. Φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος ὁ Ἀρτέμων ἐγένετο περιμάχητος γυναιξίν· ἄλλοι δὲ ὅτι μηχανοποιὸς ἐγένετο σοφώτατος κατὰ τοὺς Περικλέους χρόνους· χωλὸς δὲ ὢν περιεφέρετο ἐπὶ τῷ ὁρᾶν τὰς μηχανάς.

33 *Ὅρκος Ἀφροδίσιος συγγινώσκεται:* παρόσον οἱ ἐρῶντες εὐχερῶς ὀμνύουσι.

34 *Ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγῃ, τί δεῖ ἐπιπνίγειν:* παρεγγυᾶται μὴ τοῖς δυςτυχοῦσι κατεπεμβαίνειν.

35 *Οὐδὲν ἀνδρῶν λευκῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν:* ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων, παρόσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.

μφδοῖντο εἶναι· παρ' ὃ καὶ αἰξωνεύεσθαί φασι τὸ βλασφημεῖν· 𝔄: ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. οἱ γὰρ Αἰξωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐσκώπτοντο: Harpocr. 9, 3 Bekk. Hesych. Suid. Zonar. 71. Bekk. Anecdd. 1, 353, fin.: cf. infr. IV, 73. Adhibuerunt vocem comici, Plato, alii: v. Ruhnkenius l. c., Meinekius Menand. 91. 6. Ἀφροδίσιος] Ἀφροδίτης Macarius. 7. ἐπιορκοῦσι Macarius. 9. παρεγγυᾶται μὴ] ὅτι οὐ δεῖ Macarius. C τοὺς δυςτυχοῦντας: correxi ex Macario. ἐπεμβαίνειν Macarius. 10. λευκῶν ἀνδρ. οὐδ. ὄφ. Macarius; οὐδὲν λευκῶν ἀ. ὄφ. Apost., Arsen., Phot. Suidas: ex his solus Suidas vv. ἢ σκυτοτομεῖν habet. Ceterum e Scholiasta Veneto Aristophanis μὴ σκυτοτομεῖν recipiendum esse Bernhardius ad Suidae locum monuit.

baumius: omnia enim vicini vident: qua de causa Hesiod. ἔργ. 341 admonet: τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει, κτλ., ubi v. Gaisfordum: et proverbium: δυςμενὴς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός, φησὶν ἡ παροιμία: Alciphr. Epist. I, 15. Alia collegit Boissonadus ad Theophyl. Simocatt. 229.

32. B. 739. Schol. ad Arist. Acharn. 857: Hesych.: περιπόνηρος Ἀρτέμων· παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, Περιφόρητος Ἀρτέμων· εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο: de utroque autem proverbium derivabatur: prior enim Artemon Anacreontis tempore vixit et a poeta ea de causa et περιφόρητος nominatus et aliis contumeliis laceratus est, quod sibi amorem conciliaverat Eurypylae puellae, quam ipse Anacreon summo studio expetiverat: Anacr. fr. XIX Bergk., 72 Schneidew.; alter ex ea ipsa re, quam post alios paroemiographus narrat, a populo cognomen accepit: cf. Schweighaeuserus ad Athen. XII, 533. E. Sintenis ad Plutarchi V. Pericl. 27. p. 192 sq. Alludit Aristoph. l. c.: addo Liban. Epist. 225: φυγεῖν γάρ σε ἔριν τε καὶ φιλονεικίαν καὶ ὑπεροψίαν, ὅθεν τὸν ἐν τῇ παροιμίᾳ παρελθεῖν Ἀρτέμωνα.

33. C. 378. Macar. 388: cf. Diogen. III, 37. Append. IV, 86.

34. C. 381. Macar. 389. Adhibet Galenus de differ. pulsuum, II, 4 p. 43 Chart., T. VIII, 577 Kuehn.: καὶ δίκαιον ἤδη τὸ τῆς παροιμίας εἰπεῖν, ἰδιωτικὸν μὲν, ἱκανῶς δ' ἐοικὸς τοῖς παροῦσιν, ὅταν γὰρ, φησὶ, τὸ ὕδωρ πνίγῃ, τί ἐπιῤῥοφήσομεν; εἰ γὰρ Ἀρχιγένης ἁμαρτάνει, πρὸς τίνα πορευθῶμεν; τίς ἡμῖν ἐπανορθώσεται τὰ τούτων σφάλματα;

35. C. 382. Apost. XV, 9. Arsen. 391. Macar. 340: Eustath.

36 *Οὐδὲν ἀρχαῖον ποιεῖ:* ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

37 *Οὐδὲν ὄφελος ἀποῤῥήτου καὶ ἀφανοῦς Μούσης:* ἐπὶ τῶν τὴν σιωπὴν ἀσκούντων.

38 *Οὐδ' ἐν σελίνοις:* ἐπὶ τῶν μακρὰν τοῦ τέλους ἀπεχόντων· βούλεται γὰρ ἡ παροιμία λέγειν, ὅτι οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος, καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσὶν ἤδη.

39 *Οὐδ' ἐν τοῖς ἰωροῦ:* οὕτω τοὺς φυλακὰς ἐκά-

---

1. *Οὐδὲ τἀρχαῖον ποιεῖ* Suidas, omissa explicatione: Photius: *οὐδὲ τ. π.: ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ὁ δ' ὀξὺ κριθεὶς, ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.* 5. Photius, alii: *ἐπὶ τῶν μηδὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον· βούλεται κτλ.* 8. *ἤδη* Hesychius, reliqui om. 9. *Οὐδὲν τοί* V: »forte melius ex Suida in *Ἰωρός: οὐδ' ἐντὸς Ἰώρου* vel *οὐδ' ἐνδοῖ Ἰώρου,«* Schottus. Scribebatur bis *ἰώρου*: correxi accentum e Suida, Photio, Arcadio de Accent. 72, 13. *τὰς φυλακὰς*] V *τοὺς φύλακας*: Photius v. *ἰωρός*: ad Hom. Il. *Δ*, 141 p. 455, 37: *ὅτι δὲ τὸ ἐν σώμασι λευκὸν οὐκ ἐν ἐπαίνῳ ἦν, καὶ ἐν ῥητορικοῖς δηλοῦται λεξικοῖς· ὧν ἐν θατέρῳ μὲν κεῖται ὅτι λευκοὶ οἱ δειλοὶ, καὶ λευκώπιοι οἱ αὐτοί· ἐν δὲ ἑτέρῳ, τῷ τοῦ Αἰλίου Διονυσίου δηλαδὴ τὸ, οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος· ᾧ συμπαράκεινται καὶ ἕτεραι κεφαλαιώδεις παροιμίαι αὗται· Καὶ οὐδεὶς δυςώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας* [Poll. Onom. III, 126. Suidas]· *καὶ, Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστυκὼς ἀνήρ* [Apost. XV, 21. Arsen. 392. Phot. Suidas. s. *ἐστυκώς*, s. *οὐδέν*]: Schol. Venet. ad Arist. Pac. 1308: *ὅτι παροιμία ἐστίν· καὶ οὕτως »οὐδὲν ἔργον ἐστὶν ἀνδρῶν, μή τι καὶ μάχωνται· ἔτι δὲ οὕτως· « οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ἔργον εἰ μὴ σκυτοτομεῖν,* Phot. Suidas. Arist. Pac. 1309: *οὐδὲν γὰρ, ὦ πονηροὶ, Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἣν μή τι καὶ μασῶνται. Λευκοὶ* dicuntur timidi non solum, sed etiam molles homines et delicatuli: cf. Hesych., Phot. s. *λευκοί*, Plutarch. Provv. I, 64. Append. III, 61. Walzius ad Arsen. 391 sq. Ad v. *σκυτοτομεῖν* annotat Kuesterus ad Suid. l. c.: *huc egregie facit locus apud Aristoph. Eccles. 385, ubi Chremes, cum concionem in foro albis hominibus plenam vidisset, eam concioni σκυτοτόμων assimilat.*

36. C. 385. Phot. Suidas.

37. C. 388.

38. V. III, 22. B. 714. Apost. XV, 18. Arsen. 392: Schol. ad Arist. Vesp. 499, a quo duae explicationes proponuntur: prior cum Hesychio concinit, altera haec est: *ἀντὶ τοῦ ἐν γυμνικῷ ἀγῶνι, ἤγουν οὐκ ἐν παιδιᾷ· πρὸς ὃν τὰ βρέφη γεννηθέντα εὐθὺς ἐν σελίνοις ἐτίθεσαν· . . . ὅθεν καὶ παροιμία· οὐδ' ἐν σελίνοις εἰσί. Φησὶν οὖν ὅτι οὔπω σοι οὐδὲ ἀρχὴ γέγονε τῶν παρ' ἡμῶν ἐσομένων:* Hesychius: *παροιμία, ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τοὐλάχιστον διηνυκότων οἷς ἐπέθεντο· ἐν τοῖς γὰρ λεγομένοις περικηπίοις τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν κτλ.*: Phot. Suidas. Usurpat Aristoph. l. c.: cf. Diogen. VIII, 57.

39. V. III, 25. B. 718. Suidas s. *Ἰωρός*. De lege dixit

λουν Ἀθηναῖοι· καὶ ὁ νόμος ὁ παρ' αὐτοῖς ἐκτὸς ἰωροῦ ἐκέλευσεν εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους· τουτέστι τῶν τόπων ἐν ᾧ τὰ φυλακτήρια ἦν. Ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀπειλούντων καὶ σοβαρευομένων ἡ παροιμία.

40 Οὐδὲ τῶν τὰ Πυθαγόρου μυθολογούντων ἤκουσας: ἐπὶ τῶν πάσης ἀλλοτρίων παιδείας.

41 Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνοῖ: ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων· δήλη γὰρ οὖσα ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ.

42 Οὐκ ἀγαπᾷ γραῦς θανοῦσα, ἀλλὰ καὶ προςεκφέρειν κελεύει: ἐπί τῶν οὐκ ἀρκουμένων οἷς ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ πλείω ζητούντων.

43 Οὐ καὶ χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλέαι: ἐπὶ τῶν διά τινος εὐεργετουμένων. Φασὶ γὰρ ὁπόταν μία χελώνη πίῃ, αἱ λοιπαὶ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς αὐτῆς πίνουσι. Τὸ οὖν πλέαι ἀντὶ τοῦ πεπληρωμέναι.

44 Οὐκ ἄξιον τὸ πρᾶγμα τῆς ἀγρυπνίας: ἐπὶ τῶν μεγάλα μοχθούντων ἐπὶ εὐτελεῖ.

45 Οὐκ ἀπείρῳ προςέβαλες: ἐπὶ τῶν οἰομένων μὲν ἐξαπατᾶν, φωραθέντων δέ.

θυρωρός· φύλαξ, et sic reliqui: v. Tittmannus ad Zonar. 1138. 2. »Correxi *τοῦτ' ἔστι τοῦ τόπου.*« Schottus. Non secutus est Gaisfordus. 7 *ὅσον*] scribe *ὅσσον*. *ὑπνοῖ*] Suidas *ὑπνώουσιν* recte: *ὑπνώσσουσιν* Apostolius, Arsenius. Explicat Arsenius: *ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων, παρόσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτυν· μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν.* 12. *οὐ καὶ*] *οὐκαὶ* (sic) Gaisfordus; *οὐχὶ καὶ αἱ* Apostolius et Arsenius. 14. *πίῃ*] adjeci ex Apostolio et Arsenio. 19. *ἐξαπατήσειν* Phrynichus.

Petitus Legg. Attic. VII, 1, 20: add. C. O. Muellerus ad Aesch. Eumen. p. 134.

40. C. 387 *Μύθους Πυθαγορικοὺς* memorat Aristot. de Anima I, 3.

41. C. 389. Apostol. XV, 23. Arsen. 394: Suidas s. *ἀηδών*, qui Sophocli adscribit. De re cf. Aelian. V. Hist. XII, 20: *λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν*: ubi v. Kuhnium. Similiter dicebatur *Οὐδ' ἀηδόνιον κατέδαρθον: πρὸς τοὺς φιλαγρύπνους*, Macar. 399: quod quum respiciat Hesychius s. *ἀηδόνιον*, nulla locus ejus emendatione indiget. V. Zenob. III, 97.

42. C. 393. *προςεκφέρειν*] cogitandum videtur de obolo, qui ori mortuorum immittebatur.

43. C. 391. Apost. XV, 22. Arsen. 398.

44. C. 390. Arist. Ran. 932: *ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα, Τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις*: Callimachus in Anthol. Palat. IX, 507, 3: *χαίρετε λεπταί Ῥήσιες, Ἀρήτου σύντονος ἀγρυπνίη*: cf. Monkius ad Eurip. Hippol. 877, supr. 41.

45. C. 392. Bekker. Anecdd. I, 56, 26. Cf. Diogen. III, 94.

46 *Οὐκ ἀσκίον:* εἴρηται ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων· Κράτης Ἥρωσιν·

Οὐκ ἀσκίῳ γ' ἐμορμολύττετ' αὐτούς.

47 *Οὔτε γῆς οὔτε οὐρανοῦ ἅπτεται:* ἐπὶ τῶν περιττῶν καὶ μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα συντελούντων.

48 *Ὀψὲ θεῶν ἀλέουσι μύλοι, ἀλέουσι δὲ λεπτά:* ἐπὶ τῶν ὀψιαίτατα καὶ βραδέως παρεχόντων δίκην, ὧν ἐπλημμέλησαν.

49 *Ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἵεσο:* ἐπὶ τῶν καθυστεριζόντων καὶ βραδέως ἐρχομένων, παρόσον τῶν μισθωτῶν τοὺς ὀψὲ ἐλθόντας πάλιν ἀπέλυον ἐπὶ τὸ μισθωτήριον· τὸ δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Κολωνῶν.

50 *Ὄψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα:* παροιμία.

---

1. *ἀσκίῳ* Hesych., Photius. *κενὰ*] *κοινὰ* B: *κενὰ* Gaisfordus. *δεδοικότων*] addit Hesychius: *ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός.* 3. Versum Cratetis sic affert Hesychius Schowii: *οὐκ ἀσκίῳ μέν τ' ἄρ' ἐμορμολύττετ' αὐτοὺς, εἶτα δ' ἔστ' ἀληθῆ,* quam Meinekius Histor. Critt. Comm. Grr. I, 64 sic correxit: *οὐκ ἀσκίῳ μεντἄρ' ἐμορμολύττετε Αὐτοὺς, ἐπεὶ τάδ' ἔστ' ἀληθῆ.* *αὐτούς*] B *αὐ.* 6. Orac. Sibyll. *ὀψὲ θεοῦ μῦλοι ἀλέουσι τὸ λεπτὸν ἄλευρον.* 9. *εἰς* Poll. Photius. *τὸν* Apost., Arsen., Suidas om. VB: *ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἔλεγον. τοὺς γὰρ ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθόντας ὀψὲ, ἀπέλυον πάλιν ἐπὶ τὸ μισθωτήριον, τὸ δὲ ἦν ὁ Κολωνός.* 13. Macarius addit: *ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα ἐπὶ τῶν παρεληλυθότων στοχαζομένων.*

46. B. 715. Hesych. Photius. Cf. Diogen. II, 65: add. Macar. 429: *Σκιᾷ μορμολύττεσθαι·* *ἐπὶ τῶν κενῶς ἐκφοβούντων.*

47. C. 386. Usurpat Lucianus Alexand. §. 54: *πρὸς μίαν ἐρώτησιν . . ὀκτώ μοι χρησμοὺς ἔπεμψεν, οὔτε γῆς, φασίν, οὔτε οὐρανοῦ ἁπτομένους, ἀνοήτους δὲ καὶ δυςνοήτους ἅπαντας.*

48. C. 396. Macar. 400. Oracul. Sibyll. VIII, 14. p. 677. Adhibuerunt Plutarch. de S. Num. Vind. 549 D: *ὥστ' οὐχ ὁρῶ, τί χρήσιμον ἔνεστι τοῖς ὀψὲ δὴ τούτοις ἀλεῖν λεγομένοις μύλοις τῶν θεῶν:* Sext. Empir. advers. Grammat. 1, 13, 287. Origen. c. Cels. VIII, 771, A.

49. C. 397. V. III, 24. B. 717. Apost. XV, 53. Arsen. 400: Polluc. On. VII, 133. Argum. III ad Soph. Oedip Colon.: *ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προειστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι· Ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἵεσο:* Hesych. Phot. Suidas. Comp. Zenob. V, 2. Nescio an cohaereat cum nostro oraculum, quod Plutarch. An seni respubl. ger. 784 B. respicit: *τὸ μὲν γὰρ ἐν γήρᾳ πολιτείας ἄρχεσθαι, καὶ μὴ πρότερον, . . . ἴσως ἂν αἰτιωμένῳ τινὶ παράσχοι τὸ τῆς Πυθίας εἰπεῖν· Ὀψέ μ' ἦλθες ἀρχὴν καὶ δημαγωγίαν διζήμενος, καὶ παρ' ὥραν στρατηγίου κόπτεις θύραν:* idem in mente habuit Apollonius in dicto, quod refert Strabo XIV, 1, 13: *ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὀψὲ δ' ἧκεν* [sc. Rhodum] *ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· Ὀψὲ μολών. ἀντὶ τοῦ ἐλθών.*

50. C. 398. Macar. 400.

51 *Πάνθ᾽ ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή*: ἡ Ῥοδῶπις ἑταίρα ἦν περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου, ἧς καὶ Σαπφὼ μνημονεύει καὶ Ἡρόδοτος. Τοὺς οὖν πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον διὰ τὸ διάφορον τῆς μίξεως, πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας ἐπιφωνῆσαι τὸ λεγόμενον.

52 *Πάνθ᾽ ὑπὸ μίαν Μύκονον*: ἐπὶ τῶν μιᾷ δίκῃ καταδικασθέντων.

53 *Παραλύομαι*: ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παραλύονται.

54 *Παρασάγγης*: μέτρον ὁδοῦ λ̄ σταδίων, σχοῖνος δὲ ξ̄, ὡς δέ τινες, πεντήκοντα.

---

1. *ἅπαντ᾽ ὅμοια κτλ.* Apostolius, Arsenius, Suid. s. *Ῥοδῶπις*. Apostolius et Arsenius explicant: *σημαίνει, ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.* 4. *διὰ*] B om.: sensum verborum *διὰ . . μίξ.* aperuit Bernhardius ad Suid.: *quod insignem opinionem de suavissimo coitu Rhodopidos conceperant.* *διάφορον*] V et, ut videtur, B *διαφέρον*: verum Suidas suppeditavit. 6. *ὑπὸ μιᾶς Μύκονος* Apostolius cum filio. 8. *παραδύομαι — παραδύονται* Suidas v. *παραδύομαι*, lectio e conjectura indocta exorta; *παραλύομαι: παροιμιακῶς· ἐπεὶ κτλ.* Hesychius: germanam lectionem Photius et Suidas servarunt una cum explicatione doctiore: *Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς· εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ* [fr. 150. G. Dind.]· *Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν. οἷον* [hanc vocem Photius om.] *συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.* *παραλυονται*] Hesychius *παρελύοντο*: scr. *παρελούοντο*. Ego h. l. corruptas retinui lectiones, quum eas a paroemiographis scriptas esse, vel literarum ordo in Hesychio doceat. 10. *λ̄*] *τριάκοντα* V. 11. *ξ̄*] *ἑξήκοντα* V.

51. V. III, 67. B. 817. Apost. III, 87. Arsen. 66: Suidas. De Rhodopide cf. Herod. II, 135. Athen. XIII, 596. B. Phot. et Suid. s. *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα*, Nevius ad Sapph. frr. p. 2. Grauertus de fab. Aesop. p. 59 sq. Usurpavit nomen Rhodopidis Heliod. Aeth. II, 25 monente Schotto, quem ita inspirasse videtur pulchrae puellae mentio, ut proverbium in versum latinum includeret: *Omnes morte cadunt, etiam formosa Rhodopis.*

52. K. IV, 25. Strab. X, 5, 9 p. 487: *ὑπὸ Μυκόνῳ μυθεύουσι κεῖσθαι τῶν Γιγάντων τοὺς ὑστάτους ὑφ᾽ Ἡρακλέους καταλυθέντας· ἀφ᾽ ὧν ἡ παροιμία, Πάνθ᾽ κτλ., ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν ἐπιγραφὴν ἀγόντων τὰ διῃρτημένα τῇ φύσει*, quae sua fecit Stephan. Byz. s. *Μύκονος*: Apost. XV, 79. Arsen. 405.: Eustath. ad Dionys. Perieg. 525: *ἡ Μύκονος, ἐν ᾗ λέγονται κεῖσθαι . . . ὅθεν ἐπὶ τῶν οὐκ εὖ παθόντων μιᾷ ψήφῳ, ἤγουν ἐπὶ τῶν μιᾷ δ. καταδ. λέγεται τὸ πάνθ᾽ κτλ., ἤγουν πάντα ὁμοῦ ὑπὸ μίαν βλάβην ἢ καταδίκην*, ad quem locum v. Bernhardii notam p. 921. Cf. Zenob. V, 17.

53. V. III, 37. B. 758. Hesychius: v. notam criticam.

54. V. III, 40. B. 764: Eustath. ad Hom. Il. *B*, 361, 16. Schol. ad Luciani Icaromen. § 1. ad cj. libr. Quom. hist. conscr

55 *Παρὼν ἀποδημεῖς.*

56 *Πέρδικος καπηλεῖον:* χωλὸς κάπηλος ὁ Πέρδιξ. Ὅθεν ἔνιοι τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι φασὶ, καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος.

57 *Πηλέως μάχαιρα:* σωφροσύνης γέρας ἡ μάχαιρα τῷ Πηλεῖ δέδοται, Ἡφαιστότευκτος οὖσα.

58 *Πλίνθον πλύνεις, Χαμαὶ ἀντλεῖς, Φακὸν κόπτεις, Θάλασσαν ἀντλεῖς:* ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

59 *Πόνῳ πονηρός:* ἤτοι κατ' ἐπίτασιν ὁ φαῦλος, ἢ διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.

---

1. Macarius: *ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτῶν οὐδεμίαν* [*μηδεμίαν* Suidas] *παρεχομένων* [*παρεχόντων* Suidas]. 5. Photius: *παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μαχαίρᾳ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας, Ἡφαιστότευκτος, ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φασι τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡφαίστου κατασκευάσαντος.* 10. *ὁ ἐπίπονος*] articulus V deest.

op. §. 24: Hesych. Phot. Suid. Zonar. 1500. »Parasangam, vocem Persicam Athen. III, 98 C proverbii specie usurpavit: *τοιοῦτοί τινές εἰσιν . . οἱ Οὐλπιάνειοι σοφισταὶ, οἱ . . πολλῶν ὀνομάτων ποιηταὶ καὶ πολλαῖς παρασάγγαις ὑπερδραμόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον, ὃς τὴν μὲν παρθένον ἐκάλει μένανδρον κτλ.*: Persica item *σχοῖνος* Gregorio Nazianzeno mensurae genus est Epistola ad Nicobulum de Epistolis scribendis p. 903 B: *τί γὰρ ἢ τῇ Περσικῇ σχοίνῳ μετρεῖσθαι δεῖ τὴν σοφίαν, ἢ παιδικοῖς πήχεσι.*» Schottus. Add. interpp. Hesych. et Zonar., C. F. Hermannus ad Lucian. quom. hist. conscr. op. p. 155.

55. K. IV, 35. Macar. 406. Suidas. Est versus Aristoph. Equitt. 1120: *ὁ νοῦς δέ σου Παρὼν ἀποδημεῖ.*

56. V. III, 38, B. 760: Hesychius. Perdicem, cauponem improbum et perdicis similem notat Aristoph. Av. 1292: *Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο Χωλός*, ubi Schol.: *μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ* [fr. 148 G. Dindorf.]· *Καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός*: v. Fritzschium Quaest. Aristoph. I, 76. *Περδ. σκέλος*] cf. Plutarchi Provv. II, 24: usurpatur ap. Athen. I, 4 D a Pamphilo Siculo *ἔγχει πιεῖν μοι· καὶ, τὸ Πέρδικος σκέλος.* Ad eundem Perdicem spectare videntur, quae ab Suida afferuntur *Περδίκειος κάρα* et *Περδίκειος ποῦς*, ut monuit Schweighaeuserus ad Athen. l. citatum.

57. V. III, 39. B. 761: cf. Zenob. V, 20.

58. V. III, 49. Cf. Zenob. VI, 48. Plut. Boisson. 4. Greg. Cypr. III, 39.

59. V. III, 56. B. 804. Schol. ad Arist. Vesp. 485: Hesych. s. *ὠπόν ὦ πόνηρε*, quod in *ὦ πόνῳ πόνηρε* recte mutarunt Albertus ad Hesych., Bentlejus ad Arist. T. IX, 1, 479 Invern., Lennepius ad Phalar. Epist. p. 61 Lugd. Usurpavit Aristophanes etiam Lysistr. 350.

60 *Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώντων δέδεται βαλάντιον:* ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἀσωτευομένων. Ἀσθενὲς γὰρ τὸ τοῦ πράσου φύλλον καὶ οὐκ ἀντέχον.

61 *Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται:* ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρηται· * * τῶν ἀνωφελῶν.

1, *ἐρώντων* Macarius, Suidas, et cod. Proverbb. Parisinus, quem ad Suidae locum citat Gaisfordus: VB *ἐρώτων* et sic cum Schotto Gaisfordus. Macarius explicat: *ὅτι οἱ ἐρῶντες πολλὰ ἀναλίσκουσιν.* 5. *περιγίνῃ* Hesych. Phot. Suidas: recte vertitur ab Erasmo I, 10, 90: *podex lolionem vincit.* *παροιμία ὅταν* Phot. Suidas. 6. *κἂν ἀπονίψασθαι* Suidas. *αὐτῷ*] B *αὐτῶν*: correxi ex Hesychio: Phot. Suidas om. *ἐπιφέρηται*] »eleganter dictum est *κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρηται*, pro eo quod Latini dicunt, *qui cita est alvo*, vel *qui laborat alvi profluvio.*« Sopingius ad Hesychium. Post hanc vocem signa lacunae posui: quae exciderint, Hesychius indicat: *ἐλέγετο οὖν ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων.* Nescio an recte Apostolius verbis *ἐπὶ . . πραττομένων* subjungat: *οἱ γὰρ παχύπρωκτοι καὶ προγάστορες οὐ δύνανται ἑαυτοὺς ἀπονίψασθαι εὐπετῶς*: si recte, hac observatione ridiculum in Arist. Ran. 480 augetur.

60. V. III, 53. B. 796. Macar. 414: Suidas. *πράσου φ.*] Aristoph. Ran. 621: *πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ Μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ*, ubi Scholiasta: *πλὴν μὴ τούτοις αὐτὸν τύπτε, ἅπερ ἐστὶν ἐλαφρότατα.*

61. B. 765. Apost. XVI, 66 Schol. ad Aristoph. Vespp. 622: *παροιμιακὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικώντων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι· ὁ γὰρ πρωκτὸς πλυνόμενος περιγίνεται τῆς καθάρσεως καὶ ἔτι μολύνεται, καὶ μᾶλλον ἐν τῇ ῥύσει τῆς γαστρός· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὴν γαστέρα φερομένην ἐχόντων, καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι νικωμένων τῇ φορᾷ. Ἄλλως. Εὐφρόνιος μὲν, ὡς τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ματαίας οὔσης, ὅτι ματαίων ἐπιθυμεῖς· καὶ γὰρ τὸ μέρος ἐκεῖνο πλυνόμενον ἔτι μολύνεται. Καλλίστρατος δέ φησι· παροιμία, πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ, ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς κακὸν ἑαυτούς· ὡς εἴ τις βιάζοιτο μὴ ἀποπλύνεσθαι:* Hesych. Phot. Suidas. Utitur Aristoph. l. c.: *πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει Πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.* Graeci quum essent diligentes post opus, ut cum Christiano loquar, adsellatum podicis purgatores, facetias ab actu isto purgandi derivatas tam facile risu exceperunt, ut eum commemorare comici vehementer amarent: Pherecr. fr. 53. Arist. Lysistr. 1035. Ran. 489: agebatur res spongiis non solum et alliorum foliis, sed etiam lapidibus: Machon ap. Athen. XIII, 578, vs. 27: *μετὰ ταῦτα δ' ἡ Γνάθαινα πρὸς τὴν Μανίαν Ἐλοιδορεῖτο καὶ λέγει, Τί τοῦτο, παῖ, Εἰ δὲ λίθον εἶχες* [cf. App. II, 11.]; *ὑπολαβοῦσ' ἡ Μαῖα, Ἔδωκ' ἄν, ἵν' ἔχῃς, Φήσ', ἀποψᾶσθαι, τάλαν:* unde exiit proverbium: *τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι*: Schol. ad Arist. Pac. 1229: cf. intt. ad Arist. Plut. 818. *Nam antiqui*, inquit Florens Christianus ad Arist Vesp. l. c., *munditiarum talium eligentiores fuerunt quam*

62 *Πτωχοῦ οὖλαι † ἀεὶ κεναί.*

63 *Πύθου χελιδόνος:* διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῶον.

64 *Ῥᾷον ἢ τὸ Ὄνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί:* ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων· Ὄνειον γὰρ ὄρος, πρὸς ὃ οἱ τῶν Βοιωτῶν ὁρίζονται ὅροι.

65 *Ῥέας πόντος:* Ἰόνιος κόλπος περὶ Ἀδρίαν, ἔνθα τιμᾶται ** ὁ Βόσπορος.

---

1. *Πτωχοῦ* VB: *πτωχῶν* rectius Suida. *οὖλαι*] haec vox quum sensum fundere non videretur, Kusterus prava Hesychii glossa in fraudem inductus, *οὐλάδες* proposuit, vocem nihili: Ruhnkenius l. c. et Epist. Crit. II, 188 *θυλὰς ἀεὶ κενή*, probante Jacobsio ad Anthol. VIII, 77: probare videtur etiam Porsonus in Toupii Emendatt. in Suid. T. IV, 469, bene addens, formae *κενή* substituendum esse *κενεή*, ut versus dactylicus prodeat. Quo sensu dicatur, nescimus. 3. *τ' Ὄρειον* Suidas, *τ' Οὔνειον* Apostolius. »Proverbium in versum trochaicum sic redigi potest: *ῥᾷον ἢ τοὔνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιώτιοι.*« Kusterus ad Suidam. 4. *Ὄρειον* iterum Suidas. 5. *ὡρίζοντο* Suidas cum Apostolio. 6. *πόντος*] Hesych. *πόρτος:* »*πόρτος* enim, ut postea Latinos, extulisse Graecos certum e Glossario Graeco-barbaro eruditissimi Jo. Meursii, nuper evulgato.« Schottus. v. Opp. Om. Meurs. T. IV, p 685 ed. Lami: add. Ducangius Gloss. Graec. Inf. T. I, p. 1206. In fine lacunae signa posui: videntur deesse verba *Ῥέα· καί.* Mare enim Ionicum ab Adriatico veteres non distinguebant: cf. Aeschylum; add. Schol. ad Apoll. Rhod. IV, 308: *ἐπεὶ γὰρ συνάπτει ὁ Ἀδρίας τῷ Ἰονίῳ, διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν τὸν Ἀδρίαν, Ἰόνιον, ποτὲ δὲ τὸν Ἰόνιον Ἀδρίαν καλοῦσι:*

hodie sumus, qui satis elegantes et mundi extra videri volumus, interne porci et si quid immundius.

62. V. III, 42. B. 781 b. Suidas. Haec a Callimacho profecta esse, Ruhnkenius sibi persuasit: cf. ejus nota ad Callim. fr. 360 p. 556 sq. T. I ed. Ern. Causam non video. Cf. Zenob. V, 66.

63. V. III, 41. B. 766. Apost. XVII, 2. Arsen. 416: Hesych. Photius: *παροιμία ἀπὸ τινος Χελιδόνος θεολόγου ἀνδρὸς καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ περίπλῳ· οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει* [cf. sup. 4.]: Suidas. Usurpavit Aristophanes: v. fr. 499 G Dindorf.: *Πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.* Chelidonem *χρησμολόγον τινα τῶν πάλαι* nominat Suid. s. *χελιδόνας*: add. Herodian. *π. μον. λέξ.* 9, 6: *χελιδὼν . . εἴτε τὸ ὄρνεον εἴτε ὁ περὶ τελευτῶντος γράψας*, ubi *τελετῶν* corrigit Lobeckius Aglaoph. II, 1352: idem ibid. I, 304 vatem e falsa proverbii nostri explicatione natum esse conjecit.

64. V. III, 71. B. 825. Apost. XVII, 8. Suidas. *Ὄνειον*] Strab. IX, 1, 8, p. 393: *τὸ πλέον αὐτῆς* [*τῆς χώρας τῶν Μεγαρέων*] *ἐπέχει τὰ καλούμενα Ὄνεια ὄρη, ῥάχις τις μηκυνομένη μὲν ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν ἐπὶ τὴν Βοιωτίαν καὶ τὸν Κιθαίρωνα, διείργουσα δὲ τὴν κατὰ Νίσαιαν θάλασσαν ἀπὸ τῆς κατὰ Κρίσσαν Ἀλκυονίδος προσαγορευομένης*: v. C. O. Muellerus Dorr. II, 432, idem in Nunc. literar. Gotting. 1838 p. 1334.

65. V. III, 68. B. 821. Schol.

66 *Ῥήγματα ἀντὶ σχημάτων*: ἐπὶ τοῦ παραπολαύοντός τινος, δι' ὧν πράττει.

67 *Σαοὺλ ἐν προφήταις*: οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ προφήτην· καὶ ἰδών αὐτόν τις ἔφη· *Καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις*; Καὶ ἐστὶ παροιμία· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ἀξίων.

68 *Σαρδαναπάλου τρυφηλότερος. Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερος. Κινύρου πλουσιώτερος. Δὶς παῖδες οἱ γέροντες*: ὁ γὰρ Τιθωνὸς τὸ γῆρας ἀποθέμενος κατ' εὐχὴν εἰς τέττιγα μετέβαλεν·

Schol. ad Aesch. l. c.: *τὸν Ἰόνιον κόλπον· Ῥέας κόλπον, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε τὴν Ῥέαν τιμᾶσθαι*: cf. Strab. VII, 5, 10 p. 316 sq, Blomfieldus ad Aesch. l. c. An Rhea ibi culta sit, nescio. Addit nunc *καὶ ὁ Βόσπορος*: Bosporus dicebatur mare Ionicum, cf. Aeschyl. Prom. V. 730. Ammian. Marcell. XXII, c. 8, et antiquo tempore *Ῥέας κόλπος*, quum ibi coleretur Rhea, de cujus cultu Heinsius ad Hesych. adire jubet Stuckium in Peripl. Pont. Eux. p. 96. Ut verisimile non sit, nomen *Ῥέας πόντος* per grammaticos demum utrique mari datum esse. 2. *δι' ὧν*] *διὸ* Macarius. 5. *καὶ ἔστι κτλ.*] Suidas: *καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολήν· Τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ζητῶν βασιλείαν εὗρε.* 7. *Σαρδαναπάλου — γέροντες*] Suidas utroque loco accurate Julianum exscripsit: priore loco explicat: *ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λεγομένη*: altero: *ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων.* 9. *ὁ γὰρ . . ἀρχὴν*] haec concinunt cum Suida s. *Σαρδ.*, nisi quod hic post v. *τρυφῇ* inserit *διαβιούς*. *Τιθωνὸς . . μετέβαλεν*] Suid. s. *καταγ.*: *Τ., ὑπεργήρως γενόμενος κατ' εὐχὴν εἰς τ. μ.*

ad Aesch. Prom. V. 836. Hesych. Photius. Legitur apud Aeschyl. Prom. V. 836.

66. V. III, 73. B. 827. Macar. 424. Comp. Zenob. I, 88. Diogen. VII, 100.

67. V. III, 87. Suidas. Originem explicat I Samuel. X, 11. 12: adhibet Greg. Nazianz. Orat. I, p 5 B. Colon 1690: *ὥστε εἶναι καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν καὶ παροιμίαν*: alludit idem Or. XX, p. 335 D.

68. V. III, 88. 89. 90. 91. Suid. s. *καταγηράσαις*, s. *Σαρδανάπαλλος*. Proverbium descriptum est ex Juliani Epist. LIX, p. 117 Heyler.: *εἴη δὲ καί σε περὶ ταῦτα τριβόμενον καταγηράσαι καὶ τοῦ Τιθωνοῦ βαθύτερόν τε καὶ τοῦ Κινύρου πλουσιώτερον καὶ τοῦ Σαρδαναπάλου τρυφερώτερον. ὅπως καὶ τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, Δὶς παῖδες οἱ γέροντες. Σαρδαν. τρυφ.*] Apost. XVII, 26. Arsen. 426, qui in lemmate exhibent: *Σαρδαναπάλου βίος*: Macarius: *Σαρδανάπαλος· ἐπὶ τῶν ἁβροδιαίτων*: Eustath. ad Hom. Od. Σ, 1834, 27: *ἐξ αὐτοῦ δὲ ὕστερον Ἶροι καὶ πάντες οἱ ἐπαιτοῦντες, καθὰ καὶ Εἵλωτες οἱ δοῦλοι, . . καὶ ὡς οἱ τρυφηταὶ Σαρδανάπαλοι ἀπὸ τοῦ ὁμοίου Σαρδαναπάλου· οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Λικινίου Λικίνιοι καλοῦνται ἰδιωτικῶς οἱ ἀγρίως κολάζοντες, ὥσπερ εἰ δεῖ τι καὶ ὑποπαῖξαι, καὶ τοὺς Νικολάους τὰ μελίπηκτα ἔκ τινος ὁμωνύμου ἀνδρὸς εὑρόντος προςλαλοῦσί τινες, . . τὸν ὅμοιον δὲ τρόπον καὶ Μόλωνες οἱ πολυμμεγέθεις, ἀπὸ τοιούτου Μόλωνος*: cf. C. O. Muellerus in Niebuhrii Mus. Rhen. III, 36 sq. Huc ex parte per-

ὁ δὲ Κινύρας ἦν ἀπόγονος Φάρμη †, βασιλέως Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ, Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλέως Νίνου, χώρας Περσικῆς, καλλωπιζόμενος αἰσχρῶς καὶ τοῖς οἰκείοις μὴ ὁρώμενος, εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. Πεπυρποληmένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδοθεν εὑρεθεὶς ἀπέθανε· καὶ ἔστιν ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ· Ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια· τουτέστι τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡς ἂν ἀπολῃκοῦν τοῖς δακτύλοις. Ταὐτὸν καὶ ἐν τῇ Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσὸν ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

---

1. *Φάρμη*] nomen corruptum: *Φαρνάκης* Suid.: v. Bernhardium. *βασιλεὺς* Suidas. 3. *ὃς* Suidas om. *τρυφῇ διαβιοὺς* Suidas. 6. Legebatur *πεπυρπολουμένου*. 10. *ἔσθιε*] *σὺ δ' ἔσθιε* Arsenius. 13. *ἐφεστὼς* Arsenius: v. Naekium l. c. 250. 14. *ὡς ἂν ἀπολῃκοῦν*] *ὥστ' ἀνακροτεῖν* Arsenius: de nostra lectione disputat Naekius l. c. 249 sqq. 15. *Ἀγχιάλῳ* h. l. tenent Phot. Suid. Apost. Arsenius.

tinet Arist. Av. 1021: v. mea in Zimmermanni Diar. Schol. II, 1833, p. 248. *Τιθωνός*] Eustath. ad Hom. Od. *E*, 1527, 64: *καὶ ἔδει περὶ οὗ ἰστέον, ὅτι ἐξ αὐτοῦ ὡς ὑπεργηράσαντος οἱ λίαν πρεσβῦται Τιθωνοὶ ἐσκώπτοντο· ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Κρόνου οἱ αὐτοί, Κρόνοι τε καὶ Ἰαπετοί*: cf. Diogen II, 71. V, 63. 64. VII, 45: aliter Eustath. ad Hom. Il. *I*, 396, 36: *Τιθωνὸν ὁ μῦθος μετέβαλεν εἰς τέττιγα· ἴσως δὲ καὶ ἐκεῖνος μυθεύεται παθεῖν οὕτως ὡς περὶ τὸ γῆρας λαλίστερος*: id. ibid. *Λ*, 826, 1: *ἡ δὲ παροιμία ἐπὶ δυστυχῶν γερόντων τίθησι τὸ τοῦ Τιθωνοῦ ὄνομα, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν* [Arist. Ach. 688.] *γέροντα ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν*: cf. Lucian. Hermot. §. 50: v. Zenob. VI, 18. *Κινύρου*] cf. Diogen. VIII, 53. Jungitur Sardanapalo a Luciano Rhet Praecept. §. 11: *ὀλίγας μὲν ἔτι, οὔλας τε καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, πάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον ἢ Κινύραν ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα τὸν τῆς τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν*: de Agathone cf. Zenob. I, 2. *Δὶς κτλ.*] Diogen. IV, 18. Quae sequitur de Sardanapalo disputatio, eodem fere modo refertur a Schol. ad Arist. Av. 1021. Apost. XVII, 26. Arsen. 426. Phot. Suida: a quonam illam acceperint, affirmare non ausim: v. Athen. XII, 529 D sq. *Ἐπὶ τῷ τάφῳ*] hoc falsum esse et ad Ninum urbem perperam referri Anchialeam de Sardanapalo inscriptionem doctissime evicit Naekius ad Choeril. frr. p. 240 sqq.: idem ib. 247 nostrum locum tractat: add. C. O. Muellerus l. c. 29. Schneidewinus *Fragmente griechischer Dichter a. einem Papyrus* p. 13. *Τούτου*] ut se flocci facere vitam indicaret: Arist. Ran. 940, ubi Scholia: *εἰκὸς αὐτὸν ἀνακρο-*

69 *Σήπινον γερόντιον:* ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

70 *Σιλφίου λειμών:* εἶδός τι τῆς Λιβύης σίλφιον· καὶ παροιμία τὸ *Βάττου σίλφιον.*

71 *Σινδαρωνεύεσθαι.* μέμνηται ταύτης Φερεκράτης. Ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι.

72 *Σινωπίσαι:* ἐπὶ τοῦ ἀσχημονῆσαι· ἀπὸ ἑταίρας τινὸς ἐκ Σινώπης.

---

1. *Σύπινον* K: Diogen. VIII, 14: *στύππινον γερόντιον: ἀσθενές.* 2. *λειμών*] *λιμὴν* conjecit Ellendtius Lex. Soph. II, 709: *λειμὼν* dixit Sophocles in regionis Cyrenaicae laudem [*Laserpiciferae Cyrenae* Catull. VII, 4.], quum hac voce solerent terrarum pulchritudinem significare: Aesch. Prom. V. 654: add. Soph. frr. 587, 5. Dind., Diodor. I, 96. Hesychius: *Σοφοκλῆς* [fr. 945 Dind.] *περὶ γῆς ἐν Λιβύης τὸ σιλφίον φερούσης* [*γῆν* et *φέρουσαν* Ellendtius l. c.]· *οἱ δὲ εἶδός τι κτλ.* *εἶδος*] *βοτάνης* adjeci ut necessarium ad sensum Schottus. *Εἶδος* interpretor speciem odoratam, cujus generis erat silphium: sic enim proprie *τὰ εἴδη* recentioribus sunt usitata, licet veteres latius extendant omnemque mercium speciem sub eo vocabulo complectantur: v. Epiphan. Panar. p. 618 C. cett. Hemsterhusius ad Arist. Plut. p. 320. 4. Scribendum videtur aut *σιναρωνεύεσθαι* aut *σινδρωνεύεσθαι*: v. Hesych. s. *σιναρὸν* et *σινδρῶν*. Posset etiam *σιναμωρεύεσθαι*: v. Phot. s. *σινάμωρος*. 6. *σινωπῆσαι* Photius, *σινωπῖσαι* V, *σινωπίζεις* Apostolius: v. Steph. Byz. s. *Σινώπη*: . . *καὶ Σινωπίτις καὶ Σινωπὶς ἀπὸ τοῦ Σινωπεύς.* 7. *ἐκ Σινώπης*] recte Suidas: *καὶ παροιμία Σινωπίσαι· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. Ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη.* Neque videtur Sinope urbs meretricis cognominis patria fuisse: Athen. XV, 595 B: *Σινώπης τῆς Θράττης, τῆς ἐξ Αἰγίνης Ἀθήναζε μετενεγκαμένης τὴν πορνείαν.*

τοῦντα τῷ δακτύλῳ δεικνύειν τὸ οὐδὲ τουτί. *Ζεφύριον*] v. Steph. Byz. s. *Ἀγχιάλη.*

69. K. IV, 41. Apost. XVII, 36. Arsen. 428.

70. V. III, 77. B. 837. Hesychius: v. Thriegius R. Cyren. 310. Cave *σιλφίου λειμών* pro proverbio habeas. Est locutio, in cujus explicationem proverbium *Βάττου σίλφιον* allatum est: cf. Append. III, 82. 83. *Βάττου σ.*] Apost. XVII, 48. Arsen. 429: Append. I, 51.

71. V. III, 85. B. 681. Suidas. . . *Φερεκράτης*] p. 77 Runkel. Etym. M. 713, 27: *Σινάμοροι* [l. *σινάμωροι*] *πολεμίζουσι θυρωροί: ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέων* [fr. L. Bergk., 32 Schneidew.]· *μεμορημένοι, φησί, πρὸς τὸ σίνεσθαι· ἐξ οὗ ἠκούσμεθα τοὺς ἐξ ἅπαντος κακουργεῖν προαιρουμένους· οἱ μὲν Ἀττικοὶ λέγουσι σιναμορεῖν* [sic] *τὸ λιχνεύειν: καὶ Φερεκράτης τὰ τοιαῦτα κλέμματα σιναμορεύματα* [sic] *καλεῖ.* *Ὦρος*: etiam Aristophanes similia adhibuit: v. Nub. 1060 ibiq. Schol. et Berglerus.

72. V. III. 78. B. 840. Apost. XVII, 47: Hesych. Phot. Suidas. De Sinope cf. Athen. XIII, 586 A: *περὶ Σινώπης Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν ἕκτῳ Κωμῳδουμένων φησὶν ὅτι Ἄβυδος* [cf. Diogen. VI, 53.] *ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι· μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκάδι καὶ ἐν Κηπούρῳ, ἐν Ἀκεστρίᾳ, ἐν Ἁλιευομένῃ, ἐν Νεοττίδι, καὶ Ἄλεξις ἐν*

73 *Σιφνιάζειν*: ὡς Κρητίζειν καὶ Λεσβιάζειν, ἀπὸ νήσου Σίφνου καλουμένης. Ἔστι δὲ τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ· Λεσβιάζειν δὲ τὸ παρανομεῖν στόματι.

74 *Σκύθης τὸν ὄνον*: ἐπὶ τῶν λόγῳ μὲν ἀκκιζομένων, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. Ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον,

---

2. καλουμένης] addit Photius: καὶ Σίφνιος δὲ ἀῤῥαβὼν ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἅπτεσθαι κτλ.: v. Suidam. Hesychius sic explicat: Σιφνιάζειν· καταδακτυλίζειν· διαβέβληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι, ὡς παιδικοῖς χρώμενοι. Σιφνιάσαι οὖν, τὸ σκιμαλίσαι: v. intt. ad h. l., Toupius ad Suid. s. σιφνιάζειν, Forbergius ad. Anton. Panorm. 338, nott. ad Diogen. V, 77. 4. Σκ. ὄνειον δαῖτα Hesychius.

Κλεοβουλίνη καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίωνι: cf. Demosth. c. Androt. p. 610 R.

73. V. III, 84. B. 860. Hesych. Steph. Byz. s. Σίφνος. Phot. Suidas. Σίφνιος ἀῤῥαβὼν dicitur ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν: v. Hesych. s. ἀῤῥαβῶνα, s. Σίφνιος. Suidas s. Σιφνιάζειν: Σίφνιος ἀστράγαλος διὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς νήσου: Strab. X, 484. Eustath. ad Dion. Perieg. 525. Adhibuit Comicus ap. Suid. s. χιάζειν: Αὐτὸς δείξας, ἐν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων, de quo loco v. perbene disputantem Fritzschium Quaest. Aristoph. I, 233 sq. Κρητίζειν] cf. Diog. V, 58. Λεσβιάζειν] Arsen. 334: Eustath. ad Hom. Il. *I*, 741, 14: ἰστέον δὲ καὶ ὅτι δοκεῖ οὐκ ἀγαθοὺς ἀνθρώπους ἡ Λέσβος ἐνεγκεῖν, ὅθεν καὶ λεσβιάσαι τὸ αἰσχρῶς μολῦναι τὸ στόμα κατὰ Αἴλιον Διονύσιον· . . . ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τοῦ . . λεσβιάζειν, οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ἔνθα κεῖται τὸ, αὕτη ποτ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζε, γράφουσι οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα· εἰσὶ βλασφημίαι καὶ ἀπὸ ἐθνῶν καὶ ἀπὸ πόλεων καὶ δήμων [cf. Bernhardius Hist. Liter. Graec. I, 313] πολλαὶ, ῥηματικῶς πεποιημέναι· ἐθνῶν [cf. Valckenaerius Orat. de Philippo p. 255 not.] μὲν, οἷον κιλικίζειν [cf. Append. II, 7.] καὶ αἰγυπτιάζειν [de hoc verbo in fine notae dixi.] τὸ πονηρεύεσθαι, καὶ κρητίζειν τὸ ψεύδεσθαι· ἐκ πόλεων δὲ, οἷον λεσβιάζειν, τὸ αἰσχροποιεῖν· εἶτα παραγαγόντες Φερεκράτους [fr. 143 Runkel.] χρῆσιν ἐν ἰάμβῳ, τό· δώσει δέ σοι γυναῖκας ἑπτὰ Λεσβίας· ἐπάγουσιν ἀμοιβαῖον τό, καλόν γε δῶρον ἑπτ' ἔχειν λαικαστρίας, ὡς τοιούτων οὐσῶν τῶν Λεσβίων γυναικῶν· ἐκ δήμων δὲ βλασφημίαι, τὸ αἰξωνεύεσθαι [v. App. IV, 29.]· Αἰξωνεῖς γὰρ δημόται Ἀττικοὶ σκωπτόμενοι ὡς κακολόγοι, καθὰ καὶ οἱ Σφήττιοι [cf. sup. 29.] ἐπὶ ἀγριότητι· ὅθεν ὁ Χαιρεφῶν Σφήττιος [v. Arist. Nub. 157 c. Schol.] ἔσκωπται: Schol. ad Arist. Ran. 1335, ad Vesp. 1386: Hesych. Phot. Suidas. Praeter Aristophanem Theopompus, Strattis, alii hoc verbo usi sunt: cf. Brunckius ad Arist. Ran. l. c., Forbergius ad Anton. Panorm. 278: add. Diogen. V, 77. Quod v. αἰγυπτιάζειν attinet, iterum de hoc verbo dixit Eustathius ad Hom. Od. *Δ*, 231, 1494, 9: ὡς δὲ καὶ ἄλλως πολλὴ σοφία τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἐπεχωρίαζεν, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν· αἳ καὶ κακοήθειαν αὐτοῖς ἐπιμαρτυρόμεναι τὴν καὶ ἐν ἄλλοις δηλουμένων, λέγουσιν ἐξ αὐτῶν καὶ αἰγυπτιάζειν τὸ πανουργεύεσθαι: Schol. ad Arist. Nub. 1124. Hesych. Suid. Bekk. Anecdd. I, 354, 14: Etym. M. 29, 23. Steph. Byz. s. Αἴγυπτος: Usurpat Arist. Thesmoph. 920: cf. Zenob. III, 37. Addo verbum αἰολίζειν, quod idem valet quod ἀπατᾶν: Schol. ad Theocr. I, 56. Hesych. Bekk. Anecdd. I, 361, 2.

74. V. III, 80. B. 841. Hesych. Suidas. Cf. Zenob. V, 59.

ἔφη [πρὸς Σκύθην παρόντα], Δεῖπνόν τοι, ὦ Σκύθα. Ὁ δὲ ἐβδελύξατο πρῶτον· αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο.

75 *Σκυθῶν ἐρημία*: ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπό τινων. Καὶ τὰ ἐρημότερά φασι τῆς Σκυθίας ἐρημίας εἶναι.

76 *Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.*

77 *Συμβαλούμενος*: κατ᾽ ἔλλειψιν καὶ αὕτη. Ἐνδεῖ γὰρ εἰς ἔρωτα. Μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος.

78 *Σύμβουλός ἐστιν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων.*

79 *Τὰ ἐκ παλαιοῦ*: λείπει τὸ Τύρου· Τῦρον γὰρ τὴν παλαιὰν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν πολλῇ χειρὶ ἐπελθὼν διέθηκε τὰ χαλεπώτατα, ὥστε τὴν πόλιν κατασκάψαι, τοὺς δὲ πολίτας οὓς μὲν ἀνασκολοπίσαι, οὓς δὲ κατακαῦσαι. Ἐκ τούτου γοῦν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διακειμένων.

80 *Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν*: ἐπὶ τῶν ἀσελγέστερα σκω-

---

1. *πρὸς . . παρόντα*] adjeci ex Hesychio: etiam Suidas om. *Δεῖπνον κτλ.*] Hesychius om. 2. *ἐβδελύξατο*] *ἐμυσάξατο* Suidas. 3. In fine V addit: *ὅτι ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί*: »forte ad *Ἀχαρνικοὶ ὄνοι* pertinent, ut apud Hesychium legitur.« Schottus. Tu vide sup. 29. 4. Doctius Hesychius: *παροιμία, ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ Ἐφέσου Σκυθῶν διαδοθεῖσα· φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες κατὰ γνώμην ἀπῆλθον· τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπό τινων*, unde Macarius: *ἐπὶ τῶν ἐρήμων καὶ ἐξηγριωμένων τόπων.* 9. *Ἀναξανδρίδης* proposuit Bernhardius in *Jahrbuecher f. wiss. Kritik* 1837 № 23 p. 178: v. nott. critt. ad Zenob. I, 57. 10. K *ἐστι.* 14. *οὓς μὲν . . οὓς δὲ*] V *τοὺς μὲν . . τοὺς δέ.* 17. *τὸ ἐξ ἁμάξης* Schol. Luc. ad Jov. Trag. l. d.

75. V. III, 79. B. 483. Apost. XVII, 47. Macar. 429: Schol. ad Arist. Acharn. 713: Hesychius. Alludit Aesch. Prom. V. 2, ubi v. Blomfieldus: add. Boissonadus Anecdd. II, 219.

76. K. IV, 48: cf. Zenob. V, 98.

77. B. 856.

78. K. IV, 43: cf. Greg. Cypr. III, 65.

79. V. IV, 15. B. 904. De re cf. Diodor. XVII, 40 sqq.

80. V. IV, 9. B. 897. Apost. XVIII, 2. Arsen. 442 ibiq. Macar.: Schol. ad Lucian. Eunuch. 2: *ἐπὶ τῶν ἄγαν ὑβριστικῶς ἀλλήλοις χρωμένων· καὶ γὰρ ἐν τοῖς Διονυσίοις ἐφ᾽ ἁμαξῶν ἀναβαίνοντες τοῦ ἅμα τε περίοπτοι καὶ ἐπὶ μακρὰν ἀκουόμενοι εἶναι, ἔσκωπτον ἀλλήλους, ἀφ᾽ οὗ παροιμία, τὰ ἐξ ἁμάξης*: id. ad ejusd. Jov. Tragoed. §. 44: Phot. s. *τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν*, Suid. s. *ἐξ ἁμάξης*, s. *τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα.* Ritus istos tetigit Welckerus ad Philostr. Imagg. p. 215. Alludit Aristoph. Equitt. 464: *οἴμοι, σὺ δ᾽ οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις*, ubi errant Scholia: add. Demosth. pro Coron. §. 122, ubi vide quae collegit Dissenus et cf. quae nos diximus ad Diogen. III, 41.

πτόντων τάττουσι ταύτην. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς Διονυσίοις μεθυσθέντες κωμάζουσι, μεθ' ἡμέραν δὲ τοὺς ἀπαντῶντας σκώπτουσι ἐφ' ἁμαξῶν καθήμενοι.

81 *Τὰ Κινησίου δρᾷ*: ἐπὶ τῶν μαλακῶν.

82 *Τὰ μηδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον*: ἐπὶ τῶν τὰ ἀνοίκειά τισι προσφερόντων.

83 *Τὰ πολλὰ πράττειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ*: ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον ἐμπιπτόντων διὰ τὸ πολλὰ πράττειν.

84 *Τὰ Σαμίων ὑποπτεύσεις*: ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας.

85 *Τὰ τρίτα τῶν εἰς θάνατον*: ἐπὶ τῶν λ̄ τῷ καταγινωσκομένῳ θανάτῳ προσεφέρετο γ̄, ξίφος, βρόχος, κώνειον.

86 *Ταχυβάμονας ὅρκους*: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει τοὺς βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρῳ † τινι γενομένους νοεῖν.

---

1. Photius, quem exscripsit Suidas, explicat ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων. Διονυσίοις] τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ Photius, qui in fine addit: τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν. 7. τὰ πολλὰ] melius τὸ πολλὰ Macarius. βίου idem. 9. ὑποπτεύεται Macarius. 10. Schottus ex conjectura ἀνηκούστους. 11. τρία Apost. Zenobius. 12. Codex τῶν καταγιγνωσκομένων et προεφέρετο. 14. Ἀρίσταρχος .. ἀκούει Hesychius om. 15. ἐν ἑτέρῳ τινί] sic corrupte

81. K. IV, 65. De Cinesia poeta cf. Athen. XII, 551 D. Schol. ad Arist. Eccles. 353 [330]: οὗτος μαλακός: id. ad Ar. Av. 1385. Ran. 153. 368. Luetkius de Graecor. Dithyr. 73 sq.

82. V. IV, 18. B. 909. Cf. Zenob. V, 40.

83. V. IV, 8. B. 896. Macar. 451. Πολυπραγμοσύνην, vitium Atheniensium, proverbium notat: similiter Menand. Sentent. Sing. 85 sqq.: τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν.

84. V. III, 98. B. 876. Apost. XVIII, 12. Macar. 443: Photius: παρῆλθεν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ σάμῃ [cod. σαμινῇ, v. Suid. s. σάμη et s. τὰ Σαμίων], ἥ ἐστιν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν: Suidas. De re aliis aliter narrata v. Suid. s. Σαμίων δῆμος, Aelian. V. H. II, 9. Panofka R. Sam. 68 sq. Sintenis ad Plut. Pericl. c. 26.

85. B. 893. Apost. XVIII, 20: ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς· καὶ προείρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς ἢ τῆς γλώττης. ἄλλοι δέ φασιν ἐπὶ τῶν κτλ.: quibus Suidas praemisit: μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις: cf. Zenob. III, 100. VI, 11.

86. B. 865. Hesych. Phot. Suidas. Cf. Greg. Cypr. I, 2.

87 *Τήνελλα:* τοῦτο σημαίνει τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι νίκην· μίμημα γάρ ἐστι τοῦ αὐλητικοῦ ἐνδοσίμου.

88 *Τὴν Συρακουσίων δεκάτην:* Δήμων Συρακουσίους εὐδαιμονήσαντάς φησι ψηφίσασθαι τὴν δεκάτην τῶν ὑπαρχόντων ἀποδίδοσθαι εἰς ἐπισκευὴν ναῶν τε καὶ ἀναθημάτων καὶ θεωριῶν· πολλοῦ τε χρήματος συναχθέντος, εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν, ὡς καὶ τὴν Πριηνέων δεκάτην.

89 *Τιτανῶδες βλέπει:* φοβερὸν, καταπληκτικόν.

90 *Τίς τῇδε:* οἱ σπένδοντες ἔλεγον τοῦτο ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστι. οἱ δὲ παρόντες ἐπευφημούμεναι ἀπεκρίνοντο, *Καλοὶ κἀγαθοί.* τοῦτο δὲ ἐποίουν [οἱ σπένδοντες], ἵνα οἱ συνειδότες ἑαυτοῖς τι ἄτοπον, ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν.

91 *Τὸ Δίωνος γρῦ:* οὗτος ὁ Δίων, Ἀλεξανδρεὺς

---

etiam Phot., Suidas: recte Hesychius ἐν ἔρωτι, quod reponendum esse post alios monuerunt Kusterus ad Suidam, Schleussnerus Cur. Noviss. in Phot. 435. Addunt lexicographi: ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες. 3. Συῤῥακουσίων B, Gaisfordus. 6. θεωριῶν] ἱερειῶν V. 7. ὡς V om. 10. σπεύδοντες codex. 11. ἔλεγον εὐφημιζόμενοι Suidas. ἀπεκρίνοντο K: ἔλεγον Suidas, reliqui. 12. πολλοὶ κἀγαθοὶ Suidas cum reliquis. οἱ σπένδοντες e Suida, Apost., Arsenio adjeci. 13. τί K. 14. σπουδῶν K. 15. Exhibui accurate codicis scripturas quamquam vitiis inquinatas. Corrige ex Zenobio.

87. V. III, 96. B. 874: Schol. ad Pind. Ol. Θ, 1: Ἐρατοσθένης φησὶ ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητὴς ἢ ὁ κιθαριστὴς μὴ παρῆν, ὁ ἔξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κωμαστῶν χορὸς ἐπέβαλε τὸ καλλίνικε, καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τὸ Τήνελλα καλλίνικε· ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους [Archilochi: v. fr. 93 Schneidew.] ἐστίν· Ὦ καλλίνικε, χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες: Schol. ad Arist. Av. 1775; τὸ τήνελλα μίμησίς ἐστι φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ εἶπεν Ἀρχίλοχος κτλ.: id. ad Arist. Equitt. 276. Acharn. 1244. Tzetz. Chil. I, 685 sqq.: Hesych. Phot. Suid. Etym. M. 757, 31. Explicuerunt de re Liebelius ad Archil. frr. p. 178. Boeckhius ad Pind. l. c.: add. nott. ad Diogen. II, 58.

88. V. IV, 20. B. 911: cf. Append. III, 14. Aliud ad Prienen pertinens adagium est Πριηνὴ δίκη: v. Bernhardius ad Suid. s. δικάζεσθαι.

89. K. IV, 64. Apost. XVIII, 72. Arsen. 447: Schol ad Luciani Icaromenipp. §. 23, qui nostrae explicationi addit: ἀπὸ τῶν Τιτάνων. Τιτᾶνες δὲ οἱ παλαιοὶ θεοί: Suidas. Usurpat Lucian. Timone §. 54, Philopat. 22: εἰς δὲ δριμὺ καὶ Τιτανῶδες ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τοῦ λώπους, ἐσπάρασσε κτλ.

90. K. IV, 63. Apost. XVIII, 75. Arsen. 448: Schol. Venet. ad Arist. Pac. 966, quem exscripsit Suidas. Usus est formula Aristoph. l. c.

91. K. IV, 67: cf. Zenob. V, 54. Nomen Τόψιος memoratur

μὲν ἦν, ἐπὶ φιλοσοφίᾳ δὲ περιβόητος· ἔχων δὲ ἀδελφὸν παλαιστὴν Τ! ψ̀ καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ ἐπακολουθοῦντος καὶ ὄχλου πολλοῦ, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο, πρὶν ἂν ἐντὸς τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑπομείνας, εἶπεν· οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγξατο.

92 Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας: Ἀριστοτέλης ἐν Ὀρχομενίων πολιτείᾳ δὶς τεθάφθαι φησὶ τὸν Ἡσίοδον, καὶ ἐπιγράμματος τοῦδε τυχεῖν·

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

παρόσον τό τε γῆρας ἀπέβη, καὶ δὶς ἐτάφη.

93 Τὸ Θετταλὸν σόφισμα: ἐπὶ τῶν σοφιζομένων καὶ κακουργούντων. Ἀπὸ Μένωνος τοῦ τῷ Κύρῳ τῷ νεωτέρῳ συναναβάντος, ὃς προὔδωκεν Ἀρταξέρξῃ τοὺς Ἕλληνας.

94 Τὸν αὐλητὴν αὐλεῖν: αὐλητὴς ἐγένετο μὴ πάνυ τοῖς αὐλητικοῖς ἐμμένων νόμοις, ἀλλὰ παρακινῶν· ὅθεν ἡ παροιμία.

95 Τὸ δέ τοι κλέος ἐσσομένοιο: ἐπὶ τῶν δαιμονίως γενέσθαι προδηλουμένων φήμῃ τινί.

---

7. ἡδιόδειον Macarius, cujus explicatio haec est: ἐπὶ τῶν πάλαι παλαιῶν: Suidas ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. 8. τετάφθαι] τετράφθαι A. 10. τάφου] codd. τάφον: correxi e Suida et Tzetza. 14. παρόσον κτλ. Suidas om. Scribebatur τό τε. 16. Ἀπὸ κτλ. V om. 22. Puto rescribendum ἐσσομένοισι. Schottus. Vide notam.

a Suida, hac nota addita: ὄνομα κύριον· Ὃς ἦν παλαιστής, ἀδελφὸς τοῦ Δίωνος, τοῦ φιλοσόφου, τοῦ Ἀλεξανδρέως.

92. V. IV, 3. B. 884. Macar. 451: Suidas. Epigramma, Tzetzes ad Hesiod. pag. 9 Gaisf. et Suidas Pindaro adscripserunt, recepit Jacobsius in Anthol. Pal. Append. 62: vide Animadvv. in Anth. I, 1, 277. Anth. Pal. III, 906 et Boeckhium ad Pind. T. II, P. 2 p. 554.

93. V. IV, 6. B. 889: v. Zenob. IV, 29. De Menonis proditione v. Xenoph. Anab. II, 5, 28 coll. II, 6, 21 sqq.

94. B. 879. Nescio an huc referendum sit proverbium αὐλητέω ἀμουσίη, cujus meminit Lucian. de Astrol. §. 2, et dictum illud apud Athen. VIII, 337, E: λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι, Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον εἰσενέφυσαν, Ἀλλ' ἅμα τῷ φυσῆν χὠ νόος ἐκπέταται.

95. V. IV, 10. B. 898: »re-

96 *Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο:* πειραταῖς τισί τινες τῶν ἐκ Κωρύκου συνέπραττον περιεργαζόμενοι τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ἀποπλεύσουσιν ἐμήνυον ταῦτα τοῖς πειραταῖς. Τοῦτο μαθόντες οἱ ἔμποροι ἀπέκρυπτον τὰ πολλά· ἐπειδὴ δὲ καὶ οὕτως ἔνια τοῖς πειραταῖς ἐμηνύετο, ἐκράτησεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λάθρα πράττεσθαι, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.

97 *Τοὺς Κόσσα λόγους:* Κόσσας ἀνὴρ δίκαιος, Πελληνεὺς τὸ γένος· οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔχοντες πρὸς Σαλαμινίους ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας. Νικήσαντες οὖν οὐ μετέδωκαν, τοῦ Κόσσα συμβουλεύοντος ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν· ἀνθ' ὧν λοιμῷ περιπεσόντες τοὺς Κόσσα λόγους ἐπῄνουν.

98 *Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή.*

99 *Τρὶς ἕξ:* νικητήριος βόλος· ἐπὶ τοῦ εὐστόχου. Ἀ-

---

1. ἄρ'] ἄρα V. 2. περιεργαζόμενοι] B, Gaisfordus *καὶ περιεργ.*: copulam V om. 9. *Κόσα* Suidas s. τοὺς K., ubi nomen per totum locum per unam σ scribitur. 10. *Πελληνεὺς — Πελληνεῖς*] B, Gaisfordus *Πελανεὺς — Πελανεῖς*: correxi e Suida, in quo codd. AB *Πεληνεὺς — Πεληνεῖς*, exhibent, V *Πελονεὺς — Πελονεῖς*. ἔχοντες] *ἔσχον πρὸς τοὺς Σ. καὶ* Suidas. *μετέδωκαν καὶ ταῦτα* Suidas. 15. *τοὺς Κόσσα*] *τοῦ K.* Suidas. 16. Verba *φέρειν χρή* a Sophocle non videntur profecta: v. Hermannum. Suidas explicat: *τουτέστι τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν γενναίως φέρειν χρή.* 17. Verba *νικ. β.* ad explicationem retraxi: Schottus et Gaisfordus habent in lemmate. Post haec verba exciderunt: *καὶ παροιμία· τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι, ἐλέγετο δὲ*: ita enim Hesychius, qui pergit: *ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κυβευτῶν.* Eandem proverbii formam afferunt Apost. XIX, 53.

fertur in Plutarchi Collectaneis.« Erasmus III, 10, 96. »Similia habet etiam proverbii specie Homerus Il. *Γ*, 287. 460: *τιμὴν . . Ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.* Schottus. Suspicabar aliquando, versum depravatum esse ex Homerico *τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ* Il. *P*, 232.« Gaisfordus p. 418.

96. V. IV, 7. B. 891: cf. Zenob. IV, 75.

97. B. 878. Suid. s. *τοὺς K.*, s. *Κόσσας*.

98. K. IV, 74. Suidas. Est versus Sophoclis Oed. Colon. 1694. Similiter Palladas in Brunckii Anal. II, 428, Anth. Pal. X, 73: *εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγανακτεῖς Καὶ σαυτὸν λυπεῖς καὶ τὸ φέρον σε φέρει*: Terent. Phorm. I, 2, 88: *quod fors feret, feremus aequo animo*, quae Brunckius contulit ad Soph. l. c.: add. Gatakerus ad Anton. III, 4, p. 72. Jacobsius ad Anth. Animadvv. II, 3, 247.

99. V. III, 92. B. 869. Hesychius. Schol. ad Aesch. Agam. 33. V. Zenob. II, 85:

πὸ τῶν κυβευόντων· ὁ γὰρ βόλος ὁ πλήρης ἓξ ἦν· τὸ πάλαι δὲ τρεῖς ἐβάλλοντο κύβοι.

100 Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα: ἤτοι εὐμετάβολα.

1 Τυφογέρων: ἐπὶ τῶν τυφομανῶν γερόντων.

2 Τῶν ἐπὶ κοσκίνῳ: μαντευομένων δηλονότι. Καὶ, Τῶν ἀπὸ τρίποδος, καὶ, Τῶν ἀπὸ δάφνης.

3 Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα: Μηλίοις ἀνεῖλεν ὁ θεὸς φιλεῖν τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα· μέχρις οὖν ἐ-

Arsen. 451. Suidas, Photius: aliam, ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι Polluc. IX, 95, alii, quos vide in nott. ad Zenob. IV, 23. 4. Male Arsenius τυφλογέρων. 5. Apostolius: τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ: λεγομένων τι οἷον τἀληθῆ πάντα: V τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ κτλ.: τῶν Gaisfordus ex A. dedit. 7. Suidas: φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μηλιέων [sic] πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας γυμνοὺς κτλ.: verba enim Μηλίοις . . ἓξ Suidae desunt.

βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω ἢ τέτταρα, quod Phot. et Suid. s. τρὶς ἓξ cum nostro composuerunt.

100. K. IV, 60. Apost. XIX, 63. Arsen. 452 ibiq. Macarius, qui haec habet: τροχοῦ περιστίχοντος [sic] ἄλλοτε ἡ ἑτέρα ἀψὶς ἄνωθέν ἐστιν, ἄλλοτε ἡ ἑτέρα: ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οὐδὲν μένει: »sumpsit ex Fragm. incert. apud Plutarch. Consol. ad Apoll. p. 103 F: Τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ' ἡτέρα Ἀψὶς ὕπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἡτέρα: Pseudo-Phocyl. 25: Κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος. Anacr. IV, 7.« Walzius ad Arsenium. Similiter etiam Herod. I, 207: ἐκεῖνο πρῶτον μάθε, ὡς κύκλος τῶν ἀνθρωπηίων ἐστὶ πρηγμάτων, περιφερόμενος δὲ οὐκ ἐᾷ αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχέειν: Aristot. φυσ. ἀκροασ. IV, 14 p. 223 Bekk.: φασὶ γὰρ κύκλον εἶναι τὰ ἀνθρώπινα πράγματα: Problem. Aristot. XVII, 3: καθάπερ καί φασι κύκλον εἶναι τὰ ἀνθρώπινα: v. Wesselingius ad Herod. l. c. Wyttenbachius ad Plut. l. c.: add. Gregor. Nazianz. Orat. XVII, c. 4 p. 268 Colon.: κύκλος τίς ἐστιν, ἀδελφοί, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ παιδεύει διὰ τῶν ἐναντίων ἡμᾶς ὁ θεός. Tetigit Lobeckius Aglaoph. II, 905.

1. K. IV, 53. Apost. XIX, 68. Arsen. 452: Eustath. ad Hom. Odyss. B, 1431, 39: ἰστέον δὲ ὅτι τε τὸ μυρία εἰδέναι διὰ γήρως πολυπειρίαν οὐκ ἀεὶ ἐπαινεῖται, διότι ἐπί τινων φυσᾷ καὶ ἐπαίρει φρένας· ὅθεν τυφογέροντες οἱ τοιοῦτοι καὶ τῦφοι καὶ τυφεδανοὶ σκώπτονται. εἰ καὶ ἄλλως τὰ τοιαῦτα συμβιβάζονται διὰ τὸ δεῖν εἶναι ἤδη τύφεσθαι τοὺς τοιούτους, ἤγουν καίεσθαι [cf. Harpocr. 175, 16 Bekk.] νεκρικῶς· ὅθεν καὶ τυμβογέροντες οἱ αὐτοὶ [Schol. ad Eurip. Med. 1199: cf. Diogen. II, 58.] καὶ σορόπληκτοι καὶ σοροπλῆγες: Phrynich. Bekk. Anecdd. I, 66, 4. Suidas. Vox legitur apud Aristoph. Nub. 908. Lysistr. 335, ubi Scholia nunc ne ea quidem afferunt, quae Suidas habet.

2. V. III, 95. B. 873. Apost. XVII, 94: Schol. ad Lucian. Alex. 9: ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων μάντεων τοῦτο λέγεσθαι εἴωθεν: Phot. Suidas s. τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ. Singulari forma utitur Arsen. 320: κοσκίνῳ μαντεύεται. Deductum proverbium a divinationis genere, quod suspenso circumactoque cribro peragebatur: v. Wuestemannus ad Theocr. III, 31. Τῶν ἀπὸ τρ.] Zenob. VI, 3. Τ. ἀπὸ δ.] Zenob. III, 12.

3. V. IV, 5. B. 836. Suidas.

τῶν δέκα ἓξ γυμνοὺς περιέφερον τοὺς παῖδας καὶ κατεφίλουν ἐν Ὀλυμπίᾳ.

4 Ὕπερον κοσμεῖς: ὅμοιον τῷ, Χύτραν ποικίλλεις.

5 Ὑπέρου περιστροφή: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων.

6 Ὑπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

7 Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων: ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν.

8 Ὑπόχαλκον τὸ χρυσίον: ἐπὶ τῶν κεκιβδηλευμένων.

9 Ὓς ὑπέροπλον δραμεῖται: ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

10 Ὕφαλος φάτις: ἐπὶ τῶν κρυφίων.

11 Φαέθοντα τόκον: ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

12 Φαλακρὸς κτένα, Εὐνοῦχος παλλακήν, Κωφὸς αὐλητήν, Κάτοπρον ὁ τύφλος, Ὁ ἠπειρώ-

---

2. Ὀλυμπίᾳ] τοῖς συμποσίοις Suidas. 5. περιτροπή Zenobius. Explicationi Suidas addit: καὶ μηδὲν περαινόντων. 10. ὑπόχ. δέ σου τὸ χρ. Suidas, qui explicat ἀντὶ τοῦ μίξιμον, παρακεκομμένον τὸ νόμισμα, παραχαράξιμον. 12. Scribebatur ὑπὲρ ὅπλον: dubito tamen, an recte correxerim: verisimile enim videtur, proverbium ortum esse ex ὗς ὑπὸ ῥόπαλον: cf. Greg. Cypr. III, 94. 17. Χωφὸς Schottus. 18. ἐπειρώτης idem.

De v. φίλτατα cf. Pflugkius ad Eurip. Med. 16.

4. V. IV, 31. B. 922. Demetr. de Elocut. §. 119: καὶ ὁποῖόν τι τὸ ἐν τῇ παροιμίᾳ κοσμούμενον ὕπερον, τοιοῦτόν τι ἐστὶ καὶ τὸ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ ἐξηρμένον ἐν μικροῖς πράγμασι. [X. ποικ.] Diogen. I. 45.

5. K. IV, 79: Zenob. VI, 25.

6. K. IV, 80. Apost. XIX, 83. Arsen. 458: Phot. Suidas. Xenoph. Memor. III, 4, 1: Walzius ad Arsen. l. c.: add. Aelian. ap. Suid. s. ἐκ καταλόγου, s. καταλόγου: τὴν γάρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ τοῦ καταλόγου ἐῶ νῦν.

7. V. IV, 26. B. 917. Suidas. Est Aristoph. Nub. 705.

8. K. IV, 82. Apost. XX, 1. Suidas. V. ὑπόχαλκος translate usurpat Plutarch. Morall. I, B. 65 A.

9. V. IV, 29. B. 920.

10. V. IV, 30. B. 921. Suidas. Ὕφαλος ἄνθρωπος, ὁ κεκρυμμένος καὶ πανοῦργος: Etym. M. 785, 44.

11. V. IV, 36. B. 938. Hesych. Phot. Suidas.

12. V. IV, 38 — 43. B. 939. Φαλ. κτένα] Plut. Boiss. 26: φαλακρῷ κτένας δανείζεις: Macar. 100: ὁ φαλακρὸς τὸν κτένα εὑρών, οὐκ ἐμὸν τὸ χρῆμα, ἔφη· ἐπὶ τοῦ ἀχρή-

της κώπην, Ὁ κυβερνήτης ἄροτρον: πάντα ὅμοια ταῦτα. Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀχρήστως τι ἑαυτοῖς ἐμπορευομένων.

13 Φιλέψιος ὅδε: ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων· οὗτος γὰρ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους ἔλεγε· κεκωμῴδηται εἰς πανουργίαν.

14 Φιλίππου Ἀλεκτρυών: ὄνομα στρατηγοῦ· ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

15 Φιλοκτήτου τοξικώτερος.

16 Φιλοξένου λόγον τέτευχεν: κατὰ τῶν στερ-

---

4. *Φ. ὅδε τὸν τρόπον* Apostolius et Arsenius. 10. *στεῤῥῶς*] sic e conjectura scripsi: codd. *ἑτέρως*.

στου Ex Aesopi fabulis sumptum: v. Phaedri fab. IV, 35 [V, 7.]. Etiam *φαλακρὸν τίλλεις* proverbium exstat *ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων*: v. Suidas. *Εὐν. παλλ.*] cf. Diogen. II, 87. *Κ. αὐλ.*] compara Plut. Boiss. 29. 43. *Κάτ. ὁ τ.*] Plut. Boiss. 27: Eustath. ad Hom. Odyss. Θ, 1587, 47: *ὅτι οὐδὲν μὲν θεάτρου μετὸν τυφλῷ ἀνδρὶ ὥσπερ οὐδὲ κατόπτρου κατὰ τὴν παροιμίαν.* Fluxit ex Epicharmo: Stob. Floril. XC, 8, 3: *τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;* quem versum respexit Aristoph. Thesmoph. 140: *τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία*, ut optime Berglerus et Fritzschius monuerunt. Dixit de proverbio Welckerus in Zimmermanni Diar. scholast. II, 1830, p. 452. *Ὁ ἠπ. κώπην*] Plut. Boiss. 28: simile est ac dissimile, quod legitur in Hippocr. Epist. p. 22 Chart., T. III, p. 804 Kuehn.: *καὶ γὰρ ἤπειρον οἰκεῦντες θάλασσαν ποθέουσι, καὶ πάλιν ἐν νήσοις ἐόντες ἤπειρον γλίχονται*, sc. *οἱ ἄνθρωποι.*

13. K. IV, 89. Apost. XX, 24. Arsen. 462. De nomine viri haec disputat Eustath. ad Hom. Od. *Ρ*, 1831, 2: *ποιητικὴ δὲ λέξις τὸ ἑψιᾶσθαι, ἤτοι λόγον παίζειν· καὶ δασύνεται, ὡς δῆλον ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἐκ τοῦ, ἐφεψιόωνται γυναῖκες* [Od. τ, 370], *καὶ ἐκ τοῦ ἀφεψιασάμην ἤτοι ἀφωμίλησα, ὡς ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ. ἐκ τούτου δὲ ἴσως εἴρηται καὶ φιλέψιος, τὸ κείμενον παρὰ τῷ κωμικῷ* [Arist. Plut. 177.]· *οἱ δὲ παλαιοὶ ἑρμηνεύοντες τὴν λέξιν φασὶν οὕτως· ἑψιᾶται ἀντὶ τοῦ, γελᾷ, παίζει, διαλέγεται, καὶ ἑψία, παιδία, γέλως, χλεύη κτλ.*: de viro ipso dixerunt Schol. et interpp. ad Arist. l. c., Toupius ad Suid. s. v.

14. K. IV, 88: Zenob. VI, 34: add. Suidas.

15. K. IV, 84. Lucian. adv. Indoct. §. 5: *τί δ᾽ εἴ τις τοῦ Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ Φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύνασθαι ἐντείνασθαί τε αὐτὰ καὶ ἐπὶ σκοποῦ τοξεῦσαι, τί σοι καὶ οὗτος δοκεῖ;*

16. V. IV, 37. B. 933: narrationem exhibet Suidas s. *Φιλοξένου γραμμάτιον*: cf. n. ad Diogen. VIII, 54. Paulo aliter Schol. ad Aristid. 264 Frommel.: *Φιλόξενος ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς λατομίας, εἰς ἃς αὐτὸν Διονύσιος ὁ τύραννος ἐνέβαλλεν οὐκ ἐπαινοῦντα τὰς τραγῳδίας αὐτοῦ, διέτριβεν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας· πυθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος ἠξίου αὐτὸν εἰς Συρακούσας παραγενέσθαι, ὁ δὲ πρὸς ταῦτα λαβὼν χάρτην καὶ κατὰ μέσον γράψας μικρὸν οὖ*

ρῶς ἀρνουμένων ἡ παροιμία. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς εἰς Συρακούσας λατομίας, εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι Διονυσίου τοῦ τυράννου τὰς τραγῳδίας οὐκ ἐπῄνει, διέτριβεν ἐν Τάραντι τῆς Ἰταλίας. Μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν καὶ ἀξιοῦντος διὰ γραμμάτων [ἐλθεῖν], ὁ Φιλόξενος ἀντιγράψαι μὲν οὐκ ἔγνω, λαβὼν δὲ βιβλίον, τὸ στοιχεῖον τοῦ ο πολλάκις ἐν αὐτῷ περιέγραψε μόνον, εἰς μικρὰ καὶ μεγάλα τὸν τοῦ γράμματος χαρακτῆρα τυπώσας, καὶ ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται διὰ τοῦτο δηλώσας.

17 Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.

18 Φόνου πτερὸν καὶ θανάτου πτερόν: ὀϊστός.

19 Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ: ὅτι ὀλίγος μισθὸς ἐδίδοτο τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσι, τῶν ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένων. ** ὅτι Φίλιππος ἑλὼν τὸν Ναύπακτον Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας.

20 Χαίρειν: ταῖς ἐπιστολαῖς τὸ χαίρειν προσετίθεσαν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. Ἔστι δὲ καὶ ἀπαλλασσομένων προσαγόρευσις.

---

2. *Συρακουσίων* BV: correxi e Suida. 4. *Ἰταλίας*] *Σικελίας* male Suidas. 5. *ἐλθεῖν* e Suida adjeci. 6. *ὁ Φιλόξενος*] *ὡς Φιλ.* V. *ἀντιγράψαι*] *αὐτῷ γράψαι.* V. 11. Post hunc versum K haec affert: *Φωκυλίδου· πάντων μέτρον ἄριστον. ὑπερβασίαι δ᾽ ἀλεγειναί: μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει: μὴ προπετὴς εἰς χεῖρα. χαλίνου δ᾽ ἄγριον ὀργὴν· πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσας· οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ. ἡ πολλὴ δὲ τροφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκετ᾽ ἔρωτας. ὑψαυχεῖ δ᾽ ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.* 16. *πολλοῦ*] K *πολλῶν.* Signa lacunae posui, explenda illa his Suidae verbis: *ἔνιοι δέ.* In fine Suidas addit: *ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ*, fr. 46 Wichers. 19. Quod VB post *χαίρειν* addunt *ἐπιστολαῖς*, delevi.

περὶ τούτου μεῖζον περιεχάραττεν, ὥστε τὸ σχῆμα τοιοῦτον γενέσθαι 8 *καὶ πλήσας τούτων πάντα τὸν χάρτην ἔπεμψεν, ἐμφαίνων ὅτι πολλάκις καὶ μεγάλως ἀρνεῖται· ὅθεν ἐπὶ τῶν μεγάλως ἀρνουμένων παροιμία τὸ Φιλοξένου οὔ.* Adhibet Aristid. *ὑπὲρ τ. τεττ.* 388 Cant.

17. K. V, 24.

18. K. IV, 87. Phot. Suidas: cf. Zenob. VI, 31.

19. K. IV, 85. Apost. XX, 35. Photius: cf. Zenob. VI, 33.

20. V. IV, 44. B. 945. Schol. ad Arist. Nub. 911: *τὸν Κλέωνά φασιν ἀπὸ τῆς Πύλου καὶ Σφακτηρίας τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιστέλλοντα, χαίρειν προσθεῖναι· ὅπερ γέγονεν ἐν χρήσει· Πλάτων μέντοι ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιστολῶν τὸ εὖ πράττειν προὔθηκεν· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι τὸ ὑγιαίνειν . . . Ἄλλως· ἀρχαῖον ἦν ἐ-*

21 Χαῖρις ᾄδων ὄρθιον: ἐπὶ τῶν εὐφώνων. Ὁ γὰρ Χαῖρις αὐλητὴς Θηβαῖος ἦν, ὄρθιος δὲ αὐλητικὸς νόμος οὕτω καλούμενος εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων.

22 Χαλεπὰ τὰ καλά: Πίττακον ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἰπεῖν [φασί], χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα φάναι· χαλεπὰ τὰ καλά. Φασὶ δὲ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον κατ᾽ ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικὸν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα τυραννικὸν γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. Οἱ δὲ τὰ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασι, ὡς μηδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

23 Χαραδριὸς [ἕτερος]: ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων· ἐπεὶ οὗτος τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὀφθείς· διὰ τοῦτο οἱ πωλοῦντες κρύπτουσι. Ἄλλοι δὲ τοὺς φαγόντες ὠφελεῖν φασί.

---

1. *Χάρης* Apost., Arsenius: male. *εὐφώνων*] sic etiam Apost. et Arsenius: Suidas explicationem non addidit. Scribendum est *ἀφώνων*: Suidas: *Χαῖρις δὲ, αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος.* 3. *ἔντονος* Apost., Arsenius. 5. *φασὶ*] ex Apostolio inserui. 13. *ἕτερος* ex Apostolio et Arsenio adjeci. K *ἀποκρυπτόντων*: correxi e Suida, Apostolio, Arsenio. 15. *κρύπτουσιν*] post hoc v. addunt Apost., Arsenius e Schol. ad Arist. Av. l. c.: *ἵνα μή τις πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι ἰαθῇ*: hujus rei iam Hipponax a Suida citatus meminit: v. fr. 31 Schneidew.: *καὶ μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνάς;*. Ultima Apostolius auctiora exhibet.

θος, προτάσσειν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς χαίρειν· οὐ γάρ, ὥς τινες, Κλέων οὗτος πρῶτος ἐπέστειλεν ἐκ Σφακτηρίας: Moeris p. 213, 31 Bekk. Hesych. Suidas. Thom. M. 398 R. »Annotatio potius quam adagium est.« Schottus. V. Lucian. pro lapsu int. salut. §. 2. Menagius ad Diogen. Laert. III, 61. Fritzschius apud Bergkium Comm. de Rell. Com. Att. Ant. p. 361 sq.

21. K. IV, 94. Apost. XX, 63. Arsen. 474: Suidas. Ortum videtur ex Aristoph. Acharn. 16: *ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.* Saepius ab Aristophane et aliis comicis poetis Chaeris tibicen exagitatus est: cf. Arist. Pac. 949. Schol. ad Arist. Av. 858. Suidas. De *ὀρθίῳ νόμῳ* v. Schol. ad Ar. Ach. l. c. Blomfieldum ad Aesch. Pers. gl. 395.

22. K. IV, 90: Zenob. VI, 38.

23. K. IV, 92. Apost. XX, 58. Arsen. 474: eodem modo a Suida explicatur *χαραδριὸν μιμούμενος*, quod ex Aristoph. Av. 266 fluxit: *ἐς τὴν λόχμην Ἐμβὰς ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμενος*, ubi priorem proverbii explicationem ab Euphronio, alteram ab Andrea defensam esse Scholia docent. Aliud proverbium, cui avis ansam dedit, est *χαραδριοῦ βίον ζῆν* dictum illud de homine edaci, adhibitum a Plat. Gorg. 494 B et cum similibus compositum ab Hemsterhusio ad Luc. Somn. §. 9. De avi ista v. Heliod. Aethiop. III, 8 Schol. Platon. 352 Bekk.

24 *Χάρητος ὑποσχέσεις:* ἐπὶ τῶν εὐχερῶς ἐπαγγελλομένων. Χάρης γὰρ ὁ στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερής τε καὶ εὐκολώτατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις ἐγένετο.

25 *Χειμὼν ὀρνιθίας:* ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθείρεται.

26 *Χειρώνειον ἕλκος:* ἤτοι ἀνήκεστον.

27 *Χελώνη μυιῶν:* ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παῤῥησίας ἔλαττον ἔμελεν, ἢ χελώνη μυιῶν.

28 *Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν:* ἀπὸ ἀστραγάλων παρῳδήθη ἡ παροιμία· καὶ ἐπὶ Θηραμένους, ἐπεὶ ἐδόκει Χῖος εἶναι.

---

4. Addunt Apostolius et Arsenius: *λέγεται καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας.* 11. *παρῳδήθη* A, Gaisfordus, *παρωθήκη* V: Schottus conjecit *παρῳδική.* *Θηραμένους*] *θηραμάτων* V.

Suid. s. *ἴκτερος*: e recentioribus post Ruhnkenium ad Tim. Lex. 278. Schneiderum ad Aristot. H. An. T. IV, 488. Jacobsium ad Aelian. N. Anim. XVII, 13 de ea bene exposuit Knochius ad Babrii fabb. p. 130.

24. K. IV, 93: Diogen. II, 1.

25. K. IV, 96. Apost. XX, 67. Arsen. 475 ibiq. Macar.: Schol. ad Arist. Acharn. 885: Phrynich. Bekk. Anecdd I, 55, 26: *ἐτίθεσαν δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ τῶν ἀηδῶν καὶ μισητῶν καὶ προσημαινόντων ἀηδίαν πραγμάτων· καὶ γὰρ οἱ τὸν χειμῶνα προδηλοῦντες ὄρνιθες μισοῦνται*: Suidas. Usurpat Aristoph. l. c.: *ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα Ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.* De vento ipso meliora te docebit Ideler. Meteorol. 132 sq.

26. K. IV, 97: Zenob. VI, 46.

27. K. IV, 95. Apost. XX, 66. Arsen. 475: Suidas. Verba *τῷ . . μυιῶν* supersunt ex Juliani loco, quem paroemiographus explicationis gratia apposuerat: Epist. 59: *ἀλλὰ τὴν παῤῥησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων εἶναι ὀβολῶν τὸ λεγόμενον, ἀξίαν* [Apost. XVIII, 35. Arsen. 444. Suid. s. *τεττάρων*: cf. Boeckhius Oecon. publ. Athen. I, 293.] *Οὐκ οἶσθ᾽ ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαῤῥησιάζετο; καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν αὐτὸν ὁ συνετώτατος ἔπαιε τῷ σκήπτρῳ· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παῤῥησίας ἧττον ἔμελεν, ἢ χελώνη μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας*: ubi Heylerus p. 449 simile citat dictum ex Juliani Misopog. 357 D *μέλει μοι τῶν τοιούτων ἧττον, ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.*

28. V. IV, 45. B. 946. Arsen. 476: Eustath. ad Hom. Odyss. *Α*, 1397, 39: *ὅτι τῶν κατὰ τοὺς ἀστραγάλους βόλων, ὁ μὲν τὰ ἓξ δυνάμενος Κῷος καὶ ἑξίτης ἐλέγετο. ὁ δὲ τὸ ἕν, Χῖος* [idem narrat Eustathius p. 1462, 44], *ἔτι δὲ καὶ κύων· ὅθεν καί τις παροιμία, Χῖος π. Κῷον οὐκ ἐάσω. ἧς μέμνηται, φησί* [sc. *ὁ τὰ περὶ τῆς καθ᾽ Ἕλληνας παιδιᾶς γράψας*] *Στράττις ἐν τῷ Χ. π. Κ. οὐκ ἐᾷ λέγειν. Ἔνθα ἐνθυμητέον καὶ τὸ τοῦ κωμικοῦ* [Ar. Ran. 970.]· *πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος· καὶ νοητέον, ὡς ἢ ἔσφαλται ἡ γραφὴ τοῦ Κεῖος, ἢ ἀλλὰ παρῴδηται ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ.* *Θηραμένους*] haec explicat Schol. ad Arist. Ran. 997. Ab iisdem calculis aliud ductum proverbium: *Κῷος πρὸς*

29 *Χοᾶς ἓξ χωρήσει:* τουτέστι ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ.

30 *Χορὸν δίδωμι:* ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικώντων.

31 *Χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸς ἐξείργοι λόγος:* ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων.

32 [Χρυσοχοεῖν] ** *Ἐγὼ δὲ ᾤμην χρυσοχοήσειν:* κέχρηται Πλάτων τῇ παροιμίᾳ· Εὔβουλος·

Ἡμεῖς ποτ᾽ ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν
Λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα.

---

1. χοᾶς] χόας K. 2. δίδωμι] διδώω V, Schottus: δίδωμι Gaisfordus, haec annotans: *ita Hesych. Nihil e Parisino a Bastio enotatum.* παροιμία explicationi Hesychius praemittit. 3. Suidas ex Scholiasta Sophocleo addidit: ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. 5. Praemisi ex Harpocratione χρυσοχοεῖν, quum tale quid affuisse literarum ordo doceat. Apostolius in lemmate habet: χρυσοχοήσειν ᾤου σύ.

Χῖον, de quo v. Bernhardius ad Suid. s. Κῷος et nott. ad Zenob. IV, 74.

29. K. IV, 99. Apost. XX, 76. Arsen. 476: Suidas s. χοᾶ: καὶ παροιμία· Ἐξ χοᾶς χωρήσεται: ἐπὶ τῶν παραληρούντων· Τουτέστιν, ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ· ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ ἔμεινε μεταφορᾶς· ὃς ἐὰν σμηχθῇ, πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακότων ἀποβεβλημένων; quae descripsit ex Schol. ad Arist. Nub. 1228. »Solet Suidas multa loca Aristophanis inter proverbia passim referre, quae revera talia non sunt; veluti hic locus, qui nihil nisi jocum comicum continet, ut lectori patebit qui ipsum Aristophan. Nub. 1238 inspicere voluerit.« Kusterus ad Suid. s. χοᾶ.

30. V. IV, 46. B. 947. Apost. XX, 79. Arsen. 476: Schol. ad Plat. 399 Bekk.: χορὸν διδόναι ἔλεγον ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ᾽ οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι: Hesych. Suidas. Usurpat Plat. Reip. II, 383 C: alia vide apud Boeckhium Oecon. publ. Athen. I, 488. Winckelmannum ad Plutarchi Opp. Morr. Sel. I, 102.

31. K. V, 5. Apost. XX, 88. Suid. s. χρόνου πόδα. Est versus Sophoclis Electr. 1292.

32. K. V, 10. Apost. XX, 91: Harpocrat. 185, 15 Bekk.: χρυσοχοεῖν: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου »πάλιν παρ᾽ Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας παρὰ τούτῳ δῆλον ὅτι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν, ἀλλ᾽ οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν.« κέχρηται τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων ἐν ἑ πολιτείας [450 B.] λέγων· »τί δέ; ἦδ᾽ ὃς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖν οἴει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ᾽ οὐ λόγων ἀκουσομένους;« ἄρξασθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἐπειδή τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ἀθηναίων ὡς ἐν Ὑμηττῷ φανείη χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων· οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα ἐξῄεσαν ἐπ᾽ αὐτούς· ἄπρακτοι δ᾽ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες »σὺ δὲ ᾤου χρυσοχοήσειν,« ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾤου ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλουτήσειν. ἐχλευάζοντο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὔβουλος γοῦν ἐν Γλαύκῳ φησίν· »ἡμεῖς .. ὅπλα καὶ σιτί᾽ ἐπὶ μύρμηκας ἢ μυ-

33 *Χύτραν ποικίλλειν:* ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

34 *Χυτρεοῦς* **: ὀστράκινος, εὐτελής.

35 *Χωρὶς τὰ Μεῤῥᾶς καὶ Σιλωὰμ ῥεύματα.*

36 *Χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.*

37 *Ψευδατραφάξυος πλέα:* ἀντὶ τοῦ πλήρη ψευσμάτων· ἀτράφαξυς δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν μετεωριζομένων καὶ ὑψουμένων.

38 *Ψύλλων κενήν.*

39 *Ψύρα τὸν Διόνυσον:* ἀντὶ τοῦ εὐτελῆ. Νησι-

---

2. Apostolius et Arsenius: *χ. θεός, καὶ χυτρεοῦς ἄνθρωπος*: haec e K excidisse videntur: Suidas quidem: *χυτρεοῦν: ὀστράκινον, εὐτελῆ, χύτρας ἀξίαν· Ἀριστοφάνης· Οἴμοι δειλαῖος, Ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.* 3. K *Μερᾶς*: correxi ex Apostolio, feliquis. 4. *τὸ καίρια* Suidas: v. G. Hermannus et Neuius ad Soph. l. c. 5. *ψευδῶν πλέ' Ἀτράφαξις* Apostolius cum filio. 6. *ἀτράφαξις* iidem. 9. Macarius: *ψάλων* [sic] *κενήν: ἐπὶ τῶν μάταια κοπιώντων.* 10. *ψύρα*] *ψύψαρα* male Photius. Addit Apostolius in fine: *λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.* Et sic etiam Suidas.

ρῶν τριῶν, Ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος: Suid. s. *χρυσοχοεῖον.* Cohaerere cum nostro videtur, quod affertur in Bekk. Anecdd. I, 316, 3: *χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε τί ἐστι: παροιμία ἐν ἤθει λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπόρνευσεν.*

33. K. V, 7: Diogen. I, 45.

34. K. V, 8. Apost. XX, 96. Arsen. 478: Schol. ad Arist. Nub. 1464, quem compilavit Suidas. Alludit Arist. Nub. l. c.

35. K. V, 1. Apost. XX, 97. Arsen. 478 ibiq. Macarius. Similis est versus *χωρὶς τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὁρίσματα*, quem Aeschylo tribuit G. Hermannus ad Soph. Oed. Col. 812: dixi de eo ad Greg. Cypr. III, 99, ubi adde notatis Phot. Biblioth. 345, a, 29 Bekk., 1055 R.: *χωρὶς τὰ φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν*: Gregor. Nazianz. Carm. Jamb. 18 p. 209 ed. Colon.: *χωρὶς τὰ Μήδων καὶ Λυδῶν ὁρίσματα.* De nostro proverbio haec fere disputat Erasmus III, 4. 37: »Apparet neotericum esse proverbium et haud scio an ab Apostolio additum ex literis ecclesiasticis. Siquidem Merrha locus, in quo Moses aquas pestilentes et amaras injecto ligno dulces reddidit ac salubres: v. Exodi c. 15 vs. 23. Aquas Siloam memorat Jesaias 8, 6, ad quas missus est a Jesu caecus Evangelicus, quo visum reciperet: Johann. IX, 7. Unde apparet salutares fuisse et dissimillimas aquis Merrhae.«

36. K. V, 2. Apost. XX, 99. Arsen. 478: Suidas. Est versus Sophoclis Oed. Colon. 808.

37. K. V, 12. Apost. XXI, 3. Arsen. 483: Suidas. Aristoph. Equitt. 629: *ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη Ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα*, ubi v. Scholia. De herba *ἀτράφαξυς* dicta cf. Bekk. Anecdd. I, 345, 10. Billerbeckius Flor. Class. 62. Similiter *ψευδαμάμαξυς* Aristophanes dixit Vespp. 326.

38. K. V, 13. Macar. 483.

39. B. 952. Apost. XXI, 7.

διον γάρ ἐστι μικρὸν τὰ Ψύρα, μὴ δυνάμενον οἶνον ἐνεγκεῖν. Εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ κατακειμένων καὶ μὴ πινόντων.

40 *Ψυχὴ πρόμαντις: ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα προορώντων.*

41 *Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μεχρὶ τοῦ μυῤῥίνου: μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσιν, ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διειλκυσμένων.*

42 *Ὠγύγια κακά: ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. Ἄμεινον δὲ λέγειν ὠγύγια κακὰ τὰ παλαιά. Τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.*

---

8. *διειλκυσμένων*] lectionem codd. VB. defendit depravata Photii scriptura *διελκυσμένων: διειλκυσμένος* i. est q. diductus, hians. Suidas cum Scholiasta Aristophaneo *διεσκυλμένων*: varias hominum doctorum conjecturas recensent Gaisfordus ad Suid. et G. Dindorfius ad Aristoph. T. XII, p. 482 Invern. 9. *Ὠγύγην* V.

Arsen. 484: Eustath. ad Hom. Od. *Γ*, 1462, 46: *Ψυρία δὲ, νησίδιον Χίου ἀπέχον σταδίους ὀγδοήκοντα, λιμένα ἔχον νεῶν εἴκοσι. λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως, τὰ Ψύρα, ὡς Ἀλκμάν* [fr. 30 Schneidew.]· *παρά τε ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα* [exciderunt hoc loco, ut videtur, vv.: *καὶ Κρατῖνος· Ψύρα*: v. Schneidewinus Exercitt. Critt. c. III, p. 13.] *τὸν Διόνυσον ἄγοντες· ἤγουν ὡς οἷον ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι τὸν Διόνυσον· καὶ ἐστὶ παροιμία τὸ, Ψύρα τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τῆς νήσου λυπρότητα*: Schol. ad Hom. Od. *Γ*, 171: Stephan. Byz. s. *Ψύρα: λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ εὐτελείᾳ, διὰ τὸ εὐτελεστάτην εἶναι τὴν νῆσον. Κρατῖνος* [fr. incert. IV Runkel.], *Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες· καὶ ἐν Νεμέσει* [fr. IV.], *Ψύρα τε τὴν Σπάρτην ἄγεις*: Phot. Suidas. Similia proverbia ab aliis insulis parvis saepe ductae: v. nott. ad Zenob. V, 21.

40. V. IV, 50. B. 954. Macar. 484. Eurip. Androm. 1072: *αἰαῖ· πρόμαντις θυμὸς ὥς τι προςδοκᾷ*: Achill. Tat. VI, 5: *ψυχαὶ δὲ πεφύκασι μάντεις τῶν κακῶν*: Virgil. Aen. X, 843: *Agnovit longe gemitum praesaga mali mens*: Ovid. Metam. X, 444: *praesagaque pectora moerent*: Lucan. IX, 119: *Tristis, ut in multo mens est praesaga timore, Adspexit patrios comites a litore Magnus*: Valer. Flacc. I, 693: *ducem metus acrior . . Mensque mali praesaga quatit.*

41. V. IV, 49. B. 953. Arsen. 485: Schol. ad Aristoph. Equitt. 973: Phot. Suidas. De sensu versus Aristophanei v. Bernhardius Eratosthenic. p. 209 sq.

42. V. IV, 52. B. 957. Eustath. ad Hom. Od. *Α*, 1393, 31: *ὠγύγια μέντοι ἁπλῶς οἷον κακὰ ἤ τι ἕτερον, τὰ ἀρχαῖα· ἀπό τινος Ὠγύγου φασὶ βασιλέως ἀρχαίου Θηβῶν*: Schol. ad Hesiodi Theogon. 806: *τὸ παλαιὸν, ἀπὸ Ὠγύγου βασιλεύσαντος πρῶτον τῶν θεῶν*: Phot. Suidas. Dixerunt de voce Blomfieldus ad Aesch. Sept. c. Theb. gloss. 310. Voelckerus de gente Japetid. p. 318.

43 *Ὦ Λακιάδαι*: ἐπὶ τῶν μοιχῶν. δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς αἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανῖδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες· καὶ στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων καὶ † ἀναβαστοῖς.

---

2. αἱ Λακιάδαι] οἱ VB, Schottus, Gaisfordus. 4. καὶ ἀναβαστοῖς] crucem praefixi. VB Gaisfordus καὶ ἀναβάστοις, Schottus ex Suida, qui copulam omisit, κ. ἀναθάστοις edidit, in nota tamen καὶ βασάνοις conjiciens: Portus ad Suid., Valesius ad Hesych. ἀναβράστοις, sc. ὕδασι proposuerunt: idem Valesius l. c. praeterea liberaliter protulit ἀναπαύστοις, i. e. μηκωνίοις, ἀνασπάστοις, denique acquiescens in ἀλαβάστοις, quod et ipsum Kusterus ad Suid. conjectura assequutus est et postea probavit G. Schneiderus ad Theophr. Opp. T. IV, p. 666: afferunt in hanc rem Pausaniam ap. Eustath. ad Hom. Il. Σ, 1161, 32: ἀλάβαστος· ᾧ ἐχρῶντο ἐπὶ τιμωρίᾳ τῶν μοιχῶν ἀντὶ τοῦ ῥαφάνου: probarem, si de hac vocis significatione aliunde constaret. Toupio denique ad Suid. v. ἀναβάστοις interpretamentum verbi στειλεοῖς visum est. *Finis coronat opus:* pervellem igitur me aliquid ad locum emendandum medicinae afferre posse: sed nihil succurrit. Neque auxilium affert B. 777 sive Plutarchus Erasmi IV, 1, 10: Πλακιάδαι [scr. Λακιάδαι: eundem errorem in Suida deprehendimus s. Πλακιάδαι: δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα ῥαφανῖδες μεγάλαι γίνονται.] καὶ στειλεόν [Erasmus στείλαιον]: εἴρηται ἐπὶ τῶν μοιχῶν ὡς ἀξίων ὕβρεως. Δῆμος δὲ Ἀττικῆς οἱ Πλακιάδαι. φύονται δὲ ἐν αὐτοῖς ῥαφανίδες μεγάλαι, αἷς χρῶνται κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν· εἰ δὲ μὴ παρεῖεν, στειλεῷ τῷ ἐκ τῆς δικέλλης.

43. V. IV, 53. B. 958. 777. Apost. XXI, 11: Hesych. s. Λακιάδαι, Phot. Suidas. δῆμος] cf. App. IV, 73: de δήμῳ ipso v. Pausan. I, 37, 1: προελθοῦσι δὲ ὀλίγον, Λακίου τέμενός ἐστιν ἥρωος καὶ δῆμος, ὃν Λακιάδας ὀνομάζουσιν ἀπὸ τούτου. De ῥαφανιδώσει v. Hesych. s. ῥαφανιδωθῆναι, Valkenarius ad Eurip. Hippol. 415. interpp. ad Aristoph. Nub. 1073. Plut. 168. Petitus Legg. Att. VI, tit. 4. Στελεοῖς] Hesych. s. στελεόν: οὐδετέρως, τὸ τοῦ πελέκυος ξύλον, ibiq. v. intt.: ejusdem vocabuli alia forma, στειλέα, de eadem re usus est Antiphanes: v. Hesych. s. στειλέαν. Etiam σκόρπιοι, Plut. Com. ap. Athen. I, 5, D, mugiles, Catull. XV, fin., Juven. X, 317 eidem rei inserviebant. Ceterum proverbium ipsum recte explicuit Heinsius ad Hesych.: *solebant Athenienses, cum moechum viderent, exclamare*, Ὦ Λακιάδαι, *quo significabant, opus esse* ταῖς ῥαφανίσιν, *quae nascebantur apud Lacidenses, ad puniendum moechum.*« Proverbii fortasse mentionem injecit Philippides in fabula Λακιάδαι: cf. A. Meinekius Fragm. Comm. Graecc. I, 473.

ORDO PROVERBIORUM
QUALIS EST IN CODD. VATICANIS BODLEIANO COISLINIANO CUM NOSTRA EDITIONE COLLATUS.

CODEX VATICANUS SCHOTTI.

V. I, 1 Append. I, 3.
2 — — I, 4.
3 Diogen. V, 11.
4 Zenob. I, 49.
5 — — I, 57.
6 Diogen. II, 56.
7 Append. I, 15.
8 Diogen. II, 61.
9 Append. I, 2.
10 Zenob. VI, 10.[1]
11 Diogen. III, 49.
12 Zenob. IV, 28.[2]
13 Zenob. II, 60.[3]
14 Append. I, 56.
15 Diogen. III, 61.
16 Append. I, 15.
17 — — I, 62.
18 Zenob. IV, 81.
19 Diogen. III, 63.
20 — — III, 65.
21 Append. I, 61.
22 Diogen. III, 66.
23 Append. I, 57.
24 — — I, 58.
25 Diogen. III, 67.
26 Append. I, 54.
27 Diogen. III, 68.
28 Zenob. I, 21.
29 — — II, 85.[4]
30 Append. I, 48.
31 Diogen. III, 89.
32 Append. I, 75.
33 Diogen. IV, 5.
34 Append. I, 88.
35 Diogen. III, 71.
36 Append. I, 76.
37 — — I, 80.
38 — — I, 81.
39 Zenob. II, 94.[5]
40 Append. I, 72.

---

1) Consentit V cum cod. B in nota critica ad Zenob. l. c. adscripto.
2) Consentit V cum cod. B.
3) V ita: *Βάκχυρις: ἐπὶ τῶν δικαιότατα κρινόντων· Αἰγύπτιος γὰρ οὗτος ὢν ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἐπινοίᾳ κρίσεως μνημονεύεται.*
4) 2. *καὶ*] V *ὡς*. *δὲ* V om. 4. V *δὲ* om.
5) 5. *ἔριφος* V. *Ἀπολλόδωρος — λεγομένη* V om. 6. *Σεριφία*]

V. I, 41 Diogen. III, 83.
42 Append. I, 67.
43 Diogen. III, 92.
44 — — III, 86.
45 — — III, 87.
46 — — III, 88.
47 Append. I, 71.
48 Diogen. III, 93.
49 Zenob. II, 99.[6])
50 Append. I, 79.
51 Diogen. III, 100.
52 Append. I, 82.
53 Diogen. IV, 2.
54 Append. I, 89.
55 Zenob. II, 92.[7])
56 Append. I, 86.
57 — — I, 90.
58 Diogen. IV, 22.
59 — — IV, 26.
60 Append. II, 54.
61 Zenob. III, 76.
62 Append. II, 55.
63 — — II, 76.
64 — — II, 85.
65 — — II, 9*a*.[8])
66 — — II, 61.
67 Zenob. III, 61.
68 Plutarch. I, 80.
69 Zenob. IV, 7.[9])
70 Plutarch. I, 100.
71 Zenob. IV, 1.[10])
72 Plutarch. II, 21.
73 Zenob. V, 24.
74 — — III, 94.
75 — — III, 100.
76 Append. II, 7.
77 — — II, 18.
78 Zenob. III, 52.
79 Plut. Boiss. 5.
80 Append. II, 63.
81 Diogen. IV, 43.
82 Append. II, 66.
83 Diogen. IV, 52.
84 Diogen. IV, 59.
85 — — IV, 53.
86 — — IV, 56.[11])
87 — — IV, 58.
88 Append. II, 81.
89 — — II, 82.
90 Diogen. IV, 63.
91 — — IV, 65.
92 Zenob. V, 26.
93 Diogen. IV, 75.
94 — — IV, 76.
95 — — IV, 78.
96 — — IV, 79.
97 Plut. Boiss. 4.
98 Diogen. IV, 80.[12])
99 — — IV, 83.
100 Append. II, 71.
V. II, 1 Append. II, 10.
2 — — II, 97.
3 — — III, 13.
4 — — III, 11.
5 Greg. Cypr. II, 64.
6 Diogen. V, 7.
7 — — V, 11.
8 Append. III, 17.
9 Diogen. V, 14.
10 — — V, 15.
11 — — V, 16.
12 — — V, 16.
13 Append. III, 3.
14 Diogen. V, 20.
15 — — V, 22.
16 Append. III, 22.
17 Greg. Cypr. III, 81.
18 Diogen. V, 29.
19 — — V, 35.
20 Plutarch. II, 20.
21 Diogen. V, 37.
22 Diogen. V, 38.[1])
23 Append. III, 43.
24 Zenob. IV, 30.
25 Diogen. V, 41.
26 Plutarch. I, 73.

ἔριφος V. 7. *οἱ δὲ — γίνεται*] V: *οἱ δὲ τὴν ἀρουραίαν ἀκρίδα φασὶ ὑπό τινων μάντιν καλουμένην· κατὰ Σικελίαν δὲ Γραῦν ἔριφον ἢ Γραῖν ἐρίφων.*

6) V: *Γλῶσσα ποῦ πορεύεις: ἐπὶ τῶν δυναμένων σωφρονίζειν τοὺς πέλας.*

7) 17. Verba: *τὴν παροιμίαν* . . *Νείλῳ* V om.

8) *κάλλιστα*] V *καλλίστως.*

9) V cum B consentit, quocum addit *τάττεται* . . *πιπτόντων*: reliqua om.

10) V cum B consentit, nisi quod *κινήσεις προςαγγέλλειν*; *ἢ τοῦ ἑτέρου* exhibet et vv. *Δοῦρις κτλ.* omittit.

11) V cum Diogeniano concordat.

12) *ἐπιχώριον* V. *ὅριον*] V *ὄριον.*

1) *κοινός*] *κοινὰ* V.

V. II, 27 Append. III, 49.
28 Diogen. V, 44.
29 — — V, 45.
30 — — V, 46.
31 Append. III, 42.
32 Diogen. V, 54.
33 Append. III, 47.
34 — — III, 48.
35 Diogen. V, 61.
36 — — V, 63.
37 — — V, 64.
38 Append. III, 52.
39 Diogen. V, 74.
40 — — V, 77.
41 — — V, 78.[2])
42 Append. III, 46.
43 Diogen. V, 79.
44 — — III, 49.
45 Append. III, 34.
46 Diogen. V, 83.
47 Append. I, 12.[3])
48 Diogen. V, 84.
49 Append. III, 35.
50 — — III, 58.
51, 52 Zenob. IV, 86.[4])
53 Diogen. VI, 9.
54 Zenob. IV, 91.[5])
55 Diogen. VI, 11.
56 Append. III, 67.
57 — — III, 69.
58 Diogen. VI, 18.
59 Zenob. IV, 99.[6])
60 Diogen. VI, 20.
61 — — VI, 22.
62 Zenob. V, 5.
63 — — V, 6.
64 Append. III, 70.
65 Diogen. VI, 25.
66 — — V, 63.
67*a* Append. III, 97*a*.
67*b* — — III, 82.
68 Diogen. II, 64.
69 Append. III, 98.
70 Diogen. VI, 47.
71 Append. III, 79.
72 Diogen. VI, 46.
73 Append. III, 89.
74 Diogen. VI, 50.
75 Append. III, 81.
76 Diogen. VI, 52.
77 Append. III, 87.
78 Diogen. VI, 53.
79 — — VI, 54.
80 — — VI, 55.
81 — — VI, 56.
82 — — VI, 57.
83 — — VI, 58.
84 — — VI, 59.
85 Append. III, 92.
86 — — III, 95.
87 Diogen. VI, 61.
88 — — VI, 62.
89 — — VI, 63.
90 — — VI, 64.
91 — — VI, 65.
92 Append. III, 88.
93 Diogen. VI, 66.
94 Append. III, 91.
95 Diogen. VI, 78.
96 Append. IV, 1.
97 Diogen. VI, 86.
98 — — VI, 87.
99 — — VI, 75.
100 — — VI, 76.
V. III, 1 Append. IV, 3.
2 — — IV, 9.
3 — — IV, 7.
4 — — IV, 2.
5 — — III, 100.
6 Diogen. VI, 81.
7 Append. IV, 7.
8 Diogen. VI, 83.
9 — — VI, 85.
10 — — VI, 84.
11 — — VI, 88.
12 — — VI, 89.
13 Zenob. III, 21.
14 Diogen. VI, 94.
15 — — VI, 96.
16 — — VI, 97.
17 — — I, 26.
18 — — VI, 98.
19 — — VI, 100.
20 — — VII, 1.
21 Append. IV, 29.
22 — — IV, 38.

---

2) *κακὰ — κακὰ*] *κακοὶ — κακοὶ* V.
3) *ἀκαλανθὶς* V.
4) V: *Λερναία χολή· καὶ Λέρνη κακῶν: διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ καθάρματα εἰς αὐτὴν βάλλειν· ἢ διὰ τὸ τὸν Δαναὸν ἐκεῖ τὰς τῶν Αἰγυπτιάδων κεφαλὰς καταθέσθαι· ἢ ἀπὸ τῆς ὕδρας τῆς πολυκεφάλου ἐν αὐτῇ γινομένης.*
5) V: *λημνιᾷ χειρὶ κτλ.*] consentit V cum Zenobio.
6) V: *Λύκειος: Ἀπόλλωνος ἐπίθετον καὶ τόπος, ἐν ᾧ κρῆναι ἀνεδόθησαν, ἡ μὲν οἴνου, ἡ δὲ μέλιτος· ἐν αἷς συνέβαινε τὰ ζῶα προσιζάνειν καὶ τοξεύεσθαι.*

V. III, 23 Diogen. VII, 3.
24 Append. IV, 49.
25 — — IV, 39.
26 — — IV, 16.
27 Zenob. IV, 48.[1])
28 Diogen. VII, 14.
29 — — VII, 17.
30 — — VII, 22.
31 Zenob. II. 6.
32 Append. IV, 15.
33 Diogen. VII, 29.
34 — — VII, 28.
35 Append. IV, 11.
36 Plutarch. I, 3.
37 Append. IV, 53.
38 — — IV, 56.
39 — — IV, 57.
40 — — IV, 54.
41 — — IV, 63.
42 — — IV, 62.
43 Diogen. VII, 52.
44 — — VII, 53.
45 — — VII, 59.
46 — — VII, 61.
47 — — VII, 62.
48 — — VII, 63.
49 Zenob. VI, 48.[2])
50 Diogen. VII, 64.
51 — — VII, 65.
52 — — VII, 66.
53 Append. IV, 60.
54 Diogen. VII, 68.
55 — — VII, 73.
56 Append. IV, 59.
57 Diogen. VII, 75.
58 — — VII, 76.
59 Greg. Cypr. III, 42.
60 Diogen. VII, 77a.
61 — — VII, 79.
62 — — VII, 80.
63 — — VII, 81.
64 — — VII, 82.
65 — — VII, 87.
66 Plutarch. II, 24.
67 Append. IV, 51.
68 — — IV, 65.
69 Diogen. VII, 97a.
70 — — VII, 98.
71 Append. IV, 64.
72 Greg. Cypr. III, 61.
73 Append. IV, 66.
74 Diogen. VII, 300.
75 — — VIII, 3.
76 — — VIII, 4.
77 Append. IV, 70.
78 — — IV, 72.
79 — — IV, 75.
80 — — IV, 74.
81 Plutarch. I, 61.
82 Zenob. V, 95.
83 Diogen. VIII, 57.[3])
84 Append. IV, 73.
85 — — IV, 71.
86 Diogen. VIII, 20.
87 Append. IV, 67.
88 — —
89 — — } IV, 68.
90 — —
91 — —
92 — — IV, 99.
93 Diogen. VIII, 26.
94 — — VIII, 27.
95 Append. V, 2.
96 — — IV, 87.
97 Diogen. VIII, 28.
98 Append. IV, 84.
99 Diogen. I, 46.
100 Plutarch. I, 18.
V. IV, 1 Diogen. VIII, 29.
2 — — VIII, 30.
3 Append. IV, 92.
4 Diogen. VIII, 31.
5 Append. V, 3.
6 — — IV, 93.
7 — — IV, 96.
8 — — IV, 83.
9 — — IV, 80.
10 — — IV, 95.
11 Diogen. VIII, 36.
12 Plutarch. I, 54.
13 Diogen. VIII, 38.
14 Plutarch. II, 30.
15 Append. IV, 79.
16 Diogen. VIII, 39.
17 — — VIII, 40.
18 Append. IV, 82.
19 Diogen. VIII, 42.
20 Append. IV, 88.

---

1) V et B 730: *Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραξάντων· Καρπάθιοι γὰρ λαγωοὺς ἐν τῇ νήσῳ μὴ ὄντας κομίσαντες, πολλῶν γινομένων, πολλῆς ἐπειράθησαν τῆς ὑπ' αὐτῶν βλάβης. ὅθεν ἡ παροιμία.*

2) Vid. Append. IV, 58.

3) V: *σελίνου δεῖται: ὁ νοσῶν.*

V. IV, 21 Diogen. V, 29.
22 — — VIII, 43.
23 — — VIII, 44.
24 — — VIII, 45.
25 Plutarch. I, 5.[1])
26 Append. V, 7.
27 Greg. Cypr. III, 94.
28 Diogen. VIII, 60.
29 Append. V, 9.
30 — — V, 10.
31 — — V, 4.
32 Plutarch. Boiss. 39.
33 Zenob. VI, 48.[2])
34 Diogen. VIII, 67.
35 — — VIII, 65.
36 Append. V, 11.
37 — — V, 16.
38 Append.
39 — —
40 — — } V, 12.
41 — —
42 — —
43 — —
44 — — V, 20.
45 — — V, 28.
46 — — V, 30.
47 Diogen. V, 63.
48 Plutarch. I, 84.
49 Append. V, 41.
50 — — V, 40.
51 Diogen. VIII, 74.
52 Append. V, 42.
53 — — V, 43.

CODEX VATICANUS KRAMERI.

K. I, 1 Diogen. III, 35.
2 — — III, 38.
3 — — III, 37.
4 — — III, 40.
5 — — III, 42.
6 — — I, 1.
7 Append. I, 7.
8 Diogen. I, 3.
9 — — I, 16.
10 — — I, 4.
11 — — I, 56.
12 Append. I, 27.
13 Diogen. I, 8.
14 — — I, 9.
15 — — I, 10.
16 — — I, 11.
17 — — I, 12.
18 Append. I, 5.
19 Diogen. I, 14.
20 — — I, 23.
21 — — I, 19.
22 — — I, 63.
23 — — I, 22.
24 — — I, 50.
25 — — I, 52.
26 Greg. Cypr. I, 14.
27 Diogen. I, 61.
28 Greg. Cypr. I, 15.
29 Diogen. I, 62.
30 — — I, 64.
31 — — I, 55.
32 — — I, 67.
33 Diogen. I, 17.
34 — — I, 24.
35 — — I, 25.
36 — — I, 26.
37 Append. I, 23.
38 Diogen. I, 70.
39 — — I, 71.
40 — — I, 48.
41 — — II, 12.
42 — — II, 18.
43 — — I, 68.
44 — — I, 27.
45 — — I, 28.
46 — — I, 39.
47 — — II, 10.
48 — — I, 81.
49 Append. I, 45.
50 — — I, 44.
51 Diogen. I, 30.
52 — — I, 32.
53 — — I, 33.
54 — — I, 34.
55 — — I, 37.
56 — — I, 35.
57 — — I, 41.
58 — — I, 40.
59 Append. I, 28.
60 Diogen. I, 43.
61 — — I, 49.
62 — — II, 8.
63 — — II, 6.
64 — — II, 7.

1) V: *Τυδεὺς ἐν ὑφορβίου.*
2) V: *φακὸν κόπτεις: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μη ὄντων.*

K. I, 65 Diogen. II, 9.
66 — — II, 11.
67 — — II, 13.
68 — — II, 16.
69 — — II, 17.
70 — — II, 19.
71 — — II, 20.
72 — — II, 22.
73 — — II, 29.
74 — — II, 61.
76*a* — — II, 24.
76*b* — — II, 75.
76*c* — — I, 84.
78 — — I, 95.
79 — — I, 88.
80 — — I, 100.
81 — — I, 73.
82 — — II, 31.
83 — — II, 62.
84 — — II, 70.
85 — — II, 44.
86 — — II, 56.
87 — — II, 67.
88 — — I, 78.
89 — — I, 91.
90 — — II, 73.
91 — — II, 74.
92 — — I, 93.
93 — — II, 77.
94 — — I, 82.
95 Append. I, 29.
96 Diogen. I, 90.
97 — — I, 94.
98 — — I, 97.
99 — — III, 38.
100 — — II, 81.
K. II, 1 Diogen. II, 87.
2 — — II, 93.
3 — — II, 96.
4 — — II, 97.
5 — — III, 2.
6 — — III, 3.
7 — — III, 14.
8 Greg. Cypr. I, 72.
9 — — I, 73.
10 Diogen. II, 63.
11 Append. I, 10.
12 — — I, 40.
13 Diogen. I, 98.
14 — — III, 17.
15 Greg. Cypr. I, 76.
16 Diogen. III, 18.
17 — — III, 24.
18 Append. I, 26.
19 — — I, 32.
20 Diogen. III, 25.
21 — — III, 30.
22 — — III, 41.
23 — — III, 39.
24 Greg. Cypr. I, 80.
25 Diogen. I, 60.
26 — — I, 77.
27 — — II, 94.
28 — — III, 6.
29 — — II, 34.
30 — — I, 87.
31 Append. I, 43.
32 Diogen. II, 99.
33 Greg. Cypr. I, 89.
34 Diogen. III, 15.
35 — — III, 19.
36 Append. I, 35.
37 Diogen. III, 32.
38 — — III, 33.
39 Append. I, 41.
40 Greg. Cypr. I, 91.
41 Append. I, 49.
42 Plutarch. I, 77.
43 Greg. Cypr. I, 93.
44 Diogen. III, 47.
45 Append. I, 55.
46 Diogen. III, 50.
47 — — III, 57.
48 — — III, 68.
49 — — III, 48.
50 — — III, 51.
51 — — III, 55.
52 — — III, 63.
53 — — III, 64.
54 Append. I, 80.
55 Diogen. III, 73.
56 — — III, 75.
57 — — III, 78.
58 — — III, 80.
59 — — III, 86.
60 — — III, 95.
61 Append. I, 85.
62 Diogen. III, 74.
63 — — III, 79.
64 — — III, 85.
65 — — III, 90.
66 — — III, 94.
67 — — III, 97.
68 — — III, 99.
69 — — IV, 2.
70 — — III, 98.
71 — — IV, 3.
72 — — IV, 1.
73 — — IV, 4.
74 — — III, 72.
75 — — III, 87.
76 — — IV, 7.
77 — — III, 81.
78 — — IV, 11.
79 — — IV, 17.
80 — — IV, 18.
81 — — IV, 22.
82 Greg. Cypr. II, 14.

K. II, 83 Diogen. IV, 19.
84 — — VIII, 32.[1])
85 Append. I, 91.
86 Diogen. IV, 30.
87 — — IV, 28.
88 — — IV, 35.
89 — — IV, 34.
90 Append. I, 98.
91 Diogen. V, 95.
92 Append. II, 30.
93 — — II, 27.
94 Plutarch. I, 93.
95 Greg. Cypr. II, 28.
96 — — II, 29.
97 Append. II, 53.
98 Greg. Cypr. II, 30.
99 Diogen. IV, 46.
100 Greg. Cypr. II, 33.
K. III, 1 Diogen. IV, 65.
2 — — IV, 42.
3 — — IV, 43.
4 Append. II, 36.
5 Diogen. IV, 48.
6 — — IV, 53.
7 — — IV, 54.
8 Greg. Cypr. II, 41.
9 Diogen. IV, 59.
10 Append. II, 62.
11 — — II, 52.
12 Greg. Cypr. II, 43.
13 Diogen. IV, 72.
14 Greg. Cypr. II, 44.
15 Diogen. IV, 88.
16 — — IV, 45.
17 — — IV, 40.
18 — — IV, 83.
19 Greg. Cypr. II, 49.
20 Diogen. IV, 41.
21 Greg. Cypr. II, 51.
22 Diogen. IV, 47.
23 — — IV, 82*b*.
24 Greg. Cypr. II, 37.
25 Diogen. IV, 44.
26 Greg. Cypr. II, 25.
27 Diogen. IV, 50.
28 — — IV, 51.
29 Append. II, 15.
30 Diogen. IV, 98.
31 — — IV, 99.
32 — — IV, 100.
33 — — IV, 97.
34 Append. III, 7.[2])
35 Diogen. V, 16.
36 Greg. Cypr. II, 61.
37 Diogen. V, 3.
38 Append. II, 98*b*.
39 Greg. Cypr. II, 63.
40 Append. III, 22.
42 Diogen. V, 19.
43 Append. III, 31.
44 Greg. Cypr. II, 71.
45 — — II, 70.
46 Append. III, 32.
47 Diogen, V, 29.
49 — — V, 26.
50 — — V, 32.
51 — — V, 28.
52 — — V, 39.
53 Greg. Cypr. II, 76.
54 Diogen. V, 34.
55 — — V, 37.
56 — — V, 45.
57 — — V, 59.
58 — — V, 51.
59 — — V, 54.
60 — — V, 58.
61 Greg. Cypr. II, 82.
62 Diogen. V, 65.
63 — — V, 73.
64 — — V, 82.
65 — — V, 96.
66 — — V, 100.
67 — — V, 53.
68 — — V, 62.
69 — — V, 78.
70 Append. III, 41.
71 Diogen. VI, 2.
72 — — VI, 1.
73 Append. III, 66.
74 Diogen. VI, 5.
75 — — VI, 7.
76 — — VI, 11.
77 — — VI, 20.
78 — — VI, 21.
79 Append. III, 65.
80 Diogen. VI, 16.
81 — — VI, 19.
82 Greg. Cypr. II, 99.
83 Diogen. VI, 39.
84 — — VI, 37.
85 — — VI, 38.
86 — — VI, 40.
87 Plutarch. I, 35.
88 Diogen. VI, 51.
89 — — VI, 71.
90 — — VI, 54.
91 — — VI, 48.
92 — — VI, 58.
93 — — VI, 59.
94 Greg. Cypr. III, 7.

---

1) K: *Δωδωναῖον χαλκεῖον: ἐπὶ λάλων.*
2) Explicationem K om.

K. III, 95 Diogen. VI, 74.
96 — — VI, 46.
97 Greg. Cypr. III, 11.
98 Diogen. VI, 82.
99 — — VI, 83.
100 — — VI, 91.
K. IV, 1 Diogen. VI, 92.
2 Greg. Cypr. III, 18.
3 Diogen. VI, 98.
4 — — VI, 100.
5 Greg. Cypr. III, 22.
6 Diogen. VII, 28.
7 — — VI, 91.
8 — — VII, 8.
9 — — VII, 24.
10 — — VII, 25.
11 — — VII, 38.
12 Append. IV, 14.
13 Diogen. VII, 32.
14 — — VII, 33.
15 Greg. Cypr. III, 30.
16 — — III, 31.
17 Diogen. VII, 66.
18 — — VII, 76.
19 — — VII, 77*a*.
20 — — VII, 93.
21 — — VII, 79.
22 — — VII, 81.
23 — — VII, 50.
24 — — VII, 51.
25 Append. IV, 52.
26 Greg. Cypr. III, 42.
27 Diogen. VII, 86.
28 — — VII, 87.
29 Greg. Cypr. III, 49.
30 Diogen. VII, 56.
31 — — VII, 71.
32 — — VII, 73.
33 — — VII, 74.
34 — — VII, 92.
35 Append. IV, 55.
36 Greg. Cypr. III, 53.
37 Diogen. VII, 42.
38 — — VII, 69.
39 Greg. Cypr. III, 56.
40 Diogen. VII, 99.
41 Append. IV, 69.
42 Diogen. VIII, 18.
43 Append. IV, 78.
44 Diogen. VI, 93.
45 — — VIII, 5.
46 — — VIII, 7.
47 Greg. Cypr. III, 6.
48 Append. IV, 76.
49 Greg. Cypr. III, 70.
50 — — III, 71.
51 — — III, 72.
52 Diogen. VIII, 26.
53 Append. V, 1.
54 Diogen. VIII, 23.
55 — — VIII, 25.
56 — — VIII, 34.
57 — — VIII, 39.
58 — — VIII, 43.
59 Greg. Cypr. III, 77.
60 Append. IV, 100.
61 Greg. Cypr. III, 80.
62 Diogen. VIII, 46.
63 Append. IV, 90.
64 — — IV, 89.
65 — — IV, 81.
66 Diogen. VIII, 41.
67 Append. IV, 91.
68 Greg. Cypr. III, 81.
69 Plutarch. I, 97.
70 Diogen. VIII, 36.
71 — — VIII, 33.
72 Greg. Cypr. III, 82.
73 — — III, 83.
74 Append. IV, 74.
75 Diogen. VIII, 57.
76 Greg. Cypr. III, 85.
77 Diogen. VIII, 63.
78 Greg. Cypr. III, 87.
79 Append. V, 5.
80 — — V, 6.
81 Greg. Cypr. III, 91.
82 Append. V, 8.
83 Greg. Cypr. III, 94.
84 Append. V, 15.
85 — — V, 19.
86 Diogen. VIII, 29.
87 Append. V, 18.
88 — — V, 14.
89 — — V, 13.
90 — — V, 22.
91 Greg. Cypr. III, 94.
92 Append. V, 23.
93 — — V, 24.
94 — — V, 21.
95 — — V, 27.
96 — — V, 25.
97 — — V, 26.
98 Diogen. VIII, 69.
99 Append. V, 29.
100 Greg. Cypr. III, 99.
K. V, 1 Append. V, 35.
2 — — V, 36.
3 Greg. Cypr. III, 98.
4 — — III, 100.
5 Append. V, 31.
6 Greg. Cypr. IV, 1.
7 Append. V, 33.
8 — — V, 34.
9 Plutarch. II, 15.
10 Append. V, 32.
11 Greg. Cypr. IV, 2.
12 Append. V, 37.

K. V, 13 Append. V, 38.
14 Greg. Cypr. III, 88.
15 Diogen. VIII, 61.
16 — — VIII, 62.
17 Greg. Cypr. III, 93.
18 — — III, 89.
19 Diogen. VIII, 73.
20 — — VIII, 74.
21 — — VIII, 75.
22 — — VIII, 65.
23 Plut. Boiss. 38.
24 Append. V, 17.

CODEX BODLEIANUS GAISFORDI.

B, 1 Zenob. I, 1.
2 — — I, 4.
3 — — I, 5.
4 — — I, 12.
5 — — I, 13.
6 — — I, 6.
7 — — I, 2.
8 — — I, 7.
9 Append. I, 3.
10 Zenob. I, 3.
11 — — I, 9.
12 — — I, 10.
13 — — I, 14.
14 — — I, 8.
15 Append. I, 4.
16 Zenob. I, 15.
17 — — I, 16.
18 Diogen. I, 14.
19 Zenob. I, 18.
20 Diogen. I, 16.
21 — — V, 11.
22 Zenob. I, 21.
23 — — II, 41.
24 — — I, 22.
25 — — I, 23.
26 — — I, 24.
27 — — I, 25.
28 — — I, 26.
29 — — I, 27.
30 Greg. Cypr. I, 7.
31 Diogen. I, 53.
32 Zenob. I, 29.
33 — — I, 30.
34 — — II, 37.
35 Diogen. I, 55.
36 Zenob. II, 38.
37 Greg. Cypr. I, 12.
38 Append. I, 11.
39 Zenob. II, 42.
40 — — II, 43.
41 — — II, 45.
42 Append. I, 12.
43 Zenob. II, 46.
44 — — II, 47.
45 — — II, 40.
46 Diogen. I, 63.
47 Append. I, 23.
48 Zenob. II, 48.
49 — — II, 49.
50 — — II, 50.
51 — — II, 51.
52 Diogen. III, 26.
53 Zenob. II, 52.
54 — — II, 53.
55 — — II, 54.
56 — — II, 55.
57 Diogen. I, 26.
58 Zenob. II, 56.
59 — — II, 58.
60 — — II, 59.
61 — — I, 32.
62 Diogen. I, 31.
63 Zenob. I, 34.
64 — — I, 36.
65 — — I, 37.
66 — — I, 38.
67 — — I, 39.
68 — — I, 40.
69 — — I, 41.
70 — — I, 42.
71 — — I, 43.
72 Append. I, 44.
73 Zenob. I, 44.
74 Append. I, 28.
75 — — I, 30.
76 Zenob. I, 46.
77 — — I, 47.
78 Append. I, 7.
79 Zenob. I, 48.
80 — — I, 50.
81 — — I, 51.
82 — — I, 52.
83 — — I, 53.
84 — — I, 54.
85 — — I, 55.
86 — — I, 56.
87 — — I, 57.
88 — — I, 58.
89 — — I, 59.
90 — — I, 61.
91 — — I, 62,
92 — — I, 63.
93 — — I, 65.
94 — — I, 66.

B, 95 Zenob. I, 67.
96 — — I, 68.
97 — — I, 69.
98 — — I, 70.
99 — — I, 71.
100 — — I, 72.
101 — — I, 73.
102 — — I, 74.
103 — — I, 75.
104 — — I, 76.
105 — — I, 77.
106 — — I, 78. coll. Plutarch. II, 19.
107 — — I, 79.
108 — — I, 80.
109 — — I, 81.
110 — — I, 83.
111 — — I, 84.
112 — — I, 85.
113 Diogen. I, 73.
114 Zenob. I, 86.
115 — — I, 87.
116 — — I, 88.
117 — — I, 89.
118 Diogen. I, 78.
119 Zenob. I, 90.
120 — — I, 91.
121 — — I, 92.
122 Diogen. I, 82.
123 Zenob. I, 94.
124 — — I, 95.
125 — — I, 96.
126 — — I, 98.
127 — — I, 99.
128 — — I, 100.
129 — — II, 1.
130 — — II, 2.
131 — — II, 3.
132 — — II, 4.
133 — — II, 5.
134 Greg. Cypr. I, 50.
135 Append. I, 38.
136 Zenob. II, 7.
137 — — II, 8.
138 — — II, 9.
139 Append. I, 36.
140 Zenob VI, 10.
141 Append. I, 37.
142 Zenob. II, 10.
143 — — II, 11.
144 — — II, 12.
145 — — II, 13.
146 Append. I, 39.
147 Zenob. II, 14.
148 — — II, 17.
149 — — II, 18,
150 — — II, 19.
151 — — II, 20.
152 — — II, 24.
153 Zenob. II, 25.
154 — — II, 26.
155 — — II, 31.
156 — — II, 32.
157 — — II, 34.
158 Append. I, 31.
159 Zenob. I, 20.
160 — — I, 43.
161 — — II, 57.
162*a* Diogen. II, 45.
162*b* Append. I, 1.
163 Diogen. II, 46.
164 — — II, 47.
165 — — II, 48.
166 Greg. Cypr. I, 73.
167 Diogen. II, 49.
168 — — II, 50.
169 — — II, 51.
170 — — II, 52.
171 — — II, 53.
172 Append, I, 10.
173 — — I, 9.
174 — — I, 2.
175 Diogen. II, 54.
176 — — II, 55.
177 Plutarch. II, 21.
178 Append. I, 8.
179 Diogen. II, 56.
180 Append. I, 17.
181 Diogen. II, 57.
182 — — II, 58.
183 — — II, 60.
184 — — II, 59.
185 Append. I, 14.
186 — — I, 13.
187 — — I, 16.
188 Diogen. II, 61.
189 Append. I, 18.
190 — — I, 20.
191 — — I, 15.
192 — — I, 22.
193 Zenob. I, 60.
194 — — V, 46.
195 Plutarch. I, 92.
196 Diogen. II, 65.
197 — — II, 66.
198 — — II, 67.
199 — — II, 68.
200 — — II, 69.
201 Zenob. II, 36 coll. Diogen. II, 70.
202 Append. I, 40.
203 Diogen. II, 71.
204 — — I, 98.
205 — — I, 82.
206 Append. I, 10.
207 Zenob. I, 57.
208 — — II, 62.
209 — — II, 60.

B, 210 Zenob. II, 63.
211 — — II, 64.
212. 213 Diogen. III, 46.
214 Zenob. II, 65.
215 Append. I, 53.
216 Zenob. II, 66.
217 — — II, 67.
218 Append. I, 59.
219 Zenob. II, 68.
220 — — II, 69.
221 — — II, 70.
222 Diogen. III, 49.
223 — — III, 50.
224 Zenob. IV, 28.
225 — — II, 71.
226 — — II, 72.
227 — — II, 73.
228 — — II, 74.
229 — — II, 75.[1])
230 Diogen. III, 54.
231 Zenob. II, 76.
232 — — II, 77.
233 Append. I, 47.
234 Diogen. III, 56.
235 Zenob. II, 78.
236*a* — — II, 79.
236*b* — — II, 79.
237 Append. I, 56.
238 Zenob. II, 80.
239 — — II, 82.
240 — — II, 83.
241 Diogen. III, 61.
242 Append. I, 50.
243 Diogen. VI, 74.
244 Append. I, 62.
245 Zenob. IV, 81.
246 Diogen. III, 63.
247 — — III, 64.
248 — — III, 44.
249 — — III, 65.
250 Append. I, 61.
251 Diogen. III, 66.
252 Append. I, 57.
253 — — I, 58.
254 Diogen. III, 67.
255 Append. I, 54.
256 Zenob. II, 61.
257 Diogen. III, 68.
258 Append. I, 51.
259 Zenob. I, 21.
260 Zenob. II, 85.
261 Diogen. III, 70.
262 Append. I, 48.
263 Diogen. III, 71.
264 Append. I, 76.
265 Zenob. II, 89.
266 Append. I, 80.
267 Zenob. II, 94.
268 — — II, 95.
269 — — II, 96.
270 — — II, 98.
271 — — II, 100.
272 — — III, 1.
273 — — III, 2.
274 — — III, 4.
275 — — III, 5.
276 — — III, 6.
277 — — II, 93.
278 Append. I, 72.
279 Diogen. III, 83.
280 Append. I, 67.
281 Diogen. III, 85.
282 — — III, 86.
283 — — III, 87.
284 Append. I, 69.
285 Diogen. III, 88.
286 — — III, 89.
287 Append. I, 71.
288 Diogen. III, 90.
289 Append. I, 74.
290 Diogen. III, 91.
291 — — III, 92.
292 — — III, 93.
293 — — III, 94.
294 Append. I, 78.
295 Diogen. III, 95.
296 Append. I, 79.
297 — — I, 75.
298 — — I, 82.
299 Diogen. III, 97.
300 — — III, 98.
301 — — III, 99.
302 — — III, 100.
303 Append. I, 87.
304 — — I, 88.
305 Diogen. IV, 1.
306 — — IV, 2.
307 — — IV, 3.
308 Append. I, 89.
309 Diogen. IV, 5.
310 — — IV, 4.
311 Zenob. II, 88.
312 — — II, 90.
313 — — II, 91.
314 — — II, 92.
315 — — II, 99.
316 Append. I, 86 coll. Diogen. III, 73.
317 Zenob. II, 97.
318 Append. I, 90.
319 Diogen. IV, 12.
320 Zenob. III, 10.

---

1) B: *Βοῦς ἐπὶ σωρῷ: ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.*

B, 321 Zenob. III, 11.
322 — — III, 12.
323 — — III, 19.
324 — — III, 15.
325 — — III, 13.
326 — — III, 20.
327 Diogen. IV, 18.
328 Zenob. III, 29.
329 — — III, 33.
330 Diogen. IV, 21.
331 Zenob. III, 35.
332 — — III, 36.
333 Diogen. IV, 22.
334 Zenob. III, 39.
335 — — III, 7.
336 — — III, 41.
337 Diogen. IV, 26.
338 Zenob. III, 8.
339 — — III, 32.
340 — — III, 16.
341 — — III, 17.
342 Diogen. IV, 31.
343 Zenob. III, 19.
344 — — III, 21.
345 — — III, 24.
346 — — III, 26.
347 — — III, 28.
348 — — III, 30.
349 — — III, 31.
350 — — III, 34.
351 — — III, 37.
352 — — III, 38.
353 Append. II, 2.
354 — — II, 1.
355 — — II, 80.
356 Zenob. III, 59.
357 Append. II, 54.
358 Zenob. III, 76.
359 — — III, 97.
360 — — III, 86.
361 Append. II, 55.
362 — — II, 76.
363 — — II, 85.
364 — — II, 9*a*.
365 — — II, 61.
366 Zenob. III, 87.
367 — — III, 76.
368 — — III, 61.
369 Plutarch. I, 60.
370 Zenob. III, 64.
371 Plutarch. I, 80.
372 Zenob. IV, 7.
373 Plutarch. I, 100.
374 Zenob. IV, 1.
375 — — III, 63.
376 Plutarch. II, 17.
377 — — II, 21.
378 Zenob. IV, 6.
379 — — V, 24.
380 Zenob. III, 94.
381 — — III, 100.
382 — — III, 44.
383 — — III, 43.
384 Append. II, 7.
385 — — II, 18.
386 Zenob. III, 49.
387 — — III, 50.
388 — — III, 51.
389 — — III, 52.
390 — — III, 53.
391 Greg. Cypr. II, 29.
392 — — II, 30.
393 Zenob. III, 54.
394 Plut. Boiss. 5.
395 Zenob. III, 56.
396 — — III, 57.
397 — — III, 58.
398 — — V, 27.
399 Append. II, 63.
400 — — II, 36.
401 Zenob. III, 62.
402 Zenob. III, 47 coll. Diogen. IV, 41.
403 Greg. Cypr. II, 44.
404 Zenob. III, 48.
405 Diogen. IV, 43.
406 Zenob. III, 65.
407 Append. II, 66.
408 Zenob. III, 66.
409 — — III, 67.
410 — — III, 68.
411 — — III, 69.
412 — — III, 70.
413 — — III, 71.
414 — — III, 72.
415 Diogen. IV, 52.
416 — — IV, 49.
417 Zenob. III, 74.
418 Diogen. IV, 53.
419 Zenob. III, 75.
420 — — III, 45.
421 — — III, 71.
422 Diogen. IV, 58.
423 Zenob. III, 78.
424 — — III, 81.
425 Append. II, 81.
426 Zenob. III, 82.
427 Append. II, 82.
428 Diogen. IV, 68.
429 — — IV, 65.
430 — — IV, 66.
431 Zenob. III, 83.
432 — — III, 84.
433 Append. II, 8.
434 Zenob. III, 88.
435 Diogen. IV, 70.
436 Zenob. III, 89.
437 — — III, 90.

B. 438 Zenob. III, 91.
439 — — III, 92.
440 — — III, 93.
441 — — V, 26.
442 — — III, 98.
443 Diogen. IV, 74.
444 — — IV, 76.
445 Zenob. III, 99.
446 — — III, 46.
447 Diogen. IV, 78.
448 — — IV, 79.
449 Plut. Boiss. 4.
450 Diogen. IV, 80.
451 Zenob. IV, 5.
452 — — IV, 4.
453 Diogen. IV, 82.
454 — — IV, 83.
455 Append. II, 71.
456 — — II, 10.
457 Zenob. IV, 9.
458 — — IV, 8.
459 — — IV, 10.
460 — — IV, 11.
461 — — IV, 12.
462 — — IV, 13.
463 Append. II, 97.
464 Zenob. IV, 14.
465 — — IV, 15.
466 — — IV, 16.
467 — — IV, 19.
468 Greg. Cypr. II, 61.
469 Append. III, 11.
470 Greg. Cypr. II, 64.
471 Zenob. IV, 22.
472 Diogen. V, 3.
473 Zenob. IV, 23.
474 Diogen. V, 7.
475 Zenob. IV, 17.
476 — — IV, 18.
477*a* Append. II, 99.
477*b* — — III, 12.
478 Zenob. IV, 20.
479 Diogen. V, 11.
480 Zenob IV, 21.
481 Diogen. V, 13.
482 Append. III, 17.
483 — — III, 14.
484 Diogen. V, 14.
485 Append. III, 13.
486*a* Diogen. V, 15.
486*b* — — V, 16.
487 Zenob. IV, 25.
488 Diogen. V, 16.
489 Append III, 3.
490 — — III, 15.
491 Zenob. IV, 27.
492 — — IV, 28.
493 Diogen. V, 20.
494 Zenob. IV, 29.
495 Zenob. IV, 30.
496 Append. III, 22.
497 Diogen. V, 22.
498 Zenob. IV, 34.
499 — — IV, 35.
500 — — IV, 36.
501 — — IV, 37.
502 — — IV, 32.
503 — — IV, 33.
504 — — IV, 39.
505 — — IV, 40.
506 — — IV, 42.
507 — — IV, 43.
508 — — IV, 41.
509 — — IV, 44.
510 — — I, 77.
511 Greg. Cypr. III, 81.
512 Diogen. V, 28.
513 — — V, 29.
514 — — V, 35.
515 Plutarch. II, 16.
516 Diogen. V, 37.
517 Zenob. IV, 45.
518 Diogen. V, 38.
519 Zenob. IV, 82.
520 — — IV, 65.
521 — — IV, 30.
522 — — IV, 41.
523 Plutarch. I, 73.
524 Zenob. IV, 66.
525 Append. III, 49.
526 Zenob. IV, 68.
527 Diogen. V, 44.
528 — — V, 45.
529 — — V, 46.
530 Zenob. IV, 46.
531 — — IV, 47.
532 Append. III, 42.
533 — — III, 43.
534 Diogen. V, 48.
535 — — V, 49.
536 Zenob. IV, 49.
537 — — IV, 50.
538 — — IV, 51.
539 — — IV, 52.
540 Diogen. V, 54.
541 Zenob. IV, 53.
542 — — IV, 54.
543 — — IV, 55.
544 Append. III, 47.
545 — — III, 48.
546 Zenob. IV, 56.
547 Append. III, 50.
548 Zenob. IV, 57.
549 — — IV, 58.
550 — — IV, 59.
551 — — IV, 60.
552 — — IV, 61.
553 Plutarch. II, 7.

B. 554 Zenob. IV, 62.
555 Diogen. V, 61.
556 Zenob. IV, 63.
557 Diogen. V, 63.
558 — — V, 64.
559 Append. III, 51.
560 Zenob. IV, 69.
561 — — IV, 70.
562 — — IV, 71.
563 Diogen. V, 67.
564 Zenob. IV, 73.
565*a* Diogen. V, 69.
565*b* Append. III, 56.
566 Zenob. IV, 74.
567 — — IV, 75.
568 — — IV, 76.
569 Diogen. V, 71.
570 Zenob. IV, 77.
571 Append. III, 52.
572 Diogen V, 74.
573 Zenob. IV, 79.
574 Diogen. V, 77.
575 Zenob. IV, 80.
576 Diogen. V, 78.
577 Append. III, 46.
578 Diogen. V, 79.
579 — — III, 49.
580 Append. III, 34.
581 Diogen. V, 82.
582 — — V, 83.
583 Append. I, 12.
584 Diogen. V, 84.
585 Append. III, 35.
586 Zenob. IV, 78.
587 — — IV, 84.
588 — — IV, 91.
589 — — V, 1.
590 Diogen. VI, 4.
591 Zenob. IV, 87.
592 — — IV, 85.
593 Append. III, 58.
594 — — III, 59.
595 Zenob. IV, 86.
596 — — V, 9.
597 — — IV, 89.
598 Diogen. VI, 9.
599 Zenob. IV, 90.
600 — — IV, 91.
601 Append. III, 66.
602 Diogen. VI, 11.
603 Zenob. IV, 88.
604 Diogen. VI, 12.
605 Append. III, 67.
606 — — III, 69.
607 Zenob. IV, 95.
608 — — IV, 96.
609 — — IV, 97.
610 Diogen. VI, 18.
611 Zenob. IV, 98.
612 Zenob. IV, 99.
613 Diogen. VI, 19.
614 — — VI, 20.
615 Zenob. IV, 100.
616 — — V, 2.
617 — — V, 3.
618 — — V, 4.
619 Diogen. VI, 22.
620 Zenob. V, 5.
621 — — V, 6.
622 Append. III, 70.
623 Diogen. VI, 25.
624 — — V, 63.
625 Zenob. V, 7.
626 — — V, 8.
627 — — V, 9.
628 Diogen. VI, 37.
629 Zenob. V, 10.
630 Append. III, 94.
631 Zenob. V, 11.
632 Append. III, 97.
633 — — III, 82.
634 Zenob. V, 12.
635 — — V, 14.
636 Diogen. II, 64.
637 Zenob. V, 15.
638 — — V, 16.
639 — — V, 18.
640 — — V, 19.
641 — — V, 20.
642 Append. III, 98.
643 Zenob. V, 21.
644 — — V, 23.
645 Diogen. VI, 45.
646 — — VI, 47.
647 Append. III, 79.
648 Diogen. VI, 46.
649 — — VI, 48.
650 Append. III, 86.
651 — — III, 89.
652 Diogen. VI, 50.
653 — — VI, 51.
654 Append. III, 81.
655 Diogen. VI, 52.
656 Append. III, 87.
657 — — III, 83.
658 Diogen. VI, 53.
659 — — VI, 54.
660 — — VI, 55.
661 — — VI, 56.
662 — — VI, 57.
663 — — VI, 58.
664 — — VI, 59.
665 Append. III, 92.
666 — — III, 95.
667 Diogen. VI, 61.
668 — — VI, 62.
669 — — VI, 63.
670 — — VI, 64.

B. 671 Diogen. VI, 65.
672 Append. III, 88.
673 Diogen. VI, 66.
674 Append. III, 84.
675 — — III, 91.
676 Diogen. VI, 75.
677 Append. IV, 1.
678 Diogen. VI, 76.
679 — — VI, 84.
680 Zenob. V, 25.
681 Append. IV, 3.
682 — — IV, 9.
683 — — IV, 7.
684 — — IV, 2.
685 Diogen. VI, 78.
686 Append. III, 100.
687 Diogen. VI, 79.
688 — — VI, 80.
689 — — VI, 81.
690 Append. IV, 6.
691 Diogen. VI, 82.
692 — — VI, 83.
693 — — VI, 85.
694 — — VI, 84.
695 — — VI, 86.
696 — — VI, 87.
697 — — VI, 88.
698 — — VI, 89.
699 Zenob. III, 21.
700 Diogen. VI, 94.
701 Zenob. V, 29.
702 — — V, 30.
703 Diogen. VI, 96.
704 — — VI, 97.
705 — — I, 26.
706 — — VI, 98.
707 — — VI, 100.
708 Zenob. V, 38.
709 Diogen. VII, 1.
710 Append. IV, 20.
711 Diogen. VII, 1.
712 Append. IV, 29.
713 Zenob. V, 49.
714 Append. IV, 38.
715 — — IV, 46.
716 Diogen. VII, 3.
717 Append. IV, 49.
718 — — IV, 39.
719 Zenob. V, 50.
720 — — V, 51.
721 — — V, 52.
722 — — V, 53.
723 Append. IV, 16.
724 Zenob. V, 55.
725 — — V, 56.
726 — — V, 57.
727 — — V, 58.
728 — — V, 59.
729 Plutarch. I, 32.
730 Zenob. IV, 48: coll. sup. p. 472.
731 Zenob. V, 33.
732 Diogen. VII, 14.
733 Zenob. V, 34.
734 — — V, 37.
735 Diogen. VII, 17.
736 Zenob. V, 40.
737 — — V, 45.
738 — — V, 46.
739 Append. IV, 32.
740 Zenob. V, 39.
741 — — V, 32.
742 — — V, 31.
743 Diogen. VII, 22.
744 Zenob. V, 28.
745 — — V, 35.
746 — — IV, 2.
747 — — V, 41.
748 — — II, 6.
749 — — V, 42.
750 Append. IV, 15.
751 Diogen. VII, 28.
752 — — VII, 29.
753 Append. IV, 11.
754 Plutarch. I, 3.
755 Diogen. VII, 42.
756 Zenob. V, 62.
757 — — V, 63.
758 Append. IV, 53.
759 Zenob. V, 65.
760 Append. IV, 56.
761 — — IV, 57.
762 Zenob. V, 67.
763 Diogen. VII, 45.
764 Append. IV, 54.
765 — — IV, 61.
766 — — IV, 63.
767 Zenob. V, 69.
768 — — V, 71.
769 — — V, 72.
770 — — V, 73.
771 — — V, 74.
772 — — V, 75.
773 — — V, 76.
774 — — V, 78.
775 — — V, 79.
776 — — V, 80.
777 Append. V, 43.
778 Zenob. V, 61.
779 — — V, 64.
780 — — VI, 48.
781*a* — — V, 66.
781*b* Append. IV, 62.
782 Diogen. VII, 52.
783 — — VII, 53.
784 — — VII, 54.
785 — — VII, 56.
786 — — VII, 57.

B. 787 Diogen. VII, 58.
788 — — VII, 59.
789 — — VII, 61.
790 — — VII, 60.
791 — — VII, 62.
792 — — VII, 63.
793 — — VII, 64.
794 — — VII, 65.
795 — — VII, 66.
796 Append. IV, 60.
797 Diogen. VII, 67.
798 — — VII, 68.
799 — — VII, 71.
800 — — VII, 69.
801 — — VII, 72.
802 — — VII, 73.
803 — — VII, 74.
804 Append. IV, 59.
805 Diogen. VII, 75.
806 — — VII, 76.
807 Greg. Cypr. III, 42.
808 Diogen. VII, 77*a*.
809 — — VII, 78.
810 — — VII, 79.
811 — — VII, 80.
812 — — VII, 81.
813 — — VII, 82.
814 — — VII, 87.
815 Plutarch. II, 24.
816 Zenob. V, 16.
817 Append. IV, 51.
818 Zenob. V, 81.
819 — — V, 82.
820 — — V, 83.
821 Append. IV, 65.
822 Diogen. VII, 97*a*.
823 — — VII, 98.
824 — — VII, 99.
825 Append. IV, 64.
826 Greg. Cypr. III, 61.
827 Append. IV, 66.
828 Diogen. VII, 100.
829 — — VIII, 1.
830 — — VIII, 2.
831 — — VIII, 3.
832 — — VIII, 4.
833 Zenob. V, 85.
834 — — V, 86.
835 — — V, 89.
836 Diogen. VIII, 7.
837 Append. IV, 70.
838 Zenob. V, 90.
839 — — V, 91.
840 Append. IV, 72.
841 Append. IV, 74.
842 Diogen. VIII, 20.
843 Append. IV, 75.
844 Zenob. V, 87.
845 — — V, 88.
846 — — V, 92.
847 — — V, 93.
848 — — V, 94.
849 — — V, 95.
850 Greg. Cypr. III, 69.
851 Zenob. V, 96.
852 — — V, 97.
853 — — V, 98.
854 — — V, 99.
855 — — V, 100.
856 Append. IV, 77.
857 Zenob. VI, 1.
858 Plutarch. I, 61.
859 — — I, 61.[1])
860 Append. IV, 73.
861 — — IV, 71.
862 Diogen. VIII, 22.
863 Zenob. VI, 3.
864 — — VI, 4.
865 Append. IV, 86.
866 Zenob. VI, 5.
867 — — VI, 7.
868 Greg. Cypr. III, 85.
869 Append. IV, 99.
870 Diogen. VIII, 25.
871 — — VIII, 26.
872 — — VIII, 27.
873 Append. V, 2.
874 — — IV, 87.
875 Diogen. VIII, 28.
876 Append. IV, 84.
877 Diogen. I, 46.
878 Append. IV, 97.
879 — — IV, 94.
880 Zenob. VI, 12.
881 Plutarch. I, 18.
882 Diogen. VIII, 29.
883 — — VIII, 30.
884 Append. IV, 92.
885 Diogen. VIII, 31.
886 Append. V, 3.
887 Zenob. VI, 5.
888 Diogen. VIII, 33.
889 Append. IV, 93.
890 Zenob. VI, 9.
891 Append. IV, 96.
892 Zenob. VI, 8.
893 Append. IV, 85.
894 Zenob. VI, 15.

---

1) Sequentia desunt B. Ea supplevimus quantum licuit, ex A. Gaisfordus.

B. 895 Zenob. VI, 13.
896 Append. IV, 83.
897 — — IV, 80.
898 — — IV, 95.
899 Diogen. VIII, 36.
900 Plutarch. I, 54.
901 — — I, 83.
902 Diogen. VIII, 38.
903 Plutarch. II, 30.
904 Append. IV, 79.
905 Diogen. VIII, 39.
906 — — VIII, 40.
907 — — VIII, 41.
908 Zenob. V, 54.
909 Append. IV, 82.
910 Diogen. VIII, 42.
911 Append. IV, 88.
912 Diogen. V, 29.
913 — — VIII, 43.
914 — — VIII, 44.
915 — — VIII, 45.
916 Plutarch. I, 5.
917 Append. V, 7.
918 Greg. Cypr. III, 94.
919 Diogen. VIII, 60.
920 Append. V, 9.
921 — — V, 10.
922 — — V, 4.
923 Zenob. VI, 25.
924 — — VI, 23.
925 — — VI, 24.
926 — — VI, 28.
927 — — VI, 27.
928 Zenob. VI, 30.
929 Plutarch. Boiss. 39.
930 Zenob. VI, 48.
931 — — VI, 32.
932 — — VI, 33.
933 Append. V, 16.
934 Zenob. VI, 36.
935 Diogen. VIII, 67.
936 Zenob. VI, 35.
937 Diogen. VIII, 65.
938 Append. V, 11.
939 Plut. Boiss. 26 coll. Append. V, 12.
940 Zenob. VI, 38.
941 — — VI, 39.
942 — — VI, 40.
943 — — VI, 41.
944 — — VI, 44.
945 Append. V, 20.
946 — — V, 28.
947 — — V, 30.
948 Diogen. V, 63.
949 Plutarch. I, 84.
950 Greg. Cypr. III, 97.
951 Zenob. VI, 43.
952 Append. V, 39.
953 — — V, 41.
954 — — V, 40.
955 Diogen. VIII, 74.
956 Zenob. VI, 50.
957 Append. V, 42.
958 — — V, 43.
959 Zenob. VI, 52.

CODEX COISLINIANUS GAISFORDI.

C. 1 Diogen. II, 51.
2 Zenob. I, 57.
3 — — I, 62.
4 Append. I, 17.
5 Zenob. I, 55.
6 Plutarch. I, 92.
7 Zenob. I, 54.
8 Diogen. II, 56.
9 Zenob. I, 21.
10 Diogen. II, 75.
11 Zenob. I, 69.
12 — — I, 67.
13 Diogen. II, 62.
14 Append. I, 19.
15 — — I, 21.
16 Zenob. I, 66.
17 Diogen. II, 61.
18 Zenob. I, 24.
19 Diogen. II, 60.
20 Zenob. I, 74.
21 Zenob. II, 20.
22 Append. I, 24.
23 Zenob. II, 48.
24 Diogen. III, 30.
25 Greg. Cypr. I, 48.
26 Append. I, 25.
27 Zenob. I, 79.
28 Append. I, 26.
29 Diogen. III, 26.
30 — — III, 31.
31 Zenob. II, 51.
32 — — I, 87.
33 — — II, 22.
34 Append. I, 32.
35 Zenob. II, 56.
36*a* Append. I, 33.
36*b* Zenob. II, 2 coll. Append. I, 33.
37 Append. I, 34.
38 Greg. Cypr. I, 65.

C. 39 Zenob. II, 57.
40 Greg. Cypr. I, 32.
41 Diogen. II, 2.
42 Append. I, 42.
43 — — I, 46.
44 Zenob. II, 77.[1])
45 — — II, 61.
46 Greg. Cypr. I, 93.
47 Append. I, 50.
48 Diogen. III, 38.
49 Append. I, 51.
50 — — I, 52.
51 Diogen. III, 69.
52 Append. I, 60.
53 Diogen. VI, 74.[2])
54 Zenob. II, 67.
55 Append. I, 63.
56 Diogen. III, 70.
57 — — III, 60.
58 Append. I, 64.
59 Diogen. III, 67.
60 Zenob. IV, 28.[3])
61 Append. I, 65.
62 — — I, 66.
63 Diogen. III, 52 coll. Zenob. II, 74.
64 Diogen. III, 82.
65 — — III, 84.
66 — — III, 83.
67 Append. I, 67.
68 Zenob. III, 3.
69 Append. I, 68.
70 Diogen. V, 12.
71 — — III, 88.
72 Zenob. II, 100.
73 Append. I, 70.
74 Zenob. II, 97.
75 Diogen. III, 86.
76 Append. I, 73.
77 Diogen. III, 91.
78 Zenob. III, 6.
79 — — II, 89.
80 — — II, 91.
81 Append. I, 77.
82 Zenob. II, 92.[4])
83 Diogen. III, 94.
84 Zenob. II, 99.
85 Append. I, 79.
86 Zenob. III, 2.
87 Append. I, 83.
88 — — I, 84.
89 Diogen. III, 73.
90 — — IV, 2.
91 — — III, 75.
92 Append. I, 87.
93 Diogen. IV, 4.
94 — — IV, 1.
95 Append. I, 88.
96 Zenob. III, 7.
97 Diogen. IV, 25.
98 Zenob. III, 32.
99 — — III, 9.
100 Zenob. V, 2.
101 Append. I, 93.
102 — — I, 92.
103 Diogen. IV, 26.
104 Zenob. III, 30.
105 Append. I, 94.
106 — — I, 95.
107 — — I, 96.
108 — — I, 97.
109 Zenob. III, 20.
110 Append. I, 99.
111 Zenob. III, 40.
112 — — III, 26.
113 — — III, 39.
114 Append. I, 100.
115 Plutarch. II, 7.
116 Zenob. VI, 5.
117 Diogen. IV, 21.
118 Zenob. III, 42.
119 Append. II, 3.
120 — — II, 4.
121 — — II, 5.
122 — — II, 6.
123 — — II, 9b.

---

1) C: *Βάλλ' ἐς κορακας: τουτέστιν, ἄπιθι εἰς ἀπώλειαν, διότι τὸ ζῶον χαίρει περὶ τὰ πτώματα, καὶ διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις τὰς νοσσιὰς ποιεῖν.*

2) C: *Βουλήσεται τὶς μᾶλλον ἢ δυνήσεται: ἐπὶ τῶν προαιρουμένων μὲν, οὐ δυναμένων δέ.*

3) C: »*Βούτην Νίκων ἔγραψεν*: B. 224, ubi *Μήκων*. Cod. *πίνακα γάρ ποτε γράψας ὁ Νίκων*, etc.« Gaisfordus.

4) C: *Γλυκὺς ἀγκών: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, ὡς εἴτις εἴποι, ὦ γλυκὺς πῆχυς, παρ' ὅσον οἱ εὐφραινόμενοι καὶ ἐρῶντες τὸν ἀγκῶνα τιθέασιν· ἐναντία δὲ ταύτης τό· ψυχρὸν παραγκάλισμα* [Soph. Antig. 650.]. *Λέγεται καὶ γλυκὺς ἀγκὼν ὁ πικρὸς κατ' εὐφημισμὸν ἀπὸ τόπου ἀγκῶνος καλουμένου* [v. Plutarch. I, 61.] *περὶ τὸν Νεῖλον γλυκέος, δυςχεροῦς ὄντος.* Ediderunt Gaisfordus et Bernhardius ad Suid. s. *γλυκὺς ἀγκών.*

C. 124 Append. II, 9*a*.
125 — — II, 10.
126 — — II, 11.
127 Plutarch. I, 80.
128 Diogen. VI, 53.
129 Zenob. III, 54.
130 Append. II, 13.
131 — — II, 14.
132 — — II, 12.
133 — — II, 17.
134 — — II, 16.
135 Zenob. III, 100.
136 — — III, 50.
137 Append. II, 19.
138 — — II, 21.
139 — — II, 20.
140*a* Diogen. IV, 82.
140*b* Append. II, 22.
141 — — II, 24.
142 Zenob. III, 87.
143 — — IV, 51.
144 Append. II, 23.
145 — — II, 25.
146 — — II, 26.
147 Plutarch. I, 60.
148 Zenob. III, 46.
149 Append. II, 29.
150 — — II, 28.
151 Zenob. V, 27.
152 Plutarch. Boiss. 5.
153 Zenob. III, 91.
154 Append. II, 34.
155 Plutarch. Boiss. 4.
156 Zenob. III, 61.
157 Append. II, 35.
158 — — II, 31.
159 — — II, 32.
160 — — II, 33.
161 Zenob. IV, 2.
162 Append. II, 37.
163 — — II, 38.
164 Zenob. III, 99.
165 Append. II, 39.
166 — — II, 40.
167 — — II, 51.
168 Zenob. IV, 7.
169 Append. II, 41.
170 — — II, 44.
171 — — II, 42.
172 — — II, 43.
173 — — II, 45.
174 — — II, 48.
175 — — II, 47.
176 — — II, 46.
177 Diogen. IV, 49.
178 Append. II, 49.
179 — — II, 50.
180 — — II, 55.
181 — — II, 56.
182 Append. II, 58.
183 — — II, 57.
184 Diogen. IV, 83.
185 Zenob. III, 77.
186 Append. II, 59.
187 — — II, 60.
188 — — II, 64.
189 — — II, 65.
190 — — II, 66.
191 Zenob. III, 78.
192 — — III, 95.
193 Append. II, 67.
194 — — II, 69.
195 — — II, 68.
196 — — II, 70.
197 Diogen. V, 15.
198 Append. II, 72.
199 Greg. Cypr. II, 49.
200 Append. II, 73.
201 — — II, 74.
202 — — II, 75.
203 Diogen. V, 73.
204 Append. II, 77.
205 — — II, 78.
206 — — II, 79.
207 — — II, 80.
208 — — II, 81.
209 Greg. Cypr. II, 23.
210 Diogen. IV, 41.
211 Zenob. III, 82.
212 Append. II, 83.
213 Zenob. IV, 41.
214 Append. II, 84.
215 — — II, 85.
216 Zenob. IV, 3.
217 — — III, 96.
218 Diogen. IV, 65.
219 Append. II, 86.
220 — — II, 87.
221 — — II, 88.
222 — — II, 89.
223 — — II, 90.
224 — — II, 91.
225 Greg. Cypr. I, 79.
226 Plutarch. II, 22.
227 Append. II, 92.
228 — — II, 93.
229 Zenob. IV, 4.
230 Append. II, 94.
231 — — II, 95.
232 — — II, 96.
233 Zenob. IV, 12.
234 — — IV, 11.
235 Append. II, 97.
236 — — II, 98.
237 Zenob. IV, 12.
238 Append. III, 1.
239 — — II, 100.
240 — — III, 2.

C. 241 Append. III, 5.
242 — — III, 4.
243 Diogen. V. 81.
244 Append. III, 6.
245 — — III, 7.
246 — — III, 8.
247 — — III, 10.
248 Zenob. IV, 21.
249 Append. III, 9.
250 Diogen. V, 16.
251 — — V, 16.
252 Append. III, 11.
253 Zenob. IV, 18.
254 Diogen. V, 5.
255 Append. III, 16.
256 Zenob. IV, 36.
257 Diogen. II, 84.
258 Append. III, 18.
259 — — III, 19.
260 — — III, 20.
261 Zenob. IV, 32.
262 Append. III, 21.
263*a* Zenob. IV, 33.
263*b* Append. III, 23.
264 — — III, 24.
265 Diogen. II, 41.
266 — — V, 29.
267 Append. III, 25.
268 Zenob. IV, 40.
269 Append. III, 26.
270 — — III, 27.
271 Diogen. V, 28.
272 Append. III, 28.
273 Diogen. V, 31.
274 Append. III, 29.
275 Diogen. I, 65.
276 Greg. Cypr. II, 70.
277 Append. III, 30.
278 — — III, 33.
279 Zenob. IV, 45.[5])
280 Append. III, 37.
281 — — III, 36.
282 — — III, 38.
283 — — III, 39.
284 Zenob. IV, 82.
285 Append. III, 40.
286 Zenob. IV, 54.
287 — — V, 62.
288 — — IV, 65.
289 Append. III, 44.
290 — — III, 45.
291 Diogen. V, 100.
292 Zenob. IV, 52.
293 — — IV, 79.
294 Diogen. V, 64.
295 Append. III, 51.
296 Diogen. V, 85.
297 Append. III, 53.
298 — — III, 54.
299 — — III, 55.
300 — — III, 57.
301 Zenob. IV, 85.
302 — — IV, 88.
303 Append. III, 60.
304 — — III, 62.
305 — — III, 61.
306 Diogen. VI, 9.
307 — — VI, 12.
308 Append. III, 63.
309 — — III, 64.
310 Zenob. IV, 90.
311 — — IV, 91.
312 Append. III, 68.
313 Zenob. IV, 94.
314 — — V, 5.
315 — — IV, 97.
316 Append. III, 71.
317 Zenob. IV, 99.
318 Diogen. VI, 20.
319 — — VI, 20.
320 Zenob. V, 2.
321 Append. III, 78.
322 — — III, 76.
323 — — III, 74.
324 — — III, 75.
325 — — III, 73.
326 — — III, 77.
327 — — III, 80.
328 Diogen. VI, 35.
329 — — VI, 48.
330 Zenob. V, 10.
331 Append. III, 85.
332 Zenob. V, 23.
333 — — V, 9.
334 Append. III, 88.
335 Diogen. VI. 58.
336 Append. III, 90.
337 Diogen. VI, 69.
338 Append. III, 93.
339 Diogen. VI, 56.
340 Zenob. V, 12.
341 Append. III, 96.
342 Diogen. VI, 64.
343 Append. III, 99.

5) C: *Καδμεία νίκη: λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῶν νικώντων. Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἡττήθησαν, οἱ δὲ διὰ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην λέγουσιν, οἵ τινες μονομαχήσαντες ὑπ' ἀμφοτέρων ἀπώλοντο.*

C. 344 Diogen. II, 64.
345 — — VI, 74.
346 Zenob. VI, 10.
347 Append. IV, 2.
348 — — IV, 4.
349 — — IV, 5.
350 — — IV, 8.
351 — — IV, 10.
352 Diogen. VI, 88.
353 — — VI, 90.
354 — — VI, 75.
355 — — VI, 92.
356 — — VI, 91.
357 Append IV, 12.
358 — — IV, 13.
359 Zenob. V, 29.
360 Append. IV, 17.
361 — — IV, 18.
362 — — IV, 19.
363 — — IV, 21,
364 Diogen. VII, 33.
365 — — VII, 32.
366 — — VI, 91.
367 Append. IV, 23.
368 — — IV, 22.
369 — — IV, 25.
370 — — IV, 24,
371 Zenob. V, 39.
372 Zenob. V, 38.
373 Append. IV, 26.
374 — — IV, 27.
375 — — IV, 28.
376 — — IV, 31.
377 — — IV, 30.
378 — — IV, 33.
379 Zenob. V, 51.
380 Diogen. VI, 95.
381 Append. IV, 34.
382 — — IV, 35.
383 Zenob. V, 40.
384 Diogen. VII, 14.
385 Append. IV, 36.
386 — — IV, 47.
387 — — IV, 40.
388 — — IV, 37.
389 — — IV, 41.
390 — — IV, 44.
391 — — IV, 43.
392 — — IV, 45.
393 — — IV, 42.
394 Zenob. V, 37.
395 — — V, 31.
396 Append. IV, 48.
397 — — IV, 49.
398 — — IV, 50.

INDEX PROVERBIORUM
NEC NON
VOCABULORUM NOTATU
DIGNIORUM.

N. B. Z significat Zenobium, D Diogenianum, Plut Plutarchi Proverbia Alexandrina, Plut. Boiss. Plutarchi proverbia a Boissonado edita, GC Gregorium Cyprium, App Appendicem proverbiorum Bodlejanam, Vaticanam, Coislinianam, Add. Addenda ad finem operis adjecta, Pr praefationem Schneidewini.

INDEX NOMINUM.

tum.« Altero loco l. 3 vv. *»ante Schottum«* muta in »P«: tertio v. 11 vv. *»et sic . . . qui«* dele et in eorum locum repone v. *»Schottus«*: quartum denique locum vss. 6—8 hunc in modum fac refingas: *»χαίρουσι]* P *χαίρουσι* et sic editt.: p *χείρουσι.«*

Diogen. II, 94, p. 212, v. 4 corrige *Θεόφραστος.*
 ibid. v. 9 lege: Erasmus I, 10, 76.

Diogen. III, 15: »Cratinus fortasse scripserat *ἀλλ' αὐτόματ' αὐτοῖς θεὸς ἀνίει τἀγαθά* sive mavis *αὐτόματα δ' αὐτοῖς* etc., quorum alterutrum, si recte memini, etiam alii in mentem venit.« A. Meinekius Comm. Graecc. frr. T. II, p. 110.

— III, 25. In posteriore notae parte falsa a me esse proposita ex his locis patebit: Plat. Theaet. 209 D: *καὶ οὕτως ἡ μὲν σκυτάλης ἢ ὑπέρου ἢ ὅτου δὴ λέγεται περιτροπὴ* [v. Zenob. VI, 25. Append. V, 5.] *πρὸς ταύτην τὴν ἐπίταξιν οὐδὲν ἂν λέγοι*: Apost. XV, 32. Arsen. 397: *οὐκ ἂν κινήσῃς οὐδὲ μίαν ἀσπίδα, ἀλλ' ἀπὸ σκυτάλης μόνον καὶ τρίβωνος: ἐπὶ τῶν πειθηνίων.*

— III, 28, p. 219, v. 3 scribe: Erasmus II, 9, 60.

— IV, 80, p. 245, v. 1 post v. *ἴασι* dele V.

— V, 29, p. 256, v. 7: post v. *τελευταῖος* insere: [»Leg. *τελευταίαν.* Nescio an hic locus debeatur Scholiastae Luciani T. II. p. 698. quem statim apponam: *Ἄγκυρά ἐστιν ἐν τῇ νηῒ τῇ μεγίστῃ* [l. *τῇ νηῒ μεγίστῃ*] *ἣν καλοῦσιν ἱεράν. αὕτη δὲ ὅτε μέγας καταλάβοι κίνδυνος τελευταία βάλλεται. Εἶπεν οὖν τοῦτο, ὡς μέλλων τελευταῖον εἰπεῖν ἐπιχειρημάτων τὸ πάντων μέγιστον.* Conf. Schol. Aristid. p. 30. ed. Frommel.« Gaisfordus p 430.].
 ibid.: *ὅτε* in *ὅταν* mutandum censet Boissonadus Anecdd. T. III, p. 188.

P. 377 v. 1 lege: 1. Alcaei cett.

App. I, 51, p. 387 v. 4 ante v. *μεταδοῦναι* exciderunt verba: *ἑνὶ τῶν Βαττιαδῶν.*

— II, 66, p. 406, 21 adde: *ἑαυτὸν ἀνιάσεται* Boissonadus proposuit ad Aristoph. Nub. 1420 in Syll. Auctt. Grr. T. XXI, p. 336.

— IV, 34, p. 441, v. 10 corrige Aristophanis.

— IV, 49, p. 444, v. 4 corrige quem.

— IV, 83, p. 454 l. 4 post v. »Macarius« insere: »*τὸ πολλὰ* ni fallor A.« Gaisfordus p. 431.

In Animadversionibus.

Zenob. I, 1, p. 2, A, v. 4 corrige *οὐδενός.*

— I, 2 adde Schol. ad Lucian. Rhet. Praec. §. 11 in Cram. Anecdd. IV, 269: *Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει τῷ Γηρυτάδῃ* [fr. 229 Dind.]. *ἦν δὲ Τισαμενοῦ τοῦ Ἀθηναίου υἱός, παιδικὰ γεγονὼς Παυσανίου* [*καὶ Εὐριπίδου* adjiciendum censet Cramerus] *τοῦ τραγικοῦ, μεθ' οὗ πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾤχετο, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. ἐμιμεῖτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος, ὡς Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ.* Hoc scholium supplet lacunam in Schol. Plat. Clark. ap. Bekker. p. 373.

— I, 5: negligentia quadam factum est, ut ipsa verba loci ex Crameri Anecdotis citati adscribere omiserim: sunt autem haec: *Βύλλος καὶ Τριβάλλιος ἐπίορκοι καὶ ἀργοί· ἀπ' αὐτῶν δὲ καὶ τὸ παροιμιαζόμενον Κερκώπων ἀγορά, ἐπειδὴ εἰς πιθήκους λέγεται μεταβληθῆναι αὐτοὺς διὰ κακίας.*

— I, 19: tetigit proverbium Nitzschius de Hist. Hom. fasc. I, p. 139.

Zenob. I, 48, p. 19, A, v. 24 corrige: Theocr. XIV, 48.
— I, 58, v. 1 lege: Diog. II, 8.
— I, 72, v. 4 — : Tim. Lexic. 199.
— I, 94: adde Crameri Anecdd. IV, 402: οἱ δὲ πελαργοὶ ἔχουσι καὶ ἄλλο φυσικὸν ἐξαίρετον· ὅτε γὰρ οἱ γονεῖς αὐτῶν γηράσωσι καὶ οὐ δύνωνται ἵπτασθαι, τὰ τέκνα ἑκατέρωθεν τῶν μασχαλῶν βαστάζει. μεταφέρουσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ οὕτω τρέφουσιν· ἐὰν δὲ μὴ βλέπωσιν, ψωμίζουσιν αὐτοὺς τὰ τέκνα· καὶ λέγεται ἡ παρ' αὐτῶν ἀμοιβὴ καὶ ἀπόδοσις *ἀντιπελάργωσις*: add. ibid. 260: ταῦτα καὶ πελαργοὺς δρᾶν ἔφασαν· ὅθεν *ἀντιπελαργόματα* [sic] τὰ εἰς γονεῖς ἀντίδοτα εἴρηνται.
— I, 95, p. 31, A, v. 15 corrige: Hermog. p. 39.
— II, 3: ad rem facit Hesych. s. Ἀγὼν χαλκεῖος: τὰ ἐν Ἄργει ἑκατόμβαια.
— II, 6, v. 1 lege: B. 748.
— II, 13, v. 3 lege: Suid. s. *Χάρητος*.
— II, 20, v. 1 scribe: B. 151. C. 21. Diog. II, 34.
— II, 34, v. 1 — : B. 157.
— II, 90, v. 1 — : Diog. IV, 7.
— III, 18, v. 1 — : Diog. II, 8.
— III, 29, v. 1 — : B. 328.
— III, 44 adde: Schol. Theocr. I, 45: Σύκινοι] ἤγουν ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον εὔθραυστον, ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατον. ὅθεν καὶ παροιμία, *συκίνη ἐπικουρία*, ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς.
— III, 46, p. 69 A, v. 5: adde: »v. infr. V, 27.«
— III, 48: proverbium ex Aesopi fabula 94. 102 Fur. ortum est, ubi Lupus grui dicit: ἀρκεῖ σοι ἀντὶ μισθοῦ τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι ἐκ *λύκου στόματος καὶ ὀδόντων* ἐξῆξας κάραν σῶαν μηδὲν παθοῦσαν.
— III, 70: tetigit Huschkius de fabb. Archil. p. 19.
— III, 86: adde Macar. 349: *Μακάρων νῆσοι*: ἐπὶ τῶν ἔκπλεα τὰ ἀγαθὰ δοκούντων ἔχειν.
— III, 100 add.: vid. infr. VI, 11.
— IV, 12, v. 6 corrige: C. 237.
— IV, 32, v. 3 dele v. »Hesych.«
— IV, 46, v. 1 corrige: Diogen. V, 47.
— IV, 48 adde: Eustath. ad Hom. Od. P, 295, p 1821, 32: καὶ εἴη ἂν ἡ τῆς Ἰθάκης γῆ ἄλλως ἔχουσα ἤπερ ἡ κατὰ τὴν Κάρπαθον. ἐκείνη γὰρ λαγωτροφεῖ, ὡς δηλοῖ καὶ παροιμία ἡ λέγουσα, *ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωόν*, ἐλλιπῶς αὐτὴ προηγμένη· βούλεται γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ὁ Καρπάθιος ἐπὶ κακῷ οἰκείῳ λαγωοὺς τῇ κατ' αὐτὸν ἐπεισήγαγε νήσῳ, καθάπερ ἡ ἱστορία λέγει.
— IV, 65 adde: »Alludit Crates Thebanus ap. Julian. Orat. IV, p. 199 ed. Spanh.:

χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, *Κανθάρου οἶτον*
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματα μαιόμενος.

Cf. Nic. Bachius Quaestionum Elegiacc. Spec. prim. p. 12.«
— IV, 75, v. 1 scribe: B. 567.
ibid. p. 105, A, v. 15 adde: v. Append. IV, 96.
— IV, 83 excidit nota; est igitur hoc loco addenda: Suid.: *Κυθνώδης συμφορά*· οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη συμφορά· οὕτω γὰρ οἱ Κύθνιοι κακῶς διετέθησαν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος: quae quid sibi velint docet Helladius apud Phot. Bibl. cod. 279, p. 533, a, 14: ὅτι τὸ Κυθνώλης διὰ τὸ λ γράφουσιν, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦ δ. Ἄργους γὰρ ἦν χωρίον τι καλούμενον Κύθνιον, οὗ τοὺς ἄνδρας ποτὲ Ἀμφιτρύων ἀνεῖλε πάντας, πλὴν ὀλίγων πάνυ. Aliter Hesych.: Κυθνώλης: ἐξώλης. ἔνιοι δὲ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν φασὶ ἀπὸ Κύθνου

ibid. p. 256 B, v. ult. corrige: Drakenborchius.
Diog. V, 44 adde, quae Seidlerus annotavit ad Eurip. Troad. 128.
— V, 77 v. 1 corrige: B. 574.
— VI, 2 v. 1 corrige: Zenob. IV, 92.
— VI, 57 p. 279, A, v. 2 corrige: 88.
— VII, 28 adde Crameri Anecdd. T. IV, 254: *Μενάνδρου· Ὕβρις καὶ οἶνος ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλοις τὰ ἤθη τῶν φίλων.*
— VII, 98 v. 1 corrige: V. III, 18.
— VIII, 53 adde: Crameri Anecdd. T. IV, 429: *οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Κροίσῳ καὶ Μίδᾳ τοσοῦτον πολυτάλαντος ἤρκεσε πλοῦτος πρὸς ἡδονὴν, ὅσον ἐμοὶ διεξιόντων τε ἄλλων ἀκροατὴν καθῆσθαι τῶν σῶν ἐγκωμίων.*
Plut. Provv. I, 74 adde: Hesych. s. *Εὐρύμας· Ὠλένιος τὸ γένος, διάβολος δέ· ὅθεν ἀνηρέθη ὑπὸ Πολυδεύκους· κεῖται ἡ* [*κεῖτου* Ms.] *ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ*: Phavorin. s. v. Respicit monente Sturzio ad Pherec. frr. p. 202 Plutarchus de fraterno am. c. 11, p. 483 C: *καὶ πιστεύοντα τοῖς τε ἄλλοις, ἃ μυθολογοῦσι περὶ τῶν Διοσκούρων τῆς φιλαδελφίας, καὶ ὅτι ὁ Πολυδεύκης τὸν καταψιθυρίζοντα τοῦ ἀδελφοῦ πρὸς αὐτὸν, κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινεν.*
Plut. Boisson. 8: adde Plat. Reip. II, 363 D: *τοὺς δὲ ἀνοσίους αὖ καὶ ἀδίκους εἰς πηλόν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἅιδου καὶ κοσκίνῳ ὕδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν.*
Greg. Cypr. II, 71: adde Plut. Solon. c. 14, p. 85 D: *λέγεται δὲ φωνή τις αὐτοῦ περιφερομένη πρότερον εἰπόντος, ὡς τὸ ἴσον πόλεμον οὐ ποιεῖ καὶ τοῖς κτηματικοῖς ἀρέσκειν καὶ τοῖς ἀκτήμοσι, τῶν μὲν ἀξίᾳ καὶ ἀρετῇ, τῶν δὲ μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ τὸ ἴσον ἕξειν προσδοκούντων.*
Append. I, 50: dixit de proverbio, quod ex inscriptione quadam natum videtur, Boeckhius Corp. Inscriptt. T. II, p. 212. Add. Prellerus ad Polem. frr. p. 178.
— I, 100, v. 5 corrige: Diogen. II, 99.
— IV, 34 adde: Proverbium affertur etiam ab Aristotele Eth ad Nicomach. VII, 2, 10.
P. 480, v. 3 corrige: 323 — — III, 9.
— 494, col. 2, post v. 13 insere: *ἀπὸ λύκου θήρας* nott. critt. App. III, 95.

IMPRESSIT FRIDERICUS ERNESTUS HUTH.

τῆς νήσου· ἀπολέσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος. Aristoteles de re videtur exposuisse ἐν Ἀργείων πολιτείᾳ. In proverbii explicatione de sola insula Cythno cogitandum esse, Meursius ad Hellad. p. 316 Opp. T. VI ed. Lam. probare studet.

Zenob. IV, 91, v. 5 dele vv.: »ibique copias Blomfieldii, cui adde« —.

— V, 17, v. 1 scribe: Usum proverbii, quod hac forma Zenobius . . . illustravit: add. Append. IV, 52.

— V, 25, p. 126, A, v. 2 adde: Apost. XX, 98. Arsen. 478. — Serioribus placuit vel maxime, libris suis tales morum populorumque descriptiones interserere: probatur hoc ut multis, ita nunc excerptis e Georgii Hamartoli Chronico a Cramero publici juris factis, quae in gratiam lectorum hoc loco apponere placuit. Postquam fuse de Brachmanum moribus actum est, pergitur in Anecdd. IV, 236: Ἀμέλει γέ τοι καὶ ὁ μέγας Καισάρειος ὁ καὶ ὅμαιμων Γρηγορίου τοῦ μεγίστου καὶ θεολόγου, διαφόρων ἐθνῶν καὶ ἠθῶν καὶ τρόπων καὶ νόμων ἐξήτησιν [sic] ποιούμενος σύντομον, τοιάδε φησίν· »ἐν γὰρ ἑκάστῃ χώρᾳ καὶ ἔθνεσιν ἐν τοῖς μὲν ἔγγραφος νόμος ἐστὶν, ἐν τοῖς δὲ ἡ συνήθεια· νόμος γὰρ ἀνόμοις τὰ πάτρια δοκεῖ.« — Ὧν πρῶτοι Σῆρες, οἱ τὸ ἄκρον τῆς γῆς οἰκοῦντες, νόμον ἔχουσι τὸ πατρῷον ἔθος μὴ πορνεύειν ἢ μοιχεύειν, ἢ κλέπτειν, ἢ λοιδορεῖν, ἢ φονεύειν, ἢ κακουργεῖν τὸ σύνολον· νόμος δὲ παρὰ Βακτριανοῖς ἤτοι Βραχμᾶνες καὶ Γνησιῶτες, ἡ ἐκ προγόνων παιδεία τε καὶ εὐσέβεια μὴ κρεοφαγεῖν ἢ οἰνοποτεῖν, ἢ λαγνεύειν, ἢ παντοίαν κακίαν διαπράττεσθαι διὰ πολὺν φόβον Θεοῦ καὶ πίστιν· καίτοιγε τῶν παρακειμένων αὐτοῖς μιαιφονούντων καὶ αἰσχροπραγούντων ἐμμανῶς τε καὶ ὑπερφυῶς· ἐν δὲ τοῖς ἐσωτέροις μέρεσι τούτων ἀνθρωποβοροῦντες μάλιστα καὶ κατεσθίοντες ἀλλήλους ὡς οἱ κύνες. — Ἄλλος δὲ νόμος οὗτος Χαλδαίοις τε καὶ Βαβυλωνίοις μητρογαμεῖν καὶ ἀδελφοτεκνοφθορεῖν καὶ μιαιφονεῖν· καὶ πᾶσαν θεομισῆ πρᾶξιν ὡς ἀρετὴν ἀποτελεῖν καὶ πόῤῥω τῆς χώρας αὐτῶν γένωνται. — Ἕτερος δ' αὖ Περαγιλαίοις [sic] νόμος· γυναῖκα οἰκοδομεῖν καὶ γεωργεῖν καὶ τὰ ἀνδρῶν ἔργα πράττειν· ἀλλὰ καὶ πορνεύειν ὡς ἂν βούλωνται μὴ κωλυόμεναι παντελῶς ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἢ ζηλούμεναι· αἳ ὑπάρχουσαι καὶ πολεμικώταται καὶ θηρῶσαι τὰ μὴ λίαν ἰσχυρώτατα τῶν θηρίων· ἄρχουσι δὲ καὶ τῶν ἰδίων ἀνδρῶν καὶ κυριεύουσιν. — Ἐν δὲ Βρεττανίᾳ πλεῖστοι ἄνδρες μιᾷ συγκαθεύδουσι γυναικί· καὶ πολλαὶ γυναῖκες ἑνὶ ἑταιρίζονται ἀνδρί· καὶ τὸ παράνομον ὡς νόμον καλὸν καὶ πατρῷον πράττουσιν ἄζήλωτον καὶ ἀκώλυτον. — Ἀμαζόνες δὲ ἄνδρας οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ περὶ τὴν εἰαρινὴν ἰσημερίαν ὑπερβόριοι [sic] γίνονται, καὶ μιγνύμεναι τοῖς γειτνιῶσιν ἄνδρασιν, ὡς πανήγυρίν τινα καὶ μεγάλην ἑορτὴν τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἡγοῦνται· ἐξ ὧν καὶ κατὰ γαστρὸς συλλαβοῦσαι παλινδρομοῦσιν οἴκαδε πᾶσας· τῷ δὲ καιρῷ τῆς ἀποκυήσεως τὸ μὲν ἄῤῥεν φονεύουσι· τὸ δὲ θῆλυ ζωογονοῦσι καὶ ἐπιμελῶς ἐκτρέφουσιν. — — Cram. Anecdd. IV, 266, 26: ὅτι παρὰ τοῖς Ὑπερβορέοις ὄνους θύουσιν Ἀπόλλωνι διὰ τὴν σπάνην τοῦ ζώου.

— V, 33, v. 1 corrige: B. 731.

— V, 43, p. 139, v. 4 adde: 1832.

— V, 61, v. 1 scribe: Plut. I, 55.

— V, 72, v. 1 corrige: Greg. Cypr. III, 53.

— V, 76, p. 151, A, 16: de Staphylo dixit Prellerus ad Polem. frr. p. 174.

— V, 79 adde: Simile proverbium: χαρὰν πυραύστου χαίρεις afferunt Apost. XX, 65. Arsen. 474.

— V, 81, p 152, B, v. ult. scribe: Plat. Gorg. 482 B.

— V, 85: adde Welckerum de tragoed. Grr. I, 73 sqq.

Zenob. V, 86: nescio quo casu infelici factum sit, ut loci gravissimi obliviscerer, qui exstat apud Herodianum *π. μονήρους λέξ.* p. 9, 7 Dind.: *σαρπηδὼν σαρπηδόνος, εἴτε ὁ ἥρως, εἴτε ἡ πέτρα, εἴτε ἡ ἀκτὴ, εἴτε ἡ νῆσος· ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτῆσιν* [leg. *Αἰχμαλωτίσιν*: fr. 40 Dind.] *εἴρηται σαρπηδὼν ἀκτή* [Et sic Photius in Lexico]. *ἐν Τυμπανισταῖς* [fr. 571 Dind.]

ἡμεῖς δ' ἐν ἄντροις, ἔνθα σαρπηδὼν πέτρα·

καὶ ἡ νῆσος, ἰδίως ἐν Ὠκεανῷ Γοργόνων οἰκητήριον οὖσα, ὡς ὁ τὰ Κύπρια φησί,

τῷ δ' ὑποκυσσαμένη τέκε Γοργόνας αἰνὰ πέλωρα,
καὶ [l. *αἳ*] *Σαρπηδόνα ναῖον ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ*
νῆσον πετρήεσσαν.

v. Henrichsen. de carmin. Cypr. Comm. p. 71. C. G. Muellerus de Cyclo Epico p. 186 sq.

— VI, 1: adde Macarium p. 432: *Σύρβα τούρβα: ἐπὶ τῶν ἀτάκτως καὶ μετὰ θορύβου διαπραττομένων.*

— VI, 8, v. 2: dele: 82.

— VI, 15, v. 2 lege; Apost. XVI, 95.

— VI, 23: bene de proverbio egit J. G. Schneiderus ad Vitruv. V, 11, 4 p. 404 sq. T. II.

— VI, 42, lege: Diog. VIII, 70.

— VI, 46, v. 1 adde: Suidas. Append. V, 26.

— VI, 46, v. 2 dele.

Diogen. I, 23 adde: Julian. Misopog. 349 Spanh.: *οὐκ οἶσθα ἀνθρώποις ὁμιλεῖν οὐδ' ἐπαινέτης εἶ τοῦ Θεόγνιδος οὐδὲ μιμῇ τὸν ἀφομοιούμενον ταῖς πέτραις πολύπουν, ἀλλ' ἡ λεγομένη Μυκώνιος ἀγροικία κτλ.*

— I, 46, v. 1 lege: B. 877.

— II, 38, v. 1 lege: sup. I, 51.

— II, 48 adde: compara Apost. XI, 90. Arsen. 334: *λέσχῃ ἐγκάθῃ: ἐπὶ τῶν διαλεγομένων καὶ φιλοσοφούντων· τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο· οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν πρώτῃ φιλοσοφουμένων.*

— II, 50: de vocis *κρατῆρες* significatu v. Aristid. Lept. I, 69 ibiq. Grauertum p. 125.

— II, 55: adde Arsenium p. 156: *Γάμοι Αἰγύπτου καὶ Δαναοῦ: ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμούντων.* Sequitur historia de Aegypti filiis et Danai filiabus e Diodoro et Scholiasta Apollonii Rhodii consuta.

— III, 83 lege: B. 279.

— III, 87 adde v. 3: *Γέλως Χῖος*] tetigit Whitte de rebus Chiorum publ. dissert. p. 72.

— III, 94 v. 1: lege: B. 293.

ibid. p. 232, A, v. 16 adde: Galen. *περὶ διαφορᾶς σφυγμῶν* IV, T. VIII, p. 763 Kuehn.: *ἀλλ' ὡς ἡ παροιμία φησὶ, γλυκὺς πόλεμος ἀπείρῳ, οὕτω μοι δοκοῦσι καὶ οἱ πάνθ' ὁρίζεσθαι προαιρούμενοι μηδόλως ἐγνωκέναι τὰς γεγονυίας ζητήσεις τοῖς διαλεκτικοῖς περὶ τοῦ πῶς ὁρίζεσθαι προσήκει.*

— IV, 78, p. 245 B, v. 1 lege: Greg. Cypr. III, 96.

— V, 14: adde Apost. XX, 75: *χλαμὺς Συλοσῶντος: ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι δωρησάμενος, ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.*

— V, 29 adde Nicephor. Greg. in Boisson. Anecdd. T. III, p. 188: *φάνηθι τοίνυν αὐτῷ . . . καὶ νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον δεομένῳ τῆς σῆς ἱερᾶς καὶ βεβαιοτάτης ἀγκύρας, ναὶ πρὸς Θεοῦ, καὶ τῆς συνήθους σοι μεγαλοψυχίας κτλ.*

ADDENDA ET CORRIGENDA.

In praefatione:

P. XX, v. 14: εἰρῆσθαι delendum videtur.
— XXXII, v. 4: lege conditori.
— XXXVI, v. 27: in catalogo codd. Dorvill. p. 28 haec leguntur: I. E Codice Leidensi n. 14. in 4to descripta: 1, Herennii (sive Erannii) Philonis περὶ σημασιῶν. pp. 13. [N. B. Edidit Valcken. post Ammonium, p. 155.] 2. Lesbonax περὶ σχημάτων. 14—21. [edit. ib. p. 177: add. Valckenaer. praef. Ammon. p. X et cett.]. — *Sequebantur in eodem codice Gregorii Cyprii Proverbia editis auctiora multum et locupletiora, quae contuli ad editionem Apostolii Proverbiorum cum notis P. Pantini, ubi haec Cyprii proverbia post Apostolium leguntur.*

In textu:

P. 24, v. 9 lege: οἱ τοῖς αὑτῶν.
— 27, 3 —: ῥαθύμως.
— 34, 17 proverbio praepone: *13.*
— 49, 19 fac corrigas ἀχρείων.
— 56, 1 corrige χιτώνιον.
— 115, 4 corrige Κῦρον.
— 134, 29 excidit in margine: 34.
— 302, 5 corrige πατρῷα.
— 317, 5 corrige σκορπίος.
— 390, 24 corrige Λαυριωτικαί.
— 459, 18 scribe τυφλός,.
— 466, 6 corrige μέχρι.

In notis criticis:

Zenob. I, 30 p. 9 v. 11: verba τῶν γὰρ συγγόνων mutanda esse in τῶν γὰρ ἐπιγόνων nemo non intelliget: eo hoc moneo, quod de eiusmodi mendis nos ut chartae parceremus, saepe ne verbo quidem monuimus.
— I, 33: Lectionem a me restitutam, αἰθὴς πέπλος, probat A. Meinekius Comicc. Graecc. frr. T. II, p. 70.

Zenob. I, 37 scribe: 19. ἀνθ᾽ ὧν Macar.: vulgata in ἐφ᾽ ὧν mutanda videtur: Arsenius: ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως κολαζομένων ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν.

P. 38 v. 4: corrige ὡσὰν μηδενός.

— 41 v. 7 scribe: ἐκ διαβολῆς B omittit.

— 52: notulae: »16. ἐς κόρ. C: reliqui εἰς.« adde: »v. infr. p. 486, 1.«

Zenob. II, 94: ut de codicum lectionibus certo constet, appono B 267: Γραῦς ἔριφος: ἔριφος γραῦς ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Οἱ δὲ τὴν ἀρουραίαν ἀκρίδα φασὶν ὑπό τινων μάντιν καλουμένην, κατὰ Σικελίαν δὲ Γραῦν ἔριφον, ἢ Γραῦν ἐρίφων. Adde scripturas e V p. 469, 5 enotatas et Append. I, 40.

— III, 2, v. 4: post v. οἰκειοτέρους insere: vid. Append. V, 3.

— III, 7, v. 6 scribe: 4. B Δαιδάλου ποιήματος: C Δαιδάλου ποιήματα.

— III, 42, p. 68 v. 7 post: »P, 455,« insere: Bekk. Anecdd. I, 54, 33: οὐδὲ πάτταλον ἂν δοίης: Ὅμηρος, τὸ ἄγριον καὶ ἄξενον δηλῶν, οὐδ᾽ ἅλα ἂν δοίη περί τινος ἔφη. Ἀριστοφάνης μεταβαλὼν ἐπὶ τὸ καινότερον, οὐδὲ πάτταλον εἶπε δίδωσι· πάτταλον γὰρ κἂν ταῖς ὁδοῖς ἐῤῥιμμένον ἔστιν εὑρεῖν· δύναται συμβολικῶς εἰπεῖν τὸν διὰ βρόχου θάνατον: similia Piersonus ad Moer. 330 Lugd., Brunckius ad Aristoph. Eccles. 285 composuerunt: add. Zenob. V, 54. Diogen. III, 98.

P. 72 v. 4: lege [V *Αἰγώου*].

Zenob. IV, 37, p. 94 v. 7 corrige: 18. Θρηκία BV.

— IV, 86, p. 108, v 7 adde: B 595 accurate cum V II, 51. 52, quem p. 471, 4 adscripsi, consentit, nisi quod in fine pro γινομένης exhibet γενομένης.

— V, 25, p. 126, v. ultimo corrige *19.* τῷ μακροτάτῳ B, —.

— V, 25, p. 130, v. 3: adde locum e Crameri Anecdd. III, 412, 3 petitum: οἱ ἀντίπερα τῆς Μερόης Αἰθίοπες σκορπίους καὶ ὄφεις ἀκινδύνως ἐσθίουσι: v. Plin. N. H. VIII, 30, 108: *Hyaenae plurimae gignuntur in Africa:* Herod. IV, 192. — Diod. III, 31, p. 197: τὰς δ᾽ ἐσχατιὰς τῶν πρὸς μεσημβρίαν μερῶν κατοικοῦσιν ἄνδρες ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλούμενοι κυναμολγοί, κατὰ δὲ τὴν τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων διάλεκτον ἄγριοι. οὗτοι δὲ πώγωνας μὲν φέρουσι παμμεγέθεις, κυνῶν δὲ τρέφουσιν ἀγρίων ἀγέλας πρὸς τὴν τοῦ βίου χρείαν εὐθέτους: v. Wesselingius.

P. 140 v. 2 scribe: *Πίσα* et *Πίσσα* —.

Zenob. V, 71, p. 138, v. 10 scribe: τούτων ἔτι] Schottus cett.

— V, 75, p. 150, v. 10 lege: μαντικαὶ ψῆφοι·

— V, 95, p. 1[illegible], 1: codicum scripturam, τοῖς Εὐνούχοις, Grauertus Anal. Phil. et Histor. I, 148 defendit

— VI, 49, p. 174, 8 corrige: *Πείσανδρος*] vulgo *Πίνδαρος*: correxerunt.

Diogen. I, 14, p. 183 v. 2 post vocabulum κῆπος: adde: B 30: Ἀδώνιδος κῆποι: ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων. Μέμνηται καὶ Πλάτων αὐτῆς [αὐτῆς om V.] ἐν Φαίδρῳ [Φαίδωνι V.]. Γίνονται δὲ οὗτοι οἱ κῆποι ταῖς Ἀδώνισιν [τ. Ἀδ. V om.] εἰς ἀγγεῖα κεράμεα [κεράμεια V] σπειρόμενα ἄχρι χλόης μόνης. Λέγεται δὲ καὶ Ἀκαρπότερος [Ἀκαρπώτερος A] Ἀδώνιδος κήπου: v. Zenob. I, 49.

— II, 52 III, 8. 78. 83. de lectionibus dixi, quae ante Schottum in textu fuissent. Quam turpiter lapsus sim, videbis, mi lector, ex iis, quae collega optimus praef. p. XXX disputavit. Bene et ipse tenebam. Sed dormitavi. Unde intelliges, quam vere idem l. c. XXXIX de dormitione egerit. — Ceterum in primo loco v. 10 dele vv.: »*et editt. ante Schot-*